

Giới thiệu Đấu Chiến Thần Đế Convert

(hòa bạo huyền huyền Sáng Văn)

Thiếu niên La Phàm, cười đại hắc nguru, từ ít ai lui tới đất hoang bên trong đi ra.

Người mang vô thượng tuyệt học 'Cửu Cực Chân Kinh', lang bạt thiên hạ, quét ngang bát phương, có một không hai, uy chấn muôn đời.

Thiên tài, thiên kiều, đều thần phục với dưới chân.

Ta là La Phàm, nhưng không tầm thường, cuộc đời của ta chính là hướng thể nhân kẻ ra vô địch!

Ps: Mình thấy có bạn đăng truyện mà hok chịu post chương nên mình đăng , rất mong mấy bạn ủng hộ mình nha,nhớ vote 9-10d cuối chương dùm mềnh.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: La Phàm cùng đại hắc nguru

Lăng Thiên đại lục.

Đông Cực đất hoang, sơn mạch liên miên không dứt, đỉnh núi cao đứng vững, ít ai lui tới.

Tại đây đất hoang bên trong, lại là có to rõ tiếng ca:

"Nhé! Nhé! Nhé!"

"Thần Viên cho ta tới bụng trà đầu, tiên hạc cho ta tới rót rượu nhé!"

"Ta một cước bước trên chín tầng trời đầu, ta một ngum thổi tan vạn dặm mây nhé!"

"Trời đất bao la ta lớn nhất đầu, tứ hải bát hoang ta vì vương nhé!"

. . .

Này tiếng ca hùng tráng, khẩu khí phi thường lớn.

Nếu là có người nghe được, nhất định sẽ nói lên một câu: Người nào khẩu khí lớn lối như thế?

Bất quá, này cao giọng ca xướng không phải là một người, mà là một đầu nguru.

Một đầu cực lớn lại trắng đen nguru, so với phổ thông Hắc Thủy Nguru lớn hơn trên một vòng.

Đại hắc nguru nhanh chóng nện bước bốn vó, tại sơn đang lúc ghé qua, bốn tẩu như bay, nó hai cái sừng trâu, lại ngoặt lại sáng, chạy trốn thì ngừng lên đầu, miệng phun tiếng người, lên tiếng hát vang.

Đại hắc nguru trên lưng, ngồi lên một cái mười ba mười bốn tuổi thiếu niên lang, đầu tóc như trường thành buộc lên, ăn mặc da thú xiêm y, mặt mày thanh tú, nhưng làn da hơi có chút đen, một đôi mắt mười phần sáng ngời, tràn ngập hưng phấn.

"Đại hắc nguru, đến đất hoang bên ngoài, ngươi cũng đừng lại hát này ca, nghe những người lớn nói, đất hoang bên ngoài sinh sống rất nhiều rất nhiều người, có rất nhiều rất nhiều cường đại võ giả, ngươi hát kiểu ngao như vậy cuồng vọng ca, cẩn thận bị người làm thịt, thịt bỏ hầm cách thủy súp, da trâu may xiêm y."

Thiếu niên lang vỗ đại hắc nguru khoan hậu phần lưng, lớn tiếng nói.

"Ha ha ha. . . !"

Đại hắc nguru cao giọng cuồng tiếu, nói: "Ai dám động đến lão Nguru, lão Nguru một chân giẫm bạo đầu của hần, bành —— giống như là đá ra một cái trái dưa hấu, giẫm thành nhão nhoẹt."

"Ha ha. . . ! Đại hắc nguru, lúc này mới rời đi Đại La thôn bao lâu? Này da trâu liền thổi a, đã quên tại Đại La thôn, ngươi là bị người như thế nào hành hạ đúng không? Phía ngoài cường giả, thế nhưng là so với người của Đại La thôn còn đáng sợ hơn nhiều lắm."

Thiếu niên lang cười nhạo, hiển nhiên không có đem đại hắc ngưu lời làm chuyện quan trọng.

"La Phàm, lão Ngưu ta cao hứng a, đã bao nhiêu năm, rốt cục rồi đi quý kia địa phương, từ đó thiên địa bao la, bằng ta rong ruổi, ta đầy cái mũi nghe thấy được đều là tự do khí tức, ha ha. . . !"

Đại hắc ngưu cao giọng cười vui, một chút cũng không có bởi vì thiếu niên lang 'La Phàm' cười nhạo mà bại xấu tâm tình:

"Lão Ngưu trong hiện thực không phải là đệ nhất thiên hạ, ca hát thời điểm vẫn không thể trời đất bao la ta lớn nhất sao? Hơn nữa, La Phàm, hiện tại chúng ta mặc dù chỉ là thế giới này tiểu nhân vật, nhưng sẽ có một ngày, chúng ta hội đứng ở cái thế giới này đỉnh phong.

Lão Ngưu ta thức tỉnh Thần Ma huyết mạch, người người mang tuyệt thể thần công, đợi một thời gian, chúng ta vẫn không thể quét ngang thiên hạ, vẫn đỉnh bát hoang sao? Ha ha. . . Một ngày nào đó, lão Ngưu phải ở khắp thiên hạ mặt người trước hát này ca."

La Phàm sờ lên lồng ngực, cách y phục chạm đến một khóa so với đầu ngón tay hơi đại hạt châu, khoe miệng hiện lên nụ cười.

Đại hắc ngưu nói đúng, một ngày nào đó, bọn họ hội đứng thế giới này đỉnh phong.

...

Đông Hoang trấn.

Là Đại Việt Vương nhắm hướng đông bộ liên tiếp đất hoang một cái trấn nhỏ.

Đông Hoang trấn kích thước không lớn, tất cả lớn nhỏ ước chừng mười đầu trái phải đường đi, dài nhất một đầu cũng chỉ có ngàn mét xuất đầu, trên thị trấn sinh sống gần hai vạn người.

Lúc chạng vạng tối, một đầu so với bình thường Hắc Thủy Ngưu lớn hơn một vòng đại hắc ngưu, chở đi một cái mười ba mười bốn tuổi thiếu niên, xuất hiện ở Đông Hoang trấn ngoại.

La Phàm duỗi lưng một cái, nhìn về phía trước thôn trấn, trong hai mắt đều là ngạc nhiên, nói: "Đất hoang ngoại quả nhiên sinh hoạt rất nhiều rất nhiều người, lúc này mới mới ra đất hoang, nơi này liền người đến người đi, so với Đại La thôn nhiều không chỉ gấp trăm lần."

"Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống ——!"

Đại hắc ngưu hả ra một phát đầu, kêu một tiếng, là bình thường ngưu gọi.

Đừng nhìn đại hắc ngưu tại đất hoang bên trong ca hát hát được vui mừng, một bộ trời đất bao la lão tử lớn nhất bộ dáng, nhưng đến xã hội loài người, lại là quý cù, không hề kinh thế hãi tục miệng phun tiếng người.

Một người một ngưu, đi vào trong trấn.

Đại hắc ngưu so với bình thường Hắc Thủy Ngưu lớn hơn một vòng, hình thể cường tráng, mười phần hiếm thấy, hấp dẫn không ít ánh mắt của người.

La Phàm ngồi ở ngưu lưng (vác), mục quang hưng phấn, tò mò đánh giá bốn phía.

Người nơi này cùng Đại La thôn so sánh, đích thực là rất nhiều, nhưng có một chút cùng Đại La thôn những người lớn theo như lời không hợp.

Đại La thôn những người lớn nói, thế giới bên ngoài có rất nhiều rất nhiều Võ Đạo cường giả, thế nhưng là, La Phàm quan sát không ít người, tuyệt đại đa số cũng không có Võ Đạo khí tức, là không có tu luyện Võ Đạo người bình thường.

Võ giả số lượng không nhiều lắm, lại còn, khí tức yếu ớt, theo La Phàm cảm ứng, tu vi gần như toàn bộ đều là Võ Đạo nhất trọng, cùng tu vi của hắn đồng dạng.

Võ Đạo nhất trọng, mới là Võ Đạo nhập môn, tuyệt đối không tính là Võ Đạo cường giả.

Đi hai con đường, La Phàm mới gặp một cái Võ Đạo nhị trọng võ giả, điều này cũng cùng Võ Đạo cường giả không dính.

Tại La Phàm xem ra, ít nhất phải là Võ Đạo thất trọng 'Tông sư', tài năng được xưng tụng là Võ Đạo cường giả.

Đông Hoang trấn không lớn, La Phàm rất nhanh đi đến trên thị trấn duy nhất một cái khách sạn 'Đông Hoang khách sạn', định một gian phòng trên.

Trả tiền thời điểm, La Phàm từ trong lòng lấy ra một mảnh vàng lá.

Khách sạn chương quỹ là một mắt nhỏ tám từ tu trung niên nhân, nhưng lúc này hai cái hai mắt tròn tròn xoe, liền nói: "Khách quan, ngài tiền này quá lớn, khó tìm a, tiền thuê nhà chỉ cần 60 văn."

"Khó tìm liền không cần tìm!"

La Phàm phát phát tay, hán không có xuất hiện đất hoang, đối với tiền không có gì khái niệm, trên người vàng lá lại nhiều, tìm không tìm tiền tự nhiên không sao cả, nói:

"Ta dẫn theo đầu đại hắc ngư, dư thừa tiền đem nó hảo hảo dàn xếp, cực kỳ hầu hạ."

Trong khách sạn, không biết ít nhiều khách ánh mắt của người đều hướng bên này nhìn lại, một cái tuổi còn trẻ tiểu tử, vừa ra tay vậy mà chính là vàng lá, lại còn còn không cho tìm, này quá hào a!

Đây chẳng lẽ là cái nào đại gia tộc công tử ca? Nhìn một mình hán bộ dáng, dường như chỉ dẫn theo một đầu ngư?

Trong lòng mọi người suy đoán, thần sắc kinh dị, một số người lại càng là trong mắt để lộ ra một tia sát khí, có chút thần sắc bất thiện.

Một mảnh vàng lá giá trị quá quý trọng, La Phàm được an bài tại khách sạn tốt nhất gian phòng, liền ngay cả đại hắc ngư, cũng bị lĩnh tiến vào khách sạn hậu viện, tại La Phàm ở gian phòng dưới cửa sổ, khách sạn đặc biệt đắp cái chuồng bò, để cho đại hắc ngư ở lại bên trong.

Bữa tối, La Phàm chọn khách sạn đắt tiền nhất thức ăn, đại ăn một bữa, lại là một mảnh vàng lá bỏ ra ra ngoài, tự nhiên vừa không có để cho thối tiền lẻ, thấy người khác miễn nhãn tòa ánh sáng.

Ban đêm, trăng sáng sao thưa, đại địa bị ánh trăng bao phủ.

"Là nơi này sao?"

"Chính là nơi này, ta thăm dò được chỗ ở của hán, trở mình tiến vào là được."

"Hắc hắc. . . Một cái miệng còn hôi sữa bé con tử, dám tùy thân mang theo vàng lá, quả thật chính là đưa bảo đồng tử a!"

"Cũng không phải là, nhìn hán vừa ra tay chính là vàng lá, lại còn còn không cho thối tiền lẻ, hiển nhiên là cái cực kỳ phú quý người ta thiếu gia, trên người vàng lá khẳng định số lượng cũng không ít."

"Ừ, trên người mang theo đại lượng vàng lá, lại chỉ là mang theo một đầu ngư hành tẩu bên ngoài, quản lý hán là cái nào phú quý người ta thiếu gia, làm hán, chúng ta Hắc Bạch Song Sát đây đủ phong quang một đoạn thời gian rất dài."

. . .

Hai cái hắc y nhân vượt qua tường vây, đi đến khách sạn hậu viện, đúng lúc là La Phàm chỗ ở gian phòng phía dưới.

"Ừm... ừm bò.... ồ... tiếng bò rống ——!"

Một đầu đại hắc ngư từ chuồng bò bên trong đi ra, hai con mắt tại ban đêm phản lấy quang, lạnh lùng nhìn chăm chăm hai cái hắc y nhân.

"Này đầu ngư lớn lên ghê gớm thật, thịt rất nhiều."

"Không tệ không tệ, đã làm kia bé con tử, đem này đầu ngư xuẩn ngư cũng làm, này một thân thịt bò hàm cách thủy, đủ chúng ta có thể ăn rất lâu."

Hai cái hắc y nhân nhìn nhìn đại hắc ngư, thấp giọng nói qua.

"Hai cái Vô Đạo nhất trọng đồ bỏ đi, ta giẫm các ngươi cái trái dưa hấu!"

Đại hắc ngư miệng há hốc, thanh âm trầm thấp nói, đối với hai người rất là khinh thường, thân thể giống như trận gió xông lên.

Hai cái hắc y nhân thần sắc khẽ giật mình, này đại hắc ngư vậy mà mở miệng nói chuyện?

Đại hắc ngư tốc độ quá nhanh, hai cái hắc y nhân vẫn còn ở trong lúc khiếp sợ, cũng đã nhào đến trước mặt, hai cái móng trước vừa nhấc, giống người dựng lên lên.

Nâng lên hai cái móng bò, tốc độ nhanh chóng hướng tiền phương đập đi, tại hai cái hắc y nhân phản ứng kịp lúc trước, to lớn chân đã phân biệt đập tại hai người bộ mặt.

Hai cái móng bò bước ra lực lượng cực kỳ khủng bố, hai cái hắc y nhân đầu, trực tiếp bị đập phát nổ, giống như hai cái dưa hấu chịu trọng kích mà bạo liệt.

Hai cái hắc y nhân, bị đại hắc ngư trong chớp mắt miểu sát, không phể chút sức lực.

"Liền chút thực lực ấy, cũng dám tới ăn cướp La Phàm, thật sự là đốt đèn lồng trên nhà xí —— tìm thi (chết)!"

Đại hắc ngư nói một câu, phản lấy quang hai cái ngư nhãn, hướng trong bóng tối xa xa nhìn thoáng qua, nhếch miệng lộ ra nhân tính hóa mỉm cười.

Sau đó, đại hắc ngưu hai vó câu đứng thẳng, hai cái móng trước vậy mà đem hai cái hắc y nhân thi thể bắt hết, thân thể một tung, vượt tường mà qua, vô thanh vô tức.

La Phàm tuổi còn nhỏ, lại mang theo vàng lá bên ngoài hành tẩu, tại rất nhiều người trong mắt đều là đưa bảo đồng tử, để mắt tới La Phàm không chỉ Hắc Bạch Song Sát, có người trong bóng đêm quan sát nơi này, nếu như Hắc Bạch Song Sát đắc thủ, bọn họ muốn đen ăn đen.

Bất quá, thấy được Hắc Bạch Song Sát bị đại hắc ngưu dễ dàng giẫm phát nổ đầu, trong bóng tối người nhanh chóng thối lui, từng cái một lòng còn sợ hãi.

Bọn họ cự ly xa, không nghe thấy đại hắc ngưu nói chuyện, thế nhưng, tối nay ánh trăng sáng ngời, đại hắc ngưu thoáng cái miếu sát Hắc Bạch Song Sát, bọn họ thế nhưng là nhìn đến rõ ràng.

Hắc Bạch Song Sát mặc dù không phải là cái gì nhân vật lợi hại, nhưng hai cái Võ Đạo nhất trọng võ giả, bị trong chớp mắt miếu sát, cũng không có phản ứng kịp đã bị giẫm phát nổ đầu, có thể thấy này đầu đại hắc ngưu đích thực là thực lực cường đại.

Đồng Hoang trấn, liền Võ Đạo nhị trọng võ giả đều rất ít, này đầu đại hắc ngưu thực lực rõ ràng không phải là Võ Đạo nhị trọng võ giả có thể đánh đồng.

Trong bóng tối người đâu còn dám đối với La Phàm có lệch ra tâm, chỉ là trong nội tâm vui mừng, may mắn có Hắc Bạch Song Sát làm vết xe đổ, bọn họ tài năng may mắn bảo trụ một mạng.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Không cần thận đánh chết người

Ngày thứ hai, khách sạn hậu viện sạch sẽ, Hắc Bạch Song Sát lưu lại vết máu, dấu vết, cũng bị đại hắc ngưu đem qua biến mất, thi thể bị nó không biết làm cho tới nơi nào.

La Phàm rời giường, ngáp một cái, duỗi lưng một cái, Đồng Hoang trấn là hán rời đi đất hoang cái thứ nhất thành trấn, hán lần đầu tiên nhìn thấy nhiều như vậy nhân loại, hôm nay phải hảo hảo tham quan tham quan, du ngoạn một chút.

"Giá. . . Giá. . . Đều cho lão tử tránh ra, cút ngay. . .!"

La Phàm vừa mới dùng qua bữa sáng, liền nghe được trên đường phố một hồi quát mắng cùng gà bay chó chạy thanh âm.

Thông qua lầu hai cửa sổ, có thể thấy được một cái tai to mặt lớn, tuổi chừng mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên mặc áo gấm, đang tại trên đường phố giục ngựa chạy như điên, phía sau hán còn đi theo ba cưỡi, đồng dạng mạnh mẽ đâm tới.

Trên đường phố người, vội vàng hướng hai bên né tránh, một ít không kịp chạy trực tiếp té nhào vào ven đường, mới hiềm hiềm trốn tránh qua bị ngựa đụng vào nguy hiểm.

"Người kia là ai a? Dám tại trên đường phố như thế giục ngựa chạy như điên, không sợ đâm chết người sao? Quá càn rỡ a!"

La Phàm hướng người bên cạnh hỏi.

Tại khách sạn dùng bữa sáng, phần lớn đều là tối hôm qua dùng chân, cũng biết La Phàm xuất thủ chính là vàng lá, là một hào, nhất thời liền có người thái độ hiền lành trả lời hán.

Một cái mọc ra Lạc Tai Hồ trung niên hán tử đã đi tới, nói: "Tiểu công tử mới tới Đồng Hoang trấn a, người này là Đồng Hoang trấn Uông gia thiếu chủ, tên là Uông Tinh Long, Uông gia là Đồng Hoang trấn bá chủ, một cái Võ Đạo gia tộc.

Gia chủ Uông Thông Hồ là Võ Đạo tam trọng võ giả, là Đồng Hoang trấn đệ nhất cao thủ, này Uông Tinh Long là con trai của Uông Thông Hồ, tại Đồng Hoang trấn hoành hành đã quen, hán mỗi lần xuất hành, đều là như vậy, ai bị đập lấy, tính ai không may."

La Phàm nhất thời mở to hai mắt nhìn, bất khả tư nghị nói: "Võ Đạo tam trọng, là đệ nhất cao thủ? Đồng Hoang trấn này người cũng không ít a, như thế nào võ giả đều yếu như vậy?"

La Phàm quả thực chấn kinh, Đại La thôn tuy nhân số ít, nhưng cái nào không phải là Võ Đạo cường giả, tùy tiện một cái cũng có thể quét ngang Đồng

Hoang trấn.

Đông Hoang trấn này cùng Đại La thôn chênh lệch cũng quá lớn hơn, cùng La Phàm trong nội tâm bên ngoài có rất nhiều rất nhiều Võ Đạo cường giả thế giới không hợp.

Võ Đạo tam trọng, rất yếu?

La Phàm vừa nói như vậy, trung niên hán tử lại càng là nhận định La Phàm là cái nào thế lực lớn công tử gia, thần sắc càng thêm cung kính, nói:

"Tiểu công tử, Đông Hoang trấn liên tiếp đất hoang, vị trí cực kỳ vắng vẻ, phụ cận đất hoang rất lớn một mảnh phạm vi đều rất cần cỗi, một không có hảo linh vật liệu, hai không có mạnh yêu thú, hấp dẫn không được cường đại võ giả đến đây.

Thông thường đến đây nơi này, chính là Võ Đạo nhất trọng, nhị trọng võ giả, Uông gia gia chủ Uông Thông Hồ Võ Đạo tam trọng tu vi, tại Đông Hoang trấn tự nhiên là đệ nhất cao thủ.

Đông Hoang trấn ngoại trừ Uông gia, còn có tạ, vệ hai cái Võ Đạo gia tộc, gia chủ cũng là Võ Đạo tam trọng, nhưng thực lực đều so với Uông Thông Hồ kém không ít, Uông gia tại Đông Hoang trấn, vững vàng chiếm giữ bá chủ địa vị."

Nghe xong trung niên hán tử giải thích, La Phàm đã minh bạch, tại Đông Hoang trấn, Uông gia là Thiên Vương Lão Tử, Uông Tinh Long với tư cách là Uông gia thiếu chủ, tự nhiên là làm xằng làm bậy cũng tốt, cần rõ ương ngành cũng thế, người khác đều chỉ có thể giận mà không dám nói gì.

Này trung niên hán tử đối với Uông Tinh Long rất là phản cảm, lại nói: "Ý vào Uông gia thế lực, Uông Tinh Long tại Đông Hoang trấn cũng không ít làm chuyện xấu, từ khi hán mười lăm tuổi đột phá Võ Đạo nhất trọng, Uông gia liền đối với hán bỏ mặc mặc kệ.

Ngần ngần hai năm thời gian, mạnh mẽ đoạt bình dân nữ tử, cưỡng gian đảng hoàng thiếu phụ, đánh chết bình dân nam tử, thêm vào không dưới trăm người số lượng, thậm chí liền ngay cả võ giả, chết ở trên tay hán đều có trên mười người nhiều, người của Đông Hoang trấn đối với hán không khỏi phẫn hận, nhưng có Uông Thông Hồ ở sau lưng bảo hộ hán, không ai có thể làm gì được hán."

Trung niên hán tử một bên nói qua, một bên thở dài, ánh mắt lại là chú ý La Phàm biểu tình biến hóa.

Hán cảm giác Giác La phàm là có đại địa vị người, trong lòng của hán suy đoán, La Phàm liền ngay cả Võ Đạo tam trọng Uông Thông Hồ đều cảm thấy rất yếu, có thể thấy La Phàm thế lực phía sau, có vượt xa Võ Đạo tam trọng võ giả.

Nếu là có thể kích thích La Phàm tức giận, nói không chừng có thể đem Đông Hoang trấn này khóa u ác tính cho diệt trừ.

Để cho trung niên hán tử thất vọng chính là, La Phàm trên mặt cũng không có tức giận thần sắc, chỉ là có chút cảm khái mà thôi.

La Phàm từ nhỏ ở đất hoang bên trong lớn lên, một mực sinh hoạt tại Đại La thôn, này là lần đầu tiên đi ra đất hoang, đối với đất hoang ngoại người không có một cái nhận thức, sống chết của bọn hán tự nhiên rất khó khiến cho La Phàm cộng minh, còn không bằng Uông gia thực lực thấp kém lại có thể xưng bá Đông Hoang trấn cho La Phàm rung động đại.

La Phàm cảm khái mà nói: "Một cái Võ Đạo tam trọng, vậy mà liền có thể ở một chỗ xưng vương xưng bá, này thế giới bên ngoài theo ta trong tưởng tượng không đồng nhất a."

La Phàm vừa nói như vậy, trung niên hán tử không khỏi đoán: Chẳng lẽ là cái trộm đi ra phú gia công tử? Ài, xem ra là không trông cậy được vào!

Ngay ở chỗ này, tiếng vó ngựa truyền đến, phía ngoài trên đường phố lại một hồi gà bay chó chạy, người đi trên đường phố vội vàng nhanh chóng hướng hai bên né tránh.

Uông Tinh Long giục ngựa chạy vội, lại trở lại, đằng sau ba cười chặt chẽ đi theo, nhắm Đông Hoang khách sạn mà đến.

Rất nhanh, khách sạn lầu một liền truyền đến tiếng ồn ào.

"Uông đại thiếu gia, ngài làm sao tới sao? Ngài có thể ngàn vạn đừng nện đồ vật a, ta tiểu điểm này làm chút ít sinh ý, chịu không được nện a!"

Phanh ——

"Lão tử chính là đập phá, như thế nào? Bồn thiếu gia nữ nhân chạy, có người đã gặp nàng chạy vào Đông Hoang khách sạn, vội vàng đem nàng giao ra đây, bằng không bản thiếu gia đập nát người này phá điểm, đem nó biến thành bình địa."

"Uông đại thiếu gia, ta cũng không biết ngài nữ nhân là cái nào a, người hình dung một chút, ta lập tức tìm, nếu như nàng tại trong tiệm, nhất định tìm ra giao cho ngài."

"Không cần người tìm, bản thiếu gia chính mình lục soát, có người đã gặp nàng trở mình tường vây đi vào, hẳn là ở hậu viện, đi trước hậu viện lục soát."

...

Uông Tinh Long mang theo ba cái trưởng thành nam tử, thẳng đến hậu viện mà đi.

Trong khách sạn người cũng đều đi theo hậu viện.

Đại hắc ngưu ngay tại trong hậu viện, La Phàm cũng đi xuống lầu, đi theo mọi người cùng nhau đi đến trong hậu viện.

Hậu viện trống trải, chỉ có một chuồng bò, một đầu bộ lông bóng loáng đen bóng đại hắc ngưu đứng ở chuồng bò cồng môn.

Uông Tinh Long cùng ba cái trưởng thành nam tử mục quang ở hậu viện bên trong quét qua, liền rơi vào đại hắc trên thân bò.

"Này đầu đại hắc ngưu, khá lớn đó a, vượt xa thường ngưu a." Một người sợ hãi than nói.

Uông Tinh Long xem kỹ lấy đại hắc ngưu cùng chuồng bò, nói: "Tìm kiếm cho ta chuồng bò, đem này đầu ngưu xoắn ngưu lõi đi, cho bản thiếu gia hầm cách thủy súp."

Đại hắc ngưu hai mắt nhất thời trừng lớn, nhìn nhìn Uông Tinh Long lạnh suu suu.

"Ai, ai ai. . .!"

La Phàm bước nhanh đi ra, nói: "Này đầu đại hắc ngưu là ta, kia cái ai, uông cái gì long, ta cảnh cáo ngươi, ngàn vạn không nên trêu chọc ta đại hắc ngưu, bằng không ngươi sẽ chết rất thảm."

La Phàm lời hấp dẫn chú ý của mọi người, mục quang nhất thời đều tụ tập tại La Phàm trên người, tại Đông Hoang trấn, thậm chí có người dám như vậy nói chuyện với Uông Tinh Long, mọi người không khỏi kinh dị.

Lúc trước cùng La Phàm nói chuyện trung niên hán tử, mục quang sáng ngời: Hai người rốt cục đối mặt sao? Vị này tiểu công tử địa vị rất lớn, có khả năng thu Uông Tinh Long này địa đầu xà a?"

Uông Tinh Long tại Đông Hoang trấn lớn lối đã quen, coi như là mặt khác hai cái Võ Đạo gia tộc Tạ gia, Vệ gia võ giả, đối mặt hẳn cũng là khách khí, còn chưa từng có người dám như vậy cùng hắn nói chuyện.

Nhất là La Phàm còn nói ra cái 'Chết' chữ, điều này làm cho Uông Tinh Long cực kỳ bức hỏa, đây quả thực là động thủ trên đầu thái tử.

Uông Tinh Long nhất thời chỉ vào La Phàm cái mũi nói: "Tiểu tử, ngươi móa nó là ai a? Có biết hay không bản thiếu gia là ai? Tại Đông Hoang trấn ta Uông Tinh Long có một trăm loại phương pháp giết chết ngươi tin hay không?"

Nếu như La Phàm nhìn qua như một Võ Đạo cường giả, Uông Tinh Long có thể sẽ nghĩ kỹ, nhưng La Phàm tuổi còn trẻ, mới mười ba mười bốn tuổi bộ dáng, thấy thế nào cũng không như là cái Võ Đạo gì cường giả, Uông Tinh Long lớn lối đã quen, không có đem La Phàm để vào mắt.

Vốn đại hắc ngưu bởi vì Uông Tinh Long muốn đem nó hầm cách thủy súp mà chuẩn bị xuất thủ, hiện tại thấy Uông Tinh Long tại La Phàm trước mặt lớn lối, ngược lại là không nóng nảy, khoe miệng liệt xuất mím cười, tựa hồ đang cười nhạo Uông Tinh Long không biết tự lượng sức mình.

La Phàm vung tay lên, liền đem Uông Tinh Long chỉ vào cái mũi tay đẩy ra, nói: "Uông Tinh Long đứng không, nói chuyện về nói chuyện, đừng động thủ a, động thủ ta sợ không cẩn thận đánh chết ngươi."

"Liền ngươi? Đánh chết ta? Ha ha ha. . ."

Uông Tinh Long như là đã nghe được thiên đại chê cười, cười lên ha ha.

Đi theo Uông Tinh Long mà đến ba cái trưởng thành nam tử, cũng đều cười to.

Uông Tinh Long tai to mặt lớn, thân hình cao lớn, lại còn tại hai năm trước liền bước chân vào Võ Đạo nhất trọng.

Trái lại La Phàm, mới mười ba mười bốn tuổi bộ dáng, thân cao trên liền so với Uông Tinh Long thấp một cái đầu, lại còn mười phần cơ bắp, cùng Uông Tinh Long so sánh, hiển lộ mười phần gầy yếu.

Người ở chỗ này đều thần sắc ngạc nhiên nhìn nhìn La Phàm, không biết La Phàm dựa vào cái gì nói ra nói như vậy.

Liền ngay cả kia cái cùng La Phàm nói chuyện nhiều trung niên hán tử, đều thần sắc kinh ngạc, hẳn cho rằng La Phàm muốn thu mất Uông Tinh Long này địa đầu xà, được tìm thể lực sau lưng cường giả hỗ trợ, không nghĩ tới La Phàm tuổi còn nhỏ, vừa nói dĩ nhiên là như thế không bị cản trở, mới mở miệng muốn đánh chết Uông Tinh Long.

Uông Tinh Long nở nụ cười vài tiếng, liền thần sắc một hồi, kia cười là giận quá mà cười, càng cười vượt phần nộ, quát: "Lão tử cũng muốn nhìn xem, ngươi đánh như thế nào chết ta, tới a. . . Tới đánh chết ta à!"

Tuy ngoài miệng nói qua 'Tới đánh chết ta', trên thực tế Uông Tinh Long lại là mãnh liệt một cước đạp xuất, đạp hướng La Phàm phản bưng.

La Phàm nhất thời phía sau lưng hơi cong, thân thể giống như là một cái gập được nguy hiểm mèo, phía bên trái biên kéo lên, động tác uyển chuyển mà nhanh chóng, tránh khỏi Uông Tinh Long một cước này.

Đồng thời, La Phàm tay phải nắm tay, giống như trận gió thông thường đánh ra, đánh vào Uông Tinh Long lồng ngực.

Phanh ——

Một tiếng bạo vang, Uông Tinh Long bị một quyền này đánh cho hướng phía sau bay lên.

Tê ——

Rất nhiều người đều hít một hơi lạnh khí, không nghĩ tới La Phàm thực có can đảm động thủ, lại còn xuất thủ như thế gọn gàng, Uông Tinh Long quả thật không hề có chống đỡ chỉ lực.

"Uông thiếu gia ——!"

Uông Tinh Long ba cái trưởng thành nam tử tùy tùng, đều thất kinh, đồng thời một tiếng hét kinh hãi, ba người xuất thủ đem bay ngược mà đến Uông Tinh Long tiếp hạ xuống.

Uông Tinh Long trong miệng nhất thời đã tuôn ra máu tươi, bốc lên huyết bong bóng, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ, nhìn nhìn La Phàm hữu khí vô lực mà nói:

"Người. . . Vậy mà. . . Cũng dám giết. . . Giết. . . Ta. . .!"

Nói xong một câu, Uông Tinh Long liền khí tuyệt, trong miệng tiếp tục bốc lên huyết bong bóng, hai con mắt, trong lỗ mũi cũng chảy ra máu tươi.

Uông Tinh Long đã chết còn tròng mắt hai cái mắt to, kinh khủng bên trong cũng lộ ra không dám tin.

La Phàm một quyền kia quá nặng đi, một quyền liền làm vỡ nát Uông Tinh Long tạng phủ, thật sự đem Uông Tinh Long đánh chết.

La Phàm nhìn nhìn chết đi Uông Tinh Long, lại nhìn một chút nắm đấm của mình, vẻ mặt vô tội bộ dáng, nói: "Thân thể của người cũng quá yếu đi, ta đều thu liễm lực lượng, không nghĩ tới không cẩn thận vẫn là đem người đánh chết."

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Tô Ấu Huyền

Khách sạn hậu viện, hoàn toàn yên tĩnh.

Tất cả mọi người về mặt kinh sợ lay nhìn nhìn La Phàm.

Uông Tinh Long dẫn đầu xuất thủ, lại bị La Phàm một quyền miểu sát, này vượt quá tất cả mọi người dự kiến.

Uông Tinh Long hai năm trước liền bước vào Võ Đạo nhất trọng, tuy về sau lấy sống phóng túng làm chủ, nhưng cũng là có tu luyện, tại Võ Đạo nhất trọng bên trong vẫn còn có chút thực lực, bị La Phàm một quyền đánh chết, La Phàm còn nói là 'Không cẩn thận' ?

Không cẩn thận a!

La Phàm hiển lộ ra tu vi khí tức, cũng chính là Võ Đạo nhất trọng bộ dáng, lại có thể tại Uông Tinh Long xuất thủ trước tình hình, một quyền đánh chết Uông Tinh Long, thật sự là làm cho người cảm thấy rung động, khó có thể tin.

Tất cả mọi người vẫn còn ở kinh hãi trong rung động không có phản ứng kịp, cho nên hoàn toàn yên tĩnh.

Chỉ có đại hắc miệng trâu góc cười toe toét cười, một bộ đã sớm ngờ tới bộ dáng, thần khí rất.

"Người dám giết đi Uông thiếu gia?"

"Người nhất định phải chết, người nhất định phải chết, Uông gia tuyệt sẽ không bỏ qua người."

"Toàn bộ Đông Hoang trấn, không ai có thể cứu được ngươi, ngươi cũng không đường có thể trốn, ngươi ngay ở chỗ này chờ chết a!"

Uông Tinh Long mang theo ba cái trưởng thành nam tử tùy tùng, rốt cục phản ứng kịp, chỉ vào La Phàm nhao nhao quát.

La Phàm hướng bọn họ đơng đưa một chút nắm tay, nói: "Nói chuyện về nói chuyện, đừng loạn chỉ a, cẩn thận ta không cẩn thận đánh chết ngươi."

Ba người này cũng đều là Võ Đạo nhất trọng tu vi, tuy thực lực đều còn mạnh mẽ hơn Uông Tinh Long một ít, nhưng La Phàm một quyền liền miểu sát Uông Tinh Long, thực lực vượt qua Uông Tinh Long quá nhiều, để cho bọn họ trong nội tâm sợ hãi, không dám động thủ.

Thấy La Phàm đơng đưa lấy nắm tay, ba người nhất thời liền sợ tới mức ngậm miệng.

Uông Tinh Long là Uông gia thiếu chủ, bị người đánh chết tại Đông Hoang khách sạn, tin tức rất nhanh sẽ truyền quay lại Uông gia, ba người này tuy trong nội tâm sợ hãi, nhưng không dám rút đi, bọn họ phải xem lấy La Phàm, không thể để cho Uông gia cường giả tới, tìm không được La Phàm người.

Với tư cách là Uông Tinh Long hộ vệ, Uông Tinh Long bị người đánh chết, bọn họ cũng đã là thất trách, nếu là hung thủ cũng chạy, ba người bọn họ e rằng sẽ bị dưới sự phẫn nộ Uông Thông Hồ đã lột da.

La Phàm hướng đại hắc ngưu đi tới, đại hắc ngưu nhàn nhàn bay lên, về mặt ti tiện cười.

"Người ở bên trong?" La Phàm vừa nhìn đại hắc ngưu bộ dáng, liền biết.

"Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống ——!" Đại hắc ngưu gật đầu.

La Phàm tiến nhập chuồng bò, quả nhiên thấy một cái nữ hài, mới mười bốn mười lăm tuổi niên kỷ, điềm đạm đáng thương.

Nữ hài trên mặt vô cùng bẩn, đầu tóc xuất có chút loạn, quần áo cũng có tổn hại, hiển nhiên chạy trốn được cực kỳ chật vật, nhưng dù vậy, cũng khó dấu dung mạo của nàng, là một rất khó nhìn thấy mỹ nhân.

Lại còn, La Phàm từ trên người nàng còn cảm nhận được Võ Đạo khí tức, đúng là cái Võ Đạo nhất trọng võ giả.

"Ngươi tên là gì, cùng Uông Tinh Long cái gì quan hệ?" La Phàm hỏi.

Nữ hài sợ hãi nhìn nhìn La Phàm, không nói gì, trong ánh mắt tràn đầy phòng bị.

"Ngươi vừa rồi không thấy được mà, Uông Tinh Long bị ta đánh chết, ta cùng hắn không phải là một phe, để cho ngươi đi vào nơi này đại hắc ngưu theo ta mới là một phe." La Phàm nói.

Đại hắc ngưu cũng đi đến, đầu tại La Phàm bờ vai cọ xát từng, hướng nữ hài gật đầu.

Nữ hài lúc này mới thần sắc hòa hoãn, nói: "Ta là Tô Ấu Huyền, cha ta Tô Chính Hùng là một lang thang võ giả, nguyên quán Đông Hoang trấn, ta theo phụ thân quay về Đông Hoang trấn tề tổ, kết quả gặp Uông Tinh Long.

Hắn muốn thu ta làm thiếp, ta cùng phụ thân không đồng ý, Uông Tinh Long liền làm cho người ta mạnh mẽ thương, phụ thân vì cứu ta bị Uông Tinh Long đánh chết, ta cũng không thể chạy ra Đông Hoang trấn, ẩn nấp vài ngày sau lại bị Uông gia người phát hiện.

Ta không đường có thể trốn, dưới tình thế cấp bách leo tường chạy trốn đến nơi này, công tử, ngươi dẫn ta đi thôi, Uông Tinh Long là vì truy đuổi ta mà chết ở chỗ này, Uông gia sẽ không bỏ qua cho ta."

Tô Ấu Huyền nói qua nước mắt liền chảy xuống, vốn là điềm đạm đáng thương, hiện tại lại càng là vũ đài lê hoa, làm cho người nhìn không được che chở.

La Phàm trẻ người non dạ, từ đất hoang bên trong đi ra, đạo lý đối nhân xử thế còn non rất, thấy Tô Ấu Huyền rơi lệ, đầu nóng lên liền vỗ ngực nói:

"Hảo, ngươi liền theo ta sao, Đông Hoang trấn Uông gia, gia chủ mới Võ Đạo tam trọng, cũng liền tại Đông Hoang trấn loại này xa xôi chi địa xưng vương xưng bá, ta mang ngươi rời đi, Đông Hoang trấn ai cũng ngăn trở không ngừng."

Tô Ấu Huyền đại hỉ, vội vàng lau nước mắt, hướng La Phàm ôm quyền nói: "Đa tạ công tử."

Cùng Tô Ấu Huyền hàn huyên vài câu, La Phàm biết được phụ thân của Tô Ấu Huyền Tô Chính Hùng, cũng là Võ Đạo nhất trọng tu vi, bởi vì tu luyện một cuốn không trọn vẹn Võ Đạo công pháp mà bước lên Võ Đạo.

Mà Tô Ấu Huyền, năm nay vừa đầy mười lăm tuổi, niên kỷ trên so với La Phàm lớn hơn một tuổi, có thể nàng tại hai năm trước, mới mười lăm ba tuổi đã bước vào Võ Đạo nhất trọng tu vi, cùng La Phàm bước vào Võ Đạo nhất trọng thời gian tương đối.

Này làm La Phàm đối với Tô Ấu Huyền lau mắt mà nhìn.

Tô Chính Hùng tu luyện cả đời, cũng không thể tu luyện đến Võ Đạo nhị trọng, hiển nhiên công pháp tu luyện không trọn vẹn rất, Tô Ấu Huyền tu luyện loại này không trọn vẹn công pháp, vậy mà có thể tại mười ba tuổi đột phá Võ Đạo nhất trọng, đúng là khó được.

Nếu là có một môn công pháp tốt tu luyện, Tô Ấu Huyền nên là một chính công thiên tài, tương lai trên Võ Đạo sẽ có đại thành tựu.

La Phàm mục quang chớp lên một cái, công pháp tốt, hẳn cũng muốn, lần này hẳn đi ra đất hoang, chính là muốn bán một cái tông môn, học được một môn công pháp tốt, như vậy mới có thể tiếp tục đề thăng tu vi.

La Phàm cũng trên báo tên của mình, hai bên quen thuộc một chút, đi ra chuồng bò.

"Ấu Huyền, người y phục này phá, đi, trước dẫn người đi tiệm bán quần áo mua thân y phục." La Phàm nói, mang theo Tô Ấu Huyền, đại hắc ngưu liền đi ra ngoài.

"Đứng lại, các người không thể rời đi."

Ba người tại La Phàm phía trước ngăn lại, là Uông Tinh Long mang đến ba người trưởng thành, một người nói: "Người đánh chết Uông thiếu gia, không thể cứ như vậy đi, Uông gia nhân lập tức đã tới rồi, người được lưu ở chỗ này."

Đối với La Phàm xuất thủ bọn họ không dám, nhưng ngăn trở La Phàm, bọn họ cả gan hay là dám.

La Phàm không nói hai lời, huy vũ lấy nắm tay liền xông tới.

Phanh! Phanh! Phanh!

Ba cái Võ Đạo nhất trọng người trưởng thành, toàn bộ bay ngược lại.

La Phàm xuất thủ tốc độ quá nhanh, dù cho bọn họ sớm có chuẩn bị, cũng chỉ tới kịp hai tay giao nhau phòng thủ, cảm giác xương cánh tay đầu đầu đánh rách tả tơi, truyền đến đau nhức kịch liệt.

La Phàm đáng người tuy nhìn qua không cường tráng, có thể ẩn chứa lực lượng lại cực kỳ kinh người, Võ Đạo nhất trọng hoàn toàn ngăn cản không nổi.

"Đồng Hoang trấn này ta mới đến, còn chưa khỏe thú vị chơi đâu, đi không được, hai ngày này ta đều tại Đồng Hoang trấn dừng lại, Uông gia muốn tìm ta, tùy thời xin đợi."

La Phàm mục quang tại bùm lấy cánh tay rên thảm ba người trên người nhìn lướt qua, thần nhiên nói.

Sau đó, cùng Tô Ấu Huyền, đại hắc ngưu rời đi khách sạn hậu viện.

Làm La Phàm biến mất, khách sạn trong hậu viện nhất thời giống như nổ tung nổi đồng dạng, từng đạo kinh sợ nghị âm thanh liên tiếp.

Đồng Hoang trấn không lớn, ra khách sạn không xa, liền có một nhà tiệm bán quần áo, trong tiệm nữ trang rõ ràng so với nam trang nhiều hơn một chút.

Rất hiển nhiên, trang phục tiêu phí phương diện, nữ trang chiếm đầu to.

Nhà này tiệm bán quần áo quần áo, đều có chút cấp bậc, giá trị không thấp, yết giá đều tại một lượng bạc trở lên, giá trị tối cao, vượt qua mười lượng.

Lăng Thiên đại lục tiền tệ giá cả, vì 1 lượng vàng chẳng khác nào 100 lượng bạc chẳng khác nào 10000 văn tiền.

La Phàm ở khách sạn, phòng trên cũng mới 60 văn một đêm, mà một lượng bạc tương đương với một trăm văn.

Nơi này nữ trang giá cả thấp nhất, cũng là La Phàm chỗ ở phòng trên gấp hai giá cả.

Tô Ấu Huyền vừa nhìn những cái này yết giá, đầu liền thấp, nói: "Ta dùng tiền tài đều tại trên thân phụ thân, những cái này y phục ta hiện tại mua không nổi."

La Phàm nhàn nhạt cười, nói: "Ta mang người đến mua y phục, kia phải dùng tới người xuất tiền, những cái này y phục người cứ việc thử, thích kia kiện đều được, người muốn đều thích, ta toàn bộ đều mua lên."

Nói qua, La Phàm liền trong ngực lấy ra một mảnh vàng lá, hướng chương quỹ vẫy vẫy tay.

Chương quỹ vừa nhìn thấy vàng lá, nhất thời hai mắt sáng lên chạy chậm qua, một mai vàng lá, nặng chừng một hai, đây chính là một trăm lượng bạc giá trị, này tiệm bán quần áo bày đặt nữ trang cũng liền hơn mười kiện, này một mai vàng lá đủ toàn bộ mua xuống.

La Phàm đem vàng lá giao cho chương quỹ: "Không cần tìm, nơi này y phục tùy tiện chọn, có đủ hay không?"

Chương quỹ tựa đầu điểm được giống như gà con mổ thóc tựa như: "Đủ đủ đủ!"

La Phàm nhìn nhìn chính mình da thú y phục, cùng người khác tơ lụa y phục so sánh, rất là khác loại, nói: "Ấu Huyền, người tùy tiện chọn, nghĩ cảm kia kiện liền lấy kia kiện, ta cũng cho mình tuyển hai bộ quần áo."

Thấy La Phàm vừa ra tay chính là vàng lá, Tô Ấu Huyền tò mò nhìn La Phàm liếc một cái, gật gật đầu.

Nếu như La Phàm đem tiền đều thanh toán, còn không cho chương quỹ tìm, Tô Ấu Huyền tự nhiên không hề không có ý tứ, bắt đầu chọn lựa y phục.

Không chọn hơn mấy kiện hảo y phục, chính là để cho La Phàm lãng phí một cách vô ích tiền.

La Phàm rất nhanh liền chọn lựa hai bộ vừa người y phục, Tô Ấu Huyền chọn lấy năm kiện, đều là trong tiệm yết giá hơi đắt, nhưng bảy bộ y phục thêm vào cũng không đủ năm mươi lượng bạc, cách một khối vàng là giá trị kém xa.

Thoáng cái sạch lợi nhuận năm mươi lượng bạc trở lên, tiệm bán quần áo chương quỹ mặt mũi tràn đầy mỉm cười, trên mặt trong bụng nở hoa.

La Phàm cùng Tô Ấu Huyền tất cả thay đổi một kiện quần áo mới, tục ngữ nói, người dựa vào ăn mặc, phát dựa vào mạ vàng. La Phàm trở nên thanh tú suất khí không ít, Tô Ấu Huyền lại càng là giống như xuất Thủy Phù Dung thông thường xinh đẹp, tuy còn chưa hoàn toàn nảy nở, nhưng đã là mười phần đáng đáp mỹ nhân.

Hai người giúp nhau đánh giá đối phương, đều lộ ra mỉm cười, tâm tình sung sướng.

"Ừm... ừm bò.... ồ... tiếng bò rống ——!"

Lúc này, bên ngoài truyền đến một tiếng ngư gọi, thanh âm rất là lười biếng, truyền lại tin tức.

La Phàm thần sắc khẽ động, nói: "Ông gia người đến, đi, ra ngoài gặp lại bọn họ."

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Đào thương bất nhập

La Phàm, Tô Ấu Huyền đi ra tiệm bán quần áo, liền thấy được hơn mười cưỡi vây quanh qua.

Trên đường phố, tất cả mọi người hướng hai bên tránh lui, đứng xa xa nhìn bên này, từng cái một thần sắc ngạc nhiên.

"Ông gia nhân vật số hai Ông Thông Báo tới, hần thể nhưng là Võ Đạo nhị trọng tu vi đỉnh cao, Ông gia chỉ đứng sau gia chủ Ông Thông Hồ tồn tại."

"Cái kia La Phàm, mới là Võ Đạo nhất trọng mà thôi, đánh chết Ông Tinh Long không nhanh chóng chạy người, chẳng lẽ hần muốn chống đỡ toàn bộ Ông gia sao?"

"Nếu như đánh chết Ông Tinh Long, La Phàm làm cho một con ngựa, rồi đi Đông Hoang trấn hướng đất hoang bên trong vừa chạy, thật là có khả năng tránh được Ông gia đuổi bắt, hiện tại. . . Không có khả năng rầu~."

"Ông gia gia chủ Ông Thông Hồ, thể nhưng là Võ Đạo tam trọng tu vi, lại còn thực lực cường đại, tại Võ Đạo tam trọng võ giả bên trong đều là cao thủ, La Phàm như thế nào chống lại được Ông gia?"

"Đừng nói là Ông Thông Hồ, chính là Võ Đạo nhị trọng Ông Thông Báo, cũng không phải La Phàm có thể chống lại được a! Hiện tại ta thật sự là muốn biết, La Phàm dựa vào cái gì thoát thân, hần đánh chết Ông Tinh Long, coi như là vì Đông Hoang trấn ngoại trừ một đại hại, cũng đừng đem tánh mạng của mình cũng đáp đi vào bên trong."

"Ai. . . Ta xem treo, Võ Đạo cửu trọng cảnh giới, nhất trọng cảnh giới nhất trọng thiên, Võ Đạo nhất trọng võ giả, không có khả năng cùng Võ Đạo nhị trọng chống lại, chớ nói chi là Võ Đạo tam trọng, nếu như La Phàm không có ai cứu viện, sợ là muốn thua bởi Ông gia trong tay."

...

Nơi này cách Đông Hoang khách sạn không xa, La Phàm đánh chết chuyện của Ông Tinh Long đã truyền ra, mọi người đều nghị luận.

Tuy người của Đông Hoang trấn, đối với La Phàm đánh chết Ông Tinh Long trong nội tâm âm thầm trầm trồ khen ngợi, không khỏi vì vì La Phàm ứng hộ, nhưng là vì La Phàm ngắt một bả mồ hôi, không biết là La Phàm có thể từ Ông gia trong tay thoát thân.

Ông gia hơn mười cưỡi, đằng sau mười hai cưỡi xếp thành một hàng, vượt lên đầu một con ngòi lấy một cái tuổi chừng bốn mươi áo đen trung niên nhân, mặc quang hung ác, lộ ra Võ Đạo nhị trọng tu vi khí tức.

Chính là Uông gia nhân vật số hai 'Uông Thông Báo', Đông Hoang trấn không người không nhìn được.

Uông Thông Báo mục quang lạnh lùng đảo qua tiệm bán quần áo, rơi vào La Phàm trên người, để lộ ra sát khí lạnh như băng: "Ngươi. . . Chính là La Phàm?"

"Nhị gia, chính là hần, chính là hần đánh chết Uông thiếu gia."

"Nhị gia, hần một quyền liền đánh chết Uông thiếu gia, còn đem ba người chúng ta cánh tay cắt đứt, ra tay thật ác độc a!"

"Nhị gia, Uông thiếu gia trước khi chết thất khiếu chảy máu, bị chết thật thê thảm a, tiểu tử này xuất thủ quá độc ác."

Uông Tinh Long ba cái tùy tùng, chạy chậm đi đến Uông Thông Báo bên cạnh, chỉ vào La Phàm quát.

La Phàm bước nhanh về phía trước, mục quang tại Uông gia chúng võ giả trên người quét qua, mới tới mười ba cười, đằng sau mười hai cười, sáu cái Võ Đạo nhất trọng, sáu cái Võ Đạo nhị trọng.

Phía trước kia một con cũng là Võ Đạo nhị trọng, nhưng vô luận là thân phận địa vị, hay là khí thế cường độ, đều hơn xa phía sau sáu cái Võ Đạo nhị trọng, hiển nhiên thực lực tại cùng cảnh giới trung vị tại nhất lưu.

Đối mặt Võ Đạo nhị trọng bên trong nhất lưu người, La Phàm cũng thần sắc như thường, nói: "Ta chính là La Phàm, ngươi là Uông gia vị nào?"

Uông Thông Báo trừng mắt hai mắt, phẫn nộ quát: "Lão tử Uông Thông Báo, La Phàm, ngươi giết cháu của ta Uông Tinh Long, muôn lần chết cũng không đủ lấy tạ tội, nói. . . Ngươi muốn chết như thế nào?"

La Phàm ha ha cười cười, nói: "Uông Thông Báo đúng không, đừng nói những lời nhảm nhí này, Uông Tinh Long là ta không cần thận đánh chết, ngươi Uông gia muốn báo thù cho hần, chẳng quản phóng ngựa qua, ta La Phàm mạng nhỏ một đầu, nhưng ngươi Uông gia muốn lấy, phải xem nhìn có hay không này bốn sự."

Uông Thông Báo mặt âm trầm, vung tay lên, nói: "Trái sáu cười, đem này tiểu tử cuồng vọng bắt giữ, đến làm cho hần nhận hết tra tấn mà chết, lấy an ủi Tinh Long trên trời có linh thiêng."

"Vâng, Nhị gia."

Uông Thông Báo sau lưng, sáu cái Võ Đạo nhất trọng kỵ sĩ cùng kêu lên quát.

Tiếng nói rơi, sáu người đồng thời từ trên lưng ngựa nhảy lên, rơi vào phía trước, xếp thành một hàng.

Bá ——

Một mảnh trắng bóng hào quang lóe lên, sáu người đều lấy xuống phía sau lưng đơn đao, lưỡi đao lóe hàn mang, sát khí bức người.

Uông Thông Báo bên người mười hai cười, là hần thiếp thân thị vệ, sáu cái Võ Đạo nhất trọng, thực lực đều là Võ Đạo nhất trọng bên trong cao cấp nhất tồn tại, trong tay cầm vũ khí, sáu người liền thủ, cho dù là Võ Đạo nhị trọng võ giả đều đối phó được.

Nhìn nhìn kia lóe hàn mang lưỡi đao, hai bên quan điểm không ít người đều hít vào một hơi khí lạnh, trong nội tâm vì La Phàm ngắt một bà mồ hôi.

Tô Ấu Huyền nhìn nhìn sáu chuôi sát khí bức người đơn đao, nhất thời tâm liền nhắc đến trong cổ họng, cả kinh nói: "La Phàm, ngươi được hay không a? Nếu nguy hiểm ngươi liền chính mình chạy a, bắt kẻ ta."

La Phàm quay đầu lại, xông Tô Ấu Huyền tà mị cười cười, nói: "Tiểu ý tứ, bọn họ ở trước mặt ta chơi đao, ha ha. . . Quả thật làm cho người ta cười đến rụng răng."

Đại hắc miệng trâu góc cũng liệt lão dài, cười nhẹ nhàng, sừng cong nhẹ nhàng đụng đụng Tô Ấu Huyền, để cho Tô Ấu Huyền không cần lo lắng.

Này đại hắc ngưu linh tính Tô Ấu Huyền đã kiến thức qua, biết nó rất nhà thông thái tính, thấy đại hắc ngưu một bộ cười nhẹ nhàng bộ dáng, Tô Ấu Huyền trong nội tâm khẩn trương liền phai nhạt rất nhiều.

"La Phàm cũng là Võ Đạo nhất trọng, chẳng lẽ tay không có thể đối phó sáu cái tay cầm đơn đao cực hạn Võ Đạo nhất trọng võ giả? Lại còn, còn có sáu cái Võ Đạo nhị trọng võ giả ở một bên nhìn chăm chăm, còn có càng mạnh Uông Thông Báo đầu này? La Phàm như thế nào chống lại?"

Tô Ấu Huyền trong nội tâm kinh ngạc, khó hiểu.

La Phàm bước nhanh về phía trước, vươn tay phải ra ngón trỏ hướng sáu người ngoéo ... một cái: "Không sợ chết liền đi lên, ta tới giáo giáo các ngươi chơi như thế nào đao."

"Tự tìm chết ——!"

Sáu người cùng kêu lên gầm lên, đồng thời động thủ, hướng La Phàm lao đến.

Xếp thành một hàng sáu người, rất nhanh làm thành một vòng, đem La Phàm bao vây vào giữa, sáu chuôi lóe hàn quang đơn đao từ phương hướng bất đồng đồng thời hướng La Phàm bổ tới.

Đồng thời, đối mặt sáu chuôi đơn đao công kích.

Hai bên xem cuộc chiến người, giờ khắc này mục quang đều thẳng.

Này sáu chuôi đơn đao lóe hàn quang, vô cùng sắc bén, nếu là bổ vào trên người, được bổ ra sáu đạo thật sâu miệng vết thương, một kích phải đem La Phàm trọng thương, có lo lắng tính mạng.

Có thể La Phàm đối mặt này sáu chuôi đơn đao công kích, lại là thông thả, không né tránh, thần sắc bình tĩnh như thường, tựa hồ bổ tới không phải là đao, mà là trang giấy.

Mắt thấy sáu chuôi đơn đao muốn bổ trúng La Phàm, La Phàm trong lúc bất chợt hít một hơi, phía sau lưng hơi cong, toàn thân cơ bắp xiết chặt, sụp đổ được vững như Thiết thạch.

La Phàm chỉ là hơi hơi nghiêng người, tránh khỏi đầu chỗ hiểm bị đao bổ trúng, nháy mắt sau đó, sáu chuôi đơn đao toàn bộ bổ vào La Phàm trên người.

Keng keng keng keng keng keng!

Sáu âm thanh bạo vang, như kim loại cắt nhau kích, sáu chuôi đơn đao đều bắn ngược lên, bắn tung toé xuất tia lửa.

La Phàm trên người quần áo bị phách xuất sáu đạo khe nứt, lại không có một tia máu tươi chảy ra, tựa hồ này sáu đao cũng không có có thể phá vỡ La Phàm da thịt.

"Cái gì ——?"

Trong chớp nhoáng này, vô luận là xuất đao sáu người, hay là một bên người đang xem cuộc chiến, không biết bao nhiêu người cùng kêu lên kinh hô lên.

La Phàm thân thể, vậy mà đao thương bất nhập?

Ngay tại tất cả mọi người khiếp sợ đến thiếu chút nữa đem trông mắt kinh sợ bạo sau khi đi ra, La Phàm một tiếng rống giận vang lên: "Bồi thường y phục của ta ——!"

Chú ý của hắn, tại y phục sáu đạo trên cái khe, đây chính là hắn vừa mua y phục, lại còn mới vừa vắn ăn mặc đi ra tiệm bán quần áo.

Rống to, La Phàm duỗi tay ra, liền có một chuôi đơn đao rơi vào trong tay của hắn.

Sau đó liền một mảnh đao quang chớp động.

Một đao trên tay, La Phàm khí thế nhất thời trở nên lẫm lẫm, đơn đao tại La Phàm trong tay dễ sai khiến, tốc độ như bay, nháy mắt thời gian bổ ra sáu đao.

Sáu âm thanh kêu thảm thiết, gần như đồng thời vang lên.

Sáu người liên tục hướng phía sau bạo lui, trên người của bọn hắn đều nhiều hơn một vết thương, bị mổ bụng phá bụng, một đạo đao ngân từ phần bụng một mực kéo dài khi đến mong, nhận lấy trí mạng trọng thương.

Sáu người rời khỏi hơn mười bước, đều hướng về sau ngã xuống đất, máu tươi chảy đầy đất, ruột đều chảy ra, dĩ nhiên không sống nổi.

"Ồ trước mặt ta động đao, mới thật sự là tự tìm chết."

La Phàm thân nhiên nói, hắn mặc dù mới 14 tuổi xuất đầu, nhưng cùng hoang thú sinh từ chém giết đã không dưới nghìn lần, chết ở trên tay hắn hoang thú cũng vượt qua ngàn đầu, sớm thành thói quen huyết tinh hương vị.

Giết mấy người, La Phàm cảm giác cùng giết vài đầu hoang thú không có gì khác nhau, trong nội tâm một điểm ba động cũng không có, thần sắc lãnh khốc.

Ở trong Đại La thôn, vô luận là kiếm pháp, đao pháp, hay là thương pháp, La Phàm đều có chuyên môn cường giả dạy bảo.

Bọn họ tuy cũng không có giáo La Phàm cụ thể vũ kỹ, mà chỉ là một ít bổ, đâm, chém, chọn. . . Các loại cơ sở động tác, nhưng những cơ sở này động tác tại trong thực chiến thiên chuy bách luyện, so với không ít vũ kỹ cũng còn đáng sợ.

Bất kể là đao, kiếm, thương các loại binh khí trên tay, cũng có thể dễ sai khiến, bằng tốt phương thức, tốc độ nhanh nhất chém giết đối thủ.

Một đao, sáu cái Võ Đạo nhất trọng toàn bộ chịu vết thương trí mệnh, ngã xuống mặt đất sinh mệnh nhanh chóng biến mất, đã không có đường sống, cho

mọi người mang đến rung động, gần như không thua gì vừa rồi đao thương bất nhập.

Đao thật là nhanh!

Thật đáng sợ đao pháp!

Thật đáng sợ đao nhanh chóng!

Trong lòng mọi người không khỏi rung động, tất cả đều ngạc nhiên.

Đao hay là chuỗi này đao, vừa rồi liền La Phàm thân thể cũng không có bỏ tiến vào, có thể đến La Phàm trong tay, lại là trở nên vô cùng đáng sợ, nháy mắt lấy sáu cái nhân mạng.

Chân chính đáng sợ, là La Phàm người này.

Nhìn nhìn ngã xuống mặt đất sáu người, liền ngay cả Uông Thông Báo sau lưng sáu vị Võ Đạo nhị trọng kỳ sĩ, đều trong nội tâm thất lại, như là bị người bắt một bả, nhìn nhìn La Phàm ánh mắt lộ ra vẻ sợ hãi.

Kia xuất quỷ nhập thần tốc độ như bay đáng sợ đao pháp, liền Võ Đạo nhị trọng võ giả, đều cảm thấy sợ hãi.

Uông Thông Báo mặt âm trầm, hai mắt gần như híp lại thành một đường nhỏ, để lộ ra mục quang lại là sắc bén vô cùng, lộ ra kinh thế sát cơ.

Uông Thông Báo từ lưng ngựa hơi nghiêng lấy ra một chuỗi trường đao, hàn quang lập lòe, phẩm chất so với vừa rồi thẳng hướng La Phàm sáu chuỗi đơn đao, tốt hơn.

Trong tay trường đao hướng La Phàm chỉ, Uông Thông Báo trên mặt giống như bịt kín một tầng sương lạnh, quát lạnh nói: "Hôm nay nếu không giết ngươi, ta Uông gia tại Đông Hoang trấn xoá tên, phải sáu cười, theo ta cùng nhau chém giết La Phàm, không cần bắt giữ, chỉ cần có cơ hội, liền đưa hấn gây nên vào chỗ chết."

Trong khi nói chuyện, Uông Thông Báo từ trên lưng ngựa nhảy lên, roi vào phía trước.

Phía sau, sáu vị Võ Đạo nhị trọng kỳ sĩ cũng nhao nhao xuống ngựa, sau lưng Uông Thông Báo xếp thành một hàng, khí thế hung ác.

Nhất thời, có bảy Võ Đạo nhị trọng võ giả, tuôn ra ngập trời sát ý, đều tập trung vào La Phàm.

Xem cuộc chiến mọi người, trong nội tâm lại treo lên.

Vên vẹn là sáu cái Võ Đạo nhị trọng võ giả, thực lực liền so với vừa rồi sáu cái Võ Đạo nhất trọng võ giả cường đại hơn nhiều, còn cộng thêm một cái Võ Đạo nhị trọng võ giả bên trong thực lực vị cư nhất lưu Uông Thông Báo, đáng sợ đến cực nào?

Dù cho La Phàm vừa rồi đoạt đao giết lại sáu vị Võ Đạo nhất trọng, biểu hiện được cực kỳ kinh điển, nhưng đồng thời đối mặt bảy vị Võ Đạo nhị trọng, mọi người hay là khẩn trương, trong nội tâm lại thay La Phàm ngắt một bả mồ hôi.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Quét ngang nhị trọng

Tô Ấu Huyền trong nội tâm lại khẩn trương lên, hướng một bên đại hắc ngưu nhìn lại.

Chỉ thấy đại hắc ngưu hay là không có tim không có phổi nhếch miệng, vẻ mặt ti tiện cười, Tô Ấu Huyền trong nội tâm nhất thời nhẹ nhõm hơn nhiều.

Đại hắc ngưu cảm thấy La Phàm không có việc gì, vậy hẳn là không có việc gì, Tô Ấu Huyền nhìn nhìn La Phàm, càng thêm hiếu kỳ.

Phụ thân của Tô Ấu Huyền Tô Chính Hùng là một lang thang võ giả, Tô Ấu Huyền từ nhỏ đi theo phụ thân hành tẩu thiên hạ, đã đến rất nhiều thành trì, kiến thức qua vô số võ giả.

Một ít thực lực phi thường cường đại, quét ngang cùng cảnh giới vô địch thiên tài võ giả, Tô Ấu Huyền đã từng nhìn thấy qua, nhưng Võ Đạo nhất trọng

vượt cấp chiến Võ Đạo nhị trọng, nàng chưa bao giờ thấy qua, chỉ là nghe nói qua một ít cường đại Võ Đạo trong gia tộc, có vượt cấp chiến đấu yêu nghiệt thiên tài.

Bất quá, La Phàm lúc này cũng không phải là vượt cấp chiến một cái Võ Đạo nhị trọng, mà là chiến bảy, một cái trong đó hay là Võ Đạo nhị trọng đỉnh phong, này nếu là có thể thắng, như vậy, La Phàm so với nàng nghe nói qua tất cả đại gia tộc yêu nghiệt thiên tài, còn muốn càng thêm yêu nghiệt.

Uông Thông Báo lạnh lùng nhìn chằm chằm La Phàm, nếu như mục quang có thể giết người, lúc này La Phàm đã phanh thây xé xác.

."

Uông Thông Báo vung tay lên.

Sáu cái Võ Đạo nhị trọng võ giả, nhất thời hướng La Phàm vọt tới, đem La Phàm bao vây lại.

Đon đao bổ ra, đao quang lóe sáng, làm cho người ta hoa mắt, mỗi một đao đều có được cực kỳ lực lượng đáng sợ.

Võ Đạo nhị trọng, thực lực so với Võ Đạo nhất trọng cao hơn quá nhiều, vô luận là lực lượng, hay là tốc độ, đều cao hơn một mảng lớn, người bình thường đối mặt như vậy một đao, thân thể được chém thành hai khúc.

Hiện tại, La Phàm đồng thời tao ngộ sáu đao công kích.

Lại còn, này sáu đao là từ phương hướng bất đồng bổ tới, làm cho người ta rất khó ngăn cản, trái phải trước sau khó nhìn.

La Phàm đột nhiên động, trong tay đơn đao huy vũ, tốc độ quá nhanh, ngoại trừ Võ Đạo nhị trọng đỉnh phong Uông Thông Báo, tất cả mọi người nhìn không ra La Phàm xuất đao quỹ tích, chỉ thấy đao quang một mảnh.

Keng keng keng keng keng keng..

Sáu đao giòn vang thanh âm, gần như đồng thời vang lên, bổ về phía La Phàm sáu đao, toàn bộ cũng bị cách đương khai mở.

Thật sự ngăn trở?

Đang xem cuộc chiến trong lòng mọi người kinh sợ lay, bọn họ căn bản không có thấy rõ, La Phàm đến tốt cùng là như thế nào ngăn trở, chỉ thấy đao quang một chỗ, bốn phía sáu chuỗi đơn đao cũng bị đẩy lui.

"Chết cho ta ——!"

Đúng lúc này, Uông Thông Báo một tiếng gầm lên, thân thể nhảy lên hơn một trượng cao, hai tay cầm trường đao từ trên trời giáng xuống, đối với La Phàm vào đầu phách trăm hạ xuống.

Lúc này, chính là La Phàm một đao đánh lui sáu vị Võ Đạo nhị trọng võ giả thời điểm, Uông Thông Báo nắm lấy thời cơ, quyết đoán xuất thủ, vừa ra tay chính là như lời đỉnh một kích, dục vọng lấy La Phàm tánh mạng.

Võ giả chiến đấu, chính là dựa vào trong thân thể một cỗ khí, xưng là nội lực, là võ giả lực lượng chi nguyên.

Làm một cỗ nội lực dùng hết, mới nội lực không xuất thời điểm, chính là thực lực võ giả yếu nhất thời khắc.

La Phàm một đao đánh lui sáu vị Võ Đạo nhị trọng võ giả, một đao kia đích xác kinh diễm, Uông Thông Báo thấy cũng nhận không được tán thưởng, nhưng hắn cũng suy tính ra La Phàm một cỗ nội lực dùng hết, chính là đánh chết thời cơ tốt nhất.

Một đao này phách trăm hạ xuống, đao quang lóe sáng, từ bên trên vừa bổ đến cùng, nháy mắt liền bổ đến La Phàm đỉnh đầu.

Kia lóe sáng đao quang, lạng lẹ đao thế, còn có Uông Thông Báo thực lực cường đại, một đao này lực lượng mạnh có thể nói khủng bố.

Dù cho La Phàm lúc trước tại sáu vị Võ Đạo nhất trọng võ giả công kích đến, đao thương bất nhập, khả quan chiến mọi người cũng không thấy được La Phàm thân thể có thể chọi cứng Uông Thông Báo một đao này.

Đao thương bất nhập, vậy cũng có cái hạn độ, Võ Đạo nhị trọng lực công kích so với Võ Đạo nhất trọng cao hơn quá nhiều, mà Uông Thông Báo, lại càng là Võ Đạo nhị trọng đỉnh phong, lực công kích lại càng là đáng sợ.

Mất thấy một đao này muốn bổ trúng La Phàm đầu, thiên quân nhất phát trong thời gian, La Phàm trong tay đơn đao nhất cử phong chấn đỉnh đầu.

"Người chống đỡ được sao?"

Uông Thông Báo nghe rằng cười.

Vội vàng trong đó, Uông Thông Báo kết luận La Phàm không kịp vận chuyển cỗ thứ hai nội lực, một đao này phong ngăn cản chỉ có thể là thuần túy thân thể lực lượng.

Nội lực là võ giả lực lượng chi nguyên, thuần túy thân thể lực lượng, tuy so với người bình thường mạnh hơn nhiều, nhưng cùng nội lực cường độ không thể so sánh.

Bằng thân thể lực lượng ngăn trở hấn một đao này? Ưông Thông Báo cười lạnh, nằm mơ!

Keng ——

Một tiếng bạo vang, thanh thúy vô cùng, xuyên thấu lực rất mạnh, làm cho người ta hai lỗ tai ong. ong vang lên.

Ưông Thông Báo kia lực lượng khủng bố một đao, bổ vào La Phàm hướng trên đỉnh đầu, liền trong chớp mắt đỉnh chỉ, một mảnh tia lửa bắn tung toé.

La Phàm đơn đao phong ngăn cản, lại khiến cho Ưông Thông Báo một đao này vô pháp tung tích mây may.

"Làm sao có thể...?"

Ưông Thông Báo lên tiếng kinh hô, La Phàm vậy mà chỉ dựa vào thân thể lực lượng, liền ngăn trở hấn này lôi đình một kích một đao.

Ưông Thông Báo rất rõ ràng thực lực của mình mạnh bao nhiêu, hấn thế nhưng là Võ Đạo nhị trọng tu vi đỉnh cao, vẹn vẹn là bằng nội lực cường độ, liền có thể nghiền ép cùng cảnh giới võ giả, La Phàm mới là Võ Đạo nhất trọng, thân thể lực lượng lại có thể chống lại nội lực của hấn cường độ, quả thật làm hấn khó có thể tin.

La Phàm khoe miệng, lộ ra một điều tà tà tiểu ý, bằng tư chất của hấn, mười tuổi đạt tới Võ Đạo nhất trọng đều dễ dàng, có thể hấn vì sao mười ba tuổi mới bước vào Võ Đạo nhất trọng?

Cũng là bởi vì rèn luyện thân thể, không ngừng rèn luyện thân thể, từ sáu tuổi bắt đầu, La Phàm liền bắt đầu rèn luyện thân thể, không có tu luyện bất kỳ công pháp, trọn rèn luyện bảy năm, mới lấy thân thể phá cực hạn, bước vào Võ Đạo nhất trọng, nội lực tự sinh.

Nhưng Võ Đạo nhất trọng nội lực, so với La Phàm thân thể lực lượng, lại là yếu ớt rất, La Phàm thực lực căn bản không dựa vào nội lực, mà là dựa vào một thân liền hoang thú cũng có thể nghiền ép thân thể.

Thân thể của hấn nhìn qua nhỏ gầy, nhưng toàn thân mỗi một tác cơ bắp muốn tu luyện đến đột phá cực hạn trình độ, bằng thân thể chi lực, hoàn toàn có thể nghiền ép Võ Đạo nhị trọng, cho dù là Võ Đạo nhị trọng đỉnh phong, La Phàm cũng có thể bằng thân thể lực lượng quét ngang.

Một đao chống chọi Ưông Thông Báo công kích, La Phàm đang muốn một cước đạp bay ông thông bằng, trong lúc bất chợt bên cạnh tiếng gió liệt đấy, kia sáu cái Võ Đạo nhị trọng võ giả, lại xuất đao hướng La Phàm bổ tới.

Nhục thể của hấn tuy mạnh, sục đồ nhanh thì vững như huyền thiết, nhưng đồng thời đối mặt sáu vị Võ Đạo nhị trọng võ giả công kích, vẫn còn có chút áp lực, làm không được đao thương bất nhập.

La Phàm hừ nhẹ một tiếng, mũi chân hướng mặt đất dẫm một chút, thân thể nhất thời hướng phía sau bạo lui.

Mặt đất rạn nứt, La Phàm tốc độ nhanh như ảo ảnh, vừa lui liền tránh khỏi năm đao đao quang, phía sau lưng cùng đang phía sau đao quang đụng vào nhau.

Sáu vị Võ Đạo nhị trọng võ giả công kích thân thể gánh không được, nhưng chỉ là chọi cứng một cái Võ Đạo nhị trọng võ giả công kích, lại là không có vấn đề.

Lưỡi đao vẹn vẹn là phá vỡ La Phàm phía sau lưng quần áo, va chạm vào da thịt liền bắn ngược lên.

La Phàm đón đao quang cấp tốc lui về phía sau, trực tiếp đánh tới, vượt quá sau lưng người dự kiến, bị đụng thẳng.

Thân thể va chạm chi lực, so với Võ Đạo nhị trọng đỉnh phong công kích đều càng thêm đáng sợ, sau lưng người nhất thời bị bị đâm cho miệng phun máu tươi, hướng phía sau bạo lui hơn mười bước.

Thân thể hướng phía sau đánh tới đồng thời, La Phàm trong tay đơn đao cũng không có nhân rồi, hướng bên phải một đao quét ngang, đao quang trong chớp mắt xẹt qua, nhanh như thiểm điện.

Bên phải một cái Võ Đạo nhị trọng võ giả bổ ra một đao thất bại, lại bị La Phàm một đao này quét ngang chém vừa vặn.

La Phàm xuất đao lực lượng, tốc độ quá đáng sợ, đơn đao trong tay hấn uy lực mười phần khủng bố, kia Võ Đạo nhị trọng võ giả thân thể bị chém đứt hơn phân nửa, thiếu chút nữa bị chém thành hai khúc.

Trong chớp mắt, hai cái Võ Đạo nhị trọng võ giả trọng thương, một cái trí mạng, một cái tạng phủ bị đánh vỡ, miệng phun máu tươi, đánh mất sức chiến đấu.

Xem cuộc chiến võ giả, lần nữa hít một hơi lãnh khí, La Phàm này đầu pháp quá độc ác, đao của hấn vừa nhanh vừa nặng, vừa ra tay liền có thể trí mạng, thân thể lực lượng lại mạnh mẽ, lại còn phòng ngự vô địch, liền ngay cả Võ Đạo nhị trọng võ giả công kích đều có thể bằng thân thể chọi cứng.

Cuộc chiến sinh tử, La Phàm đứng ở thế bất bại, mà đối phương tại dưới tay hắn, lại là động tới không tổn thương chết ngay lập tức, làm cho người khiếp sợ.

Ông già xưng bá Đông Hoang trăm nhiều năm, bá đạo quan, chưa từng có qua như thế ngăn trở, hai cái Võ Đạo nhị trọng võ giả chết, lại càng là tăng thêm lửa giận của Ông Thông Báo.

"Giết ——! Giết cho ta ——! Hôm nay giết không chết tiểu tử này, các ngươi đều được vì Ông Tinh Long chôn cùng!"

Ông Thông Báo rống lớn nói, tâm tình kích động.

Mặt khác bốn cái Võ Đạo nhị trọng võ giả mặc dù đối với La Phàm sinh lòng ý sợ hãi, nhưng Ông Thông Báo hạ xuống tử mệnh lệnh, bọn họ lại không dám không nghe theo, đao quang chớp động, lần nữa hướng La Phàm đánh tới.

Bất quá, nhìn qua lửa giận ngập trời, hận không thể đem La Phàm tự tay giết chết Ông Thông Báo, lúc này lại là trong lúc bất chợt hướng phía sau thoái lui, vậy mà chạy thoát.

La Phàm biểu hiện ra ngoài thực lực, làm hắn Võ Đạo này nhị trọng đỉnh phong đều có chút khiếp sợ, để tránh đem mình góp đi vào, Ông Thông Báo chuẩn bị chạy thoát lại nói, chỉ có ca ca hắn Ông Thông Hồ xuất mã, hắn mới cảm thấy nắm chắc.

Đối mặt đánh tới bốn cái Võ Đạo nhị trọng võ giả, La Phàm trực tiếp xông tới, trong tay đơn đao quét ngang, óng ánh đao quang khiếp người tâm thần.

Keng keng keng keng ——

Đồng thời tứ thanh bạo vang, bốn chuôi đơn đao chấn động bắn ngược lên, trong đó một chuôi lại càng là trực tiếp rời tay mà bay.

La Phàm một đao, có thể đồng thời ngăn cản sáu người công kích, hiện tại chỉ còn lại bốn người, đối mặt La Phàm một đao áp lực thật lớn.

Kia mất đi đơn đao Võ Đạo nhị trọng võ giả, trong lòng căng thẳng, đã không còn bình khí, hắn cảm giác mình tại La Phàm trước mặt giống như là không hề có chống đỡ sức lực tiểu cừu non.

Quả nhiên, một đao đao quang trong chớp mắt hướng hắn bổ tới, La Phàm đệ nhị đao giết ra, chính là cái này trong tay không có bình khí Võ Đạo nhị trọng võ giả.

Đao nhanh chóng quá nhanh, Võ Đạo nhị trọng võ giả né tránh không kịp, trên người nhất thời bị phách xuất một đao sâu đủ thấy xương to lớn vết thương, máu tươi tuôn ra, thân thể bị đánh bay, dĩ nhiên không sống nổi.

Còn lại ba cái Võ Đạo nhị trọng võ giả, chạy trốn cũng chết, chiến cũng chết, liếc nhau, đều thần sắc điên cuồng hướng La Phàm giết tới đây.

Chỉ còn lại ba người, tại La Phàm trước mặt lại càng là không chịu nổi một kích, La Phàm trực tiếp mạnh mẽ đâm tới mà đi, một đao rời ra đối phương tam đao, thân thể hung hăng đâm vào một người trên người, đem đối phương đụng cái bị giã vò.

Hai người khác trong tay đơn đao cũng bị lực lượng kinh khủng chấn động rời tay mà bay, sau đó, một đao đao quang quét ngang mà đến, giống như như thiểm điện tại hai người nơi cổ họng xẹt qua.

Phản cổ bị lưỡi đao cắt ra một đao thật sâu miệng vết thương, thiếu chút nữa nhất đao lưỡng đoạn, máu tươi tuôn ra, ngã xuống đất bị mất mạng.

Ngăn trở La Phàm bốn cái Võ Đạo nhị trọng võ giả, chết thì chết, không chết cũng không sống nổi, đang đợi chết, Ông Thông Báo cỡi lập tức, mới thoát ra ngoài mấy chục thước, tại trên đường phố giục ngựa chạy như điên.

La Phàm mục quang tập trung vào nơi xa Ông Thông Báo, mục quang xiết chặt, cầm lấy đơn đao thủ chương nhất thời dùng sức, toàn thân cơ bắp nhanh sụp đổ.

Sau đó, La Phàm một cái khom bước về phía trước, dưới chân địa mặt chấn động, toàn thân lực lượng bạo phát, trong tay đơn đao trong chớp mắt hướng Ông Thông Báo ném bắn mà ra.

Đơn đao giống như mũi tên nổ bắn ra về phía trước, nháy mắt thời gian xẹt qua mấy chục thước cự ly, xuất hiện sau lưng Ông Thông Báo.

Ông Thông Báo cho rằng bốn cái Võ Đạo nhị trọng võ giả, đủ để ngăn chặn La Phàm trong chốc lát, có thể khiến hắn an toàn lui lại, tuyệt đối không nghĩ tới La Phàm sát chiêu nhanh như vậy đi ra.

Đợi Ông Thông Báo nghe được sau lưng truyền đến tiếng xé gió, đã muộn, nổ bắn ra mà đến đơn đao trong chớp mắt đâm vào sau lưng, đem thân thể của Ông Thông Báo xuyên thấu.

Ông Thông Báo hét thảm một tiếng, nhất thời từ lập tức té xuống, ngã tại mặt đất thân thể run rẩy, trong miệng máu tươi tuôn ra, rất nhanh mệnh tuệ

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Uông Thông Hồ

Ngựa chấn kinh, kêu ré lấy tiếp tục chạy như điên.

Về phần hai bên đường phố người, lúc này thì là vẻ mặt kinh ngạc, đám người đứng ngoài xem đều tĩnh.

Võ Đạo nhị trọng đỉnh phong tu vi Uông gia nhân vật số hai Uông Thông Báo, mang theo sáu vị Võ Đạo nhị trọng, sáu vị Võ Đạo nhất trọng đỉnh phong, lại bị một cái Võ Đạo nhất trọng toàn quân bị diệt.

Lúc trước, mọi người còn suy đoán, La Phàm nếu là không ai cứu viện, có thể sẽ tại Uông gia trên tay ném đi tánh mạng, hiện tại này kết quả. . . Vượt quá dự liệu của tất cả mọi người.

"Hắn vậy mà. . . Thật sự làm được!"

Tô Ấu Huyền nhìn nhìn La Phàm, thì thảo tự nói, trong đôi mắt đẹp, tràn đầy kinh hãi.

Nàng theo phụ thân Tô Chính Hùng, hành tẩu qua Thanh Hà Quận hơn mười thành phạm vi, kiến thức qua rất nhiều thiên tài, cũng nghe đã đến không ít đại gia tộc yêu nghiệt thiên tài.

Nhưng. . . Không có người nào, có thể so sánh vượt được La Phàm hôm nay chỗ làm gây nên, cho dù là nghe đều chưa nghe nói qua có cái nào Võ Đạo nhất trọng có thể quét ngang bảy Võ Đạo nhị trọng.

"Nếu là có thể bá nhập tông môn, hẳn tương lai nhất định thành tựu phi phàm."

Tô Ấu Huyền thầm nghĩ trong lòng, tuy La Phàm so với nàng còn nhỏ một chút tuổi, nhưng nàng xem thấy La Phàm trong ánh mắt lại là có một tia sùng kính.

Tại gần gũi yên tĩnh qua đi, mọi người cuối cùng từ trong kinh ngạc phản ứng kịp, cả con đường trên đường nhất thời vang lên từng đạo rung động thanh âm, liên tiếp, tiếng thán phục một mảnh.

La Phàm năm gần 14 tuổi, nhưng đã sớm thói quen sinh tử chém giết, thường thấy máu tươi, đại chiến qua đi tâm tình như trước như thường, trên mặt mang một vòng tà tà mỉm cười.

Hắn đi đến Tô Ấu Huyền cùng đại hắc ngưu trước mặt, phẩy tay, nói: "Được rồi, chúng ta có thể tiếp tục tham quan Đông Hoang trấn, Ấu Huyền, người so với ta quen thuộc nơi này, người mang dẫn đường a, nơi đó có đẹp mắt, thú vị, ăn ngon, toàn bộ cũng phải đi."

Nghe xong La Phàm, phụ cận một số người không khỏi âm thầm tắc lưỡi, xông lớn như vậy họa, lại vẫn không ly khai Đông Hoang trấn?

Uông gia có thể trở thành Đông Hoang trấn bá chủ, không phải là bởi vì người đông thế mạnh, mà là bởi vì một người tồn tại —— gia chủ Uông Thông Hồ.

Uông Thông Hồ một người, áp đảo toàn bộ Đông Hoang trấn, dù cho cùng là Võ Đạo tam trọng tạ, vệ hai nhà gia chủ, liên thủ cũng không phải Uông Thông Hồ chỉ địch.

Uông Thông Hồ, mới là Uông gia chân chính đáng sợ tồn tại.

La Phàm đầu tiên là giết đi con trai của Uông Thông Hồ Uông Tinh Long, hiện lại giết Uông Thông Hồ đệ đệ Uông Thông Báo, dùng đầu gối ngấp lại, cũng biết Uông Thông Hồ quyết không chịu để yên, e rằng rất nhanh sẽ đánh tới.

La Phàm lại vẫn không chạy, chẳng lẽ còn nghĩ đánh với Uông Thông Hồ một trận sao?

Võ Đạo cửu trọng, nhất trọng cảnh giới nhất trọng thiên, cách mỗi nhất trọng cảnh giới, ở giữa thực lực tựa như cùng rãnh trời thông thường khó có thể vượt qua.

Có thể cùng cảnh giới vô địch, đã cực kỳ khó được, trong trăm không có một, vượt nhất trọng khiêu chiến, kia lại càng là trong vạn người không có một yêu nghiệt thiên tài, vượt lưỡng trọng khiêu chiến?

Tuyệt không có khả năng!

Võ Đạo nhất trọng, cùng Võ Đạo tam trọng ở giữa chênh lệch quá xa, mặc dù La Phàm bày ra chiến lược thắng được Võ Đạo nhị trọng đỉnh phong Uông Thông Báo không ít, nhưng cũng không có người cho rằng La Phàm có thể cùng Võ Đạo Tam Trọng Thiên chống lại.

Huống chi, Uông Thông Hồ hay là Võ Đạo tam trọng võ giả bên trong người nổi bật, lại càng là đáng sợ.

Tô Ấu Huyền cũng biết Uông Thông Hồ đáng sợ, nói: "La Phàm, ngươi còn muốn du ngoạn Đông Hoang trấn a? Uông gia tồn thất thảm như vậy trọng, tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ, Uông gia gia chủ Uông Thông Hồ, là Võ Đạo tam trọng cường giả, toàn bộ Đông Hoang trấn vô địch đệ nhất cao thủ, ngươi mới Võ Đạo nhất trọng, đánh không lại hắn, thừa dịp Uông Thông Hồ còn chưa tới, chúng ta nhanh rồi đi nơi này đi!"

"Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống ——!"

Bên cạnh đại hắc ngưu kêu một tiếng, khoe miệng cao cao nhếch lên, thần sắc rất không là mạnh.

La Phàm nhún vai, nói: "Uông Thông Hồ không đáng để lo, ngươi xem đại hắc ngưu, đối với Uông Thông Hồ khinh thường rất đâu, chúng ta mặc kệ hắn, tại Đông Hoang trấn nên chơi chơi, nên ăn uống ăn uống, ta thật vất vả thấy thế gian phồn hoa, tự nhiên nhiều lắm vui đùa một chút, nhìn nhiều nhìn."

"Đại hắc ngưu?" Tô Ấu Huyền kinh ngạc nhìn đại hắc ngưu liếc một cái: "Nó đối với Uông Thông Hồ rất khinh thường? Uông Thông Hồ thế nhưng là Võ Đạo tam trọng võ giả bên trong cường giả đó!"

"Đại hắc ngưu có thể so với ta lợi hại hơn, chỉ cần Uông Thông Hồ dám đến, đó chính là tự tìm chết." La Phàm nói, ngữ khí rất bình thường, dường như là đang nói một kiện lại bình thường bất quá sự tình, một chút cũng không có khoắc lác bộ dáng.

"Không phải chứ, đại hắc ngưu lợi hại như vậy?" Tô Ấu Huyền nhìn nhìn đại hắc ngưu, rất là ngoài ý muốn.

"Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống ——!"

Đại hắc ngưu nhếch miệng, miệng nhanh liệt đến trên lỗ tai đi, thần sắc được đắc ý vô cùng.

Nụ cười kia, một chữ: Ti tiện, hai chữ: Phong tao.

...

Uông phủ.

Uông gia phủ đệ xây dựng tại Đông Hoang trấn Bắc Bộ hình rồng chân núi, đại môn đối diện lấy Đông Hoang trấn, chỉ có vài dặm địa phương.

Hôm nay, Uông phủ bên trong một mảnh khắc nghiệt ý tứ, bọn hạ nhân từng cái một thần sắc nghiêm nghị, cẩn thận từng li từng tí, sợ phạm sai lầm, chọc giận gia chủ Uông Thông Hồ mà vứt bỏ mạng nhỏ.

Bởi vì, hôm nay con trai của Uông Thông Hồ Uông Tinh Long chết rồi, bị người đánh chết tại Đông Hoang trấn, đây đối với Uông gia mà nói tuyệt đối là thiên đại sự tình.

Uông Thông Hồ đã phái Uông Thông Báo dẫn người tiến đến đuổi bắt hung thủ 'La Phàm', hắn để cho Uông Thông Báo đem La Phàm bắt giữ, mang về Uông phủ, hắn muốn đích thân tra tấn tra tra.

Uông Thông Hồ đứng ở phủ chủ phía trước trên quảng trường, mục quang hướng Đông Hoang trấn phương hướng nhìn ra xa, thần sắc lạnh túc, một mảnh sát ý, bọn hạ nhân cách xa mấy chục thước có cảm giác đến lạnh suu suu.

Đột nhiên. . .

Một người nhảy vào Uông phủ, thẳng đến phủ chủ phía trước quảng trường mà đến, thần sắc thất kinh.

"Gia chủ, việc lớn không tốt, việc lớn không tốt a. . .!"

Người này một bên chạy vội, một bên hô to, hấp dẫn Uông phủ chú ý của mọi người, hắn một đường chạy như điên đến Uông Thông Hồ phía trước, thở hổn hển nói:

"Gia chủ, hai. . . Nhị gia hắn. . . Hắn bị La Phàm giết chết, hắn mang đến người, cũng đều bị La Phàm giết chết!"

Người này lời vang vọng tại Uông phủ người trong tai, quả thật giống như là sấm sét giữa trời quang.

Nhị gia Uông Thông Báo, vậy mà đã chết? Bị kia cái La Phàm giết chết?

Uông Thông Báo thế nhưng là Võ Đạo nhị trọng tu vi đỉnh cao, tại Đông Hoang trấn, ngoại trừ ba cái Võ Đạo tam trọng gia chủ, Uông Thông Báo thực lực tuyệt đối số một.

Mà La Phàm, nghe nói mới là Võ Đạo nhất trọng mà thôi, có thể giết chết Uông Thông Báo?

Lại còn, Uông Thông Báo thể nhưng là dẫn theo sáu cái Võ Đạo nhất trọng đỉnh phong, sáu cái Võ Đạo nhị trọng, tổng cộng mười hai người thị vệ cùng nhau tiến đến, nhiều người như vậy, cũng bị La Phàm giết chết?

"Cái gì ——?"

Uông Thông Hồ thần sắc kinh biến, liền hắn có cảm giác đến rung động, không dám tin, quát: "Người lặp lại lần nữa!"

Người kia nói: "Gia chủ, chắc chắn 100% a, ta ở một bên tận mắt chứng kiến, kia cái La Phàm đao thương bất nhập, thực lực vô cùng đáng sợ, so với Nhị gia còn mạnh hơn không ít."

"Đao thương bất nhập?"

Uông Thông Hồ lộ ra vẻ kinh dị, trầm giọng nói: "Người đem toàn bộ quá trình, một tia không lọt nói một lần."

Người kia nhớ lại vừa rồi hình ảnh, đem quá trình nói kỹ càng một lần, bao gồm La Phàm mỗi một lần xuất thủ. . .

"Một cái Võ Đạo nhất trọng tiểu tử, không có cường giả thủ hộ, dám tại Đông Hoang trấn lớn lối như thế cuồng vọng. . . Hắn đã cho ta Uông gia không ai đối phó được hắn sao?"

Uông Thông Hồ càng nghe càng phẫn nộ, xác định La Phàm cũng không có cường giả thủ hộ, sát ý lại càng là sục sôi, thần sắc trở nên hung ác vô cùng.

"Giết con ta tử, giết ta đệ đệ, ta Uông Thông Hồ nếu không đưa hắn bầm thây vạn đoạn, nghiền thành tro bụi, như thế nào không phụ lòng con ta, như thế nào không phụ lòng ngã đệ, như thế nào không phụ lòng ta Uông gia tại uy danh của Đông Hoang trấn?"

. . .

La Phàm mang theo Tô Ấu Huyền, đại hắc ngưu du ngoạn Đông Hoang trấn, xa xa một mảnh lớn người đi theo.

Mọi người biết, hôm nay sự tình, còn không dễ yên.

Uông Thông Báo bị La Phàm đánh chết tin tức, đối với người của Đông Hoang trấn mà nói thật sự là quá rung động, mà lại Đông Hoang trấn lại không lớn, tin tức truyền ra được cực nhanh.

Tất cả mọi người nghe được tin tức này giật nảy mình, từng cái một cùng đánh máu gà tựa như, đều dừng tay lại đầu sự tình, chạy tới quan sát náo nhiệt.

Toàn bộ Đông Hoang trấn chưa đủ hai vạn người, rất nhanh liền trọn vẹn hội tụ gần vạn người đội ngũ tại vị trí vây xem La Phàm, gần như nửa cái Đông Hoang trấn người đều tới.

Liền ngay cả cùng là Võ Đạo gia tộc tạ, vệ hai đại gia tộc, biết được tin tức đều chấn động vô cùng, hai vị gia chủ đều xuất động.

Bọn họ biết, sự tình phát triển đến nước này, Uông Thông Hồ nhất định hiện thân, cùng La Phàm trong đó còn có cuối cùng đánh một trận.

Đông Hoang trấn quá nhỏ, La Phàm rất nhanh liền vòng vo hơn phân nửa thôn trấn, tại một quán ăn nhỏ nghỉ ngơi.

Lúc này, tiếng vó ngựa bay lên, Uông gia gia chủ Uông Thông Hồ mang một đội nhân mã, từ Bắc Bộ tiến nhập Đông Hoang trấn, thẳng đến La Phàm mà đến.

Đều không cần tìm kiếm La Phàm, vừa tiến vào Đông Hoang trấn, thấy được kia gần vạn đám người mục quang đều chú ý tại La Phàm trên người, nghĩ không phát hiện La Phàm cũng khó khăn.

"Uông Thông Hồ đến rồi!"

"Xưng bá Đông Hoang trấn trên mười năm tồn tại a, ngày bình thường có thể rất khó gặp hắn một lần."

"La Phàm đến cùng có cái gì chỗ dựa? Cũng dám đối mặt Uông Thông Hồ?"

. . .

Đông Hoang trấn, đều nghị luận, mọi người không khỏi kinh ngạc hiếu kỳ.

"Tới tới, Đông Hoang trấn bá chủ Uông Thông Hồ đến rồi!"

Tiệm tạp hóa, Tô Ấu Huyền nhìn nhìn cười ngựa chạy vội mà Uông Thông Hồ, thần sắc có chút lo lắng nói.

Võ Đạo tam trọng, mặc dù lấy Tô Ấu Huyền hành tẩu hơn mười thành phạm vi mà nói, cũng có thể được xưng tụng là cao thủ, mà Uông Thông Hồ xưng bá hoàng trấn nhiều năm, trên người lại càng là có một cỗ uy nghiêm cao cao tại thượng hung thần chi khí, làm lòng người kinh hãi.

Kia tiệm tạp hóa lão bản, thấy Uông Thông Hồ dẫn người thẳng đến nơi này mà đến, hai chân như nhũn ra, vịn cửa mới đứng lại, hấn sợ vừa đánh nhau, hấn tiêu điểm này cho nện không có.

La Phàm lại là ăn quà vật điểm tâm, một chút cũng không nóng nảy.

Võ Đạo tam trọng, thật sự là hấn khó có thể đối phó, nhưng hấn may mắn không sợ.

Hấn không đối phó được, còn có đại hắc ngư, hấn mới Võ Đạo nhất trọng tu vi, vì sao có thể đi ra rất cường đại võ giả đều kiêng kỵ đất hoang?

Không có nguyên nhân khác, cũng là bởi vì đại hắc ngư ở bên cạnh.

Đại hắc ngư, chính là La Phàm thù hận gia.

La Phàm tùy ý nhìn giục ngựa mà đến Uông Thông Hồ liếc một cái, liền thu hồi ánh mắt, đối với Tô Ấu Huyền tà mị cười: "Thường thức đại hắc ngư biểu diễn a! Đại hắc ngư, giao cho người rồi."

"Ừm... ừm bò....ò...tiếng bò rống ——!"

Đại hắc ngư giờ lên đầu, thanh âm hưng phấn, móng trước trên mặt đất (đào) bảo động, một bộ chỉ điểm vọt tới trước đâm bộ đáng.

"Súc sinh, mau tránh ra cho ta."

Uông Thông Hồ thấy đại hắc ngư ngăn trở tại hấn cùng với La Phàm trong đó, một tiếng gầm lên, trong tay một chuỗi trường đao chỉ về phía trước, để lộ ra hiên hách hung uy.

Trường đao này, hàn quang Như Nguyệt, làm cho người nhìn qua mà phát lạnh, là vào phẩm bảo đao.

Mặc dù lấy La Phàm thân thể cường độ, đều ngăn cản không nổi bức này bảo đao.

"Ừm... ừm bò....ò...tiếng bò rống ——!"

Đại hắc ngư đối với này bảo đao lại là không thêm đề ý chút nào, nhìn nhìn Uông Thông Hồ thần sắc khinh miệt rất, quát to một tiếng, thân thể nhất thời hướng giục ngựa mà đến Uông Thông Hồ chạy nước rút mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Cửu Cực Chân Kinh

Đại hắc ngư về phía trước công kích, tốc độ tuyệt không so với Uông Thông Hồ tọa hạ tuần mã chậm.

"Súc sinh, tự tìm chết. . .!"

Uông Thông Hồ hét lớn một tiếng, nói thờ ra một hơi, nội lực vận chuyển, từ trên lưng ngựa nhảy lên.

Nháy mắt, Uông Thông Hồ nhảy lên hai trượng có thừa, trong tay bảo đao hướng phía dưới mãnh liệt chém, kéo ra một đạo óng ánh đao quang.

Xa xa, mọi người nín thở, nhìn không chuyển mắt.

Uông Thông Hồ thế nhưng là Đông Hoang trấn bá chủ, từ lúc mười năm trước cũng đã là Đông Hoang trấn đệ nhất cao thủ, có thể may mắn thấy tận mắt chứng nhận hấn cơ hội xuất thủ không nhiều lắm.

Ở đây gần trong vạn người, có chín thành chín đều là lần đầu tiên thấy Uông Thông Hồ xuất thủ.

Xem cuộc chiến mọi người, trong nội tâm chờ mong chính là La Phàm cùng Uông Thông Hồ quyết đấu, không nghĩ tới La Phàm bên cạnh đầu kia đại hắc ngư vọt lên, ra ngoài ý định.

"Một đầu ngư mà thôi, bắt quá là so với phổ thông trâu nước lớn lên lớn một chút, vậy mà ngăn cản Uông Thông Hồ? Coi như là một đầu Mãnh Hồ, trước mặt Uông Thông Hồ đều chỉ sẽ bị một đao chém giết a?"

Không biết bao nhiêu người, trong nội tâm như thế nghĩ lại.

Đại hắc ngư phóng tới Uông Thông Hồ, dưới cái nhìn của bọn họ hoàn toàn là tự tìm chết.

Ngay tại Uông Thông Hồ nhảy lên cao hai trượng, đại hắc ngư cũng đồng dạng thân thể một cái tung nhảy, nhảy dựng lên.

Tốc độ của nó, nhanh hơn Uông Thông Hồ, lúc Uông Thông Hồ xuất đao hướng phía dưới chém, đại hắc ngư đã xông đến trước mặt hắn, đầu trực tiếp hướng Uông Thông Hồ đánh tới.

Keng ——

Uông Thông Hồ chém xuống trường đao, bỏ vào đại hắc ngư đại sừng cong, phát ra một tiếng thanh thúy nổ mạnh.

Tia lửa bắn tung toé trong đó, trường đao trong chớp mắt bắn ngược lên.

Trên mặt của Uông Thông Hồ nhất thời lộ ra vẻ hoảng sợ, hắn cảm nhận được một cỗ cực kỳ lực lượng kinh khủng trùng kích mà đến, bắn ngược lên trường đao rời khỏi tay.

Phanh ——

Đại hắc ngư đầu hung hăng đụng vào Uông Thông Hồ lồng ngực, Uông Thông Hồ toàn bộ trước ngực cũng bị bị đâm cho sụp đổ, thân thể như một phá bao bố thông thường hướng phía sau bay đi.

Đại hắc ngư rơi xuống đất, Uông Thông Hồ đã bay ra mười trượng có thừa, té rớt đầy đất vẫn không nhúc nhích, đã biến thành một cỗ thi thể.

Xa xa xem cuộc chiến tất cả mọi người, toàn bộ đều kinh sợ ngây người, trợn mắt há hốc mồm.

Từng cái một nhìn mắt choáng váng.

Uông Thông Hồ thể nhưng là Vô Đạo tam trọng đỉnh phong võ giả, là Đông Hoang trấn bá chủ, xưng bá Đông Hoang trấn trên mười năm tồn tại.

Có thể tại đại hắc ngư trước mặt, vậy mà vừa đối mặt đã bị miểu sát.

Đây là hoa mắt sao?

Không ít người cũng nhìn không được nhào nặn mắt, không thể tin được vừa rồi thấy hình ảnh.

Thậm chí, có người nhìn không được bóp chính mình, có phải hay không đang nằm mơ.

Không phải là hoa mắt, cũng không phải nằm mơ!

Uông Thông Hồ thi thể nằm ở nơi đó, lồng ngực hoàn toàn sụp đổ, bên trong tạng phủ, cốt cách sợ là đều biến thành tan tành, bị chết bắt từ chết lại.

"Gia chủ."

...

Cùng nhau mà đến Uông gia người, nhất thời kinh hô lên, từng cái một trừng mắt mắt to, thần sắc chấn đáng sợ.

Lúc này, đại hắc ngư lại là nhếch miệng, lắc lắc cái đuôi, cả lợ phát phơ đi trở về La Phàm bên người, hướng về phía La Phàm, Tô Áu Huyền về mặt ti tiện cười.

Làm ánh mắt của mọi người lần nữa rơi vào đại hắc ngư, ánh mắt lộ ra nồng đậm kiêng kỵ vẻ.

Này không phải một đầu phổ thông ngư, mà là một đầu hoang thú, hơn nữa là một đầu thực lực rất mạnh rất mạnh hoang thú.

Đông Hoang trấn tại đất hoang biên giới, đối với hoang thú cũng không lạ lắm.

Nhưng Đông Hoang trấn phụ cận hoang thú, phần lớn cũng chỉ là nhất giai hoang thú, ngẫu nhiên sẽ xuất hiện nhị giai hoang thú, tam giai hoang thú rất nhiều năm cũng khó xuất hiện một lần.

Về phần tam giai phía trên hoang thú, chưa bao giờ xuất hiện qua.

Có thể vừa đối mặt miểu sát Uông Thông Hồ hoang thú, nhất định là tam giai phía trên, ít nhất là tứ giai, thậm chí cấp bậc càng cao.

Một đầu cường đại như thể hoang thú, hoàn toàn có thể đã diệt toàn bộ Đông Hoang trấn, mọi người đối với đại hắc ngưu tự nhiên rất kiêng kỵ.

Đại hắc ngưu bộ dáng nhìn qua một chút cũng không hung ác, ngược lại rất có linh tính, xem ra rất nghe La Phàm, điều này làm cho mọi người nhanh sụp đổ tâm hơi hơi buông lỏng một chút.

"Đông Hoang trấn này thiên, phải đổi."

Không ít người phản ứng kịp.

Một số võ giả nhìn về phía Uông gia chỉ ánh mắt của người, đã trở nên lảng lẽ.

Uông gia tại Đông Hoang trấn xưng bá trên mười năm, hoành hành ngang ngược, không biết ức hiếp bao nhiêu người, cũng không biết góp nhặt ít nhiều tài phú.

Hiện giờ, Uông gia gia chủ Uông Thông Hồ chết, nhân vật số hai Uông Thông Báo cũng không tại nhân thế, vô luận là có người báo thù cũng tốt, vẫn có người ham Uông gia tài phú cũng thế, đối với Uông gia mà nói đều là thật lớn uy hiếp.

Uông gia những ngày tiếp theo, thật không tốt qua.

"Uông gia tao ngộ báo ứng thời điểm, đến."

Cùng Uông gia có thâm cừu người, thâm nghĩ trong lòng, mười phần sướng khoái.

Tiệm tạp hóa quầy hàng, Tô Áu Huyền về mặt kinh ngạc, La Phàm đã đủ để cho nàng kinh ngạc, tuyệt đối không nghĩ tới, này đầu nhìn qua phổ thông đại hắc ngưu dĩ nhiên là một đầu cường đại như thể hoang thú, lại càng là làm nàng chấn kinh.

Nàng bất quá là Võ Đạo nhất trọng võ giả, tuy đi qua không ít địa phương, gặp qua không ít người, nhưng hoang thú, chỉ thấy được thiếu đi.

Gặp qua tối cường hoang thú, cũng chỉ là một đầu tương đương với Võ Đạo nhị trọng nhị giai hoang thú.

Như đại hắc ngưu loại này vừa đối mặt miếu sát Uông Thông Hồ cường đại hoang thú, nàng vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Huống chi, lúc trước nàng còn cùng đại hắc ngưu đồng hành trong chốc lát, hiện tại kiến thức đến đại hắc ngưu lợi hại, kinh sợ ý lại càng là mãnh liệt.

"Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống——!"

Đại hắc ngưu đặc ý du dương mặt, đối với Tô Áu Huyền ánh mắt khiếp sợ, rất là sáng khoái.

La Phàm thì là thần sắc như thường, đại hắc ngưu mạnh bao nhiêu, trong lòng của hắn rõ ràng, đã sớm liệu đến kết quả này.

"Cái này không có ai quấy rầy, rốt cục có thể an tâm hưởng dụng mỹ thực." La Phàm mỉm cười.

La Phàm ý nghĩ này, hiển nhiên là sai lầm, vèn vèn sau một lúc lâu, liền có người đến tìm hắn.

"La Phàm công tử, ngài giá lâm Đông Hoang trấn, diệt trừ ác bá Uông Thông Hồ, Uông Thông Báo huynh đệ, Đông Hoang trấn người, không khỏi kính ngưỡng."

Một cái năm mươi ra mặt bán lão đầu từ đi đến La Phàm bên cạnh, về mặt cung kính ôm quyền nói:

"Tại hạ Tạ Đình, Đông Hoang trấn Tạ gia gia chủ, đại biểu Đông Hoang trấn mọi người, hướng La Phàm công tử trình trọng gửi tới lời cảm ơn, Tạ mỗ đã phân phó người tại Tạ phủ chuẩn bị tốt tiệc rượu, thỉnh La Phàm công tử dỗi bước, nếm thử ta Tạ gia đầu bếp đích tay nghề."

Đối với lời mời của Tạ Đình, La Phàm nhàn nhạt phát phát tay, nói:

"Ta có thể không phải là vì các người mà đối phó Uông gia, Uông Tinh Long, Uông Thông Báo, Uông Thông Hồ sở dĩ chết rồi, là chính bọn họ tự tìm chết, cảm tạ gì gì đó miễn đi, người kia tiệc rượu ta cũng không đi, ta tại Đông Hoang trấn ngự ngác liền đi, ngàn vạn đừng tới phiền ta."

La Phàm không có ý định tại Đông Hoang trấn dừng lại bao lâu, không muốn cùng Tạ gia sản sinh cái gì liên quan.

Không lâu sau, Đông Hoang trấn một cái khác Võ Đạo gia tộc Vệ gia gia chủ cũng tới muốn mời La Phàm, đồng dạng bị La Phàm cự tuyệt.

Đông Hoang trấn không lớn, một ngày không được liền bơi đã xong, ăn ngon đồ vật cũng không nhiều, một ngày liền ném mảy lần.

La Phàm nói: "Đông Hoang trấn này cũng không có gì hảo chơi, hôm nay sắc trời không còn sớm, ở nữa một buổi tối, ngày mai rời đi, Áu Huyền, người cũng đã biết đầu thú vị ăn ngon địa phương điểm hơn?"

Tô Áu Huyền nghĩ nghĩ, nói: "Ta đi qua địa phương, là thuộc về Thanh Hà Quận thành phồn hoa nhất náo nhiệt, tiếp theo chính là tất cả huyện lớn thành, Đông Hoang trấn thuộc về thanh đông huyện, ngày mai không bằng đi trước thanh đông thị trấn, nhìn thanh đông thị trấn, lại đi Thanh Hà Quận thành?"

La Phàm gật gật đầu, nói: "Thanh Hà Quận thành chính là ta muốn đi địa phương, hảo, ngày mai đi trước thanh đông thị trấn."

Đêm đó, La Phàm tại Đông Hoang khách sạn nhiều đỉnh một gian phòng trên.

Lần này, khách sạn chương quỹ không dám lần nữa thu nạp phàm trần vàng lá, lúc trước cho vàng lá, đầy đủ La Phàm ở lại mấy tháng.

Đối với đại hắc ngưu, khách sạn chương quỹ lại càng là không dám lãnh đạm, phân phó đem chuồng bò nấp được càng khá hơn một chút.

Ban đêm.

Tối nay không còn có người dám lên vào Đông Hoang khách sạn.

Bất quá, ở vào Đông Hoang trấn Bắc Bộ Uông gia, cũng là bị không ít đạo phi để mất tới, cả đêm gà bay chó chạy.

Trong khách sạn.

La Phàm gian phòng.

La Phàm thoát khỏi áo ngoài, trước ngực của hắn trong quần áo, có một cái bách bảo nang, gỡ xuống đặt ở đầu giường.

Sau đó, La Phàm kim một chút dưới cổ phương ba tấc, chỗ đó có một khóa lớn chừng đầu ngón tay cái viên châu, thiếp thân đeo.

Tay vươn vào trong áo, đem viên châu đem ra.

Đây là một khóa thanh sắc viên châu, chính giữa có một cái lỗ nhỏ, bị một cây sợi tơ ăn mặc, giắt ở La Phàm trên cổ.

Thanh sắc viên châu nhìn qua bình thường, chỉ là phía trên lạc ấn lấy chín cái phù văn, có chút đặc thù, trong đó, một cái phù văn có chút sáng bóng, mặt khác tám cái phù văn ảm đạm vô quang.

Này chín cái phù văn, theo La Phàm phỏng đoán, hẳn là chín cái chữ, một loại rất phức tạp mà lại hắn không nhận ra chữ.

Hiện tại, hắn đã nhận ra kia cái có chút sáng bóng phù văn, là một 'Thế' chữ.

Đây chính là hắn thể chất siêu cường, thân thể đao thương bất nhập nguyên nhân, viên châu trên 'Thế' chữ, ẩn chứa một thiên công pháp luyện thể.

Viên châu tên là 'Cửu Cực Châu', là La Phàm luyện hóa viên châu, viên châu nhận chủ về sau La Phàm mới biết được danh tự.

Viên châu bên trong, ẩn chứa một loại cực kỳ cường đại võ công, xưng là 'Cửu Cực Chân Kinh'.

Cửu Cực Chân Kinh, bao gồm cửu loại công pháp, mỗi một chủng công pháp đều đại biểu một cái phương diện cực hạn.

Hiện giờ, La Phàm chỉ là lấy được Cửu Cực Chân Kinh bên trong 'Thế' chữ thiên'.

Thế' chữ thiên, đại biểu thân thể cực hạn.

La Phàm tu Luyện Thế' chữ thiên bước vào Võ Đạo, thân thể đột phá cực hạn, thực lực cùng cảnh giới vô địch, vượt cấp quét ngang Võ Đạo nhị trọng đều dư xài.

Nếu là La Phàm tu vi đột phá, thân thể còn có thể tiếp tục đề thăng hạ xuống, thân thể vĩnh viễn đều là cùng cảnh giới đệ nhất.

Chỉ là Cửu Cực Chân Kinh bên trong một thiên công pháp, để cho La Phàm thân thể nghiền ép cùng giai, không đâu địch nổi, có thể thấy Cửu Cực Chân Kinh này đích thực là một môn vô cùng không nổi võ công.

Thế' chữ thiên liền lợi hại như vậy, mặt khác tám loại công pháp cũng kém không đi nơi nào.

Đáng tiếc, La Phàm hiện tại lấy được 'Thế' chữ thiên', cái khác tám loại công pháp cũng còn ở vào phong ấn trạng thái, La Phàm không biết nên như thế nào mở ra phong ấn.

Cửu Cực Châu trên chín cái phù văn, hiển nhiên chính là cửu loại công pháp.

La Phàm nhìn nhìn Cửu Cực Châu trên tám cái ảm đạm vô quang phù văn, thì thảo tự nói:

"Một cái thế' chữ thiên để cho ta cường đại như thế, nếu là cửu loại công pháp đều học đến tay, thực lực của ta đem đạt đến mức nào?"

"Đáng tiếc, không biết như thế nào mới có thể cởi bỏ phong ấn, đạt được mặt khác tám cái phù văn công pháp!"

La Phàm thanh âm có chút thở dài.

"Bất quá, coi như là chỉ có thể chữ thiên, ta cũng đủ để cùng thể gian bất kỳ thiên kiều tranh hùng!"

"Thể chữ thiên chỉ là thể thuật, không phải là tu luyện công pháp, ta phải bá nhập tông môn, đạt được tu luyện công pháp, đề thăng tu vi, như vậy mới có thể phát huy xuất thể chữ thiên chân chính hiệu quả."

...

La Phàm cầm lấy Cửu Cực Châu khẽ vuốt trong chốc lát, lại để vào trong áo, thiếp thân đeo.

Không biết cái gì duyên cớ, Cửu Cực Châu vô pháp chứa vào 'Bách bảo nang', La Phàm chỉ có thể thời khắc thiếp thân cất chứa.

Đây là hấn trọng yếu nhất bảo bối, tương lai có thể đứng ở Lăng Thiên đại lục đỉnh phong dựa vào, không thể để cho có sai sót.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Thanh Đông Huyền thành

Ngày kế tiếp.

Một đầu đại hắc ngưu đi ra Đông Hoang trấn.

Đại hắc ngưu phản lưng, ngồi lên một đôi tuổi trẻ nam nữ.

Đại hắc ngưu hình thể to lớn, so với bình thường Hắc Thủy Ngưu lớn hơn trọn một vòng có thừa.

Đồng dạng Hắc Thủy Ngưu trên lưng ngồi hai người cũng không có vấn đề gì, đại hắc ngưu tự nhiên càng không vấn đề.

Trên lưng ngồi lên hai người, đại hắc ngưu cũng bước đi như bay, tốc độ giống như tuần mã.

Đây vẫn chỉ là đại hắc ngưu bình thường tốc độ, nếu thật chạy như điên, cho dù là tèo đèo lợi suất, đều so với tuần mã ở trên đất bằng chạy như điên còn nhanh.

Đông Hoang trấn liên tiếp đất hoang, ở vào thanh đông huyện phía đông biên giới, cự ly Thanh Đông Huyền thành ước chừng hơn trăm dặm.

Đại hắc ngưu tốc độ nhanh, nửa buổi sáng mới từ Đông Hoang trấn xuất phát, giữa trưa, liền đã tới Thanh Đông Huyền thành.

"Ấu Huyền, ngươi tới chỉ đường, đi đến Túy Tiên Hiên."

Đại hắc ngưu trên lưng, La Phàm nhìn về phía trước Thanh Đông Huyền thành, nói.

Thanh Đông Huyền thành, so với Đông Hoang trấn còn lớn hơn, nghe Tô Ấu Huyền nói, tòa thành này chân giữa có hơn hai mươi vạn người.

Toàn bộ Đông Hoang trấn cũng không đủ hai vạn người, Thanh Đông Huyền thành nhân số nhiều hơn không chỉ gấp mười lần, diện tích cũng phải lớn hơn không chỉ gấp mười lần.

Nơi này, mới thật sự như là một thành trì, Đông Hoang trấn, chỉ là một cái thị trấn nhỏ, cả hai hoàn toàn không một cái cấp bậc.

Như Đông Hoang trấn loại này thị trấn nhỏ, thanh đông huyện cai quản hạ đủ có hơn ba mươi cái.

Túy Tiên Hiên là Thanh Đông Huyền thành tốt nhất quán rượu, lại còn còn mang dừng chân.

Tô Ấu Huyền theo phụ thân khắp nơi lang thang, một lần Tô Chính Hùng trong tay chính là dư dả, đi đến Thanh Đông Huyền thành liền tại Túy Tiên Hiên ăn một lần, Tô Ấu Huyền một mực nhớ mãi không quên.

La Phàm không kém tiền, lại muốn tìm ăn ngon địa phương, đến Thanh Đông Huyền thành, Tô Ấu Huyền tự nhiên là đề cử Túy Tiên Hiên.

"Hảo nha."

Đi đến Túy Tiên Hiên, để cho lặn lội đường xa Tô Ấu Huyền trên mặt lại nét mặt toả sáng.

Tiến nhập Thanh Đông Huyền thành, đại hắc ngưu thần tuần lại hấp dẫn rất nhiều ánh mắt của người.

Đầu năm nay, người cười ngửa không ít, cười ngửa lại là hiếm thấy, La Phàm cùng Tô Ấu Huyền cười đại hắc ngưu, tự nhiên khác loại, có chút làm người khác chú ý.

Bị mọi người chú ý, Tô Ấu Huyền hơi cúi đầu, có chút không có ý tứ, La Phàm thì là thần thái như thường, không bị ảnh hưởng.

La Phàm mục quang chuyển động, Thanh Đông Huyền thành so với Đông Hoang trấn muốn náo nhiệt rất nhiều, lại còn võ giả số lượng cũng phải hơn rất nhiều.

Đại bộ phận võ giả, đều là Võ Đạo nhất trọng, nhưng là có không ít Võ Đạo nhị trọng võ giả, thậm chí ngẫu nhiên còn nhìn thấy Võ Đạo tam trọng võ giả thân ảnh.

Về phần Võ Đạo tam trọng phía trên võ giả, thì không nhìn thấy.

Nghe Tô Ấu Huyền giới thiệu, Thanh Đông Huyền thành trong có không ít Võ Đạo gia tộc, một ít cường đại Võ Đạo trong gia tộc, đều có Võ Đạo tam trọng phía trên võ giả.

Cường đại nhất võ giả, tu vi đạt đến Võ Đạo thất trọng, ví dụ như thanh đông huyện Huyện lệnh, chính là một vị Võ Đạo thất trọng cường giả.

Bất quá, Võ Đạo tam trọng phía trên võ giả đều là Thanh Đông Huyền thành đại vật, không phải là đặc thù thời điểm có thể rất khó gặp.

Túy Tiên Hiên, ở vào Thanh Đông Huyền thành giải đất trung tâm, tại Tô Ấu Huyền chỉ dẫn, cũng không lâu lắm liền đến.

Túy Tiên Hiên là một tòa rất lớn quán rượu, cao tới tầng ba, tại phía sau phương, còn có tòa cao bảy tầng say tiên khách sạn, có thể cung cấp dừng chân.

Đại hắc ngưu đứng ở bên ngoài, La Phàm cùng Tô Ấu Huyền tiến nhập trong khách sạn, đứng hai gian phòng trên.

La Phàm sờ tay vào ngực, từ bách bảo nang bên trong lấy ra một mảnh vàng lá, nói:

"Chương quỹ, hai gian phòng trên ta đứng bảy ngày, mặt khác, ta dẫn theo mảnh đại hắc ngưu, làm cho tốt vị trí, cực kỳ chăm sóc, không cần tìm."

Chương quỹ thấy được vàng lá mục quang trắng một chút, nhưng rất nhanh phản ứng kịp, nói:

"Vị này tiểu công tử, ta rất muốn lợi nhuận ngài này mảnh vàng lá, có thể ngài tới thật không khéo léo, ba ngày sau, Thanh Đông Huyền thành Võ Đạo hậu bối những thiên tài hẹn nhau tại Túy Tiên Lâu tụ hội, đem cả tòa Túy Tiên Lâu đều bao hết, ngài muốn ở, tới đa chỉ có thể ba ngày."

La Phàm mục quang sáng ngời: "Thanh Đông Huyền thành Võ Đạo hậu bối thiên tài tụ hội?"

La Phàm tại đất hoang bên trong lớn lên, lại còn Đại La thôn bên trong trừ hấn ra ra, đều là đại nhân, loại cảm giác đó rất là cô độc, hấn rất khát vọng cùng người cùng thế hệ giao lưu.

Nhất là cùng thế hệ Võ Đạo thiên tài.

Hấn tu luyện Cửu Cực Chân Kinh 'Thế chữ thiên', thực lực cường đại, trong lòng có cỗ rất mạnh dục vọng, muốn cùng thế gian thiên kiêu tuần kiệt nhóm phân ra cái cao thấp.

Thanh Đông Huyền thành Võ Đạo hậu bối thiên tài tụ hội, không phải là một lần giao lưu cơ hội?

La Phàm nhìn nhìn chương quỹ, nói: "Chương quỹ, nếu như ta cũng tham gia lần này Võ Đạo hậu bối thiên tài tụ hội, có thể tiếp tục ở nơi này a?"

Chương quỹ vẻ mặt ngờ vực vô căn cứ nhìn nhìn La Phàm, nói: "Người cũng tham gia? Cái này tụ hội cũng không phải là tùy tiện tiện tiện liền có thể tham gia, những cái này hậu bối những thiên tài, từng cái một tuổi trẻ khí thịnh, đến một chỗ là muốn tỷ thí với nhau.

Không có thực lực, tham gia cái này tụ hội sẽ bị thu thập rất thảm, cái này tụ hội chỉ có mười sáu tuổi phía dưới hậu bối võ giả tài năng tham gia, nhưng cơ bản mỗi cái đều là tu vi đạt đến Võ Đạo nhị trọng võ giả, người được không?"

Hiển nhiên, chương quỹ cũng không cảm thấy La Phàm là hậu bối thiên tài bên trong một thành viên.

La Phàm trên mặt lộ ra cả người lẫn vật vô hại nụ cười, nói: "Mới Võ Đạo nhị trọng mà thôi a, ta không hề có áp lực, cái này tụ hội ta tham gia định rồi."

Nói qua, La Phàm đem vàng lá nhét vào chương quỹ trong tay.

Chương quỹ cũng là võ giả, cảm ứng được La Phàm tu vi khí tức, mới là Võ Đạo nhất trọng.

Nhìn trong tay vàng lá liếc một cái, chương quỹ thu vào, nói:

"Tiểu công tử, ở không có vấn đề, bắt quá đừng trách ta không có nhắc nhở người, người trẻ tuổi không biết nặng nhẹ, ra tay cả đám đều hung ác rất, liền người này tu vi, tham gia cái này tụ hội sợ là muốn ăn thiệt thòi lớn."

"Không sao không sao, ta không sợ."

La Phàm cười hắc hắc, thần thái nhẹ nhõm rất, thậm chí có chút hưng phấn.

Lo lắng? Sợ hãi?

Không tồn tại được!

"Chương quỹ, bên ngoài cái kia đại hắc ngư, nhớ rõ làm cho người ta cực kỳ chăm sóc, muốn tốt nhất đãi ngộ."

La Phàm đi ra vài bước, lại quay đầu lại cùng chương quỹ phân phó một câu, sau đó liền cùng Tô Ấu Huyền hướng hậu viện khách sạn mà đi.

La Phàm cùng Tô Ấu Huyền đều đã chọn gian phòng, Tô Ấu Huyền đem tùy thân hành lý đặt ở gian phòng, hai người lại xuống lầu, đi tới phía trước trong tửu lầu.

Túy Tiên Hiên, dùng chân không có gì đặc biệt, chỉ có thể tính phổ thông, đặc điểm là rượu nơi này rau, hương vị chính là nhất tuyệt.

Nhất là tửu, tên Túy Tiên Hiên, chính là bởi vì rượu ngon 'Say tiên nhường' mà mệnh danh.

Đan Phượng Triều Dương, túy tiên kê, Thanh Hà tằm cá, đãi tử thượng triều, Thần Tiên vịt. . .

La Phàm chọn một đồng Túy Tiên Hiên món ăn nổi tiếng, say tiên nhường tự nhiên cũng không thiếu được.

Tô Ấu Huyền từ nhỏ đi theo Tô Chính Hùng khắp nơi lang thang, từ mười hai tuổi bắt đầu, cô hùng liên chuẩn năng uống rượu, hiện tại đã là lý lịch ba năm khách uống rượu.

La Phàm tại đất hoang bên trong lớn lên, thì chưa bao giờ uống qua tửu, nghe Tô Ấu Huyền nói mỹ diệu, ngược lại là có chút chờ mong.

Rau còn chưa, say tiên nhường đã lên trước hai đàn.

"La Phàm, lần đầu uống rượu, cũng không nên mê rượu a, hội say lòng người."

Tô Ấu Huyền nói qua mở một vò rượu, nhất thời liền có một cỗ nồng đậm mùi rượu bay ra.

Nàng rót một chén, một hơi uống cạn, trên mặt lộ ra say mê hương vị.

"Thật sự có tốt như vậy uống?"

La Phàm thấy thế, cũng mở một vò rượu, cho mình rót một chén, học bộ dáng Tô Ấu Huyền, một hơi uống cạn.

"Khục. . . Khục khục khục. . . !"

La Phàm nhất thời sặc đến liên tục ho khan, vẻ mặt sầu khổ, nói: "Cái đồ chơi này cũng không nên uống a, quá sặc người."

Tô Ấu Huyền phát ra tiếng cười như chuông bạc, nói: "Người là lần đầu uống rượu, không thể giống như ta vậy uống thả cửa, được chậm rãi thưởng thức, đợi uống thói quen, tài năng một ngụm một ly làm."

Uống rượu Tô Ấu Huyền, trên mặt xuất hiện hai bôi đỏ tươi, hiển lộ cực kỳ quyến rũ mê người.

La Phàm nghe vậy, lại rót tửu, đầu tiên là nghe nghe, mùi rượu hương thuần.

Hắn nhẹ nhàng nhấp một ngụm nhỏ tửu, cảm giác quả nhiên tốt lên rất nhiều.

"Ai. . . Thật sự, này uống cảm giác tốt hơn nhiều."

La Phàm nói, nói qua liền nhấp vài miệng.

Tô Ấu Huyền tiểu ý thân nhiên, nói: "Chờ người thói quen cái này hương vị, liền có thể một ly một ly quát."

. . .

Đội La Phàm từ từ nhấp ba chén rượu, rau đã bắt đầu lên.

Ăn món ngon, thưởng thức rượu ngon, đây là tại đất hoang bên trong hoàn toàn nhận thức không được sinh hoạt, La Phàm hào hứng bùng bùng, một bữa cơm hạ xuống, hẳn này một vỏ rượu gần như uống cạn sạch.

Rượu mời vừa lên, cảm giác có chút cháng váng đầu mắt mờ.

Tô Ấu Huyền cũng uống một vỏ, từ lượng của nàng so với La Phàm hiển nhiên càng tốt không ít, tuy mặt mũi tràn đầy đỏ tươi, quyến rũ động lòng người, nhưng thần trí còn rất thanh tỉnh.

"Ấu Huyền, người . . . Người bộ dáng bây giờ, thực . . . Thật là đẹp mắt."

La Phàm nhìn nhìn Tô Ấu Huyền, nói chuyện có chút không lưu loát, đầu lưỡi chuyển không được ngoặt.

Tô Ấu Huyền nghe vậy, rất là cao hứng, hai tay nâng cằm lên, nháy mắt: "Thật vậy chăng?"

Phanh ——

La Phàm một đầu thua bởi trên mặt bàn, ngủ.

Tô Ấu Huyền về mặt bất đắc dĩ, nói: "Gọi người đừng uống nhiều như vậy, người còn nói sẽ không say, say a? Đi . . . Trong phòng thiếp đi."

Tô Ấu Huyền dựng lên La Phàm cánh tay, nàng quát một vỏ rượu, cảm giác dưới chân cũng có chút bồng bênh, hai người cong vẹo trở lại khách sạn nhà ở.

Đem La Phàm lấy tới trên giường, Tô Ấu Huyền mệt mỏi không thở nổi, trực tiếp ghé vào bên giường.

"Người . . . Đến cùng là ai đâu này?"

Tô Ấu Huyền đẩy ra La Phàm trên trán tóc rối bời, nhìn nhìn ngủ say La Phàm, nhẹ nhàng hỏi.

Võ Đạo nhất trọng tu vi, lại có quét ngang Võ Đạo nhị trọng thực lực, lại còn bên người còn đi theo một đầu có thể miêu sát Võ Đạo tam trọng hoang thú đại hắc ngư.

Vô luận như thế nào nhìn, La Phàm lại lịch đều rất thần bí.

Tô Ấu Huyền đem La Phàm làm cho trở về phòng, rượu mời cũng lên, hai mắt mê ly, ghé vào bên giường đi ngủ.

Đội hai người tỉnh ngủ, toàn bộ buổi chiều cũng qua rồi, đã là lúc chạng vạng tối.

Tô Ấu Huyền trước một bước tỉnh lại, làm bồn nước ấm, đem khăn mặt ướt nhẹ vắt khô, cho La Phàm lau mặt thời điểm, La Phàm cũng tỉnh lại.

La Phàm nhìn xuống gian phòng bố trí, bá một chút liền ngồi dậy, này không phải của hắn gian phòng, là Tô Ấu Huyền ở.

"Ta tại sao lại ở chỗ này ngủ?"

La Phàm cả kinh nói, sau đó kiểm tra một chút quần áo, phát hiện hoàn hảo, thở ra một hơi.

"Gọi người đừng uống nhiều như vậy, nhìn, uống đến liền ký ức cũng không còn a."

Tô Ấu Huyền nói, La Phàm phản ứng để cho nàng tức giận: "Người cái gì biểu tình a, ta lại không ăn người rồi, ta quát cũng không ít, có thể đem người lấy tới trong phòng ngủ đã là cố gắng lớn nhất, người còn ngủ trên giường đâu, bà mẹ nó tại bên giường ngủ đến buổi chiều."

La Phàm xấu hổ cười, nói: "Vất vả người rồi vất vả người rồi, từ cái đồ chơi này thật đúng là thần kỳ a, nhu thể quát đến nỗi ngay cả ký ức cũng không còn, bất quá kia say tiên nhường hương vị thật là không sai."

Tô Ấu Huyền tròn mắt nhìn La Phàm liếc một cái, hai người nhìn nhau cười cười.

Đã trải qua lần này say rượu, quan hệ của hai người so với trước thân cận không ít.

Trần Hữu Nghĩa

bộ troll thg kia ấy

Chương 9: Thiên tài tụ hội

Thời gian thoáng một cái đã qua.

Thanh Đông Huyền thành tuy so với Đông Hoang trấn lớn hơn không chỉ gấp mười lần, nhưng ba ngày thời gian, La Phàm cũng đem Thanh Đông Huyền thành nổi danh địa phương vòng vo cái bảy tám phần.

Ngày thứ tư, hôm nay là cái đặc thù thời gian.

Là Thanh Đông huyện Võ Đạo hậu bối thiên tài tụ hội ngày.

Hôm nay, Tủy Tiên Hiên bị toàn bộ bao hết hạ xuống, chỉ có tham gia Võ Đạo tụ hội hậu bối thiên tài tài năng đi vào.

Tại Thanh Đông Huyền thành ngày người ba ngày, La Phàm đối với toàn bộ Thanh Đông huyện Võ Đạo bố cục, đã có chỗ hiểu rõ.

Ngoại trừ đại biểu triều đình Huyện phủ ra, Thanh Đông huyện có một cái thất cấp Võ Đạo gia tộc, ba cái cấp sáu Võ Đạo gia tộc, mười cái cấp năm Võ Đạo gia tộc, cùng với một số cái bốn cấp Võ Đạo gia tộc.

Võ Đạo gia tộc phân cấp, đều xem gia tộc Tối cường giả tu vi.

Có được Võ Đạo thất trọng, chính là thất cấp Võ Đạo gia tộc, có được Võ Đạo lục trọng, chính là cấp sáu, theo thứ tự suy ra.

Thất cấp Võ Đạo gia tộc 'Tiêu gia', liền có được Võ Đạo thất trọng cường giả.

Võ Đạo cửu trọng thiên, tu vi đạt tới Võ Đạo thất trọng, có thể tôn xưng là 'Tông sư', được công nhận cường giả.

Tiêu gia có tông sư, ổn thỏa Thanh Đông huyện bá chủ chi vị.

Tiêu gia hậu bối, tại Thanh Đông huyện Võ Đạo trong gia tộc, cũng nhất là xuất chúng, mỗi một năm hậu bối thiên tài tụ hội, đều là do Tiêu gia hậu bối thiên tài chủ trì.

Dưới Tiêu gia, chính là Ngụy gia, Đào gia, Khương gia tam đại cấp sáu Võ Đạo gia tộc, mặc dù so với Tiêu gia thua kém một bậc, nhưng ở Thanh Đông huyện cũng có được uy danh hiển hách.

Về phần bốn cấp, cấp năm Võ Đạo gia tộc, La Phàm chỉ biết số lượng, cụ thể là nào gia tộc, La Phàm không có hứng thú rõ ràng.

Với tư cách là chủ nhà, Tiêu gia hậu bối thiên tài dẫn đầu đến, tổng cộng tới năm người, hai cái lớn tuổi, có mười lăm mười sáu tuổi, Võ Đạo nhị trọng tu vi, ba cái tuổi còn nhỏ, chỉ có mười hai mười ba tuổi bộ dáng, Võ Đạo nhất trọng tu vi.

Tủy Tiên Hiên bên trong cái bàn, cũng bị bày đến quán rượu cùng khách sạn ở giữa rộng lớn trong sân, phía trên có phong phú rượu và thức ăn.

Cái bàn bày đặt tại sân nhỏ bốn phía, chính giữa cháy ra một khối không nhỏ đất trống, tuổi trẻ võ giả tụ hội, giao thủ luận bàn đó là tất nhiên, trong sân đang lúc đất trống, chính là tỷ thí không gian.

Tiêu gia hậu bối thiên tài, hai cái lớn tuổi điểm Võ Đạo nhị trọng võ giả, tại đông tay chỗ ngồi chủ tọa ngồi xuống.

Ba cái tuổi còn nhỏ điểm Võ Đạo nhất trọng võ giả, thì đứng ở một bên, cũng không có nhập tọa.

Đây là tụ hội quy củ, ngồi lên chính là chân chính tham gia tụ hội, có thể khiêu chiến người khác, cũng có thể bị khiêu chiến, là muốn cùng người khác luận bàn giao thủ.

Đứng, không thể khiêu chiến người khác, cũng không thể bị khiêu chiến, chỉ là đơn thuần đi theo gia tộc hậu bối thiên tài đến xem náo nhiệt.

Đương nhiên, có tư cách đến xem náo nhiệt thiên phú cũng không kém, chỉ là tuổi còn nhỏ một chút, tu vi cũng mới vừa bước vào Võ Đạo không lâu sau, tạm thời còn vô pháp cùng đã đột phá Võ Đạo nhị trọng đám thiên tài bọn họ tranh phong, xem như tương lai tham gia tụ hội dự bị nhân viên.

Tiêu gia hậu bối thiên tài nhập tọa, gia tộc khác hậu bối thiên tài cũng nối đuôi nhau mà vào.

Đầu tiên là tam đại cấp sáu Võ Đạo gia tộc, sau đó là thập đại cấp năm Võ Đạo gia tộc, cuối cùng là một ít bốn cấp Võ Đạo gia tộc.

Bốn cấp Võ Đạo gia tộc, thực lực Tối cường giả cũng chính là Võ Đạo tứ trọng, có thể thấy công pháp tu luyện không tính là cao minh, mười sáu tuổi phía dưới gia tộc hậu bối, xuất một cái Võ Đạo nhị trọng võ giả mười phần khó khăn.

Thanh Đông huyện bốn cấp Võ Đạo gia tộc, gần tới ba mươi, nhưng đến đây tham gia trận này tụ hội hậu bối thiên tài, chỉ có sáu người, không sai biệt lắm năm cái bốn cấp Võ Đạo trong gia tộc, mới có một cái gia tộc xuất một cái Võ Đạo nhị trọng hậu bối thiên tài.

Đến từ mười cái cấp năm Võ Đạo gia tộc hậu bối thiên tài, tổng cộng có mười một cái, tỉ lệ so với bốn cá

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Thực lực vi tôn

"Tiểu tử, lên a...."

"Chỉ bằng người Võ Đạo này nhất trọng, cũng dám tới tham gia thiên tài tụ hội?"

"Hắc hắc. . . Để cho:đội chút nữa người sẽ biết, chữ chết làm thế nào ghi được!"

"Ôn Chiến, cho hán tới điểm hung ác, cho hán biết, chúng ta tên thiên tài này tụ hội, cũng không phải là tùy tiện cái gì a miêu a chó cũng có thể."

. . .

Ở đây tuổi trẻ võ giả, nhao nhao quát, bọn họ từng cái một khoe miệng mang theo cười lạnh, căn bản không có đem La Phàm làm chuyện quan trọng

Võ Đạo cửu trọng thiên, cửu đại cảnh giới, mỗi một trọng cảnh giới trong đó thực lực đều có thật lớn khác nhau, được xưng nhất trọng cảnh giới nhất trọng thiên.

Võ Đạo nhất trọng vượt cấp khiêu chiến Võ Đạo nhị trọng?

Đối với ở đây tuổi trẻ võ giả mà nói, này hoàn toàn là không tồn tại.

Chỉ nghe kể một ít thất cấp trở lên Võ Đạo trong gia tộc, từng xuất hiện qua vượt cấp khiêu chiến thiên tài, nhưng số lượng cực kỳ ít ỏi, mà lại giới hạn tại Võ Đạo tam trọng trước cảnh giới.

Toàn bộ Thanh Đông Huyền thành, thất cấp Võ Đạo gia tộc chỉ có Tiêu gia một cái, lại còn, liền ngay cả Tiêu gia hậu bối bên trong cũng không có vượt cấp khiêu chiến thiên tài.

La Phàm tại Thanh Đông Huyền thành không có danh tiếng gì, cho dù là xuất thân Võ Đạo gia tộc, mọi người suy đoán cũng chỉ là cái không tầm thường Võ Đạo gia tộc.

Ở đây tuổi trẻ đám võ giả, đều khoe khoang là thiên tài, không có một cái đem La Phàm để vào mắt, làm sao cho rằng La Phàm có thể vượt cấp khiêu chiến?

La Phàm đứng lên, khoe miệng khê nhếch.

La Phàm mặc dù mới là Võ Đạo nhất trọng tu vi, nhưng thực lực của hán, cũng không phải là đồng dạng Võ Đạo nhị trọng võ giả có thể chống lại.

Tại trong lòng, La Phàm cũng không có quá đem bọn này Thanh Đông huyện hậu bối những thiên tài để vào mắt.

Tham gia lần này tụ hội, La Phàm chỉ là muốn mở mang kiến thức, đất hoang bên ngoài thế giới, những cái kia được xưng thiên tài cùng thế hệ võ giả, đến cùng có vài phần thực lực.

La Phàm bộ pháp rất là tùy ý, đi đến Ôn Chiến phía trước, khê ngẩng đầu, thản nhiên nói: "Ta tới, ra tay đi!"

"Khá lắm tiểu tử cuồng vọng "

"Quả thật không biết trời cao đất rộng."

"Ôn Chiến, để cho hấn leo ra."

...

La Phàm kia tùy ý thái độ, làm cho ở đây mỗi một người tuổi còn trẻ võ giả đều trong nội tâm bốc hỏa, nhao nhao quát.

Ôn Chiến trong mắt, cũng toát ra tức giận hòa hoãn, hấn đường đường Võ Đạo nhị trọng võ giả, tại Thanh Đông huyện hậu bối võ giả, lấy được 'Thiên tài' danh tiếng, trong nội tâm kiêu ngạo có thể nghĩ.

Võ Đạo nhất trọng võ giả, đối mặt hấn hấn là kính nể, ngưng trọng. La Phàm tùy ý thái độ đối với hấn giống như là một loại coi rẻ, Ôn Chiến trong nội tâm nổi trận lôi đình.

Ôn Chiến quát lạnh nói: "Bảo danh ra chữ."

La Phàm thần nhiên nói: "La Phàm."

"La Phàm đứng không, hôm nay ta Ôn Chiến để cho ngươi leo ra Tủy Tiên Hiên."

Ôn Chiến hét lớn một tiếng, hai mắt trừng, nội lực nhất thời vận chuyển, một cái bước xa về phía trước, tay phải nắm ngón tay nắm tay, một quyền hướng La Phàm lồng ngực đánh tới.

Một quyền này, đánh ra vù vù tiếng gió, quyền lực mạnh mẽ, tốc độ nhanh chóng.

Bình thường Võ Đạo nhất trọng võ giả, ngăn không được nặng như vậy nhanh như vậy một quyền, Ôn Chiến vừa đối mặt liền có thể quật ngã.

Tại Võ Đạo nhất trọng võ giả, La Phàm hiển nhiên là thuộc về không bình thường một loại kia.

Đối mặt Ôn Chiến kia vừa nặng vừa nhanh một quyền, La Phàm thần thái cũng không có thay đổi gì, vẫn là như vậy tùy ý.

Chỉ thấy La Phàm tùy ý nâng lên tay trái, tốc độ lại là nhanh như thiểm điện, Ôn Chiến một quyền kia đánh trúng La Phàm lồng ngực lúc trước, liền bị La Phàm tay trái bắt vừa vặn.

Coi như là cùng cảnh giới võ giả, cũng không dám như vậy tùy ý bắt đối phương nắm tay, La Phàm mới là Võ Đạo nhất trọng, làm ra cử động như vậy làm ở đây tuổi trẻ võ giả là thật kinh ngạc.

"Tiện tay bắt người khác nắm tay, thật sự là không biết sống chết."

"Nơi nào đến vô tri hạng người, một chút kinh nghiệm chiến đấu cũng không có."

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Bị không để ý đến?

Lời của Tiêu Viêm, khơi gợi lên chúng tuổi trẻ võ giả trong nội tâm nhiệt huyết cùng kích tình, tình cảnh nhất thời náo nhiệt lên.

Chỉ chốc lát sau, liền có người bắt đầu khiêu chiến.

"Lý Thắng, ta Đồng Võ khiêu chiến ngươi, nhất quyết cao thấp."

Một cái thân hình cao lớn hắc y tuổi trẻ võ giả từ trên chỗ ngồi đứng lên, nhìn về phía một cái khác bàn bạch y nam tử trẻ tuổi.

"Hắc hắc, như ngươi mong muốn."

Bạch y nam tử trẻ tuổi Lý Thắng đứng lên, mang trên mặt tự tin tiểu ý.

Hai người tới trong sân trên đất trống, một cái bạch y, một cái hắc y.

Chúng tuổi trẻ võ giả đều ngừng đối thoại, mục quang đều hướng trong sân Đồng Võ, Lý Thắng nhìn lại.

Tuổi trẻ võ giả, từng cái một huyết khí phương cương, mỗi một lần thiên tài tụ hội, hậu bối thiên tài đang lúc quyết đấu, luôn là đề cho người hưng phấn thời điểm.

Hắc y Đồng Võ thân hình cao lớn, quyền pháp đại khai đại hợp, thông mãnh liệt tinh tiến, vừa ra tay liền đối với bạch y Lý Thắng liên tục điên cuồng tấn công.

Lý Thắng tại trên lực lượng, so sánh Đồng Võ ở vào tình thế xấu, bất quá hấn động tác linh hoạt vô cùng, như mảnh cá chạch đồng dạng, không ngừng trốn tránh.

Đồng Võ liên tục công xuất trên trăm chiêu, một mòi thờ hồng học, cũng không thể đem Lý Thắng đánh bại, trọng quyền cũng bị Lý Thắng tránh khỏi.

Trăm chiêu, Đồng Võ thờ kịch liệt, ra quyền tốc độ rõ ràng muốn chậm một nhịp, lúc trước dùng sức không mãnh liệt, giống như nỏ mạnh hết đà.

Lúc này, Lý Thắng triển khai phản kích, như mảnh du ngư tựa như, vây quanh Đồng Võ đánh, mỗi xuất một chiêu đều nhanh nhanh chóng chuyển di vị trí.

Như thế lại qua hai mươi chiêu, Đồng Võ một cái phản ứng không kịp, bị Lý Thắng một quyền đánh trúng phía sau lưng, quật ngã trên mặt đất.

Lý Thắng thật dài thở ra một hơi, trên trán tràn đầy mồ hôi đầy đầu, cực kỳ khó khăn thắng được một trận chiến này.

"Hảo. . . !"

Tiêu Viêm vỗ tay mà khen, "Đồng Võ lực mạnh mẽ, Lý Thắng lực yếu, nhưng Lý Thắng lại hiểu được nghênh ngang tránh ngắn, trình độ lớn nhất trên suy yếu Đồng Võ sở trường, cuối cùng lấy yếu thắng mạnh, đánh bại Đồng Võ, không tệ không tệ."

Thân là chủ nhà, mỗi đánh một trận, Tiêu Viêm phụ trách lời bình.

Tiêu Viêm xuất thân thất cấp Võ Đạo gia tộc 'Tiêu gia', gia tộc có võ công khác xa thất cấp phía dưới Võ Đạo gia tộc có thể so sánh, cùng là Võ Đạo nhị trọng, nhãn lực so với ở đây gia tộc khác hậu bối thiên tài cao hơn một chút.

Tiêu Viêm vỗ tay, cái khác hậu bối thiên tài, cũng đi theo vỗ tay mà khen.

Thắng được một trận chiến này Lý Thắng tại trong tiếng vỗ tay đầu khê nhếch, trên mặt tràn đầy vui mừng, khó nén vẻ đắc ý.

Mà bại người Đồng Võ, thì là thần thái có chút sa sút, yên lặng trở lại chỗ ngồi.

Thiên tài trên tụ hội, người thắng bị người tán thưởng, kẻ bại bị người bỏ qua, đây là tất nhiên.

Người trẻ tuổi tranh cường hào thắng, ai cũng tưởng tượng Lý Thắng như vậy trước mặt người khác lộ vẻ mặt, hưởng thụ một chút người khác ánh mắt tán thưởng.

Vì vậy, đằng sau khiêu chiến liên tục không ngừng, Lý Thắng cùng Đồng Võ luận bàn, triệt để kéo ra lần này thiên tài tụ hội mở màn.

Hậu bối thiên tài đang lúc khiêu chiến, âm thầm ẩn núp lấy quy tắc, thông thường trước tiên là do bốn cấp gia tộc hậu bối trong đó khiêu chiến, sau đó lại do trong đó toàn thắng người, khiêu chiến cấp năm gia tộc hậu bối.

Nếu là thắng, tiếp tục khiêu chiến cấp năm gia tộc hậu bối, nếu là bại, thì cấp năm gia tộc hậu bối trong đó bắt đầu khiêu chiến.

Khi tất cả cấp năm gia tộc hậu bối đều tham dự khiêu chiến, do duy nhất toàn thắng người khiêu chiến cấp sáu gia tộc hậu bối.

Về sau khiêu chiến quy tắc tương đồng, cuối cùng, do duy nhất toàn thắng người khiêu chiến chủ nhà Tiêu gia hậu bối.

Như thế, không chỉ có thể quyết xuất cuối cùng người thắng trận, cũng có thể liệt xuất cái thực lực bài danh, cái bài danh này, chính là Thanh Đông Huyền thành hậu bối những thiên tài, kế tiếp một năm thời gian thực lực bài danh.

Bốn cấp Võ Đạo gia tộc hậu bối, chỉ có sáu

Chương 12: Thiên tài thủ lĩnh?

Một một chương này bỏ ra, tay của Tiêu Viêm chương phát ra màu đỏ thẩm sáng bóng.

Chương thế như cuộn cuộn hồng lưu, mười phần khủng bố, làm cho người sinh ra không thể ngăn cản cảm giác.

Tiêu Viêm thực lực, tại thời khắc này triển lộ không thể nghi ngờ, đối mặt ở đây bất kỳ hậu bối thiên tài, đều có tuyệt đối ưu thế.

Dù cho Ngụy Liễu thân hình cao lớn, so với Tiêu Viêm còn muốn hơi cao một chút, đối mặt Tiêu Viêm lực lượng này cuồng bạo một chương, cũng không dám chính diện liều mạng.

Tương phản, thân thể của Ngụy Liễu tại trong tích tắc này đột nhiên yển chuyển lên.

Chỉ thấy Ngụy Liễu hai tay khẽ động, giống như chim bay xuyên vân, hồ điệp xuyên hoa, hai bàn tay vậy mà trực tiếp vượt qua Tiêu Viêm đánh ra một chương này, trực tiếp cắt về phía tay của Tiêu Viêm cổ tay, khuỷu tay các đốt ngón tay.

Cổ tay, khuỷu tay các đốt ngón tay, hiển nhiên là cả mảnh cánh tay nhược điểm, nếu là bị đánh trúng, rất dễ dàng các đốt ngón tay trật khớp, đánh mất sức chiến đấu.

Tiêu Viêm trong nội tâm cả kinh, kia bỏ về phía Ngụy Liễu lồng ngực một chương, nhất thời thu hồi, thủ chương như đao cắt ngang, chém về phía Ngụy Liễu tay phải.

Ngụy Liễu đã sớm ngờ tới Tiêu Viêm có này một chiêu, tay phải như thiểm điện thu hồi, tránh được cùng Tiêu Viêm mạnh mẽ liều mạng, bày tay trái lại là chém xuống một cái.

Bởi vì Tiêu Viêm thu tay lại cánh tay, một chương này cũng không có chém trúng các đốt ngón tay, mà là chém tại Tiêu Viêm cánh tay trái, nhưng là để cho Tiêu Viêm cánh tay nhoáng một cái, ăn thiệt thòi nhỏ.

"Hay a. . .!"

"Hảo tình diệu chiêu số, vậy mà làm Tiêu Viêm uy lực này khủng bố một chương, tự sụp đổ, hoàn toàn mất đi tác dụng"

"Ngụy Liễu Xuyên Vân Thủ, quả thật lợi hại, không hổ là ngộ tính siêu quần thiên tài, vũ kỹ tạo nghệ quá cao."

. . .

Nhất thời, một bộ phận hậu bối thiên tài tán thưởng, bọn họ đều cho rằng Ngụy Liễu có thể thắng được một trận chiến này.

Bất quá, Tiêu Viêm người ủng hộ cũng không ít.

"Từ nơi này một chiêu xem ra, Tiêu Viêm Xích Hỏa Công, đích xác có tương đối hòa hảo, lực lượng thắng dễ dàng Ngụy Liễu."

"Ngụy Liễu đối mặt Tiêu Viêm thực lực áp chế, chỉ có thể dựa vào chiêu thức mưu lợi, Xuyên Vân Thủ tuy tinh diệu, nhưng nghĩ chống lại Tiêu Viêm sợ là không dễ dàng như vậy."

"Đúng vậy, Tiêu Viêm đồng dạng tu luyện vũ kỹ, Ngụy Liễu rốt cuộc chỉ là Võ Đạo nhị trọng tu vi, cho dù ngộ tính cao hơn, Xuyên Vân Thủ lại có thể tu luyện đến mức nào, Võ Đạo tứ trọng trở lên võ giả, mới có thể phát huy xuất Xuyên Vân Thủ chân chính uy lực."

"Mới vừa rồi là Tiêu Viêm khinh thường, chỉ là ăn thiệt thòi mà thôi, hiện tại Tiêu Viêm biết Ngụy Liễu xuất thủ tốc độ, trong lòng có đề phòng, Ngụy Liễu còn muốn để cho Tiêu Viêm thua thiệt, khó khăn, mà Tiêu Viêm đánh bại Ngụy Liễu, chỉ cần đánh trúng một lần, là đủ rồi."

. . .

Tiêu Viêm người ủng hộ nhao nhao nói, mặc dù Tiêu Viêm tại Ngụy Liễu trên tay ăn một chút thiệt thòi nhỏ, còn rất tin tưởng vững chắc Tiêu Viêm sẽ thắng được một trận chiến này.

Đúng như là bọn họ sở liệu, Tiêu Viêm đã trúng Ngụy Liễu một kích, chiến pháp cẩn thận rất nhiều, kế tiếp hai người liên tục giao thủ, mặc dù Xuyên Vân Thủ tinh diệu, Tiêu Viêm cũng không có lại bị Ngụy Liễu đánh trúng.

Hai người xuất thủ tốc độ nhanh chóng, Tiêu Viêm chương thế lăng lệ cương mãnh, Ngụy Liễu xuất thủ phiêu dật linh động, mỗi một lần giao thủ cũng không có chính diện liều mạng và chạm, nhưng kịch liệt vô cùng, mạo hiểm dị thường.

Chỉ cần hơi không cẩn thận, không may xuất hiện, hai người đều có khả năng thua ở đối phương thủ hạ.

Trong nháy mắt, hai người giao thủ đã qua năm mươi chiêu.

Nguy Liêu trên mặt lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, mà Tiêu Viêm thì là khóe miệng nhếch lên, lộ ra vẻ mỉm cười.

"Nguy Liêu, Xuyên Vân Thủ của ngươi tạo nghệ đích xác đại thủ tiến bộ, đáng tiếc ngươi tại Vô Đạo nhị trọng tu vi, thế nào tu luyện cũng không cách nào làm Xuyên Vân Thủ có chất đột phá.

Mà ta, Xích Hóa Công cùng thể chất xứng đôi, một năm nay

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Ta không phải là nhằm vào ngươi, ta là nói đang ngồi mỗi một vị đều là cay gà

Tiêu Viêm nói xong, quay người lại liền đi.

Với tư cách là thất cấp Vô Đạo gia tộc thiên tài hậu bối, Tiêu Viêm tại chúng hậu bối thiên tài, nhất tự ngạo.

La Phàm, bất quá là lang thang võ giả, Tiêu Viêm từ trong đáy lòng coi rẻ, cho dù La Phàm có được Vô Đạo nhị trọng thực lực, ở trong mắt Tiêu Viêm cũng không đáng nhắc tới.

Dưới cái nhìn của Tiêu Viêm, cùng La Phàm Vô Đạo này nhất trọng lang thang võ giả giao thủ, quả thật chính là bôi nhọ thân phận của hắn.

Tiêu Viêm thái độ, làm chúng hậu bối thiên tài cười vang một mảnh, đều tại cười nhạo La Phàm không biết lượng sức.

Tô Ấu Huyền thấy thế, vì La Phàm cảm thấy rất là bất bình, nói:

"La Phàm tại Đông Hoàng trấn, thế nhưng là từng có đánh bại Vô Đạo nhị trọng đỉnh phong võ giả chiến tích, Tiêu Viêm, ngươi cũng chỉ là Vô Đạo nhị trọng đỉnh phong mà thôi, La Phàm dựa vào cái gì không thể khiêu chiến ngươi?"

Lời của Tô Ấu Huyền, làm chúng hậu bối thiên tài tiếng cười một hồi, trên mặt hơi hiện vẻ mặt.

Tương đồng Vô Đạo nhị trọng, nhưng Vô Đạo nhị trọng sơ kỳ, cùng Vô Đạo nhị trọng đỉnh phong chênh lệch vẫn rất lớn, người sau có được nghiền ép người phía trước thực lực.

Ôn Chiến chỉ là Vô Đạo nhị trọng sơ kỳ, cho nên, La Phàm đánh bại Ôn Chiến, chỉ là làm ở đây hậu bối những thiên tài thừa nhận có được Vô Đạo nhị trọng thực lực mà thôi, cũng không có cảm thấy La Phàm tại Vô Đạo nhị trọng võ giả, đến cỡ nào cường đại.

Thế nhưng, nếu như La Phàm đánh bại Vô Đạo nhị trọng đỉnh phong, tình huống kia lại bất đồng, kia nói rõ La Phàm tại Vô Đạo nhị trọng võ giả, là thuộc về nhất lưu tăng thứ cường giả, ở đây hậu bối thiên tài đại bộ phận đều so ra kém, chỉ có số ít mấy người có thể chống lại.

Vô Đạo nhất trọng tu vi, đánh bại Vô Đạo nhị trọng sơ kỳ, còn có thể làm cho người tiếp nhận, đánh bại Vô Đạo nhị trọng đỉnh phong, vậy làm cho người rất rung động, khó có thể làm cho người tin.

Ngẩn ngừ kinh ngạc, liền có người phản bác:

"Vị cô nương này, da trâu cũng đừng loạn xuy a, một cái Vô Đạo nhất trọng lang thang võ giả mà thôi, có thể đánh bại Vô Đạo nhị trọng sơ kỳ, cũng đã là gặp vận may, đánh bại Vô Đạo nhị trọng đỉnh phong? Ha ha. . . Ngươi là đang nói đùa sao?"

"Khương Thừa Vận nói không sai."

"Ta cùng Khương Thừa Vận cách nhìn đồng dạng, lời ấy đoạn không thể tin."

"Đúng vậy, nói chuyện chỉ bằng hai cái miệng, có cái gì có độ tin cậy?"

Chúng hậu bối thiên tài nhao nhao mở miệng, đối với lời của Khương Thừa Vận biểu thị tán thành.

Tô Ấu Huyền tức giận đến đang tại phát dục bộ ngực nhỏ trên dưới pháp phòng, nói:

"Ai đồ mặt dày, chuyện này tại Đông Hoang trấn mọi người đều biết, Đông Hoang trấn phát sinh chuyện lớn như vậy, với tư cách là Đông Hoang trấn bá chủ Uông Thông Hồ đều chết mất, các người liên điều này cũng không biết sao?"

Uông gia xuống dốc, Uông Thông Hồ chết, tại Đông Hoang trấn tự nhiên là như địa chấn to lớn sự kiện, không người không biết, không người không hiểu.

Nhưng phóng tầm mắt toàn bộ Thanh Đông huyện, Đông Hoang trấn chỉ là một cái địa phương nhỏ bé mà thôi, nhất là đối với Thanh Đông Huyền thành đại Võ Đạo con em gia tộc, đem Đông Hoang coi là ở nông thôn, liền đi cũng không có đi qua.

Đông Hoang trấn phát sinh đại sự, tại Thanh Đông Huyền thành Võ Đạo trong vòng luân quần, chỉ là trà dư tửu hậu một cái chủ đề mà thôi, xa xa không đạt được 'Rung động' trình độ.

Ở đây hậu bối thiên tài, có nghe nói qua chuyện của Đông Hoang trấn, cũng chỉ là nghe thấy, có hiện tại liền nghe cũng không có nói qua, đối với Đông Hoang trấn đã phát sinh hết thảy, đều rất không hiểu rõ.

Bởi vậy, lời của Tô Ấu Huyền cũng không có sản sinh hơn sức thuyết phục.

Chúng hậu bối thiên tài như trước vẻ mặt cười nhạt, căn bản không tin.

Lúc trước nói chuyện Khương Thừa Vận nói: "La Phàm, có thể làm cho người tham gia lần này thiên tài tụ hội, đã là rất cho người mặt mũi, bằng không bằng người lang thang vô gia thân phận, người liền đi vào nơi này

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Người cũng là cay gà!

Khương Thừa Vận tức giận vô cùng, tưởng được mặt đỏ bừng, lại là một ngụm máu tươi ho xuất ra.

Này một búng máu là bị khí.

Giờ khắc này, chúng hậu bối thiên tài ánh mắt nhìn La Phàm, giống như là gặp quỷ rồi tựa như, từng cái một kinh hãi không hiểu.

Khương Thừa Vận vậy mà hội thua ở La Phàm trên tay, này kết quả hiển nhiên sâu sắc vượt ra dự liệu của bọn hắn.

Khương Thừa Vận thực lực, có thể là có tư cách trùng kích trước 3 giáp tồn tại, ý vị này là ở đây hậu bối thiên tài, không bằng La Phàm.

Có thể cùng La Phàm người giống thế, có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Nghiêm chỉnh mà nói, chỉ có Tiêu Viêm, Ngụy Liễu hai người mà thôi, liền ngay cả Tiêu Yên, thực lực cũng chỉ là cùng Khương Thừa Vận tương đối, so với La Phàm muốn thua một bậc.

Nếu như La Phàm là cái nào đại gia tộc thiên tài đệ tử, thanh danh hiển hách, có được thực lực như vậy cũng thế mà thôi, bọn họ có thể tiếp nhận.

Nhưng mà, La Phàm chỉ là một cái chúng hậu bối thiên tài trong nội tâm cực kỳ khinh bỉ lang thang vô gia, có được ngự trị ở bên trên bọn họ thực lực, chúng hậu bối thiên tài trong nội tâm đều không tiếp thụ được.

Hiện tại, bọn họ liền nghĩ ngóng trông có người có thể đủ đem La Phàm đánh ngã, hung ác hành hạ một hồi, nếu không, chẳng phải đúng như La Phàm theo như lời: Bọn họ đều là cay gà?

Suru suru . . .

Trong chớp mắt, chúng hậu bối thiên tài mục quang đều hướng Tiêu Viêm, Ngụy Liễu hai người nhìn lại.

Có thể hay không đánh bại La Phàm, đều xem hai người này.

Tiêu Viêm, Ngụy Liêu nhìn nhìn La Phàm, thần sắc nghiêm nghị, không còn có vẻ khinh miệt.

La Phàm lúc này đang nhìn nhìn Tiêu Viêm, vẻ mặt tà tính nụ cười, hướng Tiêu Viêm ngoắc ngón tay:

"Tiêu Viêm, đến đây đi, người so với Khương Thừa Vận có thể tại trên tay của ta nhiều đi mấy chiêu."

"Ngụy Liêu."

Tiêu Viêm hướng Ngụy Liêu giương lên cái cằm.

Với tư cách là ở đây hậu bối thiên tài đứng đầu, Tiêu Viêm trong nội tâm thủy chung cho rằng cùng La Phàm Võ Đạo này nhất trọng lang thang võ giả giao thủ, rất bối nhọ thân phận của hắn.

Nếu là Ngụy Liêu có thể đem La Phàm đánh bại, đối với Tiêu Viêm mà nói liền không thể tốt hơn.

Ngụy Liêu hiểu ý, trong ánh mắt dâng lên nồng đậm chiến ý, đi về hướng La Phàm, âm thanh lạnh lùng nói:

"Muốn khiêu chiến Tiêu Viêm, trước qua ta cửa ải này a!"

La Phàm hơi hơi uốn éo dưới đầu, hoạt động một chút hai tay, nhất thời vang lên liên tiếp cọt bọ thanh âm, nói:

"Cũng tốt, hôm nay là hơn hoạt động một chút, nóng người."

Ngụy Liêu thần sắc lạnh xuống, hừ lạnh một tiếng, nói: "Người phải biết, một cái lang thang võ giả quá mức cuồng vọng là không có kết cục tốt, người nên bây giờ đang một chút vị trí của mình, bằng không kết cục nếu mà biết thì rất thâm." "

"Uy hiếp ta à?"

La Phàm trên mặt như trước mang theo mỉm cười, nhưng thanh âm lại là nhiều một tia lạnh ý.

Tiếng nói rơi, La Phàm dưới chân mặt đất liền bạo liệt ra, thân thể mãnh liệt hướng Ngụy Liêu vọt tới, chủ động xuất thủ.

Trong chớp nhoáng này, chúng hậu bối thiên tài đồng thời ngừng lại hô hấp, tình cảnh nhất thời an tĩnh.

Chúng hậu bối thiên tài mục không đảo mắt, hai mắt bên trong tràn đầy vẻ chờ mong, trong nội tâm đều tại mong mỏi Ngụy Liêu chiến thắng, muốn nhìn đến La Phàm thảm bại.

Tô Ấu Huyền cũng tròn to đôi mắt đẹp, thần sắc chăm chú, Ngụy Liêu lúc trước cùng Khương Thừa Vận giao thủ qua, lấy rất lớn ưu thế thủ thắng, nói rõ thực lực so với Khương Thừa Vận cao hơn không ít, không phải là dễ dàng đối phó như vậy.

La Phàm tốc độ như gió.

Một quyền đánh ra, quyền phong chấn động, phát ra kêu một tiếng, thế như mãnh hổ hạ sơn, cuồng Long Xuất Hải, có một cỗ mệnh mông khí thế bàng bạc.

Ấn vũ kỹ luận, La Phàm một quyền này thường thường không có gì lạ, cũng không có thâm ảo nội lực vận chuyển, chính là bình thường một quyền.

Nhưng, lúc này một quyền có được vô cùng cường đại lực lượng, mau lẹ đến cực điểm tốc độ, so với rất nhiều vũ kỹ đều còn đáng sợ hơn.

Đây là La Phàm cùng hoang thú hơn một ngàn lần chém giết, ma luyện ra quyền pháp, không có nhiều như vậy mãnh khỏe, chỉ có ba chữ —— nhanh, chuẩn, hung ác.

Quyền chưa đến, quyền phong đã hướng Ngụy Liêu đập vào mặt, làm Ngụy Liêu thần sắc chấn động.

La Phàm xuất thủ uy thế, tuyệt không kém hơn đem Xích Hóa Công tu luyện tới tương đối hòa tu Tiêu Viêm, Ngụy Liêu như lâm đại địch.

Xuyên Vân Thủ.

Ngụy Liêu vừa ra tay, chính là trung phẩm vũ kỹ, thi triển ra bản lĩnh xuất chúng.

Chỉ thấy thân thể của hắn trong lúc đó uyển chuyển, hai tay tốc độ như bay, giống như chim bay xuyên vân, hồ điệp xuyên hoa, làm cho người ta hoa mắt.

Ngụy Liêu thân thể một cái né sang, liền trốn tránh qua La Phàm một quyền này, hai tay tốc độ như điện, từ bên cạnh phương đánh về phía La Phàm cái cổ, bên cạnh eo.

La Phàm tốc độ phản ứng, so với Tiêu Viêm chỉ có hơn chứ không kém, trong chớp mắt quay người, nhất thời đối mặt Ngụy Liêu, hai tay hóa quyền vì chưởng, giống như đao chém, hướng Ngụy Liêu đánh rớt.

Ngụy Liễu thần sắc cả kinh, thân thể bạo lui, hai cánh tay giống như miệng chim, tại trong một chớp mắt giống như chuồn chuồn lướt nước đồng dạng, tại La Phàm cánh tay trên điểm một cái.

Bất quá, lúc ấy La Phàm cơ bắp một sụp đổ, giống như bàn thạch đồng dạng, một cỗ lực lượng từ trong cơ thể bạo phát.

Ngụy Liễu kia hai cái không chỉ không thể làm bị thương La Phàm, ngược lại bị bắn ngược lực lượng chấn đả thương ngón tay.

La Phàm bước nhanh về phía trước, thân thể hướng Ngụy Liễu mạnh mẽ đâm tới mà đi.

La Phàm thủ chương, cánh tay, khuỷu tay, thậm chí là vai, thân thể, toàn thân mỗi một chỗ cơ bắp nhanh sụp đổ thì cũng có thể chống lại phạm binh trực tiếp công kích.

Cho nên, làm La Phàm thân thể nhanh sụp đổ, toàn thân giống như vũ khí, bất kể là thân thể bất kỳ một chỗ đụng vào đối phương trên người, đều là đại sát chiêu.

La Phàm liên tục tiến công, hai tay hoặc bổ hoặc chém, thân thể mạnh mẽ đâm tới, công kích mười phần cuồng bạo.

Dù cho Ngụy Liễu Xuyên Vân Thủ tạo nghệ không tầm thường, nhưng đối mặt La Phàm như thế thế công, nhưng cũng là liên tục bại lui, căn bản khó sờ nó phong mang.

Ngẫu nhiên hai người chính diện giao thủ một lần, đều là lấy Ngụy Liễu như điện giật lui về phía sau mà tạo cuối cùng, La Phàm thân thể giống như là vũ khí, không có binh khí trên tay người bình thường căn bản không thể ngành binh.

Nhìn nhìn liên tục bại lui Ngụy Liễu, chúng hậu bối thiên tài toàn bộ đều mất choáng váng.

Sự tình hướng đi, hoàn toàn không có dựa theo bọn họ trong nội tâm dự liệu, để cho bọn họ cảm thấy cực kỳ rung động.

Ngụy Liễu thực lực, thế nhưng là so với Khương Thừa Vận cao hơn không ít, lại còn, năm trước thiên tài trên tự hội, thực lực lại càng là ngự trị ở bên trên Tiêu Viêm tồn tại.

Tại Võ Đạo nhị trọng võ giả, Ngụy Liễu thực lực, tuyệt đối thuộc về cực hạn cấp bậc, ít có người có thể chống lại.

Đồng dạng Võ Đạo nhị trọng đỉnh phong võ giả, trước mặt Ngụy Liễu, không nói không chịu nổi một kích, nhưng e rằng khó đi mười chiêu.

Thế nhưng là, một cái cường đại như thế, mà lại xuất thân từ cấp sáu Võ Đạo gia tộc thiên tài võ giả, vậy mà tại một cái Võ Đạo nhất trọng lang thang võ giả trong tay liên tục bại lui.

Hình tượng này, là thật làm ở đây hậu bối những thiên tài, cảm thấy rung động, không thể tin được.

Tiêu Viêm lúc này, sắc mặt xanh mét, một mảnh âm trầm, từ thế cục trước mắt đến xem, Ngụy Liễu bại định rồi, vô luận hấn nguyện hay là không muốn, nếu muốn áp chế La Phàm phong mang, nếu muốn đạt được 'Thiên tài thủ lĩnh' danh hào, hấn nhất định phải tự mình xuất thủ, cùng La Phàm đánh một trận.

"Vũ kỹ của người tạo nghệ đối với Võ Đạo nhị trọng, còn xem như không sai, nhưng bản thân lực lượng quá yếu, lực lượng, tốc độ mới là thực lực căn bản, bằng người kỹ xảo cao hơn, tại lực lượng tuyệt đối cùng tốc độ trước mặt, đều thùng rỗng kêu to, cho ta bại!"

La Phàm một bên xuất thủ, một bên quát lạnh nói.

Làm vừa mới nói xong, La Phàm vừa vặn rời ra Ngụy Liễu hai tay, thân thể về phía trước khê dựa, vai cùng thân thể của Ngụy Liễu đụng vào nhau.

Hô ——

Ngụy Liễu trực tiếp bị đâm cho hướng về sau bay lên, nháy mắt bay ra hơn mười mét, há mồm phun ra một ngụm máu tươi.

Thân thể khê dựa chỉ lực, mặc dù không giống nắm tay ngưng tụ một đoàn tạo thành lực sát thương đại, nhưng lực lượng lại càng thêm cương mãnh mạnh mẽ.

Ngụy Liễu tuy thân hình cao lớn, nhưng khí lực cũng không coi là cường tráng, nội lực cường độ cũng trung quy trung củ, bị La Phàm này một sao dựa vào, tự nhiên ngăn cản không nổi, dĩ nhiên bị thương.

Tê ——

Giờ khắc này, chúng hậu bối thiên tài đều hít một hơi lạnh khí.

Chúng hậu bối thiên tài nhìn nhìn La Phàm mục quang, lại phát sinh biến hóa, bắt đầu trở nên kính nể, sợ hãi.

Trong bọn họ tâm sôi trào, La Phàm quá mạnh mẽ, để cho bọn họ trong nội tâm bản năng sản sinh tôn sùng cảm giác.

Võ Đạo thế giới, cường giả vi tôn, đây là rất bình thường biến hóa trong lòng.

Nhưng một phương diện khác, đối với La Phàm mới là Võ Đạo nhất trọng tu vi, mà lại là lang thang võ giả thân phận, bọn họ lại rất miệt thị.

Để cho bọn họ đối với một cái trong nội tâm miệt thị mục tiêu tôn sùng, này rất mâu thuẫn, cho nên nội tâm xao động, hai loại ý niệm trong đầu dây dưa.

Cuối cùng, hay là 'Miệt thị' ý niệm trong đầu chiếm cứ thượng phong.

Bởi vì, bọn họ bên này còn có một người không có xuất thủ, là thực lực tối cường Tiêu Viêm.

Đối với Tiêu Viêm, chúng hậu bối thiên tài là từ trong đáy lòng tôn sùng, thất cấp Võ Đạo gia tộc xuất thân, Võ Đạo nhị trọng gần như vô địch chiến lực, bất kỳ phương diện đều rất dễ cho bọn họ kính nể sùng bái.

Chúng hậu bối thiên tài mục quang, đều quảng hướng Tiêu Viêm, đây là bọn họ trong nội tâm tôn nghiêm cuối cùng phòng tuyến.

Tiêu Viêm như thắng, phần này thuộc về gia tộc võ giả tôn nghiêm tiếp tục bảo trì, bọn họ đối với La Phàm tiếp tục miệt thị.

Tiêu Viêm như bại, phần này thuộc về gia tộc võ giả tôn nghiêm đem tại La Phàm trước mặt tan vỡ, bọn họ mất đi miệt thị La Phàm bất kỳ lý do, chỉ có kính nể cùng tôn sùng.

Mặc dù không có cam lòng, cũng chỉ sẽ là ghen ghét, tuyệt sẽ không tái sinh miệt thị cảm giác.

La Phàm mục quang đồng dạng quảng hướng Tiêu Viêm, về mặt mỉm cười.

Bất quá này mỉm cười bên trong lộ ra một tia tà khí, mang theo mười phần khiêu khích.

La Phàm giương lên cái cằm, nói: "Tiêu Viêm, hiện tại ngươi không có cách nào khác kiếm cơ tránh né a, đến đây đi. . . ! Ta để cho ngươi thanh tỉnh thanh tỉnh, ở trước mặt ta ngươi giống như bọn họ, cũng là cay gà."

Nếu như đối phương ngay từ đầu có thể đem La Phàm bình thường đối đãi, La Phàm cũng sẽ bình thường đối đãi bọn họ, giao thủ phân ra cái thắng bại, tận khả năng tránh đã thương người.

Nhưng đáng tiếc. . .

Từ vừa mới bắt đầu, lấy Tiêu Viêm cảm đầu chúng hậu bối thiên tài, đều đối với La Phàm coi rẻ rất, ngôn ngữ trong đó đối với La Phàm cũng tận là khinh miệt cùng mỉa mai.

Đã như vậy, kia La Phàm cũng không cần phải cùng bọn họ bình thường trao đổi, mà là lấy một loại cường thế đáng đáp đem bọn họ một cước đạp xuống.

Đem bọn họ cái gọi là danh thiên tài, cái gọi là gia tộc võ giả kiêu ngạo, một cước giẫm thành phần vụn.

Tô Áu Huyền thân là lang thang võ giả, cùng La Phàm cảm thụ đồng dạng, lúc này trên mặt nàng lộ ra vẻ hưng phấn, cũng thật mong chờ La Phàm có thể đem những gia tộc này võ giả kiêu ngạo giẫm thành phần vụn.

Để cho bọn họ biết, lang thang võ giả bên trong cũng có nổi tiếng người, cũng không bại bởi gia tộc võ giả.

"Rất tốt, ngươi bây giờ rốt cục có tư cách khiêu chiến ta!"

Tiêu Viêm trong hai mắt, tức giận hóa diễm nhảy lên, hấn đi về hướng La Phàm, nói:

"Ta cũng sẽ để cho ngươi thanh tỉnh thanh tỉnh, lang thang võ giả thủy chung là lang thang võ giả, cho dù lấy được một ít kỳ ngộ, cũng chỉ có thể đắc ý nhất thời, không cái biến được cái gì, ở gia tộc võ giả trước mặt, ngươi. . . Vẫn là giống như phế vật tồn tại!"

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Thiên tài thủ lĩnh!

Chúng hậu bối thiên tài lại một lần nữa ngừng lại hô hấp, mục quang chăm chú, thần sắc chờ mong.

Kế tiếp một trận chiến này, chính là lần này thiên tài tụ hội cuối cùng chiến, đem quyết định chân chính 'Thiên tài thủ lĩnh' thuộc sở hữu.

Không hề nghi ngờ, ngoại trừ Tô Ấu Huyền, ở đây tất cả mọi người là chờ mong Tiêu Viêm có thể thắng được một trận chiến này.

Bọn họ khát vọng thấy được La Phàm bị thua kết quả.

Tiêu Viêm tại La Phàm phía trước hơn mười mét, dừng bước lại.

Nhất thời, Tiêu Viêm quần áo không gió mà bay, tóc đen cũng tùy theo bay lên, hai bàn tay dần dần biến thành màu đỏ thẫm.

Xích Hóa Công đang tại vận chuyển.

Tiêu Viêm khí thế, càng ngày càng cường thịnh, mệnh môn nội lực tại thể nội chạy, bốn phía không khí xao động, đang nổi lên đáng sợ một kích.

La Phàm không có xuất thủ đoạt công.

Ánh mắt của hắn xem kỹ lấy Tiêu Viêm, khóe miệng tiểu ý nồng nặc.

Vô luận là Khương Thừa Vận, hay là Ngụy Liễu, cũng không có để cho La Phàm sử xuất toàn lực, buông tay buông chân, điều này làm cho La Phàm đánh cho. . . Rất không tận hứng.

Đối thủ quá yếu, trao lên tay tới một chút ý nghĩa cũng không có, thuận túy là lãng phí thời gian, La Phàm ngay từ đầu, liền đối với Tiêu Viêm có hứng thú.

Tiêu Viêm thực lực càng mạnh, La Phàm vượt hưng phấn, như vậy mới có thể để cho La Phàm chân chính buông tay buông chân đại chiến một trận.

Hô ——

Trong lúc bất chợt, Tiêu Viêm hai chưởng lòng bàn tay, tất cả toát ra một đoàn hỏa diễm.

Tụ hợp hỏa thành chưởng!

Lúc Xích Hóa Công vận hành đến mãnh liệt nhất thời điểm, Tiêu Viêm tự nhiên mà vậy thi triển ra Xích Hóa Chưởng.

Giờ khắc này, Tiêu Viêm trong hai mắt nổ bắn ra hai đạo tinh quang, nhìn chăm chăm La Phàm, thần sắc mười phần hung ác.

La Phàm thì là giống như cười mà không phải cười giương lên cái cằm, nói: "Chuẩn bị xong chưa, vậy phóng ngựa qua a!"

Vèo! Vèo!

La Phàm vừa mới nói xong, hai người đồng thời về phía trước nổ bắn ra mà ra.

La Phàm toàn thân lực lượng bạo phát, một quyền đánh ra, Tiêu Viêm thì là lòng bàn tay hỏa diễm nóng bỏng, bỏ ra một chưởng.

Nháy mắt thời gian, hai người liền vọt tới một chỗ, quyền chưởng tương đối.

Oanh ——

Một tiếng bạo vang, điếc tai đứng thẳng điếc, một đạo mệnh môn khí kinh nhất thời hướng bốn phương tám hướng trùng kích khai mở.

Hai đạo thân ảnh đồng thời bạo lui.

Nháy mắt, hai người lui về phía sau hơn mười bước, lại đồng thời ổn định thân thể.

Lần này giao thủ, hai người lui về phía sau cự ly tương đối, nhìn qua tựa hồ lực lượng tương đương.

Chúng hậu bối thiên tài từng cái một trừng mắt mắt to, thần sắc kinh nghi, vô pháp đoán được vừa rồi một kích kia, ai hơn chiếm ưu thế.

La Phàm khóe miệng, như trước treo tiểu ý, thần sắc hơi hơi nghiêm túc một ít, trong hai mắt chiến ý mãnh liệt.

Tiêu Viêm thần sắc thì muốn lạnh lùng rất nhiều, chỉ có hắn tự mình biết, bàn tay của hắn tại run nhẹ nhẹ, trong nội tâm rất là chấn kinh.

Vừa rồi một kích kia, Tiêu Viêm thi triển Xích Hóa Chưởng, nội lực tụ thể bộc phát ra một chưởng thực lực cực kỳ cường đại, vậy mà không thể đem La Phàm đánh bại, thậm chí ngay cả thượng phong cũng không có chiếm, vượt quá Tiêu Viêm dự kiến.

Vừa rồi một chưởng kia, cùng La Phàm nắm tay va chạm, Tiêu Viêm cảm giác Giác La phàm trần nắm tay kiên cố, cứng rắn như huyền thiết.

Mà tay của Tiêu Viêm chưởng, lại là bình thường huyết nhục, mặc dù nội lực cường đại, ngưng tại song chưởng, nhưng ở vừa rồi va chạm, cũng không khỏi thua thiệt, cảm giác lòng bàn tay truyền đến từng trận cảm nhận sâu sắc.

Này làm Tiêu Viêm mục quang, cực kỳ ngưng trọng, hắn cảm giác mình đã đủ xem trọng La Phàm, nhưng rõ ràng, La Phàm so với hắn trong dự liệu càng thêm đáng sợ.

La Phàm thần thái muốn nhẹ nhõm rất nhiều, sường khoái cười cười, nói:

"Không tệ không tệ, ngươi có tư cách để ta toàn lực xuất thủ, lại đến ném thử Sát Thú Quyền của ta."

La Phàm quyền pháp, không thành vũ kỹ, trực lai trực văng, tùy cơ ứng biến, là cùng hoang thú sinh tử chém giết luyện được quyền pháp, xưng là 'Sát Thú Quyền'.

Trong khi nói chuyện, La Phàm phía sau lưng hơi cong, mơ hồ có dây cung chi vang lên, thân thể của hắn giống như Phi Miêu, uyển chuyển mà mau lẹ, phóng tới Tiêu Viêm.

Ô ——

La Phàm một quyền đánh ra, nhất thời quyền phong gào thét, không khí chấn động, phát ra âm thanh chói tai.

Thấy La Phàm công qua, Tiêu Viêm mục quang xiết chặt, cắn răng một cái cũng xông tới, Xích Hóa Công vận chuyển tới cực hạn, Xích Hóa Chưởng uy lực toàn diện bạo phát.

La Phàm cùng Tiêu Viêm, một cái là thân thể mạnh mẽ, một cái là nội lực mạnh mẽ, đều là hệ sức mạnh võ giả, không có cái gì quá mức sức tưởng tượng chiêu thức, mỗi một quyền, mỗi một chưởng đều ẩn chứa cực kỳ uy lực khủng bố, giúp nhau va chạm.

Ầm ầm ầm oanh. . .

Hai người giao thủ, mỗi một lần quyền chưởng va chạm, đều phát ra nổ vang thanh âm, khí kinh mãnh liệt, xông đến hai người quần áo đều bay lên.

Đây là một lần mạnh mẽ mạnh mẽ quyết đấu, hai người mỗi một quyền mỗi một chưởng đều uy lực cương mãnh, thế như bôn lôi, mỗi một lần giao thủ đều đỉnh tai nhức óc, làm lòng người kinh hãi.

Như vậy chiến đấu, mới được xưng tụng là chân chính kịch liệt, xem cuộc chiến mỗi một người đều nhanh sụp đổ lấy tiếng lòng, trong cơ thể máu tươi theo hai người va chạm mà sục sôi.

Một trận chiến này, ai thắng ai thua?

Tuy trong lòng có chỗ chờ đợi, nhưng liền trước mắt chiến đấu bên trong hai người thế cục đến xem, thật đúng là vô pháp phán đoán.

Hai người giao thủ tốc độ vô cùng nhanh, nổ vang âm thanh liên tiếp, liên miên không ngừng.

Chỉ chớp lát sau, hai người cũng đã giao thủ vượt qua ba mươi hiệp.

Đi qua hơn ba mươi lần chính diện liều mạng, rốt cục có một phương không kiên trì nổi, dẫn đầu bạo lui.

Giờ khắc này, chúng hậu bối thiên tài đồng tử một trung, hai mắt trừng đến cực to, suýt nữa đem ánh mắt kinh sợ bạo.

Lui về phía sau người, là Tiêu Viêm!

Dĩ nhiên là Tiêu Viêm!

Chúng hậu bối thiên tài, trong nội tâm mãnh liệt thất lại, như là bị một cái bàn tay vô hình hung hăng ngắt một bả, không hiểu khó chịu.

Tiêu Viêm bạo lui, đại biểu cho Tiêu Viêm tại đây đánh một trận đã rơi vào hạ phong, khó khăn La Phàm chống lại.

Đây là chúng hậu bối thiên tài tối không muốn nhìn thấy kết quả, trong nội tâm kinh hãi, vô pháp tin, liền Tiêu Viêm bức này chiến lực, vậy mà đều ép không được La Phàm.

Nếu như Tiêu Viêm cũng thua ở La Phàm trong tay, như vậy. . . Lần này thiên tài tụ hội, bọn họ những Võ Đạo này gia tộc hậu bối thiên tài, bị La Phàm một người quét ngang.

Đường đường Võ Đạo gia tộc hậu bối thiên tài, bị một cái Võ Đạo nhất trọng lang thang võ giả một người quét ngang, tin tức này truyền ra, đối với Thanh Đông huyện hậu bối những thiên tài, quả thật chính là một cái sỉ nhục, hội trở thành một chê cười.

Kết quả như vậy, ở đây hậu bối thiên tài tối không muốn nhìn thấy.

Bọn họ trong nội tâm đều tại mong mỏi, Tiêu Viêm nghịch chuyển cục diện, mang đến một kinh hi.

Đáng tiếc, sự thật cũng không hề bởi vì bọn họ trong nội tâm chờ đợi mà có chỗ cải biến.

Luận lực lượng, Tiêu Viêm thi triển Xích Hỏa Chưởng, không thể so với La Phàm thua kém

Nhưng luận thân thể cường độ, Tiêu Viêm so với La Phàm xa xa không kịp.

Loại này quyền chưởng tương đối liều mạng, liều không chỉ là lực lượng, còn có lực phòng ngự.

La Phàm thân thể cường đại, vận kinh thì thân thể kiên cố, có thể khiêng đao kiếm đẳng binh khí công kích, không phải Tiêu Viêm có thể so sánh.

Đối đầu hiệp một, Tiêu Viêm đã cảm giác được thủ chưởng truyền đến đau từng cơn, ăn một chút thiệt thòi nhỏ.

Liên tục hơn ba mươi hiệp chính diện va chạm, Tiêu Viêm cảm giác hai bàn tay đều nóng rất đau đớn, loại cường độ này cứng như, hẳn đã vô pháp kiên trì, chỉ có thể tránh lui.

"Chiến đấu đến sáng khoái, lại đến a, chạy cái gì!"

La Phàm hét lớn một tiếng.

Hắn cũng không cho Tiêu Viêm thở dốc cơ hội, thân thể uyển chuyển mà mau lẹ, giống như Phi Miêu thông thường rất nhanh truy đuổi hướng Tiêu Viêm.

La Phàm tốc độ quá nhanh, Tiêu Viêm căn bản vùng không ra, hai người cự ly một mực ở vào hai bên phạm vi công kích.

Ô ——

Không khí đậm vang, La Phàm nắm tay tiếp tục hung hăng hướng Tiêu Viêm đánh tới.

Tiêu Viêm né tránh không kịp, chỉ có thể lần nữa liều mạng.

Ầm ầm ầm oanh . .

Lại là liên tiếp nổ vang âm thanh lên, La Phàm quyền thế như cơn lốc, một quyền nhanh hơn một quyền, liên tục đánh ra, Tiêu Viêm bị ép ngăn cản, thi triển Xích Hỏa Chưởng cùng La Phàm nắm tay không ngừng va chạm.

Mỗi một lần va chạm, Tiêu Viêm đều hướng phía sau rời khỏi một bước, trên tay đau nhức kịch liệt liên tục tăng thêm một phần.

La Phàm từng bước ép sát, quyền thế liên miên, thao thao bất tuyệt, không cho Tiêu Viêm có bất kỳ thở dốc cơ hội.

Như thế hai người lại giao thủ hơn hai mươi cái hiệp, Tiêu Viêm liên lui lại hơn hai mươi bước, đã lui đến đất trống biên giới.

Lui nữa, muốn lui nhập viện từ bốn phía bày đặt cái bàn, ở vào Tiêu Viêm phía sau hậu bối những thiên tài, đã sớm sớm tránh đi, rồi đi chỗ ngồi.

"Ta nhận thua ——!"

Trong lúc bất chợt, Tiêu Viêm rống to một tiếng.

Một mực mong mỏi Tiêu Viêm có thể nghịch chuyển thế cục hậu bối những thiên tài, nghe vậy nhất thời trong nội tâm mát lạnh, trong hai mắt tràn đầy không dám tin vẻ.

Tiêu Viêm . . Vậy mà chủ động nhận thua?

Xuất thân thất cấp Võ Đạo gia tộc, Võ Đạo nhị trọng đỉnh phong tu vi, chiến lực tại Võ Đạo nhị trọng gần như vô địch Tiêu Viêm, vậy mà Hưởng Vũ đạo nhất trọng tu vi lang thang võ giả chủ thua, đây quả thực tựa như mặt trời mọc từ hướng tây đồng dạng khó có thể làm cho người tin tưởng.

Nhưng mà, sự thật đang ở trước mắt, chứng hậu bối thiên tài kinh ngạc một mảnh.

Tiêu Viêm nhận thua, La Phàm thân thể hướng về sau một cái trở mình, rơi vào 10m có hơn.

Hắn song quyền ửng đỏ, là bị Tiêu Viêm kia nóng bỏng Xích Hỏa Chưởng hồng khảo, nhưng còn chịu đựng được.

Trái lại Tiêu Viêm, hai bàn tay sưng đỏ to lớn, so với trạng thái bình thường mưa lớn rồi tròn một vòng.

Vừa rồi một mực cùng La Phàm nắm tay va chạm, tuy đau nhức kịch liệt liên tục, nhưng chiến đấu kịch liệt trạng thái dưới tinh thần cao độ khản trương, nhưng khe cắn môi còn có thể chịu đựng được.

Hiện tại La Phàm dừng lại tay, Tiêu Viêm tinh thần buông lỏng trễ, nhìn nhìn sưng đỏ to lớn hai tay, kia đau nhức kịch liệt cảm giác liên miên đánh úp lại, nhất thời đau đến rú thẳm lên.

"Tay của ta!"

"Tay của ta phé đi!"

Tiêu Viêm thanh âm kinh khủng thể lương, nếu là hai tay phé đi, Võ Đạo của hắn con đường phía trước cũng phé đi.

Chúng hậu bối thiên tài nhìn nhìn Tiêu Viêm kia sung được lớn hơn một vòng, giống như hai thanh quạt hương bồ tựa như thủ chương, toàn bộ đều hít vào một hơi khí lạnh, nhìn nhìn La Phàm trong ánh mắt, lộ ra thật sâu kính nể cùng vẻ sợ hãi.

Tiêu Viêm thất bại, bọn họ với tư cách là gia tộc võ giả kiêu ngạo, tại La Phàm trước mặt bị tan tành được không còn sót lại chút gì.

Đối mặt La Phàm, bọn họ trong nội tâm cảm giác về sự ưu việt không còn là vinh quang, mà như là một truyện cười, một cái châm chọc, không còn có mặt mũi La Phàm tư cách.

"Tay sung lên mà thôi, dừng tại nơi này gào khóc thảm thiết, một chút này đau xót, cùng sinh tử chém giết so với, chỉ là cộng lông."

La Phàm nhìn rú thẳm Tiêu Viêm liếc một cái, thân nhiên nói: "Liên người tình huống này, tùy tiện phía trên một chút thuốc, nghỉ ngơi cái 3-5 ngày, liền có thể tiêu sung."

"Tay của ta không có phé?"

Tiêu Viêm nghe vậy, vẻ mặt vẻ thống khổ trên mặt, lại lộ ra một tia kinh hi, lập tức lại bởi vì thủ chương truyền đến đau nhức kịch liệt mà rên thảm lên.

"A ——!"

Một đạo tiếng hoan hô vang lên, hiện tại, tâm tình cực kỳ vui mừng người đương nhiên là Tô Ấu Huyền, nàng cao hứng được sụp đổ, hoan hô nói:

"La Phàm, người thắng, người là lần này thiên tài tụ hội 'Thiên tài thủ lĩnh'."

Chúng hậu bối thiên tài đều hướng La Phàm nhìn sang, trong nội tâm giống như ngũ vị lẫn lộn.

Đúng vậy! La Phàm đánh bại Tiêu Viêm, lần này thiên tài tụ hội thực lực thứ nhất, không phải là 'Thiên tài thủ lĩnh'?

Bất quá, một cái Võ Đạo nhất trọng lang thang võ giả đã trở thành Thanh Đông huyện 'Thiên tài thủ lĩnh', tin tức truyền đi, Thanh Đông huyện Võ Đạo gia tộc hậu bối những thiên tài, đều biến thành một truyện cười.

Bị người đàm luận, e rằng thật đúng là nếu ứng nghiệm La Phàm, bọn họ không thiếu được sẽ bị người khác bình luận trên hai chữ: Cay gà!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Vân Sơn mặt trời mọc

Thiên tài tụ hội, tại chúng hậu bối thiên tài thất lạc bên trong tán.

Đi ra Tụy Tiên Hiên, trên mặt của bọn hắn, có xấu hổ, có không cam lòng, có sợ hãi.

Tóm lại, không có một cái sung sướng, đối với cái này một lần thiên tài tụ hội kết quả, bọn họ rất không hài lòng.

"Mới là Võ Đạo nhất trọng tu vi, lại còn còn là một lang thang võ giả, lại có được như thể thực lực cường đại, này rất không phải bình thường, La Phàm đạt được cơ duyên, nhất định rất không được."

"Đồng dạng công pháp vũ kỹ, không có khả năng để cho hắn có thực lực như vậy, chẳng lẽ... Là lấy được hoàn chỉnh thượng phẩm công pháp? Hoặc là thượng phẩm vũ kỹ?"

"La Phàm trên người, nhất định có bí mật, nếu là ta có thể đạt được cơ duyên của hắn, ta cũng có thể vượt cấp khiêu chiến, trở thành Thanh Đông huyện thiên tài thủ lĩnh, thậm chí, tại võ đạo chỉ lộ trên xông ra đại thành tựu."

...

Một ít hậu bối thiên tài, trong nội tâm nghĩ lại, đối với La Phàm rất là ghen ghét.

Ban đêm.

Túy Tiên Hiên an tĩnh rất nhiều.

Túy Tiên Hiên bị Thanh Đông huyện hậu bối những thiên tài bao hết cả ngày, bao gồm ban đêm.

Ấn bình thường trình độ, quyết xuất 'Thiên tài thủ lĩnh', đêm đó ngay tại Túy Tiên Hiên chúc mừng.

Có thể đạt được 'Thiên tài thủ lĩnh' người là La Phàm, chúng hậu bối thiên tài tự nhiên chúc mừng không lên, sớm đi.

Người mặc dù đi, nhưng Túy Tiên Hiên lão bản cũng không dám tại bọn họ bao xuống trong ngày hôm ấy tiếp tục khai trương, bởi vậy, tối nay ở lại Túy Tiên Hiên chỉ có La Phàm, Tô Âu Huyền.

Cùng với... Đại hắc ngưu.

Đêm đó trăng sáng sao thưa.

Giờ Tý qua đi, đêm khuya vắng người.

Một đạo động tác kiện tráng thân ảnh, tại dưới ánh trăng rất nhanh di động tới, hướng Túy Tiên Hiên mà đến.

Đây là một cái che lại bộ mặt hắc y nhân, tại Túy Tiên Hiên ngoại trong bóng tối dừng lại một lát, nhẹ nhàng nhảy lên liền lật lên đầu tường, lặng yên không tiếng động.

Vén vén là này nhảy lên gần cao ba trượng động tác, liền không phải Võ Đạo nhất trọng, nhị trọng võ giả làm ra được, người này ít nhất là cái Võ Đạo tam trọng võ giả.

Hắc y nhân giẫm lên trên đầu tường nóc nhà, hướng La Phàm chỗ gian phòng tới gần.

Đột nhiên, hắc y nhân cảm giác sau lưng có một cỗ nhiệt khí đánh úp lại, thần sắc cả kinh, nhìn lại.

Chỉ thấy một đầu đại hắc ngưu theo sát sau lưng hắc y nhân, một khóa đại ngưu đầu duỗi đến bên cạnh hắc y nhân, kia miệng trâu toét ra, vẻ mặt nhân tính hóa cười nhạo.

Nếu không phải từ miệng trâu bên trong phun ra nhiệt khí, hắc y nhân cũng không biết sau lưng theo lớn như vậy một đầu đen ngưu.

Này làm hắc y nhân nhất thời lông tóc dựng đứng, thần sắc hoảng hốt.

Nơi này chính là cách mặt đất mấy trượng cao nóc nhà, một đầu lớn như vậy đen ngưu, vậy mà lên nóc nhà còn lặng yên không một tiếng động?

Suy nghĩ một chút đều đáng sợ, hắc y nhân ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ.

Ngay ở chỗ này, đại hắc miệng trâu một trương, một đạo hắc sắc ô quang trùng kích, tại hắc y nhân phản ứng kịp lúc trước, liền xuyên qua trán của hắc y nhân, từ sau não bắn ra.

Kia ô quang xuyên qua hắc y nhân đầu, tốc độ chậm lại, cũng chỉ là một giọt hắc sắc giọt nước, rơi vào nóc nhà biến mất.

Hắc y nhân không kịp làm ra bất kỳ cử động, liền đã bị mất mạng, thân thể khẽ đảo.

Đại hắc ngưu cầm lấy hắc y nhân thi thể, hai cái móng sau đứng thẳng mà đi, tại nóc nhà hành tẩu một chút động tĩnh cũng không có, rất nhanh vượt qua đầu tường, rơi vào Túy Tiên Hiên ngoại.

...

Cũng không lâu lắm, lại có một động tác kiện tráng hắc y nhân đi đến Túy Tiên Hiên ngoại.

Để mắt tới La Phàm, muốn đoạt La Phàm cơ duyên tạo hóa người, không chỉ một cái, lại còn đều bối cảnh phi phạm, phái ra hắc y nhân đều là Võ Đạo tam trọng trở lên võ giả.

Này hắc y nhân còn chưa đi đến Túy Tiên Hiên, đang trong bóng đêm quan sát thời điểm, bị đại hắc ngưu chạm đến sau lưng, một chân giẫm phát nổ đầu.

Vén vén qua một khắc nhiều chuông, lại có người lén lén lút lút tiềm hành đến Túy Tiên Hiên.

...

Một đêm đi qua, trước trước sau sau tổng cộng có năm cái hắc y nhân, thừa dịp đêm khuya vắng người tiếm hành đến Túy Tiên Hiên.

Không ngoài dự tính, năm người cũng còn không có tới gần La Phàm chỗ gian phòng, đã bị đại hắc ngưu thu thập.

Năm cái hắc y nhân đều là Võ Đạo tam trọng trở lên võ giả, nhưng tại trong đêm tối bị đại hắc ngưu đánh chết, không có tạo thành một chút động tĩnh.

Ngày kế tiếp, trời còn chưa sáng, La Phàm, Tô Ấu Huyền cũng đã rời giường.

Thanh Đông Huyền thành, đã du ngoạn được không sai biệt lắm, hôm nay hai người chuẩn bị đi du ngoạn Vân Sơn.

Vân Sơn phong cảnh tú lệ, thế núi liên miên, là Thanh Đông huyện Trung Phi thường trú danh cảnh địa phương.

La Phàm cùng Tô Ấu Huyền dậy thật sớm, chính là muốn đi đến Vân Sơn quan sát mặt trời mọc.

Hai người xuống lầu, đại hắc ngưu đã dưới lầu chờ đợi.

Rất nhanh, đại hắc ngưu liền chở đi La Phàm, Tô Ấu Huyền hai người rời đi Túy Tiên Hiên, hướng ngoài thành mà đi.

Thời gian quá sớm, cửa thành không khai mở, đại hắc ngưu một cái tung nhảy chính là mười trượng cao, giẫm lên tường thành mà lên như giẫm trên đất bằng, dễ như trở bàn tay bay qua tường thành, nhanh chóng chạy đến Vân Sơn.

Vân Sơn cách Thanh Đông Huyền thành ước ba mươi dặm, đại hắc ngưu nhanh chóng chạy như điên, so với tuần mã tốc độ nhanh gấp bội, cũng không lâu lắm liền đã tìm đến Vân Sơn dưới chân.

Đến Vân Sơn, chính là đường núi, đại hắc ngưu như trước chạy vội, trèo núi nhảy lĩnh cũng nhanh như tuần mã, đuổi tại mặt trời mọc lúc trước đến Vân Sơn chỉ đỉnh.

Đầu mùa xuân thì khí trời, vẫn còn tương đối rét lạnh, nhất là Vân Sơn chỉ đỉnh, lại càng là Hàn Phong liệt liệt.

La Phàm đem áo ngoài cởi, cho Tô Ấu Huyền phủ thêm, thân thể hắc cường đại, không sợ đông dạng nóng lạnh.

"Cảm ơn."

Tô Ấu Huyền mặt ửng đỏ, sau một lúc lâu, thấy La Phàm quần áo đơn bạc tại trong gió lạnh một chút phản ứng cũng không có, kinh ngạc nói: "Người không lạnh sao?"

La Phàm khẽ lắc đầu, nhìn bên cạnh đại hắc ngưu liếc một cái, nói: "Tôi hôm qua có mấy cái?"

Tô Ấu Huyền sững sờ, còn phạm nhân vì La Phàm là đối với nàng nói chuyện, nhưng này vấn đề kỳ quái, nàng không hiểu La Phàm đến cùng hỏi cái gì.

Đại hắc ngưu lắc lắc cái đuôi, miệng phun tiếng người: "Năm cái, bốn cái Võ Đạo tam trọng, một cái Võ Đạo tứ trọng, lão Ngưu đều xử lý, hắc hắc. . . Chỉ những thứ này cay gà, dám tới đối với người hạ độc thủ, thật sự là không biết sống chết."

Tô Ấu Huyền thần sắc cả kinh, nhìn nhìn đại hắc ngưu trừng lớn mắt: "Đại hắc ngưu nói. . . Nói chuyện?"

Rất biết nói chuyện hoang thú?

Tô Ấu Huyền đi qua địa phương, liền Thanh Hà Quận trên mười cái thị trấn phạm vi, kiến thức không nhiều lắm.

Nàng chưa từng gặp qua, cũng chưa nghe nói qua rất biết nói chuyện hoang thú, tự nhiên rung động.

Đại hắc ngưu xồng Tô Ấu Huyền nhếch miệng cười cười, nói: "Kinh sợ không sợ hãi vui mừng, ý không ngoài ý?"

La Phàm vỗ vỗ bờ vai Tô Ấu Huyền, nói: "Đại hắc ngưu vốn rất biết nói chuyện, không cần ngạc nhiên, chỉ là ở trước mặt người ngoài nó không muốn nói tiếng người mà thôi."

Tô Ấu Huyền lộ ra một tia vẻ vui mừng, nói: "Nói như vậy, đại hắc ngưu không có coi ta là người ngoài?"

"Chúng ta là bằng hữu. . . Bằng hữu, trước kia lão Ngưu ta chỉ có La Phàm một bằng hữu, hiện tại nhiều người Tô Ấu Huyền một cái."

Đại hắc ngưu tướng đầu ngả vào Tô Ấu Huyền bên cạnh, cười hắc hắc nói.

Tô Ấu Huyền sờ lên đại hắc ngưu đại sừng cong, rất biết nói chuyện hoang thú, làm nàng rất là ngạc nhiên, bởi vì lúc trước cùng đại hắc ngưu thân quen, ngược lại là cũng không sợ hãi.

"Ai. . . Đúng rồi, đại hắc ngưu, người mới vừa nói bốn cái Võ Đạo tam trọng, một cái Võ Đạo tứ trọng là có ý gì?"

Tô Ấu Huyền đột nhiên nhớ tới vừa rồi La Phàm cùng đại hắc ngưu đối thoại, hỏi.

Đại hắc ngưu đầu khẽ nhếch, nói: "Tôi hôm qua có năm người che mặt, thừa dịp lúc ban đêm chạm vào Túy Tiên Hiên, muốn La Phàm hạ độc thủ, hắc hắc. . . Tất cả đều bị lão Ngưu ta miếu sát, thi thể chìm đáy hồ đi."

Tô Ấu Huyền vẻ mặt kinh ngạc, cả kinh nói: "Đêm qua, bốn cái Võ Đạo tam trọng, một cái Võ Đạo tứ trọng, cũng bị người giải quyết xong?"

Đại hắc ngưu gật gật đầu.

Tô Ấu Huyền nói: "Ta như thế nào một chút thanh âm cũng không có nghe được?"

Đại hắc ngưu nhếch miệng cười cười, nói: "Giải quyết mấy cái cay gà mà thôi, làm sao có thanh âm gì, tiểu ý tứ."

Tô Ấu Huyền nhất thời nín thở, Võ Đạo tam trọng, Võ Đạo tứ trọng võ giả, cay gà?

Tô Ấu Huyền hướng La Phàm nhìn lại, trong nội tâm đối với La Phàm lai lịch, lại càng là hiếu kỳ.

La Phàm hai mắt nhìn nhìn phương đông xa xa, nói: "Mặt trời mọc mau tới."

Tô Ấu Huyền, đại hắc ngưu mục quang, nhất thời đều nhìn về phương đông xa xa.

Cũng không lâu lắm, một nhiều lần tia nắng ban mai từ phương đông phía chân trời xuất hiện, phá vỡ trong thiên địa hắc ám.

Rất nhanh, phương đông phía chân trời xuất hiện tia nắng ban mai càng ngày càng nhiều, hóa thành một vầng mặt trời đỏ dâng lên, hắc ám tất cả đều xua tán, thế giới bừng sáng.

Đất hoang chỗ sâu trong, núi non trùng điệp, dương quang còn không có xuất hiện, sắc trời đã sớm sáng lên, nhìn không đến mặt trời mọc một sát na kia, thế giới do hắc ám biến ánh sáng trắng lẹ mỹ cảm.

Kia một nhiều lần tia nắng ban mai, rơi thiên địa, ẩn chứa một cỗ không hiểu năng lượng, làm cho người vui vẻ thoải mái.

Giờ khắc này, vô số hoa cành cây cỏ đều giãn ra, nhận lấy dương quang chiếu rọi, trong không khí một mảnh tươi mát hương vị.

Đại hắc ngưu đột nhiên co rút vài cái cái mũi, tựa hồ nghe thấy được vật gì.

La Phàm cùng Tô Ấu Huyền đều hướng đại hắc ngưu nhìn sang.

Đại hắc ngưu lại hợp với người vài cái, hai cái đại ngưu nhãn bên trong trong lúc đó tách ra hào quang, hoan hô một tiếng: "Có linh dược, ta nghe thấy được linh dược mùi thơm, là nhanh muốn thành quen thuộc linh dược."

La Phàm, Tô Ấu Huyền nghe vậy thần sắc khẽ động, linh dược hội tụ thiên địa chi tinh hoa, có được đủ loại công hiệu thần kỳ, giá trị trân quý, khác xa phổ thông dược liệu có thể đánh đồng.

Một ít công hiệu đặc thù linh dược, đều là có thể ngộ nhưng không thể cầu bảo vật, trên thị trường căn bản cũng không có lưu thông, giá trị vô pháp dùng tiền tài so sánh.

Hoang thú cái mũi, so với nhân loại võ giả muốn linh mãnh rất nhiều, đại hắc ngưu xúc giác lại càng là linh mãnh, cho dù là một tia linh dược mùi thơm, cũng có thể phân biệt ra được.

La Phàm nói: "Đại hắc ngưu, xem người rồi, đem linh dược tìm ra."

Đại hắc ngưu lại ngửi vài cái, nói: "Đi lên, linh dược hẳn là đang ở phụ cận, lão Ngưu mang các người đi tìm."

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Linh dược phiêu hương

Vân Sơn thuộc về Đông Vân sơn mạch.

Đông Vân sơn mạch, liên tiếp thanh đông, Đông Dương, Đông Bình ba huyện, liên miên mấy trăm dặm.

Vân Sơn là Thanh Đông huyện cảnh nội Đông Vân sơn mạch đệ nhất cao sơn.

Đại hắc ngưu một đường ngửi ngửi trong không khí linh dược mùi, hạ xuống Vân Sơn, hướng bắc đi không được mười dặm, phía trước mặt đất xuất hiện một đạo khe nứt, xâm nhập lòng đất, hình thành một đầu sâu thẳm hạp cốc.

Linh dược khí tức, bắt đầu từ này sâu thẳm trong hạp cốc truyền ra, dựa vào tới gần, liền ngay cả La Phàm cùng Tô Ấu Huyền, đều như có như không nghe thấy được trong không khí có dũng khí mùi thơm ngát cảm giác.

Liền người cũng có thể nghe thấy được mùi thơm, nói rõ linh dược mùi thơm đã chảy ra không ít, đây là sắp thành thực tiêu chí, khả năng liền tại hai ngày, muốn triệt để thành thực.

Hạp cốc dưới đáy, có rất nhiều sơn động, rắc rối phức tạp, đại hắc ngưu khứu giác nhạy bén, hướng mùi hương ngon nguồn tiến lên, trong lòng đất trong sơn động hành tẩu mấy trăm dặm, đi đến một cái hơn mười trượng lớn nhỏ động trong sảnh.

Động trong sảnh truyền đến tích tấp tiếng nước, một mặt trên tường đá có giọt nước nhỏ xuống, phía dưới là cái thùy trì, trong ao, sinh trưởng một khóa bấp chân cao hồng sắc tiểu thụ.

Hồng sắc tiểu thụ phía trên, tổng cộng kết thúc cửu khóa màu đỏ thẫm trái cây, hiện ra lóe sáng sáng bóng.

Mùi thơm, chính là từ sáng bóng lóe sáng hồng sắc trái cây trên người phát ra.

"Xích Linh Quả, dĩ nhiên là Xích Linh Quả!"

Tô Ấu Huyền vừa nhìn thấy hồng sắc tiểu thụ trên linh quả, liền kinh hô lên.

La Phàm cũng mục quang sáng ngời, lộ ra sắc mặt kinh hi.

Xích Linh Quả công hiệu là đề thăng võ giả tu vi, tuy đối với tam trọng trước võ giả hữu hiệu, nhưng là đủ để trân quý.

Võ giả tu vi, tam trọng trước có thể nói chiếm chín thành trở lên, số lượng không biết có bao nhiêu, có thể đề thăng tam trọng trước võ giả linh dược, một khi xuất hiện liền sẽ bị người một đoạt quét sạch, trên thị trường căn bản không có khả năng có Xích Linh Quả mua bán.

Cũng chính là, Xích Linh Quả là thuộc về có thể ngộ nhưng không thể cầu linh dược, gặp được cần vận khí.

Hiển nhiên, La Phàm, Tô Ấu Huyền hôm nay vận khí không tệ.

"Hôm nay tới Vân Sơn nhìn mặt trời mọc, thật đúng là tới đúng rồi." La Phàm mắt sáng ngời, trong thanh âm lộ ra sắc mặt vui mừng.

La Phàm, Tô Ấu Huyền đều là Võ Đạo nhất trọng tu vi, Xích Linh Quả chính là bọn họ vô cùng cần linh dược, có thể làm cho tu vi của bọn hắn đột phá, đề thăng đến Võ Đạo nhị trọng.

La Phàm nhìn Tô Ấu Huyền liếc một cái, nếu không phải nhận thức Tô Ấu Huyền, La Phàm đối với Thanh Đông huyện không rõ ràng, rất có thể tại Thanh Đông Huyền thành dừng lại hai ngày, liền trực tiếp đi Thanh Hà Quận thành.

Đến đây Vân Sơn nhìn mặt trời mọc, thuần túy là Tô Ấu Huyền an bài, hôm nay có thể gặp được Xích Linh Quả, phần này vận khí rất có thể đến từ chính Tô Ấu Huyền.

Đương nhiên, nếu như Tô Ấu Huyền một người tại Vân Sơn nhìn mặt trời mọc, nàng cũng không phát hiện được Xích Linh Quả, có thể tìm đến Xích Linh Quả, đại hắc ngưu cũng không thể bỏ qua công lao.

Như thế nói đến, có thể gặp được Xích Linh Quả, La Phàm cùng Tô Ấu Huyền đều chỗ thiếu hụt một khi không có thể.

Bởi vì đủ loại cơ duyên xảo hợp, La Phàm nhận thức Tô Ấu Huyền, cuối cùng mới có thể phát hiện Xích Linh Quả.

Đại hắc ngưu nhìn Xích Linh Quả thụ liếc một cái, mục quang lại là quăng hướng một bên, chỗ đó có một tảng đá lớn.

"Có hoang thú." Đại hắc ngưu nói.

Rất nhanh, cự thạch đằng sau, đi ra một lớn một nhỏ hai đầu Hắc Hổ.

Hai đầu trên trán của Hắc Hổ, đều có được giống như hỏa diễm văn, tản ra nóng bỏng khí tức.

Hoang thú —— Hắc Mao Hòa Văn Hồ.

Hình thể đại chính là trưởng thành Hắc Mao Hòa Văn Hồ, lộ ra ngũ giai hoang thú khí tức.

Hình thể loại nhỏ là còn nhỏ Hắc Mao Hòa Văn Hồ, lộ ra nhị giai hoang thú khí tức.

Xích Linh Quả loại linh dược này, không chỉ có thể đề thăng nhân loại võ giả tu vi, đối với hoang thú cũng có hiệu quả.

Rất hiển nhiên, gốc này Xích Linh Quả thụ sớm đã bị này hai đầu Hắc Mao Hòa Văn Hồ phát hiện, một mực ở này chờ đợi.

Còn nhỏ Hắc Mao Hòa Văn Hồ mới là nhị giai hoang thú, muốn bằng Xích Linh Quả rất nhanh tấn cấp tam giai.

Hoang thú tấn cấp, so với nhân loại võ giả độ khó lớn, e rằng được đem cửu khỏa Xích Linh Quả toàn bộ ăn, mới có thể để cho còn nhỏ Hắc Mao Hòa Văn Hồ lập tức tấn cấp.

"Ngũ giai hoang thú."

Tô Ấu Huyền cảm thụ được trưởng thành Hắc Mao Hòa Văn Hồ để lộ ra tới khí tức, có chút giật mình, đây chính là tương đương với Võ Đạo ngũ trọng võ giả hoang thú, thực lực rất mạnh.

La Phàm thì là thần sắc bình tĩnh, đối với hai đầu Hắc Mao Hòa Văn Hồ nhìn như không thấy.

Đại hắc ngưu về phía trước, hắc sắc bộ lông dựng lên, trong lúc bất chợt tản mát ra một cỗ mệnh môn mà khí tức kinh khủng.

Tuy khí tức này chủ yếu nhằm vào hai đầu Hắc Mao Hòa Văn Hồ, nhưng Tô Ấu Huyền cũng cảm giác có chút trời đất quay cuồng, bức này trình độ uy áp, nàng chưa bao giờ gặp qua.

La Phàm thì là đã sớm quen thuộc đại hắc ngưu khí thể uy áp, không bị ảnh hưởng.

Cảm nhận được đại hắc ngưu uy áp, hai đầu Hắc Mao Hòa Văn Hồ nhất thời lộ ra vẻ hoảng sợ, tứ chi trong chớp mắt mềm nhũn, thân thể nằm rạp xuống trên mặt đất.

Đây là cấp thấp yêu thú gặp được cao giai yêu thú bản năng khủng bố cùng thần phục.

"Cút ——!"

Đại hắc ngưu quát lạnh một tiếng.

Hai đầu Hắc Mao Hòa Văn Hồ như được đại xá, vội vàng rút lui khỏi, không dám dừng lại nửa khắc.

Đại hắc ngưu khí tức rất nhanh bình thường trở lại, dựng thẳng lên bộ lông lại áp vào trên người, bóng loáng trợt sáng, thoát nhìn ngoại trừ hình thể đại, cùng phổ thông Hắc Thủy Ngưu không nhiều lắm khác nhau.

"Hai người các ngươi vận khí thật đúng là không nhỏ a, dĩ nhiên là Xích Linh Quả, nhất là thích hợp các ngươi linh dược!"

Đại hắc ngưu đi đến bên bờ ao biên, nhếch miệng nói: "Hắn là ngay tại hôm nay, Xích Linh Quả này muốn triệt để thành thực, hắc. . . Nếu muốn một ngày, Xích Linh Quả này sẽ không có, sớm tới hai ngày, Xích Linh Quả không có tràn ra mùi thơm, lão Ngưu cũng tìm không được nơi này."

La Phàm, Tô Ấu Huyền cũng tới đến bên cạnh cái ao, nhìn nhìn Xích Linh Quả, vẻ mặt sắc mặt vui mừng.

Có thể tại báỉ nhập Huyền Dương Tông lúc trước, tu vi đột phá Võ Đạo nhị trọng, đối với La Phàm mà nói hiển nhiên là kiện đại hảo sự.

Kế tiếp muốn làm, chính là chờ đợi.

Chờ đợi Xích Linh Quả triệt để thành thực.

. . .

Qua hơn hai canh giờ.

Động bên ngoài phòng, trong lúc bất chợt có tiếng bước chân truyền đến.

Rất nhanh, liền có một đội võ giả bước nhanh đến, tổng cộng có sáu người.

Này sáu người võ giả thấy được La Phàm, Tô Ấu Huyền, đại hắc ngưu thần sắc kinh ngạc, nhưng lập tức mục quang rơi trên Xích Linh Quả, lại là thần sắc đại hi.

"Đĩ nhiên là Xích Linh Quả! Chúng ta phát đạt!"

Một người hoan hô lên, mắt nhắm sắc mặt kinh hi.

Này sáu người võ giả, thực lực mạnh nhất là hai cái Võ Đạo tứ trọng, khác có hai cái Võ Đạo tam trọng, hai cái Võ Đạo nhị trọng.

Hai cái Võ Đạo nhị trọng, La Phàm nhận thức, chính là ngày hôm qua tham gia thiên tài tụ hội hậu bối thiên tài, một cái gọi là Đào Giang, từ cấp sáu Võ Đạo gia tộc, một cái gọi là An Man, từ cấp năm Võ Đạo gia tộc.

"Tại sao là các ngươi?" Đào Giang nhìn nhìn La Phàm, Tô Ấu Huyền, thần sắc kinh ngạc.

Về phần An Man, mục quang lấp lánh một chút, kinh sợ ý càng đậm.

La Phàm quan sát đến Đào Giang, An Man phản ứng của hai người, thần nhiên nói: "Như thế nào, ta còn sống làm các ngươi rất kinh ngạc?"

An Man trầm mặc không nói, thần sắc hơi có chút khẩn trương.

Đào Giang thì là quát: "Ta là kinh ngạc lại ở chỗ này gặp ngươi, các ngươi đi thôi, nơi này Xích Linh Quả thuộc về Đào, An hai nhà, không có phần của các ngươi."

"Ai...!"

Tô Ấu Huyền bất mãn nói: "Đây chính là chúng ta phát hiện ra trước."

Đào Giang nói: "Ai phát hiện ra trước không trọng yếu, mấu chốt ở chỗ ai có thực lực đạt được, Xích Linh Quả là có thể ngộ nhưng không thể cầu bảo vật, không phải là các ngươi có thể nhúng chàm."

Nếu không có biết dưới tình huống, các ngươi vụng trộm lấy được Xích Linh Quả thì cũng thôi, nhưng chúng ta hôm nay tới Đông Vân sơn mạch săn bắn, vừa vặn gặp được Xích Linh Quả thành thực, phiêu hương mười dặm, chúng ta mới có thể tìm được nơi này, điều này nói rõ chúng ta cũng cùng những Xích Linh Quả này hữu duyên.

La Phàm, thực lực của ngươi rất mạnh, có thể quét ngang Võ Đạo nhị trọng không giả, nhưng chúng ta Đào gia, thế nhưng là cấp sáu Võ Đạo gia tộc, An gia cũng là cấp năm Võ Đạo gia tộc, cũng không phải là ngươi có thể chống lại được.

Vén vén là chúng ta bây giờ trong sáu người, liền có hai cái Võ Đạo tứ trọng, hai cái Võ Đạo tam trọng, ngươi cũng chống lại không được, hôm nay nhất định các ngươi không chiếm được, nhanh chóng đi thôi."

Đào Giang phát phát tay, để cho La Phàm, Tô Ấu Huyền rời đi.

Đào gia Võ Đạo tam trọng, tứ trọng võ giả, đứng sau lưng Đào Giang, đối với La Phàm nhìn chằm chằm.

An gia võ giả, thì là muốn thu liễm một ít, An Man lại càng là mơ hồ có chút sợ hãi.

"Giang ca."

An Man kéo Đào Giang một chút, ở bên tai Đào Giang thấp giọng nói hai câu.

Đào Giang thần sắc cả kinh, nói khẽ: "Thật đúng?"

An Man gật gật đầu.

Đào Giang trong mắt, nhất thời nhiều một tia ngưng trọng, nhìn nhìn La Phàm lộ ra khó hiểu.

"Đào Giang, làm sao vậy?"

Đào gia hai vị trưởng bối thấy thế hỏi.

Đào Giang nhìn về phía hai vị trưởng bối, không có giải thích, nói: "Chúng ta đi!"

Đi?

Xích Linh Quả đang ở trước mắt, lại muốn đi?

Đào gia hai vị trưởng bối rất là khó hiểu.

Bất quá, còn không đợi bọn họ đi, La Phàm lại là quát lạnh một tiếng: "Ai cũng đừng nghĩ đi!"

La Phàm mục quang lạnh lùng nhìn nhìn An Man, nói: "An Man, đêm qua đến đây người của Túy Tiên Hiên, có ngươi An gia một phần a?"

An Man thần sắc cứng đờ, nói: "La Phàm, ngươi nói cái gì, ta nghe không hiểu."

La Phàm lạnh lùng nói: "Nghe không hiểu? Vậy ngươi sợ ta làm cái gì!"

An Man nghiêm mặt nói: "Ài sợ ngươi, La Phàm, chúng ta nghe thấy được linh dược khí tức, đã phái người hồi gia tộc báo tin, rất nhanh Đào gia, An gia cường giả chân chính sẽ tới, ngươi cũng đừng khinh người quá đáng."

La Phàm trên mặt lộ ra lộ ra tà tà tiểu ý, nói:

"Ngươi không sợ ta, chuyển ra Đào gia làm cái gì? Ta chính là hỏi ngươi cái vấn đề mà thôi, nếu ngươi trong nội tâm không có quỷ, như thế nào cảm thấy ta khinh người quá đáng?"

An Man, ngươi là gan không nhỏ a, dám phái người đêm hôm khuya khoắt sờ soạng mà tính tính ta, bắt quá Võ Đạo tam trọng, tứ trọng võ giả, ngươi hẳn là phái bất động a, là ngươi toàn bộ An gia quyết định?"

An Man còn chưa nói chuyện, An gia Võ Đạo tứ trọng võ giả quát:

"Tiểu tử, là ta An gia quyết định thì như thế nào? Ngươi để ta An gia hao tổn một vị Võ Đạo tam trọng tinh anh, An gia đang muốn tìm người tính sổ đâu, ngươi cho rằng có thể đối phó Võ Đạo tam trọng, liền có tư cách cùng ta An gia là địch?"

Võ Đạo tam trọng, cùng Võ Đạo tứ trọng thực lực sai biệt rất lớn, một cái thuộc về Võ Đạo sơ giai, một cái thuộc về Võ Đạo trung giai.

An gia phái đi ra Võ Đạo tam trọng võ giả tuy tung tích không rõ, tám chín phần mười cùng La Phàm có quan hệ, nhưng thân là Võ Đạo tứ trọng võ giả, đối với La Phàm chỉ là hơi có kiêng kị, cũng không phải đáng sợ như vậy.

An gia Võ Đạo tứ trọng võ giả, tiếp tục uống nói: "Chúng ta muốn đi liền đi, La Phàm, ngươi có bản lĩnh liền ngăn trở một chút, thuận tiện báo cho ngươi, ta An gia gia chủ sẽ tới rất nhanh, nơi này linh dược, đối với ngươi phần!"

La Phàm trong mắt để lộ ra sát ý, nói: "Nếu như các ngươi An gia thừa nhận, vậy là tốt rồi nói, đại hắc ngư, An gia võ giả giết không tha!"

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Giết không tha!

Giết không tha!

Nghe được ba chữ kia, Đào, An hai nhà võ giả đều thần sắc khế giạt mình.

Một bên, đại hắc ngư nhếch miệng, vẻ mặt cười lạnh, nhìn nhìn An gia ba vị võ giả mục quang nhất thời để lộ ra sát ý.

An gia võ giả sững sờ: Tình huống như thế nào? La Phàm bên người dựa vào, chẳng lẽ là này đầu đại hắc ngư?

Tuy đại hắc ngư hình thể so với bình thường Hắc Thủy Ngư lớn hơn một vòng, mà lại bóng loáng trợt sáng, nhìn qua rất là phong thần tuấn vĩ, nhưng khí tức quá phổ thông, hoàn toàn không có hoang thú khí tức.

An gia Võ Đạo tứ trọng võ giả quát lạnh nói: "La Phàm, chỉ bằng một đầu ngu xuẩn ngư, ngươi cũng dám miệng ra như thế cường ngôn, lão tử bắn trước ngươi rồi!"

Trong khi nói chuyện, người này đem phía sau lưng cường cung cầm hạ xuống.

Bọn họ vốn là đến đây Đông Vân sơn mạch săn bắn, tự nhiên dẫn theo cung tiễn.

An gia Võ Đạo tứ trọng võ giả hiển nhiên là danh tiến đạo hảo thủ, thường thường khai mở cung, cường cung vào tay, động tác nhanh chóng đến cực điểm.

Nháy mắt, liền mũi tên lên dây cung, mở hơi cong.

Vào ——

Mũi tên nổ bắn ra, phát ra vang thanh âm

La Phàm nhất thời cảm ứng được uy hiếp trí mạng, này một mũi tên không phải là bắn về phía đại hắc ngưu, mà là trực tiếp hướng hắc bắn qua.

Võ Đạo tứ trọng võ giả khai mở cường cung một mũi tên, uy lực kinh người, cho dù là tứ giai hoang thú bị bắn trúng chỗ hiểm đều được chết.

La Phàm thân thể tuy mạnh, thắng được nhị giai hoang thú, nhưng cùng tứ giai hoang thú lại là không cách nào so sánh được, này một mũi tên đối với La Phàm hấp dẫn mệnh nguy hiểm

Ngay tại mũi tên rời dây cung một sát na kia, đại hắc ngưu đột nhiên động, nó tiền thân một đứng lên, móng bò mãnh liệt giẫm đạp hạ xuống.

Động tác quá nhanh, ở đây không có người nào thấy rõ.

Chỉ biết làm đại hắc ngưu móng bò rơi xuống đất, vừa rồi kia mũi tên rời cung, đã bị đại hắc ngưu dẫm nát dưới chân.

Mũi tên rời dây cung tốc độ, hạng gì nhanh chóng?

Lại còn, đây còn là Võ Đạo tứ trọng võ giả khai mở cường cung chỗ bắn, cho dù là ngũ giai hoang thú, cũng không có khả năng chuẩn xác bị bắt được mũi tên rời dây cung quỹ tích, một cước đạp xuống.

Đào, An hai nhà võ giả, nhìn nhìn đại hắc ngưu sắc mặt đại biến.

Đây là một đầu hoang thú, lại còn hay là một đầu phi thường cường đại hoang thú.

Thế nhưng là, bọn họ lại phán đoán không ra đại hắc ngưu cấp bậc, nhưng từ đại hắc ngưu có thể một chút dẫm ở mũi tên rời cung tốc độ phản ứng cũng có thể đoán được, ít nhất cũng là ngũ giai phía trên hoang thú.

Cũng chính là, ít nhất cũng phải là Võ Đạo lục trọng võ giả, mới có thể chống lại này đầu đại hắc ngưu.

Bực này thực lực, nghiền ép ở đây Đào, An hai nhà võ giả, hoàn toàn không có vấn đề.

Đào gia ba vị trong mắt võ giả lộ ra nồng đậm kiêng kỵ vẻ, vội vàng tránh đến một bên, không dám lần nữa cùng An gia võ giả đứng ở một khối.

"Ta đã minh bạch, đêm qua an lương ôn, chính là chết tại đây mảnh đại hắc ngưu trong tay."

An gia Võ Đạo tứ trọng võ giả, nhất thời sắc mặt trắng bệch, thanh âm kinh hãi mà nói.

"Giang ca, Đào gia cùng An gia là thân gia, các ngươi không thể ngồi xem mặc kệ a!"

An Man thì là hướng Đào Giang nhìn sang, muốn đạt được Đào gia tương trợ.

Không phải vậy, chỉ dựa vào An gia ba vị võ giả, chống lại không được ít nhất tương đương với Võ Đạo lục trọng võ giả đại hắc ngưu.

Đào gia lúc này, đương nhiên sẽ không rước họa vào thân, ít nhất cũng là ngũ giai phía trên hoang thú, liền ngay cả Đào gia gia chủ tới, đều chưa hẳn có thể chiếm được thượng phong.

"An Man, ngươi đi mau, ta cùng An Trác Viễn ngăn trở này đại hắc ngưu, nhìn đến gia chủ, để cho bọn họ ngàn vạn không được qua đây!"

An gia Võ Đạo tứ trọng võ giả quát.

Võ Đạo tam trọng An Trác Viễn nghe vậy, lập tức thực lực bạo phát, đứng ở An gia Võ Đạo tứ trọng võ giả bên cạnh.

An Man, là An gia khó gặp hậu bối thiên tài, tương lai rất có hi vọng trở thành Võ Đạo ngũ trọng võ giả, tiếp đảm nhiệm gia chủ chi vị, đối với An gia mà nói mười phần trọng yếu.

Một vị Võ Đạo tam trọng, một vị Võ Đạo tứ trọng võ giả liên thủ, tuy không phải đại hắc ngưu địch thủ, nhưng bọn họ cho rằng tổng có thể nắm ở một thời gian ngắn.

Xích Linh Quả đã ở vào sắp thành thực thời điểm, chỉ cần An Man chạy đi, đại hắc ngưu muốn thù họ La Phàm, chắc chắn sẽ không truy sát.

Cho nên, chỉ cần An Man trốn ra nơi này, là có thể chạy trốn.

An Man nghe vậy, không nói hai lời liền lập tức quay người hướng động bên ngoài phòng chạy tới, vì muốn sống, tốc độ nhất thời bạo phát đến cực hạn.

Bất quá, An gia võ giả hiển nhiên coi thường đại hắc ngưu.

Đối với chạy trốn An Man, đại hắc ngưu không có đuổi theo, chỉ là miệng rộng mở ra, một đạo ô quang nổ bắn ra, so với mũi tên rời dây cung tốc độ còn nhanh.

Ô quang tốc độ, vượt qua ở đây mỗi một vị võ giả phản ứng, trong nháy mắt liền truy đuổi lên An Man, từ sau não bắn. Nhập, trán bắn. Xuất, xuyên qua toàn bộ đầu.

Đang chạy trốn An Man trong chớp mắt về phía trước té nhào xuống đất, bị trong chớp mắt miểu sát.

Kia xuyên thấu An Man đầu ô quang, hóa thành một giọt hắc sắc giọt nước, tiếp tục hướng trước đập nện tại động sảnh trên vách tường, dung nhập không thấy.

Thẳng đến An Man ngã xuống đất mệnh tuyệt, An gia hai vị võ giả mới kịp phản ứng, chấn động.

Tuyệt đối không có ngờ tới, đại hắc ngưu lại vẫn hội công kích từ xa.

Vừa rời đạo kia ô quang, lại nhỏ vừa nhanh, cho đến đánh chết An Man, bọn họ mới kịp phản ứng, có thể thấy đáng sợ đến cỡ nào.

Nếu là đạo kia ô quang bắn về phía bọn họ bất kỳ người nào, cho dù là Võ Đạo tứ trọng, cũng không kịp né tránh, sẽ bị trong chớp mắt miểu sát.

Trong chớp nhoáng này, đại hắc ngưu tại bọn họ trong nội tâm độ nguy hiểm tăng lên thẳng tắp, trong nội tâm bản năng sản sinh kinh khủng ý tứ.

Miểu sát An Man, đại hắc ngưu về phía trước xông lên, thân thể mang theo một đoàn cuồng phong hướng An gia Võ Đạo tam trọng, Võ Đạo tứ trọng võ giả phóng đi.

An gia hai vị võ giả vội vàng lui về phía sau, toàn lực xuất thủ ngăn cản, nhưng ở đại hắc ngưu tốc độ trước mặt, thùng rỗng kêu to.

Phốc! Phốc!

Hai cái đầu bị móng bò giẫm bạo, hai người gần như đồng thời bị mất mạng.

Đào gia ba vị võ giả, về mặt về kinh hãi, cái trán toát ra một tầng mồ hôi lạnh.

Đại hắc ngưu quá hung tàn, giẫm bạo An gia hai vị võ giả đầu, máu tươi tung tóe đầy đất, với tư cách là cùng nhau đến đây đồng bọn, Đào gia thấy tình cảnh này, tự nhiên là run như cây sậy.

Bất quá, đại hắc ngưu hiển nhiên đối với Đào gia võ giả không có hứng thú, giết đi An gia ba vị võ giả, mục quang chỉ là lạnh lùng quét Đào gia võ giả liếc một cái, liền trở lại La Phàm bên người.

La Phàm tại sát lục bên trong lớn lên, huyết tính tình cảnh thấy cũng nhiều, thần sắc như thường.

Ngược lại là Tô Ấu Huyền, chưa từng gặp qua loại này thảm trạng, hơi có chút không thoải mái.

La Phàm thấy Đào gia ba người nom nớp lo sợ, nói: "Đào Giang, các ngươi ngay tại một bên ở lại đó a, ta La Phàm ân oán rõ ràng, các ngươi cùng ta không thù, ta chẳng muốn hại tính mạng các ngươi, An gia là mưu ta La Phàm phía trước, tự chịu diệt vong.

Đem qua tổng cộng có năm cái võ giả đi Túy Tiên Hiên, An gia võ giả chỉ là một cái trong đó, ta tới trước cái giết gà dọa khỉ, cho bọn họ một cái cảnh cáo, đến làm cho bọn họ biết, mưu tính ta La Phàm hậu quả có nhiều nghiêm trọng."

Đào Giang không có trả lời, nhưng thần sắc lại là kiêng kỵ vô cùng.

Ngày hôm qua tại thiên tài trên tụ hội, hẳn cảm thấy La Phàm chỉ là một cái gặp vận may, lấy được không sai cơ duyên lang thang võ giả mà thôi.

Hôm nay hẳn mới phát hiện, La Phàm căn bản chính là bọn họ trêu chọc không nổi tiểu sát tinh.

Ước chừng một lúc lâu sau, lại có tiếng bước chân từ bên ngoài truyền đến.

Đào gia, An gia đều đem Đông Vân sơn mạch có linh dược tin tức truyền quay lại gia tộc, hai gia tộc này đều rất chú coi trọng.

An gia gia chủ 'An Hạo Cường', mang theo hai cái Võ Đạo tứ trọng võ giả đến đây.

Đào gia cũng xuất động một vị Võ Đạo ngũ trọng võ giả, đồng dạng mang theo hai cái Võ Đạo tứ trọng.

Sáu người nghe nồng đậm linh dược mùi thơm, cùng nhau đi vào Xích Linh Quả chỗ động sảnh.

Ánh mắt của bọn hắn, trước tiên không phải là nhìn về phía Xích Linh Quả, mà là bị mặt đất ba bộ thi thể hấp dẫn.

Một người ngã sấp trên đất, cái ót một cái lỗ máu, hai người đầu đều nổ tung, máu tươi bắn tung tóe trên đất.

Sáu người chân động, nhất là An gia võ giả, lại càng là thần sắc nổi giận.

"Man nhi."

An gia gia chủ An Hạo Cường bị thương một tiếng, xông đến An Man thì thể trước mặt, vẻ mặt không dám tin về.

Trước đó không lâu, An Hạo Cường mới nhận được tin tức, An Man tại Đông Vân sơn mạch sẵn sẵn gấp sắp thành thực linh dược.

Linh dược xuất thế, dễ dàng khiến cho võ giả đang lúc tranh đoạt, sẽ có đại nguy hiểm, cho nên An Hạo Cường tự thân xuất mã, dẫn người đến đây Đông Vân sơn mạch.

Không nghĩ tới, hấn tới nhanh như vậy, có thể con trai của hấn An Man lại đã chết, An gia tới trước ba vị võ giả toàn quân bị diệt.

"Là ai, giết đi ta Man nhi!"

An Hạo Cường rống to một tiếng, trong thanh âm tràn đầy phần nộ cùng sát ý.

Đào gia võ giả vội vàng hướng Đào Giang ba người đi tới, vẻ mặt kinh nghi, hỏi: "Chuyện gì xảy ra?"

Đào Giang hướng La Phàm nhìn thoáng qua, sau đó lắc đầu, ý bảo việc này không thể nhúng tay.

Đào gia về sau ba vị võ giả nhất thời tò mò hướng La Phàm nhìn sang.

"Ta làm cho người ta giết được!"

La Phàm khoé môi nhếch lên tà tà tiểu ý, nói: "Người chính là An gia gia chủ An Hạo Cường a, đêm qua, là An Man hướng người nói tin tức của ta, biểu đạt nghĩ đoạt ta cơ duyên ý nghĩ, sau đó do người phái đi đến Túy Tiên Hiên hại ta, có phải hay không?"

"Đúng vậy, là ta phái, vậy thì như thế nào?"

An Hạo Cường đứng lên, mặt mũi tràn đầy vẻ hung ác, nhìn nhìn La Phàm, hai mắt bên trong tràn đầy sát cơ, lạnh giọng quát:

"Người dám giết ta Man nhi, hôm nay ta muốn đem người băm thây vạn đoạn, để cho người chết không có chỗ chôn."

Đào gia mới tới ba vị võ giả, vẻ mặt kinh nghi, Võ Đạo ngũ trọng chữ trên đồ gốm cây phong đung đung Đào Giang, thấp giọng hỏi:

"Đến cùng chuyện gì xảy ra? La Phàm không phải là Võ Đạo nhất trọng lang thang võ giả sao? Hấn dựa vào cái gì giết chết An gia ba người, các người ngay tại một bên nhìn nhìn sao?"

Đào Giang dùng tay chặn miệng, tiến đến chữ trên đồ gốm cây phong bên tai thấp giọng nói:

"Văn cây phong thúc, La Phàm là chúng ta Đào gia đều trêu chọc không nổi tồn tại, người chó nói chuyện, hãy chờ xem, lập tức người sẽ biết."

"An Bình, An Lôi!"

An Hạo Cường sát cơ mãnh liệt, thần sắc phần nộ tới cực điểm, một tiếng rít gào: "Cho ta làm thịt hấn, băm thành thịt nát."

"Vâng, gia chủ!" Hai vị Võ Đạo tứ trọng võ giả, cùng kêu lên đáp.

La Phàm lúc này, không thấy chút nào gấp gáp cảm giác, trên mặt tà tà tiểu ý ngược lại càng đậm, nói:

"Đại hắc ngưu, như cũ, An gia võ giả, tất cả đều giết không tha!"

"Ừm...ùm bò....ò...tiếng bò rống ——!"

Đại hắc ngưu hưng phấn kêu to một tiếng, thân thể khổng lồ giống như đoàn hắc sắc cuồng phong, hướng An gia ba vị võ giả vọt tới.

An Hạo Cường, An Bình, An Lôi, An gia ba vị võ giả nhất thời nghênh đón tai hoạ ngập đầu.

Chương 19: Tu vi đột phá

Tại đại hắc ngưu trước mặt, Võ Đạo tam trọng cũng tốt, Võ Đạo ngũ trọng cũng thế, không có gì khác nhau, đều là đơn giản liền có thể miểu sát tồn tại.

Cho nên, An Hạo Cường, An Bình, An Lôi ba người, cũng không có ngăn cản đại hắc ngưu bao lâu, liền đều vứt bỏ tánh mạng.

An gia gia chủ An Hạo Cường, người nối nghiệp An Man, cùng với bốn vị Võ Đạo tứ trọng võ giả, đều bỏ mạng tại này, đây đối với An gia mà nói, gần như là có tính chất huỷ diệt đã kích.

Một bên Đào gia võ giả, thấy tận mắt chứng nhận một màn này, từng cái một thần sắc kinh hãi, nhìn nhìn đại hắc ngưu sợ hãi vô cùng, mặt mũi tràn đầy kiêng kỵ về.

Chỉ trên đồ gốm cây phong rót cục minh bạch, vì sao lúc trước Đào Giang ba người không dám nhúng tay, bởi vì nhúng tay chẳng khác nào là muốn chết.

Có thể miểu sát Võ Đạo ngũ trọng võ giả hoang thú, thực lực khẳng định vượt xa Võ Đạo lục trọng võ giả, liền ngay cả Đào gia gia chủ tự mình đến nơi, cũng không thể chống lại.

Giờ khắc này, Đào gia võ giả trong nội tâm ngoại trừ sợ hãi, còn có vui mừng.

Vui mừng không có đối với La Phàm sinh lòng ý đồ xấu, vui mừng đem qua không có phái người mưu tính La Phàm.

Bằng không... Đào gia rất có thể tạo ngộ An gia kết quả giống nhau.

Có đại hắc ngưu, Xích Linh Quả tự nhiên không có Đào gia phần, La Phàm không muốn trâu chọc càng nhiều người đến đây, cảm Đào gia võ giả rồi đi.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, trong nháy mắt lại là hơn nửa canh giờ.

Kia mùi hương đậm đặc tràn ra bốn phía Xích Linh Quả thụ, trong lúc bất chợt truyền ra mãnh liệt linh khí ba động, cửu khóa Xích Linh Quả hơi hơi trán phóng hào quang, cuối cùng đã tới triệt để thành thực thời khắc.

Động trong sảnh, tất cả mọi người mục quang sáng ngời, đều là tả nhìn về phía Xích Linh Quả.

La Phàm, Tô Áu Huyền tại bên bờ ao biên, đợi Xích Linh Quả triệt để thành thực, chính là ngắt lấy thời điểm, hiệu quả tốt nhất.

Một bên, Đào gia sáu vị võ giả miễn cưỡng kích động, đối với Xích Linh Quả cũng khát vọng rất nhiều, nhưng có đại hắc ngưu, bọn họ không dám vượt Lôi Trì một bước, chỉ có thể ở một bên nhìn nhìn.

Rất cục, cửu khóa Xích Linh Quả hơi hơi tách ra hào quang tiêu tán, biểu thị đã triệt để thành thực, La Phàm đã sớm chuẩn bị xong hộp thuốc, đem Xích Linh Quả một khóa lại một viên hái xuống.

Cửu khóa Xích Linh Quả, toàn bộ tháo xuống, chứa vào hộp thuốc.

Sau đó, La Phàm lấy ra một khóa, giao cho Tô Áu Huyền, nói: "Xích Linh Quả thành thực thời điểm phục dụng, hiệu quả tốt nhất, Áu Huyền, hiện tại liền ăn."

Tô Áu Huyền không do dự, tiếp nhận Xích Linh Quả liền ăn.

Đào Giang ở một bên nhìn nhìn, vô cùng hâm mộ, hẳn là Võ Đạo nhị trọng tu vi, nếu là phục dụng Xích Linh Quả, có thể rất nhanh đột phá Võ Đạo tam trọng.

Võ Đạo cửu trọng, nhất trọng cảnh giới nhất trọng thiên, mười lăm tuổi lúc trước Võ Đạo tam trọng so với Võ Đạo nhị trọng cao hơn một cái đại cấp bậc.

Mười lăm tuổi lúc trước Võ Đạo nhị trọng, chỉ có thể ở Thanh Đông huyện này lớn cỡ bàn tay địa phương nhỏ bé xem như thiên tài, dưới tình huống bình thường, thành tựu tương lai, cũng chính là Võ Đạo tứ trọng cùng lục trọng trong đó, trở thành Võ Đạo thất trọng tông sư tính khả năng là không.

Mà mười lăm tuổi lúc trước Võ Đạo tam trọng, có thể 100% thông qua Huyền Dương Tông đệ tử tuyển chọn, trở thành Huyền Dương Tông đệ tử, tương lai trở thành Võ Đạo thất trọng tông sư tính khả năng, cao tới chín thành, thành tựu tại Võ Đạo thất trọng đến cửu trọng trong đó.

Người phía trước là Võ Đạo tứ trọng đến lục trọng tiềm lực.

Người sau là Võ Đạo thất trọng đến cửu trọng tiềm lực.

Ở giữa chênh lệch, có thể nói cách biệt một trời một vực.

Đang lúc Đào Giang trơ mắt nhìn Tô Ấu Huyền ăn Xích Linh Quả, về mặt hâm mộ thời điểm, La Phàm lại lấy ra một khóa Xích Linh Quả, hướng hần ném tới.

Đào Giang đón lấy Xích Linh Quả sững sờ: "Cho ta?"

La Phàm khẽ gật đầu, nói: "Xích Linh Quả có cửa khóa, ta cũng dùng không hết, ta không cho các ngươi không công đợi lâu, phân ra ngươi một khóa."

Đào gia người đại hi, Đào Giang năm nay mới mười bốn tuổi, như đột phá Võ Đạo tam trọng, kia thành tựu tương lai, không nói Võ Đạo thất trọng, liền ngay cả Võ Đạo bát trọng đều có không nhỏ hi vọng.

Thanh Đông huyện bá chủ Tiêu gia, cũng chỉ là có một vị Võ Đạo thất trọng tông sư mà thôi, như Đào gia tương lai có thể xuất một vị Võ Đạo bát trọng tông sư, đem thay thế Tiêu gia, trở thành Thanh Đông huyện bá chủ.

Chỉ trên đồ gốm cây phong lập tức ôm quyền, hướng La Phàm gửi tới lời cảm ơn: "Đa tạ La Phàm công tử hùng hồn, La Phàm công tử tại chiến giữ thực lực tuyệt đối dưới điều kiện, vậy mà cam lòng đem Xích Linh Quả loại bảo vật này phân ra một khóa cho Đào gia, phần này lòng ngực, thật đúng làm cho người kính nể."

Đào Giang phản ứng kịp, thần sắc kích động, trong nội tâm hưng phấn vô cùng, liền nói: "Đa tạ La Phàm công tử, đa tạ... ! Tương lai Đào Giang như thành tông sư, La Phàm công tử có việc đối với năm, Đào Giang tất báo hôm nay ân tình."

Đào gia mặt khác mấy vị võ giả, cũng liền bận rộn gửi tới lời cảm ơn.

La Phàm vậy mà phân ra bọn họ một khóa Xích Linh Quả, hiển nhiên vượt quá dự liệu của bọn hắn, từng cái một kính hi vô cùng.

La Phàm tùy ý phát phát tay, lạnh nhạt nói: "Nếu là chỉ có hai khóa, tự nhiên không có phần của các ngươi, Xích Linh Quả có cửa khóa nhiều, phân ra các ngươi một khóa lại có làm sao."

Nói xong, La Phàm mình cũng lấy ra một khóa Xích Linh Quả, một ngum liền ăn.

Bên kia, Đào Giang cũng liền mang tương Xích Linh Quả ăn vào.

Xích Linh Quả vào bụng, lập tức liền biến thành một cỗ cực kỳ tinh thuần thiên địa linh khí, dọc theo kinh mạch, đi thông tất cả xương cốt tứ chi, cường hóa lấy trong kinh mạch nội lực đồng thời, cũng cường hóa lấy mỗi một tác thân thể.

La Phàm tu vi, mỗi một phần, mỗi một giây đều tại cường hóa, đề thăng.

Xích Linh Quả tuy không lớn, nhưng ẩn chứa thiên địa linh khí nồng độ quá cao, tại thể nội tán ra thành linh khí, tựa như cuộn cuộn hồng lưu.

Đồng dạng võ giả phục dụng Xích Linh Quả, thân thể căn bản không kịp hấp dẫn nhiều như vậy linh khí, hội sản sinh linh khí tràn ra ngoài xuất thể, hình thành lãng phí.

Ví dụ như Đào Giang, hắn phục dụng Xích Linh Quả, trong cơ thể nhất thời liền có thiên địa linh khí chảy ra, theo thời gian trôi qua, thân thể bốn phía dần dần hình thành một tầng linh khí sương mù.

Đây là linh khí lãng phí hiện tượng.

Mà La Phàm bên ngoài cơ thể, lại là không có chút nào linh khí tràn ra, nhục thể của hắn quá cường đại, tu luyện Cửu Cực Chân Kinh 'Thể chữ thiên', thân thể đột phá cực hạn, vô luận Xích Linh Quả biến thành thiên địa linh khí là bức nào sục sôi, dọc theo kinh mạch vừa tiến vào La Phàm thân thể, tựa như cùng bùn nhập biển rộng, bị La Phàm thân thể hấp thu được sạch sẽ.

Bởi vậy, La Phàm tu vi rất nhanh đề thăng đồng thời, thân thể cũng ở nhanh chóng cường hóa.

Bất quá, làm cho người ngạc nhiên chính là, Tô Ấu Huyền bên ngoài cơ thể, cũng không có linh khí sương mù, vậy mà cũng đem Xích Linh Quả thiên địa linh khí hoàn toàn hấp thu, không có hình thành lãng phí.

Loại tình huống này, Đào gia mấy vị võ giả đều chú ý tới, âm thầm ngạc nhiên.

La Phàm mới là Võ Đạo nhất trọng tu vi, lại có được quét ngang Võ Đạo nhị trọng võ giả thực lực, có thể hoàn toàn hấp thu Xích Linh Quả linh khí, điều này có thể làm cho người tiếp nhận.

Có thể Tô Ấu Huyền vậy mà cũng có thể, cái này làm cho người rung động.

Rất hiển nhiên, Tô Ấu Huyền cũng là bất phàm hạng người.

Ước chừng một phút đồng hồ qua đi, nhắm mắt hấp thu Xích Linh Quả Đào Giang, trong lúc bất chợt mở mắt, trên người tán phát mà ra khí tức, so với lúc trước cao hơn một cấp bậc.

Là Võ Đạo tam trọng khí tức.

Đào Giang cuối cùng ăn Xích Linh Quả, nhưng hần trong cơ thể Xích Linh Quả được hiệu tán phát rất nhiều nhanh, vài CD lãng phí hết, tại Xích Linh Quả được hiệu triệt để tiêu thất lúc trước, khó khăn đột phá Võ Đạo tam trọng.

Về phần La Phàm, Tô Ấu Huyền, thì là hoàn mỹ hấp thu Xích Linh Quả được lực, theo đạo lý, bọn họ hẳn là nhanh hơn Đào Giang đột phá tu vi mới đúng.

Thế nhưng là, La Phàm thân thể cường đại, trong cơ thể linh khí cừu CD bị thân thể hấp thu, chỉ có một thành trái phải cường hóa nội lực, cho nên, hẳn chỉ là đột phá Võ Đạo nhị trọng, nhưng trên thực tế so với Đào Giang đột phá Võ Đạo tam trọng độ khó còn lớn hơn, cần linh khí càng nhiều.

Về phần Tô Ấu Huyền, thì không biết là vì sao, nhục thể của nàng cường độ rất bình thường, vậy mà đột phá Võ Đạo nhị trọng cần thời gian so với Đào Giang đột phá Võ Đạo tam trọng còn lâu.

Đào Giang đột phá Võ Đạo tam trọng, lại qua chừng năm phút, Tô Ấu Huyền cũng mở mắt ra, khí tức trên thân mười phần sục sôi, đạt đến Võ Đạo nhị trọng.

Lại còn, tu vi khí tức so với bình thường Võ Đạo nhị trọng, muốn mạnh hơn một ít, vừa mới đột phá Võ Đạo nhị trọng, nhưng khí tức mạnh không thua gì Võ Đạo nhị trọng đỉnh phong.

Ánh mắt mọi người, đều hội tụ tại La Phàm trên người, hiện tại chỉ còn tu vi của hắn còn không có đột phá.

Lại qua ba phút.

La Phàm mở mắt, hần cảm giác toàn thân mỗi một tác trong cơ thể đều truyền đến mệnh môn lực lượng, nội lực cũng so với Võ Đạo nhất trọng thì mạnh mẽ hơn nhiều, cả người tỉnh lực, mười phần dồi dào.

La Phàm tu vi, cũng đột phá Võ Đạo nhị trọng.

Hắn tản mát ra khí tức, so với Tô Ấu Huyền càng cường đại hơn, giống như thủ lĩnh hình hoang thú, làm cho người ta sản sinh một loại cảm giác áp bách.

Bất quá, làm La Phàm đem khí tức thu liễm, lại là cẩn thận, nhìn qua cùng người bình thường không có khác nhau.

"Chúc mừng La Phàm công tử."

Đột phá Võ Đạo tam trọng Đào Giang, tại La Phàm trước mặt không có chút nào ngạo khí, ngược lại cung kính rất nhiều, ôm quyền nói:

"La Phàm công tử tại Võ Đạo nhất trọng thì liền có thể quét ngang Thanh Đông Huyền thành thiên tài hậu bối, hiện tại tu vi đột phá, thực lực tất nhiên càng mạnh, phóng tầm mắt toàn bộ Thanh Hà Quận cũng là thiên chi kiêu tử, tháng sau Huyền Dương Tông đệ tử tuyển chọn, La Phàm công tử đi sao?"

La Phàm khẽ gật đầu: ""

Đào Giang nói: "Lấy La Phàm công tử thực lực, thông qua Huyền Dương Tông đệ tử tuyển chọn dễ như trở bàn tay, ta lúc trước đối với chính mình không có ôm hi vọng, nhưng hiện tại may mắn tu vi đột phá đến Võ Đạo tam trọng, thông qua Huyền Dương Tông đệ tử tuyển chọn hẳn là cũng không thành vấn đề, nói như vậy, về sau chúng ta đều muốn trở thành Huyền Dương Tông đệ tử, sau này sẽ là đồng môn."

La Phàm mỉm cười, nhìn Tô Ấu Huyền liếc một cái, nói: "Không có gì bất ngờ xảy ra, vị này cũng là đồng môn."

Tô Ấu Huyền kinh ngạc nói: "Ta cũng được sao?"

Tô Ấu Huyền công pháp tu luyện, là cực kỳ không trọn vẹn hạ phẩm công pháp, phụ thân hắn Tô Chính Hùng tu luyện vài chục năm, đồng lứa cũng chỉ là Võ Đạo nhất trọng võ giả, nàng có thể đột phá Võ Đạo nhị trọng, hoàn toàn là bởi vì Xích Linh Quả nguyên nhân.

Đối với Tô Ấu Huyền mà nói, gia tộc võ giả cũng đã cao không thể chạm, tông môn võ giả, kia lại càng là chỉ ở trong truyền thuyết nghe nói qua, quả thật xa không thể chạm.

Nàng từ trước đến nay cũng không có nghĩ tới, có một ngày mình cũng có thể trở thành tông môn võ giả.

La Phàm đối với Tô Ấu Huyền gật gật đầu: "Ngươi dám chắc được."

Tuy lúc trước La Phàm đang hút thu Xích Linh Quả được lực đột phá tu vi, nhưng cũng không có xem nhẹ Tô Ấu Huyền, biết Tô Ấu Huyền cũng giống như mình, không có lãng phí một chút Xích Linh Quả được lực.

Không lãng phí một chút Xích Linh Quả được lực, hoặc là tu luyện cực kỳ cao thâm công pháp, hoặc là có được cực kỳ biến thái thân thể, hoặc là chính là có được không giống bình thường thể chất.

Trước hai loại khả năng có thể bài trừ, La Phàm có thể kết luận, Tô Ấu Huyền tất nhiên có được một loại đặc thù thể chất, tương lai tại võ đạo chi lộ, rất

có một phen với tư cách là.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Đại hắc ngưu tấn cấp

Hương La Phàm cáo từ, Đào gia võ giả, dẫn đầu rời đi.

"La Phàm, lần này thật sự là phải cảm tạ ngươi, nói cách khác ta sao có thể đạt được Xích Linh Quả loại bảo vật này."

Đào gia võ giả vừa ly khai, Tô Ấu Huyền liền hướng La Phàm biểu thị cảm tạ: "Phụ thân truyền cho công pháp của ta rất không trọn vẹn, không có Xích Linh Quả, ta cả đời này đều rất khó đột phá Vô Đạo nhị trọng."

La Phàm còn muốn cảm ơn Tô Ấu Huyền dẫn hắn đến đây Vân Sơn đầu, không nghĩ tới Tô Ấu Huyền trước hướng hắn cảm tạ, không nhịn được cười một tiếng.

La Phàm nói: "Nếu không phải ngươi dẫn ta đến đây Vân Sơn, đại hắc ngưu cũng không phát hiện được Xích Linh Quả, hai người chúng ta là vận khí hỗ trợ, liên ai cũng đừng tạ người nào."

Ngươi đột phá Vô Đạo nhị trọng, ta dạy ngươi một môn chương pháp, ngươi hảo hảo tu luyện, tháng sau Huyền Dương Tông sẽ ở Thanh Hà Quận tuyển nhận đệ tử, ngươi hảo hảo biểu hiện, định có thể thông qua tuyển chọn, cùng ta cùng nhau gia nhập Huyền Dương Tông."

Tô Ấu Huyền rất không có tự tin, nói: "Huyền Dương Tông đệ tử, cơ bản đều là đệ nhất thiên tài Vô Đạo con em gia tộc đâu, Huyền Dương Tông mỗi lần tuyển nhận đệ tử, Thanh Đông huyện đều chỉ có ba năm người có thể gia nhập, ta hẳn là không nhiều lắm hy vọng đi?"

La Phàm vỗ vỗ bờ vai Tô Ấu Huyền: "Tin tưởng mình, tương lai của ngươi tuyệt đối không chỉ là Vô Đạo cửu trọng đơn giản như vậy, gia nhập Huyền Dương Tông, tuyệt đối không có vấn đề."

Tô Ấu Huyền nghe vậy, không khỏi tắc lưỡi.

Vô Đạo cửu trọng? Đây chính là tương đối khó lường tồn tại!

Muốn biết rõ, Thanh Đông huyện bá chủ Tiêu gia, Tối cường giả cũng chỉ là Vô Đạo thất trọng mà thôi.

Vô Đạo cửu trọng là cái gì khái niệm?

Phóng tầm mắt toàn bộ Thanh Hà Quận, đó cũng là đứng ở tồn tại cao nhất, một phát dặm chân toàn bộ Thanh Hà Quận đều được run ba run.

Tô Ấu Huyền nghĩ cũng không nghĩ qua, Vô Đạo cửu trọng cách nàng quá xa vời.

Thì La Phàm, lại nói tương lai của nàng liền Vô Đạo cửu trọng cũng không dừng lại, này làm Tô Ấu Huyền quá rung động, không dám tin.

"Đừng như vậy kinh ngạc, thể chất của ngươi rất không thông thường. . . Ai, đại hắc ngưu, ngươi tại làm gì vậy?"

La Phàm đang nói qua, đột nhiên nhìn thấy đại hắc ngưu đi vào trong ao, ngưu đầu cao cao nâng lên, hai cái ngưu nhãn con ngươi sâu sắc trừng mắt phía trên đỉnh động.

Tỉ tách. . .

Phía trên, có giọt nước nhỏ xuống, rơi vào đại hắc ngưu giống như loan nguyệt sừng trâu.

Đại hắc ngưu như có điều suy nghĩ, nói: "Linh dược hội tụ thiên địa tinh hoa, bình thường đều sinh trưởng tại một ít linh khí cực kỳ nồng đậm đặc thù chi địa, nơi này linh khí bình thường, địa thế cũng thường thường không có gì lạ, tại sao lại sinh trưởng xuất một cây linh dược?"

Nguyên nhân hẳn là ở nơi này nhỏ xuống trong nước, lão Ngưu ta đoán, động này chủ tịch phương, nhất định có chỗ bất phạm, hoặc là ngay cả có linh tuyến đi qua, hoặc là ngay cả có bảo vật lúc này."

"Các ngươi tránh ra, đợi lão Ngưu ta tìm tòi đến cùng."

Đại hắc ngưu quát khẽ một tiếng, ý bảo La Phàm cùng Tô Ấu Huyền tránh đi điểm.

La Phàm cùng Tô Ấu Huyền liếc nhau, đều rời đi thủy tri, tránh đến động sảnh bên kia.

Chỉ thấy đại hắc ngưu bóng loáng trượt sáng bộ lông dựng lên, móng bò mãnh liệt hướng mặt đất đập mạnh, bốn cái trảng kiện đuôi bò bắn ra, thân thể không lồ giống như chi mũi tên rời cung phóng lên trời.

Đại hắc ngưu chấp tay cái đầu, hai cái sừng trâu chi thiên, trong nháy mắt liền cùng động sảnh thổ thạch hung hăng đụng vào nhau.

Oanh ——

Một tiếng bạo vang.

Đại hắc ngưu này va chạm chi lực quá kinh khủng, phía trên thổ thạch bị đụng sập một mảnh lớn.

Bùn đất không có nhiều, phần lớn đều là chắc chắn tảng đá, lại bị đụng xuất một cái bễ sâu chừng hơn hai mét hồ to.

Khối đá vững chắc cũng bị đại hắc ngưu sừng trâu vỡ thành khối vụn.

Tại kia vỡ vụn thạch khối, có một khối nhũ bạch sắc tảng đá, cực kỳ dễ làm người khác chú ý.

Này nhũ bạch sắc tảng đá dài ước chừng một xích(0,33m), bề rộng chừng một tấc, dày ước một tấc, phát triển mảnh hình, vừa nhìn liền không phải phàm phẩm.

Tô Ấu Huyền không nhận biết vật ấy, La Phàm cùng đại hắc ngưu mục quang lại là trong lúc đó lóe sáng lên.

"Địa nhũ thạch tinh?"

La Phàm, đại hắc ngưu đồng thời kinh hô một tiếng.

Lập tức, đại hắc ngưu như là cuồng bạo đồng dạng, thân thể tàn sát ra một cỗ khủng bố uy thế, bốn phía hư không chấn động, không khí chấn động, một ít thạch khối cũng bị chấn thành mảnh vụn.

Thế nhưng 'Địa nhũ thạch tinh' lại là hoàn hảo vô khuyết, từ bên trên rơi xuống, rớt tại trong ao.

"Ta phát đạt! Lão Ngưu ta phát đạt! Lớn như vậy một mảnh đất nhũ thạch tinh a, ha ha ha. . . Lão Ngưu ta muốn đại đột phá, tiến nhanh giai ha ha. . . !"

Đại hắc ngưu rơi vào bên cạnh cái ao, cao hứng được bốn cái móng bò đều nhảy lại.

"Địa nhũ thạch tinh là cái gì?"

Tô Ấu Huyền thấy đại hắc ngưu hưng phấn như thế, tò mò hỏi.

La Phàm trong thanh âm lộ ra kinh hi: "Một loại so với Xích Linh Quả trân quý hơn vạn lần bảo vật, chân chính vật báu vô giá, Xích Linh Quả chỉ có thể có thể giúp Vô Đạo sơ giai vỡ giả tu vi đột phá một cái cảnh giới.

Mà địa nhũ thạch tinh, lại là có thể giúp Vô Đạo cửu trọng hoặc là cửu giai hoang thú tiến hóa một cái đại giai vị, Vô Đạo cửu trọng, có thể tiến hóa làm chân đạo vỡ giả; cửu giai hoang thú, có thể tiến hóa làm Man Thú, từ đó phi thiên độn địa, ích thọ duyên niên."

Tô Ấu Huyền phản ứng kịp, đôi mắt đẹp tròn mắt, thần sắc rung động mà nói: "Đại hắc ngưu là cửu giai hoang thú?"

La Phàm khẽ gật đầu.

Tê ——

Tô Ấu Huyền không khỏi hít một hơi lạnh khí.

Cửu giai hoang thú, đây chính là tương đương với Vô Đạo cửu trọng tồn tại, thực lực cực kỳ khủng bố.

Tô Ấu Huyền cuối cùng minh bạch, vì sao đại hắc ngưu liền Vô Đạo ngũ trọng An Hạo Cường cũng có thể miểu sát, tại cửu giai hoang thú trước mặt, liền ngay cả Vô Đạo thất trọng tông sư đều được chết.

Vô Đạo thất trọng, nhất trọng cũng tốt, lục trọng cũng thế, một chút khác nhau cũng không có, đều là vừa đối mặt liền có thể miểu sát.

Tô Ấu Huyền kiến thức qua đại hắc ngưu thực lực, liền một mực suy đoán đại hắc ngưu phẩm giai, chỉ dám đoán được thất giai, tuyệt đối không nghĩ tới, đại hắc ngưu dĩ nhiên là cửu giai hoang thú.

Địa nhũ thạch tình lọt vào trong ao, bị nước ao bao phủ, đại hắc ngưu miệng rộng mở ra, vươn vào trong nước hồ mãnh liệt hút.

Cái gì gọi là kinh hấp nuốt chừng, có thể chứ.

Nước ao bị đại hắc ngưu một hồi nuốt chừng, rất nhanh thấy đáy, lộ ra địa nhũ thạch tình, đại hắc ngưu một ngụm liền nuốt xuống.

"Đại hắc ngưu muốn vào hóa thành Man Thú sao?"

Tô Ấu Huyền thanh âm rung động, thần sắc có chút kích động.

Man Thú, thế nhưng là cùng nhân loại chân đạo cường giả ngang nhau tồn tại, có được phi thiên độn địa chỉ năng, tại Thanh Hà Quận đây là tồn tại trong truyền thuyết.

La Phàm khẽ gật đầu, thần sắc cũng hưng phấn vô cùng, đại hắc ngưu như tiến hóa làm Man Thú, thực lực sẽ có bay vọt tính đề thăng.

Đến lúc sau, đừng nói là quét ngang Thanh Đông huyện, quét ngang toàn bộ Thanh Hà Quận đều dư xài.

Tại bãi nhập Huyền Dương Tông lúc trước, có thể bảo đảm không lo.

Đại hắc ngưu nuốt địa nhũ thạch tình, hai cái móng sau ngồi xếp bằng, trên thân đứng thẳng, hai cái móng trước lấy cực kỳ huyền ảo quỹ tích đóng đưa, cuối cùng đề mặt hướng, đặt ở co lại chân sau trên đầu gối.

Nhìn qua, một bộ dạng chó hình người, lại có chút đặc đạo cao nhân bộ dáng.

Tô Ấu Huyền vẻ mặt ngạc nhiên, nghi hoặc nhìn La Phàm liếc một cái.

La Phàm nói: "Đại hắc ngưu đang dùng nó chừng tộc bí pháp luyện hóa địa nhũ thạch tình, nó đã thức tỉnh Thần Ma huyết mạch, ký ức truyền thừa cực kỳ cường đại, có thể hoàn mỹ hấp thu địa nhũ thạch tình năng lượng, đột phá Man Thú dư xài."

Chỉ thấy đại hắc ngưu miệng trâu khê hấp nhỏ, đang dùng một loại kỳ lạ hô hấp phương pháp hô hấp, trong cơ thể loáng thoáng phát ra cốt cách, kinh mạch, huyết nhục cường hóa thành âm

Hô. . .

Hấp. . .

Thời gian tại đại hắc ngưu mỗi một cái hô hấp đang lúc chậm rãi trôi qua.

Ước chừng qua nửa canh giờ, đại hắc ngưu thân thể trong lúc bắt chợt bành trướng, bộ lông cũng ở rất nhanh sinh trưởng, trở nên càng thêm tươi tốt, đen bóng, khí tức cũng ở nhanh chóng bão táp.

"Đến tấn cấp thời khắc máu chốt."

La Phàm mục quang sáng ngời, quát, cùng Tô Ấu Huyền nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm đại hắc ngưu.

Rất nhanh, đại hắc ngưu liền trưởng thành một vòng, trên người lông màu đen bóng loáng trợt sáng, chừng chỉ dài, chuẩn bị giống như cương châm, đề lộ ra khí tức lại có một loại thượng cổ Man Hoang thể lương ý tứ.

Đại hắc ngưu. . . Thành công tấn cấp vì Man Thú.

"Ha ha ha. . . Lão Ngưu ta rốt cục hoàn thành lần này tu hành trên đường đại tiến hóa, đại lột xác, tấn cấp vì Man Thú!"

Đại hắc ngưu cảm thụ được tu vi của mình cùng thực lực, thần sắc cực kỳ vui sướng, cười ha ha: "Về sau xin gọi ta Man Ngưu ca, Man Ngưu ca ta tại đi thông thể giới đỉnh phong trên đường đi tới một bước dài."

"A. . . ? Rất. . . Man Ngưu ca?" Tô Ấu Huyền kinh ngạc nói, cũng không cảm thấy danh tự có cái gì bá khí.

"Đừng nghe nó, gọi nó đại hắc ngưu. . . ! Hoặc là gọi nó da đen cũng có thể." La Phàm cười nói.

"Cái gì da đen thật khó nghe, hay là bảo ta đại hắc ngưu a. . . !" Đại hắc ngưu nhất thời không lời.

"Đi, quay về Thanh Đông Huyền thành, thuận tiện thưởng thức một chút không cảnh, đêm qua tông cộng có năm cái gia tộc phái người đến đây Tùy Tiên Hiên, hiện tại chỉ là thu thập An gia, còn có bốn cái gia tộc!"

La Phàm vung tay lên, trong mắt hơi hơi hiện lên một đạo lông nhon.

Hắn hiện tại đã toàn bộ Thanh Hà Quận đều không sợ hãi, đêm qua sự tình, mặt khác bốn cái gia tộc được cho hắn một cách nói.

Bằng không, hắc không ngại để cho đại hắc ngưu tại Thanh Đông huyện chân chính phát một lần uy, để cho bọn họ mở mang kiến thức một chút, Man Thú thực lực.

...

Trên không trung, một đầu hình thể mười phần cường tráng Hắc Thủy Ngưu đạp chạy vội.

Chính là tiến hóa thành Man Thú đại hắc ngưu, nó có được phi hành năng lực.

La Phàm, Tô Ấu Huyền ngồi ở đại hắc ngưu phần lưng, mục quang từ thiên không bên trong cúi xem hạ xuống, đem phụ cận rất lớn một mảnh phạm vi, thu hết trong mắt, hết sức trắng lẹ.

Đại hắc ngưu vốn là hình thể khổng lồ, tấn cấp vì Man Thú lại lớn một vòng, La Phàm cùng Tô Ấu Huyền ngồi ở đại hắc ngưu phần lưng, rộng rãi rất nhiều.

Ở trên trời, xa xa liền thấy được Thanh Đông Huyện thành.

Đại hắc ngưu ở trên trời phi hành, bay thẳng đến nhập Thanh Đông Huyện thành.

"Ta thiên, trên không trung có phi hành yêu thú?"

"Đây không phải phi hành yêu cầm a, là một đầu ngưu, một đầu ngưu vậy mà bay trên trời?"

"Tình huống như thế nào, trên đời có có thể phi hành ngưu sao?"

"Đây là. . . Đây là một đầu Man Thú, một đầu Man Thú, ngoại trừ phi hành yêu cầm ra, chỉ có Man Thú mới có được phi hành năng lực!"

"Cái gì. . . ? Tương đương với chân đạo cường giả Man Thú?"

"Tê ——! Thật sự là Man Thú sao? Ta cả đời này hay là đầu một hồi trông thấy a!"

"Man Thú không phải là chỉ có đất hoang nơi cực sâu mới có sao? Làm sao có thể xuất hiện ở Thanh Đông Huyện thành? Nó sẽ không muốn tàn sát hàng loạt dân trong thành a?"

"Các người nhìn, này đầu đen ngưu trên lưng ngồi lên hai người, một nam một nữ!"

"Khá tốt khá tốt, này đầu Man Thú là nhân loại võ giả tọa kỵ, lấy Man Thú vì tọa kỵ, kia một nam một nữ, đến tột cùng là hạng gì nghịch thiên thân phận a?"

...

Thanh Đông Huyện thành, thấy được đại hắc ngưu bay trên trời người, không khỏi rung động, kinh sợ nghị âm thanh không dứt.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Quỷ xuống bồi tội

Đại hắc ngưu từ trên trời giáng xuống, rơi vào Túy Tiên Hiên bên ngoài.

Túy Tiên Hiên khôi phục ngày xưa náo nhiệt, thấy được đại hắc ngưu từ trên trời giáng xuống những khách nhân toàn bộ đều kinh sợ ngây người.

La Phàm để cho đại hắc ngưu tự hành đi đến nó ở chuồng bò, cùng Tô Ấu Huyền đi vào Túy Tiên Hiên, sau đó chọn chút rượu và thức ăn, chậm rãi nhấm nháp.

Mấy ngày nay, La Phàm đều học quất chút rượu, ngoại trừ lần đầu tiên uống nhiều quá say, đằng sau đều là lượng đến liền ngừng lại, dần dần cảm nhận được uống rượu sáng khoái.

Túy Tiên Hiên bên trong khách nhân, một người tiếp một người kinh ngạc hướng La Phàm, Tô Ấu Huyền xem ra, hai người cười ngừ từ trên trời giáng xuống tin tức, hiển nhiên đang lấy một loại tốc độ cực nhanh tại truyền ra.

Có thể phi hành ngừ, cho dù là người bình thường cũng biết, này rất không được, võ giả trên cơ bản đều rõ ràng, biết đây là cùng chân đạo cường giả ngang nhau tồn tại Man Thú.

La Phàm, Tô Ấu Huyền có thể cười Man Thú phi hành, nhưng bản thân khí tức lại chỉ là Võ Đạo nhị trọng, là thật làm cho người rung động, đối với thân phận của hai người, đều rất là hiếm kỳ.

La Phàm, Tô Ấu Huyền tại Túy Tiên Hiên chậm rãi nhắm nháp mỹ tửu mỹ thực, Thanh Đông huyện Võ Đạo vòng lại như là phát sinh như địa chấn đồng dạng chấn động.

Hai người cười ngừ phi hành tin tức tự nhiên không cần phải nói, quá nhiều người tận mắt nhìn thấy, không người không biết.

Bất quá, còn có thứ nhất tin tức, đồng dạng làm cho người rung động, An gia gia chủ, người nổi nghiệp, một đám chủ lực tất cả đều chết tin tức, cũng ở tất cả đại Võ Đạo gia tộc đang lúc bí mật truyền ra.

An gia là cấp năm Võ Đạo gia tộc, mặc dù tại Thanh Đông huyện sắp xếp không hơn cao cấp nhất, nhưng tuyệt đối có thể xem như hào phú một trong.

Nhưng mà, như thế một cái hào phú, tại La Phàm trước mặt lại là như vậy không chịu nổi một kích, gặp phải hủy diệt tính đã kích.

Tin tức này để cho chúng Võ Đạo gia tộc không khỏi run như cây sậy.

Nhất là trong nội tâm đối với La Phàm động ý đồ xấu, đêm qua phái người đi đến gia tộc của Túy Tiên Hiên, lại càng là trong nội tâm chấn đáng sợ, sợ mình bước An gia theo gót.

...

"Y, đây không phải là Phong gia gia chủ Phong Viễn Sơn sao?"

"Đây chính là Thanh Đông huyện đại nhân vật a, hôm nay thần sắc như thế nào như thế hoảng hốt?"

"Ta không có nhìn lầm a, Phong gia gia chủ Phong Viễn Sơn, vậy mà một thân một mình tại Thanh Đông Huyện thành cỡi ngựa chạy như điên, hấn muốn đi đâu?"

"Sắc mặt của Phong Viễn Sơn tựa hồ rất khó coi a, trong ánh mắt có rõ ràng vẻ sợ hãi, ai đưa hấn dọa thành bộ dạng này bộ dáng?"

...

Một người một con tại trên đường phố chạy như điên, đưa tới đồng đảo võ giả vây xem cùng kinh ngạc, đều nghị luận.

Phong gia chính là thanh đồng hào phú, với tư cách là Phong gia gia chủ, Phong Viễn Sơn có Võ Đạo ngũ trọng tu vi, tại Thanh Đông huyện là chính cống đại nhân vật.

Ngày bình thường, thường nhân gặp nhau Phong Viễn Sơn một mặt cũng khó khăn.

Mà giờ khắc này, Phong Viễn Sơn lại thần sắc kinh khủng, một mình một người tại Thanh Đông Huyện thành trên đường phố cỡi ngựa chạy như điên, là thật làm cho người kinh ngạc.

Cuối cùng, Phong Viễn Sơn đi đến Túy Tiên Hiên ngoại.

Cách Túy Tiên Hiên còn có mười trọng, Phong Viễn Sơn liền xuống ngựa, sau đó hai đầu gối một roi, quỳ gối mặt đất.

Túy Tiên Hiên ở vào Thanh Đông Huyện thành trung tâm nội thành, tới là đất phồn hoa, võ giả vắng lai đồng đảo, Phong Viễn Sơn đối với Túy Tiên Hiên một quỳ, thế nhưng là để cho phụ cận người không khỏi chấn kinh, cái cảm chấn kinh trên đất.

"Chuyện gì xảy ra?"

"Phong Viễn Sơn vậy mà hướng Túy Tiên Hiên quỳ?"

"Này tình huống như thế nào? Phong Viễn Sơn thế nhưng là Thanh Đông huyện hào hùng a, Võ Đạo ngũ trọng cường giả, vậy mà hội hướng Túy Tiên Hiên quỳ xuống?"

"Nhìn Phong Viễn Sơn tựa hồ thần sắc bối rối kinh khủng bộ dáng, chẳng lẽ lại Túy Tiên Hiên này, có để cho Phong Viễn Sơn như thế e ngại cường giả?"

...

Nhìn nhìn Phong Viễn Sơn cái quỳ này, chúng võ giả trong nội tâm đều rung động rất nhiều, đối với trước mắt một màn này hết sức kinh ngạc hiếu kỳ.

Chỉ thấy Phong Viễn Sơn quỳ xuống, trực tiếp tựa đầu cúi tại mặt đất, la lớn: "Thanh Đông huyện Phong gia gia chủ Phong Viễn Sơn, đặc biệt hướng La Phàm công tử thỉnh tội, thỉnh La Phàm công tử đại nhân đại lượng, tha thứ Phong gia mạo phạm chi tội, Phong gia định tri ân đồ báo, cho La Phàm công tử đầy đủ bồi thường, thỉnh La Phàm công tử khai ân!"

Đối với La Phàm danh tự, Thanh Đông Huyện thành bên trong biết người rất ít.

Cho nên, Phong Viễn Sơn lời này lại càng là làm phụ cận người không hiểu ra sao.

La Phàm công tử?

Đây là người nào vật, vậy mà làm Phong Viễn Sơn như thế e ngại, bỏ qua tôn nghiêm, tại trước mặt mọi người quỳ lạy dập đầu?

Này La Phàm công tử cũng quá trâu bò đi, thần nhân a!

Không ít ít nhiều ánh mắt của người đều hướng Túy Tiên Hiên, nhìn biểu hiện của Phong Viễn Sơn, La Phàm công tử hẳn là liền ở trong Túy Tiên Hiên.

Túy Tiên Hiên, gần như đều là Võ Đạo bên trong người, từng cái một hai mặt nhìn nhau, hiển nhiên làm không sai Phong Viễn Sơn cái quỳ này, chỗ quỳ La Phàm công tử đến tội cùng là ai.

Bất quá, một ít tư duy thông minh hạng người, rất nhanh liền đem ánh mắt hướng La Phàm

Tuy bọn họ không biết La Phàm danh tự, nhưng nếu như nói Túy Tiên Hiên bên trong có thể có một người có thể làm cho Phong Viễn Sơn Võ Đạo này ngũ trọng cường giả liền tôn nghiêm cũng không muốn, cứ như vậy quỳ lạy cầu xin tha thứ, như vậy. . . Cái này cười nguru từ trên trời giáng xuống thiếu niên, hiển nhiên là có khả năng nhất kia cái.

Có một người nhìn về phía La Phàm, liền có người thứ hai, người thứ ba. . .

Rất nhanh, Túy Tiên Hiên bên trong võ giả mục quang đều rơi vào La Phàm trên người.

Trong lòng mọi người phán đoán, chỉ có cái này cười nguru từ trên trời giáng xuống thiếu niên, mới khép đến trên La Phàm công tử thân phận.

Phán đoán của bọn họ hiển nhiên không sai, nhưng La Phàm nghe xong lời của Phong Viễn Sơn, cũng không có trả lời.

Nếu như La Phàm không có đại hắc nguru hộ nói, đêm qua, không chừng bị nhà nào tộc phái tới người cho giam giữ, sau đó liền nghiêm trị tra hỏi, cướp đoạt La Phàm cơ duyên tạo hóa.

Đội La Phàm giao trái tim bên trong bí mật đều để lộ ra, mất đi giá trị lợi dụng, ngênh tiếp hẳn tự nhiên là chỉ còn đường chết.

Những sự tình này lại nói tiếp, chính là mấy câu sự tình, nhưng làm lên, lại không biết là bức nào tàn nhẫn, La Phàm hội kinh lịch hạng gì bị thăm sự tình?

Hiện tại vẹn vẹn là một quỳ, nói vài câu lời hữu ích liền nghĩ ân oán thanh toán xong, không dễ dàng như vậy.

"La Phàm công tử, thỉnh La Phàm công tử khai ân, cho Phong gia một con đường sống!"

Phong Viễn Sơn như trước quỳ gối mặt đất, cái trán dập đầu địa phương.

An gia tao ngộ, đem Phong Viễn Sơn sợ choáng váng, hẳn không dám tưởng tượng, nếu như Phong gia cũng đồng dạng lọt vào La Phàm một kích trí mạng, sẽ xuống dốc đến mức nào.

Vì để tránh cho kết quả này, Phong Viễn Sơn bất cứ giá nào.

Thề diện, tôn nghiêm, có thể làm cơm ăn sao? Có thể khiến giữ được tánh mạng sao?

Không thể!

Cho nên, Phong Viễn Sơn từ bỏ thề diện, từ bỏ tôn nghiêm, trông mong có thể cầu được La Phàm tha thứ, không bước An gia theo gót.

"La Phàm. . . !" Tô Ấu Huyền hướng ra phía ngoài nhìn thoáng qua.

Nàng từ chưa từng gặp qua loại tình huống này, có chút không biết làm sao.

La Phàm thì muốn trấn định nhiều lắm, nói: "Chúng ta ăn chúng ta, mặc kệ hẳn!"

Chỉ chốc lát sau, lại có một người giục ngựa tới, lại càng là làm cho người rung động.

"Khương gia gia chủ Khương Thắng Long, hấn vậy mà cũng hướng Túy Tiên Hiên mà đến sao?"

"Khương gia thế nhưng là cấp sáu Võ Đạo gia tộc, Khương Thắng Long là Võ Đạo lục trọng cường giả, chân chính đứng ở Thanh Đông huyện cực hạn đại nhân vật, hấn có thể so sánh Phong Viễn Sơn địa vị cao hơn nhiều a!"

"Khương Thắng Long như thế nào cũng một bộ thần sắc kinh khủng bộ dáng, hấn sẽ không phải giống như Phong Viễn Sơn, cũng là hướng La Phàm công tử cầu xin tha thứ mà đến a?"

...

Đang lúc mọi người rung động cùng nghi vấn, Khương Thắng Long cách Túy Tiên Hiên còn có mười trượng liền xuống ngựa, giống như Phong Viễn Sơn, hướng mặt đất một quỳ, một đầu cúi tại mặt đất, la lớn:

"La Phàm công tử, Thanh Đông huyện Khương gia có mắt không trông, đắc tội công tử, đúng là không nên, ta chính là Khương gia gia chủ Khương Thắng Long, đặc biệt đến đây hướng La Phàm công tử tạ lỗi, hi vọng ngài khoan hồng độ lượng, tha Khương gia lần này, ngày sau La Phàm công tử nếu có điều cầu, chẳng quản hướng Khương gia mở miệng, Khương gia nhất định toàn lực ứng phó."

...

"Tình huống như thế nào? Khương Thắng Long vậy mà cũng quỳ?"

"Này La Phàm công tử rốt cuộc là phương nào Thần Thánh, vậy mà có thể khiến Khương Thắng Long đều thả sung tôn nghiêm cùng mặt, tại trước mắt bao người quỳ xuống đất muốn nhờ?"

"Này La Phàm công tử rất không được a, ta Thanh Đông Huyện thành lúc nào tới như thế nhân vật thật đáng sợ?"

Phụ cận người càng rung động, vậy xem người xem càng ngày càng nhiều.

Túy Tiên Hiên bên trong, La Phàm như trước thần sắc lạnh nhạt, lời của Khương Thắng Long cùng Phong Viễn Sơn lúc trước nói đồng dạng, không có ảnh hưởng đến hấn mấy may.

Bất quá, Túy Tiên Hiên bên trong võ giả lại là nhìn nhìn La Phàm càng ngày càng kinh ngạc, càng ngày càng rung động.

...

Lại một lát sau, lại có một con đi đến Túy Tiên Hiên, lại lên một cỗ bạo động.

Người đến là Ngụy gia gia chủ 'Ngụy Đồng Quang', Võ Đạo lục trọng cường giả.

Thấy Phong Viễn Sơn, Khương Thắng Long đều quỳ gối mặt đất, Ngụy Đồng Quang rất dứt khoát cũng một quỳ ở đấy, tựa đầu nhãn hiệu tiêu chuẩn cúi tại mặt đất.

Thanh Đông Huyện thành, vền vền ba cái cấp sáu Võ Đạo gia tộc, hiện tại trong đó hai cái cấp sáu Võ Đạo gia tộc gia chủ, vậy mà cùng tồn tại Túy Tiên Hiên, hướng cùng là một người dập đầu cầu xin tha thứ.

Điều này làm cho phụ cận người vậy xem nhóm, là thật khiếp sợ đến không nhẹ.

Ngụy Đồng Quang đồng dạng cũng thanh âm vang dội tự báo gia môn, thỉnh cầu La Phàm tha thứ.

Này làm người vậy xem cực kỳ khó hiểu, thật không biết an, khương, ngụy tam đại gia tộc, đến tột cùng là như thế nào đắc tội La Phàm, tại La Phàm trước mặt lại muốn như thế hạ thấp tư thái.

Bất quá, lúc Tiêu gia gia chủ Tiêu Bác xuất hiện ở Túy Tiên Hiên, lại còn cùng hướng Túy Tiên Hiên quỳ xuống, phụ cận người vậy xem nhất thời liền sôi trào.

Lúc này, đã có rất nhiều rất người đều hội tụ đến Túy Tiên Hiên ngoại.

Tiêu Bác, thân là Thanh Đông huyện Võ Đạo trong vòng duy nhất một vị tông sư cấp cường giả, tu vi cao tới Võ Đạo thất trọng, tại Thanh Đông huyện danh tiếng của hấn sắp xếp thứ hai, không ai dám sắp xếp thứ nhất, là hoàn toàn xứng đáng Thanh Đông huyện bá chủ.

Nhưng mà, vị Thanh Đông huyện này bá chủ, vậy mà cũng cùng Phong Viễn Sơn, Khương Thắng Long, Ngụy Đồng Quang đồng dạng, quỳ gối trước mặt Túy Tiên Hiên.

Đây chính là Võ Đạo Tông sư a!

Mọi người đều không dám tin, đường đường Võ Đạo Tông sư, vậy mà hội hướng người quỳ xuống.

Bất quá, mọi người liên tưởng đến lúc trước đại hắc ngưu bay trên trời hình ảnh, lại là không khó suy đoán, có thể khiến đường đường Võ Đạo Tông sư quỳ xuống cầu xin tha thứ, vị kia La Phàm công tử, chỉ sợ sẽ là cười đại hắc ngưu bay trên trời kia vị công tử trẻ tuổi.

"Ta. . . Thanh Đông Huyền thành Tiêu gia gia chủ Tiêu Bác, đại biểu Tiêu gia đặc biệt hướng La Phàm công tử bồi tội. . . !"

Tiêu Bác cũng quỳ trước mặt Túy Tiên Hiên hô to.

Một cái Võ Đạo thất trọng, hai cái Võ Đạo lục trọng, một cái Võ Đạo ngũ trọng, toàn bộ đều quỳ gối Túy Tiên Hiên hướng ngoại La Phàm bồi tội, cầu xin tha thứ.

Bực này tình cảnh, xem như tại Thanh Đông huyện sinh trưởng cả đời võ giả, cũng không có gặp qua, cả đám đều tròn tròn mắt thông thường trong nội tâm rung động, khó có thể dùng ngôn ngữ miêu tả.

Đại Tiêu Bác đến đây, La Phàm cùng Tô Ấu Huyền đã ăn uống no đủ.

La Phàm đối với lời của Tiêu Bác đồng dạng từ chối nghe không nghe thấy, cùng Tô Ấu Huyền trực tiếp hướng khách sạn mà đi.

La Phàm khoe miệng, lộ ra tà tiểu ý: Còn không biết đối phương bồi tội thành ý, để cho bọn họ trước chờ xem. . .

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Thanh Hà Quận thành

Trong khách sạn.

Tô Ấu Huyền hỏi: "La Phàm, người chuẩn bị xử trí như thế nào bọn họ?"

La Phàm hơi hơi vừa nghĩ, nói: "Nếu như buổi sáng ngày mai bọn họ còn quỳ ở nơi đó, ta liền cho bọn họ một cái bồi tội cơ hội."

Tô Ấu Huyền bẹp dưới miệng, nói: "Chắc chắn. . . Kia bọn họ còn có được quỳ."

La Phàm cười hắc hắc, nói: "Đó là bọn họ tự tìm."

. . .

Phong Viễn Sơn, Khương Thắng Long, Ngụy Đồng Quang, Tiêu Bác!

Bốn người này tại Thanh Đông huyện danh khí, một cái so với một cái đại, lúc này, lại toàn bộ quỳ gối Túy Tiên Hiên, hướng người cầu xin tha thứ.

Đây đối với Thanh Đông huyện mà nói, giống như là phát sinh cấp mười động đất, đem Thanh Đông huyện mỗi người đều thật sâu rung động, cảm thấy bất khả tư nghị.

Bất quá, theo thời gian trôi qua, một ít tin tức vượt truyền vượt khai mở, người của Thanh Đông Huyền thành dần dần đã minh bạch sự tình đầu đuôi.

Nguyên lai, những cái này đại nhân vật đắc tội La Phàm công tử, chính là vị kia cười đen ngưu từ trên trời giáng xuống thiếu niên.

Có thể ở trên trời phi hành đen ngưu, là đầu Man Thú, tương đương với nhân loại võ giả bên trong chân đạo cường giả.

Võ Đạo thất trọng tông sư, tại Thanh Đông huyện tự nhiên là bá chủ cấp tồn tại, nhưng ở tương đương với chân đạo cường giả trước mặt Man Thú, lại là cái rơm cũng không phải, giống như kiến hôi.

Phong, Khương, Ngụy tam đại gia tộc so với Tiêu gia còn không bằng, trên chọc có được Man Thú La Phàm, La Phàm có được đơn giản càn quét gia tộc bọn họ thực lực.

Nói như vậy, bốn cái gia tộc gia chủ chạy tới Túy Tiên Hiên quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, cũng liền trở nên hợp tình hợp lý.

Thế nhưng là, La Phàm một mực không có xuất hiện, hiển nhiên không dễ dàng như vậy tha thứ bọn họ.

Ban ngày đi qua, Hắc Dạ hàng lâm, La Phàm còn không có xuất hiện.

Tiêu Bác, Ngụy Đồng Quang, Khương Thắng Long, Phong Viễn Sơn bốn người, trong nội tâm đáng ghét rất nhiều, đối với đêm qua phái người đối phó La Phàm sự tình, ruột đều hồi hận thành.

Sớm biết La Phàm bên người có một đầu Man Thú thù hận, cho bọn họ ăn tim gấu gan báo, cũng không dám đối với La Phàm sinh lòng ý đồ xấu.

Hiện tại . . . Nói cái gì đều đã muộn.

La Phàm không có xuất hiện, bốn người quý gồi Tủy Tiên Hiên ngoại căn bản không dám đứng dậy, cũng không dám rời đi.

An gia tao ngộ, thế nhưng là đem bọn họ cho dọa, bọn họ trong nội tâm rất rõ ràng, nếu như cùng La Phàm ân oán hóa giải không được, kết quả của bọn họ so với An gia cũng không khá hơn chút nào.

Bọn họ đều hiện thân, La Phàm không để cho Man Thú đen nguru trực tiếp giết đi bọn họ, đã nói lên việc này có chuyển cơ, cho nên mặc kệ quý bao lâu, bọn họ đều được quý đi xuống.

Vừa nghĩ tới Tiêu Bác thân là Thanh Đông huyện bá chủ, đường đường Vô Đạo Tông sư, cũng ở Tủy Tiên Hiên ngoại quý, Ngụy Đồng Quang, Khương Thắng Long, Phong Viễn Sơn trong lòng ba người liên thăng bằng rất nhiều.

Về phần Tiêu Bác, thì là cảm thấy trên mặt nóng rất đau đớn, cái quý này, hẳn Thanh Đông huyện bá chủ nhiều năm uy danh, xem như quý không có, từ nay về sau, hẳn khẳng định biến thành người khác trả dư tửu hậu đàm luận bên trong hải hươc.

Đầu mùa xuân ban đêm, còn rất rét lạnh, cả đêm Hàn Phong suu suu.

Tiêu Bác bốn người trông mong đăm đăm trông mong ánh trăng, thật vất vả trông ánh sáng, chịu đựng qua một đêm.

Ngày thứ hai sáng sớm, La Phàm, Tô Ấu Huyền đi ra Tủy Tiên Hiên, đại hắc nguru cũng tới đến Tủy Tiên Hiên ngoại.

Tiêu Bác bốn người thấy được La Phàm, vội vàng dập đầu trên mặt đất, tiếp tục mở miệng cầu xin tha thứ.

La Phàm nhàn nhạt phát tay, nói: "Ta tại Thanh Đông huyện còn ở ba ngày, trong vòng 3 ngày, các ngươi từng gia tộc trao tới một cây cường tráng thể mạnh mẽ huyết linh dược, ân oán giữa chúng ta liền xóa bỏ, nếu là làm không được, ba ngày sau đó La nỗ tự mình đến nhà bãi phóng."

Tiêu Bác bốn người nghe vậy, nhất thời lòng đang rỉ máu.

Tuy cường tráng thể mạnh mẽ huyết linh dược, không phải là loại kia có thể ngộ nhưng không thể cầu giá trên trời bảo vật, nhưng chỉ cần là linh dược lại không có giá trị thấp, bốn người bọn họ gia tộc được xuất huyết nhiều.

Tuy trong lòng đang rỉ máu, nhưng bốn người lại là vội vàng đáp ứng, lại còn hướng La Phàm tạ ơn.

Cùng An gia tao ngộ so sánh, chỉ là bồi thường một cây cường tráng thể mạnh mẽ huyết linh dược, đây đã là đi thiên đại vận.

Tiêu Bác bốn người rời đi, quý suốt cả đêm, bốn người lúc rời đi đi đứng đều có chút không tiện, nhưng bọn họ động tác cũng không dám chậm chạp, vội vàng lên ngựa rời đi.

Hiện tại trong tay bọn họ đều không có cường tráng thể mạnh mẽ huyết linh dược, bọn họ phải nắm chặt thời gian, tranh thủ trong vòng 3 ngày làm cho một cây cường tráng thể mạnh mẽ huyết linh dược.

La Phàm, Tô Ấu Huyền cười đại hắc nguru, rời đi Thanh Đông Huyện thành, hôm nay đi đến Thanh Đông huyện một chỗ khác cảnh địa —— Thiên Phong hạp cốc.

Hôm nay, lại không có hôm qua quan sát Vân Sơn mặt trời mọc vận khí, chỗ tốt gì cũng không có gặp gỡ.

Thiên Phong hạp cốc cảnh sắc, không được nửa ngày liền xem xong rồi, La Phàm không có vội vã quay về Thanh Đông Huyện thành, mà là tại Thiên Phong hạp cốc dạy Tô Ấu Huyền một môn chủng pháp —— Lạc Hoa Chương.

Lạc Hoa Chương là một môn trung phẩm vũ kỹ, La Phàm đã tu luyện tới cực cao tạo nghệ, giáo người khác dư xài.

Tại Đại La thôn, La Phàm tổng cộng học được tam môn vũ kỹ, đều là trung phẩm, dạy bảo người của hắn thực lực mạnh, hắn ngộ tính của mình vừa cao, tam môn vũ kỹ muốn tu luyện đến cực cao tạo nghệ.

Càng cao phẩm cấp vũ kỹ, Đại La thôn cũng có, bất quá những người lớn cũng không có dạy cho La Phàm, mà là để cho La Phàm chính mình gia nhập tông môn, học tập tông môn vũ kỹ.

Lạc Hoa Chương không chú trọng cương mãnh, mà nặng linh hoạt biến hóa, thích hợp nhất Tô Ấu Huyền tu luyện.

Tô Ấu Huyền ngộ tính cũng rất xuất chúng, La Phàm giáo hơn nửa ngày thời gian, Tô Ấu Huyền đã đem Lạc Hoa Chưởng học được bảy tám phần, như thể xem ra, trong vòng 3 ngày liền có thể học được.

Sẽ không, học được chỉ là học được chiêu thức da lông, liền vũ kỹ nhập môn cũng không tính, nếu muốn chân chính phát huy uy lực của Lạc Hoa Chưởng, còn phải thời gian dài tu luyện.

Còn lại hai ngày thời gian, La Phàm, Tô Ấu Huyền lại du ngoạn Thanh Đông huyện cảnh nội hai nơi cảnh điểm.

Đại hắc ngưu có thể phi hành, văng lai tốc độ nhanh chóng, trên đường dùng không mất bao nhiêu thời gian, một ngày du ngoạn cũng chỉ thời gian sử dụng gần nửa ngày, còn lại thời gian, La Phàm đều tại dạy bảo Tô Ấu Huyền luyện tập Lạc Hoa Chưởng.

Nhoáng một cái ba ngày đi qua.

Tiêu gia, Ngụy gia, Khương gia, Phong gia, đều tại trong vòng 3 ngày cho tới một cây cường tráng thể mạnh mẽ huyết linh dược, đưa đến La Phàm trên tay.

La Phàm tu vi đột phá Võ Đạo nhị trọng, thân thể lại có rất lớn đề thăng không gian, cường tráng thể mạnh mẽ huyết linh dược, có thể sâu sắc tăng nhanh thân thể hấn cường hóa tốc độ.

Tiêu, ngụy, khương, bìa bốn gia tộc thức thời, La Phàm vung tay lên, cùng ân oán của bọn hắn xóa bỏ, tại Túy Tiên Hiên bảy ngày ở đây, ngày thứ tám rời đi Thanh Đông huyện, đi đến Thanh Hà Quận thành mà đi.

Huyền Dương Tông tại Thanh Hà Quận tuyển nhận đệ tử thời gian là đầu tháng ba ba, cách mỗi hai năm tuyển nhận một lần.

Hiện tại cách đầu tháng ba ba còn có hơn hai mươi ngày, thời gian còn đầy đủ rất nhiều, La Phàm không có vội vã chạy đi, mà là một đường du sơn ngoạn thủy.

La Phàm tại đất hoang bên trong lớn lên, lần đầu tiên từ đất hoang bên trong đi ra, đối với thế giới này rất là hiếu kỳ, có cái gì tốt chơi địa phương đều muốn tận mắt vừa nhìn, tự mình đi một chuyến.

Lấy đại hắc ngưu tốc độ, vốn một ngày liền có thể đến Thanh Hà Quận thành, kết quả lại đi nửa tháng.

Trên đường đi, không chỉ du sơn ngoạn thủy, La Phàm còn luyện hóa linh dược, cường tráng khí lực, lại còn rút sạch chỉ đạo Tô Ấu Huyền tu luyện Lạc Hoa Chưởng.

Nửa tháng, La Phàm đem bốn gốc linh dược hoàn toàn luyện hóa hấp thu, khí lực mạnh mẽ lớn thêm không ít, Tô Ấu Huyền Lạc Hoa Chưởng cũng rốt cục triệt để thành thạo, bắt đầu có chút hỏa hầu.

Thanh Hà Quận thành, là Thanh Hà Quận hành chính trung tâm, kinh tế trung tâm, Võ Đạo trung tâm, so với tất cả huyện thị trấn muốn phồn hoa nhiều lắm, cũng phải lớn hơn rất nhiều.

Phóng tầm mắt toàn bộ Giang Châu, Thanh Hà Quận thành đô thị danh xếp trước mâu đại thành thị.

Thanh Hà Quận thành quy mô, đối với từ đất hoang bên trong đi ra La Phàm lực xung kích rất lớn.

"Ta cho rằng Thanh Đông Huyền thành đã khá lớn, không nghĩ tới. . . Cùng Thanh Hà Quận thành so sánh, Thanh Đông Huyền thành quả thật chính là thành trấn a!"

La Phàm nhìn nhìn Thanh Hà Quận thành kia mười trượng cao tường thành, nhìn không được cảm khái.

Thanh Đông Huyền thành tường thành, mới ba trượng mà thôi, nếu là cùng Thanh Hà Quận thành mười trượng tường thành đặt ở một chỗ, quả thật chính là tiểu hàng rào.

Tô Ấu Huyền nhìn nhìn to lớn Thanh Hà Quận thành, cũng ung dung hướng về, thanh âm cảm thán: "Thanh Hà Quận nam bắc rộng 1500 trong, đông tây dài 2300 trong, với tư cách là lớn như thế một mảnh cương vực trung tâm, Thanh Hà Quận thành tự nhiên khổng lồ.

Bên trong thường ở nhân khẩu đều có hơn 100 vạn, cộng thêm văng lai lưu động nhân khẩu, tổng nhân khẩu hẳn là vượt qua 200 vạn, ta đời này gặp qua lớn nhất thành thị chính là chỗ này, mười mấy năm qua đi theo cha ta cũng chỉ là đến xem qua hai lần mà thôi."

"Còn có hơn mười ngày, mới là Huyền Dương Tông tuyển nhận đệ tử ngày, chỗ này Thanh Hà Quận thành, ta phải hảo hảo chuyển vừa chuyển, đem nội thành chơi mấy lần."

La Phàm thần sắc sung sướng, lớn tiếng nói.

Hai người cười đại hắc ngưu, trực tiếp từ thiên không bên trong bay vào Thanh Hà Quận thành.

"Oa. . . ! Ngưu bay trên trời!"

"Man Thú, có Man Thú. . . !"

"Man Thú trên có người, người nào a, lại có thể đem Man Thú làm tọa kỵ?"

. . .

Đại hắc ngưu bay vào Thanh Hà Quận trên thành không, tự nhiên lại khiến cho một hồi oanh động.

Bất quá, đại hắc ngưu tốc độ rất nhanh, chỉ chớp lát sau liền từ trên trời giáng xuống, rơi vào một nhà chín tầng cao ốc trước mặt Đại Khách Sạn.

Sư vương khách sạn.

Tại Thanh Hà Quận thành, sư vương khách sạn có thể bài danh Top 10, thị danh thanh danh âm thanh hiển hách Đại Khách Sạn.

Thanh Hà Quận thành vắng lai võ giả, liền ngay cả Võ Đạo thất trọng tông sư, cũng không tính hiếm thấy.

Như sư vương khách sạn, quanh năm tiếp đãi võ giả, coi như là một vị Võ Đạo thất trọng tông sư đến đây ở trọ, đều sẽ không khiến cho quá lớn oanh động.

Bất quá lúc này, sư vương khách sạn lại là đại oanh động.

Đại hắc ngưu từ trên trời giáng xuống, quá dễ làm người khác chú ý.

Sư vương trong khách sạn, vô luận là chương quỹ, gã sai vật đều là Võ Đạo bên trong người, chương quỹ lại càng là một vị Võ Đạo tứ trọng cao thủ, nếu là ở trong huyện thành, hoàn toàn được xưng tụng là thân phận hiển hách đại nhân vật.

Có thể tại Thanh Hà Quận thành, chính là khách điểm này chương quỹ mà thôi, điều này cũng có thể phản hướng chứng minh, sư vương khách sạn rất không đồng dạng, thế lực phía sau rất lớn.

Nhưng ở trong Thanh Hà Quận, bối cảnh lớn hơn nữa, cũng sẽ không vượt qua Võ Đạo cửu trọng.

Một đầu tương đương với chân đạo cường giả Man Thú, đó là ngay cả sư vương khách sạn sau lưng thế lực lớn đều biết không bố tồn tại.

Một đôi tuổi trẻ nam nữ cưới Man Thú đến đây sư vương khách sạn, tự nhiên đưa tới đại oanh động, đại chấn động.

Để cho đại hắc ngưu phi hành vào thành, là La Phàm cố ý, tránh như ở trong Thanh Đông Huyện thành đồng dạng, có người không có mắt, ở sau lưng mưu tính hần.

Tuy La Phàm cũng không sợ người khác mưu tính, nhưng chẳng muốn trên chọc những cái kia phiền toái.

"Chương quỹ, muốn hai gian phòng trên, chúng ta muốn ở hơn nửa tháng."

La Phàm lấy ra một mảnh vàng lá, đặt ở trên quầy, nói: "Ta mang đến cái kia đại hắc ngưu, các người thật tốt sinh chăm sóc, cho an bài tốt chỗ ở, đây là tiền đặt cọc, không đủ sẽ tìm ta muốn."

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Nốt ruồi thiếu niên

La Phàm, Tô Ấu Huyền mặc dù chỉ là Võ Đạo nhị trọng võ giả, nhưng mang theo một đầu Man Thú, sư vương khách sạn chương quỹ nhưng cũng không dám lãnh đạm.

Chương quỹ cho hai người an bài hai gian phòng tốt nhất, sai khiến một người gã sai vật dẫn đường tiến đến.

"Tiểu ca, Thanh Hà Quận thành, còn có mua sắm linh dược địa phương?"

Thấy này gã sai vật cũng là Võ Đạo bên trong người, đến gian phòng, La Phàm hướng hần nghe ngóng.

"Công tử, linh dược thế nhưng là cực kỳ hiếm có bảo vật, trực tiếp mua rất khó mua được, bình thường đều là trên Dịch Bảo Hội lấy vật đổi vật tiến hành giao dịch."

Vội tư cách là sư vương khách sạn người, này gã sai vật hiểu được không ít, nói.

"Dịch Bảo Hội? Ở nơi nào?" La Phàm hỏi.

"Dịch Bảo Hội là Thiên Bảo Các cử hành giao dịch bảo vật hội, một tháng tổ chức ba lần, theo thứ tự là mỗi tháng Số 3, mười ba, 23, còn có hai ngày, liền có một lần giao dịch hội, công tử, không nhất định mỗi lần giao dịch hội trên đều có linh dược xuất hiện, có thể hay không gặp gỡ, liền nhìn công tử vận khí." Gã sai vật nói.

"Cám ơn." La Phàm khẽ gật đầu.

La Phàm thân thể mạnh, không kém gì Võ Đạo tam trọng võ giả, lại còn đề thăng không gian rất lớn.

Nếu muốn rất nhanh đem thân thể lực lượng đề thăng đến cực hạn, vẹn vẹn là Thanh Đông huyện Tiêu, nguy, khương, bìa bốn gia tộc cho bốn gốc linh dược, còn chưa đủ.

Chỉ có Võ Đạo nhất trọng tu vi, La Phàm mục tiêu chỉ là gia nhập Huyền Dương Tông là tốt rồi.

Bất quá, theo tu vi đạt tới Võ Đạo nhị trọng, La Phàm thực lực tiến rất xa, lại còn lại có rất lớn đề thăng không gian, trong nội tâm mục tiêu tự nhiên cao hơn một ít.

La Phàm rời đi đất hoang, chính là vì gia nhập Huyền Dương Tông, đối với Huyền Dương Tông tự nhiên rõ ràng.

Huyền Dương Tông là Giang Châu cảnh nội bốn đại tông môn một trong, cách mỗi hai năm, sẽ ở Giang Châu phía đông bốn quận —— Thanh Hà Quận, Tử Sơn Quận, Đông Lâm Quận, Đông Dương Quận tuyển nhận đệ tử.

Mỗi một quận tuyển nhận đệ tử một trăm danh, tổng cộng tuyển nhận 400 danh mới đệ tử.

Đội 400 danh mới đệ tử toàn bộ đến Huyền Dương Tông, Huyền Dương Tông hội cử hành mới đệ tử nhập môn thi đấu, tại 400 danh mới trong hàng đệ tử trở hết tài năng, nhảy vào Top 10, có thể tiến nhập thiên tài doanh, chịu Huyền Dương Tông trọng điểm bồi dưỡng.

Thiên tài doanh đệ tử vô luận là tài nguyên tu luyện, hay là dạy bảo người tu vi, đều không thể thắng được phổ thông đệ tử.

La Phàm bây giờ mục tiêu cao một ít, không chỉ muốn gia nhập Huyền Dương Tông, còn muốn trở thành mới đệ tử Top 10, tiến nhập thiên tài doanh tu luyện.

Bởi vậy, hắn chỉ có thể là tăng thực lực lên, đem thân thể cường hóa đến tận cùng, như vậy nhảy vào Top 10 hi vọng càng lớn.

Tại Thanh Hà Quận thành du ngoạn hai ngày.

Hai ngày sau.

Tháng hai 23 ngày, Dịch Bảo Hội cử hành thời gian.

La Phàm, Tô Ấu Huyền, mang theo đại hắc ngưu đi đến Thiên Bảo Các.

Thiên Bảo Các chủ nghiệp là bán ra các loại kỳ trân dị bảo, nghề phụ là cử hành đấu giá hội, Dịch Bảo Hội.

Đấu giá hội nửa năm cử hành một lần, khoảng cách thời gian rất dài, nhưng mỗi một lần cử hành, đều thanh thế to lớn, đấu giá bảo vật cũng đông đảo.

Dịch Bảo Hội một tháng cử hành ba lần, quy mô muốn không lớn lắm, giao dịch bảo vật thì hảo thì xấu, đều xem người tham dự trong tay có hay không hàng.

Đại hắc ngưu bị Thiên Bảo Các dàn xếp đang giao dịch bên cạnh đại sảnh xa hoa thú lan.

La Phàm, Tô Ấu Huyền thì tiến nhập giao dịch đại sảnh, giao dịch trong đại sảnh đang lúc vắng vẻ, bốn phía bị phân chia ra từng cái Tiểu Nhã, hai người trong biên chế hào 'Bây' trong gian phòng trang nhã ngồi xuống.

Toàn bộ giao dịch đại sảnh, bốn phía bị phân chia ra ba mươi sáu cái nhĩ gian, trong đại sảnh đang lúc còn có một ít chỗ ngồi, có thể dung nạp không ít người.

Đến quy định bắt đầu thời gian, ba mươi sáu cái trong gian phòng trang nhã, chỉ có bảy không có ai, về phần trong đại sảnh, thì rất thưa thớt đã ngồi hơn ba mươi người.

Tổng nhân số vượt qua 60, đối với một hội giao dịch hội mà nói, số người này không tính ít.

Tham gia giao dịch hội võ giả, tu vi từ Võ Đạo nhị trọng đến Võ Đạo lục trọng không đội, nhưng đại đa số đều là ba đến năm trọng tu vi.

Võ Đạo thất trọng được xưng tông sư, địa vị hiển hách, giao dịch hội trên cực kỳ hiếm thấy, ở đây Võ Đạo lục trọng võ giả cũng không nhiều, có thể đếm được trên đầu ngón tay, đều ở vào trong gian phòng trang nhã.

Trong gian phòng trang nhã, ngoại trừ mấy cái Võ Đạo lục trọng võ giả, còn có lác đác mấy cái Võ Đạo ngũ trọng võ giả, mặt khác toàn bộ đều là chút niên kỷ tương đối nhẹ võ giả, đại đa số Võ Đạo tam trọng tu vi, Võ Đạo nhị trọng, tứ trọng tuổi trẻ võ giả số lượng đều vô cùng ít.

Về phân trong đại sảnh, thì là lấy Võ Đạo tứ trọng trưởng thành võ giả chiếm đa số, khác có chút ít Võ Đạo tam trọng, ngũ trọng võ giả.

Tham gia giao dịch hội, cần giao nộp nhất định phí tổn, nhã gian vừa muốn mặt khác thu phí.

Tại nhã gian cùng trong đại sảnh đều là tham gia giao dịch hội, không phải là trong tay cực kỳ dư dả võ giả, sẽ không tiến nhập nhã gian.

Luận trong tay dư dả, những cái kia đại gia tộc hậu bối đệ tử, so với đồng dạng võ giả hiển nhiên càng giàu có một ít, cho nên, trong gian phòng trang nhã lấy tuổi trẻ võ giả chiếm đa số.

La Phàm trong tay tiền tài có thể nói là cực kỳ giàu có, cũng là thuộc về không kém tiền một loại kia, tự nhiên là định rồi cái nhã gian.

Thời gian vừa đến, tại Thiên Bảo Các một vị Võ Đạo tứ trọng tu vi trung niên võ giả dưới sự chủ trì, giao dịch hội bắt đầu.

"Các vị, tại hạ Vũ Nguyên Khánh, Thiên Bảo Các chấp sự, phụ trách chủ trì cuộc giao dịch này hội."

Trung niên võ giả ôn quyền, đầu tiên là tự mình giới thiệu một chút, nói tiếp: "Dựa theo quy củ, trước do nhã gian khách nhân dựa theo đánh số trình tự, bắt đầu giao dịch bảo vật, số một nhã gian khách nhân, xin lấy ra người bảo vật, cùng với người nghĩ giao dịch bảo vật."

Số một nhã gian khách nhân, là một đôi tuổi trẻ nam nữ.

Nam ngồi lên, chừng mười lăm tuổi, nữ đứng hầu, ước chừng mười bảy mười tám tuổi, dung mạo thượng đẳng.

Nhìn hai người bộ dáng, hẳn không phải là bằng hữu quan hệ, càng giống là chủ tớ.

Nam từ trẻ tuổi lộ ra Võ Đạo tam trọng khí tức, dung mạo đoan chính, nếu như không phải là trái lông mày cuối cùng có một khóa nốt ruồi, phá hủy nhan giá trị, có thể được xưng tụng anh tuấn.

Bất quá, có viên kia nốt ruồi, còn có ánh mắt hần hẹp dài, nhìn qua lại là có chút âm trầm ngoan lệ, làm cho người ta nhìn lên một cái không muốn lại nhìn lần thứ hai.

Nốt ruồi thiếu niên ngồi ở xa hoa ghế dựa lớn, lấy ra một cái bách bảo nang, vung tay lên, phía trước trên mặt bàn xuất hiện một chuỗi huyết sắc trường đao.

Ở đây võ giả, không ít đều mục quang sáng ngời, là chuỗi trung phẩm bảo đao, một ít Võ Đạo tứ trọng, ngũ trọng võ giả, trên người cũng không có bức này bình khí.

Nốt ruồi thiếu niên nói: "Ta là ai, liền không giới thiệu, các vị đều là tại Thanh Hà Quận lẫn lộn, phải biết bản thiếu gia danh hào, đao này tên là 'Huyết Ảnh Đao', là trung phẩm Bảo Bình bên trong thượng đẳng nhất bình khí, hời hoải có thể đề thăng tu vi linh dược."

Không ít võ giả nhìn nhìn 'Huyết Ảnh Đao' đều tràn ngập dục vọng, đáng tiếc trong tay bọn họ không có đề thăng tu vi linh dược.

Đề thăng tu vi linh dược, nhất là thừa thối, giá trị chưa hẳn có thể cùng trung phẩm Bảo Bình so sánh, nhưng có thể ngộ nhưng không thể cầu, nghĩ gặp được muốn bằng vận khí.

La Phàm trong tay ngược lại là có đề thăng tu vi 'Xích Linh Quả', nhưng đối với Huyết Ảnh Đao không có hứng thú, trung phẩm Bảo Bình mà thôi, hẳn bách bảo nang bên trong thế nhưng là có được thượng phẩm Bảo Bình.

Qua nửa ngày, cũng không ai hưởng ứng, nốt ruồi thiếu niên lộ ra vẻ thất vọng, nói: "Như thế nào, ở đây các bằng hữu cũng không có có thể đề thăng tu vi linh dược sao?"

Hay là đám người đứng ngoài xem an tĩnh.

Kẻ chủ trì Vũ Nguyên Khánh nói: "Trần Công Tử, xem ra là thật không có người có."

Thanh Hà Quận Thẩm gia là có được Võ Đạo cửu trọng tông sư đại gia tộc, thăm thực kiệt tác vì Thẩm gia trực hệ đệ tử, Thẩm gia lúc Đại gia chủ nhi tử, Vũ Nguyên Khánh đương nhiên nhận thức.

Đối mặt thăm thực kiệt xuất, Vũ Nguyên Khánh hơi hơi lộ ra tôn kính.

Thẩm gia, đó là Thiên Bảo Các đều trên chợ không nổi tồn tại.

Nốt ruồi thiếu niên thẩm thực kiệt xuất thần sắc thất vọng đem 'Huyết Ảnh Dao' thu vào, thân nhiên nói: "Qua."

Vội tư cách là Thẩm gia trực hệ đệ tử, thẩm thực kiệt xuất cái gì cũng không thiếu, duy nhất thiếu chính là đề thăng tu vi bảo vật.

Huyền Dương Tông tuyển nhận đệ tử sắp tới, thẩm thực kiệt xuất nghỉ tại Huyền Dương Tông tuyển nhận đệ tử lúc trước, lại đem tu vi đề thăng một ít, đột phá Vô Đạo tứ trọng hấn không dám hy vọng xa vời, nhưng muốn tăng lên đến Vô Đạo tam trọng đỉnh phong.

Như vậy, gia nhập Huyền Dương Tông, hấn mới có hi vọng trùng kích mới đệ tử Top 10 vị trí.

Thẩm thực kiệt xuất hô qua, đến phiên số hai nhĩ gian khách nhân đưa ra chính mình bảo vật, cùng với nói ra hối đoái bảo vật yêu cầu.

...

Số hai nhĩ gian đến số 6 nhĩ gian, có ba người thành công giao dịch bảo vật, cũng có ba người cùng thẩm thực kiệt xuất đồng dạng, không có chính mình hài lòng bảo vật cũng không có giao dịch, đem trong tay bảo vật lại thu vào.

Rất nhanh, liền đến phiên số 7 nhĩ gian.

La Phàm từ trong lòng lấy ra một cái hộp ngọc, đặt ở phía trước trên mặt bàn, mở ra hộp ngọc, bên trong là một khóa 'Xích Linh Quả' .

Xích Linh Quả, đề thăng tu vi linh dược, đối với Vô Đạo cấp thấp võ giả hữu hiệu.

Có thể đem Vô Đạo nhất trọng đề thăng đến Vô Đạo nhị trọng, Vô Đạo nhị trọng đề thăng đến Vô Đạo tam trọng, Vô Đạo tam trọng đề thăng đến tam trọng đỉnh phong, không có đột phá Vô Đạo tứ trọng công năng.

La Phàm nói: "Xích Linh Quả một mai, chỉ đổi lấy cường tráng thể mạnh mẽ huyết linh dược."

Làm La Phàm lấy ra Xích Linh Quả, số một nhĩ gian thẩm thực kiệt xuất mục quang nhất thời liền sáng lên.

Thẩm thực kiệt xuất hẹp dài trong đôi mắt hiện lên nhất đạo tinh mang, quát lạnh một tiếng: "Người có đề thăng tu vi linh dược, lúc trước bản thiếu gia muốn hối đoái thời điểm, người dám cất giấu không lấy ra?"

La Phàm nhàn nhạt nhìn thẩm thực kiệt xuất liếc một cái, không để ý đến, nói:

"Vị bằng hữu kia có cường tráng thể mạnh mẽ huyết linh dược? Xích Linh Quả với tư cách là đề thăng tu vi linh dược, giá trị so với cường tráng thể mạnh mẽ huyết linh dược cao hơn nhiều lắm, bất quá ta nhu cầu cấp bách cường tráng thể mạnh mẽ huyết linh dược, giá thấp đại bán phá giá, một cây đổi một cây."

Thẩm thực kiệt xuất mặt nhất thời liền âm trầm xuống, lạnh giọng nói: "Số 7 cái kia, bản thiếu gia đang cùng người nói chuyện đó!"

La Phàm lần nữa nhìn thẩm thực kiệt xuất liếc một cái, nói: "Người không có ta muốn đồ vật, ta chỉ hối đoái cường tráng thể mạnh mẽ huyết linh dược."

Lúc này, Số 9 nhĩ gian một vị Vô Đạo lục trọng võ giả nói: "Số 7 nhĩ gian tiểu hữu, trong tay của ta có một cây Thiên Niên Huyết Linh Chi, là cường tráng thể mạnh mẽ Huyết Linh trong dược hàng cao cấp, so với phổ thông cường tráng thể mạnh mẽ huyết linh dược, một cây có thể chống đỡ hai gốc, đổi cho người một khóa Xích Linh Quả, người cũng không tính thiệt thòi!"

"Đợi một chút. . .!"

Thẩm thực kiệt xuất hét lớn một tiếng: "Các người không cho phép hối đoái, số 7 cái kia, ta Thẩm gia muốn làm cho một cây cường tráng thể mạnh mẽ huyết linh dược, dễ dàng, người căn bản giao thiếu dễ dàng, bản thiếu gia dùng hai gốc cường tráng thể mạnh mẽ Huyết Linh thuốc cùng người hối đoái."

Số 9 nhĩ gian Vô Đạo lục trọng võ giả, cũng không ngại Thẩm gia, nói:

"Vội vàng tìm đến cường tráng thể mạnh mẽ Huyết Linh thuốc, sao có thể cùng Thiên Niên Huyết Linh Chi so với? Hơn nữa, giao dịch hội trên đều là do trận giao dịch, đâu còn có đám người tạm thời đi tìm bảo vật, Vũ chấp sự, này không hợp giao dịch hội quy củ a?"

"Khục khục. . .!" Vũ Nguyên Khánh xấu hổ ho khan hai tiếng, không nói gì thêm.

La Phàm không có để ý thẩm thực kiệt xuất ý kiến, nói: "Số 9 nhĩ gian bằng hữu, ta với người giao dịch."

Thẩm thực kiệt xuất giận dữ, một tiếng gầm lên: "Tiểu tử người dám!"

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Một hồi bạo đánh

La Phàm khẽ cười một tiếng, nói: "Ngươi tính kia rẽ hành, đây là Dịch Bảo Hội, ta cùng với giao dịch mắc mớ gì ngươi."

La Phàm lời này vừa nói ra, toàn bộ giao dịch đại sảnh trong lúc đó yên tĩnh trở lại, chúng võ giả đều về mặt kinh ngạc nhìn La Phàm, bầu không khí rất là quỷ dị.

Biểu hiện của mọi người La Phàm thu tại trong mắt, trong nội tâm kinh ngạc: Gia hỏa này rất nổi danh sao?

Thảm Chân Kiệt giờ khắc này, tức giận đến mặt đều tái rồi, tại Thanh Hà Quận Thanh Hà Quận thành, ai chẳng biết hán Thảm Chân Kiệt thảm đại thiếu gia danh hào?

"Nói nào đến thấp hèn nông dân, ngay cả ta nhà Thảm Chân Kiệt thảm đại thiếu gia cũng không nhận ra, dám trước mặt Trầm Thiệu- nói như thế, chán sống sao?"

Thảm Chân Kiệt còn chưa mở miệng, bên cạnh hắn đứng thẳng thị nữ đã chỉ vào số 7 nhà gian lạnh giọng quát.

Âm thanh này rất là chanh chua, thị nữ trên mặt tràn đầy được cao cao tại thượng thần sắc, mục quang trên cao nhìn xuống xem kỹ lấy La Phàm.

Một cái thị nữ mà thôi, đã vậy còn quá lớn lối, La Phàm thần sắc lạnh lẽo, khóe miệng nhất thời lộ ra tà tính mỉm cười, trong nội tâm hiển nhiên là cực kỳ giận giữ.

Bất quá, không đợi La Phàm tức giận, Tô Ấu Huyền lại là nghe không được người khác nói La Phàm 'Thấp hèn', đã trước tiên mở miệng:

"Vị này tỷ tỷ, ngươi xem một chút trong gian phòng trang nhã, trừ ngươi ở ngoài còn có người là đứng sao? Một cái tội liên đới đều không có tư cách ngồi người, còn dám nói người khác thấp hèn, không biết ngươi ở đâu ra dũng khí."

Lời này quá ghim tâm, La Phàm cho Tô Ấu Huyền giờ ngón tay cái lên.

Chúng võ giả nghe vậy, nhất thời liền có người nhìn không được một tiếng cười khế, nhìn nhìn Thảm Chân Kiệt thị nữ đều về mặt khinh bỉ.

Một cái nô tài, cũng dám ở trước mặt mọi người nói người khác thấp hèn, tự nhiên là bị mọi người khinh bỉ mục quang.

Thảm Chân Kiệt thị nữ nhất thời hô hấp cứng lại, trên mặt kiều ngạo nhất thời bị Tô Ấu Huyền một câu đập nện được không còn sót lại chút gì.

Thảm Chân Kiệt đứng lên, trong mắt của hắn tức giận hỏa điểm nhảy, âm thanh lạnh lùng nói:

"Ta Thảm Chân Kiệt nô tài, luận thân phận cũng phải so với ngươi cái này ti tiện nông dân cao quý nhiều lắm, tiểu tử, bản thiếu gia không chỉ muốn Xích Linh Quả của ngươi, ngươi nữ nhân bên cạnh, bản thiếu gia cũng phải, nàng được thành làm gốc ít nô tài, Tiểu Phuong, ta sẽ mang nàng cho ngươi cực kỳ dạy dỗ."

Thảm Chân Kiệt thị nữ 'Tiểu Phuong' trong mắt hiện lên một đạo ngoan độc vẻ, thần sắc đại hi, nói: "Thiếu gia, ta nhất định đem nàng dạy dỗ được phục phục thiếp thiếp."

"Ngu xuẩn!"

La Phàm hừ nhẹ một tiếng, đứng dậy đi ra nhà gian, trực tiếp hướng Số 9 nhà gian mà đi, Tô Ấu Huyền đi theo bên cạnh.

"Vũ Nguyên Khánh!" Thảm Chân Kiệt hừ lạnh một tiếng.

Vũ Nguyên Khánh nhất thời đầu đại, Thiên Bảo Các chỉ là giao dịch hội phương tổ chức, thu nhập tràng phí mà thôi, về phần khách nhân ở giữa giao dịch bảo vật, ấn quy củ bọn họ là không thể làm vượt.

Bất quá, Thảm Chân Kiệt là Thảm gia gia chủ trưởng tôn, tại Thảm gia địa vị cực cao, mà Thiên Bảo Các sau lưng gia tộc chỉ là bát cấp Võ Đạo gia tộc, lại còn hay là lấy Thảm gia như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

Đối với lời của Thảm Chân Kiệt, Vũ Nguyên Khánh không dám bỏ qua.

Vũ Nguyên Khánh thân thể một cái tung nhảy, rơi vào Số 9 nhà gian lúc trước, đối với Số 9 nhà gian Võ Đạo lục trọng võ giả nói:

"Địch Húc, cho Thẩm gia một cái mặt mũi, cũng cho Thiên Bảo Các một cái mặt mũi, Xích Linh Quả này ngươi cũng đừng muốn a! Trầm Công Từ đối với Xích Linh Quả nhất định phải có được, bởi vì một khóa Xích Linh Quả đem Trầm Công Từ đặc tội chết rồi, này đối với ngươi không có lợi."

Võ Đạo lục trọng võ giả Địch Húc ha ha cười cười, nói: "Thẩm gia tại Thanh Hà Quận thành, đích thực là uy danh hiển hách, ta Địch gia trừu chọc không nổi, nhưng ta Địch gia cũng không phải uất ức mặt hàng, chỉ cần vị tiểu hữu này dám cùng ta giao dịch, ta Địch Húc có cái gì không dám, chẳng lẽ Thẩm gia tại Thanh Hà Quận còn có thể một tay che trời, nói sao làm vậy hay sao?"

Thấy Địch Húc thái độ kiên quyết, Vũ Nguyên Khánh thay đổi cái mục tiêu, đối với Số 9 nhà gian ngoại La Phàm nói:

"Vị công tử này, khả năng ngươi mới đến, đối với Thanh Hà Quận thành tình thế không hiểu rõ lắm, Thanh Hà Quận ngoại trừ quận trưởng phủ, lợi dụng tam đại cửu cấp Võ Đạo gia tộc vì tôn."

Thẩm gia, chính là tam đại cửu cấp Võ Đạo một trong những gia tộc, vị Thẩm Chân Kiệt này Trầm Công Từ, là Thẩm gia trực hệ đệ tử, Thẩm gia lúc Đại gia tộc trưởng tôn, kỳ phụ cũng là Võ Đạo bát trọng cường giả.

Tại Thanh Hà Quận thành võ giả cũng biết, đặc tội Trầm đại công tử người cũng không có kết cục tốt, mai này Xích Linh Quả ngươi cùng với Trầm Công Từ giao dịch a, Thẩm gia cũng có thể xuất hai gốc cường tráng thể mạnh mẽ huyết linh dược, đối với ngươi không lỗ."

La Phàm ha ha cười cười, nói: "Như thế nào, Thiên Bảo Các tổ chức Dịch Bảo Hội, chẳng lẽ muốn ép mua ép bán, để cho khách nhân cưỡng ép giao dịch sao?"

"Này. . . !"

Vũ Nguyên Khánh không tốt nói tiếp, ở đây đông đảo võ giả đều nhìn nhìn đâu, nếu như Thiên Bảo Các để cho khách nhân cưỡng ép giao dịch, như vậy. . . Về sau còn ai vào đây tới tham gia Thiên Bảo Các giao dịch hội?

"Thiên Bảo Các không thể ép mua ép bán, nhưng ta Thẩm Chân Kiệt có thể, tiểu tử, ta chỉ xuất một cây cường tráng thể mạnh mẽ huyết linh dược, đổi cho ngươi một mai Xích Linh Quả, cộng thêm ngươi nữ nhân bên cạnh."

Thẩm Chân Kiệt từ số một nhà gian đi ra, hẹp dài trong đôi mắt lộ ra âm tàn hung lệ, âm thanh lạnh lùng nói:

"Tiểu tử, biết ta Thẩm gia là cửu cấp Võ Đạo gia tộc, bây giờ là không phải là kinh hãi lạnh mình? Có phải hay không cảm thấy rất sợ hãi?"

La Phàm nhàn nhạt quét Thẩm Chân Kiệt liếc một cái, nói: "Ngu ngốc, trong nhà người không dạy qua ngươi làm người muốn điều thấp điểm sao? Ngươi ở trước mặt ta còn sợ, không sợ ta đánh chết ngươi sao!"

Thẩm Chân Kiệt sững sờ, lập tức cười to., nói: "Đánh chết ta? Tới tới tới. . . Tới đánh chết ta à! Ha ha. . . Cho ngươi mượn mười cái gan chó, ngươi cũng không dám đụng vào ta một sợi lông, ngươi dám tại bản thiếu gia trước mặt nói như thế, ngược lại là thực nên lo lắng một chút, bản thiếu gia có thể hay không đánh chết ngươi!"

La Phàm hơi hơi bẻ bẻ cổ, nói: "Ngươi yêu cầu này, ta còn thật sự là không có cách nào khác cự tuyệt a, vậy chúng ta tìm một chỗ luyện một chút? Xích Linh Quả trên người ta còn có vài khóa, nếu ngươi có thể thắng ta, ta đưa ngươi một khóa, như thế nào?"

Thẩm Chân Kiệt mục quang sáng ngời, đối phương bất quá là Võ Đạo nhị trọng, mà hắn là Võ Đạo tam trọng, hai người bọn họ đánh, đối phương đây không phải là đưa đồ ăn sao?

Lại còn, La Phàm trên người còn có vài khóa Xích Linh Quả, cũng làm cho Thẩm Chân Kiệt rất là kinh hãi.

Thẩm Chân Kiệt giương lên cái cằm, nói: "Luyện một chút liền luyện một chút, bên ngoài liền có sân bãi, đến đây đi."

Nói xong, Thẩm Chân Kiệt liền hướng giao dịch đại sảnh ngoại bước đi.

La Phàm cùng Địch Húc giao dịch Thiên Niên Huyết Linh Chi, cùng Tô Âu Huyền cũng đi về hướng giao dịch đại sảnh ngoại.

Còn lại võ giả thấy thế, cũng như ong vỡ tổ chạy ra, giao dịch hội cũng không quản, trước nhìn nào nhiệt lại nói.

"Thẩm Chân Kiệt là Thanh Hà Quận thành nổi danh thiên tài hậu bối a, năm gần mười lăm tuổi đã là Võ Đạo tam trọng, vị tiểu ca kia mới là Võ Đạo nhị trọng tu vi, dám cùng Thẩm Chân Kiệt giao thủ, gan thực mập a!"

"Thật sự là ghé mới sinh không sợ cọp a, một cái Võ Đạo nhị trọng tiểu tử, dám bỏ qua Thẩm gia, dám cùng Thẩm Chân Kiệt động thủ?"

"Các ngươi đoán hắn sẽ là cái gì kết cục? Thẩm Chân Kiệt cũng không phải là nhân từ hạng người, hắn rơi vào Thẩm Chân Kiệt trong tay khẳng định thê thảm."

"Thẩm Chân Kiệt đâu chỉ phải không nhân từ, chứ nhìn hắn tuổi còn nhỏ, nhưng trên tay lại lấy dính không ít nhân mạng, tiểu tử này dám cùng Thẩm Chân Kiệt đối với, ta xem bắt từ cũng phải lột da!"

...

Chúng võ giả thấp giọng nghị luận, đối với cuộc tỷ thí này, hiển nhiên đều cho rằng La Phàm gặp nhiều thua thiệt.

Giao dịch đại sảnh ngoài có mảnh quảng trường nhỏ, La Phàm cùng Thẩm Chân Kiệt cách xa nhau 10m đứng thẳng, hai người ánh mắt đều lộ ra lãnh ý.

Thẩm Chân Kiệt khước môi nhếch lên khinh thường tiểu ý, nói: "Người tên là gì, hãy xưng tên ra, hạng người vô danh không có tư cách cùng bản thiếu gia động thủ."

La Phàm khước miệng đồng dạng treo tiểu ý, lộ ra tí ti tà tính, thần nhiên nói: "La Phàm."

"Một cái phổ thông danh tự, vừa vặn xứng người phổ thông thân phận."

Thẩm Chân Kiệt khinh thường nói: "La Phàm đúng không, vậy người ngay tại bản thiếu gia thủ hạ hóa thành phàm trần a!"

Vừa mới nói xong, Thẩm Chân Kiệt mũi chân điểm một cái, thân thể uyển chuyển mau lẹ, tốc độ như bay, nháy mắt liền xuất hiện ở La Phàm bên cạnh, năm ngón tay khép lại như đao, chém ngang La Phàm cổ họng.

Tốc độ nhanh, xuất thủ chuẩn, công kích hung ác!

Vừa ra tay, Thẩm Chân Kiệt liền thi triển trung phẩm vũ kỹ —— Thanh Mang Trảm.

Hắn chém ra cổ tay chặt, hơi hơi hiện ra thanh sắc, uy lực hết sức kinh người, cho dù là cùng cảnh giới võ giả bị chém trúng cổ họng, đều được chịu trí mạng trọng thương.

Thẩm Chân Kiệt vừa ra tay, liền rất ngoan độc, căn bản không quan tâm có thể hay không đánh chết La Phàm.

Ngay tại Thẩm Chân Kiệt thân thể khẽ động một sát na kia, La Phàm toàn thân cơ bắp một kéo căng, lực lượng bạo phát, kiên cố.

Liền ngay cả phần cổ cơ bắp, đều căng thẳng, đối với tay của Thẩm Chân Kiệt đao chém tới, La Phàm tay trái giữ tay ngăn cản, tay phải thành quyền, trực kích Thẩm Chân Kiệt lồng ngực.

Thẩm Chân Kiệt cười lạnh một tiếng, hẳn rất tự tin, tay này đao chém xuống, La Phàm thủ chương tuyệt đối ngăn cản không nổi, hội tính cả La Phàm thủ chương cùng nhau bổ trúng La Phàm cổ họng, một kích liền có thể đem La Phàm trọng thương.

Kể từ đó, La Phàm một quyền kia tự sụp đổ.

Cho nên, Thẩm Chân Kiệt cũng không có thu tay lại phòng ngự La Phàm nắm tay, mà là nội lực vận chuyển tới cực hạn, thủ chương thanh mang tách ra, uy lực hoàn toàn bạo phát, hung hăng chém tại la Fango ngăn cản trên bàn tay.

Nháy mắt sau đó, sắc mặt của Thẩm Chân Kiệt kinh biến, hẳn cảm giác bàn tay của mình giống như là chém trúng một khối Tinh Cương, một khối bàn thạch.

Cổ tay chặt chém xuống không chỉ không có đem La Phàm thủ chương bổ được chém tại cổ họng của mình, ngược lại truyền đến một hồi đau nhức kịch liệt, lần này ngành bính Thẩm Chân Kiệt ngược lại bị thương.

Thẩm Chân Kiệt kinh hãi vô cùng, trên bàn tay truyền đến cảm nhận sâu sắc cũng không có gì, máu chót ở chỗ La Phàm hướng hắn lồng ngực đánh tới nắm tay, hẳn không có phòng ngự.

Thiên quân nhất phát trong thời gian, Thẩm Chân Kiệt chỉ có thể đem nội lực vận chuyển tại lồng ngực, muốn bằng hùng hậu nội lực chọi cứng La Phàm một quyền này.

Phanh ——

La Phàm nắm tay đánh vào Thẩm Chân Kiệt lồng ngực, phát ra một tiếng bạo vang.

Thẩm Chân Kiệt nhất thời miệng phun máu tươi, trong lồng ngực nội lực cũng bị một quyền này đánh tan, chấn động tạng phủ đều xuất hiện khe nứt, thân thể giống như cái phá bao bố hướng phía sau bay ra ngoài.

Trong chớp nhoáng này, tất cả xem cuộc chiến võ giả toàn bộ đều kinh hô lên, tuyệt đối không có ngờ tới, vèn vèn vừa đối mặt, Võ Đạo tam trọng Thẩm Chân Kiệt lại bị Võ Đạo nhị trọng La Phàm cho một quyền đánh bay.

Nhìn Thẩm Chân Kiệt miệng phun máu tươi bộ dáng, hiển nhiên đã bị thương không nhẹ.

Thẩm Chân Kiệt hướng về sau bay ra hơn mười mét, vừa mới rơi xuống đất, La Phàm giống như trận cuồng phong xông tới.

Đầu tiên là một cước dẫm nát Thẩm Chân Kiệt phần bụng, nhất thời đem Thẩm Chân Kiệt giẫm xóa liểu khí.

Sau đó La Phàm thân thể bỏ nhào về phía trước, ngồi ở trên người Thẩm Chân Kiệt, hai bàn tay nắm tay, nắm tay giống như mưa rơi rơi xuống, đối với Thẩm Chân Kiệt một hồi bạo đánh.

Thẩm Chân Kiệt nhất thời liên tục kêu thảm thiết, hắn bị thương rất nặng, lại bị ngất lờn khí, tại La Phàm giống như mưa rơi rơi xuống dưới nắm tay, một chút sức hoàn thủ cũng không có.

Nghiêng khắc thời gian, Thẩm Chân Kiệt liền bị đánh thành cái đầu heo.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Man Thú đại hắc ngưu

Một bên quan sát đám võ giả, từng cái một trông mắt hai cái mắt to, toàn bộ đều kinh sợ ngây người.

Đây chính là Thẩm Chân Kiệt a!

Thanh Hà Quận thành tam đại cửu cấp Võ Đạo một trong những gia tộc 'Thẩm gia' trực hệ đệ tử, Thẩm gia lúc Đại gia chủ trưởng tôn, lại bị La Phàm đánh thành bộ dạng này bộ dáng?

La Phàm thực có can đảm hạ thủ được a!

Chúng võ giả trong nội tâm giống như nhấc lên sóng to gió lớn, từng cái một rung động vô cùng.

Thẩm Chân Kiệt thị nữ 'Tiểu Phuong', lúc này tức thì bị sợ choáng váng, trước mắt kết quả để cho nàng không dám tin.

"Cái này gọi là La Phàm tiểu tử chết chắc rồi! Chết chắc rồi!"

"Thẩm gia trưởng tôn, bị đánh thành bộ dạng này bộ dáng, Thẩm gia còn không nổi giận a?"

"Ta thiên, cửu cấp Võ Đạo gia tộc nổi giận, cho dù là Võ Đạo Tông sư, cũng phải nuốt hận a, tiểu tử này quá lỗ mãng, ra tay hoàn toàn không biết nặng nhẹ a!"

"Nói hắn Võ Đạo nhị trọng tu vi, lại có thể đem Võ Đạo tam trọng Thẩm Chân Kiệt đánh thành bộ dạng này bộ dáng, một thân thực lực thật đúng là không tầm thường, đáng tiếc."

"Đúng vậy a, Huyền Dương Tông tuyển nhận đệ tử sắp tới, nếu không phát sinh chuyện ngày hôm nay, La Phàm 100% có thể trở thành Huyền Dương Tông đệ tử, nói không chừng có thể tại Võ Đạo một đường trên xông ra đại thành tựu!"

...

Chúng võ giả kinh sợ nghị nhao nhao, tuy La Phàm đem Thẩm Chân Kiệt một hồi bạo đánh, nhưng chúng võ giả nhất trí cho rằng, La Phàm không sống nổi.

Tại Thanh Hà Quận, Thẩm gia chính là đứng ở tôn tại cao nhất, cho dù là mặt khác hai cái cửu cấp Võ Đạo gia tộc, cũng không dám như thế đối đãi Thẩm Chân Kiệt.

Thẩm gia Võ Đạo cửu trọng tông sư lửa giận thiêu đốt lên, trừ phi là chân đạo cường giả, bằng không ai cũng sẽ vì chi kiêng kỵ.

La Phàm liền Thẩm Chân Kiệt cũng không nhận ra, rõ ràng cho thấy cái từ bên ngoài đến khách, trừ phi La Phàm sau lưng có chân đạo cường giả, bằng không. . . Khẳng định phải đem mệnh lưu ở Thanh Hà Quận thành.

Xa xa, trong lúc bất chợt một đạo thú gào to vang lên.

Lập tức, liền có một đầu bốn vó đạp trên hỏa diễm, toàn thân bộ lông đỏ thẫm sư tử lao đến.

Lục giai hoang thú —— Xích Diễm Ma Sư.

Xích Diễm Ma Sư màu đỏ tươi hai cái đồng tử bên trong lộ ra hung mãnh khí tức, xa xa tập trung vào La Phàm, lấy một loại tốc độ kinh người hướng La Phàm vọt mạnh mà đi.

Thậm thật sự thị nữ 'Tiểu Phương' thấy được Xích Diễm Ma Sư mới kịp phản ứng, vội vàng hô to: "Xích Diễm Ma Sư, nhanh. . . Nhanh cứu Trầm Thiệu."

Này đầu Xích Diễm Ma Sư, là Thảm gia phục tùng một đầu hoang thú, Thảm gia gia chủ ban cho Thảm Chân Kiệt làm tọa kỵ, thuận tiện bảo đảm Thảm Chân Kiệt an toàn.

Bởi vậy có thể thấy, Thảm gia gia chủ là bậc nào coi trọng hãn tử cháu này, rốt cuộc, Thảm Chân Kiệt là Thảm gia đời thứ ba người nối nghiệp.

Tương lai phụ thân hãn tiếp đảm nhiệm gia chủ chi vị, Thảm Chân Kiệt chính là Thiệu Gia Chủ, thậm chí có một ngày hội tiếp nhận Thảm gia vị trí gia chủ, địa vị tự nhiên không giống bình thường.

Xích Diễm Ma Sư tức giận gầm thét, làm cho ở đây tất cả võ giả đều thần sắc nghiêm nghị, mặt mũi tràn đầy kiêng kỵ.

Tại lục giai hoang thú, Xích Diễm Ma Sư là cực kỳ cường đại một loại, ở đây mấy vị Võ Đạo lục trọng võ giả, không có một cái là đối thủ của Xích Diễm Ma Sư.

Chúng võ giả lực chú ý cũng bị Xích Diễm Ma Sư hấp dẫn, không ai chú ý tới, xa xa thú lan bên trong đại hắc ngưu phóng lên trời, tốc độ nhanh hơn Xích Diễm Ma Sư ở trên trời phi hành mà đến.

Thảm Chân Kiệt bị La Phàm đánh cho mặt mũi bầm dập, giống như đầu heo, nhưng cảm nhận được Xích Diễm Ma Sư rất nhanh vọt tới, kêu thảm thiết đồng thời trong hai mắt để lộ ra ngoan lệ vẻ.

Phanh ——

Trong lúc bất chợt một tiếng bạo vang, một đầu đại hắc ngưu từ trên trời giáng xuống, tất cả mặt đất đều chấn động mạnh, giống như là động đất thông thường.

Vừa rồi khí thế hung mãnh hướng La Phàm trùng kích mà đến Xích Diễm Ma Sư, bị đại hắc ngưu đâm nát đè xuống.

Xích Diễm Ma Sư đầu, vừa lúc bị đại hắc ngưu móng trước

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Lóe sáng tinh thần

Thảm Chân Kiệt tại Thiên Bảo Các bị người đánh cho sinh hoạt không thể tự gánh vác tin tức, giống như trận gió đồng dạng, tại Thanh Hà Quận thành cuốn mà khai mở.

Tin tức này tại Thanh Hà Quận thành, quả thật giống như là cái tiểu địa chấn, để cho vô số võ giả trong nội tâm đều chấn động một bả.

Thanh Hà Quận Thảm gia, tại Thanh Hà Quận đây chính là nổi tiếng thế lực, chỉ vẹn vẹn có ba cái cửu cấp Võ Đạo một trong những gia tộc.

Với tư cách là Thảm gia gia chủ trưởng tôn, Thảm Chân Kiệt tại Thanh Hà Quận thành vậy mà sẽ bị người đánh tới sinh hoạt không thể tự gánh vác, này thật là làm cho người ta rung động, quả thật không dám tin.

Ai có lá gan lớn như vậy?

Bất quá, làm càng nhiều tin tức truyền ra, chúng võ giả biết được đem Thảm Chân Kiệt bạo đánh người, là hai ngày lúc trước cái cười Man Thú đen ngầu tiến nhập Thanh Hà Quận thành thiếu niên, lại là tự nhiên mà vậy tin.

Lại còn, đại đa số võ giả đều tại trong nội tâm nói lên một câu: Đáng đời.

Thảm gia tuy cường đại, nhưng ở tương đương với chân đạo cường giả trước mặt Man Thú, thật đúng là không tính là cái gì.

Đúng là như thế, Thẩm Chân Kiệt bị Thiên Bảo Các đưa về Thẩm gia, luôn luôn hành sự cường thế, có chút ngang ngược cản trở Thẩm gia, không có làm ra bất kỳ đáp lại.

Vốn có Man Thú tọa kỵ La Phàm trước mặt, Thẩm gia chỉ có thể nhìn khi thôn sinh, không thể không thấp viên kia cao ngạo đầu lâu.

...

Tại Thiên Bảo Các bạo đánh Thẩm Chân Kiệt một hồi, La Phàm mỗi ngày du ngoạn quy hoạch cũng không chịu ảnh hưởng.

Mỗi ngày ban đêm, La Phàm đều luyện hóa hấp thu Thiên Niên Huyết Linh Chi được lực, cường hóa thân thể.

Ban ngày, thì cùng Tô Ấu Huyền, đại hắc ngưu du ngoạn Thanh Hà Quận một ít phong cảnh tú lệ chi địa, ném thư Thanh Hà Quận một ít đặc sắc mỹ thực.

Thời gian nhoáng một cái, chính là gần mười ngày đi qua.

Đầu tháng ba hai ban đêm

Trên không trung không có trăng sáng, chỉ có đầy trời đầy sao, La Phàm dẫn theo một bầu rượu, cùng Tô Ấu Huyền ngồi ở sư vương khách sạn nóc nhà.

Tô Ấu Huyền trong tay cũng dẫn theo một bầu rượu, là Thanh Hà Quận nổi danh nhất 'Thanh Khoa Nương', so với Thanh Đông huyện 'Túy Tiên Nương' còn muốn càng thêm hương thuần.

Ngày mai sẽ là Huyền Dương Tông tại Thanh Hà Quận tuyển nhận đệ tử thời gian.

La Phàm tự đại hoang bên trong đi ra, một đường du ngoạn chỉ là thiếu niên tâm tính, tham gia Huyền Dương Tông đệ tử tuyển chọn mới thật sự là mục đích.

Tại Đại La thôn, những người lớn chỉ là dạy hán kiến thức cơ bản, vũ kỹ cũng chỉ dạy chỉ là tam môn trung phẩm vũ kỹ, duy nhất công pháp tu luyện chính là 'Cửu Cực Chân Kinh' thể chữ thiên.

Nhưng Cửu Cực Chân Kinh thể chữ thiên không phải là tu luyện công pháp, chỉ là công pháp luyện thể, thậm chí, chỉ có thể xưng là phụ trợ tính công pháp luyện thể!

Thể chữ thiên chỉ có thể để cho La Phàm cùng cảnh giới thân thể vô địch, thậm chí có thể vượt cấp khiêu chiến, nhưng không có cách nào khác để cho La Phàm đề thăng tu vi.

La Phàm nếu muốn ở võ đạo chi lộ trên có xây dựng thụ, nhất định phải gia nhập tông môn, lấy tông môn vì khởi điểm, tiến nhập Lăng Thiên đại lục toàn bộ Võ Đạo thể giới sân khấu.

La Phàm uống một ngụm rượu, ánh mắt nhìn đầy trời đầy sao.

"Nếu như này đầy trời đầy sao, giống như là thể gian kia đếm đều đếm không rõ vô giả, như vậy. . . Ta nhất định phải làm tối lóe sáng kia một ngôi sao!"

La Phàm đột nhiên nói, thần sắc rất là đứng đắn.

Tô Ấu Huyền đi theo uống một ngụm rượu, nhìn nhìn La Phàm mục quang có chút kinh ngạc.

Nàng nhận thức La Phàm những ngày này, La Phàm một mực tính cách sáng sủa, lại còn cười cười bắt đầu mang theo một cổ tà tà hương vị, như như vậy nghiêm chỉnh thời điểm, cũng không thấy nhiều.

"Người nhất định là tối lóe sáng viên kia tinh thần!"

Tô Ấu Huyền nói, ở trong mắt nàng, La Phàm đích thực là vô cùng giỏi võ giả.

Không phải là bởi vì La Phàm bên người đi theo đại hắc ngưu này đầu Man Thú, mà là La Phàm bản thân cũng đã rất giỏi, tại Võ Đạo nhất trọng liền có thể quét ngang Võ Đạo nhị trọng, tại Võ Đạo nhị trọng lại có thể nghiền ép Võ Đạo tam trọng.

Tại Tô Ấu Huyền trong thế giới, La Phàm đã là nhất thiên tài võ giả, không có một trong.

"Người hôm nay có chút không đồng nhất, là vì ngày mai Huyền Dương Tông đệ tử tuyển chọn sao?" Tô Ấu Huyền hỏi.

La Phàm khẽ gật đầu, nói: "Đúng vậy, ta từ. . . Ta hiện tại mục tiêu duy nhất, chính là gia nhập Huyền Dương Tông, tại Huyền Dương Tông đặt chân."

Trực giác của nữ nhân rất nhạy bén, Tô Ấu Huyền nói: "Ta cảm giác người lưng đeo một ít sứ mạng, tương lai nhất định có chuyện lớn đang chờ người."

La Phàm nhìn Tô Ấu Huyền liếc một cái, không nhìn được cười một tiếng, nói: "Người cảm giác này thật là chuẩn, không sai. . . Áp lực của ta không nhỏ, nhưng ta nhất định sẽ thành công."

"Ta tin tưởng người nhất định sẽ thành công." Tô Ấu Huyền cùng La Phàm đựng một cái bầu rượu, chè chén một ngụm, nói:

"Áp lực của người, nhất định cùng lai lịch của người có quan hệ a, ta cảm thấy được xuất thân của người nhất định rất không tầm thường, khẳng định so với Thanh Hà Quận những thế lực này mạnh hơn nhiều lắm."

"Đều là đi qua thức, ta hiện tại chính là một cái phổ thông lang thang vô gia, chỉ có gia nhập tông môn, mới có thể cá vượt long môn."

La Phàm nói, cũng đại uống một ngụm rượu, nói tiếp: "Nguyên lai ta chỉ muốn gia nhập Huyền Dương Tông là tốt rồi, áy náy ngoại lấy được Xích Linh Quả, để ta tu vi tiến nhanh, khẩu vị của ta trở nên hơi bị lớn, Huyền Dương Tông mới đệ tử nhập môn thi đấu, ta nghĩ tiến nhập Top 10."

Tô Ấu Huyền mỉm cười, nói: "Ta từ trước đến nay không nghĩ qua, có ý hướng một mình cũng có thể gia nhập tông môn, ngày mai ta có thể đủ thành công thông qua tuyển chọn, trở thành Huyền Dương Tông đệ tử liền thỏa mãn."

Nỗ lực nỗ lực, tương lai của ta nói không chừng có thể trở thành Võ Đạo Tông sư đâu, phụ thân nếu là biết ta có thể đủ bái nhập Huyền Dương Tông, nhất định sẽ thật cao hứng, ở dưới cửu tuyền hẳn có thể mỉm cười nghỉ ngơi a!"

La Phàm đuổi ra bầu rượu, nói: "Vì chúng ta ngày mai, cạn ly."

"Cạn ly!"

Tô Ấu Huyền cũng lấy ra bầu rượu, cùng La Phàm đựng một cái, nói: "Người là ta đã thấy đệ nhất thiên tài thiên tài vô gia, ta tin tưởng người, mới đệ tử Top 10, người nhất định có thể đi!"

...

Đầu tháng ba ba.

Một sáng sớm, Huyền Dương Tông tại Thanh Hà Quận cứ điểm, liên tiếng người huyền não, phi thường náo nhiệt.

Huyền Dương Tông là Giang Châu bốn đại tông môn một trong, tông môn trong có đại lượng chân đạo cường giả, so với Võ Đạo gia tộc thực lực phải cường đại hơn nhiều.

Thanh Hà Quận từng cái Võ Đạo gia tộc, đều muốn đem gia tộc hậu bối đệ tử đưa vào Huyền Dương Tông, tại Huyền Dương Tông tu luyện.

Nếu là tư chất tốt, vận khí tốt, tại Huyền Dương Tông có thể nhất phi trùng thiên, đạt được xa xa so với gia tộc của chính mình còn muốn càng cao thành tựu.

Ví dụ như Thanh Hà Quận một ít cao cấp Võ Đạo gia tộc, có không ít cũng là bởi vì gia tộc thiên tài hậu bối bái nhập Huyền Dương Tông, tại Huyền Dương Tông lớn lên, từ tông môn xuất sư về đến gia tộc, bởi vì tu vi đạt đến Võ Đạo thất trọng, bát trọng, gia tộc cũng tùy theo đề thăng làm thất cấp, bát cấp.

Thanh Hà Quận vẹn vẹn là quận thành, liền có tính ra hàng trăm Võ Đạo gia tộc, cảnh nội còn có mười hai huyện, mỗi một huyện đều có hơn mấy chục cái Võ Đạo gia tộc.

Nhiều như vậy Võ Đạo gia tộc, dù cho một cái gia tộc xuất một vị hậu bối, đó cũng là gần ngàn người đấy.

Huyền Dương Tông với tư cách là hùng cứ một phương đại tông môn, tuyển nhận đệ tử chắc chắn sẽ không ai đến cũng không có cự tuyệt, mà là muốn tiến hành tuyển chọn, chỉ có tư chất thiên phú xuất chúng người, mới có thể gia nhập Huyền Dương Tông, trở thành Huyền Dương Tông đệ tử.

Cách mỗi hai năm, Huyền Dương Tông mới có thể tuyển nhận đệ tử một lần, tại Thanh Hà Quận tuyển nhận đệ tử danh ngạch là một trăm.

Huyền Dương Tông tuyển nhận mười sáu tuổi trở xuống vô gia, tu vi không giới hạn, nhưng dựa theo dĩ vãng lệ cũ, có thể thông qua tuyển chọn, cơ bản đều là Võ Đạo tam trọng, hoặc là Võ Đạo nhị trọng đỉnh phong hậu bối vô gia.

Hôm nay, đến đây báo danh Huyền Dương Tông đệ tử tuyển chọn hậu bối vô gia, số lượng chừng hơn một ngàn người, lại còn, cơ bản đều là Võ Đạo nhị trọng, tam trọng tu vi,

Võ Đạo nhất trọng vô gia, cơ bản không thể nhận ra, rốt cuộc nếu như không có vượt cấp khiêu chiến năng lực, ắn dĩ vãng lệ cũ, Võ Đạo nhất trọng vô gia là không thể nào thông qua tuyển chọn.

Liền ngay cả Võ Đạo nhị trọng hậu bối vô gia, có thể trở thành Huyền Dương Tông đệ tử, hơn một ngàn người bên trong cũng chỉ có một trăm người có thể thông qua, không được mười so với một tỉ lệ.

Tất cả báo danh tham gia đệ tử tuyển chọn hậu bối vô gia, bị Huyền Dương Tông ngoại môn chấp sự chỉ dẫn đến Huyền Dương Tông cứ điểm bên trong một mảnh trên đại quảng trường.

Mà các gia tộc các trưởng bối, thì tại ngoài quảng trường một cái khác khu vực, cấm tiến nhập tuyển chọn phạm vi.

Huyền Dương Tông ngoại môn chấp sự, lộ ra Võ Đạo bát trọng khí tức, gần như tương đương với Thanh Hà Quận thành hào phú gia tộc gia chủ tu vi.

Võ Đạo bát trọng tông sư, tại Huyền Dương Tông vền vẹn là ngoại môn chấp sự mà thôi, bởi vậy có thể thấy Huyền Dương Tông cường đại.

Trên quảng trường phương, một vị thân mặc hắc sắc áo bào trung niên cường giả lẫm lẫm không hư đứng.

Phi hành, là thật đạo cường giả năng lực, vị này lẫm lẫm không hư đứng cường giả, hiển nhiên là vị chân đạo cường giả, tại Huyền Dương Tông coi như là đại nhân vật, trường lão cấp tồn tại.

"Các vị, bản thân Huyền Dương Tông ngoại môn trưởng lão 'Trịnh Tĩnh Hà', phụ trách lần này Thanh Hà Quận đệ tử tuyển chọn."

Lẫm không mà đứng chân đạo cường giả mở miệng, thanh âm mênh mông cuộn cuộn, giống như vang ở mỗi một vị võ giả bên tai:

"Quảng trường phía trước, đã bố trí xuống bốn tông đại trận 'Huyền Võ Trận', bởi vì tham gia tuyển chọn võ giả số lượng quá nhiều, tạm thời bố trí xuống 'Huyền Võ Trận' vô pháp dung nạp tất cả mọi người tiến nhập, cho nên trước từng nhóm tiến hành tuyển chọn.

Mỗi một đám tiến nhập 300 người, tổng cộng phân thành năm đám, tại 'Huyền Võ Trận' bên trong mỗi người gặp được một cái thực lực tại Võ Đạo nhị trọng trung kỳ địch nhân, đánh chết địch nhân có thể rời đi 'Huyền Võ Trận'.

Trước hết nhất rời đi 'Huyền Võ Trận' năm mươi danh võ giả, thuộc về thông qua vòng thứ nhất tuyển chọn, vòng thứ nhất tổng cộng có 250 danh võ giả thông qua tuyển chọn.

Về sau, thông qua vòng thứ nhất 250 người toàn bộ tiến nhập 'Huyền Võ Trận', bắt đầu đợt thứ hai tuyển chọn, dần dần rời đi 'Huyền Võ Trận' một trăm danh võ giả, sẽ trở thành Huyền Dương Tông đệ tử."

Quy tắc rất đơn giản, mấu chốt ở chỗ đánh chết địch tốc độ của con người.

Giết địch tốc độ càng nhanh, vượt có có thể thông qua tuyển chọn.

Dưới tình huống bình thường, tu vi cao thực lực càng cao, thực lực cao giết địch nhanh hơn, cho nên, trên tu vi ưu thế chính là ưu thế lớn nhất.

Mà tu vi cao chính là tu luyện thiên phú trực quan thể hiện.

Đương nhiên, cũng có một số võ giả thực lực cường đại, so với tu vi cấp bậc cao hơn một chút, có võ giả thì là chiến đấu thiên phú xuất chúng, cho dù thực lực hơi kém một chút, cũng có thể nhanh hơn đánh chết mục tiêu.

Những cái này đều là cá nhân sở trường, cũng có thể xem như thiên phú một trong, đang chọn nhỏ thời điểm cũng có thể chiếm được nhất định tỉ lệ ảnh hưởng.

Quy kết đến cùng một câu, Huyền Dương Tông tuyển nhận đệ tử, tự nhiên là muốn thiên phú tốt nhất đệ tử, chỉ cần thiên phú đủ xuất chúng, thông qua tuyển chọn liền không có vấn đề.

Tại Huyền Dương Tông chấp sự chỉ dẫn, nhóm đầu tiên võ giả rất nhanh tiến nhập 'Huyền Võ Trận'.

Ước chừng một phút đồng hồ, liền có năm mươi người từ 'Huyền Võ Trận' bên trong rời đi, thông qua vòng thứ nhất tuyển chọn.

Này năm mươi người bị Huyền Dương Tông chấp sự dẫn dắt đến tấn cấp khu vực, vẫn còn 'Huyền Võ Trận' bên trong 250 người, tất bị 'Huyền Võ Trận' chủ động bài xích ra ngoài, toàn bộ đào thải.

Ngay sau đó chính là nhóm thứ hai.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Thông qua tuyển chọn

Trần Hữu Nghĩa

Chương 27: Thông qua tuyển chọn

La Phàm cùng Tô Ấu Huyền, đều tại nhóm thứ hai.

Tổng cộng 300 danh tuổi trẻ võ giả, tiến nhập 'Huyền Võ Trận', vừa vào trong trận, mọi người liền phát hiện những người khác đều không thấy, khắp thiên địa chỉ còn lại chính mình.

Phía trước, hào quang hội tụ, ngưng tụ thành hình người, lộ ra Võ Đạo nhị trọng tu vi khí tức.

Căn cứ Trịnh Tinh Hà giới thiệu, đây là thực lực kia tại Võ Đạo nhị trọng trung kỳ địch nhân, đem nó đánh bại liền có thể rời đi Huyền Võ Trận.

Vào ——

Trận pháp năng lượng ngưng tụ địch nhân vừa mới hoàn thành, La Phàm liền xông tới, toàn thân cơ bắp một kéo căng, lực lượng bạo một, một quyền đánh ra.

Đối phương cũng thực lực bạo phát, một quyền hướng La Phàm đánh tới, cứng đối cứng.

Phanh ——

Hai quyền tương đối, một tiếng bạo vang, đối phương nắm tay bị La Phàm đánh xơ xác.

La Phàm một quyền này tiếp tục mãnh kích về phía trước, đánh vào đối phương lồng ngực, trực tiếp đem đối phương cả người đều đánh nổ.

Chỉ là trận pháp năng lượng ngưng tụ mà thành thân thể, cũng không phải là huyết nhục thân thể, La Phàm quyền lực quá kinh khủng, tự nhiên là một quyền đánh tan, hóa thành quang mưa tiêu tán.

Nháy mắt sau đó, liền có một cỗ lực lượng đem La Phàm bao phủ, nháy mắt, La Phàm liền bị Huyền Võ Trận tổng ra ngoài.

Một giây đánh chết mục tiêu, La Phàm cái thứ nhất xuất ra.

Rất nhanh. . . Lại có người thứ hai, người thứ ba bị Huyền Võ Trận tổng xuất, đều là Võ Đạo tam trọng hậu bối thiên tài, đối mặt Võ Đạo nhị trọng bọn họ có được nghiền ép tính thực lực, rất nhanh liền có thể chấm dứt chiến đấu.

Làm thứ bảy người bị Huyền Võ Trận rất nhanh tổng xuất, đằng sau ra võ giả tốc độ chậm một ít, ra đệ bát người là Võ Đạo nhị trọng võ giả, đối phó cùng cảnh giới võ giả, tự nhiên hao phí thời gian càng dài một ít.

Cái thứ mười hai. . .

La Phàm mục quang sáng ngời, là Tô Ấu Huyền.

La Phàm mỉm cười, Tô Ấu Huyền, có thể tại cái bài danh này xuất ra, tốc độ hay là rất nhanh, để cho đợi chút nữa thông qua tuyển chọn năm đám võ giả cùng nhau tiến hành đợt thứ hai tuyển chọn, năng phía trước một trăm danh xuất ra không khó lắm.

Tô Ấu Huyền cùng hắn cùng nhau trở thành Huyền Dương Tông đệ tử, ổn.

. . .

Chưa tới một canh giờ, năm đám tuyển chọn toàn bộ hoàn thành.

Tổng cộng có 250 danh võ giả, thông qua vòng thứ nhất tuyển chọn, vòng thứ nhất đào thải võ giả, liền cao tới ngàn người trở lên.

Bị loại bỏ võ giả, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ uể oải.

Tông môn, mới là võ giả chân chính bay lên địa phương, không vào tông môn, ngốc trong gia tộc cả đời cũng khó có thể siêu thoát gia tộc hệ thống.

Tông môn võ giả, gia tộc võ giả, thành tựu tương lai một cái thiên, một chỗ, có cách biệt một trời một vực.

Thông qua vòng thứ nhất tuyển chọn 250 danh võ giả, cũng không phải là tất cả mọi người rất hưng phấn, Huyền Dương Tông tại Thanh Hà Quận tuyển nhận một trăm danh đệ tử, còn có 150 người muốn đào thải.

Tông môn tuyển nhận đệ tử, chỉ cầu tinh anh.

Lấy Huyền Dương Tông làm thí dụ, môn hạ đệ tử đầu igit tương lai cũng là Võ Đạo lục trọng võ giả, xuất sư tại một cái thị trấn đủ để danh chấn một phương.

Đây còn là yếu nhất đệ tử, hơi hơi có tiền đồ điểm, cũng có thể đột phá Võ Đạo thất trọng, trở thành tông sư, tiến nhập nội môn, thành tựu tại Võ Đạo

thất trọng đến cửu trọng đều có.

Càng có thậm chí, có thể cá vượt long môn, đột phá chân đạo, trở thành toàn bộ Giang Châu cảnh nội phong vân một cõi đại nhân vật.

Rất nhanh, đợt thứ hai tuyển chọn bắt đầu.

250 người, toàn bộ tiến nhập 'Huyền Võ Trận', trong cùng một lúc bên trong, tất cả mọi người chỗ trận pháp trong không gian, đều xuất hiện một cái do trận pháp năng lượng ngưng tụ mà thành Võ Đạo nhị trọng trung kỳ võ giả.

Tại mục tiêu ngưng tụ thành hình trước tiên, tất cả mọi người bộ đều hướng mục tiêu vọt tới, không hèn mà cùng xuất thủ, muốn bằng nhanh đến thời gian chấm dứt chiến đấu.

Vên vện một cái thời gian hô hấp, Huyền Võ Trận, đồng thời có sáu người xuất hiện, bọn họ đều là kích miểu sát đối phương, bị Huyền Võ Trận truyền tống ra ngoài.

Sáu người này, năm cái Võ Đạo tam trọng, một cái Võ Đạo nhị trọng.

Kia Võ Đạo nhị trọng võ giả, chính là La Phàm, tại thời khắc này tự nhiên là cực kỳ dễ làm người khác chú ý, hấp dẫn rất nhiều ánh mắt của người.

La Phàm danh chấn Thanh Hà Quận thành, Thanh Hà Quận hậu bối võ giả, đa số biết hắn, biết hắn là kia cái bạo đánh người của Thẩm Chân Kiệt, đối với hắn có biểu hiện như thế, cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Nhưng còn rất nhiều võ giả, cũng không hiểu biết La Phàm là ai, trong nội tâm liền tương đối rung động, lấy La Phàm về mặt kinh hãi.

Liền Huyền Dương Tông vị kia chân đạo cảnh giới ngoại môn trưởng lão 'Trịnh Tinh Hà', cũng nhận không được nhiều La Phàm hai mắt.

Hiển nhiên, La Phàm phần này biểu hiện để cho hắn vị này chân đạo cường giả đều hơi có chút kinh ngạc, bị hắn trọng điểm chú ý tới.

Thông qua vòng thứ nhất tuyển chọn, thực lực cũng không yếu, trong đó Võ Đạo tam trọng tu vi võ giả số lượng đều vượt qua ba mươi người, cho nên . . . Bị Huyền Võ Trận tiếp sau tống xuất tới võ giả cũng là từng cái xuất hiện.

Ngắn ngủn mười mấy giây đồng hồ, liền có ba mươi ba người rời đi Huyền Võ Trận, ngoại trừ La Phàm bên ngoài, đều là Võ Đạo tam trọng võ giả.

Năm nay, Thanh Hà Quận tham gia Huyền Dương Tông đệ tử tuyển chọn Võ Đạo tam trọng hậu bối võ giả, đúng lúc là ba mươi hai người, không có ngoại ý muốn toàn bộ thông qua tuyển chọn.

Lại còn, ngoại trừ một cái chiến lực biến thái La Phàm bên ngoài, không có cái thứ hai Võ Đạo nhị trọng võ giả, có được vượt cấp khiêu chiến Võ Đạo Dg trọng thực lực, thông qua tuyển chọn thời gian đều tại Võ Đạo tam trọng về sau.

Vên vện qua mười giây đồng hồ trái phải khoảng thời gian, lại có võ giả bị Huyền Võ Trận tống xuất, một ít thực lực cường đại Võ Đạo nhị trọng võ giả, cũng bắt đầu giải quyết xong mục tiêu, thông qua tuyển chọn.

Cách mỗi vài giây đồng hồ, liền có một người xuất hiện, có khi thậm chí cùng lúc xuất hiện hai người.

Rời đi Huyền Võ Trận võ giả, thấy mình thuộc về trước một trăm danh ở trong, trên mặt đều đã tuôn ra nòng đậm sắc mặt kinh hi.

La Phàm tinh thần chăm chú nhìn nhìn, những người khác hắn cũng không để ý, thầm nghĩ thấy được Tô Ấu Huyền có thể phía trước một trăm danh xuất ra, thông qua tuyển chọn.

Cứu người cứu được ngọn nguồn, đưa phạt đưa đến tây.

Từ La Phàm đáp ứng xuất thủ cứu Tô Ấu Huyền một khắc này bắt đầu, La Phàm liền quyết định không phải là cứu nhất thời, mà là muốn chân chính cải biến Tô Ấu Huyền vận mệnh.

Lấy Tô Ấu Huyền dung mạo, theo tuổi tác lớn lên, vên vện là Võ Đạo nhất trọng tu vi trên giang hồ hành tẩu, lại không ai thù hờ, sớm muộn hội nhập một ít ác nhân ma chương.

Cho nên, La Phàm không chỉ là đem Tô Ấu Huyền cứu ra Đông Hoang trấn là được rồi, vì để tránh cho bị thăm như vậy kết quả, mang theo Tô Ấu Huyền cùng nhau gia nhập Huyền Dương Tông, là kết quả tốt nhất.

Trở thành Huyền Dương Tông đệ tử, Tô Ấu Huyền liền có cải biến vận mạng cơ hội, tuy tông môn đệ tử đang lúc cạnh tranh cũng rất tàn khốc, nhưng ít ra. . . Không đến mức bị người liên da lẫn xương đều băm được.

La Phàm có con đường của mình muốn đi, không có khả năng một mực đem Tô Ấu Huyền mang theo trên người, Tô Ấu Huyền cũng gia nhập Huyền Dương Tông, La Phàm liền có thể toàn tâm toàn ý tu luyện, chuyên tâm làm chuyện của mình.

Theo lần lượt tuổi trẻ võ giả xuất hiện, đột nhiên. . . La Phàm mục quang sáng ngời.

Ở đây rất nhiều võ giả mục quang cũng đồng thời sáng ngời.

Tô Ấu Huyền xuất hiện!

Tuy nàng mới mười năm tuổi, nhưng đã là mười phần đáng đáp mỹ nhân, hết sức làm người khác chú ý.

La Phàm tính một chút thông qua tuyển chọn nhân số, Tô Ấu Huyền đúng lúc là thứ bốn mươi tám người, đối với một trăm danh ngạch mà nói, đây là tương đối gần phía trước một cái bài danh.

Có thể thấy Tô Ấu Huyền tu vi mặc dù mới là Võ Đạo nhị trọng sơ kỳ, nhưng thực lực tại Võ Đạo nhị trọng đỉnh phong, lại là đều cực kỳ không kém.

Tô Ấu Huyền cũng chú ý tới thứ hạng của mình, trên mặt lộ ra sắc mặt kinh hi, mục quang cùng La Phàm một đôi, nhìn nhau cười cười.

Tô Ấu Huyền thành công thông qua tuyển chọn, trở thành Huyền Dương Tông đệ tử, La Phàm trong nội tâm yên ổn lên.

Hai người quen biết một hồi, Tô Ấu Huyền là La Phàm rời đi đất hoang trao người bạn thứ nhất, trợ nàng gia nhập Huyền Dương Tông, đối với nàng đối với mình như thể đều xem như có giao cho, này làm La Phàm trong nội tâm khoan khoái.

Đối với đằng sau ai ai sẽ trở thành trước một trăm danh, La Phàm không có gì hứng thú.

Vén vén nửa khắc đồng hồ, cái thứ một trăm thông qua tuyển chọn võ giả từ Huyền Võ Trận bên trong rời đi.

Huyền Dương Tông trưởng lão Trịnh Tinh Hà nhất thời đóng lại 'Huyền Võ Trận', trong trận 150 danh võ giả, cũng bị chuyển dời đến mặt khác một mảnh khu vực.

Còn không có đánh bại mục tiêu, liền trong lúc bất chợt bị truyền tống ra ngoài, rất hiển nhiên đây không phải thông qua tuyển chọn, mà là. . . Bị loại bỏ.

Bị loại bỏ 150 danh võ giả, nhất thời ồ ồ, mất mát, có thậm chí chảy ra nước mắt, khóc lên.

Gia nhập Huyền Dương Tông, là bọn họ từ nhỏ hơi bị phấn đấu, hơi bị phấn đấu mộng tưởng.

Nhưng sự thật tàn khốc, có giấc mộng này người rất nhiều, nhưng danh ngạch lại có hạn, đã định trước đại đa số người cũng bị đào thải.

Chỉ là, vòng thứ nhất đã bị đào thải võ giả, ngược lại tiêu sái một ít, bởi vì bọn họ liền vòng thứ nhất tuyển chọn đều không thông qua, cự ly một trăm danh ngạch thật sự là quá xa xôi, mặc dù có thất lạc, nhưng là không đến mức quá thương tâm.

Những cái kia thông qua vòng thứ nhất tuyển chọn võ giả, cự ly một trăm danh ngạch gần tại thước gấp, rõ ràng cách mộng tưởng có thể chạm vào, có thể tại đợt thứ hai bị loại bỏ, loại này tạo ngộ là thật có chút tàn nhẫn, thương tâm không thể tránh được.

Nhìn nhìn những cái kia bị loại bỏ võ giả, thông qua tuyển chọn đám võ giả thì thần thái không đồng nhất.

Có đắc chí.

Có thần sắc vui mừng.

Có vẻ mặt nghiêm túc.

Có mặt mày hớn hở.

Cùng đào thải võ giả làm ra biểu hiện tới thất lạc, ồ ồ, thương tâm, thậm chí là khóc rống, hình thành tươi sáng rõ nét so sánh.

Võ Đạo thế giới, là một cái kim tự tháp thế giới, càng là cường đại võ giả, càng đến gần kim tự tháp đỉnh, số lượng lại càng ít.

Võ giả từng cái cảnh giới đề thăng, người thành công chỉ là một số ít, có đại lượng võ giả sẽ bị đào thải Võ Đạo trên đường, tựa như cùng những cái này bị Huyền Dương Tông đào thải võ giả, giống như đúc.

Cho nên, nếu muốn trở thành cường giả, nếu muốn leo lên kim tự tháp đỉnh, liền không thể trở thành đào thải người, chỉ có thể giẫm lên người khác nước mắt cùng ồ ồ tiến lên.

La Phàm nhìn nhìn những cái kia đào thải người, hẳn có thể nhận thức càng có thể lý giải cảm thụ của bọn hắn, nguyên nhân chính là như thế, La Phàm trong nội tâm càng thêm kiên định, muốn làm một cường giả!

Đào thải võ giả bị trục xuất ra Huyền Dương Tông cứ điểm, không bao lâu, trên quảng trường ngoại trừ người của Huyền Dương Tông ra, chỉ còn lại một trăm danh thông qua tuyển chọn hậu bối võ giả.

Huyền Dương Tông trưởng lão Trịnh Tinh Hà đáp hư mà đến, lại đứng ở trên không quảng trường, mới mở miệng thanh âm liền vang dội vang vọng tại chúng võ giả bên tai:

"Chúc mừng các người, thông qua bốn tông tuyển chọn, từ giờ trở đi, các người đều là ta Huyền Dương Tông ngoại môn đệ tử, thuộc sở hữu Thanh Hà Đường."

Tuy thông qua tuyển chọn một trăm danh võ giả, trong nội tâm biết mình đã là Huyền Dương Tông đệ tử, nhưng chính tai nghe được Huyền Dương Tông trưởng lão tuyên bố kết quả này, chúng võ giả vẫn là hết sức cao hứng.

Bao nhiêu năm tu luyện cùng kiên trì, chỉ vì cái mục tiêu này, nay Thiên Mộng nghĩ rốt cục thành công, từng cái một trên mặt đều tràn đầy hưng phấn cùng kích động.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Nhất giai Man Thú

Trịnh Tinh Hà dừng lại một lát, tiếp tục nói: "Huyền Dương Tông ngoại môn, tổng cộng có tứ đại đường, theo thứ tự là Thanh Hà Đường, Đông Lâm Đường, Tử Sơn Đường, Đông Dương Đường, mỗi một đường đối ứng một quận.

Cách mỗi hai năm, ngoại môn bốn nhà phân biệt tại bốn quận chi địa tất cả thu một trăm danh đệ tử, tiến nhập tông môn về sau, các người những cái này mới đệ tử muốn tiến hành nhập môn thi đấu.

Nhập môn thi đấu, là các người tại tông môn dương danh đứng vạn cơ hội thật tốt, bài danh phía trên, sẽ đạt được tông môn ban thưởng, ví dụ như. . . Trước một trăm danh sẽ đạt được mười điểm tông môn điểm công hiến.

Nếu là có thể tại nhập môn thi đấu trên đạt được Top 10 danh, như vậy chúc mừng người, không chỉ hội đạt được một trăm điểm tông môn điểm công hiến, thượng phẩm công pháp vũ kỹ, còn có thể chịu tông môn trọng điểm bồi dưỡng, gia nhập thiên tài doanh, tiến nhập tông môn tu luyện bảo địa tiến hành tu luyện.

Nhập môn thi đấu không chỉ là các người cá nhân vinh dự chi tranh, lại càng là ngoại môn bốn nhà vinh dự chi tranh, cũng là các người tứ đại quận vực vinh dự chi tranh!

Rất không may báo cho các người, Thanh Hà Đường tại nhập môn thi đấu, đã liên tục hai lần đạt được cuối cùng một người, này làm mất khác ba quận đệ tử, đối với Thanh Hà Quận mà đến đệ tử rất là xem thường.

Lần này, các người Thanh Hà Quận nếu là tiếp tục tại nhập môn thi đấu trên bài danh cuối cùng, đó chính là liên tục ba lần kế cuối, đừng nói là các người, liền ngay cả chúng ta này trưởng bối đều cảm thấy không mặt mũi gặp người.

Hiện tại, các người nói cho ta biết. . . Lần này nhập môn thi đấu, các người Thanh Hà Quận còn có thể sẽ không kế cuối?"

Tông môn bên trong, không chỉ có cường đại công pháp truyền thừa, mấu chốt nhất chính là có cực kỳ kịch liệt cạnh tranh hình thức, từ gia nhập tông môn một khắc này lên, cạnh tranh lại bắt đầu.

Đồng thời gia tộc thiên tài hậu bối, cái nào không phải là trong lòng có ngạo khí, sao có thể cam tâm chính mình không bằng người khác?

Nhất là Huyền Dương Tông ngoại môn bốn nhà phân chia, trực tiếp lấy bốn quận danh tiếng mà phân ra, dù cho không tiến hành tỷ thí, cũng có thể khiến cho tất cả quận đệ tử địa vực chi tranh.

Hiện tại, thu được một cái nhập môn thi đấu, càng làm cho đến từ bốn quận đệ tử cùng đánh nhau gà tựa như, dồn hết sức lực xông về phía trước, không cam lòng khuất người về sau.

Cho nên, lúc Thanh Hà Quận những cái này mới nhập Huyền Dương Tông đệ tử nghe nói Thanh Hà Quận đã liên tục hai lần tại nhập môn thi đấu trên kế cuối, trong nội tâm là xấu hổ lại là phẫn nộ, lại còn vô tận chiến ý bạo phát.

"Sẽ không! Tuyệt đối sẽ không!"

Chúng tuổi trẻ võ giả cùng kêu lên hò hét lên.

Thanh Hà Quận hai lần trước bại nhập Huyền Dương Tông đệ tử, tại chúng mới đệ tử trong nội tâm, đã về vì 'Cay gà' một loại, lại còn, bọn họ trong nội tâm vô cùng tin tưởng vững chắc, mình tuyệt đối không phải là 'Cay gà', chắc chắn sẽ không tại nhập môn thi đấu trên tiếp tục kế cuối.

"Các ngươi chiến ý vô cùng cao, này rất tốt, hi vọng thực lực của các ngươi có thể cùng chiến ý thành có quan hệ trực tiếp, đừng cho Thanh Hà Đường các trưởng bối lần nữa thất vọng."

Trịnh Tinh Hà dăm ba câu liền điều động nổi lên chúng Thanh Hà Quận đệ tử chiến ý chiến ý, hơi hơi lộ ra mỉm cười, nói:

"Hôm nay, còn lại thời gian các ngươi có thể cùng người nhà cáo biệt, thế nhưng vào đêm lúc trước phải trở lại tông môn theo đây, ban đêm tại theo địa nghỉ ngơi, ngày mai sáng sớm, cười thú trước xe hướng Huyền Dương Tông, giải tán."

Nói xong, Trịnh Tinh Hà thân ảnh lóe lên, rất nhanh tiêu thất tại thiên không.

Chúng tuổi trẻ vô giả đều hướng ngoài quảng trường đi đến, cùng thân nhân của mình tụ họp, vẻ mặt mừng rỡ cùng cười vui, không khỏi bật hơi nhường mây.

La Phàm cùng Tô Ấu Huyền là lang thang vô giả, không có người thân, lúc này lại là có chút khác loại, hai người hiển lộ vẻ lo lắng.

"Sự đệ sự muội, các ngươi không có người thân sao?"

Một vị Võ Đạo bát trọng n

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Nhập Huyền Dương Tông

Đang lúc hoàng hôn, thái dương rủ xuống.

Tại Huyền Dương sơn mạch bên trong ghé qua thú trước đoàn xe phương cách đó không xa, xuất hiện một tòa thẳng đứng thẳng Vân Tiêu to lớn sơn phong.

Chính là Huyền Dương sơn mạch chủ phong —— Huyền Dương Phong.

Núi cao một ngàn 800 trượng, đỉnh núi, có trắng ngần Bạch Tuyết, dưới núi lại là thủy thủy lâm râm.

Huyền Dương Phong chân núi, chừng trăm trượng, đại lộ bên cạnh liền đứng thẳng một khối to lớn tấm bia đá, trên thư 'Huyền Dương Tông' ba chữ.

Ba chữ như đao khắc kiếm vạch, mười phần lăng lệ, rầm rộ.

Thú đoàn xe đi qua, trên xe Huyền Dương Tông mới đệ tử đều thấy được này khối tấm bia đá, trong ánh mắt đều để lộ ra sùng kính cùng vẻ hưng phấn.

Huyền Dương Tông, cuối cùng đã tới.

Thú đoàn xe đến Huyền Dương Tông, thẳng vào ngoại môn mà đi.

Ngoại môn bốn nhà, phân biệt ở vào Huyền Dương Phong chân núi bốn phương tám hướng, Thanh Hà Đường tại đông, Tử Sơn Đường tại nam, Đông Lâm Đường tại tây, Đông Dương Đường tại bắc.

La Phàm đợi mới đệ tử, là từ Thanh Hà Quận thu lại, thuộc sở hữu Thanh Hà Đường, đến Huyền Dương Phong thú đoàn xe liền rời đi chủ đạo.

Chủ đạo trực tiếp lên núi, đi thông Huyền Dương Tông nội môn, trái phải tất cả hai cái ngã rẽ, thông hướng ngoại môn bốn nhà, thú đoàn xe trực tiếp đi đến Thanh Hà Đường.

Huyền Dương Phong thân núi cao vút, dưới đáy to lớn, chiếm một diện tích hơn mười dặm, ngoại môn tọa lạc tại chân núi bốn phương, mỗi một đường đều đất đai cực kỳ rộng lớn, phòng ốc đông đảo.

Lại còn, mỗi một năm đều có ngoại môn đệ tử tu vi đột phá Võ Đạo thất trọng, tấn chức nội môn đệ tử, hoặc là niên kỷ đến ngoại môn đệ tử giới hạn, xuất sư rời đi tông môn.

Cho nên, mới gia nhập một trăm danh mới đệ tử, đối với ngoại môn bốn nhà không có bất kỳ áp lực.

Thanh Hà Đường trên quảng trường, có đại lượng đệ tử hội tụ.

Hôm nay, là mới đệ tử nhập môn ngày, Thanh Hà Đường đệ tử đều đến từ Thanh Hà Quận, đám đệ tử cũ đối với cái này một đám mới đệ tử đến, đều rất cảm thấy hứng thú.

"Lại là một lần mới đệ tử nhập môn thời điểm, không biết lần này chúng ta Thanh Hà Đường, có hay không đặc biệt xuất chúng mới đệ tử, có thể tại nhập môn thi đấu trên xuất một chút danh tiếng, đừng làm cho chúng ta Thanh Hà Đường lại điểm đề."

"Ai. . . Chúng ta Thanh Hà Đường đệ tử, thật sự là một đời không bằng một đời, tốt nhất giới còn có người có thể tại nhập môn thi đấu trên xông vào Top 10, trên giới thế nhưng là liền Top 10 cũng không có tiến."

"Lời ấy sai rồi, trên giới đệ tử là chẳng ra gì, bất quá lần này chúng ta Thanh Hà Quận còn là có thêm mấy cái không tệ thiên tài, trong đó hai cái, càng xuất sắc, đủ để cùng mặt khác ba nhà đệ nhất thiên tài mới đệ tử tranh phong."

"Đúng vậy, Tổng gia Tổng Thiên Kiêu, mười một tuổi bước vào Võ Đạo nhất trọng, 14 tuổi đột phá Võ Đạo tam trọng, có thể đứng hàng nhất đẳng thiên tài, có rất lớn hi vọng trùng kích Top 10 chi vị."

"Ta nghe nói Hạng gia Hạng Thiếu Vân tư chất càng cao, mười tuổi bước vào Võ Đạo nhất trọng, mười ba tuổi đột phá Võ Đạo tam trọng, hiện tại mười lăm tuổi, đã là Võ Đạo tam trọng tu vi đỉnh cao, có thể đứng hàng siêu hạng thiên tài, nhập môn thi đấu Top 10 hẳn là ổn định là có thể tiến, lại còn, có rất lớn hi vọng trùng kích trước bốn."

"Ah. . . Xem ra lần này chúng ta Thanh Hà Quận ngược lại thật sự là ra mấy cái không tệ thiên tài đệ tử, bất quá cái khác ba quận đệ tử từ trước đến nay không kém, không biết lần này có thể hay không vượt qua Từ Sơn Đường hay là Đông Dương Đường, đừng làm cho Thanh Hà Đường liên tục ba giới kể cuối, bằng không chúng ta Thanh Hà Đường đệ tử thật đúng là trên mặt không ánh sáng."

"Này cũng khó mà nói, Đông Lâm Đường từ trước đến nay cường thịnh, tự không cần phải nói, ta nghe nói Từ Sơn Đường, Đông Dương Đường lần này trong hàng đệ tử, cũng có không ít cực kỳ xuất sắc nhân vật thiên tài, Thanh Hà Đường muốn tránh liên tục ba giới kể cuối, khó a. . . !"

. . .

Thanh Hà Đường các đệ tử tán gẫu, thẳng đến một đội thú

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Nhập môn thi đấu

La Phàm nghe vậy, không khỏi một tiếng cười khẽ, nói:

"Một cái ngoại môn đệ tử, cũng được xưng tụng là 'Cự đầu' ? Võ Đạo lục trọng, cũng có thể xem như 'Siêu cấp cường giả' ? Vị sư huynh này người là đang nói chê cười đầu, vẫn là tại cố ý trào phúng người khác?"

Thẩm Lâm thần sắc cứng đờ, hẳn chỉ là Thẩm gia chi mạch xuất thân, tại Thanh Hà Đường một mực đi theo Thẩm gia chủ mạch xuất thân Thẩm Nhược Phi sau lưng điều võ dương oai, đối với Thẩm Nhược Phi, tự nhiên là mã thí tăng bốc không ngừng, có thể thổi rất cao liền thổi rất cao, trào phúng thẩm nhược phong hẳn là tuyệt đối không dám.

Hiện tại bị La Phàm vừa nói như vậy, Thẩm Lâm thật không biết nên như thế nào nói tiếp, mục quang hơi hơi liếc mắt Thẩm Nhược Phi liếc một cái, thấy Thẩm Nhược Phi mặt mũi tràn đầy sưng lạnh, chỉ là mục quang hung ác nhìn nhìn La Phàm, tựa hồ cũng không có đối với chính mình tức giận, trong nội tâm thở ra một hơi.

Thẩm Nhược Phi tự nhiên sẽ không bởi vì La Phàm một câu, mà khẩu súng đầu chuyển hướng Thẩm Lâm, ngược lại nhìn nhìn La Phàm càng thêm hung ác âm trầm.

Một bên, Thẩm Chân Kiệt lạnh giọng quát: "La Phàm, đến Huyền Dương Tông, người đừng vội lại can rờ, Huyền Dương Tông tông quy nghiêm ngặt, đừng nói người đầu kia Mạn Thú hắc ngưu không ở nơi này, cho dù ở chỗ này, cũng không giúp được người."

La Phàm nhàn nhạt quét Thảm Chân Kiệt liếc một cái, khoe miệng hơi hơi lộ ra một tia khinh thường tiểu ý, nói: "Cho nên nha. . . ? Người nghĩ lại cùng ta quyết đấu một lần sao?"

Cảm nhận được La Phàm trong ánh mắt sắc bén, Thảm Chân Kiệt trong nội tâm khẽ run, không tự chủ được tụt hậu nửa bước.

Bất quá, nghĩ đến bây giờ là thân ở Huyền Dương Tông, lại còn Thảm gia có không ít thiên tài hậu bối đều là Huyền Dương Tông đệ tử, Thảm Chân Kiệt trong nội tâm dừng khí liền đủ lên.

Thảm Chân Kiệt bởi vì chính mình lui về phía sau mà tức giận hừ một tiếng, nói:

"Huyền Dương Tông tông quy, môn hạ đệ tử mỗi một tuần ở trong, phải khiêu chiến mà lại bị khiêu chiến một lần, La Phàm, về sau còn có cho người chịu, ngày ấy người đánh ta một lần, tương lai ta sẽ gấp mười, gấp trăm lần hoàn trả."

La Phàm ha ha cười cười, nói: "Huyền Dương Tông tông quy ta cũng hiểu, người ngược lại là nhắc nhở ta, về sau mỗi trong vòng mười ngày, ta cũng có thể khiêu chiến người một lần, Thảm Chân Kiệt, mỗi tháng ta có thể khiêu chiến người ba lần, ta cam đoan người mỗi lần cũng có thể cảm nhận được tối cực hạn đã kích."

Sắc mặt của Thảm Chân Kiệt khẽ biến, trong nội tâm tại tính toán, về sau mỗi một tuần ngày đầu tiên, đều đến làm cho người quen khiêu chiến chính mình, đem một lần đó bị khiêu chiến số lần dùng, tránh rơi vào La Phàm trong tay thua thiệt.

Huyền Dương Tông lập nhiều môn hạ đệ tử mỗi một tuần ở trong, phải khiêu chiến mà lại bị khiêu chiến một lần tông quy, chính là muốn thông qua kịch liệt cạnh tranh khích lệ môn hạ đệ tử, không ngừng trở nên mạnh mẽ.

Không thay đổi mạnh mẽ, tại mỗi một lần khiêu chiến hay là bị khiêu chiến, sẽ bị đánh.

Bất quá, tông quy tuy nghiêm khắc, lại cũng không là tất cả đệ tử cũng có thể cảm nhận được phần này tàn khốc cạnh tranh.

Chỉ cần trong tông môn, có bản thân đồng tộc người, như vậy, khiêu chiến cũng tốt, bị khiêu chiến cũng thế, cũng có thể tại chính mình người trong đó hồ lộng qua.

Đây là không thể tránh né sự tình, một ít đại Võ Đạo gia tộc, tộc nhân đông đảo, bái nhập Huyền Dương Tông hậu bối đệ tử khả năng nhiều cái, thậm chí nhiều đến trên mười cái, bọn họ phối hợp với nhau, tự nhiên có thể hóa giải tông quy định ở dưới tàn khốc cạnh tranh.

Thế nhưng, nếu là đệ tử đang lúc gây ra mâu thuẫn, như vậy cái này khiêu chiến cùng với bị khiêu chiến tông quy, lại là rất tiện cho bọn họ giải quyết mâu thuẫn con đường.

Bởi vậy, mặc dù có ít người hội đem giúp nhau khiêu chiến tông quy hồ lộng qua, nhưng tổng thể mà nói, chúng đệ tử ở giữa tranh đấu vẫn rất kịch liệt, bởi vì một chút mâu thuẫn mà vùng tay đánh nhau quyết đấu thường xuyên có thể thấy.

La Phàm thái độ

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Liên tục tấn cấp

Đông Lâm Đường trưởng lão 'Hoa Mộ Vân' .

Thanh Hà Đường trưởng lão 'Trịnh Tinh Hà' .

Đông Dương Đường trưởng lão 'Ngu Đồng Phương' .

Từ Sơn Đường trưởng lão 'Hong Chính Sơ' .

Bốn vị chân đạo cường giả phân biệt phi hành đến quảng trường bốn góc, cùng kêu lên quát: "Nhập môn thi đấu vòng thứ nhất, xông Huyền Võ Trận, quyết ra trước một trăm cường."

Tiếng nói rơi, bốn người phân biệt lấy ra một mặt lệnh kỳ, chân khí rót vào, từ phía lệnh kỳ ánh sáng phát ra rực rỡ, đem trọn cái trên quảng trường tất cả

mới đệ tử toàn bộ bao phủ.

Nháy mắt thời gian, trên quảng trường liền kích phát ra một cái Huyền Võ Trận, 400 danh mới đệ tử toàn bộ đều tại trong đó.

Bất đồng đệ tử, ở trong Huyền Võ Trận ở vào bất đồng không gian.

Bốn đạo thanh âm, đồng thời vang vọng tại trận pháp mỗi một chỗ không gian: "Ở trong Huyền Võ Trận, các người gặp phải đối thủ càng ngày càng mạnh, như bị trận pháp năng lượng ngưng tụ đối thủ đánh bại, sẽ đào thải ra khỏi (ván) cục, cuối cùng lưu lại ở trong Huyền Võ Trận một trăm vị đệ tử, nổi tiếng Top 100."

Mỗi một cái không gian, đều có trận pháp năng lượng ngưng tụ, hóa thành hình người, lộ ra Võ Đạo tam trọng sơ kỳ khí tức.

Mới là đối thủ thứ nhất, vậy mà cũng đã là Võ Đạo tam trọng sơ kỳ thực lực, đằng sau xuất hiện đối thủ nhất định sẽ càng ngày càng mạnh, có thể ở trong Huyền Võ Trận tồn lưu lại, mỗi cái đều là thực lực cường đại tinh anh.

Đối với La Phàm mà nói, Võ Đạo tam trọng sơ kỳ không đáng nhắc tới, thân thể hắn lực lượng bạo phát, một quyền đánh ra, liền đem năng lượng đó vỡ giả oanh bạo.

Chỉ chớp lát sau, lại một đoàn trận pháp năng lượng hội tụ, ngưng tụ thành một cái Võ Đạo tam trọng trung kỳ võ giả, thực lực so với cái thứ nhất cao một cái tiểu tầng thứ.

Võ Đạo tam trọng trung kỳ, như cũ khó khăn La Phàm thân thể cự lực chống lại.

Lấy La Phàm thực lực, cho dù là gặp được Võ Đạo tam trọng đỉnh phong cũng không có sợ, Huyền Võ Trận bên trong đối thủ tự nhiên là không làm gì được hắn.

Bất quá, đối với nó đệ tử của hắn mà nói, Võ Đạo tam trọng thực lực đối thủ lại khó đối phó, một ít Võ Đạo nhị trọng tu vi đệ tử, cũng bị điều này có thể lượng vỡ giả cho đánh ra.

Thường cách một đoạn thời gian, trong trận đều biết xuất hiện một cái thực lực càng mạnh năng lượng vỡ giả, như La Phàm có thể thành thạo ứng đối đệ tử không nhiều lắm, lần lượt đệ tử bị oanh xuất Huyền Võ Trận ngoại.

Vén vện qua chừng nửa canh giờ, thứ ba trăm danh đệ tử bị oanh xuất Huyền Võ Trận, bốn vị chân đạo trưởng lão đem lệnh kỳ vừa thu lại, Huyền Võ Trận nhất thời biến mất.

Đang trong chiến đấu một trăm danh đệ tử, trong lúc bất chợt đối thủ hư không tiêu thất, chúng đệ tử trở lại trong sân rộng.

La Phàm quan sát một chút, này một trăm danh trong hàng đệ tử cũng không có phát hiện Tô Ấu Huyền, nàng mới Võ Đạo nhị trọng sơ kỳ tu vi, thực lực không đạt được Võ Đạo tam trọng tầng thứ, bị loại bỏ.

"Vòng thứ nhất hoàn tất, trước một trăm cường quyết ra, chúc mừng các người đạt được tông môn điểm công hiến mười điểm."

Đồng Lâm Đường trưởng lão Hoa Mộ Vân đối với trước một trăm danh đệ tử chúc mừng một câu, nói tiếp: "Kế tiếp hai hai quyết đấu, tiến hành lời đài đấu vòng loại, người thắng tấn cấp, kẻ bại đào thải."

Lập tức, liền có mấy vị ngoại môn chấp sự tiến lên, đăng ký trước một trăm danh đệ tử tính danh.

Quảng trường hơi nghiêng, lúc trước đào thải 300 danh mới đệ tử đều tro mắt nhìn trong quảng trường trước một trăm danh, trong ánh mắt tràn đầy vẻ hâm mộ.

Huyền Dương Tông tông môn điểm công hiến, một chút liền giá trị một trăm lượng bạc, trước một trăm danh đều đạt được mười điểm điểm công hiến ban thưởng, tương đương với ngàn lượng bạc.

Ngàn lượng bạc đối với Võ Đạo nhị trọng, tam trọng tuổi trẻ võ giả, lực hấp dẫn hay là rất đại.

Lại còn, tông môn điểm công hiến giá trị, không chỉ là hối đoái bạc, Huyền Dương Tông cao cấp công pháp, vũ kỹ, đều có đối ứng công hiến tầng thứ, điểm công hiến không đủ, không có cách nào khác học được cao cấp công pháp cùng vũ kỹ.

Chỉ chớp lát sau, trước một trăm danh đệ tử tính danh đăng ký hoàn tất, danh sách đưa đến phụ trách đang tiến hành nhập môn thi đấu bốn vị chân đạo trưởng lão trong tay.

Theo bốn vị chân đạo trưởng lão thương định, kế tiếp muốn đối với quyết danh sách rất nhanh liền định rồi hạ xuống.

"Trận đầu, Thượng Quan Đình quyết đấu Nguyệt Cảnh Thần."

"Trận thứ hai, Dương Dũng quyết đấu Đường Thái Nguyên."

...

"Thứ mười ba trận, La Phàm quyết đấu Lý Thanh Huyền."

...

"Thứ năm mươi trận, Đoạn Sơn Hà quyết đấu Cao Chí Minh."

Tùng trảng quyết đấu danh sách tuyên bố, La Phàm nhớ kỹ đối thủ của mình.

Rất nhanh, trận đấu quyết đấu liền triển khai, Võ Đạo tam trọng đỉnh phong Thượng Quan Đình, quyết đấu Võ Đạo tam trọng trung kỳ Nguyệt Cảnh Thần.

Một trận chiến này không có bất kỳ lo lắng, Thượng Quan Đình lấy cực kỳ bá đạo thể công, đem Nguyệt Cảnh Thần nghiền ép, chỉ dùng mười chiêu, liền đem Nguyệt Cảnh Thần đánh bại, triển lộ ra cực kỳ thực lực cường đại.

Đằng sau quyết đấu, một hồi lại một hồi tiến hành, đều phân ra thắng bại, rất nhanh liền đến phiên thứ mười ba trận.

La Phàm lên sân khấu.

Đối thủ của hấn Lý Thanh Huyền, là một mười lăm tuổi thiếu niên, tu vi Võ Đạo tam trọng trung kỳ, cái tuổi này, phần này tu vi, xem như rất tốt.

La Phàm 14 tuổi, Võ Đạo nhị trọng sơ kỳ tu vi.

Từ trên tu vi đến xem, Lý Thanh Huyền chiếm cứ lấy tuyệt đối ưu thế.

Trong sân rộng, sớm đã bị phân chia xuất một khối quyết đấu sân bãi, bên cạnh bày đặt hai hàng binh khí khung, phía trên mười tám món binh khí, mọi thứ đều có, toàn bộ đều là hạ phẩm Bảo Binh.

Lý Thanh Huyền cầm một thanh trường kiếm, tiện tay múa cái kiếm hoa, bảo kiếm trong tay hấn giống như cánh tay đồng dạng linh hoạt, hiển nhiên kiếm pháp tạo nghệ phi phàm.

"Thanh Hà Quận thật đúng là không người a, không hổ là liên tục hai giới kẻ cuối, lần này liền Võ Đạo nhị trọng cũng có thể xem như Thanh Hà Đường mới đệ tử tinh anh a, ha ha. . .!"

Lý Thanh Huyền một tiếng cười khê, vuốt vuốt trường kiếm trong tay, nhìn nhìn La Phàm mặt mũi tràn đầy trêu tức.

La Phàm tại binh khí trên kệ, cầm một cây dài ước chừng cửu xích thanh sắc bảo thương, cũng đi vào quyết đấu sân bãi.

Trường thương trên tay, La Phàm có dùng khí nhìn thấy lão bằng hữu cảm giác, vô luận là đao, kiếm, hay là thương, La Phàm thể nhưng là mọi thứ tinh thông, luyện tập qua vô số lần.

La Phàm dừng bước lại, bảo thương một đập, phát ra một tiếng trầm đục, khoe miệng mang theo một tia tà tà tiểu ý nhìn nhìn Lý Thanh Huyền, nói:

"Không biết ngươi là kia đường đệ tử? Ngươi bây giờ cười đến vui vẻ như vậy, nếu là bị ta Võ Đạo này nhị trọng đánh bại, để cho đợi chút nữa chẳng phải là rất mất mặt?"

Lý Thanh Huyền mặt mũi tràn đầy ngạo khí, khê cười nói: "Chỉ là Võ Đạo nhị trọng, cũng dám nói bừa bại ta Lý Thanh Huyền, thật sự là không biết tự lượng sức mình, Thanh Hà Đường từ trước đến nay xếp hạng ta Đông Dương Đường về sau, ngươi cũng sẽ không ngoại lệ."

"Đông Dương Đường! Đông Dương Đường!"

...

Quảng trường bên cạnh, nhất thời liền có một hồi hưng phấn tiếng hò hét truyền đến.

Đông Dương Đường đệ tử đều tại cao giọng hò hét, trái lại Thanh Hà Đường các đệ tử, thì tâm tình sa sút, đối với La Phàm không có mấy cái có lòng tin.

Lý Thanh Huyền hưởng thụ lấy một bên truyền tới hò hét, trên mặt tiểu ý càng ngày càng đậm hơn, nói:

"Có trông thấy được không, ở đây các đệ tử đều rõ như ban ngày, các ngươi Thanh Hà Đường đệ tử, đều không có ý tứ lên tiếng, một trận chiến này, không có ai cảm thấy ngươi có thể chiến thắng."

La Phàm thần nhiên nói: "Này chỉ có thể nói rõ, để cho đợi chút nữa thất vọng người sẽ nhiều hơn một chút, ta thuở nhỏ thuần thực thương thuật, bãi xuống khê động đều lực trọng thiên quân, không biết ngươi có thể hay không ngăn cản ta nhất thương?"

"Ngươi nói cái gì? Ngươi cho là ta ngăn không được ngươi nhất thương?"

Lý Thanh Huyền hai mắt trừng, cười ha ha: "Ha ha. . . Tới tới tới, đừng nói là nhất thương, ta trước hết để cho ngươi ba phát, ta cũng muốn nhìn xem,

ngươi ba phát có thể hay không làm tổn thương ta một sợi lông."

La Phàm khẽ lắc đầu, nói: "Không cần ba phát, đối phó ngươi, nhất thương là đủ! Nhìn thương. . .!"

La Phàm nói qua một tiếng quát mạnh, chân một đạp đất, thân thể tựa như đồng nhất chỉ mũi tên rồi cùng về phía trước lao ra, trong tay bảo thương vung lên, nhất thương quét ngang mà ra.

Vung mạnh thương quét ngang, đây là cơ bản nhất động tác, nhưng ở La Phàm trong tay lại uy thế kinh người, có Hoành Tảo Thiên Quân xu thế.

Lý Thanh Huyền tự cho là nội lực hùng hậu, La Phàm một phát này quét ngang mà đến, mặc dù khí thế cương mãnh, nhưng Lý Thanh Huyền thần sắc như trước ngạo nghễ, nội lực vận chuyển, huy kiếm đón đỡ.

La Phàm khoe miệng hiện lên một đạo khinh thường ý tứ, Lý Thanh Huyền nếu là né tránh, cũng vẫn có thể trốn tránh qua một phát này, trực tiếp dùng trong tay kiếm tiến hành đón đỡ?

Đây mới thực sự là không biết tự lượng sức mình.

Keng ——

Bảo thương hung hăng quét ngang tại trên thân kiếm, phát ra to lớn giòn vang âm thanh.

Một phát này lực lượng quá kinh người, làm thương kiếm giao kích một sát na kia, Lý Thanh Huyền miệng hồ rung mạnh, hai mắt bên trong nhất thời lộ ra vẻ kinh ngạc, trong nội tâm bản năng có chút kinh khủng.

Chỉ thấy Lý Thanh Huyền trường kiếm trong tay trong chớp mắt bị một phát này kích ngoặt, bảo thương mang theo uốn lượn thân kiếm, quét ở trên người Lý Thanh Huyền.

Lý Thanh Huyền 'Phốc' một tiếng phun ra một ngụm máu tươi, thân thể giống như cái phá bao bố hướng phía sau nổ bắn ra mà ra.

Bị một phát này trong chớp mắt rút phi!

Lý Thanh Huyền trọn vẹn bay ra hơn mười mét, mới té rớt đầy đất, hần bảo kiếm trong tay đã sớm rời tay mà bay, lồng ngực vị trí mơ hồ thẳng đau nhức, liền ngay cả trong lồng ngực đều có như tê liệt đau đớn truyền đến, làm Lý Thanh Huyền nhận không được hít một hơi lạnh khí.

La Phàm thực lực mạnh, vượt xa Lý Thanh Huyền dự kiến, nhất là La Phàm lực lượng, để cho Lý Thanh Huyền không thể tưởng tượng.

Thấy La Phàm một tay cầm thương, từng bước một hướng hần đã đi tới, Lý Thanh Huyền thần sắc một giật mình, vội vàng nói: "Nhận thua, ta nhận thua!"

Hần bại cục đã định, cũng không muốn lại lần lượt La Phàm đáng sợ kia thương thuật đệ nhị thương.

Đào thái chế quyết đấu, lấy một phương nhận thua hoặc là bị triệt để đánh bại mà chấm dứt, Lý Thanh Huyền chủ động nhận thua, miễn đi càng nhiều đau đớn, coi như là sáng suốt.

"Thứ mười ba trận, Thanh Hà Đường La Phàm thắng, tấn cấp Top 50."

Trịnh Tinh Hà tuyên bố trận này quyết đấu kết quả, trên mặt có chút thần thái bay lên.

La Phàm mới là Vô Đạo nhị trọng, lại đánh bại Vô Đạo tam trọng, làm hần Thanh Hà Đường này trường lão cũng cảm giác trên mặt có quang.

La Phàm không có quá nhiều nhục nhã Lý Thanh Huyền, cầm trong tay bảo thương thả lại tại chỗ, quay trở về vị trí của mình.

Lý Thanh Huyền thì là bị một bên ngoại môn chấp sự, khung cách quyết đấu sân bãi, đệ thập tứ trận quyết đấu, rất nhanh liền triển khai.

. . .

Từng tràng quyết đấu liên tục tiến hành, làm thứ năm mươi trận quyết đấu chấm dứt, này một vòng tỷ thí hạ màn, Top 50 cường quyết ra.

Bất quá, Top 50 cường cùng trước một trăm cường, cũng không có chân thực khác nhau, đạt được ban thưởng đồng dạng, như cũ là mười điểm tông môn điểm công hiến.

Muốn càng cao ban thưởng, phải nhảy vào Top 10, sẽ đạt được tông môn điểm công hiến một trăm, có trực tiếp trên việc tu luyện phẩm công pháp, thượng phẩm vũ kỹ phúc lợi, lại còn còn có thể tiến nhập thiên tài doanh, đạt được đệ tử khác tha thiết ước mơ tài nguyên tu luyện.

Không vào Top 10, cho dù là tên thứ mười một, cùng một trăm danh cũng không có thực chất khác nhau.

Bởi vậy, này một vòng quyết đấu chiến thắng, không coi vào đâu, còn phải lại liên tục chiến thắng ba trận, mới có thể nhảy vào Top 10.

La Phàm trong hai mắt mục quang trấn định, nhảy vào Top 10 hần có mười phần nắm chắc.

Rất nhanh, vòng tiếp theo quyết đấu danh sách ra lò, này một vòng tổng cộng có hai mươi lăm trận quyết đấu, La Phàm được an bài tại thứ chín trận.

Lần này, La Phàm đối thủ cũng là Võ Đạo tam trọng trung kỳ, không có chút nào lo lắng đánh bại đối phương, tấn cấp hai mươi lăm cường.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Nhảy vào Top 10

Huyền Dương Tông mỗi một lần tuyển nhận đệ tử, đất đai một quận đều là tuyển nhận một trăm danh, có thể nói, từng cái thông qua tuyển chọn, trở thành Huyền Dương Tông mới đệ tử đều là tinh anh.

Trọn vẹn 400 cái trong tinh anh, hai mươi lăm mạnh mẽ tuyệt đối đúng là tinh anh trong tinh anh, thực lực cực kỳ xuất chúng hạng người, không phải là Võ Đạo tam trọng tu vi đỉnh cao, chính là Võ Đạo tam trọng hậu kỳ.

Hai mươi lăm cường, liền Võ Đạo tam trọng trung kỳ đều ít có, hai cái mà thôi, Võ Đạo tam trọng sơ kỳ một cái cũng không có.

La Phàm mới là Võ Đạo nhị trọng sơ kỳ tu vi, tại hai mươi lăm cường bên trong đó là tương đối dễ làm người khác chú ý, hết sức khác loại, làm cho người ta không thể không chú ý.

"Thanh Hà Đường cái này La Phàm, có chút đặc thù a, mới là Võ Đạo nhị trọng tu vi, lại có thể nhảy vào hai mươi lăm cường?"

"Đúng vậy a, không biết ít nhiều Võ Đạo tam trọng thiên tài đệ tử cũng bị đào thải, La Phàm mới Võ Đạo nhị trọng lại vẫn, thật sự là kỳ quái!"

"Ta xem hẳn bất quá là may mắn mà thôi, phía trước đối thủ thấy hẳn là Võ Đạo nhị trọng, đều sinh lòng khinh thường, cho nên mới thuyền lật trong mương, xa hơn, đối thủ của hẳn không phải là tam trọng đỉnh phong chính là tam trọng hậu kỳ, còn muốn tấn cấp, không thể nào!"

"Trước hai mươi lăm cường, Đông Lâm Đường chiếm một nửa, Tử Sơn Đường cùng Đông Dương Đường thêm vào chiếm gần tới một nửa khác, Thanh Hà Đường vẹn vẹn ba người, xem ra hay là kết cuối mệnh."

"Ha ha. . . Thanh Hà Đường lần này có thể nhảy vào Top 10, chính là thành tích tốt nhất, lần này nhập môn thi đấu, Đông Lâm Đường khẳng định như cũ là một mực chiếm giữ thứ nhất, duy nhất xem chút chính là nhìn Tử Sơn Đường, Đông Dương Đường tranh đoạt, đến tốt cùng là ai thứ hai, ai đệ tam."

"Đông Lâm Đường Lâm Đình Thiên, Chúc Tuyết Cơ, đều là đã sớm bước vào Võ Đạo tam trọng đỉnh phong nhân vật, nhất là Lâm Đình Thiên, được xưng quét ngang cùng giai vô địch thủ, Đông Lâm Đường đệ đó là thỏa thỏa."

"Đông Dương Đường Thượng Quan Đình, Tử Sơn Đường Tần Chi Nguyệt, Thanh Hà Đường Hạng Thiếu Vân, cũng đều là Võ Đạo tam trọng đỉnh phong tu vi, chỉ là Hạng Thiếu Vân vừa mới đạt tới tam trọng đỉnh phong không lâu sau, Thượng Quan Đình, Tần Chi Nguyệt đều là đã đạt tới tam trọng đỉnh phong ba tháng trở lên, vũ kỹ tu luyện tất nhiên tinh thâm, ta tương đối xem trọng Thượng Quan Đình, Đông Dương Đường hẳn sẽ bài danh thứ hai."

"Ha ha. . . Ta như thế nào cảm thấy Tần Chi Nguyệt thực lực càng xuất chúng một chút, nàng tuy là nữ tử, nhưng sức chiến đấu cũng không so với nam tử thua kém, một tay tiên pháp dày công tới luyện, Thượng Quan Đình chưa chắc là đối thủ."

. . .

Xem cuộc chiến đệ tử, đều nghị luận.

Chủ trì thi đấu bốn vị chân đạo trường lão, rất nhanh bài xuất một vòng mới quyết đấu danh sách.

Hai mươi lăm người quyết đấu, đơn một người, bốn vị trường lão vừa tới quyết định bốc thăm một người, tiến hành luân không, trực tiếp tấn cấp.

"Thi đấu vòng thứ tư, quyết đấu mười hai trận, một người luân không, luân không người 'La Phàm'."

Lúc Đông Lâm Đường trường lão Hoa Mộ Vân tuyên bố ra vòng tiếp theo quyết đấu luân không người, không biết ít nhiều đệ tử hai mắt trừng, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Này một vòng, La Phàm vậy mà luân không sao?

Luân không trực tiếp tấn cấp, cơ hội này vậy mà để cho La Phàm đụng chạm, không biết ít nhiều đệ tử trong nội tâm đều tại cảm thán: Nay móa nó cái gì vận khí?

Bất quá, vừa nghĩ tới tấn cấp cũng chỉ là nổi tiếng mười ba cường, mà không phải Top 10, chúng đệ tử trong nội tâm mới khá hơn một chút.

Không tiến Top 10, ban thường cùng trước một trăm giống như đúc, hay là mười điểm tông môn điểm cống hiến, không có tính thực tế chỗ tốt.

Hai mươi lăm cường, thực lực đều rất là không kém, vòng thứ tư mười hai trận chiến, đánh cho đều tương đối kịch liệt.

Trong đó, chỉ có Lâm Đình Thiên, Chúc Tuyết Cơ, Thượng Quan Đình, Tàn Chi Nguyệt tương đối rất nhanh đánh bại đối thủ, ưu thế hết sức rõ ràng.

Vòng thứ tư chiến thắng mười hai người, cùng La Phàm cùng nhau nổi tiếng mười ba cường, tổng số lại là số lẻ, vòng tiếp theo chiến đấu vẫn có người luân không.

Này vòng tròn quay liên tục không, đó chính là nằm tiến nhập Top 10, theo bốn vị trưởng lão thương định, này vòng tròn quay liên tục không người không hề bốc thăm, mà là cộng đồng đề nghị xuất một người thực lực cường đại đệ tử trực tiếp tấn cấp.

Kinh thương nghị, do Đông Lâm Đường thiên tài đệ tử Lâm Đình Thiên, trực tiếp tấn cấp.

Quyết định này thật ra khiến chúng đệ tử rất chịu phục, Lâm Đình Thiên thực lực, rõ như ban ngày, đến nay thôi, hẳn tất cả đối thủ cũng đỡ không nổi hấn một đao.

Lâm Đình Thiên tấn cấp, mặt khác mười hai người quyết đấu danh sách, rất nhanh liền an bài xuất ra.

Trận đầu, Tàn Chi Nguyệt quyết đấu Tạ Hào.

Trận thứ hai, Chúc Tuyết Cơ quyết đấu Phạm Duyên.

Trận thứ ba, Dư Vi quyết đấu Ô Nguyệt Thiên.

Đệ tứ trận, Giản Thanh Thanh quyết đấu Tống Thiên Kiêu.

Đệ ngũ trận, Thượng Quan Đình quyết đấu Viên Hi Thịnh.

Thứ sáu trận, Hạng Thiếu Vân quyết đấu La Phàm.

Này một vòng chiến thắng, chính là nổi tiếng Top 10, đạt được tông môn điểm cống hiến ban thường so với Top 100 trở mình gấp mười, lại còn, còn đạt được tiến nhập thiên tài doanh tu luyện tư cách.

Vô luận là xem cuộc chiến đệ tử, hay là tông môn trưởng bối các trưởng lão, tinh thần đều tỉnh lại thêm vài phần, này một vòng quyết đấu là trọng yếu nhất.

Trận đầu, Tàn Chi Nguyệt thắng.

Trận thứ hai, Chúc Tuyết Cơ thắng.

Này hai trận chiến đấu, không có gì lo lắng, Tàn Chi Nguyệt cùng Chúc Tuyết Cơ tuy là tư thái mềm mại nữ tử, nhưng là Vô Đạo tam trọng đỉnh phong võ giả, đều tại hai mươi chiêu ở trong kết thúc chiến đấu.

Trận thứ ba, Dư Vi thắng.

Đệ tứ trận, Giản Thanh Thanh thắng.

Này hai trận chiến đấu đánh cho tương đối kịch liệt, đều là Vô Đạo tam trọng hậu kỳ tu vi quyết đấu, cuối cùng, lại là hai nữ nhân chiến thắng.

Cùng dĩ vãng thi đấu mặt trời thịnh âm suy bất đồng, lần này nữ đệ tử biểu hiện ưu dị, phía trước mười chân giữa có thể chiếm giữ nửa Giang Sơn.

Đệ ngũ trận, Thượng Quan Đình thắng.

Đây cũng là một hồi không có lo lắng chiến đấu, chỉ dùng mười hai chiêu, Thượng Quan Đình đánh bại Viên Hi Thịnh.

Thứ sáu trận, Hạng Thiếu Vân quyết đấu La Phàm.

Vô Đạo tam trọng đỉnh phong, quyết đấu Vô Đạo nhị trọng sơ kỳ.

La Phàm tu vi, tại một ít nổi tiếng trước mâu thiên tài trong hàng đệ tử, hết sức dễ làm người khác chú ý.

Rất nhiều Võ Đạo tam trọng đệ tử cũng đã bị loại bỏ, nhìn nhìn Võ Đạo nhị trọng La Phàm vẫn còn ở trong tỉ thí, trong nội tâm rất tự vị không tốt.

Đối với cuộc chiến đấu này, ngoại trừ Tô Ấu Huyền trong nội tâm hướng về La Phàm, nó đệ tử của hắn gần như toàn bộ đều muốn thấy được La Phàm bị thua một màn.

"Gia hỏa này, thật sự cùng Hạng Thiếu Vân gặp nhau, vận may của ngươi chấm dứt!"

Quảng trường hơi nghiêng, sớm đã bị đào thải Thẩm Chân Kiệt sắc mặt âm hàn, thì thào tự nói.

Thanh Hà Quận Thẩm gia, Hạng gia, đều là cửu cấp Võ Đạo gia tộc, quan hệ rất là không tệ, hôm qua Thẩm Nhược Phi, Thẩm Chân Kiệt tìm đến Hạng Thiếu Vân, hứa lấy chỗ tốt, Hạng Thiếu Vân thế nhưng là một tiếng đáp ứng, như tại nhập môn thi đấu trên gặp được La Phàm, sẽ giúp Thẩm Chân Kiệt xuất nhất khẩu ác khí.

La Phàm, Hạng Thiếu Vân song song đi về hướng quyết đấu sân bãi, đi qua binh khí khung, hai người đều từ binh khí trên kệ cầm một cây thanh sắc bảo thương.

Thương dài cửu xích, hạ phẩm Bảo Bình.

"La Phàm, tại Thanh Hà Quận bản thiếu gia đã nghe nói qua tên của ngươi, chính ngươi bốn sự không lớn, nhưng ý vào một đầu đại hắc ngư, tại Thanh Hà Quận ngươi thật đúng là điều vô dương oai, không có đem Thanh Hà Quận tất cả đại Võ Đạo gia tộc để vào mắt."

Hạng Thiếu Vân trong tay trường thương chỉ xéo La Phàm, thần sắc lạnh lùng lạnh giọng nói.

La Phàm cảm thương mà đứng, dáng người như núi cao ngất, trường thương trên tay, có một loại đỉnh thiên lập địa xu thế.

Cùng Hạng Thiếu Vân lạnh lùng thần sắc bất đồng, La Phàm mang trên mặt tà tiểu ý, nói: "Ta tại Thanh Hà Quận tất cả hành động, ngươi có ý kiến?"

Hạng Thiếu Vân hơi hơi nhếch miệng, nụ cười hơi có vẻ hung tàn, nói: "Ý kiến của ta không trọng yếu, quan trọng chính là có người nắm ta hảo hảo hỏi báo ngươi, cho nên. . . Ngươi chuẩn bị tiếp nhận ngày đó hậu quả xấu a!"

La Phàm xoay chuyển ánh mắt, hướng quảng trường bên cạnh Thẩm Chân Kiệt nhìn thoáng qua, trên mặt tiểu ý càng đậm, hướng Hạng Thiếu Vân hơi hơi vẫy tay:

"Nguyên lai ngươi nghĩ vì hắn xuất đầu, đáng tiếc. . . Hắn sẽ rất thất vọng, mà ngươi. . . Sẽ rất bị thương, phóng ngựa qua a, ở trước mặt ta động thương, không biết thương của ngươi thuật có vài phần tạo nghệ!"

"Dám xem nhẹ ta, ngươi sẽ chết rất nhiều thảm!"

Hạng Thiếu Vân một tiếng gầm lên: "Linh xà thương pháp, nhìn thương!"

Tiếng nói rơi, Hạng Thiếu Vân một cái bước xa về phía trước, trong tay bảo thương giống như độc xà xuất động, như thiểm điện đâm ra.

Linh xà thương pháp, trung phẩm vũ kỹ.

Hạng Thiếu Vân đem thương này phương pháp tu luyện đến cực cao tạo nghệ, trong tay bảo thương thật sự như là một đầu thông linh xà, tốc độ nhanh chóng, mà lại thương pháp linh động, có dũng khí bùng bùng bất định cảm giác, không biết cuối cùng hội đâm vào nơi nào.

La Phàm trong đôi mắt lóe ra tinh mang, Hạng Thiếu Vân nhất cử nhất động, đều rơi vào trong mắt của hắn, thương pháp tuy linh hồn phiêu dật, nhưng La Phàm kinh nghiệm chiến đấu mười phần, lại là phán đoán chuẩn xác ra công kích của đối phương vị trí.

Nháy mắt sau đó, La Phàm trong tay trường thương quét ngang mà ra.

Keng một tiếng bạo vang!

Một phát này chuẩn xác quét trúng Hạng Thiếu Vân đầu thương, trực tiếp quét về phía một bên.

Hạng Thiếu Vân chấn động, hai phát đụng vào nhau, hắn cảm giác nắm thương hai tay rung mạnh, từ La Phàm bảo thương truyền đi mà đến lực lượng, cực kỳ cường đại khủng bố, để cho trong lòng của hắn kinh hãi.

La Phàm nhất thương quét ra Hạng Thiếu Vân đầu thương, bước nhanh về phía trước, trong tay trường thương lần nữa huy xuất, trực tiếp chẻ dọc hạ xuống, lực trọng thiên quân.

Hạng Thiếu Vân vội vàng lui bước, trong tay trường thương thu hồi, đâm ra Đóa Đóa thương hoa.

Keng keng keng. . .

Một hồi bạo vang, La Phàm một phát này bị ngăn trở, nhưng Hạng Thiếu Vân lại là đi từ từ cộ liên tục lui về phía sau vài bước.

La Phàm lần nữa bước nhanh về phía trước, trong tay trường thương giống như mảnh Cuồng Long, quét ngang mà ra.

Hạng Thiếu Vân không có La Phàm lực lượng kinh khủng như vậy, dựa vào thương pháp tinh diệu một bên lui về phía sau, một bên ngăn cản, hai tay miệng hô chấn động run lên, trong nội tâm khổ không thể tả.

Xem cuộc chiến trong hàng đệ tử, truyền đến từng đợt hít một hơi lãnh khí thanh âm.

Một trận chiến này, dĩ nhiên là La Phàm đại chiếm thượng phong, hoàn toàn ở áp chế Hạng Thiếu Vân đánh, hình thành nghiền ép xu thế, này kết quả ngoài dự liệu của mọi người.

Liền ngay cả trên đài cao chân đạo cường giả, cũng không khỏi đối với La Phàm hơi hơi ghé mắt, có chút coi trọng.

Thảm Chân Kiệt lúc này, vẻ mặt mướt đẫm sắc, vốn tưởng rằng Hạng Thiếu Vân cùng La Phàm tại nhập môn thi đấu ăn ảnh gấp, định có thể thay hắn rửa sạch trước hồ thẹn, sao có thể ngờ tới, liền Hạng Thiếu Vân Võ Đạo này tam trọng đỉnh phong, tại La Phàm trước mặt vậy mà cũng lấy không được mấy may chỗ tốt?

"Thương chính là trăm binh chi vương, luận trọng lượng vượt qua một đao một kiếm chi cùng, người luyện chính là thương pháp, cũng không phải mâu phương pháp, kiếm pháp, một mặt truy cầu linh hoạt biến hóa, mà không nặng lực lượng khí thế, quả thật lẫn lộn đầu đuôi."

La Phàm một bên xuất thủ, một bên quát.

Hắn mỗi nhát thương huy xuất, hoặc quét ngang, hoặc chẻ dọc, hoặc đâm thẳng, đều lực trọng thiên quân, có khai sơn phá thạch xu thế, dũng cảm tiến tới, thế không thể đỡ.

Hạng Thiếu Vân một bên lui về phía sau, một bên ngăn cản, liên tục ngăn chặn La Phàm mười ba thương, rốt cục không chịu nổi, trong tay bảo thương bị chấn bay ra ngoài, miệng hồ bị đánh rách tả tơi, chảy ra máu tươi.

Mất đi bảo thương ngăn cản, đối mặt La Phàm nhát thương quét ngang, Hạng Thiếu Vân ngăn cản không thể ngăn cản, vội vàng ngã xuống đất lăn một vòng, lại vẫn là chậm nửa nhịp, bị bảo thương quét trúng vai, thân thể trên mặt đất cút ra trên 10m.

Vai truyền đến đau nhức kịch liệt, làm Hạng Thiếu Vân hét thảm một tiếng, vội vàng hô to: "Nhận thua, ta nhận thua!"

Một trận chiến này, La Phàm chiến thắng, nhảy vào Top 10.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Kinh diễm một đao

"La Phàm chiến thắng, tấn cấp vòng tiếp theo, danh liệt Top 10."

Trịnh Tinh Hà tuyên bố một trận chiến này kết quả, trên mặt có kinh hãi, hiển nhiên coi như là hấn, đối với kết quả này cũng ra ngoài ý định.

Hạng Thiếu Vân, năm gần mười lăm tuổi, đã là Võ Đạo tam trọng tu vi đỉnh cao, là Thanh Hà Quận hậu bối thiên tài bên trong đệ đầu đàn.

Lần này nhập môn thi đấu, Thanh Hà Đường cao tăng đem Hạng Thiếu Vân trở thành là hạt giống tuyển thủ, thật mong chờ hắn có thể tại nhập môn thi đấu trên mở ra hào quang, thay Thanh Hà Đường tranh giành khẩu khí.

Kia từng ngờ tới, tại tranh đoạt Top 10 trong quyết đấu, Hạng Thiếu Vân ngược lại đã thua bởi cùng là Thanh Hà Đường đệ tử La Phàm, cho dù là chân đạo cường giả, cũng chưa từng giống như ý này liệu.

"Võ Đạo nhị trọng liền có thực lực như vậy, Thanh Hà Đường lần này nhặt được một khối cội bảo a, đáng tiếc. . . 14 tuổi hay là Võ Đạo nhị trọng, tu luyện thiên phú có hạn, tương lai khó nhập chân đạo."

"Kẻ này cực kỳ bồi dưỡng, tương lai hẳn là chân đạo phía dưới một thành viên cường lực chiến tướng!"

. . .

Trên đài cao, mấy vị Đường chủ nhao nhao cảm thán.

Lúc này, chúng đệ tử đều vẻ mặt kinh ngạc, La Phàm bất quá là Võ Đạo nhị trọng tu vi, lại nhảy vào Top 10, này tại Huyền Dương Tông khoá trước mới đệ tử nhập môn thi đấu, cực kỳ hiếm thấy.

Lần trước xuất hiện, hay là trăm năm lúc trước, hiện giữ Tông chủ 'Cổ Mệnh Thu' lúc ấy lấy mười một tuổi chi linh, Võ Đạo nhị trọng tu vi đỉnh cao, quét ngang Võ Đạo tam trọng, cuối cùng đoạt được một lần kia nhập môn thi đấu đệ nhất.

La Phàm đã 14 tuổi, cùng 'Cổ Mệnh Thu' năm đó mới mười một tuổi lại càng cấp quét ngang Võ Đạo tam trọng rầm rộ so sánh, hay là thua kém một chút, nhưng là đủ để khiến người rung động.

Ít nhất, La Phàm chỉ cái danh tự, lúc này đã thật sâu khắc ở ở đây chúng võ giả trong đầu.

Lúc trước, mặc dù đối với La Phàm có chỗ chú ý, nhưng cũng không có bao nhiêu người quá để ý La Phàm danh tự, hiện tại nhảy vào Top 10, mới thật sự là bỗng nhiên nổi tiếng.

Đồng Lâm Đường trưởng lão Hoa Mộ Vân hít một hơi thật sâu, nói: "Võ Đạo nhị trọng đệ tử, tại nhập môn thi đấu trên nhảy vào Top 10, bốn tông đã trăm năm không có, hôm nay lại hiện này rầm rộ, làm ta đợi mở rộng tầm mắt, còn đây là tông môn chi phúc sự tình.

La Phàm, sau này người muốn khắc khổ tu luyện, không muốn chôn vùi tiềm lực của người cùng thiên phú, bốn tông một cái đẳng trước lấy Võ Đạo nhị trọng tu vi nhảy vào mới đệ tử thi đấu Top 10, thế nhưng là Cổ Mệnh Thu Tông chủ, người mặc dù vô pháp cùng chú ý Tông chủ đánh đồng, nhưng là không muốn rút lại phía sau rất nhiều."

La Phàm khẽ gật đầu: "Đệ tử cần tuân trường lão dạy bảo."

Hoa Mộ Vân khẽ gật đầu, nói: "Top 10 bên trong đã có bảy cường, còn thiếu ba người, đem từ vừa rồi thất bại trong sáu người tuyển chọn, trận đầu, Tạ Hào quyết đấu Phạm Duyệt. Trận thứ hai, Ô Nguyệt Thiên quyết đấu Tống Thiên Kiêu. Trận thứ ba, Hạng Thiếu Vân quyết đấu Viên Hi Thịnh."

Đây là sáu người tranh đoạt Top 10 duy nhất cơ hội, này ba trận chiến, đều đánh cho cực kỳ kịch liệt.

Cuối cùng, Phạm Duyệt, Ô Nguyệt Thiên, Hạng Thiếu Vân đạt được thắng lợi, nhảy vào Top 10.

Ngoại trừ Hạng Thiếu Vân có không nhỏ ưu thế, tại ba mươi chiêu ở trong chiến thắng đối thủ, Phạm Duyệt, Ô Nguyệt Thiên đều cùng đối thủ giao thủ vượt qua trăm chiêu, đi qua khê đảo chiến đấu kịch liệt mới thắng thảm.

Theo bốn vị chủ trì thi đấu chân đạo trưởng lão phán định, trong ba người thực lực lấy Hạng Thiếu Vân cầm đầu, bài danh đệ bát, Phạm Duyệt thứ hai, bài danh thứ chín, Ô Nguyệt Thiên bài danh thứ mười.

"Lâm Đình Thiên, Chúc Nguyệt Cơ, Tần Chi Nguyệt, Giản Thanh Thanh, Thượng Quan Đình, Dư Vi, La Phàm, Hạng Thiếu Vân, Phạm Duyệt, Ô Nguyệt Thiên!"

Đồng Lâm Đường trưởng lão Hoa Mộ Vân đọc lên thập cường danh sách, nói: "Chúc mừng này mười vị đệ tử, danh liệt đang tiến hành nhập môn thi đấu thập cường, đạt được một trăm điểm tổng môn điểm công hiến ban thưởng, có thể tại tổng môn chọn lựa tùy ý một môn thượng phẩm công pháp, thượng phẩm vũ kỹ tu luyện, lại còn trúng cử thiên tài doanh, sau này có thể vào tu luyện bảo địa tu luyện."

400 danh mới đệ tử, chỉ có mười người tiến nhập thiên tài doanh, có được tiến nhập tu luyện bảo địa tu luyện cơ hội, mỗi bốn mươi người bên trong mới có một cái, tỉ lệ vô cùng thấp.

Danh liệt thập cường La Phàm đám người, đều vẻ mặt vui sướng, còn lại đệ tử thì là vẻ mặt hâm mộ, thậm chí. . . Không ít ở sâu trong nội tâm vô cùng ghen ghét.

Dừng lại một lát, Hoa Mộ Vân lại nói: "Top 10 ban thưởng, vô cùng phong phú, bất quá đệ nhất danh ban thưởng càng thêm phong phú, đệ nhất danh sẽ đạt được một ngàn tổng môn điểm công hiến ban thưởng, mà lại có thể chọn lựa tùy ý một môn cực phẩm công pháp tu luyện.

Đệ nhất danh không có quyết ra, nhập môn thi đấu liền không có chấm dứt, trước Top 8 đệ tử đem tiếp tục tỷ thí, thắng đến quyết ra đệ nhất danh!

Vòng tiếp theo chiến đấu, Lâm Đình Thiên quyết đấu Hạng Thiếu Vân, Chúc Nguyệt Cơ quyết đấu Dư Vi, Tần Chi Nguyệt quyết đấu Giản Thanh Thanh, Thượng Quan Đình quyết đấu La Phàm, trước bán kết quyết ra, đem tiếp tục hai hai đôi chiến, thắng đến quyết ra đệ nhất danh."

Chúng đệ tử thần sắc, lại phấn khởi kích động lên.

Đệ nhất danh ban thưởng quá phong phú, công hiến diện so với Top 10 ban thưởng vừa muốn cao gấp mười, một ngàn điểm điểm công hiến, này đủ để khiến rất nhiều Võ Đạo ngũ trọng, lục trọng đệ tử cũ đỏ mắt.

Lại còn, đệ nhất danh còn có thể trực tiếp chọn lựa một môn cực phẩm công pháp tu luyện, đây cũng là tất cả ngoại môn đệ tử đều đỏ mắt hâm mộ sự tình, rất nhiều Võ Đạo lục trọng ngoại môn đệ tử, tu luyện cũng còn là thượng phẩm công pháp.

Lâm Đình Thiên, Hạng Thiếu Vân, từ phương hướng bất đồng, đồng thời đi vào quyết đấu trong sân.

Lâm Đình Thiên tại binh khí trên kệ cầm một chuỗi hạ phẩm bảo đao, Hạng Thiếu Vân cầm một chuỗi hạ phẩm bảo thương, người phía trước mục quang thành thoi, người sau lại là thần sắc khấn trương, như lâm đại địch.

Lâm Đình Thiên từ trận đầu chiến đấu bắt đầu, đều là một đao giải quyết đối thủ, là tất cả mọi người công nhận đệ nhất danh cực kỳ có cố gắng đoạt người, thực lực tại Võ Đạo tam trọng trung hào xưng (đo) quét ngang vô địch.

Hạng Thiếu Vân tuy tu vi cùng Lâm Đình Thiên tương đối, cũng là Võ Đạo tam trọng hậu kỳ, nhưng từng thua ở Võ Đạo nhị trọng La Phàm trong tay, trong nội tâm tự tin bị kích khen không ít, cùng Lâm Đình Thiên duy ngã độc tôn khí thế so sánh, Hạng Thiếu Vân hiển lộ rất là nhỏ yếu.

Đã tại La Phàm trong tay bị bại một lần, Hạng Thiếu Vân đối với đệ nhất danh đã không ôm tưởng tượng, thế nhưng, hấn chiến ý cũng rất cao ngang, hấn được vì tôn nghiêm của mình mà chiến.

Thua ở La Phàm trong tay, đã để cho Hạng Thiếu Vân rất là hao tổn mặt, một trận chiến này cùng Lâm Đình Thiên quyết đấu, Hạng Thiếu Vân không cầu chiến thắng, nhưng cầu lòng lấy đánh một trận, để cho mọi người biết, hấn Hạng Thiếu Vân thực lực. . . Không kém.

Cảm nhận được Hạng Thiếu Vân đề lộ ra mãnh liệt chiến ý, Lâm Đình Thiên ha ha cười cười, trong tiếng cười tràn đầy giễu cợt:

"Một cái bị Võ Đạo nhị trọng đánh bại người, cũng dám đối với ta Lâm Đình Thiên lộ ra chiến ý, ha ha. . . Nói thật, người thật không có tư cách làm đối thủ của ta, nếu không phải tại nhập môn thi đấu trên phải phân ra cái thắng bại, người liền để ta động đao tư cách cũng không có."

Hạng Thiếu Vân nghe vậy, nhất thời trướng được mặt đỏ bừng, lời của Lâm Đình Thiên đối với hấn mà nói, quá mức ghim tâm, quả thật đưa hấn đã dẫm vào bực bậm trong.

Trong tay bảo thương khẽ run lên, Hạng Thiếu Vân thần sắc kích động, trong mắt tràn đầy lửa giận, quát: "Khinh thường ta, người hội trả giá thảm thiết giá lớn."

Hạng Thiếu Vân phẫn nộ, Lâm Đình Thiên hoàn toàn không thấy, tiếng cười như trước giễu cợt: "Ha ha. . . Người kia để ý mình, liền Võ Đạo đó nhị trọng cũng có thể đánh bại người, ta như một đao không thể đánh bại người, một trận chiến này tính ta thua."

Lời của Lâm Đình Thiên, để cho xem cuộc chiến chúng đệ tử đều cảm thấy kinh ngạc.

Hạng Thiếu Vân thế nào cũng là cùng hấn tu vi ngang nhau Võ Đạo tam trọng đỉnh phong võ giả, lúc trước bị La Phàm đánh bại, là vì khinh địch chi cô, có một lần giáo huấn, Hạng Thiếu Vân không có khả năng tái phạm khinh địch sai lầm.

Lại còn, đối với Lâm Đình Thiên Hạng Thiếu Vân cũng không dám khinh địch, chỉ sợ toàn lực ứng phó.

Tại Hạng Thiếu Vân toàn lực ứng phó trạng thái, Lâm Đình Thiên có thể một đao đánh bại hấn?

Chúng đệ tử thần sắc chần chờ, hiển nhiên cho rằng Lâm Đình Thiên lời này, có chút quá mức cuồng ngạo.

Đồng Lâm Đường đệ tử, đối với lời của Lâm Đình Thiên thì là vẻ mặt tin phục, tại Đồng Lâm Quận, Lâm Đình Thiên hai năm qua đích thực là cùng giai vô địch, đối với Lâm Đình Thiên bọn họ rất là tín nhiệm.

Hạng Thiếu Vân chính là Võ Đạo tam trọng đỉnh phong võ giả, là đang tiến hành nhập môn thi đấu mới trong hàng đệ tử, tu vi tối cao mấy người một trong, lại bị Lâm Đình Thiên khinh thường đến tình trạng như thế, tuyên bố một đao bại hấn, Hạng Thiếu Vân nghe vậy quả thật tức giận đến giận sôi lên.

Hạng Thiếu Vân cầm trong tay bảo thương hướng mặt đất hung hăng đập mạnh, nội lực vận chuyển tới cực hạn, bốn phía không khí chấn động, quần áo không gió mà bay, bộc phát ra một cỗ hiển hách uy thế.

"Ta cũng muốn nhìn xem, người như thế nào một đao bại ta!"

Hạng Thiếu Vân hai mắt phẫn hồng, giống như đầu bị chọc giận hung sói, thanh âm trầm thấp quát: "Tới a!"

Lâm Đình Thiên thần thái tự nhiên, trong hai mắt hơi hơi hiện lên một đạo phong mang, nói: "Để cho người mở mang kiến thức, ta Lâm Đình Thiên Phi Ảnh Hồ Quang Đao!"

Vừa mới nói xong, Lâm Đình Thiên mũi chân điểm một cái, thân thể giống như đạo phi ảnh hướng Hạng Thiếu Vân bắn tới.

Ngay tại Lâm Đình Thiên thân thể khẽ động một sát na kia, trong tay bảo đao trong lúc bất chợt tách ra hào quang, ở trong hư không vẽ một cái mà qua, bỏ ra một đạo duyên dáng đường cung.

Trước mặt mọi người người lực chú ý bị kia duyên dáng đường cung hấp dẫn, này nhanh như tạt quang tia chớp một đao đã chém đến trước mặt Hạng Thiếu Vân.

Hạng Thiếu Vân cũng bởi vì ánh đao kia chém ra ưu mỹ đường cung mà hơi hơi thất thần, thẳng đến kia lăng lệ đao khí tới người, mới trong lúc đó bừng tỉnh, nhất thời toàn thân lông tơ nổi lên, phía sau lưng toát ra một tầng mồ hôi lạnh.

Lâm Đình Thiên một đao này, quá kinh diễm, quá nhanh nhanh chóng, để cho Hạng Thiếu Vân cảm ứng ra đại khủng bố, trong nội tâm bản năng kinh hãi, muốn bỏ trốn mất dạng.

Thế nhưng, đôi mắt này như tạt quang tia chớp kinh diễm một đao, né tránh căn bản đã không kịp, Hạng Thiếu Vân chỉ tới kịp bản năng xách thương ngăn chặn.

Keng ——

Đao quang bổ trúng thân thương, phát ra một tiếng bạo vang.

Hạng Thiếu Vân trong lúc vội vã ngăn cản, như thế nào chống lại được Lâm Đình Thiên này kinh diễm một đao, Hạng Thiếu Vân cảm giác một đạo lực lượng kinh khủng từ bảo thương thượng truyền.

Nhất thời. . . Hạng Thiếu Vân thân thể như bị trọng kích, thân thể hướng phía sau bắn tới, bị Lâm Đình Thiên một đao này chấn động hướng phía sau bay lên.

Nháy mắt thời gian, Hạng Thiếu Vân bị đánh bay hơn mười mét, sau khi hạ xuống lại liên tiếp lui về phía sau, liên tục rời khỏi hơn mười bước, mới nhất thương đâm vào sau lưng, ổn định thân thể.

Phốc ——

Một ngụm máu tươi từ miệng Hạng Thiếu Vân phun ra, hần tuy cứng rắn ngừng lại lui thế, thế nhưng một đạo lực lượng kinh người, lại là chấn đả thương hần tạng phủ.

Lâm Đình Thiên ra một đao về sau liền dừng tay, không có tái xuất đệ nhị đao, lạnh lùng quét Hạng Thiếu Vân liếc một cái liền thu hồi ánh mắt.

Hạng Thiếu Vân cúi đầu vừa nhìn, nhất thời sắc mặt trắng bệch, chỉ thấy hần đã rời khỏi quyết đấu sân bãi phạm vi.

Mặc dù hần không có mở miệng nhận thua, nhưng bị đối phương đánh ra quyết đấu sân bãi phạm vi, đây cũng là thua.

Lâm Đình Thiên thật sự chỉ dùng một đao, liền đánh bại Hạng Thiếu Vân.

Lúc này, từng đợt hít một hơi lãnh khí thanh âm vang lên, Lâm Đình Thiên vừa rời một đao kia chỉ đáng sợ, làm chúng đệ tử hiện tại cũng cảm giác phía sau lưng lạnh suu suu.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Chiến Thượng Quan Đình

"Lâm Đình Thiên chiến thắng, tấn cấp bán kết."

Đồng Lâm Đường trưởng lão Hoa Mộ Vân tuyên bố cuộc tỷ thí này kết quả.

Lâm Đình Thiên giờ lên đầu, trở lại chỗ cũ, sắc mặt ngao nghệ, lần này nhập môn thi đấu, hần không có đem bất luận kẻ nào để vào mắt, cho dù là cùng cảnh giới Võ Đạo tam trọng đỉnh phong võ giả.

Hạng Thiếu Vân thì là kinh sợ cái đầu, về mặt thất lạc cùng xấu hổ, với tư cách là Võ Đạo tam trọng đỉnh phong thiên tài đệ tử, Thanh Hà Quận hậu bối thiên tài đệ nhất nhân, Hạng Thiếu Vân vốn tưởng rằng này giới nhập môn thi đấu, sẽ là hần đại triển kế hoạch lớn, nhất cử đương danh địa phương, tuyệt đối không có ngờ tới liên tục nhận lấy đả kích nặng nề.

Lâm Đình Thiên, Hạng Thiếu Vân kết cục, trận thứ hai quyết đấu Chúc Tuyết Cơ, Dư Vi tiến nhập quyết đấu sân bãi.

Hai người chọn lựa binh khí, đều là trường kiếm.

Hai người tư Dung Tú lệ, tư thái mềm mại, thi triển kiếm pháp đều có một loại phản thưởng tâm vui mừng dừng lại mỹ cảm, nhìn qua một chút cũng không giống như là chiến đấu kịch liệt, càng giống là nhẹ nhàng nhảy múa, làm chúng đệ tử tinh thần đại chấn.

Đình đình đình đình. . .

Bảo kiếm giao kích, giòn vang liên tục.

Hai người giao thủ qua ba mươi chiêu, Võ Đạo tam trọng đình phong Chúc Tuyết Cơ rõ ràng chiếm cứ thượng phong, năm mươi chiêu, Dư Vi trong tay bảo kiếm bị Chúc Tuyết Cơ đánh rơi.

"Chúc Tuyết Cơ chiến thắng, tấn cấp bán kết."

Đông Lâm Đường trưởng lão Hoa Mộ Vân vẻ mặt mừng rỡ tuyên bố kết quả.

Lâm Đình Thiên, Chúc Tuyết Cơ đều là Đông Lâm Đường đệ tử, bán kết bên trong, Đông Lâm Đường đã chiếm thứ hai, với tư cách là Đông Lâm Đường trưởng lão, Hoa Mộ Vân tự nhiên trong nội tâm cao hứng.

Đông Lâm Đường tại dĩ vãng nhập môn thi đấu, từ trước đến nay cường thế, lần này cũng không ngoại lệ, đối với cái này tất cả nhà trường bối, đệ tử đều tập mãi thành thói quen.

Trận thứ ba, Tàn Chi Nguyệt quyết đấu Giản Thanh Thanh.

Tàn Chi Nguyệt một thân trang sức màu đỏ, tư thế hiên ngang, cầm một cây trường tiên với tư cách là binh khí.

Giản Thanh Thanh một bộ Thanh Sam, chọn lựa binh khí là song đao, đồng dạng uy vũ phi phàm.

Luận dung mạo, Tàn Chi Nguyệt là thuộc về Top 10 năm vị nữ đệ tử bên trong thứ nhất, Giản Thanh Thanh cũng có thể xếp nhập Top 3, hai người này quyết đấu, so với Chúc Tuyết Cơ cùng Dư Vi quyết đấu, càng hấp dẫn chứng đệ tử mục quang.

Tàn Chi Nguyệt tiên pháp lăng lệ, tạo nghệ cực cao, một cây trường tiên trên tay dễ sai khiến, chỉ kia đánh kia, lại còn tốc độ mau lẹ, làm cho người khó lòng phòng bị.

Giản Thanh Thanh song đao đồng dạng rất nhanh, giống như giải quyết dứt khoát, nổi lên đao quang một mảnh.

Giản Thanh Thanh tấn công mạnh hơn hai mươi chiêu, chiến pháp kịch liệt, chiêu thức hung ác, nhưng cũng bị Tàn Chi Nguyệt bằng trong tay trường tiên ngăn cản tại ngoài một trượng.

Cây roi trường đao ngắn, Giản Thanh Thanh vô pháp cận thân, Tàn Chi Nguyệt đứng ở thế bất bại, trường tiên giống như linh xà thổ tín, không được bốn mươi chiêu, liền đem Giản Thanh Thanh đánh bại.

"Tàn Chi Nguyệt chiến thắng, tấn cấp bán kết."

Từ Sơn Đường dài lão Hồng đang ban đầu tuyên bố kết quả, trên mặt tràn đầy vui sướng.

Bán kết, Đông Lâm Đường chiếm cứ hai cái vị trí, mặt khác hai cái vị trí, cần Từ Sơn Đường, Đông Dương Đường, Thanh Hà Đường ba nhà cạnh tranh.

Ý vị này là, chung quy có một nhà đệ tử, hội bài trừ tại bán kết ra, cũng chính là, chỉ cần tiến vào bán kết, sẽ không có khả năng kế cuối.

Tàn Chi Nguyệt tiến nhập bán kết, Từ Sơn Đường ít nhất cũng là bảo vệ ba tranh giành hai cục diện.

Thanh Hà Đường trưởng lão Trịnh Tinh Hà, Đông Dương Đường trưởng lão Ngu Đồng Phuong đều vẻ mặt nghiêm nghị.

Bán kết danh ngạch, chỉ còn lại một cái, kế tiếp La Phàm cùng Thượng Quan Đình quyết đấu, đem quyết định cái cuối cùng danh ngạch.

Tiến nhập bán kết, không chỉ có tiếp tục hướng vọt tới trước đám cơ hội, ít nhất có thể xác định đang tiến hành nhập môn thi đấu, sẽ không kế cuối.

Một trận chiến này, ai bại, ai đại biểu đường khẩu liền kế cuối, với tư cách là hai nhà trưởng lão, Trịnh Tinh Hà, Ngu Đồng Phuong tự nhiên chú ý rất nhiều.

Tương đối mà nói, Trịnh Tinh Hà muốn lo lắng hơn một ít, tuy La Phàm nhiều lần chế kỳ tích, liên tục đánh bại Võ Đạo tam trọng đối thủ, nhưng La Phàm rốt cuộc chỉ là Võ Đạo nhị trọng tu vi, nói không chừng kia một hồi liền thất bại, Trịnh Tinh Hà đối với hấn lực lượng chưa đủ.

Ngu Đồng Phuong thần sắc, thì muốn trấn định không ít, Thượng Quan Đình thực lực, tại Võ Đạo tam trọng đình phong võ giả bên trong cũng là danh liệt trước mâu, đối với Thượng Quan Đình, Ngu Đồng Phuong có rất mạnh lòng tin.

La Phàm, Thượng Quan Đình đồng thời đi vào sân bãi, tại binh khí trên kệ phân biệt gỡ xuống một cây trường thương, một thanh trường kiếm.

Thượng Quan Đình bạch y bông bênh, trở tay cầm kiếm dựng thẳng tại bên cạnh thân, khí thế lăng lệ, có một tia kiếm đạo cao thủ bộ dạng thủy mị.

Bạch y trường kiếm, dung mạo cũng coi như suất khí, nhìn nhìn Thượng Quan Đình, rất nhiều nữ đệ tử đều hai mắt tỏa ánh sáng.

Tương phản, La Phàm tuy cũng dung mạo đoan chính, nhưng niên kỷ so với Thượng Quan Đình nhỏ một chút tuổi, dáng người rất thấp bé một ít, lại còn nhiều năm tại đất hoang bên trong cùng hoang thú solo, để lộ ra cực kỳ cương nghị khí chất, nhìn qua cùng suất khí không quá đỉnh đáng, càng nhiều là hung hãn khí tức, khí thế lộ ra, giống như một đầu hình người hoang thú.

La Phàm đem hạ phẩm bảo thương đựng ở bên cạnh thân, mục quang xem kỹ lấy Thượng Quan Đình, vền vền là quan sát Thượng Quan Đình này cảm kiếm mà đứng tư thế, La Phàm liền có thể đoán được, Thượng Quan Đình kiếm thuật đã có cực kỳ không kém tạo nghệ.

Luận thực lực, Thượng Quan Đình so với Hạng Thiếu Vân càng cường!

Này không chút nào ảnh hưởng La Phàm chiến ý, ngược lại càng có thể kích thích La Phàm chiến ý, đối thủ thực lực cường đại, chiến đấu mới có ý tứ, hoàn toàn nghiền ép thức quyết đấu, đối với hắn cũng không quá lớn có ích.

La Phàm, Thượng Quan Đình đều giúp nhau nhìn chăm chăm đối phương, mục quang lạnh lùng lẳng lẽ.

Thượng Quan Đình chưa bao giờ đem bất kỳ Võ Đạo nhị trọng võ giả để vào mắt, nếu như La Phàm không có đánh bại Hạng Thiếu Vân chiến tích, cũng không ngoại lệ.

Nhưng liền Võ Đạo tam trọng đỉnh phong Hạng Thiếu Vân đều thua ở La Phàm trong tay, Thượng Quan Đình đối với La Phàm lại là không thể coi thường, trở thành một cái đại địch.

Xem cuộc chiến chúng đệ tử, giờ khắc này cũng ngừng lại hô hấp, tình cảnh cực hạn an tĩnh, nhìn không chuyển mắt nhìn nhìn La Phàm cùng Thượng Quan Đình.

Cùng Hạng Thiếu Vân quyết đấu, La Phàm đã sớm đã chứng minh thực lực của mình, hiện tại. . . Không có bất kỳ người nào còn dám khinh thường hắn, hắn đã sớm dùng chân thực hành động chứng minh, hắn có cùng Võ Đạo tam trọng đỉnh phong nhất quyết cao thấp thực lực.

"Ta xuất thủ! Xem kiếm!"

Thượng Quan Đình không nói thêm gì, nhắc nhở một câu, trong tay nhất thời kiếm quang lóe lên, thi triển một môn kiếm thuật hướng La Phàm chủ động triển khai tấn công mạnh.

Trung phẩm vũ kỹ —— điệp Vân Kiếm phương pháp.

Nội lực quán chú, trường kiếm tràn phóng hào quang, hàn khí bức người, nhảy nhất thời gian, Thượng Quan Đình liên tục đâm ra vài kiếm.

Kiếm Phong lẳng lẽ, bóng kiếm trùng điệp.

Thượng Quan Đình kiếm thuật, đích xác tạo nghệ phi phạm, chiêu thức ấy điệp Vân Kiếm phương pháp, tiếp cận đại thành cảnh giới, cho dù là Võ Đạo tứ trọng võ giả, cũng chưa chắc có thể đem kiếm thuật tu luyện tới tình trạng như thế, có thể thấy Thượng Quan Đình kiếm đạo thiên phú.

Tuy nói Thượng Quan Đình thực lực, còn không đạt được Võ Đạo tứ trọng tình trạng, vậy do kiếm này thuật tại Võ Đạo tam trọng võ giả, tuyệt đối là thuộc về cực kỳ gần phía trước tồn tại.

Đối mặt kia trùng điệp bóng kiếm, La Phàm trên mặt cũng lộ ra nghiêm trọng vẻ, trong tay bảo thương run lên, đầu thương giống như đóa hoa tách ra, trong chớp mắt đâm ra mấy thương.

Đình Đình Đang keng một hồi bạo vang, thương kiếm giao kích, Thượng Quan Đình kiếm chiêu bị La Phàm đều ngăn lại.

Thượng Quan Đình thần sắc kinh ngạc, kiếm thuật của hắn chiêu thức tinh diệu, lại không nghĩ rằng La Phàm vền vền là dựa vào bảo thương một đâm kỹ xảo, liền hoàn toàn chặn lại.

Lại còn, từ thân kiếm truyền đi mà đến lực lượng kinh khủng, cũng làm cho Thượng Quan Đình kinh tâm, lực lượng cường độ đủ để khiến tuyệt đại đa số Võ Đạo tam trọng võ giả thua thiệt.

Dù cho Thượng Quan Đình nội lực thâm hậu, cũng cảm thấy thật không tốt chịu.

Bá ——

Kiếm quang một cuốn, Thượng Quan Đình lập tức cải biến chiến thuật, thân thể cũng đi theo bắt đầu chuyển động.

Thượng Quan Đình dưới chân bộ pháp mau lẹ, cùng điệp Vân Kiếm pháp tương xứng, thân thể chọt trái chọt phải, giống như đám mây xem nhẹ, kiếm thuật thi triển, làm cho người ta khó có thể phán đoán đến cùng từ chỗ nào phương đâm tới, khó lòng phòng bị, rất khó ngăn cản.

"Đến thật tốt."

La Phàm quát lạnh một tiếng, tại đất hoang bên trong La Phàm kiến thức nhiều tốc độ mau lẹ hoang thú, đang cùng hoang thú sinh tử chém giết, đã sớm rèn luyện ra quá mức tốc độ phản ứng.

La Phàm tinh thần chấn động, đứng ở chỗ cũ không động, trong tay trường thương đông đưa, khi thì hướng tiền phương chẻ dọc, khi thì hướng bên cạnh phương quét ngang, khi thì quay người một cái hồi mã thương.

Chỉ thấy Đinh Đăng thanh âm bạo vang, La Phàm bốn phía tia lửa bắn tung toé, mặc kệ Thượng Quan Đình công kích hạng gì nhanh chóng, góc độ hạng gì xảo trá, cũng bị La Phàm trường thương trong tay ngăn lại.

Thượng Quan Đình vây quanh La Phàm rất nhanh di động, không ngừng xuất kiếm công kích, theo thời gian trôi qua, lại là trong nội tâm càng ngày càng kinh dị rung động.

La Phàm trường thương trên tay, bốn phía quả thật giống như đồng tường tường sắt, Thượng Quan Đình công liên tiếp hơn hai mươi chiêu, cũng không có làm bị thương La Phàm một sợi lông.

Tương phản, kiếm cùng thương mỗi một lần va chạm, Thượng Quan Đình cũng có thể cảm nhận được trường thương bên trong ẩn chứa lực lượng kinh khủng, dọc theo trường kiếm truyền đi mà đến, chấn động miệng hồ hơi hơi run lên, thật không tốt chịu.

Ba mươi chiêu, Thượng Quan Đình cảm giác cầm kiếm thủ chương, cảm nhận sâu sắc càng ngày càng mãnh liệt, kiếm trong tay cùng La Phàm bảo thương không ngừng va chạm, càng ngày càng không nghe sai sử, khó có thể làm được dễ sai khiến, kiếm thuật uy lực, tốc độ, đều tùy theo giảm xuống.

Trái lại La Phàm, tựa hồ không biết mệt mỏi, một cây trường thương trên tay, một mực Hồ Hồ Sinh Phong, bốn phương tám hướng đều tại công kích của hấn phạm vi.

Dù cho thi triển thương thuật cũng không tỉnh diệu, đều là một ít quét ngang chẻ dọc chọn kích đại phổ thông động tác, nhưng ở La Phàm trong tay thi triển ra, lại là dính liền hoàn mỹ, thực lực cường đại rất nhiều,

Ba mươi chiêu, La Phàm cảm ứng được Thượng Quan Đình công kích xuất hiện sơ hở, lập tức triển khai phản công.

Vù vù vù. . .

La Phàm thế công cực kỳ mãnh liệt, mỗi nhất thương quét ra, đều mang theo tiếng gió gào thét, quật tại mặt đất thổ thạch bắn tung toé.

Thượng Quan Đình liên tiếp lui về phía sau, khí thế tan vỡ, đại rơi xuống phong.

La Phàm thương thuật, đường đường chính chính, mỗi nhất thương đều lực trọng thiên quân, nhất thương nhanh hơn nhất thương hướng Thượng Quan Đình tiến hành công kích mãnh liệt.

Keng keng keng. . .

Thượng Quan Đình một bên lui về phía sau, một bên huy vũ lấy trường kiếm trong tay ngăn cản, kiếm thương giao kích tiếng nổ vang điếc tai, chấn động trường kiếm kịch liệt lay động, Thượng Quan Đình có dừng khí dẫn đo không ngừng cảm giác.

"Nhìn thương ——!"

Mất thấy Thượng Quan Đình sắp bị đánh lui xuất quyết đấu sân bãi, nghĩ bằng tốc độ cải biến phương vị, La Phàm hét lớn một tiếng, nhảy lên.

La Phàm hai tay gợn trường thương, mãnh liệt từ thiên không quật hạ xuống, trường thương xẹt qua hư không, mang ra một chuỗi dài ảo ảnh, không khí phát ra 'Ồ' một tiếng dầm vang.

Một phát này tốc độ quá nhanh, khí lưu cũng bị vạch thành hai nửa, sau đó vừa nhanh nhanh chóng khép lại cùng một chỗ, hình thành tiếng xé gió.

Thượng Quan Đình thần sắc kinh hãi, vội vàng phong kiếm ngăn chặn.

Hai tay của hắn mang chuỗi kiếm, cũng không có thể ngăn cản một phát này, đầu thương quật tại trên thân kiếm, đem trường kiếm rút được ngoặt Như Nguyệt răng.

Thượng Quan Đình thân thể bạo lui, nhất thời một ngụm máu tươi phun ra, nháy mắt liền vọt ra quyết đấu sân bãi.

"Ta. . . Thua!"

Thượng Quan Đình đứng ở quyết đấu sân bãi ra, trong tay bảo kiếm chòng cây chuối đầy đất, chèo chống lấy thân thể, khóe môi nhếch lên vết máu, vẻ mặt vẻ không cam lòng.

Một trận chiến này thất bại, đại biểu cho Đông Dương Đường sớm ngồi vững vàng đang tiến hành nhập môn thi đấu kế cuối chỉ vị.

Chương 35: Chín thành năm chắc

"La Phàm chiến thắng, tấn cấp bán kết."

Trịnh Tinh Hà mặt mũi tràn đầy kinh hi tuyên bố kết quả này.

Thanh Hà Đường tại nhập môn thi đấu, đã liên tục hai giới kể cuối, với tư cách là Thanh Hà Đường trưởng lão, Trịnh Tinh Hà cảm thấy rất là trên mặt không ánh sáng.

Lần này Thanh Hà Đường rốt cục trở mình, không hề kể cuối, đây chính là Trịnh Tinh Hà đối với lần này nhập môn thi đấu lớn nhất kỳ vọng, tự nhiên vui sướng trong lòng rất nhiều.

Chỉ bất quá, Trịnh Tinh Hà cái này kỳ vọng, ngay từ đầu là ở trên người Hạng Thiếu Vân, không nghĩ tới cũng là bị mới là Võ Đạo nhị trọng tu vi La Phàm thực hiện.

Đối với kết quả này, không chỉ có vượt quá Trịnh Tinh Hà dự kiến, cũng vượt quá Thanh Hà Đường cái khác trưởng bối, đệ tử dự kiến.

La Phàm tấn cấp bán kết, Thanh Hà Đường đệ tử đều có chút phát mộng.

Đông Dương Đường đệ tử, cũng có chút phát mộng, bọn họ cho rằng trận này quyết đấu, Thượng Quan Đình thỏa thỏa chính là người thắng, Thanh Hà Đường đem tại nhập môn thi đấu trên liên tục ba giới kể cuối.

Có thể kết quả, phát sinh quay ngoắt 180°, hoàn toàn phản qua, lần này kể cuối, dĩ nhiên là bọn họ Đông Dương Đường.

Dù cho Thượng Quan Đình đã thất bại, liền ngay cả Trịnh Tinh Hà cũng đã tuyên bố kết quả, Đông Dương Đường các đệ tử cũng còn là vẻ mặt không dám tin vẻ.

Đông Dương Đường trưởng lão 'Ngu Đồng Phuong', trên mặt đều hơi có chút kinh ngạc, hấn đối với Thượng Quan Đình vốn cũng là có rất lớn lòng tin, không ngờ rằng một trận chiến này trong lòng của hấn dự kiến kết quả lại bị Võ Đạo nhị trọng La Phàm cho nghịch chuyển.

Qua hai giây chuông, Thanh Hà Đường các đệ tử rốt cục phản ứng kịp, phát ra một hồi tiếng hoan hô.

Này giới nhập môn thi đấu, bọn họ lớn nhất mục tiêu chính là không nên tại bốn trong nội đường tiếp tục kể cuối, hiện tại, cái mục tiêu này đã thực hiện, trong nội tâm tuôn ra vẻ vui thích.

Chiến thắng người là La Phàm, thế nhưng vinh quang lại khắp cả Thanh Hà Đường đệ tử.

Thanh Hà Đường đệ tử hoan hô, làm Đông Dương Đường đệ tử từ mộng bức trong trạng thái phản ứng kịp, không thể không tiếp nhận Đông Dương Đường kể cuối sự thật, từng cái một thần sắc ảm đạm.

Hoa Mộ Vân, Trịnh Tinh Hà đợi bốn vị chân đạo trưởng lão thương nghị một lát, rất nhanh lại thương định vòng tiếp theo quyết đấu danh tự.

Hoa Mộ Vân lớn tiếng nói: "Đang tiến hành nhập môn thi đấu vòng bán kết, trận đầu, Lâm Đình Thiên quyết đấu Chúc Tuyết Cơ; trận thứ hai, Tàn Chi Nguyệt quyết đấu La Phàm."

Lâm Đình Thiên, Chúc Tuyết Cơ đều là Đông Lâm Đường đệ tử, vì để cho Từ Sơn Đường cùng Thanh Hà Đường phân ra bài danh, bốn vị chân đạo trưởng lão để cho Tàn Chi Nguyệt cùng La Phàm tại đây một vòng tiến hành quyết đấu.

Này một vòng, Lâm Đình Thiên cùng Chúc Tuyết Cơ ai thắng ai thua, cũng không ảnh hưởng Đông Lâm Đường địa vị, chỉ là ảnh hưởng bọn họ cá nhân vinh dự.

Mà Tàn Chi Nguyệt cùng La Phàm, thất bại thì sớm khóa chặt danh thứ ba, như chiến thắng, sẽ cùng Đông Lâm Đường tranh đoạt lần này nhập môn thi đấu đệ nhất chi vị.

Cho nên, này một vòng tỷ thí, Tàn Chi Nguyệt cùng La Phàm quyết đấu mới là trọng yếu nhất, được chú ý nhất.

Lâm Đình Thiên lên sân khấu, tại binh khí trên kệ tuyển một chuỗi hạ phẩm bảo đao, tản ra cực kỳ đáng sợ đao thế.

Chúc Tuyết Cơ cũng từ Đông Lâm Đường trong hàng đệ tử đi ra, lại là không có chọn lựa binh khí, mà là hướng Lâm Đình Thiên liền ôm quyền, nói:

"Lâm sư huynh thực lực, tại Đông Lâm Quận hậu bối bên trong là hoàn toàn xứng đáng thứ nhất, Chúc Tuyết Cơ mặc cảm, một trận chiến này ta nhận thua, thỉnh Lâm sư huynh đại biểu ta Đông Lâm Đường, lại đoạt một lần nhập môn thi đấu đệ nhất danh."

Chúng đệ tử xôn xao, không nghĩ tới Chúc Tuyết Cơ vậy mà trực tiếp nhận thua, Chúc Tuyết Cơ thực lực rõ như ban ngày, mặc dù tại chúng đệ tử trong nội tâm so với Lâm Đình Thiên là muốn hơn một chút, nhưng ít ra có lực đánh một trận.

Bất quá tình thế vừa nghĩ, chúng đệ tử liền đã minh bạch, Lâm Đình Thiên, Chúc Tuyết Cơ đều là Đông Lâm Đường đệ tử, bọn họ một trận chiến này thuộc về Đông Lâm Đường bên trong hao tổn, liệu đến vượt hung ác, đối với vòng tiếp theo đệ nhất danh tranh đoạt càng bất lợi.

Chúc Tuyết Cơ trực tiếp nhận thua, là thay Lâm Đình Thiên bảo tồn thể lực, dù sao nàng buông tay đánh một trận, thắng được Lâm Đình Thiên hi vọng cũng rất mù mịt, cho nên không bằng để cho Lâm Đình Thiên bảo trì thể lực, lấy ưu thế lớn nhất đối mặt đệ nhất danh tranh đoạt.

Lâm Đình Thiên ngạo nghễ trên mặt khó được lộ ra mỉm cười, nói: "Tuyết Cơ sư muội, ta Lâm Đình Thiên định đoạt thứ nhất, dương ta Đông Lâm Đường thần uy."

Hai người nhìn nhau cười cười, nhao nhao rời khỏi sân bãi.

Đông Lâm Đường trưởng lão Hoa Mộ Văn khoe miệng mỉm cười, tuyên bố kết quả: "Lâm Đình Thiên chiến thắng, tấn cấp trận chung kết."

Chúc Tuyết Cơ nhận thua, hiển nhiên cũng là Đông Lâm Đường trưởng bối muốn kết quả, Đông Lâm Đường đã liên tục nhiều giới liên tục thứ nhất, cho nên, đem lần này nhập môn thi đấu đệ nhất danh cũng chúc vì vật trong bàn tay, không để cho có sai sót.

Lâm Đình Thiên lấy trạng thái tốt nhất tham gia đệ nhất danh tranh đoạt, là Đông Lâm Đường trưởng bối muốn nhất thấy.

Lâm Đình Thiên, Chúc Tuyết Cơ kết cục, La Phàm, Tần Chi Nguyệt từ phương hướng bất đồng, đi vào quyết đấu sân bãi.

Tần Chi Nguyệt như trước chọn lựa một cây hạ phẩm bảo cây roi, La Phàm lại là thay đổi binh khí, không có lựa chọn thương, mà là lựa chọn kiếm, lại còn đồng thời cầm hai thanh hạ phẩm bảo kiếm.

Tần Chi Nguyệt một thân hỏa hồng, mới mười năm tuổi, dáng người cũng đã linh lung hấp dẫn, đường cong mê người.

Nàng hướng La Phàm hơi hơi nháy dưới mắt, nói: "La Phàm đệ đệ, ngươi không bằng cũng giống như Chúc Tuyết Cơ, trực tiếp nhận thua tốt chứ? Để cho tỷ tỷ nhiều giữ lại chút thể lực, nói không chừng có thể đem Đông Lâm Đường từ liên tục đệ nhất trên bảo tọa lôi xuống ngựa."

Đông Lâm Đường trong hàng đệ tử, Lâm Đình Thiên hừ nhẹ một tiếng, sắc mặt ngạo nghễ, hiển nhiên là muốn nói cho dù Tần Chi Nguyệt bảo trì đỉnh phong thể lực, cũng đừng hòng từ trong tay hắn đoạt được đệ nhất.

Từ Sơn Đường các đệ tử, đều trơ mắt nhìn La Phàm, La Phàm nếu là trực tiếp nhận thua, đây đối với Tần Chi Nguyệt hiển nhiên là kết quả tốt nhất, như vậy Từ Sơn Đường có thể sớm khóa chặt đệ nhị vị trí, lại còn ngồi hai nhìn qua một.

Thanh Hà Đường đệ tử, thì là không nhiều lắm tâm tình, Tần Chi Nguyệt quá mê người, Thanh Hà Đường nam đệ tử nhìn nhìn nàng đều âm thầm nuốt nước miếng, cho dù La Phàm trực tiếp hướng Tần Chi Nguyệt nhận thua, bọn họ cũng sẽ không trách tội.

Rốt cuộc, La Phàm có thể khiến Thanh Hà Đường thoát khỏi kẻ cuối vận mệnh, đã thỏa mãn mục tiêu của bọn hắn, hiện tại hướng Tần Chi Nguyệt nhận thua cũng không quan hệ.

Bất quá, La Phàm hiển nhiên sẽ không nhận thua, nhân tâm luôn là tham lam, đệ nhất danh ban thường so với Top 10 muốn phong phú rất nhiều, La Phàm có tranh đoạt đệ nhất danh thực lực, tự nhiên là muốn toàn lực tranh đoạt, quyết không có thể nào giữa đường buông tha cho.

Đối với Tần Chi Nguyệt hấp dẫn, La Phàm thờ ơ, nói: "Ngươi tiên pháp, linh hoạt quá nhiều, lực lượng chưa đủ, tối đa có thể cùng Lâm Đình Thiên dây dưa một đoạn thời gian, nghĩ thắng Lâm Đình Thiên, tính khả năng gần như là không, tranh đoạt đệ nhất danh hay là giao cho ta đến đây đi, ngươi lớn lên như vậy tươi ngon mộng nước, ta cũng không nỡ đánh ngươi, không bằng ngươi hướng ta nhận thua, như thế nào?"

Tần Chi Nguyệt thần sắc kinh ngạc, nói: "Ngươi vậy mà đối với đệ nhất danh còn có ý nghĩ? Chẳng lẽ lại ngươi có hi vọng đánh bại Lâm Đình Thiên?"

Tần Chi Nguyệt khoe miệng mỉm cười, câu này hỏi lại ẩn chứa ý trào phúng, chân thực không phải là hỏi lại La Phàm, mà là trào phúng La Phàm không có thực lực này.

Bất quá, La Phàm lại là như không nghe xuất tiếng cười kia bên trong trào phúng đồng dạng, gật gật đầu, nói: "Ta có chín thành nắm chắc."

Chín thành!

Có cái thành ngữ gọi là nắm chắc, một việc nếu có chín thành nắm chắc, kia gần như chính là ván đã đóng thuyền, xuất hiện sai lầm tính khả năng cực thấp.

Nét cười của Tần Chi Nguyệt một hồi, nhìn nhìn La Phàm thần sắc kinh ngạc, thật không biết La Phàm mới Vô Đạo nhị trọng tu vi, đến cùng có cái gì chỗ dựa mới dám nói ra có chín thành nắm chắc đánh bại Lâm Đình Thiên.

Chúng đệ tử nghe xong La Phàm, nhất thời một mảnh xôn xao, hiển nhiên La Phàm những lời này quá mức kinh thế hãi tục, làm cho người ta rung động. Liên ngay cả bốn nhà chân đạo các trưởng bối, nhìn nhìn La Phàm đều mục quang kinh nghi, La Phàm lời này để cho bọn họ đều cảm thấy khó có thể tin. Lâm Đình Thiên thực lực, rõ như ban ngày, có thể nói Võ Đạo tứ trọng, gần như vô địch.

Võ Đạo tam trọng đỉnh phong Hạng Thiếu Vân, trước mặt Lâm Đình Thiên một đao đã bị đánh bại, mà La Phàm đánh bại Hạng Thiếu Vân, dùng mười ba thương, thấy thế nào cũng là Lâm Đình Thiên thực lực ưu thế càng lớn, La Phàm như thế nào có chín thành ân năm đánh bại Lâm Đình Thiên?

Lâm Đình Thiên nghe vậy, trên mặt trời lên một cổ tức giận, trùng điệp hừ lạnh một tiếng: "Vô tri cuồng đồ, khẩu khí cũng không nhỏ."

Đồng Lâm Đường đệ tử, nghe vậy cũng nhao nhao giận dữ, từng cái một quát: "Cuồng vọng!"

La Phàm, tựa hồ là phạm vào Đồng Lâm Đường đệ tử nhiều người tức giận, Đồng Lâm Đường trong hàng đệ tử tiếng hét phẫn nộ liên tiếp.

Tần Chi Nguyệt hướng Đồng Lâm Đường chúng đệ tử nhìn thoáng qua, mục quang trở lại La Phàm trên người, có chút đồng tình mà nói:

"Người thành công khơi dậy Đồng Lâm Đường đệ tử lửa giận, nếu người là tiến nhập trận chung kết, e rằng sẽ ở Lâm Đình Thiên trong tay thiệt thòi lớn, cho nên, hướng ta nhận thua mới là người cử chỉ sáng suốt."

La Phàm trên mặt, nhất thời lộ ra tà tà tiểu ý, trong tay song kiếm khẽ động, nói: "Người không muốn nhận thua, vậy chiến a, kỳ thật người có nhận thua hay không, đối với ta vòng tiếp theo chiến đấu cũng không có ảnh hưởng gì, chẳng quản sử dụng ra người tối cường thực lực, bằng không cuộc tỷ thí này ta sẽ rất không thủ vị."

Tần Chi Nguyệt không nghĩ tới, La Phàm đối với thực lực của mình vậy mà như thế tự tin, để cho nàng trong nội tâm đều mơ hồ sinh ra tức giận, đồng thời cũng càng thêm hiếu kỳ.

Tần Chi Nguyệt nói: "Ta điều tra qua Thanh Hà Quận thiên tài hậu bối, tựa hồ cũng không có người nhân vật như thế, người đến tốt cùng là của gia tộc nào đệ tử?"

La Phàm thần nhiên nói: "Ta một kẻ lang thang vô gia mà thôi, may mắn bước vào Võ Đạo, không có nhà tộc."

Tần Chi Nguyệt thần sắc càng quái lạ, lang thang vô gia vậy mà có thể gia nhập Huyền Dương Tông? Vậy mà có thể tại nhập môn thi đấu trên nhảy vào Top 10, còn nói bừa muốn tranh đoạt đệ nhất?

Cái gì lang thang vô gia, tại tuổi nhỏ như thế có như thế thực lực cường đại?

Không chỉ là Tần Chi Nguyệt kinh ngạc, Đồng Lâm Đường, Tử Sơn Đường, Đông Dương Đường đệ tử toàn bộ kinh ngạc, về phần Thanh Hà Đường đệ tử, tại Thanh Hà Quận thời điểm 卅 không đã kinh ngạc qua.

Tần Chi Nguyệt không có vội vã động thủ, con mắt nhìn La Phàm cùng bên trong song kiếm liếc một cái, nói: "Ta nhớ được người lúc trước dùng binh khí, đều là bảo vật thương, như thế nào hiện tại đổi thành song kiếm? Chẳng lẽ lại người đồng thời tinh thông thương, kiếm hai loại binh khí?"

Tần Chi Nguyệt không vội, La Phàm cũng không nóng nảy, nói: "Đao thương kiếm côn, các loại binh khí ta đều luyện tập một chút, đối phó người linh hoạt trường tiên, dùng thương quả ngốc, không tốt ngăn cản, hay là dùng song kiếm thích hợp hơn một ít."

Tần Chi Nguyệt trên mặt kinh sợ càng đậm, La Phàm mới bao nhiêu niên kỷ, so với nàng còn nhỏ một chút tuổi, có thể tinh thông một loại binh khí đã rất cực kỳ khủng khiếp, vậy mà đao thương kiếm côn các loại binh khí đều có đọc lướt qua?

La Phàm thương thuật, kiến thức cơ bản thể nhưng là vô cùng vững chắc, tạo nghệ cực sâu, hiển nhiên không phải là tùy tiện luyện một chút liền có thể luyện đến loại tình trạng này, cần thời gian rất lâu rèn luyện.

"Thương của hần thuật tạo nghệ rất sâu, tất nhiên dùng phần lớn thời gian luyện tập, cái khác binh khí khả năng chính là sơ lược giao thiệp với mà thôi, dùng không am hiểu song kiếm để ngăn cản ta am hiểu nhất tiên pháp, hắc hắc. . . Quát người vài roi, nhìn người về sau còn dám hay không cuồng ngôn vọng ngữ."

Tần Chi Nguyệt thầm nghĩ trong lòng, khóe miệng lộ ra một đạo lạnh lùng tiểu ý.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Tấn cấp trận chung kết

CHÍU...U...U! ——

Một đạo tiếng xé gió vang lên.

Chỉ thấy Tần Chi Nguyệt rung tay lên bên trong trường tiên, trong lúc bắt chợt đối với La Phàm triển khai công kích.

Tần Chi Nguyệt trong tay trường tiên, cây roi dài ba trượng, nhưng ở trong tay nàng lại là linh hoạt vô cùng, thành thạo.

Chỉ thấy kia trường tiên run lên, cây roi đầu tựa như đồng nhất chỉ thẳng tắp mũi tên hướng La Phàm nổ bắn ra mà đến.

Cây roi nơi cuối, có một chuỗi tiểu nhận, mười phần sắc bén, lần này đâm tới, đâm rách khí lưu, kia tiếng xé gió chính là vì vậy mà vang.

Tần Chi Nguyệt cầm lấy cây roi chuỗi, tùy thời cũng có thể khống chế cây roi đầu phương hướng, tuy cây roi đầu bây giờ là thẳng tắp đâm tới, nhưng trên thực tế, công kích cũng đã bao phủ La Phàm toàn thân các nơi.

Đối mặt công kích như vậy, thuần túy cậy mạnh rất khó ngăn cản, nhất định phải đồng dạng linh hoạt công kích, mới có thể tương đối nhẹ nhõm ngăn cản hạ xuống.

Nguyên nhân chính là như thế, La Phàm tại cuộc tỷ thí này bên trong không có sử dụng cá nhân yêu thích bảo thương, mà là lựa chọn song kiếm.

Sử dụng bảo thương, La Phàm cũng có thể ngăn lại đối phương tiên pháp, nhưng cần hao phí gấp mấy lần tinh lực, nhưng dùng song kiếm, thì muốn nhẹ nhõm rất nhiều.

La Phàm cổ tay phải run lên, trong tay bảo kiếm trong chớp mắt đâm ra, đâm thẳng kia nổ bắn ra mà đến cây roi đầu nhỏ nhận.

Tần Chi Nguyệt thấy thế, cầm lấy cây roi chuỗi thủ chương chấn động, cả mảnh trường tiên nhất thời giống như trường xà bay múa, kia thẳng tắp hướng La Phàm đâm tới cây roi đầu nhỏ nhận, trong lúc bắt chợt nhoáng một cái, sai mở La Phàm đâm ra bảo kiếm, tiếp tục hướng La Phàm lồng ngực nổ bắn ra mà đến.

La Phàm đối với cái này sớm có dự liệu, tay trái nhắc tới, trong tay bảo kiếm một cái trên chém, tốc độ quá nhanh, kéo ra một đạo kim loại bạch quang.

Cây roi đầu nhỏ nhận còn chưa đâm trúng La Phàm thân thể, liền bị mũi kiếm rời ra, keng một tiếng giòn vang, bắn ngược xuất 2m có hơn.

La Phàm tốc độ phản ứng, xuất kiếm tốc độ vậy mà như thế nhanh chóng, lại còn xuất kiếm vị trí vậy mà như thế chính xác, đều làm Tần Chi Nguyệt trong nội tâm cả kinh, La Phàm vận dụng song kiếm vậy mà cũng thành thạo rất nhiều, tuyệt không mới lạ.

Có thể thấy, La Phàm kiếm thuật tạo nghệ, cũng là cực kỳ không kém.

Một cái võ giả, tinh thông một loại vũ khí đều rất khó, như mới nhập môn 400 đệ tử, có thể đối với một loại vũ khí được cho tinh thông, chưa đủ một phần mười.

Tần Chi Nguyệt chính mình cũng chỉ tinh thông tiên thuật, cơ hồ là đem tất cả tinh lực đều vùi đầu vào bên trong, mới có hôm nay tiên thuật tạo nghệ.

La Phàm tinh thông thương thuật tạo nghệ không thua gì Tần Chi Nguyệt tiên thuật, lại vẫn tinh thông kiếm thuật, làm Tần Chi Nguyệt rất là ngoài ý muốn.

Lại còn, kiếm thuật bên trong lại phân ra đơn kiếm cùng song kiếm, sử dụng song kiếm độ khó so với sử dụng đơn kiếm còn cao hơn không ít.

Nếu là một cái đi vào trung niên võ giả, đang tu luyện đã không có bao nhiêu tiềm lực về sau, đem thời gian đều tiêu phí đang tu luyện vũ kỹ, bởi vì tu luyện vũ kỹ thời gian phong phú, ngược lại là có khả năng tinh thông hai loại trở lên vũ khí.

Có thể La Phàm mới mười bốn tuổi, như thế nào tính thời gian của hắn cũng không đủ, cho dù là từ trong bụng mẹ bắt đầu tu luyện, cũng chỉ có hơn mười năm thời gian, có thể tinh thông hai loại vũ khí, quả thật chính là cái kỳ tích.

Bình thường, chỉ có loại kia trời sinh đối với các loại binh khí phù hợp võ giả, sử dụng các loại binh khí cùng phổ thông võ giả so sánh đều làm ít công to, mới có thể niên kỷ oanh oanh tinh thông hai loại trở lên vũ khí.

Loại người này, có cái công nhận danh xưng, xưng là 'Võ Đạo kỳ tài', cùng loại tốc độ tu luyện kia vô cùng nhanh 'Võ Đạo thiên tài' đối ứng.

Võ Đạo kỳ tài, bởi vì đối với binh khí phù hợp trời sinh thẳng được phổ thông võ giả rất nhiều, thực lực bình thường nếu so với cùng giai võ giả cường đại, thậm chí có được vượt cấp khiêu chiến năng lực.

La Phàm Võ Đạo nhị trọng tu vi, lại có thể đánh bại Võ Đạo tam trọng đối thủ, lại còn tinh thông thương, song kiếm hai loại binh khí, rất hiển nhiên là thuộc về 'Võ Đạo kỳ tài', hơn nữa là vô cùng nổi bật Võ Đạo kỳ tài.

Tần Chi Nguyệt trong nội tâm mặc dù quái lạ, nhưng xuất thủ lại một chút cũng nghiêm túc, cánh tay nàng huy động, trong tay trường tiên giống như trường xà đông đưa, linh hoạt đến cực điểm, hướng La Phàm tiếp tục tấn công mạnh.

La Phàm hai tay đều nắm một kiếm, hai thanh kiếm đều nhanh như thiểm điện, phòng ngự đối phương trường tiên.

Dù cho Tần Chi Nguyệt trường tiên công kích lại quý thần khó lường, tối đa cũng chỉ có thể lướt qua La Phàm đệ nhất kiếm, La Phàm kiếm thứ hai xông là có thể đủ tại thiên quân nhất phát trong thời gian, chuẩn xác không sai đem đối phương trường tiên kích khai mở.

Đỉnh đỉnh đỉnh đỉnh đỉnh. . .

La Phàm song kiếm huy vũ, tốc độ quá nhanh, kiếm quang gần như bao phủ toàn thân, công kích quý dị trường tiên một lần lại một lần bị La Phàm đánh lui, giong vang âm thanh liên miên không dứt.

Xem cuộc chiến các đệ tử, nhìn không chuyển mắt nhìn nhìn một trận chiến này, từng cái một hoa mắt, chỉ thấy kiếm quang bay múa, trường tiên thì tiến thì lui, hai người quyết đấu tựa hồ lâm vào giằng co trạng thái.

Chuẩn xác mà nói, là Tần Chi Nguyệt đang không ngừng công kích, La Phàm thì là một mặt phòng thủ, thế nhưng, La Phàm phòng thủ được cẩn thận, tuy ở vào thủ thế, không chút nào không rơi vào thế hạ phong.

Thời gian phi nhanh chóng, hai người một chiêu lại một chiêu giao phong.

Hai người giao thủ vượt qua năm mươi chiêu quét, La Phàm trên mặt tà tà tiểu ý càng ngày càng đậm hơn, đối với Tần Chi Nguyệt tiên thuật sáo lộ, trên cơ bản đã thăm dò bảy tám phần.

Tần Chi Nguyệt trên mặt, lại càng ngày càng nghiêm túc, nàng một bộ tiên pháp đều thi triển xong, lại bắt đầu thi triển lặp lại chiêu số, có thể La Phàm vẫn luôn thành thạo ngăn cản.

Tiên pháp chiêu số lần đầu tiên không thể uy hiếp được La Phàm, lần thứ hai thi triển, hiển nhiên đối với La Phàm uy hiếp thấp hơn.

La Phàm sử dụng song kiếm ngăn cản Tần Chi Nguyệt tiên thuật công kích, cũng không có tiêu hao ít nhiều thể lực, thể lực tiêu hao không kịp sử dụng thương thuật ngăn cản một phần tư, giao thủ năm mươi chiêu trở lên, La Phàm thể lực còn dồi dào rất nhiều.

Lúc Tần Chi Nguyệt thi triển mấy chiêu đồng dạng tiên pháp chiêu số, La Phàm ha ha cười cười, một bước về phía trước, đối với Tần Chi Nguyệt triển khai phân kích.

La Phàm từng bước một về phía trước, song kiếm huy vũ, đem Tần Chi Nguyệt tiên thuật công kích không ngừng đón đỡ, đánh lui, cùng Tần Chi Nguyệt dần dần tới gần.

Tiên pháp sở trường đó là có thể đủ cự ly xa đánh bại địch nhân, nếu như La Phàm tới gần Tần Chi Nguyệt, người sau ưu thế đem không còn sót lại chút gì.

Tần Chi Nguyệt rất rõ ràng, một khi La Phàm thiếp thân, nàng ngăn cản không nổi La Phàm kiếm thuật, thua không nghi ngờ, vội vàng lui về phía sau.

Bất quá, lui về phía sau thời điểm, Tần Chi Nguyệt còn muốn bảo trì tiên thuật thi triển, tốc độ cũng không nhanh, không kịp La Phàm tiến gần tốc độ, hai người cự ly một mực ở gần hơn.

Từ ba trượng, đến hai trượng, rất nhanh cự ly đã tới gần đến một trượng!

Tất cả xem cuộc chiến các đệ tử, cả đám đều ngừng lại hô hấp, trận này quyết đấu đến thời điểm mấu chốt, theo hai người cự ly càng đến gần càng gần, tuy tuyệt đại đa số đệ tử đều không muốn nhìn thấy La Phàm chiến thắng, nhưng thế cục chiến đấu hiển nhiên đang tại hướng kết quả này tới gần.

Làm hai người cự ly, chỉ còn lại một trượng trái phải, thần sắc nghiêm túc Tần Chi Nguyệt trong hai mắt đột nhiên tinh quang lóe lên.

"Cuồng phong phi long cuốn!"

Tần Chi Nguyệt hét lớn một tiếng, quần áo kịch liệt bay xuống, tóc đen bay lên, khí thế trong lúc đó kéo lên một đoạn, cánh tay mãnh liệt một hồi đông đưa.

Chỉ thấy trong tay nàng trường tiên, kịch liệt đông đưa bay múa, ba trượng dài hơn rơi nhanh chóng xoay tròn, giống như là một đầu dài Long Phi Thiên, công kích trong lúc đó trở nên bắt đầu cuồng bạo.

Tần Chi Nguyệt tiên thuật tạo nghệ vô cùng cao, tu luyện trung phẩm vũ kỹ 'Phi long tiên pháp' đã đạt đến đại thành cảnh giới, có thể thi triển ra tiên pháp bên trong đại sát chiêu, thực lực so với Thượng Quan Vân cao hơn một bậc, tại Võ Đạo tam trọng đỉnh phong bên trong ở vào cực kỳ cực hạn tầng thứ.

Này 'Cuồng phong phi long cuốn' đại sát chiêu vừa ra, Tần Chi Nguyệt bộc phát ra thực lực hiển nhiên nâng cao một đoạn, như La Phàm chỉ là vừa rồi chỗ bày ra thực lực tầng thứ, như vậy. . . Tại đây một chiêu trước mặt, được thiết thời lớn.

Một trận chiến này kết quả, có khả năng trong chớp mắt nghịch chuyển.

Thấy Tần Chi Nguyệt tại ở tình thế xấu dưới tình huống, trong lúc bất chợt bộc phát ra đáng sợ như thế một chiêu, đại đa số đệ tử đều thần sắc khê giật mình, lộ ra sắc mặt kinh hi.

Như Tần Chi Nguyệt có thể đánh bại La Phàm, điều này hiển nhiên là bọn họ hi vọng nhạc kiến kết quả.

Nhưng mà, vèn vèn nháy mắt thời gian, từ đệ tử sắc mặt kinh hi liền ngưng kết trên mặt.

Chỉ thấy đing đing đing đing một hồi bạo vang, nháy mắt thời gian, La Phàm ít nhất đã ngăn được trên mười đạo công kích, đem Tần Chi Nguyệt này một đại sát chiêu, đều ngăn cản trở về.

Một chiêu này 'Cuồng phong phi long cuốn' tuy lợi hại, nhưng cũng là thoát thai tại Tần Chi Nguyệt thi triển cái này tiên thuật, trên thực tế công kích sáo lộ hay là đồng dạng, chỉ là uy lực lớn một chút, tốc độ nhanh một ít, càng thêm khó có thể ngăn cản.

La Phàm vừa rồi cùng Tần Chi Nguyệt giao thủ hơn mười chiêu, sớm đã thăm dò Tần Chi Nguyệt tiên thuật sáo lộ, người sau công kích tuy nhanh chóng, mãnh liệt, nhưng La Phàm vẫn là đem thứ nhất một ngăn cản hạ xuống.

La Phàm thần sắc như thường, ngăn trở Tần Chi Nguyệt đại sát chiêu, cũng không có hiển lộ hết sức, này làm Tần Chi Nguyệt trong lòng chấn động, La Phàm thực lực so với nàng trong dự liệu còn muốn càng thêm đáng sợ.

Vút Vút. . .

Kiểm quang thành mảnh, liên tiếp huy xuất, La Phàm bước nhanh về phía trước, cùng Tần Chi Nguyệt càng ngày càng tới gần, tăng nhanh gần hơn khoảng cách tốc độ.

Tần Chi Nguyệt tối cường sát chiêu đều đã thi triển, không còn sức mạnh lớn lao, ngăn cản La Phàm mấy chiêu về sau, mắt thấy La Phàm muốn giết đến phụ cận, vội vàng mở miệng nhận thua.

"Ta nhận thua."

Tần Chi Nguyệt đem tiên thuật vừa thu lại, giọng lên trắng nõn cổ trắng, có chút ủy khuất nói.

La Phàm kiểm thuật, cũng trong chớp mắt dừng lại, mũi kiếm cách Tần Chi Nguyệt cổ trắng còn có một xích(0,33m) xa.

Đem song kiếm vừa thu lại, La Phàm không nói thêm gì.

Tần Chi Nguyệt mục quang liếc mắt La Phàm liếc một cái, thấy La Phàm cũng không có vẻ đắc ý, cũng không có mở miệng mỉa mai ý của mình, trong nội tâm đối với cái này nhỏ hơn chính mình một tuổi thiếu niên, nhiều vài phần hứng thú.

"Người thật sự có hi vọng đánh bại Lâm Đình Thiên?" Tần Chi Nguyệt hỏi, trong thanh âm nho nhỏ có chút kích động.

Đi qua một trận chiến này, nàng đối với La Phàm cũng sinh ra một chút lòng tin.

Đông Lâm Đường chiếm giữ nhập môn thi đấu đệ nhất danh chi vị quá lâu, đã liên tục vài giới, vô luận là Tử Sơn Đường, hay là Thanh Hà Đường, Đông Dương Đường, đều muốn đem Đông Lâm Đường từ đệ nhất chi vị kéo xuống.

Như La Phàm thật có thể đem Lâm Đình Thiên đánh bại, để cho Đông Lâm Đường đệ nhất chi vị đổi chủ, Tần Chi Nguyệt sẽ rất cao hứng.

La Phàm nhìn nhìn Tần Chi Nguyệt, miệng lấy mang theo tà tà mỉm cười, khê gật đầu.

Thần sắc hán lạnh nhạt, nhưng ánh mắt kiên định, không để cho nghi vấn.

Tần Chi Nguyệt đôi mắt đẹp nháy một chút, nhìn nhìn La Phàm mục quang càng lóe sáng một chút, nói: "Ta rất chờ mong."

Nói xong, Tần Chi Nguyệt rời khỏi quyết đấu sân bãi.

Thanh Hà Đường trưởng lão Trịnh Tinh Hà về mặt đại hi về, tuyên bố: "La Phàm chiến thắng, tấn cấp trận chung kết."

Dù cho La Phàm tại trong trận chung kết thua ở Lâm Đình Thiên, lần này nhập môn thi đấu, Thanh Hà Đường cũng bài danh thứ hai.

Từ lần trước kể cuối, hơn nữa là liên tục hai năm kể cuối, nhất cử xông đến thứ hai, đây đối với Thanh Hà Đường mà nói, là lớn lao vinh dự, Thanh Hà Đường trên dưới, không khỏi vui mừng.

Lại còn, tại trong trận chung kết La Phàm vạn nhất thắng. . . Kia lại càng là có thể khiến Thanh Hà Đường trèo lên đỉnh đệ nhất!

Này kết quả, suy nghĩ một chút đều làm người kích động.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Quyết chiến Lâm Đình Thiên

La Phàm đứng ở quyết đấu trong sân không động, Lâm Đình Thiên từ Đông Lâm Đường trong hàng đệ tử đi ra.

Xôn xao bạo động các đệ tử nhất thời an tĩnh lại, hai mắt chăm chú nhìn nhìn quyết đấu sân bãi hai người.

Lâm Đình Thiên tại binh khí trên kệ, gỡ xuống một chuỗi hạ phẩm bảo đao.

La Phàm đem hai thanh hạ phẩm bảo kiếm thả lại binh khí khung, đổi thành chính mình yêu thích binh khí trường thương.

Lâm Đình Thiên đao thế lăng lệ, khí tức bá đạo, trong ánh mắt tràn đầy bề ngỗ ý tứ, xem kỹ La Phàm hai giây chuông, chậm rãi nói:

"Cùng ta Lâm Đình Thiên tranh đoạt đang tiến hành thi đấu một người người dĩ nhiên là ngươi, thật đúng là vượt quá dự liệu của ta, La Phàm, ngươi đối với tại đệ nhất danh tranh đoạt tựa hồ tự tin rất nhiều, thật không biết ngươi ở đâu ra dũng khí, báo cho ngươi, tại ta trước mặt Lâm Đình Thiên, ngươi kia cái gọi là thực lực chẳng qua là chuyện cười."

"Lâm sư huynh, tất thắng!"

"Lâm sư huynh, tất thắng!"

...

Đông Lâm Đường mới các đệ tử, nhao nhao quát, thanh âm đều nhịp, để lộ ra một cỗ mệnh mông uy danh.

Thanh Hà Đường đệ tử, tâm tình thì sa sút không ít, hiển nhiên đối với La Phàm tranh đoạt đệ nhất danh lòng tin không lớn.

Chỉ có một người, âm thầm cầm lấy nắm tay, nhìn nhìn La Phàm tràn đầy tín nhiệm, Tô Áu Huyền tin tưởng, La Phàm quyết không cuồng ngôn, La Phàm nói có chín thành đem, vậy nhất định là có chín thành nắm chắc.

La Phàm trong tay bảo thương dựng ở bên cạnh thân, thân thể như trường thương cao ngất, thần sắc lạnh nhạt trên mặt mang một tia tà tiếu ý.

"Ha ha. . .!" La Phàm khẽ cười một tiếng, nói: "Lâm Đình Thiên, thực lực của ngươi vừa không có đạt tới Vô Đạo tứ trọng cấp bậc, ở trước mặt ta giả bộ cái gì tới? Ngươi không biết là chân chính chê cười là ngươi sao?"

Lâm Đình Thiên hừ lạnh một tiếng, nói: "Ta mười ba tuổi liền đột phá Vô Đạo tam trọng, ngươi 14 tuổi mới là Vô Đạo nhị trọng cay đắng, có tư cách gì cùng ta Lâm Đình Thiên đánh đồng?"

Đừng tưởng rằng ngươi có thể đánh bại Vô Đạo tam trọng đỉnh phong cũng đã rất giỏi, đồng dạng là Vô Đạo tam trọng tu vi đỉnh cao, thực lực thế nhưng là có chênh lệch cực lớn, ngươi đánh bại Hạng Thiếu Vân dùng mười ba thương, mà ta, chỉ cần một đao, này. . . Chính là ngươi ta ở giữa chênh lệch."

La Phàm dùng một loại nhìn nhìn đầu óc tối dạ ánh mắt lấy Lâm Đình Thiên, nói: "Ngươi chẳng lẽ cho rằng tất cả mọi người như ngươi ngu xuẩn như vậy, vừa ra tay liền dụng hết toàn lực sao?"

"Lâm càn, dám tại Lâm Đình Thiên sư huynh trước mặt nói như thế."

"Hắn cho là hắn là ai? Dám tại Lâm Đình Thiên sư huynh trước mặt lớn lối như thế?"

"Không biết trời cao đất rộng đồ vật, dám nói Lâm Đình Thiên sư huynh ngu xuẩn, thật sự là cuồng vọng!"

...

Đông Lâm Đường mới các đệ tử, nhao nhao gầm lên, La Phàm nói Lâm Đình Thiên ngu xuẩn, tựa hồ sờ bọn họ nghịch lân đồng dạng, từng cái một kích động rất nhiều.

Lâm Đình Thiên trong hai mắt thiếu đốt lên lửa giận, cùng thay vô giả, còn chưa bao giờ có người dám ở trước mặt hắn đề cập qua 'Ngu xuẩn' hai chữ!

"Chọc giận ta kết quả của nguoi nếu mà biết thì rất thâm, đây mới thực sự là ngu xuẩn."

Lâm Đình Thiên âm thanh quát: "Xem đao."

Trong khi nói chuyện, Lâm Đình Thiên thân lóe lên, trong tay bảo đao trong chớp mắt bỏ ra, ở trong hư không kéo ra một đạo huyền bạch hình cung hào quang.

Trung phẩm kỹ —— Phi Ảnh Hồ Quang Đao!

Lâm Đình Thiên đao thuật tạo nghệ cực cao, 'Phi Ảnh Hồ Quang Đao' từ lúc mấy tháng trước liền đạt đến đại thành chỉ cảnh, hiện giờ lại càng là tinh tiến.

Lại còn, Lâm Đình Thiên nội lực, vô cùng hùng hậu, công pháp tu luyện là Lâm gia tối cường công pháp 'Huyền Nguyên Ngưng Chân quyết'.

Huyền Nguyên Ngưng Chân quyết là một môn cực phẩm công pháp, đây là một môn có thể đánh vỡ Võ Đạo công cùm xiềng xích, có hi vọng đột phá chân đạo cực hạn công pháp.

Lâm gia là Đông Lâm Quận đệ nhất đại gia tộc, tuy bây giờ là cửu cấp Võ Đạo gia tộc, nhưng tổ tiên từng xuất hiện chân đạo cường giả, cái này cực phẩm công pháp, chính là từng là chân đạo cường giả lưu lại.

Huyền Nguyên Ngưng Chân quyết tu luyện ra nội lực, cực kỳ thâm hậu, này làm Lâm Đình Thiên nội lực hơn xa cùng cảnh giới võ giả.

Nội lực, là Võ Đạo võ giả lực lượng chi tuyến, lực lượng càng mạnh, thì triển ra vũ kỹ cũng càng mạnh.

Cùng là đại thành cảnh giới trung phẩm vũ kỹ, Lâm Đình Thiên thi triển Phi Ảnh Hồ Quang Đao so với Tần Chi Nguyệt phi long tiên pháp uy lực lớn hơn trên rất nhiều.

Một đao này tốc độ, có thể nói cực nhanh, gần như vượt ra khỏi Võ Đạo tam trọng cực hạn.

Võ Đạo tứ trọng võ giả đều rất khó đem trung phẩm vũ kỹ tu luyện tới đại thành cảnh giới, Phi Ảnh Hồ Quang Đao lại là một loại chú trọng tốc độ vũ kỹ, đại thành phi ảnh cung đao bạo phát đi ra tốc độ tự nhiên đáng sợ, vượt qua Võ Đạo tam trọng võ giả phản ứng.

Hạng Thiếu Vân đối mặt như vậy một đao, chính là phản ứng không kịp nữa, chỉ tới kịp bản năng ngăn chặn, cho nên bị Lâm Đình Thiên một đao đánh bại.

La Phàm như cũng phản ứng không kịp, không kịp vận dụng thực lực bản thân, chỉ là bản năng ngăn cản, chỉ sợ cũng chính là kết quả giống nhau.

Lâm Đình Thiên mỗi một lần quyết đấu, đều là một đao đánh bại đối thủ, đối phương phản ứng không kịp là nguyên nhân trọng yếu nhất.

Bất quá, La Phàm đối mặt này giống như tất quang như thiểm điện một đao, lại là không có chút nào bối rối, phản ứng của hắn tốc độ, đã sớm tại sinh tử solo bên trong rèn luyện được nhạy bén vô cùng.

La Phàm toàn thân cơ bắp một kéo căng, lực lượng bạo phát, hai tay cầm bảo thương trong chớp mắt phong ngăn cản về phía trước, đem này như thiểm điện một đao chặn đường.

Keng ——

Một tiếng bạo vang!

Bảo đao chém tại La Phàm hai tay ở giữa báng thương phía trên, nhất thời tia lửa bắn tung toé.

Hai bên có cảm giác đến một cỗ lực lượng kinh khủng từ đối phương bình khí thượng truyền, vèo một cái, song song đẩy lui xuất mấy mét xa.

Tốc độ cực hạn vũ kỹ, thường thường uy lực tương đối bình thường, Phi Ảnh Hồ Quang Đao cũng không ngoại lệ.

Bất quá, Lâm Đình Thiên tu luyện cực phẩm công pháp Huyền Nguyên Ngưng Chân quyết, nội lực vô cùng hùng hậu, khiến cho đao pháp uy lực đại tăng, không thua gì Võ Đạo tam trọng đỉnh phong thi triển ra hệ sức mạnh đại thành trung phẩm vũ kỹ.

Cực hạn tốc độ, siêu cường uy lực, đây chính là Lâm Đình Thiên thực lực có thể tại Võ Đạo tam trọng võ giả bên trong đánh đầu thắng đó, gần như vô địch nguyên nhân.

Như vậy đao pháp, Lâm Đình Thiên xuất ra một đao, cùng là Võ Đạo tam trọng đỉnh phong võ giả, liền rất khó ngăn cản.

Bất quá, Lâm Đình Thiên một trận chiến này đối thủ không phải là Võ Đạo tam trọng đỉnh phong võ giả, mà là thực lực so với Võ Đạo tam trọng đỉnh phong càng cường đại hơn La Phàm.

La Phàm tu luyện cửu cấp chân kinh 'Thế chữ thiên', khí lực cực kỳ cường đại, một thân huyết nhục bên trong ẩn chứa quá mức lực lượng, đủ để nghiền ép Võ Đạo tam trọng.

Luận uy lực, La Phàm lực lượng tại Võ Đạo tam trọng võ giả, đồng dạng là đánh đầu thắng đó, Võ Đạo tứ trọng không ra, cực ít có người có thể cùng hấn tranh phong.

Cho nên, Lâm Đình Thiên uy lực này cường đại một đao, cùng La Phàm trong tay bảo thương đụng vào nhau, không có chiếm được chút nào tiện nghi, hai người đều là hướng về sau đẩy lui mấy mét xa.

Lâm Đình Thiên lông mày nhướng lên, hấn tu luyện cực phẩm công pháp, một đao uy lực mạnh bao nhiêu chính mình trong lòng biết rõ ràng, La Phàm bắt quả Võ Đạo nhị trọng tu vi, vậy mà cũng có thể bộc phát ra như thế lực lượng cường đại, làm hắn rất là rung động.

Theo đạo lý, tu vi chênh lệch một cái cảnh giới, dù cho La Phàm tu luyện cũng là cực phẩm công pháp, trung phẩm vũ kỹ cũng tu luyện đến đại thành cảnh giới, thực lực so với hắn hẳn là chênh lệch khá xa mới đúng.

Có thể kết quả. . . Lâm Lâm Đình Thiên cực kỳ khó hiểu.

Lâm Đình Thiên trong mắt nghi quang vền vền là lóe lên, liền lại thần sắc mãnh liệt hướng La Phàm tấn công mạnh mẽ đến.

Tốc độ quá nhanh, Lâm Đình Thiên thân ảnh hoàn toàn hóa thành một chuỗi tàn ảnh, trong tay bảo đao xẹt qua hư không, hình thành một đao cực kỳ mỹ cảm hồ quang.

Rất nhiều đệ tử mục quang, cũng bị này đạo hồ quang hấp dẫn, trong lúc nhất thời đều không để ý đến Lâm Đình Thiên một đao này đáng sợ đến cỡ nào.

La Phàm kinh nghiệm chiến đấu phong phú, tâm chí kiên định, lại là không bị ảnh hưởng, trong tay bảo thương quét qua, keng một tiếng bạo vang, lần nữa đem Lâm Đình Thiên đao chiêu ngăn.

Lần này, cũng không phải đao thương chính diện đụng nhau, hai người chỉ là cảm giác được đối phương trên binh khí truyền đến lực lượng kinh người, cũng không đẩy lui.

Lâm Đình Thiên chủ động biến ảo vị trí, lần nữa xuất đao, quát lạnh nói: "Ta ngược lại nhìn xem, ngươi có thể tiếp ta mấy đao."

Lâm Đình Thiên thân ảnh nhanh chóng, tàn ảnh trùng điệp, làm cho người ta hoa mắt, khó có thể đoán được vị trí cụ thể.

Tại kia nhanh chóng tàn ảnh, có một đạo óng ánh đao quang nhanh chóng xuyên qua, không ngừng hướng La Phàm triển khai đáng sợ một kích, công kích chỉ mãnh liệt, tốc độ chỉ mau lẹ, để cho xem cuộc chiến chúng đệ tử không khỏi kinh sợ thối chạy.

Cho dù là một ít Võ Đạo tứ trọng đệ tử cũ, nhìn nhìn một trận chiến này đều mặt mũi tràn đầy nghiêm túc, Lâm Đình Thiên triển lộ mà ra thực lực, gần như có thể cùng bọn họ chống lại một ít.

La Phàm cầm trong tay trường thương, thân thể bất động như núi, thương pháp của hắn đường đường chính chính, vừa bổ quét qua đều là trụ cột nhất động tác, thế nhưng tốc độ nhanh chóng, lực lượng siêu cường, thi triển ra lại không thua gì Lâm Đình Thiên kia tinh diệu mà cường đại đao pháp.

Lâm Đình Thiên liên tục tấn công mạnh, một đao nhanh hơn một đao, lại thủy chung không công phá được La Phàm trong tay bảo thương phòng ngự, vô luận Lâm Đình Thiên đao nhanh chóng nhiều nhanh, uy lực rất mạnh, La Phàm tổng có thể đánh lui.

Quyết đấu trong sân, tàn ảnh nhanh chóng, đao quang trùng điệp, binh khí va chạm tiếng nổ vang liên miên không dứt, thỉnh thoảng đều có óng ánh tia lửa thoáng hiện.

Lâm Đình Thiên một hồi, tấn công mạnh trên trăm chiêu, lại bị La Phàm nhất nhất ngăn lại, kia chiến đấu kịch liệt thấy chúng đệ tử không khỏi thần sắc kích động, một lòng treo đến trong cổ họng.

Trên trăm chiêu, La Phàm cũng không có nhập hạ phong, này làm từng cái đệ tử đều hết sức rung động, kinh ngạc.

Chẳng lẽ. . . La Phàm thực lực vậy mà thật sự không kém gì Lâm Đình Thiên?

Cái này một lần cửa thi đấu đệ nhất danh thuộc sở hữu, chẳng phải là bịt kín một tầng sương mù?

Tựa hồ. . . La Phàm thật là có chút hi vọng, đoạt được đệ nhất!

Ý nghĩ này, làm chúng đệ tử rất là chấn kinh, tại đây đánh một trận bắt đầu trước, bọn họ có lẽ không lên ý nghĩ này.

Đồng Lâm Đường đệ tử, trên mặt vẻ hưng phấn dần dần làm lạnh, từng cái một trường lớn hai mắt, sợ một trận chiến này xuất hiện kỳ tích, bị La Phàm Võ Đạo này nhị trọng võ giả đoạt được đệ nhất.

Thanh Hà Đường đệ tử, thì là vẻ mặt rung động, lại còn, trên trán cũng lộ ra kinh hi cùng chờ mong.

Khai chiến trước, ngoại trừ bên ngoài Tô Áu Huyền, Thanh Hà Đường đệ tử thế nhưng là không ai tin tưởng La Phàm có đoạt được đệ nhất hi vọng.

Nhưng hiện tại. . . Chờ đợi La Phàm đoạt được đệ nhất ý niệm trong đầu cũng đã tại Thanh Hà Đường đệ tử trong đầu bắt đầu nảy sinh.

Chiến đấu kịch liệt trên trăm chiêu, tình thế lại không có chút nào tiến triển, này làm Lâm Đình Thiên càng ngày càng phần nộ.

Dưới cái nhìn của Lâm Đình Thiên, một cái Vô Đạo nhị trọng võ giả có thể cùng hắn giao thủ trên trăm chiêu, đối với hắn mà nói quả thật chính là cái sỉ nhục, sẽ để cho uy danh của hắn tổn hao nhiều.

"La Phàm, ngươi thực đã cho ta không làm gì được ngươi sao?"

Lâm Đình Thiên trong lúc bất chợt tức giận gầm hét lên, khí thế trong chớp mắt cuồng bạo: "Hồ quang tam tuyệt chém, chém thiên, chém đất, trăm quỷ thần!"

Tiếng nói roi, Lâm Đình Thiên thân thể nhảy lên, trong chớp mắt vọt lên cao ba trượng, trong tay bảo đao mãnh liệt đánh rớt, mơn lấy roi xuống xu thế, mãnh liệt hướng La Phàm phách trăm hạ xuống.

Lâm Đình Thiên vận dụng át chủ bài, thi triển ra khủng bố sát chiêu.

PS: Có chút tạp văn, hôm nay canh một.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: La Phàm đệ nhất

Đao quang óng ánh, có một cỗ trăm phá hết thấy khủng bố uy thế.

Cái này Phi Ảnh Hồ Quang Đao phương pháp, tại trung phẩm vũ kỹ bên trong coi như là tương đối cường đại tồn tại, lại phối hợp Lâm Đình Thiên hùng hậu nội lực, sát chiêu thi triển, uy lực cực kỳ khủng bố.

Một ít mới vào Vô Đạo tứ trọng võ giả, đối mặt Lâm Đình Thiên thi triển 'Hồ quang tam tuyệt chém', e rằng đều biết lựa chọn tạm lánh phong mang, không muốn tới ngạnh bính.

Bất quá, Phi Ảnh Hồ Quang Đao vốn tốc độ cực nhanh, hiện tại sát chiêu thi triển, tốc độ lại càng là lại tinh tiến một phần, muốn tránh đi một đao này, cực kỳ khó khăn.

Vô Đạo tứ trọng võ giả có lẽ có thể tránh đi, La Phàm lại là không có kia tốc độ đều độ, chỉ có thể liều mạng.

Một đao này làm La Phàm cảm nhận được không nhỏ uy hiếp, toàn thân hắn cơ bắp căng thẳng, lực lượng hoàn toàn bạo phát, trong tay bảo thương giống như cuồng Long Xuất Hải, mãnh liệt hướng nghiêng phía trên đâm ra.

Đinh ——

Mũi thương ở giữa Lâm Đình Thiên đánh xuống một đao này, một tiếng giòn vang.

Một cỗ lực lượng kinh khủng, từ bảo thương thượng truyền, bảo thương một hồi rung động, La Phàm miệng hô chấn động, thân thể không tự chủ được tụt hậu vài bước.

"Đệ nhị chém!"

Lâm Đình Thiên thế không thể đỡ, đao quang một cuốn, lần nữa đánh tới, một đao chém ngang, óng ánh đao quang nổi thành một mảnh, kéo ra một đạo cung phát ra ánh sáng màn, muốn chặt đứt La Phàm hai chân.

La Phàm thần sắc nghiêm túc, trong tay bảo thương một cái Thần Long Bãi Vĩ, báng thương tại tốc độ ánh sáng trong đó, liền quét trúng kia nhanh như tạt quang một đao.

Keng ——

Một tiếng bạo vang, La Phàm thân thể lui nữa, trọn vẹn rời khỏi hơn mười bước.

Trong tay bảo thương kịch liệt rung động, Lâm Đình Thiên đao pháp uy lực quá mức kinh người, gần như vượt ra khỏi Võ Đạo tam trọng cực hạn, không phải là Võ Đạo tứ trọng thực lực, vô pháp chống lại.

"Đệ tam chém, cho ta bại!"

Lâm Đình Thiên gầm lên, trong tay bảo đao lần nữa bỏ ra óng ánh đao quang, nhanh như thiểm điện hướng La Phàm công tới.

Hồ quang tam tuyệt chém, tuy là một chiêu sát chiêu, nhưng công liên tiếp tam đao, một đao so với một đao đáng sợ.

Đao thứ ba, có thể trăm quỷ thần, uy lực hoàn toàn đạt đến Võ Đạo tứ trọng cấp bậc.

Mắt thấy La Phàm liên tục bị đánh lui, Đông Lâm Đường các đệ tử sắc mặt giãn ra rất nhiều, rốt cục lộ ra nụ cười.

Hồ quang tam tuyệt chém quá cường đại, nhìn La Phàm trước mắt tình huống, quyết định ngăn không được đệ tam chém.

Mặt khác ba nhà đệ tử, thì vẻ mặt vẻ tiếc nuối.

La Phàm cùng Lâm Đình Thiên chiến đến tình trạng như thế, để cho bọn họ thấy được đem Đông Lâm Đường kéo xuống đệ nhất bảo tọa hi vọng, nhưng bây giờ. . . Phần này hi vọng tựa hồ lại biến thành mù mịt.

Theo đệ tam chém công xuất, Lâm Đình Thiên trên mặt lộ ra một tia nhe răng cười.

Hắn một đao này chém ra, không hề có lưu thủ, La Phàm ngăn cản không nổi, ắt gặp trọng thương.

"Điệp Lăng Kính!"

Đổi mặt Lâm Đình Thiên chém ra đao thứ ba, La Phàm không hề sợ hãi, ngược lại chiến ý khổng lồ, hét lớn một tiếng.

Chiến đến lúc này, La Phàm rốt cục thi triển ra vũ kỹ!

Trung phẩm vũ kỹ —— Diệp Lăng Kính!

Đây là một môn độ khó cực cao, mà lại uy lực cực lớn trung phẩm vũ kỹ, sau khi luyện thành có thể làm cho bản thân lực lượng giống như thủy triều đồng dạng, nhất trọng liền nhất trọng, không ngừng chồng lên.

Tiểu thành, có thể diệp lực nhất trọng.

Đại thành, có thể diệp lực lưỡng trọng.

La Phàm cùng hoang thú sinh tử bác đấu, vượt cấp chém giết quá nhiều đầu hoang thú, Diệp Lăng Kính sớm đã tu luyện đến đại thành.

Ô ——

La Phàm nhất thương đâm ra, khí lưu bị xé nứt, trong không khí phát ra âm vang thanh âm, giống như đang khóc.

Một phát này, diệp lực lưỡng trọng, còn có La Phàm bản thân lực lượng, tương đương với tam trọng kính!

Keng ——

Mũi thương cùng bảo đao va chạm, phát ra một tiếng điếc tai nhức óc bạo vang.

Lần này, La Phàm không có lui nữa, hai tay nắm lấy bảo thương, bất động như núi.

Lâm Đình Thiên trên mặt nhe răng cười trong chớp mắt ngưng kết, hắn cảm giác được La Phàm một phát này lực lượng một sóng không tuyệt, một sóng lại lên, mãnh liệt va chạm về sau, lại có lưỡng trọng kính đạo trùng kích mà đến.

La Phàm bộc phát ra lực lượng, vốn là đã đạt đến Võ Đạo tam trọng tuyệt đỉnh, cái này tổng cộng tam trọng kính đạo trùng kích, uy lực trong chớp mắt đột phá Võ Đạo tam trọng cực hạn, đạt đến Võ Đạo bốn tầng tầng thứ.

Thậm chí, mới vào Võ Đạo tứ trọng võ giả, tại bức này lực lượng trước mặt cũng khó khăn lấy chống lại, được lui lại xa xa.

Đồng đông đồng đông. . .

Liên tiếp tiếng bước chân vang lên.

Là Lâm Đình Thiên ở phía sau lui, hắn mỗi lui một bước, chắc chắn mặt đất đều giẫm ra một cái dấu chân, mặt đất hơi hơi xuất hiện vết nứt, có thể thấy hắn thừa nhận lực lượng là kinh khủng cỡ nào.

Trong chớp nhoáng này, vô luận là Đông Lâm Đường đệ tử, hay là mặt khác ba nhà đệ tử, từng cái một miệng đều đã trương thành O hình.

Hiển nhiên, bọn họ tuyệt đối không ngờ rằng, Lâm Đình Thiên đang thi triển đại sát chiêu, thực lực bạo phát đến cực hạn thời điểm, vậy mà bị La Phàm đánh lui.

Liên ngay cả chân đạo các cường giả, thần sắc đều hơi hơi kinh ngạc, cũng không ngờ rằng La Phàm vậy mà tại Lâm Đình Thiên thực lực cường thịnh nhất thời điểm, trong chớp mắt lật bàn.

Nhất rung động, là thuộc về Lâm Đình Thiên.

Mất thấy một đạo này muốn đem La Phàm đánh bại, kia từng muốn La Phàm trong lúc bất chợt bộc phát ra thực lực kinh khủng như thế, thoáng cái phản đưa hấn cho nghiêng ép, nghĩ như thế nào cũng không nghĩ ra.

"Nhìn thương."

Không được phép Lâm Đình Thiên suy nghĩ nhiều, La Phàm hét lớn một tiếng, một bước về phía trước, thân ảnh như mũi tên, hướng Lâm Đình Thiên lao đến.

Ô ——

La Phàm nhất thương quét ngang, không khí đâm vang, bình tĩnh không khí bị một phát này kéo ra hai đạo cấp tốc khí lưu, mắt thường cũng có thể thấy được.

Một phát này, uy lực tuyệt đối khủng bố.

Lâm Đình Thiên thần sắc hoảng hốt, hấn vừa rồi đã cảm nhận được La Phàm lực lượng là đáng sợ đến bậc nào, không muốn đón thêm đệ nhị thương.

Nhưng mà, một phát này quét tới cực nhanh vô cùng, xem ra La Phàm một chút cũng thu lại không được, Lâm Đình Thiên liền hô nhận thua cơ hội cũng không có, vội vàng phong đạo ngăn chặn.

Keng ——

Bảo thương quét tại trên thân đạo, một tiếng bạo vang, Lâm Đình Thiên liền người đeo đao cũng bị một phát này quét phi.

Lâm Đình Thiên hướng phía sau bay ra hơn mười mét, mới té rớt đầy đất, há mồm phun ra một ngụm máu tươi.

Lâm Đình Thiên phía trước, có một đầu thô tuyền, là đúng quyết sân bãi chia cắt tuyền, hấn không nhiều không ít, vừa vịn bay ra chia cắt tuyền ngoại.

Một trận chiến này, Lâm Đình Thiên bị thua, La Phàm trèo lên đỉnh đang tiến hành nhập môn thi đấu chi đình.

"Thanh Hà Đường đệ tử La Phàm chiến thắng, đạt được đang tiến hành nhập môn thi đấu đệ nhất danh!"

Trịnh Tinh Hà mặt mũi tràn đầy hưng phấn, thanh âm kích động tuyên bố kết quả này.

Đang tiến hành nhập môn thi đấu, Trịnh Tinh Hà lớn nhất chờ đợi chính là Thanh Hà Đường không cần tiếp tục kể cuối, kết quả lại lấy được đệ nhất danh, đây quả thực là ra ngoài ý định kinh hi.

Đông Lâm Đường đệ tử, sắc mặt trong chớp mắt chìm đến đáy cốc.

Đông Dương Đường, Từ Sơn Đường đệ tử, đã có đem Đông Lâm Đường kéo xuống đệ nhất bảo tọa vui sướng, lại có đệ nhất chi vị thuộc về Thanh Hà Đường mà không phải là bọn họ thất lạc, trong nội tâm xoắn xýt rất nhiều.

Thanh Hà Đường đệ tử, trong chớp nhoáng này thì là không khỏi hoan hô.

Đệ nhất danh!

Tại nhập môn thi đấu bắt đầu trước, đây là Thanh Hà Đường đệ tử nghĩ cũng không dám nghĩ vị trí, nhưng bây giờ, lại bị La Phàm thực hiện.

Trên đài cao chân đạo các cường giả, đối với kết quả này cũng vô cùng động dung.

La Phàm mới là Võ Đạo nhị trọng tu vi!

Huyền Dương Tông lần trước Võ Đạo nhị trọng võ giả đoạt được nhập môn thi đấu đệ nhất danh, hay là trăm năm lúc trước Cố Mệnh Thu.

Mà bây giờ, Cố Mệnh Thu đã là Huyền Dương Tông Tông chủ, một thân thực lực được xưng Huyền Dương Tông đệ nhất nhân.

Có Cố Mệnh Thu làm gương, điều này làm cho chúng chân đạo cường giả không thể không đối với La Phàm một lần nữa xem kỹ, cái này 14 tuổi mới Võ Đạo nhị trọng thiếu niên, đang tu luyện trên tựa hồ phổ thông, thế nhưng, ai cũng không dám vỗ đoán mà nói, La Phàm tương lai nhất định không có đại

thành tựu.

Vạn nhất La Phàm tương lai đại khí muộn thành, đột phá chân đạo đầu này?

Lấy La Phàm vũ kỹ tạo nghệ, bình khí tinh thông trình độ, hiển nhiên là cái cực kỳ xuất chúng Võ Đạo kỳ tài, tương lai nếu có thể bước vào chân đạo, tất trở thành sự thật đạo cường giả bên trong cao thủ.

Nghĩ đến đây, Đông Lâm Đường, Tử Sơn Đường, Đông Dương Đường Đường chủ, đều có chút hâm mộ nhìn Thanh Hà Đường Đường chủ 'Mục Thiên Dao' liếc một cái.

Huyền Dương Tông đệ tử số lượng đông đảo, lấy ngàn mà tính, nhưng trường lão cấp chân đạo cường giả, lại là mười phần thừa thớt, chưa đủ đệ tử số lượng 1%.

Nếu có thể vì tông môn bồi dưỡng được một vị chân đạo cường giả, chính là đại cống hiến, công lao lớn, như bồi dưỡng được chân đạo cường giả hay là danh chiến lực rất mạnh cao thủ, đối với tông môn thực lực có rõ ràng đề thăng, kia lại càng là công lao rõ ràng.

Tương lai La Phàm nếu là trở thành chân đạo cường giả bên trong cao thủ, với tư cách là Thanh Hà Đường Đường chủ, phần này công lao đương nhiên thuộc về 'Mục Thiên Dao'.

Mục Thiên Dao bị cái khác ba vị Đường chủ ánh mắt hâm mộ thấy mười phần hưởng thụ, nhưng ngoài miệng lại khiêm tốn nói qua: "Ha ha. . . Hắn 14 tuổi mới Võ Đạo nhị trọng, cùng Tông chủ không so được, tương lai có thể hay không đột phá chân đạo, khó nói. . . Rất khó nói a!"

Trên quảng trường, Đông Lâm Đường trưởng lão Hoa Mộ Vân về mặt phiên muộn về.

Bán kết, Đông Lâm Đường có Lâm Đình Thiên, Chúc Tuyết Cơ hai cái thiên tài đệ tử, chiếm giữ nửa Giang Sơn, vốn tưởng rằng đệ nhất danh xác định vững chắc thuộc về Đông Lâm Đường, lại không nghĩ rằng bị đã liên tục hai giới kể cuối Thanh Hà Đường đệ tử chiếm.

Đông Lâm Đường với tư cách là tổ chức nhập môn thi đấu chủ nhà, bốn vị chủ trì nhập môn thi đấu chân đạo trưởng lão, lấy Đông Lâm Đường Hoa Mộ Vân cầm đầu.

Hiện tại nhập môn thi đấu đệ nhất danh đã quyết ra, thi đấu đã kết thúc, cần do nàng tới tuyên bố cuối cùng ban thưởng kết quả.

Hoa Mộ Vân hít thở sâu hai lần, điều chỉnh tốt tâm tính, lớn tiếng nói: "Đang tiến hành nhập môn thi đấu, chính thức chấm dứt, hiện tại tuyên bố thi đấu bài danh cùng với ban thưởng.

Đệ nhất danh, Thanh Hà Đường đệ tử La Phàm, đạt được tông môn điểm cống hiến một ngàn, đạt được bốn tông Nhân cấp cực phẩm công pháp một bộ, đạt được bốn tông Nhân cấp thượng phẩm vũ kỹ một môn, đạt được tiến nhập thiên tài doanh tu luyện tư cách.

Top 10 cường đệ tử, Đông Lâm Đường Lâm Đình Thiên, Chúc Tuyết Cơ, Dư Vi, Giản Thanh Thanh; Đông Dương Đường đệ tử Thượng Quan Đình, Phạm Duyệt; Tử Sơn Đường đệ tử Tần Chi Nguyệt, Ô Nguyệt Thiên; Thanh Hà Đường đệ tử Hạng Thiếu Vân.

Đạt được tông môn điểm cống hiến một trăm, đạt được bốn tông Nhân cấp thượng phẩm công pháp một bộ, đạt được bốn tông Nhân cấp thượng phẩm vũ kỹ một môn, đạt được tiến nhập thiên tài doanh tu luyện tư cách; Top 100 cường đệ tử, tất cả đạt được tông môn điểm cống hiến mười điểm.

Lần này nhập môn thi đấu, hiện lên ra một thót đại hắc ngựa, Thanh Hà Đường đệ tử La Phàm, lấy Võ Đạo nhị trọng tu vi đoạt được nhập môn thi đấu đệ nhất danh, đây là bốn tông hiện giữ Tông chủ tại trăm năm trước từng lập nên qua kỷ lục.

Trăm năm qua một mực không người chạm đến đến chú ý Tông chủ lưu lại kỷ lục, thẳng đến hôm nay, cái này kỷ lục bị La Phàm lần nữa chạm đến, đáng nhắc tới chính là, trăm năm trước chú ý Tông chủ đoạt được nhập môn thi đấu đệ nhất danh, tuổi trẻ mười một tuổi, Võ Đạo nhị trọng tu vi.

La Phàm tuy cũng là Võ Đạo nhị trọng đoạt được nhập môn thi đấu đệ nhất danh, nhưng đã 14 tuổi, cùng chú ý Tông chủ năm đó so sánh, còn là có thêm không nhỏ chênh lệch, nếu muốn như chú ý Tông chủ đồng dạng, tại võ đạo chi lộ trên đạt được đại thành tựu, La Phàm ngày sau được trả giá càng nhiều nỗ lực."

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Nguyên Dương Chân Mạch Công

Hoa Mộ Vân nhắc tới Tông chủ Cổ Mệnh Thu, lại còn cùng La Phàm tiến hành so sánh, trong lời nói đối với La Phàm đề ép chú ý xuống.

Tại La Phàm lúc trước, lấy Võ Đạo nhị trọng tu vi đoạt được nhập môn thi đấu đệ nhất người là Tông chủ Cổ Mệnh Thu, đây là Huyền Dương Tông mọi người đều biết sự tình, căn bản không cần Hoa Mộ Vân đặc biệt đề điểm.

Hoa Mộ Vân đem La Phàm cùng Cổ Mệnh Thu đồng thời nhắc tới chân thực dụng ý, là nói cho người khác biết, hai người tuy đều là lấy Võ Đạo nhị trọng tu vi đoạt được nhập môn thi đấu thứ nhất, thế nhưng, hai người tiềm lực có trời đất cách biệt khác nhau.

Chúng đệ tử nghe vậy, biết được Tông chủ Cổ Mệnh Thu năm đó mới mười một tuổi, liền lấy Võ Đạo nhị trọng tu vi đoạt được nhập môn thi đấu thứ nhất, La Phàm hôm nay đoạt được nhập môn thi đấu đệ nhất rung động độ nhất thời liền nhẹ.

Nhất là một ít mười ba tuổi, 14 tuổi liền bước chân vào Võ Đạo tam trọng thiên tài đệ tử, ở đây số lượng không ít, nghĩ tới chính mình tu luyện thiên phú cao tại La Phàm, trong nội tâm liền rất là hưng phấn, cảm thấy La Phàm không có gì không nổi.

Võ Đạo kỳ tài mặc dù thực lực cường đại, nhưng tu luyện thiên phú mới quyết định một người cuối cùng Võ Đạo thành tựu, những tu luyện kia thiên phú xuất chúng thiên tài đệ tử, nghe xong lời của Hoa Mộ Vân tự nhiên đối với La Phàm chẳng thêm ngó tới.

La Phàm trên mặt, treo tà tà tiêu ý, Hoa Mộ Vân lời cũng không có để cho tâm tình của hắn có bất kỳ ảnh hưởng.

Như La Phàm một mặt truy cầu tốc độ tu luyện, tại Đại La thôn tùy tiện học một môn công pháp, tu vi sớm đã đột phá Võ Đạo tam trọng, thậm chí. . . Khả năng đã là Võ Đạo tứ trọng.

Bất quá, La Phàm cũng không có truy cầu Võ Đạo giai đoạn trước đột nhiên tăng mạnh, mà là khổ tu Cửu Cực Chân Kinh 'Thể chữ thiên', chậm rãi rèn luyện thân thể.

Tuy tốn thời gian rất dài mới đột phá Võ Đạo nhất trọng, nhưng La Phàm đề xuống kiên cố nhất cơ sở, có được hoàn mỹ nhất thể chất, đây là bất kỳ thiên tài cũng khó khăn lấy đánh đồng ưu thế.

Bây giờ La Phàm, chỉ cần tu luyện công pháp, tại võ đạo chi lộ trên vậy khẳng định là nhất phi trùng thiên, giai đoạn trước tích lũy ưu thế, đằng sau đều biết nhất nhất thể hiện ra.

Nhập môn thi đấu như vậy kết thúc, Đông Lâm Đường đệ tử ngay tại chỗ giải tán, cái khác ba đường đệ tử cưỡi thú xe, tất cả về các nơi.

La Phàm, Lâm Đình Thiên đội bài danh Top 10 đệ tử, tất bị lưu lại, bị Hoa Mộ Vân, Trịnh Tinh Hà, Ngu Đồng Phương, Hồng Chính Sơ bốn vị chân đạo trưởng lão mang theo, đi đến Võ Tàng điện.

Đông Lâm Đường chính là ngoại môn bốn nhà đứng đầu, Võ Tàng điện, nhiệm vụ điện, công hiến điện đội trọng yếu ngành đều tu kiến ở trong Đông Lâm Đường.

Võ Tàng điện, thuộc bốn phận điện cùng ngoại điện.

Ngoại điện bày đặt hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm công pháp, vũ kỹ, do ngoại môn chấp sự trông coi.

Bên trong điện bày đặt cực phẩm công pháp, vũ kỹ, do chân đạo trưởng lão trông coi.

Bốn vị chân đạo trưởng lão dẫn La Phàm mười người tới trước ngoại điện, mỗi người đều cho một quyển tập sách, phía trên bày ra lấy Huyền Dương Tông các loại thượng phẩm công pháp, vũ kỹ, cùng với giản muốn giới thiệu.

Có thể xâm nhập Top 10 đệ tử, xuất thân phần lớn đều là cửu cấp Võ Đạo gia tộc, trong gia tộc liền có thượng phẩm công pháp, vũ kỹ.

Bất quá, một cái cửu cấp Võ Đạo trong gia tộc, có thượng phẩm công pháp, vũ kỹ vậy khẳng định là tương đối thừa thớt, khả năng chỉ có lác đác một hai chủng.

Mà Huyền Dương Tông, bất được thượng phẩm công pháp, vũ kỹ, nhiều đến mấy chục loại, các loại thuộc tính công pháp đều có, các loại binh khí vũ kỹ đều có.

Những thiên tài này đệ tử, ở gia tộc công pháp, vũ kỹ bên trong chưa hẳn có thể tìm đến thích hợp chính mình, nhưng ở Huyền Dương Tông, lựa chọn chủng loại nhiều, tổng có thể tìm đến thích hợp.

"Ta muốn cái này 'Thanh Hoa Công', Cửu Chuyển Phi Toàn tiên pháp!"

"Ta muốn cái này 'Kim Vũ Công', Phích Lịch Kim Quang đao pháp!"

. . .

Từng cái một đệ tử từ từ nhiều công pháp vũ kỹ, chọn lựa chính mình nhìn trúng công pháp vũ kỹ.

"Ta muốn cái này 'Tật Phong Đăng Nhận' đao pháp!"

Lâm Đình Thiên thu về tập sách, hẳn tu luyện cực phẩm công pháp, cũng không có lựa chọn Huyền Dương Tông thượng phẩm công pháp, chọn lấy vũ kỹ.

"Ta muốn cái này 'Toái Không Thương pháp!'"

La Phàm cũng thu về tập sách, phần thưởng của hắn là cực phẩm công pháp, cũng không có lựa chọn thượng phẩm công pháp.

Toái Không Thương pháp, tổng cộng phân ra tam trọng, đệ nhất trọng đá vụn, đệ nhị trọng toái nhạc, đệ tam trọng toái không.

Loại này thương pháp, không có cố định chiêu thức, có chỉ là phát lực kỹ xảo, so với loại kia chiêu thức loại vũ kỹ, càng khó tu luyện.

La Phàm tu luyện 'Điệp Lăng Kính' chính là một loại kỹ xảo loại vũ kỹ, hẳn tại Võ Đạo nhất trọng, liền đem Diệp Lăng Kính tu luyện đến đại thành, đối với Toái Không Thương pháp tu luyện độ khó, La Phàm không sợ.

La Phàm lựa chọn, làm bốn vị chân đạo trưởng lão đều là kinh ngạc, cái này Toái Không Thương pháp không nói là Huyền Dương Tông thượng phẩm vũ kỹ bên trong khó khăn nhất tu luyện, nhưng độ khó khăn ít nhất có thể sắp xếp Top 3.

Trịnh Tinh Hà nói: "Cái này thương pháp không giỏi luyện, cũng không phải dưới khổ công liền có thể luyện thành, cần cực cao thiên phú cùng ngộ tính, La Phàm, nếu không ngươi đổi một môn?"

La Phàm khẽ lắc đầu, nói: "Tu luyện khó khăn ta không sợ, chỉ sợ vũ kỹ uy lực thấp, đối với thực lực của ta đề thăng không có hiệu quả, cái này thương pháp đang thích hợp ta."

Toái Không Thương pháp tu luyện độ khó cao, nhưng đã luyện thành chỗ tốt lại là to lớn, uy lực tại thượng phẩm vũ kỹ bên trong số một số hai.

Trịnh Tinh Hà hơi hơi nhún vai, tôn trọng La Phàm ý nguyện, nói: "Toái Không Thương pháp liền Toái Không Thương pháp a, ngươi tinh thông thương thuật, có lẽ có thể đem Toái Không Thương pháp luyện được đại thành tự, đi. . . Đi với ta bên trong điện, chọn lựa một môn cực phẩm công pháp."

La Phàm đi theo Trịnh Tinh Hà hướng bên trong điện mà đi.

Còn lại chín người, ngoại trừ Lâm Đình Thiên đã tu luyện cực phẩm công pháp hoàn hảo chút, mặt khác tám người trong mắt tràn đầy vẻ hâm mộ.

Tại Huyền Dương Tông, muốn tu luyện cực phẩm công pháp nhất định phải tu vi đột phá Võ Đạo thất trọng, tấn cấp làm nội môn đệ tử về sau, lại còn tổng môn điểm công hiến còn phải đạt tới năm ngàn trở lên, mới có tư cách tu luyện.

La Phàm mới Võ Đạo nhị trọng, mới vừa tiến vào Huyền Dương Tông, liền tu luyện cực phẩm công pháp, thật sự là làm chúng đệ tử hâm mộ.

Võ Tàng điện, bên trong điện.

Một cái hai tóc mai hoa râm áo bào xám lão đầu, ngồi ở một trương trên mặt ghế thái sư, nhắm mắt dưỡng thần, Trịnh Tinh Hà cùng La Phàm đi vào, lão đầu mới hơi hơi mở mắt ra.

"Thành sư huynh."

Trịnh Tinh Hà hướng áo bào xám lão đầu thi lễ một cái.

La Phàm cũng đi theo hành lễ.

Áo bào xám lão đầu hướng Trịnh Tinh Hà khẽ gật đầu, xem kỹ La Phàm liếc một cái, tiếp tục nhắm lại hai mắt.

Bên trong điện so với ngoại điện muốn không lớn lắm, lát đất bày đặt ba liệt.

Trịnh Tinh Hà từ trên cầm lấy một quyển tập sách, giao cho La Phàm, nói: "Công pháp từ thấp đến cao phân ra người, đấy, thiên cấp ba, chúng ta thường nói cái gì công pháp, đều là Nhân cấp công pháp, kỳ thật Nhân cấp công pháp, cũng không có cực phẩm công pháp.

Cái gọi là cực phẩm công pháp, trên thực tế là không trọn vẹn Địa cấp công pháp, chúng ta Huyền Dương Tông, tổng cộng có Địa cấp công pháp năm cửa, vừa là Địa cấp trung phẩm, bốn vị Địa cấp hạ phẩm.

Địa cấp trung phẩm công pháp, chính là các thời kỳ Tông chủ tu luyện, còn lại chân đạo trưởng lão, công pháp tu luyện đều là Địa cấp hạ phẩm, bốn tông Nhân cấp cực phẩm công pháp, đều là bốn loại Địa cấp hạ phẩm công pháp không trọn vẹn bản.

Tu luyện Địa cấp công pháp không trọn vẹn bản, cũng có hi vọng đột phá chân đạo, nhưng hi vọng rất mù mịt, bất quá, chỉ cần tu vi của ngươi đạt tới Võ Đạo cửu trọng, ngươi sẽ bị tu luyện đồng dạng công pháp tông môn trưởng bối thu làm đệ tử thân truyền.

Đến lúc sau, ngươi có thể có được sở học công pháp hoàn chỉnh thiên, hiện tại. . . Tại tứ môn Địa cấp công pháp trung tuyển chọn một môn a!"

La Phàm mở ra tập sách, phía trên có tứ môn công pháp mục lục lục.

Tiên Thiên Chân Khí Công!

Nguyên Dương Chân Mạch Công!

Thiên Xà Chân Tức Công!

Lưu Ly Chân Điểm Công!

Tiên Thiên Chân Khí Công, tu luyện này công lao chân khí phẩm chất cao hơn cùng giai, lại còn mười phần thuần túy, có thể cùng bất kỳ thuộc về vũ kỹ tương dung, càng có trị liệu hiệu quả.

Nguyên Dương Chân Mạch Công, tu luyện này công lao hội khuếch trương tăng kinh mạch, thân thể có thể dung nạp càng nhiều chân khí, chân khí số lượng là cùng giai công pháp gấp hai.

Thiên Xà Chân Tức Công, tu luyện này công lao hô hấp lâu dài, chân khí giống như xà thông thường linh hoạt, rất dễ khống chế, dễ sai khiến, lại còn có được diên thọ kéo dài hiệu quả, thọ nguyên so với cùng giai võ giả cao hơn một hai thành.

Lưu Ly Chân Điểm Công, tu luyện này công lao chân khí có được hòa điểm thuộc tính, cực kỳ bá đạo mãnh liệt, uy lực cường đại, nhưng đối với thân thể có nhất định phá hư, vẹn vẹn thích hợp Hóa thuộc tính thể chất võ giả tu luyện.

Tứ môn công pháp, tất cả có đặc điểm

La Phàm quan sát một hồi, trước đem Thiên Xà Chân Tức Công, Lưu Ly Chân Điểm Công loại bỏ.

Thiên Xà Chân Tức Công dễ thăng thọ nguyên, tại La Phàm nhìn tới đây chính là gân gà hiệu quả, võ giả bước vào chân đạo, thọ nguyên sẽ có dễ thăng, sau này mỗi đột phá một cái cảnh giới, thọ nguyên đều biết tăng trưởng, chỉ cần tu vi đột phá, kia một hai thành diên thọ kéo dài hiệu quả không đáng nhắc tới.

Lưu Ly Chân Điểm Công là Hóa thuộc tính chân khí, chỉ thích hợp tu luyện Hóa thuộc tính vũ kỹ, lại còn La Phàm cũng không phải Hòa thuộc tính thể chất.

Về phần Tiên Thiên Chân Khí Công cùng Nguyên Dương Chân Mạch Công, La Phàm có chút xoắn xuýt.

Chân khí phẩm chất cao, cường độ liên cao, uy lực cũng cường, tu luyện Tiên Thiên Chân Khí Công, tại chiến lực trên sẽ không kéo lui về phía sau, lại còn có được chữa thương hiệu quả, thật là thực dụng công pháp.

Nguyên Dương Chân Mạch Công, chân khí số lượng là cùng giai công pháp gấp hai, lại còn khuếch trương tăng kinh mạch, đây đối với tiếp sau tu luyện, cũng có được không nhỏ có ích.

Suy nghĩ một lát, La Phàm rốt cục làm ra quyết định: "Nguyên Dương Chân Mạch Công."

Trịnh Tinh Hà hơi kinh ngạc, nói: "Ah. . . Vì sao không chọn Tiên Thiên Chân Khí Công, Tiên Thiên chân khí cực kỳ thuần túy, đối với tương lai tu vi đột phá cũng có không loại nhỏ hiệu quả, cùng khuếch trương tăng kinh mạch khác thường khác biệt cùng công lao hiệu quả, lại còn có trị liệu hiệu quả.

Mà Nguyên Dương Chân Mạch Công, khuếch trương tăng kinh mạch quá trình cực kỳ thống khổ, cũng không phải là người bình thường có thể thừa nhận được, bốn tông nội môn đệ tử, đại bộ phận đều tu luyện Tiên Thiên Chân Khí Công, coi như là có lựa chọn Nguyên Dương Chân Mạch Công, cũng có không ít cuối cùng chịu không được thống khổ mà cải tu Tiên Thiên Chân Khí Công."

La Phàm làm quyết định, tự nhiên có đạo lý của hắn, nói: "Nhục thể của ta rất cường đại, kinh mạch đối với những võ giả khác, vốn chính là ưu thế, nếu là kinh mạch lần nữa khuếch trương tăng, cái này ưu thế hội càng lớn.

Lại còn, hùng hậu chân khí có thể chèo chống càng dài lâu chiến đấu, tại bảo vệ tánh mạng phương diện tốt hơn, về phần trị liệu quả trị liệu quả, chuẩn bị một ít đan dược chữa thương tại trên thân thể, cũng giống như vậy.

Nguyên Dương Chân Mạch Công tu luyện tuy khó khăn, nhưng tương lai đối với ta chỗ tốt so với Tiên Thiên Chân Khí Công càng lớn, kia một chút thống khổ không coi vào đâu, ta có thể vượt đi qua."

Trịnh Tinh Hà khẽ gật đầu, nhìn nhìn La Phàm mục quang thương thức, nói: "Kinh mạch, là võ giả tu luyện căn cơ, đối với về sau tu luyện, khuếch trương tăng kinh mạch so với chiết xuất chân khí thật là tốt hơn một ít, chỉ cần ngươi có thể kiên trì, ta xem trọng ngươi, tương lai tất thành đại khí."

Trịnh Tinh Hà đem tập sách thu hồi, rất nhanh liền đem 'Nguyên Dương Chân Mạch Công' sao chép bản cầm tới, tính cả 'Toái Không Thương pháp' sao chép bản, cùng nhau giao cho La Phàm.

Chương 40: Trưởng lão tặng thuốc

Trịnh Tinh Hà cùng La Phàm từ trong điện xuất ra, mặt khác vài người đệ tử đều giương mắt nhìn nhìn.

Bọn họ trong nội tâm đang suy đoán, không biết La Phàm lựa chọn loại nào cực phẩm công pháp, bất kể là loại nào, bọn họ đều hâm mộ rất nhiều.

Tại bốn vị trưởng lão dưới sự dẫn dắt, La Phàm đợi mười vị đệ tử rời đi Vô Tầng điện.

Vô Tầng ngoài điện, Hoa Mộ Vân dừng bước lại, nhìn nhìn mười vị đệ tử, nói: "Thiên tài doanh mỗi tháng mở ra ba đợt, các ngươi tiến nhập thiên tài doanh thời gian tu luyện vì mỗi tháng trung tuần, mười một ngày đến hai mươi ngày, còn lại thời gian các ngươi tại tất cả nhà tự mình tu luyện, tản a."

Hoa Mộ Vân mang theo Đông Lâm Đường đệ tử dẫn đầu bỏ đi, mặt khác ba đường đệ tử, cũng ở chân đạo trưởng lão dưới sự dẫn dắt, lên một cỗ thú xe, tất cả quay về tất cả nhà.

Thanh Hà Đường.

La Phàm trở lại chỗ ở, Tô Áu Huyền đang tại ngoài phòng chờ đợi.

"La Phàm, chúc mừng ngươi đạt được nhập môn thi đấu đệ nhất danh!"

Tô Áu Huyền huy vũ lấy nắm tay nhỏ, vẻ mặt mừng rỡ mà nói: "Ta đã sớm biết, bọn họ đều so ra kém ngươi."

La Phàm mỉm cười, tại khai chiến lúc trước đối với chính mình có lòng tin, trừ mình ra bên ngoài sợ là chỉ có Tô Áu Huyền một người.

"Thế nào, ngươi lựa chọn công pháp tu luyện chưa?" La Phàm hỏi.

"Còn chưa, hôm nay không còn sớm, Trừ chấp sự nói, sáng sớm ngày mai tập hợp, đi chọn lựa công pháp."

Tô Áu Huyền lắc đầu, nói: "Đúng rồi, vừa rồi Trừ chấp sự phát tông môn đệ tử phục, ta trước thay ngươi nhận."

Nói qua Tô Áu Huyền chạy về gian phòng, lấy ra hai bộ tông môn đệ tử phục, giao cho La Phàm.

Ấn tông môn quy định, chỉ cần tại tông môn ở trong, đều phải mặc tông môn đệ tử phục, ra ngoài thì có thể mặc cũng không mặc.

Tô Áu Huyền nói: "Y phục ô uế liền giao cho ta tẩy a, ta từ nhỏ đi theo cha ta lang thang bốn phương, giặt quần áo sự tình, đều là ta làm."

La Phàm vừa muốn mở miệng, Tô Áu Huyền lại vội vàng nói: "Ngươi đừng cự tuyệt, nếu là không có gặp được ngươi, ta hiện tại cũng không biết là cái bộ dáng gì, thậm chí ngay cả có hay không còn sống cũng không biết, ta trở thành Huyền Dương Tông đệ tử, quả thật chính là dục hóa trùng sinh đồng dạng, đây là tái tạo chi ân, ta không có gì có thể đền giúp đỡ của ngươi, nhưng giúp ngươi rửa y phục hay là làm được."

Tô Áu Huyền nói như thế khẩn thiết, La Phàm đều không có ý tứ nói không được, nói: "Vậy được rồi, về sau liền vất vả ngươi rồi."

Tại Đại La thôn lớn lên, La Phàm đích thực là không có chính mình giặt quần áo.

Hai người tất cả trở về phòng.

Ba lẻ một số phòng, La Phàm cẩn thận từng li từng tí từ bách bảo nang bên trong lấy ra một quyển sách —— "nguyên dương chân mạch bí quyết".

Sách vở rất mỏng, chỉ có hơn mười trang, chỉ là bản thiếu, nhưng đầy đủ Vô Đạo cảnh giới tu luyện.

La Phàm hiện tại mới là Vô Đạo nhị trọng tu vi, cho dù là bản thiếu 'Nguyên dương chân mạch bí quyết', đối với hắn mà nói cũng là cực kỳ cao thâm công pháp.

Đọc qua một lần, La Phàm sắc mặt có chút mờ mịt, không sao cả xem hiểu.

May mắn, sách vở ba trang, có một phen chú giải, ngược lại là làm La Phàm hiểu ra.

Căn cứ đằng sau chú giải, một lần nữa đọc qua một lần, lần này quả nhiên hiểu rất nhiều.

Tục ngữ nói, đọc sách trăm lượt, nó nghĩa tự thấy.

Từng lần một đọc qua hạ xuống, La Phàm đối với nguyên dương chân mạch bí quyết lý giải, đích xác càng ngày càng tinh thâm.

Bất quá, công pháp bí tịch rốt cuộc không giống với phổ thông sách vở, mặc dù La Phàm nhìn chú giải, lại còn nhiều lần đọc qua, nhưng trong đó có nhiều chỗ, hay là không hiểu nhiều lắm.

Những cái này không hiểu, là tu luyện tri thức trên trống rỗng, cũng không phải nhiều đọc mấy lần liền có thể giải quyết.

"Xem ra, vẫn phải là hướng tông môn trưởng lão thỉnh giáo mới được."

La Phàm thăm nghĩ, hẳn không có tùy tiện thử.

Tại tông môn bên trong, hay là thỉnh giáo kinh nghiệm của tiền nhân cho thỏa đáng, chỉ có thật không có người giáo, mới có thể ra từng lần một chính mình thử hạ sách.

Ngày kế tiếp, La Phàm hỏi thăm Trữ Ngọc Đường, về tu luyện công pháp, nên hướng ai thỉnh giáo.

Trữ Ngọc Đường nói: "Sư đệ không cần phải gấp, ngày mai bắt đầu, sẽ có Truyền Công Đường trưởng bối, giảng giải công pháp, ngươi tu luyện là cực phẩm công pháp, đến lúc sau ngươi hướng Truyền Công Đường trưởng lão thỉnh giáo là được."

Truyền Công Đường, thuộc về Huyền Dương Tông nội môn, Truyền Công Đường chủ địa vị vẫn còn ở ngoại môn bốn vị Đường chủ phía trên.

Cho mới đệ tử giảng giải công pháp, Truyền Công Đường chủ chắc chắn sẽ không tự mình hiện thân, mà là phái ra trong nội đường lớn tuổi chính là chấp sự tiến đến ngoại môn bốn nhà giảng giải.

Mỗi một lần nhập môn thi đấu đệ nhất danh, tu luyện đều là cực phẩm công pháp, Trưởng Lão Đường sẽ phái ra tu luyện đối ứng công pháp trưởng lão, đến đây giảng giải, lần này cũng không ngoại lệ.

Hôm nay là phổ thông đệ tử chọn lựa công pháp, La Phàm nghĩ ngợi một ngày.

Ngày thứ hai, Trưởng Lão Đường một vị trưởng lão, mang theo mấy vị Võ Đạo cửu trọng chấp sự, đi đến Thanh Hà Đường, vì Thanh Hà Đường mới đệ tử giảng giải công pháp áo nghĩa.

Một trăm danh mới đệ tử, thông qua lựa chọn công pháp thành mấy cái tiểu đội, từng tiểu đội đều có một người Truyền Công Đường chấp sự chỉ đạo.

La Phàm hiển lộ có chút đặc thù, hẳn là một mình một người bị chia làm một tiểu đội, giải thích cho hẳn công pháp người so với Truyền Công Đường chấp sự địa vị cao hơn rất nhiều, là một người râu mép trắng bạch Truyền Công Đường trưởng lão.

Một gian tĩnh thất, Truyền Công Đường trưởng lão Chu Diễn Triều ngồi xếp bằng tại một cái bồ đoàn.

La Phàm cung kính thi lễ một cái, nói: "Thỉnh Chu trưởng lão ban thưởng công lao."

Chu Diễn Triều đối diện, cũng bày đặt một cái bồ đoàn, hẳn hơi hơi gờ tay: "Ngồi."

La Phàm tại Chu Diễn Triều đối diện ngồi xuống, Chu Diễn Triều nói: "Nguyên Dương Chân Mạch Công, cũng không phải độ khó rất lớn công pháp, bình thường thiên phú, lão phu tay bắt tay giáo ba ngày, là được học được, lão phu tối đa dạy ngươi ba ngày thời gian, ba ngày thời gian học không được, nói rõ ngươi không thích hợp môn công pháp này."

La Phàm khẽ gật đầu: "Vâng."

Lấy La Phàm đối với Nguyên Dương Chân Mạch Công lý giải, chỉ là một ít rất nhỏ chỗ không thông mà thôi, có người dạy bảo, học được sao có thể được lấy ba ngày.

Chu Diễn Triều nói: "Nguyên Dương Chân Mạch Công tuy hấp thu thiên địa linh khí liền có thể trực tiếp tu luyện, nhưng thuộc tính thiên mặt trời, mặt trời thuộc tính linh khí mới là tốt nhất tu luyện nguyên liệu, hiện tại ngươi đem ngươi đối với Nguyên Dương Chân Mạch Công lý giải trước nói một lần."

La Phàm đem chính mình lý giải nói một lần.

Chu Diễn Triều nhất thời động dung, nói: "Chẳng lẽ lại có người ở lão phu lúc trước đã dạy ngươi sao?"

La Phàm lắc đầu, nói: "Đây là đệ tử thông qua chú giải, sau đó từng lần một đọc qua cho ra linh ngộ."

Chu Diễn Triều nhìn nhìn La Phàm, mục quang rất là tán thưởng, nói: "Ngươi lại có như thế ngộ tính, kia giáo bắt đầu liền đơn giản."

...

Chu Diễn Triều đem La Phàm khó hiểu chỗ, đều kỹ càng rõ ràng nói một lần, sau đó, chỉ đạo La Phàm tiến hành tu luyện.

Vèn vèn thời gian sử dụng một ngày, La Phàm liền đem Nguyên Dương Chân Mạch Công học được, từng sợi thiên địa linh khí bị La Phàm rất nhanh trong thiên địa trong hư không hấp thu xuất ra, dung nhập trong cơ thể.

Tuy La Phàm Nguyên Dương Chân Mạch Công hoàn sinh sơ rất nhiều, thế nhưng hiệu quả lại là cực kỳ không kém, không hổ là Địa cấp công pháp Tàn Thiên.

"Ban đầu học Nguyên Dương Chân Mạch Công, có người chỉ đạo, ba ngày học được thiên phú tính bình thường, hai ngày học được, thiên phú tính ưu tú, La Phàm, người vèn vèn một ngày liền học được, xem ra tu luyện của người thiên phú cũng cực kỳ nổi bật, trước kia người là Minh châu bị long đong, bị chôn vùi."

Chu Diễn Triều mặt mũi tràn đầy thương thức nhìn nhìn La Phàm, nói: "Công pháp người đã học được, ngày mai lão phu liền dừng tới, về sau toàn bộ nhờ người cần tu khổ luyện, tu luyện được nhiều, tự nhiên sẽ liền được thành thạo."

La Phàm đứng dậy, thờ dài cúi đầu, nói: "Đệ tử cảm tạ Chu trưởng lão chỉ đạo chi ân."

Chu Diễn Triều mỉm cười, nhìn nhìn La Phàm thích, khoát tay lấy ra một cái chai thuốc, nói: "Trong này có mười khối trung phẩm Dương nguyên đan, cho người làm lễ gặp mặt."

Đem chai thuốc lần lượt đến La Phàm trong tay, La Phàm được sủng ái mà lo sợ, vội vàng gửi tới lời cảm ơn.

Chu Diễn Triều ha ha cười cười, bước đi.

Mười khối trung phẩm Dương nguyên đan, giá trị không phi, nhưng đối với thân là chân đạo cường giả Chu Diễn Triều mà nói, lại là tính không là cái gì.

Tiện tay cho ra một phần đối với chính mình không hề có áp lực lễ gặp mặt, nhưng đối với hậu bối đệ tử, lại là khó được tu luyện bảo bối, tự nhiên mang ơn.

Học xong Nguyên Dương Chân Mạch Công, La Phàm liền chuyên tâm gây nên đến tu luyện, một ngày trừ ăn cơm ra cùng ngủ thời gian, đều đang tu luyện.

La Phàm từ trước đến nay không có tu luyện qua công pháp, đột phá Võ Đạo, phải không ngừng rèn luyện thân thể, đột phá thân thể cực hạn, bước vào Võ Đạo, đột phá Võ Đạo nhị trọng, là phục dụng Xích Linh Quả trực tiếp đột phá.

Hiện tại tu luyện Nguyên Dương Chân Mạch Công, cảm giác thiên địa trong hư không linh khí không ngừng dừng mãnh vào trong cơ thể, nội lực dần dần đề thăng, tu vi không ngừng tăng trưởng, cảm giác rất là khoan khoái.

Cửu Cực Chân Kinh 'Thể chữ thiên' tuy không phải là tu luyện công pháp, nhưng để cho La Phàm chế tạo hoàn mỹ nhất thân thể, tu luyện bất kỳ công pháp hiệu quả đều so với những võ giả khác tốt hơn rất nhiều.

Tu luyện mấy ngày, La Phàm tu vi liền từ nhị trọng sơ kỳ, đề thăng đến nhị trọng trung kỳ, tu vi tiến triển, vô cùng cực nhanh.

Ba tháng mười một ngày, tại nhập môn thi đấu trên đoạt được Top 10 đệ tử, hội tụ một nhà, hôm nay, là tiến nhập thiên tài doanh tu luyện thời gian.

Thiên tài doanh, xây dựng tại giữa sườn núi một đầu phân ra lĩnh, nơi này lòng đất có một đầu linh mạch, mặt đất có hơn mười cái linh tuyến mắt, thiên địa linh khí nồng độ là địa phương khác gấp mấy lần.

Ở chỗ này tu luyện, hiệu quả là địa phương khác gấp ba trở lên.

Cùng La Phàm đội mười vị đệ tử cùng nhau tiến nhập thiên tài doanh, còn có ba vị tuổi trẻ võ giả, niên kỷ đều tại mười bốn mười lăm tuổi bộ dáng, tu vi lại là cực kỳ không kém, có hai cái Võ Đạo tam trọng đỉnh phong, một cái Võ Đạo tứ trọng.

Bực này niên kỷ, lại có Võ Đạo tứ trọng tu vi, có thể thấy thiên phú mạnh, quyết không là ngoại môn những cái này cái gọi là thiên tài đệ tử có thể so sánh.

Nếu là người này tham gia nhập môn thi đấu, kia không hề nghi ngờ hội đoạt được đệ nhất danh.

Ba vị tuổi trẻ võ giả, tại La Phàm đội mười tên ngoại môn đệ tử trước mặt, đều vẻ mặt vẻ ngạo nhiên, trong ánh mắt hơi có chút khinh thường.

Đối mặt ba người này, cho dù là kiêu ngạo như Lâm Đình Thiên, đều hơi hơi cúi đầu.

Đây là Huyền Dương Tông chân đạo các trưởng lão hậu bối, bọn họ không cần tiến nhập ngoại môn, trực tiếp ở trong cửa tu luyện, thiên phú so với ngoại môn bốn nhà đệ tử cao hơn nhiều lắm.

Rốt cuộc, vô luận là Thanh Hà Quận, hay là Đông Lâm Quận, Đông Dương Quận, Tử Sơn Quận, cường đại nhất Võ Đạo gia tộc cũng chỉ là cửu cấp Võ Đạo gia tộc, cũng không chân đạo thế gia.

Những gia tộc này đệ tử, bước vào chân đạo tỷ lệ không cao.

Huyền Dương Tông chân đạo cường giả, tuyệt đại đa số đều là Huyền Dương Tông nội bộ chân đạo thể gia một đời lại một đời sản xuất.

"Người chính là kia cái đang tiến hành nhập môn thi đấu đệ nhất danh La Phàm?"

Võ Đạo đó tứ trọng đệ tử, đi đến La Phàm trước mặt, mục quang xem kỹ: "Nghe người khác nói, người cùng chú ý Tông chủ đồng dạng, đều là Võ Đạo nhị trọng tu vi đoạt được nhập môn thi đấu đệ nhất."

Bất quá. . . Ha ha, chú ý Tông chủ mười một tuổi thì liền đáp là Võ Đạo nhị trọng tu vi, mà người. . . Đã 14 tuổi hay là Võ Đạo nhị trọng, người cùng chú ý Tông chủ chênh lệch, giống như khác nhau một trời một vực, nào có tư cách đánh đồng!"

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Đột phá tam trọng

La Phàm không biết đối phương vì sao nhằm vào chính mình, nói: "Người là vị nào?"

Võ Đạo tứ trọng đệ tử, hơi hơi giọng lên đầu: "Ngay cả ta cũng không nhận ra, quả nhiên là kiến thức nông cạn nông dân."

"Nghe cho kỹ, vị này chính là Phương Thiếu Thường Phương sư huynh."

Phương Thiếu Thường sau lưng hai cái Võ Đạo tam trọng đỉnh phong đệ tử nói.

Sau đó, hai người vỗ vỗ lồng ngực, lại tất cả trên báo tên của mình.

Mặt chữ điền thiếu niên nói: "Ta là Hoa Triền Đường!"

Mặt dài thiếu niên nói: "Ta là Ngu Khánh Phi!"

Với tư cách là chân đạo thể gia đệ tử, báo ra tên của mình, hai người trên mặt đều có được vẻ đắc ý.

Kia Võ Đạo tứ trọng Phương Thiếu Thường, lại càng là vẻ mặt ngạo nghễ, thần sắc cực kỳ ngạo khí.

La Phàm nhàn nhạt nhìn ba người liếc một cái, nói: "Đều chưa nghe nói qua, nhìn các người niên kỷ đều mười bốn mười lăm tuổi, tu vi mới là Võ Đạo tam trọng, tứ trọng, thiên phú xem ra rất là bình thường, ít nói chuyện với ta."

La Phàm lời này, thiếu chút nữa không có đem đồng hành mấy vị ngoại môn đệ tử ghen chết, đều vẻ mặt kinh dị nhìn nhìn hắn.

Mười bốn mười lăm tuổi Võ Đạo tam trọng, tứ trọng tu vi rất cao được không, như thế nào tại La Phàm trong miệng vậy mà trở thành thiên phú phổ thông?

Đại ca, chính người 14 tuổi, mới là Võ Đạo nhị trọng tu vi, có tư cách gì nói người khác thiên phú phổ thông?

Dù cho đồng hành mấy vị ngoại môn đệ tử đối với Phương Thiếu Thường ba người khinh thường đều rất không thoải mái, nhưng là rất không chấp nhận La Phàm theo như lời nói.

Phương Thiếu Thường, Hoa Triền Đường, Ngu Khánh Phi ba người, thần sắc đều sững sờ.

Trong ba người, Hoa Triền Đường, Ngu Khánh Phi đều mới mười bốn tuổi, Võ Đạo tam trọng tu vi đỉnh cao, Phương Thiếu Thường mười lăm tuổi, Võ Đạo tứ trọng trung kỳ!

Người khác đối với thiên phú của bọn hắn, từ trước đến nay đều là khích lệ, liền ngay cả chân đạo cường giả, cũng đánh giá một câu không sai, La Phàm 14 tuổi, vẹn vẹn là Võ Đạo nhị trọng tu vi, vậy mà nói bọn họ thiên phú phổ thông?

Lời này nghe xong, ba người chỉ cảm thấy buồn cười, phẫn nộ mà sinh cười.

Phương Thiếu Thường cười lạnh nói: "Chúng ta thiên phú phổ thông, người 14 tuổi mới Võ Đạo nhị trọng, chẳng phải là thiên phú cay gà?"

Hoa Triền Đường, Ngu Khánh Phi cũng cười nhạo: "Nguyên lai trong mắt ngươi, chính ngươi thiên phú rất cay gà sao? Ngươi ngược lại là có tự mình hiểu lấy."

La Phàm thần sắc lạnh nhạt, trên mặt mang tà tà tiểu ý, nói: "Nói ra sợ đả kích các ngươi, ta năm nay một tháng vừa đầy 14, tiến nhập Huyền Dương Tông lúc trước, không có tu luyện qua công pháp, là dựa vào cơ duyên cứng rắn đem tu vi đề thăng đến Võ Đạo nhị trọng."

Hiện tại ta tiến vào Huyền Dương Tông, tu luyện cực phẩm công pháp, tu vi tự nhiên sẽ đột nhiên tăng mạnh, ha ha. . . Lời nói không dễ nghe, ta mười lăm tuổi nếu chỉ là Võ Đạo tứ trọng tu vi, không bằng mua khối đậu hũ đem chét được rồi, bởi vì quá mất mặt."

Sắc mặt của Phương Thiểu Thường nhất thời tái rồi.

Hoa Triền Đường, Ngu Khánh Phi trên mặt cười nhạo cũng ngưng kết ở trên mặt.

Nguyên lai La Phàm không phải là đang nói giỡn, mà là thật sự đang cười nhạo thiên phú của bọn hắn phổ thông.

Lâm Đình Thiên, Tần Chi Nguyệt đợi ngoại môn đệ tử, nhìn nhìn La Phàm, thần sắc lại càng là kinh dị, La Phàm lời này không khỏi quá lộ liễu.

Lại còn, Phương Thiểu Thường ba người thế nhưng là tông môn trưởng lão hậu bối, thân phận là nội môn đệ tử, so với ngoại môn đệ tử thân phận cao hơn một đoạn, mà mai bọn họ thiên phú phổ thông, như vậy thật sự được không nào?

Phương Thiểu Thường âm hàn nghiêm mặt, quát: "Hảo một cái không biết trời cao đất rộng cuồng vọng đồ, dám như thế nói lớn không ngưng, ngươi cho rằng chiếm cái ngoại môn nhập môn thi đấu thứ nhất, cũng đã rất giỏi sao? Tại ta Phương Thiểu Thường trong mắt, ngươi cái này thứ nhất, chó má cũng không bằng!"

"Đúng thế, cùng Phương sư huynh so sánh, La Phàm ngươi liền cái rắm cũng không phải, còn dám trước mặt Phương sư huynh khẩu xuất cuồng ngôn!"

Hoa Triền Đường, Ngu Khánh Phi cùng kêu lên quát.

Đối mặt khí thế bạo phát Phương Thiểu Thường ba người, La Phàm may mắn không sợ, nói: "Nói các ngươi thiên phú phổ thông, các ngươi còn không thừa nhận, không cần chờ đến ta mười lăm tuổi để chứng minh, mười ngày sau, từ thiên tài doanh rời đi, ba người các ngươi bên trong bất kỳ người nào, cũng có thể tới cùng ta một lần, ta cái này nhập môn thi đấu đệ nhất tuy không có gì không nổi, nhưng treo lên đánh ba người các ngươi, vẫn còn không có vấn đề gì."

Tê ——

Lâm Đình Thiên, Tần Chi Nguyệt đợi ngoại môn đệ tử, đều hít vào một hơi khí lạnh.

Hoa Triền Đường cùng Ngu Khánh Phi còn dễ nói, cũng chỉ là Võ Đạo tam trọng tu vi đỉnh cao, có thể Phương Thiểu Thường thế nhưng là Võ Đạo tứ trọng a!

Hơn nữa là Võ Đạo tứ trọng trung kỳ!

La Phàm tu vi, mới Võ Đạo nhị trọng mà thôi, cho dù có thể vượt cấp chiến Võ Đạo tam trọng đỉnh phong, nhưng nhất trọng cảnh giới nhất trọng thiên, Võ Đạo tam trọng đỉnh phong cùng Võ Đạo tứ trọng thực lực sai biệt có thể rất lớn.

La Phàm cũng dám chủ động mở miệng cùng Phương Thiểu Thường ba người phân ra cái cao thấp, tại mấy vị ngoại môn đệ tử xem ra, đây quả thực là tự tìm đường chết.

La Phàm tại nhập môn thi đấu, đánh bại nhiều vị Võ Đạo tam trọng đỉnh phong đối thủ, thật muốn động thủ, Võ Đạo tam trọng đỉnh phong tu vi Hoa Triền Đường, Ngu Khánh Phi khí điểm nhất thời giảm không ít, mục quang đều hướng Phương Thiểu Thường nhìn sang.

Phương Thiểu Thường thế nhưng là Võ Đạo tứ trọng trung kỳ tu vi, một thân thực lực tương đương cường đại, tại Hoa Triền Đường, Ngu Khánh Phi xem ra, Phương Thiểu Thường địa một tay đều có thể dễ dàng trấn áp La Phàm.

Nghe xong La Phàm, Phương Thiểu Thường trên mặt lộ ra một tia nhe răng cười, quát: "Vô tri cuồng đồ, ngươi thật đúng là to gan lớn mật, ngươi muốn tìm tai vạ, ta Phương Thiểu Thường thành toàn ngươi, mười ngày sau, ngươi cũng đừng chạy!"

"Ai chạy ai tôn tử."

La Phàm thần nhiên nói, sau đó không để ý tới nữa bọn họ, trực tiếp hướng một cái linh tuyến mất đi đến.

Linh tuyến trên mắt, có một cái bờ đoàn, La Phàm ngồi xếp bằng xuống, hai mắt khép hờ, rất nhanh tĩnh tâm yên tĩnh thân, tu luyện.

Nguyên dương chân mạch bí quyết tu luyện hiệu quả kỳ giai, hấp thu thiên địa linh khí tốc độ vô cùng cực nhanh, linh tuyến mất vị trí thiên địa linh khí là bình thường thiên địa linh khí gấp ba nhiều, nhất thời liền có hải lượng thiên địa linh khí hấp thu nhập vào cơ thể.

Nếu là những võ giả khác, thiên địa linh khí nhập vào cơ thể, bởi vì thể chất nguyên nhân còn có thể tiết lộ một ít, nhưng La Phàm thể chất, lại là mặc kệ

hấp thu nhập vào cơ thể thiên địa linh khí có bao nhiêu, đều một tia không lọt dung nhập trong cơ thể.

Ở chỗ này, La Phàm có thể cảm thụ tu vi mỗi thời mỗi khắc, đều tại nhanh chóng tiến mạnh.

Lấy La Phàm tu vi hiện tại, cùng Võ Đạo tứ trọng võ giả đánh một trận, chỉ vẹn vẹn có tự bảo vệ mình chi lực, muốn chiến thắng chân đạo thể gia đệ tử Phương Thiếu Thường, tỷ lệ gần như là không.

La Phàm sờ dĩ dám tuyên bố đánh với Phương Thiếu Thường một trận, chính là đối với này mười ngày tu luyện có cực độ lòng tin, lấy như vậy tốc độ tu luyện, mười ngày đầy đủ tu vi của hắn đột phá đến Võ Đạo tam trọng.

Đến lúc sau, La Phàm thân thể lại có trên phạm vi lớn đề thăng, đại bộ phận Võ Đạo tứ trọng võ giả, đều có thể đánh một trận thắng chi.

Phương Thiếu Thường chỉ là Võ Đạo tứ trọng trung kỳ tu vi, như hắn như vậy ăn chơi thiếu gia, thực lực so với tu vi cao không đi nơi nào, La Phàm đích thực là không có đưa hắn để vào mắt.

Thấy La Phàm tu luyện, người khác cũng phân biệt tại bất đồng linh tuyến mất ngồi xếp bằng, bắt đầu tu luyện.

Thiên tài doanh tài nguyên có hạn, một tháng bọn họ chỉ có mười ngày có thể đi vào tu luyện, tự nhiên là phải nắm chặt thời gian.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, La Phàm tu vi tiến triển cực nhanh, nhanh chóng đề thăng.

Ngày hôm sau, La Phàm tu vi liền có điều tiến triển, đề thăng đến Võ Đạo nhị trọng hậu kỳ.

Ngày thứ năm, La Phàm tu vi cùng cố đến Võ Đạo nhị trọng đỉnh phong, xa hơn chính là tích lũy linh khí, Hưởng Vũ đạo tam trọng chạy nước rút.

Ngày thứ chín.

La Phàm bốn phía thiên địa linh khí, trong lúc bất chợt bạo động, thoáng cái nồng đậm hơn nhiều lần.

La Phàm tu vi cùng cố đến Võ Đạo nhị trọng cực hạn, rốt cục có chất đột phá, bước chân vào Võ Đạo tam trọng, đề lộ ra tu vi khí tức bạo dài.

Thiên tài trong doanh, đang tu luyện đệ tử đều cảm ứng được cỗ này linh khí ba động, cũng cảm ứng được La Phàm tu vi khí tức biến hóa, từng cái một mắt lộ ra kinh hãi nhìn lại.

La Phàm tiến nhập tông môn mới bao lâu?

Ngắn ngủn nửa tháng mà thôi, La Phàm tu vi vậy mà liền đã có chất đột phá, tăng lên một cái cảnh giới.

Bất quá, nghĩ đến La Phàm tu vi là từ Võ Đạo nhị trọng đề thăng đến Võ Đạo tam trọng, chúng đệ tử trong nội tâm cũng bình thường trở lại.

Võ Đạo tam trọng trước, xưng là Võ Đạo sơ giai, tu luyện độ khó tương đối mà nói thấp một ít, La Phàm tu luyện cực phẩm công pháp, lại là tại thiên tài doanh bức này bảo địa, tu vi chỉ là đột phá đến Võ Đạo tam trọng cũng không tính khoa trương.

Tại chúng đệ tử xem ra, nếu như là đột phá Võ Đạo tứ trọng, khẳng định không có dễ dàng như vậy.

Tiếp nhận La Phàm tu vi sau khi biến hóa, Lâm Đình Thiên, Tần Chi Nguyệt đợi ngoại môn đệ tử trong nội tâm một cái giật mình.

La Phàm tại Võ Đạo nhị trọng tu vi, liền có quét ngang Võ Đạo tam trọng thực lực, hiện tại tu vi đột phá đến Võ Đạo tam trọng, thực lực chẳng phải là lại tăng lên không ít, cho dù là gặp được Võ Đạo tứ trọng đối thủ, cũng đủ đánh một trận a?

Lúc này, bọn họ mới kịp phản ứng, tiến nhập thiên tài doanh ngày đầu tiên, La Phàm nhìn như lỗ mãng hưởng Phương Thiếu Thường, Hoa Triền Đường, Ngụ Khánh Phi ba người tuyên chiến, tựa hồ trong lòng cũng là có nhất định chỗ dựa.

Điều này làm cho bọn họ trong nội tâm không thể không ngạc nhiên: Chẳng lẽ lại La Phàm tại vừa mới tiến thiên tài doanh ngày đầu tiên, cho dù đứng chính mình hội đột phá Võ Đạo tam trọng?

La Phàm tu vi đột phá, cũng làm Phương Thiếu Thường, Hoa Triền Đường, Ngụ Khánh Phi ba người cảm thấy có chút không ổn, bất quá, cho dù La Phàm tu vi đột phá, cũng chỉ là Võ Đạo tam trọng sơ kỳ, trong lòng ba người rất nhanh an định lại.

Phương Thiếu Thường trong hai mắt đề lộ ra lợi hại hào quang, La Phàm tu vi đột phá làm hắn mười phần khó chịu, trong nội tâm không tự chủ được ở một đoàn hỏa.

"Đội từ thiên tài doanh rồi đi, ta Phương Thiếu Thường nhất định sẽ cho ngươi biết, ngươi này nông dân theo ta này chân đạo thể gia đệ tử ở giữa chênh lệch, hừ!"

Phương Thiếu Thường hừ nhẹ một tiếng, trầm nghĩ trong lòng.

La Phàm tu vi đột phá Võ Đạo tam trọng, bạo động thiên địa linh khí cũng không lâu lắm liền bình thường trở lại, La Phàm tiếp tục tu luyện Nguyên

Dương Chân Mạch Công, tu vi đột phá, hấp thu thiên địa linh khí tốc độ lại tăng lên một ít, tu vi tại Vô Đạo tam trọng nhanh chóng củng cố lấy.

Làm ngày thứ mười đi qua, La Phàm tại Vô Đạo tam trọng tu vi đã cực kỳ ổn định.

Ngày thứ mười một, một sáng sớm, bao phủ thiên tài doanh trận pháp liền mở ra.

Trịnh Tinh Hà, Hoa Mộ Vân, Ngu Đồng Phương, Hồng Chính Sơ ngoại hạng cửa bốn nhà trưởng lão đến nơi, lĩnh mười vị ngoại môn đệ tử rời đi.

La Phàm, Lâm Đình Thiên đợi mười vị ngoại môn đệ tử, rời đi thiên tài doanh, cùng Trịnh Tinh Hà đợi bốn vị chân đạo trưởng lão hội tụ cùng một chỗ.

Phương Thiếu Thường, Hoa Triển Đường, Ngu Khánh Phi cũng rời đi thiên tài doanh, Phương Thiếu Thường hét lớn một tiếng: "La Phàm đứng lại cho ta, đừng đã quên giữa chúng ta chiến ước!"

Trịnh Tinh Hà thấy La Phàm tu vi đột phá Vô Đạo tam trọng, đang sắc mặt mừng rỡ, trong lúc bất chợt nghe được Phương Thiếu Thường thanh âm, thần sắc kinh ngạc.

Trịnh Tinh Hà đem La Phàm kéo đến một bên, nói: "Chuyện gì xảy ra? Phương Thiếu Thường thế nhưng là Hình đường trưởng lão phương Lệ Minh hậu bối, người cùng hắn trong đó như thế nào có chiến ước?"

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Treo lên đánh Phương Thiếu Thường

La Phàm đem ngày ấy sự tình giải thích một lần, nói: "Trưởng lão đều là chân đạo cường giả, sẽ không phải nhúng tay chúng ta đệ tử đang lúc ước chiến a?"

Trịnh Tinh Hà tức giận nhìn La Phàm liếc một cái, nói: "Các người tiểu bối đang lúc tranh đấu, chỉ cần quy củ, chúng ta làm trưởng lão ăn no rồi việc lấy mới có thể quản."

Bất quá, nếu người là trêu chọc trưởng lão hậu bối, đối phó người kia phải dùng tới trưởng lão nhúng tay, trưởng lão hậu bối tại trong hàng đệ tử có thể điều động lực lượng, có thể dễ như trở bàn tay trấn áp người.

Hơn nữa, Phương Thiếu Thường thế nhưng là Vô Đạo tứ trọng tu vi, người cùng hắn ước chiến, kia không phải mình muốn chết sao, người vừa mới đột phá Vô Đạo tam trọng, còn có thể là đối thủ của hắn?

Lần này chịu thua thiệt coi như xong, lần sau cần phải nhớ rõ giáo huấn, bị người cười nhạo hai câu lại không hết thịt, người tại Huyền Dương Tông hoàn toàn không có chỗ dựa, hai không quyền thế, đấu không lại những trưởng lão này hậu bối."

La Phàm là Trịnh Tinh Hà tự mình tuyển nhận tiến vào đệ tử, lại còn tại nhập môn thi đấu trên đoạt được thứ nhất, làm Thanh Hà Đường bật hơi nhướng mày, Trịnh Tinh Hà đối với La Phàm là phi thường coi trọng, lúc này mới tận tình khuyên bảo nhiều lời hai câu.

Đổi lại đồng dạng ngoại môn đệ tử trêu chọc trưởng lão hậu bối, Trịnh Tinh Hà sợ là mờ một con mắt nhắm một con mắt, chẳng muốn tổn nhiều miệng lưỡi.

La Phàm có thể cảm nhận được Trịnh Tinh Hà thiện ý, cười hắc hắc, nói: "Trịnh trưởng lão, ta chỗ dựa không phải là người sao."

Trịnh Tinh Hà cười khan một tiếng, nói: "Ta một cái ngoại môn trưởng lão, cũng liền tại Thanh Hà Đường có thể nói mấy câu, có thể phương Lệ Minh trưởng lão, lại là nội môn Hình đường trưởng lão, lại còn bọn họ Phương gia còn có cái Hình đường Đường chủ Phương Thiết Sơn, phóng tầm mắt toàn bộ Huyền Dương Tông, kia đều là bài danh Top 5 đại nhân vật, người dựa vào ta? Vô dụng!"

Trong khi nói chuyện, Phương Thiếu Thường, Hoa Triển Đường, Ngu Khánh Phi ba người đã đi tới, hướng bốn vị chân đạo trưởng lão hành lễ.

Hoa Mộ Vân, Ngu Đồng Phương, là Hoa Triển Đường, Ngu Khánh Phi trưởng bối, hai người thần sắc muốn cung kính rất nhiều, Phương Thiếu Thường tuy cấp bậc lễ nghĩa chu đáo, nhưng thần sắc lại là tùy ý.

Phương gia tại Huyền Dương Tông, chiếm cứ lấy Hình đường Đường chủ chi vị, địa vị chí cao, cũng không phải là hoa, ngu, Hồng, Trịnh bốn cái gia tộc có thể so sánh.

Nghi, Phương Thiếu Thường nhìn về phía La Phàm, mục quang giương lên: "La Phàm, dù thế nào. . . Muốn chạy a? Tại thiên tài doanh, bọn họ có thể đều thấy được, là người chủ động tuyên chiến, hiện tại muốn chạy, không có cửa đâu!"

Một bên, Ngụ Khánh Phi cười hắc hắc nói: "Phương sư huynh, hắc hiện tại đã là Võ Đạo tam trọng tu vi, cùng người chỉ kém một cái cảnh giới, người có thể cường chế khiêu chiến hắc, cho dù hắc nghĩ đối ý, hôm nay một trận chiến này hắc cũng cự tuyệt không được."

Vì kích lệ các đệ tử tranh đấu, Huyền Dương Tông quy hạn định, mỗi một tuần ở trong, mỗi một vị đệ tử đều có một lần khiêu chiến cùng bị khiêu chiến cơ hội, tu vi chênh lệch tại nhất trọng ở trong, không thể cự tuyệt.

Đây là cường chế khiêu chiến, mỗi lần bị khiêu chiến, liền không thể cự tuyệt, phải ứng chiến.

Phương Thiếu Thường nghe vậy cũng cười hắc hắc, nói: "Đúng vậy, La Phàm, hiện tại ta hướng người khiêu chiến, người nghĩ cự tuyệt cũng không có cửa đâu, vừa vận ngoại môn bốn nhà đều có trưởng lão lúc này, để cho bọn họ làm chứng, nhìn xem là người cái này nhập môn thi đấu đệ nhất danh càng mạnh, hay là ta Phương Thiếu Thường càng mạnh."

La Phàm khoe miệng, lộ ra một tia tà tà tiểu ý, nói: "Ta cũng không nghĩ qua cự tuyệt a, bất quá Phương Thiếu Thường, nếu người thất bại cũng đừng khóc cái mũi đi tìm đại nhân, người đem Phương gia trưởng lão mang ra, ta một cái ngoại môn đệ tử có thể gánh không được."

Phương Thiếu Thường tức giận hừ một tiếng, La Phàm vậy mà đưa hắc trở thành thua sẽ khóc phiền từ tìm đại nhân tiểu hài tử, hắc có thể đã mười lăm tuổi, so với La Phàm còn lớn hơn một tuổi.

Phương Thiếu Thường uống song quyền nắm chặt, vang lên một đạo cốt bạo thanh âm, quát: "Bớt sàm ngôn, nhìn bản thiếu gia không đem người đánh cho răng rơi đầy đất!"

Trong khi nói chuyện, Phương Thiếu Thường bước nhanh đi về hướng một bên, cùng mọi người kéo ra cự ly.

Phương Thiếu Thường đuổi ra một ngón trỏ, chỉ vào La Phàm quát: "Cay gà. . . Qua a!"

La Phàm thần sắc lạnh nhạt, khoe miệng mang theo tà tà tiểu ý, đi tới, khí thế dần dần trở nên lẫm lẫm, trong mắt chiến ý không lồ.

Làm La Phàm cách Phương Thiếu Thường chỉ còn lại 10m trái phải, Phương Thiếu Thường mục quang mãnh liệt, hai chân đạp một cái mặt đất, thân thể xẹt qua một đạo tàn ảnh, trong chớp mắt xuất hiện ở La Phàm phía sau, một quyền đánh ra.

Thân pháp cực kỳ nhanh chóng, quý dị.

Lâm Đình Thiên, Tần Chỉ Nguyệt đợi ngoại môn đệ tử, nhất thời cảm giác phía sau lưng mát lạnh, Phương Thiếu Thường tốc độ quá nhanh, nếu là bọn họ gặp được Phương Thiếu Thường, vừa đối mặt muốn bị thua.

Phương Thiếu Thường tốc độ, cũng làm La Phàm hơi hơi kinh ngạc, đích thực là nhanh làm cho người khác kinh tâm.

Bất quá, La Phàm cuối cùng là đang cùng hoang thú sinh tử solo bên trong lớn lên, không biết cùng tốc độ loại hoang thú đại chiến qua bao nhiêu lần, phản ứng đã sớm trở nên quá mức, giống như bản năng.

La Phàm trong chớp mắt quay người, quay người đồng thời đã một quyền đánh ra.

Oanh ——

Trong chớp mắt, hai người nắm tay đụng vào nhau, không khí bùng nổ, tuôn ra phát ra một vòng mắt thường có thể thấy sóng xung kích vãn.

Vèo! Vèo!

Hai đạo thân ảnh đồng thời bạo lui, nhảy mắt đều thối lui xuất trên 10m.

Lần này hợp giao thủ, hai người tựa hồ lực lượng ngang nhau.

Bất quá, người sáng suốt lại là đều rõ ràng, Phương Thiếu Thường dựa theo thân pháp quý dị, đột nhiên xuất hiện ở La Phàm sau lưng, nguyên bản quá chiếm ưu thế.

Có thể La Phàm tại trong nhảy mắt không được trong thời gian, liền phản ứng kịp, trở lại một quyền cùng Phương Thiếu Thường đấu cái lực lượng ngang nhau, trong chớp mắt liền nghịch chuyển tình thế xấu, hiển nhiên là cực kỳ không dễ.

La Phàm chỉ là trong lúc vội vã trở lại ra quyền, Phương Thiếu Thường thì thi triển thân pháp vũ kỹ bộc phát ra cường đại một kích, giữa hai người, ai thắng ai kém vừa nhìn liền rõ ràng.

Này làm xem cuộc chiến chân đạo trưởng lão cũng tốt, Võ Đạo đệ tử cũng thế, trên mặt không hận mà cùng đều lộ ra kinh hãi.

Hiển nhiên, La Phàm nhanh như vậy phản ứng kịp, lại còn vội vàng một quyền liền cùng Phương Thiếu Thường đấu cái lực lượng ngang nhau làm bọn họ

hết sức ngoài ý muốn.

Phương Thiếu Thường lúc này, sắc mặt tối tăm phiền muộn, vừa rồi hấn thể nhưng là thi triển hai môn vũ kỹ.

Trung phẩm vũ kỹ —— Thiểm Thân Bộ.

Trung phẩm vũ kỹ —— Băng Sơn quyền!

Một loại là thân pháp, một loại là quyền thuật, tạo nghệ đều có chút tinh thâm, phối hợp với nhau, cho dù là một ít cùng cảnh giới võ giả, hơi không cẩn thận cũng bị Phương Thiếu Thường một quyền đánh bại.

Có thể tại La Phàm trước mặt, vậy mà không có chiếm được bất kỳ tiện nghi, này rất vượt quá Phương Thiếu Thường dự kiến.

Mặt đất đột nhiên chấn động.

Lại là La Phàm mãnh liệt đập lên mặt đất, chủ động hướng Phương Thiếu Thường công qua.

Mặc dù không có tu luyện thân pháp vũ kỹ, nhưng La Phàm tốc độ lại là cực kỳ mau lẹ, đó là siêu cường thân thể lực lượng mang đến hiệu quả.

Một ít hoang thú cũng không hiểu thân pháp vũ kỹ, nhưng tốc độ lại một chút cũng không thể so với hiểu thân pháp vũ kỹ võ giả thua kém, cũng là bởi vì thân thể cường đại linh hoạt duyên cớ, La Phàm cũng có thể làm được.

Ô ——

La Phàm một quyền đánh ra, trong hư không phát ra âm vang, tốc độ quyền quá nhanh, khí lưu cũng bị xé rách.

La Phàm thi triển vũ kỹ 'Diệp Lăng Kính', vền vền vận dụng nhị trọng lực, cũng lực lượng tăng gấp đôi.

Phương Thiếu Thường thần sắc hung ác, nội lực điên cuồng vận chuyển, hốt tị ở nắm tay, thi triển Băng Sơn quyền, bộc phát ra mệnh môn lực lượng cùng La Phàm lại là một quyền liều mạng.

Oanh ——

Một tiếng bạo vang, lần này, La Phàm vền vền lui một bước, Phương Thiếu Thường lại là đi từ từ cộ hướng phía sau liên tục lại rời khỏi trên 10m.

Cao thấp đã phân.

"Lại đến."

La Phàm hét lớn một tiếng, Diệp Lăng Kính thi triển đến cực hạn, vận dụng thạch là lực, bộc phát ra lực lượng lại tăng lên một đoạn.

Lực lượng càng mạnh, La Phàm tốc độ cũng càng nhanh, nắm tay đánh ra, đâm xuyên qua hư không khí lưu, nháy mắt liền oanh đến trước mặt Phương Thiếu Thường.

Trong một tốc độ nhanh trước mặt, Phương Thiếu Thường Thiểm Thân Bộ cũng không kịp né tránh, chỉ có thể chính diện chống lại, lại là một quyền va chạm.

Oanh ——

Tiếng nổ vang, La Phàm dáng người như nhạc, bất động như núi, mà Phương Thiếu Thường lại là hướng phía sau bay ra ngoài.

Phương Thiếu Thường trọn vẹn bay ra hơn mười mét, té rớt đầy đất, há mồm phun ra một ngụm máu tươi, dĩ nhiên bị thương.

Chiến đấu đến tận đây, thắng bại đã vô cùng rõ ràng, La Phàm thực lực rõ ràng cao hơn Phương Thiếu Thường một bậc, La Phàm đối với Phương Thiếu Thường quả thật chính là nghiền ép, treo lên đánh.

La Phàm thân nhiên nói: "Ta nói, ta này nhập môn thi đấu đệ nhất danh không có gì không nổi, nhưng treo lên đánh người hay là dễ dàng"

"Không . . Ta không có thua, ta không có bại!"

Bất quá, Phương Thiếu Thường không có nhận thua, hấn hét lớn một tiếng, mục quang ngược lại càng hung ác.

Tiếng nói rơi, Phương Thiếu Thường vỗ bên hông bách bảo nang, nhất thời một cây đầu thương trán phóng tinh quang bảo thương xuất hiện ở Phương Thiếu Thường trong tay.

Này bảo thương tân ra cực kỳ sắc bén khí tức, làm lòng người kinh hãi.

"Thượng phẩm Bảo Bình!"

Có đệ tử lên tiếng kinh hô.

Phương Thiếu Thường thượng phẩm bảo thương trên tay, khí thế phóng đại, làm hấn thực lực tăng nhiều.

"Tại trong quyết đấu vận dụng thượng phẩm Bảo Bình, này quá ăn vạ a!"

Có người nhỏ giọng cô một câu.

"Ha ha, bình khí cũng là thực lực một bộ phận, vì sao không thể dùng, La Phàm nếu có thượng phẩm Bảo Bình, hấn cũng có thể lấy ra a!"

Hoa Triển Đường ha ha cười cười, nói.

Ngu Khánh Phi phụ họa nói: "Chính là."

Một giây sau, Hoa Triển Đường cùng nét cười của Ngu Khánh Phi liền ngưng kết trên mặt.

Chỉ thấy La Phàm vỗ bách bảo nang, cũng lấy ra một cây thượng phẩm bảo thương.

Này, mới là La Phàm chân chính bình khí, chỉ bất quá tự xuất đất hoang đến nay, còn không có cơ hội vận dụng qua.

Thượng phẩm bảo thương trên tay, La Phàm trong hơi thở nhiều một cỗ bá khí, mục quang hướng Phương Thiếu Thường quét qua, nói: "Ồ trước mặt ta động thương, ngươi cũng muốn?"

Phương Thiếu Thường tuyệt đối không nghĩ tới, La Phàm một cái ngoại môn đệ tử, trên người thậm chí có thượng phẩm Bảo Bình, điều này làm cho hấn rất là ra ngoài ý định.

Điều này làm cho Phương Thiếu Thường bằng thượng phẩm Bảo Bình nghiền ép La Phàm bàn tính, hoàn toàn thất bại.

La Phàm một câu 'Ngươi cũng muốn', đem Phương Thiếu Thường kích được nổi giận, lúc này như mở miệng nhận thua, vậy cũng quá không có cốt khí, Phương Thiếu Thường mục quang hung ác, liền xuất thương hướng La Phàm giết đi đi qua.

Phương Thiếu Thường tinh thông thương thuật, thương pháp tạo nghệ cũng cực kỳ không kém, thượng phẩm bảo thương trên tay, lại càng là làm thương pháp uy lực đại tăng.

Bất quá, La Phàm đồng dạng tinh thông thương thuật.

Điện Lăng Kính thi triển, La Phàm mãnh liệt nhất thương quét ngang mà ra.

Trong chớp mắt, hai cán thượng phẩm bảo thương đụng vào nhau, phát ra một tiếng đít tai nhưc óc bạo vang.

La Phàm một phát này, ẩn chứa tam trọng kính, mỗi một trọng kinh đạo đều cực kỳ khủng bố, Phương Thiếu Thường căn bản vô pháp chống lại.

Vèo ——

Phương Thiếu Thường lại một lần nữa bị chấn động bay ngược, trong tay bảo thương kịch liệt chấn động, suýt nữa rời tay mà bay.

Phốc ——

Người trên không trung, Phương Thiếu Thường lại là một ngụm máu tươi phun tới.

Lúc này, một đạo thân ảnh nhanh như thiểm điện, xuất hiện sau lưng Phương Thiếu Thường, đem lui về phía sau Phương Thiếu Thường tiếp được, là Đông Lâm Đường trưởng lão Hoa Mộ Vân.

Hoa Mộ Vân thần sắc lạnh lùng, nhìn chăm chăm La Phàm quát lạnh một tiếng: "La Phàm, ngươi rõ ràng đã thắng, còn muốn dưới như thế trọng thương cố ý dả thương người, ngươi là mục đích gì?"

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Vậy đánh tới bọn họ không dám khiêu chiến thôi

"Phương sư huynh!"

"Phương sư huynh!"

Hoa Triển Đường, Ngu Khánh Phi hai người đồng thời lên tiếng kinh hô, vội vàng hướng Phương Thiếu Thường chạy tới.

"Người dám đem Phương sư huynh bị thương nghiêm trọng như thế, ăn tim gấu gan báo sao?" Thấy được Phương Thiếu Thường chật vật bộ dáng, Hoa Triển Đường nhìn hằm hằm La Phàm, quát.

Tại Hoa Mộ Vân, Hoa Triển Đường lực lượng mười phần, đối với La Phàm cũng không sợ hãi.

La Phàm mục quang lạnh lùng nhìn Hoa Triển Đường liếc một cái, nói: "Người nghĩ vì hấn xuất đầu, chẳng quản tới khiêu chiến ta, ta đón lấy, nếu như không dám, ít nói nhảm."

Hoa Triển Đường nào dám khiêu chiến La Phàm, quát: "Người cho rằng Huyền Dương Tông lại không có Võ Đạo tứ trọng võ giả thắng được người sao? Có rất nhiều người có thể trừng trị người!"

La Phàm trong mắt hiện lên một đạo khinh thường, nói: "Ít nhất người không thể, phế vật!"

Hoa Triển Đường tức giận vô cùng, trong nội tâm một hơi không chỗ có thể tiết, trướng được mặt đỏ bừng.

"La Phàm, bốn trường lão đang hỏi người, người điếc sao?" Hoa Mộ Vân lạnh giọng quát.

Bởi vì Hoa Triển Đường tại La Phàm trước mặt kinh ngạc, Hoa Mộ Vân trong thanh âm nhiều vài phần lửa giận.

La Phàm nói: "Hoa trưởng lão, Phương Thiếu Thường thân là Võ Đạo tứ trọng võ giả, sử dụng thượng phẩm Bảo Bình công kích ta Võ Đạo này tam trọng, ta có thể không toàn lực ứng phó? Ta làm sao biết Phương Thiếu Thường yếu như vậy, ngay cả ta nhất thương đều gánh không được."

Vừa mới ổn định khí tức Phương Thiếu Thường, nghe nói như thế lại phù một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi.

Đây là bị khí.

Mấy vị ngoại môn đệ tử khoe miệng, cũng nhìn không được khề nhẩn một cái, La Phàm này há mồm, thật đúng là giận điên người không đền mạng.

Liên Phương Thiếu Thường bức này trưởng lão hậu bối, tại La Phàm trong tay đều ăn lớn như thế thiệt thòi, Lâm Đình Thiên, Thượng Quan Đình, Hạng Thiếu Vân những cái này nguyên bản đối với La Phàm có chút ghi hận, đối với La Phàm xuất thân tương đối xem nhẹ đệ tử, trong nội tâm đều không tự chủ được bình tĩnh, nhìn nhìn La Phàm trong ánh mắt nhiều một ít kính nể.

Thông qua chuyện này, bọn họ xem như thấy rõ ràng, La Phàm căn bản không phải bọn họ có thể trêu chọc được lên, bọn họ cùng La Phàm chênh lệch sẽ càng lúc càng lớn.

Một đạo nhân ảnh bóng bễ tới, xuất hiện ở La Phàm bên cạnh.

Thanh Hà Đường trưởng lão Trịnh Tinh Hà xuất ra hoà giải, nói: "Hoa sư tỷ, tiểu bối ở giữa tranh đấu, là bọn họ tiểu bối ở giữa sự tình, chỉ cần không trái với tông quy, chúng ta những cái này làm trưởng bối, thì không muốn nhúng vào, làm cho người ta nhìn chê cười."

Hoa Mộ Vân hừ lạnh một tiếng, nói: "Trịnh sư đệ, các người Thanh Hà Đường không muốn một mặt truy cầu đệ tử thực lực, vẫn là là muốn chú trọng điểm phẩm tính."

La Phàm cùng Phương Thiếu Thường trong đó, là tông môn đệ tử đang lúc bình thường khiêu chiến, Phương Thiếu Thường tuy bị thương, lại cũng không ít cánh tay thiếu chân, tại quyết đấu bình thường trong phạm vi, Hoa Mộ Vân căn bản không có lý do trừng phạt La Phàm, chỉ có thể trên miệng nói hai câu.

Nói xong, Hoa Mộ Vân để cho Hoa Triển Đường vịn Phương Thiếu Thường, mang theo Đông Lâm Đường đệ tử nhanh chóng rời đi.

Đông Dương Đường trưởng lão Ngu Đồng Phương cũng thần sắc không khoái mang theo Đông Dương Đường đệ tử rời đi.

"Trịnh sư đệ, các người Thanh Hà Đường thu tốt đệ tử, về sau hiểu được náo nhiệt! Đi."

Từ Sơn Đường trưởng lão Hồng Chính Sơ thì là cùng Trịnh Tinh Hà đánh âm thanh gọi, mới mang theo Từ Sơn Đường đệ tử rời đi.

Tần Chi Nguyệt cùng sau lưng Hồng Chính Sơ, đi một đoạn khoảng cách lại quay đầu lại nhìn La Phàm liếc một cái.

La Phàm đầu tiên là tại nhập môn thi đấu trên lấy Võ Đạo nhị trọng tu vi đoạt được thứ nhất, hiện tại lại lấy Võ Đạo tam trọng tu vi đánh bại Võ Đạo tứ trọng tu vi trưởng lão hậu bối Phương Thiếu Thường, tại Tần Chi Nguyệt trong nội tâm để lại cực kỳ ấn tượng khắc sâu, khiến cho nàng đối với La Phàm

hứng thú lớn tăng.

Thiên Tài Doanh, rất nhanh chỉ còn lại Trịnh Tinh Hà, La Phàm, Hạng Thiếu Vân ba người.

Hạng Thiếu Vân đã đi tới, đối với La Phàm lộ ra một tia lấy lòng nụ cười.

Dưới cái nhìn của Hạng Thiếu Vân, chỉ cần La Phàm không vẫn lạc, coi như là tao ngộ chút trắc trở, tương lai nhất định có đại thành tựu.

La Phàm có thể hay không đột phá chân đạo, Hạng Thiếu Vân phán đoán không đi ra, nhưng hắn cảm giác Giác La phạm trần tương lai trở thành Vô Đạo cửu trọng tông sư, hẳn là không có vấn đề gì, hắn cũng phải cả đời nhìn lên.

Trịnh Tinh Hà nhìn nhìn La Phàm, lại là tán thưởng, lại có chút lo lắng, nói: "Ngươi a, xúc động nhất thời, đánh thắng Phương Thiếu Thường có chỗ tốt gì? Về sau có đắc tội chịu, khiêu chiến đệ tử của ngươi cam đoan liên tục không ngừng, ngươi còn có thể vượt cấp đánh bại tất cả Vô Đạo tứ trọng đệ tử?"

La Phàm nháy dưới mắt, nói: "Nếu ta đem tất cả Vô Đạo tứ trọng đệ tử đều đánh bại đâu này?"

Trịnh Tinh Hà nghe vậy cười cười, nói: "Nếu ngươi là có thực lực này, kia còn có cái gì đâu có, đánh tới bọn họ không dám khiêu chiến thôi!"

Hạng Thiếu Vân ở một bên, trong nội tâm lộ bộp một chút, mặc dù lấy thực lực của hắn, cũng không dám nói tại Huyền Dương Tông cùng giai vô địch thủ, La Phàm vậy mà nghĩ đến vượt một cái cảnh giới tại Vô Đạo tứ trọng bên trong vô địch?

Tuy Hạng Thiếu Vân cũng không chấp nhận La Phàm thực lực có thể đạt tới tình trạng như thế, nhưng đối với La Phàm kính nể, lại thâm sâu thêm vài phần.

Trở lại Thanh Hà Đường, Trịnh Tinh Hà rời đi, La Phàm cùng Hạng Thiếu Vân tất cả quay về tất cả chỗ ở.

"La Phàm." Ba lẻ một số phòng đang lúc, Tô Ấu Huyền hướng La Phàm vẫy tay.

La Phàm bước nhanh nghênh đón tới.

"Ngươi tại Thiên Tài Doanh ngày người mười ngày, y phục ô uế a, ta rửa cho ngươi." Tô Ấu Huyền nói.

Lúc trước nàng nói phải giúp La Phàm giặt quần áo, nhưng La Phàm tiến vào Thiên Tài Doanh, cho tới hôm nay có cơ hội.

"Nha. . . La Phàm, ngươi tu vi nhanh như vậy đã đột phá Vô Đạo tam trọng sao?" Còn không đợi La Phàm nói chuyện, Tô Ấu Huyền cảm ứng được La Phàm tu vi, nhất thời kinh hô lên.

La Phàm khẽ gật đầu, nói: "Ngươi sao? Tu luyện tình huống như thế nào?"

Tô Ấu Huyền nói: "Ta tu luyện là trung phẩm thủy thuộc tính công pháp 'Nước chảy công lao', hiệu quả tựa hồ cũng không tệ lắm, đã nhị trọng hậu kỳ, với ngươi so sánh còn kém xa."

La Phàm thần sắc, nhất thời cả kinh, Tô Ấu Huyền tu luyện chỉ là trung phẩm công pháp, ngắn ngủn hơn mười ngày, vậy mà từ Vô Đạo nhị trọng sơ kỳ tu luyện đến nhị trọng hậu kỳ?

Từ bỏ Thiên Tài Doanh gấp ba tốc độ, tính toán ra, Tô Ấu Huyền tốc độ tu luyện, trên thực tế một chút cũng không thể so với La Phàm chậm.

Nếu như không tiến nhập Thiên Tài Doanh, La Phàm hiện tại cũng chính là Vô Đạo nhị trọng hậu kỳ tu vi.

Thông qua Tô Ấu Huyền hoàn mỹ hấp thu Xích Linh Quả được lực, La Phàm liền đoán được Tô Ấu Huyền thể chất rất không thông thường.

Hiện tại xem ra, Tô Ấu Huyền thể chất so với La Phàm trong dự liệu còn tốt hơn.

La Phàm tu luyện Cửu Cực Chân Kinh 'Thể chữ thiên', bản thân thể chất đây tuyệt đối là cực hạn bên trong cực hạn, có thể hắn tu luyện là Địa cấp công pháp Tàn Thiên 'Nguyên dương chân mạch bí quyết', so với trung phẩm công pháp 'Nước chảy công lao' cao minh hơn nhiều lắm.

Dù vậy, Tô Ấu Huyền tốc độ tu luyện cũng không so với La Phàm thua kém, có thể nghĩ, thiên phú của Tô Ấu Huyền cùng thể chất là bậc nào tuyệt đỉnh.

La Phàm kinh ngạc nói: "Ngươi tốc độ tu luyện này, tuyệt không so với ta chênh lệch a, nếu là ngươi tiến vào Thiên Tài Doanh, hiện tại khẳng định cũng đột phá Vô Đạo tam trọng."

Tô Ấu Huyền khẽ cười, nói: "Ta có thể cũng không như ngươi vậy lợi hại, có vào hay không Thiên Tài Doanh không sao cả, có thể tiến nhập Huyền Dương Tông ta liền đủ hài lòng."

La Phàm nói: "Thiên Tài Doanh cũng chính là đối với giai đoạn trước tu luyện có ưu thế, đợi tiến nhập nội môn, lại có tốt hơn tu luyện bảo địa, lấy ngươi thiên phú, hẳn là không bao lâu nữa sẽ tiến nhập nội môn."

Tô Ấu Huyền trong mắt hơi có chút chờ đợi, nói: "Chỉ mong a!"

...

Thay đổi đệ tử phục, La Phàm rời đi Thanh Hà Đường, hướng Đông Lâm Đường mà đi.

Đông Lâm Đường chính là ngoại môn bốn nhà đứng đầu, ngoại môn công hiến điện, nhiệm vụ điện, Võ Tàng điện đều tại Đông Lâm Đường.

Tu vi đột phá Võ Đạo tam trọng, La Phàm thân thể lại có đề thăng không gian, chuẩn bị đi đến công hiến điện nhìn xem.

La Phàm trong tay có một ngàn tông môn điểm công hiến, nhìn xem có thể hay không tại công hiến điện hỏi đổi một ít cường thể cường tráng huyết linh dược.

Công hiến điện.

Võ Đạo bát trọng Trương chấp sự, tiếp đãi La Phàm: "La Phàm sư đệ, ngươi có một ngàn tông môn điểm công hiến, muốn hỏi đổi mấy thứ gì đó?"

La Phàm nói: "Còn có cường thể cường tráng huyết linh dược hỏi đổi?"

Trương chấp sự gật gù đầu, nói: "Có là có, bất quá, linh dược hiếm thấy, công hiến nhà cũng không có bao nhiêu, lại còn giá trị tương đối quý trọng, hạ đẳng nhất phẩm linh dược, đều cần mấy chục điểm công hiến một khóa, trung đẳng nhất phẩm linh dược, giá trị tại mấy trăm điểm công hiến trở lên, về phần thượng đẳng nhất phẩm linh dược, ngoại môn công hiến nhà không có."

La Phàm nói: "Ta kia một ngàn điểm công hiến, toàn bộ hỏi đổi trung đẳng nhất phẩm linh dược, có thể có bao nhiêu hỏi đổi ít nhiều."

Trương chấp sự nói: "Trung đẳng nhất phẩm linh dược, tổng cộng có năm gốc, ba gốc Bích Huyết Hoa, hai gốc Giao Nguyên Thảo, Bích Huyết Hoa 300 điểm công hiến một cây, Giao Nguyên Thảo 500 điểm công hiến một cây, hỏi đổi hai gốc Giao Nguyên Thảo?"

La Phàm gật đầu: "Hào, ta muốn hỏi một chút, ngân lượng có thể hay không chuyển đổi thành tông môn điểm công hiến?."

Trương chấp sự nói: "Tông môn điểm công hiến hỏi đổi ngân lượng, một chút có thể hỏi đổi một trăm lượng, nhưng ngân lượng hỏi đổi tông môn điểm công hiến, lại là hai trăm lượng hỏi đổi một chút."

La Phàm khóe miệng co quắp động một chút, thậm chí có gấp hai chênh lệch.

Trương chấp sự ha ha cười cười, nói: "Tông môn cũng không đề xướng đệ tử dùng ngân lượng hỏi đổi tông môn điểm công hiến, cho nên hỏi đổi tỉ lệ thiết lập được tương đối cao."

Đối với tông môn quy định, La Phàm ngược lại là lý giải, nói: "Ngân tài chính là vật ngoài thân, dùng để mua sắm linh dược căn bản là không mua được, nhưng hỏi đổi thành tông môn điểm công hiến, lại là có thể hỏi đổi linh dược, hỏi đổi tỉ lệ chút cao cũng bình thường, trên người ta tiền tài ngược lại là có chút, cho ta hỏi đổi 2000 tông môn điểm công hiến a."

Nói qua, La Phàm vỗ bách bảo nang, từng mảnh từng mảnh vàng lá bay ra, một mảnh vàng lá, tương đương với trăm lượng bạc, hai mảnh vàng lá, liền có thể hỏi đổi một chút tông môn điểm công hiến.

Trọn vẹn bốn ngàn mảnh vàng lá bay ra, chồng chất tại trên quầy, chừng sâu sắc một đồng.

La Phàm trên người, vậy mà có nhiều như vậy vàng lá, ngược lại là làm Trương chấp sự chấn động.

Tuy nói đối với chân đạo võ giả mà nói, phổ thông tiền tài đã không nhiều lắm tác dụng, nhưng đối với Võ Đạo võ giả, tác dụng vẫn tương đối đại, bốn ngàn mảnh vàng lá, tương đương với 40 vạn lượng bạc, một ít cấp năm, cấp sáu Võ Đạo gia tộc, khả năng muốn tống gia bại sản, tài năng lấy được xuất.

Vị này Trương chấp sự là Võ Đạo bát trọng võ giả, để cho hắn một hơi lấy ra 40 vạn lượng bạc, đó cũng là rất khó.

Bất quá, bốn ngàn mảnh vàng lá đối với La Phàm mà nói lại là mưa bụi, hắn từ Đại La thôn rời đi, bách bảo nang bên trong tổng cộng dẫn theo mười vạn mảnh vàng lá.

Đổi thành ngân lượng, chính là mười triệu lượng, cho dù là cửu cấp Võ Đạo gia tộc, cũng không có có nhiều như vậy tiền tài.

Trương chấp sự đem vàng lá đều thu vào, tại La Phàm công hiến ghi chép trên gia tăng lên 2000, nói:

"Án tông môn quy định, từng đệ tử dùng ngân lượng hỏi đổi tông môn điểm công hiến, tối cao hạn độ chính là 2000, lần này cho ngươi đổi, về sau ngươi không thể lại dùng ngân lượng đổi."

La Phàm nói: "Vậy ba gốc Bích Huyết Hoa, ta cũng phải, mặt khác, ta tu luyện nguyên dương chân mạch bí quyết, loại nào đan dược thích hợp nhất ta tu luyện? Cũng hỏi đổi một tháng dùng lượng."

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Tao ti tiện đại hắc ngưu

Trương chấp sự nói: "Nguyên dương chân mạch bí quyết, mặt trời thuộc tính tu luyện đan được thích hợp nhất người, bất quá, bốn tông đan sư không tính thông mặt trời thuộc tính đan được, người muốn tu luyện, chỉ có thể hối đoái hạ phẩm hoặc trung phẩm Nguyên Linh Đan.

Hạ phẩm Nguyên Linh Đan, một điểm công hiến một khóa, trung phẩm Nguyên Linh Đan, mười điểm công hiến một khóa, người Võ Đạo tam trọng tu vi, dùng trung phẩm Nguyên Linh Đan tốc độ tu luyện nhanh lên, nhưng được hiệu hội lãng phí một chút.

Một khóa trung phẩm Nguyên Linh Đan, không đạt được mười khối hạ phẩm Nguyên Linh Đan hiệu quả, dùng xuống phẩm Nguyên Linh Đan tu luyện, tốc độ tuy chậm một chút, nhưng tối có lợi nhất."

La Phàm không hề nghĩ ngợi, nói: "Hối đoái một tháng dùng lượng trung phẩm Nguyên Linh Đan, mặt khác, tông môn có hay không thích hợp thủy thuộc tính công pháp tu luyện đan được?"

Trương chấp sự gật gù đầu, nói: "Có Thủy Nguyên Đan, giá trị giống như Nguyên Linh Đan, muốn hạ phẩm hay là trung phẩm?"

La Phàm nói: "Trung phẩm, cũng tới trước một tháng lượng."

Trương chấp sự nói: "Hảo đâu, một khóa trung phẩm đan được, coi như người tu luyện ba ngày, một tháng chính là mười khối, cần một trăm điểm công hiến, trung phẩm Nguyên Linh Đan, Thủy Nguyên Đan tất cả mười khối, tổng cộng 200 điểm công hiến.

Ba gốc Bích Huyết Hoa, chín trăm điểm công hiến, hai gốc Giao Nguyên Thảo, một ngàn điểm công hiến, tổng cộng 2100 trăm điểm công hiến, khấu trừ, người còn thừa chín trăm điểm công hiến, người mà lại chờ một chút, ta đi lấy linh dược cùng đan được."

Ít nghiêng, Trương chấp sự liền trở lại, đem La Phàm hối đoái linh dược, đan được, đều giao cho La Phàm.

...

Quay về trên đường đi của Thanh Hà Đường.

Vào một tiếng, một đạo tiếng xé gió từ sau phương truyền đến.

La Phàm lòng tơ dựng lên, thân thể cơ bắp một kéo căng, giống như tạc mao mèo, thân thể vội vàng hướng bên cạnh lóc lên, tránh khỏi phía sau công kích.

Một đạo âm thanh xé gió từ La Phàm bên cạnh tìm đi qua, là khóa ngón cái đại hòn đá nhỏ.

"Ai. . . !" La Phàm quát lạnh một tiếng, trong chớp mắt quay người.

Ánh vào trong mắt của hắn, là một trương cười toe toét miệng rộng, vẻ mặt ti tiện cười ngưu đầu.

"Đại hắc ngưu." La Phàm căng thẳng thân thể nhất thời buông lỏng hạ xuống, nói: "Hơn nửa tháng không gặp người, tại Huyền Dương Tông trôi qua như thế nào a?"

Đại hắc ngưu giờ lên đầu, nụ cười ti tiện ti tiện, nói: "Những ngày này, sáng khoái a, quả nhiên hay là tông môn tốt, ha ha ha. . . Truyền Công Đường đầu kia bà ngưu lớn lên coi như không tệ, còn có Chiến Đường kia cạp cái, Từ Sơn Đường kia Thất Từ Linh Mã, chắc chắn. . . Đều là đại mỹ nữ a!"

La Phàm thần sắc, trong chớp mắt kinh ngạc, nhìn nhìn đại hắc ngưu gần như hóa đá.

Hắn từ nhỏ cùng đại hắc ngưu vừa được đại, trước kia thật đúng là không có phát hiện, đại hắc ngưu đã vậy còn quá 'Háo sắc', không chỉ thích bà ngưu, còn thích cạp cái? Từ Linh Mã?

La Phàm hỏi: "Vậy Thất Từ Linh Mã công hay là mẹ?"

Đại hắc ngưu ghét bỏ nhìn La Phàm liếc một cái, nói: "Vậy còn dùng nói, đương nhiên là mẹ!"

Lập tức, liền lại là vẻ mặt ti tiện cười, nói: "Lão Ngưu ta phong tuấn thần vĩ, ngọc thụ lâm phong, Huyền Dương Tông mẫu linh thú hết thảy báai nằm ở lão

Ngưu đại cây roi, Hinh đường đầu kia chết Công Dương, một thân lông trắng nhìn qua có vẻ bệnh, còn dám cùng lão Ngưu tranh giành, hắc hắc. . . Bị lão Ngưu ta một hồi thu thập, hấp tấp rút về."

La Phàm về mặt kinh ngạc nhìn nhìn đại hắc ngưu, tiến nhập Huyền Dương Tông nửa tháng, đại hắc ngưu sinh hoạt rất phong phú a.

Tức giận nhìn đại hắc ngưu liếc một cái, La Phàm nói: "Người có thể kiềm chế, tại Huyền Dương Tông xằng bậy, cẩn thận bị người làm thịt hằm cách thủy ngưu súp."

Đại hắc ngưu ha ha một tiếng, nói: "Sao có thể a, lão Ngưu lại không làm gì nguy hại tông môn cùng thương thiên hại lý sự tình, ai dám quản ta, lão Ngưu ta đại đề từng phút đồng hồ dạy hần làm như thế nào người."

Ha ha. . . Đừng có dùng loại này ánh mắt nhìn ta, lão Ngưu không phải là không làm việc đảng hoàng người, người tại Huyền Dương Tông hết thầy, lão Ngưu ta đều âm thầm chú ý nha.

Người cùng Phương Thiểu Thường đó quyết đấu, lão Ngưu cũng ở một bên nhìn, hắc hắc. . . Người là lão Ngưu người tâm phúc, lão Ngưu ta trôi qua lại tiêu sái cũng sẽ không quên người a."

La Phàm nói: "Huyền Dương Tông tông quy nghiêm ngặt, tại tông môn ở trong ta không có nguy hiểm gì, người tùy tiện chơi, ta mặc kệ người, bắt quá, ta rồi đi tông môn thời điểm, người giống như, đề tránh ngoài ý muốn nổi lên."

Đại hắc ngưu sắc mặt nghiêm túc một ít, nói: "Nhất định nhất định. Lão Ngưu ta lúc nào quên qua bản chức a, đúng không."

Hơn nửa tháng cùng đại hắc ngưu không gặp mặt, La Phàm cùng đại hắc ngưu hàn huyên không ít, sắp trở lại Thanh Hà Đường, đại hắc ngưu mới đi.

. . .

Bang bang

La Phàm gõ Tô Ấu Huyền cửa phòng.

Kết.. Một tiếng, cửa phòng mở, Tô Ấu Huyền đi ra: "Ta đang tu luyện đâu, tìm ta a?"

La Phàm vỗ bách bảo nang, lấy ra một cái chai thuốc, nhét vào Tô Ấu Huyền trong tay, nói: "Đây một lọ là trung phẩm Thủy Nguyên Đan, người phục dụng đan dược tu luyện, tu luyện hiệu quả làm ít công to."

Tô Ấu Huyền nhất thời có chút thật xin lỗi, nói: "Đan dược? Rất quý trọng a, người đã giúp ta rất nhiều, ta không thể lại thu người quý trọng như vậy đồ vật."

La Phàm tiêu sái phát phát tay, nói: "Ta đạt được nhập môn thi đấu đệ nhất danh, phần thưởng một ngàn tông môn điểm cống hiến đâu, hối đoái những đan dược này, dùng không có bao nhiêu điểm cống hiến, người nhận lấy a, đừng khách khí, đây đối với ta mà nói chính là mưa bụi, không đáng nhắc tới, nhưng đối với tu luyện của người vẫn có không nhỏ tương trợ."

Nói qua, La Phàm liền trực tiếp về phòng của mình: "Ta trở về phòng tu luyện, người cũng nắm chặt thời gian tu luyện."

Nhìn nhìn La Phàm đi vào gian phòng bóng lưng, Tô Ấu Huyền mấp máy miệng, trong nội tâm ngũ vị tạp trần (ngọt chua cay đắng mặn).

"Ta nhất định phải hảo hảo tu luyện, tương lai, làm một cái có thể giúp được hần người." Tô Ấu Huyền thầm nghĩ, trong nội tâm lòng cầu tiến, chưa bao giờ giống như này kịch liệt.

Trong phòng.

La Phàm lấy ra trung phẩm linh dược 'Giao Nguyên Thảo' .

Hần hiện tại chủ yếu nhất, chính là cường hóa thân thể, điều này có thể đủ để cho thực lực của hần rất nhanh đề thăng.

Làm thân thể cường hóa đến cực hạn, chỉ dựa vào thân thể lực lượng, La Phàm là có thể vượt cấp nghiền ép Võ Đạo tứ trọng, trừ phi đối phương cũng có được vượt cấp khiêu chiến thực lực, bằng không không sợ bất kỳ Võ Đạo tứ trọng đệ tử khiêu chiến.

Đem Giao Nguyên Thảo nuốt vào, La Phàm vận chuyển Cửu Cực Chân Kinh 'Thể chữ thiên', hấp thu dược lực, không ngừng cường hóa thân thể.

Thân thể cường hóa, là một cái chậm rãi quá trình, Cửu Cực Chân Kinh 'Thể chữ thiên' khó tại nhập môn, nhập môn về sau, luyện hóa linh dược chỉ cần La Phàm mở đầu, về sau là được bản năng luyện hóa.

La Phàm lại vỗ xuồng bách bảo nang, lấy ra một cái chai thuốc.

Chai thuốc bên trong đan dược, không phải là hần từ cống hiến giương hối đoái mà đến, mà là Chu Diễn Triều trưởng lão lúc trước đưa tặng đan dược 'Dương Nguyên Đan' .

Dương Nguyên Đan là mặt trời thuộc tính đan được, so với Nguyên Linh Đan thích hợp hơn La Phàm tu luyện, tạm thời trước dùng Dương Nguyên Đan tu luyện.

Phục dụng một khối Dương Nguyên Đan, La Phàm vận chuyển Nguyên Dương Chân Mạch Công, hấp thu Dương Nguyên Đan bên trong mặt trời linh khí, rất nhanh đề thăng tu vi.

Mặc dù không có Thiên Tài Doanh bên trong tu luyện nhanh như vậy, nhưng là so với bình thường tu luyện nhanh không ít, gần như nhanh gấp đôi có thừa.

Nguyên Dương Chân Mạch Công, Cửu Cực Chân Kinh thể chữ thiên, một là trong khi tu luyện lực, một là tu luyện thân thể, cả hai không hề xung đột, La Phàm đối với thể chữ thiên tu luyện gần như bản năng, chỉ cần chủ động vận chuyển Nguyên Dương Chân Mạch Công, nội lực, thân thể tu luyện hai không lằm.

Thời gian chậm rãi trôi qua, một ngày qua rất nhanh đi, La Phàm nội lực, thân thể đều có được không nhỏ đề thăng, tiến triển cực nhanh.

Ngày kế tiếp.

Phịch một tiếng.

Ba lè một số phòng đang lúc cửa phòng bị người cường ép đá văng ra, cắt đứt La Phàm tu luyện.

La Phàm trong hai mắt, lộ ra một tia lửa giận, nhìn sang.

Đập mở cửa phòng người là Thẩm Lâm.

Ngoại trừ bên ngoài Thẩm Lâm, Thẩm Nhược Phi, Thẩm Chân Kiệt đợi Thẩm gia hậu bối cũng ở.

Thấy La Phàm nhìn lại, Thẩm Lâm đem đầu giường lên, quát: "Nghe nói ngươi tu vi đột phá Võ Đạo tam trọng? Vậy thì thật là tốt, hiện tại ta Thẩm Lâm chính thức khiêu chiến ngươi, nhanh chóng lăn ra đây chịu đánh."

Trực tiếp đá cửa khiêu chiến, này tại trong hàng đệ tử cũng ít khi thấy, hấp dẫn rất nhiều đệ tử vây xem.

Đại đa số là đệ tử mới nhập môn, nhưng là có một bộ phận đệ tử cũ, những cái này đều là gia tộc võ giả xuất thân, đối với La Phàm ít nhiều có chút hưng tai nhạc họa(*) tâm tính.

Hạng Thiếu Vân cũng nghe đến động tĩnh, đi tới phụ cận, thấy Thẩm Lâm đá văng ra cửa phòng, là La Phàm gian phòng, trong miệng nói thầm một câu: "Thẩm gia ngu ngốc."

Hạng Thiếu Vân thế nhưng là tận mắt thấy, La Phàm lấy nghiền ép tính ưu thế đem Phương Thiếu Thường đánh bại.

Phương Thiếu Thường là Võ Đạo tứ trọng trung kỳ tu vi, hơn nữa là trưởng lão hậu bối, tu luyện cực kỳ lợi hại thân pháp vũ kỹ.

Mà Thẩm Lâm, Thanh Hà Quận Thẩm gia bên cạnh mạch đệ tử, báii nhập Huyền Dương Tông cũng chỉ là phổ thông ngoại môn đệ tử, tu vi tuy cũng là Võ Đạo tứ trọng trung kỳ, nhưng so với Phương Thiếu Thường e rằng thua kém hơn không ít.

Liền Phương Thiếu Thường cũng bị La Phàm nghiền ép, Thẩm Lâm tại La Phàm trước mặt, kia lại càng là không chịu nổi một kích.

Đương nhiên, Thanh Hà Đường trong hàng đệ tử, biết La Phàm đánh bại Phương Thiếu Thường chỉ có Hạng Thiếu Vân, đệ tử khác thì không như vậy nhìn.

Tại chúng đệ tử xem ra, Võ Đạo tứ trọng trung kỳ Thẩm Lâm, hiển nhiên thực lực càng thêm đáng sợ.

La Phàm sắc mặt nghiêm nghị, từ gian phòng đi ra, trong hai mắt hơi hơi lộ ra tinh mang, tính cách sáng sủa trên mặt hẳn một chút nụ cười cũng không có, có thể thấy hẳn lúc này tâm tính.

Lúc tu luyện bị người cắt đứt, đối ai tâm tính cũng sẽ không hảo.

La Phàm đi ra ngoài phòng, mục quang tại Thẩm gia chúng hậu bối quét qua, định tại trên người Thẩm Lâm, thân nhiên nói: "Ngươi gọi Thẩm Lâm đứng không?"

Thẩm Lâm giờ lên đầu, quát: "Chính là lão tử."

La Phàm hai mắt hơi hơi nhú lại, nói: "Ngươi tự tìm chết, ta thành toàn ngươi."

Vừa mới nói xong, La Phàm hai chân tại mặt đất đạp một cái, thân thể trong chớp mắt nổ bắn ra về phía trước, một quyền hướng Thẩm Lâm oanh tới.

Lúc này La Phàm trong nội tâm chính là phần nộ thời điểm, Điện Lăng Kinh vận chuyển tới cực hạn, tổng cộng bạo phát tam trọng kính nói.

Ô ——

Không khí cũng bị một quyền này đánh xuyên qua, phát ra chói tai nhiều tiếng.

Nháy mắt, La Phàm một quyền này liền oanh đến trước mặt Thẩm Lâm.

"Xuống núi chuông!"

Thẩm Lâm thấy thế, hét lớn một tiếng, thi triển ra trung phẩm vũ kỹ 'Xuống núi chuông'.

Nội lực bạo phát, một chuông chụp được, khí thế như ngọn núi nắp rơi, làm xem cuộc chiến mới các đệ tử trong nội tâm đều là mãnh liệt cả kinh, sinh ra vẻ kinh ngạc.

Thẩm Lâm hắc hắc cười lạnh, với tư cách là Võ Đạo tứ trọng võ giả, hẳn thật đúng là không có đem vừa mới đột phá Võ Đạo tam trọng La Phàm để vào mắt.

Oanh ——

La Phàm, Thẩm Lâm xuất thủ tốc độ đều rất nhanh, trong chớp mắt quyền chuông liền đụng vào nhau, phát ra một tiếng bạo vang.

Tiếng nổ vang, tay của Thẩm Lâm chuông giống như như điện giật thu trở về.

Thân thể của Thẩm Lâm như bị trọng kích, nhất thời hướng phía sau nổ bắn ra lên, người trên không trung, cũng đã nhỏ một bãi nước miếng máu tươi.

La Phàm một quyền này, toàn lực thi triển, Thẩm Lâm thực lực so với Phương Thiểu Thường còn muốn yếu hơn một ít, tự nhiên không chịu nổi La Phàm một quyền.

Thẩm Lâm trọn vẹn bay ra hơn mười mét, mới rút lui hạ xuống đất, nhìn nhìn La Phàm, mặt mũi tràn đầy vẻ kinh hãi.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Phương Thiểu Thường trả thù

Xem cuộc chiến các đệ tử, đồng dạng về mặt kinh hãi.

Thẩm Lâm thế nhưng là Võ Đạo tứ trọng đệ tử cũ, mà La Phàm, mặc dù là nhập môn thi đấu đệ nhất danh, có thể mới nhập môn hơn nửa tháng thời gian mà thôi.

Tại chúng đệ tử xem ra, bất kể như thế nào cũng là Thẩm Lâm chiếm cứ lấy tuyệt đối ưu thế, sao có thể ngờ tới, Thẩm Lâm tại La Phàm trước mặt, vậy mà liền một quyền đều tiếp không được.

Thẩm gia mấy vị hậu bối, lúc này cũng kinh sợ ngây người, Thẩm Chân Kiệt hai chân hơi hơi run lên, La Phàm cường đại để cho hắn liền nghĩ tới Thanh Hà Quận thành, hẳn tạo ngộ kia một hồi bạo đánh.

Thẩm Nhược Phi sắc mặt cực kỳ tối tăm phiền muộn, kết quả vượt quá dự liệu của hắn.

"Ngay cả ta một quyền đều tiếp không được phế vật, cũng dám tới khiêu chiến ta La Phàm, cút!"

La Phàm quát lạnh một tiếng, mục quang bốn quét: "Kế tiếp ta muốn bế quan tu luyện, không muốn chịu bất luận kẻ nào quấy rầy, ai còn muốn khiêu chiến ta, hôm nay cùng nhau tiếp, đợi ta lúc tu luyện đánh tiếp nhiều ta, đừng trách La mỗ xuống tay độc ác."

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, La Phàm một quyền đánh bại Thẩm Lâm, công chúng đệ tử đều dọa, cho dù là Võ Đạo tứ trọng đệ tử cũ, nhìn nhìn La Phàm đều rất là kiêng kỵ.

Không có ai khiêu chiến, La Phàm trở về phòng tiếp tục tu luyện.

Bình tĩnh thời gian qua trên mười ngày.

La Phàm mỗi ngày dùng Dương Nguyên Đan tu luyện, tốc độ tu luyện cực kỳ nhanh chóng, tu vi từ Võ Đạo tam trọng sơ kỳ, đã đề thăng đến tam trọng trung kỳ.

Về phần thân thể cường độ, đề thăng biên độ càng lớn, một cây Giao Nguyên Thảo đã hoàn toàn luyện hóa, La Phàm đã ăn gốc thứ hai.

Giao Nguyên Thảo là cường tráng thể cường huyết trung phẩm linh dược, dược hiệu tương đối nổi bật một loại, hai gốc Giao Nguyên Thảo, đủ để khiến La Phàm thân thể, cường hóa đến trước mắt thân thể cực hạn.

Đầu tháng tư một, ánh nắng tươi sáng.

Mấy cái Đông Lâm Đường đệ tử, đi đến Thanh Hà Đường, đều là Võ Đạo tứ trọng đệ tử cũ, người cầm đầu Võ Đạo tứ trọng tu vi đỉnh cao.

"Là hán, Thích Chiến Cường!"

"Trên giới nhập môn thi đấu, danh liệt Top 10 Thích Chiến Cường!"

"Thích Chiến Cường tại Thiên Tài Doanh tu luyện, tiến nhập tông môn không có mấy tháng đã đột phá Võ Đạo tứ trọng, hiện tại tu vi của hán cách đột phá Võ Đạo ngũ trọng cũng không xa a?"

"Thích Chiến Cường hôm nay hán là mới từ Thiên Tài Doanh xuất ra, tới chúng ta Thanh Hà Đường làm cái gì?"

...

Thanh Hà Đường đệ tử cũ, thấy được kia cầm đầu Đông Lâm Đường đệ tử, đều nghị luận, đều về mặt tò mò theo dõi.

Thích Chiến Cường đợi Đông Lâm Đường đệ tử, trực tiếp đi vào mới đệ tử khu vực, đi đến ba lẻ một số phòng đang lúc ngoại.

Ba lẻ một số phòng, tại Thanh Hà Đường thể nhưng là sâu sắc nổi danh, là nhập môn thi đấu đệ nhất danh La Phàm gian phòng.

"Mục tiêu của bọn hán là La Phàm?"

"Thích Chiến Cường là trên giới nhập môn thi đấu Top 10, lại là Đông Lâm Đường đệ tử, cùng La Phàm hán là không nhận thức a, hán tìm La Phàm làm cái gì?"

...

Thanh Hà Đường đệ tử đều nghị luận.

Thích Chiến Cường đứng ở ba lẻ một số phòng đang lúc, hít sâu một hơi, trầm giọng quát: "Đông Lâm Đường đệ tử Thích Chiến Cường, khiêu chiến Thanh Hà Đường đệ tử La Phàm, La Phàm, lăn ra đây đánh với ta một trận!"

"La Phàm, lăn ra đây đánh một trận!"

Mấy cái đi theo Thích Chiến Cường mà đến Đông Lâm Đường đệ tử, cùng kêu lên quát.

Thanh Hà Đường đệ tử thần sắc, đều là kinh ngạc, không nghĩ tới Thích Chiến Cường bức này vào Thiên Tài Doanh thiên tài đệ tử, vậy mà hội từ Đông Lâm Đường mà đến, khiêu chiến tu vi so với hán thấp một cái cảnh giới La Phàm.

Tuy nói dựa theo tông quy, tu vi liên quan nhất trọng ở trong, liền có thể cường chế khiêu chiến, nhưng. . . Tu vi cao khiêu chiến tu vi thấp, nếu không phải tu vi thấp mạo phạm trước đây, luôn làm người lên án, rồi cái ức hiếp nhỏ yếu thanh danh.

"La Phàm mới vừa vào tông môn không lâu sau, lại còn vẫn còn ở Thiên Tài Doanh tu luyện mười ngày, hán là không có cơ hội cùng Thích Chiến Cường chạm mặt a?"

"Giữa hai người có thể có cái gì ăn tết (quá tiết), vậy mà để cho Thích Chiến Cường không để ý thể diện, từ Đông Lâm Đường chạy đến Thanh Hà Đường mà đến, giáng cấp khiêu chiến La Phàm?"

"Hán một cái Võ Đạo tứ trọng đỉnh phong Đông Lâm Đường đệ tử, chạy tới ta Thanh Hà Đường khiêu chiến Võ Đạo tam trọng đệ tử, này không phải cố ý khi dễ người sao, đã cho ta Thanh Hà Đường không người sao?"

...

Thích Chiến Cường khiêu chiến, rất làm Thanh Hà Đường đệ tử ngoài ý muốn, khơi dậy bọn họ cùng chung mối thù chi tâm.

Trong phòng, đang tu luyện La Phàm mở hai mắt ra.

"Tu vi tăng lên một chút, vừa vặn muốn tìm người động động tay, ngược lại là có người đưa tới cửa."

La Phàm hoạt động một chút thân thể, thì thảo tự nói.

Đối với Đông Lâm Đường đệ tử đến đây khiêu chiến hắn, La Phàm cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, từ khi đánh bại Phương Thiểu Thường bắt đầu, hắn đã sớm nghĩ tới sẽ có người tới khiêu chiến hắn, Trịnh Tinh Hà đối với hắn cũng từng có nhắc nhở.

Duy nhất làm La Phàm có chút ngoài ý muốn chính là, Phương Thiểu Thường phái tới người khiêu chiến hắn, vậy mà cách lâu như vậy thời gian mới đến.

Suy nghĩ xong, Phương Thiểu Thường cũng biết, đồng dạng Võ Đạo tứ trọng võ giả, chưa hẳn có thể ép tới ở La Phàm, cho nên chọn lấy một cái Võ Đạo tứ trọng bên trong cường giả 'Thích Chiến Cường'.

Mà Thích Chiến Cường, là trên giới nhập môn thi đấu Top 10, có tư cách tiến nhập Thiên Tài Doanh tu luyện nhân vật, mỗi tháng hạ tuần, đều tại Thiên Tài Doanh tu luyện.

Thẳng đến hôm nay, Thích Chiến Cường mới từ Thiên Tài Doanh rời đi, sau đó, liền dẫn người thẳng đến Thanh Hà Đường mà đến, khiêu chiến La Phàm.

Với tư cách là trên giới nhập môn thi đấu Top 10, Thích Chiến Cường tại hai năm trước, liền đã có Võ Đạo tam trọng đỉnh phong thực lực, hai năm thời gian, Thích Chiến Cường mỗi tháng cũng có thể tiến nhập Thiên Tài Doanh tu luyện mười ngày, tu vi đã sớm tu luyện đến Võ Đạo tứ trọng đỉnh phong, một thân thực lực tại Võ Đạo tứ trọng, tuyệt đối cường đại.

Phương Thiểu Thường muốn trả thù La Phàm, tự nhiên là muốn một kích tất trúng, mà không phải cho La Phàm tặng người đầu, đương La Phàm uy danh, cho nên, chọn lựa Thích Chiến Cường.

Bất quá, Phương Thiểu Thường không thể đoán được chính là, này ngăn ngừa trên mười ngày thời gian, La Phàm luyện hóa một cây Giao Nguyên Thảo, thân thể lực lượng lớn biên độ đề thăng, Võ Đạo tu vi cũng từ tam trọng sơ kỳ tu luyện đến tam trọng trung kỳ, một thân thực lực so với mười ngày trước, lại có bay vọt tính đề thăng.

Nếu là mười ngày trước, La Phàm vừa rời đi Thiên Tài Doanh thời điểm, chống lại Võ Đạo tứ trọng đỉnh phong võ giả còn có chút phiền toái, nhưng đi qua trên mười ngày tu luyện, La Phàm đối với Võ Đạo tứ trọng đỉnh phong lại là mây may không sợ.

Kết...

Cửa phòng mở, La Phàm đi ra, mục quang rơi vào trên người Thích Chiến Cường.

Thích Chiến Cường mười sáu mười bảy tuổi, nhưng dáng người lại là có chút cao lớn, cùng người trưởng thành không khác, bộ mặt cương nghị, giống như đao gọt, hai mắt sáng ngời có thần.

La Phàm xuất hiện, Thích Chiến Cường cũng ở dò xét La Phàm.

Tuy Phương Thiểu Thường cũng không có báo cho Thích Chiến Cường nguyên nhân, nhưng Thích Chiến Cường tại Đông Lâm Đường cũng là không phải phạm nhân vật, tự nhiên là thăm dò được một chút tin tức, biết trước mắt Võ Đạo này tam trọng La Phàm, đánh bại Võ Đạo tứ trọng trung kỳ Phương Thiểu Thường.

La Phàm dáng người, không cao không lùn, không mập không gầy, không tính là đặc biệt xuất sắc, nhưng ngũ quan đoan chính, lại còn lộ ra một cỗ cực kỳ hùng hân khí tức.

Cho Thích Chiến Cường cảm giác, trước mắt La Phàm không giống như là Võ Đạo tam trọng võ giả, mà như là một đầu hình người hoang thú.

Loại cảm giác này rất làm Thích Chiến Cường kỳ quái, trong nội tâm không khỏi cẩn thận vài phần, hắn cũng là vào Thiên Tài Doanh nhân vật thiên tài, lại còn so với La Phàm sớm một lần tiến nhập, tại Huyền Dương Tông ngoại môn có không kém thanh danh, cũng đừng thuyền lật trong mương.

Nếu là bị vừa mới nhập môn không lâu sau La Phàm vượt cấp đánh bại, vậy hắn cuộc khiêu chiến này, e rằng sẽ trở thành toàn bộ Huyền Dương Tông ngoại môn hài hước, hắn Thích Chiến Cường cũng sẽ trở thành La Phàm đương danh ngoại môn đá kê chân.

Thích Chiến Cường không thể dễ dàng tha thứ kết quả như vậy, thần sắc hắn nghiêm nghị, hôm nay cuộc chiến tất toàn lực ứng phó.

"Người chính là La Phàm?" Thích Chiến Cường nhìn chằm chằm La Phàm, nói.

"Là ta." La Phàm nhàn nhạt gật đầu, thần sắc hắn lạnh nhạt, nhưng không buông trễ, đối mặt Võ Đạo tứ trọng đỉnh phong đối thủ, La Phàm sẽ không phớt lờ.

"Là người khiêu chiến ta?" La Phàm hỏi.

"Đúng vậy, ta nghĩ hắn là rất nhiều người đều muốn từng quan sát chúng ta một trận chiến này, đi các người Thanh Hà Đường quảng trường a, chỗ đó rộng lớn."

Thích Chiến Cường nói, cũng không có quản La Phàm có đồng ý hay không, liền trực tiếp hướng quảng trường phương hướng đi.

Mấy cái Đông Lâm Đường đệ tử lập tức đuổi theo kịp.

La Phàm nhìn thoáng qua phụ cận chen chúc Thanh Hà Đường đệ tử, cũng đi theo hướng quảng trường phương hướng mà đi.

Huyền Dương Tông ngoại môn bốn nhà, bởi vì tại bất đồng vị trí, đồng dạng thời điểm tất cả nhà trong đó không có gì vắng lai, đệ tử đang lúc chiến đấu phần lớn là bốn đường đệ tử đang lúc khiêu chiến.

Bất đồng đường đệ tử đang lúc khiêu chiến, không thấy nhiều.

Bất đồng đường đệ tử đang lúc cao cảnh giới võ giả khiêu chiến thấp cảnh giới võ giả, lại càng không thấy nhiều.

Thanh Hà Đường đệ tử, từng cái một đi chạy bầm báo, đều hướng quảng trường bên kia mạnh vọt qua, đối với cái này đánh một trận cực kỳ chú ý.

Bất đồng đường đệ tử đang lúc quyết đấu, không chỉ là đệ tử cá nhân vinh dự, bọn họ cũng đại biểu cho sau lưng đường khẩu.

Ví dụ như một trận chiến này, Thanh Hà Đường đệ tử không quan tâm đối với La Phàm có ý kiến gì hay không, đều hi vọng Thanh Hà Đường La Phàm thắng.

La Phàm thắng, Thanh Hà Đường nó đệ tử của hắn cũng đi theo có mặt mũi.

Trên quảng trường, La Phàm, Thích Chiến Cường cách xa nhau mười trượng trái phải đứng thẳng.

Bốn phía, đã có đông đảo đệ tử hội tụ, nghe được tin tức Thanh Hà Đường đệ tử gần như đều tới, mới cũ đệ tử cũng không ngoại lệ.

Thích Chiến Cường lớn tiếng nói: "La Phàm, đao kiếm không có mắt, chúng ta chỉ bằng quyền cước phân ra thắng bại, như thế nào?"

Từ Phương Thiếu Thường chỗ đó, hắn biết được La Phàm trên người có thượng phẩm Bảo Bình.

Thượng phẩm Bảo Bình, đủ để trở thành cao giai Võ Đạo gia tộc trấn tộc thần binh, cho dù là cửu cấp Võ Đạo gia tộc, trong tay cũng không có hai kiện.

Thích Chiến Cường tuy là cửu cấp Võ Đạo gia tộc hậu bối, nhưng trên tay cũng không có thượng phẩm Bảo Bình, không sánh bằng La Phàm.

Nếu như binh khí không sánh bằng La Phàm, kia biện pháp tốt nhất chính là hai bên cũng không sử dụng binh khí.

Tại đất hoang, La Phàm không cần binh khí, tay không chém giết hoang thú cũng là chuyện thường xảy ra, đối phương không cần binh khí, hắn đương nhiên có thể.

La Phàm khẽ gật đầu: "Có thể."

Thích Chiến Cường khoe miệng hiện lên vẻ vui mừng, hắn thế nhưng là cực kỳ quyền cước thiên phú, không cần binh khí, hắn có không nhỏ ưu thế.

Nhất thời, Thích Chiến Cường nội lực vận chuyển, bốn phía không khí xao động, khí thế bạo phát.

Hai tay của hắn khẽ nâng, xếp đặt một cái chưởng pháp thức mở đầu, vừa nhìn chính là chưởng pháp hành gia.

La Phàm hơi hơi hoạt động ra tay chân cùng thân thể, cốt bạo âm thanh liên vang, song quyền nắm chặt, hai tay lòng bàn tay thấp thoáng truyền đến hai đạo trầm đục âm thanh.

Kia nắm chặt trong đó, tựa hồ đem lòng bàn tay không khí đều bóp được bạo liệt ra, có thể thấy lực lượng mạnh.

La Phàm tu luyện Cửu Cực Chân Kinh 'Thể chữ thiên', cùng cái khác võ giả so sánh, ưu thế lớn nhất chính là thân thể.

Không sử dụng binh khí, chỉ thi triển quyền cước chi thuật, La Phàm ưu thế so với Thích Chiến Cường càng lớn.

Khỏe miệng của hắn hơi vênh, lộ ra một đạo tà tà tiểu ý, mặc kệ Phương Thiếu Thường phái bao nhiêu người tới khiêu chiến, hắn đều biết đánh tới đối phương không dám lần nữa tới thôi.

Thích Chiến Cường, liền là người thứ nhất.

Quảng trường bốn phía, xem cuộc chiến các đệ tử nhất thời hoàn toàn yên tĩnh, từng cái một nhìn không chuyển mắt nhìn nhìn trong sân, bọn họ biết, một trận chiến này sắp bắt đầu.

Chương 46: Dương danh ngoại môn

La Phàm đáng người cao ngất, bất động như núi, hướng Thích Chiến Cường phát phát tay: "Phóng ngựa qua a."

Thích Chiến Cường chìm hít một hơi, song chưởng trong lúc đó nổi lên màu đỏ thẫm sáng bóng.

Trung phẩm vũ kỹ —— Xích Dương Chương, thi triển.

Đồng thời, Thích Chiến Cường dưới chân bộ pháp khê động, thân thể trong chớp mắt nổ bắn ra về phía trước, một bước liền lao ra hơn mười mét.

Vền vền hai bước, gần như chính là nháy mắt thời gian, Thích Chiến Cường liền xuất hiện ở La Phàm trước mặt, đỏ thẫm sáng bóng thủ chưởng một chưởng đánh ra, phía trước không khí đều hơi bị chấn động.

La Phàm cảm ứng được một đạo nóng bỏng chưởng phong, đập vào mặt, một chưởng này không chỉ tốc độ kinh người, lực lượng cũng cực kỳ cứng cố.

La Phàm cơ bắp một kéo căng, phía sau lưng khom người, giống như gặp được nguy hiểm mèo, bước chân nhẹ nhàng, thân ảnh lóe lên liền tránh đến một bên, làm Thích Chiến Cường một chưởng này thất bại.

Thích Chiến Cường sớm đoán được La Phàm biến hóa, một chưởng này không có dụng hết toàn lực, trong chớp mắt một chưởng quét ngang, ở trong hư không đảo qua một đạo màu đỏ thẫm chưởng ảnh.

La Phàm một bước lui về phía sau, lại lần nữa tránh đi.

Thích Chiến Cường một chưởng tiếp một chưởng đánh ra, mỗi một chưởng đều thể như bôn lôi, kia màu đỏ thẫm chưởng ảnh, một đạo tiếp một đạo, thể công cực kỳ mãnh liệt.

Không khí cũng bị này trùng điệp chưởng ảnh đánh trúng một tiếng lại một tiếng bạo vang, uy lực hết sức kinh người, để cho Thanh Hà Đường các đệ tử cả đám đều thay La Phàm ngất một bà mồ hôi.

Bất quá, La Phàm bộ pháp mặc dù bất thành kết cấu, như là không có thi triển thân pháp vũ kỹ, nhưng tốc độ tốc độ phản ứng lại là cực kỳ mau lẹ, thân thể trái chột hiện phải tránh hay là lui về phía sau, vậy mà đem Thích Chiến Cường kia mãnh liệt chưởng pháp, nhất nhất trốn tránh qua.

Công liên tiếp hơn mười chưởng, cũng không có có thể gặp được La Phàm, Thích Chiến Cường có chút không kiên nhẫn, nói: "La Phàm, là nam nhân cũng đừng trốn, có dám hay không tiếp ta một chưởng?"

La Phàm ha ha cười cười, nói: "Không phải không dám tiếp ngươi chưởng pháp, mà là ngươi liền dụng đều không gặp được ta, ta vì sao phải tiếp?"

Thích Chiến Cường hừ lạnh một tiếng, quát: "So với ta tốc độ, ngươi thực đã cho ta không làm gì được ngươi sao?"

Hô ——

Thích Chiến Cường khí tức, trong lúc đó lại cường thịnh không ít, nội lực cực hạn vận chuyển, dưới chân bộ pháp tốc độ nhất thời đề thăng một đoạn.

La Phàm vừa mới mau né, Thích Chiến Cường lại như giò trong xương, đuổi theo, trong tay chưởng pháp, bao phủ La Phàm quanh thân chỗ hiểm.

La Phàm không thể không ngăn cản, hai cái nắm tay huy vũ, đánh ra trùng điệp quyền ảnh.

Nháy mắt, hai người quyền chưởng va chạm nhau vài, liên tục vang lên vài đạo tiếng nổ vang, Thích Chiến Cường kia mãnh liệt chưởng pháp bị La Phàm chính diện chặn lại.

Luận nội lực, La Phàm so với Thích Chiến Cường chênh lệch một bậc, thế nhưng, La Phàm thân thể lực lượng cường đại, một quyền đánh ra, lại là đủ để cùng Thích Chiến Cường Xích Dương Chương chống lại.

Rầm rầm rầm bang bang . .

Tiếng nổ vang tiếp tục, liên miên không dứt.

Hai người xuất thủ đều cực kỳ nhanh chóng, quyền thuật chưởng pháp đều mãnh liệt vô cùng, mỗi một lần va chạm đều lực lượng kinh người, thanh âm vang dội.

Võ Đạo tứ trọng phía dưới đệ tử, nhìn nhìn một trận chiến này không khỏi hoa mắt, đã thấy không rõ hai người giao thủ cụ thể quá trình.

Chỉ thấy hai đạo thân ảnh rất nhanh di động, xuất thủ lại càng là nhanh chóng, quyền ảnh, chưởng ảnh đều hợp thành, chỉ có thể thông qua kia 'Rầm rầm' tiếng nổ vang đoán được, hai người đang tại kịch liệt giao thủ.

Mỗi một cái hô hấp, hai người giao thủ đều tốt mấy lần, cũng không lâu lắm, hai người liền giao thủ trên trăm hiệp.

Thích Chiến Cường một mực đem nội lực vận chuyển tới cực hạn, tiêu hao vô cùng nhanh, trăm chiêu qua đi, nội lực đã khó có thể duy trì loại này cường độ cao chiến đấu, dừng mãnh nhuệ khí nhất thời tiêu giảm.

Mà La Phàm, tu luyện Nguyên Dương Chân Mạch Công nội lực vốn là tương đối thâm hậu, mà lại thân thể cường đại, nhất thời nửa khắc không biết mệt mỏi, dù cho lại giao thủ trăm chiêu nhuệ khí như trước cường mãnh.

Cùng hoang thú lâu dài sinh tử chém giết, luyện liền La Phàm cực kỳ cao đoạn chiến đấu tố chất, chiến đấu đã sớm hóa thành một loại bản năng, sẽ không xuất hiện bất kỳ sai lầm.

Chiến đấu bên trong La Phàm sức quan sát cực kỳ nhạy bén, Thích Chiến Cường nhuệ khí một giảm, La Phàm liền lập tức cảm ứng được, nhất thời khí thế nhất thịnh, quyền thuật công kích trong chớp mắt mãnh liệt.

Thích Chiến Cường chưởng pháp tạo nghệ tinh thâm, nhưng bị La Phàm cường ép bức ra sơ hở, một cái phòng thủ không kịp, bị La Phàm một quyền đánh vào lồng ngực.

Phanh ——

Thích Chiến Cường nhất thời hướng phía sau nổ bắn ra, La Phàm quyền kinh quá kinh khủng, Thích Chiến Cường trực tiếp bị đánh bay.

Thích Chiến Cường bay ngược hơn mười mét, mới rơi trên mặt đất, thế nhưng cổ kinh khủng lực xung kích để cho hắn hai chân kéo tại mặt đất tiếp tục bạo lui đến mấy mét, sau đó mới một cái trung bình tấn đứng thẳng ở thân thể.

Thích Chiến Cường khỏe miệng, tràn ra một tia máu, dù cho nội lực của hắn mười phần hùng hậu, La Phàm một quyền kia trực tiếp đánh vào lồng ngực, cũng chấn đã thương hắn nội phủ, để cho hắn dĩ nhiên bị thương.

Giờ khắc này, một mực thần sắc có chút đắc ý mấy cái Đông Lâm Đường đệ tử, thần sắc trong chớp mắt biến hóa, lộ ra vẻ khiếp sợ.

Tuyệt đối không có ngờ tới, Thích Chiến Cường vậy mà trong hội La Phàm một quyền, trực tiếp bị đánh bay.

Thích Chiến Cường thế nhưng là Đông Lâm Đường thiên tài đệ tử, so với La Phàm muốn sớm nhập môn hai năm, tu vi so với La Phàm cũng phải cao một cái cảnh giới có thừa, hắn cùng với La Phàm đánh một trận, không phải là treo lên đánh La Phàm mới đúng sao? Như thế nào bị La Phàm nắm tay đánh bay?

Mấy cái Đông Lâm Đường đệ tử hoàn toàn nghĩ không minh bạch, làm sao có thể xuất hiện kết quả như vậy.

Thanh Hà Đường đệ tử, tại thời khắc này lại là cùng kêu lên hoan hô lên, cặp mắt của bọn hắn bên trong đồng dạng có vẻ rung động.

Hiển nhiên, Thích Chiến Cường tổn thương tại La Phàm thủ hạ, điều này cũng rất vượt quá dự liệu của bọn hắn.

Lúc này, Thanh Hà Đường đệ tử trong rung động cũng mang theo kinh hãi, La Phàm một trận chiến này nếu có thể chiến thắng Đông Lâm Đường thiên tài đệ tử Thích Chiến Cường, Thanh Hà Đường cũng đi theo sáng rực.

Vào ——

La Phàm thân ảnh như mũi tên, hướng Thích Chiến Cường nhanh chóng phóng đi.

Thừa dịp hắn bệnh, muốn mạng của hắn!

Thích Chiến Cường không có xuất khẩu nhận thua, La Phàm tự nhiên là thừa dịp người phía trước nội phủ bị thương trong thời gian, triển khai tấn công mạnh.

Chính mình vậy mà tổn thương tại La Phàm trên tay, cũng làm Thích Chiến Cường mười phần ngoài ý muốn, hắn cũng không có nhận thua, ngược lại trong mắt lửa giận đại thịnh.

Thấy La Phàm tiếp tục công tới, Thích Chiến Cường trong mắt hiện lên một đạo ác liệt khát vọng, khí tức vậy mà lại lần nữa kéo lên, hai cái hiện ra đỏ thẫm hào quang thủ chưởng, trong lúc bất chợt lớn mạnh một vòng.

Phanh ——

Kia tăng cường đỏ thẫm thủ chưởng, cùng La Phàm công tới nắm tay trong chớp mắt đụng vào nhau, phát ra một tiếng bạo vang.

Thích Chiến Cường đứng ở chỗ cũ không động, La Phàm bị lực lượng kinh khủng kia chấn động liền lùi lại vài bước.

Này vên vện Thanh Hà Đường các đệ tử thần sắc tất cả giật mình, Đông Lâm Đường đệ tử thì là trong chớp mắt lộ ra sắc mặt vui mừng, tựa hồ lại thấy được Thích Chiến Cường hy vọng chiến thắng.

Thích Chiến Cường đem Xích Dương Chưởng, tu luyện đến cực kỳ cao thâm cảnh giới, lúc này át chủ bài toàn bộ xuất, thực lực bạo trưởng một đoạn, lại màu đỏ thẩm cự đại thủ chưởng tản ra cực kỳ đáng sợ uy thế.

Ô ——

Trong không khí truyền đến âm thanh vang, Thích Chiến Cường lại là một chưởng đánh tới, phía trước khí lưu cũng bị một chưởng này xé rách.

Diệp Lăng Kính!

La Phàm thần sắc lạnh lẽo, đối mặt Thích Chiến Cường bộc phát ra khủng bố uy thế mây may không sợ, lại là một quyền mãnh liệt đánh ra.

Một quyền này, đánh ra tam trọng kính nói, uy lực cực kỳ khủng bố, giống như ba cái La Phàm đồng thời đánh ra một quyền.

Oanh ——

Quyền cùng chưởng va chạm, chấn động hư không nổ vang, một đạo mắt thường có thể thấy sóng xung kích vẫn trong chớp mắt bùng nổ phóng tới bốn phương.

Vèo ——

Tại tiếng nổ vang, một đạo thân ảnh hướng phía sau nhanh chóng bạo lui, trực tiếp bị chấn động hướng phía sau bay lên.

Đội đáng sợ kia sóng xung kích vẫn tản ra, chúng đệ tử tập trung nhìn vào, chỉ thấy La Phàm đứng ở chỗ cũ, bảo trì một quyền về phía trước tư thế.

Như vậy. . . Kia cái hướng phía sau bay lên người, hiển nhiên là Thích Chiến Cường.

Thích Chiến Cường lần này bay ngược gần mười trượng, hung hăng té rớt đầy đất, sau đó lại hướng phía sau lăn lông lốc vài vòng, phun một tiếng phun ra một ngụm máu tươi.

"Ta. . . Ta thua, thua!" Thích Chiến Cường trong mắt, rốt cục lộ ra kiêng kỵ vẻ, bị La Phàm sợ.

Tê ——

Một hồi hít một hơi lạnh khí thanh âm vang lên.

Thanh Hà Đường đệ tử, ngoại trừ Hạng Thiếu Vân cũng không biết La Phàm rời đi Thiên Tài Doanh, từng chiến thắng qua Vô Đạo tứ trọng Phương Thiếu Thường.

Hiện tại, trực tiếp thấy tận mắt chứng nhận La Phàm đem Vô Đạo tứ trọng đỉnh phong Thích Chiến Cường đánh bại, nội tâm rung động giống như kinh đảo đập sóng, thật lâu không thể lắng lại.

Nhất là mới nhập môn mới các đệ tử, đối với La Phàm quả thật giật nảy mình.

Vô Đạo nhị trọng đoạt được nhập môn thi đấu thứ nhất, nhập môn nửa tháng liền tu vi đột phá, nhập môn không được một tháng, liền đánh bại lần trước nhập môn thi đấu Top 10 thiên tài đệ tử!

La Phàm cái này sự tích, mỗi một kiện đều đủ để khiến người rung động, tổng hợp bắt đầu nhìn càng làm cho người kinh tâm, bằng ai cũng có thể nhìn ra La Phàm để lộ ra bất phàm.

Đông Lâm Đường đệ tử, lúc này thì là trợn mắt há hốc mồm, giương miệng rộng, gần như có thể tắc hạ một khóa trứng vịt.

Bọn họ mới vừa vận cảm thấy Thích Chiến Cường có đánh bại La Phàm hi vọng, không nghĩ tới nhảy mất, Thích Chiến Cường liền thất bại, lại còn bị bại như thế triệt để, vậy mà bị thương không nhẹ.

Này làm bọn họ quả thật khó có thể tin trước mắt hình ảnh, cảm giác như đang ở trong mộng.

La Phàm thu quyền thế, nhàn nhạt nhìn Thích Chiến Cường liếc một cái, nói: "Bảo cho Phương Thiếu Thường, chính mình không có bận sự, đừng giết người khác tới bị tội, hần như biết hồ thẹn, nên hảo hảo tu luyện, để thắng thực lực của mình, sau đó tự mình đến đây khiêu chiến ta."

Thích Chiến Cường đứng lên, thần sắc có chút ủ oải.

Hắn lau vết máu ở khóe miệng, nói: "Ta sẽ chuyển cáo, cáo từ."

Thích Chiến Cường mang theo Đông Lâm Đường đệ tử rời đi, Thanh Hà Đường các đệ tử, thì là một người tiếp một người hoan hô lên, rất nhanh liền

tiếng hoan hô nổi thành một mảnh.

Chúng đệ tử đối với La Phàm cách nhìn đại biến, không còn hội bởi vì La Phàm không gia tộc võ giả xuất thân mà có chút khinh thường.

Võ Đạo thể giới, cường giả vi tôn.

La Phàm lần này triển lộ ra thực lực, để cho Thanh Hà Đường đệ tử không thể không tôn kính.

Lấy La Phàm tiến triển tốc độ, tương lai e rằng so với gia tộc bọn họ Tối cường giả còn cường đại hơn, ai còn dám tiếp tục khinh thường, đó chính là chân chính ngu xuẩn.

Một trận chiến này tại Thanh Hà Đường ảnh hưởng to lớn, lại còn, tin tức rất nhanh cũng ở ngoại môn cái khác ba trong nội đường truyền ra.

Đông Lâm Đường, Đông Dương Đường, Tử Sơn Đường đệ tử, biết được tin tức đồng dạng chấn động vô cùng, hiển nhiên La Phàm thực lực đề thăng cực nhanh, vượt quá tất cả dự kiến cùng tưởng tượng.

Nguyên bản, La Phàm tại nhập môn thi đấu trên đoạt được đệ nhất danh, đây là ngoại môn bốn đường đệ tử mọi người đều biết sự tình, La Phàm cũng coi như là có chút danh tiếng âm thanh.

Lần này, La Phàm danh tiếng bên ngoài cửa bốn đường đệ tử trong nội tâm lại càng là chấn động, uy danh đại thịnh.

Có người vui mừng, có người ưu sầu.

Phương Thiếu Thường biết được tin tức liền phần nộ không thôi, tuyệt đối không có ngờ tới, hấn thỉnh động một vị Võ Đạo tứ trọng bên trong cực hạn cường giả, không chỉ không thể tìm về báo thù rửa hận, ngược lại làm La Phàm đại xuất thấy thế, đương danh ngoại môn, trong nội tâm phiền muộn rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Âu Huyền đột phá

Phương Thiếu Thường hiển nhiên nuốt không trôi khẩu khí này.

La Phàm để cho Thích Chiến Cường truyền đến, lại càng là làm Phương Thiếu Thường xấu hổ và giận dữ.

Phương Thiếu Thường hiển nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ, tại Võ Đạo tứ trọng đỉnh phong trong hàng đệ tử, chọn lựa một vị thực lực càng mạnh đệ tử.

Đông Dương Đường đệ tử —— Tư Không Cảnh.

Đối với bốn quận chi địa con em gia tộc mà nói, có thể ôm vào Huyền Dương Tông trưởng lão hậu bối bắt chân, là một kiện cực kỳ khó được sự tình.

Trưởng lão đệ tử có cầu, Tư Không Cảnh tự nhiên đáp ứng.

La Phàm đánh bại Thích Chiến Cường, vẹn vẹn qua ba ngày, Tư Không Cảnh cũng tới Đông Lâm Đường khiêu chiến La Phàm.

Tư Không Cảnh, cũng là lần trước nhập môn thi đấu bài danh Top 10 thiên tài, lại còn bài danh còn cao hơn Thích Chiến Cường, thực lực mạnh hơn Thích Chiến Cường.

Nhưng mà, Tư Không Cảnh khiêu chiến, cùng Thích Chiến Cường kết quả hoàn toàn giống nhau, chỉ là cùng La Phàm nhiều giao thủ hơn mười chiêu, cuối cùng như cũ thua ở La Phàm trong tay.

Này làm La Phàm uy danh lại càng là truyền khắp ngoại môn bốn nhà, gần như đã trở thành ngoại môn đệ tử bên trong nhân vật phong vân.

Mới nhập môn một tháng, liền đã có thực lực như vậy, nếu là thời gian một lúc lâu, La Phàm thực lực có thể đề thăng đến mức nào, chúng đệ tử ngẫm lại đều trong nội tâm rung động.

Theo bậc này tốc độ xuống đi, La Phàm bên ngoài cửa nhất định nhanh chóng quét khỏi, e rằng không dùng được quá lâu thời gian, sẽ trở thành ngoại

môn đệ tử chứ cường một trong.

Làm trung tuần tháng tư đến nơi, La Phàm lại có thể tiến nhập Thiên Tài Doanh lúc tu luyện, gốc thứ hai 'Giao Nguyên Thảo' đã bị hắn hoàn toàn luyện hóa, thân thể cường hóa đến trước mắt cực hạn.

Chỉ dựa vào thân thể chi lực, La Phàm liền có thể vượt cấp tại Võ Đạo tứ trọng bên trong gần như vô địch, nếu là thi triển vũ kỹ, thực lực còn phải nâng cao một bước, sợ là mới vào Võ Đạo ngũ trọng võ giả, La Phàm cũng có thể tới tranh phong.

Tháng tư mười một ngày, La Phàm, Lâm Đình Thiên, Tần Chi Nguyệt đội đang tiến hành nhập môn thi đấu Top 10 thiên tài đệ tử, bị tất cả nhà trường lão đưa vào Thiên Tài Doanh.

Phương Thiếu Thường, Hoa Triển Đường, Ngu Khánh Phi ba người, cùng La Phàm mười người cùng một đám tại Thiên Tài Doanh tu luyện, cũng tới.

Bất quá, Phương Thiếu Thường ba người không còn có lần trước ngạo khí, từng cái một trung thực rất nhiều.

Nhất là Phương Thiếu Thường, cúi đầu, mục quang không dám nhìn La Phàm liếc một cái, Thích Chiến Cường, Tư Không Cảnh liên tục chiến bại, để cho Phương Thiếu Thường thanh tỉnh, muốn thông qua đệ tử đang lúc khiêu chiến tới chen ép La Phàm, e rằng không thể thực hiện được.

Đối với Phương Thiếu Thường, La Phàm căn bản không để vào mắt, người phía trước không chủ động trêu chọc hắn, hắn mặc kệ sẽ đối với phương.

Mỗi người phân biệt tại một chỗ linh tuyến mắt ngồi xuống, từng người tu luyện.

Linh tuyến trong mắt linh khí phong phú, có gấp ba tu luyện hiệu quả, đây là mọi người đề thăng tu vi cơ hội thật tốt, cả đám đều hết sức chăm chú tu luyện.

La Phàm thể chất tuyệt hảo, hấp thu nhập vào cơ thể linh khí có thể 100% hấp thu, tu luyện hiệu quả so với hắn người tốt hơn, mỗi một phần, mỗi một giây, La Phàm cũng có thể cảm nhận được tu vi của mình tại dần dần đề thăng.

Lúc trước, La Phàm mỗi ngày hấp thu Dương Nguyên Đan tu luyện, cũng có gấp hai tu luyện hiệu quả, tại tiến nhập Thiên Tài Doanh lúc trước, tu vi đã tại Võ Đạo tam trọng trung kỳ tương đối ổn định.

Tại Thiên Tài Doanh, La Phàm tu luyện lại càng là nhanh chóng, năm ngày qua đi, tu vi lại có biên độ nhỏ đề thăng, đạt tới Võ Đạo tam trọng hậu kỳ.

Cùng lúc đó, tại Thanh Hà Đường tu luyện Tô Ấu Huyền, tu vi cũng nghênh đón đột phá.

Tô Ấu Huyền tự đắc La Phàm đưa cho 'Thủy Nguyên Đan', tốc độ tu luyện tăng nhiều, đã sớm cùng cố đến Võ Đạo nhị trọng đỉnh phong.

Hôm nay, Tô Ấu Huyền tu vi nhất cử đột phá, bước chân vào Võ Đạo tam trọng.

Nàng đã mười lăm tuổi, Võ Đạo nhị trọng tu vi tại ngoại môn đệ tử bên trong hiển lộ vô cùng phổ thông, là thuộc về kế cuối tầng kia.

Bất quá, tu vi vừa đột phá Võ Đạo tam trọng, tại ngoại môn đệ tử bên trong địa vị liền tăng lên không ít, đã là tiêu chuẩn hạng trung.

Tô Ấu Huyền đi theo kỳ phụ lang thang, công pháp tu luyện quá mức thô, dù vậy nàng cũng sớm bước chân vào Võ Đạo nhất trọng, tu vi một chút cũng không kém gì tu luyện mấy chục năm phụ thân nàng.

Hiện tại tiến vào Huyền Dương Tông, dù cho chỉ là học được trung phẩm công pháp, đó cũng là cá vượt long môn, nhất phi trùng thiên, lại có La Phàm đem tặng trung phẩm Thủy Nguyên Đan, dù cho không có tiến nhập Thiên Tài Doanh tu luyện, cũng vẹn vẹn nhập môn hơn một tháng, tu vi đã đột phá Võ Đạo tam trọng.

Lấy nàng tốc độ tu luyện, mười lăm tuổi ở trong, Võ Đạo tam trọng tuyệt đối không phải là điểm kết thúc, trong vòng một năm tu vi đủ liên tục đột phá vài trọng.

Một cái ngoại môn phổ thông đệ tử, trong vòng một năm liên tục đề thăng vài trọng tu vi, đến lúc đó, chắc hẳn toàn bộ Huyền Dương Tông đều biết hơi bị rung động.

Tô Ấu Huyền tu vi đột phá, tạo thành nhất định khí tức ba động, phụ cận đệ tử đều có chỗ cảm ứng, mục quang hướng ba lẻ hai số phòng đang lúc nhìn lại.

Đang tiến hành mới trong hàng đệ tử, luận danh khí, tự nhiên là xông vào Top 10 Tần Chi Nguyệt, Chúc Tuyết Cơ, Ô Nguyệt Thiên đội thiên tài nữ đệ tử đại, thế nhưng, luận dung mạo, Tô Ấu Huyền lại là hoàn toàn xứng đáng đệ nhất.

So với Top 10 bên trong dung mạo đệ nhất Tần Chi Nguyệt còn muốn thắng một bậc, bởi vậy, tại Thanh Hà Đường trong hàng đệ tử, Tô Ấu Huyền cũng thuộc về tương đối nổi danh cái loại kia.

Chỉ là, nàng mười lăm tuổi Võ Đạo nhị trọng tu vi, tại ngoại môn đệ tử bên trong thật sự là quá mức phổ thông, mà Võ Đạo thế giới, thực lực là danh khí bên trong một cái trọng yếu cấu thành bộ phận, cho nên, Tô Ấu Huyền so sánh Tần Chi Nguyệt, Chúc Tuyết Cơ đám người, danh khí yếu nhược một ít.

Hiện tại tu vi đột phá Võ Đạo tam trọng, mặc dù cách Tàn Chi Nguyệt, Chúc Tuyết Cơ đám người còn có chút chênh lệch, nhưng ít ra là cùng một cảnh giới, đủ để khiến người lau mắt mà nhìn.

Cách đó không xa, một cái Võ Đạo ngũ trọng đệ tử cũ, mục quang hướng Tô Ấu Huyền chỗ gian phòng nhìn lại.

Viên Côn, bốn năm trước nhập môn đệ tử, Thanh Hà Quận Bắc Xuyên huyện thất cấp Võ Đạo gia tộc Viên gia đệ tử.

Lúc ấy, Viên Côn Võ Đạo tam trọng tu vi, cũng không tiến nhập nhập môn thi đấu Top 10, thế nhưng, hần tiếp sau tu luyện lại là cực kỳ nhanh chóng, không thể so với những cái kia tiến nhập Thiên Tài Doanh tu luyện võ giả kém bao nhiêu, nhập môn bốn năm, đã Võ Đạo ngũ trọng tu vi.

Bởi vậy, Thanh Hà Đường, Viên Côn cũng có được không tầm thường thanh danh.

Lúc này, Viên Côn trong mắt hạt châu vừa chuyển, nhỏ giọng thăm thỉ: "Đo đạc linh toa đã sớm cảm ứng năng này thể chất phi phạm, bất quá năng mười lăm tuổi mới là Võ Đạo nhị trọng, ta còn tưởng rằng đo đạc linh toa sai lầm, hiện tại xem ra đo đạc linh toa cũng không sai.

Có thể làm cho đo đạc linh toa có cảm ứng, năng này thể chất tuyệt đối tương đối kinh người, tại Huyền Dương Tông cũng chỉ là cái phổ thông ngoại môn đệ tử, thật sự là chôn vùi thiên phú."

Ngày kế tiếp.

Tô Ấu Huyền rời phòng, chuẩn bị đi La Phàm gian phòng quét dọn vệ sinh.

Tô Ấu Huyền còn chưa vào nhà, một cái mười tám mười chín tuổi thanh niên đệ tử, tiến lên đón chào: "Tô sư muội."

Thanh niên đệ tử lộ ra Võ Đạo ngũ trọng tu vi khí tức, chính là Viên Côn.

Tô Ấu Huyền ôm quyền, nói: "Sư huynh có gì chỉ giáo?"

Viên Côn vẻ mặt ấm áp mỉm cười, nói: "Ta là Viên Côn, Thanh Hà Quận Bắc Xuyên huyện người, chúc mừng Tô sư muội tu vi đột phá, nho nhỏ lễ vật, không thành kính ý."

Viên Côn vỗ bách bảo nang, lấy ra một cái chai thuốc, đưa cho Tô Ấu Huyền.

Tô Ấu Huyền không có thu, nói: "Viên sư huynh hảo ý, Ấu Huyền tâm lĩnh, lễ vật thỉnh thu hồi a, ta chịu không nổi."

Viên Côn mỉm cười, nói: "Trong này là trung phẩm 'Nguyên Linh Đan', đối với người tu luyện có lợi thật lớn."

Tô Ấu Huyền như trước lắc đầu, nói: "Tu luyện của ta, ta thì sẽ nghĩ biện pháp giải quyết, không nhọc Viên sư huynh phí tâm, Ấu Huyền còn có chuyện muốn bận rộn, Viên sư huynh thỉnh tự tiện."

Nói xong, Tô Ấu Huyền tiến nhập ba lẻ một số phòng, quét dọn lên.

La Phàm tại Thiên Tài Doanh tu luyện, mấy ngày nay cũng không có ở, trong phòng một chút cũng không tạnh (bẩn), chỉ là có chút bụi bặm, nhưng Tô Ấu Huyền hay là mỗi thiên đô quét dọn một lần, đem bụi bặm đều thanh lý, để cho gian phòng bảo trì sạch sẽ.

"La Phàm gian phòng, năng cùng La Phàm đến cùng là quan hệ như thế nào?" Viên Côn hơi hơi giãn mày.

Kế tiếp vài ngày, chỉ cần Tô Ấu Huyền cách phòng, Viên Côn sẽ tiến lên đến gần, Tô Ấu Huyền không muốn lễ vật, Viên Côn liền không hề tặng lễ, tìm được chủ đề cùng Tô Ấu Huyền đáp lời, làm Tô Ấu Huyền không sợ người khác làm phiền.

La Phàm tại Thiên Tài Doanh tu luyện mười ngày kỳ đầy, trở lại Thanh Hà Đường.

"La sư đệ."

Viên Côn lại tới, lần này tìm lại là La Phàm: "Tại hạ Viên Côn, Thanh Hà Quận Bắc Xuyên huyện người, làm nghe thấy La sư đệ đại danh, sư huynh thân là Thanh Hà Đường đệ tử, cảm giác sâu sắc vinh hạnh."

Viên Côn này rất là từ trước đến nay quen thuộc, nhìn nhìn La Phàm vẻ mặt ấm áp mỉm cười, dường như hai người là nhận thức nhiều năm hảo hữu thông thường.

Viên Côn tiếp cận Tô Ấu Huyền cùng hành động rất thất bại, Tô Ấu Huyền đối với hắn một mực tương đối lãnh đạm, bằng hắn lời ngon tiếng ngọt, cũng không có gần hơn cùng Tô Ấu Huyền nửa điểm quan hệ.

Vì vậy, Viên Côn thay đổi cái mục tiêu, trước cùng La Phàm kết giao bằng hữu.

Viên Côn trong nội tâm âm thầm thăm thỉ: Đây La Phàm 14 tuổi liền Võ Đạo tam trọng, lại còn liên tiếp đánh bại Võ Đạo tứ trọng đỉnh phong thiên tài, theo lý thuyết hẳn hẳn cũng rất không bình thường mới đúng, như thế nào đo đạc linh toa đối với hắn không phản ứng chút nào? Hay là nói, La Phàm còn chưa đủ xuất chúng?

Tay không đánh người đang cười, Viên Côn thái độ hiền lành, La Phàm cũng mỉm cười, nói: "Nguyên lai là Viên Côn sư huynh, tại Thanh Hà Đường, sư đệ cũng sớm nghe nói qua Viên sư huynh đại danh, Viên sư huynh dù chưa tiến Thiên Tài Doanh, nhưng tốc độ tu luyện lại là so với Thiên Tài Doanh đệ tử không kém là bao nhiêu."

Thấy La Phàm đối với mình tiếp cận cũng không kháng cự, Viên Côn trên mặt tiểu ý càng đậm, nói: "Ha ha. . . Ta điểm này nhũ danh khí, sao có thể cùng La sư đệ so với, La sư đệ tại nhập môn thi đấu trên đoạt được thứ nhất, đã dương danh ngoại môn bốn nhà."

Về sau liên tiếp đánh bại Thích Chiến Cường, Tư Không Cảnh, lại càng là bên ngoài cửa bốn nhà uy danh đại thịnh, làm ta Thanh Hà Đường Đại Tráng uy danh, ta Viên Côn, mười phần kính nể, ta so với người hư dài mấy tuổi, kiến thức hơi thêm một ít, về sau La sư đệ có chuyện gì không hiểu, chẳng quản hỏi ta, sư huynh tri vô bất ngôn (không biết không nói)."

"Đâu có đâu có, Viên sư huynh không có chuyện gì, sư đệ trước hết trở về phòng."

La Phàm nói qua liền vào gian phòng, sau đó ba một tiếng, cửa phòng đóng lại.

Viên Côn há miệng, còn muốn nhiều cùng La Phàm trò chuyện vài câu, bị kia ba một tiếng tiếng đóng cửa âm cho cứng rắn ngừng lại.

La Phàm nói đi là đi, vượt quá Viên Côn dự kiến, về mặt nụ cười nhất thời ngưng kết ở trên mặt, trong nội tâm tức giận mắng: Người tệ liệt!

La Phàm cũng không có cùng Viên Côn thâm giao ý tứ, thấy Viên Côn nói chuyện vuốt mông ngựa, một cái lực lôi kéo làm quen, lại không cái gì thực, La Phàm tự nhiên mặc kệ hội.

Thiên Tài Doanh liên tục tu luyện mười ngày, La Phàm tinh thần mỗi một rất nhiều, kia nguyện cùng Viên Côn nhiều lời, tự nhiên là về phòng trước nghỉ ngơi.

Trong phòng, không nhiễm một hạt bụi, mười phần sạch sẽ.

La Phàm trên mặt lộ ra vui mừng tiểu ý, hiển nhiên hẳn không tại những ngày này, Tô Ấu Huyền cũng thường xuyên đến đây quét dọn.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Thiên Cực Tông đệ tử

Ngày kế tiếp.

Viên Côn lại đây lấy gần như.

Vô sự mà ân cần, thì không phải gian xảo tức là đạo chích, này làm La Phàm đối với hắn bắt đầu phản cảm.

"Viên sư huynh, ta muốn tu luyện vũ kỹ, người tự tiện a."

La Phàm cùng Viên Côn nói chuyện tào lao hai câu, liền đem Viên Côn đuổi rồi.

Một mặt tu luyện, đề thăng tu vi, mà không chừng không thực lực của mình, cuối cùng sẽ chỉ là khoa chân múa tay.

Tiến nhập Huyền Dương Tông hơn một tháng, La Phàm tu vi tăng lên không ít, thực lực cũng trên phạm vi lớn đề thăng, nhưng La Phàm lại không có tốn bao nhiêu thời gian chừng không này dần dần trở nên mạnh mẽ thực lực.

Dài dằng cái này hướng, đối với tương lai tu luyện cũng không có ích.

Cho nên, lần này từ Thiên Tài Doanh xuất ra, La Phàm mỗi thiên đô tu luyện nửa ngày vũ kỹ, làm quen một chút dần dần trở nên mạnh mẽ thân thể, sau đó đem này dần dần trở nên mạnh mẽ thực lực triệt để chừng không.

Tuy Viên Côn mỗi ngày đến đây lấy gần như, làm cho người phiền chán, nhưng La Phàm tâm tình lại là không sai, Tô Ấu Huyền tu vi đột phá Võ Đạo tam trọng, tu vi của hắn cùng vũ kỹ tạo nghệ cũng mỗi ngày đều tại rất nhanh đề thăng.

Ngẫu nhiên, La Phàm cũng sẽ hướng Thanh Hà Đường Vô Đạo tứ trọng đệ tử phát ra khiêu chiến, đem vũ kỹ giao chi thực tiễn, kết quả tự nhiên đều là La Phàm chiến thắng.

Loại ngày này chỉ chuyển mắt liền qua trên mười ngày.

La Phàm trong tay Dương Nguyên Đan, toàn bộ tiêu hao hết, bắt đầu sử dụng 'Nguyên Linh Đan' tu luyện.

Trung phẩm Nguyên Linh Đan đối với La Phàm tốc độ tu luyện, ước chừng có thể đề thăng chừng năm thành, này làm thích ứng Dương Nguyên Đan tu luyện La Phàm, cảm giác rất là khó chịu.

Trung phẩm Dương Nguyên Đan, có thể khiến La Phàm tốc độ tu luyện tăng lên gấp đôi, trung phẩm Nguyên Linh Đan tu luyện hiệu quả, chỉ có một nửa.

La Phàm thân thể, có thể triệt để hấp thu được lực, sử dụng trung phẩm Nguyên Linh Đan tu luyện hiệu quả, so với những võ giả khác muốn tốt hơn một ít, có thể xa xa cùng trung phẩm Dương Nguyên Đan tốc độ tu luyện so sánh.

"Nếu là có đầy đủ Dương Nguyên Đan, tu vi của ta có hi vọng tại hạ lần tiến nhập Thiên Tài Doanh trước, đột phá Vô Đạo tam trọng đỉnh phong, như vậy, lần sau tiến nhập Thiên Tài Doanh tu luyện mười ngày, có hi vọng trùng kích Vô Đạo tứ trọng chi cảnh."

La Phàm trong nội tâm nghĩ lại, thích ứng Dương Nguyên Đan tu luyện, Nguyên Linh Đan tốc độ tu luyện không thỏa mãn được La Phàm.

Huyền Dương Tông đan sư, không am hiểu luyện chế mặt trời thuộc tính đan dược, Dương Nguyên Đan tại tông môn vô pháp bằng điểm cống hiến trực tiếp hối đoái.

La Phàm hướng Trịnh Tinh Hà thỉnh giáo, đâu có thể lấy được Dương Nguyên Đan, Trịnh Tinh Hà nói cho hắn biết, Giang Châu Thành là cả Giang Châu phồn hoa nhất thành trì, chỗ đó có toàn bộ đại vượt hướng cao cấp nhất thể lực sinh ý phân bố, có thể mua được các loại thuộc tính đan dược.

"Ấu Huyền, ta ý định đi Giang Châu Thành một chuyến, cùng đi không?"

La Phàm hỏi Tô Ấu Huyền.

."

Tô Ấu Huyền tuy đi theo kỳ phụ lang thang thiên hạ, nhưng là muốn chính là Thanh Hà Quận trong phạm vi đi một chút, chỉ nghe nói qua Giang Châu phồn hoa, nhưng chưa từng thấy qua.

La Phàm mời nàng cùng đi, Tô Ấu Huyền tự nhiên không nói hai lời liền đã đáp ứng.

La Phàm hướng Trịnh Tinh Hà tố cáo giả, rời đi Thanh Hà Đường.

Thấy La Phàm, Tô Ấu Huyền rời đi Thanh Hà Đường, hướng sơn ngoại mà đi, Viên Côn mục quang sáng ngời, trong thần sắc lộ ra sắc mặt kinh hi.

"Mới đệ tử tiến nhập Huyền Dương Tông, thông thường rất ít rời đi tông môn, ta còn muốn cùng các người gần hơn quan hệ, sau đó tìm mượn có đem các người lừa gạt xuất tông môn đâu, không nghĩ tới các người vậy mà chính mình rời đi, thật sự là trời cũng giúp ta, ta Viên Côn nhất định lập nhiều đại công."

Viên Côn trong nội tâm kích động, nhanh chóng hướng chính mình giá trị lớp chấp sự lại gần cái giả.

Ở dưới Huyền Dương Phong, cửa vào Huyền Dương Tông, hai người cùng đại hắc ngưu tụ hợp.

Lúc này, một hồi tiếng vỗ ngựa truyền đến, Viên Côn cười một đầu ô Lân Bảo ngựa, từ sau phương đuổi theo mà đến.

"La sư đệ, Tô sư muội, trùng hợp như vậy a, các người cũng ra ngoài?"

Viên Côn mặt mũi tràn đầy sắc mặt vui mừng, lớn tiếng nói: "Các người đi đâu? Nếu là tiện đường, cùng nhau đi tới, trên đường làm bạn a."

La Phàm tà tà cười cười: "Đi đến Giang Châu, Viên sư huynh, chỉ cần ngựa của người cùng vượt được, vậy đến đây đi!"

Nói qua, La Phàm, Tô Ấu Huyền đều bò lên trên đại hắc ngưu phần lưng ngồi lên.

Đại hắc ngưu tuy nhập Huyền Dương Tông, nhưng thân là hộ tông linh thú, môn hạ đệ tử lại là không có mấy cái biết, Viên Côn cũng không nhận ra, căn bản không biết này đầu hình thể không lồ hắc ngưu là đầu Man Thú.

Viên Côn mặt mũi tràn đầy cười vui, nói: "Giang Châu a, vừa vặn ta cũng là muốn đi Giang Châu, nói các người như thế nào không cười ngựa đâu, cười mảnh trâu nước vậy có thể chạy nhiều nhanh?"

Viên Côn nói còn chưa dứt lời, đại hắc ngưu khinh bỉ nhìn hắn một cái, mở ra bốn vó liền chạy như điên, nhanh như chớp về phía trước phóng đi.

"Viên sư huynh, đi thông thả a."

Ngưu trên lưng, La Phàm quay người hướng Viên Côn khoát tay.

Thấy đại hắc ngưu tốc độ nhanh như vậy, Viên Côn nụ cười trên mặt nhất thời ngưng kết, này đại hắc ngưu tốc độ, so với hắc tọa hạ ô Lân Bảo ngựa chạy nước rút tốc độ, cũng còn nhanh không chỉ một lần.

Viên Côn trong nội tâm một vạn đầu thảo ni ngựa xông qua: Này tên liệt là cái gì ngưu?

Đại hắc ngưu tại mặt đất chạy trốn tốc độ, cũng không so với bay trên trời chậm ít nhiều, đại hắc ngưu chở đi La Phàm, Tô Ấu Huyền hai người, khoảng cách dài phi hành vô cùng một mối, không bằng trực tiếp tại mặt đất chạy, dễ dàng.

Viên Côn giục ngựa đuổi theo, roi ngựa đối với ô Lân Bảo ngựa rút trước hết lại trước hết, nhưng rất nhanh đại hắc ngưu bỏ chạy được không thấy bóng dáng.

Này làm sắc mặt của Viên Côn rất nhanh liền âm trầm xuống, hừ lạnh một tiếng: "Hừ, chạy trốn ngược lại là rất nhanh, có này đại hắc ngưu làm tọa kỵ, ta không có cách nào khác động bọn họ, chỉ có thể thông báo Cung trưởng lão rồi, mặc kệ Thiên Cực Tông là đem hai người diệt trừ, hay là chuyển thu môn hạ, hắc hắc. . . Ta đều là đại công!"

. . .

Mặc dù lấy đại hắc ngưu tốc độ, đến Giang Châu Thành cũng đã là nửa buổi chiều.

Giang Châu Thành, tường thành cấp ba mươi trượng, dài gần trăm dặm, nhìn qua như là một đầu to lớn sơn lĩnh nằm trên mặt đất.

Thanh Hà Quận thành, đã là Giang Châu cảnh nội đại thành thị, nhưng cùng Giang Châu Thành so sánh, rồi lại thua kém rất nhiều.

Với tư cách là Châu Thành, so với cái khác quận thành cũng cao hơn một cấp bậc, vô luận là diện tích, hay là nhân số, Giang Châu Thành đều là Giang Châu cảnh nội đệ nhất thành.

Nội thành phồn hoa giống như gấm, vô giả số lượng đông đảo. Từng cái một to lớn cửa hàng mọc lên san sát như rừng.

Cùng ngày chạy về Huyền Dương Tông đã không kịp, La Phàm trước tìm nhà khách sạn, đã đặt xong nhà ở, lúc này mới cùng Tô Ấu Huyền đi đến chuyên bán đan dược linh vật liệu thị trường mà đi.

Nghiêm chỉnh con phố, đều là bán ra đan dược linh vật liệu cửa hàng.

Trong đó một ít diện tích lớn, đều là hảo tăng lầu các, thật là hùng vĩ.

Tại một nhà tên là 'Đan Nguyên Các' đại trong cửa hàng, La Phàm vừa hỏi, quả nhiên có 'Dương Nguyên Đan' bán ra.

"Trung phẩm Dương Nguyên Đan, ba ngàn lượng bạc một khóa, khách quan cần bao nhiêu?"

Đan Nguyên Các chủ quầy, là vị Vô Đạo thất trọng võ giả, thấy La Phàm, Tô Ấu Huyền ăn mặc Huyền Dương Tông đệ tử phục, thái độ rất là hiền lành.

Huyền Dương Tông, chính là Giang Châu bốn đại tông môn một trong, môn hạ đệ tử, cơ bản đều là Vô Đạo gia tộc thiên tài hậu bối, trên người đều tương đối giàu có, có so sánh mạnh sức mua.

La Phàm nói: "Cho ta tới ba mươi khóa, mặt khác, nếu là có trung phẩm Thủy Nguyên Đan, cũng tới ba mươi khóa."

Mười khối đủ tu luyện một tháng, ba mươi khóa chính là ba tháng phân lượng.

"La Phàm. . .!"

Tô Ấu Huyền há mồm muốn nói, La Phàm ngừng lại nâng, nói: "Tiền tài chính là vật ngoài thân, người thể chất phi phàm, chỉ cần hảo hảo tu luyện, tương lai tất thành đại khí, nếu người cảm thấy không có ý tứ, chỗ hoa ngân lượng tương lai người đưa ta cũng được."

Đan Nguyên Các chủ quầy vẻ mặt tiểu ý, nhìn La Phàm nói chuyện liền biết La Phàm là loại kia không thiếu tiền chủ, nói: "Trung phẩm Thủy Nguyên Đan cũng có, giá cả cùng trung phẩm Dương Nguyên Đan đồng dạng, cũng là ba ngàn lượng bạc một khóa, 60 khóa tổng cộng là mười tám vạn lượng."

La Phàm vỗ bách bảo nang, từng mảnh từng mảnh vàng lá bay ra, tổng cộng bay ra một ngàn 800 mảnh, tính thành bạc vừa vạn mười tám vạn lượng.

"Khách quan, người muốn đan dược."

Đan Nguyên Các chủ quầy thu vàng lá, lấy ra sáu cái chai thuốc, giao cho La Phàm.

Một cái chai thuốc, mười khối đan dược, ba trong bình phẩm Dương Nguyên Đan, ba trong bình phẩm Thủy Nguyên Đan.

La Phàm đem ba bình Thủy Nguyên Đan cho Tô Ấu Huyền, hai người rời đi Đan Nguyên Các, sau đó liền trong Giang Châu Thành đi dạo lên.

Lần đầu tiên tới bậc này đại thành thị, hai người hào hứng đều tốt đến rất, khắp nơi nhìn một cái, đi dạo một vòng, sắc trời rất nhanh liền vào đêm.

Bữa tối hai người ăn Giang Châu trứ danh mỹ thực 'Long ngư đặc sản miền núi nhất oa hương', ban đêm lại đang bờ sông du ngoạn một hồi, trở lại khách sạn đêm đã khuya, rất nhanh liền vù vù chìm vào giấc ngủ.

Ngày kế tiếp, hai người lui gian phòng, chuẩn bị phản hồi Huyền Dương Tông mà đi.

Tuy nói Giang Châu Thành to lớn, ngày hôm qua hai người mới du ngoạn Giang Châu Thành không được một phần mười, nhưng mục đích của chuyến này cũng không phải là du ngoạn Giang Châu Thành.

Hai người hướng Trịnh Tinh Hà làm giả hai ngày, hôm nay phải trở về.

Cười đại hắc ngư, hướng ngoài thành mà đi, chỉ đợi ra khỏi thành, đại hắc ngư liền có thể mở ra bốn từ chạy vội.

Mới đi qua hai con đường nói, có người chắn phía trước, cố ý đem đại hắc ngư chặn đường hạ xuống.

Là ba cái Võ Đạo tứ trọng tuổi trẻ võ giả, niên kỷ đều tại mười sáu mười bảy tuổi bộ dáng.

Trong ba người, người cầm đầu là một thanh niên mặc áo đen, Võ Đạo tứ trọng tu vi đỉnh cao, mục quang hướng La Phàm nhảy lên: "Huyền Dương Tông đệ tử?"

La Phàm, Tô Ấu Huyền đều là đang mặc tông môn đệ tử phục, chỉ cần là biết Huyền Dương Tông võ giả, không khó nhận ra thân phận của bọn hắn.

La Phàm ngồi ở ngư trên lưng, mục quang xem kỹ ba người liếc một cái, gật gật đầu: "Ba vị chặn đường ta, chuyện gì?"

Thanh niên mặc áo đen trên mặt lộ ra mãnh liệt thù hận trong đó, quát: "Lão tử Trương Mục Long, Thiên Cực Tông đệ tử, hai vị này là sư đệ ta Tiết Nghiệt, Bạch Sùng, các ngươi nếu là Huyền Dương Tông đệ tử, đừng phải lão tử tính các ngươi không may, hạ xuống quỳ xuống, hướng ba người chúng ta mỗi người dập đầu cái đầu, hôm nay các ngươi mới đi được."

Bên cạnh một cái mặt đỏ thanh niên nói: "Trương sư huynh, Huyền Dương Tông cô nương này không sai đâu, nàng có thể miễn đi quỳ xuống dập đầu, cùng chúng ta vui đùa một chút là tốt rồi, ha ha. . ."

Một cái khác mặt trắng thanh niên nói: "Tiết sư huynh nói sự tình, nam dập đầu, nữ hắc hắc. . . Cùng chúng ta chơi một ngày là được rồi."

Tô Ấu Huyền mặt một sát.

La Phàm trong hai mắt, cũng để lộ ra ngoan lệ về.

Đại hắc ngư nhếch miệng, vẻ mặt khinh thường.

Hắn không biết Thiên Cực Tông, Huyền Dương Tông trong đó có gì ân oán, ba vị này Thiên Cực Tông đệ tử vì sao phải làm khó hắn, thế nhưng, đối với Phương Ngôn lời nói bên trong nhục Tô Ấu Huyền, lại là không được.

La Phàm cười lạnh một tiếng, trên mặt để lộ ra tà tính, nói: "Hôm nay các ngươi gặp được ta, chỉ sợ là các ngươi không may, các ngươi hiện tại quỳ xuống, tự chống đỡ ba cái bạt tai, sau đó hướng Tô sư muội dập đầu xin lỗi, hôm nay các ngươi mới đi được, bằng không. . . Hắc hắc, ta hủy đi xương cốt của các ngươi."

Trương Mục mặt trời ba người, nghe vậy giận dữ, đồng thời bộc phát ra khí tức kinh khủng.

Ba người đều là Võ Đạo tứ trọng tu vi, mà La Phàm, Tô Ấu Huyền, đều mới là Võ Đạo tam trọng, ba người hoàn toàn không có đem La Phàm, Tô Ấu Huyền để vào mắt.

"Ngươi đây là tại tự tìm chết!"

Trương Mục Dương Thần sắc ngoan lệ, lạnh giọng quát.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Nghiên ép

"Huyền Dương Tông cùng Thiên Cực Tông đệ tử đấu nhau."

"Hai cái này tông môn, thế nhưng là kẻ thù truyền kiếp a gặp mặt liền bóp, môn hạ đệ tử chạm mặt đầu rất bình thường."

"Thiên Cực Tông ba cái Võ Đạo tứ trọng đệ tử, Huyền Dương Tông bên này chỉ có hai cái Võ Đạo tam trọng, Huyền Dương Tông đệ tử muốn ăn thiệt thòi a!"

"Tông môn đệ tử bên ngoài hành tẩu, bình thường ít nhất cũng có Võ Đạo tứ trọng trở lên tu vi a, Huyền Dương Tông hai cái này đệ tử, như thế nào Võ Đạo tam trọng liền rời đi tông môn, nhiều nguy hiểm!"

"Có thể là trộm đi xuất ra du ngoạn a, năm cũ nhẹ gan đều mập rất nhiều, gặp được Thiên Cực Tông đệ tử, chỉ có thể tính bọn họ xui xẻo."

...

La Phàm, Tô Áu Huyền bị Thiên Cực Tông đệ tử ngăn lại, hấp dẫn trên đường phổ những người khác chú ý.

Giang Châu Thành bên trong, võ giả đông đảo, đại đa số người cũng biết Huyền Dương Tông, Thiên Cực Tông rất không thích hợp.

Đương nhiên, cũng có tin tức mất linh thông người, tò mò hỏi: "Huyền Dương Tông cùng Thiên Cực Tông đều là ta Giang Châu tông môn, hai tông trong đó như thế nào có lớn như vậy thù hận?"

Có người giải thích nói: "Vốn hai cái này tông môn liền một mực quan hệ không tốt, trăm năm lúc trước, lúc ấy Thiên Cực Tông Tông chủ vô bại thiên, đã chết tại lúc ấy Huyền Dương Tông Tông chủ Triệu lay động ma thủ, càng làm cho hai tông kết thúc đại thù."

Hai mươi năm trước, vô bại thiên nhi tử vô cuồng tôn leo lên Thiên Cực Tông Tông chủ chi vị, hướng Triệu lay động ma phát ra sinh tử khiêu chiến, tại trong quyết đấu đem Triệu lay động ma đánh chết, hai tông này thù liền càng lớn."

Không hiểu người bình tĩnh đại ngộ, hai cái này tông môn trước Tông chủ phân biệt chết ở trong tay đối phương, đích thực là đại thù, khó trách hai tông đệ tử vừa thấy mặt đã không đối phó.

...

"Người đây là tại tự tìm chết!"

Lúc Trương Mục Long kia một tiếng quát chói tai truyền đến, tất cả người vây xem đều an tĩnh lại.

Hiển nhiên, hai tông đệ tử đang lúc quyết đấu, sắp bắt đầu.

"Một cái Võ Đạo tam trọng, cũng dám trước mặt chúng ta can rờ, thật sự là không biết tự lượng sức mình."

Mặt đỏ thanh niên Tiết Nghiệt khinh thường nhìn nhìn La Phàm, nói: "Trương sư huynh, giết gà sao lại dùng đao mổ trâu, sư đệ ta bỏ ra tay, đưa hấn bắt giữ trao do sư huynh chậm rãi bào chế."

Trương Mục Long khẽ gật đầu, thu liễm khí tức, hấn cũng không có đem Võ Đạo tam trọng La Phàm để vào mắt, tự mình xuất thủ thật là có chút mất phần.

Đạt được Trương Mục Long cho phép, mặt đỏ thanh niên Tiết Nghiệt hắc hắc một tiếng cười lạnh: "Không biết trời cao đất rộng đồ vật."

Cười lạnh, Tiết Nghiệt vỗ bên hông bách bảo nang, lấy ra một chuôi hạ phẩm bảo đao.

Tiết Nghiệt hít sâu một hơi, nhắm mắt sau đó nhảy lên, trong tay hạ phẩm bảo đao mãnh liệt hướng đại hắc ngưu trên lưng La Phàm một đao đánh xuống.

Bảo đao hiện ra màu đỏ thẫm sáng bóng, trên không trung bỗng ra một đạo màu đỏ thẫm đao quang.

Một đao này, thi triển trung phẩm vũ kỹ, đao lăng lệ mà mau lẹ, quyết không là Võ Đạo tam trọng võ giả có thể ngăn cản được.

"Huyền Dương Tông Võ Đạo này tam trọng đệ tử, hôm nay sợ là muốn bị đại hại!"

Giờ khắc này, bên cạnh người vây xem trong nội tâm đều toát ra cùng một cái ý niệm trong đầu.

Từ Tiết Nghiệt một đao này uy thế đến xem, vẻn vẹn là hấn một người liền có nghiên ép Võ Đạo tam trọng thực lực, một bên mặt trắng thanh niên Bạch Sùng giống như Tiết Nghiệt, đều là Võ Đạo tứ trọng trung kỳ.

Chớ nói chi là Thiên Cực Tông trong hàng đệ tử, còn có một cái Võ Đạo tứ trọng tu vi đỉnh cao Trương Mục Long.

Bất quá, nhìn thấy Tiết Nghiệt đối với La Phàm động đao, đại hắc ngư, Tô Ấu Huyền trong mắt lại là đều hiện lên một đạo vẻ khinh thường.

Tại La Phàm trước mặt động thủ, mới thật sự là tự tìm chết!

Tiết Nghiệt một đao này còn không có hoàn toàn đánh rớt, La Phàm cũng đã từ ngư trên lưng nhảy lên.

Nháy mắt sau đó, La Phàm tay trái hướng lên một nắm, một chưởng đánh vào Tiết Nghiệt đánh xuống chuỗi đao, nhất thời, kia đánh xuống đao quang dừng lại, sau đó lấy một loại tốc độ nhanh hơn hướng lên phương bay ra ngoài.

Này một nắm, liền đem Tiết Nghiệt trong tay bảo đao cho đánh bay.

Đồng thời, La Phàm tay phải thành quyền, một quyền trên câu, kích ở dưới Tiết Nghiệt mong.

Tiết Nghiệt cả người, nhất thời hướng phía sau bay ngược lên, thân thể trên không trung kéo ra một đạo đường cung, té rớt xuất hơn mười mét ngoài.

Người trên không trung, Tiết Nghiệt cũng đã phun ra một ngụm máu tươi, máu tươi bên trong ngâm lấy đại lượng hàm răng mảnh vỡ.

La Phàm xuất thủ tốc độ quá nhanh, một bên người vậy xem không phải là Võ Đạo tứ trọng trở lên võ giả, căn bản không thấy rõ La Phàm động tác.

Chỉ thấy La Phàm từ ngư trên lưng khởi thân, Tiết Nghiệt đánh xuống bảo đao liền đã bay, sau đó người của Tiết Nghiệt cũng đã bay.

Bọn họ còn tưởng rằng La Phàm sẽ ở Tiết Nghiệt một đao này dưới thiệt thòi lớn, tuyệt đối không ngờ rằng vẹn vẹn trong nháy mắt, Tiết Nghiệt liền tại La Phàm trong tay đại bại.

"Này tình huống như thế nào?"

"Có phải hay không hoa mắt?"

Một ít tu vi thấp võ giả trong nội tâm kinh ngạc, nhao nhao nghĩ lại.

Về phần những Võ Đạo đó tứ trọng trở lên võ giả, lại là thấy rõ ràng.

La Phàm tốc độ, nhanh hơn Tiết Nghiệt nhiều lắm, lại còn lực lượng cũng phải mạnh hơn nhiều, cho nên, tại Tiết Nghiệt một đao đánh xuống thời điểm, dễ dàng liền đem Tiết Nghiệt trong tay bảo đao đánh bay, cũng đem Tiết Nghiệt trọng thương.

La Phàm rơi xuống đất, đứng ở đại hắc ngư phía trước, vẻ mặt tà tà tiêu ý, đảo qua Trương Mục Long, Bạch Sùng hai người, lạnh giọng nói:

"Hai người các ngươi, là muốn cùng hãn đồng dạng kết cục, hay là hướng Tô sư muội quý xuống dập đầu xin lỗi?"

Trương Mục Long, Bạch Sùng hai người, đều vẻ mặt kinh hãi.

Bất đồng chính là, Trương Mục Long kinh ngạc, Bạch Sùng sợ hãi.

Bạch Sùng giống như Tiết Nghiệt, đều là Võ Đạo tứ trọng trung kỳ tu vi, thực lực cũng kém không nhiều lắm.

La Phàm có thể đánh bại dễ dàng Tiết Nghiệt, như cũ có thể đánh bại dễ dàng Bạch Sùng, Bạch Sùng đối với La Phàm tự nhiên sợ hãi.

Về phần Trương Mục Long, thân là Võ Đạo tứ trọng đỉnh phong võ giả, thực lực vốn là xa ở trên Tiết Nghiệt, mặc dù đối với tại Tiết Nghiệt thảm bại rất là giật mình, có thể hãn cũng không có bởi vậy sợ La Phàm.

Chỉ thấy Trương Mục Long võ bên hông bách bảo nang, một chuỗi trung phẩm bảo kiếm bay ra, rơi vào trong tay, nhất thời bộc phát ra một cỗ sắc bén đến cực điểm khí thế.

Hiển nhiên, Trương Mục Long là vị kiếm thuật cao thủ.

"Già rồi ngược lại là nhìn sai rồi, nguyên lai ngươi thậm chí có Võ Đạo tứ trọng thực lực, đồng dạng Võ Đạo tứ trọng xem ra không phải là đối thủ của ngươi, nhưng ở ta trước mặt Trương Mục Long, ngươi. . . Như cũ được quý!"

Trương Mục Long ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm La Phàm, quát lớn: "Xem kiếm!"

Bá ——

Trương Mục Long phóng tới La Phàm, trong tay bảo kiếm huy vũ, nhất thời kiếm quang một mảnh.

Kia trùng điệp kiếm quang, liền ngay cả Võ Đạo tứ trọng võ giả đều rất khó coi thanh, Võ Đạo tứ trọng phía dưới võ giả, kia lại càng là chỉ thấy một mảnh kiếm quang, căn bản nhìn không ra Trương Mục Long kiếm đến cùng công hướng đâu.

La Phàm thân thể, còn gánh không được trung phẩm bảo kiếm công kích, lại còn, Trương Mục Long kiếm thuật công kích, tốc độ so với Tiết Nghiệt đao pháp công kích nhanh hơn rất nhiều, La Phàm tuy có thể thấy rõ đối phương thế công, lại khó có thể tới gần Trương Mục Long, vô pháp dùng đối phó Tiết Nghiệt phương pháp đối phó hấn.

La Phàm bộ pháp vừa lui, đối mặt bức này kiếm thuật, chỉ có thể tránh lui.

La Phàm bộ pháp uyển chuyển, động tác mau lẹ, Trương Mục Long kiếm thuật mặc dù ngay cả miễn không dứt, tốc độ cực nhanh, nhưng liên tục mấy kiếm cũng không có có thể gặp được La Phàm góc áo.

"Trốn người tê liệt, có đừng khí cùng lão tử chính diện đánh một trận."

Trương Mục Long liên tục trên mười chiêu cũng không có đụng phải La Phàm góc áo, tức giận đến gào thét.

"Đang có ý này."

La Phàm quát lạnh một tiếng, vỗ bên hông bách bảo nang, nhất thời một cây thượng phẩm bảo thương bay ra, rơi vào trong tay.

Thượng phẩm bảo thương trên tay, La Phàm uy thế bạo trướng, khí thế trở nên vô cùng sắc bén lạnh lẽ, này làm liên tục điên cuồng tấn công Trương Mục Long thần sắc khẽ giật mình.

Một bên Bạch Sùng, cùng với xem cuộc chiến võ giả giờ khắc này toàn bộ đều thần sắc rung động.

Thượng phẩm Bảo Binh, đây chính là cao giai Võ Đạo gia tộc có thể trở thành trấn tộc thần binh binh khí, cho dù là Võ Đạo cao giai võ giả, cũng chưa chắc có được bức này binh khí.

La Phàm bắt quá Võ Đạo tam trọng, vậy mà có được thượng phẩm Bảo Binh, đúng là làm cho người rung động.

Thượng phẩm Bảo Binh đối với cấp thấp võ giả thực lực đề thăng to lớn, La Phàm thực lực vốn là kinh người, hiện tại thượng phẩm bảo thương trên tay, rốt cuộc không sợ Trương Mục Long trong tay trung phẩm bảo kiếm sắc bén.

Ô ——

La Phàm nhất thương quét ngang, không khí cũng bị một phát này xé rách, phát ra âm vang thanh âm.

Một phát này như Hoành Tảo Thiên Quân, uy thế nắp thiên, keng một tiếng, vừa vặn cùng Trương Mục Long công tới bảo kiếm đụng vào nhau.

Bạo vang, Trương Mục Long trong tay trung phẩm bảo kiếm bắn ngược lên, thân thể cũng như bị trọng kích, nhin không được hướng phía sau vừa lui.

La Phàm một phát này ẩn chứa lực lượng quá kinh khủng, đối mặt Võ Đạo tứ trọng đỉnh phong Trương Mục Long đều có nghiền ép xu thế.

Không được phép Trương Mục Long nhiều làm cân nhắc, La Phàm bước nhanh về phía trước, hai tay cầm thương, mãnh liệt chẻ dọc hạ xuống.

Hàn quang lập lòe sắc bén đầu thương, trong chớp mắt phá vỡ không khí, bỏ ra một đạo đường cung trong chớp mắt rút đến Trương Mục Long đỉnh đầu.

Âm tiếng vang bén nhọn, làm Trương Mục Long thần sắc sợ hãi, trong nội tâm khiếp sợ, liền tranh thủ nội lực vận chuyển tới cực hạn, cảm trong tay bảo kiếm trở lên vừa mới ngăn cản.

Keng ——

Một tiếng bạo vang, trung phẩm bảo kiếm bị một phát này rút được ngoặt hạ xuống.

Hàn quang lập lòe sắc bén đầu thương, tiếp tục trầm xuống, cuối cùng rơi vào Trương Mục Long đầu vai, nhất thời da tróc thịt bong.

Lực lượng kinh khủng nghiền ép hạ xuống, Trương Mục Long không chịu nổi, hai đầu gối trầm xuống, liền quỳ rạp xuống đất, hai đầu gối nện đến mặt đất vừa vang lên.

Trương Mục Long mặt mũi tràn đầy xấu hổ và giận dữ về, bị người đánh cho cưỡng ép quỳ xuống đất, điều này hiển nhiên là một loại sỉ nhục.

Một bên, Bạch Sùng bị dọa đến hai chân như nhũn ra, toàn thân kinh hãi, liền Trương Mục Long cũng không phải La Phàm đối thủ, hấn càng tính là cái quái gì?

Trên đường phố những người vây xem, cũng về mặt kinh sợ tiếc về, hiển nhiên không ngờ rằng, La Phàm bắt quá Võ Đạo tam trọng tu vi, vậy mà có được như thế thực lực đáng sợ, vượt cấp chiến Võ Đạo tứ trọng đỉnh phong đều không hề có áp lực.

La Phàm nhất thương đem Trương Mục Long đánh cho quỳ xuống đất, công kích cũng không có dừng lại, trong chớp mắt lại là nhất thương quét ngang mà ra.

Trương Mục Long đang xấu hổ và giận dữ thời điểm, thấy bảo thương lại một lần công tói, ngạc nhiên thất sắc, cả kinh hồn phi phách tán, một tiếng thét kinh hãi: "Tha mạng."

Phanh ——

Trương Mục Long nhất thời bị nhất thương quét phi, té ra hơn mười mét, cùng lúc trước Tiết Nghiệt nằm lại với nhau, hai người đều tại trên mặt đất gãy dụa, bị thương không nhẹ.

Sau đó, La Phàm ánh mắt lạnh lùng hướng Bạch Sùng nhìn sang.

Nay đã hai chân lấy mềm Bạch Sùng, bị La Phàm một cái này ánh mắt giết triệt để đánh tan tâm phòng, nhất thời hai chân một quỳ, hướng La Phàm cuống quýt dập đầu.

"Ta sai rồi, ta sai rồi, người đại nhân có đại lượng, tha cho ta đi!"

La Phàm thân nhiên nói: "Người quỳ nhầm người."

Bạch Sùng lập tức phản ứng kịp, thân thể chuyển hướng về phía Tô Ấu Huyền, đầu tiên là dập đầu mấy cái đầu, sau đó một chương hô chính mình trên mặt, rồi mới lên tiếng:

"Cô nương, ta sai rồi, ta hướng người xin lỗi, ta không phải người, ta hướng người xin lỗi, ta không phải người, ta sai rồi!"

La Phàm khinh bỉ nhìn Bạch Sùng liếc một cái, thu hồi thượng phẩm bảo thương, một cái trở mình lên ngửa lưng.

Đại hắc ngưu bốn vó một bước, nghênh ngang rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Kế tiếp là người

"Huyền Dương Tông đệ tử lợi hại a!"

"Chắc chắc. . . Võ Đạo tam trọng quét ngang Võ Đạo tứ trọng, loại thiên tài này võ giả, cho dù là tông môn bên trong cũng hiếm thấy a!"

"Sự tình là Thiên Cực Tông đệ tử khiêu khích tới, quả thật chính là đem đá nện chân của mình, tự làm tự chịu."

"Cho nên nói. . . Làm người a, ngàn vạn không muốn ý vào chính mình tu vi chút cao liền lớn lối cuồng vọng, hắc. . . Đá trúng thiết bản vậy có đắc tội chịu."

"Thiên Cực Tông võ giả, từ trước đến nay bá đạo, đệ tử cũng không ngoại lệ, xem như chịu dạy dỗ."

. . .

Đại đại hắc ngưu chở đi La Phàm, Tô Ấu Huyền tiêu thất tại tầm mắt, người vây xem một người tiếp một người cảm khái.

Bạch Sùng đem Trương Mục Long, Tiết Nghiệt hai người nâng dậy, nghe xong người bên ngoài nghị luận, về mặt xấu hổ, hận không thể tìm mảnh kẻ đất chui xuống.

Lần này, không chỉ bọn họ ném đi thể diện, liền ngay cả mặt mũi của Thiên Cực Tông cũng bị bọn họ ném đi, mặt mũi tràn đầy uể oải bên trong vội vàng xám xịt rời đi.

Đại hắc ngưu rời đi Giang Châu Thành, mở ra bốn vó chạy như bay, tốc độ nhanh chóng.

Rời đi Giang Châu Thành ước chừng hai canh giờ, đại hắc ngưu tại một mảnh sơn lĩnh bên trong xuyên qua.

Nơi này là Đông tuyệt lĩnh, Huyền Dương Tông cùng Giang Châu Thành ở giữa phải qua đường.

Phía trước, một tòa sườn đồi phía trên, đứng một lão một ấu hai người, lão già nhìn qua tuổi gần lục tuần, ấu người là một mười tám mười chín tuổi thanh niên.

"Cung trưởng lão, ngư trên lưng hai người kia, chính là La Phàm, Tô Ấu Huyền."

Viên Côn chỉ vào xa xa, hai cái sơn lĩnh trong đó đang có một đầu đại hắc ngư chạy vội, La Phàm, Tô Ấu Huyền ngồi ở ngư lưng: "La Phàm 14 tuổi, Vô Đạo nhị trọng tu vi đoạt được Huyền Dương Tông đang tiến hành nhập môn thi đấu thứ nhất, sau khi nhập môn vẹn vẹn hơn nửa tháng, liền đột phá Vô Đạo tam trọng.

Lại còn, La Phàm vừa bước vào Vô Đạo tam trọng không lâu sau, liền ngay cả tiếp đánh bại Vô Đạo tứ trọng đối thủ, trên giới nhập môn thi đấu bài danh Top 10 thiên tài đệ tử Thích Chiến Cường, Tư Không Cảnh đều thua ở dưới tay hắn, nhìn kinh nghiệm của hắn, nên là một cực kỳ xuất chúng nhân vật thiên tài.

Bất quá, thiếu chủ cho ta đo đặc linh toa, đối với La Phàm không có phản ứng gì, ngược lại là đối với kia Tô Ấu Huyền có rất mãnh liệt phản ứng, Tô Ấu Huyền tiến nhập Huyền Dương Tông, chỉ là trong khi tu luyện phạm công pháp, nhưng là chỉ là một cái tháng sau liền đột phá Vô Đạo tam trọng."

Giới thiệu hai câu, Viên Côn hướng 'Cung trưởng lão' nhìn thoáng qua, hỏi: "Cung lão, hai người này là muốn còn sống là chết?"

Thiên Cực Tông trưởng lão 'Cung Chân Thuần' đứng xa xa nhìn La Phàm, Tô Ấu Huyền, hơi hơi híp híp mắt, nói:

"Có thể được đo đặc linh toa thừa nhận, Tô Ấu Huyền này tương lai đột phá chân đạo dễ như trở bàn tay, mặc kệ nàng có nguyện ý hay không, đều muốn sống, về phần kia La Phàm, nếu như đo đặc linh toa đối với hắn không có cảm ứng, mặc dù trước mắt có chút xuất chúng, chắc hắn tương lai cũng không có gì lớn thành tựu.

Hắn như nguyện ý nhập ta Thiên Cực Tông, cho hắn một cái cơ hội, không nguyện ý tự nhiên là muốn giết người diệt khẩu, cho dù không vào được đo đặc linh toa mắt, cũng không thể cho Huyền Dương Tông lưu lại."

Viên Côn cười hắc hắc, nói: "Hắn nếu không nguyện ý, ta tự tay vặn mất hắn đầu chó."

...

"Phía trước sườn đồi, có hai người đang giám thị chúng ta, một cái là Viên Côn, còn có một cái chân đạo nhị trọng lão già."

Cung Chân Thuần, Viên Côn nhìn xa xa La Phàm, Tô Ấu Huyền, bọn họ cũng đã bị đại hắc ngư phát hiện.

Đại hắc ngư huyết mạch vốn là cường đại, lại còn đã thức tỉnh Thần Ma huyết mạch, một thân thực lực tuyệt không chỉ là mặt ngoài tu vi đơn giản như vậy.

Tuy đại hắc ngư vừa tấn cấp Man Thú không lâu sau, là chính cống nhất giai Man Thú, nhưng La Phàm trong nội tâm rõ ràng, đại hắc ngư không sợ bất kỳ chân đạo nhị trọng cường giả.

La Phàm mục quang, hướng nơi xa sườn đồi nhìn thoáng qua, cự ly quá xa, Cung Chân Thuần, Viên Côn đứng ở trong bóng râm, bằng La Phàm thị lực nhìn không thấy.

"Chân đạo nhị trọng cường giả, có phải hay không Huyền Dương Tông trưởng lão?" La Phàm hỏi.

"Này cũng không biết, Huyền Dương Tông trưởng lão lão Ngư lại không được đầy đủ nhận thức." Đại hắc ngư nói.

"Một cái Thanh Hà Đường ngoại môn đệ tử, mà lại là Thanh Hà Quận Bắc Xuyên huyện người, làm sao có thể cùng chân đạo nhị trọng cường giả cùng một chỗ?"

La Phàm lẩm bẩm nói thầm một câu, nói: "Mặc kệ bọn họ, tiếp tục đi tới."

Có đại hắc ngư, mặc kệ kia chân đạo nhị trọng cường giả là địch là bạn, cũng không có quan hệ.

Đại hắc ngư chở đi hai người chạy vội, chỉ chốc lát sau liền tiếp cận sườn đồi.

Vèo! Vèo!

Lúc này, Cung Chân Thuần dẫn theo Viên Côn từ sườn đồi trên lao ra, dưới chân có hắc sắc chân khí tuôn động, nâng Viên Côn đạp dựng ở không.

"La sư đệ, Tô sư muội, chúng ta lại gặp mặt, ha ha ha. . .!"

Viên Côn trên không trung, một tiếng cười to, thần thái cùng ngày xưa khiêm tốn cùng lấy lòng một trời một vực, hoàn toàn thay đổi một bộ sắc mặt, nói: "Này đại ngu xuẩn ngư tốc độ là nhanh, nhưng nhanh hơn nữa có thể nhanh hơn phi sao? Hôm nay các ngươi thể nhưng là đừng hòng bỏ rơi sư huynh ta."

Đại hắc ngưu ngừng lại, ngưu trên lưng, La Phàm, Tô Ấu Huyền đối với Viên Côn hai người hiện thân, một chút cũng không ngoài ý.

La Phàm mục quang nhàn nhạt nhìn Viên Côn liếc một cái, cũng không có phản ứng đến hắn, rơi vào bên cạnh hắn chân đạo nhị trọng lão già trên người.

La Phàm nói: "Không biết vị tiền bối này xưng hô như thế nào, tìm chúng ta có gì muốn làm?"

Cung Chân Thuần mục quang bao quát, tại La Phàm, trên người Tô Ấu Huyền đánh giá, đại đa số thời điểm đều rơi ở trên người Tô Ấu Huyền, qua nửa ngày, mới lên tiếng:

"Bồn tọa Cung Chân Thuần, Thiên Cực Tông trưởng lão."

La Phàm, Tô Ấu Huyền khẽ nhủ thầm, hôm nay rời đi Giang Châu Thành, hai người thế nhưng là bị Thiên Cực Tông đệ tử chặn đường, thông qua người bên ngoài ngôn luận, hai người đã biết được, Huyền Dương Tông cùng Thiên Cực Tông trong đó, có đại thù.

Hai tông lúc trước Tông chủ, đều bởi vì đối phương tông môn mà vẫn lạc.

Viên Côn thân là Thiên Cực Tông đệ tử, vậy mà cùng Huyền Dương Tông có đại thù Thiên Cực Tông trưởng lão cùng một chỗ, đúng là làm cho người kinh ngạc.

La Phàm con mắt hơi đảo, lúc này mới thận trọng nhìn Viên Côn liếc một cái, nói: "Nguyên lai ngươi là Thiên Cực Tông gian tế? Trước đó vài ngày tiếp cận ta cùng Tô sư muội, đến cùng có gì ý đồ?"

Viên Côn lại là một tiếng cười to, nói: "La sư đệ, ngươi không cần khẩn trương, sư huynh là thấy các ngươi thiên phú xuất chúng, lưu ở Huyền Dương Tông quả thật Minh châu bị long đong, nghĩ đưa các ngươi một hồi đại tạo hóa, Thiên Cực Tông tại Giang Châu Tứ Tông, là thuộc về thứ nhất, mà Huyền Dương Tông chỉ có thể sắp xếp chót nhất."

Tại Huyền Dương Tông, các ngươi chỉ là ngoại môn đệ tử, nếu là tiến vào Thiên Cực Tông, các ngươi liền lập tức có thể đạt được nội môn đệ tử thân phận, nhất là Tô sư muội, tiến nhập Thiên Cực Tông ít nhất cũng là trưởng lão đệ tử thân truyền thân phận.

La sư đệ, Tô sư muội, lương cảm chọn mặc mà tề, Huyền Dương Tông đối với các ngươi không chút nào coi trọng, không bằng tới Thiên Cực Tông thăng chức rất nhanh a, tại Thiên Cực Tông bồi dưỡng, lấy tư chất của các ngươi, tương lai tất thành đại khí."

Một bên, Cung Chân Thuần sờ lên hằm dưới chòm râu, vẻ mặt cao cao tại thượng thái độ.

La Phàm, Tô Ấu Huyền tại Huyền Dương Tông chỉ là ngoại môn đệ tử, La Phàm khá tốt chút, tiến nhập Thiên Tài Doanh, Tô Ấu Huyền thiên phú tuyệt luân, liền Thiên Tài Doanh cũng không có tiến, dưới cái nhìn của Cung Chân Thuần, hai người tiến nhập Thiên Cực Tông liền có thể đạt được ưu việt điều kiện, không có lý do gì không từ.

La Phàm nghe xong lời của Viên Côn, lại là không có làm nhiều cân nhắc liền cấp ra trả lời: "Nếu như ta không đáp ứng, ngươi muốn như nào?"

Viên Côn hừ lạnh một tiếng, nói: "Tốt điều kiện cho ngươi, ngươi cũng không quý trọng, ngu xuẩn, Tô sư muội, ngươi gia nhập Thiên Cực Tông, chính là trưởng lão đệ tử thân truyền, cũng đừng như La Phàm ngu xuẩn như vậy, tới Thiên Cực Tông a!"

Tô Ấu Huyền lắc đầu, thần thái rất là kiên định, nói: "La Phàm sư huynh ở đâu, ta ngay tại kia."

Viên Côn ánh mắt sắc bén nhìn La Phàm liếc một cái, nói: "La Phàm, chính ngươi ngu xuẩn không sao, cũng đừng làm liên lụy tới Tô sư muội."

La Phàm ha ha cười cười, nói: "Ta làm Huyền Dương Tông của ta đệ tử, đường đường chính chính, Thiên Cực Tông nếu thật để mắt ta cùng Ấu Huyền, có thể đi tìm Huyền Dương Tông nói, chỉ cần Huyền Dương Tông trưởng bối đồng ý, ta cùng Ấu Huyền đi vào Thiên Cực Tông cũng không thành vấn đề a."

Cung Chân Thuần, sắc mặt của Viên Côn đều âm trầm xuống.

Viên Côn quát: "La Phàm, ngươi cũng không nên rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, hôm nay Tô sư muội đáp ứng cũng tốt, không đáp ứng cũng thế, đều muốn gia nhập Thiên Cực Tông, về phần ngươi. . . Hắc hắc, ngươi không muốn nhập Thiên Cực Tông, hôm nay sẽ là của ngươi từ kỳ."

"Xùy~. . .!"

Một tiếng cười nhạo đột nhiên vang lên, lại là đại hắc ngưu cười toe toét miệng rộng, vẻ mặt cười nhạo mà nói: "Có ta lão Ngưu lúc này, dám tại La Phàm trước mặt nói cái 'Chết' chữ, ngươi có thể tính toán cái bướm à? Có muốn hay không lão Ngưu giáo giáo ngươi chết chữ viết như thế nào?"

Ừ——?

Cung Chân Thuần, Viên Côn thần sắc đồng thời cả kinh, mục quang đều hướng đại hắc ngưu nhìn sang.

Tuy đại hắc ngưu ngay tại La Phàm, Tô Ấu Huyền ngồi xuống, nhưng Cung Chân Thuần, Viên Côn đều không có đem đại hắc ngưu để vào mắt.

Rốt cuộc, đại hắc ngưu tuy hình thể đại, lại một chút yêu thú khí tức cũng không có, nhìn qua giống như là một đầu phổ thông trâu nước lớn.

Bất quá, đại hắc ngưu mới mở miệng nói chuyện, liền làm hai người giật mình, bình thường chỉ có man cấp yêu thú, tài năng mở miệng nói chuyện.

Man cấp yêu thú, thế nhưng là cùng nhân loại chân đạo cường giả một cái cấp bậc tồn tại, một đầu cường đại man cấp yêu thú, liền toàn bộ Thiên Cực Tông đều chống lại không được.

Đại hắc ngưu vừa nói, yêu thú khí tức không thể tránh khỏi có chút ngoại hỷ, Cung Chân Thuần cảm ứng ra đại hắc ngưu chỉ là nhất giai Man Thú, lúc này mới an tâm hạ xuống.

Cung Chân Thuần mục quang thận trọng đánh giá đại hắc ngưu, nói: "Bồn tọa ngược lại là nhìn sai rồi, nguyên lai các hạ vậy mà không phải là phổ thông loại thú, mà là một đầu man cấp yêu thú."

Khó trách hai cái này hậu sanh tiểu bối đối mặt bồn tọa không hề sợ hãi, bất quá. . . Bồn tọa thân là chân đạo nhị trọng cường giả, chỉ là nhất giai Man Thú, hắc hắc. . . Sợ là còn không có tại bồn tọa trước mặt cuồng vọng tự cách."

Trong khi nói chuyện, Cung Chân Thuần dưới chân hắc sắc chân khí càng thêm sục sôi, khí thế bạo trướng.

Chân đạo nhị trọng cường giả uy thế, giờ khắc này hoàn toàn bạo phát đi ra.

Ngay sau đó, Cung Chân Thuần vung tay lên, một đoàn hắc sắc chân khí nâng Viên Côn, đưa đến mặt đất.

Cung Chân Thuần tản ra mãnh liệt chiến uy, hai mắt lạnh lùng nhìn chăm chăm đại hắc ngưu, đem Viên Côn chỉ khai mở, hiển nhiên là nên xuất thủ.

Đại hắc thân bò thân thể chấn động, bộc phát ra giống như cuộn cuộn mây đen đồng dạng khủng bố yêu khí.

Hai luồng giống như thủy lưu hắc sắc yêu khí đem La Phàm, Tô Ấu Huyền khê quán, cũng đưa đến một bên mặt đất.

Đại hắc ngưu mặc dù chỉ là nhất giai Man Thú, nhưng đối với Cung Chân Thuần không chút nào không sợ, hai cái đại ngưu trong mắt ngược lại lộ ra một tia trêu tức thần sắc, hắc hắc cười lạnh:

"Tại lão Ngưu trước mặt lớn lối nhân loại, toàn bộ đều đã chết, mà ngươi. . . Chính là kẻ tiếp!"

Cung Chân Thuần giận dữ, quát: "Ngươi này bốn chân roi xuống đất đã man súc sinh, cũng dám tại bồn tọa trước mặt khẩu xuất cuồng ngôn, nhìn bồn tọa không chém ngươi, lột da của ngươi ra, hủy đi ngươi cốt, đem ngươi này một thân huyết nhục toàn bộ hàm cách thủy súp uống."

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Chân đạo quyết đấu

Đại hắc ngưu lửa giận ngập trời, hai cái ngưu trong mũi phun ra nồng đậm khói đen.

CHÍU...U...U! ——

Chỉ thấy đại hắc ngưu miệng rộng mở ra, một đạo ô quang nổ bắn ra, hướng lên bầu trời bên trong Cung Chân Thuần nhanh chóng vọt tới, giống như chỉ mũi tên rời cung.

Cung Chân Thuần hai tay vẽ một cái, mênh mông hắc sắc chân khí mãnh liệt mà ra, tại trước người hóa thành một mặt hắc sắc khiên tròn.

Phanh ——

Ô quang nổ bắn ra tại hắc sắc khiên tròn, một tiếng bạo vang.

Màu đen kia khiên tròn hơi hơi chấn động, cũng không tán ra, kia ô quang hiển lộ hình thể, lại là một giọt hắc sắc giọt nước, hướng bốn phương bắn tung tóe ra.

Tuy ngăn trở hắc sắc giọt nước công kích, nhưng Cung Chân Thuần thần sắc lại là nghiêm trọng, hẳn có thể cảm nhận được hắc sắc khiên tròn truyền đi mà đến lực lượng là cường đại cỡ nào.

Mà này, chính là đại hắc ngưu thuận miệng phun ra một giọt nước mà thôi.

Hắc sắc giọt nước không thể làm bị thương Cung Chân Thuần may mắn, đại hắc ngưu không có tiếp tục nhả nước, bốn vó hướng mặt đất chúi xuống, dưới chân hắc sắc yêu khí cuộn cuộn như mây, thân thể trong chớp mắt phóng lên trời.

Đại hắc ngưu đem mình thân thể khổng lồ coi như vũ khí, hướng Cung Chân Thuần mạnh mẽ đâm tới.

Cung Chân Thuần song chưởng đẩy về phía trước, kia thực sắc chân khí cấu thành khiên tròn đầy về phía trước tiến, phòng ngự tại đại hắc ngưu phía trước.

Đại hắc ngưu cúi đầu, hai cái đại sừng cong đỉnh đầu.

Oanh ——

Hắc sắc khiên tròn trong chớp mắt chia năm xẻ bảy.

Đại hắc ngưu chân đạp hắc sắc yêu ngưu, trên không trung bốn vó như bay, tiếp tục hướng Cung Chân Thuần va chạm mà đi.

Hai cái đại ngưu góc hiện ra ô quang, có hùng hậu năng lượng hội tụ, ẩn chứa cực kỳ đáng sợ uy năng, trực tiếp đỉnh hướng Cung Chân Thuần lồng ngực.

Cung Chân Thuần hừ lạnh một tiếng, đại hắc ngưu khí thế hung hung, để cho hắn cái này chân đạo nhị trọng cường giả trong nội tâm đều sản sinh một tia ý sợ hãi, muốn tránh lui.

Trong nội tâm kia một tia ý sợ hãi, làm lửa giận của Cung Chân Thuần càng thêm sục sôi, hắn cũng không tránh lui, mà là một tiếng hừ lạnh, hai tay cũng chỉ như kiếm, mãnh liệt kéo ra.

Nguyên minh chân thủy công lao cực hạn vận chuyển, mệnh môn nguyên minh chân khí ngưng tụ tại đầu ngón tay, ngưng luyện thành hai đạo hắc sắc kiếm mang.

Hai đạo hắc sắc kiếm mang, đều dài đến một trượng, giao nhau chém xuống, trực tiếp chém về phía đại hắc ngưu đầu đỉnh, lộ ra cực kỳ sắc bén khí tức.

Đại hắc ngưu về phía trước lao ra tốc độ không giảm chút nào, đối mặt hai đạo hắc sắc kiếm mang công kích, may mắn không sợ.

Chỉ thấy đại hắc ngưu hai cái sừng trâu ô quang đại thịnh, ngưu đầu bãi xuống, hai cái sừng trâu phân biệt đánh trúng một đạo kiếm mang.

Răng rắc ——

Hai đạo hắc sắc kiếm mang, đồng thời vỡ vụn, mà hai cái sừng trâu không hư hao chút nào, thậm chí phía trên liền một chút bạch sắc dấu cũng không có.

Nháy mắt thời gian, đại hắc ngưu liền vọt tới trước mặt Cung Chân Thuần.

Cung Chân Thuần tuyệt đối không nghĩ tới, hắn đánh ra hai đạo kiếm mang, vậy mà không thể ngăn trở đại hắc ngưu may mắn, đại hắc ngưu thực lực vượt quá dự liệu của hắn.

Thời điểm này còn muốn né tránh, đã muộn.

Cung Chân Thuần toàn thân đều nguyên minh chân khí bay vọt, tại trước người ngưng kết thành cương, đem toàn thân phòng hộ.

Nháy mắt sau đó, đại hắc ngưu hai cái sừng trâu đụng vào màu đen kia chân cương phía trên.

Oanh ——

Hắc sắc chân cương trong chớp mắt vỡ vụn.

Cung Chân Thuần thân thể như bị trọng kích, hướng phía sau nổ bắn ra, ở trên trời bạo rời khỏi hơn mười trượng.

Chân đạo nhị trọng Cung Chân Thuần, đang cùng đại hắc ngưu sơ bộ giao phong, tan tác.

Mặt đất, Viên Côn thần sắc hoảng hốt, lại càng hoảng sợ, tuyệt đối không ngờ rằng, Cung Chân Thuần vậy mà sẽ bị đại hắc ngưu đánh bay.

Nếu là Cung Chân Thuần thất bại, Viên Côn không dám tưởng tượng, chính mình sẽ là hạng gì kết cục.

Tô Áu Huyền trong mắt, cũng đầy là vẻ rung động, nhất giai Man Thú đối ứng chân đạo nhất trọng, đại hắc ngưu vậy mà một phát tay liền đem chân đạo nhị trọng Cung Chân Thuần đụng bị thương, đúng là khó được, chiến lực cực kỳ đáng sợ.

Bất quá, La Phàm lại là thần sắc bình tĩnh, đối với cái này kết quả sớm có dự liệu.

Đại hắc ngưu tấn cấp làm Man Thú, nó Thần Ma huyết mạch uy lực, mới xem như sơ bộ hiển lộ ra uy năng, Cung Chân Thuần dám tay không đối chiến đại hắc ngưu, thua thiệt là tất nhiên.

Bạo lui hơn mười trượng Cung Chân Thuần khoe miệng tràn ra vết máu, mới vừa rồi bị đại hắc ngưu như vậy va chạm, đã chịu bị thương, điều này làm hắn vừa sợ vừa giận.

"Hào một đầu dã man súc sinh, thậm chí có như thế phi phạm thực lực, bốn tọa lúc trước hay là xem nhẹ người rồi."

Cung Chân Thuần lạnh giọng quát, trong khi nói chuyện võ bên hông bách bảo nang, nhất thời liền có một chuỗi hàn quang bảo kiếm, xuất hiện trong tay hắn.

Chuỗi này hàn quang bảo kiếm, để lộ ra kinh thể sát phạt chí khí, sắc bén khí tức xé rách vòm trời, làm cho người ta nhìn qua mà khiếp sợ, rõ ràng là chuỗi địa cấp Bảo Bình.

Địa cấp Bảo Bình, cực kỳ hiếm thấy, cho dù là tông môn bên trong đều số lượng thưa thớt, chỉ có một số ít quyền cao chức trọng chân đạo trưởng lão, mới có thể có được.

Địa cấp bảo kiếm trên tay, Cung Chân Thuần khí thế bạo trướng một đoạn, sắc bén vô cùng, hắn quát lạnh một tiếng: "Súc sinh, gọi người đã chết tại bốn tọa dưới Chân Hàn Minh Thủy Kiếm."

Vừa mới nói xong, Cung Chân Thuần liền hướng đại hắc ngưu công qua, thi triển một môn địa cấp kiếm thuật, hắc sắc kiếm mang nhất thời tung hoành hư không, rậm rạp bất phương, đem đại hắc ngưu bao phủ.

Uy lực quá kinh khủng, chân đạo, chỉ thấy trên không trung hắc sắc kiếm mang tung hoành, rậm rạp chằng chịt, hoàn toàn thấy không rõ không trung phát sinh hết thảy, .

"Ta giết người trái dưa hấu!"

Rậm rạp chằng chịt hắc sắc trong kiếm quang, đại hắc ngưu thanh âm vang lên.

Ngay sau đó, chính là một hồi đình Đình Đang keng tiếng nổ vang, như là vô số âm thanh kim loại va chạm.

Hiển nhiên, đại hắc ngưu đối mặt này trùng điệp kiếm mang, cũng không có rơi vào hạ phong, mà là thi triển thủ đoạn nhất nhất ngăn cản hạ xuống.

Chỉ là, trên không trung hắc sắc kiếm mang, liên miên không dứt, uy thế cực kỳ kinh người, làm cho người ta cảm giác Cung Chân Thuần tại đây đánh một trận bên trong chiếm cứ lấy ưu thế, ở vào thượng phong.

Viên Côn thấy thế, thầm nghĩ: Cung trưởng lão thế nào cũng là chân đạo nhị trọng cường giả, vừa rồi thua thiệt là quá mức khinh địch, hiện tại vận dụng địa cấp Bảo Bình, đầu kia ngu xuẩn ngưu tuyệt đối không phải là đối thủ.

Trong nội tâm như thế nghĩ lại, Viên Côn vừa mới treo lên tâm nhất thời an định lại, đưa tầm mắt nhìn qua liền rơi vào cách đó không xa La Phàm, trên người Tô Âu Huyền.

Lúc này, trùng hợp La Phàm cũng hướng Viên Côn nhìn lại, ánh mắt hai người trong chớp mắt va chạm.

"Hắc hắc. . .!"

Viên Côn một tiếng cười lạnh, hướng La Phàm đi tới, nói: "La Phàm, người đã không muốn tiến đến Thiên Cực Tông, vậy trong này vừa vặn làm người an nghỉ chi địa, người là chính mình rồi kết chính mình, hay để cho sư huynh hỗ trợ, cho người một kiếm?"

Tô Âu Huyền sắc mặt cả kinh, hiện tại đại hắc ngưu đang cùng Cung Chân Thuần đại chiến, không tại La Phàm bên người bảo hộ, Viên Côn thế nhưng là Võ Đạo ngũ trọng tu vi.

Tuy La Phàm liên tục chiến thắng Võ Đạo tứ trọng đối thủ, có thể Võ Đạo cửu trọng, nhất trọng cảnh giới nhất trọng thiên, Võ Đạo ngũ trọng võ giả, kia lại là khác một cấp bậc thực lực.

Tô Âu Huyền đối với La Phàm cũng không lòng tin.

Tô Âu Huyền đang muốn la lên đại hắc ngưu trở lại, La Phàm lại là giơ tay ngừng lại nàng, nói: "Một cái tôm tép nhai nhép mà thôi, ta có thể đối phó được, đại hắc ngưu khó được gặp được đối thủ, khiến nó chiến cái cao hứng, Viên Côn, để ta giải quyết."

Tô Âu Huyền nháy một chút mắt, vẻ mặt kinh ngạc nhìn nhìn La Phàm, Viên Côn tuy là Võ Đạo ngũ trọng sơ kỳ tu vi, đó cũng là Võ Đạo ngũ trọng, thực lực hơn xa Võ Đạo tứ trọng đỉnh phong, La Phàm có thể giải quyết?

Viên Côn nghe xong La Phàm, cánh là giận quá mà cười, nói: "Người tới giải quyết? Ha ha. . . Nói khoác mà không biết ngượng, người cho rằng người có thể vượt cấp khiêu chiến Võ Đạo tứ trọng, liền có tư cách tại Võ Đạo ngũ trọng trước mặt lớn lối? Mơ mộng hảo huyền."

Nói qua, Viên Côn võ bên hông bách bảo nang, nhất thời liền có một chuỗi bảo kiếm bay ra, rơi vào trong tay.

Là một chuỗi trung phẩm bảo kiếm.

La Phàm cũng vỗ bên hông bách bảo nang, thượng phẩm bảo thương bay ra, rơi vào trong tay.

Thượng phẩm bảo thương trên tay, La Phàm nhất thời bộc phát ra một cỗ phóng lên trời lừng lẹ khí tức, để lộ ra mệnh môn hung uy.

La Phàm trên mặt lộ ra tà tà tiểu ý, nhìn chăm chăm Viên Côn nói: "Đối đãi ta làm thịt người, người liền biết đây có phải hay không mơ mộng hão huyền."

"Thượng phẩm Bảo Bình?"

Viên Côn kinh hô một tiếng, sắc mặt nhất thời kinh biến.

Hắn biết rõ, thượng phẩm Bảo Bình ý vị như thế nào, đây là rất nhiều Võ Đạo cao giai võ giả trong tay cũng không có Bảo Bình, bình thường là bị cao giai Võ Đạo gia tộc làm vì trấn tộc chi bảo tồn tại.

La Phàm một cái Võ Đạo tam trọng, trong tay vậy mà có được thượng phẩm Bảo Bình, vượt quá Viên Côn dự kiến.

Bất quá, La Phàm tu vi, cùng Viên Côn so sánh cuối cùng là kém không ít, Viên Côn thần sắc rất nhanh trấn định lại, hắn vượt lên đầu La Phàm lưỡng trọng ưu thế, đây cũng không phải là chỉ dựa vào bình khí là có thể bù đắp được chênh lệch.

Viên Côn trong mắt, lộ ra một tia tham lam, trở nên có chút hưng phấn lên, nói: "Chỉ là Võ Đạo tam trọng, vậy mà sử dụng thượng phẩm Bảo Bình với tư cách là bình khí, thật sự là phung phí của trời, cũng tốt, người chết, này thượng phẩm Bảo Bình liền thuộc về ta Viên Côn tất cả, ta so với người có tư cách hơn có được như thế thần bình."

"Ha ha. . . !"

La Phàm cười lạnh một tiếng, trên mặt tà ý nặng hơn, trong mắt chiến ý cũng thẳng tắp tăng vọt.

Đột phá Võ Đạo tam trọng, La Phàm khẽ động dùng tới phẩm bảo thương, đối mặt Võ Đạo tứ trọng võ giả kia gần như chính là quét ngang, không có một cái có thể khiến La Phàm sản sinh áp lực.

Không có áp lực chiến đấu, chỉ có thể để cho La Phàm hoạt động dưới gân cốt, thuần thực dưới thực lực, hoàn toàn lên không được mà luyện hiệu quả, vô pháp đem trong thân thể tiềm năng nghiền ép xuất ra.

Nhưng bây giờ, đối mặt một vị Võ Đạo ngũ trọng đối thủ, lại là đủ để khiến La Phàm toàn lực ứng phó, tự nhiên chiến ý không lờ.

La Phàm tiếng cười làm Viên Côn mười phần không thích, lạnh giọng nói: "Không với người dài dòng, để mạng lại!"

Vèo ——

Viên Côn vừa mới nói xong, mũi chân chia xuống đất, thân thể như Diêu Hâu đập thò, một cái lên xuống liền đã tới La Phàm trước mặt, một đạo kiếm quang quét ngang tới.

Viên Côn kiếm thuật, đi là bá khí đường khí, trong tay hắn hạ phẩm bảo kiếm so với bình thường mũi kiếm càng rộng, càng dày, thân kiếm cũng càng dài, nặng hơn.

Như vậy kiếm, có thể đem khí phách chiêu thức cùng lực lượng đầy đủ thi triển ra.

Một kiếm này đánh tới, không chỉ khí thế bá đạo, uy lực kinh người, lại còn kiếm nhanh chóng như cực kỳ nhanh chóng, đích xác không phải là Võ Đạo tứ trọng võ giả có thể chống lại kiếm thuật.

Đối mặt một kiếm này, La Phàm không cần nghĩ ngợi, trong tay thượng phẩm bảo thương hướng bên cạnh một cái đón đỡ, báng thương kiếm cùng quét ngang mà đến mũi kiếm đụng vào nhau.

Keng ——

Một tiếng bạo vang, đình tại nhưc óc.

La Phàm trong tay thượng phẩm bảo thương một tiếng run rẩy, hắn cảm giác miệng hồ tê rần, một cỗ lực lượng kinh khủng đánh úp lại, thân thể không tự chủ được tụt hậu hai bước.

Võ Đạo ngũ trọng võ giả công kích, đích xác đáng sợ, La Phàm ý vào thượng phẩm Bảo Bình chi lợi, lại còn có một thân nghiền ép Võ Đạo tứ trọng võ giả thân thể lực lượng, lại cũng khó có thể chống lại.

La Phàm lui về phía sau, để cho Viên Côn vừa mừng vừa sợ, kinh hãi là La Phàm chênh lệch hắn hai cái cảnh giới, vậy mà đem một kiếm này chặn lại, vui mừng chính là mặc dù ngăn trở, La Phàm hay là hiển lộ hạ phong, có chỗ không địch lại.

Viên Côn thần sắc một tức, trong hai mắt tinh quang bạo trướng, kiếm trong tay quang một cuốn, lần nữa tấn công mạnh mẽ ra.

Một kiếm này, so với trên một kiếm càng hung hiểm hơn, càng thêm nhanh chóng, tăng thêm sự kinh khủng.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Đánh chết Viên Côn

Viên Côn vẻ mặt nhẹ răng cười, trong mắt sát cơ mãnh liệt.

Chỉ cần đem Tô Âu Huyền dẫn vào Thiên Cực Tông, hắn chính là lập công lớn, La Phàm làm hắn chán ghét, giết đi tốt hơn.

La Phàm thần sắc lạnh lùng, Viên Côn Vô Đạo ngũ trọng sơ kỳ tu vi, thực lực mạnh, đích thực là so với hắn gặp được qua Vô Đạo tứ trọng đỉnh phong võ giả, cường đại hơn rất nhiều, cao một cấp bậc.

Bất quá, La Phàm trong mắt, không hề sợ hãi, cho dù là đối mặt Viên Côn này càng hung hiểm hơn, càng thêm nhanh chóng, tăng thêm sự kinh khủng một kiếm, La Phàm cũng không kinh sợ không hoảng hốt.

"Điệp Lăng Kính!"

La Phàm thi triển vũ kỹ, nhất thương đâm ra, nhất thời bộc phát ra tam trọng kính nói.

Đinh ——

Mũi thương cùng mũi kiếm va chạm, một tiếng giòn vang, tia lửa bắn tung toé.

Lần này, La Phàm đạp đứng chỗ cũ, bất động như núi, cũng không lui lại mấy may.

La Phàm trong tay thượng phẩm bảo thương, thẳng tắp một đường, Viên Côn trong tay trung phẩm bảo kiếm, chịu hai người lực công kích trùng kích, lại là trong chớp mắt uốn lượn.

Viên Côn trên mặt, trong lúc đó lộ ra vẻ kinh hãi.

Hắn cảm giác Giác La phạm trần một phát này đâm ra, tổng cộng có ba đợt lực lượng trùng kích mà đến, mỗi một sóng lực lượng trùng kích, đều cực kỳ khủng bố, làm hắn Vô Đạo ngũ trọng sơ kỳ võ giả, có cảm giác khó có thể chống lại.

Trung phẩm bảo kiếm uốn lượn, chỉ là hoà hoãn La Phàm thượng thuật công kích ẩn chứa lực lượng kinh khủng nháy mắt thời gian, lúc đó trung phẩm bảo kiếm uốn lượn đến cực hạn, lại mãnh liệt sụp đổ thẳng, kia bắn ngược lực lượng nhất thời làm Viên Côn lui vài bước.

Chiến đấu tình thế, tại đệ nhị chiêu liền phát sinh 180° đại nghịch chuyển.

Roi vào hạ phong người, ngược lại là Vô Đạo ngũ trọng Viên Côn.

"Làm sao có thể?"

Viên Côn lên tiếng kinh hô, kinh hãi trên mặt tràn đầy không dám tin vẻ.

Một cái Vô Đạo tam trọng võ giả, lại có thể bộc phát ra đánh lui Vô Đạo ngũ trọng thực lực, này vượt quá Viên Côn dự kiến.

Viên Côn cho rằng La Phàm là một có thể tùy ý vuốt ve mềm như trái hồng, cho tới giờ khắc này mới phát hiện, nguyên lai La Phàm đúng là một khối khó có thể đá động thiết bản.

"Để cho ngươi thất vọng rồi a!"

La Phàm tà tà cười cười, trong tay thượng phẩm bảo thương lần nữa công xuất, nhất thương quét ngang, hàn quang lập loè đầu thương ở trong hư không kéo ra một đạo óng ánh hồ quang.

Tiếp tục thi triển Diệp Lăng Kính, La Phàm mỗi nhất thương công xuất đều có tam trọng lực lượng, tương đương với ba cái chính mình đồng thời một kích.

Với tư cách là trung phẩm vũ kỹ, Diệp Lăng Kính đầy đủ La Phàm tu vi đến Võ Đạo lục trọng, cũng còn có thể bạo phát tam trọng lực lượng, hiện tại mới là Võ Đạo tam trọng tu vi, kia tam trọng lực lượng vô cùng dồi dào.

"Người cho rằng ta sợ người sao?"

Viên Côn hừ lạnh một tiếng, kiểm pháp biến đổi, càng thêm đại khai đại hợp, uy thế hung mãnh.

Đây là một môn Thiên Cực Tông kiểm thuật, chịu qua Cung Chân Thuận tự mình chỉ điểm, tạo nghệ cực cao, Viên Côn thi triển ra, thực lực so với lúc trước lại tăng lên một bậc.

Đinh ——

Thương kiếm giao kích, một tiếng giòn vang, một kích này, Viên Côn không có lui nữa, cùng La Phàm chiến cái lực lượng ngang nhau.

Viên Côn thực lực, tại Võ Đạo ngũ trọng sơ kỳ, cũng là ở vào cực hạn tồn tại, thi triển cái này Thiên Cực Tông kiểm thuật, thậm chí có thể cùng ngũ trọng trung kỳ tranh phong, mặc dù La Phàm mỗi nhất thương đều bộc phát ra tam trọng lực lượng, Viên Côn cũng có thể chính diện đánh một trận, không rơi vào thế hạ phong.

Đinh đinh đinh đinh...

Thanh thúy tiếng nổ vang, liên tục vang lên.

La Phàm thương thuật, Viên Côn kiểm pháp, xuất thủ đều là cực kỳ nhanh chóng, uy lực cũng là cực kỳ cường đại, liên tục va chạm, tia lửa bắn tung toé, trong lúc nhất thời người này cũng không thể làm gì được người kia.

Một bên, Tô Âu Huyền rời khỏi hơn mười trọng, hai người công kích quá mạnh liệt, nặng mặc dù tại Võ Đạo tam trọng võ giả, có cực kỳ cực hạn thực lực, lúc này lại căn bản không phải rảnh tay.

"Ta chính là Võ Đạo ngũ trọng võ giả, nội lực hùng hậu, nhất thời nửa khắc, sẽ không kiệt lực, La Phàm, người bắt quả Võ Đạo tam trọng, hắc hắc... Ta xem người có thể kiên trì đến bao lâu."

Viên Côn nhẹ nhàng cười một tiếng, nói.

La Phàm toàn lực xuất thủ, điều động toàn thân mỗi một tác cơ bắp lực lượng, thậm chí, Viên Côn kiểm thuật làm hắn cảm thấy không nhỏ áp lực, làm hắn tinh thần cao độ kích thích, mỗi một lần xuất thương, đều tận khả năng nhanh hơn, càng mạnh, trong thân thể tiềm năng một tia một tia nghiền ép mà ra.

La Phàm thực lực cường đại, ở chỗ thân thể cường độ, nội lực cường độ chỉ là lên phụ trợ tác dụng mà thôi, tiêu hao được không lớn.

La Phàm tu luyện Nguyên Dương Chân Mạch Công, khuếch trương tăng kinh mạch, nội lực so với phổ thông Võ Đạo tam trọng võ giả càng thêm hùng hậu, chỉ là thi triển Diệp Lăng Kính, đầy đủ La Phàm chiến đấu thời gian rất lâu.

Mà thôi La Phàm thân thể mạnh, nhất thời nửa phần cũng sẽ không cảm thấy mỏi mệt, mà Viên Côn nội lực, lại là dùng một phần liền ít đi một phần.

Luận chiến đấu bền bỉ, La Phàm thế nhưng là một điểm cũng không sợ Viên Côn.

Thật muốn đánh đến hết lực, trước ngã xuống người kia, khẳng định không phải là La Phàm.

Lại còn...

La Phàm một tiếng cười lạnh, nói: "Người cho rằng người có thể tại ta thương dưới có thể kiên trì bao lâu?"

La Phàm bình khí, thế nhưng là thượng phẩm bảo thương, Viên Côn bình khí, chỉ là trung phẩm bảo kiếm, trong đó chênh lệch một cái phẩm cấp, phẩm chất có chênh lệch cực lớn.

Nhất thời nửa khắc Viên Côn trung phẩm bảo kiếm còn có thể cùng thượng phẩm bảo thương chống lại được, một lúc sau, khẳng định không chịu nổi.

La Phàm lời làm Viên Côn thần sắc khê biến, hiển nhiên, hắn cũng ý thức được chính mình bình khí không bằng La Phàm vẫn đề.

Bất quá, La Phàm thương thuật công kích mười phần mãnh liệt, lại còn tốc độ cực nhanh, làm hắn Võ Đạo này ngũ trọng trong lúc nhất thời cũng khó có thể thoát thân, chỉ có thể kiên trì tiếp tục chiến đấu kịch liệt.

"Ta lấy hùng hậu nội lực quán chú thân kiếm, chiến đấu bên trong đối với bảo kiếm phá hư trình độ rất nhỏ, nhất thời nửa khắc không đến mức triệt để hư hao, La Phàm bắt quả Võ Đạo tam trọng mà thôi, loại này cường độ cao chiến đấu có thể kiên trì bao lâu? Hắn nhất định sẽ sớm ngã xuống!"

Viên Côn trong nội tâm nghĩ lại, nhất thời an định rất nhiều, một trận chiến này cuối cùng thắng lợi, cuối cùng là thuộc về hắn.

Viên Côn một bên ngăn cản La Phàm thương thuật, đồng thời cũng mãnh liệt đánh trả, để cho hai người thủy chung bảo trì cường độ cao chiến đấu kịch liệt, loại cường độ này chiến đấu, đối với thể lực, nội lực tiêu hao đều là cực kỳ nhanh chóng.

"La Phàm... Ngươi tất nhiên trước ngã vào dưới kiếm của ta!"

Viên Côn gầm nhẹ một tiếng, mặt mũi tràn đầy vẻ hung ác.

La Phàm khinh thường một tiếng cười lạnh, không hề đáp lời, toàn tâm thần dung nhập vào chiến đấu, mỗi nhất thương đều điều động toàn thân lực lượng công kích, lại còn tỉ mỉ cảm thụ lực lượng trong cơ thể biến hóa, kinh đạo vận chuyển, nhiều lần tìm tòi càng tốt phát lực kỹ xảo, tận khả năng đem trong thân thể ẩn chứa lực lượng, lấy càng thêm thực lực cường đại bạo phát đi ra.

Năm mươi chiêu.

Tám mươi chiêu.

Một trăm chiêu.

Hai người chiến đấu kịch liệt trên trăm chiêu, chiến cuộc hay là cực kỳ kịch liệt, hai người xuất thủ thực lực một chút cũng không thể so với vừa mới lúc chiến đấu hạ thấp, như trước bảo trì tại đỉnh phong trạng thái.

"Hơn trăm chiêu, tiểu tử này hắn là kiên trì không được bao lâu a?"

Viên Côn trong nội tâm nghĩ lại: "Loại cường độ này chiến đấu, ta lại tiếp tục một trăm chiêu đều không có vấn đề, nhất định có thể đem hắn kéo chết."

...

Bầu trời xa xa, đại hắc ngưu, Cung Chân Thuần đồng dạng tại chiến đấu kịch liệt, với tư cách là Man Thú, chân đạo cường giả, bọn họ chiến đấu lực bền bỉ kinh người, La Phàm cùng Viên Côn kịch đấu trên trăm chiêu, đối với bọn họ mà nói, chỉ là trong một giây lát thời gian.

"Sức sinh, người thân là Man Thú, lại cho Võ Đạo tam trọng La Phàm làm tọa kỵ, giữa các người nhất định quan hệ sâu a? Mục đích của người là bảo vệ hắn? Hắc hắc...!"

Cung Chân Thuần không ngừng thi triển kiếm thuật đối với đại hắc ngưu tấn công mạnh, hắc hắc cười lạnh: "Đáng tiếc, rất nhanh hắn sẽ chết."

Đại hắc ngưu đối với La Phàm lại là một chút cũng không lo lắng, toàn thân nó yêu khí cuộn cuộn, hai cái sừng trâu tách ra mãnh liệt ô quang, ở trên trời xoắn động, tựa như kinh thể kiếm thuật, đem Cung Chân Thuần kiếm thuật nhất nhất ngăn lại.

Đại hắc ngưu nhếch miệng, đồng dạng cười lạnh: "Hắc hắc... Điểm này không cần người quan tâm, cho dù các người Thiên Cực Tông bồi dưỡng kia cái tiểu gian tặc chết mười lần, La Phàm cũng sẽ không có bất kỳ sơ xuất."

Đại hắc ngưu thái độ, ngược lại là làm Cung Chân Thuần kinh ngạc, khó hiểu đối phương vì sao đối với La Phàm như vậy có lòng tin.

La Phàm bất quá Võ Đạo tam trọng mà thôi, có thể cùng Viên Côn chiến cái lực lượng ngang nhau, cũng đã là cực kỳ hiếm thấy chiến lực, toàn bộ Giang Châu trong lịch sử cũng khó khăn tìm.

Dưới cái nhìn của Cung Chân Thuần, La Phàm tất nhiên đã là thi triển ra tới cường thực lực, lấy ra tất cả át chủ bài, tài năng đạt tới tình trạng như thế.

Hiện tại, hai người chiến đấu kịch liệt đã qua trăm chiêu, La Phàm cường thịnh trở lại, tu vi tại nơi này, chỉ là Võ Đạo tam trọng mà thôi, theo Cung Chân Thuần đoán chừng, còn có hơn mười hai mươi chiêu, La Phàm tất nhiên không cách nào nữa bảo trì loại cường độ này chiến đấu.

Chỉ cần hắn khí tức một yếu, tốc độ một chậm, thực lực một giảm, tại Viên Côn công kích đến hắn phải chết không thể nghi ngờ.

"Người đối với hắn ngược lại là thật sự có lòng tin." Cung Chân Thuần hừ lạnh một tiếng.

Đại hắc ngưu tướng Cung Chân Thuần kiếm thuật nhất nhất hóa giải, hắc hắc cười lạnh: "Người hay là đa số chính mình khả năng cầu nhiều phúc a, liền người bây giờ chút thực lực ấy, hắc hắc... Cách cái chết thế nhưng là không xa."

...

Thời gian nhanh chóng, La Phàm cùng Viên Côn lại chiến đấu kịch liệt hai mươi chiêu.

La Phàm một chút cũng không thấy mỏi mệt vẻ, thương thuật như trước hung mãnh vô cùng, lực lượng kinh người.

Này làm Viên Côn rất là ngoài ý muốn, coi như là một người Võ Đạo tứ trọng võ giả, chiến đấu kịch liệt đến bây giờ, cũng nên sẽ có lực bất tòng tâm cảm giác.

La Phàm nhất thương lại nhất thương, thực lực không chỉ không có hạ thấp, ngược lại trong chiến đấu chịu ma luyện, xuất thủ càng thêm thành thạo, lực lượng nhất thương so với nhất thương càng thêm hung mãnh.

Răng rắc ——

Làm hai người chiến đấu đến hơn một trăm năm mươi chiêu, trong lúc bất chợt một tiếng vỡ vang lên.

Viên Côn trong tay trung phẩm bảo kiếm, cùng La Phàm trong tay thượng phẩm bảo thương va chạm, đứt gãy thành hai đoạn.

Bảo kiếm đứt gãy, Viên Côn thần sắc đại biến, trong nội tâm một sợ, nhất thời hồn kinh sợ gan tang.

La Phàm thương thuật chỉ mãnh liệt, nếu không binh khí, như thế nào ngăn cản?

Viên Côn có tự mình hiểu lấy, không có binh khí, La Phàm trong tay thượng phẩm bảo thương từng phút đồng hồ có thể đem hấn đưa vào chỗ chết.

"Cung trưởng lão cứu ta!"

Viên Côn vội vàng một thân kinh hô, dưới chân bộ pháp liên đập, thân thể trong chớp mắt hướng phía sau bắn tới, kéo ra cùng La Phàm cự ly.

"Thoát được sao!"

La Phàm hai chân đạp đất, mặt đất xuất hiện hai cái dấu chân thật sâu, thân thể giống như mũi tên rời cung nổ bắn ra về phía trước, phóng tới Viên Côn.

Ồ ——

Trong tay thượng phẩm bảo thương một đâm, ở trong hư không đâm ra một đạo thẳng tắp hàn quang, không khí bị một phát này xé rách, phát ra một tiếng bén nhọn đâm vang.

Viên Côn lui về phía sau tốc độ, kia cực vượt được La Phàm toàn lực bạo phát về phía trước chạy nước rút, hai người cự ly nhanh chóng tới gần.

Viên Côn trong hai mắt, phản chiếu xuất thượng phẩm bảo lưỡi lê tới hàn quang, tại hấn trong con mắt càng lúc càng lớn, để cho hấn hai mắt nhất thời hóa thành kinh khủng.

"Không ——!"

Làm trong mắt hàn quang đến cường thịnh nhất một khắc này, Viên Côn một tiếng thét lên.

Phốc ——

Thượng phẩm bảo thương trong chớp mắt đâm vào Viên Côn lồng ngực, xuyên qua cả người, mũi thương từ sau lưng xuyên thấu, máu tươi tiêu xạ.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Người dám tổn thương ngu gia bờ mông

Viên Côn cúi đầu, nhìn nhìn xuyên thấu lồng ngực trường thương.

Hắn há miệng, trong miệng máu tươi tuôn ra, chảy xuôi hạ xuống.

Hắn khoát tay, muốn đem xuyên thấu lồng ngực trường thương nhổ ra, nhưng hai tay vừa mới tới gần báng thương, liền vô lực rũ xuống.

Viên Côn trong mắt sáng bóng nhanh chóng âm đạm, mí mắt vô lực rũ xuống, miệng mũi trong đó không hề có hô hấp, đã mệnh tuyệt.

Bầu trời xa xa, trong lúc kịch chiến Cung Chân Thuần chấn động.

Viên Côn chết thì đã chết, hấn cũng không đau lòng.

Thế nhưng, Viên Côn chính là Võ Đạo ngũ trọng tu vi, lại bị Võ Đạo tam trọng La Phàm giết chết, kết quả này lại là làm Cung Chân Thuần cực kỳ kinh ngạc.

Có thể vượt cấp khiêu chiến võ giả, vốn là hiếm thấy, cho dù là tông môn bên trong, cũng là rất nhiều năm mới có thể ngẫu nhiên xuất hiện một cái.

Mà La Phàm, lại là vượt lưỡng trọng cảnh giới đem Viên Côn đánh chết, này so với bình thường mà nói vượt cấp khiêu chiến càng thêm hiếm thấy, mặc dù lấy Cung Chân Thuần chân đạo nhị trọng kiến thức, đều cảm thấy cực kỳ kinh ngạc.

"Tại ngươi ngu gia trước mặt, còn dám phân tâm, hắc. . . !"

Đại hắc ngưu một tiếng cười lạnh, sừng trâu ô quang đại thịnh, đem trên không trung hắc sắc kiếm mang cán nát mảnh, thân thể hướng Cung Chân Thuần trực tiếp va chạm.

Đại hắc ngưu tốc độ, nhanh bức nào, Cung Chân Thuần thoáng phân tâm, liền xông đến trước mặt, sừng trâu nhảy lên, tựa như đồng nhất đạo gai nhọn hung hăng đâm vào Cung Chân Thuần lồng ngực.

Này một đôi sừng trâu, so với địa cấp hạ phẩm Bảo Bình đều càng kiên cố hơn, lần này nếu là đánh trúng, Cung Chân Thuần lồng ngực khẳng định được đâm cái xuyên thấu.

Cung Chân Thuần vội vàng một kiếm phong ngăn cản.

Sừng trâu cùng địa cấp hạ phẩm bảo kiếm đụng vào nhau, phát ra một tiếng nổ vang.

Cung Chân Thuần vội vàng ở giữa phòng ngự, lại là khó có thể chống lại đại hắc ngưu này toàn lực va chạm một kích, địa cấp hạ phẩm bảo kiếm chấn động mạnh, Cung Chân Thuần thân thể như bị trọng kích, lại hướng phía sau nổ bắn ra, trong miệng lại một lần nữa tràn ra máu tươi.

"Chơi với ngươi lâu như vậy, chính là cho cơ hội La Phàm, để cho hắn buông tay đánh một trận, hắc hắc. . . Hiện tại bọn họ chiến đấu đã chấm dứt, giữa chúng ta cũng nên kết thúc."

Đại hắc ngưu nhếch miệng cười cười, nói.

Cung Chân Thuần nghe vậy nhất thời đen lại mặt, hắn và đại hắc ngưu chiến đấu kịch liệt lâu như vậy, thế nhưng là vận dụng địa cấp hạ phẩm bảo kiếm, thực lực toàn bộ triển khai, đã toàn lực ứng phó, có thể đại hắc ngưu lại nói chỉ là cùng hắn vui đùa một chút?

Này làm Cung Chân Thuần trong nội tâm sinh ra một cỗ không ổn cảm giác, chẳng lẽ lại đại hắc ngưu còn có càng mạnh thủ đoạn không có thi triển?

Đại hắc ngưu vừa mới nói xong, miệng rộng mở ra, kia cuộn cuộn như mây hắc sắc yêu khí nhất thời hướng nó trong miệng hội tụ mà đến.

Hắc sắc yêu khí hội tụ ở trong miệng, ngưng luyện trở thành chất lỏng, hóa thành một đoàn hắc sắc thủy lưu.

Thủy cầu tuy chỉ có thường nhân đầu cỡ, nhưng cũng không quy tắc, thấp thoáng có thể thấy ba đào mãnh liệt, làm cho người ta cảm giác đây không giống là một đoàn thủy cầu, mà như một mảnh đại hải mênh mông.

Đại hắc ngưu rống to một tiếng, hắc sắc thủy cầu giống như phát pháo đạn nổ bắn ra, hướng Cung Chân Thuần bắn tới.

Cung Chân Thuần nhất thời cảm ứng được nguy hiểm, thân ảnh lóe lên, vội vàng xa xa bay ngược.

Thế nhưng hắc sắc thủy cầu lại là tập trung vào Cung Chân Thuần thân ảnh, dù cho Cung Chân Thuần né tránh đang lúc cố ý biến ảo phương hướng, hắc sắc thủy cầu cũng đồng dạng biến ảo phương hướng đuổi theo.

Ngần gần ba cái hô hấp không được, hắc sắc thủy cầu liền truy đuổi lên Cung Chân Thuần.

Cung Chân Thuần vội vàng một kiếm huy xuất, kiếm mang nổ bắn ra, đem nổ bắn ra mà đến hắc sắc thủy cầu bỏ vừa vụn.

Oanh ——

Hắc sắc thủy cầu giống như là cái tạc đạn thông thường chọt nổ tung, phát ra một tiếng chấn thiên bạo vang.

Trong chớp mắt, uy lực bạo tạc liền bao trùm phương viên tầm hơn mười trượng, khắp thiên không tối mờ mịt một mảnh.

Chọt nổ tung hắc sắc thủy cầu lại biến thành cuộn cuộn yêu khí, giống như thủy lưu đồng dạng, trở lại đập hư mà đến đại hắc ngưu dưới chân.

Làm hắc sắc yêu khí rút đi, trên không trung hiển lộ ra Cung Chân Thuần thân ảnh.

Cung Chân Thuần xuất hiện ở lúc trước vị trí hơn hai mươi trượng có hơn, một thân áo bào rách tung toé, vết máu loang lổ, hiển lộ cực kỳ chật vật.

Trên mặt của Cung Chân Thuần, cũng có được vài đạo vết thương, đột nhiên thân thể của hắn nhoáng một cái, 'Oa' một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi.

Hiển nhiên tại hắc sắc thủy cầu bùng nổ trong nháy mắt đó, nhận lấy cực kỳ đáng sợ lực xung kích, bị thương không nhẹ.

Cung Chân Thuần lúc này, sắc mặt cực kỳ tối tăm phiền muộn, hai mắt bên trong, tràn đầy tức giận hỏa diễm cùng khắc cốt sát cơ.

"Súc sinh, ngươi thật sự chọc giận bản tọa, không nên phân ra cái ngươi chết ta sống, ngươi cho rằng bản tọa thật sự sợ ngươi này đầu man cấp nhất giai bốn vỏ súc sinh?"

Cung Chân Thuần thanh âm trầm thấp quát, trong hai mắt lộ ra mà ra mực quang cực kỳ ngoan lệ.

Đại hắc ngưu có chút hăng hái nhìn nhìn Cung Chân Thuần, miệng nghiêm mật nói: "Dù thế nào? Đến trình độ này ngươi còn có sát chiêu không có thì triển không thành, tới tới tới. . . Thi triển ra nhìn xem, ngưu gia cho ngươi thua được tâm phục khẩu phục."

Cung Chân Thuần bị thương, từ vừa rồi đại hắc ngưu bạo phát tốc độ phán đoán, biết mình chạy trốn vô vọng, trừ phi trước đem đại hắc ngưu đánh chết.

Cung Chân Thuần hai mắt, trong lúc bất chợt sinh ra một vòng huyết hồng vẻ, hiển lộ cực kỳ yêu dị.

Chỉ thấy hắc đốm trong tay địa cấp hạ phẩm bảo kiếm ném đi, sau đó một chưởng vỗ vào chính mình lồng ngực.

Phốc ——

Một đạo máu tươi từ Cung Chân Thuần cổ họng bên trong phun ra, sắc mặt của hắn nhất thời tái nhợt vài phần.

"Oa kháo. . . Ngươi tự mình hại mình a, ha ha. . . Điểm này ngưu gia có thể không sánh bằng ngươi."

Đại hắc ngưu thấy thế, nhếch miệng cười nói, thần thái rất là nhẹ nhõm.

Tuy Cung Chân Thuần cử động lần này quái dị, nhưng hiển nhiên, đại hắc ngưu cũng có được cường đại át chủ bài, mười phần tự tin.

Xa xa mặt đất, La Phàm, Tô Ấu Huyền đứng chung một chỗ, hai người đối với Cung Chân Thuần cử động đều khẽ nhíu mày, Cung Chân Thuần đầu tiên là tự mình hại mình, kế tiếp muốn thi triển thủ đoạn, sợ là rất không thông thường.

Kia phun ra máu tươi, vừa vận xuất tại ném đến trên không địa cấp hạ phẩm bảo kiếm.

Địa cấp hạ phẩm bảo kiếm quay tròn vừa chuyển, đem tất cả máu tươi đều hấp thu tiến vào, thân kiếm nhất thời nổi lên huyết hồng sắc sáng bóng, biến thành một chuỗi huyết kiếm.

"Để cho ngươi thử một chút bản tọa chung cực sát chiêu —— Huyết Kiếm Thuật!"

Cung Chân Thuần quát lạnh một tiếng, vung tay lên, một luồng hắc sắc chân khí bắn ra, quần quanh lấy huyết hồng sắc địa cấp hạ phẩm bảo kiếm, nổ bắn ra mà ra.

CHÍU...U...U! ——

Huyết kiếm xét qua thiên không, sản sinh một đạo yêu dị huyết quang, không khí bị thiết cát, sinh ra bén nhọn chói tai âm thanh.

Một kiếm này tốc độ, lực lượng, đều vượt xa Cung Chân Thuần lúc trước kiếm thuật, cực kỳ đáng sợ.

Đại hắc ngưu kia tùy ý trên mặt, trong nháy mắt này đều lộ ra một tia ngưng trọng.

Bất quá, đại hắc ngưu tốc độ phản ứng cực kỳ mau lẹ, chỉ thấy hắn một cái bầy đầu, cong cong sừng trâu liền quét tại nổ bắn ra mà đến huyết sắc kiếm quang phía trên, huyết sắc kiếm quang bị đánh trúng bắn ra mà quay về.

Bất quá, theo Cung Chân Thuần hư tay vẽ một cái, kia huyết sắc kiếm quang nháy mắt liền chuyển biến phương hướng, lại hướng đại hắc ngưu giết tới đây.

Một kiếm này, trực tiếp thẳng hướng đại hắc ngưu thân thể.

Đại hắc ngưu vội vàng điều chỉnh phương hướng, ngưu đầu bãi xuống, lại đem huyết sắc kiếm quang ngăn trở, khiến cho bắn ngược mà quay về.

Bất quá, đại hắc ngưu vội vàng quay người, đảm nhiệm ai nấy đều thấy được, ngăn trở một kiếm này nó hiển lộ hết sức hết sức.

Cung Chân Thuần đứng ở trên trời, chỉ là nhẹ nhàng phát tay, trên không trung huyết kiếm lần nữa hướng đại hắc ngưu đánh tới, đâm về bên kia thân thể.

Đại hắc ngưu hình thể khổng lồ, có thể được công kích địa phương rất nhiều, huyết sắc kiếm quang tốc độ vừa nhanh, lần này đại hắc ngưu quay người không kịp, huyết sắc kiếm quang nhất thời liền đã đâm trúng cái mõng của nó.

CHÍU...U...U! một chút, huyết sắc kiếm quang từ đại hắc ngưu trên mõng đột chợt lóe lên, rơi xuống một mảnh lông màu đen.

Nháy mắt sau đó, đại hắc ngưu trên móng đất xuất hiện một đạo vết máu.

"Ai ôi!!!. . .!"

Đại hắc ngưu kêu sợ hãi một tiếng, quát: "Người dám tổn thương ngưu gia bờ móng!"

Tuy nói đại hắc ngưu bị thương, nhưng Cung Chân Thuần lúc này nội tâm lại là kịch chấn.

Bình khí của hắn, thế nhưng là một kiện địa cấp thượng phẩm Bảo Bình, lại còn, là tại hắn thi triển Huyết Kiếm Thuật trạng thái, kia huyết kiếm một đâm, coi như là chân đạo tam trọng, tứ trọng võ giả, bị đâm trúng thân thể cũng phải bị đâm cái xuyên thấu.

Thế nhưng, huyết kiếm đâm trúng đại hắc ngưu, lại chỉ là chém rụng một mảnh lông màu đen, tựa hồ liền da trâu cũng không có có thể đâm thủng, vền vền là tại trên móng đất để lại một đạo vết máu mà thôi, này lực phòng ngự cũng quá kinh khủng a?

Đây đã là Cung Chân Thuần thông qua tự mình hại mình bộc phát ra chí cường công kích, thi triển Huyết Kiếm Thuật, tác dụng phụ to lớn, hắn ít nhất nửa năm trong thời gian thân thể suy yếu, vô pháp vận dụng nửa điểm chân khí, kết quả là chỉ thương đại hắc ngưu da lông, làm hắn là thật chán kinh.

"Sức sinh này da lông cứng rắn, ta cũng không tin trên đầu của hắn da thịt lực phòng ngự cũng mạnh như vậy, toàn thân cao thấp lại không có sơ hở! Nó gần không được Huyết Kiếm Thuật công kích, chung quy chết ở bốn tọa dưới thân kiếm."

Cung Chân Thuần trầm nghĩ trong lòng, phát tay, huyết kiếm tiếp tục nổ bắn ra, hóa thành một đạo huyết sắc kiếm quang thẳng hướng đại hắc ngưu.

Huyết Kiếm Thuật này một thi triển, Cung Chân Thuần liền cùng tâm thần tương liên, chỉ cần chút ít chân khí liền có thể đủ ngự sử nó ly thể công kích, vô luận là biến hóa, hay là tốc độ, lực lượng, đều so với hắn lấy tay thi triển kiếm thuật thì lợi hại nhiều lắm.

Bởi vậy, Cung Chân Thuần tuy rung động đại hắc ngưu lực phòng ngự, vậy do Huyết Kiếm Thuật này hắn còn là cảm giác nắm chắc thắng lợi trong tay.

Đại hắc ngưu trên móng đất trúng một kiếm, mặc dù chỉ là đã thương da lông, nhưng là cẩn thận rất nhiều.

"Tiểu tử, lão Ngưu không với người tới thật sự thật đúng là không được."

Đại hắc ngưu quát lạnh một tiếng, chỉ thấy nó trong lúc bất chợt dựng đứng lên, giống như là hình người đứng thẳng.

Hai cái móng sau đứng ở hắc sắc yêu khí, hai cái móng trước nhưng lại như là đồng nghiệp tay đồng dạng, linh hoạt bắt đầu huy động.

Cuốn cuộn như mây hắc sắc yêu khí, tại đại hắc ngưu trong tay hóa thành một đường thật dài thủy lưu, giống như là một đầu lao nhanh sông lớn.

"Đại hắc ngưu vậy mà có thể thi triển vũ kỹ?" Xa xa xem cuộc chiến Tô Ấu Huyền kinh hô một tiếng.

La Phàm mỉm cười, đối với đại hắc ngưu chi tiết, hắn đương nhiên rất rõ ràng, cho nên cho dù đại hắc ngưu trong móng đất một kiếm, hắn cũng không chút nào lo lắng.

Nhìn nhìn đại hắc ngưu dạng chó hình người động tác, Cung Chân Thuần trên mặt cũng lộ ra vẻ ngạc nhiên, hắn còn chưa từng thấy được kia đầu Man Thú lúc chiến đấu, hội như một người đồng dạng đứng lên thi triển vũ kỹ.

Kia cuộn cuộn hắc khí tại nó trên tay hóa thành một đầu giống như sông lớn đồng dạng thủy lưu, đánh giá mà lại xem như vũ kỹ a! Cung Chân Thuần nghĩ thầm.

Tuy đại hắc ngưu động tác quái dị, nhưng Cung Chân Thuần đối với Huyết Kiếm Thuật của mình vẫn rất có lòng tin, cũng không tin đại hắc ngưu bằng kia yêu khí biến thành thủy lưu liền có thể ngăn trở.

Nháy mắt thời gian, huyết hồng kiếm quang liền bắn đến đại hắc thân bò.

Đại hắc ngưu cũng không quay đầu lại, hai cái móng bò hất lên, màu đen kia thủy lưu trong chớp mắt vuren dài đến sau lưng, ngăn cản tại huyết hồng kiếm quang lúc trước.

Huyết hồng kiếm quang bắn vào thủy lưu bên trong, tốc độ trong chớp mắt dừng lại, giống như lâm vào vũng bùn thông thường.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Bắt giữ Cung Chân Thuần

Cung Chân Thuần chân động, vội vàng đem hết toàn lực không chế huyết kiếm, dục vọng từ thủy lưu bên trong tránh thoát xuất ra.

Nhưng mà, huyết kiếm tiến nhập thủy lưu, cũng là bị kia thủy lưu một cuốn, nhất thời quay tròn xoay tròn, phía trên hắc sắc chân khí nháy mắt liền bị thủy lưu súc được sạch sẽ.

Cung Chân Thuần nhất thời mất đi đối với huyết kiếm không chế.

Huyết kiếm tại giống như sông lớn lao nhanh thủy lưu, tiếp tục xoay tròn, phía trên huyết khí cũng ở nhanh chóng tiêu thất, bị thủy lưu cường ép súc, ngăn ngừa hai cái hồ hấp, trên thân kiếm huyết sắc biến mất, biến thành bình thường địa cấp hạ phẩm bảo kiếm.

Huyết khí tiêu thất, Cung Chân Thuần cùng huyết kiếm tâm thần liền tiếp cũng đã đoạn, hần triệt để mất đi chuỗi này địa cấp hạ phẩm bảo kiếm.

Cảnh này khiến Cung Chân Thuần trong nội tâm chân động, thần sắc trong chớp mắt ngạc nhiên, lộ ra vẻ hoảng sợ.

Huyết Kiếm Thuật đã là Cung Chân Thuần tối cường sát chiêu, vì thế hần tự mình hại mình, bức ra một ngụm trong lòng tinh huyết tế kiếm, nguyên khí đại thương, nhận lấy cực kỳ nghiêm trọng phản phệ.

Hiện tại, liền ngay cả Huyết Kiếm Thuật cũng bị đại hắc ngưu phá vỡ, Cung Chân Thuần tự nhiên là hồn kinh sợ gan tang.

Thừa dịp trên người lực lượng còn không có triệt để tiêu thất, Cung Chân Thuần vội vàng quay người mà chạy, hướng bầu trời xa nhanh chóng chạy xa.

"Đã thương ngưu gia bờ mông, ngươi còn muốn chạy trốn?"

Đại hắc ngưu nhếch miệng cười cười, điều khiển thủy lưu hất lên, địa cấp hạ phẩm bảo kiếm giống như đạo lưu quang, nổ bắn ra đến La Phàm trước mặt, ngược lại cắm ở La Phàm chân trước.

Trên không trung, đại hắc ngưu hai móng trước rơi xuống, thủy lưu hóa thành cuộn cuộn như mây yêu khí, sau đó trên không trung bốn vó lao nhanh, giống như đám mây đen hướng Cung Chân Thuần đuổi theo.

Cung Chân Thuần lúc này đã suy yếu, tốc độ so với bình thường chậm một đoạn, lại còn theo phản phệ càng ngày càng nghiêm trọng, thân thể càng ngày càng suy yếu, tốc độ cũng càng ngày càng chậm.

Ngán ngùng mấy hơi thở, đại hắc ngưu liền truy đuổi đến Cung Chân Thuần sau lưng.

Cung Chân Thuần sắc mặt tuyệt vọng, biết mình trốn không thoát, dứt khoát đứng tại không trung, quát lớn: "Ta chính là Thiên Cực Tông trưởng lão, nếu dám giết ta, bốn tông Tông chủ tất để cho ngươi Huyền Dương Tông nợ máu trả bằng máu!"

"Ta tin ngươi tà!"

Đại hắc ngưu quát lạnh nói, ngưu trong mắt hiện lên lạnh duệ hào quang, nó cũng không quan tâm cái gì Thiên Cực lửa giận của Tông chủ.

La Phàm nghe vậy, lại là thần sắc khê động, vội vàng hô: "Lưu lại hần một mạng!"

Ở trong Giang Châu Thành, La Phàm thông qua người bên ngoài ngôn luận thoáng biết một chút Thiên Cực Tông cùng Huyền Dương Tông ân oán.

Nghe nói hai mươi năm trước, Thiên Cực Tông Tông chủ Võ Cuồng Tôn, hướng Huyền Dương Tông Tông chủ Triệu lay động ma phát ra sinh tử khiêu chiến, cuối cùng tại trong quyết đấu đánh chết Triệu lay động ma.

Từ tin tức này có thể đoán được, Thiên Cực Tông chủ Võ Cuồng Tôn thực lực tất nhiên cực kỳ cường đại.

Huyền Dương Tông trước mắt Tông chủ là Cố Mệnh Thu, La Phàm không biết Cố Mệnh Thu cùng Võ Cuồng Tôn so sánh, thực lực như thế nào, nhưng Võ Cuồng Tôn có thể đánh chết Huyền Dương Tông đời trước Tông chủ, chắc hẳn Cố Mệnh Thu thực lực thắng cho hần tính khả năng cực thấp.

Nói cách khác, Cố Mệnh Thu hẳn là đã sớm khiêu chiến Võ Cuồng Tôn, vì đời trước Tông chủ báo thù rửa hận.

Cho nên, La Phàm suy đoán, Huyền Dương Tông chủ Cố Mệnh Thu thực lực, hẳn là không bằng Thiên Cực Tông chủ Võ Cuồng Tôn.

Cung Chân Thuần này chính là chân đạo nhị trọng cường giả, tại Thiên Cực Tông địa vị khẳng định không thấp, Viên Côn đã chết không quan trọng, nếu là Cung Chân Thuần chết rồi, tất nhiên dẫn phát lửa giận của Võ Cuồng Tôn.

Đến lúc sau, Võ Cuồng Tôn nếu là bởi vì Cung Chân Thuần chi tử mà nổi bão, chạy đến Huyền Dương Tông đòi người, nếu như Cố Mệnh Thu không phải là đối thủ của Võ Cuồng Tôn, chỉ sợ là không bảo vệ được La Phàm cùng đại hắc ngưu.

Cung Chân Thuần này, tạm thời còn phải lưu lại hần một mạng.

Đại hắc ngưu vốn chuẩn bị một chân giẫm bạo Cung Chân Thuần đầu, nghe được La Phàm một hô, mới cải biến ý nghĩ, một chân đạp trên ngực Cung Chân Thuần.

Cung Chân Thuần nhất thời miệng phun máu tươi, trên không trung bạo rồi khỏi hơn mười trượng, thân thể té xuống đất.

Bất đầu nay đã suy yếu hần, chịu đại hắc ngưu một đề, cũng bị giẫm cái bị gãy vỡ, lần này té rớt đầy đất, sợ là được trực tiếp ngã chết.

Đại hắc ngưu bay về phía trước, dưới chân cuộn cuộn như mây hắc sắc yêu khí bay ra, Cung Chân Thuần còn chưa tiếp đất, liền bị kia yêu khí cuốn lên.

Rất nhanh đại hắc ngưu liền dẫn Cung Chân Thuần đã bay trở lại, rơi vào La Phàm, Tô Ấu Huyền phía trước.

Cung Chân Thuần trong cơ thể, có hắc khí tuôn động, đại hắc ngưu dùng yêu khí phong ấn hần, còn có Cung Chân Thuần bản thân trọng thương, Huyết Kiếm Thuật phản phệ theo đại hắc ngưu kia một chân đã triệt để đến nơi, cả người một chút khí lực cũng không có, cho dù là tại Võ Đạo tam trọng La Phàm trước mặt, cũng không còn sức phản kháng.

Đại hắc ngưu nhìn nhìn La Phàm, không hiểu nói: "Lưu lại cái thằng này làm gì vậy? Lão Ngưu ta một cước giết chết hần sự tình."

La Phàm khẽ lắc đầu, nói: "Tuy phụ cận không ai thấy được một trận chiến này, nhưng hần đến đây ngăn trở chúng ta, Thiên Cực Tông khẳng định biết được, hần nếu là chết rồi, Thiên Cực Tông khẳng định trách tội đến trên đầu chúng ta."

Thiên Cực Tông chủ Võ Cuồng Tôn hai mươi năm trước, từng từng đánh chết Huyền Dương Tông đời trước Tông chủ Triệu lay động ma, thực lực rất mạnh, Võ Cuồng Tôn nếu là trên Huyền Dương Tông đời người, mà người này nếu không phải tại, e rằng sẽ khiến một hồi đại chiến.

Nếu là Huyền Dương Tông không người chống lại được Võ Cuồng Tôn, tự nhiên là không bảo vệ được chúng ta, cho nên, người này tạm thời để cho hần còn sống, mang về Huyền Dương Tông, để cho tông môn xử trí, nếu như Huyền Dương Tông các trưởng bối có lòng tin chống lại Thiên Cực Tông, lại giết cũng không muộn."

Tô Ấu Huyền nói: "La Phàm nói có đạo lý."

Đại hắc ngưu nghĩ nghĩ, trong mắt lạnh nhạt hơi thở dần dần thu liễm, nói: "Tuy giết đi cũng không coi là nhiều đại chuyện này, nhưng nghe người, đem hần bắt quay về Huyền Dương Tông lại nói."

"Tính các người thức thời."

Cung Chân Thuần hừ nhẹ một tiếng, nói: "Các người Huyền Dương Tông trưởng bối sẽ đem ta cung cấp, khách khách khí khí đưa quay về Thiên Cực Tông, bằng không vỡ lẽ giận của Tông chủ một thiêu đốt lên, các người Huyền Dương Tông có thể chịu không được."

La Phàm khinh thường nhìn Cung Chân Thuần liếc một cái, nói: "Các người Thiên Cực Tông thật sự có như vậy ngưu, cũng sẽ không phải cái gì gian tế tiến Huyền Dương Tông, cũng sẽ không xảy ra động chân đạo trưởng lão ở nửa đường trên chặn đường hai người chúng ta Huyền Dương Tông ngoại môn đệ tử, trực tiếp hướng Huyền Dương Tông sau lệnh, Huyền Dương Tông liền ngoan ngoãn đem chúng ta đưa đến các người Thiên Cực Tông đi."

La Phàm lời đỉnh đến Cung Chân Thuần á khẩu không trả lời được, qua một lúc lâu mới lên tiếng: "Các người sẽ kiến thức đến vỡ lẽ giận của Tông chủ."

La Phàm ha ha cười cười, không hề phản ứng đến hần, đem địa cấp hạ phẩm bảo kiếm thu vào chính mình bách bảo nang, sau đó lại đang bách bảo nang bên trong lấy ra một sợi dây thừng, đem Cung Chân Thuần trói lại.

Cung Chân Thuần, trên người Viên Côn bách bảo nang, cũng bị La Phàm lấy hạ xuống, đây là chiến lợi phẩm.

Viên Côn bách bảo nang không gian rất nhỏ, đồ vật cũng không nhiều, không có giá trị gì.

Cung Chân Thuần bách bảo nang không gian liền lớn hơn, cùng La Phàm đồng dạng, là trung phẩm bách bảo nang, bên trong có một chuỗi thượng phẩm bảo kiếm, một đồng lớn vàng, còn có một đồng nhỏ hiện ra ánh sáng nhạt tinh thạch, ước chừng có chừng trăm khóa.

Trừ đó ra, còn có vài cuốn sách tịch, mấy cái chai thuốc, cùng với một ít loạn thất bát tao đồ vật.

Đại hắc ngưu hưng phấn nói: "Còn có cái gì đáng tiền bảo vật?"

La Phàm nói: "Chân chính giá trị cao chính là chuỗi này địa cấp hạ phẩm bảo kiếm, còn lại, kia hơn 100 khóa thực tình còn xem như có giá trị, cái khác liền một loại."

Thực tình, là thật đạo cường giả tu luyện cần thiết bảo vật, một khóa thực tình giá trị ngân lượng trăm vạn, hơn 100 khóa thực tình, chính là hơn một tỷ lượng bạc, so với La Phàm bách bảo nang bên trong mười vạn mảnh vàng lá giá trị cao hơn không chỉ gấp mười lần.

Về phần thượng phẩm bảo kiếm, giá trị mấy trăm vạn lượng bạc, tại La Phàm trong mắt liền bình thường.

Một cái Võ Đạo tam trọng võ giả, vậy mà đánh giá chân đạo nhị trọng võ giả bách bảo nang, không có gì vật có giá trị, Cung Chân Thuần mặt nhất thời liền đen: Người xem không hơn vậy còn cho ta được không?

Cung Chân Thuần mặt đen lên nói: "Bỏ tọa đồ vật, thế nhưng là không có tốt như vậy cảm."

La Phàm lạnh lùng nhìn Cung Chân Thuần liếc một cái, nói: "Người hay là tự cầu nhiều phúc a! Có thể hay không từ Huyền Dương Tông rời đi, hay là hai kiểu nói nha. Đại hắc ngưu, trở về."

...

Nửa lúc xế chiều, La Phàm một nhóm trở lại Huyền Dương Tông, thẳng đến Thanh Hà Đường mà đi.

Thanh Hà Đường, đại hắc ngưu xuyên qua tiền đường quảng trường, đệ tử khu cư trú, một mực sau này nhà trưởng lão phủ đệ mà đi.

Một đầu hình thể to lớn đại hắc ngưu, chở đi La Phàm, Tô Ấu Huyền, sau đó La Phàm trong tay còn mang theo một cái trói được cực kỳ chặt chẽ lão giả, tự nhiên là cực kỳ làm người khác chú ý.

"La Phàm bắt lão giả kia là ai a?"

"Ngày đầu hắc ngưu thật lớn a, đều có nửa cái phòng ốc cao."

"La Phàm, Tô Ấu Huyền ra ngoài một chuyến, đến cùng xảy ra chuyện gì?"

...

Thanh Hà Đường đệ tử nhìn nhìn La Phàm một nhóm, từng cái một thần sắc kinh ngạc.

Đại hắc ngưu ngựa không dừng vó, đi thẳng tới Trịnh Tinh Hà phủ đệ.

"Lão Trịnh ——!" Đại hắc ngưu nhếch miệng một hô.

Điều này làm cho đằng sau đi theo xem náo nhiệt Thanh Hà Đường đệ tử lại càng hoảng sợ.

"Vậy. . . Đầu kia đại hắc ngưu nói chuyện?"

"Hắn hô ai? Lão Trịnh. . . Chẳng lẽ là Trịnh Tinh Hà Trịnh trưởng lão?"

"Rất biết nói chuyện yêu thú, đó là tương đương với chân đạo cường giả Man Thú a!"

"La Phàm cùng Tô Ấu Huyền như thế nào ngồi lên một đầu Man Thú? Ta thiên, ta cũng muốn ngồi một chút!"

...

Thanh Hà Đường đệ tử nhất thời từng cái một lên tiếng kinh hô, tình cảnh thoáng cái náo nhiệt lên.

Trịnh Tinh Hà rất nhanh từ trong phủ đệ xuất ra, đầu tiên là hướng đại hắc ngưu gật gật đầu, sau đó con mắt nhìn La Phàm, Tô Ấu Huyền liếc một cái.

Cuối cùng, Trịnh Tinh Hà mục quang rơi vào La Phàm trong tay lão giả, nhất thời thần sắc biến đổi: "Cung Chân Thuần?"

Cung Chân Thuần vốn là suy yếu, sau đó chạy thật nhanh một đoạn đường dài một mực bị La Phàm nói trong tay, lúc ẩn lúc hiện, đã sớm sáng ngời choáng lóe.

Cung Chân Thuần chính là Thiên Cực Tông trưởng lão, chân đạo nhị trọng cường giả, tại Giang Châu thế nhưng là rất có uy danh.

Hiện tại, lại bị trói được cực kỳ chặt chẽ, khí tức suy yếu, lại còn bị Võ Đạo tam trọng La Phàm nói trong tay, là thật dọa Trịnh Tinh Hà nhảy dựng.

Trịnh Tinh Hà nhất thời liền phản ứng kịp, đây là phát sinh đại sự, hắn hướng xa xa xem náo nhiệt đệ tử nhìn thoáng qua, vung tay lên, quát:

"Tản, đều tản, nhìn cái gì vậy, lập tức tản."

Trưởng lão lên tiếng, chúng đệ tử không dám không nghe theo, tuy rất muốn biết đến cùng xảy ra chuyện gì, nhưng vẫn là lưu luyến không rời rút lui.

"Người vừa rồi đã nghe chưa, Trịnh trưởng lão đọc lên lão giả kia danh tự, dường như là Cung Chân Thuần!"

"Cung Chân Thuần là ai?"

"Kiến thức nông cạn, Thiên Cực Tông có cái chân đạo nhị trọng trưởng lão, liền gọi Cung Chân Thuần!"

"Nói đùa gì vậy, chân đạo nhị trọng cường giả, làm sao có thể bị La Phàm nói trong tay."

"Cũng là a, có thể là trùng tên a, không biết La Phàm lần này ra ngoài đều chuyện gì xảy ra."

"Vậy khẳng định là trùng tên được rồi, chân đạo nhị trọng cường giả a, đây chính là cùng chúng ta Thanh Hà Đường Đường chủ một cấp bậc nhân vật!"

...

Rút đi các đệ tử, như trước tại đều nghị luận.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Tông môn chấn động

Trịnh Tinh Hà đem La Phàm một nhóm lĩnh vào trong phủ đệ.

Phân phó tới tớ đem cửa phủ đóng, lại còn rời khỏi ngoài viện, lúc này mới vội vã mà hỏi: "Đây là có chuyện gì, Thiên Cực Tông trưởng lão Cung Chân Thuần, như thế nào bị các người bắt ở?"

La Phàm nói: "Lời này nói đến liên dài quá, còn phải từ chúng ta Thanh Hà Đường đệ tử Viên Côn nói lên, hẳn là Thiên Cực Tông đánh vào bốn tông gian tế. . ."

"Thiên Cực Tông gian tế?"

La Phàm nói còn chưa dứt lời, Trịnh Tinh Hà liền kinh hô lên, trên mặt tuôn ra lấy mãnh liệt nộ khí, nói: "Thiên Cực Tông còn muốn đối với ta Huyền Dương Tông làm cái gì?"

Thấy La Phàm đình chỉ nói chuyện, Trịnh Tinh Hà khua tay nói: "Nói, người nói."

La Phàm từ Viên Côn trước đó vài ngày tiếp cận Tô Ấu Huyền bắt đầu nói lên, một mực nói đến Đông tuyệt lĩnh đại chiến thôi, nói kỹ càng một lần.

Trịnh Tinh Hà nghe xong thần sắc nghiêm trọng, mục quang kinh ngạc nhìn Tô Ấu Huyền liếc một cái, nói: "Người nói Thiên Cực Tông chân chính muốn là Tô Ấu Huyền?"

La Phàm gật gật đầu, nói: "Tô Ấu Huyền không đáp ứng tiến nhập Thiên Cực Tông, bọn họ hội tận tình khuyên bảo khuyên bảo, mà ta không đáp ứng, bọn họ liền lập tức muốn đem ta giết đi, Thiên Cực Tông hẳn là phát hiện Tô Ấu Huyền thể chất phi phàm, nhưng không biết Viên Côn làm thế nào phát hiện."

Trịnh Tinh Hà rất là ngoài ý muốn mà nói: "Nàng lại phi phạm, còn có thể so với người cũng không phạm trần?"

Vốn La Phàm tiến nhập biểu hiện của Huyền Dương Tông liền đủ kinh người, Đông tuyệt lĩnh đại chiến bên trong lại càng là đánh chết Võ Đạo ngũ trọng Viên Côn, kia lại càng là làm Trịnh Tinh Hà đối với La Phàm lau mắt mà nhìn.

Tương phản Tô Ấu Huyền, Trịnh Tinh Hà thoát nhìn cũng không sao phi phạm xuất chúng, mới vừa vào Huyền Dương Tông thì Võ Đạo nhị trọng tu vi, tại trong hàng đệ tử ở đoạn kết của trào lưu, hiện tại đột phá Võ Đạo tam trọng, cũng chỉ có thể tính phổ thông, tại đông đảo trong hàng đệ tử thuộc về trung bình.

La Phàm nhún nhún vai, Trịnh Tinh Hà vấn đề hẳn không thể nào hảo trả lời.

"Ta đường đường chân đạo võ giả, còn không có phát hiện Tô Ấu Huyền phi phạm chỗ, Viên Côn tiểu tử kia bắt quá Võ Đạo ngũ trọng, tại sao có thể phát hiện?"

Trịnh Tinh Hà thần sắc kinh ngạc, nói: "Viên Côn bách bảo nang đâu, đem đồ đặc của hắn đều lấy ra nhìn xem."

La Phàm đem Viên Côn bách bảo nang đem ra, sau đó toàn bộ đổ ra, đều là chút không thể nào quý trọng vật phẩm bình thường.

Đột nhiên, một cây thanh sắc ngọc toa sáng ngời, nổi lên sáng bóng.

Lại còn, ngọc toa rất nhỏ chấn động lên, nổi lên sáng bóng càng ngày càng sáng.

"Ồ. . . !"

La Phàm kinh hô một tiếng, căn này ngọc toa tại bách bảo nang bên trong bình thường, La Phàm không có để ý, không nghĩ tới cảm sau khi đi ra thậm chí có như thế biến hóa.

Trịnh Tinh Hà nhìn nhìn căn này phát sáng ngọc toa, lại là mục quang sáng ngời, kinh hô nói: "Đo đạc linh toa? Đây chính là cực kỳ hiếm thấy có thể cảm ứng võ giả tư chất thiên phú bảo vật."

La Phàm kinh ngạc nói: "Đây là cảm ứng võ giả tư chất thiên phú bảo vật?"

Chỉ thấy đo đạc linh toa đang chấn động, chậm rãi xoay tròn, cuối cùng Toa tiem nhắm ngay Tô Ấu Huyền, trên người Toa sáng bóng cũng lóe sáng đến cực hạn.

Nhìn nhìn đo đạc linh toa sáng bóng cường độ, Trịnh Tinh Hà nhất thời hít vào một hơi khí lạnh, nhìn nhìn Tô Ấu Huyền sắc mặt đại biến.

La Phàm thấy thế, hỏi: "Trịnh trưởng lão, đây là có chuyện gì?"

Trịnh Tinh Hà hít một hơi thật sâu, nhìn nhìn Tô Ấu Huyền tựa như nhìn nhìn một khối côi bảo, nói: "Đây là đo đạc linh toa tối cường phản ứng trạng thái, ý vị này là Tô Ấu Huyền tư chất thiên phú, đạt đến đo đạc linh toa tối cao cảm ứng giá trị, thậm chí càng cao."

Đại hắc ngưu nói: "Tối cao cảm ứng giá trị là có rất cao?"

Trịnh Tinh Hà thanh âm có chút rung động, nói: "Chỉ cần có công pháp, có tài nguyên, tương lai ít nhất cũng là chân đạo cửu trọng thiên, tại ta Huyền Dương Tông, quả thật chính là chôn vùi thiên phú của nàng a."

Tô Ấu Huyền nhất thời liền nói rộng ra cái miệng nhỏ nhắn, kinh hô một tiếng.

Nàng thậm chí có kinh người như thế thiên phú, liền chính nàng cũng không dám tin.

La Phàm ngược lại là sóng dậy, hẳn đã sớm biết Tô Ấu Huyền không giống bình thường, có thể hoàn mỹ hấp thu Xích Linh Quả được lực, được lực không có mấy may tiết ra ngoài, thành tựu tương lai, e rằng không chỉ là chân đạo cửu trọng thiên mà thôi.

"Ta, chân đạo cửu trọng thiên?" Tô Ấu Huyền ngữ khí rất là không thể tin được.

"Là ít nhất chân đạo cửu trọng thiên." La Phàm uốn nắn một chút thuyết pháp.

Trịnh Tinh Hà gật gật đầu, nói: "Chúng ta Huyền Dương Tông, cao cấp nhất một môn công pháp cũng chỉ là địa cấp trung phẩm mà thôi, lại còn còn không hoàn chỉnh, người như vậy thiên phú, tại Huyền Dương Tông cũng không có cách nào triệt để lớn lên.

Bất quá, Huyền Dương Tông đem người bồi dưỡng trở thành sự thật đạo cường giả vẫn có thể, đến lúc sau, người có thể tìm kiếm cơ duyên của mình, hoặc là gia nhập có được địa cấp thượng phẩm công pháp thế lực lớn.

Tương lai trở thành chân đạo cửu trọng cường giả, tại toàn bộ Đại Việt Vương hướng kia đều là đứng ở tồn tại cao nhất, đủ nhất ngôn cửu đỉnh, liền Đại Việt Vương hướng hoàng đế đều được cúi đầu trước người."

Tô Ấu Huyền hơi sững sờ, nói: "Ta chưa từng nghĩ tới nhiều như vậy, có thể bá nhập Huyền Dương Tông, tương lai có thể tại Võ Đạo cửu trọng bên trong có thể có một phen lập công, ta liền đủ hài lòng."

Đã biết thiên phú của Tô Ấu Huyền, Trịnh Tinh Hà thái độ đối với nàng đại biến, nói:

"Vậy người về sau có thể đem mục tiêu định được cao hơn một chút, Võ Đạo cửu trọng, chỉ có thể coi là võ giả cơ sở giai đoạn, cấp này đoạn cho dù là tu luyện tới tới đỉnh phong, vậy cũng chỉ là thực lực mạnh chút, thọ nguyên cùng người bình thường không có gì khác nhau, thọ nguyên khổ sở trăm năm.

Chỉ có bước vào chân đạo, mới xem như chân chính bước chân vào cường giả cung điện, bắt đầu kéo dài tuổi thọ, cùng người bình thường có căn bản khu vực, chân đạo cửu trọng thiên, nhất trọng niên thọ kéo dài một trăm năm.

Ta chân đạo nhất trọng tu vi, niên thọ kéo dài một trăm năm, tổng cộng có được hai trăm năm thọ nguyên, nếu như là chân đạo cửu trọng, chắc chắn, niên thọ kéo dài chín trăm năm, sẽ có được một ngàn năm thọ nguyên, đó là cường giả chân chính, đứng ở đám mây bao quát thiên hạ, nhạ xem nhân gian biến ảo.

Giang Châu Tử Tông trung lập tông ngắn nhất Thanh Vân Tông, đến nay mới sáu trăm năm mà thôi, ngàn năm thọ nguyên, tương đương với phổ thông võ giả sống trên mười thế, chắc chắn. . . Ta Huyền Dương Tông lập phái đến nay, cũng bắt quá hơn nghìn năm mà thôi!"

Nói đến phần sau, Trịnh Tinh Hà tràn đầy hâm mộ.

Làm võ giả tu luyện đến kéo dài tuổi thọ tình trạng, để cho thọ nguyên của mình càng dài cơ hồ là tất cả võ giả truy cầu.

"Ngàn năm thọ nguyên. . .!"

Tô Ấu Huyền nháy dưới mắt, có chút dọa, nàng đối với chân đạo võ giả rõ ràng không nhiều lắm, hoảng sợ nói: "Sống lâu như vậy, chẳng phải là trở thành lão Yêu tinh sao?"

Trịnh Tinh Hà nghe vậy ha ha cười cười, nói: "Đúng vậy a, không nói ngàn năm, chỉ cần sống trên mấy trăm năm, cái nào không phải là thành tinh a, ha ha. . .!"

Ngưng cười, Trịnh Tinh Hà nhìn Cung Chân Thuần liếc một cái, thần sắc lại trở nên nghiêm túc lên, nói:

"Trên người Viên Côn đã có đo đạc linh toa, ý đồ của Thiên Cực Tông liền rõ ràng, đo đạc linh toa có thể đối với tất cả trở thành sự thật đạo cường giả thiên tài võ giả sẽ có phản ứng, Thiên Cực Tông là muốn thông qua Viên Côn tìm ra ta Huyền Dương Tông có thể trở thành sự thật đạo cường giả thiên tài đệ tử.

Sau đó hoặc là thu mua, hoặc là giết chết, để ta Huyền Dương Tông tương lai khó xuất chân đạo cường giả, đợi đến chúng ta chân đạo cường giả già đi, hậu bối nếu như không có mới chân đạo cường giả xuất ra, Huyền Dương Tông tự nhiên bị thua.

Một cái không có chân đạo cường giả tông môn, đâu còn có thể xem như tông môn, tất nhiên tiêu tán, Thiên Cực Tông là muốn tuyệt ta Huyền Dương Tông đường lui, để ta Huyền Dương Tông diệt tông a!"

Vẫn không có mở ra miệng đại hắc ngư nói: "Sợ nó cái chim, nếu như Thiên Cực Tông có diệt Huyền Dương Tông ý nghĩ, vậy chúng ta trước đã diệt Thiên Cực Tông!"

Trịnh Tinh Hà cười khở một tiếng, nói: "Ngưu huynh có chỗ không biết, Giang Châu Tứ Tông, Thiên Cực Tông thực lực xếp hạng thứ nhất, có được hai vị chân đạo tứ trọng cường giả, ta Huyền Dương Tông vốn thực lực cũng coi như không kém, nhưng hai mươi năm trước, ai. . .

Trước Tông chủ Triệu Đăng Ma tại trong quyết đấu chết ở Thiên Cực Tông chủ thủ hạ, ta Huyền Dương Tông lại không có chân đạo tứ trọng cường giả, nào có Diệt Thiên cực tông thực lực.

Hơn nữa, mặc dù có thực lực này, cũng không thể hiển nhiên diệt a, bằng không sẽ bị triều đình trở thành Ma Đạo thế lực cho tiêu diệt, nếu không phải nguyên nhân này, Thiên Cực Tông sớm đem ta Huyền Dương Tông đã diệt."

La Phàm thần sắc hơi quái lạ, nói: "Chú ý Tông chủ không phải là chân đạo tứ trọng sao?"

Trịnh Tinh Hà lắc đầu, nói: "Chú ý Tông chủ thiên phú tự nhiên là thật tốt, nhưng lúc tu luyện ngày gần ngủ, trước Tông chủ Triệu Đăng Ma sau khi chết, liền đem Tông chủ chi vị truyền cho hần, chính là coi trọng chú ý Tông chủ có đột phá chân đạo tứ trọng tiềm lực, những năm nay chú ý Tông chủ một mực ở hướng chân đạo tứ trọng chạy nước rút, gần đây nhất bế quan, đã bế quan hơn ba năm."

La Phàm, Tô Ấu Huyền đều thần sắc hơi động, Cổ Mệnh Thu đều một trăm mười nhiều tuổi, lại còn là lúc tu luyện ngày 'Ngủ' ?

Đối với bọn họ mà nói, trên trăm tuổi kia đều là lão được không thể già hơn nữa lão đầu tử, nhưng đối với có được bốn trăm năm thọ nguyên chân đạo tam trọng cường giả mà nói, một trăm mười nhiều tuổi tương đương với Võ Đạo võ giả hơn hai mươi tuổi, chính trực tráng niên.

La Phàm chỉ hôn mê Cung Chân Thuần, hỏi: "Vậy hần giải quyết như thế nào? Là trả về là lưu lại, hoặc là giết?"

Trịnh Tinh Hà trầm mặc nửa ngày, thở dài một tiếng: "Ai. . . Ta ngược lại là nghĩ đem hần giết, nhưng sẽ cho Võ Cường Tôn đánh lên Huyền Dương Tông lý do, Huyền Dương Tông chịu không nổi hậu quả như vậy, việc này. . . Đi trước xin chỉ thị mục Đường chủ a!"

. . .

Trịnh Tinh Hà mang theo La Phàm một đoàn người, thấy Thanh Hà Đường chủ Mục Thiên Dao.

Mục Thiên Dao thấy được hôn mê Cung Chân Thuần, đồng dạng chấn động, ăn La Phàm giảng thuật đi qua, lại càng là vừa mừng vừa sợ, nhìn nhìn Tô Ấu Huyền mục quang đại biến.

Sự việc liên quan Thiên Cực Tông, Mục Thiên Dao cũng không biết xử trí như thế nào Cung Chân Thuần, trầm mặc nửa ngày, mới nói: "Việc này. . . Đi trước xin chỉ thị một chút Chiến Đường Dư đường chủ a!"

Chiến Đường Đường chủ Dư Chiến Thiên, chân đạo tam trọng cường giả, là Huyền Dương Tông nội môn bài danh trước mấy nhân vật.

Chiến Đường phụ trách Huyền Dương Tông cùng cừu địch chiến đấu, nếu là cùng Thiên Cực Tông đấu, Chiến Đường cái thứ nhất xuất động, việc này đương nhiên phải hỏi Chiến Đường ý kiến.

Dư Chiến Thiên biết được chuyện đã trải qua, đồng dạng thần sắc rung động, chấn động, Thiên Cực Tông hiện tại thế nhưng là Huyền Dương Tông không chọc nổi tồn tại, Cung Chân Thuần bắt trở lại, quả thật chính là cái củ khoai nóng bỏng tay, rất xử lý không tốt.

Dur Chiến Thiên suy nghĩ nửa ngày, nói: "Việc này bốn tọa khó có thể quyết định, hay là trước đi mời bày ra một chút đại trưởng lão a!"

Đại trưởng lão Triệu Hồng Thành, chân đạo tam trọng tu vi đỉnh cao, Huyền Dương Tông tiền nhiệm Tông chủ con trai của Triệu Đăng Ma.

Cố Mệnh Thu bế quan lúc tu luyện, Huyền Dương Tông chính là Triệu Hồng Thành chủ sự.

Triệu Đăng Ma chết ở Thiên Cực Tông chủ Vô Cuồng Tôn thủ hạ, Triệu Hồng Thành đối với Thiên Cực Tông tự nhiên là vô cùng cừ hận.

Nhưng hiện giờ Thiên Cực Tông thế cường, có được hai vị chân đạo bán kết, Huyền Dương Tông yếu thế, một vị chân đạo bán kết cũng không có, Triệu Hồng Thành mặc dù đối với Cung Chân Thuần sát ý ngập trời, cũng không dám động thủ.

Vì vậy, Triệu Hồng Thành đem Huyền Dương Tông tất cả đường đường chủ, trưởng lão đều triệu tập lại thương lượng đối sách.

La Phàm, Tô Ấu Huyền hai cái ngoại môn đệ tử đi một chuyến Giang Châu Thành, vậy mà phát sinh chuyện lớn như vậy, đem Thiên Cực Tông chân đạo nhị trọng trưởng lão Cung Chân Thuần đều bắt giữ trở lại, tất cả đường đường chủ, trưởng lão trong nội tâm đều thật sâu rung động một bữa.

Toàn bộ Huyền Dương Tông cao tầng, đều chuyện như vậy mà chấn động.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Dem La Phàm giao ra đi

Huyền Dương Tông Chủ điện.

Đại trưởng lão Triệu Hồng Thành, lấy 'Thay Tông chủ hành sự' thân phận, ngồi ở Tông chủ trên bảo tọa.

Trái phải phía dưới, tất cả có chỗ ngồi, nhập tọa đều là tất cả đường đường chủ cấp nhân vật, cách Tông chủ bảo tọa gần nhất ba người, đều là chân đạo tam trọng tu vi.

Truyền Công Đường chủ Chu Diễn Khôn, Hình đường Đường chủ Phương Thiết Sơn, Chiến Đường Đường chủ Dur Chiến Thiên, đều là Huyền Dương Tông đứng ở tuyệt đỉnh đại nhân vật.

Trừ đó ra, nhập tọa còn có công hiến Đường chủ, Vô Tàng Đường chủ cùng với ngoại môn bốn đường đường chủ.

Về phần cái khác chân đạo trưởng lão, trong đó cũng có chân đạo nhị trọng tồn tại, lại là bởi vì Huyền Dương Tông Chủ điện chỗ ngồi có hạn, đều đứng ở từng người Đường chủ sau lưng.

Trong đại điện, La Phàm, Tô Ấu Huyền song song mà đứng, hôn mê trạng thái Cung Chân Thuần bị trói được cực kỳ chặt chẽ, nằm ở một bên, về phần đại hắc ngư, không thích loại trường hợp này, thấy Triệu Hồng Thành về sau liền đã rời đi.

Dù sao sự tình trước trước sau sau đều kỳ càng cùng Thanh Hà Đường chủ Mục Thiên Dao, Chiến Đường Đường chủ Dur Chiến Thiên, đại trưởng lão Triệu Hồng Thành đã nói, tất cả trưởng lão tụ tập là thương lượng đối sách xử trí như thế nào Cung Chân Thuần, mà không phải nghe nữa bọn họ kể chuyện xưa đại hắc ngư lưu lại cũng vô dụng.

Các vị Đường chủ, trưởng lão, đều về mặt kính hải đánh giá điện bên trong hai người, chuẩn xác mà nói, là đang quan sát Tô Ấu Huyền.

La Phàm tuy nhập Huyền Dương Tông biểu hiện được rất kinh diễm, nhưng cùng Tô Ấu Huyền tương lai tất trở thành sự thật đạo cửu trọng cường giả tia sáng chói mắt so sánh, tại tất cả trưởng lão trong mắt không thể nghi ngờ hiện lộ hết sức thua kém, không có gì hứng thú.

Tại đồng đạo chân đạo cường giả mục quang nhìn chăm chú, Tô Ấu Huyền cảm giác áp lực to lớn, rất là không được tự nhiên, cúi đầu.

La Phàm tuy cũng không chịu ít nhiều chân đạo cường giả mục quang trực tiếp nhìn chăm chú, nhưng cùng Tô Ấu Huyền đứng chung một chỗ, cũng có thể cảm nhận được kia một cỗ đến từ chân đạo cường giả uy áp.

An tĩnh nửa ngày, đại trưởng lão Triệu Hồng Thành rốt cục mở miệng, nói: "Chư vị, chuyện đã xảy ra các ngươi cũng đã biết được, xử trí như thế nào Cung Chân Thuần, kính xin nói một chút đề nghị."

Đối với Cung Chân Thuần, rất nhiều trưởng lão đều muốn trực tiếp giết đi, nhưng khiếp sợ Thiên Cực Tông uy thế, rồi lại không thể giết.

Nếu muốn cùng Thiên Cực Tông không phát sinh tranh đấu, biện pháp tốt nhất tự nhiên là trực tiếp đem Cung Chân Thuần thả, nhưng đối với phương tính kế Huyền Dương Tông, lại đã rơi vào Huyền Dương Tông trong tay, liền trực tiếp như vậy thả, vậy cũng hiển lộ Huyền Dương Tông quá uất ức.

Cho nên, không có cái nào trưởng lão nguyện ý mở miệng nói thả người, loại này dài người khác chí khí, diệt uy phong mình, cũng không quá quan tâm nghĩ cái thứ nhất mở miệng.

Triệu Hồng Thành thanh âm trầm xuống, nói: "Nhiều người như vậy, chẳng lẽ sẽ không người cho cái đề nghị sao?"

Triệu Hồng Thành muốn giết Cung Chân Thuần tâm là cường liệt nhất, nhưng hắn trong nội tâm rõ ràng, người không thể giết, với tư cách là con trai của Triệu Đăng Ma, hắn cùng với cừ hận của Thiên Cực Tông là cường liệt nhất, tự nhiên là không thể nào đưa ra đem Cung Chân Thuần thả.

Cái đề nghị này, chỉ có thể do người khác nói ra, sau đó hắn phản đối, lại sau đó do người khác trần thuật lợi hại quan hệ, chỉ ra không thể giết Cung Chân Thuần lý do, cuối cùng hắn lại vì khó khăn làm ra thả Cung Chân Thuần quyết định.

Triệu Hồng Thành lần thứ hai đặt câu hỏi, Hình đường Đường chủ Phương Thiết Sơn sau lưng, một vị chân đạo nhị trọng trưởng lão đi về phía trước xuất, nói:

"Theo ý ta, Cung Chân Thuần tại ta Huyền Dương Tông giữ lại không được, bằng không Võ Cuồng Tôn tới ta Huyền Dương Tông đòi người, ai có thể kháng cự? Không bằng đem Cung Chân Thuần thả, miễn đi một cột tai họa."

Lời ấy ngược lại là hợp Triệu Hồng Thành tâm ý, nhưng Triệu Hồng Thành lại là lạnh lẽo quát:

"Phương Lê Minh, người nói ngược lại là nhẹ nhàng linh hoạt, Thiên Cực Tông cùng ta Huyền Dương Tông vốn là có đại thù, hiện tại Thiên Cực Tông lại càng là mưu tính bốn tông, gần chết bốn tông đường lui, lấy đạt tiêu diệt bốn tông mục đích, hiện tại Thiên Cực Tông trưởng lão rơi vào bốn tông trong tay, bốn tông cứ như vậy đưa hắn thả? Người đây là cái gì chó má đề nghị."

La Phàm mục quang hơi hơi hướng Phương Lê Minh nhìn sang.

Trịnh Tinh Hà nói qua, Phương Thiếu Thường là Hình đường trưởng lão Phương Lê Minh tôn tử, hắn phải là Phương Lê Minh này.

Phương Lê Minh vô cùng đau đớn mà nói: "Đại trưởng lão, ta kia không biết Thiên Cực Tông cùng bốn tông cừ hận ngập trời, mà lại vong lòng ta bắt từ, nhưng hiện giờ Thiên Cực Tông thực lực mạnh thịnh, phóng tầm mắt Giang Châu Tứ Tông đều có thể sắp xếp đặt nhất."

Thiên Cực Tông ngoại trừ Tông chủ Võ Cuồng Tôn bên ngoài, còn có tiền nhiệm Tông chủ bước không có ký, tổng cộng hai vị chân đạo tứ trọng cường giả, không phải là ta dài người khác chí khí, diệt uy phong mình, ta Huyền Dương Tông hiện tại thế nhưng là một vị chân đạo tứ trọng cường giả cũng không có.

Chúng ta nếu là lưu lại Cung Chân Thuần không tha, Thiên Cực Tông tùy ý một cái chân đạo tứ trọng cường giả đến đây đòi người, đến lúc sau, xin hỏi ai có thể ngăn cản? Đến lúc đó, còn không phải được thả người!

Thay vì đợi người khác đánh lên sơn môn, đem chúng ta dẫm nát dưới chân sau lại thả người, còn không bằng hiện tại liền thả, lại còn còn phải phải người hộ tống quay về Thiên Cực Tông, bằng không liền Cung Chân Thuần bộ dáng này, chết ở trên đường, Thiên Cực Tông chỉ sợ cũng sẽ đem sổ sách tính tại ta Huyền Dương Tông trên đầu."

Triệu Hồng Thành hít một hơi thật sâu, một bộ đau đầu bộ dáng.

Lần này Triệu Hồng Thành không có phản bác Phương Lê Minh, qua nửa ngày nói: "Cái khác chờ vị trưởng lão, các người cũng nói vài câu."

Hình đường Đường chủ Phương Thiết Sơn ho khan một tiếng, nói: "Ai . . . Lê Minh trưởng lão lời tuy không dễ nghe, nhưng là lời nói thật, hiện giờ ta Huyền Dương Tông vô pháp cùng Thiên Cực Tông chống lại, lời nói không dễ nghe, hiện tại hai tông trong đó có cái gì tranh đấu, chúng ta chỉ có thể cúi đầu nhận thức kính sợ."

Truyền Công Đường chủ Chu Diễn Khôn thần sắc nghiêm túc

nói: "Phương đường chủ lời này ta liền không thích nghe, cái gì gọi là chỉ có thể cúi đầu nhận thức kính sợ? Việc này là ta Huyền Dương Tông chiếm đạo lý, là Thiên Cực Tông mưu tính bốn tông phía trước.

Lại còn. . . Cung Chân Thuần sở dĩ rơi vào bốn tông trong tay, cũng là bởi vì hắn chủ động theo dật chuyện, việc này mặc kệ nói đến đâu, hắn Thiên Cực Tông đều chiếm không được lý.

Ta Huyền Dương Tông lấy đạo lý xử sự, Cung Chân Thuần nếu như bị bốn tông bắt giữ, vậy căn cứ hắn tất cả hành động Thâm Phán tội thì, cho trừng phạt, căn cứ bốn tông hình pháp, hắn ít nhất cũng phải tại Huyền Dương Tông giam giữ mười năm.

Thiên Cực Tông tuy cường đại, nhưng nếu đến đây đòi người, danh không chánh, ngôn bất thuận, bốn tông không cho, chẳng lẽ Võ Cuồng Tôn còn dám tại ta Huyền Dương Tông giết người hay sao?

Thiên Cực Tông dám đảm bảo đạo hạnh vì đối phó ta Huyền Dương Tông, triều đình thế tất nghiêm trị, hẳn Thiên Cực Tông lợi hại hơn nữa, còn có thể lợi hại quá lớn vượt triều đình? Còn dám bỏ qua triều đình pháp lệnh?"

Lời của Chu Diễn Khôn nhất thời đưa tới mấy vị trưởng lão phụ họa, việc này rõ ràng cho thấy Thiên Cực Tông khi dễ đến Huyền Dương Tông trên đầu tới, lại còn hay là mưu tính lấy để cho Huyền Dương Tông tuyệt đường lui, diệt tông xoá tên.

Gặp được chuyện như vậy, nếu như còn không gãy dựa phản kháng một chút, vậy cũng quá uất ức, với tư cách là chân đạo cường giả, thế nhưng là có không ít người chịu không được này uất khí.

"Ấu trĩ!"

Phương thành rõ ràng quát lạnh một tiếng, nói: "Các vị, các ngươi cũng không phải là mười mấy tuổi tiểu hài tử, cũng không phải hai ba mươi tuổi người trẻ tuổi, đều là sống gần trăm năm thậm chí một hai trăm năm nhân vật, nghĩ như thế nào phương pháp còn như thế ấu trĩ?"

Gửi hi vọng ở triều đình? Đại Việt Vương hưởng tông môn thay đổi còn thiếu sao? Đại Việt Vương hưởng tồn tại bao lâu? Đã hơn năm nghìn năm, thế nhưng trở lên tính 2000 năm, bây giờ Giang Châu Tứ Tông, một cái cũng không tồn tại.

Này 2000 năm qua, trước kia tông môn diệt diệt, đoạn tuyệt đoạn tuyệt, lúc này mới từ từ hình thành bây giờ Giang Châu Tứ Tông, giữa các võ giả, từ trước đến nay là nắm tay người nào lớn liền ai có đạo lý, hiện tại chính là Thiên Cực Tông nắm đầm lớn!

Triều đình đích thực là đối với Ma Đạo thế lực đã kích nghiêm ngặt, nhưng đại vượt hướng tất cả lớn nhỏ có bao nhiêu tông môn, có mấy cái tông môn không có bảo thủ sự kiện?

Võ Cường Tôn tới ta Huyền Dương Tông giết người, triều đình sẽ đem Thiên Cực Tông xếp vào Ma Đạo? Đừng có nằm mộng, chỉ cần không phải chân chính tội ác tày trời, chỉ cần không phải uy hiếp được triều đình địa vị, võ giả thế lực giúp nhau đang lúc giết mấy người, triều đình sẽ quản cái rắm!"

Những cái kia huyết khí cường thịnh các trưởng lão, bị Phương Lệ Minh một phen lời nói được bắt đầu trầm mặc, lời của Phương Lệ Minh tuy không dễ nghe, nhưng là thật có vài phần đạo lý.

Đại vượt triều đình, sẽ không dễ dàng tham gia võ giả thế lực đang lúc tranh đấu.

Tất cả trưởng lão người một lời, ta một câu phát biểu một chút ý kiến, bởi vì Phương Lệ Minh kia lời nói, chủ trương thả người nhận thức kinh sợ chiếm đại đa số.

Triệu Hồng Thành khẽ gật đầu, như thế xem ra, đi qua Trưởng Lão Hội nghị, ngược lại là có thể quyết định đem Cung Chân Thuần thả, đem cái này củ khoai nóng bỏng tay văng ra.

Triệu Hồng Thành đang muốn kết luận, Phương Lệ Minh lại lớn tiếng nói: "Theo ý ta, Cung Chân Thuần không chỉ muốn thả, lại còn còn muốn thả được tiêu sái, thả được đại khí, ngàn vạn không muốn bụng dạ hẹp hòi, bởi vì một ít việc nhỏ lại khiến cho hai tông ở giữa mâu thuẫn trở nên gay gắt, khơi mào chiến đấu."

Chúng dài đều an tĩnh lại, Triệu Hồng Thành nhìn nhìn Phương Lệ Minh, nói: "Như thế nào thả được tiêu sái, thả được đại khí?"

Phương Lệ Minh nói: "Các vị đều rõ ràng, tại Đông tuyệt lĩnh chiến đấu, Thiên Cực Tông phương diện, thế nhưng là đã chết một người, La Phàm trên tay lấy đỉnh người của Thiên Cực Tông mệnh, Thiên Cực Tông có thể từ bỏ ý đồ?"

Nếu như đem Cung Chân Thuần thả, việc này không có khiến cho Thiên Cực Tông trả thù, ngược lại là bởi vì La Phàm mà kích thích lửa giận của Thiên Cực Tông, kia Cung Chân Thuần chẳng phải bạch thả?

Theo ý ta, đem La Phàm tính cả Cung Chân Thuần một chỗ đưa đến Thiên Cực Tông, tùy ý Thiên Cực Tông xử trí, kể từ đó, Thiên Cực Tông không còn nữa phản lý do đối phó ta Huyền Dương Tông."

La Phàm nghe vậy, nhất thời toàn thân lông tơ đều nổi, trong nội tâm nhất thời tuôn ra một đoàn nổi giận hỏa diễm.

Tô Ấu Huyền không có bị Thiên Cực Tông cướp đi, nhìn thấu Thiên Cực Tông tính kế Huyền Dương Tông âm mưu, đều bởi vì La Phàm chỉ có.

Tông môn bất luận công lao ban thưởng ban thưởng La Phàm, ngược lại muốn đem hắn giao cho Thiên Cực Tông xử trí, đây là đạo lý chó má gì vậy?

Còn không đợi La Phàm nói chuyện, đã có người vượt lên trước gầm lên một tiếng, Truyền Công Đường trưởng lão Chu Diễn Triều quát:

"Sẽ có công lao tại tông môn đệ tử giao cho địch tông xử trí, kia Huyền Dương Tông liền không chỉ là nhận thức kinh sợ, mà là bị coi thường, lại càng là tự hủy căn cơ, tự chui đầu vào rọ, nếu là tông môn liền có công đệ tử đều không bảo vệ được, người đó còn nguyện ý đứng ở tông môn này, Huyền Dương Tông không cần người khác tới phá hủy, chính mình muốn tán loạn."

Triệu Hồng Thành như có điều suy nghĩ, nói: "Chu trưởng lão nói cũng có đạo lý, chúng ta có thể cúi đầu nhận thức kinh sợ, nhưng chúng ta không thể để cho môn hạ đệ tử thất vọng đau khổ, tự chui đầu vào rọ, Phương trưởng lão, lời của người quá mức."

Phương Lệ Minh lớn tiếng nói: "Qua? Nếu như các ngươi có thể ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề, các ngươi sẽ minh bạch, ta nói một chút cũng

bất quá, mà là cứu tông môn tại thủy hỏa phương pháp."

Tất cả trưởng lão đều về mặt kinh nghi nhìn nhìn Phương Lệ Minh.

Triệu Hồng Thành không hiểu nói: "Phương trưởng lão lời ấy ý gì."

Phương Lệ Minh chỉ vào Tô Ấu Huyền, nói: "Chẳng lẽ chư vị đều đem vị này đã quên sao? Các ngươi cho rằng Thiên Cực Tông biết ta Huyền Dương Tông có một vị tương lai có thể thành tựu chân đạo cửu trọng tuyệt thế thiên kiêu, hội không có chút nào ý nghĩ.

Báo cho các ngươi, chỉ cần có bất kỳ có gì, đều biết đưa tới Thiên Cực Tông điên cuồng đã kích, lần này nếu không thể để cho Thiên Cực Tông triệt để thoả mãn, e rằng bốn tông không bảo vệ được vị này tuyệt thế thiên kiêu!"

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Tông chủ xuất quan

Phương Lệ Minh tiếp tục chậm rãi mà nói: "Hiện tại, Tô Ấu Huyền vị này tuyệt thế thiên kiêu, mới là chúng ta Huyền Dương Tông trọng bên trong bên trong, mặc kệ trả giá bao nhiêu giá lớn, chỉ cần đem Tô Ấu Huyền bồi dưỡng, chúng ta liền tập trung vào cùng Thiên Cực Tông tranh đấu thắng lợi kết cục.

Tại Tô Ấu Huyền triệt để lớn lên lúc trước, chúng ta nên nhận thức kinh sợ muốn nhận thức kinh sợ, nên buông tha muốn buông tha cho, chỉ điểm Thiên Cực Tông bày ra chỉ lấy yếu, tề liệt đối phương.

La Phàm mặc dù tại ngoại môn biểu hiện không tệ, nhưng trên thực tế, cũng chỉ là một cái Vô Đạo tam trọng đệ tử, đối với tông môn mà nói, hẳn không có ý nghĩa, đem hắn giao cho Thiên Cực Tông, đó cũng là hắn vì tông môn cơ hội lập công.

La Phàm, ta xem ngươi cùng Tô Ấu Huyền quan hệ sâu, vì tương lai của tông môn, vì Tô Ấu Huyền an toàn phát triển, ngươi hội lý giải tông môn khó xử, hiểu được xả thân quên chết, vì tông môn phân ưu a!"

"Ta phân ra ngươi tề liệt lo!" La Phàm phẫn nộ quát.

"Vớ vẩn!"

"Một bên nói bảy nói bạ."

Chu Diễn Triều, Trịnh Tinh Hà hai vị trưởng lão, cũng đồng thời gầm lên.

La Phàm thần tình kích động, tiếp tục uống nói: "Đem ta giao cho Thiên Cực Tông, Thiên Cực Tông liền có thể dễ dàng tha thứ Tô Ấu Huyền sao? Ngươi là ai a, có thể đại biểu Thiên Cực Tông?"

Ngươi là bởi vì ta đánh tôn tử của ngươi mà quan báo tư thù, vẫn là cùng Thiên Cực Tông có không thể cho ai biết hoạt động? Hôm nay bản đứng ta, ngày mai sẽ có thể đem Tô Ấu Huyền cũng bán. . .!"

"Ngươi im ngay!"

Phương Lệ Minh giận dữ, chỉ vào La Phàm quát: "Huyền Dương trên điện, chư vị trưởng lão trước mặt, há có thể cho phép ngươi nhỏ nhỏ này ngoại môn đệ tử hồ to gọi nhỏ, liền dựa vào ngươi này bỏ qua trưởng lão, nhục mạ trưởng lão tội thì, bản tọa liền có thể đem ngươi đương trường giết chết."

Tiếng nói rơi, Phương Lệ Minh đại thủ một trảo, một đoàn màu xanh nhạt chân khí tuôn ra, hóa thành một cái thanh sắc chân khí đại thủ, chừng hơn một trượng lớn nhỏ, hướng La Phàm bắt qua.

"Không thể!"

Chu Diễn Triều, Trịnh Tinh Hà đồng thời kinh hô một tiếng.

Chu Diễn Triều đồng dạng một tay kéo ra, một đạo nóng bỏng bạch sắc chân khí nổ bắn ra, hóa thành một cái chân khí đại thủ, hướng kia thanh sắc chân khí đại thủ đánh ra.

Trịnh Tinh Hà thì là thân ảnh lóe lên, xuất hiện ở La Phàm trước người, đang chuẩn bị xuất thủ, phía trước hai cái chân khí đại thủ đã đụng vào nhau.

Oanh một tiếng.

Hai cái chân khí đại thủ đồng thời bạo liệt, hóa thành một hồi sóng xung kích văn hướng bốn phương khuếch tán, gió mạnh kịch liệt.

Trịnh Tinh Hà vung lên quần áo, đem phóng tới bên này sóng xung kích văn đánh tan.

"Làm gì?"

Tông chủ trên bảo tọa, Triệu Hồng Thành đứng thẳng lên, một tiếng gầm lên: "Ở trong Huyền Dương Điện, nhà mình trường lão động thủ, như cái gì lời? là truyền ra ngoài, người khác chẳng phải là muốn nói ta Huyền Dương Tông chó cắn chó, một ổ đầu?"

Chu Diễn Triều, Trịnh Tinh Hà đều hồ thẹn cúi đầu.

Phương Lê Minh cũng hơi hơi khom người, nói: "Đại trưởng lão, ta cũng là vì tông môn suy nghĩ, có thể một cái ngoại môn đệ tử ngay trước tất cả trường lão mặt, chống đối ta, nhục mạ ta, ta xuất thủ giáo huấn một chút, nên không quá phận a, Chu trưởng lão cùng Trịnh trưởng lão phản ứng không khỏi quá lớn chút."

Triệu Hồng Thành khẽ gật đầu, nói: "Người mặc dù ngôn từ kịch liệt một ít, nhưng là cũng không phải là vì tư lợi, chỉ là muốn phương pháp cực đoan một chút, đem La Phàm giao ra đi, ta cũng hiểu được không thích hợp, bất quá. . .!"

Triệu Hồng Thành nói qua, mục quang chuyển hướng về phía La Phàm, thanh âm mãnh liệt, nói: "La Phàm, trưởng lão đề nghị người không đồng ý, người nói ra người phản đối lý do là được rồi, một cái ngoại môn đệ tử, dựa vào cái gì tại tất cả trường lão trước mặt hồ to gọi nhỏ, nói năng lỗ mãng? Liên người này thái độ, bốn tọa ngược lại là muốn suy nghĩ một chút, có phải hay không nên đem người giao cho Thiên Cực Tông!"

Phương Lê Minh vuốt cằm nói: "Đại trưởng lão anh minh, vì tông môn tương lai, nhịn đau buồn tha cho cũng là bất đắc dĩ."

La Phàm song quyền nắm chặt, nếu là Huyền Dương Tông thật sự đưa hắn giao ra đi, vậy quá làm cho hắn thất vọng rồi, như vậy tông môn, không để lại cũng thế.

Bịch ——

Một mực khiếp sợ trường lão uy thế, cúi đầu không nói Tô Ấu Huyền quỳ xuống, nói: "La Phàm sư huynh ở đâu, ta ngay tại kia, các vị trưởng lão nếu là muốn đem La Phàm sư huynh giao cho Thiên Cực Tông, vậy liền đem Ấu Huyền cùng nhau giao ra đi thôi!"

"Ai. . . Ai muốn đem La Phàm giao ra đây?"

Lúc này, một đạo tiếng rống giận dữ từ ngoài điện truyền đến, nhất thời, một đầu đại hắc ngưu vọt vào, hai cái ngưu nhãn bên trong thiêu đốt lên tức giận hỏa diễm, quát:

"Cái nào dám động La Phàm, cho ngưu gia đứng ra, ngưu gia có thể khiến Cung Chân Thuần nằm ở nơi này, cũng có thể để cho người thịt nát xương tan, suốt đời tàn phế."

Đại hắc ngưu quanh thân tàn ra mãnh liệt hắc sắc yêu khí, cuộn cuộn như đi, lộ ra cực kỳ đáng sợ hung uy.

La Phàm cùng đại hắc ngưu trong đó, tự có lấy liên hệ, La Phàm tùy thời cũng có thể triệu hoán đại hắc ngưu.

Đại hắc ngưu sau khi rời đi, trong lúc bất chợt chịu La Phàm triệu hoán, nhất thời kinh hãi, đây là La Phàm gặp được nguy hiểm thì mới có thể kích phát triệu hoán, đại hắc ngưu vội vàng đuổi trở lại.

Đại hắc ngưu thông qua ở đây khí thế, mọi người thần thái, liếc một cái liền tập trung vào Phương Lê Minh, đoán được người sau chính là muốn đem La Phàm trao người đi ra.

Đại hắc ngưu nhìn chằm chằm Phương Lê Minh, trong lỗ mũi phun ra nồng đậm hắc sắc yêu khí, quát: "Có phải hay không người, khôn kiếp. . . Dám giao ra La Phàm, tới a. . . Ngưu gia dạy người làm như thế nào người."

Lúc này, Huyền Dương điện trong tình cảnh rất là xấu hổ.

Đại hắc ngưu mặc dù chỉ là nhất giai Man Thú, nhưng thực lực lại là mười phần đáng sợ, liền chân đạo nhị trọng Cung Chân Thuần cũng bị nó đánh cho bị gãy vò.

Huyền Dương Tông chân đạo trưởng lão tuy vượt qua hơn hai mươi người, nhưng ngoại trừ lúc đặc mấy cái chân đạo tam trọng cường giả, còn lại trưởng lão đối với đại hắc ngưu không khỏi kiêng kỵ.

Cung Chân Thuần tại Giang Châu cũng là uy danh hiển hách nhân vật, thực lực tại chân đạo nhị trọng cường giả bên trong coi như là cao thủ, Phương Lê Minh tự hỏi thực lực vẫn còn so sánh không hơn Cung Chân Thuần.

Kia tự nhiên, so với đại hắc ngưu lại càng phải không và, Phương Lệ Minh nào dám đối với đại hắc ngưu xuất thủ.

Đại trưởng lão Triệu Hồng Thành, mặt mũi tràn đầy vẻ phẫn nộ, nhưng lại không tiện phát tác.

Đại hắc ngưu thực lực cường đại, lại còn cũng có trưởng lão đứng ở La Phàm một bên, quan trọng nhất là, Tô Ấu Huyền cùng La Phàm cùng tiến thoái.

Hiện tại tình cảnh xấu hổ, nhưng còn không đến mức náo động, hẳn nếu là mở miệng, một cái không tốt quyết định khả năng sẽ dẫn phát một hồi loạn chiến, đây đối với thực lực nay đã tại Giang Châu Tứ Tông cuối cùng Huyền Dương Tông, sẽ là cái trầm trọng đá kích.

Đối với La Phàm, Triệu Hồng Thành là tương đối không thích, nhưng liền thế cục trước mắt, hẳn lại là chỉ có thể áp chế lửa giận trong lòng.

Đang lúc Triệu Hồng Thành tự hỏi nên mở miệng như thế nào, hóa giải trước mắt xấu hổ cục diện, trong lúc bất chợt một đạo cực kỳ mệnh mông linh khí ba động, từ Huyền Dương bọc hậu phương truyền đi mà đến.

Trong chớp nhoáng này, chỉ thấy linh khí trong thiên địa đều bạo động, hải lượng thiên địa linh khí, hướng Huyền Dương bọc hậu phương phủ đệ hội tụ mà đi.

Một cỗ cực kỳ khí tức kinh khủng, từ phủ đệ kia bên trong khuếch tán ra.

Cảm ứng được cỗ hơi thở này, điện bên trong tất cả trưởng lão đều lộ ra sắc mặt kinh hãi.

Là thật đạo tứ trọng khí tức!

"Tông chủ đột phá?"

Không biết vị nào trưởng lão, một tiếng thét kinh hãi.

Triệu Hồng Thành vẻ mặt sắc mặt vui mừng, là bởi vì Cổ Mệnh Thu đột phá chân đạo tứ trọng mà vui mừng, cũng là vì mọi người lực chú ý chuyển đi, trước mắt xấu hổ cục diện tự động hoá rõ ràng mà vui mừng.

Về ——

Triệu Hồng Thành nhất thời liền hướng đại điện phải phía sau cửa hông vọt tới, đằng sau có cửa rời đi đại điện, đến Tông chủ phủ đệ.

Những trưởng lão khác, cũng từng cái một thần sắc kinh hãi đi theo vọt tới.

Cổ Mệnh Thu tiếp nhận Tông chủ chi vị hai mươi năm, hai mươi năm trước, Cổ Mệnh Thu cũng đã là chân đạo tam trọng tu vi đỉnh cao.

Này hai mươi năm, Cổ Mệnh Thu một mực ở hướng chân đạo tứ trọng trùng kích, hôm nay rốt cục đột phá thành công, chính là Huyền Dương Tông đệ nhất đại hỷ sự.

Ý vị này là Huyền Dương Tông lại có chân đạo tứ trọng cường giả, có cùng Giang Châu cái khác tam tông chống lại đỉnh phong thực lực.

"La Phàm, chú ý Tông chủ đột phá chân đạo tứ trọng, rất nhanh sẽ xuất quan, ngươi mà lại chờ đợi, chú ý Tông chủ làm người công đạo chính trực, hẳn tuyệt đối sẽ không bạc đãi người."

Trịnh Tinh Hà đập La Phàm bờ vai, cũng đi theo tất cả trưởng lão rất nhanh phóng đi, đi nghênh tiếp Tông chủ Cổ Mệnh Thu xuất quan.

Rất nhanh, toàn bộ Huyền Dương điện, cũng chỉ còn lại có La Phàm, Tô Ấu Huyền, cùng với đại hắc ngưu.

Đại hắc ngưu vung lấy cái đuôi, đầu tiến đến La Phàm trước mặt, nói: "La Phàm, ta xem này chym tông môn không cần lại ngốc xuống, dù sao ngươi đã học được công pháp, đầy đủ ngươi tu luyện tới Võ Đạo cửu trọng, thừa dịp Huyền Dương Tông các trưởng lão đều đi nghênh tiếp Tông chủ xuất quan, chúng ta chạy a."

Ngươi bây giờ mới Võ Đạo tam trọng, tu luyện tới Võ Đạo cửu trọng có rất nhiều thời gian, chúng ta khắp nơi đi một chuyến, chạy một chuyến, thậm chí rời đi Đại Việt Vương hướng đều được, chạy địa phương nhiều, chung quy có cơ hội học được cao cấp hơn công pháp."

La Phàm chậm rãi lắc đầu, nói: "Huyền Dương Tông mặc dù có người đáng giận, nhưng là có không ít người cũng không tệ lắm, kỳ thật đây là toàn bộ thiên hạ ảnh thu nhỏ, chúng ta đi đến địa phương khác, cũng không đồng dạng sao?"

Lại còn, ta gia nhập Huyền Dương Tông, không chỉ là vì học được công pháp mà thôi, nếu chỉ là học công pháp, ta tại Đại La thôn cũng có thể học, mục đích không có đạt tới lúc trước, chỉ cần có thể ngốc hạ xuống, ta cứ tiếp tục ở lại đó a."

Vừa vặn Huyền Dương Tông Tông chủ xuất quan, mà lại nhìn xem này đã sớm nổi tiếng Cổ Mệnh Thu Tông chủ, là cái nhân vật dạng gì, có phải là thật hay không như theo lời Trịnh trưởng lão, công đạo chính trực, nếu thật nếu như nói, nói không chừng chúng ta về sau còn có thể vui sướng ngốc hạ xuống nha."

Tô Ấu Huyền nói: "La Phàm, ta dù sao đi theo ngươi, ta sẽ không để cho bọn họ bỏ rơi ngươi, bọn họ dám đem ngươi giao ra đi, ta chết cũng không tại Huyền Dương Tông."

La Phàm mỉm cười, nói: "Hào, ta nếu muốn đi, đem ngươi cũng mang đi."

Tô Ấu Huyền mặt quang sáng ngời, hưng phấn gật đầu.

La Phàm ánh mắt nhìn hướng đại điện phía sau, nói: "Chúng ta không bằng cũng đi đằng sau xem một chút đi, rảnh rồi ở chỗ này vô sự, nhìn cái nào nhiệt."

Hai người một ngư, từ Huyền Dương điện cửa sau xuất ra, xuyên qua một mảnh thâm cỏ, lại dọc theo con đường hướng trên núi đi tới hơn trăm thước, phía trước lại trống trải ra.

Vài gốc song người ôm hết cổ thụ trong đó, có một tòa chiếm diện tích không nhỏ phủ đệ.

Lúc này, phủ đệ phía trên linh khí đã hội tụ thành một cái to lớn lốc xoáy, kia chân đạo tứ trọng cường đại uy áp, chính là từ linh khí lốc xoáy phía dưới trong phủ đệ truyền đến.

Kia linh khí lốc xoáy, không thì không rú xuống xuống biển lượng thiên địa linh khí, cũng bị phủ đệ kia bên trong Cổ Mệnh Thu hấp thu tiến vào.

Vừa mới đột phá chân đạo tứ trọng, thân thể của Cổ Mệnh Thu giống như là một cái động không đáy đồng dạng, điên cuồng hấp thu bốn phương tám hướng hết thảy linh khí.

Đội ta La Phàm một nhóm qua, ước chừng một khắc nhiều phút sau, kia to lớn linh khí lốc xoáy bị hấp thu được sạch sẽ, trong phủ đệ chân đạo tứ trọng khí tức triệt để ổn định lại, cuối cùng thu liễm, biến mất.

Thiếu Khuynh, một cái tuổi chừng ba mươi xịch bào thanh niên, từ trong phủ đệ đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Đệ tử thân truyền

"Cung nghênh Tông chủ xuất quan, chúc mừng Tông chủ thành công đột phá chân đạo tứ trọng!"

Thấy kia xịch bào thanh niên đi ra Tông chủ phủ đệ, tất cả trưởng lão đều ôm quyền gật đầu, cung kính chúc mừng nói.

Cái mới nhìn qua này tuổi chừng chừng ba mươi, một thân xịch bào thanh niên vô giả, đương nhiên đó là Huyền Dương Tông hiện giữ Tông chủ —— Cổ Mệnh Thu.

Chân đạo tam trọng cường giả, thọ nguyên bốn trăm năm, một trăm mười nhiều tuổi, nhìn qua cùng bình thường vô giả chừng ba mươi không nhiều lắm khác nhau.

Hiện tại, Cổ Mệnh Thu đột phá chân đạo tứ trọng, thọ nguyên lại kéo dài một trăm năm, có được năm trăm năm thọ nguyên, vượt qua một ít thời gian, bề ngoài nhìn qua e rằng còn muốn càng tuổi trẻ một ít.

Từ khi tiếp nhận Tông chủ chi vị, Cổ Mệnh Thu liền vẫn muốn đột phá chân đạo tứ trọng, thời gian nhoáng một cái liền qua hai mươi năm.

Hôm nay rốt cục đột phá, không có phụ bỏ nó sư Triệu Đăng Ma kỳ vọng, Cổ Mệnh Thu cũng đầy mặt sắc mặt vui mừng, trong nội tâm hết sức cao hứng.

Cổ Mệnh Thu mỉm cười giờ tay, nói: "Chư vị trưởng lão hữu lễ, Cổ mỗ cuối cùng không phụ sư tôn hi vọng, rốt cục bước vào chân đạo tứ trọng, ta Huyền Dương Tông từ nay về sau, rốt cục lại có thể cùng Giang Châu cái khác tam tông quyết tranh hơn thua."

Tại Giang Châu, tất cả tông Tông chủ đều là chân đạo tứ trọng cấp bậc, đối mặt chân đạo tam trọng có nghiền ép thức thực lực, nhất tông bên trong, nếu không chân đạo tứ trọng cường giả, tự nhiên vô pháp cùng với khác tông môn tranh phong.

Cổ Mệnh Thu đột phá chân đạo tứ trọng, đại biểu Huyền Dương Tông vừa quay về Giang Châu cực hạn thế lực các loại, chư vị Đường chủ, trưởng lão

đều vẻ mặt vui mừng, cười vui.

Tại tất cả trưởng lão phía sau, La Phàm, Tô Ấu Huyền đứng sừng sững, bên cạnh đứng hình thể to lớn đại hắc ngưu.

Cố Mệnh Thu mục quang tại chúng trên người trưởng lão đảo qua, rơi vào đằng sau một ngưu trên người của hai người, nói: "Đây là có chuyện gì?"

La Phàm, Tô Ấu Huyền đều mặc lấy ngoại môn đệ tử phục, đại hắc ngưu thu liễm khí tức, không hề có yêu khí ba động, giống như là mảnh phổ thông hắc ngưu.

Theo đạo lý, Tông chủ xuất quan, ngoại môn đệ tử không nên xuất hiện ở nơi này mới đúng.

"Chúc mừng Tông chủ, đang tiến hành mới trong hàng đệ tử, ra hai cái cực kỳ xuất chúng nhân vật thiên tài, chính là hai người này, nam đệ tử tên là La Phàm, nữ đệ tử tên là Tô Ấu Huyền."

Truyền Công Đường chủ Chu Diễn Khôn cách Cố Mệnh Thu rất gần, tiến về phía trước một bước nói: "Nhất là vị Tô Ấu Huyền kia, đạt được đo đạc linh toa tối cao phản ứng, tương lai vô lượng."

Cố Mệnh Thu nghe vậy, trong hai mắt tinh quang bạo trưởng, đo đạc linh toa tối cao phản ứng thiên tài, đây chính là có thể trở thành chân đạo cửu trọng tuyệt thể thiên kiều, tương lai lớn lên, còn muốn hơn xa cho hẳn cái này chân đạo tứ trọng.

Cố Mệnh Thu bước nhanh hướng La Phàm, Tô Ấu Huyền đi tới, hoảng sợ nói: "Ta Huyền Dương Tông vậy mà ra bậc này nhân vật thiên tài, Thiên Hữu ta Huyền Dương Tông, tương lai lo gì không thịnh hành."

"Bái kiến Tông chủ!"

Thấy Cố Mệnh Thu qua, La Phàm, Tô Ấu Huyền đều ôm quyền khom người nói.

"Miễn lễ."

Cố Mệnh Thu khẽ nháy tay một cái, liền có một cỗ lực lượng vô hình đem hai người nâng lên.

"Tông chủ, hôm nay vừa vận phát sinh một đại sự, nếu không phải Tông chủ trùng hợp xuất quan, hiện tại tông môn e rằng có thể sẽ xuất hiện một chút náo động."

Truyền Công Đường trưởng lão Chu Diễn Triều bước nhanh về phía trước, nói: "Hiện tại có Tông chủ, vừa vận xử lý này cột nguy cơ."

Cố Mệnh Thu nghe vậy khẽ động, nói: "Ah... Có gì nguy cơ? Lại để cho tông môn sẽ xuất hiện náo động."

Hình đường trưởng lão Phương Lệ Minh sắc mặt hơi có chút khó coi.

Đại trưởng lão Triệu Hồng Thành cũng sắc mặt trầm xuống.

Chu Diễn Triều nói: "Thiên phú của Tô Ấu Huyền, kỳ thật Thiên Cực Tông so với chúng ta Huyền Dương Tông càng phát hiện ra trước, lại còn, tại nàng rời đi tông môn, Thiên Cực Tông trưởng lão Cung Chân Thuần đều tự mình động thủ, dục vọng mang nàng quay về Thiên Cực Tông."

May mắn La Phàm cùng hẳn thú sủng hắc ngưu huynh cùng Tô Ấu Huyền đồng hành, mới thất bại Thiên Cực Tông âm mưu, lại còn, đem Cung Chân Thuần bắt giữ trở về tông môn.

Bất quá... Tông môn bên trong có người e ngại Thiên Cực Tông, bảo là muốn đem Cung Chân Thuần đưa quay về Thiên Cực Tông, lại còn, đem lập nhiều đại công ngoại môn đệ tử La Phàm cùng nhau đưa cho Thiên Cực Tông xử trí, lấy hơi thở lửa giận của Thiên Cực Tông...!"

Chu Diễn Triều nói còn chưa dứt lời, Cố Mệnh Thu đã nét mặt vẻ giận dữ, quát: "Ai vậy nói?"

Tình cảnh nhất thời an tĩnh lại, tất cả trưởng lão mục quang không hẹn mà cùng nhìn về phía Hình đường trưởng lão Phương Lệ Minh.

Phương Lệ Minh tại tất cả trưởng lão dưới ánh mắt thần sắc hơi có vẻ xấu hổ về phía trước, nói: "Là ta nói."

Cố Mệnh Thu hơi hơi giãn mày, nhìn thật sâu Phương Lệ Minh liếc một cái, nói: "Phương Lệ Minh trưởng lão, có gì nói ra lời ấy đây nè?"

Phương Lệ Minh hít một hơi thật sâu, nói: "Tông chủ, ta là vì Huyền Dương Tông suy nghĩ, vì bảo trụ Tô Ấu Huyền, chỉ có thể bày ra chi lấy yếu, làm ra một ít buông tha cho, bằng không... Thiên Cực Tông đánh đến tận cửa, đem không người có thể địch a! Đường nhiên..."

Cảm nhận được Cố Mệnh Thu khí tức một liệt, Phương Lệ Minh lập tức chuyển giọng, nói: "Hiện tại Tông chủ đột phá chân đạo tứ trọng, bước vào Giang Châu cực hạn cường giả các loại, ta Huyền Dương Tông tự nhiên là không cần lại nín giận."

La Phàm không cần giao cho Thiên Cực Tông, Cung Chân Thuần cũng không cần đưa trở về, ngày nay Huyền Dương Tông có Tông chủ căn này người tâm phúc, tự nhiên là muốn cấp Thiên Cực Tông điểm nhan sắc nhìn một cái."

La Phàm kinh ngạc nhìn Phương Lê Minh liếc một cái, ngược lại là không có ngờ tới người sau đổi giọng nhanh như vậy.

Bất quá ngẫm lại đối phương có thể là sống một hai trăm tuổi nhân vật, La Phàm trong nội tâm cũng liền bình thường trở lại.

Sống lâu như vậy, cái nào không tinh thông khôn khéo, tự nhiên là trở mặt so với lật sách còn nhanh.

Tất cả trường lão đối với Phương Lê Minh trả lời, ngược lại là có chỗ dự kiến, biết hẳn tại Tông chủ trước mặt Cố Mệnh Thu khẳng định không dám nói nữa lúc trước bộ kia lý luận, nhất là Cố Mệnh Thu tu vi đột phá chân đạo tứ trọng về sau.

Cố Mệnh Thu nhìn nhìn Phương Lê Minh, nhìn hảo thời gian mấy cái hô hấp, mới chậm rãi nói: "Phương Lê Minh, người nhớ kỹ, Thiên Cực Tông cùng ta Huyền Dương Tông có thâm cừu đại hận, ta Huyền Dương Tông đối mặt Thiên Cực Tông có thể đổ máu, nhưng quyết sẽ không cúi đầu."

Phương Lê Minh khẽ gật đầu, nói: "Vâng, ta ghi nhớ tại tâm."

Cố Mệnh Thu phát phát tay, Phương Lê Minh lui ra, chậm rãi nhỏ một bãi nước miếng thờ dài.

Cố Mệnh Thu mục quang rơi vào La Phàm, trên người Tô Ấu Huyền, rất là tán thưởng, nói: "La Phàm, Tô Ấu Huyền, các người đem chuyện đã trải qua, kỹ càng theo ta giảng thuật một lần."

Sự tình đã nói qua nhiều lần, La Phàm cùng Tô Ấu Huyền nói được sớm đã thành thạo, người một lời ta một câu, rất nhanh liền đem sự tình nói được rõ ràng.

Cố Mệnh Thu kinh ngạc nhìn đại hắc ngưu liếc một cái, lúc trước hẳn đối với đại hắc ngưu không phải là đặc biệt để ý, hiện tại mới biết được nguyên lai đại hắc ngưu mới là nhất giai Man Thú, vượt cấp đánh bại chân đạo nhị trọng Cung Chân Thuần.

Tuy nói có chút Man Thú bởi vì thiên phú đặc thù, có được lấy cùng giai bên trong cực kỳ thực lực cường đại, nhưng có thể vượt cấp đánh bại nhân loại chân đạo cường giả Man Thú, cũng không thấy nhiều.

Đối với Cố Mệnh Thu ngoài ý muốn ánh mắt, đại hắc ngưu rất là hưởng thụ, nhếch miệng cười cười.

Cố Mệnh Thu tán thưởng nhìn nhìn La Phàm, nói: "Nếu như đại hắc ngưu là của người thú sùng, như vậy, nó lập nhiều công lao cũng sẽ là của người công lao, bốn tông có thể bảo trụ Tô Ấu Huyền may mắn mà có người."

Như vậy đi, La Phàm, người cùng Tô Ấu Huyền cộng đồng bái tại môn hạ của ta, từ nay về sau, các người chính là ta Cố Mệnh Thu đệ tử thân truyền, các người có bằng lòng hay không?"

Cố Mệnh Thu thân là Huyền Dương Tông Tông chủ, mới mở miệng liền thu hai người đệ tử thân truyền, làm tất cả trường lão thần sắc cả kinh.

Tô Ấu Huyền bị đo đạc linh toa thừa nhận, hơn nữa là kích phát tới cao phản ứng, tương lai vô lượng, bị Cố Mệnh Thu thu làm đệ tử thân truyền tự nhiên không có vấn đề.

Có thể La Phàm.. Mặc dù tại ngoại môn biểu hiện được rất tốt, nhưng cuối cùng chỉ là ngoại môn đệ tử, thoảng cái bị Cố Mệnh Thu thu là Tông chủ thân truyền, đây quả thực là nhất phi trùng thiên, không ít trưởng lão đều cảm thấy, này đề thăng biên độ không khỏi cũng quá hơi lớn.

Rốt cuộc, đo đạc linh toa thế nhưng là không có thừa nhận La Phàm thiên phú, trong Huyền Dương Tông cửa thế nhưng là cũng có được rất nhiều thiên phú xuất chúng đệ tử, lại còn đại bộ phận cũng còn là trường lão hậu bối.

Cố Mệnh Thu tịch thu những thiên phú kia xuất chúng nội môn đệ tử vì thân truyền, lại thu La Phàm, để cho một ít trưởng lão cảm giác không ổn.

Đại trưởng lão Triệu Hồng Thành hơi trầm ngâm, nói: "Cổ sư đệ, người chính là nhất tông chi chủ, ta Huyền Dương Tông đệ nhất nhân, nội môn có bao nhiêu thiên tài đệ tử muốn bái nhập môn hạ của người mà không được, này La Phàm một kẻ ngoại môn đệ tử, có có tài đức gì, có thể bị người thu làm đệ tử thân truyền?"

Triệu Hồng Thành là tiền nhiệm Tông chủ con trai của Triệu Đăng Ma, bối phận trên là Tông chủ Cố Mệnh Thu sư huynh, tại Huyền Dương Tông địa vị phi phàm, mặc dù Cố Mệnh Thu thân là Huyền Dương Tông chủ, đối với Triệu Hồng Thành cũng được lễ kính ba phần.

Cố Mệnh Thu mỉm cười, nói: "Sư huynh, năm đó ta cũng là ngoại môn đệ tử, ngày nay cũng không tu luyện đến chân đạo tứ trọng, đã trở thành Huyền Dương Tông lập tức đệ nhất nhân?"

La Phàm so với ta năm đó ở ngoại môn lớn tuổi một ít, nhưng biểu hiện lại là không chút thua kém, lại còn, nếu không La Phàm, bốn tông đâu còn có thể sẽ có Tô Ấu Huyền, bất kể là luận tình lý, hay là luận thực lực, La Phàm đều có tư cách làm ta đệ tử thân truyền."

Chu Diễn Triều, Trịnh Tĩnh Hà liền hướng La Phàm nháy mắt ra dấu, người phía trước nói: "Tông chủ thu người vì đệ tử thân truyền, La Phàm, hai người các người còn không mau bái sư."

Tông chủ đệ tử thân truyền, địa vị chí cao chính là Huyền Dương Tông đệ tử chi tối, các trưởng lão khác đệ tử thân truyền đều không có thể đánh đồng, so sánh nội môn đệ tử, ngoại môn đệ tử, kia lại càng là xa xa thắng chi.

Cố Mệnh Thu thu nạp phạm nhân, Tô Ấu Huyền vì đệ tử thân truyền, đối với hai người mà nói tự nhiên là đại hảo sự.

Hai người liếc nhau, trong mắt nhao nhao để lộ ra vẻ vui thích, đồng thời hướng Cố Mệnh Thu bái, cùng kêu lên nói:

"Đệ tử La Phàm (Tô Ấu Huyền), bái kiến sư tôn."

Cố Mệnh Thu khoát tay, liền có một cỗ vô lực lực lượng đem La Phàm, Tô Ấu Huyền nâng lên, nói:

"Ta Cố Mệnh Thu chỉ lấy qua ba người đệ tử thân truyền, cộng thêm hai người các ngươi, tổng cộng năm người, từ nay về sau, các ngươi liền tại Tông chủ phủ đệ tu luyện, bốn tọa tự mình chỉ điểm, hảo hảo tu luyện, tương lai Huyền Dương Tông Tông chủ chỉ vị liền tại các ngươi năm vị đệ tử thân truyền trong tay."

La Phàm, Tô Ấu Huyền khẽ gật đầu, nói: "Vâng, sư tôn."

Cố Mệnh Thu nhìn thoáng qua đại hắc ngưu, nói: "Là ngươi thú sủng, cũng cùng nhau lưu ở Tông chủ phủ đệ a, nhưng được nhớ kỹ, bốn tọa năm vị đệ tử thân truyền, đối xử như nhau, cắt không thể bỏ vì thú sủng cường đại mà khi dễ người khác."

"Không khi dễ không khi dễ, lão Ngưu ta già nhất thực trung hậu."

Đại hắc ngưu thấy Cố Mệnh Thu cũng làm cho hắn vào ở Tông chủ phủ đệ, trong nội tâm cao hứng, cười toe toét miệng rộng cười nói.

La Phàm cũng liền nói: "Đệ tử cần tuân sư mệnh."

Nhìn nhìn La Phàm trở thành đệ tử thân truyền, nhiều trưởng lão trong nội tâm đều tư vị không tốt.

Bọn họ tự hỏi, bọn họ hậu bối, một ít tư chất xuất chúng người một chút cũng không thể so với La Phàm thua kém, đáng tiếc, Cố Mệnh Thu đều chú ý mắt, lại hết lần này tới lần khác lựa chọn La Phàm, để cho bọn họ không ngừng hậm mộ.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Hoàn chỉnh công pháp

Tông chủ phủ đệ.

Trong hành lang, Cố Mệnh Thu ngồi ở thủ tọa.

Trong sảnh, La Phàm, Tô Ấu Huyền song song mà đứng, hai người phải phía trước, có ba vị tuổi trẻ võ giả hướng bên song song đứng thẳng.

Cố Mệnh Thu nói: "Chín năm trước, ta thu đại đệ tử Triệu Phán, nhị đệ tử Chu Huyền, ba năm trước đây, ta thu tam đệ tử Triệu Hạo, hôm nay, ta thu Tứ đệ tử La Phàm, Ngũ đệ tử Tô Ấu Huyền."

Các ngươi năm người, mặc dù bái nhập môn hạ của ta thời gian bất đồng, nhưng đều là ta Cố Mệnh Thu đệ tử thân truyền, đồng tông đồng môn, về sau muốn giúp đỡ lẫn nhau, giúp nhau yêu mến, tại con đường tu luyện dắt tay đồng tiến, tổng cộng chế một phen thành tựu."

Năm tên đệ tử, cùng kêu lên đáp: "Vâng, sư tôn."

Cố Mệnh Thu phát phát tay, nói: "Các ngươi biết nhau một chút đi."

"Ta là các ngươi đại sư huynh Triệu Phán."

Cách Cố Mệnh Thu gần nhất Triệu Phán hướng La Phàm, Tô Ấu Huyền dò xét liếc một cái, khẽ cười nói.

Triệu Phán thân cao ước 1m8 năm, rộng lưng dài, hình thể cực kỳ to lớn, đệ tử phục trên khảm viền vàng, khác người, hiển lộ rõ ràng lấy hắn với tư cách là Huyền Dương Tông đệ nhất đệ tử địa vị.

"Ta là các ngươi Nhị sư huynh Chu Huyền."

Trong ba người trung tâm Chu Huyền hướng La Phàm, Tô Ấu Huyền chớp chớp đầu.

Chu Huyền trung đẳng đáng người, không cao không lùn, không mập không gầy, ngũ quan tuấn lãng, rất là suất khí.

"Ta là các ngươi Tam sư huynh Triệu Hạo."

Đứng ở ba người cuối cùng, cự ly La Phàm, Tô Ấu Huyền gần nhất Triệu Hạo trên mặt lộ ra hàm súc mỉm cười, thần thái như người khiêm tốn, mục quang tại La Phàm, trên người Tô Ấu Huyền theo thứ tự đảo qua.

Luận dung mạo, Triệu Hạo anh tuấn nhất, hần thân mặc bạch sắc đệ tử phục, đáng người so với Triệu Phán thấp không được hai cen-ti-mét, nhưng không có như vậy khôi ngô, hiển lộ rất là ngọc thụ lâm phong.

Lúc Triệu Hạo nhìn về phía Tô Ấu Huyền, hơi hơi trừng mắt nhìn.

"Gặp qua đại sư huynh, Nhị sư huynh, Tam sư huynh!"

La Phàm, Tô Ấu Huyền ôm quyền, mục quang theo thứ tự đảo qua ba người.

Thông qua ba người để lộ ra khí tức, có thể đoán được tới ba người tu vi.

Đại sư huynh Triệu Phán, Võ Đạo cửu trọng sơ kỳ, Nhị sư huynh Chu Huyền, Võ Đạo bát trọng đỉnh phong, Tam sư huynh Triệu Hạo, Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong.

Đội năm vị đệ tử giúp nhau chào hỏi về sau, Cố Mệnh Thu nói: "Các ngươi trong năm người, tuy Tô Ấu Huyền là nhỏ sư muội, nhưng nếu luận tư chất, với tư cách là kích phát đo đặc linh toa tối cao phản ứng thiên tài, Tô Ấu Huyền là thuộc về đệ nhất."

Các ngươi đừng nhìn nàng hiện tại tu vi thấp nhất, nhưng nếu là tu luyện công pháp tốt, có hảo tài nguyên tu luyện, tương lai tu vi nhất định đột nhiên tăng mạnh, các ngươi bốn cái thân là nam tử, tu luyện có thể phải nắm chắc, cũng không nên bị Tô Ấu Huyền đơn giản liền vượt qua tới."

Lời này khơi dậy ba vị đệ tử cũ vinh nhục chi tâm, tinh thần đều hơi bị chấn động.

La Phàm thì phản ứng lác đác, thiên phú của Tô Ấu Huyền cố nhiên là hảo, nhưng La Phàm thân thể đi qua Cửu Cực Chân Kinh 'Thể chữ thiên' cải tạo, lại càng là hoàn mỹ vô khuyết, theo tu vi đề thăng, hội càng ngày càng lớn mạnh, cùng những võ giả khác so sánh, ưu thế cũng sẽ càng lúc càng lớn.

Cố Mệnh Thu thấy La Phàm động hợp tác, nói: "La Phàm, tuy tư chất của ngươi thấp nhất, không thể đạt được đo đặc linh toa thừa nhận, nhưng là không muốn nhụt chí, con đường tu luyện, cũng không nhất định là tư chất càng cao, là được lại càng cao."

Có một câu tục ngữ gọi 'Cần có thể bỏ vụng về', ngươi tại ngoại môn biểu hiện rất tốt, chỉ cần ngươi cần cù và thật thà tu luyện, ta tự nhiên đối với ngươi cẩn thận dạy bảo, tương lai chưa hẳn không thể bước vào chân đạo.

Lấy chiến đấu của ngươi thiên phú, nếu là bước chân vào chân đạo, tương lai cũng có thể trở thành một người chân đạo võ giả cao thủ, như vì sư đồng dạng đứng ở Giang Châu cực hạn, vẫn có hi vọng."

Đo đặc linh toa đối với võ giả cảm ứng tiêu chuẩn chính là 100% đột phá chân đạo.

Triệu Phán, Chu Huyền, Triệu Hạo ba người, đều là đạt được đo đặc linh toa thừa nhận, tương lai nhất định đột phá chân đạo.

Đo đặc linh toa đối với La Phàm không có phản ứng, Cố Mệnh Thu tự nhiên là vì La Phàm không có tất trở thành sự thật đạo cường giả tư chất, cho nên ý nghĩa lời nói sâu xa đối với La Phàm nhiều lời vài câu, cho kích lệ.

La Phàm trong nội tâm cười cười, đo đặc linh toa đối với hắn không có phản ứng, chỉ có thể là hai cái nguyên nhân, Cửu Cực Chân Kinh 'Thể chữ thiên' đối với thân thể cường hóa, đo đặc linh toa vô pháp cảm ứng ra, hoặc là vượt ra khỏi đo đặc linh thụ cảm ứng phạm trù quá xa.

Bực này thể chất ngoại nhân không biết, sự việc liên quan 'Cửu Cực Chân Kinh', La Phàm cũng không muốn nói rõ,

"Đệ tử chắc chắn cần cù và thật thà tu luyện, không phụ sư tôn kỳ vọng." La Phàm vuốt cằm nói.

Cố Mệnh Thu nói: "Hai người các ngươi, tu luyện đều là công pháp gì?"

La Phàm nói: "Nguyên Dương Chân Mạch Công tàn thiên."

Tô Ấu Huyền nói: "Lưu Thủy Công."

Cố Mệnh Thu nói: "Làm ta Cố Mệnh Thu đệ tử thân truyền, không cần tu luyện nữa địa cấp công pháp tàn thiên, càng không cần trong khi tu luyện phẩm công pháp, các ngươi có thể tu luyện hoàn chỉnh địa cấp công pháp!"

Cố Mệnh Thu đứng thẳng lên, nói: "La Phàm, Tô Ấu Huyền, các ngươi đi theo ta hậu thất học tập công pháp, ba người các ngươi, tàn a."

"Vâng, sư tôn."

Triệu Phán, Chu Huyền, Triệu Hạo ba người đồng thanh nói, rồi đi đường lớn.

Cổ Mệnh Thu mang theo La Phàm, Tô Ấu Huyền thì hướng Tông chủ phủ đệ hậu thất mà đi.

Rồi đi Tông chủ phủ đường lớn, Triệu Phán, Chu Huyền, Triệu Hạo ba người liền hướng bên cạnh chỗ ở mà đi.

Triệu Hạo đi ở Triệu Phán, Chu Huyền chính giữa, nhìn chung quanh hai người liếc một cái, nói: "Đại sư huynh, Nhị sư huynh, lần này sư tôn thu danh đệ tử thân truyền, Tiểu sư muội rất là không tệ a."

Kia cái La Phàm còn kém một chút, liền do đặc linh cũng không thừa nhận thiên phú của hắn, tương lai đột phá chân đạo độ khó rất lớn, loại tư chất này nội môn đệ tử bên trong cũng không ít, sư tôn vậy mà hội thu nạp phạm nhân vì đệ tử thân truyền, thật là quái quá thay."

Chu Huyền nhìn Triệu Hạo liếc một cái, ha ha cười nói: "Người nói là Tiểu sư muội thiên phú không tồi, hay là lớn lên không tệ?"

Triệu Phán thì là thần sắc cao lạnh, nói: "May mắn lập công lớn mà thôi, sư tôn thu hắn vì đệ tử thân truyền, bất quá là vì để cho Tiểu sư muội an tâm tu luyện mà thôi, qua La Phàm bên người thậm chí có một đầu Man Thú thú sủng, cũng không phải đi cái gì vận, nghe nói hắn khi còn bé chính là kia Man Thú hắc ngư nuôi lớn."

Chu Huyền ha ha cười nói: "Yêu thú Thông Linh, nuôi dưỡng nhân loại hải đồng cũng không tính là quá kỳ sự tình, kia Man Thú hắc ngư thay vì nói là tứ sư đệ thú sủng, không bằng nói kia Man Thú hắc ngư đem tứ sư đệ chỗ trống nữ a, bất quá đại sư huynh nói đúng, đây là tứ sư đệ vận khí, hơn nữa là Đại Vận Khí."

Triệu Hạo nói: "La Phàm loại tư chất này có thể thành là Tông chủ đệ tử thân truyền, cũng coi như một bước lên trời, bất quá, võ giả đứng thế, đúng là vẫn còn cần nhờ thực lực, đến tương lai chúng ta đều bước vào chân đạo, năm vị Tông chủ thân truyền bên trong chỉ có hắn một người tại Võ Đạo cảnh giới, chắc hẳn hắn cảm thấy rất xấu hổ, tự ti a!"

Nói qua Triệu Hạo đột nhiên trên mặt triển lộ ra nụ cười, nói: "Hắn tương lai thế nào, ta không có gì hứng thú, bất quá đối với Tiểu sư muội, ha ha. . . Ta tuổi vừa mới 16, ngọc thụ lâm phong, Tiểu sư muội tuổi vừa mới mười lăm, xinh đẹp, chúng ta tương đồng sư tôn đệ tử thân truyền, đại sư huynh, Nhị sư huynh, các người nói chúng ta có phải hay không trời đất tạo nên một đôi?"

Triệu Phán mí mắt hơi hơi nháy lên một chút, thần nhiên nói: "Tiểu sư muội chưa hẳn để ý người."

Chu Huyền chỉ là ha ha cười cười.

...

Tông chủ phủ đệ, hậu đường một gian trong mật thất.

Cổ Mệnh Thu từ một tòa, lấy hai hai bộ sách.

Vừa là "Nguyên Dương Chân Mạch Công", vừa là "Thiên Xà Chân Tức Công".

Cổ Mệnh Thu nói: "Nguyên Dương Chân Mạch Công vì mặt trời thuộc tính, Thiên Xà Chân Tức Công vì Thủy thuộc tính, này hai quyển bí kíp, đều vì hoàn chỉnh thiên, các người có thể ở chỗ này đọc qua, ta sẽ tự mình chỉ điểm các người, đem các người Giáo hội."

Nói qua, Cổ Mệnh Thu đem hai quyển bí kíp phân biệt giao cho La Phàm, Tô Ấu Huyền.

La Phàm mặt mũi tràn đầy sắc mặt vui mừng, hoàn chỉnh Nguyên Dương Chân Mạch Công, địa cấp hạ phẩm công pháp, so với lúc trước hắn tu luyện không trọn vẹn thiên khảng định phải tốt hơn nhiều.

Tu luyện ra được nội lực cường độ càng cao, tốc độ tu luyện cũng sẽ nhanh hơn.

Tô Ấu Huyền lại càng là kinh hi, nàng lúc trước công pháp tu luyện 'Lưu Thủy Công' mới là hạ phẩm công pháp mà thôi, thoáng cái liền cải tu hoàn chỉnh địa cấp hạ phẩm công pháp, trong lúc này bay vọt quá lớn.

Cổ Mệnh Thu nhìn nhìn Tô Ấu Huyền, nói: "Thể chất của người là một loại phi thường cường đại Thủy thuộc tính thể chất, vô cùng thích hợp tu luyện thủy thuộc tính công pháp, cái này Thiên Xà Chân Tức Công đối với người mà nói, so với phổ thông địa cấp trung phẩm công lao đều thích hợp hơn, người tại Võ Đạo cảnh giới tu luyện hội hết sức nhanh chóng.

Tô Ấu Huyền, thiên phú của người quá xuất chúng, từ sau này, nhất định phải tại Tông chủ phủ một mực tu luyện, không vào chân đạo, không thể rời đi, lại còn, cho dù là vào chân đạo, không có bước vào Giang Châu nhất lưu cường giả các loại, cũng phải tận lực ít rời đi tông môn.

Tông chủ phủ đệ cũng xây dựng trong lòng đất linh mạch một cái linh tuyến trên mặt, tại khu cư trú vực tu luyện, linh khí nồng độ so với Thiên Tài Doanh còn muốn tốt hơn, đầy đủ người một mực tu luyện tới chân đạo cảnh giới."

Tô Ấu Huyền gật đầu đồng ý, La Phàm đã mở ra "Nguyên Dương Chân Mạch Công" hoàn chỉnh thiên quan sát.

La Phàm đã tu luyện qua không tròn vẹn thiên, đối với Nguyên Dương Chân Mạch Công đã có không thấp tạo nghệ, hoàn chỉnh thiên tuy gia tăng lên một ít mấu chốt tính nội dung, nhưng La Phàm nhìn một lần cũng đã hiểu bảy tám phần.

Tô Ấu Huyền vẫn còn ở vùi đầu quan sát "Thiên Xà Chân Túc Công", La Phàm liền đã bắt đầu hướng Cổ Mệnh Thu thỉnh giáo lên.

Cổ Mệnh Thu cho La Phàm giảng giải điểm đáng ngờ, chỉ đạo La Phàm tu luyện.

Cổ Mệnh Thu năm đó, cũng tu luyện qua Nguyên Dương Chân Mạch Công, đối với môn công pháp tạo nghệ vô cùng cao, cho La Phàm chỉ điểm, đều là một câu bên trong, La Phàm ngộ tính vừa cao, học được vô cùng nhanh.

Ngắn ngủn hai canh giờ, La Phàm liền đem Nguyên Dương Chân Mạch Công hoàn chỉnh thiên nắm giữ, tu luyện ra nội lực so với lúc trước cường lớn hơn rất nhiều.

Cổ Mệnh Thu thu hồi Nguyên Dương Chân Mạch Công bí kíp, nói: "Người trước không cần hấp thu linh khí tu luyện, mà là đem nội lực trong cơ thể sử dụng hết chính nguyên dương mạch công lao chuyển hóa một lần, đề cao nội lực cường, đây đối với người đột phá kế tiếp cảnh giới rất có lợi."

La Phàm ngồi xếp bằng một bên trên bờ đoàn, Cổ Mệnh Thu lại bắt đầu vì Tô Ấu Huyền giảng giải Thiên Xà Chân Túc Công.

Cổ Mệnh Thu mặc dù không có tu luyện qua Thiên Xà Chân Túc Công, nhưng với tư cách là chân đạo tứ trọng cường giả, đối với tu luyện lý giải tự nhiên tinh thâm, Thiên Xà Chân Túc Công phương pháp tu luyện, hẳn vừa nhìn liền biết.

Đến ngày hôm sau, Tô Ấu Huyền mới tại Cổ Mệnh Thu chỉ đạo dưới sơ bộ học được, nhất thời linh khí trong thiên địa cuộn cuộn hướng nàng đánh úp lại.

Thể chất của nàng, đích xác vô cùng thích hợp thủy thuộc tính công pháp, Tô Ấu Huyền tu luyện Thiên Xà Chân Túc Công, so với La Phàm tu luyện Nguyên Dương Chân Mạch Công tạo thành động tĩnh còn lớn hơn.

Công pháp học được, Cổ Mệnh Thu đem hai quyển bí kíp đều thu vào, mang hai người rời đi mật thất.

Sau đó, tại khu cư trú vực, Cổ Mệnh Thu cho hai người an bài hai gian phòng, với tư cách là ngày sau chỗ ở.

Không có đột phá chân đạo lúc trước, bọn họ đem ở chỗ này một mực tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Đệ nhất trọng Toái Thạch

Tông chủ phủ đệ gian phòng, liên tiếp chạm đất ngọn nguồn linh mạch từng cái một linh tuyến mất.

Mỗi trong một cái phòng linh khí nồng độ, đều không kém hơn Thiên Tài Doanh, ở chỗ này tu luyện, tốc độ tu luyện thủy chung là bình thường tốc độ gấp ba trở lên.

Nguyên Dương Chân Mạch Công hoàn chỉnh thiên, tu luyện quả nhiên tốc độ nhanh không ít, nguyên bản La Phàm đoán chừng còn muốn năm sáu ngày trái phải mới có thể đem tu vi cùng cổ đến Võ Đạo tam trọng đỉnh phong, kết quả vẹn vẹn qua một ngày liền đạt đến.

Cho dù tại Tông chủ phủ tu luyện, tốc độ tu luyện là bình thường gấp ba, vậy cũng so với tu luyện Nguyên Dương Chân Mạch Công tàn thiên, nhanh chừng gấp đôi.

Tu vi tăng lên tới Võ Đạo tam trọng đỉnh phong, La Phàm trong nội tâm mừng rỡ, cảm giác toàn thân tràn ngập lực lượng, không chỗ có thể hợp thành.

La Phàm rời phòng, đi đến ngoài viện, vỗ bên hông bách bảo nang, một chuỗi bảo thương liền bay ra.

Là thượng phẩm bảo thương.

Bảo thương vào tay, La Phàm nhất thời bộc phát ra một cỗ cực kỳ mãnh liệt sắc bén khí thế.

Ô ——

La Phàm trong tay bảo thương quơ múa, bảo thương khẽ động liền đem không khí trực tiếp xé rách, phát ra gai nhọn tiếng rít.

La Phàm nhất thương lại nhất thương huy vũ, tuy động tác nối liền, lại còn mỗi nhất thương uy lực cũng rất lớn, nhưng bộ này 'Toái Không Thương pháp' thi triển ra, chung quy cảm giác thiếu mấy thứ gì đó.

Toái Không Thương pháp, tổng cộng có tam trọng cảnh giới, La Phàm cảm giác chính mình đem thương pháp đã tu luyện được rất thành thạo, nhưng thương pháp uy lực, thủy chung không đạt được đệ nhất trọng 'Toái Thạch' trình độ.

Toái Thạch này, không phải là chỉ đập nát một cục đá nhỏ, mà là có tiêu chuẩn hạn độ, chỉ chính là thể tích một phương thạch khối, có thể nhất thương đánh thành mảnh vỡ.

La Phàm như bằng cây mạnh, nhờ vào thượng phẩm bảo thương chi uy, nhất thương đem thể tích một phương thạch khối đánh bại không khó, nhưng đem đem mảnh vỡ, lại là không thể.

Nếu là Toái Không Thương pháp đệ nhất trọng luyện thành, La Phàm thực lực còn có thể đề thăng một đoạn.

Thi triển xong một lần Toái Không Thương pháp, La Phàm cảm thương mà đứng, nhắm hai mắt, vừa rồi từng chiêu từng thức đều trong đầu chậm rãi 'Cất đi'.

La Phàm tại tinh tế thể ngộ, nhìn xem kia một chiêu, kia nhất thương xuất hiện vấn đề, thế cho nên thương pháp uy lực thủy chung không có tăng lên.

Qua nửa ngày, La Phàm lần nữa xuất thương, lại là nhất thương tiếp nhất thương huy vũ, bốn phía trong không khí ô ô âm tiếng vang, liên miên không dứt.

Lại là một bộ Toái Không Thương pháp thi triển xong xong, La Phàm cảm giác cùng lần trước không nhiều lắm khác nhau, uy lực vẫn không thể nào nâng lên.

La Phàm trước khi đến Giang Châu, cũng đã đem Toái Không Thương pháp tu luyện đến loại trạng thái này, sau đó liền gặp bình cảnh.

Toái Không Thương pháp đệ nhất trọng, La Phàm tựa hồ chỉ thiếu chút nữa xa liền có thể đến, nhưng trong đó thủy chung cách một tầng sương mù, để cho La Phàm động tới không kịp.

"Người tu luyện vũ kỹ, là Toái Không Thương pháp?"

Một giọng nói từ La Phàm sau lưng truyền đến.

La Phàm quay người, là sư tôn Cố Mệnh Thu, vuốt cằm nói: "Vâng."

Cố Mệnh Thu nói: "Người bất quá Võ Đạo tam trọng tu vi, có thể đem thượng phẩm vũ kỹ tu luyện tới tình trạng như thế, đã vô cùng khó được, vì sư năm đó tu luyện Toái Không Thương pháp, là đến Võ Đạo ngũ trọng, mới luyện thành đệ nhất trọng."

Lấy vũ kỹ của người thiên phú, thậm chí đều không cần đến Võ Đạo ngũ trọng, cũng có thể chính mình lĩnh ngộ bí quyết, luyện thành đệ nhất trọng 'Toái Thạch', lấy vũ kỹ thiên phú mà nói, người còn ở trên ta.

Ta dạy người một lần, người xem được rồi, như người ngộ tính đủ cao, nói không chừng thật có thể tại Võ Đạo tam trọng tu vi, đem Toái Không Thương pháp đệ nhất trọng 'Toái Thạch' luyện thành."

Cố Mệnh Thu nói qua, đem La Phàm trong tay thượng phẩm bảo thương cầm đi qua, hướng bên cạnh làm ăn ra tay.

La Phàm hiểu ý, lui đến gần chỗ biên giới, hai mắt bên trong tinh thần chăm chú, nhìn nhìn Cố Mệnh Thu.

Cố Mệnh Thu trong tay bảo thương khẽ động, một bộ Toái Không Thương pháp thi triển ra, một bên thi triển thương pháp, vừa nói:

"Toái Không Thương pháp, mấu chốt ở chỗ một cái toái chữ, người trường thương trong tay, không chỉ là muốn lực lượng cường, còn cần chấn động lên, chấn động được càng nhanh càng tốt, chấn động được càng nhanh, lực công kích càng mạnh, cho dù là một phương thạch, một ngọn núi, thậm chí là một mảnh không gian, cũng có thể nhất thương chấn vỡ, đâm ra cái lỗ thủng tới!"

Cố Mệnh Thu cũng không có sử dụng chân khí, thế nhưng, bảo thương trong tay hắn lại là uy lực lớn cho ra kì, mỗi nhất thương đâm ra, phía trước không gian liền đâm ra một cái lỗ thủng.

Nhất thương quét ngang, phía trước không gian tức thì bị quét ra một mảnh, xuất hiện tới như mực khe nứt.

Tuy nói khe nứt xuất hiện nháy mắt không được thời gian, liền trong chớp mắt không khí quán chú, lại khép lại lại với nhau, thế nhưng, trên không đang lúc rạn nứt một sát na kia, thương pháp lực công kích quả thật khủng bố tới cực điểm.

Đây là Toái Không Thương pháp đệ tam trọng 'Toái không' lực lượng, mỗi nhất thương đánh ra, đều không gian phá toái.

Không gian phá toái lực lượng, liền ngay cả chân đạo cường giả đều biết kiêng kỵ, như bị đánh trúng đều biết tảo ngộ trọng thương.

Cố Mệnh Thu không động dùng chân khí, vẹn vẹn là bằng Toái Không Thương pháp liền bộc phát ra như thế uy lực, có thể nghĩ, cái này thương pháp uy lực đích xác kinh người.

Nếu là luyện thành đệ tam trọng, tại chân đạo, gần như chính là vô địch tồn tại.

Một bộ Toái Không Thương pháp thi triển xong xong, Cố Mệnh Thu đem bảo thương vừa thu lại, khí tức thu liễm.

Bốn phía không gian khôi phục lại bình tĩnh, hoàn hảo vô khuyết, thế nhưng, vừa rồi thương pháp xé rách không gian từng màn cũng đã khắc ở La Phàm trong đầu, hần ngộ tính kinh người, quan sát Cố Mệnh Thu thi triển Toái Không Thương pháp, rốt cục đã minh bạch chính mình thật lâu không thể đạt tới đệ nhất trọng nguyên nhân.

Bản thân lực lượng cường thì cường vậy, thế nhưng chỉ là cây mạnh, coi như là cùng nội lực phối hợp, thi triển thương pháp, cũng là lấy bản thân lực lượng làm chủ, lại còn toàn tâm toàn ý chìm vào thương pháp kỹ xảo bên trong.

Làm thương pháp chìm đắm trong bản thân lực lượng, tự nhiên là bất kể thế nào tu luyện, đều siêu thoát không được bản thân lực lượng gông cùm xiềng xích.

Hiện tại, La Phàm một ngộ, cảm giác giống như bị người thế hồ quán đỉnh đồng dạng, cả người tinh thần chấn động, trong đầu thanh minh vô cùng.

"Ta đã minh bạch!" La Phàm lớn tiếng nói, trong hai mắt tách ra tinh quang.

"Đã minh bạch, không nhất định có thể làm được, bởi vì tu vi của ngươi quá thấp, nội lực không đủ mạnh, còn phải cần tu khổ luyện."

Cố Mệnh Thu nói, đem bảo thương hướng La Phàm quăng ra, nói: "Ngươi lại thi triển hai lần Toái Không Thương pháp đến xem nhìn."

La Phàm tiếp nhận bảo thương, đi vào trong nội viện.

Cảm thụ được Cố Mệnh Thu vừa rồi thương pháp uy thế, đem trong nội tâm lĩnh ngộ cùng trong đầu Toái Không Thương pháp dung hợp cùng một chỗ, qua nửa ngày, La Phàm mới huy vũ ra cùng bên trong bảo thương.

Lần này, La Phàm tinh thần hoàn toàn tập trung, lực chú ý đều tụ tập tại thương pháp thi triển, biến hóa, mà không còn là chính mình lực lượng cường đại.

Bản thân lực lượng, La Phàm tựa hồ quên đồng dạng, chỉ là bản năng vận dụng, lúc hần chăm chú tại thương pháp, trong tay bảo thương cảm giác nhất thời bất đồng lên.

La Phàm cảm giác, bảo thương giống như tay chân của mình đồng dạng, linh mẫn vô cùng, La Phàm hai tay nhoáng một cái, nội lực chấn động, trong tay bảo thương cũng chấn động lên.

Nhất là mũi thương, nháy mắt chấn động mấy dặm, cảm giác như là đâm ra một đóa đại thương hoa.

La Phàm thi triển lấy Toái Không Thương pháp, bởi vì thân thương chấn động, ngay từ đầu cảm giác có chút không được tự nhiên, có chút mới lạ, tựa hồ thương pháp uy lực, so với lúc trước thi triển ra còn muốn yếu đi rất nhiều.

Một bộ Toái Không Thương pháp thi triển xong xong, La Phàm trong tay bảo thương cũng không có phát huy ra bao nhiêu uy lực, nhưng La Phàm trên mặt lại là đã tuôn ra mãnh liệt gây về vui thích.

Thương pháp uy lực tuy xuất hiện hạ thấp, Khả Lộ từ lại là đi đúng rồi.

Hiện tại, La Phàm là vì mới lạ, cho nên thương pháp phát huy không ra uy lực, chỉ cần từng lần một tu luyện, loại này mới lạ cảm giác cuối cùng hội thể.

Đến lúc sau, trong tay bảo thương nghĩ như thế nào chấn động liền như thế nào chấn động, thi triển ra như nước chảy mây trôi, đệ nhất trọng 'Toái Thạch' tự nhiên luyện thành.

Một bên, Cố Mệnh Thu nhìn nhìn La Phàm, mục quang rất là tán thưởng, nói: "Ngộ tính rất tốt, một chút liền bắt lấy mấu chốt, kế tiếp cần chính là cần tu khổ luyện, đương nhiên, vẫn là có mấy cái vấn đề nhỏ..."

Cố Mệnh Thu đem La Phàm thương pháp bên trong phát lực, biến hóa, góc độ, một ít không quy phạm địa phương, đều chỉ ra chỗ sai một lần.

Đây là có sự phụ dạy chỗ tốt, những vấn đề này La Phàm thi triển thì mình cũng không phát hiện được, còn tưởng rằng không có nửa điểm sai lầm, nhưng theo Cố Mệnh Thu nhắc một điểm, La Phàm mới phát hiện mình đúng là có không ít vấn đề.

Vì vậy, La Phàm lại thi triển một lần Toái Không Thương pháp.

Cố Mệnh Thu liên tục gật đầu, nói: "Vũ kỹ của ngươi thiên phú đích thực là nổi tiếng, vừa học liền biết, nhắc tới liền hiểu, so với người kia kia ba vị sư huynh phải mạnh hơn, đáng tiếc... Như tu luyện của ngươi thiên phú cũng có như thế xuất chúng, vậy cũng tốt."

Cố Mệnh Thu thở dài một tiếng, lưng mang hai tay rời đi, nói: "Nên sửa lại địa phương ta cũng đã nhắc nhở ngươi rồi, nhiều hơn chú ý, tiếp tục tu luyện đi."

La Phàm tiếp tục tu luyện Toái Không Thương pháp.

Mỗi tu luyện một lần, đối với Toái Không Thương pháp lại càng thêm thành thạo một ít.

La Phàm tu vi đề thăng đến Võ Đạo tam trọng đỉnh phong, đã nhanh đến đang lúc hoàng hôn, cũng không lâu lắm sắc trời liền biến thành đen.

Tuy Cố Mệnh Thu chỉ điểm, La Phàm chỉ tu luyện mười mấy lần, nhưng Toái Không Thương pháp tạo nghệ lại là tăng lên không ít, thi triển ra, bảo thương chấn động đang lúc đã trở nên tương đối thành thạo lên.

Cự ly Toái Không Thương pháp đệ nhất trọng 'Toái Thạch', chỉ còn lại có nửa bước xa.

Ngày thứ hai, sáng sớm.

La Phàm sớm, liền bắt đầu tu luyện Toái Không Thương pháp, hần được một cỗ làm khí, đem Toái Không Thương pháp tu luyện đến đệ nhất trọng.

Trong sân, La Phàm lại là từng lần một huy vũ lấy thượng phẩm bảo thương.

Theo thương pháp của hần tạo nghệ càng ngày càng tinh thâm, thân thương chấn động trình độ càng mạnh, nhưng chấn động phạm vi lại là càng nhỏ, dần dần... Đã nhìn không đến đâu thương lay động đang lúc sinh ra thương hoa.

Đầu thương chấn động phạm vi, dần dần áp súc tại một chút, bộc phát ra càng ngày càng đáng sợ uy lực.

La Phàm từng lần một tu luyện, từng lần một lĩnh hội, rốt cục, lại tu luyện hơn hai mươi lượt, La Phàm đối với thương pháp chấn động phạm vi, thật sự chừng không tại một chút trong đó.

Ô ——

Nhất thương đâm ra, trong không khí phát ra bén nhọn đến cực điểm tiếng rít, mười phần chói tai, bộc phát ra cực kỳ khủng bố một kích.

Một phát này đâm ra, La Phàm giống như kiểu tượng điêu khắc tĩnh chỉ hạ lai, liền thương cũng không có thu hồi.

Hần nhắm hai mắt lại, tâm thần thủ một nhận thức này vừa rồi một súng.

Một súng, La Phàm có thể xác định, triệt để đạt đến đệ nhất trọng 'Toái Thạch' trình độ.

Trọn nửa khắc đồng hồ, La Phàm mới mở mắt ra, khéo môi nhếch lên nồng đậm tiêu ý, vừa rồi một súng cảm giác, hần đã hoàn toàn lĩnh ngộ.

"Đi, đến hậu sơn, tìm khối đá lớn thí nghiệm một chút thương pháp chân chính uy lực!"

La Phàm tâm niệm vừa chuyển, liền hướng Tông chủ phủ đệ phía sau núi mà đi.

Bất quá, La Phàm vẫn chưa ra khỏi Tông chủ phủ đệ phạm vi, trong lúc bắt chợt, một đạo cực kỳ khí tức kinh khủng, từ sơn môn chỗ phương hướng quét ngang mà đến.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Ba chiêu ước hẹn

Huyền Dương Phong, Huyền Dương Tông ngoại.

Một đạo kim quang từ bầu trời xa bên trong kích xạ tới, tại Huyền Dương Tông sơn môn ngoại dừng lại, hiển lộ ra một đạo kim sắc thân ảnh.

Người này thân mặc kim sắc trường bào, tuổi chừng bốn mươi, dưới chân đạp trên kim sắc chân khí, trên người hiện ra kim quang, tựa như một tôn thần đề đạp đứng hư không.

La Phàm cảm ứng được luồng khí tức, bắt đầu từ này áo bào màu vàng trung niên nhân trên người tán phát mà ra.

Đồng nhất trong chớp mắt, Huyền Dương Tông trên dưới đều cảm nhận được cỗ này luồng khí tức tu vi khí tức.

Chân đạo phía dưới võ giả, chỉ là cảm giác cỗ hơi thở này luồng khí tức mà cường đại, căn bản không cách nào phân biệt xuất cụ thể tu vi cảnh giới.

Chân đạo các trưởng lão, lại là rõ ràng cảm ứng ra, là chân đạo tứ trọng cường giả khí tức, lại còn, là chân đạo tứ trọng hậu kỳ tu vi.

Huyền Dương Tông các trưởng lão, thần sắc không hèn mà cùng biến đổi, toàn bộ Giang Châu, tu vi đạt đến chân đạo tứ trọng hậu kỳ, chỉ có một người.

Đó chính là Thiên Cực Tông Tông chủ —— Vô Cuồng Tôn.

Ba ngày trước, Thiên Cực Tông trưởng lão Cung Chân Thuần bị bắt giữ đến Huyền Dương Tông, Thiên Cực Tông chủ Vô Cuồng Tôn hiển nhiên là bởi vì Cung Chân Thuần mà đến.

Vô Cuồng Tôn tại Huyền Dương Tông ngoại dừng lại hai cái thời gian hô hấp, trong miệng một tiếng cười khế, nhất thời đạp trên kim sắc chân khí bay vào Huyền Dương Tông.

"Huyền Dương Tông tiểu nhi nhóm, đem ta Thiên Cực Tông trưởng lão Cung Chân Thuần giao ra đây. . . !"

Vô Cuồng Tôn bay vào Huyền Dương Tông, vận chuyển chân khí, hét lớn một tiếng.

Thanh âm vang dội, trong hư không chấn nổi lên mấy trọng âm sóng, xa xa truyền ra hơn mười dặm, cả tòa Huyền Dương Phong trong phạm vi, tất cả Huyền Dương Tông võ giả, đều đã nghe được Vô Cuồng Tôn thanh âm.

Toàn bộ Huyền Dương Tông, vô luận là trưởng bối hậu bối, chúng võ giả đều biến sắc.

Suru suru suru. . .

Huyền Dương Tông chân đạo các cường giả, từng cái một từ từng người trong phủ đệ vọt ra, hướng giữa sườn núi Huyền Dương Tông Chủ điện phi hành mà đi.

Huyền Dương Tông chủ Cố Mệnh Thu từ Tông chủ trong phủ đệ bay ra, cái thứ nhất đến Huyền Dương trên điện phượng, hai mắt bên trong thấp thoáng thiêu đốt lên hỏa diễm, đó là cửu hận hỏa diễm.

Hai mươi năm trước, Vô Cuồng Tôn cũng là như thế cuồng ngạo nhảy vào Huyền Dương Tông, hướng lúc ấy Huyền Dương Tông chủ 'Triệu Đăng Ma' hạ sinh tử khiêu chiến thư.

Sau đó, ngay tại Huyền Dương Tông, Vô Cuồng Tôn tại sinh tử trong quyết đấu đem Triệu Đăng Ma đánh chết, lúc ấy Cố Mệnh Thu, cùng với Huyền Dương Tông đông đảo võ giả tận mắt nhìn thấy.

Ngày nay, Vô Cuồng Tôn lại một lần nữa đến đây Huyền Dương Tông, giống như hai mươi năm trước cuồng ngạo, xem Huyền Dương Tông rất nhiều chân đạo cường giả như không có gì.

Cố Mệnh Thu đã từ năm đó chân đạo tam trọng võ giả, trưởng thành làm chân đạo tứ trọng võ giả, bước vào Giang Châu cực hạn cường giả các loại, đối với Vô Cuồng Tôn, có cửu hận thấu xương.

Huyền Dương Tông chân đạo các cường giả, từng cái phi đến Huyền Dương trên điện phượng, hội tụ sau lưng Cố Mệnh Thu, nhìn lên bầu trời bên trong cấp tốc tiến gần áo bào màu vàng thân ảnh, thần sắc nghiêm nghị, như thấy đại địch.

Tông chủ trong phủ đệ, La Phàm cũng leo lên chỗ cao, mục quang trông về phía xa, tập trung vào Vô Cuồng Tôn thân ảnh.

Vô Cuồng Tôn bay thẳng đến đi đến Huyền Dương trước điện phượng, dưới chân kim sắc chân khí tuôn động, đạp hư mà đứng, mục quang hướng Huyền Dương Tông đông đảo chân đạo cường giả quét qua.

Vô Cuồng Tôn đơn thương độc mã mà đến, một người đối mặt Huyền Dương Tông hơn hai mươi vị chân đạo cường giả, thần sắc lạnh nhạt, không hề sợ hãi, thậm chí trong hai mắt còn hơi hơi để lộ ra giễu cợt ý tứ.

Cuối cùng, mục đích của Vô Cuồng Tôn định tại trên người Cố Mệnh Thu, nói: "Ta nói Huyền Dương Tông vì sao trở nên như thế kiên cường, dám can đảm đụng đến ta Thiên Cực Tông trưởng lão, nguyên lai là tu vi của ngươi đột phá chân đạo tứ trọng.

Như thế nào. . . Tu vi đột phá chân đạo tứ trọng, liền cho rằng bước chân vào Giang Châu cực hạn cường giả các loại, liền cho rằng có thể cùng ta Thiên Cực Tông chống lại? Cố Mệnh Thu, ngươi đã quên ngươi kia mà quý sư phụ hai mươi năm trước là chết như thế nào sao?"

Vô Cuồng Tôn mới mở miệng, liền nhắc tới Triệu Đăng Ma chết, không khác vạch trần Huyền Dương Tông vết sẹo, sau đó hướng trên vết thương vùng muối.

Huyền Dương Tông chân đạo cường giả, nghe vậy không khỏi tức giận.

Cảm nhận được Huyền Dương Tông mọi người phẫn nộ, Vô Cuồng Tôn khinh thường cười cười, nói: "Nhé. . . Các ngươi còn biết tức giận, còn biết phẫn nộ à? Nghĩ như vậy báo thù rửa hận, các ngươi cũng có thể tới khiêu chiến bốn tọa, cùng hai mươi năm trước bốn tọa khiêu chiến Triệu Đăng Ma đồng dạng, tới một lần sinh tử quyết chiến, thế nhưng. . . Các ngươi dám sao? Bốn tọa ở nơi này nhi, có thể các ngươi không dám, một đám phế vật!"

Cố Mệnh Thu nắm chặt song quyền, trong nội tâm cừ hận hòa diễm thiêu đốt tới cực điểm, nhưng hấn hay là lãnh tĩnh khác chế, nói:

"Ngày hôm nay, sớm muộn sẽ đến, nhưng không phải là hiện tại."

Vô Cuồng Tôn đột phá chân đạo tứ trọng đã mấy chục năm, từ lúc hai mươi năm trước, đã đạt tới chân đạo tứ trọng hậu kỳ tu vi, một thân thực lực tại Giang Châu không đầu địch nổi.

Từ khi hai mươi năm trước đánh chết cùng là chân đạo tứ trọng hậu kỳ Triệu Đăng Ma, Vô Cuồng Tôn chính là Giang Châu danh xứng với thực đệ nhất nhân.

Mà Cố Mệnh Thu, mới đột phá chân đạo tứ trọng bất quá ba ngày thời gian, tương lai còn có không nhỏ đề thăng không gian.

Thời điểm này Cố Mệnh Thu đi tìm Vô Cuồng Tôn liều mạng, hiển nhiên là mười phần ngu xuẩn hành vi, tự nhiên là khác chế lửa giận trong lòng, còn phải dốc lòng tu luyện, giấu tài.

Vô Cuồng Tôn tự nhiên biết Cố Mệnh Thu ý định, cho nên trong ngôn ngữ đều là đối với kích, nếu là có thể chọc giận Cố Mệnh Thu, hiện tại liền kích được Cố Mệnh Thu cùng mình sinh tử quyết chiến, tự nhiên là có thể đem ngày hôm đó đại địch sớm chém giết tại nhỏ yếu thời điểm.

Vô Cuồng Tôn nói: "Phế vật nhóm, nếu như Huyền Dương Tông không người dám cùng bốn tọa đánh một trận, vậy thống khoái đem bốn tông Cung Chân Thuần trưởng lão giao ra đây."

Vô Cuồng Tôn cuồng ngạo chọc giận mỗi một vị Huyền Dương Tông võ giả, từng cái một hận đến nghiêng răng nghiêng lợi.

Giờ này khắc này, thật sự của bọn hắn thật là hi vọng có người có thể đủ xuất chiến, đã kích một chút Vô Cuồng Tôn lớn lối khí điểm.

Cố Mệnh Thu trên người lưng đeo báo thù cho Triệu Đăng Ma tuyết hận trách nhiệm, tự nhiên sẽ không bị phẫn nộ làm cho hôn mê lý trí.

Năm đó, Vô Cuồng Tôn vì báo thù, có thể ẩn nhẫn mấy chục năm, một mực tu luyện tới chân đạo tứ trọng hậu kỳ mới hướng Triệu Đăng Ma phát ra sinh tử khiêu chiến, Cố Mệnh Thu tự nhiên cũng ẩn nhẫn, hiểu được giấu tài.

Cố Mệnh Thu quát: "Vô Cuồng Tôn, Cung Chân Thuần tập kích bốn tông đệ tử, đem tại bốn tông chịu mười năm cầm tù chi phạt, Thiên Cực Tông đòi người, mười năm về sau lại đến à!"

Hô ——

Trên người Vô Cuồng Tôn kim quang đại thịnh, nhất thời bộc phát ra ngập trời hung uy, hét lớn một tiếng: "Ngươi dám ——! Không tha Cung Chân Thuần, bốn tọa xuất Thiên Cực Tông cường giả, san bằng ngươi Huyền Dương Tông!"

Cố Mệnh Thu không có động tĩnh, không sợ chút nào, nói: "Ngươi muốn chiến, cứ việc phóng ngựa qua, Huyền Dương Tông phụng bồi đến cùng, Thiên Cực Tông tiến công ngày, bốn tọa tất sát Cung Chân Thuần, lấy hấn chi huyết tề cừ, cùng Thiên Cực Tông tử chiến quyết đấu một trận!"

Luận thực lực, Huyền Dương Tông bây giờ thật là so ra kém Thiên Cực Tông, cùng Thiên Cực Tông tại Giang Châu tranh hùng tuy không thể.

Nhưng Huyền Dương Tông cũng là truyền thừa ngàn năm hàng loạt, nội tình thâm hậu, nếu như cố thủ tông môn đánh với Thiên Cực Tông một trận, Thiên Cực Tông cũng khó có thể làm gì được.

Vô Cuồng Tôn hơi hơi híp mắt, trong mắt hung mang lấp lánh, Cố Mệnh Thu cường ngạnh thái độ, ngược lại là vượt quá dự liệu của hắn.

Vô Cuồng Tôn vốn tưởng rằng, hắn tự mình đến Huyền Dương Tông, Huyền Dương Tông chắc chắn khiếp sợ hấn uy thế, đem Cung Chân Thuần phóng xuất, không nghĩ tới Cố Mệnh Thu vậy mà đột phá chân đạo tứ trọng, Huyền Dương Tông ngược lại là có cùng Thiên Cực Tông chống lại tiền vốn.

Tuy nói Thiên Cực Tông thực lực, so với Huyền Dương Tông hay là phải cường đại hơn nhiều, nhưng Vô Cuồng Tôn nếu là dẫn dắt Thiên Cực Tông cường giả quy mô đánh vào Huyền Dương Tông, thứ nhất Huyền Dương Tông nội tình thâm hậu, khó có thể phá được, thứ hai ảnh hưởng ác liệt, khó tránh khỏi triều đình pháp nhãn.

Đại Việt Vương Triều đối với tông môn đang lúc báo thù sự kiện mặc dù không thể nào hỏi đến, nhưng đại quy mô diệt tông cuộc chiến, bị liệt nhập ma đạo hành vi, lại là nghiêm lệnh cấm.

Thiên Cực Tông quy mô đánh vào Huyền Dương Tông, mặc dù thực hiện được, cũng phải đối mặt triều đình tiểu trừ mạo hiểm.

Đối với khổng lồ Đại Việt Vương Triều mà nói, Thiên Cực Tông chỉ là Giang Châu một cái tông môn mà thôi, không có ý nghĩa.

Triều đình nếu muốn tiêu diệt Diệt Thiên cực tông, phải mấy cái chân đạo ngũ trọng cường giả, dễ dàng liền có thể tiêu diệt, Võ Cuồng Tôn không dám bốc lên như vậy mạo hiểm.

Võ Cuồng Tôn trầm mặc một lát, đột nhiên tròn mắt quay tít một vòng, nói: "Cổ Mệnh Thu, ngươi cũng là nhất tông chi chủ, tu vi cũng bước chân vào chân đạo tứ trọng, miễn cưỡng có thể cùng bốn tọa đặt song song, bốn tọa cùng ngươi đánh cuộc, như thế nào?"

Cổ Mệnh Thu trong lòng căng thẳng, Võ Cuồng Tôn dám chủ động đánh cái này đánh bạc, kia tất nhiên là có thêm cực cao nắm chắc, Cổ Mệnh Thu cũng không nghĩ tiếp.

Bất quá, Võ Cuồng Tôn lần đến cửa, tại Huyền Dương Tông điều võ dương oai, hiện tại hắn đưa ra muốn đánh cái đánh bạc, nếu như Cổ Mệnh Thu liền hỏi cũng không hỏi đánh cho cái gì đánh bạc, tựa vội vàng một ngum cự tuyệt, vậy cũng quá sợ rồi chút.

Cổ Mệnh Thu hít sâu một hơi, nói: "Nói một chút coi."

Thân là nhất tông chi chủ, Cổ Mệnh Thu đại biểu cho Huyền Dương Tông tôn nghiêm, trước mặt Võ Cuồng Tôn tự nhiên không thể quá kính sợ, cái này đồ ước tự nhiên là muốn hỏi trước một chút.

Nếu như Võ Cuồng Tôn đưa ra đồ ước quá phận, lại còn đối với Huyền Dương Tông tình thế xấu quá lớn, Cổ Mệnh Thu tài năng tìm lý do cự tuyệt.

Võ Cuồng Tôn trên mặt lộ ra một tia giễu cợt tiểu ý, hắn nếu như dám đưa ra đồ ước, sẽ không sợ Cổ Mệnh Thu không tiếp.

Võ Cuồng Tôn nói: "Ngươi tiếp ta ba chiêu, ba chiêu qua đi, nếu ngươi lông tóc Vô Thương, ta Võ Cuồng Tôn quay đầu rời đi, Cung Chân Thuần tùy ý ngươi Huyền Dương Tông xử trí, như tiếp không được ta ba chiêu, bị ta kích thương, liền đem Cung Chân Thuần giao ra đây, để cho bốn tọa mang đi, ba chiêu, ngươi dám tiếp sao?"

Ba chiêu, ngươi dám tiếp sao?

Một câu cuối cùng, Võ Cuồng Tôn hét lớn một tiếng, càng vang dội, thanh âm mệnh mông cuộn cuộn, gần như truyền khắp toàn bộ Huyền Dương Tông.

Cổ Mệnh Thu sắc mặt liền biến đổi, hắn sớm đã có dự cảm, Võ Cuồng Tôn đưa ra đồ ước sợ là không dễ dàng như vậy thoái thác, quả là thế.

Võ Cuồng Tôn đưa ra ba chiêu ước hẹn, quả thật chính là đem Cổ Mệnh Thu quân.

Cổ Mệnh Thu thân là Huyền Dương Tông chủ, đường đường chân đạo tứ trọng cường giả, nếu là liền Võ Cuồng Tôn ba chiêu ước hẹn cũng không dám tiếp, vậy có thể như lời sao? Tin tức truyền đi quả thật mất mặt.

Lại còn, Võ Cuồng Tôn ba chiêu này ước hẹn cũng hung hăng đã kích thích Cổ Mệnh Thu.

Với tư cách là cùng cảnh giới võ giả, Cổ Mệnh Thu tự hỏi, cho dù thực lực không kịp Võ Cuồng Tôn, cũng sẽ không chênh lệch quá xa, nếu nói là tại Võ Cuồng Tôn thủ hạ kiên trì mười chiêu, Cổ Mệnh Thu không nắm chắc, chỉ là ba chiêu. . . Hắn còn là có thêm tương đối tự tin.

Võ Cuồng Tôn tuyên bố ba chiêu tổn thương hắn, hiển nhiên là đối với Cổ Mệnh Thu lớn lao khinh thường, khơi dậy Cổ Mệnh Thu vinh nhục chi tâm.

Đồng dạng, cũng khơi dậy toàn bộ Huyền Dương Tông võ giả vinh nhục chi tâm, đem trọn cái Huyền Dương Tông võ giả đều chọc giận.

Liền ngay cả La Phàm nghe vậy, có cảm giác trong cơ thể huyết đang thiêu đốt, trong nội tâm tuôn ra một cỗ lửa giận, Võ Cuồng Tôn này quả thật đem Huyền Dương Tông dẫm lên lòng bàn chân đi.

Thế nhưng, La Phàm chủ bên trong cũng tuôn ra một cỗ cảm giác không ổn, Võ Cuồng Tôn nếu như dám đưa ra như vậy đồ ước, ngay cả là đối với Huyền Dương Tông một loại khinh thường, nhưng chính hắn đưa ra đồ ước, hội không nắm chắc?

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Đỉnh phong quyết đấu

La Phàm nghĩ đến, Cổ Mệnh Thu tự nhiên cũng nghĩ đến.

Nhưng. . . Cổ Mệnh Thu không có đường lui, Võ Cuồng Tôn ba chiêu ước hẹn, hắn không thể không tiếp.

Tương đồng nhất tông chi chủ, tương đồng chân đạo tứ trọng cường giả, nếu là Cổ Mệnh Thu liền Võ Cuồng Tôn ba chiêu cũng không dám tiếp, cái này thể diện cột cũng quá triệt để.

Lại còn, tin tức truyền đi, này cột không chỉ là mặt mũi của Cổ Mệnh Thu, cũng là mặt mũi của Huyền Dương Tông.

Cái này mặt, Cổ Mệnh Thu gánh không nổi!

Huyền Dương Tông chân đạo các cường giả, phụ cận chấp sự, các đệ tử, đều về mặt chờ đợi nhìn nhìn Cổ Mệnh Thu.

Võ Cuồng Tôn quá cuồng ngạo, bọn họ đều muốn thấy được Cổ Mệnh Thu giết một giết Võ Cuồng Tôn uy phong.

Chỉ cần tiếp được ba chiêu này ước hẹn, lại còn, tại trong vòng ba chiêu ngăn lại Võ Cuồng Tôn công kích, như vậy, Võ Cuồng Tôn sẽ xám xịt rút đi, lại còn, Cung Chân Thuần sinh tử đem tùy ý Huyền Dương Tông xử trí, điều này hiển nhiên có thể sâu sắc thất bại một chút Võ Cuồng Tôn ngạo khí.

"Hào. . . Cái này đồ ước, Cổ mỗ tiếp!"

Cổ Mệnh Thu thần sắc nghiêm túc, trong hai mắt tách ra hai đạo tinh mang, nói.

Ba chiêu, chỉ là ba chiêu, Cổ Mệnh Thu đối với thực lực của mình vẫn rất tự tin.

Tuy Cổ Mệnh Thu không biết Võ Cuồng Tôn đến cùng dựa vào cái gì, cho rằng trong vòng ba chiêu nhất định có thể tổn thương hắn, nhưng chính hắn cũng có chỗ chỗ dựa.

Vì gần hơn cùng Võ Cuồng Tôn thực lực, này hai mươi năm Cổ Mệnh Thu không chỉ liều mạng hướng chân đạo tứ trọng trùng kích, cũng một mực khổ tu vũ kỹ.

"Ta cũng không tin, ta khổ tu hai mươi năm, vũ kỹ tạo nghệ tiến nhanh, lại còn tu vi đột phá chân đạo tứ trọng, liền ngươi ba chiêu đều chống lại không được!"

Cổ Mệnh Thu trầm nghĩ trong lòng, thần sắc kiên nghị.

"Ha ha ha ha. . . Hào!"

Thấy Cổ Mệnh Thu tiếp đồ ước, Võ Cuồng Tôn cao giọng cười như điên, tâm tình mười phần sung sướng, lớn tiếng nói: "Bồn tọa liền xuất ba chiêu, này trong vòng ba chiêu nếu không cẩn thận đem ngươi đánh chết, các ngươi Huyền Dương Tông cũng đừng chơi xấu, làm ra nói không giữ lời sự tình a!"

Huyền Dương Tông đám võ giả, trong nội tâm cũng không khỏi cả kinh, bọn họ từ Võ Cuồng Tôn trong lời nói đã nghe được nguy hiểm khí tức.

Võ Cuồng Tôn đưa ra ba chiêu này ước hẹn mục đích, vậy mà không chỉ là nghĩ cách cứu viện Cung Chân Thuần, lại muốn đem Cổ Mệnh Thu đưa vào chỗ chết.

Này làm không ít người đều hít vào một hơi khí lạnh, thì cách hai mươi năm, Huyền Dương Tông thật vất vả lại xuất một vị chân đạo tứ trọng cường giả, như Cổ Mệnh Thu có cái không hay xảy ra, đối với Huyền Dương Tông hiển nhiên là cực kỳ trầm trọng đã kích.

Thời điểm này, tất cả mọi người đã minh bạch, ba chiêu này ước hẹn là Võ Cuồng Tôn một cái bẫy.

Mà Cổ Mệnh Thu, cũng đã nhảy vào cái này trong bẫy.

La Phàm thần sắc, giờ khắc này cực kỳ nghiêm trọng, hắn biết, Cổ Mệnh Thu đã đáp ứng ba chiêu ước hẹn, đã ở vào mười phần nguy hiểm hoàn cảnh.

Tuy La Phàm cùng Cổ Mệnh Thu tiếp xúc thời gian ngắn ngủi, chỉ có ba ngày mà thôi, thế nhưng giữa hai người có thầy trò danh phận.

Lại còn, Cổ Mệnh Thu đối với La Phàm cũng vô cùng không sai, tuy thu nạp phạm trần vi đệ tử thân truyền là vì Tô Ấu Huyền nguyên nhân, nhưng hắn cũng không có bởi vì La Phàm tư chất 'Phổ thông' mà có bất kỳ khinh thường, mà là đưa hắn cùng mặt khác mấy vị đệ tử thân truyền đối xử như nhau.

Ngắn ngủn ba ngày thời gian, Cổ Mệnh Thu dạy La Phàm hoàn chỉnh Nguyên Dương Chân Mạch Công, chỉ điểm La Phàm đã luyện thành đệ nhất trọng 'Toái Không Thương pháp', nếu như Cổ Mệnh Thu có cái gì không hay xảy ra, La Phàm cũng đều vì cảm thấy bị thống.

Nhưng. . .

Cổ Mệnh Thu đã tiếp đồ ước, hắn chỉ có thể hoàn thành ba chiêu ước hẹn, đây là võ giả tôn nghiêm, hướng chi, hắn chính là nhất tông chi chủ, càng không thể nuốt lời.

"Sư tôn, chỉ mong ngươi có thể không việc gì a!" La Phàm xiết chặt nắm tay, trầm nghĩ.

Lúc này, Tô Ấu Huyền cũng tới đến La Phàm bên cạnh, mắt của nàng trong mắt đồng dạng có vẻ lo lắng.

Giờ khắc này, Huyền Dương Tông võ giả, rất nhiều người đều nghe được Võ Cuồng Tôn trong lời nói không có hảo ý, đều tránh không được thay Cổ Mệnh Thu ngắt một bả mồ hôi.

Bất quá, Cổ Mệnh Thu lại là tiêu sái, đã đáp ứng, cũng không thể đổi ý, chỉ có đem hết toàn lực đánh một trận.

Cổ Mệnh Thu lãnh đạm nói: "Trong vòng ba chiêu muốn lấy tính mạng của ta, a. . . Võ Cuồng Tôn, ngươi không khỏi đem mình xem quá cao!"

Trong thanh âm lộ ra tức giận, Cổ Mệnh Thu suy tính là như thế nào không hư hao chút nào tiếp được Võ Cuồng Tôn ba chiêu, mà Võ Cuồng Tôn suy tính, lại là trong vòng ba chiêu lấy Cổ Mệnh Thu tánh mạng, đây đối với Cổ Mệnh Thu hiển nhiên là khinh thường tới cực điểm.

Võ Cuồng Tôn một tiếng cười lạnh: "Vậy tìm một chỗ, tiếp chiêu a."

Tiếng nói rơi, Võ Cuồng Tôn vỗ bên hông bách bảo nang, một chuỗi hàn quang lập loè bảo kiếm xuất hiện trong tay hắn.

Kiếm này vừa ra, bốn phía không gian liền xuất hiện hơi hơi hắc mang.

Đó là kiếm khí tan vỡ không gian, hình thành rất nhỏ vết nứt không gian.

Vén vẹn là kiếm khí, liền có thể tan vỡ không gian, kiếm này sắc bén có thể nghĩ, bất kỳ một vị Võ Đạo võ giả, bằng kiếm này nhẹ nhàng vung lên, cũng có thể phá toái không gian, có được 'Toái Không Thương pháp' đệ tam trọng uy lực.

Nhìn nhìn chuỗi kiếm này, mọi người hô hấp một bình, đây là một chuỗi địa cấp trung phẩm bảo kiếm, là Thiên Cực Tông trấn tông thần binh —— Thiên Cực Kiếm.

Cổ Mệnh Thu hướng một bên thiên không bay đi, bách bảo nang bên trong bay ra một cây màu đỏ trường thương, để lộ ra khí tức một chút cũng không thể so với Võ Cuồng Tôn trong tay 'Thiên Cực Kiếm' yếu, cũng là một kiện địa cấp trung phẩm Bảo Binh.

Huyền Dương Tông trấn tông thần binh —— Huyền Dương thương.

Trên không trung, Cổ Mệnh Thu, Võ Cuồng Tôn cách xa nhau hơn mười trượng đứng thẳng, hai người trong tay đều cầm lấy địa cấp trung phẩm Bảo Binh, lộ ra cực kỳ khùng bỏ sắc bén khí tức.

"Tiếp ta đệ nhất kiếm: Tàn Dương Kiếm quyết —— Thiên Cực một đường!"

Võ Cuồng Tôn không có nhiều lời nói nhảm, quát lạnh một tiếng, trong chớp mắt nhân kiếm hợp nhất, hóa thành một đạo kim sắc kiếm quang.

Này đạo kim sắc kiếm quang, giống như từ xa xôi chân trời nổ bắn ra mà đến, trong chớp mắt liền đến trước mắt, khắp thiên địa trong chớp nhoáng này bỗng thất sắc màu, tựa hồ chỉ còn lại này đạo kim sắc kiếm quang, cùng xa xôi Thiên Cực hợp thành một đường.

Tất cả võ giả nhìn nhìn Võ Cuồng Tôn một kiếm này, đều tâm thần thất thủ, trong mắt chỉ còn lại có kia Thiên Cực một đường kim quang, óng ánh mà mỹ lệ, trong lúc nhất thời hoàn toàn đã quên Võ Cuồng Tôn một kiếm này chỉ nguy hiểm.

Duy chỉ có Cổ Mệnh Thu một người ngoại lệ.

Cổ Mệnh Thu thủy chung cao độ cảnh giác, đối mặt đã từng giết chết chính mình sư tôn Võ Cuồng Tôn, không dám có chút buông lỏng.

Cổ Mệnh Thu trong mắt, cũng chỉ có Võ Cuồng Tôn một kiếm này, nhưng Cổ Mệnh Thu lúc này vô cùng thanh tĩnh, mục quang gắt gao tập trung vào này đạo kim sắc kiếm quang.

Ồ ——

Cổ Mệnh Thu trong tay bảo thương, tại thiên quân nhất phát trong đó đâm ra ngoài, phía trước không gian trong chớp mắt bị xuyên thủng, phát ra âm vang lên bên nhộn âm thanh.

Keng một tiếng.

Cổ Mệnh Thu phán đoán không có bất kỳ sai sót, một phát này chuẩn xác không sai đã đâm trúng nhanh chóng mà đến kim sắc kiếm quang.

Lực lượng kinh khủng đánh úp lại, Cổ Mệnh Thu nhất thời ở trong hư không liền lùi lại hơn mười bước, Võ Cuồng Tôn kiếm pháp không chỉ nhanh chóng, mà lại uy lực cường đại, Cổ Mệnh Thu có thể ngăn trở kiếm của đối phương thuật chiêu thức, lại không chịu nổi kiếm thuật uy lực trùng kích.

Bất quá, chỉ là đẩy lui hơn mười bước, lấy chân đạo tứ trọng cường giả thân thể cường độ, còn xa nói không bị thương.

Kim sắc kiếm quang bị Cổ Mệnh Thu ngăn lại, hiển lộ ra Võ Cuồng Tôn thân ảnh, hắc hắc hắc một tiếng cười lạnh, lại là một kiếm giết ra.

"Tàn Dương Kiếm quyết —— đâm máu tà dương!"

Võ Cuồng Tôn kiếm khí đại thịnh, toàn thân trán phóng mãnh liệt kim quang, trong tay bảo kiếm lại càng là kim quang bạo trướng.

Kiểm thế linh vực, trong chớp mắt bao phủ mặt bát phương, tại trong mắt mọi người, lúc này thiên địa đều tối, Võ Cuồng Tôn một kiếm giết ra, kim quang bên trong nổi lên huyết hồng sắc.

Một kiếm này, khiếp người tâm thần, đủ tại trong nháy mắt thừa dịp đối thủ tâm thần bất định, một kiếm lấy người đầu.

Mặc dù lấy lòng Cổ Mệnh Thu cảnh, lúc này cũng không khỏi trúng chiêu, tuy hấn trong nháy mắt liền từ đáng sợ kia ý cảnh bên trong giật mình tỉnh lại, thế nhưng bao phủ toàn thân sắc bén kiếm khí, lại là trong chớp mắt để cho Cổ Mệnh Thu như đến hảm băng.

Nguy hiểm!

Năm đó, Triệu Đăng Ma chính là tổn thương tại Võ Cuồng Tôn một chiêu này, tiếp theo trọng thương, vứt bỏ tánh mạng.

Ngày nay, lại là này một kiếm chiêu, nhưng mục đích là Cổ Mệnh Thu.

Cổ Mệnh Thu thực lực, vẫn còn so sánh không hơn hai mươi năm trước Triệu Đăng Ma, bất quá, lúc này Cổ Mệnh Thu vừa mới tiếp Võ Cuồng Tôn đệ nhị chiêu, tinh lực dồi dào, chân khí hùng hậu, phản ứng lực cũng cực kỳ nhanh chóng.

Trong chớp mắt, Cổ Mệnh Thu bạo lui, trong tay bảo thương mãnh liệt huy vũ, hóa thành một mảnh thương màn, mũi thương đảo qua chỗ, trong hư không trong chớp mắt kéo ra từng mảnh từng mảnh hắc sắc khe nứt.

Chỉ nghe thấy một hồi đinh đinh đang đang bạo vang.

Cổ Mệnh Thu nháy mắt bạo lui hơn mười trượng, thương kiếm quang quang cũng đan chéo hơn mười trượng.

Phốc ——

Một vòi máu tươi kích xạ, ở trong hư không phiêu đảng.

Cổ Mệnh Thu đã né tránh được cực kỳ nhanh chóng, lại còn phòng thủ được cực kỳ chặt chẽ, nhưng vẫn là trúng kiếm.

May mắn, đâm về cổ họng chỗ hiểm công kích bị ngăn trở, một kiếm này chỉ là hơi hơi sát trúng Cổ Mệnh Thu vai, kéo ra một đường vết rách miệng vết thương không sâu cũng không dài, tiêu xạ mà ra máu tươi không nhiều lắm.

Huyền Dương Tông, tất cả võ giả trong nội tâm đều là xiết chặt.

Lúc này mới đệ nhị chiêu, Cổ Mệnh Thu vậy mà đã bị thương, ba chiêu này ước hẹn, Võ Cuồng Tôn đã sớm tập trung vào thắng lợi.

Nhưng Võ Cuồng Tôn cũng không có dừng lại, hấn hét lớn một tiếng: "Còn có đệ tam chiêu, lấy tính mệnh của ngươi!"

Tàn Dương Kiếm quyết kiếm thứ tư —— Lạc Nhật Hoàng Hôn!

Tàn Dương Kiếm quyết là Thiên Cực Tông một môn không trọn vẹn địa cấp trung phẩm vũ kỹ, ghi lại bốn thức sát chiêu.

Lạc Nhật Hoàng Hôn, chính là thức thứ tư sát chiêu.

Đây là Võ Cuồng Tôn này hai mươi năm trước mới luyện thành tuyệt chiêu, hai mươi năm trước, hấn đánh chết Triệu Đăng Ma thì cũng không luyện thành một chiêu này.

Hiện giờ, một thức này sát chiêu dùng tại Triệu Đăng Ma đệ tử trên người Cổ Mệnh Thu.

Một kiếm này giết ra, kiếm pháp ý cảnh lại càng là sâu xa, thiên địa bao la mờ mịt, tà dương Lạc Nhật, hết thấy đều muốn quy về Hắc Dạ.

Võ Cuồng Tôn kiếm trong tay, mang theo vô tận bão lốc, muốn tiêu diệt quá thế gian phồn hoa.

"Bát Phương Thiên Dương!"

Cổ Mệnh Thu cảm ứng được cực kỳ mãnh liệt nguy hiểm, có trên một chiêu suy tính, hấn cắn đầu lưỡi một cái, thủy chung bảo trì tâm thần thanh tỉnh, trong tay bảo thương huy vũ, thì triển ra phá thiên thương bí quyết bên trong nhất thức phòng ngự thương chiêu.

Bảo thương huy vũ, thương mang óng ánh, giống như tám bánh thái dương quay quanh bốn phía, muốn đem bất kỳ tiến gần công kích đều xoắn thành tan tành, đốt thành hư vô.

Thế nhưng, Võ Cuồng Tôn một chiêu này công kích, thật sự là quá kinh khủng.

Bão lốc trong chớp mắt che mất phương viên hơn mười trượng, Huyền Dương Tông đám võ giả chỉ thấy kiếm quang bão lốc tại hủy diệt hết thảy, triệt để mất đi Cổ Mệnh Thu thân ảnh.

Đinh đinh đinh đinh. . .

Thế nhưng, kia liên tiếp vang lên kim loại giao kích thanh âm, liên miên không dứt, rậm rạp chẳng chịt, chứng minh Cố Mệnh Thu đang tại toàn lực ngăn cản một kiếm này.

Một thức này kiếm chiêu, công kích lâu dài, nhưng là ngay tại một hai cái hô hấp trong đó, có thể tại Huyền Dương Tông võ giả xem ra, giờ khắc này thời gian trôi qua hết sức chậm chạp.

Cố Mệnh Thu có thể hay không ngăn cản này đáng sợ một chiêu?

Huyền Dương Tông trên dưới, đều treo lấy một lòng, từng mắt hai cái mắt to, chặt chẽ nhìn chăm chú vào thiên không, chú ý một trận chiến này kết quả.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Trăm năm trước chuyện xưa

Phốc ——

Một vòng máu tươi bắn tung toé trời cao.

Một đạo thân ảnh, tại kia trùng điệp trong kiếm quang nổ bắn ra mà ra.

Là Cố Mệnh Thu!

Huyền Dương Tông trên dưới, lúc này không khỏi kinh hãi, xem ra Cố Mệnh Thu bị thương không nhẹ.

Trùng điệp kiếm quang vừa thu lại, Võ Cuồng Tôn ngao kiếm mà đứng, với tư cách là nhất tông chi chủ, Giang Châu võ giả bên trong đệ nhất nhân, tự nhiên là nói giữ chữ tín, nói ra ba chiêu, liền xuất ra ba chiêu.

Cố Mệnh Thu ở trên trời bạo lui mấy chục thước, mới ngừng lại được, thân sắc có chút chật vật.

Bộ ngực của hắn, có một đạo xuyên qua tổn thương, lúc trước ngực trực tiếp xuyên vào phía sau lưng, miệng vết thương hai đầu đều máu tươi cuộn cuộn.

Bất quá, chân đạo tứ trọng cường giả, chân khí hạng gì thâm hậu, Cố Mệnh Thu rất nhanh liền bằng tu vi thâm hậu chế trụ thương thế, miệng vết thương đổ máu rất nhanh dừng lại.

Phốc ——

Vền vền qua hai ba cái thời gian hô hấp, Cố Mệnh Thu lại là một ngụm máu tươi phun ra, nhìn về phía Võ Cuồng Tôn mục quang mãnh liệt.

Cố Mệnh Thu phẫn nộ quát: "Ngươi tại trên thân kiếm vậy mà hạ độc?"

Võ Cuồng Tôn cười hắc hắc, cũng không phủ nhận, hỏi ngược lại: "Ta tại binh khí của mình trên dưới độc, không được sao?"

"Hèn hạ. . . !" Huyền Dương Tông nhiều chân đạo cường giả đều tức giận hét lớn lên.

Võ Cuồng Tôn cười lạnh nói: "Bổn tọa dám làm dám chịu, tại sao hèn hạ, ngược lại là ngươi Huyền Dương Tông cũng không nên hèn hạ làm việc, nguyên thua cuộc, đem Cung Chân Thuần giao ra đây a!"

Cố Mệnh Thu xanh mặt, trùng Võ Cuồng Tôn độc không nói, còn muốn đem Thiên Cực Tông trưởng lão Cung Chân Thuần giao ra đi, việc này thật đúng là phiền muộn rất nhiều.

Bất quá, võ giả một ân, trọng như núi, huống chi Cố Mệnh Thu chính là nhất tông chủ, thân phận không giống bình thường, lại càng là lời hứa đáng giá nghìn vàng, này đồ ước thua, có lớn hơn nữa khó chịu cũng chỉ có thể đánh nát hàm răng hưởng trong bụng nuốt.

Cổ Mệnh Thu chân khí thâm hậu, bằng mệnh môn chân khí chế trụ trong cơ thể độc tính, không độc không hề lan tràn, trầm giọng nói: "Đem Cung Chân Thuần mang ra."

Hình đường Đường chủ Phương Thiết Sơn, tự mình đem Cung Chân Thuần bắt lại xuất ra.

Cung Chân Thuần chân khí bị quản chế, nhưng sắc mặt lại tràn đầy cuồng ngạo, cười ha hả: "Lão tử đã nói rồi, các ngươi hội ngoan ngoan đem lão tử bỏ qua, hiện tại biết sợ rồi sao, ha ha. . . !"

Huyền Dương Tông võ giả, nghe vậy thần sắc đều là cứng đờ, nhất là Cổ Mệnh Thu, cứ như vậy thua trận Cung Chân Thuần, thật sự là cảm giác uất ức rất nhiều.

Nhưng giờ này khắc này, Võ Cuồng Tôn đứng ở thắng lợi một phương, Cổ Mệnh Thu không có biện pháp, chỉ có thể y theo lời hứa đem Cung Chân Thuần bỏ qua.

Phương Thiết Sơn khó hiểu Cung Chân Thuần phong ấn, Cung Chân Thuần khôi phục chân khí, nhất thời phóng lên trời, phi đến Võ Cuồng Tôn bên cạnh.

"Đa tạ Tông chủ nghĩ cách cứu viện, bất quá, ta bách bảo nang vẫn còn ở Huyền Dương Tông trong tay, bị một cái ngoại môn đệ tử La Phàm lấy được."

Cung Chân Thuần vội vàng hướng Võ Cuồng Tôn ôm quyền gửi tới lời cảm ơn, đồng thời chỉ ra, đồ đạc của mình cũng bị Huyền Dương Tông đệ tử La Phàm cho cướp đi.

Võ Cuồng Tôn nghe vậy, đôi lông mày nhíu lại, đưa tầm mắt nhìn qua, tựa như ngoan lệ Lão Ưng đang tìm kiếm con gà con.

Lập tức, Võ Cuồng Tôn mục quang liền khóa chặt ở trên người Cổ Mệnh Thu, nói: "Ai là La Phàm, đem Cung trưởng lão vật phẩm đều giao ra đây."

Cổ Mệnh Thu vẻ mặt thanh sắc, hần mặc dù bằng thâm hậu chân khí chế trụ trong cơ thể độc tính, nhưng điều này làm cho hần cực kỳ hết sức.

Nếu là giải không được loại độc này, hần quãng đời còn lại đều được dựa vào chân khí áp chế độc tính, mà vô pháp tu luyện.

Chân khí của hần hội dần dần tiêu hao, nhưng không chiếm được đề thắng, cứ thế mãi, có thể khiến người thân tổn hại đau lòng, điều này hiển nhiên là mục đích của Võ Cuồng Tôn, để cho chân đạo tử trọng Cổ Mệnh Thu rút cuộc vô pháp tu luyện.

Thậm chí, theo chân khí dần dần tiêu hao, quanh năm suốt tháng, tu vi khả năng còn có thể thoái hóa.

Võ Cuồng Tôn thân là Giang Châu đệ nhất nhân, đang cùng Cổ Mệnh Thu ba chiêu ước hẹn, cũng không chú ý thân phận, tại trên thân kiểm bồi độc, mục đích gì cũng là mười phần hiểu rõ —— cho dù giết không chết người, cũng phải phế đi người!

Cổ Mệnh Thu mặc dù bại, mà lại đã trúng độc, nhưng tâm tình vẫn còn trấn định rất nhiều, nói: "Võ Cuồng Tôn, chúng ta ba chiêu ước hẹn, cũng không nói Cung Chân Thuần vật phẩm, người chỉ nói Cung Chân Thuần người này mà thôi, hiện tại, Cung Chân Thuần trả lại cho ngươi, vật phẩm của hần, ngươi cũng đừng mơ mộng hảo huyền a!"

Võ Cuồng Tôn thần sắc giận dữ, ngược lại là không nghĩ tới lại để cho Cổ Mệnh Thu chiếm cái ngôn ngữ phũ.

Cổ Mệnh Thu đem Cung Chân Thuần giao cho Võ Cuồng Tôn, liền chưa tính là ăn đồ ước nói như vậy.

Hiện tại người cũng nộ, đánh cũng đánh, Võ Cuồng Tôn còn muốn đùa nghịch cái gì đồ ước mách khỏe, Cổ Mệnh Thu cũng không có khả năng đón thêm, trừ phi là cường đoạt, bằng không Cung Chân Thuần vật phẩm sợ là khó từ Huyền Dương Tông trong tay muốn trở lại.

Võ Cuồng Tôn hơi hơi híp mắt, nói: "Ta đồ của Thiên Cực Tông, thế nhưng là không có tốt như vậy cảm, Cổ Mệnh Thu, tốt nhất là mang thứ đó giao ra đây, bằng không. . . Các ngươi Huyền Dương Tông cuộc sống sau này e rằng không tốt qua."

Cung Chân Thuần mặt mũi tràn đầy cừ hận, nói: "Còn có La Phàm kia tiểu súc sinh, cũng phải giao ra đây, bằng không Huyền Dương Tông từ đó không được an bình."

Cổ Mệnh Thu tuy trúng độc, khí thế uể oải, nhưng thần sắc lại là kiên định, lạnh lùng nói: "Vậy các ngươi chỉ bằng thực lực tới bắt a! Hiện tại có thể lăn! Võ Cuồng Tôn, hôm nay chỉ cừ, ngày sau cùng nhau tính chi!"

Nói xong, Cổ Mệnh Thu lấy ra một khối lệnh bài, lắc lư một cái, lệnh bài tách ra hào quang.

Là Huyền Dương Tông Tông chủ lệnh bài, cũng là Huyền Dương Tông trận pháp không chế trung khu.

Nhất thời, cả tòa Huyền Dương Phong bốn phía, mặt đất đều hiện ra trận pháp văn lạc, một cỗ không hiểu sát cơ nhất thời bao phủ cả tòa Huyền Dương Phong.

Những cái này đại trận, chính là Huyền Dương Tông nội tình, phát động, chân đạo tử trọng cường giả cũng phải thua thiệt.

Thấy Cổ Mệnh Thu kích phát tông môn đại trận, Võ Cuồng Tôn, Cung Chân Thuần trong mắt đều lộ ra kiêng kỵ vẻ, không nói thêm gì, vội vàng chạy xa,

rời đi Huyền Dương Tông.

Cố Mệnh Thu đem Tông chủ lệnh bài vừa thu lại, Huyền Dương Phong bốn phía trận vẫn nhất thời âm ảm hạ xuống, biến mất vô tung.

"Tông chủ!"

"Tông chủ, người như thế nào đây?"

...

Huyền Dương Tông chân đạo cường giả, đều bay lên không trung, đi đến Cố Mệnh Thu bên cạnh, thần sắc lo lắng hỏi.

Sắc mặt của Cố Mệnh Thu, đã từ thanh sắc biến thành trắng xám, nói: "Loại độc này mặc dù không cần mạng của ta, nhưng là rất khó thanh trừ, kế tiếp ta vừa muốn bế quan một đoạn thời gian, được nhờ vào giải độc đan dược, đem trong cơ thể độc dược luyện hóa, thời gian có thể sẽ tiếp tục rất dài."

Cố Mệnh Thu ánh mắt nhìn hướng Triệu Hồng Thành, nói: "Sư huynh, ta bế quan thanh độc đoạn này thời gian, như trước do người quản lý tông môn, mai này Tông chủ lệnh bài cũng tạm do người đảm bảo, trong tông hết thầy công việc, đều do người quyết đoán.

Như Thiên Cực Tông thực hướng Huyền Dương Tông khai chiến, có thể bằng tông môn đại trận phòng thủ, lấy ta trước mắt trạng thái, không rõ trừ độc được xuất ra cũng không có tác dụng gì, không phải là tông môn sinh tử tồn vong cơ hội, không cần tìm ta."

Cố Mệnh Thu lấy ra Tông chủ lệnh bài, giao cho Triệu Hồng Thành.

Dĩ vãng Cố Mệnh Thu bế quan, Tông chủ lệnh bài đều là tùy thân mang theo, lần này lại là giao cho Triệu Hồng Thành, Triệu Hồng Thành cảm nhận được chuyện nghiêm trọng tính.

Triệu Hồng Thành hơi có vẻ lo lắng nói: "Cổ sư đệ, trong cơ thể độc người có thể luyện hóa thôi đi?"

Chúng chân đạo cường giả đều mở to mắt, vẻ mặt lo lắng nhìn nhìn Cố Mệnh Thu.

Cố Mệnh Thu mỉm cười, nói: "Chỉ là thời gian có thể sẽ dài một ít, yên tâm đi, ta sẽ thành công. Các vị, ta hồi phủ, sư huynh, nhớ kỹ, không phải là tông môn tồn tại cơ hội, không cần tìm ta."

Nói xong, Cố Mệnh Thu hướng Tông chủ phủ đệ phi hành mà đi.

Nhìn nhìn Cố Mệnh Thu bối cảnh, chúng chân đạo cường giả vẻ mặt nghiêm túc, trực giác báo cho bọn họ, Cố Mệnh Thu lần này bế quan thanh độc, e rằng không có nhẹ nhàng như vậy.

Tông chủ phủ đệ.

Cố Mệnh Thu đem cửa dưới năm tên đệ tử thân truyền triệu tập lại với nhau.

"Sư tôn, người không việc gì a?" Triệu Hạo thần sắc lo lắng hỏi.

Triệu Long Thiên, Chu Huyền cũng vẻ mặt thần sắc lo lắng, La Phàm, Tô Áu Huyền vẻ mặt ân cần.

Cố Mệnh Thu chậm rãi lắc đầu, nói: "Luyện hóa độc dược là không có vấn đề, chỉ là tốn thời gian sẽ rất dài, đợi ta thanh trừ loại độc này, chỉ sợ đã sớm bỏ lỡ lúc tu luyện cơ hội, đời này tu vi đều rất khó còn có tiến triển, ai...!"

Cố Mệnh Thu thở dài thở ra một hơi, mục quang tràn ngập chờ mong nhìn nhìn năm vị đệ tử thân truyền, nói:

"Các người cũng biết, bốn tông tiền nhiệm Tông chủ Triệu Đăng Ma, đã chết tại Võ Cuồng Tôn chi thủ, ta tiếp nhận Tông chủ chi vị, chấn hưng tông môn, tìm Võ Cuồng Tôn báo thù rửa hận là trách nhiệm của ta.

Nhưng tu vi của ta nếu không còn có tiến triển, đời này cũng không phải là đối thủ của Võ Cuồng Tôn, vì Triệu Đăng Ma Tông chủ báo thù rửa hận sự tình, e rằng phải rơi vào các người trong năm người là một loại trên người.

Các người muốn nỗ lực tu luyện, mau chóng đề thăng tu vi, trở thành chân đạo võ giả, các người trong năm người, ai cái thứ nhất tu vi đạt tới chân đạo tứ trọng, ai liền có thể tiếp nhận Tông chủ chi vị."

Triệu Long Thiên, Chu Huyền, Triệu Hạo mục quang đều là sáng ngời.

La Phàm, Tô Áu Huyền phản ứng thì muốn nhặt nhiều lắm, Tông chủ chi vị, hai người cũng không phải rất có hứng thú.

Cố Mệnh Thu tiếp tục nói: "Các người đừng nóng vội lấy cao hứng, ai tiếp nhận Tông chủ chi vị, ai liền muốn gánh chịu tìm Võ Cuồng Tôn báo thù rửa hận trách nhiệm."

Triệu Long Thiên ba người, sắc mặt rõ ràng cứng một chút.

Võ Cuồng Tôn cũng không phải là người dễ đối phó vật, hai mươi năm trước, tại sinh tử quyết chiến bên trong giết chết Huyền Dương Tông trên bằng Tông chủ Triệu Đăng Ma.

Hôm nay, lại đang ba chiều đồ ước, đã thương hiện bằng Tông chủ Cố Mệnh Thu, lại còn còn hạ độc đã đoạn Cố Mệnh Thu tiền đồ.

La Phàm trong nội tâm suy nghĩ trọng điểm, không có ở Tông chủ chi vị, tò mò nói: "Sư tôn, năm đó sư phụ của thầy vì sao phải giết đi Thiên Cực Tông chủ vô bại trời ơi? Thế cho nên hai tông kết xuông từ thù."

Bốn vị khác đệ tử thân truyền, nghe được này vấn đề cũng lộ ra hứng thú về.

Cố Mệnh Thu nghĩ nghĩ, nói: "Cũng nên là để cho các người rõ ràng một chút sự tình nguyên nhân gây ra, việc này liên quan đến trăm năm trước một đại sự, năm đó, Ma La Giáo làm loạn Đại Việt Vương Triều, Ma La Giáo vô công ngoan độc quỷ dị, bị đại vượt triều đình định vì Ma Đạo thế lực.

Có thể đối địch với Đại Việt Vương Triều thế lực, các người ngẫm lại liền biết, đó là cường đại cỡ nào quái vật khổng lồ, ngay từ đầu, hai bên vẫn chỉ là tại Việt Châu tranh đấu, về sau Ma La Giáo bị thua, rời khỏi Việt Châu, lại là đem tranh đấu khuếch tán đến toàn bộ Đại Việt Vương Triều Cửu Châu.

Giang Châu chỉ là Đại Việt Vương Triều Cửu Châu một trong, nhưng là nhận lấy Ma La Giáo liên quan đến, năm đó, tất cả đại tông môn tự nhiên đều là hưởng ứng triều đình hiệu triệu, toàn lực tiêu diệt toàn bộ Ma La Giáo vô giả, Huyền Dương Tông cũng không ngoại lệ, Huyền Dương Tông cùng cửu hận của Thiên Cực Tông, chính là tại tiêu diệt toàn bộ Ma La Giáo trong quá trình sản sinh."

La Phàm đợi năm vị đệ tử thân truyền, đều đứng lên lỗ tai, mắt lớn con mắt, hào hứng bừng bừng nghe này trăm năm trước chuyện xưa.

Trong con mắt của bọn họ đều lộ ra hưng phấn cùng hiếu kỳ, đây là bọn họ chưa từng nghe nói qua chuyện xưa.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 64: Cửu hận làm thế nào sinh ra

Cố Mệnh Thu tiếp tục nói: "Ma La Giáo am hiểu nhiếp hồn khổng lồ, vô công mười phần tà ác, Ma La Giáo vốn là đại vượt hướng đệ nhất tông môn, bởi vì thực lực cường đại, đại vượt triều đình đối với Ma La Giáo cũng có chút kiêng kỵ, một mực dễ dàng tha thứ.

Bất quá, hơn trăm năm trước, Ma La Giáo một cái cử động, triệt để chọc giận đại vượt triều đình, bọn họ đào đại vượt hoàng tộc một vị thân vương lăng mộ, đem vị thân vương kia thi thể đã luyện thành thi khôi.

Vị này thân vương, là Đại Việt Vương Triều hoàng đế thân huynh đệ, cùng địch quốc tranh đoạt một chỗ bảo tàng, dốc sức chiến đấu mà chết, bị đại vượt hoàng đế hậu táng, kết quả bị Ma La Giáo đào phần mộ, luyện thi, Đại Việt Vương Triều tự nhiên không thể nhận được nữa.

Vì vậy, một hồi cuốn toàn bộ Đại Việt Vương Triều đình phong đại chiến xuất hiện, tham chiến chân đạo cường giả, vượt qua ngàn người, cuối cùng Ma La Giáo bị đánh tan, sơn môn bị phá hủy.

Bất quá, Ma La Giáo cũng không có bị diệt, mà là lần trốn bốn phương, che dấu, phân tán đến đại vượt hướng các nơi, truy sát Ma La Giáo chiến đấu, rất nhanh liền lan tràn đến toàn bộ Đại Việt Vương Triều.

Có một lần, Giang Châu xuất hiện Ma La Giáo vô giả tung tích, Giang Châu bốn đại tông môn cộng đồng truy sát, cuối cùng, sư phụ ta cùng với Thiên Cực Tông Võ Bại Thiên truy đuổi lên vị Ma La Giáo kia trưởng lão.

Bất quá. . . !"

Nói qua, Cố Mệnh Thu ngữ khí biến đổi, La Phàm năm ánh mắt của người sáng ngời, chuyện xưa đến thời khắc mấu chốt.

"Ngoài ý muốn phát sinh, chẳng biết tại sao, Võ Bại Thiên vậy mà chịu Ma La Giáo trưởng lão khổng lồ, mất đi tự chủ ý thức, hai mắt si ngốc, nhưng thực lực lại là không giảm, cùng ta sư phụ đánh nhau.

Võ Bại Thiên ra tay ngoan độc, từng chiêu công hướng sư phụ ta chỗ hiểm, mà kia Ma La Giáo trưởng lão, lại là mượn cơ hội bỏ trốn mất dạng, không biết tung tích, sư phụ ta hét lớn vài tiếng, Võ Bại Thiên hoàn toàn không có phản ứng, dù sao muốn cùng ta sư phụ liều mạng.

Võ Bại Thiên tại loại kia trạng thái, hung hãn không sợ chết, từng chiêu đều là sát chiêu, rất nhanh sư phụ ta liền bị bức đến tuyệt cảnh, không thể không ra tay phản kích, cũng Võ Bại Thiên tới một hồi người chết ta sống cuộc chiến sinh tử!

Kết quả sau cùng các người đều đoán được, sư phụ ta thắng được trận này cuộc chiến sinh tử, Võ Bại Thiên mất mạng Hoàng Tuyền, một trận chiến này, chỉ có Ma La Giáo đó trường lão biết, không có nhân chứng khác.

Thiên Cực Tông cũng không tin tưởng bọn họ Tông chủ sẽ trở thành Ma La Giáo trường lão khôi lỗi, cho là ta sư phụ cố ý giết chết Võ Bại Thiên, sau đó đem Ma La Giáo chuyển ra với tư cách là mượn cớ, nhất là con trai của Võ Bại Thiên Võ Cuồng Tôn, một mực kêu rầm rĩ lấy nền vì phụ báo thù.

Thế nhưng, sư phụ ta không có nói sai, về sau triều đình cường giả đối với Võ Bại Thiên nghiệm thi, chứng minh Võ Bại Thiên đích thực là trùng Ma La Giáo nhiếp hồn chi thuật, đáng tiếc, Võ Cuồng Tôn đã cho rằng sư phụ ta là giết chết phụ thân hấn hung thủ.

Kia Võ Cuồng Tôn, cũng coi như là một cái nhân vật, tư chất của hấn cũng không so với phụ thân hấn Võ Bại Thiên cao, nhưng Võ Đạo của hấn thành tựu lại là vượt qua Võ Bại Thiên, hai mươi năm trước tại sinh tử trong quyết đấu, giết chết các người sư phụ của thầy Triệu Đăng Ma."

Cổ Mệnh Thu nói xong, sắc mặt hấn âm trầm, nhìn qua rất là dọa người.

Từ hấn giảng thuật chuyện xưa đến xem, Triệu Đăng Ma đánh chết Võ Bại Thiên, đích thực là tình thế bất đắc dĩ, trách không được Triệu Đăng Ma, chân chính đem Võ Bại Thiên về phần từ địa hấn là vị Ma La Giáo kia trường lão.

Mà Võ Cuồng Tôn lại đem mũi nhọn chỉ hướng Triệu Đăng Ma, lại còn cuối cùng đem Triệu Đăng Ma giết chết, để cho Huyền Dương Tông không có chân đạo tử trọng võ giả, thực lực đại giảm, đích thực là Huyền Dương Tông đại cừ nhân.

Làm từ chỉ!

Nguyên bản La Phàm năm người, đối với kích thương Cổ Mệnh Thu Võ Cuồng Tôn liền thù hận rất nhiều, nghe xong cái này chuyện xưa, trong nội tâm đối với Võ Cuồng Tôn lại càng là sát ý mãnh liệt.

Cổ Mệnh Thu thấy năm người thần sắc, nói: "Các người hiện tại cách Võ Cuồng Tôn quá xa vời, hiện tại các người phải làm chính là khắc khổ tu luyện, vì sư kế tiếp muốn bế quan thanh độc, hấn là cần một đoạn thời gian rất dài.

Triệu Long Thiên, người nhiều tuổi nhất, thân là đại sư huynh, vì sư bế quan thời điểm, người muốn hảo hảo chăm sóc ở sư đệ sư muội, mà lại đốc thúc tu luyện của bọn hấn, biết không?"

Triệu Long Thiên lập tức vuốt cằm nói: "Đệ từ lĩnh mệnh."

"Công pháp, các người đều tu luyện địa cấp công pháp, Tông chủ phủ đệ cũng là Huyền Dương Tông tốt nhất tu luyện bảo địa một trong, điều kiện cũng đã cho các người, tương lai các người có thể tu luyện đến mức nào, liền nhìn chính các người cố gắng."

Cổ Mệnh Thu nói qua, phát phát tay, chính mình thì đứng dậy sau này nhà mà đi, chuẩn bị bế quan thanh độc.

La Phàm năm người, rồi đi đường lớn, cùng đi khu cư trú vực mà đi.

"Tiểu sư muội, về sau trên việc tu luyện có cái gì không hiểu, trên sinh hoạt có cái gì cần giúp đỡ, cứ việc cùng sư huynh nói a."

Triệu Hạo đi ở Tô Ấu Huyền bên cạnh, vỗ vỗ lồng ngực, nói: "Có sư huynh, bao người khó khăn đều không có."

Tô Ấu Huyền hướng La Phàm nhích lại gần, nói: "Làm phiền Tam sư huynh phí tâm, ta hiện tại không cần gì cả giúp đỡ."

Triệu Hạo tới gần một bước, nói: "Nhà mình sư huynh đệ muội, người không cần khách khí, Tiểu sư muội, người mới vào Tông chủ phủ đệ, còn không biết phụ cận có cái gì tốt chơi a, ngày mai ta dẫn người đi phụ cận đi dạo, được không."

Tô Ấu Huyền không muốn, đang nghĩ ngợi như thế nào tìm từ cự tuyệt, đại sư huynh Triệu Long Thiên nói: "Sư tôn vừa mới giao cho muốn chúng ta khắc khổ tu luyện, người đã nghĩ ngợi lấy chơi như thế nào."

Tô Ấu Huyền nhất thời tìm đến lý do cự tuyệt, nói: "Đại sư huynh nói đúng, ta cất bước muộn, hiện tại thời gian tu luyện rất ít, Tam sư huynh, người cũng đem thời điểm thả trên việc tu luyện a."

Triệu Hạo móp méo miệng, mục quang liếc mắt La Phàm liếc một cái, nói: "Tứ sư đệ, người tu luyện như thế nào a, nếu không sư huynh chỉ điểm người một chút vũ kỹ?"

Triệu Hạo nhìn ra được, Tô Ấu Huyền đối với La Phàm tựa hồ rất thân gần, cho nên, hấn nghĩ tại La Phàm trước mặt biểu hiện biểu hiện, để cho Tô Ấu Huyền nhìn xem, hấn Triệu Hạo là chỉ điểm người khác cái kia, mà La Phàm . . Là bị chỉ điểm kia cái.

La hoi nhàn nhạt cười, nói: "Ta tu luyện vũ kỹ, Tam sư huynh chỉ sợ là chỉ điểm không được."

Triệu Hạo về mặt ngạo nghễ nói: "Huyền Dương Tông trung phẩm vũ kỹ, ta không nói hiểu một nửa, ít nhất cũng phải hiểu một phần ba, lại còn, đại bộ phận vũ kỹ đều có chỗ giống nhau, ta còn chỉ điểm không được người?"

La Phàm tiếp tục vẻ mặt mỉm cười, nói: "Ta tu luyện vũ kỹ là Toái Không Thương pháp, Tam sư huynh cũng có thể chỉ điểm sao?"

Triệu Hạo thần sắc cứng đờ, nói: "Người mới Võ Đạo tam trọng, như thế nào trên việc tu luyện phẩm vũ kỹ?"

Tô Ấu Huyền có chút đắc ý nói: "La Phàm sư huynh thế nhưng là nhập môn thi đấu đệ nhất danh, đạt được ban thưởng bên trong liền có thượng phẩm vũ kỹ."

Nhìn Tô Ấu Huyền bởi vì La Phàm sự tích vẻ mặt hưng phấn bộ dáng, Triệu Hạo trong nội tâm liền có điểm không thoải mái.

Triệu Hạo móp méo miệng: "Nhập môn thi đấu đệ nhất a, ngoại môn đệ tử đang lúc độ sức mà thôi, chúng ta thân là Tông chủ đệ tử thân truyền, Huyền Dương Tông địa cấp trở xuống vũ kỹ chúng ta cũng có thể tu luyện, tùy tiện tu luyện kia một môn đều được, tứ sư đệ, người có thể cùng Tiểu sư muội cùng nhau thành là Tông chủ đệ tử thân truyền, thế nhưng là dính đại hết."

La Phàm từ chối cho ý kiến cười cười, không có để ý Triệu Hạo.

Người sáng suốt cũng có thể nhìn ra, La Phàm cũng không muốn cùng Triệu Hạo nói chuyện, Triệu Hạo cũng nhìn ra được.

Nhưng Triệu Hạo chính là không cảm thấy được, hoặc là nói hẳn chính là cố ý không muốn La Phàm sống khá giả.

Triệu Hạo lại nói: "Tứ sư đệ, người có thể thành là Tông chủ đệ tử thân truyền, cùng chúng ta bốn người đặt song song, cũng không biết tiền bối từ tích cái gì phúc, quả thật chính là phần mộ tổ tiên trên mạo khối xanh, mới có phần này may mắn."

'Phần mộ tổ tiên' hai chữ, giống như là sờ nghịch lân đồng dạng, đốt lên La Phàm lửa giận.

La Phàm lạnh lùng nhìn Triệu Hạo liếc một cái, nói: "Triệu Nhật Thiên, người không dứt đúng không? Người tính cái thứ gì, có tư cách gì ở trước mặt ta chít chít méo mó!"

Ở đây mấy người, đều thần sắc sững sờ, vô luận là Triệu Long Thiên, Chu Huyền, hay là Triệu Hạo, cũng không có nghĩ đến La Phàm thân là sư đệ, dám trước mặt Triệu Hạo nói như thế.

Tuy Triệu Hạo là tại lạnh trào thế châm biếm, đã kích La Phàm, nhưng Triệu Hạo dù sao cũng là sư huynh, lại còn, La Phàm đánh trả lời hiển nhiên kịch liệt rất nhiều.

Chỉ có Tô Ấu Huyền thần sắc bình tĩnh một chút, trong nội tâm nung một mực có dừng khí suy đoán, La Phàm lại lịch rất không tầm thường, mơ hồ trong đó có chút minh bạch, chỉ sợ là Triệu Hạo trong lời nói có cái gì chữ lời nói chọc giận tới La Phàm.

Triệu Hạo tuy nhìn nhìn đi ôn nhu thanh tao lịch sự, hào hoa phong nhã bộ dáng, nhưng trên thực tế tính cách cũng không phải là cái gì thiện dư hạng người, từ Cổ Mệnh Thu khép lại quan, hẳn liền thay đổi ngày xưa hình tượng, đối với La Phàm lạnh trào thế châm biếm có thể nhìn ra được, đây chính là cái mười phần tiểu nhân.

Triệu Hạo chính là Triệu gia thiên tài hậu bối, mà Triệu gia tại Huyền Dương Tông, hoàn toàn có thể cũng coi là đệ nhất gia tộc.

Trước Tông chủ Triệu Đăng Ma, đại trưởng lão Triệu Hồng Thành, Đông Dương Đường chủ Triệu Phương châu, đều là Triệu gia võ giả.

Triệu Hạo, chính là Đông Dương Đường chủ Triệu Phương châu nhi tử, đại trưởng lão Triệu Hồng Thành cháu trai, trước Tông chủ Triệu Đăng Ma tăng tôn.

Đây chính là cực kỳ hiển hách gia thế, tại Huyền Dương Tông, luận gia thế Triệu Hạo có thể sắp xếp thứ hai, mà sắp xếp đệ nhất, cũng là bọn họ Triệu gia hậu bối —— Triệu Long Thiên.

La Phàm một cái ngoại môn đệ tử, lại còn hay là lang thang võ giả xuất thân, Triệu Hạo hoàn toàn không có để vào mắt, dù cho La Phàm bị Cổ Mệnh Thu thu là Tông chủ thân truyền, Triệu Hạo trong nội tâm cũng đứng La Phàm khinh bỉ rất nhiều.

Dưới cái nhìn của Triệu Hạo, hẳn giảm La Phàm mấy cước, đó là rất bình thường, La Phàm nên chịu đựng, nên rút lại đầu, kẹp lấy cái đuôi làm người.

La Phàm kịch liệt phản ứng, ở trong mắt Triệu Hạo, không khác lật trời thông thường.

Triệu Hạo nghe vậy nổi giận, quát: "Làm càn. Người là cái thứ gì, cũng dám tại ta trước mặt Triệu Hạo nói như thế, người có phải hay không ngại sống lâu sao?"

Triệu Long Thiên thân là Triệu Hạo đường huynh, tự nhiên là đứng ở Triệu Hạo một bên, thanh âm cũng là lạnh lẽo: "La Phàm, người nên bày đang một chút vị trí của mình, Tông chủ trong phủ, nào có người lớn lối phản? ."

Chu Huyền thấy thế, vội vàng làm cùng sự tình lão, nói: "Bớt giận bớt giận, đều là đồng môn sư đệ huynh, nói chuyện đều kiềm chế, sư tôn lão nhân gia ông ta cũng không nguyện thấy được chúng ta phát sinh tranh chấp."

Triệu Hạo hiển nhiên không muốn như vậy bỏ qua, quát: "Dựa vào cái gì? Hẳn một cái cay gà, có thể thành là Tông chủ thân truyền vốn chính là dẫm

nhằm cút chó, vẫn không thể làm cho người ta nói? Ta bắt quá là nói câu lời nói thật mà thôi, hấn dựa vào cái gì tại ta trước mặt Triệu Hạo lớn lối? Hôm nay việc này không dễ yên!"

Triệu Long Thiên lạnh lùng nhìn nhìn La Phàm, nói: "Lão tứ, ngươi tự chống đỡ một bạt tai, cho lão tam nói lời xin lỗi, hôm nay việc này cứ như vậy kết thúc."

"Ha ha. . . !"

La Phàm khoe miệng lộ ra một tia tà tính nụ cười, nói: "Hấn cũng muốn?"

Nói xong La Phàm nhìn cũng chưa từng nhìn Triệu Hạo liếc một cái, trực tiếp đi.

Triệu Long Thiên không làm, dưới cái nhìn của hấn, La Phàm không chỉ không có đem Triệu Hạo để vào mắt, lại càng là không có đưa hấn đại sư huynh này để vào mắt.

Vào ——

Triệu Long Thiên thân ảnh lóe lên, ngăn ở La Phàm trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Đột phá tứ trọng

Triệu Long Thiên bộc phát ra một quãng mệnh môn khí tức, thanh âm băng lãnh:

"La Phàm, sư phụ thế nhưng là dạn dỏ, hấn bẽ quan thời điểm, do ta nhìn các ngươi, ngươi dám không tôn ta làm?"

La Phàm nhàn nhạt quét Triệu Long Thiên liếc một cái, hướng phương xa vẫy tay một cái.

Nhất thời, một cỗ khủng bố đến cực điểm khí tức quét ngang mà đến, đại hắc ngưu đập trên cuộn cuộn yêu khí, lao đến.

Màu đen kia yêu khí tại đại hắc ngưu dưới chân cuộn cuộn như mây, uy danh cái thế.

Đại hắc ngưu đi đến La Phàm bên người lúc trước, Triệu Long Thiên liền ngay cả gấp hướng bên cạnh tránh đi, Triệu Hạo bị đại hắc ngưu trùng mắt liếc, cũng cả kinh liên tiếp lui về phía sau.

Trước mặt Man Thú, Vô Đạo võ giả quả thật chính là giống như con kiến nhỏ yếu, vền vẹn là đại hắc ngưu bộc lộ ra khí thế, vô luận là Vô Đạo cửu trọng Triệu Long Thiên, hay là Vô Đạo ngũ trọng Triệu Hạo, đều sợ.

Tại đại hắc ngưu trước mặt, Triệu Long Thiên, Triệu Hạo đại khí cũng không dám ra ngoài, vẻ mặt kiêng kỵ về.

La Phàm nhàn nhạt quét hai người liếc một cái, nhìn về phía Triệu Hạo thì trong mắt lộ ra một tia coi rẻ, sau đó, La Phàm hướng Tô Ấu Huyền hơi hơi chiêu ra tay.

La Phàm cùng Tô Ấu Huyền sống vai mà đi, đại hắc ngưu trong ánh mắt mang theo xem kỹ, nhìn Triệu Long Thiên, Chu Huyền, Triệu Hạo liếc một cái, đi theo La Phàm, Tô Ấu Huyền đằng sau.

Đội La Phàm, đại hắc ngưu rời đi tầm mắt của bọn họ, Triệu Long Thiên, Triệu Hạo mới thở ra một hơi.

Triệu Hạo hừ lạnh một tiếng, nói: "Bắt quá là ý vào một đầu yêu thú mà thôi, hừ, hấn bản thân có năng lực gì!"

Tâm tình của Triệu Hạo rất là khó chịu, tuy bọn họ Triệu gia cường đại, nhưng Triệu gia chân đạo cường giả cũng không thể như đại hắc ngưu một mực thủ hộ tại La Phàm bên người đồng dạng thủ hộ hấn.

Trong lòng của hấn, tràn đầy ghen ghét, sắc mặt có chút dữ tợn.

Triệu Long Thiên thì muốn lãnh tình rất nhiều, hơi khề chau mày, hiển nhiên cũng rất không cao hứng.

Chu Huyền thần sắc thì là có chút bất đắc dĩ, hẳn cùng với cái này mới nhập sư tôn môn hạ tứ sư đệ, không có gì mâu thuẫn, nhưng nhìn Triệu Long Thiên, Triệu Hạo hai người bộ dáng, sợ là đã ghi hận lên.

La Phàm hiển nhiên không có đem Triệu Long Thiên cùng Triệu Hạo để trong lòng, hai người ghi hận cũng tốt, không ghi hận cũng thế, hẳn một chút đều không để ý.

Tại Huyền Dương Tông này, hẳn có Tông chủ đệ tử thân truyền thân phận, lại còn còn có đại hắc ngư thủ hộ, không sợ hãi!

La Phàm tu vi đã đạt tới Võ Đạo tam trọng đỉnh phong, có thể hướng Võ Đạo tứ trọng đánh sâu vào, tại Tông chủ phủ đệ tu luyện, giống như từng giây từng phút đều tại Thiên Tài Doanh, căn bản không lo tài nguyên tu luyện.

Cho nên, đột phá Võ Đạo tứ trọng, chỉ là vấn đề thời gian, lại còn, thời gian này sẽ không quá lâu.

La Phàm chuẩn bị bế quan tu luyện, một cỗ làm khí đột phá Võ Đạo tứ trọng.

La Phàm thay đổi một bộ sạch sẽ đệ tử phục, liền bắt đầu hẳn bế quan tu luyện.

Tô Ấu Huyền cũng đem trên người mình đệ tử phục thay đổi hạ xuống, tính cả La Phàm bị thay thế, cùng nhau giặt sạch.

Tỷ trong quá trình, Triệu Hạo thấy được, thấy La Phàm không tại bên cạnh, Triệu Hạo liền đi tới, muốn cùng Tô Ấu Huyền một mình tâm sự.

Bất quá, Triệu Hạo còn chưa mở miệng, liền phát hiện Tô Ấu Huyền tẩy đệ tử phục có hai kiện, một kiện nam trang, một kiện nữ trang.

Không thể phán đoán ra, kia kiện nam trang đệ tử phục đến tột cùng là thuộc về ai.

Triệu Hạo con ngươi đảo một vòng, liền đoán được, nhất thời vừa sợ vừa giận: "Tiểu sư muội, đây là La Phàm y phục? Hẳn... Hẳn dám để cho người giúp hắn giặt quần áo?"

Triệu Hạo chỉ kém không có nhảy dựng lên.

Tô Ấu Huyền dung mạo tuyệt mỹ, tính cách nhu hòa, lại là Cổ Mệnh Thu đệ tử thân truyền, càng máu chốt chính là có đo đặc linh toa tới cao phản ứng tu luyện thiên phú.

Này ở trong mắt Triệu Hạo quả thật chính là hoàn mỹ nhân sinh bầu bạn, là hẳn muốn theo đuổi nữ thần nhân vật.

Nhưng mà, hẳn này trong mắt nữ thần nhân vật, vậy mà tự cấp La Phàm giặt quần áo!

Thấy như vậy một màn, Triệu Hạo quả thật có dừng khí muốn ỏi huyết cảm giác.

Tô Ấu Huyền cũng không có bởi vì Triệu Hạo ngạc nhiên mà xấu hổ, nói: "La Phàm sư huynh y phục, nhưng không phải là hẳn để cho ta giúp hắn tẩy, là ta muốn giúp hắn tẩy."

Lời này tại Triệu Hạo trong nội tâm tổn thương bạo kích một vạn điểm.

Triệu Hạo nhất thời giống như là nở mao gà trống, quát: "Như vậy sao được, y phục của hắn bất kể như thế nào cũng không tới phiên người tẩy, cái này hôn nhật, ta muốn cùng hắn quyết đấu!"

Tô Ấu Huyền thần nhiên nói: "La Phàm sư huynh đang bế quan tu luyện, trùng kích Võ Đạo tứ trọng, nếu là đột phá thành công, liền chỉ so với người thấp một cái cảnh giới, người nghĩ khiêu chiến đến lúc sau vừa vặn có thể khiêu chiến."

La Phàm thế nhưng là vượt lưỡng trọng cảnh giới chém giết qua Viên Côn, Tô Ấu Huyền đối với La Phàm tự tin rất nhiều.

Dưới cái nhìn của Tô Ấu Huyền, La Phàm đột phá Võ Đạo tứ trọng, khẳng định không kém gì Võ Đạo ngũ trọng Triệu Hạo, lời này nói rất là đã tính trước.

Triệu Hạo cũng không nghe được, Tô Ấu Huyền lời này lời nói bên trong đối với hắn khinh thường, hiện tại hẳn chính là một cái tặc mao gà trống, một cái đốt lên hỏa tuyến thùng thuốc nổ, trong nội tâm chỉ có phần nộ.

Triệu Hạo rít gào nói: "Chờ hẳn đột phá Võ Đạo tứ trọng, bản thiếu gia lập tức liền khiêu chiến hẳn, nhất định phải cho hắn biết thế nào là lễ độ nhìn một cái, hừ, quyết đấu bên trong, cho dù hắn có đầu Man Thú thủ hộ cũng vô dụng."

Nói Triệu Hạo vẫn không quên bỏ một câu: "Tiểu sư muội, ta nhất định đem La Phàm đánh tới cũng không dám có sai khiến người thôi."

Tô Ấu Huyền nhàn nhạt cười, chẳng muốn cùng Triệu Hạo giải thích nhiều.

Dưới cái nhìn của nàng, căn bị giáo huấn người không phải là La Phàm, mà là Triệu Hạo.

Chỉ có chịu dạy dỗ, Triệu Hạo sẽ không tới phiên nàng.

La Phàm tu luyện hoàn chỉnh Nguyên Dương Chân Mạch Công, từng lần một tu luyện, tại cường hóa tích lũy chân nguyên đồng thời, cũng ở chậm rãi khuếch trương tăng kinh mạch.

La Phàm trong phòng tu luyện, tốc độ so với tại Thiên Tài Doanh còn muốn nhanh hơn, linh khí cực kỳ dồi dào, tu vi mỗi ngày đều tại rất nhanh đề thăng.

Thời gian một ngày một ngày trôi qua.

La Phàm tại Vô Đạo tam trọng tu vi, tích lũy được càng ngày càng thâm hậu, càng ngày càng sục sôi, rốt cục... Cảm xúc đến Vô Đạo tứ trọng cảnh giới tường ngăn cách.

Nhưng mà, La Phàm một bên hấp thu linh khí đồng thời, một bên thao túng trong cơ thể thâm hậu mệnh mông nội lực, lần lượt không ngừng hướng cảnh giới tường ngăn cách công kích mãnh liệt.

Ở trong lực giống như trùng điệp sóng biển điên cuồng trùng kích, bế quan tu luyện ngày thứ mười một, kia giống như tường đồng vách sắt cảnh giới tường ngăn cách rốt cục xuất hiện bùng nổ khe nứt.

La Phàm mừng rỡ trong lòng, đột phá Vô Đạo tứ trọng, ngay tại hôm nay.

Mệnh mông nội lực trùng kích một mực ở tiếp tục, từ buổi sáng trùng kích đến giữa trưa, lại từ giữa trưa trùng kích đến tối.

Khi bầu trời đã hoàn toàn bị hắc ám bao phủ, rốt cục, Vô Đạo sơ giai cùng trung giai ở giữa cảnh giới tường ngăn cách, bị triệt để trùng kích khai mở.

Giống như đạo vô hình gông xiềng bị mở ra, La Phàm nhất thời cảm giác sáng khoái, bốn phương tám hướng thiên địa linh khí, bản năng nhanh chóng hướng La Phàm trong cơ thể dũng mãnh lao tới.

Tu vi đột phá!

La Phàm đột phá Vô Đạo tứ trọng, bước vào Vô Đạo trung giai các loại, bức này tu vi, tại đồng dạng huyện cấp trong phạm vi coi như là bước chân vào cường giả hàng ngũ.

Đương nhiên, tại Huyền Dương Tông, bức này tu vi còn sớm rất nhiều, về sau đường còn rất dài rất nhiều.

La Phàm nội lực, lấy một loại tốc độ cực kỳ kinh người, nhanh chóng cường hóa, Vô Đạo tam trọng đến tứ trọng, là Vô Đạo sơ giai đến trung giai đột phá, là Vô Đạo trên đường một lần kế hoạch đại nhảy vọt, nội lực cường độ đề thăng biên độ rất lớn.

Tu vi đột phá tạo thành linh khí bạo động quá rõ ràng, ở lại phụ cận không xa mấy vị Tông chủ đệ tử thân truyền, đều cảm ứng được, phản ứng không đồng nhất.

Tô Ấu Huyền vẻ mặt mừng rỡ, Triệu Long Thiên thật sâu hướng La Phàm chỗ phương hướng nhìn thoáng qua, Chu Huyền đồng dạng nhìn về phía La Phàm chỗ phương hướng, hơi có chút kinh ngạc, hiển nhiên là không nghĩ tới La Phàm nhanh như vậy lại đột phá đến Vô Đạo tứ trọng.

Triệu Hạo phản ứng, là cường liệt nhất, hần đầu tiên là kinh ngạc, sau đó liền lộ ra sắc mặt kinh hi.

"Rất tốt, La Phàm, ngươi đột phá Vô Đạo tứ trọng, ta liền có thể danh chính ngôn thuận khiêu chiến ngươi rồi, mà ngươi... Còn không thể cự tuyệt!"

Triệu Hạo trên mặt lộ ra một tia nhe răng cười, thấp giọng tự nói: "Vô giả lấy thực lực vi tôn, bản thân cường đại cuối cùng mới thật sự là cường đại, tại trong quyết đấu, hắc hắc... Ngươi thú sùng có thể cứu không được ngươi, ngày mai ngươi liền chuẩn bị thừa nhận ta lửa giận của Triệu Hạo a!"

La Phàm đột phá Vô Đạo tứ trọng về sau, tu luyện cũng không có buông lỏng hạ xuống, mà là tiếp tục bảo trì tinh thần, điên cuồng hấp thu trong hư không điên cuồng vọt tới thiên địa linh khí, không ngừng luyện hóa làm nội lực, cũng cố lấy vừa mới đột phá Vô Đạo tứ trọng tu vi.

Trọn vẹn tu luyện tới nửa đêm giờ Tý, La Phàm mới cảm giác tu vi tại Vô Đạo tứ trọng ổn định, lúc này mới mỹ mỹ ngủ một giấc.

Ngày kế tiếp, La Phàm bế quan chấm dứt.

Tô Ấu Huyền đem sớm đã rửa sạch sẽ đệ tử phục đưa đi vào, La Phàm đổi lại sạch sẽ y phục.

Vừa thay cho bộ kia quần áo bẩn, Tô Ấu Huyền vừa muốn cầm lấy thanh tẩy.

La Phàm cùng Tô Ấu Huyền cùng nhau đi ra ngoài phòng, vừa vặn gặp được mang theo mục đích mà đến Triệu Hạo.

Triệu Hạo chính là khiêu chiến La Phàm mà đến, khí thế mãnh liệt.

Lại còn, lúc hần thấy được Tô Ấu Huyền trong tay lại cầm lấy La Phàm vừa thay cho đệ tử phục, trong nội tâm lại càng là nổi trận lôi đình, mục quang hung hăng tiếp cận La Phàm, giống như đầu ác lang.

"La Phàm, ta hướng ngươi khiêu chiến!"

Triệu Hạo hét lớn một tiếng: "Ngươi ta tu vi liên quan không cao hơn lưỡng trọng, ngươi nghĩ cự tuyệt cũng không có cửa đâu, ngoan ngoãn đi lên chịu đánh."

Triệu Hạo một tiếng này, cố ý hô được cực kỳ vang dội.

Triệu Long Thiên, Chu Huyền cũng bị Triệu Hạo thanh âm hấp dẫn, rất nhanh chạy tới.

"Khiêu chiến... ?"

La Phàm nghe vậy cười cười, tu vi đột phá Võ Đạo tứ trọng, đang muốn tìm cá nhân thử một chút tay đầu, hảo cảm thụ một chút tu vi đột phá thực lực trình độ, Triệu Hạo này liền chủ động tới khiêu chiến.

Đây đối với La Phàm mà nói, quả thật chính là đập đầu ngu tới đã có người đưa gối đầu.

La Phàm thân nhiên nói: "Tốt, ngươi nghĩ ở nơi nào đánh?"

"Nếu là công khai khiêu chiến, không có người xem sao được!"

Triệu Hạo cảm giác Tông chủ phủ đệ người xem liền mấy cái sư tông đệ, mấy cái chấp sự, không có quá chủ quan tu, hẳn muốn đi cái càng náo nhiệt địa phương, nói:

"Đi Huyền Dương quảng trường, chỗ đó tương đối rộng lớn, đang thích hợp chiến đấu, chứng kiến người xem cũng nhiều hơn."

La Phàm mỉm cười: "Tùy ngươi ý."

Huyền Dương quảng trường, chính là Huyền Dương Tông Chủ điện Huyền Dương trước điện mặt kia mảnh đại quảng trường.

Bởi vì Huyền Dương Tông nội môn đệ tử thường xuyên ở chỗ này tập kết, tỷ thí, nơi này cũng xưng là nội môn quảng trường.

La Phàm, Triệu Hạo liền lập tức ra Tông chủ phủ đệ, hướng nội môn quảng trường mà đi.

Tô Ấu Huyền, Triệu Long Thiên, Chu Huyền cũng đi theo đi đến, một trận chiến này thắng bại bọn họ mười phần chú ý.

Làm La Phàm, Triệu Hạo hai người tới nội môn quảng trường, nội môn trên quảng trường có không ít nội môn đệ tử hội tụ, trong sân rộng, đang có lấy hai vị nội môn đệ tử quyết đấu.

Năm vị Tông chủ đệ tử thân truyền đến, nhất thời hấp dẫn đông đảo nội môn đệ tử mục quang, giờ khắc này, liền đang tại trong quyết đấu hai vị đệ tử đều hiển lộ có chút thất sắc.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Tình cảm quần chúng phấn khích

Huyền Dương Tông nội môn đệ tử, có hai cái con đường mà đến.

Một là ngoại môn đệ tử đột phá Võ Đạo thất trọng về sau, tấn thăng làm nội môn đệ tử, loại này nội môn đệ tử tu vi ít nhất là Võ Đạo thất trọng, trong đó không thiếu Võ Đạo bát trọng người nổi bật, thậm chí là Võ Đạo cửu trọng cường giả cũng có.

Một là Huyền Dương Tông trưởng lão hậu bối, bước vào Võ Đạo về sau sẽ trực tiếp tiến nhập nội môn đệ tử, những cái này nội môn đệ tử tu vi không đội, tuổi còn nhỏ liền ngay cả Võ Đạo nhất trọng, nhị trọng đều có, lớn tuổi điểm, Võ Đạo tám chín, cửu trọng cũng không kỳ lạ.

Lấy tổng nhân số mà nói, do ngoại môn bốn nhà tấn cấp mà đến nội môn đệ tử số lượng vì nhiều, thế nhưng, Võ Đạo cửu trọng tu vi mũi nhọn đệ tử, lại là trực tiếp tiến nhập nội môn trưởng lão hậu bối chiếm đa số.

Luận bối cảnh, trưởng lão hậu bối đệ tử sau lưng, có chân đạo cường giả làm chỗ dựa, luận thực lực, cũng là trưởng lão hậu bối đệ tử càng mạnh.

Tự nhiên mà vậy, nội môn đệ tử bên trong chân chính chiếm giữ quyền nói chuyện chính là nhân số ít trưởng lão bọn hậu bối.

Từ ngoại môn bốn nhà tấn chức mà đến nội môn đệ tử số lượng tuy nhiều, có thể ở trong cửa, bọn họ hoặc là trở thành trưởng lão hậu bối tùy tùng, hoặc là liền kẹp lấy cái đuôi làm người, là tuyệt đối không dám trêu chọc những trưởng lão kia hậu bối.

La Phàm cùng Triệu Hạo quyết đấu tin tức truyền ra, nhất thời làm tất cả nội môn đệ tử đều thất kinh, rốt cuộc, Tông chủ đệ tử thân truyền ở giữa quyết đấu, thế nhưng là cực kỳ hiếm thấy.

La Phàm cùng Triệu Hạo tuy cùng là Tông chủ đệ tử thân truyền, thế nhưng hai người xuất thân lại là có cách biệt một trời một vực.

La Phàm là từ ngoại môn đệ tử bị Cố Mệnh Thu thu làm thân truyền, biến thành Tông chủ đệ tử thân truyền.

Mà Triệu Hạo, thì là Huyền Dương Tông đệ nhất Võ Đạo thế gia 'Triệu gia' thiên tài hậu bối, kỳ phụ là Đông Dương Đường chủ Triệu Phương Châu, nó thúc tổ là đại trưởng lão Triệu Hồng Thành, nó tăng tổ phụ là tiền nhiệm Tông chủ Triệu Đăng Ma.

Thân phận của hai người vừa so sánh, rất rõ ràng, Triệu Hạo thuộc về trưởng lão hậu bối, lại còn hay là trưởng lão hậu bối bên trong xuất thân số một số hai tồn tại, tương đồng trưởng lão hậu bối thân phận nội môn đệ tử tự nhiên là cùng Triệu Hạo đứng ở đồng nhất biên.

"Cái kia gặp vận may, từ ngoại môn đệ tử biến thành Tông chủ đệ tử thân truyền La Phàm, cũng dám cùng Triệu Hạo sư huynh quyết đấu?"

"Nghe nói kia cái La Phàm, tại tiến nhập Huyền Dương Tông lúc trước, liền gia tộc võ giả cũng không phải, chỉ là lang thang võ giả mà thôi!"

"Đâu chỉ là lang thang võ giả a, hay là khi còn bé bị người ném tới đất hoang, sau đó bị yêu thú nuôi lớn đã hải từ đâu. . .!"

"La Phàm có thể tính toán cái bướm? Chỉ bằng hắn cũng dám cùng Triệu Hạo sư huynh tranh phong? Hắn có tư cách này sao?"

"Các người không biết a, cuộc khiêu chiến này là Triệu Hạo sư huynh chủ động hướng La Phàm khiêu chiến, La Phàm là bị bức bách ứng chiến."

"Thì ra là thế này a, xem ra là La Phàm đắc tội Triệu Hạo sư huynh a, bằng không Triệu Hạo sư huynh hạ gì thân phận, đánh La Phàm một hồi đều ô uế tay của hắn a?"

"Đúng vậy a đúng vậy a. . . Triệu Hạo sư huynh thân phận tôn quý, mà là người khiêm tốn, là nhẹ nhàng quân tử, hắn khiêu chiến La Phàm, nhất định là La Phàm không đúng, làm cái gì nhân thân cộng phần sự tình, làm Triệu Hạo sư huynh cực độ tức giận, mới có thể giáo huấn hắn."

"Có thể cùng Triệu Hạo sư huynh quyết đấu, coi như là La Phàm đời này phúc khí, Triệu Hạo sư huynh đánh hắn một trận đều là vinh hạnh của hắn!"

...

Làm La Phàm cùng Triệu Hạo quyết đấu tin tức truyền ra, chúng nội môn đệ tử nhất thời kinh sợ nghị nhao nhao, trong lời nói một mảnh ngược lại, toàn bộ đều là lấy lòng Triệu Hạo thanh âm.

Đối với La Phàm, chỉ là một cái ngoại môn đệ tử, lại còn thiên phú không bị đo đạc linh toa thừa nhận, lại bị Cố Mệnh Thu thu là Tông chủ đệ tử thân truyền, nội môn trưởng lão hậu bối đệ tử trong nội tâm từng cái một ghen ghét rất nhiều.

Mà Triệu Hạo, lại là bọn họ trong nội tâm sùng bái nhân vật.

Một cái là trong nội tâm ghen ghét, một cái là trong nội tâm sùng bái, những trưởng lão này hậu bối đệ tử, tự nhiên là thống nhất đứng ở Triệu Hạo bên này, đối với La Phàm hết sức chửi bới.

Nội môn, trưởng lão hậu bối đệ tử chiếm cứ lấy quyền nói chuyện, những cái kia kinh sợ nghị trong tiếng từng câu đều là đối với La Phàm lên án công khai.

Trong sân rộng, kia hai cái quyết đấu đệ tử còn không có phân ra thắng lợi liền dừng tay, hai cái Tông chủ đệ tử thân truyền muốn quyết đấu, hấp dẫn chú ý của mọi người, hai người bọn họ quyết đấu đã không quan trọng, mau để cho xuất sân khấu, giao cho La Phàm, Triệu Hạo biểu diễn.

Ở con mắt nhìn trùng trùng của mọi người, La Phàm, Triệu Hạo đều đi tới trong sân rộng, hai người cách xa nhau mười trượng đứng thẳng.

Triệu Hạo bộ mặt tức giận, nhìn La Phàm liếc một cái tội ác tày trời bộ dáng, nói: "Tứ sư đệ, ta thật không nghĩ tới, ngươi vậy mà như thế cả gan làm loạn, như thế không coi ai ra gì.

Tiểu sư muội thiên phú tuyệt luân, kích phát đo đạc linh toa giá trị cao nhất phản ứng, tương lai tất sẽ trở thành ta Huyền Dương Tông từ trước tới nay Tội cường giả, sư tôn đều tốt hảo giao đãi, muốn nâng toàn tâm toàn ý, khắc khổ tu luyện.

Tiểu sư muội thời gian tu luyện, là cỡ nào quý giá, có thể ngươi. . . Có thể ngươi dám để cho Tiểu sư muội thay ngươi giặt quần áo, ngươi có còn hay không đem sư tôn mệnh lệnh để vào mắt?

Hôm nay, ta nếu không hung hăng giáo huấn ngươi một hồi, quả thật thiên lý nan dung, sư tôn lão nhân gia ông ta sau khi xuất quan, cũng sẽ trách tội ta

cái này làm sư huynh, không có hảo hảo bảo hộ Tiểu sư muội."

Triệu Hạo về mặt nghĩa đang ngôn từ, tựa hồ La Phàm là một cái bị hấn Thảm Phán tội phạm

Tô Ấu Huyền thế nhưng là đảm nhiệm thực vật liệu thực liệu bị Cố Mệnh Thu thu làm đệ tử thân truyền, thiên phú vượt qua Huyền Dương Tông từ trước tới nay bất kỳ một vị tiền bối, hấn thành là Tông chủ đệ tử thân truyền, không có bất kỳ ghen ghét, bởi vì thiên phú đến loại trình độ này, nếu là vẫn không thể bị Tông chủ thu làm đệ tử thân truyền, vậy cũng không có người thứ hai có thể.

Lại còn, Tô Ấu Huyền dung mạo tuyệt mỹ, mỹ nữ luôn là bị người thích, Tô Ấu Huyền thành là Tông chủ đệ tử thân truyền, nhất cử danh chấn Huyền Dương Tông, vô luận nội môn ngoại môn, tất cả đệ tử đối với dung mạo tuyệt mỹ, thiên phú nghịch thiên Tô Ấu Huyền đều sùng kính rất nhiều, quả thật trở thành nữ thần cùng bái.

Hiện tại, nghe được Triệu Hạo nói, La Phàm vậy mà để cho bọn họ trong nội tâm nữ thần thay hấn giặt quần áo, từng cái một lòng đổ kị cuồng thiêu, nhìn nhìn La Phàm thần sắc kích động vô cùng.

"Hồn đạ, dám để cho Tô sư tỷ cho hấn giặt quần áo!"

"Hấn tính toán cái bướm, hấn liền cho Tô sư tỷ xách giày cũng không xứng!"

"Triệu Hạo sư huynh, đánh hấn! Cho ta hung hăng đánh hấn!"

...

Trong lúc nhất thời, tình cảm quần chúng phấn khích.

Không ít đệ tử triệt nổi lên tay áo, hận không thể tự mình lên sân khấu, bị đánh một trận La Phàm một hồi.

Triệu Hạo thấy chúng đệ tử quần tình phấn khích, khoe miệng như có như không lộ ra mỉm cười, nói:

"La Phàm, thấy không? Ngươi là cỡ nào làm cho người chán ghét, làm cho người oán hận, nếu ngươi còn có một chút xấu hổ chi tâm, ngoan ngoãn quay lại đây để ta giáo huấn một lần, sau đó đi về phía Tiểu sư muội hảo hảo nhận thức cái sai, nói lời xin lỗi."

Đối mặt chúng đệ tử phản hận cùng kích động, La Phàm đứng thẳng không son, không chút sứt mẻ, ánh mắt nhìn Triệu Hạo, nhàn nhạt cười, nói:

"Ngươi khiêu chiến ta, nguyên lai chính là đùa nghịch những thủ đoạn này? Ngươi thật đúng là làm ta xem thường, đừng nói những thứ vô dụng này, muốn dạy dỗ ta liền lấy ra điểm bản lĩnh thật sự, ngươi bây giờ chính là tôm tép nhai nhép mà thôi, chỉ có thể dùng hai chữ đánh giá ngươi —— cay gà!"

Triệu Hạo nghe vậy nổi giận, hai mắt trừng, trong mắt đều là tức giận hỏa diễm.

Chúng đệ tử thì là trong chớp mắt lạnh ngắt như tờ, thần sắc kinh ngạc, không nghĩ tới La Phàm đối mặt Triệu Hạo, vẫn còn có như thế sự can đảm.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Giao thủ

Cay gà!

La Phàm cũng dám nói Triệu Hạo là cay gà!

Từng cái nội môn đệ tử, vô luận là trưởng lão hậu bối cũng tốt, hay là ngoại môn bốn nhà tấn chức mà đến cũng thế, tất cả đều bị La Phàm lời kinh sợ ngây người.

Triệu Hạo không chỉ là Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong võ giả, lại còn, hay là Huyền Dương Tông đệ nhất Võ Đạo thế gia 'Triệu gia' thiên tài hậu bối a, không biết ít nhiều đệ tử đối với hấn nhìn lên, đối với hấn sùng bái.

Thế nhưng là, tại La Phàm trong miệng, Triệu Hạo vậy mà biến thành 'Cay gà', là thật làm chúng đệ tử rung động.

Yên tĩnh trong im lặng, vang lên một mảnh hít một hơi lành khí thanh âm.

Chúng đệ tử biết, Triệu Hạo tuyệt đối sẽ không đối với hai chữ này thờ ơ, La Phàm chắc chắn tao ngộ Triệu Hạo cực kỳ thê thảm đau đớn đã kích cùng giáo huấn.

Bọn họ từng cái một mở to mắt to, nín thở mà đối đãi.

Quả nhiên, Triệu Hạo nghe được 'Cay gà' hai chữ, nhất thời liền giận tím mặt, giống như nỏ mao gà trông thông thường.

Cấp mắt của hắn nhất thời nổi lên một vòng huyết hồng vờ, đó là cực độ huyết dịch sung đầu tạo thành biểu hiện.

Tại cực độ dưới sự phẫn nộ, Triệu Hạo đầu còn lo lắng cái gì công tử văn nhả hình tượng, tức giận đến bạo khiêu, quát:

"Cay gà? Ngươi dám nói ta Triệu Hạo là cay gà? Ta Triệu Hạo mười một tuổi bước vào Võ Đạo, trong vòng một năm liên tục đề thăng lưỡng trọng tu vi, đạt tới Võ Đạo tam trọng, mười hai tuổi đột phá Võ Đạo tứ trọng, 14 tuổi đột phá Võ Đạo ngũ trọng, ngày nay năm gần mười sáu tuổi, đã là Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong, tùy thời đều có khả năng hướng Võ Đạo lục trọng đột phá.

Ngươi 14 tuổi mới khó khăn đột phá Võ Đạo tứ trọng, cũng dám nói ta Triệu Hạo là cay gà? Quả thật chính là cuồng vọng, cay gà hai chữ, bản thiếu gia còn nguyên trả lại cho ngươi, hôm nay bản thiếu gia liền muốn để ngươi tận mắt nhìn, giữa ngươi và ta, ai mới thật sự là cay gà!"

Trong khi nói chuyện, Triệu Hạo tay phải vỗ bên hông bách bảo nang, nhất thời liền có một chuỗi hàn quang lóe sáng bảo kiếm bay ra, rơi vào trong tay.

Chúng nội môn đệ tử thấy chỉ, tuyệt đại đa số đều để lộ ra vẻ hâm mộ.

Là thượng phẩm Bảo Bình, nội môn đệ tử, Võ Đạo thất trọng, bát trọng, cửu trọng tu vi, số lượng không ít, nhưng có thượng phẩm Bảo Bình lại là không nhiều lắm, có chút tu vi đạt đến Võ Đạo cửu trọng, trên người cũng còn không có thượng phẩm Bảo Bình.

Triệu Hạo Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong khí tức vốn là đáng sợ, lúc này thượng phẩm bảo kiếm trên tay, lại càng là bạo trướng một đoạn, khí thế sắc bén gấp trăm lần, làm cho người sợ, dù cho cách xa nhau khá xa, cũng đều có thể từ trên người Triệu Hạo tán phát mà ra sắc bén khí tức.

La Phàm cũng vỗ vỗ bên hông bách bảo nang, một chuỗi trường thương bay ra, đồng dạng là thượng phẩm Bảo Bình.

Nhất thương trên tay, La Phàm khí thế lăng lệ mà sắc bén, tựa như đem phía trên thiên không thùng cái lỗ thùng.

Xem cuộc chiến nội môn đệ tử nhóm, nhất thời tiếng kinh hô một lần.

Thượng phẩm Bảo Bình a, đây chính là cực kỳ trân quý binh khí, ở đây nội môn đệ tử, tuyệt đại đa số trong tay cũng không có loại bảo vật này.

Triệu Hạo lấy ra thượng phẩm Bảo Bình, chúng đệ tử cảm giác là chuyện phải làm, có thể La Phàm lấy ra thượng phẩm Bảo Bình, lại là làm chúng đệ tử cực kỳ rung động, giống như là gặp quý rồi đồng dạng, hai mắt bên trong tràn đầy vẻ hâm mộ.

La Phàm chỉ là Võ Đạo tứ trọng võ giả, lại còn mới là vừa mới đột phá, lúc trước La Phàm chẳng qua là cái ngoại môn đệ tử mà thôi, lại lúc trước, thậm chí chỉ là uơ ướn võ giả, trên người làm sao có thể sẽ có thượng phẩm Bảo Bình?

"Nhất định là Tông chủ cho!"

Chúng nội môn đệ tử, trong nội tâm không hẹn mà cùng nghĩ lại.

La Phàm tuy vận dụng vượt qua phẩm Bảo Bình, nhưng một lần là cùng Viên Côn chiến đấu, người đang xem cuộc chiến chỉ có Tô Ấu Huyền, lại thêm đại hắc ngư, Cung Chân Thuần, còn có một lần là cùng Phương Thiệu Thương chiến đấu, người đang xem cuộc chiến chỉ có Hoa Triền Đường, Ngu Khánh Phi, cùng ngoại môn bốn nhà bốn vị trưởng lão, cùng với nhập môn thi đấu Top 10 danh.

Những người này, Huyền Dương Tông nội môn đệ tử chỉ có Phương Thiệu Thương, Hoa Triền Đường, Ngu Khánh Phi ba người, một trận chiến này Phương Thiệu Thương bị tổn thất nặng, cũng mất hết thể diện, tự nhiên không muốn nhiều lời.

Nội môn đệ tử, ngoại trừ Phương Thiệu Thương, Hoa Triền Đường, Ngu Khánh Phi ba người, đều không biết La Phàm trong tay có thượng phẩm Bảo Bình, giờ khắc này thấy La Phàm lấy ra một chuỗi thượng phẩm bảo thương, tự nhiên là suy đoán, là Tông chủ Cố Mệnh Thu, đưa cho La Phàm này cán thượng phẩm bảo thương.

Đối với La Phàm thành là Tông chủ đệ tử thân truyền, chúng đệ tử càng thêm hâm mộ.

Triệu Hạo cũng bởi vì La Phàm lấy ra một kiện thượng phẩm Bảo Bình mà lấy làm kinh hãi, bất quá, với tư cách là Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong cao thủ, Triệu Hạo như cũ không có đem La Phàm để vào mắt.

"Dạ Lai Phong Vũ Kiếm, tặc giết đầy thụ xuân!"

Triệu Hạo niệm một câu chú mà bất đồng, quát lạnh một tiếng: "Cay gà xem kiếm——!"

Trung phẩm vũ kỹ —— mưa gió tạt sát kiếm phương pháp!

Đây là một môn cực kỳ lợi hại kiếm thuật, Triệu Hạo tuy không thể luyện thành thượng phẩm vũ kỹ, nhưng cái này mưa gió tạt sát kiếm phương pháp tạo nghệ đã dày công tôi luyện, đăng phong tạo cực, một thân thực lực cường đại rất nhiều.

Vừa mới nói xong, Triệu Hạo liền dẫn một đoàn kiếm quang hướng La Phàm lao đến.

Kia kiếm pháp như mưa to, như Tật Phong, tốc độ cực nhanh, một khi thi triển, không phải là tốc độ phản ứng cực nhanh hạng người, một cái nháy mắt thời gian trên người phải bị đâm ra trên mười cái huyết lỗ thủng.

Xem cuộc chiến nội môn đệ tử, liền có mấy cái Võ Đạo ngũ trọng tu vi, thấy Triệu Hạo kiếm pháp đều sắc mặt tái nhợt, bọn họ đều đặt mình vào hoàn cảnh người khác suy nghĩ một chút, nếu là mình đối mặt Triệu Hạo như vậy thế công, tuyệt đối ngăn cản không nổi, tối đa mười chiêu phải bại dưới trận.

La Phàm, mới vừa vận đột phá Võ Đạo tứ trọng mà thôi, hắn có thể ngăn cản được?

Tuy nói La Phàm tại Võ Đạo tam trọng đỉnh phong, có đánh chết Võ Đạo ngũ trọng sơ kỳ Viên Côn chiến tích, thế nhưng đánh một trận người đang xem cuộc chiến không nhiều lắm, chúng nội môn đệ tử cũng không phải rất tin tưởng.

Lúc ấy La Phàm bên người, thế nhưng là có bắt giữ Cung Chân Thuần đại hắc ngưu, theo chúng đệ tử trong nội tâm suy đoán, Viên Côn hắc là đại hắc ngưu giết, La Phàm bắt quá là thôi cái ngưu hướng chính mình trên mặt thiếp vàng.

Bởi vậy, tại Triệu Hạo cường đại thế công, chúng nội môn đệ tử trong nội tâm nhao nhao đều tại suy đoán: La Phàm có thể kiên trì mấy chiêu?

Có người cảm thấy có thể kiên trì mười chiêu trở lên.

Có người cảm thấy tối đa năm chiêu.

Thậm chí có người cảm thấy, La Phàm tối đa có thể kiên trì ba chiêu.

Đem La Phàm thấy thấp nhất, lại càng là cảm thấy La Phàm liền Triệu Hạo một chiêu đều tiếp không được, sẽ bị trong vòng nhất chiêu đánh bại.

Ngoại trừ Tô Áu Huyền bên ngoài, gần như không có ai cho rằng La Phàm sẽ ở cuộc quyết đấu này bên trong chiến thắng, tại bọn họ trong nội tâm bất đồng, chỉ là La Phàm có thể tại Triệu Hạo thủ hạ kiên trì bao lâu mà thôi.

Làm chiến đấu ngay từ đầu, chúng đệ tử mới phát hiện, bọn họ sai rồi, toàn bộ đều sai rồi.

Một cây thượng phẩm bảo thương tại La Phàm trong tay bay múa được Hồ Hồ Sinh Phong.

Tốc độ quá nhanh, thương ảnh nổi thành một mảnh, chồng chất, đem La Phàm thân ảnh hoàn toàn bao phủ lại.

Đỉnh đỉnh Đỉnh Đang. . .

Kim loại va chạm thanh âm liên miên không dứt bạo vang, Triệu Hạo kia nhanh như mưa to Tật Phong mãnh liệt công kích, cuối cùng bị La Phàm nhất nhất chặn lại.

Trên trong nháy mắt, hai người liền va chạm trên mười lần, vền vẹn thời gian mấy cái hô hấp, hai người giao thủ cũng đã vượt qua mười chiêu trở lên.

Triệu Hạo thế công, như trước mãnh liệt, như trước khủng bố, nhưng mà, La Phàm trong tay bảo thương nhưng lại như là cùng Thần Long bay múa, vô luận Triệu Hạo kiếm thuật công kích là bức nào mãnh liệt, đều không làm gì được La Phàm mây may.

Chúng nội môn đệ tử trên mặt, lại một lần nữa phủ lên vẻ kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Mưa gió tạt giết

Triệu Hạo kiếm pháp, như cuồng phong bạo vũ, như sóng to gió lớn.

La Phàm thương thuật, như núi non tuần nhạc, như Hải Trung Tiều thạch.

Triệu Hạo công liên tiếp hơn ba mươi chiêu, cũng bị La Phàm trong tay bảo thương, nhất nhất ngăn cản, La Phàm đạp đứng chỗ cũ, bất động như núi.

Xem cuộc chiến nội môn đệ tử, hơi bị rung động, tấn công mạnh bên trong Triệu Hạo, cũng không cảm kinh tâm.

Không có thấy tận mắt chứng nhận qua La Phàm thực lực, đối với La Phàm kia gần như yêu nghiệt chiến tích, luôn là hội xem nhẹ vài phần.

Thật sự cùng La Phàm trao thương thủ, mới có thể phát hiện, nguyên lai La Phàm thực lực thật là gần như yêu nghiệt, thực lực cấp bậc xa xa cao hơn bản thân tu vi tăng thứ.

Triệu Hạo tự hỏi, Huyền Dương Tông, hẳn đối mặt bất kỳ một vị Võ Đạo ngũ trọng võ giả, đều có tất thắng nắm chắc.

Làm là Tông chủ đệ tử thân truyền, hẳn đủ cùng cảnh giới quét ngang vô địch.

Nhưng mà, lúc này cũng là bị vừa mới đột phá Võ Đạo tứ trọng La Phàm ngăn trở thế công, này làm Triệu Hạo kinh tâm đồng thời lại cực kỳ oán giận.

"Người thực cho rằng chống đỡ được ta mưa gió tạt sát kiếm sao?"

Triệu Hạo trong lúc bất chợt nhảy lên, hai chân ở trong hư không liên đập, xông lên năm trượng rất cao, sau đó từ trên trời giáng xuống, hét lớn một tiếng: "Tiếp ta một chiêu —— mưa gió liên thành!"

Triệu Hạo vận dụng mưa gió tạt sát kiếm bên trong sát chiêu.

Triệu Hạo từ trên trời giáng xuống trong thời gian, kiếm quang phun ra nuốt vào, như mưa to sấm sét từ trên trời giáng xuống, trong nháy mắt bao phủ La Phàm đỉnh đầu một mảnh lớn phạm vi.

Một chiêu này mưa gió liên thành, phong kín La Phàm tất cả đường lui, tránh cũng không thể tránh.

Xem cuộc chiến chứng nội môn đệ tử, từng cái một thần sắc chăm chú nhìn nhìn một kiếm này, không biết La Phàm chỉ là Võ Đạo tứ trọng tu vi, như thế nào tài năng phá giải Triệu Hạo một chiêu này đại tuyệt sát.

Triệu Hạo tốc độ rất nhanh, La Phàm tại tốc độ phương diện khó chiếm ưu thế, tránh né một kiếm này, đích thực là khó như lên trời.

La Phàm trong nội tâm, cũng không có nghĩ qua muốn trốn, nhất thời thi triển vũ kỹ —— Điện Lăng Kính.

CHÍU...U...U! ——

La Phàm nhất thương đâm thẳng thanh thiên, mục quang tập trung vào kiếm quang về sau Triệu Hạo thân ảnh, một phát này, đâm thẳng Triệu Hạo đầu.

Bằng người kiếm thuật vô song, kiếm quang rậm rạp, ta tự nhất thương phá chỉ!

Tại tam trọng kính công kích đến, một phát này tốc độ, lực lượng đều đạt đến làm cho người ta sợ hãi chi cảnh, phía trên không khí trong chớp mắt bị xé nát, phát ra ồ một tiếng âm vang.

Hàn quang lập lòe đầu thương, tựa như một đạo phóng lên trời hào quang, chớp mắt trong đó liên đâm vào trùng điệp bóng kiếm bên trong.

Thương mang như kỵ binh gai nhọn, xông vào kiếm quang bên trong, thế không thể đỡ, thẳng đến Triệu Hạo.

Triệu Hạo chấn động.

Hắn một thức này kiếm chiêu biến hóa tuy nhiều, đủ để đem La Phàm trọng thương, nhưng trọng thương La Phàm đồng thời, hắn cũng sẽ bị La Phàm một phát này trọng thương.

Lại còn, binh khí một tắc dài, một tắc cường, thương so kiếm chiêu dài vượt qua không chỉ một lần, lấy La Phàm một phát này tốc độ, tại Triệu Hạo kiếm thuật làm bị thương La Phàm lúc trước, đã trước đâm trúng Triệu Hạo cũng nói bất định.

Đây chỉ là một trận đồng môn đệ tử đang lúc quyết đấu, mà không phải là sinh tử quyết chiến, Triệu Hạo hiển nhiên sẽ không theo La Phàm liều mình đánh cược một lần, mà là lấy bảo toàn chính mình làm trọng.

Nhất thời, Triệu Hạo trùng điệp kiếm quang một chiêu, mưa gió liên thành một chiêu này xác nhập vì một kiếm, hung hăng cùng La Phàm đâm ra đầu thương đụng vào nhau.

Keng ——

Một tiếng bạo vang, trên không trung tia lửa bắn tung toé!

Triệu Hạo trên không trung một cái trở mình, hướng phía sau bay ngược hơn mười mét.

Mà La Phàm, vèn vèn là tụt hậu nửa bước mà thôi, liền ở thân thể, cầm trong tay bảo thương tư chất không biến, như trước nhất thương hướng lên trời.

Tê ——

An tĩnh bốn phía, nhất thời truyền đến một mảnh hít một hơi lạnh khí thanh âm.

Triệu Hạo thi triển ra tuyệt sát kiếm thuật, vậy mà bị La Phàm nhất thương đánh lui?

La Phàm một phát này, đến cùng ẩn chứa hạng gì uy lực? Lại còn có được hạng gì tốc độ? Tài năng phá Triệu Hạo 'Mưa gió liên thành' một chiêu này!

La Phàm biểu hiện, đã đem đại đa số nội môn đệ tử đều rung động, rất nhiều nội môn đệ tử trong nội tâm cách nhìn đối với hắn, đã lặng yên phát sinh cái biến.

Võ giả thế giới, cường giả vi tôn, chỉ cần có đủ thực lực, là có thể thắng được người khác tôn kính.

Bất quá, một trận chiến này còn chưa kết thúc, La Phàm nếu muốn thắng hắn được tất cả nội môn đệ tử tán thành, một trận chiến này không nói chiến thắng, ít nhất cũng phải cùng Triệu Hạo bất phân thắng bại mới được, bằng không, . . Tổng vẫn sẽ có người bởi vì lòng ganh tỵ, mượn cơ hội đối với hắn tiến hành công kích.

Triệu Hạo bị nhất thương đánh lui, trong nội tâm rung động cường độ, thắng được bất kỳ một vị người đang xem cuộc chiến.

Hắn tuyệt đối không có ngờ tới, La Phàm thực lực trong lúc bất chợt bạo trưởng một đoạn, vậy mà liền hắn thi triển ra tuyệt sát kiếm thuật, cũng bị đánh lui, rơi vào hạ phong.

Bất quá, Triệu Hạo thần sắc trong chớp mắt hóa thành ngoan lệ, thực lực của hắn có thể không chỉ như vậy, còn có chính là át chủ bài.

"Tật kiếm quang mưa!"

Triệu Hạo lại là hét lớn một tiếng, thân ảnh như mũi tên, phóng tới La Phàm.

Nhất thức càn mang tuyệt sát kiếm thuật, thi triển, Triệu Hạo thân như tật quang, kiếm như mưa to, nháy mắt liền xông đến La Phàm trước mặt.

Kiểm quang như mưa, bao phủ La Phàm toàn thân, mỗi một kiếm đều công hướng La Phàm chỗ hiểm, bất kỳ một kiếm đã đâm trúng đều đủ để trọng thương La Phàm, trong chớp mắt phân ra thắng bại.

Xem cuộc chiến các đệ tử lại một lần ngừng lại hô hấp, Triệu Hạo kiếm thuật quá đáng sợ, so với trên một chiêu giết thuật uy thế vừa muốn thắng vài phần.

La Phàm mũi chân điểm một cái, thân thể bạo lui, trong tay bảo thương trong chớp mắt quét ngang mà ra.

Hay là dùng đồng dạng phương pháp, La Phàm thi triển Điện Lăng Kính, tam trọng lực lượng bạo phát, lấy lực lượng tuyệt đối phá vỡ đối phương sát chiêu.

Bảo thương quét ngang, đầu thương kéo ra một đạo óng ánh hào quang, thân thương kéo ra một mảnh tàn ảnh, quấy lên hỗn loạn cuồng phong.

Trong chớp mắt, kia Hoành Tảo Thiên Quân thương thuật, cùng kia tật quang như mưa kiếm quang, không ngừng va chạm.

Đình đình đình đình đình. . .

Nháy mắt không biết vang lên ít nhiều tiếng nổ vang, thanh thúy vô cùng, đình tai nhức óc.

Triệu Hạo thể công, nhất thời một ngăn, va chạm, bảo thương truyền đi mà đến lực lượng, để cho hắn kiếm trong tay kịch chấn, kiếm pháp khó có thể duy trì, nhất thời liền bị phá vỡ.

Triệu Hạo ngừng lại, La Phàm lại là liên tục hướng lui về phía sau xuất trên mười từng bước, mới dừng lại thân thể.

Hắn vốn về sau lui, kéo ra khoảng cách của song phương, để mình có xuất thương không gian, cho nên, thương kiếm va chạm thời điểm, La Phàm đang tại lui về phía sau.

Triệu Hạo một thức này kiếm chiêu uy lực cũng cực kỳ khủng bố, thương kiếm va chạm, La Phàm cũng có thể cảm nhận được tầng tầng lớp lớp lực lượng, từ đối phương bảo kiếm thương truyền lần lượt mà đến, để cho hắn khó có thể ổn định thân thể, không thể không tiếp tục lui về phía sau.

Một chiêu này giao phong, Triệu Hạo hơi chiếm thượng phong.

Hắn công xuất một thức này tuyệt sát kiếm thuật, liền không có tiếp tục công kích, mà là mục quang lạnh lùng nhìn nhìn La Phàm.

La Phàm ổn định thân thể, ngừng lại, mục quang cũng lạnh lùng vô cùng, nhìn nhìn Triệu Hạo.

Trong lúc nhất thời, tình cảnh an tĩnh lại, nhưng hai người khí thế, lại là không có hạ thấp, càng thêm sắc bén mãnh liệt.

"Chuyện gì xảy ra? Như thế nào đừng đánh?"

"Chẳng lẽ là muốn đã bình ổn tay kết cục?"

"Chỉ sợ không phải, bọn họ tuy dừng tay, nhưng khí thế cũng không giảm, là đang nổi lên càng mạnh sát chiêu!"

"Chẳng lẽ lại, Triệu Hạo sư huynh muốn thi triển ra mưa gió tạt sát kiếm chung cực tuyệt sát kiếm chiêu?"

"Kiếm Quang Hàn Vũ Tật Phong Sát? Đây chính là tương đương với thượng phẩm vũ kỹ đại sát thuật a!"

...

Chúng nội môn đệ tử, nhất thời kinh sợ nghị nhao nhao, mỗi người đều có chỗ suy đoán.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69: Kiếm Quang Hàn Vũ Tật Phong Sát

Làm có người nói xuất 'Kiếm Quang Hàn Vũ Tật Phong Sát', nghe vậy các đệ tử thần sắc đều là chấn động.

Biết 'Mưa gió tạt sát kiếm' đệ tử, đều rất rõ ràng tuyệt cực tuyệt sát kiếm chiêu 'Kiếm Quang Hàn Vũ Tật Phong Sát' đáng sợ!

Đây là một chiêu có thể ngang hàng thượng phẩm vũ kỹ trung phẩm vũ kỹ.

Mà lên phẩm vũ kỹ, đây chính là đối ứng lấy Võ Đạo cao giai tu vi, bình thường chỉ có Võ Đạo thất trọng trở lên võ giả, tài năng luyện thành.

Nếu là có võ giả không được Võ Đạo thất trọng, liền đã luyện thành thượng phẩm vũ kỹ, thực lực cho dù không đạt được Võ Đạo thất trọng cấp bậc, ít nhất cũng có thể đạt tới Võ Đạo lục trọng tầng thứ.

Cũng chính là, nếu như Triệu Hạo thi triển ra 'Kiếm Quang Hàn Vũ Tật Phong Sát', thực lực đem bạo trưởng một cấp bậc, đạt tới Võ Đạo lục trọng thực lực cấp bậc.

Dù cho chỉ là tương đương với Võ Đạo lục trọng bên trong bình thường nhất lúc ban đầu kỳ thực lực, nhưng cũng là Võ Đạo lục trọng cấp bậc, thực lực so với Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong phải cường đại hơn nhiều.

Làm một ít đệ tử nói ra 'Kiếm Quang Hàn Vũ Tật Phong Sát' một chiêu này chỗ đáng sợ, một ít không rõ lắm Sở Phong mưa tạt sát kiếm phương pháp đệ tử, nghe vậy cũng âm thầm tắc lưỡi, hít một hơi lạnh khí.

"Triệu Hạo sư huynh nếu là thi triển ra một chiêu này, La Phàm chẳng phải là nhất định phải thua?"

"Võ Đạo lục trọng thực lực cấp bậc a, lại đến một cái khác cao độ, La Phàm bất kể như thế nào đều không ngăn cản được một chiêu này a!"

...

Có đệ tử lên tiếng kinh hô.

"'Kiếm Quang Hàn Vũ Tật Phong Sát' thi triển độ khó cực cao, đây là một chiêu cần song kiếm phối hợp mới có thể thi triển xuất chung cực tuyệt chiêu, song kiếm độ khó so với đơn kiếm cao hơn rất nhiều, Triệu Hạo sư huynh chưa hẳn luyện thành a?"

Một vị đệ tử đưa ra ý kiến, hẳn là Võ Đạo lục trọng tu vi, cũng tu luyện mưa gió tạt sát kiếm.

Ở nơi này vị đệ tử đưa ra nghi vấn thời điểm, Triệu Hạo vỗ bên hông bách bảo nang, lại một chuỗi hàn quang lập loè bảo kiếm bay ra, rơi vào trong tay.

Triệu Hạo cả hai tay, đều cầm một kiếm

Giờ khắc này, chúng đệ tử mục quang đều thẳng, Triệu Hạo lấy ra bảo kiếm, vậy mà lại là thượng phẩm Bảo Bình!

Một ít Võ Đạo cửu trọng võ giả, trong tay cũng không có thượng phẩm Bảo Bình, Triệu Hạo trong tay vậy mà có được hai kiện, là thật làm cho người rung động.

Điều này không khỏi làm cho người cảm khái Triệu gia gia đại nghiệp đại, thượng phẩm Bảo Bình đối với Võ Đạo cao giai gia tộc mà nói là trấn tộc thần binh, nhưng đối với Triệu gia bực này cường đại chân đạo thể gia, thượng phẩm Bảo Bình chỉ sợ sẽ là tầm thường bảo vật.

Song kiếm trên tay, Triệu Hạo kiếm thế càng thịnh, lăng lệ kiếm khí rậm rạp quanh người hắn, bốn phía không khí đều nhận lấy ảnh hưởng, nhìn qua thấp thoáng có chút vận vẹo.

Triệu Hạo song kiếm giao nhau tại phía trước, hai mắt sắc bén như kiếm, nhìn chăm chăm La Phàm, hắc hắc một tiếng cười lạnh, nói:

"La Phàm, thực lực của ngươi thật đúng là để cho bản thiếu gia ra ngoài ý định, ta bắt đầu tin tưởng ngươi rồi, xem ra Viên Côn thật sự rất có thể là bị ngươi đánh chết, thế nhưng..."

Hắc hắc, ngươi bây giờ đối thủ là ta Triệu Hạo, bản thiếu gia thực lực cũng không phải là võ trọng sơ kỳ Viên Côn có thể đối với kéo so sánh nhau, cho dù ngươi là tu vi đột phá Võ Đạo tứ trọng, tại bản thiếu gia trước mặt như trước chỉ có thể quý.

Mưa gió tạt sát kiếm phương pháp, có một chiêu chung cực tuyệt sát kiếm thuật, tên là 'Kiếm Quang Hàn Vũ Tật Phong Sát', một thức này kiếm chiêu, cần song kiếm thi triển, uy lực mạnh có thể cùng thượng phẩm vũ kỹ đánh đồng, ngươi... Khả năng ngăn cản bằng không?"

La Phàm còn chưa nói chuyện, xem cuộc chiến các đệ tử cũng đã phát ra kinh hô thanh âm

"Tê... Triệu Hạo sư huynh thật sự đã luyện thành 'Kiếm Quang Hàn Vũ Tật Phong Sát'!"

"Một trận chiến này, La Phàm biểu hiện đã rất kinh diễm, đáng tiếc... Lại muốn thua!"

"Triệu Hạo sư huynh không hổ là Tông chủ đệ tử thân truyền a, mới là Võ Đạo ngũ trọng tu vi, vậy mà đã luyện thành uy lực có thể so với thượng phẩm vũ kỹ 'Kiếm Quang Hàn Vũ Tật Phong Sát', thật sự là lợi hại!"

"Triệu Hạo sư huynh thắng định rồi, La Phàm tuy không sai, nhưng cùng Triệu Hạo sư huynh so sánh hay là kém xa!"

...

Lúc đó từng đạo thanh âm truyền đi ra, Triệu Hạo nghe vào trong tai, trên mặt không tự chủ được lộ ra cười vui.

Triệu Hạo ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm La Phàm, muốn từ La Phàm trên mặt thấy được khăn trương, thấy được bối rối, thấy được sợ hãi!

Đáng tiếc hắn không nhìn thấy!

La Phàm trên mặt, lộ ra tự tin, lộ ra lạnh nhạt, lộ ra tùy ý, Triệu Hạo nói ra chung cực tuyệt sát kiếm chiêu 'Kiếm Quang Hàn Vũ Tật Phong Sát', cũng không có để cho La Phàm có chút sợ hãi.

La Phàm khẽ vuốt một chút trong tay thượng phẩm bảo thương, thần nhiên nói:

"Có thể so với thượng phẩm vũ kỹ chung cực tuyệt chiêu —— Kiếm Quang Hàn Vũ Tật Phong Sát, ha ha... Nghe này một chuỗi dài danh tự thật đúng là rất dọa người đầu, nhưng nếu như đối mặt chân chính thượng phẩm vũ kỹ, một chiêu này nó có thể thắng sao?"

Trong khi nói chuyện, La Phàm khí thế trong lúc đó phát sinh biến hóa, thương thế trở nên sắc bén, bắt đầu cuồng bạo, có một loại phá toái xu thế, tựa hồ muốn phá toái hết thấy.

Thượng phẩm vũ kỹ —— Toái Không Thương pháp!

La Phàm mặc dù không có thi triển thương chiêu, nhưng đã vận chuyển tâm pháp, tùy thời cũng có thể bộc phát ra đệ nhất trọng 'Toái Thạch' công kích.

Nhìn La Phàm kia khí định thần nhàn bộ dáng, lại phối hợp theo như lời hắn, không ít đệ tử nghe vậy đều âm thầm lú lười.

"La Phàm... La Phàm sư huynh sẽ không phải đã luyện thành thượng phẩm vũ kỹ a?"

Có đệ tử nhỏ giọng lên tiếng kinh hô, ngôn ngữ trong đó, không tự chủ được dùng tới 'Sư huynh' tôn xưng.

"Nói đùa gì vậy, hắn mới Võ Đạo tam trọng tu vi, làm sao có thể luyện thành thượng phẩm vũ kỹ!"

Bên cạnh trong hàng đệ tử, có người hồi đáp, hắn là một vị trưởng lão hậu bối, xác định vững chắc đứng ở Triệu Hạo một bên.

"Có thể nghe La Phàm sư huynh ngụ ý, tựa hồ như là đã luyện thành thượng phẩm vũ kỹ đầu này?"

Có đệ tử ngữ khí không quá khẳng định phỏng đoán nói.

"Tuyệt không có khả năng, hẳn nhất định là khoác lác, liền ngay cả chú ý Tông chủ thiên tài như thế, đều là tại Võ Đạo ngũ trọng mới luyện thành thượng phẩm vũ kỹ, hẳn mới vừa vận đột phá Võ Đạo tứ trọng, làm sao có thể?"

Kiên định đứng ở Triệu Hạo một bên trường lão hậu bối, kết luận nói.

...

Triệu Hạo nghe xong La Phàm, cũng có chút giật mình.

La Phàm ngụ ý, đích thực là như chính mình đã luyện thành thượng phẩm vũ kỹ bộ dáng.

Nhưng rất nhanh, Triệu Hạo liền cười lạnh một tiếng, hẳn cũng không tin!

Cổ Mệnh Thu hạng gì thiên tài, cũng là Võ Đạo ngũ trọng mới luyện thành loại thứ nhất thượng phẩm vũ kỹ, La Phàm mới vừa vận đột phá Võ Đạo tứ trọng, nếu là đã luyện thành thượng phẩm vũ kỹ, chẳng phải là nói rõ Võ Đạo tam trọng thời điểm đã đã luyện thành?

Tuyệt không có khả năng!

Triệu Hạo trong nội tâm kết luận, hẳn tuyệt không tin tưởng La Phàm tại Võ Đạo tam trọng tu vi liền có thể luyện thành Toái Không Thương pháp.

Triệu Hạo mục quang, dần dần sắc bén, kiếm thế cũng càng thêm mãnh liệt, một tiếng cười lạnh:

"Thượng phẩm vũ kỹ, Kiếm Quang Hàn Vũ Tật Phong Sát mặc dù có thể chống lại, nhưng cái khó bèn bĩ, tự nhiên là chiến thắng không được, nhưng.. Ngươi hội sao?"

La Phàm gật gật đầu, nói: "Thật sự là không khéo, ta sẽ!"

Triệu Hạo ha ha cười cười, nói: "Ngươi cho rằng ngươi tu luyện Toái Không Thương pháp, coi như là biết luyện sao? Ha ha... Như vậy tính toán ra, ta cũng tu luyện qua thượng phẩm vũ kỹ đầu, lại còn còn không dùng lại một loại."

La Phàm thần sắc lạnh nhạt, nói: "Nếu ngươi không tin, cứ việc ra tay, hà tất nhiều như vậy nói nhảm?"

Triệu Hạo thần sắc nghiêm túc, thần sắc hóa thành ngoan lệ, quát: "Hiện tại bản thiếu gia để cho ngươi biết, một thức này chung cực tuyệt sát kiếm thuật lợi hại —— xem kiếm!"

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Danh chấn nội môn

Kiếm Quang Hàn Vũ Tật Phong Sát!

Triệu Hạo xuất kiếm, khí thế của hắn sớm đã công tác chuẩn bị đến tuyệt đỉnh, vừa ra tay chính là một chiêu này chung cực tuyệt sát kiếm thuật.

CHÍU...U...U! ——

Mệnh môn kiếm thế trong chớp mắt ngưng tại một kiếm, đâm về phía trước, hóa thành một đạo óng ánh hàn mang.

Bốn phía nhiệt độ, tựa hồ tại đây một kiếm, đều trở nên rét lạnh, xa xa xem cuộc chiến trong hàng đệ tử, một ít tu vi hơi thấp cũng nhìn không được rùng mình một cái.

Hô ——

Theo một kiếm này đâm ra, hư không một tiếng âm vang, không khí bị xé nát, hóa thành Tật Phong Tịch Quyền.

Kiểm quang về sau, mắt thường có thể thấy Tật Phong Tịch Quyền khí lưu, đỡ ra một đạo thật dài không khí rung động.

Một kiếm này tốc độ quá nhanh, uy thế quá mạnh mẽ, xem cuộc chiến đệ tử không khỏi ngừng lại hô hấp, trừng lớn hai mắt, tập trung tinh thần, nhìn nhìn này một đạo kiếm quang.

Một kiếm này, không có cái gì xinh đẹp, có chỉ là lực lượng tuyệt đối cùng tốc độ, đây là nhất khả năng công kích, khó có thể né tránh, khó có thể ngăn cản.

Đáng sợ như thế một kiếm, La Phàm nên như thế nào chống lại?

La Phàm trong hai mắt, phản chiếu xuất một kiếm này hàn quang.

Kiểm chưa đến, lăng lệ kiếm khí đã đem La Phàm bao phủ, để cho La Phàm có một loại như đến hàm băng cảm giác.

Nhưng mà, La Phàm thần sắc không có chút nào kinh hoàng cùng khẩn trương, chỉ là mục quang rồi đột nhiên nghiêm túc, trở nên lăng lệ lên.

Toái Không Thương pháp —— đệ nhất trọng: Toái Thạch!

La Phàm sớm đã tự thế đã lâu, trong cơ thể tâm pháp vận chuyển, kia phá toái xu thế trong chớp mắt dung nhập thượng phẩm bảo thương bên trong, sau đó, nhất thương rồi đột nhiên đâm ra.

Một phát này như tạt quang, như tia chớp, như lời đình, thế không thể đỡ, uy chấn cửu thiên.

Đầu thương cấp tốc đâm vào không khí, xuyên qua khí lưu, phát ra như tê liệt âm vang, hàn quang lập lòe đầu thương trong chớp mắt kéo ra một đạo thẳng tắp hào quang, cùng kia cấp tốc đâm tới kiếm quang, chớp mắt trong đó liền đối với đâm vào một chỗ.

Keng ——

Một tiếng bạo vang!

Hai cỗ lực lượng kinh khủng trùng kích cùng một chỗ, hư không chấn động, nhất thời bộc phát ra một cỗ khủng bố sóng xung kích văn, trong chớp mắt nổ bắn ra hướng bốn phương tám hướng.

Thương quang, kiếm quang, trong nháy mắt này dừng lại.

La Phàm, Triệu Hạo thân ảnh, trong nháy mắt này rõ ràng.

Ngăn trở!

Xem cuộc chiến các đệ tử mục quang trong nháy mắt này, lóe sáng đến cực hạn, rốt cục thấy rõ hai người giao thủ kết quả, nhất thời tiếng kinh hô một mảnh.

Chỉ thấy La Phàm trong tay bảo thương, mũi thương chống đỡ Triệu Hạo trong tay song kiếm.

Tại lực lượng kinh khủng này trùng kích, bảo thương, song kiếm đều xuất hiện rõ ràng uốn lượn.

Lúc đó khủng bố sóng xung kích văn khuếch tán, kia uốn lượn bảo thương, song kiếm cũng là bắn ngược ra, kéo căng thẳng tắp.

La Phàm, Triệu Hạo đồng thời cảm giác được một cỗ lực lượng kinh khủng trùng kích mà đến, không hèn mà cùng hướng phía sau thối lui.

Đồng đông đồng ——

La Phàm liền lùi lại ba bước.

Đồng đông đồng đồng đồng đồng ——

Triệu Hạo liên tục lui về phía sau, trọn vẹn rời khỏi bảy bước!

Xem cuộc chiến các đệ tử, từng cái một thần sắc rung động, không khỏi kinh ngạc.

Triệu Hạo thi triển chung cực tuyệt sát kiếm chiêu 'Kiếm Quang Hàn Vũ Tật Phong Sát', lại bị La Phàm ngăn trở.

La Phàm không chỉ ngăn trở, còn nghĩ Triệu Hạo đánh lui, chiếm cứ thượng phong, Triệu Hạo ngược lại đã rơi vào hạ phong.

Này kết quả, vượt quá chúng đệ tử dự kiến, nhất thời tiếng kinh hô một mảnh, bọn họ lấy một hơi hít một hơi lãnh khí thanh âm.

Triệu Hạo trong mắt kinh sợ ý, nhất nòng nặc, kết quả này hẳn không dám tin.

Hắn khó mà tin được nhìn nhìn La Phàm, kinh hô nói: "Làm sao có thể, ngươi. . . Ngươi thật sự đã luyện thành Toái Không Thương pháp?"

Triệu Hạo lời vừa nói ra, chúng đệ tử một hồi xôn xao.

Toái Không Thương pháp, là Huyền Dương Tông tiếng tăm lẫy lừng lấy một môn thượng phẩm vũ kỹ, tu luyện độ khó tại rất nhiều thượng phẩm vũ kỹ, bài danh Top 3.

Liền ngay cả rất nhiều Võ Đạo cao giai đệ tử, tu luyện Toái Không Thương pháp cũng không được nhập môn, La Phàm mới vừa vận đột phá Võ Đạo tứ trọng, vậy mà đã luyện thành, là thật làm cho người chấn kinh, khó có thể tin.

Triệu Hạo thi triển 'Kiếm Quang Hân Vũ Tật Phong Sát', thờ hồng học, loại này chung cực tuyệt sát kiếm chiêu, thi triển ra tiêu hao thật lớn, khó học vừa thi triển ra liền có thể phân ra thắng bại, thậm chí đánh chết đối thủ, trong thời gian ngắn khó có thể thi triển lần thứ hai.

Mà La Phàm Toái Không Thương pháp, luyện thành đệ nhất trọng 'Toái Thạch', lại là phổ thông thương chiêu, tiêu hao so ra kém Triệu Hạo tuyệt sát kiếm chiêu đại, uy lực lại là chỉ có hơn chứ không kém.

Mấu chốt nhất, là có thể đủ tiếp tục thi triển.

La Phàm nhàn nhạt cười, nói: "Ta sớm sẽ nói cho ngươi biết, hiện tại ngươi mới cảm thấy ngoài ý muốn?"

Nói qua nụ cười một kiếm, La Phàm quát lạnh một tiếng: "Đón thêm ta nhất thương!"

La Phàm một bước về phía trước, nhất thương đâm ra, Toái Không Thương pháp đệ nhất trọng lực lượng Toái Thạch, lần nữa bạo phát.

Mũi thương đâm rách khí lưu, phát ra bén nhọn gào thét.

Không ngừng bị đâm rách khí lưu từ đầu thương bốn phía nhanh chóng lui về phía sau, hình thành mắt thương có thể thấy gọn sóng, lộ ra cực kỳ phong mang.

Nháy mắt, một phát này liền đâm đến trước mặt Triệu Hạo.

Triệu Hạo thần sắc biến đổi, hắn còn muốn cùng La Phàm nhiều lời vài câu, sau đó lợi dụng thế hoà không phân thắng bại chấm dứt trận này khiêu chiến, không nghĩ tới La Phàm vền vẹn nói một câu nói, liền lại giết tới đây, căn bản không cho hắn cầu hoà cơ hội.

Vội vàng trong đó, Triệu Hạo đâu còn có thời gian nhiều lời, chỉ có thể huy vũ lấy song kiếm, toàn lực ngăn cản.

Keng ——

Mũi thương đâm vào giao nhau song kiếm phía trên, phát ra một tiếng bạo vang.

Một cỗ khủng bố đến cực điểm lực lượng trùng kích mà đến, Triệu Hạo trong tay song kiếm chấn động, ngay tiếp theo thân thể của Triệu Hạo cũng chấn động bay lên, hướng phía sau bắn tới.

Phốc ——

Triệu Hạo người trên không trung, liền một ngụm máu tươi phun ra, dĩ nhiên bị thương.

Không phải là thi triển 'Kiếm Quang Hân Vũ Tật Phong Sát' bức này tuyệt sát kiếm chiêu, Triệu Hạo căn bản chống lại không ngừng Toái Không Thương pháp đệ nhất trọng 'Toái Thạch' uy lực, tự nhiên bị La Phàm nhất thương chấn động thổ huyết.

Triệu Hạo trọn vẹn bay ngược bảy tám trượng, mới té rớt đầy đất, sau khi hạ xuống lại cút ra vài mét xa, trong tay song kiếm đều rời tay một chuôi, thần sắc cực kỳ chật vật.

Xem cuộc chiến các đệ tử, từng cái một thần sắc rung động, trọn mắt há hốc mồm.

Triệu Hạo vậy mà bại bởi La Phàm, lại còn còn bị bại như thế triệt để, chật vật như thế, trừ Tô Ấu Huyền bên ngoài, này kết quả ra cái gì một vị đệ tử dự kiến.

La Phàm tại bọn họ trong nội tâm hình tượng triệt để đổi mới, trở nên cao không nổi trèo, cũng không dám có chút khinh thường.

"Ngươi dám làm tổn thương ta?"

Triệu Hạo ổn định lại thân thể, liền một tiếng rống giận vang lên, trong hai mắt tràn đầy lửa giận cùng phẫn hận.

Giờ khắc này, Triệu Hạo hình tượng đều không có, phẫn nộ làm cho hôn mê lý trí của hắn, thần thái có chút điên cuồng.

La Phàm cầm trong tay bảo thương hướng mặt đất một đập, phát ra một tiếng trầm đục, hắn nhàn nhạt nhìn Triệu Hạo liếc một cái, khoe miệng lộ ra một

tia tà tà tiểu ý, nói:

"Không có bọ cánh cam đó, cũng đừng ôm kia đồ sứ sống, làm người đây nè. . . Quý tại có tự mình hiểu lấy, người nếu như dám khiêu chiến ta, muốn làm tốt bị thua bị thương chuẩn bị, trong quyết đấu bị thương đó là không thể tránh được, người cái này bại tướng dưới tay nếu có ý kiến, cứ việc tái chiến!"

Một câu 'Bại tướng dưới tay', tức giận đến Triệu Hạo run rẩy.

Một trận chiến này, hẳn cố ý chọn lựa Huyền Dương quảng trường với tư cách là địa điểm quyết đấu, mục đích chỉ là muốn xem cuộc chiến nhiều người một chút, sau đó làm cho La Phàm bị thua, mất mặt ném đến càng nghiêm trọng.

Kia từng, kia cái trước mắt bao người bị thua chặt vật người là chính bản thân hắn, đây thật là đem đá nện chính mình chân, tự làm tự chịu.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: ta lên giọng sao?

Quyết đấu kết thúc.

Lấy vượt quá chúng đệ tử dự kiến kết quả chấm dứt.

Đương trường quan sát cuộc quyết đấu này nội môn đệ tử, cũng không tính quá nhiều, nhưng một trận chiến này tin tức, lại là nhanh chóng ở trong trong môn truyền ra.

Thậm chí, đều truyền hướng ngoại môn bốn trong nội đường.

Một trận chiến này, làm La Phàm danh tiếng, chấn kinh rồi toàn bộ nội môn ngoại môn.

Nếu như nói La Phàm bị Cổ Mệnh Thu thu làm đệ tử thân truyền, danh truyền toàn bộ Huyền Dương Tông dưới cái nhìn của người khác chỉ là vận khí, như vậy, hiện tại La Phàm dùng thực lực cho tất cả mọi người lên bài học.

Sau trận chiến này, không còn có người dám khinh thường La Phàm.

Liên ngay cả so với La Phàm sớm thành là Tông chủ đệ tử thân truyền, tu vi so với La Phàm càng cao nhất trọng cảnh giới Triệu Hạo, đều là La Phàm bại tướng dưới tay, những cái kia nội môn đệ tử cũng không có tư cách khinh thường.

La Phàm 14 tuổi đột phá Võ Đạo tứ trọng, tuy cùng Triệu Hạo so sánh tu vi là thấp chút, nhưng ở nội môn đệ tử, cái tuổi này, cái này tu vi lại là tương đối xuất chúng.

Lại còn, La Phàm là năm nay mới nhập cửa, nhập môn là mới là Võ Đạo nhị trọng tu vi, cũng chính là, nhập môn ngắn ngủn ba tháng không được, tu vi đã liên tục đột phá lưỡng trọng cảnh giới, đạt đến Võ Đạo tứ trọng.

Đây là một cái tương đối tốc độ nhanh, có thể nói là làm cho người rung động tốc độ tu luyện.

Thực lực mạnh như vậy, nhanh như vậy tốc độ tu luyện, cho dù ai cũng có thể nhìn ra, La Phàm thành tựu tương lai khẳng định không đơn giản, có thể thành là Tông chủ đệ tử thân truyền, chưa chắc là Cổ Mệnh Thu thuận tay thực hiện.

Có lẽ là, Cổ Mệnh Thu thấy được La Phàm người khác không nhìn thấy ưu điểm.

Tóm lại, một trận chiến này, La Phàm dùng thực lực đã chứng minh hắn thành là Tông chủ đệ tử thân truyền, là thực xứng danh, dùng thực lực đánh những cái kia dám can đảm khinh thường đệ tử của hắn mặt.

Tông chủ phủ đệ.

Tô Áu Huyền đối với La Phàm tại đây đánh một trận biểu hiện rất là cao hứng, nhưng là có chút lo lắng, nói:

"La Phàm, Triệu gia tại Huyền Dương Tông thế nhưng là đệ nhất chân đạo thể gia, Triệu Hạo tương lai là tất trở thành sự thật đạo cường giả thiên tài,

khẳng định cực chịu Triệu gia trường bối coi trọng.

Ta xem hấn tại trong quyết đấu bị thua tựa hồ một chút tâm phục bộ dáng cũng không có, ngược lại đối với người càng thêm phần hận, ta cảm thấy cho người về sau phải cẩn thận một chút, đừng như vậy lên giọng, tránh Triệu gia mượn cơ hội đòi phò người."

La Phàm nhìn Tô Ấu Huyền liếc một cái, nói: "Ta chưa từng có chủ động chọn qua sự tình, ta lên giọng sao?"

Tô Ấu Huyền gật gật đầu, nói: "Người tuy không có chọn qua sự tình, nhưng từ trước đến nay chưa sợ qua sự tình a, lại còn thu lại người đến một chút mặt mũi cũng không cho, coi như là lên giọng, tại Huyền Dương Tông chúng ta rốt cuộc không có hậu trường, sư tôn lại bề quan, không biết lúc nào xuất quan, hiện tại Huyền Dương Tông thế nhưng là hoàn toàn do Triệu gia chủ sự tình nha."

La Phàm tà tà cười cười, nói: "Ta không chủ động theo chuyện, ta cảm thấy được không tính lên giọng, người khác đều đem mặt ngả vào trước mặt ta để ta đánh, ta đương nhiên sẽ không làm cho người ta mặt mũi."

Yên tâm đi, sư tôn tuy bề quan, nhưng ta như thế nào cũng là Tông chủ đệ tử thân truyền thân phận, Triệu Hạo thế nào phần hận, cũng không có cơ hội gì đòi phò ta, lại còn. . . Ta còn sợ hấn không thành, cho dù là phía sau hấn Triệu gia, ta cũng mảy may không sợ."

Tô Ấu Huyền bắt đầu dĩ nhiên nhún vai, biết La Phàm tính cách như thế, để cho hấn cúi đầu làm người hiển nhiên khó như lên trời.

Bất quá, Tô Ấu Huyền sợ dĩ hiểu được cúi đầu làm người, là vì từ nhỏ đi theo kỳ phụ lang thang, thực lực bọn hấn thấp kém, đối mặt một ít không thể chống lại thể lực cùng cường giả, không thể không cúi đầu.

Mà La Phàm, từ nhỏ ở Đại La thôn lớn lên, rồi đi đất hoang thì liền dẫn lúc ấy đã là cửu cấp hoang thú đại hắc ngưu, gặp được qua đối thủ, không có bất kỳ người nào hoặc là bất kỳ thể lực có thể làm cho hấn cúi đầu.

Cho dù là ở trong Huyền Dương Tông, La Phàm đều có Tông chủ đệ tử thân truyền thân phận, lại có đã đã trở thành Man Thú đại hắc ngưu hộ nói, hấn không cần hướng người cúi đầu.

Lấy La Phàm điều kiện, không đi khi dễ người khác, người khác đã cảm ơn trời đất, người khác nghĩ khi dễ hấn, hoàn toàn là tìm tai vạ.

Tại La Phàm xem ra, chính mình kỳ thật đã tương đối điệu thấp.

Lúc hấn cùng Triệu Hạo quyết đấu tại Huyền Dương Tông nhanh chóng truyền ra, mọi người rung động thời điểm, La Phàm đã trở lại Tông chủ phủ đệ tu luyện.

Sau đó, mỗi thiên đô đang tu luyện, đề thăng tu vi, đại môn không ra, hai môn không bước.

Cho dù tu luyện vũ kỹ thời điểm, cũng chỉ là Tông chủ phủ đệ trong sân, thiên thiên đô tại Tông chủ phủ đệ, cũng không đi ra ngoài.

Cùng La Phàm đồng dạng mỗi ngày tại Tông chủ phủ đệ tu luyện, còn có Tô Ấu Huyền.

Về phần Triệu Long Thiên, Chu Huyền, Triệu Hạo ba người, tuy cũng là lấy tu luyện làm trọng, nhưng cách ba xóa năm tổng vẫn sẽ rời đi Tông chủ phủ đệ, đi làm một ít cùng tu luyện không quan hệ sự tình.

Tông chủ phủ đệ, chính là người tu luyện bảo địa.

La Phàm thể chất, cực độ hoàn mỹ, lấy tu vi của hấn mà nói, nguyên dương chân mạch bí quyết hấp thu linh khí tốc độ đầy đủ nhanh, thân thể lại có thể hoàn mỹ hấp thu, tu vi tại Vô Đạo tứ trọng cũng đề thăng phải vô cùng nhanh chóng.

Ngắn ngủn trên mười ngày, La Phàm tu vi liền tăng lên tới tứ trọng trung kỳ.

Một tháng sau, La Phàm tu vi lại càng là tăng lên tới tứ trọng hậu kỳ, tu luyện không hề có bình cảnh.

Tô Ấu Huyền tốc độ tu luyện cũng vô cùng cực nhanh, tại La Phàm tu vi đề thăng đến tứ trọng hậu kỳ hai ngày trước, tu vi cũng có chỗ đột phá, đạt tới Vô Đạo tứ trọng.

Tại Tông chủ trong phủ đệ, từng giây từng phút đều ở vào gấp ba trở lên tốc độ tu luyện, so với phục dụng đan dược tu luyện đều nhanh hơn, Tô Ấu Huyền tốc độ tu luyện, so với La Phàm cũng không thua kém ít nhiều, gần như sánh vai.

Một tháng này, La Phàm cầm trong tay ba gốc Bích Huyết Hoa đã hoàn toàn luyện hóa hấp thu, thân thể tăng lên rất nhiều.

Để cho La Phàm cảm thấy ngoài ý muốn chính là, Triệu Hạo từ khi lần kia quyết đấu thua ở dưới tay hấn về sau, tuy lúc ấy rất là phần hận không cam lòng, nhưng sau đó cũng không thấy hấn đùa nghịch thù đoạn gì.

Tương phản, tại Tông chủ trong phủ đệ, vừa nhìn thấy La Phàm, Triệu Hạo liền sớm biến nói, cố ý trốn tránh La Phàm, tựa hồ là sợ La Phàm thông thường.

Đương nhiên, sợ La Phàm đây là thật, kia một hồi quyết đấu, La Phàm vượt cấp đem Triệu Hạo đánh bại, tại Triệu Hạo trong nội tâm đã để lại ám ảnh

trong lòng.

Nhưng không có thủ đoạn, lại là chưa hẳn, từ lúc bị thua ngày hôm sau, Triệu Hạo tìm qua phụ thân của hán Triệu Phương Châu, muốn thông qua phụ thân hán để đối phó La Phàm, tìm về một hơi.

Nhưng mà, Triệu Phương Châu thân là ngoại môn bốn nhà một trong Đông Dương Đường Đường chủ, hạng gì thân phận địa vị, sao có thể vì con trai mình một lần quyết đấu thất bại, mà ra tay đối phó một cái hậu bối đệ tử.

Nếu như là thông thường đệ tử, Triệu Phương Châu tùy tiện phân phó hai người liền có thể thu thập, cho con trai mình xuất một hơi chưa từng không thể.

Nhưng. . . La Phàm thế nhưng là Tông chủ đệ tử thân truyền, đây cũng không phải là động động môi có thể thu nhập được.

Đương nhiên, Triệu Phương Châu là một bao che khuyết điểm người, La Phàm để cho Triệu Hạo ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người dưới đại mắt mặt, làm Triệu Phương Châu rất không cao hứng, trong lòng của hán hay là muốn thay Triệu Hạo xuất một hơi.

Đông Dương Đường thân là {ngoại đường}, tay có thể đuổi không được Tông chủ phủ đệ, Triệu Phương Châu đành phải đi tìm thân là đại trưởng lão Triệu Hồng Thành hỗ trợ.

Vừa vặn, Triệu Hồng Thành đối với La Phàm mười phần không thích, lúc trước Cố Mệnh Thu thu nạp phạm trần vì đệ tử thân truyền, Triệu Hồng Thành còn ra ngôn ngăn trở qua.

Triệu Hồng Thành đối với Triệu Phương Châu nói: "Tiểu tử này nội tâm cuồng ngạo, không coi ai ra gì, ta sẽ nhượng cho hán chịu chút đau khổ."

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Tông môn nhiệm vụ

Ngày hôm đó, La Phàm đang tu luyện võ kỹ, củng cố Toái Không Thương pháp đệ nhất trọng tạo nghệ.

Một vị Võ Đạo cửu trọng Tông chủ phủ chấp sự, đã đi tới: "La Phàm, đại trưởng lão triệu kiến."

La Phàm đình chỉ tu luyện, hơi hơi nhíu mày, nói: "Triệu Ngang, ta thành là Tông chủ đệ tử thân truyền, hơn một tháng, đại trưởng lão chưa từng triệu kiến qua ta, như thế nào hôm nay đột nhiên triệu kiến?"

Gọi Triệu Ngang Tông chủ phủ chấp sự, cũng là Triệu gia võ giả, nhưng tư chất phổ thông, hơn ba mươi tuổi vẫn là không thể đột phá chân đạo.

Đương nhiên, cái này tư chất phổ thông, chỉ là đối với Triệu gia chân đạo cường giả mà nói, trên thực tế, Võ Đạo cửu trọng tu vi đã cực kỳ không tệ.

Tại Huyền Dương Tông chỗ hạt bốn quận chi địa, Võ Đạo cửu trọng phóng tầm mắt bất kỳ một quận đều là đứng ở tối đỉnh phong cường giả.

Cũng chính là tại Huyền Dương Tông bậc này đại tông môn, Võ Đạo cửu trọng mới chỉ là chấp sự thân phận.

Triệu Ngang đối với La Phàm không có gì hảo sắc mặt, nói: "Đại trưởng lão triệu kiến, người đi là được, nhìn thấy đại trưởng lão tự nhiên biết vì chuyện gì."

La Phàm biết người Triệu gia đối với hán có chút ý kiến, không có nhiều hơn nữa hỏi, nói: "Đi thôi."

La Phàm thế nhưng là phải nhớ rõ số, lúc trước đại hắc ngư tướng Cung Chân Thuần bắt giữ, mang về Huyền Dương Tông, Cố Mệnh Thu lúc ấy đang bế quan trùng kích chân đạo tứ trọng, Huyền Dương Tông chủ sự chính là đại trưởng lão Triệu Hồng Thành.

Lúc ấy, Triệu Hồng Thành triệu tập đông đảo trưởng lão họp, nghiên cứu xử trí như thế nào Cung Chân Thuần, Hình đường trưởng lão Phương Lệ Minh đề nghị đem Cung Chân Thuần đưa quay về Thiên Cực Tông, lại còn cùng nhau đem La Phàm cũng đưa qua, đề nghị này Triệu Hồng Thành lúc ấy là ý động.

Lại còn, tại La Phàm tức giận, Triệu Hồng Thành còn trách cứ La Phàm, nếu không phải Cố Mệnh Thu vừa vặn tại nơi này tu vi đột phá chân đạo tứ trọng, dời đi mọi người lực chú ý, lúc ấy còn không biết như thế nào kết thúc.

Hiện tại, đại trưởng lão Triệu Hồng Thành triệu kiến hần, La Phàm bản năng cảm giác không phải là chuyện gì tốt.

La Phàm đi theo Triệu Ngang rồi đi Tổng chủ phủ đệ, chỉ chốc lát sau liền tới đến đại trưởng lão quý phủ.

Triệu Hồng Thành đang tại quan tòa chờ La Phàm, hần đưa lưng về phía ngoài cửa, hai tay vác tại sau lưng (*hậu vệ) đứng thẳng.

Triệu Ngang đem La Phàm lĩnh nhập trong nội đường liền rồi đi.

La Phàm tiến nhập trong nội đường, nhìn nhìn Triệu Hồng Thành bóng lưng, Triệu Hồng Thành cũng không có xoay người lại, nói: "Tới?"

La Phàm ôm quyền, nói: "Đệ tử La Phàm, gặp qua đại trưởng lão."

Triệu Hồng Thành lúc này mới quay người, một đôi mắt giống như mắt hổ, nhìn chăm chăm La Phàm, La Phàm cảm nhận được một cỗ không lồ uy áp hướng chính mình nắp áp mà đến.

La Phàm nói: "Đại trưởng lão triệu kiến đệ tử, không biết chuyện gì?"

Triệu Hồng Thành xem kỹ lấy La Phàm, sau một lúc lâu mới nói: "La Phàm, ngươi tiến nhập tông môn, đã nhanh bốn tháng rồi a?"

La Phàm gật gật đầu, hần đối với thời gian nhớ rõ rất rõ ràng: "Vâng, ba tháng lại hai mươi một ngày."

Ba tháng ba ngày, La Phàm tham gia Huyền Dương Tông tại Thanh Hà Quận đệ tử tuyển chọn.

Ba tháng bốn ngày, La Phàm tiến nhập Huyền Dương Tông, trở thành Thanh Hà Đường đệ tử.

Hôm nay, đã là tháng sáu hai mươi lăm ngày, chỉ chuyển mắt, tiến nhập Huyền Dương Tông đã nhanh bốn tháng rồi.

Triệu Hồng Thành nói: "Vậy ngươi có biết hay không, bốn tông đệ tử, ba tháng ở trong phái hoàn thành một cái tông môn nhiệm vụ, ngươi đã vượt qua thì."

La Phàm xem qua tông quy, mới nhập môn ngoại môn đệ tử, năm thứ nhất tựa hồ cũng không có loại này hạn định.

Bất quá, La Phàm đã từ ngoại môn đệ tử đã trở thành Tông chủ đệ tử thân truyền, mà hần nhìn qua tông quy bên trong cũng không nói Tông chủ đệ tử thân truyền hần là như thế nào, tự nhiên không rõ ràng lắm chính mình có hay không hần cũng muốn đi hoàn thành tông môn nhiệm vụ.

La Phàm tính thăm dò hỏi một câu: "Tông chủ đệ tử thân truyền, cũng muốn làm sao?"

Triệu Hồng Thành thần sắc nghiêm túc, nói: "Tông chủ đệ tử thân truyền, liền không phải bốn tông đệ tử sao? Ngoại trừ Tông chủ đặc biệt giao cho qua không thể rồi đi tông môn Tô Ấu Huyền, những người khác đều phải làm tông môn nhiệm vụ.

Ta này vừa vặn có một cái nhiệm vụ giao cho ngươi, Thanh Hà Quận Bắc Xuyên huyện Trình gia, sáu năm trước có một vị đệ tử 'Trình Giang' tiến nhập bốn tông, vì ngoại môn Thanh Hà Đường đệ tử.

Hai mươi ngày trước, Trình Giang xin phép nghỉ mười ngày, hỏi gia tộc nhìn,

Nhưng quá hạn chưa về, năm ngày lúc trước, Thanh Hà Quận phái một vị Võ Đạo ngũ trọng đệ tử 'Tiền Nguyên Khôn' đi đến Bắc Xuyên huyện thành nhà nhìn.

Ngày hôm qua, Tiền Nguyên Khôn trở lại, nói Trình gia hết thầy bình an, nhưng Trình Giang không muốn quay về Huyền Dương Tông, nắm Tiền Nguyên Khôn dẫn theo một phong sách tra cứu, thỉnh cầu thoát ly Huyền Dương Tông.

Tuy Tiền Nguyên Khôn mười phần khẳng định cho rằng, Trình gia cũng không khác thường, nhưng Trình Giang với tư cách là bốn tông đệ tử, trong lúc bất chợt muốn thoát ly tông môn, đây là cực kỳ hiếm thấy sự tình.

Bốn tọa suy đoán, Trình gia hần là ra một ít biến cố, chỉ là phổ thông đệ tử không tra được mà thôi, ngươi làm là Tông chủ đệ tử thân truyền, nhiệm vụ này liền nộp ngươi rồi.

Ngươi lập tức lên đường, đi đến Thanh Hà Quận Bắc Xuyên thành Trình gia, tra ra hết thầy, nhớ rõ mang ngươi thú sủng hần ngư cùng nhau đi tới, vô luận có hay không tra ra vấn đề, đều muốn mang Trình Giang quay về tông điều tra."

La Phàm nghe vậy lông mày nhú lại, như thế một cột việc lạ.

Hồi gia tộc một chuyến, muốn thoát ly tông môn, này rất không bình thường.

Có thể trở thành Huyền Dương Tông đệ tử, là bao nhiêu gia tộc võ giả mộng tưởng, này Trình gia chỉ là một cái huyện cấp địa vực Võ Đạo gia tộc, có đệ tử bá nhập Huyền Dương Tông vậy hần là là thiên đại hi sự mới đúng, dưới tình huống bình thường, không có khả năng để cho con em gia tộc thoát ly Huyền Dương Tông.

Nếu như đi một cái Võ Đạo ngũ trọng đệ tử không có tra xảy ra vấn đề gì, như vậy, vấn đề hiển nhiên không phải là Võ Đạo ngũ trọng võ giả có thể giải quyết được.

Nhiệm vụ này nhìn qua không có gì hung hiểm, nhưng trên thực tế hết thấy tràn ngập không biết, là một không tốt làm nhiệm vụ, khó trách Triệu Hồng Thành nhắc nhở, muốn La Phàm mang theo đại hắc ngưu cùng nhau đi tới.

Hiện tại Huyền Dương Tông do Triệu Hồng Thành chủ sự, hấn nộp cái nhiệm vụ, La Phàm tự nhiên không thể cự tuyệt, nói: "Vâng, đại trưởng lão, ta nhất định đem Trình Giang mang về tông môn điều tra."

Triệu Hồng Thành phát phát tay, nói: "Đi thôi!"

La Phàm rời đi, Triệu Hồng Thành nhìn nhìn La Phàm bóng lưng, thẳng đến La Phàm đi ra cửa ngoại.

"Cho người đi làm tông môn nhiệm vụ, này cũng không tính là làm khó dễ người, nhưng người có thể hay không làm tốt lắm, phải nhìn vận khí của người cùng biểu hiện."

Triệu Hồng Thành thì thảo nói.

Bắc Xuyên thành Trình gia, chỉ là một cái cấp sáu Võ Đạo gia tộc, loại Võ Đạo này gia tộc đối với Huyền Dương Tông mà nói, chính là kiến hôi tồn tại.

Thế nhưng, Triệu Hồng Thành lại là có dũng khí trực giác, chuyện Trình gia hấn là rất không đơn giản.

Hấn mới vừa nói, tông môn đệ tử hồi gia tộc nhìn liền đưa ra thoát ly tông môn sự tình cực kỳ hiếm thấy, kỳ thật không phải, mà là chưa bao giờ phát sinh qua.

Cho nên, Trình gia 100% có chuyện.

Một cái Võ Đạo ngũ trọng đệ tử đi một chuyến, lại một điểm đồ vật cũng không có điều tra ra, có thể thấy Trình gia chuyện đã xảy ra, Võ Đạo ngũ trọng võ giả liền một chút sơ hở đều không phát hiện được.

Điều này cũng có thể chứng minh, Trình gia chuyện đã xảy ra, không nhỏ.

La Phàm mang theo đại hắc ngưu, từ Huyền Dương Tông xuất phát.

Tuy hấn cũng có thể cảm giác được, Trình gia sự tình rất không đơn giản, bất quá, có đại hắc ngưu tại hấn còn là đã tính trước.

Trình gia, chỉ là cấp sáu Võ Đạo gia tộc mà thôi, mà đại hắc ngưu, thế nhưng là liền chân đạo nhị trọng Cung Chân Thuần đều bắt giữ qua.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Trình gia bí mật

Thanh Hà Quận, Bắc Xuyên huyện.

Đây là Thanh Hà Quận một người trong rất không thu hút huyện nhỏ, trong huyện liền thất cấp Võ Đạo gia tộc cũng không có, cấp sáu Võ Đạo gia tộc, cũng chỉ có một, chính là Trình gia.

Trình gia, chính là Bắc Xuyên huyện bá chủ.

Trình gia phủ đệ không tại Bắc Xuyên huyện thành, mà là tại cách Bắc Xuyên huyện thành hai mươi dặm Long Thủ Sơn.

Long Thủ Sơn danh như ý nghĩa, như một khóa long đầu ngẩng đầu, Trình gia phủ đệ vừa vắn ỏ vào long miệng vị trí, ẩn phong thủy giảng, nơi này chính là Long khí hội tụ chỗ.

La Phàm cười đại hắc ngưu, đầu tiên là đi đến Bắc Xuyên huyện thành, hỏi thăm Long Thủ Sơn vị trí cụ thể, sau đó, thẳng đến Long Thủ Sơn mà đi.

Long Thủ Sơn phụ cận, dãy núi liên miên, giống như long thân, đem Long Thủ Sơn làm thành một vòng.

Quận sơn trong đó, trừ Long Thủ Sơn ra, còn có một mảnh lớn bình địa, là một thung lũng địa hình, từ bốn phương tám hướng bất kỳ một cái nào phương hướng đi đến Trình gia phủ đệ, đều cần vượt qua một ngọn núi.

Làm La Phàm, đại hắc ngưu vượt qua sơn phong, đi đến sơn lĩnh chỗ cao nhất, Long Thủ Sơn nhất thời xuất hiện ở trong tầm mắt, còn có Long Thủ Sơn phía trước Trình gia phủ đệ.

Đại hắc ngưu nhìn nhìn Long Thủ Sơn, nói: "Nơi này địa hình, ngược lại là như một thể ngoại đảo viên a."

La Phàm ngồi ở đại hắc ngưu trên lưng, mục quang trông về phía xa, hắc đem bốn phía dãy núi, chính giữa bình địa, Trình gia phủ đệ, Long Thủ Sơn, toàn bộ đều từ từ nhìn một lần.

La Phàm nói: "Vậy Long Thủ Sơn, lại không có Long Giác, ta xem mà càng như là đầu rắn sơn."

Đại hắc ngưu nhếch miệng cười cười, nói: "Người vừa nói như vậy, ta xem cũng như đầu rắn, bất quá Long Thủ Sơn so với đầu rắn sơn vừa vặn nghe nhiều, gọi là tự nhiên đều hướng phương diện tốt Khảo."

La Phàm nhú mày, nói: "Long vì dương, xà vì âm, này xà khí cùng Long khí thể nhưng là có cách biệt một trời một vực, Trình gia này vị trí, vừa lúc ở miệng rắn phía trước, nơi này không phải Long khí hội tụ chi địa, hắc là âm khí hội tụ chi địa còn kém không nhiều lắm."

Đại La thôn, liền có tinh thông phong thủy thuật trưởng bối, La Phàm cũng đã học.

Tuy La Phàm là lấy Võ Đạo tu luyện làm chủ, phong thủy chi thuật chỉ là ngẫu nhiên học tập, nhưng hắc tâm Trí Thông đỉnh, tại phong thủy chi thuật trên cũng vẫn còn có chút tạo nghệ.

Đại hắc ngưu nhìn nhìn Trình gia phủ đệ, nói: "Nếu là âm khí hội tụ chi địa, nói như vậy, Trình gia rất có thể là đã tào ngộ âm linh tai họa chi vật? Nhưng nếu chỉ có vậy, vì sao lúc trước vị kia đệ tử cái gì đều không tra được đầu này?"

La Phàm hơi chút trầm tư, nói: "Nếu muốn làm cho minh bạch, chỉ có thể đi đến Trình gia tìm tòi, bất quá, trực giác nói cho ta biết chuyện Trình gia tuyệt không đơn giản."

Đại hắc ngưu nhếch miệng, cười hắc hắc, nói: "Không đơn giản tốt hơn, lão Ngưu chỉ sợ sự tình quá đơn giản, một chút ý tứ cũng không có."

La Phàm khẽ gật đầu, vỗ vỗ ngưu lưng: "Đi."

...

Trình gia, hậu viện dưới nền đất, có một gian thạch thất.

Trong thạch thất, một cái áo đen lão già đang tại chỉ điểm lấy một vị sắc mặt âm đạm quần áo dính máu thiếu niên tu luyện.

Này quần áo dính máu thiếu niên, mới mười bốn mười lăm tuổi bộ dáng, lộ ra Võ Đạo ngũ trọng tu vi đỉnh cao.

Bực này niên kỷ, bực này tu vi, có thể thấy này quần áo dính máu thiếu niên thiên phú, cực kỳ xuất chúng, liền ngay cả Huyền Dương Tông Tông chủ đệ tử thân truyền Triệu Hạo, mà so sánh với nhau đều kém một bậc.

Quần áo dính máu thiếu niên phía trước, có một cái bồn máu, lại phía trước thì quỳ mấy cái võ giả.

Chỉ thấy quần áo dính máu thiếu niên mười ngón kích thích, bồn máu bên trong huyết dịch như tơ, tại đầu ngón tay hắc nhảy, sau đó giống như huyết châm nổ bắn ra, bắn vào phía trước quỳ mấy cái võ giả trong đầu.

Mấy cái võ giả thân thể, theo quần áo dính máu thiếu niên mười ngón kích thích mà vặn vẹo, giống như là bị quần áo dính máu thiếu niên điều khiển con rối.

Qua vài giây đồng hồ, một cái trong đó võ giả phát ra một tiếng trầm thấp rít gào, thân hình run rẩy lên, không hề nghe quần áo dính máu thiếu niên mười ngón kích thích khổng chế.

Quần áo dính máu thiếu niên nhất thời chau mày, phát ra một đạo rất nhỏ tiếng hừ lạnh, thần sắc rất là không khoái.

Một bên, áo đen lão già thấy thế, nói: "Trình Tuyền, người không nên nóng lòng, người tiến triển đã rất nhanh chóng, còn có vài ngày, người liền có thể triệt để luyện thành tảo máu nhiếp hồn đại pháp tầng thứ hai,

Tu vi đột phá Võ Đạo lục trọng, dễ như trở bàn tay."

Gọi Trình Tuyền quần áo dính máu thiếu niên, âm đạm trên mặt lộ ra vẻ lo lắng, nói: "Su phụ, Huyền Dương Tông đã phái đệ tử đến đây dò xét, Trình Giang không về tông môn, Huyền Dương Tông cao tầng nhất định sẽ hoài nghi, bọn họ sẽ không bỏ qua, hiện tại khẳng định đã phái càng mạnh võ giả đến đây tra xét."

Áo đen lão già thần sắc lạnh nhạt, nói: "Huyền Dương Tông chân đạo trưởng lão, không có nhanh như vậy, nhiều nhất là phải cái Võ Đạo thất trọng trở lên nội môn đệ tử đến đây điều tra thêm mà thôi, không tạo nổi sóng gió gì, người an tâm tu luyện là được, chờ người đột phá Võ Đạo lục trọng, chúng ta liền có thể rời đi nơi này, một mối lửa đem nơi này thiêu cái tinh quang, ai cũng tra cũng không được gì."

Áo đen lão già đã tính trước, đối với Huyền Dương Tông phái nội môn đệ tử đến đây tra xét, một chút đều không để ý.

Bất quá, hẳn hiển nhiên không ngờ rằng, bởi vì Huyền Dương Tông đại trưởng lão muốn cho La Phàm tới điểm nhiệm vụ khó khăn, đem tra xét Trình gia nhiệm vụ này giao cho La Phàm.

Sau đó, La Phàm lại mang lên đại hắc ngư, đại hắc ngư mặc dù không phải là chân đạo võ giả, lại là tương đương với chân đạo võ giả Man Thú.

Quần áo dính máu thiếu niên 'Trình Tuyền' tâm tình bình tĩnh trở lại, nói: "Hào, ta tĩnh tâm tu luyện, tranh thủ tại trong vòng 3 ngày, đem những người này triệt để khống chế, luyện thành tơ máu nhiếp hồn đại pháp tầng thứ hai."

Nói xong, Trình Tuyền mười ngón lại kích thích, từng đạo tơ máu từ bốn máu bên trong bay ra, tiếp tục tu luyện tơ máu nhiếp hồn đại pháp.

Tơ máu vẫn còn ở Trình Tuyền đầu ngón tay nhảy, đột nhiên, có một người tới đến trong thạch thất, hướng áo đen lão già quỳ lạy, nói:

"Chủ nhân, lại có võ giả đến đây Trình gia, một cái Võ Đạo tứ trọng võ giả, cười một đầu đại hắc ngư."

Áo đen lão già thần sắc hơi quái lạ, nói: "Vậy mà đã tới rồi cái Võ Đạo tứ trọng võ giả, có phải hay không Huyền Dương Tông đệ tử?"

"Vâng, hẳn là Huyền Dương Tông đệ tử thân truyền La Phàm."

Áo đen lão già lại hỏi: "Vậy mảnh đại hắc ngư đâu, có phải hay không yêu thú, cái gì cấp bậc?"

"Là một đầu nhất giai Man Thú, này đầu hắc ngư đã từng bắt giữ qua Thiên Cực Tông trưởng lão Cung Chân Thuần."

Áo đen thoáng hơi kinh sợ, lập tức liền khôi phục như thường, nói: "Một cái Võ Đạo tứ trọng võ giả vậy mà cười một đầu nhất giai Man Thú, Huyền Dương Tông đối với Tông chủ này đệ tử thân truyền thật đúng là coi trọng rất nhiều a."

Bất quá Man Thú cuối cùng là Man Thú, không có nhãn loại chân đạo võ giả nhạy bén sức quan sát, nó không nhất định có thể nhìn ra được cái gì, Trình Giang, hay là dùng lần trước biện pháp, đem kia La Phàm đuổi rồi."

"Vâng, chủ nhân."

Quỳ gối mặt đất võ giả 'Trình Giang' đứng dậy, là một tuổi chừng chừng hai mươi thanh niên, tu vi Võ Đạo ngũ trọng trung kỳ.

Trình Giang này hiển nhiên chính là Huyền Dương Tông Thanh Hà Đường đệ tử Trình Giang.

...

La Phàm cười đại hắc ngư đi đến Trình gia phủ đệ, trên báo thân phận, bị một người Trình gia võ giả nhận được tiến vào.

Trình gia khách đường, Trình Giang tiếp đãi La Phàm.

Đem La Phàm muốn mời nhập tọa, Trình Giang nói: "Nguyên lai là Tông chủ đệ tử thân truyền La Phàm sư huynh, ta bên ngoài cửa Thanh Hà Đường, là hơn lần nghe nói qua La Phàm sư huynh đại danh, hạnh ngộ hạnh ngộ."

La Phàm xem kỹ lấy Trình Giang, cũng không có phát hiện cái gì dị thường chỗ, nói: "Trình Giang, người vì sao phải thoát ly Huyền Dương Tông?"

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 74: Ma La Giáo tai họa

La Phàm mục quang soàn soạt, tỉ mỉ quan sát đến Trình Giang biểu tình biến hóa.

Chỉ cần Trình Giang là người bình thường, sẽ không có khả năng làm ra thoát ly tông môn sự tình.

Lui một bước giăng, mặc dù Trình Giang nghĩ thoát ly Huyền Dương Tông, vậy cũng hẳn là tự mình đi đến Huyền Dương Tông xin thoát ly, mà không phải tại hồi gia tộc nhìn về sau liền không hề quay về tông, này rõ ràng cho thấy không có đem tông môn để vào mắt, Trình Giang hẳn là không có lá gan này.

Bất quá, La Phàm cũng không có tại trên mặt của Trình Giang phát hiện bất cứ dị thường nào chỗ, Trình Giang nói:

"La Phàm sư huynh, người đã từng là Thanh Hà Đường đệ tử, hẳn là rõ ràng, Huyền Dương Tông đệ tử đẳng cấp rõ ràng rất nghiêm trọng, không có bối cảnh, bản thân không có thực lực cường đại đệ tử, đây tuyệt đối là bị khi phụ đối tượng.

Ta xuất thân cấp sáu Vô Đạo gia tộc, căn bản là Huyền Dương Tông trong hàng đệ tử xuất thân kém nhất một loại, vừa không có bối cảnh, nhập tông hơn sáu năm, mỗi một thiên đồ có người ở trước mặt ta đều vô dương oai, hoành hành ngang ngược.

Cuộc sống như vậy ta chịu đã đủ rồi, ta tại Bắc Xuyên huyện Trình gia, là gia chủ chi tử, địa vị tôn sùng, hạng gì phong quang, vì sao phải tại Huyền Dương Tông cúi đầu sinh sống, kẹp lấy cái đuôi làm người?

Mặc dù ta kẹp lấy cái đuôi làm người, vẫn là sẽ bị người đánh, bị người mắng, bị người khi dễ, cho nên, ta không muốn lại đứng ở Huyền Dương Tông, ta chỉ muốn làm ta Trình gia thiếu chủ, thỉnh La Phàm sư huynh chớ để làm khó ta."

Lời của Trình Giang không có sơ hở, lý do cũng rất đầy đủ.

La Phàm thiếu chút nữa liền thật sự tin hẳn, một câu 'Ta hiểu' thiếu chút nữa đột miệng mà ra.

Bất quá, La Phàm không có quên mục đích của chuyến này, hẳn rất nhanh tỉnh táo lại, mặc kệ Trình Giang có bao nhiêu lý do, vậy cũng không phải là coi rẻ tông môn mượn có.

La Phàm nói: "Người tại Huyền Dương Tông trôi qua nhen khuất, nghĩ thoát ly Huyền Dương Tông, ta có thể lý giải, lại còn cũng tôn trọng quyết định của người, thế nhưng, người không nên tại còn không có thoát ly tông môn lúc trước, liền đứng ở gia tộc không quay về.

Người bây giờ theo ta quay về Huyền Dương Tông, người muốn thoát ly tông môn, cứ việc hướng Thanh Hà Đường trưởng bối xin, ta có thể đi Trình Tinh Hà trưởng lão chỗ đó giúp người nói chuyện, để cho hẳn không nên làm khó người, không cần lưu lại người, đi thôi!"

"Không không không... !"

Trình Giang trên mặt lập tức lộ ra vẻ sợ hãi, nói: "Ta không quay về, ta không dám trở về, bọn họ hội đánh chết ta, La Phàm sư huynh, người xin thương xót, cho ta một con đường sống, chỉ cần người không mang theo ta quay về tông môn, người cứ việc tại Trình gia ăn uống, người muốn cái gì, chỉ cần là Trình gia có, ta đều cho người."

La Phàm xem kỹ lấy Trình Giang, nói: "Ai hội đánh chết người?"

Trình Giang nói: "Thảm gia đệ tử, còn có Hạng gia đệ tử, còn có Tống gia đệ tử, bọn họ đều muốn đánh chết ta."

La Phàm nói: "Người theo ta trở về, bọn họ không dám động tới người một sợi lông."

Trình Giang lấy ra một cái bách bảo nang, hướng mặt trước vung lên, nhất thời một mảnh đồ vật bay ra.

Một đồng bạc, chừng trên mười vạn lượng.

Một chuỗi bảo đao, trung phẩm Bảo Bình.

Trình Giang nói: "La Phàm sư huynh, người dàn xếp một chút, hai thứ đồ này, người tùy tiện chọn, hoặc là, người toàn bộ lấy đi cũng không quan hệ, dù sao, ta là chết cũng không muốn quay về Huyền Dương Tông."

La Phàm hơi hơi híp mắt, Trình Giang tuy nhìn qua rất bình thường, nhưng hẳn không trở về Huyền Dương Tông chính là lớn nhất không bình thường.

Rất hiển nhiên, Trình Giang có vấn đề, lại còn, chỉ cần hẳn trở lại Huyền Dương Tông vấn đề sẽ bại lộ.

La Phàm đứng lên, nói: "Cho dù người là đem toàn bộ Trình gia cho ta, ta cũng chường mắt, đi thôi, theo ta trở về, người tại Huyền Dương Tông thời điểm nên biết, ta mang đến đại hắc ngư có cái dạng gì thực lực, nó có thể dễ dàng san bằng Trình gia, người không muốn vọng tưởng phản kháng."

Trình Giang con mắt quay tròn chuyển động, không nghĩ tới La Phàm một chút mặt mũi cũng không cho, như vậy không tốt đuổi.

Suy nghĩ một lát, Trình Giang nói: "Hào, ta trở về với người, bất quá đừng có gấp, người chờ ta ba ngày, ba ngày này người tại Trình gia sành ăn, hoặc là đi Bắc Xuyên huyện thành du ngoạn, như thế nào đều được, ba ngày sau ta với người quay về Huyền Dương Tông."

La Phàm khước miệng lộ ra một tia tà tiếu ý, nói: "Ba ngày? Xem ra các người Trình gia vấn đề còn cần ba ngày tài năng xử lý xong đây nè?"

Trình Giang thần sắc khẽ giật mình,

Nói: "Người nói cái gì, chúng ta Trình gia có vấn đề gì?"

La Phàm nói: "Có vấn đề gì, người quay về tông môn liền rõ ràng ràng." "

Trong khi nói chuyện, La Phàm nắm ngón tay một trương, hướng Trình Giang bắt đi qua, hần chuẩn bị dùng sức mạnh rồi.

Trình Giang tuy là Võ Đạo ngũ trọng trung kỳ võ giả, nhưng La Phàm cũng không có đưa hần đề vào mắt, La Phàm đã là Võ Đạo tứ trọng hậu kỳ, thân thể chi lực đủ quét ngang Võ Đạo ngũ trọng.

La Phàm dễ như trò bàn tay bắt lấy tay của Trình Giang cổ tay, này làm La Phàm rất là ngoài ý muốn, Trình Giang ở trước mặt hần vậy mà không có chút nào phản kháng.

Hoặc là nói... Chưa kịp phản kháng.

Tình huống là loại thứ hai, Trình Giang là chưa kịp phản kháng, thẳng đến La Phàm bắt lấy cổ tay của hần, hần mới gắng co, quát: "Người làm gì? Người buông tay, không phải vậy ta giết người!"

Một cái Võ Đạo ngũ trọng võ giả, vậy mà tại hần xuất thủ ngay cả nhúc nhích cũng không một chút, phản ứng này thật sự là chậm chạp được có chút quá mức.

La Phàm cảm lấy Trình Giang hất lên, nhất thời, Trình Giang liền bay lên, ngã ở khách đường trên vách tường.

Phanh ——

Một tiếng bạo vang, vách tường bị đánh vỡ, xuất hiện một cái lỗ thủng, Trình Giang ngã vào vách tường về sau.

"Người... Đây là tại tự tìm đường chết!"

Vách tường phía sau, truyền đến Trình Giang một tiếng rống giận vang lên, UU đọc sách www. uuk An Shu. Com thanh âm cực kỳ lạnh lùng vô tình.

Nháy mắt sau đó, Trình Giang từ trên vách tường lỗ thủng bên trong đi ra, cặp mắt của hần si ngốc, tựa hồ mất đi ý thức của mình đồng dạng, nhưng để lộ ra khí thế cường đại, Võ Đạo ngũ trọng trung kỳ tu vi, lúc này mới bạo phát đi ra.

La Phàm trong nội tâm chấn động.

Nếu như Cố Mệnh Thu không có nói cho hần hơn trăm năm trước chuyện xưa, La Phàm e rằng hội không hiểu ra sao, không biết Trình Giang đây là cái gì tình huống.

Nhưng, nghe nói qua trăm năm trước chuyện xưa, La Phàm lại là trong chớp mắt minh bạch, Trình Giang bị người nhiếp hồn, lúc trước là bị nhiếp hồn trạng thái bình thường, bây giờ là trạng thái chiến đấu.

"Ma La Giáo?"

La Phàm lên tiếng kinh hô, tâm thần xiết chặt.

Nhiếp hồn không thi, chính là thủ đoạn của Ma La Giáo.

Mà Ma La Giáo, thế nhưng là có thể cùng Đại Việt Vương Triều chống lại thế lực to lớn, nho nhỏ này Bắc Xuyên huyện sau lưng của Trình gia, vậy mà liên lụy đến Ma La Giáo, là thật làm La Phàm chấn động.

"La Phàm!"

Ngoài viện, đột nhiên vang lên đại hắc ngưu một tiếng rống giận vang lên, đại hắc ngưu hướng khách đường bên trong lao đến.

Nháy mắt sau đó, một đạo cực kỳ khí tức kinh khủng xuất hiện, phô thiên cái địa.

Sau đó...

Phịch một tiếng, một tiếng nổ vang, khách đường đại môn cũng bị khủng bố sóng xung kích văng đánh rách tả tơi.

Khách đường ngoại tình cảnh, rơi vào La Phàm trong tầm mắt, một vị áo đen lão nhân ngăn trở tại đại hắc ngưu phía trước.

Đại hắc ngưu toàn thân yêu khí cuộn cuộn, hai cái trong lỗ mũi cũng lao ra kinh sợ Thiên Yêu khí, quát lớn: "Là Ma La Giáo tà sùng, lão quỷ này chân đạo tam trọng, La Phàm chính người cần thận một chút!"

La Phàm vỗ bên hông bách bảo nang, thượng phẩm bảo thương xuất hiện ở trong tay, thần sắc hần nghiêm túc, cảm nhận được uy hiếp.

Hắn có nghĩ qua, Trình gia sau lưng sự tình không đơn giản, không nghĩ tới dĩ nhiên là như thế nghiêm trọng, vậy mà liên lụy đến Ma La Giáo, tình thế nhất thời trở nên hung hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Mắt đen lão nhân

Phanh ——

Khách đường ngoại rất nhanh liền lại vang lên tiếng nổ vang.

Đại hắc ngưu cùng áo đen lão nhân trao lên tay, áo đen lão nhân thân là Chân Đạo tam trọng cường giả, thực lực cực kỳ khủng bố, rõ ràng chiếm giữ thượng phong.

Đại hắc ngưu hoàn toàn bị áo đen lão nhân áp chế đánh đập, nếu không phải nó da dày thịt béo, tại áo đen lão nhân thủ hạ kiên trì không được mấy chiêu sẽ bị thua.

Bất quá, đại hắc ngưu lực phòng ngự đích xác cường đại, áo đen lão nhân công kích rơi ở trên người nó, vậy mà một chút việc cũng không có, còn một cái lực kêu gào lấy.

"Tới a, tới đánh ngươi ngưu gia a!"

"Ngưu gia da trâu cũng không phải là thối, liền ngươi chút thực lực ấy, lại đến mưòi cái ngưu gia cũng không sợ."

. . .

Khách đường, La Phàm cầm trong tay thượng phẩm bảo thương, thần sắc lạnh lùng nhìn nhìn Trình Giang.

La Phàm đã tỉnh táo lại, nói: "Trách không được ngươi không dám quay về Huyền Dương Tông, nguyên lai chân chính Trình Giang đã không tồn tại, ngươi chỉ là Ma La Giáo khôi lỗi, một hồi Huyền Dương Tông liền sẽ bị Chân Đạo các trưởng lão phát hiện."

Trình Giang hai mắt si ngốc, trong miệng lại là một tiếng cười lạnh, ngữ khí lạnh lùng mà nói:

"Ngươi muốn là ngoan ngoãn tại Trình gia ở Thượng Tam Thiên, hoặc là chính mình trở về Huyền Dương Tông đưa tin, làm sao phát sinh chuyện như vậy, có thể ngươi hết lần này tới lần khác muốn làm chết, đem đáp án vạch trần xuất ra, đối với ngươi có chỗ tốt gì? Bất quá là tự tìm đường chết mà thôi."

La Phàm nhìn nhìn Trình Giang, khẽ nhú mày, nói: "Ngươi đến cùng là vị nào?"

'Trình Giang' lạnh lùng mà nói: "Bồn tọa mắt đen lão nhân, ngươi tiểu tử này, dùng để làm đệ tử ta thì khôi ngược lại là rất tốt."

La Phàm hướng khách đường ngoại đại chiến nhìn thoáng qua, cùng đại hắc ngưu đại chiến áo đen lão già có một đôi đen xì như mực mắt đen, hiển nhiên chính là 'Mắt đen lão nhân'.

Với tư cách là Chân Đạo tam trọng cường giả, mắt đen lão nhân ở trong Ma La Giáo hiển nhiên có nhất định địa vị, không phải là hạng người vô danh, bất quá La Phàm đối với Ma La Giáo biết rất ít, lại là không nhận biết.

La Phàm mục quang lại rơi vào 'Trình Giang' trên người, nói:

"Mắt đen lão nhân, ngươi bây giờ đang cùng đại hắc ngưu chiến đấu, không chế Trình Giang bất quá là một luồng hồn phách mà thôi a, ha ha. . . Trừ phi là ngươi chân thân đến đây, vền vẹn là không chế Trình Giang, ở trước mặt ta còn không có khẩu xuất cuồng ngôn tư cách."

Mắt đen lão nhân không chế Trình Giang, tự nhiên có Trình Giang hết thảy ký ức, biết La Phàm tại một tháng trước kia cùng Triệu Hạo quyết đấu, lúc ấy La Phàm thể nhưng là biểu hiện ra quét ngang Võ Đạo ngũ trọng thực lực.

'Trình Giang' hắc hắc cười lạnh, nói: "Toàn bộ Trình gia vô gia, cũng bị bồn tọa nhiếp hồn, bọn họ hung hãn không sợ chết, ngươi không có cái kia hắc ngưu thù hộ, giết ngươi khách khí."

Theo 'Trình Giang' vừa mới nói xong, lần lượt Trình gia võ giả, xuất hiện ở khách đường ra, cặp mắt của bọn hán giống như Trình Giang, ngọc trệ không màu, cũng bị mắt đen lão nhân không chế hồn phách.

Trình Giang trong miệng, tiếp tục truyền ra mắt đen lão nhân cười lạnh: "Hắc hắc. . . Những đồ bỏ đi này mặt hàng, bồn tọa chỉ là vì bảo thủ bí mật mới đưa bọn họ luyện thành hồn nô, dưới tình huống bình thường, bọn họ liền để cho bồn tọa nhiếp hồn tư cách cũng không có.

Để cho bọn họ chậm rãi xứng người chơi a, người tùy tiện giết, bọn họ tất cả mọi người chết rồi, bồn tọa cũng không đau lòng, mà người. . . Cũng chỉ có một cái mạng, cuối cùng sẽ bị này của ta chút hồn nô kéo vào tử vong Thâm Uyên."

Nói xong, 'Trình Giang' liền không lên tiếng nữa, thần sắc si ngốc, mắt đen lão nhân không hề cùng La Phàm dài dòng, mà là chuyên tâm cùng đại hắc ngưu đánh một trận.

Đại hắc ngưu tuy lực phòng ngự cường, một thân da trâu liền ngay cả đồng dạng địa cấp Bảo Bình đều đao thương bất nhập, nhưng mắt đen lão nhân thủy chung chiếm giữ thượng phong, đối với đại hắc ngưu một mực nghiền ép.

Mắt đen lão nhân tin tưởng, chỉ cần mình chuyên tâm đánh một trận, nhất định có thể đem đại hắc ngưu chém giết.

La Phàm, đại hắc ngưu đã biết Hiểu Trình nhà bí mật, mắt đen lão nhân chỉ có thể xuất thủ đánh chết, cho dù sẽ chọc cho tới Huyền Dương Tông càng lớn lửa giận, ít nhất tạm thời có thể đem tin tức đè xuống.

Đội đệ tử của hán 'Trình Tuyên' một luyện thành tơ máu nhiếp hồn đại pháp tầng thứ hai, hán liền đem trọn cái Trình gia một mồi lửa đốt đi, mang theo Trình Tuyên giảm âm thanh biệt tích, rồi đi Huyền Dương Tông phạm vi thể lực, Huyền Dương Tông dừng hồng tìm đến.

Mắt đen lão nhân trong lòng đối với sự tình phía sau đã làm tốt an bài,

Hiện tại mấu chốt ngay ở chỗ đánh chết La Phàm cùng đại hắc ngưu.

Khách đường.

Trình Giang, cùng với đồng đạo Trình gia võ giả, đều hướng La Phàm lao đến.

Trong con mắt của bọn họ một mảnh ngọc trệ, tu vi từ Võ Đạo nhất trọng đến Võ Đạo ngũ trọng không đội, trong tay có cầm lấy Bảo Bình, có cầm lấy phổ thông binh khí, toàn bộ đều hướng La Phàm trên người gọi đi qua.

Điệp Lăng Kính!

La Phàm thi triển vũ kỹ, một thân lực lượng hoàn toàn bạo phát, trong tay bảo thương Hoành Tảo Thiên Quân, tổng cộng quét ngang xuất tam trọng kính nói.

Keng keng keng keng. . .

Tiếng nổ vang liên tục, Trình gia võ giả binh khí trong tay, đã đoạn một mảnh lớn, từng cái một bị đánh bay.

La Phàm trong tay bảo thương như Thần Long bay múa, hoặc quét ngang, hoặc chế dọc, hoặc đâm thẳng, lần lượt Trình gia võ giả, trở thành thương dưới vòng hồn.

Ngắn ngủn hơn mười cái hô hấp, khách đường bên trong, thi thể đã nằm trên đất, chỉ còn lại bao gồm Trình Giang ở trong mấy cái Võ Đạo ngũ trọng võ giả, vẫn còn ở vây công La Phàm.

Toái Không Thương pháp đối với nội lực tiêu hao, so với Điệp Lăng Kính lớn hơn không ít, Trình gia là cấp sáu Võ Đạo gia tộc, còn có Võ Đạo lục trọng võ giả không có xuất hiện, La Phàm chiến đấu bên trong tận khả năng giảm xuống nội lực tiêu hao, thi triển Điệp Lăng Kính giết địch.

Bằng La Phàm thân thể lực lượng, Điệp Lăng Kính nặng hơn kinh đạo bạo phát, đối mặt mấy cái Võ Đạo ngũ trọng vây công, La Phàm cũng ứng đối được dư xài, UU đọc sách [www. uuk An Shu. Com](http://www.uuk.com) có được nghiền ép tính ưu thế.

Những Trình gia này võ giả, chân chính hồn phách đã bị mắt đen lão nhân gạt bỏ, trên thực tế đã là hoạt tử nhân, chiến đấu bản năng đến từ chính mắt đen lão nhân khắc ở bọn họ trong linh hồn hồn ấn.

Đối với những thứ này hoạt tử nhân, La Phàm xuất thủ không chút nào hạ thủ lưu tình, đối phương đã chết, cố kỵ tánh mạng của bọn hán chỉ sợ chính mình thua thiệt, La Phàm có thể làm chỉ có ra sức chém giết.

Chỉ có đánh thắng một trận chiến này, đem mắt đen lão nhân đánh chết, đây mới là đối với Trình gia võ giả lớn nhất nhân từ.

La Phàm chiến lực quá mạnh mẽ, nhất thương trên tay, quét ngang bát phương, cho dù là Võ Đạo ngũ trọng võ giả, tại hán thương dưới cũng kiên trì không được bao lâu.

Phốc ——

Một vị Võ Đạo ngũ trọng sơ kỳ bị bảo thương nhất thương xuyên qua yết hầu, một kích bị mất mạng.

Phốc ——

Một vị Võ Đạo ngũ trọng trung kỳ bị bảo thương nhất thương rút trúng đầu, bên đầu đều bùng nổ, cũng một kích bị mất mạng.

...

Ngắn ngủn mấy phút sau, Trình gia khách đường bên trong, ngoại trừ La Phàm bên ngoài, chỉ còn lại đầy đất thi thể, mất đen lão nhân mấy cái Võ Đạo ngũ trọng hồn nô, toàn bộ cũng bị La Phàm đánh chết.

Thượng phẩm bảo thương, dính đầy máu tươi.

La Phàm trên người, cũng đầy là vết máu.

Đây là một hồi thảm thiết cuộc chiến sinh tử, dù là La Phàm từ nhỏ cùng hoang thú sinh tử chém giết, nhìn nhìn đầy đất thi thể cũng không khỏi kinh tâm.

Trước kia, La Phàm đánh chết, chỉ là tất cả hoang thú, mà bây giờ, La Phàm dưới chân lại là nằm mấy chục chiếc nhân loại võ giả thi thể.

"Mất đen lão nhân."

La Phàm từ trong kẽ răng toác ra cái tên này, hai mắt bên trong mục quang ngoan lệ, hướng khách đường ngoại trên không trung nhìn lại.

Đại hắc ngưu cùng mất đen lão nhân càng đánh càng xa, đã đến hơn nghìn thước ngoại thiên không.

La Phàm tay phải cầm thượng phẩm bảo thương, chỉ xéo đầy đất, mũi thương máu tươi không ngừng trượt xuống, đi ra khách đường.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Ác Quỷ Phệ Huyết Đại Pháp

Bầu trời xa xa, mất đen lão nhân chú ý tới khách đường tình huống của bên này.

Thấy được La Phàm từ khách đường bên trong đi ra, mất đen thần sắc hơi hơi kinh ngạc, không nghĩ tới hẳn phải hơn mười người hồn nô vậy công La Phàm, trong đó có mấy cái đều là Võ Đạo ngũ trọng hồn nô, vậy mà không thể giết đi La Phàm.

Mất đen lão nhân trong mắt hiện lên một đạo tàn khốc, sát cơ lóe lên, muốn tự tay giết chết La Phàm.

Lấy hẳn Chân Đạo tam trọng thực lực, đánh chết một cái Võ Đạo võ giả, giống như là bóp chết một con kiến đơn giản như vậy.

Vèo ——

Mất đen lão nhân công một chiêu về sau, thuận thế vừa lui, hướng La Phàm kích xạ mà đến.

"Oanh —— lão quỷ, ngưu gia lúc này, trốn chỗ nào!"

Đại hắc ngưu yêu khí ngập trời, màu đen kia yêu khí hóa thành hắc sắc thủy lưu tại nó dưới chân, giống như nhánh sông lao nhanh.

Trong chớp mắt, sông ngòi kéo dài hướng phương xa, đại hắc ngưu tại hắc sắc thủy lưu trên chạy trốn, tốc độ nhanh như thiểm điện, vậy mà so với mất đen lão nhân cũng còn phải nhanh một bậc, hai ba cái hô hấp, liền vượt qua mất đen lão nhân, đem mất đen lão nhân chặn đường hạ xuống.

Đại hắc ngưu lúc này, như người hình đứng thẳng, dạng chó hình người, một cái móng trước chỉ vào mất đen lão nhân, quát: "Tiểu tử, ngươi chạy thoát được ngưu gia lòng bàn tay sao?"

Mất đen lão nhân giận dữ, trước mắt này đại hắc ngưu, rõ ràng là con yêu thú, lại dạng chó hình người chứa người, lại còn nói chuyện còn rất chính bộ dáng, rất là cần ăn đòn, dù là mất đen lão nhân sống gần 300 tuổi, nhìn nhìn đại hắc ngưu đều đầy ngập lửa giận.

Mắt đen lão nhân uy thế nắp thiên, hắc sắc chân khí phóng lên trời, tại thượng không hóa thành một cái to lớn hắc sắc đầu lâu, một tiếng gầm lên:

"Lão phu tại ngươi này đầu ngu xuẩn ngu trước mặt, phải dùng tới chạy trốn. . . ? Dù sao tiểu tử kia cũng chạy không đi nơi nào, lão phu liền trước chém ngươi này đầu ngu xuẩn ngu, quét dọn ngươi rồi cái này chừng ngại, lão phu bóp chết tiểu tử kia giống như là bóp chết một cái côn trùng."

Đại hắc ngu cười ha ha, nói: "Tiểu tử, tại ngươi ngu gia trước mặt cũng dám thôi, chỉ bằng ngươi này lão già hòm hèm, cũng dám tuyên bố chém ta, ngu gia một cái cái rầm liền văng tung tóe ngươi."

Mắt đen lão nhân mặt đều tái rồi, hắc đều nhanh 300 tuổi người, cái dạng gì đối thủ chưa từng gặp qua, nhưng như đại hắc ngu loại này không biết xấu hổ yêu thú, thật đúng là lần đầu gặp được.

Mắt đen lão nhân lạnh giọng nói: "Ngu xuẩn ngu, ngươi nhất định phải chết, Ác Quỷ Phệ Huyết Đại Pháp, đi ——!"

Chỉ thấy mắt đen lão nhân hai tay kết ấn, hắc sắc chân khí tại hai chưởng trong đó lưu chuyển, trên không màu đen kia chân khí ngưng tụ mà thành đầu lâu, hai mắt nhất thời hóa thành huyết hồng sắc, mở ra miệng rộng liền hướng đại hắc ngu vọt tới.

Răng rắc răng rắc. . .

Màu đen kia đầu lâu miệng rộng lúc mở lúc đóng, phát ra chói tai mài giữa thanh âm, tựa hồ mặc kệ vật gì tiến vào trong miệng, đều biết bị cắn được tan tành.

Mắt đen lão nhân lúc này, thế nhưng là lấy ra bản lĩnh thật sự, trong hai mắt tràn đầy hung quang, sát cơ mãnh liệt.

Đại hắc miệng trâu trên tuy lớn lối, nhưng một chút cũng không khinh địch, này hắc sắc đầu lâu nhìn qua tà ác rất nhiều, hẳn là khó đối phó.

"Này quỷ đầu hai mắt hồng quang, làm cái đồ chơi cũng không tệ."

Đại hắc ngu quát, trong nội tâm tuy cảnh giác, nhưng ngoài miệng lại là một chút cũng không thu liễm.

Trong khi nói chuyện, đại hắc ngu hai cái móng trước huy động, dưới chân hắc sắc thủy lưu giống như sông lớn lao nhanh, trong chớp mắt xông ra ngoài.

Với tư cách là Hắc Thủy ma ngu, đại hắc Ngu Thiên sinh ra lấy khổng nước năng lực, này yêu khí biến thành hắc sắc thủy lưu chính là đại hắc ngu tới cường sát chiêu.

Bằng này hắc sắc thủy lưu, đại hắc ngu đơn giản chặn lại Cung Chân Thuần Huyết Kiếm Thuật, có thể nói đủ quét ngang Chân Đạo nhị trọng, đối mặt Chân Đạo tam trọng, cũng có thể bằng hắc sắc thủy lưu chống lại.

Trong chớp mắt, hắc sắc thủy lưu cùng hắc sắc đầu lâu đụng vào nhau.

Hắc sắc đầu lâu mở ra miệng rộng liền đại cắn một cái.

Răng rắc ——

Hắc sắc thủy lưu nhất thời thiếu đi một khối, trực tiếp bị cắn mất, biến mất vô tung.

Hắc sắc thủy lưu một cuốn, nhất thời đem trọn cái hắc sắc đầu lâu đều quán quanh, như Cự Mãng xoắn nát.

Mắt đen lão nhân cười hắc hắc, hắc sắc đầu lâu nhất thời hóa thành hắc khí tản ra, hắc sắc thủy lưu xoắn cái không.

Sau đó,

Hắc khí tụ lại, lại hóa thành hắc sắc đầu lâu, đối với hắc sắc thủy lưu lại là một ngụm, lại cắn mất một khối lớn.

Đại hắc ngu mục quang ngưng trọng một ít, này hắc sắc đầu lâu xác thực khó đối phó.

Hắc sắc đầu lâu liền cắn hai phần hắc sắc thủy lưu, mắt đen lão nhân chiếm cứ lấy thượng phong, cười lạnh nói: "Ngu xuẩn ngu, ngươi còn có cái gì chiêu số? Này hắc sắc thủy lưu là ngươi bỏ mạng yêu khí biến thành, đối đãi ta đem nó nuốt quang, nhìn ngươi còn như thế nào cùng lão phu chống lại."

Đại hắc ngu tình thế hiểm trở, nhưng ngoài miệng lại là một chút cũng không chịu thua, nhếch miệng cười nói: "Tiểu tử, vọng tưởng nuốt quang ngu gia bỏ mạng yêu khí, cũng không sợ tan vỡ ngươi răng."

Trong khi nói chuyện, đại hắc ngu hai vó câu như kết thủ ấn, màu đen kia thủy lưu nhất thời xuất hiện biến hóa, phân tán ra, hóa thành từng đám cây thủy lưu trường mâu.

Đại hắc ngu hai vó câu đồng thời đi phía trước vừa mới đẩy, hét lớn một tiếng: "Phá ——!"

Thủy lưu trường mâu nhất thời hướng hắc sắc đầu lâu bắn tới, dày đặc như mưa.

Màu đen kia đầu lâu tránh cũng không thể tránh, há mồm liền cắn, từng đám cây thủy lưu trường mâu bị hắc sắc đầu lâu nuốt mất, nhưng càng nhiều thủy lưu trường mâu công kích tại hắc sắc đầu lâu, đánh ra từng khối mảnh vỡ.

Đại hắc ngưu yêu khí quá mệnh mông, hóa thành hắc sắc thủy lưu giống như sông lớn, hắc sắc đầu lâu nhất thời bán hội căn bản nuốt không hết.

Tuy thủy lưu trường mâu đối với hắc sắc đầu lâu tạo thành tổn thương không lớn, nhưng số lượng đông đảo, lại cũng đem hắc sắc đầu lâu phong mang chế trụ.

"Hắc hắc. . .!"

Mắt đen lão nhân thấy thế, một tiếng cười lạnh, uy thế đại thịnh, lại là một mảnh lớn hắc sắc chân khí mãnh liệt mà ra, ở trên trời lại hóa thành một cái hắc sắc đầu lâu.

"Người dụng hết toàn lực, cũng bất quá có thể ngăn cản ta một đầu ác quỷ công kích, đồng thời hai đầu ác quỷ cắn huyết, ngu xuẩn ngu người còn có thể ngăn cản bằng không?"

Mắt đen lão nhân cười lạnh, vung tay lên, cái thứ hai hắc sắc đầu lâu lại hướng đại hắc ngưu vọt tới.

Răng rắc răng rắc ——

Hắc sắc đầu lâu miệng rộng lúc mở lúc đóng, thanh âm chói tai, là bị cắn lên một ngụm, dù cho đại hắc ngưu da dày thịt béo, chỉ sợ cũng được bị thương.

Hắc sắc thủy lưu ngăn trở cái thứ nhất hắc sắc đầu lâu, cái thứ hai hắc sắc đầu lâu không có bất kỳ ngăn cản, thẳng tắp xông đến đại hắc ngưu trước mặt, mở ra miệng rộng liền cắn xuống.

La Phàm ở phía xa xem nhìn lên bầu trời bên trong chiến đấu, hai mắt hơi hơi nhú lại, cũng không có bất kỳ kinh hoàng.

Hắn cùng với đại hắc ngưu dám một người một ngưu từ đất hoang bên trong xuất ra lang bạt, có thể không phải là không có chuẩn bị, tự nhiên có chỗ dựa vào.

Mắt thấy màu đen kia đầu lâu muốn cắn trúng đại hắc ngưu, đột nhiên, đại hắc ngưu trong hai mắt tinh quang lóe lên, miệng rộng mở ra.

CHÍU...U...U! ——

Một đạo óng ánh đến tận cùng hào quang nổ bắn ra mà ra.

Đạo tia sáng này, sắc bén đến cực hạn, vừa xuất hiện liền thiết cát hư không, phát ra bén nhọn tiếng rít.

Sau đó, nháy mắt thời gian liền chém tại hắc sắc đầu lâu.

Óng ánh hào quang từ hắc sắc đầu lâu trên chột lóe lên, trong chớp mắt, hắc sắc đầu lâu bị phách trở thành hai nửa.

Mắt đen lão nhân chấn động, quát: "Thực bảo? Người này đầu ngu xuẩn ngu mới là nhất giai Man Thú, trên người vậy mà có được thực bảo? Người đến tột cùng là lai lịch ra sao?"

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: Thực bảo Nhận mang

Thực bảo, là một loại đặc thù bảo vật.

Cùng phổ thông Bảo Bình bất đồng, thực bảo có thể thu vào trong thân thể, cùng huyết nhục hòa làm một thể.

Thực bảo tài liệu, vô cùng hiếm thấy, lại còn, cần Chân Đạo cường giả chân khí trường kỳ ân cần săn sóc.

Dưới tình huống bình thường, một cái Chân Đạo sơ giai võ giả lấy được thực bảo tài liệu, tìm Luyện Khí Sư chế tạo trở thành thực bảo bại hoại, sau đó dùng chân khí ân cần săn sóc, cho dù ân cần săn sóc cả đời cũng không thể để cho thực bảo thành hình.

Mà Chân Đạo trung giai trở lên võ giả, ân cần săn sóc thực bảo bại hoại, cũng ít nhất cần trên trăm năm thời gian.

Bởi vậy có thể thấy, chế tạo một kiện thực bảo là cực kỳ khó khăn, số lượng tự nhiên thưa thớt.

Ma La Giáo coi như là siêu cấp lớn thế lực, có thể cùng Đại Việt Vương Triều chống lại, trong giáo có được Chân Đạo cửu trọng cái thể cường giả, nhưng thực bảo cũng không có nhiều kiện.

Lấy mắt đen lão nhân tại Ma La Giáo địa vị, còn chưa có tư cách có được thực bảo.

Đại hắc ngưu bắt quả là nhất giai man thú, vậy mà có được thực bảo, là thật làm mắt đen lão nhân cảm thấy chấn kinh.

Mắt đen lão nhân giơ tay một chiêu, cùng hắc sắc thủy lưu giằng co hắc sắc đầu lâu nhất thời hóa thành hắc sắc chân khí, thu trở về, hai mắt nhìn chăm chăm đạo kia óng ánh hào quang, lộ ra nghiêm nghị vẻ.

Kia óng ánh hào quang ở trên trời dạo qua một vòng, đứng tại đại hắc ngưu phía trước, là một chuỗi hai thước dài tiểu Kiếm.

Nhưng này tiểu Kiếm chỉ có mũi kiếm, không có chuỗi kiếm, hai đầu, hai bên đều là ngọn gió, tự động tản ra cực kỳ sắc bén khí tức, đem bên cạnh khí lưu đều cắt ra mất thường có thể thấy hư ngắn.

Hắc sắc thủy lưu trở lại đại hắc ngưu dưới chân, đại hắc ngưu cười ha ha: "Tiểu tử, cái này biết sợ rồi sao? Liên người kia phá quỹ đầu, ngưu gia thực bảo 'Nhận mạng' chém, gọi nó hồi phi yên diệt."

Mắt đen lão nhân mục quang quay tròn vừa chuyển, lại hướng La Phàm nhìn thoáng qua, về mặt kinh nghi mà nói:

"Thực bảo trân quý cực kỳ, e rằng toàn bộ Huyền Dương Tông cũng không có một kiện, người một cái nhất giai man thú, lại cho một cái Vô Đạo tứ trọng võ giả làm tọa kỵ, các người nhất định có so với Huyền Dương Tông càng lớn bối cảnh, các người đến tột cùng là phương nào Thần Thánh?"

La Phàm cũng không phủ nhận, nói: "Người cũng không phải đàn, chúng ta đều phát hiện giúp nhau bí mật, hôm nay nhất định chỉ có một phương có thể còn sống, đại hắc ngưu, giết hán!"

"Hảo. . .!"

Đại hắc ngưu ha ha cười cười, mục quang quét về phía mắt đen lão nhân: "Tiểu tử, nhìn ngưu gia dùng thực bảo chém người đầu chó!"

Đại hắc ngưu nói xong, phun ra một ngụm yêu khí tại thực bảo 'Nhận mạng' phía trên.

Thực bảo nhận mạng hào quang trở nên càng thêm óng ánh, sắc bén càng thịnh, trong chớp mắt thiết cát hư không, ở trên trời kéo ra một đạo hư ngắn, mang theo bén nhọn âm thanh vang, thẳng hướng mắt đen lão nhân.

Mắt đen lão nhân mục quang xiết chặt, lạnh lẽo như ưng, quát lạnh một tiếng: "Súc sinh, người tuy có thực bảo, nhưng cuối cùng chỉ là nhất giai man thú, người cho rằng lão phu thực sợ người sao."

Trong khi nói chuyện, mắt đen lão nhân vỗ bên hông bách bảo nang, nhất thời bay ra một mặt hắc sắc đại phiến.

Này hắc sắc đại phiến ước chừng một cái cao hơn người, phiến mặt về lấy một cái màu đỏ sậm đầu lâu.

Nhất thời, mắt đen lão nhân bốn phía gió lạnh từng trận, bốn phương tám hướng âm khí đều hướng mắt đen lão nhân hội tụ mà đến.

Mắt đen lão nhân một chương vỗ vào chính mình lồng ngực, nhất thời phun ra một ngụm tinh huyết, rơi vào phiến trên mặt.

Trong chớp mắt, phiến trên mặt màu đỏ sậm đầu lâu tựa hồ sống lại, hiện ra màu đỏ sậm sáng bóng, nhất là lại trong mắt, huyết quang đại thịnh.

Hô! Hô! Hô!

Mắt đen lão nhân chân khí bạo trưởng, mãnh liệt lao ra bên ngoài cơ thể, giống như đám mây đen.

Kia giống như mây đen đồng dạng chân khí, theo kia khô lâu phiến chỉ về phía trước, trong chớp mắt tại mắt đen lão nhân trước người ngưng tụ thành ba khóa hắc sắc ác quỷ đầu lâu.

Lúc này, thực bảo 'Nhận mạng' vừa vận giết tới mắt đen lão nhân trước người, một khóa ác quỷ đầu lâu nghênh đón tới.

Phốc ——

Nhận mạng quá phong duệ, lại còn lực công kích cũng mạnh đến nỗi đáng sợ, đem kia ác quỷ đầu lâu trong chớp mắt xuyên qua, đánh tan trở thành hắc sắc chân khí.

Lúc này, viên thứ hai ác quỷ đầu lâu vọt lên, lại chấn thực bảo nhận mạng phía trước.

Nhận mang tiếp tục nổ bắn ra về phía trước, bắn vào viên thứ hai ác quỷ đầu lâu, nhất thời một hồi bén nhọn tới cực điểm cạo tiếng vang vang lên, dường như lưỡi đao thổi mạnh miếng sắt thông thường.

Mắt đen lão nhân vận dụng khô lâu phiến, thi triển Ác Quỷ Phệ Huyết Đại Pháp uy lực mạnh rất nhiều, nhận mang sắc bén đâm thủng viên thứ nhất ác quỷ đầu lâu, bị cái thứ hai ngăn trở.

Mà viên thứ ba ác quỷ đầu lâu, lại là trực tiếp bay qua thiên không, hướng đại hắc ngưu vọt lên đánh tới.

Lại còn, bị nhận mang đục lỗ tán loạn viên thứ nhất ác quỷ đầu lâu, hắc sắc chân khí lại hội tụ cùng một chỗ, hướng ác quỷ đầu lâu ngưng tụ.

Mắt đen lão nhân phun ra một ngụm tinh huyết, sắc mặt trắng bệch, nhưng thần sắc lạnh lùng, trong mắt sát cơ mãnh liệt, nói:

"Hôm nay lão phu liều mạng, cũng phải chém ngươi này đầu chết ngưu, cái này thực bảo trong tay ngươi chính là lăng phí, vẫn là tại lão phu trong tay bày ra phong mang của nó a!"

CHÍU...U...U! ——

Theo đại hắc ngưu tới động, thực bảo 'Nhận mang' trong chớp mắt từ ác quỷ đầu lâu bên trong lao ra, giống như đạo tạt quang trở lại trước người, thẳng hướng công hướng nó viên kia ác quỷ đầu lâu.

Mắt đen lão nhân lấy ra khô lâu phiến, thực lực đề thăng không ít, đại hắc ngưu vận dụng thực bảo 'Nhận mang', lại bị làm cho phòng thủ lên.

Rất nhanh, tán loạn cái thứ nhất ác quỷ đầu lâu ngưng tụ thành hình, tính cả cái thứ hai ác quỷ đầu lâu hướng đại hắc ngưu đồng thời đánh tới.

Mà lúc này, cái thứ ba ác quỷ đầu lâu còn không có tới gần đại hắc ngưu thân thể, đã bị nhanh chóng chạy về thực bảo 'Nhận mang' bỏ ra, tán loạn trở thành thực sắc chân khí.

Đại hắc ngưu mặc dù ở vào thủ thế, nhưng thực bảo 'Nhận mang' lực công kích quá đáng sợ, che ở trước người, mắt đen lão nhân không chế ba cái ác quỷ đầu lâu cũng khó có thể đột phá nhận mang phòng ngự.

Trong lúc nhất thời, chiến cuộc lại giằng co.

Ô ô ô ——

Mắt đen lão nhân huy vũ bắt tay vào làm bên trong khô lâu phiến, trong không khí gió lạnh từng trận, gào khóc thảm thiết.

Ba khóa ác quỷ đầu lâu không ngừng công hướng đại hắc ngưu, bị nhận mang không ngừng trầm phá, nhưng rất nhanh lại ngưng tụ, tiếp tục công kích.

Liên tục điên cuồng tấn công hơn mười cái hô hấp, mắt đen lão nhân cũng không thể đột phá nhận mang phòng ngự, không thể làm bị thương đại hắc ngưu nửa cây lông trâu.

Mắt đen lão nhân mặt âm trầm, hán đã át chủ bài toàn bộ xuất, thế nhưng là cũng chỉ là có thể chiếm giữ thế công, miễn cưỡng xem như thượng phong, nhất thời nửa khắc căn bản không làm gì được đại hắc ngưu.

Chiến đấu, mắt đen lão nhân mục quang liếc mắt La Phàm liếc một cái, thần sắc lạnh lẽo.

La Phàm ở phía xa nhìn hầu tựa như nhìn nhìn hán, để cho mắt đen lão nhân rất là khó chịu, trong nội tâm đối với La Phàm sát cơ bạo trướng.

Mắt đen lão nhân trong lúc bất chợt rống to một tiếng: "Trình Tuyền, La Phàm tiểu tử kia giao cho ngươi rồi, ngươi tới trước giết hán đi!"

Thanh âm mênh mông cuộn cuộn, một mực truyền đi tiến vào lòng đất.

Trình gia phù đệ, hậu viện trong địa thất, đang tu luyện 'Tơ máu nhiếp hồn đại pháp' quần áo dính máu thiếu niên Trình Tuyền đã nghe được mắt đen lão nhân thanh âm, khó miệng nhất thời nhếch lên một tia lãnh ý.

"Làm cho người ta chán ghét gia hỏa, bản thiếu gia tối đa chỉ cần ba ngày thời gian, liền có thể luyện thành tơ máu nhiếp hồn đại pháp tầng thứ hai, đột phá Vô Đạo lục trọng ở trong tầm tay, có thể người liên ba ngày thời gian cũng không cho ta, ta đây giết được ngươi đi!"

Quần áo dính máu thiếu niên lâm lâm, trong mắt hiện lên một đạo sắc bén tinh mang.

Chương 78: Chiến Trình Tuyền

Phanh ——

Trình gia phù đệ phía sau, truyền đến một đạo tiếng nổ vang.

Nhất thời, có hai đạo khí tức ba động, từ sau viện truyền đến.

Một cái Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong, một cái Võ Đạo lục trọng trung kỳ.

La Phàm tinh thần xiết chặt, Trình gia Võ Đạo lục trọng võ giả, rốt cục ra sân.

Đến đây Trình gia, La Phàm tự nhiên đã sớm dò xét Trình gia tình huống, Trình gia chỉ có một vị Võ Đạo lục trọng võ giả, chính là gia chủ Trình Long Sơn.

Như vậy, một cái khác Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong khí tức, tự nhiên là chính là mắt đen lão nhân trong miệng 'Trình Tuyền'.

Theo La Phàm biết, Trình Long Sơn dưới gối tổng cộng có con trai thứ hai, con trai trưởng Trình Giang, hơn sáu năm trước bá nhập Huyền Dương Tông, để cho Trình gia tại toàn bộ Thanh Hà Quận đều dương danh.

Trình Long Sơn thứ tử, chính là kia Trình Tuyền, so với Trình Giang nhỏ hơn vài tuổi, năm nay vừa vặn mười lăm tuổi.

Này làm La Phàm trong nội tâm nhất thời cả kinh, kia mười lăm tuổi Trình Giang thậm chí có Võ Đạo ngũ trọng tu vi đỉnh cao?

Liền ngay cả Triệu Hạo, thân là Huyền Dương Tông Tông chủ đệ tử thân truyền, cũng là tại mười sáu tuổi mới đạt tới Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong, đây đã là Huyền Dương Tông cao cấp nhất hậu bối thiên tài, vậy mà so với Trình Tuyền này còn muốn kém một bậc, đây thật là làm La Phàm hơi bị kinh ngạc.

Một cái cấp sáu Võ Đạo gia tộc, lại ra một cái mười lăm tuổi Võ Đạo ngũ trọng võ giả, này rất không bình thường, nghiêm chỉnh mà nói, này là không thể nào sự tình.

La Phàm có thể kết luận, Trình Tuyền công pháp tu luyện, khẳng định không phải là Trình gia công pháp, lại còn, Trình Tuyền có tài nguyên tu luyện, không thua gì Huyền Dương Tông đệ tử thân truyền, sau lưng khẳng định có cao nhân chỉ điểm.

Nhìn lên bầu trời bên trong mắt đen lão nhân, La Phàm trong nội tâm rất nhanh liền minh ngộ, Trình Tuyền này, hẳn không phải là mắt đen lão nhân hồn nô, tám chín phần mười là mắt đen lão nhân đệ tử.

Quần áo dính máu thiếu niên Trình Tuyền, cùng với hồn nô Trình Long Sơn, rất nhanh đi tới Tiền viện, tiến nhập La Phàm tầm mắt.

Khổng chế Võ Đạo trung giai hồn nô, cần đem tơ máu nhiếp hồn đại pháp tu luyện đến tầng thứ hai, Trình Tuyền công lực không đủ, trước mắt chỉ có thể khống chế Võ Đạo sơ giai hồn nô.

Bất quá, Trình Long Sơn là bị mắt đen lão nhân luyện hóa thành hồn nô, sau đó mới giao cho Trình Tuyền khống chế, để cho Trình Long Sơn trở thành Trình Tuyền bảo tiêu.

La Phàm nhìn nhìn quần áo dính máu thiếu niên Trình Tuyền, người sau ánh mắt linh động, còn bên cạnh Trình Long Sơn, thì hai mắt si ngốc, là một hoạt tử nhân.

"Người. . . Là mắt đen lão nhân đệ tử?" La Phàm hỏi ra trong nội tâm suy đoán.

Quần áo dính máu thiếu niên khẽ gật đầu, mục quang xem kỹ lấy La Phàm, nói: "Người là Huyền Dương Tông Tông chủ đệ tử thân truyền? Tu vi chẳng ra gì, thực lực lại là không kém."

Lấy được Trình Tuyền khẳng định trả lời, La Phàm trong nội tâm nhất thời tuôn ra hừng hực lửa giận, nói: "Trình Long Sơn là cha người, người vậy mà đưa hán đã luyện thành hồn nô?"

Quần áo dính máu thiếu niên khóe môi nhếch lên lạnh lùng tiểu ý, nói: "Không được sao? Hắn tu luyện cả đời, cũng bất quá Võ Đạo lục trọng tu vi, mà ta, năm gần mười lăm tuổi đã Võ Đạo ngũ trọng, hán hẳn là vì ta cảm thấy tự hào, lại còn vui mừng chính mình có thể đủ vì Võ Đạo của ta chỉ lộ làm ra một điểm nho nhỏ cống hiến."

La Phàm mục quang băng lãnh, trong mắt mãnh liệt bắn xuất sát cơ mãnh liệt, quát: "Súc sinh không bằng đồ vật."

Quần áo dính máu thiếu niên cười lạnh nói: "Trình Long Sơn cũng không phải cha người, người có tư cách gì tức giận?"

Hô ——

La Phàm khí thế, bạo phát đến cực điểm, sắc bén khí tức bay thẳng đến chân trời.

Trong tay bảo thương, mũi thương hướng quần áo dính máu thiếu niên chỉ, La Phàm âm thanh lạnh lùng nói: "Thế gian này quả thật là có đáng chết người, Trình Tuyền, người cũng đừng sống trên đời ô nhiễm không khí, ta đưa người một đầu tử lộ!"

Tiếng nói rơi, La Phàm mũi chân điểm một cái, thân thể nhất thời nổ bắn ra về phía trước, thi triển Diệt Lăng Kính, nhất thương hướng quần áo dính máu thiếu niên Trình Tuyền đâm tới.

Ô ——

Trong không khí phát ra xé rách đâm tiếng vang, một phát này đem khí lưu xuyên qua, uy lực cực kỳ kinh người.

Từ lúc La Phàm xuất thủ lúc trước, quần áo dính máu thiếu niên cũng đã vỡ xuống bên hông bách bảo nang, một chuỗi dài nhỏ huyết sắc bảo kiếm, xuất hiện trong tay hắn.

CHÍU...U...U! ——

Quần áo dính máu thiếu niên một kiếm giết ra, thân pháp của hắn giống như quỷ mỵ,

Kiểm pháp giống như lưu tinh, mười phần quỷ dị.

Ông ánh kiếm quang không cùng La Phàm đâm ra bảo thương va chạm, mà là dán báng thương hướng La Phàm cắt ngang mà đến.

Quần áo dính máu thiếu niên thần sắc tự tin rất nhiều, không để cho hắn nô Trình Long Sơn xuất thủ, mà là tự mình cùng La Phàm đánh một trận.

Thực lực của hắn đích xác không giống bình thường, tại chớp mắt trong đó, liền tránh khỏi La Phàm một phát này, mà lại còn có thể chuẩn xác làm ra phản kích, mũi kiếm dán báng thương, hay đến tuyệt đỉnh.

La Phàm thần sắc kinh ngạc, này một Kiếm Lệnh hắn cảm thấy uy hiếp.

Dài nhỏ huyết kiếm thế nhưng là một chuỗi thượng phẩm Bảo Bình, La Phàm thân thể tuy mạnh, lại cũng không dám để cho này dài nhỏ huyết kiếm đụng chạm một chút.

La Phàm trong chớp mắt dừng lại, trong tay bảo thương hướng bên cạnh chấn động, dự vọng đem dài nhỏ huyết kiếm chấn khai.

Bất quá, quần áo dính máu thiếu niên phản ứng nhanh cho ra kì.

Huyết hồng sắc thân ảnh lóe lên, hắn trong chớp mắt biến ảo vị trí, trong tay dài nhỏ huyết kiếm kéo ra một vòng đẹp đẽ huyết quang, đâm thẳng La Phàm cổ họng.

La Phàm phần cổ mát lạnh, kiếm chưa đến, sắc bén kiếm thế đã bao phủ mà đến.

Vèo ——

La Phàm ngăn cản không kịp, hai chân bắn ra, thân thể hướng phía sau nổ bắn ra mà ra.

Quần áo dính máu thiếu niên Trình Tuyền khoe miệng, nhếch lên lạnh lùng tiểu ý, nói: "Thực lực của người tuy không kém, nhưng ở bản thiếu gia trước mặt còn kém một chút, chịu chết đi!"

Dài nhỏ huyết kiếm kéo ra một đạo huyết quang, Trình Tuyền tiếp tục hướng La Phàm khoái công.

Dựa vào tuyệt nhanh đến kiếm thuật, loại quỷ mị thân pháp, Trình Tuyền căn bản không cùng La Phàm liều mạng, kiếm kiếm trực chỉ La Phàm chỗ hiểm, muốn đưa La Phàm vào chỗ chết.

La Phàm mục quang xiết chặt, Trình Tuyền thực lực so với Triệu Hạo chỉ có hơn chứ không kém, bằng Diệt Lăng Kính hắn căn bản vô pháp cùng chống lại.

Toái Không Thương pháp, đệ nhất trọng —— Toái Thạch!

La Phàm nhất thời thương pháp biến đổi, thi triển ra thượng phẩm vũ kỹ.

Nhất thương điểm đâm, vô luận là tốc độ, hay là lực lượng đều tăng lên một cấp bậc.

Keng ——

Đạo thứ nhất kim loại va chạm thanh âm vang lên.

La Phàm một phát này tốc độ quá nhanh, dài nhỏ huyết kiếm tránh đi không kịp, bị đâm vừa vặn.

Dài nhỏ huyết kiếm thích hợp rất nhanh tiến công, lực lượng va chạm hiển nhiên không phải là điểm mạnh, bị nhất thương đâm vào ngoặt trở thành trắng lưỡi liềm, quần áo dính máu thiếu niên thân thể chấn động, nhất thời liền lùi mấy bước.

"Người liền chút thực lực ấy, không bằng sớm một chút trên đường hoàng tuyền!"

La Phàm quát lạnh một tiếng, trong tay bảo thương chấn động, quét ngang, tiếp tục thẳng hướng Trình Tuyền.

Toái Không Thương pháp thi triển, tốc độ công kích cực nhanh, uy lực mạnh, đều đạt đến Vô Đạo lục trọng tầng thứ, Trình Tuyền tuy am hiểu tốc độ, lại cũng né tránh không được như thế thượng thuật, chỉ có thể bằng kiếm trong tay ngăn cản.

Keng keng keng keng. . .

Vài tiếng bạo vang, quần áo dính máu thiếu niên Trình Tuyền đã liên tục rời khỏi hơn mười mét, thân sắc kinh hãi.

Bị mất đen lão nhân thu làm đệ tử, Trình Tuyền tự cho mình rất cao, Ma La Giáo thế nhưng là thực lực hơn xa tại Giang Châu Tứ Tông siêu cấp lớn thế lực, tuy La Phàm là Huyền Dương Tông Tông chủ đệ tử thân truyền, Trình Tuyền cũng không có để vào mắt.

Nhưng mà, sự thật lại là cho Trình Tuyền lên bài học, cùng La Phàm so sánh, hẳn Trình Tuyền mới là kia cái kẻ yếu.

Vèo ——

Trình Tuyền theo La Phàm nhất thương chỉ lực, bạo lui đến hòn nô Trình Long Sơn sau lưng.

Trình Tuyền trong hai mắt đều là tức giận hỏa diễm, hướng La Phàm vùng tay lên: "Hòn nô, cho ta giết hắn!"

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Nên đến phiên người

Hai mắt si ngốc Trình Long Sơn, nhất thời nổ bắn ra về phía trước.

Trình Long Sơn trong tay, cầm lấy một chuỗi bảo đao, một đao chém ra, thế như lôi đình, nhanh như thiểm điện.

Keng ——

La Phàm đâm ra bảo thương bị Trình Long Sơn một đao này bổ vừa vặn, phát ra một tiếng bạo vang.

Trong hư không, nhất thời bộc phát ra một vòng mắt thường có thể thấy sóng xung kích văn, trong chớp mắt khuếch tán hướng bốn phương, như cuồng phong lực quét, thổi lên một mảnh cát đá cùng bụi đất.

La Phàm cùng Trình Long Sơn đồng thời lui về phía sau một bước.

Trình Long Sơn thân là Vô Đạo lục trọng trung kỳ võ giả, một thân thực lực xác thực cường đại, mặc dù La Phàm thi triển thượng phẩm võ kỹ 'Toái Không Thương pháp', cũng chỉ có thể cùng chống lại, khó chiếm thượng phong.

Trình Long Sơn thân là hòn nô, linh hồn sớm đã bị gạt bỏ, hiện tại chỉ là khô lồi, chỉ là bị người điều khiển con rối, không biết đau đớn, không biết mệt mỏi, cũng không biết sợ hãi.

CHÍU...U...U! ——

Trong nháy mắt, Trình Long Sơn lần nữa xuất đao.

Đao quang óng ánh, thế như lời đình, nhanh như thiểm điện, Trình Long Sơn vừa ra tay liền không có chút nào lực lượng tồn lưu lại, mỗi một đao đều là đem hết toàn lực, lại còn hung hãn không sợ chết.

La Phàm thi triển Toái Không Thương pháp đệ nhất trọng —— Toái Thạch, tiếp tục ngăn cản, bảo thương cùng bảo đao va chạm, bạo vang bên trong tia lửa bắn tung toé.

Mỗi một lần va chạm, đều khí lưu xao động, hình thành sóng xung kích văn quét ngang bốn phương, bốn phương tám hướng đều bụi đất tung bay.

Trình Long Sơn mặc dù không biết mỗi một, hung hãn không sợ chết, chiến pháp cực kỳ hung mãnh, nếu là đồng dạng đối thủ, cho dù có ngang nhau thực lực, cũng sẽ lòng có chỗ sợ, mà lại tính lực chưa đủ, vô pháp cùng Trình Long Sơn lâu lâu.

Nhưng La Phàm ngoại lệ.

La Phàm tu luyện Cửu Cực Chân Kinh 'Thể chữ thiên', thân thể thập phần cường đại, khí lực mười phần cường tráng, Trình Long Sơn thể công mặc dù hung mãnh kịch liệt, nhưng La Phàm huy vũ bắt tay vào làm bên trong bảo thương quét ngang bát phương, cũng không tổn mấy may.

Cho nên, hai người chiến đấu ở nơi này kịch liệt va chạm, giằng co hạ xuống.

Bất quá, Trình Long Sơn với tư cách là hồn nô không sợ chết, xuất đao đại đa số thời điểm không để ý bản thân an nguy, đều là lấy mạng đổi mạng đấu pháp, lại cũng làm La Phàm mười phần căm tức.

Trình Long Sơn chỉ là hồn nô, tự nhiên là quên cả sống chết, La Phàm lại không thể, chiến đấu đồng thời hẳn được bảo trụ cái mạng nhỏ của mình, tự nhiên sẽ không theo Trình Long Sơn lấy mạng đổi mạng.

Làm hai người giao thủ từ lâu rồi, hay là Trình Long Sơn dần dần chiếm cứ thượng phong, La Phàm bị Trình Long Sơn mãnh liệt đao chiêu làm cho bắt đầu lui về phía sau.

Quần áo dính máu thiếu niên Trình Tuyền ở một bên nhìn nhìn một trận chiến này, khóe miệng dần dần vênh lên, lộ ra vẻ vui thích.

Trình Tuyền hắc hắc cười lạnh, nói: "La Phàm, hồn nô không sợ chết, mà ngươi lại sợ chết, hắc hắc... Ngươi không cùng hồn nô lấy mạng đổi mạng, cuối cùng đem thua ở hồn nô điên cuồng tấn công, nếu như ngươi cùng hồn nô lấy mạng đổi mạng, vậy cũng không sao.

Hồn nô đối với bản thiếu gia mà nói, chính là một kiện vật phẩm, một kiện vì thắng lợi có thể tùy thời vứt bỏ vật phẩm, hồn nô có thể cùng ngươi đồng quy vu tận, coi như là làm gốc ít lấy hết bản phận, một trận chiến này, vô luận ngươi cùng hồn nô liều hay không liều mệnh, ngươi đều là hẳn phải chết không thể nghi ngờ!"

La Phàm toàn lực thi triển Toái Không Thương pháp, ngăn cản hồn nô Trình Long Sơn công kích, thần sắc lại cũng không thấy bối rối.

Ngược lại, La Phàm trên mặt, có một cỗ tà tà tiểu ý đang từ từ địa tách ra.

Một trận chiến này, hẳn sớm đã tìm được chiến thắng biết được.

Trình Long Sơn thể công mặc dù mãnh liệt, thực lực tuy mạnh, nhưng... Trong tay hắn bảo đao lại chỉ là trung phẩm Bảo Bình.

Mà La Phàm trong tay bảo thương, lại là thượng phẩm Bảo Bình.

Một trận chiến này, cùng hắn tại Vô Đạo tam trọng thi chém giết Viên Côn thì đồng dạng, chỉ cần La Phàm kiên trì ở một thời gian ngắn, liền có thể bằng trong tay bảo thương đánh gãy đôi phương binh khí trong tay.

Đã không còn binh khí, giống như là hổ đã không còn nanh vuốt, cho dù Trình Long Sơn hung hãn không sợ chết, La Phàm cũng có thể nhẹ nhõm bại chi.

Trình Long Sơn thể công quá mạnh liệt, hẳn không biết mỗi một, mỗi một chiêu đều dụng hết toàn lực, công trên trăm chiêu, như trước uy thế không giảm.

La Phàm đã lui mấy chục thước, hẳn đã lui nhập Trình gia một tòa phủ viện, hai người công kích đem kia phủ viện vách tường, đại môn đều oanh thành mảnh vụn.

La Phàm nụ cười trên mặt tách ra được càng ngày càng mãnh liệt,

Thời gian không sai biệt lắm.

150 chiêu về sau...

Keng ——

Lại là một tiếng bạo vang, nhưng tiếng nổ vang bên trong xen lẫn 'Răng rắc' một tiếng.

Trình Long Sơn trong tay bảo đao cùng La Phàm trong tay bảo thương va chạm, trong lúc bắt chợt đứt gãy thành hai đoạn.

La Phàm tuy bị Trình Long Sơn bức lui mấy chục thước, nhưng thân thể cường đại hấn cũng không cảm giác mỗi mệt, thương pháp thi triển như trước cương mãnh như thường, lập tức triển khai phản công.

CHÍU...U...U! ——

Thương phẩm bảo thương đâm ra, đầu thương kéo ra một đạo óng ánh hàn mang, đâm thẳng Trình Long Sơn lồng ngực.

Xem cuộc chiến quần áo dính máu thiếu niên Trình Tuyền tại bảo đao đứt gãy một khúc này thần sắc kinh hãi, lập tức liền ngay cả bận rộn hét lớn một tiếng: "Hồn nô, lui... !"

Hắn hô được hiển nhiên đã muộn, hồn nô lay không sợ chết, từ lúc La Phàm xuất thương đồng thời đã hướng La Phàm xung phong liều chết đi lên, trong tay một nửa bảo đao như trước hướng La Phàm mãnh liệt bổ.

Phốc ——

Bảo thương trong chớp mắt xuyên qua Trình Long Sơn lồng ngực.

Mà Trình Long Sơn trong tay một nửa bảo đao đánh xuống, lại là liền La Phàm góc áo cũng không có đụng phải, đao vốn là so với thương ngắn, lại đã đoạn một nửa, tự nhiên không gặp được La Phàm.

La Phàm trong tay bảo thương chấn động, đầu thương một xoắn, Trình Long Sơn lồng ngực bị xoắn xuất một cái đại lỗ thủng, bảo thương trong chớp mắt rút ra, mang ra một mảnh máu đỏ tươi.

Trình Long Sơn là hồn nô, không phải là thi khô, linh hồn hấn tuy bị gạt bỏ, nhưng thân thể còn là có sinh mạng, cho nên gọi 'Hoạt tử nhân'.

Thế nhưng, lồng ngực bị xuyên thủng, trái tim bị cắn nát, cơ thể Trình Long Sơn cũng chết, triệt để biến thành người chết, bịch một tiếng ngã xuống mặt đất.

La Phàm đánh chết hồn nô Trình Long Sơn, uy thế cường đại như trước khủng bố, tựa hồ có dùng không hết khí lực, đưa tầm mắt nhìn qua, lạnh lùng tiếp cận cách đó không xa quần áo dính máu thiếu niên Trình Tuyền.

"Nên đến phiên ngươi."

La Phàm trên mặt tà tà tiểu ý triệt để tách ra, lúc này thương của hắn đầu máu tươi từng giọt một trượt xuống, nhìn qua cực kỳ sấm nhân.

Trình Tuyền trong nội tâm chấn động, âm đạm trên mặt lộ ra vẻ sợ hãi, nhìn nhìn La Phàm hai mắt đồng tử co rút lại, bản năng lui về phía sau một bước.

"Sư tôn cứu ta."

Vén vện qua một giây, Trình Tuyền tại La Phàm dưới ánh mắt liền tâm lý tan vỡ, không dám cùng chống lại, thân thể một cái tung nhảy liền hướng mắt đen lão nhân chỗ phương hướng chạy như bay.

"Hiện tại chạy trốn tiếp, đã muộn!"

La Phàm quát lạnh một tiếng, chân một đạp đất, mặt đất nhất thời rạn nứt, thân thể của hắn nhưng lại như là đồng nhất phát pháo đạn nổ bắn ra, hướng Trình Tuyền truy sát mà đi.

Bầu trời xa xa, đại hắc ngư cùng mắt đen lão nhân vẫn còn ở trong lúc kịch chiến.

Mắt đen lão nhân tuyệt đối không có ngờ tới, hấn phái ra chính mình thiên tài đệ tử Trình Tuyền, lại còn có hồn nô Trình Long Sơn hiệp trợ, vậy mà không thể giết đi La Phàm.

Ngược lại là La Phàm đánh chết hồn nô Trình Long Sơn, hiện tại truy sát được đệ tử của hắn Trình Tuyền giống như chó nhà có tang.

La Phàm tốc độ quá nhanh, cùng Trình Tuyền ở giữa cự ly, mỗi một giây đều tại rút ngắn, không dùng được thời gian mấy cái hô hấp liền có thể truy đuổi.

"Tiểu tử ngươi dám!"

Mắt đen lão nhân một tiếng gầm lên: "Ngươi dám làm tổn thương ta đệ tử một sợi lông, lão phu cùng ngươi không chết không thôi, diệt ngươi toàn tộc!"

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Người chết là người

Mắt đen lão nhân toàn lực thúc dục lấy khô lâu phiến, dục vọng đem đại hắc ngư đánh lui, hướng Trình Tuyền ra tay cứu viện.

Đối với Trình Tuyền người đệ tử này, mắt đen lão nhân thế nhưng là rất là xem trọng, bởi vì Trình Tuyền thể chất, vô cùng thích hợp Ma La Giáo võ công, từ Trình Tuyền năm gần mười lăm tuổi cũng đã là Võ Đạo ngũ trọng tu vi đỉnh cao liền có thể nhìn ra.

Bất quá, đại hắc ngư thao túng thực bảo 'Nhận mạng', cũng không phải là ngồi không, nó da dày thịt béo, toàn lực quá công, mắt đen lão nhân muốn thoát cái bức lui đại hắc ngư, rất không dễ dàng.

La Phàm như động tác mau lẹ, mấy hơi thở liền truy đuổi đến Trình Tuyền sau lưng.

"Đừng có giết ta!"

Trình Tuyền hét to, rốt cục kinh hoàng, âm đạm trên mặt tràn đầy sợ hãi.

"Người hay là đã chết tốt."

La Phàm quát lạnh một tiếng, Toái Không Thương pháp đệ nhất trọng 'Toái Thạch' lực lượng bạo phát, nhất thương đâm ra, đầu thương kéo ra một đạo óng ánh hàn quang.

Mũi thương lướt qua, khí lưu hướng bốn phương tách ra, sinh ra mất thường có thể thấy phong mang, có thể thấy một phát này lực lượng mạnh, tốc độ cực nhanh.

Mắt đen lão nhân gần như đem trọn cái Trình gia võ giả đều đã luyện thành hồn nô, Trình Tuyền này lại còn có thể an tâm bá kỳ vi sư, lại còn... Đem phụ thân của mình Trình Long Sơn luyện thành hồn nô cũng thờ ơ.

Mặc dù La Phàm trong tính cách có chút tà khí, nhưng trong nội tâm đối với Trình Tuyền sát cơ cũng mãnh liệt rất nhiều, căn bản không cho Trình Tuyền nửa điểm đường sống.

Cảm nhận được một súng đâm tới sắc bén khí tức, Trình Tuyền gần như hồn kinh sợ gan tang, toàn thân lông tơ, đều tại thời khắc này bởi vì sợ hãi mà dựng lên.

Trình Tuyền không muốn chết, hấn cứu sống dục vọng cực kỳ mãnh liệt, tại tử vong uy hiếp, Trình Tuyền bản năng một kiếm phong ngăn cản, tốc độ nhanh đến cực hạn.

Dài nhỏ huyết kiếm trong chớp mắt chắn bảo thương trước mặt, thân kiếm cùng mũi thương đụng vào nhau.

Bất quá, Trình Tuyền trong tay huyết kiếm quá nhẹ là xong, dài nhỏ thân kiếm thích hợp là quý dị biến hóa cùng tuyệt tốc độ nhanh, lực lượng đối đầu căn bản không được.

Một tiếng bạo vang, dài nhỏ tơ máu như chính là khối miếng sắt tựa như, bị bảo đầu súng được hướng phía sau ngoặt lên.

Mũi thương chống đỡ lấy thân kiếm, trùng điệp trùng kích tại Trình Tuyền trên lồng ngực.

Phốc ——

Trình Tuyền nhất thời phun ra một ngụm máu tươi, thân thể hướng phía sau bắn tới.

Hắn thiên quân nhất phát trong đó, tuy dùng trong tay dài nhỏ huyết kiếm ngăn trở La Phàm một phát này, nhưng vô pháp chống lại La Phàm một phát này bên trong lực lượng, bị chấn động miệng phun máu tươi, chịu trọng thương.

La Phàm mục quang lạnh lùng, trong tay trường thương khẽ động, 'Ồ' một tiếng âm vang, lại là nhất thương giết ra.

Một phát này, đâm thẳng Trình Tuyền cổ họng chỗ hiểm, là tất sát một kích.

Bảo thương đâm ra, nhanh như tia chớp, mũi thương sắc bén hiển lộ, kéo ra một đạo thẳng tắp hàn mang.

"Mạng ta xong rồi!"

Trình Tuyền bị nhất thương đẩy lui, còn không có ổn định thân thể, lúc hắn trong mắt phản chiếu xuất một phát này phong mang, mà hắn sư tôn mắt đen lão nhân lại đây không kịp cứu viện, trong lòng của hắn đã sáng tỏ, chính mình hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Một phát này tới quá nhanh, bị đẩy lui bên trong Trình Tuyền căn bản không kịp né tránh, kia chấn động run rẩy không chỉ hai tay cũng không kịp ngăn cản.

Trình Tuyền tro mắt nhìn kia một đạo trắng tấp hàn mang, nhanh chóng mà đến, nhanh chóng cùng mình tới gần.

Sau đó ——

Chớp mắt trong đó, mũi thương liền đâm vào Trình Tuyền cổ họng.

Phốc ——

Mũi thương trực tiếp xuyên qua phần cổ, từ sau cái cổ chui ra.

Máu tươi từ miệng Trình Tuyền lằm bằm nông xông ra, hần trùng lớn hai mắt, dài nhỏ huyết kiếm từ hần tay run rẩy bên trong rơi xuống.

Hần hơi hơi trương dưới miệng, muốn nói cái gì, nhưng nói không ra, trong mắt sinh cơ nhanh chóng biến mất.

Bảo thương chấn động, mũi thương liền từ Trình Tuyền phần cổ rút ra, nhất thời máu tươi phun ra.

Trong mắt mang theo nồng đậm vẻ không cam lòng, Trình Tuyền thân thể hướng phía sau ngã xuống, ngã tại mặt đất vẫn không nhúc nhích, dĩ nhiên khí tuyệt.

Cách đó không xa, trên không trung nhất thời nhắc lên ngập trời sóng khí.

Tận mắt nhìn thấy đệ tử đắc ý Trình Tuyền chết, mắt đen lão nhân nổi giận, mệnh mông khí thế nhất thời bắt đầu cuồng bạo, quấy đến phụ cận khí lưu như cuồng phong lực quét.

"Tiểu tặc, ngươi dám giết ta ái đồ, lão phu cùng ngươi thế không lưỡng lập, hôm nay lão phu không tiêu diệt ngươi, lão phu danh tự viết ngược lại!"

Mắt đen lão nhân cao giọng gầm hét lên.

Thật sự là hần là chịu đã kích thích.

Lấy Trình Tuyền mười lăm tuổi Vô Đạo ngũ trọng tư chất, hoàn toàn có khả năng tại hai mươi tuổi lúc trước đạt tới Vô Đạo cửu trọng, tương lai đột phá Chân Đạo nắm chắc, lại còn, không có gì bất ngờ xảy ra cuối cùng thành tựu so với mắt đen lão nhân cũng còn cao hơn nữa, có hi vọng đạt tới Chân Đạo tứ trọng trở lên.

Mắt đen lão nhân phát hiện Trình Tuyền, liền đã hao hết tâm huyết bồi dưỡng, biểu hiện của Trình Tuyền cũng cực để cho hần thoả mãn.

Mà bây giờ, La Phàm ngay trước mắt đen lão nhân mặt giết chết Trình Tuyền, mắt đen lão nhân tự nhiên nổi giận.

Đánh chết Trình Tuyền, La Phàm ngược lại là rất bình tĩnh, cũng không có bởi vì mắt đen lão nhân lời mà có chút kinh hoảng.

La Phàm nhìn lên bầu trời bên trong chiến đấu kịch liệt mắt đen lão nhân, thân nhiên nói: "Lão quỷ, hôm nay chính ngươi có thể hay không sống được hạ xuống cũng còn hai kiểu nói đâu, diệt ta? Nằm mơ!"

Mắt đen lão nhân phiền muộn được quả thật muốn học máu.

Hần thế nhưng là Chân Đạo tam trọng cường giả, lại còn xuất thân Ma La Giáo, là một danh xứng với thực hung nhân, hai tay dính đầy máu tươi, khởi xướng hung ác, đem trọn cái Trình gia võ giả luyện thành hồn nô, lòng mi cũng không mang nhãn một chút.

Cái nào Vô Đạo võ giả thấy hần không sợ hãi kinh hãi rung động, giống như chuột thấy mèo.

Nhưng bây giờ, hần cũng là bị năm gần 14 tuổi, tu vi mới là Vô Đạo tứ trọng La Phàm tức giận đến quá sức.

Sự tình chứng minh, người tại cực độ dưới sự phẫn nộ, là có thể đủ phát huy quá mức tiềm lực.

Nổi giận bên trong mắt đen lão nhân uy thế bạo trướng, trong tay khô lâu trên lá cò, kia khô lâu bức họa trong hai mắt hồng quang càng óng ánh, công hướng đại hắc ngưu ba khóa ác quỷ đầu lâu, uy lực nhất thời liền tăng lên một đoạn, làm đại hắc ngưu cảm thấy áp lực.

Đại hắc ngưu toàn lực thúc dục thực bảo 'Nhận mạng', cũng bị làm cho liên tiếp lui về phía sau, bị mắt đen lão nhân tạm thời chế trụ.

CHÍU...U...U! ——

Ngay tại đại hắc ngưu bị ba khóa ác quỷ đầu lâu làm cho lui bước thời điểm, mắt đen lão nhân thân ảnh lóe lên, cực nhanh xẹt qua thiên không, giống như Lão Ưng nhào con gà con đồng dạng, hướng mặt đất La Phàm lao đến.

"Tiểu tặc, chết ——!"

Mắt đen lão nhân một tiếng rống giận vang lên, trong mắt sát cơ mãnh liệt.

Đại hắc ngưu bị hấn tạm thời áp chế, vô pháp chạy đến cứu viện, thân là Chân Đạo tam trọng cường giả, đánh chết một cái Võ Đạo tứ trọng võ giả, giống như là bóp chết một cái côn trùng, giết chết một con kiến thông thường đơn giản.

Nhưng mà, La Phàm thần sắc lại là ra ngoài ý định trấn định.

Đối với cấp tốc hướng hấn đánh tới mắt đen lão nhân, La Phàm vậy mà không có lộ ra mấy may kinh hoàng cùng sợ hãi.

Không phải là La Phàm bị sợ choáng váng, mà là thật sự là hấn có chỗ chỗ dựa.

Chỉ thấy La Phàm vỗ bên hông bách bảo nang, nhất thời một bộ quyền trục bay ra, rơi vào La Phàm trong tay.

La Phàm lạnh lùng nhìn nhìn từ thiên không bên trong cấp tốc đánh tới mắt đen lão nhân, giờ khắc này thần sắc băng lãnh rất đáng sợ, thanh âm đồng dạng có làm cho người ta như rớt vào hầm băng lãnh ý:

"Người chết là người!"

Trong khi nói chuyện, La Phàm trong chớp mắt mở ra trong tay quyền trục.

Quyền trục phía trên, chỉ có bốn cái đại tự, cùng với một cái bốn phương ấn ký.

Thế nhưng, này bốn cái đại tự cùng kia bốn phương ấn ký, lại là trong lúc đó tách ra óng ánh hào quang, hóa thành một đầu dài long lao ra.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Đại La Vương Triều

Làm La Phàm mở ra quyền trục, mắt đen lão nhân thấy rõ trên quyền trục bốn cái đại tự, nhất thời thần sắc chấn động, trong chớp mắt bị dọa đến hồn phi phách tán.

Chỉ thấy kia trên quyền trục viết —— Đại La Vương Triều!

Thanh Huyền vực, tất cả lớn nhỏ vương triều số lượng cũng không ít, như Đại Việt Vương Triều, chỉ là một cái trong đó phổ thông vương giả, rất không thu hút.

Nhưng Đại La Vương Triều lại là bất đồng, là Thanh Huyền vực bên trong cao cấp nhất vương triều một trong, uy danh hiển hách.

Thanh Huyền vực Chân Đạo võ giả, chưa nghe nói qua Đại Việt Vương Triều hẳn là số lượng cũng không ít, nhưng chưa nghe nói qua Đại La Vương Triều, chỉ cần không phải kiến thức nông cạn hạng người, hẳn là cực nhỏ cực nhỏ.

Mắt đen lão nhân hiển nhiên không phải là kiến thức nông cạn hạng người, hẳn biết Đại La Vương Triều.

Lại còn cũng biết, mười hai năm trước, Thanh Huyền vực phát sinh một kiện như địa chấn đại sự, cường đại Đại La Vương Triều, trong một đêm bị người diệt.

Bởi vì chuyện này, càng làm cho tên Đại La Vương Triều, truyền khắp toàn bộ Thanh Huyền vực, tuy Đại La Vương Triều đã không tồn tại, nhưng nghe nói qua Đại La Vương Triều võ giả, so với nghe nói qua cái khác cực hạn vương triều võ giả càng nhiều.

Từng cái vương triều, đều có thuộc về mình đặc biệt khí vận, loại này khí vận võ giả xưng là 'Long vận', vương triều hoàng đế cũng xưng là 'Chân Long Thiên Tử'.

Vương triều càng cường đại, vương triều long vận lại càng cường, bình thường, vương triều long vận thông qua truyền quốc ngọc tỷ dự trữ, nhưng là có thể thông qua truyền quốc ngọc tỷ, đem vương triều long vận chuyển dời đi đó vật phẩm của hấn, ví dụ như đặc thù chế tạo quyền trục.

Đại đa số thời điểm, bị ngọc tỷ chuyển di qua vương triều long vận quyền trục, đều là thánh chỉ, triều đình quan viên, thánh chỉ trên tay, có thể bằng vương

triều long vận trấn áp yêu tà.

Ví dụ như Đại Việt Vương Triều, tất cả vừa mới Mực, trong tay đều có thánh chỉ trên tay, có thể điều động vương triều long vận, thực lực mạnh, trấn giết Chân Đạo tứ trọng đều dư dả.

Cho nên, Giang Châu thế lực cường đại nhất, trên thực tế cũng không phải bốn đại tông môn, mà là Giang Châu quan phủ, Giang Châu quan phủ đại biểu đại vượt triều đình, bốn đại tông môn đều được nghe theo hiệu lệnh.

La Phàm trong tay quyền trục, chuẩn xác mà nói, cũng là một đạo thánh chỉ, nhưng cùng bình thường thánh chỉ bất đồng chính là, nó không có nội dung, chỉ có 'Đại La Vương Triều' bốn chữ, cùng với ngọc tỷ nắp ấn.

Loại thánh chỉ này, xưng là quốc khí.

Vương triều diệt, long vận tiêu.

Phổ thông thánh chỉ hội bởi vì vương triều bị diệt, long vận tiêu tán mà biến thành phế phẩm.

Nhưng quốc khí bất đồng, mặc dù vương triều bị diệt, quốc khí bên trong dự trữ vương triều long vận cũng không hội tiêu tán, chỉ là sử dụng một ít, sẽ thiếu một ít, thăng đến tiêu hao sạch sẽ.

Mắt đen lão nhân biết rõ vương triều long vận đáng sợ, chứ nói hần mới là Chân Đạo tam trọng, coi như là Chân Đạo tứ trọng, cũng khó chống lại.

Huống chi, lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa béo, Đại La Vương Triều vương triều long vận hạng gì cường thịnh, mặc dù bị diệt, nhưng quốc khí bên trong tồn trữ vương triều long vận chỉ sợ cũng không thể so với Đại Việt Vương Triều long vận thua kém.

Đối mặt lực lượng kinh khủng như vậy, mắt đen lão nhân tự nhiên hồn kinh sợ gan tang, vội vàng ngừng lại phóng tới La Phàm thân thể, sau đó quay người bỏ chạy.

Đáng tiếc, tại vương triều long vận biến thành trước mặt Long Ảnh, mắt đen lão tốc độ của con người quá chậm, mắt đen lão nhân mới vừa vận quay người, cái kia hàng dài liền trong chớp mắt xông lên thiên không, xuất hiện ở mắt đen lão nhân sau lưng, hung hăng trùng kích tại mắt đen lão nhân phía sau lưng.

Phanh ——

Một tiếng bạo vang, mắt đen lão nhân hộ thể chân khí bị trong chớp mắt đánh tan.

Hét thảm một tiếng vang lên, mắt đen lão nhân giống như phát pháo đạn trong chớp mắt hướng tiền phương bắn tới, hung hăng ngã hướng mặt đất.

Trên không trung, một mảnh máu tươi rơi, dờ ra một đầu huyết hồng sắc trường tuyến.

Ngay tại mắt đen lão nhân chịu trọng kích một sát na kia, công hướng đại hắc ngư ba cái ác quỷ đầu lâu mất đi không chế, trong chớp mắt tiêu tán.

Phanh ——

Mắt đen lão nhân té rớt đầy đất, đại địa hơi bị chấn động, rạn nứt như mạng nhện, mắt đen lão nhân toàn thân nhuộm máu, thân thể thật sâu lâm vào trong lòng đất.

Trên không trung, vương triều long vận biến thành dài Long Nhất thu, trong chớp mắt trở lại La Phàm trong tay quốc khí trong thánh chỉ.

Hăm vào mặt đất mắt đen lão nhân, toàn thân đều vết thương rậm rạp, nội tạng cũng bị chấn động một mảnh phá toái,

Đã hấp hối.

Đại La Vương Triều long vận, đích xác cường đại đến đáng sợ, dù cho vương triều đã không che tồn tại, chỉ dựa vào quốc khí trong thánh chỉ còn sót lại vương triều long vận, cũng một kích liền đem mắt đen lão nhân đưa lên tử lộ.

"Người. . . Người vậy mà. . . Là Đại La Vương Triều dư nghiệt!"

Nhìn nhìn La Phàm đi tới, mắt đen lão nhân khó khăn nói ra một câu, trong miệng máu tươi tuôn ra, cánh tay vừa mới nâng lên, liền lại rơi xuống, trừng mắt một đôi mắt to khí tuyệt.

La Phàm đem quốc khí thánh chỉ thu vào bách bảo nang, hai mắt bên trong lộ ra hàn mang, đây là hần rời đi đất hoang về sau, thân phận lần đầu tiên bị người biết được.

Khá tốt, biết được chỉ là một cái người chết.

Bằng không tin tức truyền ra, tất rước lấy họa sát thân.

Đại hắc ngưu từ trên trời giáng xuống, rơi vào La Phàm bên cạnh, thần sắc của nó cũng có chút nghiêm túc, nói: "Bốn phía không ai, toàn bộ Trình gia võ giả hẳn là cũng bị mất đen lão nhân đã luyện thành hồn nô, thân phận của ngươi không có người biết được."

La Phàm khẽ gật đầu, nói: "Đây nên chết mất đen lão nhân, hại ta dùng một lần quốc khí thánh chỉ, bên trong long vận tối đa chỉ có thể dùng hai lần, ta thật muốn đưa hắn nghiền thành tro bụi."

Đại hắc ngưu nói: "Người đều chết mất, ngươi đem hắn băm thành thịt vụn hắn cũng không cảm giác được, hay là nghĩ dưới xử lý như thế nào nơi này hậu sự a!"

La Phàm nghĩ nghĩ, nói: "Ma La Giáo võ giả hiện thế, việc này nhất định phải để cho tông môn biết, sau đó báo cáo Đại Việt Vương Triều, lại còn, ta đến đây Trình gia điều tra, cũng phải cho tông môn một câu trả lời thỏa đáng, chỉ có thể chi tiết hồi báo cho."

Đại hắc ngưu thần sắc kinh ngạc, nói: "Mất đen lão nhân thế nhưng là Chân Đạo tam trọng bên trong cao thủ, ngươi giải thích thế nào hắn làm thế nào chết? Dựa vào ta sao?"

La Phàm trên mặt lộ ra một tia tà tà tiểu ý, nói: "Đáp đúng, chính là dựa vào ngươi, đại hắc ngưu, chỉ có thể vất vả ngươi một chút, đã nói là ngươi liều mạng liều chết hắn."

Đại hắc ngưu miệng há hốc, nói: "Ngươi xem ta mao sấu da dày, một chút tổn thương cũng không có, nói ta liều chết mất đen lão nhân, ai mà tin đây nè. . .!"

La Phàm ha ha cười cười, nói: "Vậy làm điểm bộ đáng, để cho người khác tin tưởng."

Đại hắc ngưu hai mắt trừng, nói: "Ngươi muốn ta tự mình hại mình a?"

La Phàm nhìn đại hắc ngưu liếc một cái, tà tà tiểu ý càng đậm, nói: "Còn phải đem nơi này chiến đấu dấu vết xử lý một chút, sự việc liên quan Ma La Giáo, Giang Châu bốn đại tông môn, thậm chí là Giang Châu châu phủ, khẳng định đều biết có cường giả đến đây nơi này tra xét, cho nên. . . Tốt nhất là ngươi cũng biết chút huyết xoa, đừng làm cho người tìm ra sơ hở, truy xét đến trên người ta."

Đại hắc ngưu thần sắc một yên, Vững tàu thì liền đáp trên mặt đất đi, vô tình mà nói: "Ai. . . Thời điểm chiến đấu không có bị thương, hiện tại đánh xong lại muốn thả huyết, gọi cái đó gì vậy hả này."

Đại hắc ngưu tuy báo oán, nhưng vẫn là thực hiện chức trách.

Bất quá, tại xử lý chiến đấu dấu vết trước, hai người đem tròn cái Trình gia trước lật ra một lần, tại Trình gia hậu viện tìm được một chỗ phòng.

Nơi này còn có mấy cỗ thi thể, chính là Trình Tuyền luyện tập Huyết Tỉ Nhiếp Hồn Đại Pháp mục tiêu, đều đã chết.

Kiểm tra rồi một lần, không có phát hiện cái gì, một người một ngưu liền lập tức bắt đầu xử lý chiến đấu dấu vết.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Trưởng lão chấn động

Giang Châu, Huyền Dương Tông.

Huyền Dương Phong, đại hắc ngưu toàn thân nhuốm máu, chở đi La Phàm chạy nhanh, xông vào Huyền Dương Tông.

Ngưu trên lưng La Phàm, cũng quần áo nhiều chỗ tan vỡ, vết máu loang lổ.

Này một người một ngưu, nhìn qua giống như là khó tránh khỏi tựa như, dọa Huyền Dương Tông thủ vệ võ giả nhảy dựng.

Đại hắc ngưu chở đi La Phàm, thẳng đến Huyền Dương Tông nội môn.

Thủ vệ võ giả sớm đã phát ra khẩn cấp tín hiệu, tông môn bên trong Chân Đạo dài Lão Toàn bộ cũng bị kinh động.

Làm đại hắc ngưu cười La Phàm đi đến Huyền Dương ngoài điện trên quảng trường, đại đa số trưởng lão cũng đã hội tụ đến Huyền Dương trước điện.

Nhìn nhìn này một người một ngư chậ vật bộ dáng, vô luận là nội môn đệ tử, hay là tông môn trưởng lão, từng cái một thần sắc kinh sợ tiếc, trừng mắt mất to.

Bọn họ trong nội tâm đều tại suy đoán, La Phàm cùng đại hắc ngư đến cùng gặp cái gì, như thế nào biến thành bộ dạng này bộ dáng?

Liên ngay cả đại trưởng lão Triệu Hồng Thành, đều thần sắc cả kinh, hẳn biết chuyện Trình gia không đơn giản, muốn cho La Phàm chịu chút đau khổ, nhưng là không nghĩ tới chuyện Trình gia vậy mà nghiêm trọng như thế, liền đại hắc ngư đều đã tao ngộ trọng thương.

Đại hắc ngư thế nhưng là liên Chân Đạo nhị trọng đỉnh phong Cung Chân Thuần cũng có thể bắt giữ, nó gặp cái gì dạng đối thủ, đối với sẽ tới tình trạng như thế?

Triệu Hồng Thành bước nhanh về phía trước, nói: "Các người tại Trình gia gặp được cái gì? Sao chậ vật như thế?"

Đại hắc ngư thờ phỉ phò, một bộ phải chết bộ dáng, La Phàm từ ngư trên lưng nhảy xuống, nói: "Đại trưởng lão, các vị trưởng lão, chúng ta tại Trình gia gặp Ma La Giáo võ giả, đặc biệt tới phục mệnh."

Ma La Giáo!

Ba chữ kia giống như có vô tận ma lực, làm ở đây Huyền Dương Tông dài Lão Toàn bộ đều nghe vậy biến sắc.

Có người lên tiếng kinh hô: "Thì cách trăm năm, Ma La Giáo vậy mà lại đang Giang Châu hiện thân sao? Lại còn vẫn là tại chúng ta Huyền Dương Tông trong phạm vi thể lực."

Đại trưởng lão Triệu Hồng Thành hỏi: "Các người gặp ít nhiều Ma La Giáo võ giả? Như thế nào chạy trốn trở về, nói kỹ càng một lần."

Tình huống khẩn cấp, Triệu Hồng Thành ngay tại Huyền Dương Điện ngoại hỏi.

La Phàm kế tiếp, càng làm cho ở đây tông môn trưởng lão khiếp sợ đến trợn mắt há hốc mồm: "Liên một cái Chân Đạo tam trọng, gọi cái gì mất đen lão nhân, mang theo một cái Võ Đạo ngũ trọng đồ đệ, sau đó Trình gia võ giả cũng bị đã luyện thành hồn nô."

Ta đã diệt những cái kia hồn nô, chém giết Ma La Giáo Võ Đạo đồ ngũ trọng đệ tử, đại hắc ngư thì liều chết đánh một trận, đánh chết Chân Đạo đó tam trọng, chúng ta biết tình thế nghiêm trọng, nhanh chóng trở lại phục mệnh."

Tất cả trưởng lão lúc này lặng ngắt như tờ, mục quang toàn bộ đều kinh hãi nhìn về phía đại hắc ngư.

Sau đó, không biết ai cái thứ nhất hít vào một hơi khí lạnh, nhất thời một hồi hít một hơi lãnh khí thanh âm vang lên.

Chân Đạo tam trọng cường giả a, lại bị đại hắc ngư đánh chết?

Tuy nói đại hắc ngư toàn thân là tổn thương, nhìn qua cũng cực kỳ nghiêm trọng, cuộc chiến đấu này hẳn là liều đến cực kỳ vất vả, thế nhưng. . . Đại hắc ngư mới là nhất giai Man Thú, vậy mà liều chết Chân Đạo tam trọng Ma La Giáo cường giả, để cho Huyền Dương Tông mỗi một vị Chân Đạo cường giả đều rung động tới cực điểm.

La Phàm giết chết Trình gia võ giả biến thành hồn nô, giết chết Ma La Giáo Võ Đạo ngũ trọng đệ tử, nghe tuy cũng rất dọa người, nhưng cùng đại hắc ngư liều chết một vị Chân Đạo tam trọng cường giả cho tất cả trưởng lão rung động không thể so sánh.

Nhất là mất đen lão nhân, cũng không phải là hạng người vô danh, trăm năm trước tại Giang Châu liền từng mười phần sinh động qua, khi đó đã đột phá Chân Đạo tam trọng, một ít niên kỷ dài trưởng lão cũng biết cái tên này.

Trăm năm đi qua, cho dù mất đen lão nhân tu vi không có đạt tới Chân Đạo tứ trọng, nhưng tu vi tại Chân Đạo tam trọng cũng có thể mười phần củng cố, không nói tam trọng đỉnh phong, ít nhất cũng là tam trọng hậu kỳ trở lên.

Cường giả như vậy, ở trong Huyền Dương Tông từ bỏ bề quan Tông chủ bất luận, chỉ sợ cũng chỉ có đại trưởng lão Triệu Hồng Thành miễn cưỡng có thể áp chế, còn lại trưởng lão, cho dù là Chân Đạo tam trọng tu vi, cũng không dám nói chính mình có thể thắng được mất đen lão nhân.

Tất cả trưởng lão nhìn nhìn đại hắc ngư mục quang đại biến, để lộ ra một tia kính sợ.

Võ giả thế giới, thực lực là thắng được người khác tôn kính đệ nhất nhân tố.

Cho dù là đại trưởng lão Triệu Hồng Thành,

Đều đối với đại hắc ngư lau mắt mà nhìn, không dám có chút khinh thường, ngay tiếp theo La Phàm trong lòng hẳn địa vị cũng nước lên thì thuyền lên.

Theo này một chuyện, Triệu Hồng Thành rốt cục minh bạch, La Phàm là tuyệt đối không thể động người, La Phàm đã có Tông chủ đệ tử thân truyền thân phận, lại có đại hắc ngư bức này có thể liều chết Chân Đạo tam trọng cường lực tay chân, Huyền Dương Tông ai cũng trên chọc không nổi La Phàm.

Cái khác chư vị trưởng lão, cũng đều nhận rõ sự thật này, nhìn nhìn La Phàm thái độ có rất lớn cải biến.

Đối với La Phàm, tất cả trường lão tuy rung động, nhưng không có nhiều hoài nghi, rốt cuộc, đây không phải thời một chút ngu nói một chút dối liền có thể hù làm cho chuyện quá khứ.

Triệu Hồng Thành nói: "Mắt đen lão nhân thi thể đâu này?"

La Phàm nói: "Sự việc liên quan Ma La Giáo, đệ tử không dám vọng động, mắt đen lão nhân, cùng với tất cả hồn nô vô giả thi thể cũng còn tại Trình gia, đám người tiến đến có thể nghiệm."

Triệu Hồng Thành nghiêm sắc mặt, nói: "Dư Chiến Thiên."

Chiến Đường Đường chủ Dư Chiến Thiên ra khỏi hàng, nói: "Đến ngay đây."

Triệu Hồng Thành nói: "Lập tức dẫn dắt hai người Chiến Đường trường lão, chạy tới Thanh Hà Quận Bắc Xuyên huyện Trình gia, thủ được chỗ đó, đừng làm cho bất luận kẻ nào phá hư."

Dư Chiến Thiên nói: "Vâng."

Dư Chiến Thiên liền dẫn Chiến Đường dài lão Dư bá trước, hoa Kiếm Thu rời đi Huyền Dương Tông, một đường phi hành chạy tới Bắc Xuyên huyện Trình gia.

Triệu Hồng Thành lại nói: "Mục Thiên Dao."

Thanh Hà Đường chủ Mục Thiên Dao ra khỏi hàng, nói: "Đến ngay đây."

Triệu Hồng Thành nói: "Lập tức đi đến Giang Châu Thành, đem việc này báo cáo cho Giang Châu châu Mục la Trần Giang đại nhân."

Mục Thiên Dao nói: "Vâng."

Mục Thiên Dao phóng lên trời, một đường phi hành, chạy tới Giang Châu Thành.

Triệu Hồng Thành nói: "Dư Liên Sơn, Hồng Văn Thanh, Triệu Phương Châu."

Đông Lâm Đường chủ Dư Liên Sơn, Tử Sơn Đường chủ Hồng Văn Thanh, Đông Dương Đường chủ Triệu Phương Châu ra khỏi hàng, cùng kêu lên nói: "Đến ngay đây."

Triệu Hồng Thành nói: "Các ngươi ba người, trước khi chia tay hướng Thiên Cực Tông, Nhật Nguyệt Tông, Thanh Vân Tông, đem tin tức báo cho bọn họ, để cho bọn họ phái người đi đến Bắc Xuyên huyện Trình gia, cùng nhau điều tra."

"Vâng."

Dư Liên Sơn, Hồng Văn Thanh, Triệu Phương Châu cùng kêu lên đáp, cũng phóng lên trời, rời đi Huyền Dương Tông, trước khi chia tay hướng Thiên Cực Tông, Nhật Nguyệt Tông, Thanh Vân Tông mà đi.

Ma La Giáo là có thể đủ cùng đại vượt triều đình tranh phong siêu cấp thế lực, thực lực thập phần cường đại, dù cho chỉ là một phần nhỏ Ma La Giáo võ giả, cũng không phải Giang Châu tông môn nào có thể chống lại.

Nhất định phải tụ tập Giang Châu Tứ Tông chi lực, lại còn phối hợp Giang Châu quan phủ, tài năng ứng đối Ma La Giáo nguy hiểm.

Triệu Hồng Thành phái người đi đến Bắc Xuyên huyện Trình gia trông coi sân bãi, phái người thông báo Giang Châu châu Mục, phái người thông báo Giang Châu cái khác ba đại tông môn, sau đó nói:

"Từ ngày hôm nay, tông môn giới nghiêm, trình sát tuần hành gấp bội, các vị trường lão, tất cả tư nó chức, theo ta cộng đồng trấn thủ tông môn."

Tất cả trường lão cùng kêu lên xác nhận, thần sắc nghiêm nghị.

Triệu Hồng Thành nhìn La Phàm cùng đại hắc ngu liếc một cái, nói: "La Phàm, ngươi cùng ngu trưởng lão đi đến cổng hiến nhà, có thể tùy ý nhận lấy đan dược chữa thương trị liệu, nếu như theo tra ra ngu trưởng lão giết chết đích thực là Ma La Giáo mắt đen lão nhân, hai người các ngươi chính là vì tông môn lập xuống đại công."

Chương 83: Huyết chiến Hắc Phong Nhai

"Ta muốn chết rồi, ta sẽ chết, có cái gì tốt nhất thuốc chữa thương phẩm, linh dược cũng tốt, đan dược cũng thế, nhanh đều lấy ra, mau đem tới cứu mạng . . !"

Đại hắc ngưu tại công hiến nhà một hồi tru lớn.

Cổng hiến Đường chủ Trịnh Vân biến mặt rất nhanh liền đen, này đại hắc ngưu tâm không phải là đồng dạng tham, hận không thể đem cổng hiến nhà thuốc chữa thương phẩm đều cạo sạch, Trịnh Vân biến cảm vài dạng cho nó, nó chính ở chỗ này tru lớn lấy phải chết, phải cứu mệnh.

Nếu không là đại trưởng lão Triệu Hồng Thành phân phó, Trịnh Vân biến sớm đã đem đại hắc ngưu nhân cổng hiến nhà đánh đi.

Trịnh Vân biến lại cầm mấy dạng thuốc chữa thương phẩm giao cho La Phàm cùng đại hắc ngưu, coi như là bọn họ thật sự chịu trí mạng tổn thương, cũng đầy đủ khôi phục như lúc ban đầu.

Có thể đại hắc ngưu hay là không dứt, tiếp tục hô phải chết.

"Không có không có, cũng bị nguoi cái này chết tiết ngưu cạo sạch, hiện tại Ma La Giáo võ giả xuất hiện, tùy thời đều có thể bạo phát chiến đấu, các trưởng lão khác bị thương còn có sống hay không, đi nhanh lên, đi đi đi. . . !"

Dù cho có đại trưởng lão giao cho, Trịnh Vân biến cũng gánh không được, đem đại hắc ngưu trực tiếp đánh ra.

Bị oanh xuất cổng hiến nhà đại hắc ngưu một chút về uể oải cũng không có, ngược lại miệng liệt được lão dài, về mặt ti tiện cười.

Nó thoát nhìn vết thương đầy người, mười phần thể thảm, nhưng trên thực tế cũng chỉ là làm đáng một chút, phá chút da lông mà thôi, ngoại trừ chảy không ít huyết, căn bản không tính là quá nặng tổn thương.

Từ cổng hiến nhà muốn tới thuốc chữa thương phẩm, tới đa một phần ba, là có thể khiến nó rất nhanh khôi phục như lúc ban đầu, nhiều ra hai phần ba, thuần túy lợi nhuận.

La Phàm tổn thương lại càng nhẹ, chính là quần áo tan vỡ, sau đó trên người lau chút huyết mà thôi, lại còn đại bộ phận còn là của người khác huyết, thương thế của hắn đủ cho không phục dùng thuốc chữa thương, cũng không bao lâu nữa thời gian liền có thể phục hồi như cũ.

La Phàm cùng đại hắc ngưu trở lại Tông chủ phủ đệ.

Đại hắc ngưu an tâm dưỡng thương.

La Phàm an tâm tu luyện.

Về phần Ma La Giáo, không liên quan La Phàm sự tình, La Phàm cũng không xen vào, tự nhiên có Giang Châu quan phủ cùng bốn đại tông môn Chân Đạo cường giả đuổi theo tra.

Ma La Giáo đối với toàn bộ Đại Việt Vương Triều đều là uy hiếp, vô luận là Giang Châu quan phủ, hay là bốn đại tông môn cũng không dám có bất kỳ bỏ qua.

Mục Thiên Đạo đến Giang Châu châu phủ đem tin tức báo cáo cho châu Mục la Trần Giang, la Trần Giang liền lập tức dẫn người chạy tới Thanh Hà Quận Bắc Xuyên huyện Trình gia.

Thiên Cực Tông, Nhật Nguyệt Tông, Thanh Vân Tông cũng không dám lãnh đạm, tuy bốn đại tông môn trong đó quan hệ lẫn nhau cũng không như thế nào hòa hợp, nhưng đối phó với Ma La Giáo lập trường của bọn hắn vẫn phi thường nhất trí, đều phái ra tông môn bên trong Chân Đạo tam trọng trưởng lão đi đến Bắc Xuyên huyện Trình gia tra xét.

Vì vậy, nho nhỏ Bắc Xuyên huyện Trình gia, ngắn ngủn hai ngày, hội tụ một nhóm lớn Chân Đạo cường giả.

Chân Đạo tam trọng liền có năm người, Giang Châu Mục la Trần Giang, bốn đại tông môn tất cả một vị.

Chân Đạo nhị trọng lại càng là có hơn mười người, bốn đại tông môn, Giang Châu châu phủ đều xuất động hai người trở lên.

Những Chân Đạo này cường giả, đem Trình gia trong trong ngoài ngoài đều lật ra một lần, gần như đào sâu ba thước.

Bọn họ xác định mất đen lão nhân thân phận, La Phàm cùng đại hắc ngưu nói là sự thật, đích thực là về Ma La Giáo.

Về phần chiến đấu dấu vết, vốn chính là đại hắc ngưu cùng mất đen lão nhân chiến đấu nhiều lần, La Phàm lấy ra quốc khí thánh chỉ một kích liền đã diệt

mắt đen lão nhân, không có gì chiến đấu dấu vết, còn có đại hắc ngưu xử lý, những Chân Đạo này cường giả tự nhiên không có nhìn ra mắt đen lão nhân chân chính nguyên nhân cái chết.

Mắt đen lão nhân thân phận là xác định, thế nhưng, có quan hệ Ma La Giáo võ giả mạnh mẽ, lại là cực nhỏ cực nhỏ, chỉ có chút dấu vết để lại.

Rất khó xác định, Giang Châu cảnh nội là chỉ có mắt đen lão nhân một người, vẫn có nó Ma La Giáo của hắn võ giả.

Hoặc là nói, nếu Giang Châu cảnh nội có cái khác Ma La Giáo võ giả, lại không có mạnh mẽ tìm đến bọn họ.

Trình Tuyền chỉ là mắt đen lão nhân thu nhận đệ tử, còn tiếp xúc không được Ma La Giáo thành viên khác, nếu muốn truy tra Ma La Giáo những võ giả khác, còn phải từ mắt đen lão nhân vào tay.

Vì vậy, từng cái một truy tung cao thủ, tại toàn bộ Bắc Xuyên huyện triển khai cực kỳ chặt chẽ cùng tra xét, công phu không phụ lòng người, tháng 7 ngày 7,

Rốt cục truy xét đến một chút tung tích.

Kế tiếp sự tình liên tương đối đơn giản, dọc theo dấu chân một đường truy tra, rồi đi Bắc Xuyên huyện, xuyên qua Thanh Hà Quận, lại xuyên qua Đông Lâm Quận, cuối cùng truy xét đến Đông Lâm Quận cùng Giang Châu Bắc Bộ bốn quận một trong Huyền Môn quận ở giữa thương Thanh Sơn mạch bên trong.

Tại thương Thanh Sơn mạch, có quan hệ Ma La Giáo võ giả tung tích, dần dần nhiều hơn, này làm tất cả thế lực truy tung những cao thủ tinh thần chấn động, Ma La Giáo võ giả che dấu cứ điểm, tám chín phần mười ngay tại thương Thanh Sơn mạch.

Đây là một cái làm cho người ta phần khởi phát hiện.

Cho tới nay, Ma La Giáo võ giả ẩn núp trong bóng tối, thần long thấy đầu không thấy đuôi, làm loạn thời điểm đột nhiên xuất hiện, tiêu thất về sau vô ảnh vô tung, làm cho không người nào từ truy tra lên.

Nhưng lúc này đây, bởi vì La Phàm nguyên nhân, phát hiện Ma La Giáo mắt đen lão nhân, lại còn nhất cử đem mắt đen lão nhân đánh chết, để cho hắn chưa kịp xử lý hậu sự, vì vậy, bị tất cả thế lực lớn truy tung những cao thủ, một chút truy xét đến Ma La Giáo võ giả chỗ ẩn dấu.

Cuối cùng, tất cả thế lực truy tung cao thủ xác định, Ma La Giáo che dấu cứ điểm ở vào Hắc Phong Nhai, lại còn, căn cứ xuất nhập dấu vết đến xem, chỉ ít có chín người, đều là Chân Đạo cường giả, cụ thể tu vi khó có thể xác định.

Giang Châu Mục la Trần Giang biết được tin tức, lập tức làm ra quyết định, đánh Hắc Phong Nhai.

La Trần Giang phán đoán, Ma La Giáo đã có gần trăm năm không có tại Giang Châu hoạt động, ở vào Giang Châu Ma La Giáo võ giả số lượng hẳn là không nhiều lắm, thực lực cũng hẳn không phải là rất mạnh, hiện tại thừa dịp đối phương còn không biết quan phủ đã truy xét đến bọn họ che dấu, hẳn là quyết đoán xuất thủ, nhất cử giết chết.

Tại la Trần Giang ra mệnh lệnh, bốn đại tông môn đều xuất động cực kỳ lực lượng cường đại.

Thiên Cực Tông, Thanh Vân Tông, Nhật Nguyệt Tông Tông chủ tự mình xuất động, tất cả mang hai vị Chân Đạo tam trọng, năm vị Chân Đạo nhị trọng.

Huyền Dương Tông đại trưởng lão Triệu Hồng Thành dẫn đội, khác mang hai vị Chân Đạo tam trọng, bảy vị Chân Đạo nhị trọng.

Giang Châu châu phủ, châu Mục la Trần Giang dẫn đội, mang một vị Chân Đạo tam trọng, năm vị Chân Đạo nhị trọng.

Tháng 7 1 ngày 2, tổng cộng bốn mươi một vị Chân Đạo cường giả, trong đó Chân Đạo nhị trọng 27 người, Chân Đạo tam trọng mười một người, Chân Đạo tứ trọng ba người, tập kích Hắc Phong Lĩnh.

Hắc Phong Lĩnh, Ma La Giáo võ giả vừa vạn chín người, Chân Đạo ngũ trọng một vị, Chân Đạo tứ trọng hai vị, Chân Đạo tam trọng sáu vị, nhân số tuy ít, thực lực cực kỳ cường đại.

Giang Châu châu phủ, bốn người của đại tông môn mấy tuy nhiều, nhưng đối mặt Ma La Giáo chín vị võ giả, tuy chiến đánh lên chi lợi, lại cũng không có bao nhiêu ưu thế.

Thẳng đến, Giang Châu Mục la Trần Giang té ra thánh chỉ, Đại Việt Vương Triều long vận hóa thành một đầu dài Long Phi Thiên, một kích đem kia Chân Đạo ngũ trọng Ma La Giáo trưởng lão trọng thương, Ma La Giáo mới hoàn toàn rơi vào hạ phong.

Một trận chiến này, đánh cho sơn băng địa liệt, đánh cho nhật nguyệt vô quang, Hắc Phong Nhai cũng bị khủng bố lực công kích đánh thành hai nửa.

Ma La Giáo chín người, tại đây đánh một trận, toàn quân bị diệt, một cái cũng không có thể đào tẩu.

Giang Châu châu phủ, bốn đại tông môn bên này, cũng có năm người bỏ mình, hơn mười người bị thương, toàn bộ Giang Châu chấn động.

Một ngày này, ngay tại Hắc Phong Nhai đánh cho thiên băng địa liệt thời điểm, Huyền Dương Tông La Phàm tu vi đạt đến Võ Đạo tứ trọng đỉnh phong.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: 1 sợi ánh sáng nhạt

Hắc Phong Nhai, máu tươi khắp nơi.

Phượng viên hơn mười dặm, một mảnh bura bãi.

Trận này kinh thiên động địa chiến đấu kết thúc, toàn bộ Giang Châu, trên trăm năm qua, cũng không có phát sinh qua như thế đại quy mô quyết chiến.

Thậm chí, cho dù là trăm năm trước Ma La Giáo võ giả làm loạn Giang Châu thời điểm, đều chưa từng từng có như thế đại quy mô quyết đấu.

Một lần đánh chết Ma La Giáo chín vị Chân Đạo cường giả, trong đó lại càng là có một vị Chân Đạo ngũ trọng trưởng lão, đây là trước đó chưa từng có đại thắng lợi.

Nhưng...

Chiến đấu qua đi, lại không mấy người cao hứng được lên.

Bỏ mình trong năm người, Huyền Dương Tông một người, Thanh Vân Tông một người, Giang Châu châu phủ ba người.

Năm người đều là Chân Đạo nhị trọng tu vi, Giang Châu châu phủ Chân Đạo nhị trọng võ giả số lượng ít nhất, bỏ mình lại tối đa, có thể thấy bọn họ liều đến tàn nhẫn nhất.

Ma La Giáo nói cho cùng, là đại vượt triều đình cừ địch, quan phủ nên tiêu diệt, Giang Châu châu phủ võ giả tại triều đình làm quan, liều mạng là điều nên làm.

Huyền Dương Tông, Thanh Vân Tông cũng đều liều chết một người, có thể thấy trong chiến đấu cũng không có lùi bước, đem hết toàn lực tại chiến đấu.

Về phần Thiên Cực Tông, Nhật Nguyệt Tông, đều không có người nào bỏ mình, trong chiến đấu muốn kẻ dối trá một ít, bất quá bọn họ cũng không phải không có xuất lực, người trọng thương không ít.

Như Thiên Cực Tông Tông chủ Vô Cường Tôn, tuy đưa hãn phụ thân Vô Bại Thiên chết trách tội đến trên người Triệu Đăng Ma, nhưng cũng không có triệt để chính là không chẳng phân biệt được, đối với Ma La Giáo võ giả hãn cũng thù hận được hung ác, chiến đấu bên trong mười phần ra sức.

Ma La Giáo một vị Chân Đạo tứ trọng cường giả, chính là đã chết tại thủ hạ của hãn, nhưng hãn cũng bỏ ra không trả giá thật nhỏ, lồng ngực bị một kiếm xuyên thấu, trong thời gian ngắn thương thế rất khó khôi phục.

Nhận được nặng nhất, là thuộc về Giang Châu Mục la Trần Giang, tuy dùng thánh chỉ đã thương nặng Ma La Giáo Chân Đạo ngũ trọng trưởng lão, nhưng Chân Đạo ngũ trọng dù sao cũng là Chân Đạo ngũ trọng, trọng thương trạng thái, thực lực cũng cực kỳ đáng sợ.

La Trần Giang mặc dù tại đám người cường hãn người dưới sự trợ giúp cuối cùng đem kia Chân Đạo ngũ trọng Ma La Giáo trưởng lão chém giết, lại cũng bỏ ra một đầu cánh tay giá lớn.

Thương vong thảm như vậy trọng, một trận chiến này tuy đại thắng, tự nhiên cũng rất khó cao hứng trở lại.

Giang Châu Mục la Trần Giang đứng ở trên trời, cánh tay trái của hãn trống rỗng, ánh mắt nhìn bốn phía một mảnh bura bãi, sau đó hướng Đại Việt Vương đều chỗ phương hướng, hơi hơi khom người.

"Thần Giang Châu Mục la Trần Giang, trấn thủ Giang Châu năm mươi năm, cuối cùng không phụ hoàng ân, tại Giang Châu bốn đại tông môn hiệp trợ, quá tiêu diệt Giang Châu cảnh nội Ma La Giáo yêu tà."

Đứng dậy, la Trần Giang lại tự nói một câu: "Lão sư, mối thù của ngươi, học sinh thay ngươi báo."

La Trần Giang lão sư, là trăm năm trước Giang Châu Mục 'Phó đình sinh', lúc ấy Ma La Giáo làm loạn Giang Châu, phó đình sanh ở tiêu diệt toàn bộ Ma La Giáo võ giả trong quá trình chết.

Bốn đại tông môn, cũng đều có đám tiền bối tại Ma La Giáo võ giả trong tay đã bị thua thiệt, lúc này đem Giang Châu cảnh nội Ma La Giáo võ giả một mẻ hết gọn, bọn họ trong lòng cũng là một phen phiền muộn.

Bọn họ cùng la Trán Giang đồng dạng, từng cái một lảo đảo, hi vọng những cái kia chết ở Ma La Giáo võ giả trong tay đám tiền bối, trên trời có linh, có thể biết hôm nay, Ma La Giáo bỏ ra giá lớn.

Huyền Dương Tông đại trưởng lão Triệu Hồng Thành, khoe miệng tràn lấy máu tươi, hắn đang đứng tại Hắc Phong Nhai ngay phía trên trên không trung.

Hắc Phong Nhai bị lực lượng kinh khủng phá vỡ, hóa thành hai nửa, chính giữa hình thành một đầu sâu không thấy đáy khe nứt.

Triệu Hồng Thành và những người khác cảm giác không sai biệt lắm, đại chiến qua đi, đều muốn lên bờ mình tiền bối, cùng với đồng môn.

Đột nhiên, kia Hắc Phong Nhai bên trong cái kia sâu không thấy đáy trong khe nứt, để lộ ra một đạo ánh sáng nhạt.

Đạo kia ánh sáng nhạt phóng lên trời, chợt lóe lên rồi biến mất, lại không có tránh thoát Triệu Hồng Thành hai mắt.

Triệu Hồng Thành nhất thời thần sắc kinh ngạc, hướng phía dưới phương cái kia sâu không thấy đáy trong khe nứt tỉ mỉ nhìn lại.

Một lát sau, lại có một đạo ánh sáng nhạt từ hắc ám khe nứt chỗ sâu trong lộ ra mà ra.

Triệu Hồng Thành hô to một tiếng: "Hắc Phong Nhai, dường như có đồ vật gì."

Triệu Hồng Thành thanh âm, hấp dẫn mọi người chú ý, vô luận là bản thân bị trọng thương đang tại chữa thương, hay là bị thương giác khinh đang tại xử lý đồng môn thi thể,

Nghe vậy đều hướng Triệu Hồng Thành nhìn lại.

...

Huyền Dương Tông.

Một đội Chân Đạo cường giả trở lại, bọn họ từ thiên không bên trong phi hành mà đến.

Cầm đầu hai người, là Chiến Đường Đường chủ Dur Chiến Thiên, Hình đường Đường chủ Phương Thiết Sơn.

Phía sau bốn người, theo thứ tự là ngoại môn bốn nhà bốn vị Đường chủ.

Bốn vị Đường chủ, mang một bộ cánh cứu thương, trên cánh cứu thương mặt nằm một người, trên người huyết nhục mơ hồ, sớm đã khí tuyệt thông qua khuôn mặt nhìn ra được, là Truyền Công Đường trưởng lão Chu Diễn Triều.

Đại trưởng lão Triệu Hồng Thành, cùng Chiến Đường hai vị Chân Đạo nhị trọng trưởng lão, vẫn còn ở Hắc Phong Nhai xử lý sự tình, Dur Chiến Thiên đám người, trước đem Chu Diễn Triều thi thể đưa về tông môn.

Một vị Chân Đạo nhị trọng trưởng lão chết, đây đối với Huyền Dương Tông tuyệt đối là kiện đại sự, Chu Diễn Triều tin người chết rất nhanh truyền ra, toàn bộ tông môn trên dưới, không khỏi chấn kinh.

Tại rất nhiều đệ tử trong mắt, Chân Đạo cường giả, có được Phi Thiên năng lực, quả thật tới Vô Ảnh đi vô tung, vừa ra tay sơn băng địa liệt, thực lực cường đại cỡ nào, lại còn kéo dài tuổi thọ, có thể sống mấy trăm năm, gần như chính là Thần Tiên bên trong người.

Nhưng mà, Chu Diễn Triều chết lại là cho bọn họ lên bài học, coi như là Chân Đạo cường giả, đó cũng là sẽ chết, thế giới này, rất không an toàn.

Liền ngay cả Chân Đạo cường giả cũng có thể bị giết chết, Võ Đạo võ giả kia lại càng không cần phải nói, gặp được nguy hiểm vứt bỏ tánh mạng lại càng là bình thường bất quá.

Nếu muốn sống được lâu một chút, nhất định phải càng thêm nỗ lực tu luyện, đề thăng tu vi, tăng thực lực lên, lại còn, còn phải ít gây chuyện tình, điều này làm cho một ít tính cách bá đạo đường hoàng đệ tử, thu liễm rất nhiều.

La Phàm làm là Tông chủ đệ tử thân truyền, rất nhanh liền đã biết tin tức này, trong nội tâm mười phần bị phẫn.

Tiến nhập Huyền Dương Tông, đối với hắn hảo cũng không có nhiều người, hắn sư tôn Cố Mệnh Thu tính một cái, Thanh Hà Đường trưởng lão Trịnh Tinh Hà cũng coi như một cái, trừ đó ra, liền chỉ có Truyền Công Đường trưởng lão Chu Diễn Triều.

Tu luyện nguyên dương chân mạch bí quyết, là Chu Diễn Triều dạy bảo La Phàm.

Đem Cung Chân Thuần bắt giữ quay về Huyền Dương Tông, tại Trưởng Lão Hội nghị, Chu Diễn Triều kiên định đứng ở La Phàm một bên, thay La Phàm nói không ít, lại còn, cũng thay La Phàm ngăn lại qua Phương Lệ Minh công kích.

Tại La Phàm trong nội tâm, Chu Diễn Triều là một cái người tốt.

"Ma La Giáo."

La Phàm trong nội tâm, hơi hơi lạnh lẽo.

Tại Bắc Xuyên huyện Trình gia, La Phàm tuy cùng Ma La Giáo võ giả lần đầu tiên giao thủ, nhưng đối với Ma La Giáo, lại cũng không có sản sinh cừu hận gì.

Nhưng lúc hần nghe được Chu Diễn Triều tin người chết, đối với cừu hận của Ma La Giáo, lần đầu tiên tuôn ra.

"Về sau nếu có thực lực, sẽ làm cho Ma La Giáo từ thế gian xoá tên!" La Phàm thầm nghĩ trong lòng.

Huyền Dương Tông trắng trợn cử hành Chu Diễn Triều tang lễ, liên tiếp mấy ngày, Huyền Dương Tông trên dưới, đều ở vào một loại bi thương trong không khí.

Tháng 7 ngày 18, Chu Diễn Triều nhập chôn cát, linh vị cung cấp nhập từ đường.

Tháng 7 19 ngày, Huyền Dương Tông nội môn ngoại môn, tu vi tại Võ Đạo ngũ trọng, lục trọng võ giả, toàn bộ đều hội tụ tại Huyền Dương quảng trường.

Bọn họ từng cái một hai mặt nhìn nhau, không biết tông môn đem bọn họ triệu tập lại, đến cùng chuyện gì xảy ra.

Huyền Dương ngoài điện, Chiến Đường Đường chủ Dư Chiến Thiên, nhìn nhìn đông đảo đệ tử, sắc mặt sóng dậy.

Hình đường trường lão Phương Lệ Minh đi đến Dư Chiến Thiên bên cạnh, nói: "Dư Trưởng Lão, La Phàm tuy là Võ Đạo tứ trọng, nhưng thực lực cũng không tại Võ Đạo ngũ trọng, cũng có thể tham gia lần này nhiệm vụ."

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Tiểu 0 thế giới

Dư Chiến Thiên nhìn Phương Lệ Minh liếc một cái, nói: "La Phàm là Tông chủ đệ tử thân truyền, Tiểu Thiên Thế Giới có rất lớn nguy hiểm, để cho hần tiến đến, không ổn đâu!"

Phương Lệ Minh nói: "Tiểu Thiên Thế Giới, gặp nguy hiểm cũng có kỳ ngộ a, như Tông chủ không có bề quan, nhất định sẽ để cho La Phàm cũng đi lang bạt một bà, hần tư chất không phải là rất tốt, nói không chừng tại Tiểu Thiên Thế Giới có chỗ kỳ ngộ, tương lai liền có thể đột phá Chân Đạo nữa nha."

Dư Chiến Thiên ngẫm lại, cảm giác Phương Lệ Minh đối với La Phàm sẽ không có cái gì tốt tâm, nhưng lời này lại lại vẫn còn có chút đạo lý.

Dư Chiến Thiên nói: "Ta đi tìm La Phàm nói chuyện, đi cùng không đi, để cho bản thân hần quyết định."

Dư Chiến Thiên hướng Tông chủ phủ đệ mà đi.

Phương Lệ Minh nhìn nhìn Dư Chiến Thiên biến mất bóng lưng, hơi hơi hít hít mắt, thầm nghĩ: "La Phàm, người để ta tại tất cả trường lão trước mặt mất hết thể diện, mà lại để ta bị Tông chủ răn dạy, lão phu tại Tiểu Thiên Thế Giới chuẩn bị lên một phần đại lễ, người có thể ngăn vạ đừng không đi a!"

Nghĩ đến, Phương Lệ Minh hướng trên quảng trường các đệ tử nhìn thoáng qua.

Những Võ Đạo này ngũ trọng, lục trọng trong hàng đệ tử, một cái trong đó chính là Phương gia thiên tài hậu bối.

Phương đại trưởng, Võ Đạo lục trọng hậu kỳ tu vi, ca ca của Phương Thiếu Thường, Phương Lệ Minh tôn từ.

Phương đại trưởng cảm ứng được Phương Lệ Minh mục quang, nhìn sang, hai người mục quang đúng rồi liếc một cái, phương đại trưởng trong mắt hiện lên một đạo phong mang, hơi hơi gật đầu.

"Gia gia, người yên tâm, chỉ cần La Phàm tiểu tử kia tiến vào Tiểu Thiên Thế Giới, ta nhất định khiến hần rút cuộc vô pháp từ Tiểu Thiên Thế Giới xuất ra!"

"Dám đánh ta đệ đệ, dám tổn hại ông nội của ta tôn nghiêm, La Phàm, ở trong Tiểu Thiên Thế Giới, bản thiếu gia sẽ để cho ngươi chết không có chỗ chôn."

Phương đại thường trong mắt phong mang, cực kỳ mãnh liệt.

Tông chủ phủ đệ.

Chiến Đường Đường chủ Dur Chiến Thiên gặp được La Phàm.

"Tiểu Thiên Thế Giới?"

La Phàm nghe xong Dur Chiến Thiên vấn đề, trong nội tâm kinh ngạc, hỏi: "Tiểu Thiên Thế Giới là cái gì?"

Lấy La Phàm xuất thân, tự nhiên biết Tiểu Thiên Thế Giới là cái gì, bất quá, hiện tại thân phận của hắn là Huyền Dương Tông đệ tử, tiền Huyền Dương Tông lúc trước thân phận là lang thang vô gia, theo đạo lý hắn là không biết Tiểu Thiên Thế Giới, cho nên vừa hỏi.

Dur Chiến Thiên nói: "Chúng ta chỗ thế giới, gọi đại thế giới, thiên địa rộng lớn, quy tắc hoàn chỉnh, tại đại thế giới, còn có một ít Tiểu thế giới, đối với đại thế giới mà nói, Tiểu thế giới diện tích rất nhỏ, lại còn quy tắc không hoàn chỉnh, sẽ có các loại kỳ dị hình dạng.

Nói thí dụ như, trong tiểu thế giới, khả năng vẫn luôn là Hắc Dạ, cũng có thể vẫn luôn là ban ngày, khả năng trên trời có mấy cái thái dương, cũng có thể trên trời có mấy cái ánh trăng, thậm chí còn có một ít đại thế giới bên trong không tồn tại kỳ lạ địa hình.

Bởi vì loại thế giới này tương đối nhỏ, lại còn cùng đại thế giới có rất lớn chỗ bất đồng, cho nên xưng là Tiểu Thiên Thế Giới, Tiểu Thiên Thế Giới bên trong mặc dù có các loại kỳ dị hiện tượng, nhưng là sẽ có sinh mệnh tồn tại, cũng sẽ có linh dược sinh trưởng.

Lại còn, tuyệt đại đa số trong tiểu thế giới, không có nhân loại sinh tồn, cho nên, bên trong nếu có linh dược, bảo bảo... Loại bảo vật, là ở vào không bị khai thác trạng thái, như là vận khí tốt, ở trong Tiểu Thiên Thế Giới sẽ có rất lớn thu hoạch.

Bất quá, Tiểu Thiên Thế Giới cũng có lớn có nhỏ, bình thường mà nói, Tiểu Thiên Thế Giới càng lớn, sinh ra bảo vật cũng càng nhiều, càng cao cấp, có thể tiến nhập vô gia tu vi hạn chế cũng càng cao.

Lần này tại Hắc Phong Nhai phát hiện Tiểu Thiên Thế Giới, chỉ có thể đủ cho phép Vô Đạo thất trọng phía dưới vô gia tiến nhập, tu vi một đạt tới Vô Đạo thất trọng, liền sẽ bị Tiểu Thiên Thế Giới quy tắc chỗ ngăn cản, bên trong bảo vật cấp bậc có hạn, bất quá, thế nào có hạn, đối với Vô Đạo cảnh giới vô gia hắn là còn là có thêm rất cao giá trị.

La Phàm, Tiểu Thiên Thế Giới bên trong bởi vì có sinh mạng tồn tại, sẽ có nhất định nguy hiểm, những cái kia sinh mệnh có thể là yêu thú, có thể là một ít hình thù kỳ quái chủng tộc, cho nên kỳ ngộ cùng nguy hiểm là cùng tồn tại, hiện tại tông môn phái ra Vô Đạo ngũ trọng, lục trọng đệ tử tiến nhập Hắc Phong Nhai ở dưới Tiểu Thiên Thế Giới thăm dò, ngươi có bằng lòng hay không tiến nhập trong đó thám hiểm?"

La Phàm tự nhiên rõ ràng Tiểu Thiên Thế Giới chỗ tốt, nhất là đối với La Phàm mà nói, cường tráng thể cường huyết linh dược rất khó khăn tìm,

Mà Tiểu Thiên Thế Giới, bởi vì là lần đầu tiên khai phát, bên trong có khả năng sẽ xảy ra mọc ra đại lượng linh dược.

La Phàm có ý suy tư một lát, nói: "Ta đi."

Dur Chiến Thiên nói: "Ngươi tuổi trẻ khí thịnh, nhiệt huyết phương vừa, ta liền biết đối mặt kỳ ngộ, ngươi sẽ không co dúi, bất quá ta được nhắc nhở ngươi một câu, nguyên bản lần này thăm dò Tiểu Thiên Thế Giới nhiệm vụ, là thuộc tính Vô Đạo ngũ trọng, lục trọng đệ tử, không bao gồm ngươi, ta cũng không nghĩ tới ngươi.

Bất quá, Hình đường trưởng lão Phương Lệ Minh lại là nhắc nhở ta, thực lực của ngươi không tại Vô Đạo ngũ trọng, cũng có thể tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới, Phương Lệ Minh bởi vì ngươi mà mặt đại mất, ta cảm giác hắn đề cử ngươi, cũng không phải đối với ngươi xuất phát từ cái gì tốt tâm, cho nên...

Tiến vào Tiểu Thiên Thế Giới, ngươi tốt nhất là không muốn thoát ly đội ngũ một mình hành động, lại còn phải cẩn thận Phương gia đệ tử, tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới trong hàng đệ tử, Phương gia có cái đệ tử gọi phương đại thường, Vô Đạo lục trọng hậu kỳ tu vi, nhưng thực lực lại không kém hơn Vô Đạo lục trọng đỉnh phong."

La Phàm hướng Dur Chiến Thiên khẽ gật đầu, nói: "Đa tạ Dur đường chủ nhắc nhở, cái này phương đại thường, cùng Phương Thiếu Thường là huynh đệ sao?"

Dur Chiến Thiên nói: "Thân huynh đệ, bọn họ đều là Phương Lệ Minh tôn tử."

La Phàm nhủ mảy, liền Dur Chiến Thiên cũng nhìn ra được Phương Lệ Minh là không có hảo ý, La Phàm tự nhiên sẽ không đem Phương Lệ Minh hướng chỗ tốt nghĩ.

Tiểu Thiên Thế Giới, đây chính là một khác một mảnh không gian, đến đó bên trong, thân phận gì cũng không có tác dụng, cũng không có ai tiến vào quản lý, hết thảy đều là nắm tay vì đại.

Phương Lê Minh cố ý hướng Dư Chiến Thiên nhắc tới chính mình, nếu là không có cái gì tính kế, đó chính là thật sự có quý.

La Phàm đi theo Dư Chiến Thiên đi tới Huyền Dương quảng trường, tiến nhập Võ Đạo ngũ trọng, lục trọng đệ tử xếp thành hàng.

Hắn là trong đội ngũ duy nhất Võ Đạo tứ trọng đệ tử.

Bất quá, xuất phát từ La Phàm Tông chủ đệ tử thân truyền thân phận, cùng với La Phàm đã đánh bại Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong chiến tích, cũng không có đệ tử đối với La Phàm gia nhập mà có cái gì dị nghị.

Dư Chiến Thiên đứng ở đội ngũ phía trước, nói: "Mọi người khả năng trong nội tâm đều tại nghi vấn, đem các ngươi tụ họp cùng một chỗ làm cái gì, mấy ngày này, Giang Châu châu phủ, bốn đại tông môn các cường giả, cùng Ma La Giáo võ giả tại thương Thanh Sơn mạch Hắc Phong Nhai đánh một trận, quá tru Ma La Giáo võ giả.

Chiến đấu kịch liệt đem Hắc Phong Nhai phân tách thành hai nửa, tại khe nứt kia dưới đáy, phát hiện một cái Tiểu Thiên Thế Giới, bởi vì bốn đại tông môn hiệp trợ quan phủ vây quét Ma La Giáo võ giả có công, đem Tiểu Thiên Thế Giới này trao do chúng ta Giang Châu bốn đại tông môn thăm dò.

Tiểu Thiên Thế Giới này, chỉ có thể tiến nhập Võ Đạo thất trọng trở xuống võ giả, các ngươi, chính là bốn tông tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới thăm dò người, đến Tiểu Thiên Thế Giới, bốn đại tông môn đệ tử hội tụ một nhà, không người giám thị, lẫn nhau trong đó xuất hiện sát lục sự tình mười phần bình thường.

Cho nên, tiến vào Tiểu Thiên Thế Giới, các ngươi chỉ có thể là tránh một mình hành động, an toàn vì, cho dù là muốn tách ra tìm kiếm cơ duyên, cũng phải phân thành từng cái một đội ngũ, không muốn cho cái khác tông môn đệ tử thời cơ lợi dụng, ở trong Tiểu Thiên Thế Giới ném đi tánh mạng, hiểu không!"

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Thiên Cực Tông khiêu khích

Nghe xong lời của Dư Chiến Thiên, những Võ Đạo này ngũ trọng, lục trọng đệ tử, có hưng phấn, có kinh sợ lo.

Đây là một cái nguy hiểm cùng kỳ ngộ cùng tồn tại nhiệm vụ, vận khí tốt, sẽ có đại thu hoạch, vận khí không tốt, khả năng liền mệnh đều vứt bỏ.

Có người thích phấn đấu, hiểm trung cầu thắng, tự nhiên hưng phấn, có người thích an ổn, sợ hãi mạo hiểm, tự nhiên kinh sợ lo.

Bất quá, đây là tông môn an bài nhiệm vụ, không thể không đi, chúng đệ tử cùng kêu lên đáp: "Vâng, Dư đường chủ."

Dư Chiến Thiên nói: "Lời nói thừa thãi, bốn tọa đừng nói, các ngươi ở trong Tiểu Thiên Thế Giới thu hoạch, là các ngươi mạo hiểm dùng tánh mạng đổi lấy, toàn bộ thuộc về chính các ngươi, nhưng các ngươi nộp lên cho tông môn, có thể đạt được điểm cống hiến.

Sau đó các ngươi dùng điểm cống hiến học được cao cấp hơn công pháp, cao cấp hơn vũ kỹ, cũng có thể dùng điểm cống hiến bái sư trưởng lão môn hạ, từ ngoại môn đệ tử trở thành nội môn đệ tử, hiện tại... Trèo lên xe xuất phát!"

Quảng trường một bên, ngừng hơn hai mươi chiếc thú xe.

Một cỗ thú xe, có thể kéo hai mươi người, do tông môn chấp sự lái xe.

Huyền Dương Tông ngoại môn Võ Đạo ngũ trọng, lục trọng đệ tử số lượng đông đảo, liền có hơn bốn trăm người, nội môn Võ Đạo ngũ trọng, lục trọng đệ tử, liền tương đương với ngoại môn số lẻ, tổng cộng thêm vào tiếp cận 500 người bộ dáng, cần hơn hai mươi chiếc thú xe mới kéo đến xuống.

Mỗi một cỗ thú xe, đều do Võ Đạo bát trọng, cửu trọng tông môn chấp sự điều khiển, rời đi Huyền Dương Tông, hướng thương Thanh Sơn mạch mà đi.

Dư Liên Sơn mang theo ngoại môn bốn đường đường chủ, ở trên trời phi hành, một đường hộ tống.

Huyền Dương Tông cự ly thương Thanh Sơn mạch tương đối xa xôi, đoàn xe đi cả ngày, mới đến thương Thanh Sơn mạch ngoại vi.

Tại thương Thanh Sơn mạch ngoại đồng thanh thị trấn ở một đêm, ngày thứ hai, đoàn xe tiếp tục lên đường, tiến nhập thương Thanh Sơn mạch.

Trước mắt phương đã không còn đại đạo, thú xe vô pháp tiến lên, chúng đệ tử đều hạ xuống thú xe, bộ hành tiến nhập thương Thanh Sơn mạch chỗ sâu trong, chạy tới Hắc Phong Nhai.

Đến Hắc Phong Nhai, tiếp cận giữa trưa.

Cự ly cùng Ma La Giáo đại chiến, đã qua tám ngày, nhưng như trước có thể từ phương viên hơn mười dặm một mảnh bura bãi đó có thể thấy được ngày ấy đại chiến chỉ kịch liệt.

Dưới đất là từng mảnh từng mảnh thật sâu khe nứt, từng khóa đại thụ ngã xuống đất, một ít sơn phong, nửa cái đỉnh núi cũng không còn, phương viên hơn mười dặm, khắp nơi đều là phá toái thạch khối cùng cây cối tàn cảnh.

Nhất là Hắc Phong Nhai, bị chia làm hai nửa, chính giữa một đầu to lớn khe nứt, xâm nhập lòng đất.

Tại khe nứt kia chỗ sâu trong, có một cái tản ra ánh sáng nhạt không gian lỗc xoáy, chính là đi thông cửa vào Tiểu Thiên Thế Giới.

Nguyên bản, Hắc Phong Nhai khe nứt cũng không phải quá lớn, thế nhưng, Triệu Hồng Thành phát hiện khe nứt chỗ sâu ánh sáng nhạt về sau, chúng Chân Đạo cường giả liên cộng đồng xuất thủ, đem cái khe này triệt để oanh mở, lại còn, dùng thạch khối tu ra một đầu nổi thẳng khe nứt dưới đáy bậc thang.

Hắc Phong Nhai phụ cận, đã tụ tập một mảnh lớn tuổi trẻ võ giả, tu vi cũng là Võ Đạo ngũ trọng, lục trọng không đợi, nhưng nhân số lại là nếu so với Huyền Dương Tông nhiều không ít, chừng hơn sáu trăm người.

Này hơn sáu trăm tuổi trẻ võ giả, đều mặc lấy Thiên Cực Tông đệ tử phục, phía trước có Thiên Cực Tông Chân Đạo trưởng lão đứng thẳng.

Thấy được Huyền Dương Tông đệ tử tới, Thiên Cực Tông đệ tử đều nhìn lại.

"Xuyyyyyy...!"

Một hồi khinh thường tiếng đùa cợt âm từ Thiên Cực Tông đệ tử truyền đến, lại còn bực tức lấy một ít cười nhạo.

Thiên Cực Tông, Huyền Dương Tông ở giữa cừu hận rất sâu, đệ tử trong đó cũng thù địch lẫn nhau.

Đối với Huyền Dương Tông đệ tử, Thiên Cực Tông đệ tử tự nhiên là xì mũi coi thường.

Này làm Huyền Dương Tông các đệ tử giận dữ, một hồi tiếng hừ lạnh vang lên, đối với Thiên Cực Tông đệ tử trợn mắt nhìn.

"Một đám phế vật!"

Thiên Cực Tông, có người khinh thường quát lạnh một tiếng, cười nhạo âm thanh lại càng là nhiệt liệt.

"Một đám cay gà!"

Huyền Dương Tông trong hàng đệ tử, có người mắng to, không cam lòng yếu thế.

Mặc dù tại đối với Ma La Giáo vấn đề, Huyền Dương Tông, Thiên Cực Tông đều đứng ở đồng nhất lập trường, nhưng cũng không đại biểu hai tông quan hệ hòa hảo.

Hiện tại đã không còn Ma La Giáo võ giả uy hiếp,

Hai cái tông môn Chân Đạo trưởng lão đều từng cái một nhìn đối phương không vừa mắt, chớ nói chi là những cái này hậu bối đệ tử.

Hai bên Chân Đạo trưởng bối, cũng không có ngăn lại, chỉ cần hai bên không đánh nhau, liền không tính chuyện này.

Có Chân Đạo trưởng bối, những đệ tử này cũng chính là mắng mắng khẩu chiến mà thôi, tự nhiên không dám động thủ.

Nhật Nguyệt Tông, Thanh Vân Tông cũng có Chân Đạo trưởng lão, từ khi phát hiện Hắc Phong Nhai ở dưới Tiểu Thiên Thế Giới, bốn đại tông môn liền một mực có Chân Đạo cường giả gác.

Bởi vì Tiểu Thiên Thế Giới này ở vào Hắc Phong Nhai, bốn đại tông môn đem nó đặt tên là 'Đám gió đen Tiểu thế giới'.

Hôm nay, là tháng 7 20 ngày, bốn đại tông môn ước định cộng đồng thăm dò đám gió đen Tiểu thế giới, Thiên Cực Tông, Huyền Dương Tông đệ tử đã đến, Nhật Nguyệt Tông, Thanh Vân Tông vẫn còn ở trên đường, còn phải chờ đợi một đoạn thời gian.

Căn cứ ước định, muốn bốn đại tông môn đệ tử toàn bộ đều đến đông đủ, lại thống nhất tiến nhập đám gió đen Tiểu thế giới.

Huyền Dương Tông đệ tử, cách Thiên Cực Tông đệ tử hơn ba mươi mét ngoại địa phương ngồi xuống, chờ đợi Nhật Nguyệt Tông, Thanh Vân Tông đệ tử đến nơi.

Chờ đợi trong quá trình, Huyền Dương Tông, Thiên Cực Tông đệ tử ở giữa miệng pháo tự nhiên là không có ngừng qua.

Một lát sau, Thiên Cực Tông một vị Võ Đạo lục trọng võ giả đứng lên, đi về hướng phía trước, cùng Thiên Cực Tông một vị Chân Đạo trưởng lão xin chỉ thị một chút.

Kia Chân Đạo trưởng lão gật gật đầu.

Thiên Cực Tông Võ Đạo lục trọng võ giả thân sắc đại hỉ, đi tới hai tông đệ tử ở giữa trống trải khu vực, tự nhiên là hấp dẫn ở đây chú ý của mọi người lực.

Hắn tại trống trải khu vực dừng lại, mục quang tại Huyền Dương Tông chúng đệ tử trên người quét qua, trên mặt lộ ra khinh thường tiểu ý, lớn tiếng nói:

"Nhật Nguyệt Tông, Thanh Vân Tông đệ tử còn chưa tới, còn muốn chờ đợi một đoạn thời gian, hai chúng ta tông đệ tử khó được chạm mặt, thay vì nhân rồi vô sự, ngoài miệng khẩu chiến, không bằng tới điểm thật sự, hai tông đệ tử hôm nay phân ra cái cao thấp.

Ta là vệ thiên một, năm nay mười bảy tuổi, Võ Đạo lục trọng tu vi, hướng Huyền Dương Tông bất kỳ một vị đệ tử phát ra khiêu chiến, nhất quyết thắng bại, Huyền Dương Tông bọn hèn nhất nhóm, các ngươi cái nào cảm giác mình không phải là phế vật, cứ việc xuất ra, đánh với ta một trận!"

Vệ thiên một vừa mới nói xong, Thiên Cực Tông đệ tử đã cao giọng hò hét bắt đầu:

"Vệ sư huynh!"

"Vệ sư huynh!"

Càng có người hô: "Huyền Dương Tông bọn hèn nhất nhóm, có hay không mang đem, xuất ra đánh một trận a!"

Huyền Dương Tông các đệ tử tức giận đến mặt đều tái rồi.

Lúc trước vẫn chỉ là giúp nhau miệng pháo một chút, hiện tại vệ thiên một mục tiếp khiêu chiến, đó là thật sự bắt tay đánh Huyền Dương Tông đệ tử trên mặt tới.

Huyền Dương Tông đệ tử lớn tuổi cũng chỉ là hơn hai mươi tuổi, loại nhỏ liền hai mươi cũng chưa tới, từng cái một tuổi trẻ khí thịnh, sao có thể nhận lấy như thế khiêu khích, không khỏi giận dữ.

Đương nhiên, chiến không chiến, còn phải nghe các trưởng bối ý kiến.

Chúng đệ tử mục quang, nhất thời đều hướng đại trưởng lão Triệu Hồng Thành nhìn sang.

Vệ thiên một khiêu chiến, đã không chỉ là đệ tử đang lúc quyết đấu, mà là hai cái tông môn ở giữa vinh nhục chi tranh, đối phương cũng làm mặt khiêu chiến, Triệu Hồng Thành tự nhiên sẽ không để cho Huyền Dương Tông làm rùa đen rút đầu, gật gật đầu.

"Bên ta đại trưởng, đánh với ngươi một trận!"

Triệu Hồng Thành vừa mới gật đầu, phương đại trưởng liền đứng lên, vội vã muốn biểu hiện ra thực lực của mình.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Bại sự có dư

Lúc này quyết đấu, liên quan tông môn vinh nhục, chính là đại xuất danh tiếng thời cơ tốt.

Phương Đại Thường mặc dù mới là Võ Đạo lục trọng hậu kỳ tu vi, nhưng một thân thực lực cực kỳ không kém, ngoại môn bên trong không ít Võ Đạo lục trọng đỉnh phong, đều không phải là đối thủ của hắn.

Muốn khoe khoang, tự nhiên là trận đầu xuất thủ tốt nhất, cho nên, Phương Đại Thường thấy Triệu Hồng Thành gật đầu đáp ứng, trước tiên liền đứng lên, đoạt lấy cái danh này.

Phương Đại Thường bước đi xuất Huyền Dương Tông đệ tử đội ngũ, cách vệ thiên một còn có 10m trái phải dừng lại, mục quang đầu tiên là tại Thiên Cực Tông chúng đệ tử trên người quét qua, sau đó mới rơi vào vệ thiên một thân.

Phương Đại Thường vỗ vỗ lồng ngực, nói: "Huyền Dương Tông đệ tử Phương Đại Thường, năm nay mười chín tuổi, Võ Đạo lục trọng, đánh với ngươi một trận, để cho ngươi quý xuống gọi cha!"

"Ha ha ha. . . !"

Vệ thiên một cười ha hả, nhìn nhìn Phương Đại Thường trong ánh mắt tràn đầy cười nhạo về, nói: "Nhìn ngươi như vậy có tự tin, vậy chúng ta đánh cuộc, người nào thua, ai liền quý xuống gọi đối phương một tiếng cha, như thế nào?"

"Tốt. . . !"

Huyền Dương Tông Chân Đạo trưởng lão đang muốn ngăn cản, Phương Đại Thường đã vỗ lồng ngực cao giọng đã đáp ứng, quát: "Lão tử còn sợ ngươi sao, ngươi liền chờ quý xuống gọi cha a!"

Phương Đại Thường đều đã đáp ứng, vạn chúng nhìn trừng trừng, đều nghe được rõ ràng, này làm Huyền Dương Tông mấy vị Chân Đạo trưởng lão muốn ngăn cản lời đến bên miệng, lại nuốt trở vào.

Bất quá, bọn họ nhìn nhìn Phương Đại Thường, đều là vẻ mặt lửa giận, Phương Đại Thường này nếu bị thua, làm mất mặt tự mình không sao, một tiếng cha gọi hạ xuống, ngay tiếp theo đem tông môn mặt cũng phải mất hết.

Phương Đại Thường hiển nhiên không có cái này giác ngộ, có cái này đồ ước hán còn đặc ý rất nhiều, hán vỗ bên hông bách bảo nang, nhất thời, một cây thanh sắc bảo thương bay ra, rơi vào trong tay, là chuỗi thượng phẩm bảo thương.

Một cổ cực hạn sắc bén khí tức tán phát, thượng phẩm bảo thương trên tay, Phương Đại Thường khí thế đích xác cường thịnh, giống như tòa hiểm trở Cô Phong thẳng vào Vân Tiêu, có đâm rách thương khung xu thế.

Vệ thiên một lại là mỉm cười, tựa hồ cũng không có đem Phương Đại Thường kia sắc bén khí thế để ở trong mắt.

Hán cũng vỗ bên hông bách bảo nang, một chuỗi hàn quang bảo kiếm bay ra, rơi vào trong tay, là chuỗi thượng phẩm bảo kiếm.

Thượng phẩm bảo kiếm trên tay, vệ thiên một khí thế đồng dạng bạo trướng, sắc bén kiếm thế thiết cát bát phương, bốn phương không khí không gió mà bay, xoắn nát lên.

Vệ thiên một phải tay mang theo thượng phẩm bảo kiếm, tay trái duỗi ra ngón trỏ hướng Phương Đại Thường hơi hơi một móc câu, nói:

"Tuy ngươi có dũng khí đứng ra, đánh với ta một trận, thế nhưng. . . Ha ha, ngươi trong mắt ta như cũ chỉ là phế vật, phế vật, để cho ngươi xuất thủ trước a, nếu không, ngươi liền cơ hội xuất thủ cũng không có!"

Phương Đại Thường tại Huyền Dương Tông điều võ dương oai quan, trong nội tâm hạng gì cao ngạo, nghe xong vệ thiên một, trong nội tâm vô cùng phẫn nộ, trong hai mắt gần như muốn phun ra lửa.

Phương Đại Thường một tiếng rống giận vang lên: "Cuồng vọng. . . Lão tử nhất thương, để cho ngươi quý xuống gọi cha."

Trong khi nói chuyện, Phương Đại Thường liền đang tức giận bên trong đâm ra nhất thương.

Ồ ——

Phương Đại Thường thực lực, đích xác không giống bình thường, một phát này đâm vào hư không một tiếng đâm vang, mũi thương tách ra khí lưu, để lộ ra một thương có thể thấy mãnh liệt phong mang.

Dưới sự phẫn nộ, Phương Đại Thường một kích toàn lực, một thân lực lượng đều dung nhập một phát này, dự vọng đem vệ thiên nhất nhất thương tuyệt sát.

Đối mặt Phương Đại Thường một phát này, vệ thiên một thần sắc thoáng nghiêm túc một ít, nhưng hán khóe miệng nhếch lên độ cong như trước lộ ra khinh thường cùng giễu cợt.

CHÍU...U...U! ——

Vệ thiên vừa ra kiếm.

Trong tay thượng phẩm bảo kiếm lóe lên, liền biến thành một đạo giống như như dải lụa kiếm quang, óng ánh vô cùng.

Một kiếm này, tốc độ nhanh đến cực hạn.

Vô luận là Thiên Cực Tông, hay là Huyền Dương Tông đệ tử, gần như không có ai thấy rõ vệ thiên một kiếm này là như thế nào huy xuất, chỉ cảm thấy đột nhiên một đạo óng ánh kiếm quang liền xuất hiện.

Giờ khắc này, ánh mắt mọi người cũng bị một kiếm này óng ánh mà hấp dẫn, gần như đều đã quên thi triển ra một kiếm này vệ thiên một.

Đây là cực kỳ kinh điển một kiếm.

Cho dù là tương đồng Võ Đạo lục trọng đỉnh phong võ giả,

Thấy được một kiếm này đều cái cổ mát lạnh, phía sau lưng nhất thời toát ra mồ hôi lạnh, trong nội tâm tuôn ra một cổ kinh hãi ý tứ.

Phurong Đại Thường lúc này trong nội tâm liền rất kinh hãi.

Hắn cũng không có thấy rõ, vệ thiên một là như thế nào huy xuất một kiếm này, nhưng lúc hắn thấy rõ này đạo kiếm quang, một kiếm này vậy mà vượt qua đầu thương, dán băng thương lấy một loại nhanh đến cực hạn tốc độ hướng hai tay của hắn cắt qua.

Này làm Phurong Đại Thường trong nội tâm hoảng hốt.

Một kiếm này nếu là thiết thực, hắn đôi bàn tay đều biết bị một kiếm này chặt đứt.

Phurong Đại Thường không cần nghĩ ngợi, không chút do dự hướng phía sau bạo lui, trong tay bảo thương vội vàng vừa thu lại, trở lên vừa mới đương.

Phurong Đại Thường phản ứng, đã cực kỳ nhanh chóng, cơ hồ là chớp mắt trong đó cũng đã hoàn thành.

Thế nhưng, đối với vệ thiên một một kiếm này tốc độ, Phurong Đại Thường động tác còn chưa đủ nhanh!

Hắn không thể thành công đón đỡ một kiếm này.

Phốc ——

Một tiếng phá vang, một vòng máu tươi theo kiếm quang rơi mà ra.

Đồng thời, cùng với Phurong Đại Thường một tiếng rên thảm.

Chỉ thấy Phurong Đại Thường vai phải, một đạo vết kiếm sâu đủ thấy xương, máu tươi tuôn ra mà ra.

Phurong Đại Thường chịu đau nhức kịch liệt, tay run lên, thương phẩm bảo thương liền từ tay phải rơi xuống.

Lúc này, một đạo kiếm quang nhanh chóng mà đến, quét ngang tại băng thương phía trên.

Keng một tiếng, tay trái của Phurong Đại Thường còn không có nắm ổn, bảo thương chân động, cũng đã rời khỏi tay.

Kiếm quang dừng lại, mũi kiếm chỉ tại Phurong Đại Thường cổ họng.

Phurong Đại Thường vai trúng kiếm, binh khí bị đánh rơi, chỉ cần vệ thiên một một kiếm này nhẹ nhàng một đâm, muốn muốn Phurong Đại Thường mệnh.

Một trận chiến này, tuy vẹn vẹn giao thủ một chiêu, vệ thiên một cũng vẹn vẹn ra hai kiếm, Phurong Đại Thường cũng đã thất bại thảm hại.

Vệ thiên một góc treo giễu cợt nụ cười, nói: "Phế vật. . . Quý xuống gọi cha a!"

"Ha ha ha ha. . .!"

"Vậy mà một chiêu liền thất bại, còn tưởng rằng hắn dám ra đây, có bao nhiêu lợi hại đâu, ha ha. . .!"

"Liền Vệ sư huynh một chiêu đều tiếp không được, Huyền Dương Tông cứ như vậy mặt hàng xuất chiến? Quả thật là một đồng phế vật, không có ai sao?"

. . .

Thiên Cực Tông đệ tử, cao giọng cười nhạo lên.

Huyền Dương Tông đệ tử, thì hoàn toàn yên tĩnh, từng cái một cái đầu dài đều thấp xuống, cảm giác trên mặt không ánh sáng.

Phurong Đại Thường chính mình đưa ra như vậy đồ ước, lại bị một chiêu đánh bại, quả thật chính là mất mặt xấu hổ.

Huyền Dương Tông Chân Đạo các trưởng bối, cũng là từng cái một phần nộ rất nhiều, Phurong Đại Thường quả thật thành sự không có, bại sự có dư, đem tông môn mặt đều ném đi.

Phurong Đại Thường lúc này hoàn toàn mộng ép.

Ngay tại vừa rồi, hấn vẫn còn ở ảo tưởng, đem vệ thiên một kích bại, để cho vệ thiên một tại trước mặt mọi người gọi hấn một tiếng cha.

Đó là hạng gì phong quang?

Thiên Cực Tông đệ tử, đem người này lăng nhục, Huyền Dương Tông đệ tử đem đại xuất nhất khẩu ác khí, đối với hấn không khỏi ủng hộ.

Nhưng mà. . .

Hiện tại mộng nát, phải lạy dưới gọi cha không phải là vệ thiên một, mà là hấn —— Phung Đại Thường.

Ngay trước hai tông đệ tử, Chân Đạo trưởng lão mặt, trước mắt bao người, kia quý hay là không chạy? Đây âm thanh cha gọi hay là không gọi?

Phung Đại Thường hoàn toàn mộng ép, trong đầu một đoàn hồ dán, khóc không ra nước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: La Phàm xuất hiện

Thấy Phung Đại Thường im lặng không nói, vệ thiên một trong hai mắt lờ ra một đạo màu sắc trang nhã.

Chỉ thấy vệ thiên một thân sắc mãnh liệt, trong tay bảo kiếm về phía trước một đâm, trong chớp mắt thẳng đến Phung Đại Thường cổ họng.

Mũi kiếm sắc bén, Phung Đại Thường nơi cổ họng nhất thời liền bị đâm rách da thịt, toát ra một tia huyết ấn.

Phung Đại Thường chấn động, thân sắc rung mạnh, trong mắt bỗng hiển kinh hãi ý tứ, hai đầu gối mềm nhũn, liền quỳ xuống.

"Cha... Ta gọi ngươi cha."

Phung Đại Thường nhất thời kinh hô lên, vừa rồi một khắc này, tử vong sợ hãi đưa hấn bao phủ, gần như đưa hấn bị dọa tề ra quần.

"Ha ha ha ha... !"

Vệ thiên một cười lên ha hả, quát lớn: "Hảo một cái Huyền Dương Tông thiên tài đệ tử!"

Nói qua, vệ thiên một tướng kiếm vừa thu lại, mục quang hướng Huyền Dương Tông chúng đệ tử trên người quét qua, đều là đắc ý cùng vẻ khinh bỉ.

"Ha ha ha... !"

"Vệ sư huynh uy vũ bá khí!"

"Vệ sư huynh cùng giai vô địch!"

"Huyền Dương Tông đệ tử gọi cha, ha ha... !"

...

Thiên Cực Tông các đệ tử, lúc này không khỏi hoan hô, không khỏi cười to.

Liền ngay cả Thiên Cực Tông Chân Đạo các trưởng lão, trên mặt cũng treo nụ cười, vui với thấy được Huyền Dương Tông mất mặt.

Huyền Dương Tông Chân Đạo các trưởng lão, đều vẻ mặt xanh mét vẻ, các đệ tử thì lại là oán giận, lại là xấu hổ, nhìn nhìn Phung Đại Thường hai mắt gần như muốn phun ra lửa.

Hiển nhiên, Huyền Dương Tông đệ tử nhất trí cho rằng, Phung Đại Thường là tự làm tự chịu, thành sự không có, bại sự có dư ở trên người hấn hoàn mỹ thể hiện ra.

Cảm nhận được Thiên Cực Tông đệ tử cười nhạo, Huyền Dương Tông đệ tử lửa giận, Phung Đại Thường ý chí gần như hoàn toàn tan vỡ, giống như

chồng chất thịt nhão xụi lơ đầy đất.

Vệ thiên một khi không lại nhìn Phuong Đại Thường liếc một cái, mục quang tại Huyền Dương Tông trong hàng đệ tử quét ngang, nói: "Huyền Dương Tông đệ tử, còn có ai... Dám cùng ta vệ thiên nhất nhất chiến?"

Huyền Dương Tông trong hàng đệ tử, tự nhiên có thực lực cũng thập phần cường đại Võ Đạo lục trọng đỉnh phong đệ tử, nhất thời liền đứng lên, quát:

"Huyền Dương Tông đệ tử Chu Nguyên, đánh với ngươi một trận."

Chu Nguyên năm nay mười tám tuổi, Võ Đạo lục trọng đỉnh phong, tại Huyền Dương Tông trong hàng đệ tử, uy danh hiển hách, là chân chính đứng ở cùng giai võ giả bên trong cao cấp nhất đệ tử.

Chu Nguyên đi ra Huyền Dương Tông đệ tử đội ngũ, khó chịu nhìn Phuong Đại Thường liếc một cái, nói: "Còn không lui xuống, lưu ở chỗ này mất mặt xấu hổ sao!"

Chu gia, Phuong gia đều là Huyền Dương Tông cực kỳ cường đại Chân Đạo thế gia, không phân cao thấp, nếu là bình thường, Phuong Đại Thường căn bản để ý tới Chu Nguyên.

Bất quá lúc này, Phuong Đại Thường mất hết, ngay tiếp theo mặt mũi của Huyền Dương Tông cũng mất hết, xem như mặt mũi tràn đầy không ánh sáng, bị Chu Nguyên vừa quát, liền xám xịt lui xuống.

Vệ thiên nhất thẩm xem lấy Chu Nguyên, nói: "Thoạt nhìn, ngươi so với kia cái mất mặt xấu hổ Phuong Đại Thường tựa hồ lợi hại hơn không ít, không biết mặt ngươi đối với ta vệ thiên một, trong lòng có vài phần tự tin, hắc hắc... Cũng phải đánh với ta đồng dạng đánh cá không?"

Chu Nguyên lắc đầu, nói: "Ta vèn vèn đại biểu Huyền Dương Tông đệ tử, đánh với ngươi một trận, không đánh cuộc."

Vệ thiên một ha ha cười cười, nói: "Xem ra ngươi đối với chính mình không có gì lòng tin."

Chu Nguyên cũng không chịu kích tướng của hắn, vỗ bên hông bách bảo nang, quát: "Bớt sàm ngôn, ra tay đi!"

Một chuỗi thương phẩm bảo đao bay ra, rơi vào Chu Nguyên trong tay, bảo đao vào tay, đao thế đại thịnh.

Vệ thiên một cùng Chu Nguyên rất nhanh liền trao lên tay.

Vệ thiên một kiếm thuật, cực kỳ nhanh chóng, kiếm quang giống như tia chớp, nhanh đến làm cho người nhìn đều không thấy rõ.

Chu Nguyên đao pháp, cũng rất nhanh, cương mãnh mà mau lẹ.

Một phát tay, thân ảnh của hai người liền bắt đầu mơ hồ, chỉ thấy óng ánh đao quang kiếm ảnh, không ngừng va chạm.

Chu Nguyên thực lực, tại Võ Đạo lục trọng đỉnh phong bên trong đích xác cường đại, Phuong Đại Thường tại vệ thiên một kiếm chiêu kế tiếp bị thua, mà Chu Nguyên cùng vệ thiên một kịch chiến trên mười chiêu, cũng không rơi vào thế hạ phong.

Mười chiêu qua đi, vệ thiên một thần sắc lạnh lẽo, kiếm quang lại biến, thân thể nhảy lên, từ trên trời giáng xuống, mượn thân thể rơi xuống xu thế, thi triển ra một chiêu rơi kiếm tuyệt sát thuật.

Đỉnh đỉnh đỉnh đỉnh ——

Một hồi bạo vang, tia lửa bắn tung toé.

Vệ thiên một này nháy mắt, không biết đâm ra ít nhiều kiếm, Chu Nguyên toàn lực ngăn cản, đao kiếm va chạm tiếng nổ vang không thua mười lần.

Nhưng...

Vẫn không thể nào ngăn trở vệ thiên một một chiêu này.

Phốc ——

Trong lúc bất chợt, máu tươi tiêu xạ, Chu Nguyên bạo lui.

Chu Nguyên lồng ngực, một đạo vết kiếm, phá vỡ da thịt, máu tươi cuộn cuộn.

"Ta thua...!"

Chu Nguyên rời khỏi hơn mười mét, thần sắc cô đơn thờ dài một tiếng.

Vệ thiên nghiêm chuẩn bị tiếp tục khoái công, thấy Chu Nguyên nhận thua liền thu kiếm thế, về mặt về ngạo nhiên, nói:

"Thực lực của người địch xác xem như không sai, tại cùng cảnh giới bên trong ít có người có thể chống lại, đáng tiếc, đối thủ của người là ta vệ thiên một, cùng cảnh giới, ta vệ thiên hoàn toàn không có địch!"

Thiên Cực Tông đệ tử lại bộc phát ra một cổ cười vui thanh âm, tiếng cười kia bên trong tràn đầy đối với Huyền Dương Tông đệ tử cười nhạo.

Chu Nguyên bị thua, cũng làm cho vừa rồi ôm mang hi vọng Huyền Dương Tông các đệ tử, đều về mặt âm đạm cùng phiền muộn.

Huyền Dương Tông Võ Đạo lục trọng đệ tử tuy số lượng không ít, nhưng tu vi đạt đến Võ Đạo lục trọng đỉnh phong, lại là chỉ có hai mươi người.

Nhà hai mươi người, thực lực đạt tới Chu Nguyên một cái cấp bậc, cực kì thừa thót, chỉ có một người, thực lực có thể thắng dễ dàng Chu Nguyên, một cái cũng không có.

Chu Nguyên lui xuống, vệ thiên một mực quang tiếp tục tại Huyền Dương Tông đệ tử trên người quét qua, nói: "Huyền Dương Tông đệ tử như vậy một mảnh lớn, khó Đạo quả thực toàn bộ đều là phế vật, liền không có người nào dám cùng ta vệ thiên một phát tay sao?"

"Huyền Dương Tông đệ tử đoạn lăng hư, đánh với người một trận!"

Bị vệ thiên một lời một kích, Huyền Dương Tông trong hàng đệ tử, lại có một người đi ra, hướng vệ thiên tất cả chiến.

Đoạn lăng hư, Võ Đạo lục trọng đỉnh phong, chính là Huyền Dương Tông trong hàng đệ tử, thực lực có thể cùng Chu Nguyên chống lại duy nhất một người.

Có thể hay không chiến thắng vệ thiên một, để cho Huyền Dương Tông tìm về một chút tình cảnh, hi vọng đều ở một trận chiến này.

Một trận chiến này, Huyền Dương Tông đệ tử không khỏi chờ đợi đoạn lăng hư có thể chiến thắng, nhưng mà, thực tế thì tàn khốc, đoạn lăng hư thất bại.

Tại vệ thiên một dưới thân kiếm, đoạn lăng hư cũng chỉ tiếp mười một chiêu, giống như Chu Nguyên.

"Ha ha ha... Huyền Dương Tông không người kế tục....!"

Vệ thiên một ha ha cười nói, liền chiến ba thắng về sau, trở lại Thiên Cực Tông đệ tử trong đội ngũ.

Lúc này, lại có một chi đội ngũ đến, là Nhật Nguyệt Tông đệ tử, số lượng ước chừng hơn năm trăm người.

Nhật Nguyệt Tông đệ tử cũng ở Hắc Phong Nhai phụ cận tìm miếng đất phương dừng lại, cùng chờ đợi Thanh Vân Tông đệ tử đến.

Lúc này, Huyền Dương Tông đệ tử thần sắc cô đơn, mà Thiên Cực Tông đệ tử thì từng cái một thần thái bay lên.

Nhật Nguyệt Tông đệ tử, thì nghe cách đó không xa Thiên Cực Tông đệ tử giảng giải, thỉnh thoảng hướng Huyền Dương Tông đệ tử quăng tới một đạo ánh mắt khinh miệt.

Điều này làm cho Huyền Dương Tông đệ tử cực kỳ bức hỏa, lại lại không thể làm gì.

Lúc này, Huyền Dương Tông trong hàng đệ tử, một người đứng lên.

Người này vèn vèn lộ ra Võ Đạo tứ trọng tu vi khí tức.

Là La Phàm!

Hắn là Huyền Dương Tông trong hàng đệ tử, duy nhất Võ Đạo tứ trọng võ giả, cũng là ở đây tất cả võ giả, một người duy nhất.

La Phàm đi ra Huyền Dương Tông đệ tử đội ngũ, đi đến Thiên Cực Tông đệ tử phía trước, nhất thời hấp dẫn chú ý của mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89: 1 thương bại địch

"Mới là Võ Đạo tứ trọng tu vi?"

"Ha ha. . . Huyền Dương Tông Võ Đạo ngũ trọng, lục trọng đệ tử số lượng ít nhất, liền dùng Võ Đạo tứ trọng tới xông mấy sao?"

"Hắn xuất tới làm cái gì? Hướng người khác biểu hiện ra tu vi của hắn có nhiều thấp sao?"

. . .

Nhìn nhìn La Phàm, Thiên Cực Tông đệ tử nhao nhao cười ha ha.

Tiếng cười kia, lộ ra cực kỳ khinh thường.

Xa xa, Nhật Nguyệt Tông đệ tử đều về mặt kinh ngạc nhìn nhìn La Phàm, hiển nhiên cũng không biết La Phàm muốn làm gì.

Huyền Dương Tông đệ tử, thì là từng cái một phần khởi, bọn họ đều rất rõ ràng, La Phàm có thực lực như thế nào.

Từ lúc gần hai tháng trước, La Phàm vừa mới đột phá Võ Đạo tứ trọng thời điểm, liền từng đã đánh bại Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong Triệu Hạo.

Hiện tại, La Phàm tu vi đã là Võ Đạo tứ trọng đỉnh phong, thực lực tất nhiên càng cường đại hơn, nhất định là muốn vượt cấp khiêu chiến Thiên Cực Tông đệ tử, vì Huyền Dương Tông tranh giành một hơi.

Huyền Dương Tông đệ tử dự liệu được không sai, La Phàm mục quang nhàn nhạt quét Thiên Cực Tông đệ tử liếc một cái, nói ra mục đích của hắn:

"Ta là La Phàm, Huyền Dương Tông đệ tử, Võ Đạo tứ trọng tu vi, vượt cấp khiêu chiến Thiên Cực Tông bất kỳ một vị Võ Đạo ngũ trọng đệ tử, thứ cho ta nói thẳng, ta không phải là nhằm vào các ngươi bất kỳ một cái nào, mà là các ngươi Thiên Cực Tông bất kỳ một vị Võ Đạo ngũ trọng đệ tử, tại ta La Phàm trước mặt đều là cay gà!"

Cùng vệ thiên cùng nhau dạng lớn lối thái độ, đồng dạng lớn lối ngữ khí, La Phàm còn nguyên còn cấp Thiên Cực Tông.

Lại còn, La Phàm là càng cấp khiêu chiến, đem Thiên Cực Tông đệ tử giảm được ác hơn.

La Phàm xuất hiện, không mở miệng thì thôi, mới mở miệng tất làm cho người ta tức giận đến hơi nước, không giảm người thì thôi, giảm mạnh người chắc chắn người giảm nhập bụi bặm!

Quả nhiên, Thiên Cực Tông đệ tử nghe xong La Phàm, từng cái một tức giận đến giận sôi lên, hai mắt bên trong tràn đầy tức giận hóa điên.

Vừa rồi vệ thiên giảm mạnh hạ xuống toàn bộ Huyền Dương Tông đệ tử, cho nên lúc này, Thiên Cực Tông đệ tử nhìn nhìn Huyền Dương Tông đệ tử về mặt cảm giác về sự ưu việt, được đặc ý rất, thần khí rất nhiều.

Nhưng bây giờ, Huyền Dương Tông xuất ra một cái Võ Đạo tứ trọng đệ tử, vậy mà mới mở miệng muốn khiêu chiến bọn họ Thiên Cực Tông tất cả Võ Đạo ngũ trọng đệ tử, lại còn còn nói bọn họ toàn bộ đều là cay gà, vậy làm sao có thể nhẫn?

Thiên Cực Tông trong hàng đệ tử, cách La Phàm người gần nhất Võ Đạo ngũ trọng đệ tử, một chút liền nhảy, quát:

"Ở đâu ra vô tri tiểu quỷ, không biết trời cao đất rộng, Thiên Cực Tông đệ tử Đằng Tử Ngang, đánh với ngươi một trận, để cho ngươi thanh tỉnh thanh tỉnh, ai mới thật sự là cay gà."

Đằng Tử Ngang, Võ Đạo ngũ trọng trung kỳ.

Bực này tu vi, tại hơn sáu trăm danh Thiên Cực Tông trong hàng đệ tử, thật là không tầm thường một cái, không sai biệt lắm thuộc về kẻ cuối tầng kia lần.

Bất quá, đối mặt Võ Đạo tứ trọng La Phàm, Đằng Tử Ngang lại là về mặt ngạo khí, căn bản không có đem La Phàm để vào mắt.

Tại Thiên Cực Tông đệ tử xem ra, Võ Đạo ngũ trọng Đằng Tử Ngang đủ để đối phó La Phàm.

Huyền Dương Tông đệ tử, lúc này thì là khóe miệng nhếch lên, đều không tự chủ được phỉ lên một vòng cười lạnh.

Đằng Tử Ngang bước nhanh tới La Phàm phía trước, vỗ bên hông bách bảo nang, lấy ra một chuỗi cao cỡ nửa người búa, là kiện trung phẩm Bảo Bình.

Lấy búa làm vũ khí khí, Đằng Tử Ngang này khí lực tất nhiên không giống bình thường.

Vù vù. . .

Đằng Tử Ngang huy vũ một chút trong tay búa, hồ hồ sinh phong, hai mắt hướng La Phàm trừng, quát: "Vô tri tiểu quỷ, lão tử để cho ngươi xuất thủ trước, đến đây đi!"

La Phàm về mặt bên hông bách bảo nang, thượng phẩm bảo thương bay vào trong tay, thần sắc hắn lạnh nhạt, trên mặt mang tà tà tiểu ý, hướng Đằng Tử Ngang vẫy vẫy tay.

"Hay để cho ngươi xuất thủ trước a, ở trước mặt ta, ngươi chỉ có một lần cơ hội xuất thủ, hảo hảo quý trọng."

Đằng Tử Ngang sững sờ, lời này như thế nào cảm giác có chút quen tai đâu, tình thế vừa nghĩ, vệ thiên một lúc trước cũng đứng Huyền Dương Tông đệ tử Phương Đại Thường nói qua lời tương tự.

Này làm Đằng Tử Ngang nhất thời nổi trận lôi đình, quát: "Chưa thấy quan tài chưa rơi lệ, lão tử một búa bỏ trở mình ngươi."

Vừa mới nói xong, Đằng Tử Ngang thân thể về phía trước xông lên, lao ra vài bước mãnh liệt nhảy lên,

Hai tay giơ đầu búa lên từ trên trời giáng xuống, hướng La Phàm mãnh liệt bỏ mà đi.

Này một búa, lực lượng kinh người, có phá núi bổ nhạc uy thế.

La Phàm đứng ở chỗ cũ, không chút nào động, trên mặt của hắn như trước lộ ra tà tà tiểu ý, không có bởi vì Đằng Tử Ngang này một búa uy lực mà có bất kỳ ảnh hưởng.

Chỉ thấy La Phàm hai chân đột nhiên vừa dùng lực, eo vừa chuyển, hai tay nắm lấy thượng phẩm bảo thương mãnh liệt hướng lên phương quét ngang mà ra.

Ô ——

Nhất thương quét ra, cuồng phong gào thét, tiếng gió gào thét, phát ra bén nhọn âm vang.

Nháy mắt thời gian, bảo thương liền cùng Đằng Tử Ngang trong tay búa đụng vào nhau.

Keng ——

Một tiếng bạo vang, đỉnh tai nhức óc.

Thiên Cực Tông đệ tử, trong mắt đều hiện lên một đạo lãnh ý, bọn họ đều rõ ràng, Đằng Tử Ngang này trời sinh thần lực, dám cùng hắn chính diện liều mạng, dù cho cùng là Võ Đạo ngũ trọng trung kỳ võ giả, cũng sẽ chết rất nhiều thảm.

Tiếng nổ vang, một đạo nhân ảnh hướng phía sau nổ bắn ra, người trên không trung bay ngược cũng đã phủ một tiếng phun ra một ngụm máu tươi, trong tay búa rời tay mà bay.

Thiên Cực Tông các đệ tử, trên mặt biểu tình trong nháy mắt này ngưng kết, sau đó rồi đột nhiên hóa thành vẻ khiếp sợ.

Võ Đạo ngũ trọng trung kỳ Đằng Tử Ngang cùng Võ Đạo tứ trọng La Phàm liều mạng một chiêu, lại bị La Phàm nhất thương cho đánh bay?

Này tình huống như thế nào?

Nhìn nhìn La Phàm, một ít Võ Đạo ngũ trọng sơ kỳ, trung kỳ Thiên Cực Tông đệ tử, đều lộ ra một tia hoảng sợ.

Xa xa, Nhật Nguyệt Tông đệ tử cũng vẻ mặt rung động, không nghĩ tới Huyền Dương Tông một cái Võ Đạo tứ trọng đệ tử, thực lực vậy mà như thế lợi hại.

Chỉ có Huyền Dương Tông đệ tử, vẻ mặt tiểu ý, đối với cái này đánh một trận kết quả không có chút nào ngoài ý muốn.

La Phàm nhất thương đẩy lui Đằng Tử Ngang, đem đuôi thương hướng mặt đất một đập, tất cả mặt đất đều chấn động một chút.

"Thiên Cực Tông Võ Đạo ngũ trọng đệ tử, có cái nào cảm giác mình không phải là cay gà, cứ việc xuất ra đánh một trận!"

La Phàm nói, trong khi nói chuyện tay trái còn duỗi ra ngón trỏ, hướng Thiên Cực Tông các đệ tử câu hai cái.

Đằng Tử Ngang bị thua tuy để cho Thiên Cực Tông đệ tử chấn kinh, nhưng Đằng Tử Ngang chỉ là Võ Đạo ngũ trọng trung kỳ, hắn thất bại còn không có cách nào khác dao động cái khác Võ Đạo ngũ trọng đệ tử tâm cảnh, ngược lại để cho bọn họ sống lại lửa giận.

Một cái Võ Đạo ngũ trọng hậu kỳ Thiên Cực Tông đệ tử từ trong đội ngũ vọt ra, quát: "Thiên Cực Tông đệ tử Lao Nghị, đánh với ngươi một trận."

Lao Nghị vỗ bên hông bách bảo nang, bay ra một chuỗi bảo đao, trung phẩm Bảo Bình.

Lao Nghị thực lực so với Đằng Tử Ngang cường đại hơn rất nhiều, hai người từng giao thủ qua, Lao Nghị đơn giản chiến thắng.

Cho dù là đối mặt phổ thông Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong, Lao Nghị đều có lực đánh một trận.

Bảo đao trên tay, Lao Nghị đao thế ngút trời, sắc bén vô cùng.

Thiên Cực Tông đệ tử đều đã ra động tác tinh thần, nhìn không chuyển mắt nhìn nhìn La Phàm cùng Lao Nghị, Lao Nghị tại Võ Đạo ngũ trọng trong hàng đệ tử, thực lực đã xem như tương đối cường đại một loại.

Một trận chiến này nếu là bị thua, đây đối với Thiên Cực Tông đệ tử tôn nghiêm, không thể nghi ngờ là cái trầm trọng đã kích.

Đối mặt Lao Nghị, La Phàm như trước trên mặt mang tà tà tiểu ý, thần nhiên nói: "Người cũng đồng dạng, xuất thủ trước a, ở trước mặt ta, đây là người duy nhất cơ hội xuất thủ."

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Tiếp tục quét ngang

Lao Nghị lông mày nhướng lên, thần sắc giận dữ.

Bất quá, trong lòng của hắn cũng rõ ràng, La Phàm nhất thương liền đem Đằng Từ Ngang đánh bại, thực lực xác thực không giống bình thường, không thể khinh thường.

Lao Nghị thần sắc thu liễm, hóa thành nghiêm túc, hai mắt nghiêm trọng, lửa giận trong lòng chuyển hóa làm một trận chiến này động lực.

Trong lúc bất chợt, Lao Nghị sai bước ra, thân thể nổ bắn ra về phía trước, hướng La Phàm vọt tới.

Nhưng chỉ vèn vèn nháy mắt thời gian, Lao Nghị trong lúc bất chợt mũi chân chia xuống đất, thân thể trong chớp mắt biến ảo phương hướng.

Sau đó, trong tay bảo đao giống như sấm sét né tránh bỏ ra, công xuất tuyệt sát một đao.

La Phàm thần sắc lạnh nhạt, cặp mắt của hắn nhìn như ôn không sợ hãi, trên thực tế đối phương mọi cử động bị hắn thấy rõ ràng.

Lao Nghị động tác giả, cũng không có ảnh hưởng đến La Phàm phán đoán, ngay tại Lao Nghị chân chính xuất đao một sát na kia, La Phàm trong tay thượng phẩm bảo thương cũng lấy một loại vượt quá tốc độ bình thường, quét mà ra.

Hàn quang lập lòe đầu thương trong chớp mắt xẹt qua hư không, kéo ra một đạo óng ánh hàn mang.

Keng ——

Chớp mắt trong đó, liền một tiếng vang lớn, óng ánh thương mang cùng kia như thiểm điện đao quang đụng vào nhau, nhất thời tia lửa bắn tung toé.

Một đạo thân ảnh hướng phía sau bắn tới, là Thiên Cực Tông đệ tử Lao Nghị.

Giống như Đằng Từ Ngang, Lao Nghị vẫn còn ở bay ngược bên trong cũng đã phun ra một ngụm máu tươi, trong tay bảo đao rời tay mà bay.

Lại là nhất thương bại địch.

La Phàm hai chân, giống như mọc rễ đồng dạng, đứng tại mặt đất vẫn không nhúc nhích, thân thể giống như núi cao đứng vững.

Có thể nhất thương đánh bay Lao Nghị, kia lực phản chấn có thể nghĩ, cũng mười phần khủng bố, lại không có làm La Phàm dao động mảy may, cũng không lui lại nửa bước.

"Hào ——!"

Huyền Dương Tông đệ tử, nhất thời kích động hoan hô lên, thần sắc cực kỳ vui mừng.

Thiên Cực Tông đệ tử, thần sắc không khỏi rung động, tuyệt đối không có ngờ tới, Võ Đạo ngũ trọng hậu kỳ Lao Nghị xuất thủ, vậy mà cũng bị La Phàm nhất thương đánh bay, cùng kết cục của Đằng Từ Ngang giống như đúc.

Này làm Thiên Cực Tông đệ tử thần sắc nghiêm trọng, bọn họ cho là mình đã đầy đủ xem trọng La Phàm, nhưng sự thật chứng minh, bọn họ đối với La Phàm coi trọng còn xa xa không đủ.

Giờ khắc này, liền ngay cả Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong Thiên Cực Tông đệ tử, nhìn nhìn La Phàm trong nội tâm đều đã ra động tác muốn lui lại.

Bọn họ có tự mình hiểu lấy, Lao Nghị thực lực gần như có thể cùng đồng dạng ngũ trọng đỉnh phong chống lại, có thể tại La Phàm thủ hạ liền nhất thương cũng đỡ không nổi.

Thông qua một trận chiến này có thể đoán được, không phải là Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong bên trong thực lực cao cấp nhất võ giả, căn bản không có cùng La Phàm đánh một trận tư cách.

Thiên Cực Tông Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong đệ tử, số lượng không ít, nhưng thực lực có thể xem như cao cấp nhất, lại có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Trộn vụn hơn bốn trăm vị Võ Đạo ngũ trọng Thiên Cực Tông đệ tử, nhìn nhìn La Phàm đều bắt đầu trầm mặc, không có đủ thực lực, lên sân khấu cùng La Phàm đánh một trận, bất quá là mất mặt xấu hổ, trong lúc nhất thời không gây người dám xuất hiện đánh một trận.

La Phàm tay phải cầm thượng phẩm bảo thương, mũi thương chỉ hướng Thiên Cực Tông các đệ tử, chậm rãi đóng đưa, mục quang theo mũi thương phương hướng, tại chúng Thiên Cực Tông đệ tử trên người đảo qua, quét lớn:

"Còn —— có —— ài!"

Thiên Cực Tông đệ tử từng cái một lồng ngực phập phồng, La Phàm mục quang nhìn quét, để cho bọn họ có dũng khí kém một bậc cảm giác, loại cảm giác này mười phần khó chịu, trong nội tâm đều ồ lấy một đoàn lửa giận.

Võ Đạo lục trọng Thiên Cực Tông đệ tử, có đầy đủ nắm chắc đánh bại La Phàm, nhưng không có ý tứ xuất thủ.

Võ Đạo ngũ trọng Thiên Cực Tông đệ tử, trong nội tâm không nắm chắc, cho dù là một ít thực lực tại cùng cảnh giới bên trong rất mạnh hạng người, cũng rất là do dự, có muốn hay không xuất thủ.

La Phàm một câu 'Còn có ai', thật sự là quá làm cho Thiên Cực Tông đệ tử trong nội tâm bị đè nén, rốt cục lại có một người Võ Đạo ngũ trọng đệ tử, đứng lên.

"Ta, Võ Kế, đánh với ngươi một trận!"

Võ Đạo này ngũ trọng đệ tử quát lạnh một tiếng, trong hai mắt lộ ra sắc bén hàn mang.

Nếu như nói Triệu gia là Huyền Dương Tông đệ nhất Chân Đạo thế gia, như vậy, Võ Gia chính là Thiên Cực Tông đệ nhất Chân Đạo thế gia.

Thiên Cực Tông hiện giữ Tông chủ Võ Cuồng Tôn,

Thượng thượng nhậm Tông chủ Võ Bại Thiên, đều là Võ Gia người.

Võ Kế, đồng dạng là Võ Gia đệ tử, Võ Đạo ngũ trọng tu vi đỉnh cao, ở trong Thiên Cực Tông, cùng cảnh giới gần như quét ngang vô địch, có thể cùng hãn giao thủ trăm chiêu người chỉ đếm được trên đầu ngón tay.

Thấy Võ Kế xuất chiến, Thiên Cực Tông đệ tử đều mục quang sáng ngời.

Nếu như nói Thiên Cực Tông Võ Đạo ngũ trọng trong hàng đệ tử, có người có thể đánh bại La Phàm, Võ Kế nhất định là tỷ lệ lớn nhất kia cái.

Nhìn nhìn Võ Kế, Thiên Cực Tông đệ tử trong hai mắt đều lộ ra hi vọng hào quang.

Có thể hay không đánh bại La Phàm, lúc này nhất cử, Thiên Cực Tông có thể hay không bảo trụ thể diện, cũng ở này nhất cử.

Xa xa, Nhật Nguyệt Tông đệ tử cũng nhìn không chuyển mắt nhìn nhìn bên này, Võ Kế tại Thiên Cực Tông danh khí rất lớn, liền ngay cả Nhật Nguyệt Tông đệ tử đều có không ít người nhận thức, biết Võ Kế là Thiên Cực Tông Võ Đạo ngũ trọng trong hàng đệ tử, cao nhất nhân vật.

Huyền Dương Tông đệ tử, như trước lòng tin bùng bùng, liền Huyền Dương Tông Tông chủ đệ tử thân truyền Triệu Hạo, tại Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong cũng bị La Phàm đánh bại, hiện tại La Phàm tu vi càng cao, thực lực càng mạnh, Huyền Dương Tông đệ tử đối với La Phàm tự nhiên có mười phần lòng tin.

Võ Kế đi đến La Phàm phía trước, vỗ bên hông bách bảo nang, một chuỗi thượng phẩm bảo kiếm bay ra, rơi vào trong tay.

Võ Kế bộc phát ra cực kỳ khủng bố kiếm thế, cả người giống như biến thành một chuỗi lợi kiếm, xông đầy tính công kích, mục quang hung hăng nhìn chăm chăm La Phàm.

"Thật không nghĩ tới, Huyền Dương Tông bên trong vẫn còn có người nhân vật như thế, nhưng Huyền Dương Tông hôm nay đã mất sạch thể diện, người nghĩ vịn trở lại, quả thật chính là nằm mơ!"

Võ Kế lạnh lùng nói: "Có ta Võ Kế, người đừng hòng tại ta Thiên Cực Tông đệ tử trước mặt càn rỡ!"

La Phàm nhàn nhật nhìn nhìn Võ Kế, ha ha cười cười, nói: "Bằng ngươi?"

Võ Kế cầm kiếm thủ chương xiết chặt, quát: "Đúng vậy, bằng ta."

La Phàm ha ha cười cười, tà ý nghiêm nghị, nói: "Ngươi không khỏi quá dễ mất chính ngươi, thực lực của ngươi có lẽ so với nó Võ Đạo của hán ngũ trọng đỉnh phong vô giả cường đại, nhưng ở ta La Phàm trước mặt, ngươi cùng vừa rồi Đằng Từ Ngang, Lao Nghị không có khác nhau, cũng là ta nhất thương lưu đối thủ!"

Cái gọi là nhất thương lưu đối thủ, tự nhiên bắn một phát liền có thể giải quyết đối thủ.

Võ Kế cho là mình đầy đủ xem trọng La Phàm, đem La Phàm trở thành đại địch, lại không nghĩ rằng La Phàm vậy mà đối với hán ngũ như thể khinh thường liêu thuốc, lửa giận trong lòng như thể nào kim không ngừng, một tiếng gầm lên.

"Cuồng vọng!"

La Phàm hướng tức giận Võ Kế ngoéo ... một cái đầu ngón tay, nói: "Ngươi cũng chỉ có một lần cơ hội xuất thủ, quý trọng a!"

La Phàm thái độ, không chỉ để cho Võ Kế bốc hỏa, cũng làm cho Thiên Cực Tông đệ tử từng cái một lửa giận cuồng thiêu, nhìn nhìn La Phàm hận không thể nuốt sống hán.

Võ Kế bị triệt để chọc giận, hai mắt trừng, hét lớn một tiếng: "Ngươi tự tìm chết!"

Trong khi nói chuyện, Võ Kế thân ảnh lóe lên, bảo kiếm trong tay trong lúc đó hóa thành một mảnh kiếm quang, thẳng hướng La Phàm.

Bảo kiếm của hán là thượng phẩm Bảo Bình, cực kỳ sắc bén.

Một kiếm này cực kỳ nhanh chóng, cực kỳ kinh diễm.

Có vệ thiên vừa ra tay một kiếm kia vài phần phong thái.

Nhưng mà, một kiếm này cuối cùng không phải là vệ thiên vừa ra tay, quỹ tích chạy không thoát La Phàm hai mắt.

La Phàm thi triển Diệp Lăng Kính, trong tay bảo thương mãnh liệt nhất thương đâm ra.

Mũi thương, mũi kiếm chuẩn xác đối với đâm vào một chỗ.

Keng một tiếng bạo vang, Võ Kế thân thể hướng phía sau bắn tới, trong miệng nhất thời phun ra một ngụm máu tươi.

Cái gì ——

Thiên Cực Tông đệ tử chấn động, thần sắc kịch chấn.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Khiêu chiến Võ Đạo 6 trọng

Nhất thương.

Lại là vền vền nhất thương, Võ Kế cũng thua ở La Phàm thủ hạ.

Này kết quả, xa xa vượt quá Thiên Cực Tông đệ tử dự kiến, từng cái một trừng mắt mất to, quả thật không thể tin được mắt của mình.

Võ Kế thế nhưng là Võ Đạo ngũ trọng tu vi đỉnh cao, lại còn, thực lực tại Thiên Cực Tông Võ Đạo ngũ trọng trong hàng đệ tử, đủ quét ngang vô địch tồn tại, thực lực thập phần cường đại.

Võ Kế xuất hiện, Thiên Cực Tông đệ tử trong nội tâm, đều cảm nhận được hy vọng chiến thắng, cho rằng Võ Kế có hi vọng chiến thắng La Phàm.

"La Phàm tiểu tử, ngươi như vậy cuồng, dám cùng ta Vệ Thiên Nhất đánh một trận sao? Nếu ngươi, ta Vệ Thiên Nhất xuất ra một tay, liền có thể nhẹ nhõm nghiền ép ngươi, nếu không phải, liền sớm một chút lăn xuống, đừng tại nơi này điều võ dương oai, ngươi. . . Còn chưa đủ tư cách!"

La Phàm tà tà cười cười, nói: "Chắc chắc. . . Võ Đạo lục trọng đỉnh phong ước chiến ta Võ Đạo này tứ trọng, các ngươi Thiên Cực Tông đệ tử thật đúng là hào có thể diện....!"

La Phàm, làm Thiên Cực Tông đệ tử trên mặt đều có chút nóng rát, bất quá lúc này, cũng chỉ có thể bằng tu vi áp người, bức lui La Phàm.

Bằng không, La Phàm không lùi, đứng ở Thiên Cực Tông đệ tử trước mặt phát ngôn bừa bãi, Thiên Cực Tông đệ tử liền một mực không ngừng đầu được lên.

Bất quá, làm Thiên Cực Tông đệ tử ngoài ý muốn chính là, La Phàm cũng không có lui.

La Phàm mục quang đảo qua Thiên Cực Tông chúng đệ tử, nói:

"Nếu ta đột phá Võ Đạo ngũ trọng, Vệ Thiên Nhất gì chân vi lo, hiện tại ta mặc dù không phải là đối thủ của Vệ Thiên Nhất, bất quá. . . Thiên Cực Tông nó Võ Đạo của hần lục trọng đệ tử, ta hiện tại chưa hần không dám tới phân cao thấp, ví dụ như. . . Ngươi!"

La Phàm trong tay mũi thương chỉ, chỉ hướng Thiên Cực Tông một vị Võ Đạo lục trọng đệ tử, chính là lời mới vừa nói người kia.

Người này Võ Đạo lục trọng sơ kỳ, cho dù thực lực của hần so với tu vi càng cao, đạt tới lục trọng trung kỳ tăng thứ, La Phàm cũng có nắm chắc thắng hần.

Tại Bắc Xuyên huyện Trình gia, La Phàm Võ Đạo tứ trọng hậu kỳ tu vi, thế nhưng là đã đánh bại Võ Đạo lục trọng trung kỳ hồn nô Trình Long Sơn, hiện tại, La Phàm Võ Đạo tứ trọng tu vi đỉnh cao, thực lực lại nhỏ tiến vào một bước.

La Phàm, nhất thời làm Thiên Cực Tông đệ tử nổi nôi, La Phàm vậy mà thật sự dám khiêu chiến Võ Đạo lục trọng.

Liền ngay cả Huyền Dương Tông đệ tử, trên mặt đều lộ ra vẻ kinh ngạc, La Phàm tại Bắc Xuyên huyện Trình gia đánh bại hồn nô Trình Long Sơn, không người nhìn thấy, lúc trước hần bên ngoài chiến tích, chỉ là đã đánh bại Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong Triệu Hạo mà thôi.

Võ Đạo cửu trọng cảnh giới, nhất trọng cảnh giới nhất trọng thiên, Võ Đạo lục trọng tu vi, dù cho chỉ là lục trọng sơ kỳ, thực lực mạnh cũng phải hơn xa Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong.

Cho nên, La Phàm có thể đánh bại Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong Võ Kế, Huyền Dương Tông một chút cũng không ngoài ý, nhưng muốn nói La Phàm có thể chiến thắng Võ Đạo lục trọng võ giả, có lòng tin lại cũng không nhiều lắm.

Xa xa, Nhật Nguyệt Tông đệ tử đều tinh thần chấn động, hiển nhiên La Phàm dám khiêu chiến Võ Đạo lục trọng Thiên Cực Tông đệ tử, cũng là làm bọn họ cảm thấy ngoài ý muốn, kinh ngạc đồng thời, khóe miệng phủ lên một vòng cười lạnh.

Bọn họ cũng không tin, La Phàm chỉ là Võ Đạo tứ trọng tu vi, có thể có đánh bại Võ Đạo lục trọng thực lực.

Thiên Cực Tông đệ tử, lại càng là giận quá mà cười, nhao nhao hét lớn 'Cuồng vọng'.

Bị La Phàm mũi thương chỉ vào vị Võ Đạo kia lục trọng sơ kỳ đệ tử, nhất phần nộ, quả thật hỏa bạo ba trọng, quát:

"Hào một cái cuồng vọng đồ, ta Tây Môn Đạt cũng muốn nhìn một cái, ngươi đến cùng dựa vào cái gì, dám nói như thế cuồng lời nói!"

Trong khi nói chuyện, Tây Môn Đạt liền từ Thiên Cực Tông trong hàng đệ tử bước nhanh đi ra.

Tây Môn Đạt tại La Phàm phía trước 10m có hơn dừng lại, trong mắt hiện lên một đạo vẻ âm tàn, nói: "La Phàm, nhìn ngươi đối với chính mình lòng tin mười phần bộ đáng, chúng ta đem lúc trước đồ ước tiếp tục nữa, như thế nào? Người nào thua. . . Ai liền quỳ xuống gọi đối phương một tiếng cha!"

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92: Đồ ước thăng cấp

Huyền Dương Tông các đệ tử, chấn động.

Đối với La Phàm vượt lương trọng cảnh giới khiêu chiến Thiên Cực Tông Võ Đạo lục trọng đệ tử, Huyền Dương Tông đệ tử có lòng tin rất cuộc không

nhieu lắm.

Nhất là một ít Võ Đạo lục trọng đệ tử, trong nội tâm tự hỏi thực lực có thể nấp áp La Phàm một đầu, nếu như mình có thể, như vậy, Thiên Cực Tông Võ Đạo lục trọng đệ tử tự nhiên cũng được.

"La Phàm sư huynh, không thể đáp ứng!"

"Đây là khích tướng của hãn phượng pháp, La Phàm sư huynh, không muốn mắc lừa a."

"Phượng Đại Thường vết xe đổ, giáo huấn giống, La Phàm sư huynh đừng để ý tới hội hãn."

...

Không ít Huyền Dương Tông đệ tử, nhao nhao la lớn.

Vừa rồi Phượng Đại Thường đối với Vệ Thiên Nhất hô một tiếng 'Cha', thế nhưng là làm cho cả Huyền Dương Tông đệ tử đều cảm thấy xấu hổ vô cùng.

Nếu như là chiến đấu bên trong thất bại, tuy cũng làm cho người uể oải, nhưng đây là tài nghệ không bằng người, còn có thể tiếp nhận.

Làm người khác 'Cha', đã là thân thể vũ nhục, tại giờ này khắc này, cũng là đối với sau lưng tông môn vũ nhục, loại cảm giác này, Huyền Dương Tông đệ tử tuyệt đối không muốn lại đến một lần nữa.

Nếu như là Thiên Cực Tông Võ Đạo ngũ trọng đệ tử, cùng La Phàm đánh như vậy một cái đánh bạc, Huyền Dương Tông đệ tử tự nhiên tất cả đều vui vẻ, nhưng hiện tại xuất hiện Tây Môn Đạt, thế nhưng là Võ Đạo lục trọng võ giả, như vậy đồ ước, Huyền Dương Tông đệ tử cũng không nguyện La Phàm đáp ứng.

Đối với Huyền Dương Tông đệ tử lo lắng, Thiên Cực Tông đệ tử thì là từng cái một tự tin rất nhiều.

Không ít Thiên Cực Tông đệ tử cao giọng reo hò:

"La Phàm, ngươi không phải là cuồng rất nhiều sao? Đừng kinh sợ a!"

"Nếu ngươi dám một mực cuồng hạ xuống, ta còn có thể bội phục ngươi một chút dũng khí, ngươi sợ rồi, ta khinh bỉ ngươi!"

"Có lá gan thì tiếp đồ ước, không có can đảm từ sớm một chút xéo đi, đừng tại nơi này mất mặt xấu hổ."

...

Huyền Dương Tông đệ tử sợ La Phàm tiếp cái này đồ ước, Thiên Cực Tông đệ tử thì là ước gì La Phàm tiếp.

Lúc trước Vệ Thiên Nhất một kiếm đánh bại Phượng Đại Thường, đánh cho Phượng Đại Thường mở miệng gọi cha, Thiên Cực Tông đệ tử lúc ấy thế nhưng là sáng khoái rất nhiều, loại cảm giác này. . . Thật muốn lại đến một lần.

Đối mặt Tây Môn Đạt hùng hổ dọa người, La Phàm nở nụ cười, kia tà tà tiểu ý cực kỳ nồng nặc.

Bởi vì Phượng Đại Thường lúc trước quỳ, lại còn hô Vệ Thiên Nhất một tiếng 'Cha', mặt mũi của Huyền Dương Tông xem như vút xuống cực hạn.

La Phàm mặc dù ngay cả thắng ba chiến, vì Huyền Dương Tông tìm về không ít thể diện, nhưng tính toán ra, hôm nay hay là Thiên Cực Tông càng thêm dương oai.

Trừ phi, La Phàm cũng có thể đem Thiên Cực Tông đệ tử hung hăng nhục nhã một hồi, bằng không hôm nay Huyền Dương Tông thủy chung so với Thiên Cực Tông thấp một nửa.

Nhưng nhục nhã đối phương cơ hội khó tìm, rốt cuộc không phải là mỗi người cũng giống như Phượng Đại Thường như vậy mù quáng tự tin, ngu xuẩn như vậy, tại không biết đối phương cụ thể thực lực dưới tình huống, liền đưa ra như vậy đồ ước, cuối cùng tự làm tự chịu.

Không nghĩ tới, Thiên Cực Tông này đệ tử Tây Môn Đạt, vậy mà giống như Phượng Đại Thường mặt hàng, vậy mà chủ động đưa ra loại này đồ ước, quả thật làm La Phàm kinh hãi, này hoàn toàn là thu hoạch ngoài ý liệu.

La Phàm khẽ cười một tiếng, nói: "Ngươi nghĩ bảo ta một tiếng 'Cha', ta còn không nguyện ý có con trai như ngươi vậy đâu, bất quá nếu ngươi muốn đánh cược, có thể đổi một loại tiền đặt cược, người nào thua, ai liền tại trước mặt mọi người nói mình là chó, sau đó học một tiếng chó sủa, như thế nào?"

La Phàm, tức giận đến Tây Môn Đạt giận sôi lên, trong hai mắt gần như toát ra tia lửa.

Tây Môn Đạt hét lớn một tiếng: "Hảo! Người nào thua, ai tại trước mặt mọi người nói mình là chó, sau đó học một tiếng chó sủa! La Phàm, ta cam đoan đem ngươi đánh cho biến thành chó, ngươi liền chờ học chó sủa a!"

Trong khi nói chuyện, Tây Môn Đạt vồ bên hông bách bảo nang, một chuỗi bảo thương bay ra, rơi vào trong tay, là chuỗi thương phẩm bảo thương.

Võ Đạo lục trọng tu vi, lại có được thượng phẩm Bảo Bình, hiển nhiên Tây Môn Đạt tại Thiên Cực Tông trong hàng đệ tử địa vị không thấp.

Hô!

Hô!

La Phàm, Tây Môn Đạt đều tinh thông thương thuật, hai người thương thế sắc bén, đâm thẳng thương khung, phía trên khí lưu bị thương thế trùng kích được hướng bốn phương tám hướng tản ra, như bát phương vân dũng.

"Tây Môn Đạt, hung hăng đánh hấn!"

"Tây Môn sư huynh,

Đem La Phàm đánh thành chó!"

"Cố gắng lên, Tây Môn Đạt, để cho bọn họ biết, tại Thiên Cực Tông đệ tử trước mặt cuồng vọng là cái gì kết cục!"

...

Thiên Cực Tông đệ tử đều cao giọng gào thét, thần sắc hưng phấn.

Một trận chiến này Tây Môn Đạt nếu là thắng, như vậy, La Phàm lúc trước ba chiến tích lũy thanh thế đem không còn sót lại chút gì, trận này hai tông đệ tử đang lúc độ sức, đem lấy Thiên Cực Tông toàn thắng mà chấm dứt.

Huyền Dương Tông đệ tử, lúc này thì là vẻ mặt kinh sợ tiếu cùng lo lắng, tuyệt đối không nghĩ tới La Phàm vậy mà thật sự đã đáp ứng cái này đồ ước.

Tuy tiền đặt cược thay đổi, thế nhưng thực chất một chút cũng không thay đổi.

Thừa nhận chính mình là chó, đen đuôi như vậy tông môn chẳng phải là ô chó, bên trong không phải là một oa tử chó sao?

Một trận chiến này thua không chỉ mình đã bị vũ nhục, ngay tiếp theo sau lưng tông môn cũng thụ lớn vũ nhục, so với vừa rồi gọi 'Cha' vũ nhục càng hơn.

Xa xa, Nhật Nguyệt Tông đệ tử thì là từng cái một khoe môi nhếch lên cười lạnh, sự tình không liên quan đã, cao cao treo lên, bọn họ chỉ cần xem náo nhiệt, tiền đặt cược càng lớn bọn họ vượt hưng phấn.

La Phàm dáng người như nhạc, cao ngất đứng vững, thần sắc lạnh nhạt, không bị bất luận kẻ nào ảnh hưởng.

Hắn nâng lên tay trái, thủ chương hướng Tây Môn Đạt chọn lấy một chút, nói: "Ra tay đi, để cho nguoi trên nước, nhìn xem là của nguoi thương nhanh, hay là thương của ta nhanh!"

Tây Môn Đạt hừ lạnh một tiếng, nhưng cũng không có buông tha cho trên nước cơ hội, quát lạnh nói: "Đề ta trên nước, nguoi đây là tự tìm đường chết, tiếp ta thượng phẩm vũ kỹ —— sục đồ sơn thương pháp!"

Trong khi nói chuyện, Tây Môn Đạt liền một cái bước xa về phía trước.

Tiếng nói rơi, Tây Môn Đạt trong tay thượng phẩm bảo thương đã mãnh liệt quật mà ra.

Ô ——

Hư không âm vang, Tật Phong lục duệ.

Tây Môn Đạt chính là Võ Đạo lục trọng võ giả, bằng thượng phẩm thương thuật, thực lực so với tu vi càng cao một tầng lần, cho dù là lực trọng trung kỳ võ giả, cũng khó có thể tới tranh phong.

Một phát này, uy thế cực kỳ kinh người.

Tây Môn Đạt lại hội thượng phẩm thương thuật, như thế làm La Phàm có chút ngoài ý muốn.

Vội vàng trong đó, La Phàm thi triển Diệp Lăng Kính, phong thương ngăn chặn.

Keng ——

Tây Môn Đạt bảo thương hung hăng rút đánh vào La Phàm hai tay ở giữa trên cán thương, phát ra một tiếng đé tai nhức óc tiếng nổ vang.

La Phàm thẳng cảm giác một cổ lực lượng kinh khủng trùng kích mà đến, song chương rung mạnh, thân thể như bị trọng kích.

Dù là La Phàm thân thể lực lượng kinh người, đối mặt một phát này lực lượng cũng không tự chủ được hướng lui về phía sau mấy, nháy mắt liên tục rồi

khỏi vài bước.

"Hào ——!"

Thiên Cực Tông đệ tử cùng kêu lên hoan hô lên.

Tây Môn Đạt xuất thủ, nhất thương đẩy lui La Phàm, mặc dù không có làm La Phàm bị thương, quyết ra thắng bại, nhưng là rõ ràng đại chiến thượng phong, ưu thế thật lớn, để cho Thiên Cực Tông đệ tử thấy được thắng lợi cho hấp thụ ánh sáng.

Huyền Dương Tông các đệ tử, thì là khóe miệng khẽ nhếch một cái, một ít đệ tử vội vàng ngó lên con mắt, không đành lòng nhìn thẳng.

Tại đây một chiêu giao phong đến xem, Tây Môn Đạt thực lực rõ ràng mạnh hơn so với La Phàm, e rằng không dùng được mười chiêu, La Phàm muốn thua ở Tây Môn Đạt thương xuống.

Sụp đổ son thương pháp!

Tây Môn Đạt lần nữa ra chiêu, trong tay bảo thương mang theo bén nhọn tiếng xé gió, hướng La Phàm đánh tới.

La Phàm thần sắc nghiêm túc, trong hai mắt nổ bắn ra hai đạo tinh quang.

Thượng phẩm vũ kỹ —— Toái Không Thương pháp!

Thi triển!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Tuyệt sát thương chiêu

Toái Không Thương pháp đệ nhất trọng 'Toái Thạch' lực lượng, bạo phát!

La Phàm hai tay cầm thượng phẩm bảo thương, mãnh liệt đâm ra, mũi thương đâm thủng không khí, khí lưu dọc theo thương nhận bốn phía hướng phía sau cấp tốc lưu động, hình thành mắt thương có thể thấy óng ánh nhận mạng.

Tây Môn Đạt đâm ra một phát này, nhanh như lưu quang, uy thế chấn thiên.

La Phàm đâm ra một phát này, uy thế không chút thua kém, tựa như cầu vòng vừa hiện, phá vỡ Nhật Nguyệt trời cao, nhảy mất thời gian, liền cùng Tây Môn Đạt đâm ra nhất thương đối với đâm vào một chỗ.

Hai cái mũi thương đều mang theo óng ánh nhận mạng, hung hăng va chạm.

Trong chớp mắt, một tiếng bạo vang, khủng bố khí kinh lấy hai phát mũi thương vì nguyên điểm phát sinh nổ lớn, hướng bốn phương tám hướng mãnh liệt trùng kích mà khai mở.

La Phàm, Tây Môn Đạt đồng thời chấn động, đều cảm nhận được đối phương bảo thương bên trong trùng kích mà đến lực lượng kinh khủng, chấn động cánh tay hơi chập choạng, thân thể cảm giác như là chịu trọng kích, bước chân không tự chủ được hướng về sau vừa lui.

Hai người đồng thời rời khỏi một bước.

Tây Môn Đạt trong hai mắt, nhất thời lờ ra hiện một đạo vẻ khiếp sợ.

Đệ nhất thương giao phong, La Phàm rõ ràng đại roi xuống phong, bị Tây Môn Đạt nhất thương đẩy lui bảy tám bước, hiển lộ mười phần chật vật.

Tây Môn Đạt vốn tưởng rằng mười chiêu ở trong, liền có thể đánh bại La Phàm, đơn giản thắng được trận này quyết đấu, tuyệt đối không có ngờ tới La Phàm dĩ nhiên thắng đến không có thi triển ra tất cả thực lực.

Hiện tại La Phàm át chủ bài công bố, nhất thương chi uy, vậy mà liền Tây Môn Đạt Vô Đạo này lực trọng, cũng nhin không được lui về phía sau, Tây Môn Đạt trong nội tâm là thật rung động, hết sức kinh ngạc.

Đồng dạng chấn động, trợn mắt há hốc mồm, còn có Thiên Cực Tông các đệ tử, cùng với xa xa Nhật Nguyệt Tông các đệ tử.

La Phàm Võ Đạo này tứ trọng, thực lực vậy mà đã cường đại đến tình trạng như thế, vượt quá dự liệu của bọn hắn cùng tưởng tượng.

Huyền Dương Tông đệ tử, giờ khắc này kinh hi tới cực điểm, bọn họ cho rằng La Phàm muốn thất bại, tuyệt đối không nghĩ tới, nháy mắt thời gian, La Phàm vậy mà thực lực bạo trưởng, cùng Tây Môn Đạt ngang sức ngang tài.

"Này... Mới là La Phàm sư huynh thực lực chân chính sao?"

"Nghe nói La Phàm sư huynh tại Bắc Xuyên huyện Trình gia, đã đánh bại bị luyện vì hôn nô Võ Đạo lục trọng võ giả Trình Long Sơn, này quả nhiên là thật được!"

"Vậy còn dùng nói, nhất định là thật sự, La Phàm sư huynh thực lực thật sự là quá cường đại, Võ Đạo tứ trọng chiến lục trọng, Giang Châu cảnh nội bên trong, ngàn năm khó gặp a, Tông chủ đại nhân thật sự là tuệ nhãn nhận thức bỏ đước a!"

...

Huyền Dương Tông đệ tử, nhất thời thán phục, cảm thán, cặp mắt của bọn hắn bên trong để lộ ra hưng phấn hào quang, rốt cục có thắng lợi hi vọng.

Keng ——

Lại là một tiếng bạo vang truyền đến.

Đồng thời lui về phía sau một bước La Phàm, Tây Môn Đạt, đồng thời giết đi đi lên, hai người thi triển đều là thượng phẩm vũ kỹ, uy lực kinh người, trong tay bảo thương cũng đều là thượng phẩm Bảo Bình, toàn lực giao phong, bất phân sán sán nhau.

Hai thanh thượng phẩm bảo thương giống như Song Long bay múa, không ngừng va chạm, rất nhanh hai người giao thủ liền qua mười chiêu.

Tây Môn Đạt thu thương vừa lui, kinh sợ quát một tiếng: "Ngươi vậy mà cũng đã luyện thành thượng phẩm vũ kỹ!"

La Phàm đồng dạng thu thương mà đứng, trên mặt có tà tà tiểu ý, nói: "Không có ý tứ, trên mặt ta phẩm vũ kỹ, so với ngươi mạnh hơn một ít!"

La Phàm thân thể cường độ, không kém gì Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong võ giả nội lực, lại phối hợp chính mình thân nội lực, La Phàm cơ sở lực lượng muốn thắng được ngũ trọng đỉnh phong, so với lục trọng sơ kỳ hơi thua.

Nhưng hai người đồng dạng là thi triển thượng phẩm vũ kỹ, La Phàm lại có thể cùng Tây Môn Đạt chiến cái lực lượng ngang nhau, hiển nhiên là vũ kỹ uy lực đền bù kia hơi thua một bậc.

Toái Không Thương pháp, rất khó tu luyện, độ khó hơn xa cái khác thượng phẩm vũ kỹ.

Một môn vũ kỹ tu luyện độ khó, thường thường cùng uy lực mạnh yếu là trực tiếp móc nối, uy lực càng mạnh, càng khó tu luyện.

Thượng phẩm vũ kỹ, đồng dạng uy lực sự phân chia mạnh yếu, Toái Không Thương pháp chính là uy lực tối cường một loại kia.

Lại còn, La Phàm tại Võ Đạo tam trọng, đã luyện thành Toái Không Thương pháp đệ nhất trọng, hiện tại tu vi của hắn đã là Võ Đạo tứ trọng đỉnh phong, đối với Toái Không Thương pháp tu luyện, tạo nghệ tình thâm hơn nhiều.

Đồng dạng là đệ nhất trọng 'Toái Thạch',

Tạo nghệ càng thêm tinh thâm, uy lực tự nhiên cũng càng cường đại hơn.

Dựa vào vũ kỹ trên so với Tây Môn Đạt tốt hơn, La Phàm mới có thể bù đắp tu vi chênh lệch, cùng Tây Môn Đạt lực lượng tương đương, bất phân sán sán nhau.

La Phàm lời nói thật, làm Tây Môn Đạt rất là khó chịu, nhưng hắn không phải không thừa nhận, La Phàm thượng thuật so với hắn đích xác muốn tốt hơn.

Tây Môn Đạt hừ lạnh một tiếng, quát: "Vậy thì như thế nào, ta xem thương của ngươi thuật, trọng uy lực mà không nặng chiêu pháp, là loại kia đơn thuần đề thăng thương pháp uy lực, sau đó dựa vào chính mình tùy ý ra chiêu thương thuật.

Tuy thực lực rất mạnh, nhưng là có rất lớn chỗ thiếu hụt, như vậy thương thuật không có tuyệt chiêu, nhưng ta 'Sụp đổ son thương pháp' lại có, không biết chính ngươi tùy ý ra chiêu, có thể hay không ngăn cản?"

La Phàm hơi hơi híp dưới mắt, trong mắt hiện lên một đạo lợi hại phong mang, nói: "Thử nhìn một chút!"

Tây Môn Đạt trên mặt lộ ra tự tin vẻ, nói: "Ta 'Sụp đổ son thương pháp' nhập môn, chỉ có thể thi triển ra thức thứ nhất sát chiêu, nhưng bại ngươi đủ để, tiếp ta một chiêu —— sụp đổ thạch loạn kích!"

Tiếng nói rơi, Tây Môn Đạt hai chân đạp đất, thân thể nhảy lên.

Trong chớp mắt, Tây Môn Đạt trong tay bảo thương nhoáng một cái, đồng thời xuất hiện chín đạo thương ảnh, đồng thời hướng La Phàm đâm tới.

"Hào ——!"

Thiên Cực Tông đệ tử nhất thời ủng hộ.

Huyền Dương Tông đệ tử, thì là thần sắc nghiêm túc, từng cái một ngừng lại hô hấp, tuyệt chiêu uy lực xa xa lớn hơn phổ thông chiêu số, Tây Môn Đạt thì triển ra tuyệt sát thương chiêu, thắng bại liền tại chiêu trong đó.

Ngăn không được sát chiêu, thua không nghi ngờ.

Một chiêu này 'Sụp đổ thạch loạn kích', nhìn như lộn xộn, nhưng kì thực hư thật không phân biệt, chín đạo thương Ảnh Thứ, làm cho người ta đoán bất định, khó có thể ngăn cản.

La Phàm đối mặt một chiêu này, nụ cười trên mặt thu vào, tinh thần trước đó chưa từng có tập trung, tâm thần thủ một, Toái Không Thương pháp đệ nhất trọng 'Toái Thạch' uy lực, triệt để bạo phát, không hề có giữ lại.

Phản phát ——

La Phàm đối mặt chín đạo thương ảnh, trực tiếp nhất thương quét ra, đồng thời đón đánh chín đạo thương ảnh, đối với Toái Không Thương pháp đệ nhất trọng tạo nghệ, toàn thân lực lượng, toàn bộ đều dung nhập một phát này, bộc phát ra gây nên mạnh một kích.

Tại Vô Đạo tam trọng, La Phàm vừa mới luyện thành đệ nhất thương, nhất thương chỉ có thể chấn vỡ một phương thạch khối, bây giờ uy lực, đã xa xa không chỉ, muốn đáng sợ nhiều lắm.

Nhất thương quét ra, thần căn sát thần, phạt ngăn giết phạt.

Kia trùng điệp thương ảnh, tại La Phàm một phát này dưới nhao nhao tan vỡ, chỉ còn lại cuối cùng một đạo thương ảnh, trong lúc đó tách ra hàn quang, cùng La Phàm một phát này hung hăng đụng vào nhau.

Sụp đổ thạch loạn kích, đích thực là loạn kích, chín đạo thương ảnh, chỉ có nhất thương chân thật, nếu là sợ đầu sợ đuôi, sinh né tránh ý tứ, một sủng chân chính sát chiêu công tới, quyết khó ngăn cản.

La Phàm không chút nào lui, nghiêm nghị không sợ, bạo phát tất cả lực lượng công xuất nhất thương, tới quyết chiến, là tốt nhất phá chiêu phương pháp.

Keng ——

Hai phát giao kích, một tiếng bạo vang, hư không chấn động.

La Phàm đạp đứng chỗ cũ, bất động như núi, một đạo nhân ảnh hướng phía sau bạo lui mà đi, chính là Tây Môn Đạt.

Một chiêu này quyết định thắng bại giao phong, dĩ nhiên là La Phàm chiến thắng, Tây Môn Đạt lui bại.

Thiên Cực Tông đệ tử, lộ ra vẻ kinh hãi, không dám tin.

Huyền Dương Tông đệ tử, không khỏi kinh hãi, nhất thời bộc phát ra một hồi trời long đất nổ tiếng hoan hô.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Súc sinh không bằng

Tại kia tiếng hoan hô, La Phàm nhảy lên, trong tay bảo thương mãnh liệt quật hạ xuống.

Lóe sáng đầu thương tại cực nhanh, kéo ra một đạo óng ánh phong mang, khí lưu bị xé nứt, hình thành mắt thường có thể thấy gọn sóng.

Tây Môn Đạt vẫn còn ở đây lui, La Phàm bảo thương cũng đã bỏ đến đỉnh đầu, thần sắc hoảng hốt, vội vàng giờ súng ngăn chặn.

Keng ——

Thanh âm điệp tai như óc vang lên, mãnh liệt khí kinh trong chớp mắt hướng bốn phương tám hướng tản ra, hình thành mắt thường có thể thấy sóng xung kích.

La Phàm một phát này, tựa như Thái Sơn Áp Đình, Toái Không Thương pháp đệ nhất trọng 'Toái Thạch' lực lượng hoàn toàn bạo phát, dù cho phía dưới là khối mây phương đại cự thạch, đều biết bị một phát này bỏ được đánh xơ xác.

Tây Môn Đạt vội vàng ở giữa ngăn cản, như thế nào chống lại được, hần cảm giác giống như là một tòa núi lớn đè ép hạ xuống, thân thể không tự chủ được hướng phía dưới phương chìm.

Đông ——

Tây Môn Đạt hai đầu gối bị áp ngọa, hung hăng quỳ gối mặt đất, phát ra một tiếng trầm đục, hai cái đầu gối hoàn toàn đụng vào dưới mặt đất, bốn phía khe nứt giống như mạng nhện.

Phốc ——

Tây Môn Đạt há mồm phun ra một đạo máu tươi, một phát này uy lực quá kinh khủng, chấn đả thương hần nội phủ, để cho hần nhận lấy trọng thương.

Tây Môn Đạt hai tay, cũng bị một phát này đè ép hạ xuống, cảm lấy bảo thương rủ xuống, La Phàm trong tay bảo thương thuận thế rơi xuống, mũi thương để ngang Tây Môn Đạt cái cổ bên cạnh.

Mũi thương tràn phóng hàn quang, lộ ra cực kỳ sắc bén khí tức, làm Tây Môn Đạt cảm giác được phần cổ run lên, hình như có lưỡi dao sắc bén cắt cái cổ, trong nội tâm sợ hãi, một tia cũng không dám động dấy.

La Phàm cúi đầu nhìn nhìn Tây Môn Đạt, du dương chọn lấy phía dưới, nói: "Thiên Cực Tông Cầu Nhi, nên học đủ chó sửa."

Thiên Cực Tông đệ tử nghe vậy, giờ khắc này toàn bộ đều đỏ bừng lên mặt, sắc mặt giống như là màu gan heo, cực kỳ khó coi.

Thiên Cực Tông Chân Đạo các trưởng lão, cũng đều hai mắt trừng, trong hai mắt thiêu đốt lên tức giận hỏa diễm.

Tây Môn Đạt như thừa nhận chính mình là chó, như vậy... Thiên Cực Tông chính là ổ chó, ý vị này là Thiên Cực Tông võ giả chính là một oa tử súc sinh!

Giờ khắc này, bọn họ cuối cùng là cảm nhận được lúc trước Vệ Thiên Nhất làm cho Phương Đại Thường gọi cha, Huyền Dương Tông võ giả trong nội tâm tư vị, lại còn, càng thêm mãnh liệt.

Huyền Dương Tông võ giả, vô luận là Chân Đạo trưởng lão, hay là hậu bối đệ tử, giờ khắc này trong nội tâm sững sờ, cực kỳ sáng khoái, Vệ Thiên Nhất đối với bọn họ tạo thành mù mịt, quét qua quét sạch.

"Gọi a...!"

"Nhanh lên học chó sửa!"

"Nguyên thua cuộc, nhanh lên thừa nhận chính mình là con chó!"

...

Huyền Dương Tông đệ tử, thần sắc sáng khoái quát to lên, hai mắt bên trong tràn đầy vui sướng sáng rực, thập phần hưng phấn.

Tây Môn Đạt mộng ép, khóc không ra nước mắt, giờ khắc này cảm giác của hần ngược lại là cùng Phương Đại Thường giống như đúc, trong đầu một đoàn bột nhão.

"Dừng tay ——!"

Một đạo vang dội thanh âm trong lúc bất chợt vang lên, Thiên Cực Tông đại trưởng lão bước mây bằng trong chớp mắt phóng lên trời, hướng La Phàm kích xạ mà đến.

Vèo ——

Huyền Dương Tông, đại trưởng lão Triệu Hồng Thành cũng kích xạ, quát lạnh một tiếng: "Bước mây bằng, hậu bối đệ tử giao thủ, ngươi cũng phải xuất thủ can thiệp sao?"

Triệu Hồng Thành dẫn đầu đã tìm đến La Phàm bên cạnh, đem bước mây bằng chặn đường hạ xuống.

Bước mây bằng thần sắc lạnh lẽo, quát: "Trận chiến này dừng ở đây, Thanh Vân Tông đệ tử đến, nên kết thúc."

Thanh Vân Tông đệ tử đích xác đến, đã đến phụ cận đỉnh núi, bắt quả còn có hơn trăm mét xa, bọn họ đều tò mò nhìn một màn này, không biết chuyện gì xảy ra.

Triệu Hồng Thành thần sắc đồng dạng lạnh lùng, quát: "Chiến đấu đã chấm dứt, đồ ước vẫn còn vẫn chưa xong, như thế nào... Thiên Cực Tông nghĩ nói không giữ lời, ngay trước bốn đại tông môn tất cả võ giả mặt, muốn làm bội bạc sự tình?"

Bước mây bằng lông mày nhướng lên, trước mắt bao người, lời này hiển nhiên rất có lực sát thương.

Trầm mặc một lát, bước mây bằng lạnh lùng nhìn Tây Môn Đạt liếc một cái, nói: "Chính ngươi nhìn nhìn xử lý a!"

Nói xong, bước mây bằng liền xanh mặt, trở lại Thiên Cực Tông đệ tử phía trước.

Bị tông môn đại trưởng lão đặc biệt giao cho qua,

Tây Môn Đạt nhất thời trở nên kiên cường, nói: "Cái gì đồ ước? Lão tử không nhớ rõ, muốn chém giết muốn róc thịt, hơi thở nghe tôn liên, nghĩ vũ nhục lão tử, không có cửa đâu!"

La Phàm mục quang lạnh lẽo, để lộ ra lẳng lẽ sát cơ, thương thế nhất thịnh, đầu thương khẽ nhúc nhích, liền cắt vỡ Tây Môn Đạt phần cổ da thịt.

Tây Môn Đạt thân thể run lên, nhưng nhắm hai mắt lại, một bộ đảm nhiệm giết đảm nhiệm đánh bộ dáng.

Tây Môn Đạt rất rõ ràng, hôm nay hấn nếu là hướng La Phàm khuất phục, đó chính là ngỗ nghịch đại trưởng lão nhạc mây bằng, trở lại tông môn kết cục nhất định sẽ bị chết rất khó, còn không bằng gắng gượng lấy.

"Ha ha ha...!"

Thấy Tây Môn Đạt một bộ thấy chết không sờn bộ dáng, La Phàm cười ha hả, quát: "Cho dù thật sự là một con chó, cũng sẽ không liền thân phận của mình cũng không dám thừa nhận, trước mắt bao người, Thiên Cực Tông nguyên lai chính là như vậy dạy bảo đệ tử, để cho bọn họ làm chó cũng không bằng người a!"

Không phải là súc sinh không bằng trưởng bối, sao có thể dạy bảo xuất súc sinh không bằng đệ tử, xem ra Thiên Cực Tông chính là một oa tử súc sinh không bằng đồ vật a, cắt đi... Chó cũng không bằng đồ vật."

Tiếng nói rơi, La Phàm bảo thương bãi xuống, thương nhận bình quát vào Tây Môn Đạt trên mặt, đem Tây Môn Đạt nhất thương rút phi, trên mặt bị thương nhận hai bên cắt xuất hai đạo vết thương, máu tươi chảy ròng.

"La Phàm sư huynh nói hay lắm, Thiên Cực Tông chính là một oa tử súc sinh không bằng đồ vật!"

"Súc sinh không bằng đồ vật!"

"Súc sinh không bằng đồ vật!"

...

Huyền Dương Tông đệ tử đều cao giọng hò hét, một bên hò hét, một bên cười nhạo, trong tiếng cười tràn đầy mỉa mai cùng giễu cợt.

Thiên Cực Tông đệ tử, từng cái một tức giận đến huyết hồng mắt, gần như muốn phún huyết, Thiên Cực Tông Chân Đạo các trưởng lão, cũng đều từng cái một lửa giận đại thịnh.

Đường đường Chân Đạo cường giả, bước mây bằng đám người vẫn là lần đầu tiên bị Võ Đạo võ giả mắng thành súc sinh không bằng đồ vật, tự nhiên nổi giận vô cùng.

"Lão phu chém ngươi tiểu tặc này!"

Bước mây bằng gầm lên một tiếng, trong hai mắt tràn đầy sát khí nhìn chăm chăm La Phàm, vung tay lên, liền bỏ ra một đạo thanh sắc chân khí.

Thanh sắc chân khí ngưng tụ thành nhận mạng, hướng La Phàm chém tới.

Chân Đạo tam trọng cường giả xuất thủ, đáng sợ đến bậc nào, chân khí ngưng tụ thành nhận mạng so với thượng phẩm Bảo Bình cũng còn sắc bén, hư không cũng bị chém ra một đạo khe nứt.

Triệu Hồng Thành một quyền, liền đánh ra một đạo chân khí quyền kinh, đem này chân khí nhận mạng đánh tan, quát: "Đường đường Thiên Cực Tông đại trưởng lão, lại có mặt hướng một cái Võ Đạo tử trọng hậu bối hạ độc thủ, quả thật là không bằng cầm thú đồ vật."

Trong khi nói chuyện, Triệu Hồng Thành hướng La Phàm khoát tay chặn lại, một đạo màu đỏ chân khí đem La Phàm khẽ quán, liền đem La Phàm đưa về Huyền Dương Tông trong hàng đệ tử.

Suru suru suru...

Hai tông đại trưởng lão trao lên tay, hai bên Chân Đạo trưởng lão từng cái một vọt lên, phân biệt đứng ở hai vị đại trưởng lão bên cạnh, khí thế đối chọi gay gắt, đại chiến hết sức căng thẳng.

"Hai vị huynh đài bớt giận! Thăm dò Tiểu Thiên Thế Giới quan trọng hơn."

"Đúng vậy, hôm nay Tứ Tông hội tụ, là vì cộng đồng thăm dò Tiểu Thiên Thế Giới mà đến, không nên gây chiến."

Nhật Nguyệt Tông, Thanh Vân Tông đại trưởng lão, vội vàng nhanh chóng chạy đến, bắt đầu với cùng sự tình lão, phân biệt ngăn ở Thiên Cực, Huyền Dương hai tông trước mặt đại trưởng lão.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Tiến nhập Tiểu thế giới

Triệu Hồng Thành, bước mây bằng đồng thời hừ lạnh một tiếng, mặc dù không tình nguyện, lại cũng đem lửa giận ép xuống.

Nhật Nguyệt Tông đại trưởng lão thăm xây dựng đức nói: "Hiện tại bốn đại tông môn hội tụ, nên là tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới thời điểm, chính sự quan trọng hơn."

Thanh Vân Tông đại trưởng lão tôn quang rộ rỡ nói: "Theo ý ta, Tứ Tông đệ tử, xếp thành bốn nhóm, đồng thời tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới, như vậy bên nào đều sẽ không bị thua thiệt, các người cảm thấy như thế nào?"

Huyền Dương Tông đại trưởng lão Triệu Hồng Thành gật gật đầu, nói: "Ta không có ý kiến."

Thiên Cực Tông đại trưởng lão bước mây bằng không nói gì, xem như cam chịu (*mặc định).

Thăm xây dựng đức nói: "Hảo, Tứ Tông đệ tử, xếp thành bốn nhóm đồng thời tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới, sự tình không nghi ngờ trễ, hiện tại liền hành động."

Tứ Tông đại trưởng lão phân biệt trở lại tất cả tông đệ tử trước mặt, chỉ huy lên.

Thiên Cực Tông đại trưởng lão bước mây bằng đưa tới mấy cái Vô Đạo lục trọng đỉnh phong đệ tử, Vệ Thiên Nhất chính là một cái trong đó, thấp giọng nói:

"Tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới, nếu có cơ hội, nhất định phải đem La Phàm đánh chết, không thể để cho hắn còn sống xuất ra."

Vệ Thiên Nhất đợi đệ tử cùng kêu lên xác nhận, trong mắt đều hiện lên một đạo lệ mang, lộ ra sát cơ mãnh liệt.

Đối với La Phàm, Thiên Cực Tông đệ tử không khỏi phần hận, nếu có thể giết tới, chính là bọn họ tâm ý.

Huyền Dương Tông đại trưởng lão Triệu Hồng Thành cũng đặc biệt giao cho La Phàm:

"Hôm nay người danh tiếng thái thịnh, cây cỏ mọc thành rừng, gió vẫn thổi bật rễ, người nên cẩn thận cái khác tông môn đệ tử ở trong Tiểu Thiên Thế Giới đối với người hạ độc thủ, ở trong Tiểu Thiên Thế Giới không muốn một mình hành động, cùng đại đa số tông môn đệ tử cùng một chỗ."

Tại Tứ Tông Chân Đạo trưởng lão dưới chỉ thị, Tứ Tông đệ tử, tại Hắc Phong Nhai chính giữa khe nứt, xếp thành bốn nhóm theo thứ tự dọc theo bậc thang hướng phía dưới, đồng thời, bốn đại tông môn đều có một vị đệ tử tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới, công bình công chính.

Tứ Tông đệ tử, Huyền Dương Tông ít nhất, có gần 500 người, Thiên Cực Tông tối đa, có hơn sáu trăm người, Nhật Nguyệt Tông, Thanh Vân Tông số lượng tiếp cận, đều là hơn năm trăm người.

Tổng cộng thêm vào, ước chừng hai ngàn người, xếp thành bốn nhóm, đi một hồi lâu tất cả đệ tử mới xuyên qua Hắc Phong Nhai ngọn nguồn không gian lốc xoáy, tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới.

Tiểu Thiên Thế Giới.

Bốn cái tông môn đệ tử, phân biệt hội tụ cùng một chỗ, mỗi một chi đội ngũ đều đầu người một mảnh lớn.

Tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới Tứ Tông đệ tử, cả đám đều đang quan sát này phiến thiên địa, bốn phương tám hướng.

Thế giới này thiên không, cảm giác hết sức trầm thấp, so với bình thường thiên không nhìn qua muốn thấp rất nhiều.

Trên không trung, đang không treo một khóa thái dương, hai bên trái phải tất cả có một khóa ánh trăng, hai khóa ánh trăng lấy thái dương làm trung tâm, chậm rãi mà động.

Vô luận là thiên không cao độ, hay là tinh thể số lượng cùng vị trí, đều cùng ngoại giới không gian, một trời một vực, có thể thấy đây là mặt khác một mảnh không gian.

Mặt đất, là xanh mơn mơn thảm cỏ, bốn đại tông môn đệ tử vị trí là một mảnh thoáng phấp phồng thảm cỏ, xa xa, một mặt là bao la bát ngát hư không, một mặt là ngay cả miền sơn mạch.

Bao la bát ngát hư không, lục địa đến phần cuối, làm cho người ta sợ, không dám nhận gần.

Hiển nhiên, kia nơi xa núi non trùng điệp, mới là hẳn là đi thăm dò địa phương.

Xác minh bốn phía tình huống, bốn đại tông môn đệ tử phản ứng hai bên đều không cùng.

Thiên Cực Tông trong hàng đệ tử, không ít mục quang đều hướng Huyền Dương Tông đệ tử nhìn lại, trong ánh mắt không có hảo ý.

Nhật Nguyệt Tông đệ tử, Thanh Vân Tông đệ tử cũng giúp nhau kiêng kỵ, đến Tiểu Thiên Thế Giới, đã không còn tông môn trưởng bối ước thúc, tất cả tông đệ tử đều rất tuổi trẻ khí thịnh, rất dễ dàng động thủ.

Đương nhiên, hiện tại vừa mới tiến Tiểu Thiên Thế Giới, còn không người muốn động thủ, đều muốn trước đem Tiểu Thiên Thế Giới này thăm dò một phen.

Nhật Nguyệt Tông, Thanh Vân Tông cầm đầu đệ tử tất cả lấy ra lệnh kỳ, chỉ huy đồng môn đệ tử, hướng nơi xa núi non trùng điệp mà đi.

Hành tẩu, hai tông đệ tử cầm đầu đệ tử đều điều chỉnh phương hướng, để cho hai tông đệ tử đang lúc cự ly càng ngày xa, tránh khiến cho phân tranh.

Vệ Thiên Nhất cũng lấy ra một mặt lệnh kỳ, mang theo Thiên Cực Tông đệ tử hướng nơi xa núi non trùng điệp mà đi, tuy bọn họ đối với Huyền Dương Tông đệ tử đều ỏ lấy một đoàn lửa giận,

Nhưng bây giờ không phải là giao thủ thời điểm.

Tiểu Thiên Thế Giới này bên trong hết thảy trần ngập không biết, trước phải thăm dò một chút này mảnh không biết chi địa.

La Phàm cũng lấy ra một mặt lệnh kỳ, hẳn là Huyền Dương Tông Tông chủ đệ tử thân truyền, mặc dù tu vi thấp nhất, nhưng địa vị lại là tối cao, đại trưởng lão Triệu Hồng Thành đưa hẳn định vì Huyền Dương Tông đệ tử thủ lĩnh, cho lệnh kỳ, đối với Huyền Dương Tông đệ tử thống nhất chỉ huy.

Tại La Phàm dưới sự dẫn dắt, Huyền Dương Tông đệ tử cũng hướng nơi xa núi non trùng điệp mà đi, nhưng tiến lên phương hướng lại là bất đồng, vượt về phía trước, cùng mặt khác tam tông đệ tử cự ly càng xa.

Tiểu Thiên Thế Giới tuy so với đại thế giới không lớn lắm, nhưng đó là đối với rộng lớn vô biên đại thế giới mà nói, trên thực tế, Tiểu Thiên Thế Giới nếu như lấy 'Thế giới' mệnh danh, diện tích cũng là tương đối lớn.

Ví dụ như La Phàm chỗ Tiểu Thiên Thế Giới này, ngoại trừ bao la bát ngát hư không cái hướng kia, mặt khác ba biên đều nhìn không đến phần cuối, hoàn toàn nhìn không ra thế giới này đến cùng lớn đến bao nhiêu.

Tóm lại, so với phạm vi tầm mắt lớn hơn.

Đội La Phàm mang theo Huyền Dương Tông các đệ tử đi đến liên miền sơn mạch, cùng gần nhất Thiên Cực Tông đệ tử cách xa nhau cũng vượt qua mười dặm trở lên, trong đó cách sơn phong, đã hoàn toàn nhìn không đến đối phương.

Gần 500 danh Huyền Dương Tông đệ tử, là một tương đối khổng lồ đội ngũ, ngoại trừ La Phàm, chúng đệ tử đều là Võ Đạo ngũ trọng, lục trọng tu vi, từng cái một thực lực cường đại, hành động tốc độ rất nhanh, trèo núi nhảy linh cũng dễ dàng.

Rất nhanh, Huyền Dương Tông đội ngũ liền bay qua vài toà sơn phong, xâm nhập cái nhìn này trông không đến phần cuối vô tận dãy núi bên trong.

"Trong này cỏ cây tươi tốt, nhưng không thấy yêu thú tung tích, chẳng lẽ lại Tiểu thế giới này, cũng không có yêu thú tồn tại?"

Một vị Huyền Dương Tông đệ tử kinh ngạc nói.

Án tiên nhân đối với Vu Tiểu Thiên thế giới miêu tả, Tiểu Thiên Thế Giới bên trong yêu thú là cực kỳ thường thấy.

Nhưng mà, Huyền Dương Tông đệ tử đội ngũ xâm nhập này liên miên son phong bên trong, lại là một đầu yêu thú đều không nhìn thấy, cũng không có phát hiện yêu thú dấu chân.

Này làm Huyền Dương Tông các đệ tử, đều có chút kinh ngạc, không có yêu thú Tiểu Thiên Thế Giới, bình thường đều tương đối đặc thù.

"A ——!"

Đột nhiên, một tiếng kêu thảm đầy thê lương, vạch phá không trung, vang vọng tại từng cái Huyền Dương Tông đệ tử trong tai.

Chúng đệ tử giật nảy mình, tinh thần chấn động, toàn thân cơ xiết chặt, đồng thời hướng kia thê lương tiếng kêu thảm thiết truyền đến phương hướng nhìn sang.

Gần 500 danh Huyền Dương Tông đệ tử, đầy khắp núi đồi, phân bố phạm vi rất rộng, chỉ có kia tiếng kêu thảm thiết phụ cận đệ tử, mới nhìn đến này hết thảy một tiếng ngọn nguồn.

Là vị Vô Đạo ngũ trọng đệ tử, bị một cây mang theo gai nhọn dây leo quấn quanh lấy.

Dây leo trên gai nhọn sắc bén vô cùng, đâm vào vị kia đệ tử huyết nhục bên trong, điên cuồng hấp thu vị kia đệ tử huyết nhục.

Vén vén hai cái thời gian hô hấp, trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, vị kia Vô Đạo ngũ trọng đệ tử liền bị hút đi đại lượng huyết nhục, mất mạng Hoàng Tuyền.

Này làm thấy như vậy một màn các đệ tử, đều hít vào một hơi cảm giác mát.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Cách khá xa các đệ tử, căn bản không biết chuyện gì xảy ra, la lớn.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 96: Thực Vật sinh mệnh

"Đăng Yêu, là Đăng Yêu!"

"Cẩn thận, là Thực Vật sinh mệnh!"

"Cẩn thận các ngươi bên cạnh cây cối dây leo!"

...

Thấy được Đăng Yêu các đệ tử, nhao nhao quát to lên.

"A ——!"

Lúc này, lại hết thảy một tiếng vang lên, thê lương mà ngán ngùi, làm lòng người kinh hãi.

Thanh âm đến từ một phương hướng khác.

Đồng dạng là một vị Vô Đạo ngũ trọng Huyền Dương Tông đệ tử, vừa rồi tựa ở trên một cây đại thụ, này khóa đại thụ đột nhiên cảnh một cuốn liên đưa hẳn trời lại.

Sau đó, thân cây trên rạn nứt một trương miệng lớn dính máu, đại khẩu bên trong rậm rạp răng nanh, một ngum liền đem Huyền Dương Tông này đệ tử nuốt xuống.

Phụ cận Huyền Dương Tông đệ tử đều kinh hô lên, Thực Vật sinh mệnh tại Đại Việt Vương Triều cũng không thấy nhiều, liền ngay cả Chân Đạo các trưởng lão đại đa số cũng chưa từng thấy qua.

Những Huyền Dương Tông này đệ tử, chỉ là nghe nói qua Thực Vật sinh mệnh, chưa bao giờ thấy qua, tại trong truyền thuyết, Thực Vật sinh mệnh rất

khó đối phó, Thực Vật sinh mệnh có thể nhẹ nhõm hành hạ đến chết cùng cấp bậc võ giả cùng yêu thú.

Này làm chúng đệ tử sinh lòng sợ hãi, nhất là kia kêu thảm đầy thể lương thanh âm, càng làm cho bọn họ hồn kinh sợ gan tang, Thụ Yêu bên cạnh Huyền Dương Tông đệ tử, bị dọa đến nhanh chóng hướng bốn phương bỏ chạy.

Ngoài mấy chục thước, kia Đằng Yêu phụ cận, Huyền Dương Tông đệ tử cũng đồng thời lui về phía sau, thần sắc kinh khủng.

Huyền Dương Tông đệ tử, số lượng gần 500 người, đầy khắp núi đồi, cự ly đều cách xa nhau được không xa, có người vừa chạy, tình cảnh nhất thời liền loạn cả lên.

"A ——!"

Tiếng thứ ba kêu thảm đầy thể lương vang lên, kia Đằng Yêu dây leo không chỉ một mảnh, lại có một cái Vô Đạo ngũ trọng đệ tử bị kia tràn đầy gai nhọn nhánh dây quấn chặt lấy, nhảy mất liền bị kéo đi.

Nhánh dây trên gai nhọn hung hăng đâm vào huyết nhục bên trong, hung hăng hấp thu, rất nhanh liền đem kia Vô Đạo ngũ trọng đệ tử gây nên vào chỗ chết.

"A ——!"

"A ——!"

...

Nhất thời, lại có vài đạo tiếng kêu thảm thiết liên tục vang lên.

Lại có hai cái Thụ Yêu, một cái Đằng Yêu xuất hiện.

Thụ Yêu không có bại lộ thời điểm, nhìn qua cùng chân chính đại thụ chênh lệch không đã, thế nhưng, lúc đó miệng lớn dính máu mờ ra, nhưng lại như là cùng ác quỷ thông thường đáng sợ, nó cảnh hết sức linh hoạt, bắt lấy một cái đệ tử, liền hướng bồn máu miệng rộng bên trong đưa đi, một ngụm tiêu ra máu thịt giàn giụa, trực tiếp bị mất mạng.

Đằng Yêu thì bí mật hơn, những cái kia dây leo có thể co duỗi di động, lại còn tốc độ còn không chậm, Huyền Dương Tông đệ tử vừa loạn, chúng đệ tử trong nội tâm sợ hãi đại thịnh, một thân thực lực hoàn toàn phát huy không đi ra, liền bị dây leo quấn lấy, huyết nhục bị hút sạch.

Kia liên tục tiếng kêu thảm thiết, lại càng là làm Huyền Dương Tông đệ tử sợ hãi, bọn họ cũng không biết phụ cận có bao nhiêu Đằng Yêu, Thụ Yêu, trong nội tâm bị sợ bề mặt, chỉ biết tứ tán chạy trốn.

"Lãnh tĩnh ——!"

La Phàm thấy thế, hét lớn một tiếng, hần đầu tiên là nhất thương ném, đâm vào một cây thương nhân eo thô đại thụ chỗ cao, thấy kia đại thụ không phản ứng chút nào, mới nhảy lên, đứng ở thụ cán phía trên.

La Phàm huy vũ lấy lệnh kỳ, quát lớn: "Không nên kinh hoảng, phụ cận trong núi rừng khả năng còn có Thực Vật sinh mệnh, chạy trốn cũng vô dụng, mọi người gần đây vì chiến, giúp nhau hiệp trợ, trước đã diệt phụ cận Đằng Yêu Thụ Yêu."

La Phàm thanh âm vang dội, truyền khắp bốn phương, hấp dẫn đông đảo Huyền Dương Tông đệ tử chú ý, nhìn thấy lệnh kỳ, chúng đệ tử lãnh tĩnh không ít, gần đây lưng tựa lưng đứng chung một chỗ, cảnh giác bốn phương.

Đúng lúc này, La Phàm chỗ trên đại thụ phương, một đầu dây leo trong lúc bất chợt hướng phía dưới phương rủ xuống, tựa như một đầu dài cây roi hướng La Phàm rút qua.

Dây leo phía trên có gai nhọn, là Đằng Yêu xuất thủ.

Không ít Huyền Dương Tông đệ tử thấy được một màn này, đều thất kinh, không hẹn mà cùng hô to một tiếng: "La Phàm sư huynh cẩn thận."

La Phàm vỗ bên hông bách bảo nang, một chuỗi bảo kiếm xuất hiện ở trong tay, lộ ra kinh thể sắc bén chi khí.

Là được từ tại Thiên Cực Tông trưởng lão Cung đang thuần bảo kiếm, phẩm cấp —— địa cấp hạ phẩm.

Địa cấp hạ phẩm bảo kiếm, hạng gì sắc bén, gọt cùn sắt như gọt bùn nhão, cắt kim ngọc như cắt đậu hũ.

La Phàm một kiếm vung đi,

Kia quật mà đến dây leo tựa giống như đậu hũ bị chẻ thành hai đoạn.

Chi ——

Một tiếng bén nhọn lợi tiếng kêu, từ nơi không xa truyền đến, chỗ đó dây leo rậm rạp, chính là Đẳng Yêu trung tâm thân hình chỗ.

La Phàm hét lớn một tiếng, nói: "Thấy không, những Đẳng Yêu này, Thụ Yêu, bản thân thực lực cũng không cường, cùng chúng ta một cái cấp bậc, chỉ là công kích của bọn nó tương đối quý dị, khó có thể đề phòng, chỉ cần chúng ta đồng tâm hiệp lực, chém giết chúng cũng không khó khăn."

La Phàm một kiếm, chặt đứt Đẳng Yêu một cây dây leo, làm Huyền Dương Tông đệ tử sĩ khí phóng đại.

"Giết ——!"

Không ít Huyền Dương Tông đệ tử hét lớn một tiếng, mọi người thanh âm cùng nhau phát ra, sóng âm chấn động sơn phong đều tại run rẩy.

Khôi phục sĩ khí, Huyền Dương Tông đệ tử chiến ý phóng đại, lập tức đối với phụ cận Đẳng Yêu, Thụ Yêu nhóm triển khai phản công.

Huyền Dương Tông đệ tử số lượng đông đảo, cái phạm vi này cũng liền hai đầu Đẳng Yêu, ba đầu Thụ Yêu mà thôi, nhất thời liền trùng điệp bao vây lại.

Tương đối mà nói, Đẳng Yêu dường như khó đối phó, bởi vì nó dây leo rất dài, phạm vi công kích rất rộng, lại còn nhánh dây linh hoạt, giống như xà mạng xà, một cái Đẳng Yêu chùng trên mười cây nhánh dây, đồng thời công kích, làm cho người khó lòng phòng bị.

Thụ Yêu thì càng tốt đối phó nhiều lắm, chúng thân hình đại, tuy nhánh cây cũng rất linh hoạt, nhưng cánh hơi ngắn, một hãm vào Huyền Dương Tông đệ tử vây công, căn bản không có nhiều sức hoàn thủ.

Đẳng Yêu, Thụ Yêu thực lực, cùng Võ Đạo lục trọng võ giả tương đối, mà Huyền Dương Tông trong hàng đệ tử, Võ Đạo lục trọng võ giả số lượng, gần tới 200 người.

Ba cái Thụ Yêu cánh rất nhanh liền tại Huyền Dương Tông đệ tử vây công dưới bị chặt quang, sau đó, một chuỗi chuỗi Bảo Bình chém vào thân thể của Thụ Yêu, máu tươi chảy ròng.

Thân thể của Thụ Yêu, đều so với trưởng thành eo còn thô hơn, nhưng ở Huyền Dương Tông đệ tử công kích đến, lại là rất nhanh liền bị chém đứt, một mực bị gọt đến gốc.

Thụ Yêu chết rồi, nhất thời toát ra một đoàn thanh sắc khí lưu.

Này thanh sắc khí lưu đối phó phụ cận võ giả có chỗ cảm xúc, nháy mắt phân thành mấy phần, hướng bên cạnh tất cả võ giả trên người chui vào.

Này làm phụ cận Huyền Dương Tông đệ tử dọa một đại chạy, vội vàng hướng phía sau bạo lui, không dám bị này thanh sắc khí lưu cận thân.

Thế nhưng là, thanh sắc khí lưu tốc độ nhanh rất nhiều, chợt lóe lên rồi biến mất, chui vào chúng đệ tử trong cơ thể.

"Không xong...!"

Một người kinh hô, Thụ Yêu sau khi chết hóa thành thanh sắc khí lưu, hấn cảm giác đây nhất định không phải là vật gì tốt, sợ hãi nó ăn mòn thân thể của mình.

Phụ cận một ít Huyền Dương Tông đệ tử, vừa rồi cách Thụ Yêu khá xa, thì không có bị thanh sắc khí lưu chui vào, lúc này cũng thần sắc cả kinh, vội vàng lui đến xa xa, cùng những cái kia bị thanh sắc khí lưu chui vào đệ tử kéo ra cự ly.

Một cái hô hấp, hai cái hô hấp...

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, những cái kia bị thanh sắc khí lưu chui vào đệ tử, cũng không có xuất hiện cái gì bệnh trạng, ngược lại... Mặt mày cái phía trước lộ ra sắc mặt kinh hãi.

Ánh mắt của bọn hắn một đôi, từng cái một trong mắt đều lộ ra khó có thể tin kinh hãi.

Điều này làm cho phụ cận nó các đệ tử của hắn, từng cái một đầu đầy sương mù, không biết tình huống gì, chẳng lẽ này thanh sắc khí lưu đối với thân thể có lợi thật lớn?

"Chuyện gì xảy ra? Kia thanh sắc khí lưu tiến nhập thân thể thế nào? Có phải hay không có chỗ tốt gì?"

Phụ cận đệ tử khác nhóm, nhao nhao hỏi, vẻ mặt hiếu kỳ.

Chương 97: Thanh sắc khí lưu

Những cái kia bị thanh sắc khí lưu nhập vào cơ thể các đệ tử, đều không nói gì, ngược lại từng cái một con mắt sáng lên hướng mặt khác Thụ Yêu vọt tới.

Bất quá, còn không đợi bọn họ đến, mặt khác hai cái Thụ Yêu cũng đã bị đông đảo Huyền Dương Tông đệ tử đánh chết.

Phốc...

Phốc...

Đồng dạng, hai cái Thụ Yêu sau khi chết, đều có một đoàn thanh sắc khí lưu bay ra, sau đó tán phát thành mấy phần, phóng tới phụ cận võ giả, sợ tới mức bên cạnh Huyền Dương Tông đệ tử vội vàng lui về phía sau.

Thanh sắc khí lưu tốc độ quá nhanh, chợt lóe lên rồi biến mất, không có cái nào Huyền Dương Tông đệ tử tránh qua được.

Phụ cận Huyền Dương Tông đệ tử đều sợ đến liên tiếp lui về phía sau, những cái kia bị thanh sắc khí lưu nhập vào cơ thể đệ tử cũng đều thất kinh.

Nhưng chỉ qua hai cái thời gian hô hấp, cùng lúc trước bị thanh sắc khí lưu nhập vào cơ thể đệ tử đồng dạng, từng cái một trên mặt lộ ra sắc mặt kinh hãi.

Lần này, rốt cục có cái phúc hậu đệ tử kinh hô lên:

"Những cái này thanh sắc khí lưu, vậy mà có thể đề thăng tu vi, ta thiên, vừa rồi kia một luồng thanh sắc khí lưu nhập vào cơ thể, gần như tương đương với ta mười ngày khổ tu."

Lời này vừa rơi xuống nhập chúng Huyền Dương Tông đệ tử trong tai, giống như chuông lớn vang dội, từng cái một lộ ra sắc mặt kinh hãi.

Một luồng thanh sắc khí lưu, tương đương với mười ngày khổ tu, đây quả thực là tu luyện vô thượng Thánh Phẩm.

Mới vừa rồi còn làm Huyền Dương Tông đệ tử hồn kinh sợ gan tang Đẳng Yêu Thụ Yêu, tại chúng đệ tử trong mắt nhất thời liền biến thành có thể ngộ nhưng không thể cầu bảo vật, nhìn nhìn Thụ Yêu thi thể, từng cái một hai mắt tỏa ánh sáng.

Vây công Đẳng Yêu các đệ tử, nghe xong lời này nhất thời liền dừng mãnh hơn nhiều, xuất thủ càng thêm ra sức, từng đám cây nhánh dây bị chém đứt.

Rất nhanh, một cái Đẳng Yêu trung tâm thân thể tại chúng đệ tử công kích đến phanh thây.

Một đoàn thanh sắc khí lưu, từ Đẳng Yêu trong thi thể vọt ra, sau đó phân thành mấy phần, một phần một ít rơi, giống như ánh sáng nhảy vào phụ cận võ giả trong cơ thể.

Dựa vào gần nhất chín vị võ giả, trong thân thể đều trào vào một luồng thanh sắc khí lưu.

La Phàm, chính là này chín vị võ giả một trong.

Thanh sắc khí lưu nhập vào cơ thể, rất nhanh liền biến thành một cỗ tinh thuần đến cực điểm thiên địa linh khí, sau đó lấy tốc độ cực nhanh, cùng nội lực dung hợp cùng một chỗ, khiến cho nội lực cường độ nhanh chóng đề thăng, tu vi gần như đột nhiên tăng mạnh.

La Phàm mục quang sáng ngời, này một luồng thanh sắc khí lưu, đối với tu vi của hắn đề thăng biên độ thật lớn, để cho hắn hướng Võ Đạo ngũ trọng cự ly, rút ngắn một bước dài.

Tu vi càng thấp, đột phá thì cần thiên địa linh khí lại càng ít.

Phản lại, ngang nhau lượng thiên địa linh khí, đối với Võ Đạo tứ trọng võ giả tu vi đề thăng hiệu quả, muốn thắng tại Võ Đạo ngũ trọng, xa hơn thắng tại Võ Đạo lục trọng.

Huyền Dương Tông trong hàng đệ tử, Võ Đạo tứ trọng võ giả, vèn vẹn La Phàm một người, cho nên, những cái này thanh sắc linh khí đối với La Phàm tu luyện hiệu quả, tốt nhất!

La Phàm tâm tình vô cùng tốt, có những cái này thanh sắc khí lưu, hắn đột phá Võ Đạo ngũ trọng, dễ như trở bàn tay, ở trong tầm tay.

Rất nhanh, bên kia Đẳng Yêu cũng ở đệ tử khác vây công dưới bị mất mạng, đồng dạng lao ra một đoàn thanh sắc khí lưu, hóa thành cửu sợi, phân biệt dừng mãnh vào chín vị đệ tử trong cơ thể.

Ngay từ đầu, những cái này thanh sắc khí lưu dừng mãnh vào trong cơ thể, chúng đệ tử tránh không kịp.

Mà bây giờ, ai nếu là có thanh sắc khí lưu nhập vào cơ thể, một bên các đệ tử không khỏi hăm mộ.

"Có linh dược... !"

Một vị đệ tử hoan hô lên, hẳn tại một cái sơn động bên cạnh Thạch Nham phía dưới, tìm đến một cây hạ phẩm linh dược.

Tin tức này làm chúng Huyền Dương Tông đệ tử lại càng là thần sắc vui vẻ, đều tại này tòa đỉnh núi tìm kiếm lên.

La Phàm mang theo một đội đệ tử, tiến nhập trong sơn động, đập vào mắt cảnh tượng làm bọn họ cực kỳ kinh hi, chỉ thấy trong sơn động, vậy mà sinh trưởng một mảnh linh dược, chừng mấy chục gốc.

Vào sơn động đệ tử đem linh dược phân ra, mỗi người đều phân ra ba gốc, vui vẻ không ngậm miệng được.

Những linh dược này, cũng không có trực tiếp đề thăng tu vi, đều là chút cường huyết cường tráng thể, cùng với luyện chế tu luyện đan dược linh dược.

La Phàm chính là cần cường huyết cường tráng thể linh dược, phân ra đến ba gốc toàn bộ đều là loại này, chỉ cần tu vi đột phá Võ Đạo ngũ trọng,

Hắn liền có thể tiếp tục đề thăng thân thể lực lượng.

Nếu là cường huyết cường tráng thể linh dược đầy đủ, La Phàm rất nhanh liền có thể đem thân thể đề thăng đến quét ngang Võ Đạo lục trọng đỉnh phong tình trạng!

Toàn bộ đỉnh núi, bị Huyền Dương Tông các đệ tử lật ra mấy lần, chỉ có La Phàm đám người tiến nhập cái sơn động kia, linh dược số lượng nhiều, trừ đó ra, Thụ Yêu, Đẳng Yêu phụ cận, cũng đều tìm được vài gốc.

Có thể thấy, những Thực Vật sinh mệnh này, cơ bản đều là cùng với linh dược sinh trưởng.

Bởi vậy có thể đoán được, có Thực Vật sinh mệnh địa phương, tám chín phần mười cũng sẽ có linh dược.

Này làm Huyền Dương Tông các đệ tử, từng cái một rục rịch, nơi này sơn mạch, liên miên vô tận, nhìn không đến phần cuối, khẳng định còn có những địa phương khác có được Thực Vật sinh mệnh, có được linh dược, đối với thăm dò này mảnh sơn mạch, chúng đệ tử từng cái một tinh thần phấn khởi, hứng thú lớn rất nhiều.

"Thông qua vừa rồi mấy cái Thực Vật sinh mệnh, có thể đoán được, bất kể là Thụ Yêu cũng tốt, Đẳng Yêu cũng thế, chết một đầu, biến thành thanh sắc khí lưu tối đa có thể phân thành cửu sợi, dùng mảnh vào chín cái võ giả trong cơ thể!"

La Phàm lấy ra lệnh kỳ, công chúng đệ tử triệu tập lại, cao giọng nói lên.

"Lại còn, chỉ cần phối hợp thỏa đáng, chín vị đệ tử liên thủ, bất kể là đối phó Thụ Yêu hay là Đẳng Yêu, đều dư xài, mọi người tụ họp cùng một chỗ, nhân số đông đảo, giết đi Thụ Yêu Đẳng Yêu, tuyệt đại đa số đều không chiếm được chỗ tốt!"

"Cho nên, ta quyết định đem mọi người phân thành từng cái một chín người tiểu đội, tại sơn mạch bên trong tách ra tìm kiếm Thực Vật sinh mệnh, mọi người thông qua liên sát Thực Vật sinh mệnh, có thể rất nhanh đề thăng tu vi, các người cảm thấy như thế nào?"

Vừa rồi ba đầu Thụ Yêu, hai đầu Đẳng Yêu biến thành thanh sắc khí lưu, phân biệt chui vào bất đồng đệ tử trong cơ thể, vậy cũng chỉ là bốn mươi lăm người đệ tử lấy được chỗ tốt.

Mà Huyền Dương Tông đệ tử, có gần 500 người, còn có hơn bốn trăm người, chỉ là không vui một hồi, đương nhiên nguyện ý tách ra tìm kiếm.

"Hảo, tách ra hảo!"

"Cùng một chỗ quá nhiều người, tuyệt đại đa số người đều chỉ có thể tại một bên làm nhìn nhìn."

"Thành tiểu đội tách ra, mọi người tài năng đều đạt được chỗ tốt, ta đồng ý."

"Ta cũng đồng ý... !"

...

Tuy cũng có người đưa ra, tách ra có thể hay không có nguy hiểm gì, nhưng cũng bị những cái này thanh âm hưng phấn ép xuống.

La Phàm thấy tuyệt đại đa số đệ tử đều đồng ý tách ra, gật gật đầu, nói: "Vậy hảo, mỗi một tiểu đội, chia làm chín người, phân biệt do lục trọng đỉnh phong, lục trọng hậu kỳ đệ tử dẫn đội, trong đội ngũ Võ Đạo ngũ trọng đệ tử, ít nhất tại năm người trở lên.

Đội ngũ sau khi phân tán, phải chú ý an toàn, gặp được nguy hiểm, thả đạn tín hiệu, cái khác tông môn đệ tử, phát hiện Thụ Yêu Đẳng Yêu bí mật, hẳn cũng hội phân tán tìm kiếm, nếu là gặp nhau, lượng sức mà đi, an toàn làm trọng."

Rất nhanh, Huyền Dương Tông đệ tử bị chia làm từng cái một tiểu đội.

Nguyên bản Huyền Dương Tông đệ tử bốn trăm tám mươi sáu người, lúc trước tại Thụ Yêu Đẳng Yêu đánh lên dưới tử vong tám người, còn có bốn trăm bảy mươi sáu người.

Tổng cộng phân ra năm mươi ba cái tiểu đội, chỉ có một tiểu đội nhân số là tám người.

Năm mươi ba cái tiểu đội, tiếp tục xâm nhập sơn mạch bên trong, nhưng phân tán mà khai mở, từng người tìm kiếm Thực Vật sinh mệnh.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Đột phá 5 trọng

La Phàm chỗ tiểu đội, phần lớn là ngoại môn Thanh Hà Đường đệ tử.

Tu vi tối cao Tổng tân, Võ Đạo lục trọng đỉnh phong, Thanh Hà Quận Tổng gia đệ tử.

Mặt khác, còn có Võ Đạo lục trọng trung kỳ một người, lục trọng sơ kỳ hai người, Võ Đạo ngũ trọng bốn người.

La Phàm thân là Tông chủ đệ tử thân truyền, hơn nữa là tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới Huyền Dương Tông đệ tử Tổng thủ lĩnh, cho nên, chi đội ngũ này bên trong ra lệnh người là La Phàm.

La Phàm cầm trong tay thực lực mạnh, không kém Võ Đạo lục trọng trung kỳ.

Cho nên, trong cái đội ngũ này nghiêm khắc tính toán ra, là năm vị Võ Đạo lục trọng, cùng bốn vị Võ Đạo ngũ trọng, thực lực tại năm mươi ba cái trong đội ngũ, danh liệt trước mâu.

Nơi này sơn mạch, liên miên vô tận, tầm mắt nhìn không đến phần cuối, thế nhưng, Thực Vật sinh mệnh lại cũng không tính nhiều.

Phân đội, La Phàm chín người tìm hơn một canh giờ, lật ra mấy chục ngọn núi, cũng không tìm được cái thứ hai Thực Vật sinh mệnh.

Thăng đến... Ba canh giờ về sau.

Tại một tòa ba mặt núi vây quanh trong sơn cốc, La Phàm phát hiện một đầu Thụ Yêu.

Thụ Yêu có yêu khí, lại còn nhan sắc cùng bình thường đại thụ cũng hơi có chút bất đồng.

Sơ lược liếc một cái rất khó phân biệt, Thụ Yêu cùng bình thường đại thụ khác nhau, nhưng chỉ cần tỉ mỉ quan sát, lại cũng không khó phân chia.

Dường như khó phân biệt, là Đẳng Yêu dây leo, Đẳng Yêu chỉ có trung tâm thân thể mới tản ra hơi yếu yêu khí, dây leo cùng bình thường dây leo, không cũng không khác biệt gì.

"Cẩn thận, Thực Vật sinh mệnh nương theo linh dược sinh trưởng, nơi này có Thụ Yêu, cũng có thể có Đẳng Yêu."

La Phàm đề xuống tay, cảnh giác quan sát lấy phía trước, nói.

"Trong sơn cốc, là có không ít dây leo, không biết có phải hay không Đẳng Yêu!"

Tổng tân chỉ hướng trong sơn cốc, thị lực của hắn thật tốt.

Luận thị lực, đương nhiên là thân thể cường đại La Phàm đệ nhất.

La Phàm nhìn một chút trong sơn cốc dây leo phân bố, nói: "Vây chút dây leo cự ly Thụ Yêu khá xa, nhưng cũng không thể phớt lờ, gần kì tùng (lông), thích hạo dương, hai người các ngươi hộ vệ, bảo trì cảnh giới, người khác, theo ta chém giết Thụ Yêu!"

Giần kì tùng (lông), thích hạo dương, là hai cái Võ Đạo lục trọng sơ kỳ.

Tám người đều gật đầu xác nhận.

"Giết ——!"

La Phàm quát lạnh một tiếng, trong tay bảo thương mãnh liệt về phía trước ném một cái.

CHÍU...U...U! ——

Thượng phẩm bảo thương trong chớp mắt rời khỏi tay, giống như đạo lưu quang bắn về phía hơn mười trượng ngoại Thụ Yêu.

Một cái nháy mắt thời gian, thượng phẩm bảo thương liền nổ bắn ra đến trước mặt Thụ Yêu.

Kia Thụ Yêu đang tại ẩn núp trạng thái, trong lúc bất chợt gặp tập kích, vượt quá dự liệu của nó.

Thụ Yêu mọc rễ trên mặt đất, vô pháp di động né tránh, chỉ có thể vội vàng không chế cảnh quét ngang hạ xuống, dực vọng ngăn một phát này.

Cảnh quét roi, kéo ra một đạo tàn ảnh, tốc độ cực nhanh.

Nhưng đối với bảo thương tốc độ, Thụ Yêu trong lúc vội vã phản ứng hay là hơi chậm một chút, kỹ mãnh rút trúng mũi thương, vèn vèn nếu như mũi thương chéch đi một ít vị trí, một phát này hay là đâm vào trên người Thụ Yêu.

Chi ——

Thụ Yêu nhất thời mở ra một trương miệng lớn dính máu, phát ra một tiếng kêu mãnh liệt, đầy thụ cảnh đều loạn vũ.

La Phàm chín người, xông lên, ngoại trừ giản kì tòng (lông), thích hạo dương hai người hộ vệ trái phải không có động thủ, còn lại bảy người toàn bộ đều hướng Thụ Yêu vây công mà đi.

La Phàm trong tay, nhiều một chuỗi nhuệ khí bức người bảo kiếm, tất nhiên cấp hạ phẩm Bảo Bình.

Lấy La Phàm tu vi, còn không có cách nào khác phát huy ra địa cấp hạ phẩm uy lực của Bảo Bình, nhưng có thể nhờ vào hạ phẩm Bảo Bình sắc bén giết địch.

Đối với Thụ Yêu Đằng Yêu mà nói, chúng không bị thương đến bản thể, liền không tính bị thương, mà đối phó chúng cảnh, dây leo, không quan tâm uy lực bao nhiêu, mà là muốn đem nó chặt đứt, mới có thể để cho chúng không có nanh vuốt.

Tại chặt đứt cảnh, dây leo phương diện, kiếm khẳng định so với thương thích hợp hơn.

La Phàm xông lên đầu tiên, tuy hấn sử dụng kiếm thuật, thực lực chỉ có Vô Đạo ngũ trọng đỉnh phong, nhưng cầm trong tay địa cấp Bảo Bình, lại là thể không thể đỡ.

Vô luận Thụ Yêu mấy cây cảnh công tới, La Phàm một kiếm quét ra, toàn bộ đều cắt thành hai đoạn.

Vèo!

Vèo!

Làm La Phàm đám người vây công Thụ Yêu,

Nơi xa dây leo trong lúc bất chợt động, một trái một phải hai cái dây leo nhanh chóng đâm tới.

Giản kì tòng (lông), thích hạo dương hai người ngăn trở dây leo công kích, La Phàm bảy người rất nhanh điên cuồng tấn công, hơn mười cái hô hấp, liền đem Thụ Yêu cảnh chém cái không còn một mảnh.

Đã không còn cảnh Thụ Yêu, chính là cái quang can tư lệnh, nó tuổi mặc dù hạo, nhưng sinh trưởng ở thân cây, không có cảnh đem võ giả đưa vào trong miệng, nó cắn không được người.

La Phàm một kiếm quét ngang, Thụ Yêu trong chớp mắt cắt thành hai đoạn, chắc chắn vò cây trên mặt đất cấp bảo kiếm trước mặt, không đáng nhắc tới.

Sáu người khác công kích, cũng trước sau rơi ở trên người Thụ Yêu, trực tiếp đem cái cọc gỗ đã bị đánh mấy đoạn, Thụ Yêu bị chết không thể chết lại.

Một đoàn thanh sắc khí lưu từ Thụ Yêu trong thi thể tuôn ra, phân thành cửu sợi, đồng thời xuất vào chín người trong cơ thể.

La Phàm chín người, thanh sắc đại hỉ, nhất là La Phàm, thanh sắc khí lưu đối với tu luyện của hấn hiệu quả tốt nhất, lại có thể để cho tu vi đề thăng một đoạn.

Chín người không có chờ đợi thanh sắc khí lưu tại thể nội biến hóa, mà là hướng Đằng Yêu đánh tới.

Càng nhiều dây leo công tới, sơn cốc hai bên trái phải, tất cả có một cái Đằng Yêu.

Đằng Yêu dây leo, có thể kéo dài ra mấy chục thước, toàn bộ phạm vi công kích vòng đường kính vượt qua 100m.

Dây leo số lượng đông đảo, lớn lên lại dài, cho dù đã đoạn một đoạn, thực lực như trước không giảm, so với Thụ Yêu khó giết đến nhiều.

La Phàm chín người, mà lại chiến mà lại tiến, một đoạn lại một đoạn đem dây leo chặt đứt, dần dần hướng Đằng Yêu bản thể tới gần.

Tuy quá trình chiến đấu muốn lâu một chút, nhưng La Phàm chín người cộng đồng phối hợp, làm gì chắc đó, lại cũng không có xuất hiện ngọn gió nào hiểm, qua một khắc nhiều chuông, đệ nhất đầu Đằng Yêu chết, tuôn ra một đoàn thanh sắc khí lưu, phân thành cửu sợi tiến nhập chín người trong cơ thể.

Lại qua chừng mười phút đồng hồ, đệ nhị đầu Đằng Yêu cũng bị chín người đánh chết, đồng dạng tuôn ra một đoàn thanh sắc khí lưu.

Trong sơn cốc, chỉ có một đầu Thụ Yêu, hai đầu Đằng Yêu, La Phàm chín người đều hấp thu ba sợi thanh sắc khí lưu, đều lộ ra vẻ hưng phấn.

Đem sơn cốc tìm tòi một lần, tìm ra linh dược mười một gốc, mọi người vừa tới cho rằng La Phàm, Tổng tân xuất lực tối đa, một người chia đều một cây, nhiều ra hai gốc phân cho La Phàm cùng Tổng tân.

Rời đi sơn cốc, tiếp tục tìm kiếm Thực Vật sinh mệnh.

...

Mỗi một ngày, La Phàm chín người đại khái có thể tìm đến Thực Vật sinh mệnh hai đến ba lần.

Trưa ngày thứ ba, La Phàm chín người, lại một lần nữa phát hiện Thực Vật sinh mệnh.

Một cái trên sườn núi, hai đầu Thụ Yêu, hai đầu Đằng Yêu.

Làm La Phàm chín người đem chúng toàn bộ chém giết, La Phàm đem mới hấp thu bốn sợi thanh sắc khí lưu hoàn toàn hấp thu, tu vi của hắn rất cực nghênh đón chất đột phá.

Hô ——

Bốn phía thiên địa linh khí, nhận lấy cảm ứng, nhất thời hướng La Phàm hội tụ mà đến.

La Phàm ngồi trên mặt đất, nói: "Ta tu vi đột phá, tu luyện ở đây một đoạn thời gian."

Tiếng nói rơi, bốn phía thiên địa linh khí đã hội tụ thành một cái lốc xoáy, đem La Phàm bao phủ.

La Phàm tu vi đột phá đến Võ Đạo ngũ trọng, bản năng cần nuốt bốn phía thiên địa linh khí, nhanh chóng cùng cố tu vi của mình.

Tổng tân đám người, phân tán tại La Phàm bốn phía ngồi xuống, một bên nghỉ ngơi, một bên thay La Phàm hộ vệ.

Bọn họ cùng nhìn nhau, trong mắt đều có chút tò mò:

La Phàm đột phá Võ Đạo ngũ trọng, thực lực sẽ tăng lên đến mức nào?

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: La Phàm ý định

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Thiên địa linh khí hội tụ, ngưng chi tiết sương mù, bị La Phàm điên cuồng tăng lên.

Ước một lúc lâu sau, những cái này linh khí sương mù dày đặc mới biến mất không thấy, bị La Phàm hấp thu được không còn một mảnh, tu vi tại Võ Đạo ngũ trọng ổn định lại.

La Phàm mở hai mắt ra, trong ánh mắt hiện lên một đạo tinh quang, tu vi đột phá Vô Đạo ngũ trọng, cả người tinh, khí, thần đều tăng lên một cấp bậc.

"Chúc mừng La Phàm sư huynh, tu vi đột phá, thực lực ổn thỏa nâng cao một bước!"

Tổng Tân ôm quyền chúc mừng nói.

Tổng Tân tuy là Vô Đạo lục trọng tu vi đỉnh cao, nhưng La Phàm vượt cấp khiêu chiến thực lực mười phần xuất chúng, hiện nay La Phàm đột phá Vô Đạo ngũ trọng, Tổng Tân có chút không tự tin, không dám nói thực lực của mình thắng dễ dàng tại La Phàm.

"Chúc mừng La Phàm sư huynh."

Còn lại mấy vị Huyền Dương Tông đệ tử, cũng nhao nhao chúc mừng nói.

La Phàm trên mặt mang nụ cười thần nhiên, tu vi đột phá Vô Đạo ngũ trọng, hẳn lại cảm thấy đến thân thể cực hạn cấm cố biến mất, thân thể lực lượng lại có rất lớn đề thăng không gian.

Ba ngày này, La Phàm thu hoạch được không ít cường huyết cường tráng thể linh dược, trong tay tổng cộng có mười một gốc, tuy cũng chỉ là hạ phẩm, trung phẩm, nhưng nhiều như vậy linh dược, cũng có thể sâu sắc đề thăng La Phàm thân thể cường độ, đầy đủ hẳn lần nữa đạt tới cực hạn.

"Các vị sư đệ!"

La Phàm mục quang nhất nhất xem qua mọi người, nói: "Ta muốn lúc này bế quan tu luyện một đoạn thời gian, các người không cần lúc này cùng, tiếp tục tìm kiếm Thực Vật sinh mệnh đi thôi, lấy các người tám người thực lực, chỉ cần cẩn thận chút, đầy đủ đối phó Thụ Yêu, Đẳng Yêu."

Tám người thần sắc cả kinh.

Tổng Tân kinh ngạc nói: "La Phàm sư huynh, Thụ Yêu, Đẳng Yêu sau khi chết biến thành thanh sắc khí lưu, là tu luyện vô thượng Thánh Phẩm, lúc này chính là giành giật từng giây tìm kiếm Thực Vật sinh mệnh thời điểm, người vì sao muốn ở chỗ này bế quan tu luyện?"

Giản kì từng (lóng) cũng kinh ngạc nói: "Đúng vậy a, nhắc tới bên trong tu luyện hoàn cảnh, so với Tông chủ phủ đệ vậy khẳng định kém xa, chớ nói chi là cùng kia thanh sắc khí lưu so sánh, La Phàm sư huynh, người tu luyện ở đây không phải là bỏ bản cầu không sao?"

Mặt khác mấy người mặc dù không nói chuyện, cũng vẻ mặt kinh ngạc nhìn nhìn La Phàm.

La Phàm tự nhiên có tính toán của mình, nói: "Cái này Tiểu Thiên Thế Giới, mười phần rộng lớn, không phải là nhất thời nửa khắc liền có thể thăm dò hết, lại còn, ta đoán chừng nơi này chỗ tốt cũng không chỉ là những Thụ Yêu này Đẳng Yêu biến thành thanh sắc khí lưu mà thôi.

Chúng ta bốn đại tông môn, lẫn nhau không hòa thuận, hiện tại Tứ Tông đệ tử tại Tiểu Thiên Thế Giới này, không trường bối quản thúc, sớm muộn hội bởi vì nơi này chỗ tốt mà đấu, cho nên. . . Tăng thực lực lên, mới là hiện tại phải làm nhất sự tình.

Ta bế quan tu luyện, không phải là vì đề thăng tu vi, mà là tăng thực lực lên, chỉ có thực lực càng mạnh, mới có thể trở thành Tiểu Thiên Thế Giới bên trong chân chính người thắng, các người đi trước tìm kiếm Thực Vật sinh mệnh a, không cần quan ta."

Tổng Tân nói: "Sư huynh một người lúc này, nếu là gặp được cái khác tông môn đệ tử, vậy làm sao bây giờ? Chúng ta hay là một chỗ ở chỗ này chờ a, không biết La Phàm sư huynh muốn bế quan bao lâu?"

La Phàm liên tục khoát tay, nói: "Người vừa rồi nói không sai, hiện tại tìm kiếm Thực Vật sinh mệnh, giành giật từng giây, các người lưu ở chỗ này, chính là lãng phí thời gian, ta dám một mình lưu lại, đương nhiên là có tự bảo vệ mình thủ đoạn, tự nhiên không sợ gặp cái khác tông môn đệ tử, các người không cần quan ta, đi thôi!"

Chúng đệ tử trong nội tâm, đương nhiên vẫn là muốn đi tìm kiếm Thực Vật sinh mệnh, thừa dịp cái này kỳ ngộ rất nhanh đề thăng tu vi, thấy La Phàm nói như vậy, bọn họ liền không hề kiên trì.

"La Phàm sư huynh, người mọi sự cẩn thận."

Tổng Tân nhắc nhở một câu, mang theo mặt khác mấy vị đệ tử rồi đi.

Bọn họ tuy chỉ có tám người, nhưng có Tổng Tân Vô Đạo này lục trọng đỉnh phong võ giả, thực lực thay vì đội ngũ của hắn so sánh, cũng không thua kém, như trước có thể xếp hạng hàng đầu.

Tổng Tân đám người đi, La Phàm liền lấy ra cường huyết cường tráng thể linh dược, trước phục dụng một cây, luyện hóa lên.

La Phàm sở dĩ không cho Tổng Tân đám người ở chỗ này chờ, một là không muốn làm cho bọn họ lãng phí thời gian, hai cũng là có tính toán của mình.

Đội thân thể lực lượng cường hóa đến bây giờ cực hạn trình độ,

Đủ nghiền ép Vô Đạo lục trọng đỉnh phong võ giả, đến lúc sau La Phàm một người đơn giết Thụ Yêu Đẳng Yêu hoàn toàn không có vấn đề.

La Phàm cùng Tổng Tân đám người ở một chỗ, đánh chết Thụ Yêu Đẳng Yêu, chỉ có thể đạt được một phần chín thanh sắc khí lưu.

Mà một người đơn giết, có thể đạt được tất cả thanh sắc khí lưu, ý vị này là hấn tốc độ tu luyện đem cửu lần tại lúc trước.

Đối với linh dược thu hoạch, cũng là như thế, tại trong đội ngũ chỉ có thể đạt được một phần chín, một người đơn giết có thể độc chiếm, thu hoạch cũng là cửu lần tại lúc trước.

La Phàm một người đơn giết, một ngày thời gian liền có cùng Tổng Tân đám người ở một chỗ cửu thiên thời gian hiệu quả, cho nên, tìm chút thời giờ bề quan tăng thực lực lên, cũng không phải lãng phí thời gian, mà là vì chân chính đại lợi ích thu được.

La Phàm thân thể càng mạnh, luyện hóa hấp thu linh dược tốc độ càng nhanh.

Một cây hạ phẩm linh dược, vền vẹn ba canh giờ, đã bị luyện hóa hấp thu, tất cả dược lực hoàn toàn sáp nhập vào huyết nhục gân cốt bên trong, một tia không dư thừa.

Một ngày hạ xuống, La Phàm tổng cộng luyện hóa hấp thu ba gốc hạ phẩm linh dược, nghỉ ngơi ba canh giờ.

Ngày hôm sau, tiếp tục phục dụng cường huyết cường tráng thể linh dược, tiếp tục cường hóa thân thể.

Ngày hôm sau lại luyện hóa hấp thu ba gốc hạ phẩm linh dược.

Trong tay còn thừa lại năm gốc linh dược, toàn bộ đều là trung phẩm.

Ngày thứ ba, bắt đầu luyện hóa hấp thu trung phẩm linh dược.

Trung phẩm linh dược dược lực, so với hạ phẩm linh dược muốn sục sôi nhiều lắm, La Phàm hao phí trọn chín canh giờ, mới luyện hóa hấp thu một cây, cộng thêm thời gian nghỉ ngơi, một ngày chỉ có thể luyện hóa hấp thu một cây.

Ngày thứ tư.

Ngày thứ năm.

Ngày thứ sáu.

Mỗi một ngày, La Phàm đều luyện hóa một cây cường huyết cường tráng thể trung phẩm linh dược, làm đệ tứ gốc luyện hóa, La Phàm đã cảm giác được thân thể cực hạn, đã vô hạn tiếp cận.

Ngày thứ bảy, La Phàm lần nữa ăn vào một cây trung phẩm linh dược, cũng là cuối cùng một cây.

Này một cây trung phẩm linh dược còn không có hoàn toàn luyện hóa hấp thu, bốn canh giờ, La Phàm thân thể cũng đã cường hóa đến cực hạn.

Mới cực hạn cảm cố xuất hiện, vô luận như thế nào luyện hóa hấp thu còn lại dược lực, La Phàm thân thể cũng không có cách nào cường thịnh trở lại hóa mây may.

Đối với cái này La Phàm cũng không uể oải, ngược lại vẻ mặt thỏa mãn.

Hấn tu luyện Cửu Cực Chân Kinh 'Thế chữ thiên', thân thể lực lượng cực hạn thủy chung nếu so với tu vi cao một cái cảnh giới, hiện tại hấn thuần túy thân thể lực lượng, liền không kém cỏi Võ Đạo lục trọng đan đỉnh phong vô giả.

Lại phối hợp bình khí, vũ kỹ, La Phàm tự hỏi, Võ Đạo lục trọng bên trong, đã khó gặp địch thủ.

Hiện tại để cho hấn cùng với quét ngang Võ Đạo lục trọng đỉnh phong vô địch Vệ Thiên Nhất đánh một trận, La Phàm đều mảy may không sợ, đủ cùng chống lại.

La Phàm đứng dậy, vỗ bên hông bách bảo nang, thượng phẩm bảo thương bay ra.

La Phàm cảm giác toàn thân đều tràn ngập lực, nhất thời một bộ Toái Không Thương pháp thi triển mà ra.

Ô ô ô ô. . .

Mỗi nhất thương huy xuất, trong hư không phát ra âm vang thanh âm, cuồng phong gào thét, quét ngang bát phương.

Rất nhanh, Toái Không Thương pháp liền thi triển xong xong.

Sau đó, La Phàm tiếp tục ra thương, không hề vận chuyển Toái Không Thương pháp tâm pháp, chỉ là sử dụng thuần túy thân thể lực lượng, tùy ý xuất thương.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100: Phương Đại Thường quyết định

Nhất thương thương quật, nhất thương thương quét ngang, nhất thương lưỡi lê kích, nhất thương thương trên đào. . .

La Phàm mỗi nhất thương, đều rất là động tác đơn giản, nhưng uy lực lại là không thể tầm thường so sánh.

Mũi thương phá không, phát ra bén nhọn tiếng rít, uy thế so với thi triển Toái Không Thương pháp, thua kém không có bao nhiêu.

Chỉ dựa vào thân thể lực lượng, La Phàm thương thuật uy lực liền đã đạt đến tiếp cận Toái Không Thương pháp tình trạng, có thể thấy Toái Không Thương pháp đệ nhất trọng 'Toái Thạch' uy lực, đối với La Phàm thực lực đề thăng biên độ đã rất nhỏ.

"Ta thực lực bây giờ, không sợ bất kỳ Võ Đạo lục trọng đỉnh phong, nhưng nếu có người tu vi đột phá Võ Đạo thất trọng, ta đây liền chống lại không được, trừ phi. . . !"

"Có thể đem Toái Không Thương pháp luyện thành đệ nhị trọng 'Toái nhạc', thực lực mới có trên phạm vi lớn đề thăng, cho dù là đối mặt Võ Đạo thất trọng, đều có thể đánh một trận."

La Phàm trong nội tâm khẽ động, Toái Không Thương pháp của hắn tại Võ Đạo tam trọng thi đã nhập môn, đã luyện thành đệ nhất trọng 'Toái Thạch' .

Hiện tại, hắn đã là Võ Đạo ngũ trọng tu vi, Toái Không Thương pháp tạo nghệ tiến nhanh, lại còn, lại có sư tôn Cố Mệnh Thu đã từng truyền thụ qua tu luyện yêu linh.

Trên lý luận mà nói, La Phàm tại Võ Đạo ngũ trọng tu vi luyện thành Toái Không Thương pháp đệ nhị trọng 'Toái nhạc', không thành vấn đề.

Mấu chốt, ở chỗ cần tu khổ luyện, quen tay hay việc.

Tu luyện vũ kỹ, chính mình trực tiếp tu luyện hiệu quả thấp nhất, cùng người lúc đối chiến hiệu quả tối cao.

Nếu là có phù hợp mục tiêu bồi luyện, như vậy, đem Toái Không Thương pháp tu luyện đến đệ nhị trọng 'Toái nhạc' cần thiết thời gian đem rút ngắn thật nhiều.

La Phàm mục quang sáng ngời.

Tại Tiểu Thiên Thế Giới này, những Đẳng Yêu đó, Thụ Yêu, không phải là tốt nhất bồi luyện sao.

Hiện tại La Phàm có đủ thực lực solo chúng, chúng cảnh, dây leo linh hoạt, nhưng lại không thể trốn chạy, quả thật chính là bồi luyện tốt nhất mục tiêu.

La Phàm lập tức hành động, hắn đầu tiên là leo lên một tòa đỉnh núi cao, phân biệt phương hướng, sau đó hướng về núi non trùng điệp chỗ sâu trong rất nhanh chạy đi.

Không sai, chính là rất nhanh chạy vội, trèo núi nhảy linh, không chút nào chậm lại tốc độ.

Nó đệ tử của hắn, vì tìm kiếm Thụ Yêu, Đẳng Yêu, mỗi đến một ngọn núi, một cái sơn cốc, một đầu sơn linh, đều muốn trước cẩn thận quan sát, phân biệt, nhìn xem có hay không Thụ Yêu, Đẳng Yêu tồn tại.

La Phàm thì không, trực tiếp chạy vội mạnh mẽ xông tới, tựa hồ một chút cũng không sợ hãi Thụ Yêu Đẳng Yêu đánh lên.

Trên thực tế, đúng là như thế.

Tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới Tử Tông đệ tử, số lượng vượt qua 2000, ngay từ đầu La Phàm tu vi thấp nhất, nhưng muốn nói cái nào lực phòng ngự tối cường, lại là không La Phàm không ai có thể hơn.

La Phàm tại Võ Đạo nhất trọng, phạm binh sắt thường đã đao thương bất nhập.

Mà, La Phàm mỗi đề thăng một cái cảnh giới, thân thể cường độ liền trên phạm vi lớn đề thăng, tại hắn Võ Đạo tam trọng thời điểm, đối mặt hạ phẩm Bảo Binh cũng đã có thể đao thương bất nhập.

Hiện tại, La Phàm tu vi, đã đạt tới Võ Đạo ngũ trọng, thân thể lại cường hóa đến cực hạn, cường độ so với Võ Đạo tam trọng thì vừa muốn cao rất nhiều, trung phẩm Bảo Bình đều rất khó tổn thương hẳn.

Thân thể giống như này lực phòng ngự, đầu còn sợ Thụ Yêu Đẳng Yêu đánh lên.

Đẳng Yêu dây leo cuốn lấy La Phàm, gai nhọn đâm đoạn cũng không có khả năng đâm thủng La Phàm màng da, Thụ Yêu nếu là há miệng cắn La Phàm, được tan vỡ nó răng.

Trừ phi trước đem La Phàm giết chết, bằng không. . . Thụ Yêu cũng tốt, Đẳng Yêu cũng thế, cảm La Phàm thân thể không có biện pháp nào.

Có như vậy một bộ thân thể, La Phàm tự nhiên là trèo núi nhảy lĩnh hành tẩu như bay, không cần phải quan sát cái gì, trực tiếp dùng thân thể một xông, trực tiếp đem Thụ Yêu đẳng yêu dẫn xuất tới là được.

La Phàm bế quan tu luyện bảy ngày, nó các đệ tử của hắn đã sớm tiến nhập sơn mạch chỗ sâu trong, phụ cận sơn phong cũng bị tỉ mỉ tìm kiếm qua, cũng không có Thụ Yêu Đẳng Yêu tồn tại.

La Phàm chạy trốn một ngày, cũng không có gặp được một cái Thực Vật sinh mệnh, cũng không có đụng phải bất cứ một người đệ tử nào.

Ban đêm nghỉ ngơi mấy canh giờ, ngày kế tiếp, La Phàm tiếp tục hướng sơn mạch chỗ sâu trong chạy trốn.

La Phàm tại sơn mạch bên trong ghé qua tốc độ quá nhanh, một ngày nhiều thời giờ, liền truy đuổi lên một chi Huyền Dương Tông đệ tử đội ngũ.

"La Phàm sư huynh. . .!"

Thấy được La Phàm, chi đội ngũ này mỗi một vị đệ tử đều rất kinh ngạc.

Cầm đầu Võ Đạo lục trọng đỉnh phong đệ tử nói: "La Phàm sư huynh, người đây là cái gì tình huống, như thế nào chỉ có một mình người, người đồng đội đâu này?"

Còn lại đệ tử cũng vẻ mặt nghi vấn nhìn nhìn La Phàm.

La Phàm thân nhiên cười cười, nói: "Ta cùng bọn họ tách ra, chuẩn bị làm một mình, các người tiếp tục tìm kiếm Thực Vật sinh mệnh, ta đi trước một bước."

Nói xong, La Phàm nhanh như chớp liền chạy, lưu lại mặt mũi tràn đầy rung động chín vị Huyền Dương Tông đệ tử.

"Làm một mình?"

"Hắn là chuẩn bị một người đơn giết Thụ Yêu, Đẳng Yêu sao?"

"Tê. . . Đơn giết? La Phàm sư huynh được không?"

"Các người chú ý tới không có, La Phàm sư huynh tu vi đã là Võ Đạo ngũ trọng, có thể thực lực lại nâng cao một bước!"

. . .

Sau một lúc lâu, chín vị đệ tử mới từng cái một cảm thán, thanh âm kinh ngạc.

Từ khi gặp đệ nhất chi đội ngũ, La Phàm cùng đệ tử khác tiếp xúc liền nhiều hơn.

Một ngày hạ xuống, La Phàm liên tục gặp vài chi đội ngũ, nhưng vẫn là không tìm được Thực Vật sinh mệnh.

Bất quá, hắn làm một mình tin tức, lại là bởi vì Huyền Dương Tông đệ tử thỉnh thoảng gặp nhau, tại Huyền Dương Tông đệ tử đang lúc từ từ truyền bá ra.

Một ngày sau.

Phương Đại Thường đã nghe được tin tức này.

Cặp mắt của hắn, bí ẩn hiện lên một đạo lệ mang.

Phương Đại Thường tu vi, vốn cách Võ Đạo lục trọng đỉnh phong cũng chỉ có một bước ngắn, đi qua mười ngày tới không ngừng đánh chết Thụ Yêu Đẳng Yêu, hấp thu thanh sắc khí lưu, tu vi đã tại ba ngày trước đề thăng đến Võ Đạo lục trọng đỉnh phong.

Tại Võ Đạo lục trọng hậu kỳ, Phương Đại Thường thực lực đã cùng phổ thông Võ Đạo lục trọng đỉnh phong tương đối.

Hiện tại tu vi tăng lên một bước nhỏ, thực lực cũng có chỗ đề thăng, tại Võ Đạo lục trọng đỉnh phong võ giả, coi như là cao thủ cấp bậc.

Phương Đại Thường đem đội ngũ của mình triệu tập lại, nói: "Ta muốn làm theo La Phàm sư huynh, tiến hành làm một mình, truy cầu lợi ích tối đại hóa.

Trong đội ngũ đệ tử đều vẻ mặt vẻ kinh ngạc, không nghĩ tới Phuong Đại Thường trong lúc bất chợt đến như vậy vừa ra.

Phuong Đại Thường cũng không có để ý mặt của bọn hắc sắc, nói: " Phuong Dật lâm, tu vi của ngươi đề thăng đến lục trọng hậu kỳ, dẫn dắt bọn họ đủ liệt sát Thụ Yêu Đẳng Yêu, chỉ cần cẩn thận một chút một ít, cũng sẽ không có nguy hiểm gì, đội ngũ liền giao cho ngươi rồi."

Phuong Dật lâm cũng là Phuong gia đệ tử, chỉ là địa vị so với Phuong Đại Thường muốn thấp không ít, cũng không biết Phuong Đại Thường tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới, lưng đeo như thế nào sứ mạng, tình tình gặt đầu một cái.

Phuong Đại Thường cũng mặc kệ Phuong Dật lâm có thể hay không đem cái đội ngũ này mang hảo, cứ như vậy đi.

Thực lực của hắc đích xác cường đại, có một mình tại đây mảnh sơn mạch bên trong hành tẩu tư cách, đang cùng nó Huyền Dương Tông của hắc đệ tử đội ngũ gặp nhau, không ngừng nghe ngóng lấy La Phàm tin tức cùng hành tung.

Lúc Phuong Đại Thường nghe ngóng lấy La Phàm hành tung, La Phàm rốt cục. . . Gặp hắc tu vi đột phá Vô Đạo ngũ trọng đệ nhất gốc Thực Vật sinh mệnh.

La Phàm tại một đầu sơn lĩnh trên chạy vội, trong lúc bất chợt dưới chân khô đẳng một vòng, giống như là dây thừng thông thường trói vừa vặn.

Khô đẳng trên gai nhọn chuẩn bị đứng lên, hung hăng hướng La Phàm trong cơ thể đâm tới.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Độc hưởng thanh khí

Đình ——

Hình như có một tia giong vang, khô đẳng trên gai nhọn đều đứt đoạn.

La Phàm hơi dùng sức, cơ bắp một cổ, thân thể tựa hồ bành trướng một vòng, trói tại trên thân thể khô đẳng nhất thời liền bị một cổ cự lực đứt đoạn.

Đối với đẳng yêu đánh lén, La Phàm ánh mắt lộ ra sắc mặt kinh hãi.

Tìm ba ngày, rốt cuộc tìm được, La Phàm đem một mình hưởng thụ này đầu đẳng yêu sau khi chết thanh sắc khí lưu, trong nội tâm rất cao hứng.

La Phàm vỗ bên hông bách bảo nang, thượng phẩm bảo thương bay ra, rơi vào trong tay.

Sụp đổ loạn dây leo bị đau, rụt trở về, thế nhưng tức giận đẳng yêu lại đuổi thân xuất hai cái dây leo, giống như hai cái trường tiên hướng La Phàm công qua.

Toái Không Thương pháp!

La Phàm nhất thời thi triển Toái Không Thương pháp, bảo thương nhanh như ảo ảnh, trên không trung liên kích hai phát, hai cái dây leo lên tiếng mà đoạn.

Chi ——

Xa xa, truyền đến một tiếng kêu mãnh liệt, tràn ngập phẫn nộ.

Phản phạt phản phạt. . .

Bốn phương đều có thanh âm truyền đến, tổng cộng có tám mảnh dây leo, trên không trung bay múa, hướng La Phàm công qua.

Mỗi một đầu dây leo đều thô như đại măng, có khô héo, có xanh biếc, còn dài lá cây.

Tám mảnh dây leo công tới, giống như tám mảnh đại măng cùng múa, thanh thể làm cho người ta sợ hãi.

La Phàm đạp đứng chỗ cũ bất động, một cây thượng phẩm bảo thương trong tay hất lại là tàn ảnh trùng điệp, tốc độ như bay.

Trong nháy mắt, thương ảnh xuất hiện ở bốn phương tám hướng, càng đem đồng thời đánh tới tám mảnh dây leo, toàn bộ đánh lui.

Mỗi một đầu dây leo cùng thượng phẩm bảo thương va chạm, đều đã đoạn một đoạn.

Lấy La Phàm lực lượng, thi triển Toái Không Thương pháp, lực công kích cực kỳ đáng sợ, dù cho bất luận đầu thương chi sắc bén, chỉ là thuần túy quật chi lực, cũng phải rút đoạn nhánh dây.

Bất quá, La Phàm cũng không có cố ý đánh gãy dây leo, chính là bị động ra chiêu, đem đánh gãy dây leo đều bảo trì tại rất nhỏ trong phạm vi.

Kể từ đó, đảng yêu chịu tổn thương rất nhỏ, rất nhanh lại không chế tám mảnh dây leo công qua.

Lại còn, lúc trước rút về lại ba mảnh dây leo cũng ở xa xa rục rịch, tùy thời đều có thể xông lên vây công La Phàm.

Này chính là La Phàm tâm ý.

La Phàm cũng không vội lấy giết chết đảng yêu, mà là đem người sau trở thành bồi luyện mục tiêu, cùng hấn tu luyện Toái Không Thương pháp.

La Phàm tinh thần thủ một, hết sức chăm chú, thân thể lực lượng cũng không có bạo phát đến cực hạn, mà là phát huy đến cùng đảng yêu lực lượng tương đối trình độ.

Sau đó, thông qua thi triển Toái Không Thương pháp đề thăng uy lực, đang cùng đảng yêu trong quyết đấu chiếm cứ lấy nhỏ ưu thế, không ngừng chém giết.

Đảng yêu thấy tám mảnh dây leo không làm gì được La Phàm, một bên rục rịch ba mảnh dây leo cũng công đi lên.

Tổng cộng mười một mảnh dây leo, đồng thời tiến công, làm cho người ta hoa mắt.

Nhiều như vậy công kích, để cho La Phàm cũng có chút luống cuống tay chân, chỉ có thể đề thăng xuất thương tốc độ, lực lượng, dần dần gia tăng đối với đảng yêu đã kích lực.

Một đoạn lại một đoạn dây leo bị thượng phẩm bảo đầu súng đoạn, đảng yêu thanh âm từ kêu mãnh liệt dần dần biến thành rít gào, lại không làm gì được La Phàm mây may, ngược lại liên tiếp bại lui.

Mất thấy dây leo bắt đầu co rút lại, lui về phía sau, La Phàm liền hướng đảng yêu bản thể vị trí tới gần, công tới, buộc đảng yêu thủy chung cùng hấn kịch liệt giao phong.

Tuy La Phàm thường xuyên muốn sử dụng toàn bộ thân thể lực lượng, tới không chế cục diện, thế nhưng, chiến đấu bên trong La Phàm chủ yếu vẫn là dựa vào Toái Không Thương pháp tới đối địch.

Này làm La Phàm đối với Toái Không Thương pháp lĩnh ngộ nhanh chóng tinh tiến, đối với Toái Không Thương pháp tạo nghệ đề thăng, hết sức nhanh chóng.

Theo một đoạn đoạn dây leo bị bảo đầu súng đoạn, đảng yêu thực lực càng ngày càng yếu.

Cuối cùng, tất cả dây leo cũng bị La Phàm đánh gãy thành từng mảnh từng mảnh, rơi là tả trên đất, đảng yêu chỉ còn lại có trung tâm thân thể, bằng kẻ bị giết.

CHÍU...U...U! ——

La Phàm nhất thương đâm ra, đệ nhất trọng 'Toái Thạch' uy lực bạo phát, ở giữa đảng yêu trung tâm thân thể.

Đảng yêu trung tâm thân thể có thể so sánh thạch khối còn muốn chắc chắn, lại không chịu nổi La Phàm nhất thương chi lực.

Bành một tiếng, cả người đều bùng nổ, hóa thành mảnh vụn.

Một đoàn thanh sắc khí lưu, từ đảng yêu trong thi thể bay ra,

Sau đó, trực tiếp hướng La Phàm nổ bắn ra mà đến.

Thanh sắc khí lưu không có tách ra, hoàn toàn đều xông vào La Phàm trong cơ thể, hóa thành cực kỳ tinh thuần thiên địa linh khí, tăng lên La Phàm tu vi.

Thoải mái ——

La Phàm cảm giác, vô cùng sáng khoái!

Lúc trước hấn hấp thu thanh sắc khí lưu, cũng chỉ là hấp thu một phần chín, cảm giác kia tuy cũng rất thoải mái, nhưng không kịp hiện tại một phần mười.

Thanh sắc khí lưu nhiều cửu lần, sáng khoái cảm giác cũng không chỉ là đề thăng cửu lần đơn giản như vậy, mà là thành gấp bao nhiêu lần tăng trưởng.

La Phàm có thể cảm nhận được Võ Đạo ngũ trọng sơ kỳ tu vi, bạo trưởng một đoạn.

Giống như vậy tăng trưởng, đến hơn mười lần, La Phàm tu vi khả năng là có thể đề thăng đến ngũ trọng trung kỳ.

Tốc độ này, cùng lúc trước tốc độ so sánh, tăng lên gấp bội, nếu là một ngày có thể tìm đến nhiều cái thực vật sinh mệnh, không dùng được mấy ngày liền có thể đề thăng đến ngũ trọng trung kỳ, có thể nói thần tốc.

Ấn dĩ vãng kinh nghiệm, thực vật sinh mệnh nương theo linh dược sinh trưởng, thông thường cũng sẽ không một mình tồn tại.

La Phàm đứng ở đẳng yêu thi thể, tỉ mỉ quan sát bốn phía, tại cách đó không xa quả nhiên phát hiện hai đầu Thụ Yêu.

La Phàm hướng gần một chút Thụ Yêu xông tới, như cũ là khống chế thực lực, tại bảo trì thăng thể dưới tình huống, tận khả năng giảm bớt đối với Thụ Yêu tổn thương, tới đại chiến, tranh thủ để cho chiến đấu thời gian tiếp tục được lâu hơn một chút.

Đại chiến nửa canh giờ, Thụ Yêu cảnh rốt cục bị La Phàm hủy được không còn một mảnh.

La Phàm nhất thương đem thân thể của Thụ Yêu kích bạo, thanh sắc khí lưu tuôn ra, toàn bộ đều xông vào La Phàm trong cơ thể.

Sau đó, La Phàm thăng hướng bên kia Thụ Yêu.

Lại là nửa canh giờ chiến đấu, đệ nhị đầu Thụ Yêu chết, tuôn ra thanh sắc khí lưu toàn bộ tiến nhập La Phàm thân thể.

Phụ cận chỉ có ba cái thực vật sinh mệnh, toàn bộ bị La Phàm đánh chết, thu hoạch thanh sắc khí lưu, tương đương với tại chín người đội ngũ thi đánh chết hai tam thất đầu thực vật sinh mệnh.

Này làm La Phàm tại Võ Đạo ngũ trọng sơ kỳ tu vi, gần như tăng lên một phần năm.

Hấp thu hết đệ tam đoàn thanh sắc khí lưu, La Phàm ngồi xếp bằng, thượng phẩm bảo thương vượt qua tại hai chân phía trên, thủ chương nhẹ nhàng động tới.

La Phàm nhắm mắt lại, đi qua hơn một canh giờ trong lúc kích chiến, không ngừng thi triển Toái Không Thương pháp chém giết, La Phàm đối với Toái Không Thương pháp tầng thứ hai linh ngộ có một chút đề thăng, hần muốn tỉnh tề thể ngộ, tranh thủ đem loại này mỏng lung linh ngộ triệt để tiêu hóa.

Lần ngồi xuống này, thật là tốt mấy canh giờ.

Thời kỳ có một chi Huyền Dương Tông đệ tử đội ngũ đi tới đây, thấy La Phàm đang ngồi linh hội, không có quấy rầy, trực tiếp rời đi.

Thăng đến Phương Đại Thường đến, phá vỡ nơi này yên tĩnh.

Phương Đại Thường sát cơ, làm trong tham ngộ La Phàm mở hai mắt ra.

Làm La Phàm thấy được Phương Đại Thường không che dấu chút nào sát cơ bước nhanh mà đến, trên mặt lộ ra một tia tà tà mỉm cười.

Dur Chiến Thiên nhắc nhở một chút cũng không sai, Phương gia, quả thật là nghỉ ở trong Tiểu Thiên Thế Giới mưu hại hần.

Phương Đại Thường thấy La Phàm ngồi xuống linh hội, vốn định lặng yên không một tiếng động tới gần, đánh lén bên trong nhẹ nhõm lấy La Phàm tánh mạng, không có ngờ tới La Phàm đột nhiên mở mắt ra, mục quang tập trung vào hần.

Không thể đánh lén, vậy cũng chỉ có thể chính diện đánh một trận, Phương Đại Thường đối với mình hay là rất tự tin.

Tuy La Phàm tại Hắc Phong Nhai bề ngoài hiện chiến lực rất mạnh, nhưng cùng Phương Đại Thường còn không có cách nào khác đánh đồng.

Hướng chi, Phương Đại Thường tu vi đã đề thăng đến Võ Đạo lục trọng đỉnh phong, thực lực lại tiến một bước.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Không tính luyện thành

Phuong Đại Thường trong hai mắt, sát cơ sắc bén, nhìn nhìn La Phàm lộ ra cực hạn lãnh ý, làm cho người phát lạnh.

"La Phàm, thấy được ta kinh sợ không sợ hãi vui mừng, ý không ngoài ý?"

Phuong Đại Thường cười lạnh nói, nhìn nhìn La Phàm coi như trong lòng chỉ chym, cá trong chậu.

"Ha ha... Kinh hi không tính là, ngoài ý muốn càng không có, bất quá, Phuong Lệ Minh lá gan vẫn còn nếu như ta có chút lau mắt mà nhìn!"

"Tông chủ đệ tử thân truyền, hấn cũng dám mưu hại, quả thật là to gan lớn mật, hấn sẽ không sợ ta sư tôn giận dữ, người khác đầu rơi xuống đất?"

La Phàm ha ha cười cười, đồng dạng lạnh giọng quát.

"Ha ha ha... ! Tại Tiểu Thiên Thế Giới này, nguy cơ tứ phía, chết mấy người kia lại bình thường bất quá!"

"La Phàm, nếu ngươi là cùng đệ tử khác cùng một chỗ, ta muốn giết ngươi thật đúng là có chút kiêng kị, nhưng bây giờ... !"

"Hắc hắc... Liên ngươi một người mà thôi, ngươi chết, ai biết ngươi là chết ở Thụ Yêu đằng yêu trong tay, hay là chết ở Thiên Cực Tông đệ tử trong tay?"

"Hoặc là... Nhật Nguyệt Tông đệ tử, Thanh Vân Tông đệ tử đều có hiềm nghi, ai sẽ cho rằng là ta Phuong Đại Thường giết ngươi?"

"La Phàm, chỉ trách, chính ngươi quá ngu xuẩn, có đội ngũ bất hòa các đồng đội cùng một chỗ, càng muốn một mình hành động, hiện tại... Ngươi có phải hay không rất hối hận, hối hận cùng các đồng đội tách ra? Ha ha... !"

Phuong Đại Thường cười ha hả, nhìn nhìn La Phàm mặt mũi tràn đầy trêu tức, một bộ đã đem La Phàm bóp trên tay lòng bàn tay bộ dáng.

Phuong Đại Thường tự tin, vẫn còn có chút chỗ dựa, tu vi đề thăng đến Võ Đạo lục trọng đỉnh phong, thực lực của hấn đích thực là cường đại không ít, tại cùng cảnh giới bên trong đều là cao thủ nhất lưu.

Đối mặt cùng là Võ Đạo lục trọng đỉnh phong võ giả, Phuong Đại Thường đều có lòng tin trấn giết, La Phàm dù cho tu vi đột phá Võ Đạo ngũ trọng, tự nhiên cũng không bị hấn để vào mắt.

Bất quá, Phuong Đại Thường e rằng không thể đoán được, La Phàm cường đại, không tại ở tu vi của hấn, mà là thân thể lực lượng.

Tuy La Phàm tu vi chỉ là từ Võ Đạo tứ trọng đỉnh phong đột phá đến Võ Đạo ngũ trọng sơ kỳ, thế nhưng, thân thể lực lượng lại là tăng lên một cái đại ngăn cản lần, đạt đến nghiền ép Võ Đạo lục trọng đỉnh phong tình trạng.

Cho nên, nhìn nhìn Phuong Đại Thường kia vẻ mặt tự tin bộ dáng, La Phàm liền nhin không được buồn cười.

"Hiện tại... Ta đang đang suy tư, hạng người gì có thể dạy dỗ ngươi như vậy ngu ngốc!"

"Tại Hắc Phong Nhai, ngươi không biết Vệ Thiên Nhất chi tiết, liền liều lĩnh tới đánh một trận, bị hấn đánh cho quỳ xuống gọi cha, thể diện mất hết."

"Ăn lớn như thế thiệt thòi, ta nghĩ đến ngươi hội trưởng tiến một chút, kết quả lại phát hiện, ngươi hay là trước sau như một ngu xuẩn."

"Ngươi biết rõ ta vượt cấp khiêu chiến, như ngang nhau rành rồi, tại Hắc Phong Nhai, lấy Võ Đạo tứ trọng tu vi đỉnh cao, quét ngang Võ Đạo ngũ trọng, càng đem Võ Đạo lục trọng sơ kỳ Tây Môn Đạt đánh bại!"

"Hiện tại, ta tu vi đột phá Võ Đạo ngũ trọng, dám trong cái thế giới này độc hành lang bạt, cho dù ai cũng có thể đoán được, thực lực của ta tất nhiên tăng lên không ít!"

"Ngươi căn bản không biết thực lực của ta cực hạn, lại liều lĩnh một mình đuổi theo, cùng ta sinh tử đánh một trận, ngươi này cùng chịu chết có gì khác biệt? Người có thể ngu xuẩn đến ngươi phản này, thật sự là ngu xuẩn đến nhà!"

La Phàm cười lạnh nói.

Phuong Đại Thường đem La Phàm xem như trò trên thịt cá, ai ngờ, La Phàm cũng đưa hấn xem như hấn phải chết người.

La Phàm cũng không phải là Phuong Đại Thường loại kia mặc mình kỳ diệu tự tin, mà là chân chính có lấy 100% nắm chắc, chém giết Phuong Đại Thường.

Mặc dù Phuong Đại Thường thực lực, thật sự tăng lên thật lớn biên độ, cho dù đạt đến Võ Đạo thất trọng trình độ, tại La Phàm trong mắt, cũng là tiện tay liền có thể đánh chết tồn tại.

Bởi vì, La Phàm người mang Đại La Vương Triều quốc khí thánh chi, liền ngay cả rất nhiều Chân Đạo cường giả cũng có thể giết tới, càng không nói đến tiểu tiểu Phuong đại thường.

Tuy La Phàm đối với thực lực của mình cũng rất có lòng tin, nhưng trên người át chủ bài mới là hắc chân chính tuyệt đối không sai tự tin chỉ nguyên, cùng Phurong Đại Thường mù quáng tự tin hoàn toàn bất đồng.

"La Phàm a La Phàm, ngươi cho rằng ngươi bằng vài câu miệng lưỡi, liền nghĩ dọa lùi ta?"

"Ha ha... Ngươi cũng quá ý tưởng thiên khai!"

"Thằng thần báo cho ngươi,

Hôm nay ta Phurong Đại Thường tới, không lấy tính mệnh của ngươi, quyết không bỏ đi thể."

"Ngươi càng là phô trương thanh thế, chứng minh trong lòng ngươi càng là sợ hãi!"

"Ta cũng sẽ không bị ngươi lừa, cho nên ngươi cũng đừng uống phí tâm cơ, chuẩn bị nhận lãnh cái chết a!"

Phurong Đại Thường nghe xong La Phàm, ngược lại cười ha ha, hắc đối với một trận chiến này quả thật có mê chi tự tin.

Phurong Đại Thường trong lòng kiên định cho rằng: Chém giết La Phàm, tuyệt đối không sai.

Tiếng nói rơi, Phurong Đại Thường vận chuyển thương thuật tâm pháp, cả thi thương thể lớn thịnh, sắc bén khí tức bay thẳng đến chân trời, lộ ra kinh thể sát phạt ý tứ.

La Phàm đồng dạng vận chuyển thương thuật tâm pháp, thương thể lớn thịnh, đâm thẳng thanh thiên, so với đối phương không chút thua kém.

"Ha ha... Toái Không Thương pháp của ta, đối với đệ nhị trọng vừa vận có chút linh ngộ, ngươi liền vội vã đem cái cổ với đến!"

"Cũng tốt, liền dùng máu tươi của ngươi tới thử một lần, ta mới linh ngộ thương pháp uy lực!"

La Phàm cười nhạt một tiếng, mục quang lại là lẫm lẫm, chiến ý sục sôi.

"Đi tìm chết ——!"

Phurong Đại Thường quát lạnh một tiếng.

Hắc lẫm lẫm thương thể, trong chớp mắt áp súc, thu vào thượng phẩm bảo thương bên trong, thân thể nhảy lên, nhất thương đâm ra.

Thượng phẩm vũ kỹ —— phích lịch thương pháp.

Tuyệt sát thương chiêu —— sấm sét nhất thương!

Phurong Đại Thường đem tích lũy thương thể trong chớp mắt bạo phát, vừa ra tay chính là tuyệt sát thương chiêu, nhất thương đâm ra như lôi đình phích lịch, uy thế nghe rộn cả người.

Dục vọng đem La Phàm nhất thương tuyệt sát.

Một phát này, ngưng tụ Phurong Đại Thường toàn bộ lực lượng, thậm chí thực lực vượt xa người thường phát huy, cho dù là phổ thông Vô Đạo lực trọng đỉnh phong võ giả, đối mặt một phát này đều được một chiêu tan tác.

La Phàm đối mặt một phát này, lại là may mắn không sợ.

"Đệ nhị trọng, toái nhục!"

La Phàm trong hai mắt tinh quang tách ra, hét lớn một tiếng, tinh, khí, thần hợp nhất, đồng dạng bộc phát ra chí cường uy lực nhất thương.

Thượng phẩm bảo thương đâm ra, phía trước khí lưu động nứt ra, mũi thương mang theo sắc bén khí mang, gợn sóng cuộn cuộn, như sinh lôi âm.

Trong chớp mắt...

Này hai cán ẩn chứa uy lực kinh khủng thượng phẩm bảo thương, liền đối với đâm vào một chỗ.

Oanh ——

Như bình địa cả đời sét, một tiếng nổ vang.

Khung bố khí lưu trong chớp mắt hướng bốn phía mãnh liệt tán ra, hình thành mạnh mẽ sóng xung kích vẫn, đem phương viên mấy chục thước tàn cảnh toái lá đều chấn thành mảnh vụn.

Một đạo tiếng kinh hô vang lên, Phương Đại Thường nhất thời hướng phía sau bắn tới, người trên không trung, cũng đã phun ra một ngụm máu tươi, hai mắt bên trong, đều là sợ hãi cùng không dám tin về.

La Phàm thân thể, cũng chấn động mạnh, hướng phía sau lui một bước, nhưng nhục thể của hắn cường đại, cứng rắn ngừng lại cổ này trùng kích chi lực.

Sau đó hai chân đạp một cái đất, thân thể giống như đạo mũi tên nổ bắn ra về phía trước.

Trong tay thượng phẩm bảo thương trong chớp mắt đâm ra, đầu thương trên không trung kéo ra một đạo trắng tấp hàn mang, mũi thương mang theo sắc bén khí Lưu Nhận mang.

Sóng âm chấn động, như lời âm cuộn cuộn.

Một phát này uy lực nghe rộn cả người, tốc độ như quang giống như điện.

Lui về phía sau bên trong Phương Đại Thường vừa mới rơi xuống đất, một phát này liền đâm đến trước ngực hắn.

Phốc ——

Mũi thương trong chớp mắt đâm xuyên qua Phương Đại Thường lồng ngực.

"Làm sao có thể ——?"

Phương Đại Thường trừng lớn hai mắt, nhìn nhìn xuyên thấu lồng ngực bảo thương, thanh âm rung động.

"Không đúng không đúng, Toái Không Thương pháp đệ nhị trọng uy lực, tuyệt đối không chỉ như thế, ta lĩnh ngộ còn chưa đủ, ai... Không tính luyện thành!"

La Phàm nhìn nhìn trong tay bảo thương, lại là thờ dài một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 103: Thiên ý a thiên ý

Phương Đại Thường nghe vậy, một ngụm máu tươi liền phun tới.

Một phát này xuyên thấu bộ ngực của hắn, tạo thành trí mạng tổn thương, Phương Đại Thường cảm giác được chính mình sinh cơ tại cấp tốc trôi qua.

Có thể La Phàm lại vẫn đang thờ dài. . . Thương pháp không tính luyện thành, uy lực còn chưa đủ?

Này còn có để cho người sống hay không?

La Phàm đích thực là không cho Phương Đại Thường sống!

Phương Đại Thường phún huyết trong thời gian, La Phàm hướng phía sau vừa lui, trong tay bảo thương chấn động.

Chấn động đầu thương đem Phương Đại Thường lồng ngực xoắn xuất một cái đại lỗ thủng, trong chớp mắt rút ra, theo La Phàm rời khỏi hơn mười mét ngoại.

Máu tươi từ lồng ngực lỗ thủng bên trong mãnh liệt mà ra, Phương Đại Thường trong mắt sáng rực nhanh chóng mất đi, thân thể đầu tiên là một quỳ, sau đó về phía trước té nhào xuống đất.

"Ông nội của ta. . . Sẽ không. . . Thả. . . !"

Sinh mệnh chung kết đêm trước, Phương Đại Thường dụng hết toàn lực mở miệng, nhưng nói còn chưa dứt lời, liền đã mệnh tuyệt.

"Gia gia của ngươi. . . ? Là ta sẽ không bỏ qua cho hắn mới đúng!"

La Phàm nhìn nhìn Phương Đại Thường thì thề, lạnh lùng nói.

Phương Lệ Minh đã từng thề nhưng là đề nghị qua, muốn đem La Phàm tính cả Cung Chân Thuần cùng nhau đưa cho Thiên Cực Tông.

Đây là muốn gây nên La Phàm vào chỗ chết đề nghị, La Phàm thề nhưng là vẫn luôn ghi tạc trong nội tâm.

Nếu là Phương Lệ Minh sau đó quy củ, không hề trêu chọc La Phàm, từ lâu rồi, chuyện này có thể sẽ bị La Phàm chậm rãi lãng quên, rốt cuộc Phương Lệ Minh cũng không có đưa hấn dù thế nào, La Phàm không cần phải một mực còn hận trong lòng.

Nhưng. . .

Phương Lệ Minh lại là an bài Phương Đại Thường tại Tiểu Thiên Thế Giới đánh chết La Phàm, lại một lần muốn đưa La Phàm vào chỗ chết.

La Phàm nếu là còn có thể nhẫn, e rằng phải đối con rùa đen, trong nội tâm đối với Phương Lệ Minh nổi lên ắt phải chết ý.

Tại phụ cận tìm kiếm một phen, đạt được sáu gốc linh dược, La Phàm rời đi.

La Phàm tiếp tục trèo đèo lội suối, tìm kiếm Thực Vật sinh mệnh, hấn còn cần càng nhiều thực chiến, cho tu luyện Toái Không Thương pháp.

Toái Không Thương pháp tầng thứ hai, được xưng toái nhạc!

Chú ý danh tư nghị, có chấn vỡ núi cao uy lực.

Đương nhiên, cũng không phải chỉ nhất thương có thể đem trọn ngọn núi nhạc chấn vỡ, mà là chỉ đối với núi cao có thể tạo thành đại phá xấu.

Núi cao to lớn, trầm trọng vô cùng, đồng dạng lực công kích rơi trên mặt đất, cũng chính là nổi lên một ít mặt ngoài bùn đất mà thôi căn bản rung chuyển không được núi cao bản thân.

Ví dụ như Toái Không Thương pháp tầng thứ nhất, nhất thương chi lực, có thể chấn vỡ một tảng đá lớn.

Lấy La Phàm hiện tại Toái Không Thương pháp tạo nghệ, nhất thương chấn vỡ bốn năm phương tảng đá lớn, đều dư xài.

Nhưng này điều kiện tiên quyết đứng, đứng từ phía bại lộ trong không khí thạch khối, mà không phải chìm vào mặt đất, hoặc là cùng núi cao liền tại một khối thạch khối.

Thạch khối cùng thân núi liền cùng một chỗ, La Phàm nhất thương hạ xuống, lực lượng sẽ theo thạch khối khuếch tán đến trong lòng núi, lực phá hoại muốn hạ thấp không chỉ gấp mười lần.

Cho nên, La Phàm hiện tại nhất thương đâm vào thân núi thạch khối nói, đừng nói chấn vỡ một phương, e rằng chấn vỡ nửa phương cũng không thể.

Nếu là đề nghị trọng toái nhạc triệt để luyện thành, uy lực hội sâu sắc đề thăng một cái ngăn cản lần, cho dù là thân núi, nhất thương hạ xuống cũng phải đánh tan một mảnh lớn, đánh ra một cái đại lỗ thủng.

La Phàm hiện tại đối với Toái Không Thương pháp tầng thứ hai mặc dù có chỗ linh ngộ, nhưng trên thực tế còn chênh lệch khoảng cách không nhỏ.

Nếu không, một súng đâm ở trên người Phương Đại Thường, há lại chỉ có từng đó là một lỗ thủng, e rằng Phương Đại Thường cả người đều biết bị một phát này lực lượng chấn động chia năm xẻ bảy, chia làm khối vụn.

Đã mình bạch thiếu sót của mình, La Phàm cũng biết rất nhanh luyện thành đề nghị trọng toái nhạc duy nhất con đường, chính là cùng thụ yêu tán yêu đại chiến, tại trong thực chiến ma luyện.

Cho nên, kế tiếp muốn làm, chính là tìm kiếm Thực Vật sinh mệnh, đã tu luyện Toái Không Thương pháp, cũng đề thăng tu vi, hai bất phân làm.

La Phàm tại sơn mạch bên trong hành tẩu tốc độ rất nhanh, tìm kiếm Thực Vật sinh mệnh tốc độ, so với nó đội ngũ của hấn nhanh hơn rất nhiều.

Tuy hấn mỗi đánh chết một đám Thực Vật sinh mệnh, đều muốn ngồi xuống lĩnh hội một đoạn thời gian rất dài, tiêu hóa trong chiến đấu đối với Toái Không Thương pháp linh ngộ, nhưng mỗi ngày luôn là hội tìm kiếm được hai nhóm Thực Vật sinh mệnh, cũng không so với nó hấn đội Ngũ Thiểu.

Nhưng,

Nó đội ngũ của hấn là chín người, hoặc là tám người chia xẻ thanh sắc khí lưu chỗ tốt, mà La Phàm lại là độc hường, cho nên, La Phàm tu vi đề thăng so với những người khác nhanh hơn rất nhiều.

Ba ngày sau, La Phàm tu vi đề thăng đến Võ Đạo ngũ trọng trung kỳ.

Ba ngày qua, La Phàm cùng hơn hai mươi đầu thụ yêu, Đẳng Yêu đại chiến, đối với Toái Không Thương pháp tu luyện, cũng tiến bộ thần tốc, cự ly đề nghị trọng 'Toái nhạc' càng ngày càng gần, chỉ còn lại một bước ngắn.

La Phàm tại sơn mạch bên trong hành tẩu tốc độ quá nhanh, hai ngày trước, hắn còn ngẫu nhiên gặp được một chút Huyền Dương Tông đệ tử, đến hôm nay, nghiêm chỉnh thiên đô không có gặp được.

Rất có thể, La Phàm đã cách xa Huyền Dương Tông đệ tử phạm vi.

La Phàm không quay đầu lại, hắn tiếp tục hướng sơn mạch chỗ sâu trong thẳng tiến, này mảnh sơn mạch tuy lớn, nhưng cuối cùng là trong Tiểu Thiên Thế Giới.

Liền ngay cả thế giới này đều có phần cuối, càng không nói đến là này mảnh sơn mạch, La Phàm một mực về phía trước, một bên đề thăng tu vi, một bên tu luyện Toái Không Thương pháp, đồng thời. . . Cũng thăm dò Tiểu Thiên Thế Giới này phần cuối.

Lại là một ngày.

Nửa lúc buổi sáng, một cái sơn cốc, La Phàm không có tìm được Thực Vật sinh mệnh, lại là phát hiện một đội võ giả.

Này đội võ giả chín người, không phải là Huyền Dương Tông đệ tử, ăn mặc Thiên Cực Tông đệ tử quần áo và trang sức.

Thiên Cực Tông đệ tử cũng đã sớm gặp thụ yêu Đằng Yêu, ăn một chút thiết thối nhỏ, liền phát hiện thụ yêu Đằng Yêu chỗ tốt, cũng chia đội tìm kiếm Thực Vật sinh mệnh, tất cả tìm cơ hội duyên đề thăng tu vi.

Cái này tiểu đội, thủ lĩnh thù lỗi Võ Đạo lục trọng tu vi đỉnh cao.

Khác có hai vị Võ Đạo lục trọng trung kỳ, hai vị Võ Đạo lục trọng sơ kỳ, một vị Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong, một vị Võ Đạo ngũ trọng hậu kỳ, hai vị Võ Đạo ngũ trọng trung kỳ.

Đây là một cái cường đội.

Tại vừa phân ra sau khi đi ra, thủ lĩnh chính là lục trọng đỉnh phong, chỉ có một lục trọng trung kỳ, hai cái lục trọng sơ kỳ.

Bất quá, những ngày này một ít tu vi ở vào điểm giới hạn võ giả thông qua hấp thu thanh sắc khí lưu, đều có chỗ đột phá, một vị lục trọng sơ kỳ đề thăng đến lục trọng trung kỳ, một vị ngũ trọng đỉnh phong đề thăng đến lục trọng sơ kỳ.

Thù lỗi tu vi, cũng ở lục trọng đỉnh phong sâu sắc củng cố, thực lực có chỗ đề thăng.

Có thể nghĩ, chi đội ngũ này thực lực, thập phần cường đại.

La Phàm phát hiện chi đội ngũ này, đối phương cũng phát hiện La Phàm.

Thù lỗi mục quang nhất thời sáng ngời, tách ra một đạo tinh quang.

Tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới trước, Thiên Cực Tông đại trưởng lão bước mây bằng liền hướng Thiên Cực Tông Võ Đạo lục trọng đỉnh phong đệ tử ra lệnh, ở trong Tiểu Thiên Thế Giới gặp được La Phàm, giết chết bất luận tội, không thể để cho La Phàm còn sống xuất ra.

Tiểu Thiên Thế Giới này rất lớn, sơn mạch liên miên, bốn đại tông môn đệ tử tiến nhập này mảnh liên miên không dứt sơn mạch, giống như ngân châm rơi biển, mười phần nhỏ bé.

Đồng tông cửa đệ tử bởi vì khoảng cách tương đối gần, còn ngẫu nhiên có thể gặp được, bất đồng tông môn đệ tử nhiều như vậy ngày, còn chưa bao giờ gặp một lần.

Muốn tìm được La Phàm, khó khăn bậc nào, quả thật giống như mò kim đáy biển.

Thế nhưng là, tại đây gần như không có khả năng gặp nhau tỷ lệ, thù lỗi nhưng bây giờ là thấy được La Phàm!

Thù lỗi tự nhiên mất lộ ra tinh quang, thần sắc đại hi.

"Thiên ý a thiên ý, đây là thiên ý muốn ta thù lỗi vì tông môn lập công, diệt trừ La Phàm!"

Thù lỗi thầm nghĩ trong lòng, trong nội tâm phần khởi.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Khủng bố 1 thương

La Phàm tại Hắc Phong Nhai, quét ngang Thiên Cực Tông Vô Đạo ngũ trọng đệ tử.

Lại còn, liền Vô Đạo lục trọng sơ kỳ Thiên Cực Tông đệ tử Tây Môn Đạt, cũng thua ở La Phàm trên tay.

Tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới Thiên Cực Tông đệ tử, đối với La Phàm thế nhưng là từng cái một khắc sâu ấn tượng rất nhiều, không người không nhìn được.

Trừ Cừ Lỗi ra, trong đội ngũ tám người khác thấy được La Phàm, cũng đều mục quang sáng ngời, để lộ ra một tia ngoan lệ vẻ.

Tại Tiểu Thiên Thế Giới này, kêu trời trời không biết, xuống đất địa không cừa, thật sự là giết người sát hại tính mệnh nơi tuyệt hảo, Thiên Cực Tông đệ tử thấy được La Phàm trong mắt đều để lộ ra sát ý.

Cừ Lỗi hướng La Phàm vung tay lên, mặt khác tám người liền lập tức bước nhanh hướng La Phàm vây lại.

La Phàm nhìn thấy Thiên Cực Tông đệ tử, mặc dù có chút ngoài ý muốn, nhưng là không có ý định tránh đi, thấy đối phương vây quanh qua, khoe miệng hơi hơi nhếch lên, lộ ra một tia tà tính nụ cười, đứng ở chỗ cũ không động.

Rất nhanh, Thiên Cực Tông đệ tử liền lao đến, thành hình nửa vòng tròn đứng thẳng, đem La Phàm vây lại.

Cừ Lỗi từ tám người trong đó đi ra, mục quang đánh giá La Phàm, vẻ mặt trên tức tỉnh tiểu ý.

"La Phàm, ngươi lại dám một mình tại đây mảnh sơn mạch bên trong lang bạt, lá gan không nhỏ a!"

"Gặp gỡ ta Cừ Lỗi, coi như là ngươi tai kiếp, thật sự là. . .!"

"Thiên đường có đường ngươi không đi, địa ngục không cửa thiên xông tới!"

"Xem ra ngươi mạng ngươi đáng chết, đây là thiên ý muốn ta Cừ Lỗi giết ngươi a!"

Cừ Lỗi lại cười nói, có chút dào dạt đáng vẻ đắc ý, nhìn nhìn La Phàm giống như nhìn nhìn một người chết.

La Phàm cũng nhiều hứng thú dò xét Cừ Lỗi, cùng với mặt khác tám cái Thiên Cực Tông đệ tử.

Mục quang đạo qua một vòng, cuối cùng định tại trên người Cừ Lỗi.

"Một cái lục trọng đỉnh phong, hai cái lục trọng trung kỳ, hai cái lục trọng sơ kỳ!"

"Chín người trong đội ngũ, Vô Đạo lục trọng võ giả chiếm hơn phân nửa, lại còn hay là lục trọng đỉnh phong dẫn đội!"

"Ha ha. . . Các ngươi chỉ đội ngũ này thực lực thật đúng là không kém."

La Phàm nhàn nhạt cười nói, ngoài miệng nói thực lực đối phương không kém, nhưng lơ đãng bộ dáng.

"Ngươi biết là tốt rồi, La Phàm, chuẩn bị chịu chết đi!"

Cừ Lỗi lạnh giọng nói, vỗ bên hông bách bảo nang, bay ra một chuỗi thượng phẩm bảo kiếm, rơi vào trong tay.

Thượng phẩm bảo kiếm trên tay, Cừ Lỗi kiếm thế đại thịnh, khí thế cực kỳ sắc bén, mục quang cũng sắc bén như kiếm quang, tiếp cận La Phàm.

CHÍU...U...U! ——

Nháy mắt sau đó, Cừ Lỗi một bước về phía trước, liền công xuất một kiếm, kiếm quang óng ánh, lóe lên xẹt qua hư không.

Khí lưu trong chớp mắt bị kiếm quang tách ra, sinh ra sắc bén khí nhận gọn sóng.

Đây là một môn thượng phẩm kiếm thuật, phối hợp Cừ Lỗi Vô Đạo lục trọng tu vi đỉnh cao, thực lực phi thường cường đại, đến nhanh chí cường.

Từ lúc Cừ Lỗi lấy ra thượng phẩm bảo kiếm, La Phàm cũng vỗ bên hông bách bảo nang, lấy ra thượng phẩm bảo thương.

Đối mặt Cừ Lỗi một kiếm này, La Phàm quét ngang, thân thể lực lượng bạo phát đến cực hạn.

Ô ——

Trong hư không truyền đến âm vang, đầu thương xé rách khí lưu, hư không ba động kịch liệt, giống như lôi âm.

Đơn thuần thân thể lực lượng bạo phát, uy lực mạnh không kém Võ Đạo lục trọng đỉnh phong võ giả một kích toàn lực.

Bảo thương nhanh chóng như tạt quang, trong chớp mắt liền đánh trúng vào kiếm quang.

Keng ——

Một tiếng bạo vang, La Phàm tiêu lui một bước!

Cừu Lỗi nửa bước đã lui, hơi chiếm thượng phong, nhưng trong mắt lại là lộ ra kinh hãi.

Tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới trước, La Phàm thực lực mới là hơi thắng tại lục trọng sơ kỳ Tây Môn Đạt mà thôi.

Mà Cừu Lỗi, tại Võ Đạo lục trọng đỉnh phong võ giả, thực lực vị cư đệ nhất lưu, thắng được Tây Môn Đạt nhiều cái tầng thứ.

Cừu Lỗi vốn tưởng rằng một kiếm liền chân trọng thương La Phàm, tối đa ba kiếm, liền có thể gây nên La Phàm vào chỗ chết.

Nhưng mà, La Phàm thực lực vậy mà đến có thể cùng hắn chống lại tình trạng, đối đầu một chiêu cũng chỉ là hơi rơi xuống phong, tự nhiên làm Cừu Lỗi kinh ngạc không thôi.

Cừu Lỗi mục quang ngưng tụ, La Phàm biểu hiện được vượt yêu nghiệt, hấn sát ý trong lòng liền càng nặng.

"Tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới, ngắn ngủi nửa cái tháng sau,

Tu vi của ngươi không chỉ đạt đến ngũ trọng trung kỳ, thực lực lại càng là đạt đến lục trọng đỉnh phong tình trạng!"

"La Phàm, thật đúng là lưu lại ngươi không được, hôm nay không giết ngươi, ngày sau tất thành ta Thiên Cực Tông tai họa!"

Cừu Lỗi lạnh giọng quát, trong mắt sát ý càng thịnh, lần nữa xuất kiếm.

Cừu Lỗi bảo kiếm, nổi lên màu đỏ thẫm sáng bóng, hấn thi triển ra thượng phẩm kiếm thuật bên trong sát chiêu, uy lực so với trên một kiếm muốn cao hơn rất nhiều.

Toái Không Thương pháp.

Đệ nhất trọng —— Toái Thạch!

La Phàm cũng dùng tới vũ kỹ, nhất thương giết ra, tốc độ nhanh hơn, uy lực càng mạnh.

Keng ——

Thương cùng kiếm lần nữa va chạm.

Lần này, La Phàm nửa bước đã lui.

La Phàm Toái Không Thương pháp, tạo nghệ đã mười phần tiếp cận tiểu thành, đối với đệ nhị trọng 'Toái nhạc' lĩnh ngộ, cách triệt để luyện thành chỉ còn lại nửa bước xa.

Bởi vì tạo nghệ dễ thăng, ngay tiếp theo đệ nhất trọng 'Toái Thạch' uy lực, cũng tăng lên không ít.

Mặc dù Cừu Lỗi sát chiêu cũng uy lực cường đại, cũng là bị La Phàm nhất thương ngăn lại, vô pháp đối với La Phàm sản sinh mấy may uy hiếp.

Thi triển ra sát chiêu, vậy mà không có chiếm được thượng phong, đây càng nếu như Cừu Lỗi kinh sợ tiếc.

"Thất thần làm gì, toàn bộ xuất thủ, vây giết La Phàm!"

Cừu Lỗi tự hỏi đơn đả độc đấu khó có thể làm gì được La Phàm, quyết định thật nhanh, hét lớn một tiếng.

Một bên xem cuộc chiến tám vị Thiên Cực Tông đệ tử, cũng từng cái một bởi vì La Phàm chỗ thực lực mà trong lúc khiếp sợ, nghe được Cừu Lỗi hét lớn một tiếng, trong mắt hung quang nhất thịnh, đồng thời giết đi đi lên.

La Phàm biểu hiện ra ngoài chiến lực quá đáng sợ, làm lòng người bên trong sinh ra.

Trong nội tâm càng là sinh ra, Thiên Cực Tông đệ tử lại càng là muốn giết đi La Phàm.

Tám người xuất thủ, từng cái một thi triển ra sát chiêu, óng ánh binh khí nhận mang từ phương hướng bất đồng, đồng thời thẳng hướng La Phàm, dục vọng

đem La Phàm loạn binh phân thầy.

"Ha ha. . . Đến thật tốt!"

La Phàm hét lớn một tiếng.

Một bên xem cuộc chiến tám vị Thiên Cực Tông đệ tử toàn bộ đánh tới, La Phàm may mắn không sợ.

Toái Không Thương pháp.

Đệ nhị trọng —— toái nhạc!

La Phàm thi triển ra Toái Không Thương pháp đệ nhị trọng, thương thể lớn thịnh, sắc bén khí tức đậm trắng trời xanh.

Đi qua mấy ngày nay cùng thụ yêu Đẳng Yêu đại chiến cùng linh hội, La Phàm đối với Toái Không Thương pháp đệ nhị trọng thành quả tu luyện, so với cùng Phương Đại Thường lúc chiến đấu, cao hơn nhiều lắm.

Uy lực, so với kia thì lại tăng lên rất lớn một đoạn.

Ô rồi ——

La Phàm nhất thương huy xuất, hư không gào thét, duệ âm thanh phá không, dẫn tới cuồng phong lực quét, cuốn bát phương.

Một phát này uy lực, tuyệt thế khủng bố, đã vượt quá Võ Đạo lực trọng cực hạn, mang theo một cỗ nghiền ép xu thế, một đường nghiền ép về phía trước.

Ầm ầm ầm oanh oanh. . .

Liên tiếp tiếng nổ vang Ra!

Trong chớp mắt, La Phàm trong tay bảo thương, cùng đối phương chín người công kích đều đụng vào nhau.

Từng đạo hàn quang hướng xa xa bay vút, đồng thời, có tám chuôi binh khí đều rời tay mà bay.

Chỉ còn lại Cừu Lỗi thượng phẩm bảo kiếm vẫn còn ở trong tay, nhưng là ơng ơng vang dội.

Làm sao có thể ——?

Cừu Lỗi chín người, thần sắc không khỏi rung động, vẻ mặt không dám tin vẻ, thân thể như bị trọng kích liên tiếp lui về phía sau.

Nhất là bốn cái Võ Đạo ngũ trọng, lại càng là phun một tiếng liền nhả máu tươi, bị thương không nhẹ.

Bọn họ chín người liên thủ, Võ Đạo thất trọng, ai có thể ngăn?

Nhưng mà, đối mặt La Phàm Võ Đạo này ngũ trọng, lại bị nhất thương đẩy lui, mà lại trọng thương bốn người, là thật làm cho người rung động.

Chẳng lẽ lại. . .

La Phàm thực lực đạt đến Võ Đạo thất trọng tầng thứ hay sao?

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 105: 2 trọng toái nhạc

Võ Đạo cửu trọng, nhất trọng cảnh giới nhất trọng thiên.

Mỗi một trọng cảnh giới ở giữa thực lực sai biệt đều phi thường lớn.

Trong đó, lại lấy Võ Đạo lục trọng cùng thất trọng trong đó vì tối, đây là một đạo đường ranh giới.

Võ Đạo thất trọng, có thể nội lực ngoại phóng, cách không đả thương địch thủ, một thân nội lực cường độ, đã đạt tới cực kỳ hùng hậu tình trạng.

Đối với Võ Đạo thất trọng, bát trọng, cửu trọng võ giả, có một cái thống nhất xưng hô —— Võ Đạo Tông sư!

Đây mới thực là Võ Đạo cường giả, thiên cư một góc chính là một phương bá chủ, hành tẩu thiên hạ cũng là tự nhiên bảo vệ chi lực.

Như Thanh Hà Quận cấp dưới nhiều huyện, một huyện bá chủ chính là Võ Đạo thất trọng.

Thậm chí . . Như Bắc Xuyên huyện, cả huyện bên trong liền một cái Võ Đạo thất trọng cũng không có, Võ Đạo lục trọng cũng có thể xưng bá.

Tại Giang Châu bốn đại tông môn, như không tình huống đặc biệt, ngoại môn đệ tử đều cần tu vi đột phá Võ Đạo thất trọng, tài năng tấn chức nội môn.

Bởi vậy có thể thấy, Võ Đạo lục trọng cùng thất trọng, chênh lệch là bậc nào to lớn.

Không chút nào khoa trương mà nói, Võ Đạo thất trọng võ giả, có được nghiền ép Võ Đạo lục trọng đỉnh phong thực lực, có thể đủ một kích chúng.

Cửu Lỗi đại chích vị Thiên Cực Tông đệ tử, chỉ có Cửu Lỗi một người là Võ Đạo lục trọng đỉnh phong, còn lại tám người liên hợp lại, thực lực tối đa có thể cùng một danh Võ Đạo lục trọng đỉnh phong tương đối.

Mà nếu muốn đối phó một người Võ Đạo thất trọng, dù cho chỉ là thất trọng sơ kỳ, ba người Võ Đạo lục trọng đỉnh phong cũng không đủ, ít nhất cũng phải năm cái trở lên, tài năng chống lại.

Cửu Lỗi chín người liên thủ, cũng kém được xa.

Lấy Toái Không Thương pháp đệ nhị trọng 'Toái nhạc' thực lực, đối phó Võ Đạo thất trọng sơ kỳ dư xài.

La Phàm tuy còn chưa triệt để luyện thành, nhưng là chỉ kém nửa bước xa, uy lực mạnh, đích xác có thể cùng Võ Đạo thất trọng sơ kỳ tông sư đánh đồng.

Cường đại hơn nữa Võ Đạo lục trọng đỉnh phong, chỉ cần không đạt được vượt cấp khiêu chiến trình độ, La Phàm đều có thể nhất thương nghiền ép.

"Thiên ý phải người đã chết, là các ngươi....!"

La Phàm cười lạnh một tiếng, mũi chân hướng mặt đất dẫm một chút.

Mặt đất xuất hiện một cái dấu chân thật sâu, La Phàm thân thể lại là trong chớp mắt giống như một mũi tên nổ bắn ra về phía trước.

Ầm ầm ——

La Phàm nhất thương đâm ra, trong hư không phát ra bén nhọn đâm tiếng vang, khí lưu bị mũi thương xuyên qua, lộ ra một đường thật dài sóng khí gọn sóng, thanh âm như sét.

Đây là không kém hơn Võ Đạo thất trọng tông sư một kích toàn lực thương thuật! Chân chính tuyệt sát thương thuật!

Mũi thương trực chỉ Cửu Lỗi.

Mũi thương chưa đến, thương thế cũng đã đem Cửu Lỗi bao phủ, hần cảm giác thân thể đang bị lưỡi dao sắc bén đâm xuyên, có dừng khí thân thể cũng bị xuyên thấu cảm giác, làm hần hồn kinh sợ gan tang.

La Phàm một phát này tốc độ quá nhanh, Cửu Lỗi đang tại lui về phía sau, tránh cũng không thể tránh.

"Đều cho ta xuất thủ, ngăn cản a. . . Ngăn trở!"

Cửu Lỗi quát lớn, bảo kiếm trong tay vung lên, hướng kia cấp tốc đâm tới mũi thương bỏ tới, dục vọng ngăn trở một phát này.

, hai vị Võ Đạo lục trọng trung kỳ Thiên Cực Tông đệ tử, cũng nhao nhao xuất thủ, trợ Cửu Lỗi một tránh chi lực.

Về phần hai vị lục trọng sơ kỳ, mặc dù không có tổn thương tại La Phàm vừa rồi kia khuỷu gối nhất thương, nhưng là bị chấn động ngã lộn trên mặt đất, lộn mấy vòng, bây giờ căn bản vô lực chú ý đến Cửu Lỗi.

Keng ——

Một tiếng bạo vang, ba kiện binh khí đồng thời đánh vào Huyền Thiên trong tay bảo thương phía trên.

Tiếng nổ vang, ba kiện binh khí đồng thời rời tay mà bay, giống như ba đạo hàn quang, nổ bắn ra hướng phía sau.

La Phàm một phát này uy lực kinh thế, thế không thể đỡ, mũi thương mang theo óng ánh hàn mang tiếp tục nổ bắn ra về phía trước.

Bành ——

Mũi thương đâm vào Cừu Lỗi lồng ngực, một tiếng trầm đục, lực lượng kinh khủng theo mũi thương chấn động, trong chớp mắt liền đem Cừu Lỗi lồng ngực đánh nát một khối lớn.

Nhất thương, chính là một cái chén đại lỗ thủng.

Cả trái tim tạng (bản), mang theo lấy phụ cận khí quan, bị một phát này trong chớp mắt phá hủy.

Cừu Lỗi trong chớp mắt bị mất mạng, bị này khủng bố nhất thương trực tiếp miêu sát.

Cừu Lỗi là chi đội ngũ này đội trưởng, tu vi tối cao, thực lực tối cường.

Hắn vừa chết, mặt khác tám người đều hồn kinh sợ gan tạng, sợ hãi được hét rầm lên.

Giờ này khắc này, bọn họ chiến ý tan vỡ, không có người nào còn dám đối mặt La Phàm, không hẹn mà cùng xoay người bỏ chạy.

"Hết thấy cho ta nằm ở nơi này đi!"

La Phàm quát lạnh một tiếng, thân ảnh khê động, trong tay bảo thương nhanh như thiểm điện đâm ra, thẳng hướng cự ly Cừu Lỗi gần nhất Võ Đạo lục trọng trung kỳ.

Cừu Lỗi đối mặt La Phàm thương thuật, trong tay có thượng phẩm Bảo Bình, còn có hai vị lục trọng trung kỳ tương trợ, đều không thể chống lại, bị La Phàm nhất thương đánh chết.

Võ Đạo này lục trọng trung kỳ, trong tay không có binh khí, vừa không có người xuất thủ trợ giúp hắn, đối mặt như thế kinh thế hãi tục nhất thương, tự nhiên là ngăn cản không thể ngăn cản, tránh cũng không thể tránh, chỉ có một con đường chết.

Bành ——

Mũi thương từ sau lưng đâm vào, trước ngực lộ ra.

Một phát này uy lực quá kinh khủng, huyết nhục gân cốt đều ở đây nhất thương trùng kích dưới hóa thành tan tành.

Nhất thương liền tại đây trên thân người đánh ra một cái chén đại lỗ thủng.

Cùng Cừu Lỗi giống như đúc, nhất thương đã bị miêu sát.

Sau đó. . .

La Phàm thân ảnh như điện, tiếp tục đuổi giết, trong tay bảo thương đâm ra, bặt âm thanh lôi âm, thế không thể đỡ.

Mỗi nhất thương đâm ra, đều biết có một người Thiên Cực Tông đệ tử ngã xuống.

Làm La Phàm đuổi theo ra tòa sơn cốc này, Thiên Cực Tông trong đội ngũ mấy cái Võ Đạo lục trọng đệ tử, đã toàn bộ bị mất mạng tại La Phàm thương xuống.

Về phần bốn cái Võ Đạo ngũ trọng Thiên Cực Tông đệ tử, nắm bọn họ lúc trước bản thân bị trọng thương phúc, La Phàm sát chiêu ngay từ đầu cũng không có nhằm vào bọn họ.

Thấy La Phàm truy sát mấy cái Võ Đạo lục trọng, bốn cái Võ Đạo ngũ trọng đệ tử chạy trốn hướng hướng khác.

Bất quá, vận khí của bọn hắn không thể nào hảo.

Mới vừa vọt qua một ngọn núi, trong lúc bất chợt, bên cạnh dây leo bắt đầu chuyển động.

Mấy cái thô như đại măng dây leo nổ bắn ra mà thiên, giống như mảnh cây roi cuốn hướng bốn vị Võ Đạo ngũ trọng đệ tử.

Đặng Yêu thực lực, tương đương với Võ Đạo lục trọng hậu kỳ hoặc đỉnh phong võ giả, những Võ Đạo này ngũ trọng đệ tử đối mặt dây leo công kích, một chút sức phản kháng cũng không có.

Bốn người vội vàng quay người hướng La Phàm chỗ sơn cốc chạy, sau đó không có chạy ra vài bước liền bị dây leo truy đuổi.

Nháy mắt, bốn người bị trời vừa vụn.

Lập tức, liền có bốn đạo kêu thảm đầy thê lương âm thanh vang lên, tiếng kêu bén nhọn, là trước khi chết giãy dụa gào thét, làm cho người sờn tóc gáy.

La Phàm nghe được tiếng kêu thảm thiết, không có vội vã đi qua truy sát, mà là đem tử vong Thiên Cực Tông đệ tử rơi xuống bình khí, cùng với bọn họ bách bảo nang đều nhặt lên.

Sau đó, La Phàm mới hướng bốn vị Vô Đạo ngũ trọng đệ tử chạy trốn phương hướng mà đi, trong mắt lộ ra hưng phấn cùng chiến ý.

La Phàm có dự cảm, sẽ cùng Đằng Yêu tới một hồi đại chiến, hẳn đối với Toái Không Thương pháp đệ nhị trọng lĩnh ngộ, hẳn là có thể vượt qua kia cuối cùng một tầng ngăn cách, triệt để luyện thành đệ nhị trọng 'Toái nhạc'.

La Phàm vượt qua sơn phong, thấy được phía trước trong rừng cây, có một mảnh dây leo.

Bốn cái Vô Đạo ngũ trọng Thiên Cực Tông đệ tử, tất cả bị một đầu dây leo quấn quanh lấy, huyết nhục đã bị hút khô, biến thành da bọc xương.

La Phàm cầm trong tay thượng phẩm bảo thương, bước nhanh về phía trước, đón Đằng Yêu mà đi.

Vù vù vù. . .

Nhất thời, một mảnh lớn dây leo từ phụ cận trên đại thụ mở rộng, chừng hơn mười mảnh, đồng thời phóng tới La Phàm.

La Phàm mục quang sáng ngời, nơi này Đằng Yêu không chỉ một cái, đây càng là kích thích hắn chiến ý.

Đằng Yêu càng nhiều, cùng tiến công tới dây leo càng nhiều, đối với hắn tu luyện Toái Không Thương pháp hiệu quả cũng càng tốt.

Sau trận chiến này, Toái Không Thương pháp nhất định luyện thành đệ nhị trọng 'Toái nhạc'.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Không phải là yêu thú

Nơi này tổng cộng ba đầu Đằng Yêu.

Kia dây leo càng đánh càng nhiều, cuối cùng chừng hơn ba mươi mảnh dây leo bay múa.

Mỗi một đầu dây leo, đều thô như đại măng, quả thật tương đương với hơn ba mươi mảnh măng xà công giết, cảnh tượng mười phần đáng sợ.

Bất quá, La Phàm cầm trong tay thượng phẩm bảo thương, lại là đem những cái này dây leo nhất nhất ngăn cản, nhất thương đánh ra, vài mảnh dây leo cũng bị đánh rách tả tơi thành mảnh vỡ.

La Phàm càng đánh càng hăng, đối với Toái Không Thương pháp cảm ngộ cũng càng ngày càng cao.

Chiến đấu kịch liệt hơn nửa canh giờ, hơn ba mươi mảnh dây leo đều tại La Phàm bảo thương phía dưới bị đánh gãy bảy tám phần mười, chỉ còn lại cách bản thân thể gần nhất hơn mười mét dài độ.

Đột nhiên, La Phàm mục quang sáng ngời, trong hai mắt tách ra óng ánh tinh quang, thương thể trong lúc đó bạo trưởng một đoạn.

La Phàm cuối cùng hiểu được Toái Không Thương pháp đệ nhị trọng 'Toái nhạc' chỗ máu chốt, bước qua cuối cùng nửa bước.

Đệ nhị trọng 'Toái nhạc' triệt để luyện thành.

"Giết ——!"

La Phàm tinh thần đại chấn, hét lớn một tiếng.

Chỉ thấy thân thể của hắn nhảy lên, liền phóng lên trời, nhảy lên cao ba trượng, trong tay bảo thương sắc bén xu thế đại thịnh, đầu thương tách ra hàn mang.

Sau đó, từ trên trời giáng xuống, mãnh liệt nhất thương đâm ra.

Ầm ầm ——

Mũi thương phá không, phát ra lời âm vang dội, kia sắc bén khí mang hình thành đáng sợ gọn sóng, làm cho người sợ.

Một phát này chỉ chỗ, mũi thương chưa đến, kia sắc bén khí kinh cũng đã kích xạ về phía trước, ẩn chứa cực kỳ mệnh mông thương thế, giống như thực chất.

Một phát này, thế công đem ba đầu Đẳng Yêu toàn bộ bao phủ.

Kia khủng bố uy thế làm ba đầu Đẳng Yêu phát ra kinh khủng rống lên một tiếng, tất cả dây leo đều co lại thành một đoàn, chặt chẽ đem bản thân thế quần quanh, toàn lực phòng ngự.

Nhưng mà, tại đây tuyệt thế khủng bố nhất thương trước mặt, dây leo phòng ngự thùng rỗng kêu to.

Mũi thương còn chưa giết tới, cách đệ nhất đầu Đẳng Yêu còn có gần 10m xa, kia sắc bén trùng kích mà đến khí kinh tựa như cùng thực nhận đồng dạng, đem kia trùng điệp dây leo xuyên thấu, đâm vào Đẳng Yêu bản thân thế.

Đệ nhất đầu Đẳng Yêu nhất thời phát ra bén nhọn tiếng kêu thảm thiết, kia sắc bén khí kinh trùng kích, vậy mà đưa hấn chắc chắn bản thân thế cũng xuyên qua, đâm ra một cái lỗ thủng.

Bất quá, làm La Phàm trong tay thượng phẩm bảo lười lê đến, đây mới thực sự là cùng cố.

Oanh ——

Một tiếng bạo vang, Đẳng Yêu thân thế mỗi lần bị mũi thương đâm trúng, liền trực tiếp bạo liệt ra.

Không chỉ là bản thân thế bạo liệt, liền ngay cả mặt đất rễ cây cũng bị một phát này lực lượng chấn thành mảnh vụn, mặt đất bị oanh xuất một cái động lớn.

Một phát này uy lực, không chỉ như thế, oanh bạo đệ nhất đầu Đẳng Yêu về sau, tiếp tục đâm hướng tiền phương.

Đầu tiên là sắc bén khí kinh đem đệ nhị đầu Đẳng Yêu xuyên qua, sau đó chớp mắt trong đó mũi thương công, đệ nhị đầu Đẳng Yêu cùng đệ nhất đầu Đẳng Yêu đồng dạng bị chấn thành mảnh vụn, mặt đất cũng bị đánh ra một đầu thật sâu khe nứt.

Ngay sau đó, là đệ tam đầu Đẳng Yêu.

Làm đệ tam đầu Đẳng Yêu liền thân thế mang rễ cây cũng bị đánh thành tan tành, một phát này mới ngừng lại được.

La Phàm dưới chân, một đầu khe nứt sâu đạt 2m có thừa, rộng chừng một trượng, dài đến hơn mười mét, là vừa mới một súng đánh chết ba đầu Đẳng Yêu, công kích sóng dư tạo thành cảnh tượng.

Nếu là một phát này trực tiếp đâm vào mặt đất, e rằng được đem cả ngọn núi đều chấn động, đánh ra một cái đại lỗ thủng.

Đây là Toái Không Thương pháp đệ nhị trọng 'Toái nhạc' uy lực.

Nhất thương đánh ra, đủ son băng địa liệt, liền núi cao đều ở đây nhất thương phía dưới run rẩy.

"Này... Mới thật sự là Toái Không Thương pháp đệ nhị trọng —— toái nhạc!"

"Toái Không Thương pháp tu luyện tới tình trạng như thế, Võ Đạo thất trọng, lại có chỗ nào sợ?"

La Phàm thì thảo tự nói, đem thương thế vừa thu lại, kia khủng bố mà sắc bén uy thế tin tức không thấy, nhưng hấn hai mắt bên trong, lại là lộ ra cực hạn tự tin vẻ.

Tại Tiểu Thiên Thế Giới này, La Phàm đã không sợ bất luận kẻ nào!

"Đệ nhị trọng vừa mới luyện thành, liền có như thế uy lực, theo thương pháp tạo nghệ đề thăng, tu vi đề thăng, uy lực còn sẽ có chỗ tăng trưởng!"

"Thật không biết, đệ tam trọng 'Toái không' uy lực,

Đem đạt đến mức nào!"

La Phàm trong nội tâm nghĩ lại, khoe môi nhếch lên vui sướng cùng vẻ chờ mong.

Đệ tam trọng 'Toái không' uy lực, tất nhiên càng thêm đáng sợ!

Luyện thành Toái Không Thương pháp đệ nhị trọng 'Toái nhạc', La Phàm tại đây mảnh sơn mạch bên trong hành tẩu lại càng là không có gì lo lắng.

La Phàm dọc theo một cái phương hướng, một mực về phía trước, muốn đi đến thế giới này phần cuối nhìn xem.

Hắn ngửa liên tục từ, một đường trèo núi nhảy linh, trên đường gặp được thụ yêu Đằng Yêu thì giết, gặp được linh dược thì hái.

Gặp được cái khác tông môn đệ tử, như đối phương không đáng hắn, hắn cũng sẽ không để ý tới đối phương, như đối phương sinh lòng tàn ý, muốn giết hắn đoạt của, La Phàm thì chém giết không lảm.

La Phàm trèo núi nhảy linh tốc độ quá nhanh, vài ngày sau liền rút cuộc chưa bao giờ gặp cái khác tông môn đệ tử.

Lấy La Phàm tốc độ, hắn là sớm vượt qua bốn đại tông môn đệ tử khác, đến sơn mạch chỗ càng sâu.

Trên đường đi, hắn gặp phải Thực Vật sinh mệnh không ít, bởi vì không tại linh hội Toái Không Thương pháp, cho nên La Phàm một ngày hành tẩu phạm vi còn lớn hơn, tìm được Thực Vật sinh mệnh cũng nhiều hơn không ít, lấy được đại lượng linh dược, tu vi cũng đi từ từ cọt dăng đi lên.

Sáu ngày, tu vi đạt tới ngũ trọng hậu kỳ!

Hơn mười ngày, tu vi đạt tới ngũ trọng đỉnh phong!

Tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới, ngăn ngừa một tháng ra mặt thời gian, La Phàm tu vi đang đột phá Võ Đạo ngũ trọng về sau, một đường đột nhiên tăng mạnh, dĩ nhiên thẳng đến tu luyện đến Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong.

Tốc độ tu luyện này, tại tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới bốn đại tông môn trong hàng đệ tử, tuyệt đối là đầu một phần.

Tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới thứ 41 thiên, La Phàm rốt cục đi ra này mảnh sơn mạch.

Sơn mạch phần cuối, cây cối bắt đầu thưa thớt, địa thế dần dần bằng phẳng, thực vật cũng dần dần hoang vu.

Đi qua một mảnh khô héo thảm cỏ về sau, phía trước chính là một mảnh mênh mông bãi sa mạc.

Nơi này tầm mắt cực kỳ rộng lớn, lại cũng nhìn không đến phần cuối.

Tại đây bãi sa mạc xa xa, có thể thấy được vài đạo vòi rồng, từ mặt đất kéo dài tới chân trời, mười phần trắng lè.

Điều này làm cho La Phàm cảm giác có chút nguy hiểm, không có vòi và tiến nhập bãi sa mạc, mà là đứng ở thảm cỏ biên giới nhìn ra xa, quan sát.

Vừa mới rời đi một đạo vòi rồng, dần dần hướng bên này di động mà đến, tốc độ vô cùng nhanh, giống như vị Võ Đạo lục trọng võ giả đang nhanh chóng chạy như điên.

Lúc này vòi rồng tới gần, La Phàm đồng tử hơi hơi co rút lại, vèn vèn là nhìn ra, gió này cuốn bên trong uy lực cũng không phải Võ Đạo lục trọng võ giả có thể thừa nhận.

E rằng, chỉ có thực lực đạt tới Võ Đạo thất trọng phía trên, mới có đối mặt này vòi rồng tư cách.

"Y... !"

La Phàm kinh hô một tiếng, hắn nhìn thấy kia vòi rồng, thậm chí có một đầu yêu thú tại theo gió mà chạy trốn.

Này làm La Phàm rất là giật mình, này vòi rồng uy lực mười phần khủng bố, yêu thú này có thể tại trong đó chạy trốn, e rằng ít nhất cũng là thất giai hoang thú cấp bậc.

Vòi rồng đi đến bãi sa mạc biên giới, liền không hề hướng thảm cỏ bên này di động, tựa hồ là chịu loại nào đó quy tắc ảnh hưởng, không thể vi phạm.

Vòi rồng, một đầu đầu giống như sư tử yêu thú, vọt ra.

Nó không bị quy tắc ảnh hưởng, mục quang tập trung vào La Phàm, há miệng một tiếng rống giận vang lên, liền hướng La Phàm trùng kích mà đến.

"Ủ... Không phải là yêu thú?"

Làm La Phàm thấy rõ con thú này bốn vó, nhìn không được một tiếng hét kinh hãi.

Chương 107: Nguyên khí sư tử

Con thú này bốn vó không phải là thú trào, mà là từng đoàn từng đoàn hư ảo nguyên khí.

Về phần thân thể, thì là nguyên khí càng thêm nồng đậm, giống như thực chất, cho nên nhìn qua cùng yêu thú cực kỳ tương tự.

Bất quá, bởi vì nó bản chất là nguyên khí, cho nên không thể xưng là yêu thú, mà là —— nguyên khí sinh mệnh.

Đối với Thực Vật sinh mệnh, nguyên khí sinh mệnh càng thêm hiếm thấy.

E rằng liên đại vượt hướng Chân Đạo võ giả, đối với nguyên khí sinh mệnh cũng vền vẹn là có nghe thấy, cũng chưa gặp qua.

La Phàm thân là cực hạn vương triều 'Đại La Vương Triều' hậu nhân, ở trong Đại La thôn học được đồ vật có rất nhiều, ngược lại là đối với nguyên khí sinh mệnh biết được tương đối nhiều.

Nguyên khí sinh mệnh bốn nguyên, là một khóa 'Nguyên linh tinh', tánh mạng của nó, lực lượng, đều nguyên vốn tại nguyên linh tinh.

Mất đi nguyên linh tinh, nguyên khí sinh mệnh sẽ nguyên khí tiêu tán, tan biến tại ở giữa thiên địa.

Nguyên linh tinh, là là tinh thuần nhất thiên địa nguyên khí, so với linh khí còn muốn càng thêm tinh thuần, đối với Võ Đạo mà nói là thật tốt tu luyện Thánh Phẩm.

Xác định này đầu nguyên khí sư tử là nguyên khí sinh mệnh, La Phàm trong đôi mắt để lộ ra sắc mặt kinh hãi.

Nguyên linh tinh tu luyện hiệu quả, tuyệt đối so với Thực Vật sinh mệnh biến thành thanh sắc khí lưu còn tốt hơn.

Lại còn, thanh sắc khí lưu chỉ có thể lúc ấy hấp thu, mà nguyên linh tinh, lại là có thể bảo tồn, lúc nào muốn tu luyện liền có thể lấy ra tu luyện, giá trị hoàn toàn không tại một cấp bậc.

Không được phép La Phàm suy nghĩ nhiều, kia nguyên khí sư tử tốc độ nhanh chóng, di động như gió, khoảng cách mấy chục thước, hai cái tung nhảy liền đã đánh tới.

La Phàm hai chân đạp đất, thân thể hướng phía sau nỗ bắn ra, nhảy mất rồi khỏi hơn hai mươi mét, làm nguyên khí sư tử chụp vào không khí.

Lui về phía sau, La Phàm vồ bên hông bách bảo nang, thượng phẩm bảo thương bay ra, rơi vào trong tay.

Rống ——

Nguyên khí sư tử vồ hụt, một tiếng rống giận vang lên, thân thể một cái tung nhảy, lại hướng La Phàm đánh giết mà đến.

Chỉ thấy nguyên khí sư tử hai cái móng trước đột nhiên nguyên khí ngưng thực, hóa thành thú trào, một móng vuốt liền hướng La Phàm vồ qua.

Trào chưa đến, mệnh môn khí kinh cũng đã giống như Thái Sơn nắp đỉnh đè ép qua.

Răng rắc ——

Vền vẹn là khí kinh nắp áp, đã làm mặt đất hơi hơi xuất hiện khe nứt.

Một kích này nếu là rơi xuống, đại địa khẳng định đều biết bị oanh xuất một cái hố sâu.

Nguyên khí sư tử lực công kích mười phần đáng sợ, đích thực là Võ Đạo thất trọng cấp bậc.

Toái Không Thương pháp.

Đệ nhị trọng —— toái nhạc.

La Phàm mục quang lạnh lẽo, vừa ra tay liền lấy ra thực lực chân chính, trong tay bảo thương hàn mang lóe lên, nhất thương bạo đâm mà ra.

Ầm ầm ——

Một phát này, đâm rách khí lưu, hình thành rõ ràng khí nhận gọn sóng, cùng với lôi âm vừa vang lên.

Nguyên khí sư tử trào kích nấp áp xu thế, bị một phát này sắc bén khí kinh phá vỡ.

Sau đó, mũi thương cùng nguyên khí thú trào hung hăng đụng vào nhau.

Phanh ——

Một tiếng bạo vang, nguyên khí thú trào trực tiếp bạo liệt thành phân vụn.

Nguyên khí sư tử như bị trọng kích, hướng phía sau nổ bắn ra hơn mười mét.

Toái Không Thương pháp đệ nhị trọng 'Toái nhục' lực lượng quá kinh khủng, cho dù là đối mặt Vô Đạo thất trọng sơ kỳ, La Phàm đều có nghiền ép tính ưu thế, này nguyên khí sư tử thực lực, miễn cưỡng đạt tới Vô Đạo thất trọng cấp bậc, tự nhiên chống lại không ngừng La Phàm thương pháp.

Bất quá, nguyên khí sinh mệnh tự nhiên có nó khó chơi chỗ.

Bạo lui bên trong nguyên khí sư tử, bạo liệt nguyên khí thú trào trong chớp mắt lại ngưng tụ thành hình.

Với tư cách là nguyên khí sinh mệnh, nguyên khí sư tử không có huyết nhục, không có nhược điểm, chỉ cần bốn nguyên 'Nguyên linh tinh', tánh mạng của nó, lực lượng liên cuộn cuộn không dứt.

Hơn mười mét, nguyên khí sư tử trong chớp mắt ổn định thân thể, bộc phát ra một tiếng càng thêm hung mãnh gào thét, thân thể lại một lần nữa hướng La Phàm đánh giết mà đến.

Tuy La Phàm bộc phát ra thực lực rất mạnh, nhưng nguyên khí sư tử may mắn không sợ, cho dù La Phàm nhất thương đem đầu của nó oanh bạo, nó cũng sẽ bình yên vô sự.

Phản phát ——

Nguyên khí sư tử huy vũ lấy nguyên khí thú trào, nhảy chí cao vị trí từ trên trời giáng xuống, hướng La Phàm mãnh liệt đánh ra.

La Phàm mục quang, tập trung vào nguyên khí sư tử lồng ngực vị trí.

Hắn đối với nguyên khí sinh mệnh hiểu rất rõ, biết chúng bốn nguyên 'Nguyên linh tinh' ở vào trong lồng ngực, giống như yêu thú trái tim.

Nguyên linh tinh, chính là nguyên khí sinh mệnh nhược điểm duy nhất.

Trừ đó ra, công kích nó bất kỳ địa phương nào cũng không thể chân chính tổn thương tới nó.

La Phàm hai chân, hướng mặt đất mãnh liệt đạp một cái, mặt đất nhất thời hướng phía dưới trầm xuống, xuất hiện giống như giống mạng nhện khe nứt, có thể thấy La Phàm dùng sức chỉ cự.

Vèo ——

La Phàm nhờ vào phản tác dụng lực, thân thể mãnh liệt phóng lên trời.

Trong tay bảo thương, mũi thương hàn mang đại thịnh, để lộ ra cực kỳ sắc bén thương thế, đón nguyên khí sư tử, mãnh liệt hướng lên bầu trời một đâm.

Mũi thương, trực chỉ nguyên khí sư tử lồng ngực, 'Nguyên linh tinh' chỗ chỗ.

Bảng thương dài, thú trào ngăn!

La Phàm lấy dài kích ngắn, nguyên khí sư tử thú trào vỗ tới lúc trước hắn, là hắn có thể đủ nhất thương xuyên qua nguyên khí sư tử lồng ngực, đem nguyên linh tinh đánh ra.

Nguyên khí sư tử, rất có trí tuệ, mười phần rõ ràng nhược điểm của mình ở đâu, thấy La Phàm nhất thương đâm thẳng bộ ngực của nó, nguyên khí sư tử cả kinh, vội vàng huy vũ lấy thú trào, hướng mũi thương đánh ra.

Oanh ——

Một tiếng chấn thiên bạo vang, nguyên khí sư tử thú trào lần nữa bạo liệt, thân thể khổng lồ mãnh liệt hướng phía sau bay ngược, trên không trung lật ra một cái lăn.

La Phàm chịu lực phản chấn, cũng trong nháy mắt liền rơi đến mặt đất.

Rơi xuống đất La Phàm hai chân đạp một cái, thân thể một cái bắn ra, nháy mắt liền nổ bắn ra về phía trước.

Ầm ầm ——

La Phàm nhất thương đâm thẳng về phía trước, mũi thương phá không, khí nhận gọn sóng Như Âm sóng cuộn cuộn, chấn động xuất kinh lôi chi âm.

Một phát này, tuyệt thế khủng bố, uy lực kinh thiên.

Roi xuống trên mặt đất nguyên khí sư tử còn không có ổn định thân thể, La Phàm một phát này cũng đã giết tới trước mặt, làm nó chấn động, vội vàng làm ăn trào ngấn chặn.

Oanh ——

Lần nữa một tiếng nổ vang, vừa mới ngưng tụ thành hình thú trào, bị La Phàm nhất thương liên oanh thành mảnh vụn.

Nguyên khí sư tử lại chịu trọng kích, thân thể giống như phá bao bố hướng phía sau bay ra ngoài.

"Chết ——!"

La Phàm quát lạnh một tiếng.

Hắn hai chân đạp đất, tốc độ bạo phát đến cực hạn, mũi thương phá không, sóng âm như tuyền, lần nữa giết ra uy lực kinh thể nhất thương.

La Phàm liên tục công kích quá đáng sợ, nguyên khí sư tử thú trào lần này còn không có ngưng tụ chỉ tiết, mũi thương đã giết trước mặt.

Phốc ——

Lóe ra hàn mang mũi thương trong chớp mắt xuyên thấu hư ảo nguyên khí thú đề, trực tiếp đâm vào nguyên khí rồi sư tử trong lồng ngực.

Lực lượng kinh khủng trong chớp mắt đem nguyên khí sư tử lồng ngực xuyên qua, chấn xuất một cái đại lỗ thủng.

Mũi thương từ nguyên khí sư tử phía sau lưng xuyên suốt mà ra.

Đồng thời, còn có một khóa lớn chừng quả dừa màu xanh nhạt tinh khôi bay ra, chính là 'Nguyên linh tinh'.

Mất đi nguyên linh tinh nguyên khí sư tử, liền mất đi sinh mệnh cùng lực lượng chi tuyền, bị bảo thương xuyên thấu khổng lồ thân thể nhất thời theo gió tiêu tán.

Vén vén thời gian mấy cái hô hấp, liền hóa thành thiên địa nguyên khí sáp nhập vào ở giữa thiên địa, biến mất vô ảnh vô tung.

Bất quá, mặt đất chiến đấu dấu vết, cùng với xa xa roi trên mặt đất 'Nguyên linh tinh', lại là đã chứng minh sự hiện hữu của nó.

La Phàm thu hồi thượng phẩm bảo thương, bước nhanh tới 'Nguyên linh tinh' trước mặt, đem 'Nguyên linh tinh' nhặt lên.

Nguyên linh tinh, ẩn chứa mệnh mạng năng lượng ba động, La Phàm có cảm giác, luyện hóa này khóa nguyên linh tinh, tu vi của hắn tám chín phần mười hội lại lần nữa đột phá, bước vào Võ Đạo lục trọng.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 108: Võ Đạo 7 trọng hội tụ

La Phàm bàn địa mà ngồi, đem nguyên linh tinh luyện hóa trong chốc lát, liền thu vào.

Nguyên linh tinh ẩn chứa thiên địa nguyên khí đích xác tinh thuần, lượng cũng rất nhiều, thế nhưng, từ trạng thái cố định hướng trạng thái khí luyện hóa, lại cũng không dễ dàng.

Lấy La Phàm tu vi, đem này khóa nguyên linh tinh triệt để luyện hóa hấp thu, ít nhất cũng cần trên mười ngày thời gian.

La Phàm thực lực, vốn là đạt đến cực cao tình trạng, tu vi đột phá Võ Đạo lục trọng, thực lực cũng sẽ không có quá lớn tốc độ tăng.

Nếu như muốn thực lực có bay vọt tiến bộ, đột phá lực trọng về sau, phải tiếp tục luyện hóa cường thể cường tráng huyết linh được, đạt tới nghiền ép Vô Đạo thất trọng đỉnh phong tình trạng.

Cường thể cường tráng huyết linh được, La Phàm trong tay còn nhiều, rất nhiều, nhưng luyện hóa linh được, cần có thời gian.

Đội La Phàm đem thực lực đề thăng đến Vô Đạo thất trọng đỉnh phong, thời gian khả năng đã là hai mươi ngày về sau.

Thời gian không lâu lắm, nhưng La Phàm cảm thấy, dùng để tu luyện sợ hội được không bù mất.

Hắn có thể nhanh như vậy chạy tới nơi này, người khác cũng có khả năng.

Một ít tu vi tại Vô Đạo lục trọng đỉnh phong đã đạt tới cực hạn vô giả, khả năng đi qua hơn một tháng hấp thu thanh sắc khí lưu, tu vi đã đạt đến Vô Đạo thất trọng, cũng có thể rất nhanh tại sơn mạch bên trong hành tẩu.

Cho dù là tốc độ so với La Phàm chậm một chút, hắn cũng chậm không được bao lâu, sẽ đi ra sơn mạch, tiến nhập bãi sa mạc.

Nếu như La Phàm đem thời gian hoa đang tu luyện, đội hai mươi ngày, này mảnh bãi sa mạc trên nguyên khí sinh mệnh khả năng đã bị người khác săn giết, quý giá nguyên linh tinh cũng sẽ bị người khác đạt được.

"Thanh sắc khí lưu đối với tu vi càng cao người, tu luyện hiệu quả càng thấp."

"Cho dù có tu vi đạt tới Vô Đạo thất trọng điểm giới hạn, nhờ vào thanh sắc khí lưu đột phá Vô Đạo thất trọng, trong thời gian ngắn như vậy khẳng định vô pháp đạt đến thất trọng trung kỳ."

"Bằng ta hiện tại Toái Không Thương pháp đệ nhị trọng 'Toái nhạc' thực lực, đối mặt Vô Đạo thất trọng sơ kỳ cũng có ưu thế, không sợ bất luận kẻ nào."

"Nguyên linh tinh quý giá, ta hay nên tiên hạ thủ vi cường, trước liệt sát nguyên khí sinh mệnh đạt được nguyên linh tinh."

"Chỉ cần trong tay có nguyên linh tinh, về sau tu vi khẳng định đi từ từ cọt dẹt đi lên!"

"Nguyên linh tinh đủ nhiều, đừng nói là đột phá Vô Đạo lục trọng, đột phá Vô Đạo thất trọng đều không là vấn đề."

La Phàm trong nội tâm nghĩ lại, làm ra quyết định.

Luyện hóa nguyên linh tinh đột phá Vô Đạo lục trọng, không cần nóng lòng nhất thời, nắm chặt thời gian đạt được nguyên linh tinh mới là hiện tại phải làm nhất sự tình.

La Phàm tiến nhập bãi sa mạc, hướng về nơi xa vòi rồng mà đi.

Lúc trước nguyên khí sư tử liền là xuất hiện ở vòi rồng, La Phàm tự nhiên là thông qua vòi rồng tìm kiếm nguyên khí sư tử.

Bãi sa mạc vùng đất bằng phẳng, tầm mắt cực kỳ rộng lớn, tuy ánh mắt nhìn đến vòi rồng, nhưng La Phàm đi qua lại dùng hơn nửa ngày thời gian.

Vòi rồng, quả nhiên có một đầu nguyên khí sinh mệnh, cũng là sư tử bộ dáng, không uổng công La Phàm chạy đã hơn nửa ngày.

Nguyên khí sư tử thực lực chỉ là miễn cưỡng đạt tới Vô Đạo thất trọng tầng thứ, tại La Phàm trước mặt hoàn toàn không phải là đối thủ, kết quả hiển mà dễ dàng biết.

La Phàm lại đạt được một khóa nguyên linh tinh.

Làm nguyên khí sư tử sau khi chết, nó lúc trước chỗ vòi rồng, cũng không lâu lắm cũng dần dần tiêu tán.

La Phàm gặp phải đệ nhất đoàn vòi rồng cũng giống như vậy, có thể thấy, những cái này vòi rồng tồn tại, cùng nguyên khí sinh mệnh có liên hệ nhất định.

Có vòi rồng tồn tại, bên trong liền có nguyên khí sinh mệnh, nguyên khí sinh mệnh không có, vòi rồng cũng sẽ đi theo không có.

Cho nên, bãi sa mạc mặc dù rộng rãi, nhưng chỉ cần tìm kiếm vòi rồng, liền có thể tìm đến nguyên khí sinh mệnh, đạt được nguyên linh tinh.

Nghỉ ngơi một lát, nhìn phía xa vòi rồng, La Phàm đứng dậy, bước nhanh tới.

...

La Phàm phán đoán được không sai, đi qua một tháng kế tiếp hấp thu thanh sắc khí lưu tu luyện, bốn đại tông môn đệ tử, đều có người đột phá Vô Đạo thất trọng.

Lại còn, số lượng còn không tính ít.

Vền vền là Huyền Dương Tông, liền có hai người, theo thứ tự là Chu Nguyên, đoạn lăng hư.

Thanh Vân Tông, Nhật Nguyệt Tông, thì tất cả có ba người đột phá Võ Đạo thất trọng.

Thiên Cực Tông trong hàng đệ tử,

Đột phá Võ Đạo thất trọng số lượng tối đa, tổng cộng có bốn người.

Bốn đại tông môn, tổng cộng có mười hai người, tại đây một tháng kế tiếp trong thời gian, trước sau đột phá Võ Đạo thất trọng.

Võ Đạo thất trọng võ giả, đối mặt Thụ Yêu Đăng Yêu có nghiền ép thế thực lực, cả đám đều thoát ly đội ngũ, tại sơn mạch bên trong một mình lang bạt.

La Phàm tiến nhập bãi sa mạc về sau, vắn vắn ba ngày sau đó, liền lại có người từ sơn mạch bên trong đi ra.

Là Thiên Cực Tông đệ tử Vệ Thiên Nhất.

Vệ Thiên Nhất tại Võ Đạo lục trọng đỉnh phong, thực lực đã tiếp cận Võ Đạo thất trọng, tại cùng cảnh giới bên trong quét ngang vô địch.

Hiện tại tu vi đột phá Võ Đạo thất trọng, thực lực lại càng là phóng đại, không phải là cái khác mới vào Võ Đạo thất trọng võ giả có thể đánh đồng.

Vệ Thiên Nhất tại bất đồng vị trí, tiến nhập bãi sa mạc, cũng không lâu lắm cũng gặp phải nguyên khí sinh mệnh.

Lấy thực lực của hắn, cũng không lâu lắm, liền đem nguyên khí sinh mệnh đánh chết, đạt được một khóa 'Nguyên linh tinh'.

Này làm Vệ Thiên Nhất cực kỳ hưng phấn.

"Hào hảo hảo, không nghĩ tới này mảnh bãi sa mạc chỗ tốt, so với kia mảnh sơn mạch bên trong Thực Vật sinh mệnh còn tốt hơn!"

"Nếu có đầy đủ nguyên linh tinh, ta đột phá Võ Đạo bát trọng cũng một đường trôi chảy, dễ dàng, loại bảo vật này, ta phải mau chóng thu vào trong tay, không thể để cho người khác đoạt lấy trước."

Vệ Thiên Nhất cũng không có vội vã luyện hóa nguyên linh tinh tu luyện.

Võ Đạo thất trọng tu vi, đề thăng cần năng lượng rất nhiều, luyện hóa một khóa nguyên linh tinh cũng không nhiều lắm tác dụng. Vệ Thiên Nhất tự nhiên là nghĩ trước tiên đem nguyên linh tinh nắm trong tay lại nói.

Sau đó hai trong thời gian ba ngày, những cái kia tu vi đột phá Võ Đạo thất trọng đệ tử, lần lượt đi ra sơn mạch, tiến nhập bãi sa mạc.

Bọn họ từng cái một tại Võ Đạo lục trọng đỉnh phong, chính là cùng cảnh giới người nổi bật, đã luyện thành thượng phẩm vũ kỹ, lại còn có nhất định tạo nghệ.

Hiện tại đột phá Võ Đạo thất trọng, thực lực cũng không tính yếu, đối phó thực lực khó khăn đạt tới Võ Đạo thất trọng nguyên khí sư tử, còn là có thêm nhất định ưu thế, đi qua một phen khổ chiến, cũng có thể trở thành công lao đem nguyên khí sư tử đánh chết, đạt được nguyên linh tinh.

Vì vậy, mười hai Võ Đạo thất trọng, còn có La Phàm, này mười ba người tại rộng lớn sa mạc trên càn quét, tìm kiếm nguyên khí sư tử tiến hành liệt sát.

Bãi sa mạc, vôi rỗng số lượng càng ngày càng ít, nguyên khí sư tử số lượng cũng càng ngày càng ít.

Về phần những cái kia không có đột phá Võ Đạo thất trọng đệ tử, thì còn tại đẳng kia sơn mạch bên trong tìm kiếm Thực Vật sinh mệnh.

Sơn mạch mười phần rộng lớn, La Phàm đám người là một mực về phía trước, mới đi đến sơn mạch biên giới, nhưng là dùng hơn một tháng thời gian.

Nó đệ tử của hắn, tại sơn mạch bên trong tới tới lui lui tìm kiếm, tốc độ cũng chậm nhiều, sẽ tìm một tháng trước, chỉ sợ cũng khó có thể đem trọn mảnh sơn mạch tìm kiếm hoàn tất.

Sơn mạch bên trong, như trước có thật nhiều địa phương không ai đặt chân, những địa phương kia còn có thể có thể có Thực Vật sinh mệnh, tại sơn mạch bên trong các đệ tử, mỗi thiên đồ có mới thu hoạch.

La Phàm cái thứ nhất tiến nhập bãi sa mạc, sau đó một mực xâm nhập trong đó, đi được xa nhất.

Mười ngày qua đi, La Phàm đã thu hoạch được hơn hai mươi khóa nguyên linh tinh, lại còn, đi tới bãi sa mạc phần cuối.

Phía trước xa xa, một mảnh hư vô, bao la bát ngát bát ngát, nơi này cũng là Tiểu Thiên Thế Giới này phần cuối.

Tại bãi sa mạc liên tiếp bao la bát ngát hư không, có một tòa không tính cao sơn phong.

La Phàm, đứng ở dưới ngọn núi nhìn ra xa.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Vòi rồng ngọn nguồn

Son phong không cao, lại bị nồng đậm mây mù quây quanh, làm cho người ta khán bất chân thiết.

La Phàm từ trên ngọn núi, cảm nhận được nồng đậm thiên địa nguyên khí, điều này làm cho hắn đối với ngọn núi này hứng thú lớn tăng.

La Phàm hướng son phong đi đến, từng bước một, chú ý cẩn thận đi vào trong sương mù dày đặc.

Ô hô ——

La Phàm trong tay thượng phẩm bảo thương vũ động, xé rách khí lưu, nổi lên mạnh mẽ cuồng phong, cuốn bát phương.

Kia sương mù dày đặc nhất thời bị cuồng phong thổi tan.

Theo La Phàm vũ động bảo thương càng lúc càng nhanh, kia mạnh mẽ cuồng phong bao trùm phạm vi cũng càng lúc càng rộng.

Cuối cùng, sương mù dày đặc bị thổi tan, La Phàm thấy rõ ngọn núi này, mục quang rồi đột nhiên sáng ngời.

Chỉ thấy chỗ này cao độ chưa đủ trăm mét son phong, thân núi dốc đứng, giống như đứng thẳng.

Trên vách núi đá, cách mỗi khoảng cách nhất định liền khám nạm lên một mai lớn chừng quả đu đủ màu xanh nhạt tinh thạch.

Là nguyên linh tinh!

Trên vách núi đá nguyên linh tinh, chừng trên trăm khóa nhiều.

Lại còn, trên vách núi đá còn có một ít không lõm chỗ, tựa hồ là lúc trước có nguyên linh tinh tồn tại, nhưng bị người lấy đi thông thường.

Này làm La Phàm thần sắc kinh ngạc.

Chẳng lẽ lại... Còn có người sớm hơn đến nơi này?

Bất quá, nếu có người sớm tới một bước, vì sao chỉ là đem nơi này nguyên linh tinh lấy đi một phần nhỏ?

La Phàm đoán không ra.

"Mặc kệ, thấy được lại không có bỏ qua đạo lý."

La Phàm thâm nghĩ, trong tay bảo thương xiết chặt.

Ánh mắt của hắn trầm xuống, trong chớp mắt quỹ gôi bắn ra, mặt đất xuất hiện hai cái dấu chân thật sâu, La Phàm nhảy lên.

Ô ——

Hư không đậm vang, trong tay bảo thương trong chớp mắt đậm ra, hướng trên vách núi đá một khóa nguyên linh tinh bên cạnh đậm ra.

Lấy La Phàm thân thể lực lượng, nhất thương đánh ra, tuyệt đối là thạch khối tan tành, lấy ra nguyên linh tinh dễ như trở bàn tay.

Keng ——

Mũi thương đâm vào vách núi trên hòn đá, một khối bạo vang.

Làm La Phàm kinh ngạc một màn xuất hiện.

Vách núi lần lượt hấn nhất thương, vậy mà không chút sút mẻ, không có nửa điểm phản ứng.

Thậm chí, liền một điểm bạch ấn cũng không có.

Một cỗ lực lượng kinh khủng phản chấn mà đến, làm La Phàm như bị trọng kích, nhất thời hướng phía sau bắn tới.

La Phàm bay ngược hơn mười mét, mới rơi đến mặt đất, trong tay thượng phẩm bảo thương vẫn còn ở chấn động được ong. ong vang lên.

La Phàm một phát này đâm ra bao nhiêu lực lượng, này chắc chắn vách núi một tia không kém bắn ngược trở lại, vừa rồi La Phàm dường như là cùng mình đứng rồi nhất thương.

Bất đồng chính là, chính mình trước xuất thương, nhất thương lực lượng gần tới, lực lượng của đối phương mới bạo phát, cho nên chịu lực phản chấn ảnh hưởng bị đẩy lui hơn mười mét, có chút chật vật.

"Đây là cái gì tăng đá? Càng như thế chắc chắn?"

La Phàm thần phục một tiếng, trong mắt lại là để lộ ra vẻ kiên nghị.

Hắn cũng không tin, nguyên linh tinh gần ngay trước mắt, chính mình còn phá không rách này sơn thạch đem lấy ra.

La Phàm mục quang xiết chặt, thần sắc nghiêm nghị, lần nữa về phía trước phóng đi, nhảy lên.

Toái Không Thương pháp.

Đệ nhị trọng —— toái nhạc!

La Phàm nhất thương đâm ra, hư không đâm vang, như sinh lôi âm, thi triển ra thực lực chân chính.

Một phát này uy lực, liền ngay cả Võ Đạo thất trọng sơ kỳ, cũng khó khăn lấy chống lại, phá toái thân núi, dễ như trở bàn tay.

Keng ——

Lại là một tiếng bạo vang!

La Phàm thần sắc kinh hãi, vách núi hay là không chút sút mẻ.

Thế nhưng, một cỗ so với trên nhất thương tăng thêm sự kinh khủng lực phản chấn mãnh liệt trùng kích mà đến, Toái Không Thương pháp đệ nhị trọng 'Toái nhạc' lực lượng, đều phản chấn.

La Phàm giống như bị một chuỗi cự chùy đánh trúng, thân thể trong chớp mắt hướng phía sau bắn tới, nháy mắt bay ra trên mười trọng, té rớt đầy đất.

Thượng phẩm bảo thương, trực tiếp rời tay mà bay.

Nếu không phải La Phàm thân thể cường đại, cường độ hơn xa Võ Đạo thất trọng võ giả, một phát này lực phản chấn, nhất định để cho hắn bị thương.

Này vách núi thạch khối trình độ chắc chắn, vượt quá La Phàm dự kiến.

Toái Không Thương pháp đệ nhị trọng 'Toái nhạc' uy lực, đừng nói là này trăm mét không được ngọn núi nhỏ,

Coi như là hơn 1000m đại sơn phong, nhất thương phía dưới cũng phải đánh ra cái đại lỗ thủng.

Thế nhưng, lại rung chuyển không được núi này mấy may.

La Phàm đem thượng phẩm bảo thương thu hồi, lấy ra địa cấp hạ phẩm bảo kiếm, lại thử một lần, vẫn là vô pháp phá vỡ núi này mấy may.

"Lấy thực lực của ta, đều không phá hư được núi này mấy may."

"Thậm chí, liền địa cấp Bảo Bình chi sắc bén, cũng không thể lúc này núi đá dưới vách đá một đạo ấn ký!"

"Những người khác không có khả năng có mạnh hơn ta thực lực, cũng rất không có khả năng có cao hơn ta phẩm chất Bảo Bình!"

"Như vậy... Này trên vách núi đá lõm chỗ nguyên linh tinh, vì sao sẽ không có đâu này?"

"Chẳng lẽ... Nguyên linh tinh sẽ tự động rơi xuống hay sao?"

"Nếu thật như thế, kia mặt đất cũng nên có nguyên linh tinh mới đúng!"

"Chẳng lẽ lại, là có người so với ta tới trước một bước, đem dưới núi nguyên linh tinh đều nhặt?"

"Ai có thể còn nhanh hơn ta? Này rất không có khả năng a!"

...

La Phàm thì thảo tự nói, trong nội tâm không ngừng suy đoán.

Nhìn nhìn trên vách núi đá hơn trăm khóa nguyên linh tinh, lại vô pháp được đến trong tay, La Phàm tâm ngứa khó nhịn.

Loại này thấy được, sờ không được cảm giác, thật không dễ chịu.

La Phàm dưới chân núi dừng lại một đoạn thời gian, cũng không có nghĩ ra cái kết quả.

Đang lúc hần kiên nhẫn mãi đến không sai biệt lắm, chuẩn bị rời đi nơi đây, tiếp tục tại bãi sa mạc bên trong tìm kiếm nguyên khí sinh mệnh, đột nhiên... Gió lớn nổi lên.

Phong từ đỉnh núi nổi lên, sau đó, càng lúc càng lớn, không ngừng xoay tròn, dần dần hình thành một đạo vòi rồng.

Sau đó, vòi rồng từ đỉnh núi từ từ dõn hạ xuống.

Kia vòi rồng tựa hồ có cực kỳ cường đại lực hấp dẫn, đem sơn phong phụ cận nồng đậm thiên địa nguyên khí đều hấp đi qua.

Lại còn, trên vách núi đá, một khóa nguyên linh tinh đột nhiên buông lỏng, cũng bị kia vòi rồng chà xát lên.

Sau đó...

La Phàm liền thấy được, vòi rồng, thiên địa nguyên khí lấy nguyên linh tinh làm trung tâm, ngưng tụ thành hình, hóa thành một đầu sư tử bộ dáng nguyên khí sinh mệnh.

"Nguyên lai như thế!"

La Phàm mục quang sáng ngời, mừng rỡ đại ngộ.

Hắn rốt cục đã minh bạch, trên vách núi đá nguyên linh tinh vì sao thiếu đi một ít.

Nguyên lai... Những cái này có dấu nguyên khí sinh mệnh vòi rồng, chính là nguyên vốn ngọn núi này!

Mỗi một đạo vòi rồng, bên trong liền có một đầu nguyên khí sinh mệnh, mỗi một đầu nguyên khí sinh mệnh, đều là do nguyên linh thạch ngưng tụ thiên địa nguyên khí mà thành.

Đây chính là Tiểu Thiên Thế Giới này chỉ có quy tắc.

Vòi rồng từ đỉnh núi di động đến chân núi.

Vòi rồng bên trong nguyên khí sư tử, thấy được La Phàm, một tiếng gầm rú, từ vòi rồng bên trong chạy ra, hướng La Phàm đánh tới.

La Phàm khé miệng nhếch lên, lộ tà tà tiểu ý, trong nội tâm mười phần vui sướng.

Một đầu nguyên khí sư tử, điều này đại biểu lấy một khóa nguyên linh tinh, sắp tới tay.

La Phàm lấy ra thượng phẩm bảo thương, thi triển Toái Không Thương pháp.

Đệ nhị trọng 'Toái nhạc' uy lực bạo phát, vền vền mấy thương trong đó, liền đem này đầu nguyên khí sư tử 'Nguyên linh tinh' oanh xuất ra.

Nguyên khí sư tử rất nhanh liền theo gió tiêu tán, hóa thành thiên địa nguyên khí quây quanh tại sơn phong bên cạnh.

Lại một viên nguyên linh thạch tới tay, La Phàm thu vào.

Sau đó, La Phàm lấy ra lúc trước viên kia luyện hóa vài ngày nguyên linh thạch, ngay tại chỗ ngồi xếp bằng, tiếp tục luyện hóa hấp thu lên.

Nếu như ngọn núi này là sản sinh vòi rồng ngọn nguồn, như vậy, La Phàm liền không cần khổ cực như vậy tại bãi sa mạc bên trong tìm kiếm vòi rồng.

Ở nơi này dưới ngọn núi, ôm cây đợi thỏ, nhìn xem tiếp theo đoàn vòi rồng khi nào sản sinh.

Chương 110: Lại gặp địch thủ

Đại khái một canh giờ qua đi.

Đỉnh núi lại bắt đầu tụ tập cuồng phong, gió thổi dần dần tăng lớn.

La Phàm cảm nhận được ba động, đỉnh chỉ tu luyện, đem nguyên linh tinh thu vào.

"Mới cách một canh giờ, vậy mà liền lại có vòi rồng bắt đầu ngưng tụ."

"Nếu là một mực bảo trì cái tốc độ này, một ngày hạ xuống không được xuất hiện trên mười đầu nguyên khí sư tử?"

"Cũng chính là, thủ tại chỗ này, một ngày có thể thu hoạch trên mười khối nguyên linh tinh?"

La Phàm trong ánh mắt, lộ ra nồng đậm sắc mặt vui mừng.

Hắn tại bãi sa mạc, ghé qua mười ngày, mỗi thiên đô tại bốn ba, tìm kiếm nguyên khí sinh mệnh, tổng cộng cũng mới lấy được hơn hai mươi khóa nguyên linh tinh mà thôi.

Nếu là ở nơi này thủ một ngày liền có thể thu hoạch trên mười khối nguyên linh tinh, như vậy, chỉ cần ba ngày, thu hoạch đem so với lúc trước hắn mười ngày còn nhiều hơn.

Chỉ cần thủ tại chỗ này, trên mười ngày thời gian, trên vách núi đá trên trăm khóa nguyên linh tinh cũng có thể đạt được, nhiều như vậy nguyên linh tinh, e rằng đầy đủ La Phàm tu luyện tới Võ Đạo bát trọng đều dư xài.

Chỉ chớp lát sau, vòi rồng ngưng tụ thành hình, từ đỉnh núi hướng phía dưới phương dơi.

Một khóa nguyên linh tinh từ thoát ly sơn tránh, cùng vòi rồng bên trong thiên địa nguyên khí ngưng tụ, hình thành một đầu nguyên khí sinh mệnh.

Làm vòi rồng di động đến chân núi, nguyên khí sư tử phát hiện La Phàm, một tiếng rít gào, hướng La Phàm lao đến.

Nguyên khí sinh mệnh trí tuệ có hạn, công kích võ giả là bản tính của bọn nó.

Tại La Phàm bảo thương, này đầu nguyên khí sư tử rất nhanh liền một lần nữa hóa thành nguyên khí tiêu tán, La Phàm lại đạt được một khóa nguyên linh tinh, thu vào.

La Phàm ngồi trên mặt đất, lấy ra lúc trước luyện hóa hấp thu nguyên linh tinh, tiếp tục tu luyện lên.

Ước chừng một lúc lâu sau, La Phàm lại cảm ứng được đỉnh núi nổi lên cuồng phong, thiên địa nguyên khí hội tụ.

La Phàm khước miệng lộ ra hưng phấn tiểu ý.

Xem ra hắn dự liệu được không sai, thật sự là cách mỗi một canh giờ, nơi này sẽ xuất hiện một đạo vòi rồng, một đầu nguyên khí sinh mệnh.

"Vì cái gì trên vách núi đá nguyên linh tinh, thời gian khác không hình thành nguyên khí sinh mệnh, hết lần này tới lần khác là lúc này đâu này?"

"Nếu như trước hình thành nguyên khí sinh mệnh, như vậy, nơi này nguyên linh tinh chỉ có hơn trăm khóa, hẳn là đã sớm rơi sạch mới đúng."

"Chẳng lẽ lại, cùng chúng ta tiến nhập bãi sa mạc đánh chết nguyên khí sinh mệnh có quan hệ?"

"Hẳn là nơi này nguyên khí sinh mệnh số lượng có nhất định quy tắc, một khi số lượng thiếu đi, nơi này sẽ hình thành mới vòi rồng, xuất hiện mới nguyên khí sinh mệnh!"

"Chỉ có như vậy giải thích, mới nói được thông!"

"Chỉ là không biết, những cái này nguyên linh tinh từ trên vách núi đá rơi xuống, trên vách núi đá còn có thể sẽ không một lần nữa xuất hiện nguyên linh tinh?"

La Phàm trong nội tâm phỏng đoán, thì thảo tự nói.

...

La Phàm canh giữ ở sơn phong phụ cận, nhoáng một cái chính là ba ngày.

Ba ngày này, La Phàm một mực luyện hóa hấp thu nguyên linh tinh tu luyện.

Mới vội rống xuất hiện, hần liền tạm dừng tu luyện, xuất thủ đánh chết nguyên khí sinh mệnh, thu hoạch nguyên linh tinh.

Lúc nghỉ ngơi, cũng là thừa dịp vội rống xuất hiện khoảng cách nghỉ ngơi.

Ba ngày hạ xuống, La Phàm thu hoạch được hơn ba mươi khóa nguyên linh tinh, so với hần lúc trước tại bãi sa mạc bên trong lang bạt mười ngày thu hoạch, còn nhiều hơn gần mười khối.

Ngày thứ tư, La Phàm đánh chết một đầu nguyên khí sinh mệnh, tiếp tục tu luyện.

Qua nửa canh giờ không được, La Phàm lại mở mắt ra, đứng lên.

La Phàm xoay người, chỉ thấy một vị võ giả, từ đằng xa đang hướng bên này rất nhanh mà đến.

Người đến lộ ra Võ Đạo thất trọng tu vi, tốc độ rất nhanh, mỗi chân chạm trên mặt đất một cái, thân thể liền hướng tiền phương nổ bắn ra hơn mười mét.

Điều này hiển nhiên chỉ là hần nhẹ nhõm chạy đi bình thường tốc độ mà thôi, chân chính có thể bạo phát tốc độ, nhanh hơn nhiều lắm.

La Phàm nhìn đứng đối phương, hần không nhận biết người này, nhưng nhận ra đối phương quần áo và trang sức —— Thiên Cực Tông đệ tử.

Thiên Cực Tông đệ tử Tả Vân Phi xa xa thấy được một người, liền chạy tới, làm thấy rõ La Phàm, thần sắc mãnh liệt cả kinh.

Ngày đó đám gió đen nhai, tất cả tông hậu bối đệ tử số lượng đông đảo,

Đều là mấy trăm chi chúng.

La Phàm không nhận biết Tả Vân Phi bình thường.

Nhưng La Phàm lúc ấy, thế nhưng là liên tiếp đánh bại Thiên Cực Tông đệ tử, đại xuất danh tiếng, tất cả tông đệ tử gần như không người không nhìn được.

Nhất là Tả Vân Phi hay là Thiên Cực Tông đệ tử.

Tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới trước, Thiên Cực Tông đại trưởng lão bước mây bằng thế nhưng là đặc biệt hướng Thiên Cực Tông Võ Đạo lục trọng đỉnh phong các đệ tử trao đi qua.

Ở trong Tiểu Thiên Thế Giới gặp được La Phàm, đều giết không tha!

Tả Vân Phi đối với La Phàm, tự nhiên là khắc sâu ấn tượng rất nhiều, mà lại ký ức hầy còn mới mẻ.

Nhận ra La Phàm, Tả Vân Phi trong hai mắt, trong lúc đó tinh quang lóe lên, lộ ra một tia sát cơ.

Bất quá, Tả Vân Phi trong mắt, càng nhiều là kinh sợ ý.

Hiển nhiên. . . La Phàm vậy mà so với hần sớm hơn một bước đến thế giới này phần cuối, vượt quá Tả Vân Phi dự kiến.

"La Phàm, dĩ nhiên là ngươi, thật đúng là làm ta ngoài ý muốn a!"

"Ngươi là như thế nào đi tới đây, đã bao lâu?"

Tả Vân Phi đánh giá La Phàm, hỏi.

La Phàm tu vi là Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong, so với tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới lúc trước, tăng lên nghiêm chỉnh cái cảnh giới.

Lấy La Phàm nghịch thiên thực lực, như Tả Vân Phi hay là Võ Đạo lục trọng tu vi đỉnh cao, đối mặt Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong La Phàm, e rằng hiểu ý sinh ý sợ hãi, tránh mà không thấy.

Bất quá, Tả Vân Phi ở trong Tiểu Thiên Thế Giới, đột phá Võ Đạo thất trọng, thực lực có thật lớn vượt qua, đối mặt Võ Đạo ngũ trọng La Phàm lại vẫn là đã tính trước, rất có tự tin.

"Ngươi là vị nào?"

La Phàm không có trả lời Tả Vân Phi, hỏi ngược lại.

"Thiên Cực Tông, Tả Vân Phi!"

Tà Vân Phi hơi hơi dương đầu, thần nhiên nói.

"Cùng các người Thiên Cực Tông đệ tử, thật đúng là duyên phận sâu a!"

"Nhật Nguyệt Tông, Thanh Vân Tông đệ tử một cái cũng không có đụng, các người Thiên Cực Tông đệ tử, ngược lại là đụng phải hai lần!"

La Phàm nói.

"Hai lần?"

"Người lần trước đụng phải nào Thiên Cực Tông đệ tử?"

"Có phải hay không Cừu Lỗi bọn họ? Là người giết đi bọn họ?"

Tà Vân Phi nói qua, thần sắc giận dữ, trong hai mắt tách ra mãnh liệt tinh quang, sát cơ bạo trướng.

Cừu Lỗi chỗ mang đội ngũ toàn diệt, sau đó bị Thiên Cực Tông đệ tử tìm được thi thể, nhưng không biết hung thủ là ai.

Hiện tại La Phàm vừa nói như vậy, Tà Vân Phi lập tức đem Cừu Lỗi đám người chết cùng La Phàm liên lạc với một chỗ.

"Đó là bọn họ tự tìm chết!"

"Người sẽ không giống như bọn họ, cũng phải tìm chết đi?"

La Phàm khước môi nhếch lên tà tà tiểu ý, lạnh nhạt nói.

"Quả thật là người giết đi bọn họ!"

"Người tên đáng chết hồn đạ, đại trưởng lão nói không sai, nếu người bắt tử, phải làm ta Thiên Cực Tông tai họa!"

"Hôm nay, nhất định phải người máu tươi năm bước, mất mạng Hoàng Tuyền!"

Tà Vân Phi giận dữ, lạnh giọng quát.

Hắn vỗ bên hông bách bảo nang, một chuỗi thượng phẩm bảo đao bay ra.

"Quả nhiên, người cũng là muốn tìm chết được!"

La Phàm thần nhiên nói, tay tới eo lưng đang lúc bách bảo nang vỗ, thượng phẩm bảo thương bay ra, rơi vào trong tay.

"Ai tự tìm chết còn nói bất định đó!"

"Trước báo cho người một tin tức, để cho người chết làm mình bạch quỷ!"

"Các người Huyền Dương Tông đệ tử, ta thể nhưng là đụng phải hai mũi đội ngũ."

"Hắc hắc. . . Hai mũi đội ngũ tổng cộng mười tám người, toàn bộ chết ở dưới đao của ta, một cái cũng không thể đào thoát!"

"Người. . . Chính là chết ở ta dưới đao thứ 19 cái Huyền Dương Tông đệ tử!"

"Xem đao!"

Tà Vân Phi thanh âm rét lạnh, tràn ngập sát cơ, lạnh giọng quát, trong chớp mắt xuất đao.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Chém giết 7 trọng

Xôn xao ——

Đao quang óng ánh, giống như một đạo hàn quang.

Không khí dễ dàng bị lưỡi dao mở ra, khí lưu hướng hai bên cấp tốc lui về phía sau, hình thành mắt thường có thể thấy nhận mang. Tật Phong gào thét.

Thượng phẩm vũ kỹ —— Đoạn Giang Trảm Nhạc Dao.

Thế như lôi đình, đao như tia chớp, một đao đánh rớt, đoạn giang chém nhạc.

Tà Vân Phi đao thế cương mãnh, trong hai mắt lộ ra ngoan lệ vẻ, sát cơ mãnh liệt gắt gao tập trung vào La Phàm.

"Ta cũng muốn nhìn xem, Võ Đạo thất trọng sơ kỳ võ giả, đến cùng có thực lực rất mạnh!"

La Phàm quát, cũng không có thi triển Toái Không Thương pháp, mà là đem thân thể lực lượng bạo phát đến cực hạn, phong thương ngăn chặn.

Keng ——

La Phàm tốc độ phản ứng mười phần mau lẹ, bóng thương chuẩn xác không sai đã ngăn được này nhanh như như thiểm điện một đao, phát ra một tiếng bạo vang.

Tia lửa bắn tung toé trong đó, La Phàm hai tay chấn động, chấn động trong tay bảo thương ồng vang lên, chấn động La Phàm thân thể đều mãnh liệt run lên.

Vèo ——

La Phàm như bị trọng kích, bước chân liên tiếp lui về phía sau, rời khỏi sáu bảy bước, mới đưa một đao này truyền đến lực lượng kinh khủng ngừng lại, ổn định thân thể.

"Đây là Võ Đạo thất trọng sơ kỳ lực lượng?"

"So với Võ Đạo lục trọng đỉnh phong đích thực là mạnh hơn lớn hơn rất nhiều, đáng tiếc, cách làm tổn thương ta còn kém xa lắm."

La Phàm thân nhiên nói, mặc dù rơi xuống phong, lại một bộ nắm chắc thắng lợi trong tay bộ dáng.

"Hừ ——! La Phàm, nhìn ngươi có thể tiếp ta mấy đao!"

Tà Vân Phi hừ lạnh một tiếng, sắc mặt trầm xuống, trong tay bảo đao hàn mang lóe lên, lần nữa xuất đao, thẳng hướng La Phàm.

La Phàm khoe miệng nhếch lên, trong mắt hiện lên một đạo lệ mang.

Toái Không Thương pháp.

Đệ nhị trọng —— toái nhạc!

La Phàm cũng không hứng thú cùng Tà Vân Phi chơi nhiều, lấy ra thực lực chân chính.

Nhất thương huy vũ, bảo thương quét ngang, khí lưu chấn động, âm như sấm rền, nổi lên một hồi mạnh mẽ cuồng phong.

Keng ——

Bảo đao bảo thương, lần nữa giao kích.

Tiếng nổ vang như trước đình tai nhức óc, bắn tung toé tia lửa như trước huyễn lệ.

Một đạo nhân ảnh, như trước hướng phía sau bạo lui mà đi.

Bất đồng chính là, lần đầu tiên giao kích, lui người là La Phàm, còn lần này, lui người là Tà Vân Phi.

Tà Vân Phi trong tay bảo đao kịch chấn, hai cánh tay của hắn cũng run lên, trong mắt tràn đầy kinh hãi vẻ.

"Không có khả năng!"

"Ngươi chỉ là Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong, làm sao có thể bộc phát ra lực lượng kinh khủng như vậy?"

Tà Vân Phi lên tiếng kinh hô, quả thật không dám tin.

"Ha ha. . . Giết người dư xài a?"

La Phàm cười nhạt một tiếng, mũi chân điểm một cái, thân thể nổ bắn ra về phía trước, lại là nhất thương giết ra.

Một phát này đâm thẳng về phía trước, mũi thương khí nhận cực kỳ sắc bén, nâng thật dài gọn sóng.

Cho dù là mắt thường thấy, cũng có thể đoán được một phát này cực kỳ đáng sợ, uy lực kinh thể.

Huống chi, một phát này còn kèm theo lời âm vang dội, cái thể thương thể, lại càng là nghe rộn cả người, làm cho người ta trong nội tâm sinh kinh hãi, sinh ra vô pháp chống lại sợ hãi ý tứ.

Đồng dạng võ giả, trước mặt một phát này dọa đều muốn hù chết, tuyệt đối bị sợ phá gan.

Tà Vân Phi cuối cùng là Võ Đạo thất trọng võ giả, trong nội tâm tuy kinh hãi, nhưng còn xem như trấn định, không đến mức tâm cảnh hoàn toàn tan vỡ.

Lòng hấn sinh kinh khủng đồng thời, cũng cắn đầu lưỡi một cái, đau nhức kịch liệt để cho hấn cường tự đề thăng lên tinh thần.

Vềo ——

Tà Vân Phi mũi chân hướng mặt đất một chút, thân thể nhất thời hướng phía sau bắn tới, chủ động lui về phía sau né tránh.

Lui về phía sau đồng thời, Tà Vân Phi cũng không nhàn rãi, hấn một đao chém ngang mà ra.

CHÍU...U...U! ——

Chỉ thấy một đạo đao mang theo bão đao xẹt qua quỹ tích, nổ bắn ra, hướng La Phàm cái cổ cắt ngang mà đi.

Võ Đạo thất trọng trở lên võ giả, sở dĩ xưng là Võ Đạo Tông sư, là vì từ Võ Đạo thất trọng bắt đầu, võ giả có tiêu chí tính tiến triển, cùng thất trọng phía dưới võ giả, có bản chất khác nhau.

Cái này tiêu chí tính tiến triển, chính là nội lực ly thể đã thương người.

Võ Đạo thất trọng, nội lực mười phần sục sùi,

Lại còn cường độ ngưng luyện đến cực kỳ mức độ kinh người, có thể ly thể về sau như trước bảo trì cường đại lực công kích, cách không đã thương người.

Nhất là đi qua Bảo Bình gia trì, ly thể nội lực hội mang lên Bảo Bình sắc bén, lực công kích mười phần đáng sợ.

Ví dụ như Tà Vân Phi chém ra này đạo đao mang, sắc bén trình độ, đủ để đem thất trọng phía dưới võ giả đầu cho chém xuống.

Cho dù là Võ Đạo thất trọng võ giả, bị đao mang đánh trúng cũng phải da tróc thịt bong, bị cắt mở một đạo thật sâu vết thương.

La Phàm thân thể cường đại, hơn xa Võ Đạo thất trọng võ giả, lại cũng không dám mạo hiểm chơi cứng Tà Vân Phi đao mang công kích.

Chỉ thấy La Phàm trong tay bảo thương nhảy lên, mũi thương còn không có đụng phải đao kia đao mang, đao mang tựa như bị lợi khí chặt đứt, hóa thành hai nửa, sau đó trong chớp mắt tiêu tán.

La Phàm thi triển Toái Không Thương pháp đệ nhị trọng 'Toái nhạc', thương pháp uy lực mười phần khủng bố, vền vền là tạo thành khí kinh công kích, cũng cực kỳ sắc bén đáng sợ, không kém gì đối phương đao mang.

Sau đó, La Phàm một bước nổ bắn ra về phía trước, hai tay cầm bảo thương mãnh liệt vừa bỏ, sắc bén khí kinh trong chớp mắt bỏ ra khí lưu, hình thành mắt thương có thể thấy khí mang, nhảy mất bỏ ra hơn mười mét, bỏ về phía Tà Vân Phi.

Mới là Võ Đạo ngũ trọng, có thể phát ra tương tự Võ Đạo thất trọng 'Nội lực ly thể' công kích, này làm Tà Vân Phi cực kỳ kinh hãi.

Nhìn nhìn kia trong chớp mắt bỏ đến khí nhận, Tà Vân Phi hai mắt trừng, thiếu chút nữa đem tròng mắt đều kinh bạo.

Khí này nhận phá không tốc độ tới quá nhanh, Tà Vân Phi né tránh không kịp, vội vàng vùng đao chém, đem khí này mang đánh tan.

"Ha ha. . . Nên kết thúc!"

La Phàm thanh âm, trong lúc bắt chợt từ bên trên truyền đến.

Thừa dịp Tà Vân Phi ngăn cản khí nhận thời điểm, La Phàm hai chân đạp một cái, trong chớp mắt nhảy lên hơn mười mét cao.

Nháy mắt thời gian, La Phàm liền trên không trung kéo ra một đạo đường cung, lao ra gần 20m, trong tay bảo thương từ trên trời giáng xuống, nhất thương xuyên qua khí lưu, hướng Tà Vân Phi đâm tới.

Một phát này kéo lấy thật dài khí lưu gọn sóng, thẳng tắp một đường, tựa như đem thiên không đều đâm ra một cái lỗ thủng.

Lúc Tà Vân Phi nghe được La Phàm thanh âm, ngẩng đầu nhìn lên, bảo thương đã rơi đến đỉnh đầu, kia sắc bén khí kinh đã trùng kích ở trên người hắn, làm hắn quần áo tan vỡ, màng da đau nhức, có dũng khí bỏ xuyên thấu cảm giác.

Tà Vân Phi nhất thời kinh hãi được hồn kinh sợ gan tang.

Một phát này quá nhanh, Tà Vân Phi đã không kịp tránh né, chỉ có thể dồn dập đang lúc phong đao ngăn chặn.

Keng ——

Mũi thương đâm vào bảo đao phía trên, phát ra một tiếng bạo vang.

La Phàm một phát này chi uy, uy lực hoàn toàn bạo phát, Tà Vân Phi có thể không chịu nổi.

Kia thân đao bị mũi thương đánh trúng trong chớp mắt bạo lui, hung hăng đánh vào trên lồng ngực của Tà Vân Phi.

Phốc ——

Tà Vân Phi nhất thời phun ra một ngụm máu tươi, chỉ cảm thấy nội tạng một hồi đau nhức kịch liệt, trước ngực xương cốt tựa hồ cũng tán giá.

Một phát này lực lượng, từ thiên không đâm tới, từ trên cao đi xuống, Tà Vân Phi nhất thời hướng sau lưng khẽ đảo, trùng điệp ngã sấp xuống đầy đất.

Sau đó, phía sau lưng cọ chạm đất mặt, hướng phía sau bạo rời khỏi đến mấy mét, đem mặt đất cọ xuất một đầu khe nứt.

La Phàm rơi xuống đất, mặt đất chấn động mạnh, La Phàm thân thể lại là trong chớp mắt bắn ra về phía trước.

Ầm ầm ——

La Phàm trong tay thượng phẩm bảo thương cũng đã công ra ngoài, mãnh liệt bổ hạ xuống, hư không vang dội, giống như lôi âm.

"Tha mạng ——!"

Nằm trên mặt đất Tà Vân Phi nhất thời một tiếng thét lên, trong hai mắt chỉ còn lại vẻ kinh hãi, thanh âm cực độ sợ hãi.

Đây là tử vong tiến đến thì sợ hãi.

Tà Vân Phi một phát này, vô pháp chống lại.

Oanh ——

La Phàm một phát này không có dừng lại, trực tiếp rơi xuống đất, đại địa chấn động mạnh.

Tà Vân Phi —— chết!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 112: Nhật Nguyệt Thanh Vân

Tiểu Thiên Thế Giới bên trong tranh đấu, không có tông môn ước thúc, một khai chiến chính là cuộc chiến sinh tử.

Tà Vân Phi với tư cách là Thiên Cực Tông đệ tử, lại còn trên tay còn có mười tám mảnh Huyền Dương Tông đệ tử nhân mạng.

Đối với nhân vật như vậy, La Phàm đương nhiên không có khả năng hạ thủ lưu tình.

Một súng đánh rớt, đem đại địa đều bỏ ra một đầu thật sâu khe nứt, Tả Vân Phi thì thể bị phách đến khe nứt dưới đáy.

Mũi thương nhảy lên, Tả Vân Phi bách bảo nang bay lên, rơi vào La Phàm trong tay.

Sau đó, La Phàm đem Tả Vân Phi thượng phẩm bảo đao cũng nhặt lên, cùng nhau thu vào chính mình bách bảo nang.

La Phàm huy vũ lấy thượng phẩm bảo thương, tại mặt đất quật vài cái, khe nứt bên cạnh mặt đất sụp xuống, đem Tả Vân Phi thì thể mai táng tại mấy mét sâu lòng đất.

Đem bảo thương thu hồi, La Phàm ngồi trên mặt đất, thần sắc bình tĩnh.

Đánh chết Tả Vân Phi đối với La Phàm mà nói chỉ là tiểu sự việc xen giữa, cũng không có để cho trong lòng của hắn phát lên bao nhiêu gợn sóng.

Chỉ chớp lát sau, La Phàm liền ổn định tâm thần, lấy ra lúc trước luyện hóa hấp thu nguyên linh tinh, tiếp tục luyện hóa hấp thu.

Một bên tu luyện, một bên chờ đợi hạ một đạo vỏi rồng.

Ngày kế tiếp, lại có Võ Đạo thất trọng võ giả, đến chỗ này.

"La Phàm? Ngươi vậy mà đến nơi này?"

"Ngắn ngủn hơn một tháng, tu vi của ngươi vậy mà từ Võ Đạo tứ trọng đỉnh phong đề thăng đến Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong?"

Người đến nhìn nhìn La Phàm, thần sắc rung động, thanh âm kinh ngạc.

"Các hạ là vị nào?"

La Phàm đánh giá đối phương liếc một cái, thần nhiên nói.

Đối phương ăn mặc Nhật Nguyệt Tông đệ tử quần áo, đối với Nhật Nguyệt Tông đệ tử, La Phàm thế nhưng là một cái cũng không nhận ra.

Bất quá, La Phàm cùng Thiên Cực Tông đệ tử quyết đấu, Nhật Nguyệt Tông đệ tử ngay tại một bên nhìn, lại là không người không nhìn được La Phàm.

"Nhật Nguyệt Tông, tiêu tuần tú tài giỏi!"

Nhật Nguyệt Tông đệ tử tiêu tuần tú tài giỏi tự báo thân phận, hai mắt nhìn nhìn La Phàm, lại phát hiện La Phàm mục quang giống như giếng cổ đồng dạng, sóng dậy.

Tại tiền nhập Tiểu Thiên Thế Giới Nhật Nguyệt Tông trong hàng đệ tử, tiêu tuần tú tài giỏi tuyệt đối là uy danh hiển hách đại nhân vật.

Nhưng ở La Phàm trước mặt, bất quá chính là cái Võ Đạo thất trọng sơ kỳ võ giả mà thôi.

Võ Đạo thất trọng sơ kỳ võ giả La Phàm ngày hôm qua liền chém giết một cái, hiện tại Tả Vân Phi thì thể còn vùi ở một bên dưới mặt đất, Võ Đạo thất trọng sơ kỳ tiêu tuần tú tài giỏi, tự nhiên không cách nào làm cho La Phàm có cái gì khẩn trương phản ứng.

Tiêu tuần tú tài giỏi đánh giá La Phàm trong chớp lát, lại đánh giá phụ cận mặt đất.

Nơi này mặt đất vết rạn như mạng nhện, lại còn có từng mảnh từng mảnh thật sâu khe nứt, hiển nhiên trải qua đại chiến.

Tiêu tuần tú tài giỏi dựa vào ánh mắt của mình phán đoán, nơi này chiến đấu dấu vết, hẳn là Võ Đạo thất trọng thực lực cấp bậc, mới có thể tạo thành.

Này làm tiêu tuần tú tài giỏi trong nội tâm đối với La Phàm nhiều một tia kiêng kỵ, đồng thời cũng chấn động vô cùng.

Tại Hắc Phong Nhai, La Phàm tuy xuất quá danh tiếng, ép tới Thiên Cực Tông đệ tử không ngẩng đầu được lên, nhưng tu vi văn vận là Võ Đạo tứ trọng mà thôi.

La Phàm khiêu chiến, cũng chỉ là Thiên Cực Tông Võ Đạo ngũ trọng đệ tử.

Cùng Thiên Cực Tông lục trọng đệ tử duy nhất giao thủ một lần, cũng chỉ là đánh bại lục trọng sơ kỳ Tây Môn Đạt.

Bởi vậy có thể thấy, La Phàm lúc ấy thực lực, tại Võ Đạo lục trọng võ giả bên trong hẳn là còn rất là bình thường, còn lâu mới có thể cùng Võ Đạo lục trọng đỉnh phong võ giả đánh đồng.

Lúc ấy, tiêu tuần tú tài giỏi chính là Võ Đạo lục trọng đỉnh phong võ giả, nghiền ép La Phàm dễ dàng.

Hiện tại, tiêu tuần tú tài giỏi đã là Võ Đạo thất trọng sơ kỳ tu vi, thực lực có bay vọt tính đại đề thăng.

Có thể đối mặt La Phàm, lại sinh ra kiêng kỵ tâm lý, này là thật làm tiêu tuần tú tài giới cảm thấy cực kỳ rung động, để cho hắn có chút khó có thể tin.

Bất quá, tiêu tuần tú tài giới đúng là vẫn còn coi trọng trong nội tâm kia phần kiêng kỵ về, đập tắt đối với La Phàm giết người đoạt bảo ý niệm trong đầu.

"La Phàm, bãi sa mạc trong có nguyên khí sinh mệnh người không đi tìm kiếm, ngồi ở chỗ này làm cái gì?"

Tiêu tuần tú tài giới tò mò hỏi.

"Ồm cây đợi thỏ!"

La Phàm chỉ tiết mà đáp.

Cái này trả lời làm tiêu tuần tú tài giới có chút sờ không rõ đầu óc.

Tiêu tuần tú tài giới mắt nhện từ vòng vo một chút, hắn tại La Phàm ngoài mấy chục thước cũng ngồi xếp bằng.

Hắn rất khẳng định, La Phàm ngồi ở chỗ này, tuyệt đối không chỉ là vì tu luyện.

Nơi này là bãi sa mạc, hoàn cảnh không tốt, lại còn còn có vòi rồng di động, cũng không phải tu luyện nơi tốt.

Tương phản, lúc trước sơn mạch bên trong, cây xanh rậm rạp (*sống lâu lên lão làng), không khí tươi mát, càng có kì thạch thác nước, Tuấn Phong tiểu linh, làm cho người vui vẻ thoải mái, đó mới là tu luyện nơi tốt.

Cho nên, La Phàm ở chỗ này tu luyện, tất nhiên còn có nó mục đích của hắn.

La Phàm không nói, tiêu tuần tú tài giới liền ở chỗ này chờ, hắn cũng muốn tận mắt nhìn, La Phàm mục đích đến tột cùng là cái gì.

Tiêu tuần tú tài giới cũng lấy ra một khóa nguyên linh tinh, luyện hóa hấp thu, tiến hành tu luyện.

La Phàm nhàn nhạt nhìn tiêu tuần tú tài giới liếc một cái, liền không để ý tới nữa.

Tuy tiêu tuần tú tài giới trên người có nguyên linh tinh loại bảo vật này, nhưng La Phàm trên người càng nhiều, lại còn, La Phàm cũng không phải loại kia vì bảo vật lại không có điểm mấu chốt người.

Nhật Nguyệt Tông cùng Huyền Dương Tông tuy quan hệ không thể nào hảo, nhưng là không có gì thù hận, chỉ là đối phương cùng Thiên Cực Tông đi lại thân thiện một chút mà thôi.

La Phàm cùng tiêu tuần tú tài giới, lại càng là không cừu không oán, hôm nay mới quen biết.

Chỉ cần tiêu tuần tú tài giới không đứng hẳn động cái gì tâm tư không đứng đắn, La Phàm mặc kệ họ.

Dù sao, La Phàm cái thứ nhất phát hiện ngọn núi này, cái thứ nhất phát hiện nguyên khí sinh mệnh sinh ra bí mật, hắn ngay ở chỗ này trông coi.

Bất luận kẻ nào dám can đảm cùng hắn tranh chấp, đều là địch nhân của hắn!

Cũng không lâu lắm, lại có một vị Võ Đạo thất trọng võ giả, đến nơi này.

Là Thanh Vân Tông đệ tử —— Lâm Tuyết Nhạn.

Giang Châu bốn đại tông môn, Huyền Dương Tông, Thiên Cực Tông trong đó, có thâm cừu huyết hận.

Nhật Nguyệt Tông cùng Thanh Vân Tông trong đó, mặc dù không có Tông chủ bị đối phương đánh chết đại thù, nhưng là giúp nhau tranh đấu, hai bên trên tay đều lấy dính đối phương võ giả máu tươi, quan hệ so với Huyền Dương Tông cùng Thiên Cực Tông, không khá hơn bao nhiêu.

Lâm Tuyết Nhạn thấy được tiêu tuần tú tài giới, nhất thời mục quang mãnh liệt, để lộ ra vẻ phẫn nộ.

Về phần một bên La Phàm, Lâm Tuyết Nhạn ngược lại là không có nhiều ấn tượng.

Thanh Vân Tông đệ tử đến Hắc Phong Nhai thời điểm, La Phàm cùng Tây Môn Đạt chiến đấu đã chấm dứt, không nhìn thấy La Phàm liên tiếp đánh bại Thiên Cực Tông đệ tử rầm rộ.

Thế nhưng, La Phàm vờn vờn Võ Đạo ngũ trọng tu vị, lại có thể cùng Võ Đạo thất trọng tiêu tuần tú tài giới bình an vô sự, đây cũng là làm Lâm Tuyết Nhạn rất là kinh ngạc.

La Phàm không nhận ra tiêu tuần tú tài giới, Lâm Tuyết Nhạn có thể nhận thức, biết tiêu tuần tú tài giới không phải là cái gì tốt họa sắc.

Ở trong Tiểu Thiên Thế Giới, Thanh Vân Tông đệ tử chỉ ít có trên mười người, đã chết tại tiêu tuần tú tài giới thủ hạ.

La Phàm là Huyền Dương Tông đệ tử, tiêu tuần tú tài giỏi tới một mình ở chung, vậy mà không có động thủ giết người đoạt bảo, làm Lâm Tuyết Nhạn rất là ngoài ý muốn.

"Chẳng lẽ lại Vô Đạo này ngũ trọng Huyền Dương Tông đệ tử, thậm chí có làm tiêu tuần tú tài giỏi kiêng kỵ lực lượng hay sao?"

"Giang Châu Tứ Tông, Huyền Dương Tông cùng ta Thanh Vân Tông quan hệ tốt nhất, ta như xuất thủ đánh chết tiêu tuần tú tài giỏi, hẳn nên sẽ không làm vượt a?"

Lâm Tuyết Nhạn trong nội tâm nghĩ lại.

Đang tại nơi này, trong lúc bất chợt khí lưu tuôn động, một bên đỉnh núi, cuồng phong hội tụ, không ngừng xoay tròn.

La Phàm chậm rãi đứng dậy, mới vờ rỗng muốn sinh ra, lại có một đầu nguyên khí sinh mệnh sắp xuất hiện.

Tiêu tuần tú tài giỏi cũng đứng lên, nhìn nhìn La Phàm phản ứng, hẳn biết, La Phàm mục đích rất nhanh muốn hiển lộ.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 113: Binh tới tướng đỡ

Lâm Tuyết Nhạn thấy thế, cũng tạm thời ngừng xuất thủ đối phó Tiêu Tuần Tài ý niệm trong đầu.

Ba ánh mắt của người, đều hướng đỉnh núi, động tĩnh lớn như vậy, Tiêu Tuần Tài, Lâm Tuyết Nhạn đều phán đoán đạt được, tất có sự tình phát sinh.

Đỉnh núi cuồng Phong Toàn (gió xoáy) chuyển, càng ngày càng mãnh liệt, cuối cùng hóa thành một cuốn thông thiên vòi rồng, sau đó hướng chân núi cuốn hạ xuống.

Sơn phong phụ cận sương mù dày đặc đã bị vòi rồng xoắn tán, trên vách núi đá, mấy chục khóa 'Nguyên linh tinh' hiển lộ ra.

Tiêu Tuần Tài, Lâm Tuyết Nhạn mục quang sáng ngời, bọn họ tiến nhập bãi sa mạc đã trên mười ngày, thế nhưng đạt được 'Nguyên linh tinh' mới mười nhiều khóa mà thôi, mà trên vách núi đá nguyên linh tinh, lại là chừng hơn năm mươi khóa.

Tiến nhập bãi sa mạc hai ngày trước, một ngày còn có thể tìm đến hai đầu nguyên khí sư tử, đạt được hai khóa nguyên linh tinh.

Nhưng mà, theo vòi rồng số lượng càng ngày càng ít, bọn họ một ngày chỉ có thể tìm đến một đầu nguyên khí sư tử, đến hôm qua, lại càng là liền một đầu nguyên khí sư tử cũng không có tìm đến.

Nhìn nhìn trên vách núi đá hơn năm mươi khóa nguyên linh tinh, Tiêu Tuần Tài, Lâm Tuyết Nhạn trong ánh mắt đều lộ ra sắc mặt kinh hãi.

Ánh mắt hai người không hẹn mà cùng hướng La Phàm nhìn thoáng qua, hiển nhiên đã minh bạch, La Phàm chờ đợi ở chỗ này, chính là vì những cái này nguyên linh tinh.

Làm vòi rồng từ đỉnh núi cuốn hạ xuống, trên vách núi đá một khóa nguyên linh tinh thoát ly vách núi, bay vào vòi rồng.

Mệnh môn thiên địa nguyên khí lấy nguyên linh tinh làm trung tâm không ngừng ngưng tụ, hai cái thời gian hô hấp, vòi rồng bên trong liền ngưng tụ ra một đầu nguyên khí sư tử.

La Phàm đã thấy quái không kinh, Tiêu Tuần Tài, Lâm Tuyết Nhạn lại là chấn động, tựa như phát hiện một cái thiên đại bí mật.

Một đầu nguyên khí sư tử, đại biểu cho một khóa nguyên linh tinh.

Tiêu Tuần Tài, Lâm Tuyết Nhạn đều muốn xuất thủ đánh chết này đầu nguyên khí sư tử, đạt được nguyên linh tinh.

Nhưng bọn họ nhìn chăm chú liếc một cái, lại bởi vì lẫn nhau ở giữa kiêng kỵ, cũng không có xuất thủ.

Bọn họ trong nội tâm đều rất rõ ràng, chỉ cần mình xuất thủ đối phó nguyên khí sư tử, đối phương nhất định sẽ thừa cơ đánh chết chính mình.

Vòi rồng đến chân núi, nguyên khí sinh mệnh phát hiện khoảng cách gần nhất La Phàm, một tiếng rồng giận vang lên, từ vòi rồng bên trong lao ra, hướng La Phàm giết tới đây.

Tiêu Tuấn Tài, Lâm Tuyết Nhạn mục quang đều là ngưng tụ, đồng thời tập trung vào La Phàm.

Bọn họ đều muốn nhìn xem, tu vi bất quá Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong La Phàm, đến cùng dựa vào cái gì đối phó thực lực đạt tới Võ Đạo thất trọng tầng thứ nguyên khí sơ tử.

La Phàm không chút nào kiêng kỵ một bên Tiêu Tuấn Tài cùng Lâm Tuyết Nhạn, đối mặt xung phong liều chết tới nguyên khí sinh mệnh, không có tránh lui.

Hắn vỗ bên hông bách bảo nang, một cây thương phẩm bảo thương bay ra, rơi vào trong tay.

Nhất thời, một cỗ kinh thiên thương thể từ La Phàm trong cơ thể bạo phát, sắc bén thương thể đâm thẳng trời cao, làm hư không hơi bị chấn động, khí lưu hướng hai bên điên cuồng tuôn động.

Toái Không Thương pháp.

Đệ nhị trọng —— toái nhạc.

La Phàm cố ý kinh sợ một bên Tiêu Tuấn Tài, Lâm Tuyết Nhạn, vừa ra tay liền lấy ra thực lực chân chính.

Oanh!

Oanh!

Oanh!

La Phàm công liên tiếp ba phát, ba đạo bạo vang tiếng điếc tai nhức óc.

Đệ nhất thương, nguyên khí sơ tử hai móng bạo liệt, thân thể hướng phía sau đẩy lui.

Đệ nhị thương, nguyên khí sơ tử đầu cũng bị oanh bạo.

Thương thứ ba, nguyên khí sơ tử lồng ngực bị La Phàm nhất thương đâm thủng, từ sau lưng xuyên suốt, nguyên linh tinh bị đánh bay.

La Phàm xuất thủ, vền vẹn ba phát, nguyên khí sơ tử hóa thành nguyên khí tiêu tán, một mai nguyên linh tinh rơi vào La Phàm trong tay.

Hì!

Hì!

Tiêu Tuấn Tài, Lâm Tuyết Nhạn hai người, không hèn mà cùng phát ra hít một hơi lãnh khí thanh âm.

Nhìn nhìn La Phàm, hai người thần sắc đại chấn, giống như nhìn nhìn một đầu quái vật.

Ba phát giết chết nguyên khí sơ tử, đây còn là Võ Đạo ngũ trọng võ giả có thể bộc phát ra thực lực sao?

Tiêu Tuấn Tài, Lâm Tuyết Nhạn hai người tự hỏi, không có năm mươi chiêu trở lên chiến đấu kịch liệt, khó có thể đánh chết một đầu nguyên khí sơ tử, cùng La Phàm ba phát so sánh, chênh lệch thật sự là quá xa.

La Phàm sẽ đạt được nguyên linh tinh thu vào, tiếp tục ngồi trên mặt đất,

Cùng chờ đợi hạ một đạo vòi rồng.

"Hai vị, nơi này ta La Phàm trước hết nhất phát hiện, lại còn xuất hiện nguyên khí sơ tử ta La Phàm cũng có thể đối phó được!"

"Hai vị. . . Hay là đi địa phương khác tìm kiếm nguyên khí sơ tử a!"

Sau một lúc lâu, La Phàm mục quang hướng Tiêu Tuấn Tài, Lâm Tuyết Nhạn hai người quét qua, nói.

Tiêu Tuấn Tài, sắc mặt của Lâm Tuyết Nhạn khẽ biến.

Trên vách núi đá nguyên linh tinh chừng mấy chục khóa, nếu không phải có thể kiếm một chén canh, điều này làm cho người rất không cam tâm.

"La Phàm, tu vi của ngươi cùng thực lực, đích xác rất vượt quá dự liệu của ta!"

"Từ ngươi vừa rồi ba chiêu đánh chết nguyên khí sư tử đến xem, thực lực của ta so với ngươi thật sự thua kém hơn một bậc!"

"Bất quá, tiến nhập này mảnh bãi sa mạc Võ Đạo thất trọng võ giả, có thể số lượng cũng không ít, cũng không dừng lại hai chúng ta nhóm mà thôi."

"Ngươi nghĩ độc chiếm nơi này nguyên linh tinh, e rằng hội kích thích nhiều người tức giận, không bằng ba người chúng ta liên thủ, tất cả lấy một phần, như thế nào?"

Tiêu Tuấn Tài nói, đầu tiên là thừa nhận La Phàm thực lực, sau đó trong lời nói lại là uy hiếp, cuối cùng nói ra mình muốn kết quả.

"Ha ha. . .!"

"Võ Đạo thất trọng sơ kỳ, ta cũng không phải không có giết qua!"

"Ta an vị trấn không sai, ta cũng muốn nhìn xem, ai dám trong tay ta đoạt thức ăn trước miệng cạp!"

"Tiêu Tuấn Tài, ngươi muốn nơi này nguyên linh tinh, cứ việc ra tay tranh đoạt, tự gánh lấy hậu quả."

La Phàm lạnh lùng cười cười, tà khí mười phần.

Nói xong, liền không hề nhìn Tiêu Tuấn Tài liếc một cái, lấy ra lúc trước luyện hóa hấp thu nguyên linh tinh, tiếp tục tu luyện.

Tiêu Tuấn Tài nghe vậy, trong hai mắt gần như muốn phun ra lửa, thần sắc mười phần phần nộ.

Bất quá, hắn đã kiến thức La Phàm thực lực, hắn có tự mình hiểu lấy, không phải là La Phàm đối thủ.

Cùng La Phàm đơn đả độc đấu, đó chính là tự tìm chết!

"Hiện tại, bãi sa mạc nguyên khí sư tử càng ngày càng ít, không bao lâu nữa, Võ Đạo thất trọng võ giả cũng sẽ tìm tìm tới nơi này!"

"Hừ hừ. . . La Phàm, hi vọng đến lúc sau ngươi còn có thể cứng như vậy khi đối mặt tất cả mọi người!"

Tiêu Tuấn Tài hừ lạnh một tiếng, quát.

Nói xong Tiêu Tuấn Tài quay người rời đi, tốc độ như bay.

"La Phàm, Tiêu Tuấn Tài có một chút không có nói sai, tiến nhập bãi sa mạc Võ Đạo thất trọng võ giả đích xác không ít!"

"Thực lực ngươi tuy mạnh, nhưng. . . Tuyệt đối không thể có thể ngăn cản tất cả mọi người!"

Nhìn nhìn Tiêu Tuấn Tài rời đi, Lâm Tuyết Nhạn mục quang hơi hơi vừa chuyển, không có truy sát, mà là hướng La Phàm nói.

"Bình tới tướng đồ, nước tới lấy đất ngăn!"

La Phàm thần sắc bình tĩnh, thản nhiên nói.

Lâm Tuyết Nhạn hơi chút trầm tư, không có nhiều lời, cũng nhanh chóng rời đi nơi đây.

Tiêu Tuấn Tài, Lâm Tuyết Nhạn đều minh bạch, luận thực lực, bọn họ cũng không bằng La Phàm.

Không có thực lực, lại không có cùng La Phàm nói chuyện ngang hàng tư cách.

Chỉ có tìm đến bọn họ đồng môn Võ Đạo thất trọng đệ tử, dắt tay nhau mà đến, mới có thể chống lại La Phàm.

Mãnh Hổ tuy mạnh, cũng đều đàn sói, chỉ có dựa theo nhân số ưu thế, tài năng tại La Phàm này đầu Mãnh Hổ trong miệng đoạt thức ăn.

Một lúc lâu sau, lại có một đạo vòi rồng ngưng tụ mà thành, La Phàm lại đạt được một khóa nguyên linh tinh.

La Phàm mục quang, quăng hướng xa xa, tại kia tầm mắt nơi cuối cùng, đang có một người đi đến nơi này mà đến.

Lại là một vị Võ Đạo thất trọng võ giả!

La Phàm mục quang hơi hơi co rút lại, đây đã là đệ tứ đến đây nơi này Võ Đạo thất trọng võ giả.

Xem ra, này mảnh bãi sa mạc nguyên khí sư tử thật sự là nhanh bị đánh chết đã xong, những Võ Đạo thất trọng tất cả tông đệ tử, hẳn là không bao lâu nữa, sẽ toàn bộ hội tụ đến nơi đây.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 114: Huyền Dương Tông Võ Đạo 7 trọng

La Phàm lông mày, hơi hơi nhú một cái.

Càng ngày càng nhiều Võ Đạo thất trọng võ giả đến đây nơi này, không phải là chuyện gì tốt.

Đối phó một cái Võ Đạo thất trọng sơ kỳ, La Phàm tự nhiên không sợ, đối phó hai cái, La Phàm tự hỏi cũng có thể đánh một trận.

Thế nhưng, như vượt qua ba người trở lên, La Phàm mặc dù thực lực cường đại, cũng khó chống lại.

Trên vách núi đá nguyên linh tinh còn có vượt qua năm mươi khóa, điều này cần năm sáu ngày thời gian, mới có thể hoàn toàn đạt được.

Nguyên linh tinh là võ giả tu luyện tuyệt hảo Trân Phẩm, là có thể ngộ nhưng không thể cầu hãn thế bảo vật.

Này hơn năm mươi khóa nguyên linh tinh nếu là bị người khác tranh đoạt đi, La Phàm trong nội tâm chắc chắn không cam lòng.

Đợi xa xa thân ảnh tới gần, La Phàm lông mày giãn ra, đến đây Võ Đạo thất trọng võ giả, là Huyền Dương Tông đệ tử —— Đoàn Lăng Hư.

"La Phàm sư huynh, tại sao là ngươi?"

Đoàn Lăng Hư thấy rõ La Phàm, thì là thần sắc kinh ngạc, lên tiếng kinh hô.

Hiển nhiên, đối với La Phàm xuất hiện ở nơi này, liền Đoàn Lăng Hư cái này đồng môn đệ tử đều cảm thấy rất giật mình.

Rốt cuộc, có thể sớm đi ra sơn mạch, tiến nhập bãi sa mạc, đều là bốn đại tông môn bên trong thực lực tối cường đệ tử, tu vi đều đạt đến Võ Đạo thất trọng.

Mà La Phàm . .

Tuy tu vi đề thăng tốc độ rất nhanh, từ Võ Đạo tứ trọng đỉnh phong đề thăng đến ngũ trọng đỉnh phong, nhưng dưới cái nhìn của Đoàn Lăng Hư, này cùng Võ Đạo thất trọng so sánh, chênh lệch còn lớn hơn rất nhiều.

"Chúc mừng a, Đoàn sư đệ, tu vi đạt tới Võ Đạo thất trọng!"

La Phàm nhìn nhìn Đoàn Lăng Hư, mỉm cười.

Đoàn Lăng Hư tu vi tuy càng cao, có thể La Phàm lại là Tông chủ đệ tử thân truyền, thân phận càng cao, cho nên là vẫn là sư huynh, Đoàn Lăng Hư vì sư đệ.

Tại Huyền Dương Tông, chỉ có bài danh tại La Phàm phía trước Tông chủ đệ tử thân truyền, tại La Phàm trước mặt mới được xưng tụng là sư huynh, đệ tử còn lại, đều vì sư đệ sư muội.

"Ta tại Tiểu Thiên Thế Giới, tu vi khó khăn từ Võ Đạo lục trọng đỉnh phong đột phá đến thất trọng sơ kỳ!"

"Ngược lại là La Phàm sư huynh, tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới trước, tu vi mới là Võ Đạo tứ trọng đỉnh phong, hiện tại, lại có Võ Đạo ngũ trọng tu vi đỉnh cao, thật sự là đột nhiên tăng mạnh!"

"La Phàm sư huynh, thật sự là thật đáng chúc mừng a, không biết sư huynh lúc này làm quá mức?"

Đoàn Lăng Hư khẽ cười nói, đưa ra nghi vấn trong lòng.

Đoàn Lăng Hư mặc dù xưng (đo) La Phàm là sư huynh, nhưng thần thái trong đó, cũng không quá nhiều vẻ cung kính.

Với tư cách là Võ Đạo thất trọng võ giả, Đoàn Lăng Hư tự hỏi thực lực thắng dễ dàng tại ngũ trọng đỉnh phong La Phàm, có thể tại trong lời nói xưng (đo) La Phàm một tiếng sư huynh, cho là mình xem như đầy đủ cung kính.

La Phàm vỗ bên hông bách bảo nang, thượng phẩm bảo thương bay ra, rơi vào trong tay, nhất thời hơi thương vũ động lên.

Vù vù vù. . .

Bão thương quét ngang hư không, nhất thời khí lưu tuần động, đem quây quanh tại sơn phong bên cạnh sương mù dày đặc thổi khai mở, lộ ra vách núi.

Trên vách núi đá, có hơn năm mươi khóa nguyên linh tinh khảm nạm, nhất thời làm con mắt của Đoàn Lăng Hư nhìn thẳng.

"Đoàn sư đệ, cách mỗi một canh giờ, đỉnh ngọn núi này sẽ cuồng phong hội tụ, hóa thành một đạo vòi rồng."

"Vòi rồng hướng dưới núi di động thời điểm, hội xoáy lên trên vách núi đá một khóa nguyên linh tinh!"

"Nguyên linh tinh sẽ cùng vòi rồng bên trong thiên địa nguyên khí, ngưng tụ thành một đầu nguyên khí sinh mệnh!"

"Đợi vòi rồng dời đi chân núi, đánh chết nguyên khí sinh mệnh, liền có thể đủ đạt được một khóa nguyên linh tinh!"

"Ta đã tại này chờ đợi đã lâu, mỗi khi có vòi rồng xuất hiện, ta liền lập sát nguyên khí sinh mệnh, đạt được nguyên linh tinh."

"Để tránh cái khác tông môn đệ tử đem chỗ này bảo địa cướp đi, Đoàn sư đệ, ngươi tới giúp ta một chút a, mỗi ngày ta phân ra ngươi một khóa nguyên linh tinh!"

La Phàm nhìn trên vách núi đá nguyên linh tinh liếc một cái, sau đó nói với Đoàn Lăng Hư.

Đoàn Lăng Hư nghe vậy, lộ ra một tia kinh ngạc, sau đó cười khúc khích.

"Ha ha. . .!"

"La Phàm sư huynh, ngươi chẳng lẽ không phải đang nói giỡn a?"

"Nếu như một canh giờ liền có thể đạt được một khóa nguyên linh tinh, như vậy cả ngày hạ xuống, có thể đạt được mười hai khóa!"

"La Phàm sư huynh,

Ngươi liền phân ra ta một khóa? Ngươi cũng tốt ý tứ nói xuất khẩu!"

Đoàn Lăng Hư cao giọng cười nói, đối với La Phàm theo như lời nói, coi như là đang nghe chề cười.

"Ha ha. . .!"

"Nơi này là vòi rồng dân sinh chi địa, là nguyên khí sinh mệnh xuất hiện ngọn nguồn!"

"Bãi sa mạc địa phương khác, nguyên khí sinh mệnh đánh chết một đầu, liền thiếu một đầu!"

"Cho đến hiện tại. . . Bãi sa mạc nên rất khó phải nhìn...nữa vòi rồng a?"

"Một ngày một khóa nguyên linh tinh, này đối với ngươi mà nói là mười phần phong phú thù lao, không phải vậy nơi này nguyên linh tinh, ngươi một khóa đều không chiếm được."

La Phàm cũng nở nụ cười, khóe miệng tiếu ý lộ ra tà tính.

Bởi vì tương đồng Huyền Dương Tông đệ tử, La Phàm mới không có đem Đoàn Lăng Hư đuổi đi, để cho hắn với tư cách là trợ thủ, cũng kiếm một chén canh.

Không ngờ, Đoàn Lăng Hư lại đối với một ngày một khóa nguyên linh tinh thù lao ngại ít, làm La Phàm không thích.

"La Phàm sư huynh, một ngày mười hai khóa nguyên linh tinh, ngươi muốn cảm mười một khóa, lòng quá tham a?"

"Cứ như vậy, chúng ta phân chia 5:5 sổ sách, mỗi người tất cả được một nửa, ta liền giúp ngươi chiếu cố, như thế nào?"

Đoàn Lăng Hư khẽ cười nói.

Hắn tự hỏi thực lực thắng tại La Phàm, cùng La Phàm phân chia 5:5 sổ sách, tự nhận đã đầy đủ cho La Phàm mặt mũi.

"Tối đa một ngày một khóa nguyên linh tinh!"

La Phàm thân nhiên nói, cũng không nhả ra.

"Ha ha. . .!"

"Vậy ta liền không bồi La Phàm sư huynh chơi!"

"Ngày nguyên linh tinh tại trên vách núi đá, tất cả bằng bốn sự lấy xuống là được, có cái gì tốt phân ra."

"Ai thực lực mạnh, ai là hơn lấy một chút, La Phàm sư huynh, ngươi cứ nói đi?"

Đoàn Lăng Hư lạnh lùng cười cười, nói.

"Ngươi cứ việc thử một chút!"

La Phàm phát phát tay.

Đoàn Lăng Hư lập tức về phía trước, lấy ra Bảo Bình, bộc phát ra tối cường thực lực, hướng trên vách núi đá nguyên linh tinh tấn công mạnh mẽ đi.

Đoàn Lăng Hư muốn đem sơn phong kích nứt ra, nguyên linh tinh tự nhiên rơi xuống.

Nhưng mà, sự tình có đơn giản như vậy, La Phàm đã sớm đem trên vách núi đá nguyên linh tinh cầm hết.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Đoàn Lăng Hư liên tục thử bốn lần công kích, cũng không thể làm gì được ngọn núi này mây may.

Trên vách núi đá nguyên linh tinh, tại Đoàn Lăng Hư công kích đến không chút sút mẻ, Đoàn Lăng Hư cường ép công kích, không có nửa điểm hiệu quả.

"Điều này sao có thể, một ngọn núi vậy mà như thế khó bị kích phá, đây quả thực là chân chính không thể phá vỡ a!"

Bốn lần công kích, Đoàn Lăng Hư nhất thời liền kinh hô lên.

"Trên vách núi đá nguyên linh tinh, chỉ có cách mỗi một canh giờ, vùi rỗng hội tụ thì mới có thể từ trên vách núi đá thoát ly một khóa, ngươi cũng đừng uổng phí khí lực."

"Nếu ngươi đáp ứng ta, lưu lại hỗ trợ, ta cho ngươi một ngày một khóa nguyên linh tinh thù lao!"

"Nếu không đáp ứng, ta đây cũng chỉ có đuổi ngươi rời đi nơi này."

La Phàm thần nhiên nói.

"La Phàm sư huynh, ta gọi ngươi một tiếng sư huynh, có thể không phải là bởi vì thực lực ngươi mạnh bao nhiêu!"

"Mà là. . . Bởi vì ngươi là đệ tử thân truyền của tông chủ, ta cho ngươi cái mặt mũi mà thôi."

"Thật muốn luận thực lực, ngươi theo ta so sánh có thể tự cách nhau xa, ta thế nhưng là Võ Đạo thất trọng tu vi!"

"Ngươi muốn đuổi ta rời đi, ha ha. . . Đây cũng không phải là dựa vào mồm mép nói một chút liền có thể làm được, ngươi còn phải phải có thực lực!"

Đoàn Lăng Hư đem đầu hơi hơi giương lên, nói.

La Phàm mới là Võ Đạo ngũ trọng tu vi đỉnh cao, tại Võ Đạo thất trọng trước mặt, đích thực là rất không thu hút, Đoàn Lăng Hư đối mặt La Phàm, kỳ thật trong đáy lòng còn có chút tự ngạo.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 115: 4 tông đệ tử tề tụ

"Đoàn Lăng Hư, ngươi ta đều thuộc đồng môn, thì không muốn huyền não quá cứng!"

"Như vậy được rồi, chúng ta giao thủ một chiêu, một chiêu phân ra thắng bại."

"Nếu ngươi có thể ngăn ta một chiêu, liền ắt ngươi nói, nơi này nguyên linh tinh chúng ta phân chia 5:5 xứng."

"Nếu ngươi là ngăn không được, hoặc là lưu lại hỗ trợ, một ngày phân ra ngươi một khóa nguyên linh tinh, hoặc là xéo đi, như thế nào?"

La Phàm nhìn nhìn Đoàn Lăng Hư, nói.

Đối với đồng môn đệ tử, La Phàm thái tự nhiên bất đồng chút.

La Phàm cùng Đoàn Lăng Hư cũng không ân oán, chỉ là đối với nguyên linh tinh phân phối ý kiến bất đồng mà thôi, tự nhiên chỉ cần phân ra cái cao thấp, ai mạnh chột nghe ai.

"La Phàm sư huynh, ngươi tu vi không cao, khẩu khí lại là không nhỏ a!"

"Ngươi bắt quả chỉ là Võ Đạo ngũ trọng tu vi, mà ta... Đường đường Võ Đạo thất trọng tông sư!"

"Ta Đoàn Lăng Hư, há có thể ngăn không được ngươi một chiêu? Coi như là mười chiêu, một trăm chiêu, ngươi cũng không làm gì được ta mấy may."

Đoàn Lăng Hư nói, đối với thực lực của mình tự tin rất nhiều.

Võ Đạo lục trọng đỉnh phong đột phá Võ Đạo thất trọng, đối với thực lực đề thăng, biên độ đích thực là rất lớn, Đoàn Lăng Hư tự tin, cũng không phải là không có lý do.

"Ha ha... !"

"Đừng nói trước mười chiêu, một trăm chiêu, ngươi trước ngăn cản ta một chiêu lại nói!"

La Phàm cười nói, vận chuyển Toái Không Thương pháp tâm pháp, nhất thời bộc phát ra cực kỳ khủng bố sắc bén xu thế.

Thương thế ngút trời, kinh thế hãi tục.

Vừa mới nói xong, La Phàm mũi chân chia xuống đất, thân thể trong chớp mắt nổ bắn ra về phía trước, nhất thương đâm ra.

Toái Không Thương pháp.

Đệ nhị trọng —— toái nhạc!

Khí lưu bị một phát này xuyên qua, khí nhận gọn sóng dọc theo mũi thương hướng phía sau cấp tốc lui về phía sau, hình thành bén nhọn ầm ầm âm thanh.

Một cái nháy mắt thời gian, La Phàm một phát này liền đâm đến trước mặt Đoàn Lăng Hư.

Cảm nhận được La Phàm khí thế biến hóa, Đoàn Lăng Hư vội bên hông bách bảo nang, lấy ra một chuỗi thương phẩm bảo đao.

La Phàm xuất thương thời điểm, Đoàn Lăng Hư đao thế đại thịnh, hai tay cầm đao, một thân thực lực hoàn toàn bạo phát, mãnh liệt hướng tiền phương chém.

La Phàm bảo lười lè, vừa lúc bị Đoàn Lăng Hư trong tay bảo đao chém vừa vận.

Keng ——

Lưỡi đao cùng cùng mũi thương hung hăng va chạm, phát ra một tiếng bạo vang, đỉnh tai nhức óc.

Khung bố khí kinh trong chớp mắt hướng bốn phương tám hướng trùng kích khai mở, giống như đạo mây hoàn khuếch tán, trong chớp mắt đánh ra ngoài mấy chục thước, đem mặt đất mảnh thạch cát bụi nổi lên một tầng.

Kia khí kinh hướng bốn Chu Xung kích thời điểm, Đoàn Lăng Hư thần sắc trong chớp mắt hóa thành kinh hãi, cầm đao hai tay chấn động mãnh liệt run lên.

Nhất thời, Đoàn Lăng Hư như bị trọng kích, thân thể hướng phía sau bắn tới.

Theo sóng xung kích vẫn, Đoàn Lăng Hư hai chân kéo tại mặt đất rời khỏi hơn mười mét, mới ngừng lại được.

Mặt đất, bị Đoàn Lăng Hư hai chân lôi ra hai cái thật dài khe nứt.

Ong ——

Đoàn Lăng Hư ngừng thân thể, có thể trong tay bảo đao vẫn còn ở rung động, hai tay cũng có một loại run lên cảm giác.

La Phàm ra một chiêu, liền không hề động thủ, nhìn nhìn Đoàn Lăng Hư mỉm cười: "Như thế nào?"

Đoàn Lăng Hư nhìn nhìn La Phàm, mắt nhìn kinh hãi về, quả thật không thể tin được, La Phàm chỉ là Võ Đạo ngũ trọng tu vi, lại có thể bộc phát ra lực lượng kinh khủng như vậy.

"La Phàm sư huynh thực lực thông thiên, Đoàn Lăng Hư... Cam bái hạ phong!"

"Ta nguyện đi theo La Phàm sư huynh lúc này, tổng cộng thủ nguyên linh tinh, thỉnh La Phàm sư huynh chớ tính hiềm khích lúc trước, trách tội sư đệ!"

Đoàn Lăng Hư đem bảo đao thu vào, hai tay ôm quyền, hướng La Phàm thật sâu cúi đầu.

La Phàm một sủng lực lượng thật sự là quá kinh khủng, Đoàn Lăng Hư tự hỏi tại bức này thương thuật, mấy chiêu ở trong, liền có lo lắng tính mạng.

La Phàm bắt quá Võ Đạo ngũ trọng tu vi đỉnh cao, thực lực lại đã cường đại đến tình trạng như thế, làm Đoàn Lăng Hư tâm vui mừng thần phục.

"Đoàn Lăng Hư, ta Huyền Dương Tông đệ tử trừ bên ngoài người, nhưng còn có người đột phá Võ Đạo thất trọng?"

La Phàm hướng Đoàn Lăng Hư gật gật đầu, hỏi.

"Còn có một người, Chu Nguyên."

Đoàn Lăng Hư nói, La Phàm đáp ứng để cho hắn lưu lại,

Làm cho người mừng rỡ trong lòng.

Hiện tại, bãi sa mạc bên trong đích thực là rất khó sẽ tìm đến nguyên khí sinh mệnh, một ngày cũng thu hoạch không được một khóa nguyên linh tinh.

Mà ở nơi này, vững vàng đương đương một ngày lợi nhuận một khóa nguyên linh tinh, ít nhất còn có thể được năm khóa.

Đối với trên người nguyên linh tinh chỉ có hơn mười khóa Đoàn Lăng Hư, năm khóa nguyên linh tinh đã xem như thật lớn thu hoạch.

"Hiện tại bãi sa mạc bên trong rất khó phát hiện vòi rồng a, có biện pháp nào không liên hệ với Chu Nguyên, để cho hắn cũng đến đây nơi này!"

"Nơi này là vòi rồng ngọn nguồn, cái khác tông môn Võ Đạo thất trọng đệ tử hẳn là rất nhanh sẽ hội tụ đến nơi này, chúng ta cần càng nhiều nhân thủ."

La Phàm nói.

Nhiều người lực lượng lớn, La Phàm chỉ có thể là tăng cường đã phương thực lực.

"Hai người chúng ta trước đó không lâu mới chạm qua mặt, ta có thể rất nhanh đem Chu Nguyên tìm đến."

Đoàn Lăng Hư nói.

"Hảo, lập tức tiến đến tìm hắn, hắn đãi ngộ giống như người, đến đây hỗ trợ, một ngày cũng có thể phân ra một khóa nguyên linh tinh."

La Phàm phát phát tay, nói.

Đoàn Lăng Hư đi, vền vền qua hai canh giờ, liền dẫn Chu Nguyên trở lại đây.

Chu Nguyên cũng đã nhanh hai ngày không tìm được nguyên khí sinh mệnh, nghe Đoàn Lăng Hư nói có cái địa phương còn có mấy chục khóa nguyên linh tinh, tự nhiên là thần sắc hưng phấn theo Đoàn Lăng Hư chạy đến.

"La Phàm sư huynh."

Chu Nguyên nhìn thấy La Phàm, xa xa liền ôm quyền nói.

Hắn tuy là Võ Đạo thất trọng sơ kỳ tu vi, nhưng đã từ trong miệng Đoàn Lăng Hư biết, La Phàm thực lực so với Võ Đạo thất trọng sơ kỳ càng cường đại hơn.

Tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới lúc trước, La Phàm mới là Võ Đạo tứ trọng đỉnh phong, thực lực cách Chu Nguyên còn kém xa lắm, nhưng tại Hắc Phong Nhai ngoại vượt cấp khiêu chiến Thiên Cực Tông đệ tử, đánh cho Thiên Cực Tông đệ tử không ngóc đầu lên được, vì Huyền Dương Tông sâu sắc dài quá thể diện.

Tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới, vền vền hơn một tháng thời gian, La Phàm tu vi liền đột nhiên tăng mạnh đến Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong, thực lực lại càng là đến vượt quá Võ Đạo thất trọng sơ kỳ trình độ, thắng được Đoàn Lăng Hư, tự nhiên cũng thắng được Chu Nguyên.

Này làm Chu Nguyên cực kỳ bội phục, tâm vui mừng thần phục, đối với La Phàm, cung kính rất nhiều.

"Chu Nguyên sư đệ."

La Phàm hướng Chu Nguyên khẽ gật đầu.

Có Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư, La Phàm cùng ngày được mười khối nguyên linh tinh, Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư tất cả được một khóa.

Ngày kế tiếp, Thanh Vân Tông, Nhật Nguyệt Tông đệ tử, tất cả có ba người, không hẹn mà cùng chạy đến nơi này.

Thấy được Huyền Dương Tông ngoại trừ La Phàm ra, vẫn còn có Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư hai cái Võ Đạo thất trọng, Lâm Tuyết Nhạn, sắc mặt của Tiêu Tuấn Tài nhất thời liền có chút khó coi.

Bọn họ tiến đến tìm kiếm đồng môn sư huynh đệ, chính là muốn dựa vào nhân số áp chế La Phàm, kia từng muốn, La Phàm vậy mà cũng có trợ thủ.

Lâm Tuyết Nhạn, Tiêu Tuấn Tài trong lòng biết rõ ràng, lấy La Phàm bày ra thực lực, không có Võ Đạo thất trọng trung kỳ thực lực, khó có thể cùng chống lại.

Cho nên, tuy hai người bọn họ tông Võ Đạo thất trọng sơ kỳ đệ tử tất cả có ba người, nhưng đối mặt La Phàm, Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư ba người, không hề có phần thắng.

Nếu là Thanh Vân Tông, Nhật Nguyệt Tông quan hệ hảo, hai tông này còn có thể liên thủ đối phó Huyền Dương Tông đệ tử, như vậy, sáu người đối với ba người, thì có tuyệt đối ưu thế.

Đáng tiếc, hai tông này quan hệ, so với Huyền Dương Tông cùng Thiên Cực Tông quan hệ không kém là bao nhiêu, cùng một chỗ không đánh nhau cũng không tệ rồi, bọn họ liên thủ, rất không có khả năng.

Xấu hổ bầu không khí cũng không có tiếp tục bao lâu, chỉ chốc lát sau, lại có ba vị Võ Đạo thất trọng sơ kỳ võ giả tới chỗ này.

Thiên Cực Tông đệ tử cũng đến.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 116: Chiến Vệ Thiên Nhất

Ba vị Võ Đạo thất trọng sơ kỳ Thiên Cực Tông đệ tử, lấy Vệ Thiên Nhất cầm đầu.

Vệ Thiên Nhất khí thế mãnh liệt, một bộ cao cao tại thượng ngạo nghễ thần thái, hai mắt mục quang bềnh bễ, hướng mặt khác tam tông đệ tử quét qua.

"Vệ Thiên Nhất sư huynh."

"Vi Dịch Thủy sư huynh, Cảnh Dương sư huynh."

"Hai chúng ta tông liên thủ, đem bọn họ toàn bộ đánh đi, như thế nào?"

"Sau đó, nơi này nguyên linh tinh chia 4:6 xứng, chúng ta Nhật Nguyệt Tông bốn thành, các ngươi Thiên Cực Tông sáu thành, có thể?"

Nhật Nguyệt Tông trong hàng đệ tử, Tiêu Tuấn Tài đi về hướng trước, hướng ba vị Thiên Cực Tông đệ tử ôm quyền, nói.

Tuy Nhật Nguyệt Tông phân ra bốn thành, khác hai vị Nhật Nguyệt Tông đệ tử lại không ý kiến.

Vệ Thiên Nhất thực lực, cũng không phải là phổ thông Võ Đạo thất trọng sơ kỳ có thể đánh đồng.

Nhật Nguyệt Tông đệ tử muốn đem nơi này nguyên linh tinh kiếm một chén canh, chỉ có thể nhờ vào Thiên Cực Tông thực lực, cho nên bọn họ rất sáng suốt đưa ra chia 4:6 xứng.

"Nhật Nguyệt Tông ba thành, ta Thiên Cực Tông bảy thành."

Vệ thiên nhìn Tiêu Tuấn Tài liếc một cái, thần nhiên nói.

"Này. . .!"

"Được rồi, tam thất liên tam thất!"

Tiêu Tuấn Tài chần chờ một chút, cùng khác hai vị Nhật Nguyệt Tông đệ tử đứng rồi liếc một cái, làm ra quyết định.

Không nhờ vào Thiên Cực Tông, Nhật Nguyệt Tông một khóa nguyên linh tinh đều không chiếm được, mà so sánh với nhau, có thể có ba thành thu hoạch coi như là không tệ.

"La Phàm, các ngươi ba người vô pháp đồng thời chống lại Thiên Cực Tông, Nhật Nguyệt Tông sáu vị Võ Đạo thất trọng!"

"Thanh Vân Tông cùng Huyền Dương Tông quan hệ từ trước đến nay không sai, chúng ta xuất thủ tương trợ, sau khi chuyện thành công ngươi cũng chia chúng ta ba thành thu hoạch, như thế nào?"

Lâm Tuyết Nhạn thấy thế, nhìn nhìn La Phàm lớn tiếng nói.

Thiên Cực Tông, Nhật Nguyệt Tông đã đứng ở cùng một trận chiến tuyến, Thanh Vân Tông chỉ có cùng Huyền Dương Tông liên thủ, mới có thể chống lại.

"La Phàm sư huynh, Vệ Thiên Nhất khó đối phó, bọn họ nhân số lại nhiều, chúng ta tình thế xấu rất lớn, đích xác cần Thanh Vân Tông hỗ trợ."

"La Phàm sư huynh, vèn vèn là ba thành thu hoạch, cho cũng không sao, chúng ta Huyền Dương Tông hay là chiếm bảy thành đầu to, nếu là không bảo vệ được, đây chính là một khóa cũng không còn."

Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư thấp giọng nói.

La Phàm nghe vậy, khẽ gật đầu.

Thực lực của hắn tuy mạnh, nhưng là có tự mình hiểu lấy, đồng thời chiến hai cái Võ Đạo thất trọng sơ kỳ còn có thể chiếm giữ thượng phong.

Như đồng thời chiến ba cái, chỉ sợ cũng chỉ có thể bị động phòng thủ, toàn lực tự thủ, lại vừa chống lại.

Mặc dù hắn có thể chống lại ba cái, đối phương còn có ba người, Chu Nguyên cùng Đoàn Lăng Hư cũng chống lại không được.

Huống chi, đối phương Vệ Thiên Nhất, tại Võ Đạo lục trọng đỉnh phong, thực lực liền so với Võ Đạo thất trọng sơ kỳ không kém bao nhiêu.

Hiện tại đột phá Võ Đạo thất trọng, thực lực so với nó Võ Đạo của hắn thất trọng sơ kỳ tất nhiên phải cường đại hơn nhiều, có lẽ cũng có thể đồng thời chiếm hai cái, thậm chí ba cái.

La Phàm ba người đối mặt Thiên Cực Tông, Nhật Nguyệt Tông sáu người, đích xác tình thế xấu rất nhiều, không bảo vệ được nơi này nguyên linh tinh.

Liên thủ với Thanh Vân Tông, là sự chọn lựa tốt nhất.

"Liên thủ có thể, mỗi ngày phân ra các ngươi ba khóa nguyên linh tinh, như thế nào?"

La Phàm thần nhiên nói.

Một ngày ba khóa, so với ba thành số lượng không sai biệt lắm, nhưng yếu lược thiếu một ít.

Một ngày tổng cộng có mười hai khóa nguyên linh tinh sản xuất, ba thành là ba giờ sáu khóa, so với một ngày ba khóa nhiều 0 giờ sáu khóa.

Năm ngày hạ xuống, kia 0 giờ sáu khóa số lẽ có thể đổi thành ba khóa nguyên linh tinh.

Cho nên, nói tóm lại, một ngày ba khóa so với tổng sản lượng ba thành, muốn ít ba khóa nguyên linh tinh.

"La Phàm, chúng ta Thanh Vân Tông có ba vị Võ Đạo thất trọng ra tay trợ giúp, ba thành đã là rất thấp điều kiện."

"Ngươi cho chúng ta chỗ tốt còn không bằng Thiên Cực Tông cho Nhật Nguyệt Tông chỗ tốt, này không khỏi cũng quá keo kiệt a."

Lâm Tuyết Nhạn tức giận mà nói.

"Phần này chỗ tốt, thế nhưng là có điều kiện tiên quyết."

"Ha ha. . . Nếu là thủ không được nơi này, cho nhiều hơn nữa chỗ tốt đều là Kính Hoa Thủy Nguyệt."

"Ta cho các ngươi, là thật chỗ tốt, các ngươi liền chờ thu nguyên linh tinh được rồi"

"

La Phàm thân nhiên nói, ngữ khí mười phần khẳng định, đối với sắp phát sinh đại chiến, lòng tin mười phần.

Nguyên linh tinh tại toàn bộ Võ Đạo cảnh giới đều có tu luyện hiệu quả, La Phàm tuyệt không ngại chính mình nguyên linh tinh số lượng quá nhiều.

Nếu là có thể, La Phàm một khóa cũng không muốn phân đi ra, có thể ít cho Thanh Vân Tông một chút, liền tận lực ít cho một chút.

Nếu là Thanh Vân Tông đệ tử không đáp ứng, La Phàm tình nguyện tạm thời tránh lui, nhượng ra cái này bảo địa, sau đó tìm một chỗ chuyên tâm luyện hóa nguyên linh tinh, để cho tu vi đột phá Võ Đạo lục trọng.

Đội đột phá Võ Đạo lục trọng về sau lại giết quay về nơi này, mặc kệ Thiên Cực Tông, Nhật Nguyệt Tông đệ tử lấy được ít nhiều nguyên linh tinh, toàn bộ đều đem thuộc về La Phàm.

Đương nhiên, đây là hạ sách, nếu như Thanh Vân Tông đệ tử nguyện ý xuất thủ tương trợ, La Phàm đối mặt Thiên Cực Tông đệ tử, nửa bước cũng không muốn lui.

"Hảo. . . Dựa vào người phần này tự tin, ba thành liền ba thành."

"Bất quá La Phàm, người cũng đừng làm cho chúng ta thất vọng a! Vệ Thiên Nhất không phải là dễ dàng đối phó như vậy."

Lâm Tuyết Nhạn nghe xong La Phàm, làm ra quyết định, có tốt hơn không có.

"Hắc hắc hắc hắc. . . ! Khẩu khí thật lớn!"

"La Phàm, tại Hắc Phong Nhai, người không dám cùng ta Vệ Thiên Nhất giao thủ, nhưng ở Tiểu Thiên Thế Giới này, lại không phải do người dám cùng không dám!"

"Hôm nay, người hẳn phải chết tại ta Vệ Thiên Nhất dưới thân kiếm!"

Vệ Thiên Nhất tại cách đó không xa cười lạnh, lạnh giọng quát, hai mắt nhìn chăm chăm La Phàm, lộ ra sát khí lạnh như băng.

Trong khi nói chuyện, Vệ Thiên Nhất vỗ bên hông bách bảo nang, một chuỗi thượng phẩm bảo kiếm bay ra, rơi vào trong tay.

CHÍU...U...U! ——

Nhất thời, Vệ Thiên Nhất bộc phát ra một cỗ kinh thế kiếm khí, sắc bén khí tức làm cho người cảm ứng được cực hạn phong mang.

Vệ Thiên Nhất bên cạnh không khí, đột nhiên xao động, hình như có vô hình kiếm khí xoắn động lên.

La Phàm cũng lấy ra thượng phẩm bảo thương, thương thế phóng lên trời.

"Vệ Thiên Nhất, người cũng biết bằng không, chia tay ba ngày, phải lau mắt mà nhìn?"

"Chúng ta đã hơn bốn mươi thiên không thấy, thực lực của ta sớm đã lúc này không giống ngày xưa, thì sợ gì người!"

"Hôm nay người nghĩ lấy tính mạng của ta, ta làm sao không muốn đem người chém ở thương, đến. . . Chúng ta đánh trước một hồi, nhìn xem đến cùng ai sống ai chết!"

La Phàm dẫn theo bảo thương, bước đi hướng Vệ Thiên Nhất, mũi thương chỉ phía xa Vệ Thiên Nhất.

"Ha ha ha ha. . . !"

"Chỉ là Võ Đạo ngũ trọng, cũng dám tại ta trước mặt Vệ Thiên Nhất nói khoác mà không biết ngượng, thật sự là không biết sống chết!"

"Hôm nay ta chỉ bảo kiếm, tất nhuộm người chỉ máu tươi, vì ta Thiên Cực Tông diệt trừ người cái này mối họa lớn!"

Vệ Thiên Nhất cười ha hả, bước đi hướng La Phàm, thần sắc âm tàn quát.

Tiếng nói rơi, Vệ Thiên Nhất mũi chân điểm một cái, nhất thời gia tốc, thân thể kéo ra một đạo tàn ảnh, một kiếm công xuất.

CHÍU...U...U! ——

Một đạo óng ánh kiếm quang, trong chớp mắt xẹt qua hư không, mênh mông nội kinh theo mũi kiếm quét ra, hình thành một đạo kiếm mang, cách gần 20m, liền hướng La Phàm quét ngang mà đi.

Vệ Thiên Nhất một kiếm này tốc độ kinh người, kiếm mang lại càng là rất nhanh, trong nháy mắt, liền chém ra gần 20m, công La Phàm trước mặt.

Toái Không Thương pháp!

Đệ nhị trọng —— toái nhạc!

Đối mặt Vệ Thiên Nhất, La Phàm không dám lãnh đạm, vừa ra tay liền lấy ra bản lĩnh thật sự.

La Phàm thương thế lớn tăng, bảo thương vung lên, khí lưu xé rách, mệnh mông khí kinh ngưng mang, giống như thực chất, hướng lên nhảy lên.

Phốc ——

Kiểm mang, khí mang va chạm, song song bùng nổ, hóa thành khí kinh hướng bốn phương tán ra.

Ngay một khắc này, kiếm quang giống như tia chớp đồng dạng, nhích tới gần La Phàm.

Vệ Thiên Nhất cũng lấy ra bản lĩnh thật sự, kiếm quang đâm thẳng La Phàm, dực vọng một kiếm tuyệt sát La Phàm.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 117: Lòng đất bay ra thi thể

Vệ Thiên Nhất kiếm thuật, cực kỳ quý dị, mà lại mau lẹ dị thường, rất khó ngăn cản.

Nếu là đồng dạng Võ Đạo thất trọng sơ kỳ võ giả, đối mặt một kiếm này e rằng hồn kinh sợ gan tang, chỉ một kiếm phải đối mặt tuyệt cảnh.

La Phàm tuy là Võ Đạo ngũ trọng, nhưng một thân thực lực, so với Võ Đạo thất trọng sơ kỳ chỉ có hơn chứ không kém.

Chớp mắt trong đó, La Phàm trong tay bảo kiếm liền đuôi thương vừa nhấc, hướng bên cạnh một cái đương cách.

Keng —— một tiếng giòn vang, một đạo tia lửa thoáng hiện.

Kiểm quang nhất thời hướng bên cạnh chếch đi mà đi, bị La Phàm thành công đón đỡ khai mở.

Sau đó, La Phàm một cái nghiêng người, trong tay bảo thương thuận thế quét ngang mà ra.

Ô rồi ——

Hư không khí lưu bị xé nát, mũi thương xẹt qua một đạo óng ánh hàn mang, xuyên suốt xuất kinh thể sắc bén khí kinh.

Bảo thương những nơi đi qua, nhất thời cuồng phong lực quét, mặt đất cát đá cũng bị nổi lên dày đặc một tầng.

Vừa mới một kiếm đâm vào không khí Vệ Thiên Nhất không kịp quay về kiếm ngăn cản, hấn hai chân chĩa xuống đất, thân thể giống như Con Phi Điều phóng lên trời.

Bảo thương tại Vệ Thiên Nhất dưới chân khê quét mà qua, sắc bén khí kinh trong chớp mắt cán quét xuất 20m ngoại.

Lại còn, tạo thành sóng xung kích vẫn còn hướng phương xa khuếch tán, tình cảnh mười phần rung động.

Vệ Thiên Nhất phóng lên trời hơn mười mét, sau đó mãnh liệt một cái trở mình, từ trên trời giáng xuống.

XIU....XIU... CHÍU...U...U!...

Vệ Thiên Nhất giờ khắc này liên tục xuất kiếm, chỉ thấy bóng kiếm trùng điệp, rậm rạp tại La Phàm hướng trên đỉnh đầu.

La Phàm mục quang lạnh lẽo, Vệ Thiên Nhất một chiêu này, trên cao nhìn xuống, vô luận hấn hướng bất kỳ phương hướng né tránh, đều tránh không khỏi Vệ Thiên Nhất sát chiêu.

Đối mặt như thế chiêu thức, chỉ có lấy công đối công.

La Phàm hai chân trầm xuống, một cái trung bình tấn đứng thẳng, mệnh môn khí kinh từ trong cơ thể hần bộc phát ra, hướng bốn phương xao động.

Trong chớp mắt, La Phàm xuất thương, thương phẩm bảo thương hướng lên bầu trời bên trong một xoắn, nháy mắt liên tục công xuất nhiều lần, cùng trên không trung đâm xuống kiếm quang, nhất nhất va chạm.

Bảo thương xoắn nổi lên cuồng phong, cấp tốc xoay tròn, giống như mảnh cuồng Long Phi vũ, theo mũi thương phóng lên trời.

Keng keng keng keng...

Nháy mắt, liên tục nhiều lần tiếng va chạm vang lên.

Kia phóng lên trời bão cát Cuồng Long bị kiếm quang đánh tan, nhưng Vệ Thiên Nhất một chiêu này cũng bị La Phàm phá vỡ.

Trên không trung, một đạo nhân ảnh bay ngược.

Vệ Thiên Nhất sát chiêu không trúng, khí thế đã hàng, phong mang đã yếu, lập tức lui về phía sau, trọng ngưng kiếm thế, lại tụ hợp phong mang.

Luận thân thể, La Phàm so với Vệ Thiên Nhất cường đại hơn rất nhiều, mạnh mẽ liều mạng một chiêu, La Phàm tác dụng chậm mười phần.

Chỉ thấy La Phàm hai chân bắn ra, thân thể mãnh liệt phóng lên trời, đồng dạng xông lên hơn mười mét cao, trên không trung kéo ra một đạo đường cung.

Nháy mắt, La Phàm liền xuất hiện ở Vệ Thiên Nhất phía trước phương.

Sau đó, La Phàm hai tay cầm bảo thương, nhò vào từ trên trời giáng xuống đại thế, mãnh liệt nhất thương đánh xuống.

Bảo thương không rơi, mệnh môn thương thế cũng đã đem Vệ Thiên Nhất bao phủ, làm trên mặt của Vệ Thiên Nhất bịt kín một tầng sương lạnh.

Kia mệnh môn khí kinh từ mũi thương xuyên suốt, mắt thường có thể thấy, trong chớp mắt bỏ ra gần 20m.

Cộng thêm La Phàm trong tay bảo thương chiều dài, một phát này đánh xuống, tựa hồ bỏ ra hơn hai mươi mét, đem mảnh nhỏ thiên không đều đánh thành hai nửa.

Đối mặt như thế phong mang, Vệ Thiên Nhất cũng không dám sờ, bước chân liền đạp, tốc độ như bay, thân thể xẹt qua một đạo tàn ảnh, trong chớp mắt hướng bên cạnh lóe lên.

Tại bảo thương đánh rớt lúc trước, Vệ Thiên Nhất hiểm hiểm trốn tránh qua một phát này.

Oanh ——

La Phàm rơi xuống đất, bảo thương trực tiếp bỏ đến mặt đất, lực lượng kinh khủng đem mặt đất đánh ra một cái hố sâu.

Kia sắc bén khí kinh cũng đồng dạng đánh rớt, đem mặt đất phá vỡ, bỏ ra một đạo thật sâu khe nứt.

Giờ khắc này, vô số cát đất đất đá hướng bốn phương tám hướng bắn tung toé, giống như một trận mưa lớn.

Tại đây cát đất đất đá bên trong, còn có một cỗ thi thể từ lòng đất bay ra, bay ra hơn mười mét, té rớt đầy đất.

Lòng đất trong lúc bất chợt bay ra một cỗ thi thể, làm mọi người ở đây giật nảy mình, chấn động.

Tiểu Thiên Thế Giới này, cũng không bản thổ nhân loại, cỗ thi thể này hiển nhiên là thuộc về tiến nhập bốn đại tông môn cái nào đó đệ tử.

Từ thi thể quần áo đến xem, là Thiên Cực Tông đệ tử.

"Tà Vân Phi sư đệ!"

Vệ Thiên Nhất nhìn nhìn cỗ thi thể kia, lên tiếng kinh hô.

Thiên Cực Tông hai gã khác đệ tử, cũng thần sắc kinh hãi, tuyệt đối không nghĩ tới, bọn họ Thiên Cực Tông một người khác Vô Đạo thất trọng đệ tử, vậy mà chết ở nơi này.

Cỗ thi thể này đích thực là Tà Vân Phi.

La Phàm đem đánh chết, liền chôn ở lúc chiến đấu kích khai mở mặt đất trong khe nứt.

Thế nhưng là, một phát này đánh xuống, vừa vụn bỏ vào Tà Vân Phi thi thể chỗ phụ cận, lực lượng kinh khủng đem mặt đất lại lần nữa bỏ ra.

Tà Vân Phi thi thể chịu [chấn kích] chi lực, theo cát đất đất đá liền bay ra.

Ở đây ánh mắt mọi người, đều hướng La Phàm nhìn sang.

La Phàm trước hết nhất đi tới đây, như vậy, Tả Vân Phi chết, nhất định cùng La Phàm có quan hệ.

Mà La Phàm, cùng Vệ Thiên Nhất đại chiến lại không rơi vào thế hạ phong, đích thực là có đánh chết Võ Đạo thất trọng sơ kỳ thực lực.

Như thế xem ra, kết quả rõ ràng, có thể 100% đích xác định, Tả Vân Phi là đã chết tại La Phàm trong tay.

"La Phàm...!"

"Ta nói vì sao Tả sư đệ liên lạc không được, nguyên lai hắn đã chết ở trong tay ngươi!"

"Hôm nay ta Vệ Thiên Nhất nếu không giết ngươi, thề không làm người!"

Vệ Thiên Nhất nhìn nhìn La Phàm, gào thét, mục quang như muốn cắn người.

Tiểu Thiên Thế Giới, Thiên Cực Tông bốn cái Võ Đạo thất trọng đệ tử, Vệ Thiên Nhất cùng Tả Vân Phi quan hệ tốt nhất, Tả Vân Phi thì thể khôi dậy hắn mệnh mông sát ý.

Thiên Cực Tông hai người khác, ở một bên nhìn nhìn La Phàm cũng hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Tả Vân Phi chết để cho bọn họ cảm động lây, sinh một con ngựa đau cả tàu được ăn thêm cỏ (*) cảm giác, nếu không phải La Phàm cũng có trợ thủ ở một bên nhìn chăm chăm, bọn họ khẳng định phải một loạt mà lên, liên thủ đánh chết La Phàm.

CHÍU...U...U! ——

Kiểm quang óng ánh, lóe lên phá không.

Vệ Thiên Nhất lần nữa thi triển sát chiêu, công hướng La Phàm.

Lần này, Vệ Thiên Nhất hiệp thịnh nộ xu thế, xuất kiếm nhanh hơn, uy lực càng mạnh, kiếm kiếm đều là sát chiêu.

Đối mặt Vệ Thiên Nhất điên cuồng tấn công, La Phàm tạm lánh phong mang, toàn lực phòng thủ.

Bảo thương bay múa, cuốn động mạnh mẽ cuồng phong, cuốn cát bay đá chạy, giống như một đầu dài long quay quanh bốn phía.

Vệ Thiên Nhất thể công mặc dù mãnh liệt, nhưng cũng không cách nào công phá La Phàm thủ thế, nhất thời nửa khắc, căn bản không làm gì được La Phàm.

"Ta chính là đường đường Võ Đạo thất trọng võ giả, mà ngươi, vèn vèn là Võ Đạo ngũ trọng, ta cũng muốn nhìn xem, ngươi thể lực có thể kiên trì bao lâu chiến đấu, ngươi hết lực thời khắc, chính là chết thời điểm!"

Vệ Thiên Nhất điên cuồng công kích, lạnh giọng quát.

"Ha ha... Nếu bàn về thể lực, ngươi còn kém xa lắm, e rằng trước ngã xuống cái đó là ngươi!"

La Phàm toàn lực phòng thủ, ha ha cười cười.

La Phàm tu luyện Cửu Cực Chân Kinh 'Thể chữ thiên', luận thân thể cường độ, cho dù là cùng Võ Đạo cửu trọng võ giả so sánh, cũng không thua kém.

So với thể lực dồi dào, La Phàm thật đúng là không có đem Vệ Thiên Nhất để vào mắt.

Keng keng keng keng...

Thương kiếm giao kích, thanh thúy tiếng nổ vang liên miên tuyệt.

Chiến đấu kịch liệt làm bốn phía cuồng phong kịch liệt, khung bố trùng kích làm bốn phía cát bay đá chạy, sắc bén khí kinh làm bốn phía khe nứt bộc phát.

Tình cảnh... Một mảnh bừa bãi.

Nhưng mà, tại kia một mảnh bừa bãi bên trong, La Phàm nhưng lại như là cùng Hải Trung Tiểu thạch, mặc kệ Vệ Thiên Nhất thể công như thế nào mãnh liệt, đều dao động không được La Phàm mây may.

Năm mươi chiêu, La Phàm không bại.

Một trăm chiêu, La Phàm như trước sinh khí dồi dào.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 118: Chiến thắng

Theo thời gian trôi qua, Vệ Thiên Nhất càng đánh càng kinh tâm, càng đánh vượt rung động.

La Phàm thể lực chi dòi dào, vượt quá Vệ Thiên Nhất dự kiến.

Trăm chiêu qua đi, Vệ Thiên Nhất có cảm giác đã có chút mệt mỏi, thể công khó có thể vì kế, có thể La Phàm vẫn còn hô hấp đều đặn, tựa hồ một chút việc cũng không có.

"Không có khả năng!"

"Hắn một cái Võ Đạo ngũ trọng, tại sao có thể so với ta Võ Đạo thất trọng thể lực càng mạnh?"

"Hắn nhất định là cố ý giả bộ như nhẹ nhõm bộ dáng, trên thực tế, hắn so với ta canh bắt hảo thụ!"

"Chỉ cần ta lại thêm sức lực, nhất định có thể đánh tan hắn!"

Vệ Thiên Nhất trong nội tâm nghĩ lại, mặc dù có chút mệt mỏi cảm giác, nhưng hắn vẫn kiên trì lấy mưa to gió lớn thể công.

La Phàm trong nội tâm âm thầm cười lạnh.

Vệ Thiên Nhất công kích vượt kịch liệt, thể lực tiêu hao được càng nhanh, đây đối với La Phàm mà nói, là đại hảo sự.

Keng keng keng keng...

Thương kiếm giao kích thanh âm, liên miên không ngừng, bên tai không dứt.

Hai người kịch liệt giao thủ, một chiêu lại một chiêu.

150 vẫy tay, Vệ Thiên Nhất hô hấp đều có chút dồn dập lên.

La Phàm cũng hô hấp dồn dập bộ dáng, bất quá hắn là cố ý giả bộ, hắn phải tiếp tục dụ dỗ Vệ Thiên Nhất bảo trì điên cuồng tấn công.

Với tư cách là Võ Đạo thất trọng võ giả, chỉ là hô hấp có chút dồn dập, thể lực cũng không tính tiêu hao nghiêm trọng.

Vệ Thiên Nhất thấy La Phàm rốt cục thở hồng hộc, cho rằng La Phàm cũng sắp kiên trì không nổi, thể công không giảm chút nào, bảo trì cường độ cao thể lực tiêu hao, tiếp tục hướng La Phàm điên cuồng tấn công.

La Phàm nhìn nhìn không kịp thở bộ dáng, nhưng luôn là có thể ngăn trở Vệ Thiên Nhất công kích, trong tay bảo thương huy vũ, tốc độ, lực lượng không giảm chút nào, để cho Vệ Thiên Nhất vô pháp làm bị thương La Phàm mây may.

200 chiêu, Vệ Thiên Nhất cũng bắt đầu thở hồng hộc, nhưng hắn cũng không có ý thức được trên mình La Phàm làm.

Dưới cái nhìn của Vệ Thiên Nhất, La Phàm đã là nỗ lực hết đà, thể lực còn thừa không có mấy, chỉ cần lại thêm đem nhanh, kiên trì kiên trì, nhất định có thể hao hết sạch La Phàm thể lực.

Đến lúc đó, La Phàm chính là dao thót trên thịt cá, mặc hắn xâm lược.

Mặt khác hai vị Thiên Cực Tông đệ tử, cũng là đồng dạng cái nhìn, cho rằng Võ Đạo ngũ trọng La Phàm, khẳng định hao tổn bất quá Võ Đạo thất trọng Vệ Thiên Nhất.

Liền ngay cả Huyền Dương Tông, Thanh Vân Tông đệ tử đều thay La Phàm nắm bắt một bà mồ hôi.

Ngoại trừ La Phàm, bên ngoài Vệ Thiên Nhất, hai bên mặt khác năm vị Võ Đạo thất trọng, đều là thất trọng sơ kỳ tu vi, thực lực không kém nhiều.

Có thể nói, La Phàm cùng Vệ Thiên Nhất một trận chiến này thắng bại, chính là hai cái đoàn đội cuối cùng thắng bại.

Một trận chiến này, là mấu chốt đánh một trận, người thắng là có thể đạt được còn lại nguyên linh tinh.

250 chiêu, Vệ Thiên Nhất đã có nghiêm trọng mỗi một cảm giác, mưa to gió lớn thế công, đã khó có thể duy trì.

Hắn thể lực đã tiêu hao nghiêm trọng, muốn tiếp tục điên cuồng tấn công, hữu tâm vô lực, thể công dần dần yếu bớt hạ xuống.

Đến lúc này, Vệ Thiên Nhất trong nội tâm mới bắt đầu ý thức được, lúc trước điên cuồng công kích, có phải hay không lên La Phàm trở thành.

La Phàm sớm đã không kịp thở bộ dáng, nhưng cho tới bây giờ, vẫn chỉ là thở hồng hộc, một chút thể lực bất lực, công kích yếu bớt dấu hiệu cũng không có.

Mà Vệ Thiên Nhất chính mình, bởi vì điên cuồng công kích, thể lực tiêu hao mười phần rất nhanh, công liên tiếp 250 chiêu hơn, thể lực đã tiêu hao lớn nửa.

"Không thể còn như vậy, phải bảo tồn thể lực!"

"Bằng không... Một trận chiến này khả năng lật thuyền trong mương, được bại vào La Phàm thủ hạ!"

Vệ Thiên Nhất trầm nghĩ, thể công vừa thu lại, rút kiếm lui về phía sau, không hề xuất thủ.

Nếu có thể ngưng chiến, bảo trì thể lực, cho dù không thể đánh bại La Phàm, ít nhất cũng có thể kiềm chế, bảo trì ngang tay.

Như vậy mặc dù không thể đem La Phàm đâm người đánh lui, nhưng làm vơi rỗng hội tụ, nguyên khí sinh mệnh sau khi xuất hiện, hắn có thể cường thể công kích một sóng, tạm thời đem La Phàm áp chế, thương trước đánh chết nguyên khí sinh mệnh, đem nguyên linh tinh đoạt đến trong tay.

Luận trong thời gian ngắn thực lực bạo phát, Vệ Thiên Nhất với tư cách là Võ Đạo thất trọng sơ kỳ thiên tài võ giả, đối với chính mình còn là có thêm mười phần lòng tin.

Vệ Thiên Nhất muốn nhận tay,

La Phàm lại bất đồng ý.

Thật vất vả lừa Vệ Thiên Nhất sâu sắc tiêu hao thể lực, La Phàm tự nhiên là muốn nắm lấy cơ hội, nhất cử đem Vệ Thiên Nhất đánh bại, thậm chí đánh chết.

La Phàm chuyển thủ thành công, thân thể nhảy lên, hai tay cầm bảo thương mãnh liệt vừa bỏ.

La Phàm thương pháp, lực lượng hùng hậu, mười phần đáng sợ, lại còn nhanh chóng đến cực điểm.

Vệ Thiên Nhất thể lực sâu sắc tiêu hao, tốc độ vô pháp phát huy đến đỉnh phong trạng thái, tránh bất quá La Phàm công kích, chỉ có thể huy kiếm ngăn cản, tiến hành liều mạng.

Keng ——

Thương kiếm giao kích, một tiếng bạo vang, Vệ Thiên Nhất bị đẩy lui một bước.

La Phàm mượn rơi xuống xu thế, nửa bước đã lui, sau khi hạ xuống nhất thương quét ngang, lần nữa tấn công mạnh.

Vệ Thiên Nhất không thể không ngăn cản, lần nữa cùng La Phàm liều mạng.

Vệ Thiên Nhất kiếm pháp quý dị, mau lẹ, lực lượng tuy cũng cường đại, nhưng cũng không phải là hắn sở trường.

Nhất là tại thể lực sâu sắc tiêu hao trạng thái, cùng La Phàm liều mạng đối với Vệ Thiên Nhất mà nói, mười phần bất lợi.

Thế nhưng, lúc này Vệ Thiên Nhất trạng thái không tại đỉnh phong, vô pháp bằng tốc độ né tránh La Phàm thương chiêu, chỉ có thể huy kiếm ngăn cản, không thể không cùng La Phàm liều mạng.

Tại La Phàm cường thể công kích đến, Vệ Thiên Nhất lui bước đầu tiên, liền bắt đầu lui bước thứ hai, sau đó bước thứ ba!

Từng bước lui về phía sau, bại thế đã định.

La Phàm công liên tiếp hơn mười chiêu.

Làm hai người giao thủ vượt qua 300 chiêu, Vệ Thiên Nhất tại liều mạng bên trong rốt cục bị tổn thất nặng, hắn xuất kiếm tốc độ hơi chậm chỉ chốc lát, không thể đem La Phàm thương chiêu triệt để ngăn trở.

Mũi thương tại tay hấn cánh tay bên cạnh chột lóe lên, đâm ra một đạo thật sâu miệng vết thương, máu tươi tiêu xá.

Thấy Vệ Thiên Nhất bị thương thấy máu, Thiên Cực Tông khác hai người đệ tử chấn động, vội vàng xuất thủ tương trợ, hướng La Phàm công đi lên.

"Như thế nào, nghĩ lấy chúng kích quả, nhiều người khi dễ ít người sao?"

Chu Nguyên hét lớn một tiếng, cùng Đoàn Lăng Hư đồng thời giết ra, đem Thiên Cực Tông hai người đệ tử chặn đường.

Tiêu Tuấn Tài đợi ba người Nhật Nguyệt Tông đệ tử thấy thế, cũng nhao nhao xuất thủ.

Lâm Tuyết Nạn đợi ba người Thanh Vân Tông đệ tử cũng không cam chịu rút lại phía sau, muốn thu hoạch, phải trả giá, từng cái một vung tay đánh nhau.

Năm người cũng bị chặn đường, trong lúc nhất thời bên trong, không ai trợ giúp Vệ Thiên Nhất.

"Rút lui ——!"

Vệ Thiên Nhất rống to một tiếng, một kiếm ngăn trở La Phàm công tới bảo thương, thân thể hướng xa xa bắn tới.

Hấn mặc dù bị thương, nhưng thực lực vẫn còn ở, La Phàm muốn giết hấn, cũng không dễ dàng.

Nhật Nguyệt Tông, Thanh Vân Tông nó đệ tử của hấn thấy Vệ Thiên Nhất cũng chạy trốn, bọn họ tự nhiên là không dám dừng lại, từng cái một hướng xa xa nhanh chóng bỏ chạy.

La Phàm truy sát Vệ Thiên Nhất một đoạn khoảng cách, Vệ Thiên Nhất đang cầu xin sinh ý niệm trong đầu, tốc độ nhanh chóng, La Phàm không thể truy đuổi, chỉ có thể thôi.

Một vị Vô Đạo thất trọng võ giả, một lòng muốn chạy trốn, tự nhiên là khó có thể đánh chết, năm người khác cũng đều không công mà lui.

Bất quá, bọn họ trên mặt đều mang theo nồng đậm vẻ vui thích.

Đánh lui Thiên Cực Tông, Nhật Nguyệt Tông đệ tử, nơi này nguyên linh tinh liên đều thuộc về bọn họ.

Đối với cái này đánh một trận chiến thắng nhân vật máu chó, năm người nhìn nhìn La Phàm, trong mắt lại càng là nhiều hơn một phần vẻ kính sợ.

Vén vén Vô Đạo ngũ trọng tu vi, vậy mà đánh bại Vô Đạo thất trọng sơ kỳ Vệ Thiên Nhất, để cho bọn họ giật nảy mình, không khỏi tâm phục khẩu phục.

La Phàm lại là không có quá nhiều sắc mặt vui mừng, Vệ Thiên Nhất không chết, cái phiền toái này liền không tính giải quyết.

Hấn lấy ra lúc trước đã dùng qua nguyên linh tinh, tiếp tục luyện hóa hấp thu, đề thăng tu vi.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Vô Đạo 6 trọng

"Vệ sư huynh, chúng ta thế nào? Những cái kia nguyên linh tinh, chẳng lẽ liền toàn bộ để cho bọn họ được sao?"

"La Phàm canh giữ ở chỗ đó, khẳng định đã sớm lấy được rất nhiều nguyên linh tinh, so với chúng ta bất kỳ một cái nào đều nhiều hơn."

Chạy trốn đến xa xa, Thiên Cực Tông đệ tử Vi Dịch Thủy, Cảnh Dương không cam lòng nói.

Hiện tại bãi sa mạc, cơ bản tìm không được nguyên khí sinh mệnh, một khóa nguyên linh tinh cũng khó khăn đạt được.

Mà La Phàm sở chiếm cứ này tòa đỉnh núi trên thạch bích, vẫn còn đến vài chục khóa nguyên linh tinh, để cho bọn họ mười phần đổ mắt.

Lại còn, trên vách núi đá có rất nhiều trống không lỗ khảm, chỗ đó lúc trước cũng hấn là có nguyên linh tinh, bất quá cũng bị La Phàm được đi, số lượng

hiều, cũng không dưới năm mươi khóa.

Mà Thiên Cực Tông, Nhật Nguyệt Tông sáu vị Võ Đạo thất trọng đệ tử, trong tay hơn mới hai mươi khóa xuất đầu, ít mới mười mấy viên mà thôi, La Phàm thu hoạch để cho bọn họ không ngừng hâm mộ, đồ mất ghen ghét.

"Như vậy hơn nguyên linh tinh, có khả năng để ta tu luyện đến Võ Đạo bát trọng, đương nhiên không thể để cho La Phàm mang ra Tiểu Thiên Thế Giới!"

"Hừ, ta lần này mặc dù bại, chỉ là bởi vì cầu thắng sót ruột chỉ cốt!"

"Thực luận thực lực, ta cũng không yếu cho hắn, như cần thận đánh một trận, ít nhất cũng có thể cùng hắn bắt phân thắng bại, hơn nữa có thể áp chế nhất thời nửa khác."

"Nếu như chúng ta bên này thực lực mạnh hơn một ít, có người giúp ta giúp một tay, định có thể đánh bại La Phàm, lấy nó mạng chó!"

Vệ Thiên Nhất âm thanh lạnh lùng nói, sắc mặt của hắn có chút vặn vẹo, tràn đầy phẫn hận vẻ.

"Vệ sư huynh, La Phàm có năm cái Võ Đạo thất trọng sơ kỳ trợ thủ, chúng ta không có cách nào khác giúp người a!"

Cảnh Dương nói, thanh âm phiền muộn.

"Chúng ta Thiên Cực Tông, không phải là còn có rất nhiều ngũ trọng, lục trọng đệ tử sao?"

"Bọn họ số lượng đông đảo, Vi Dịch Thủy, Cảnh Dương, các người phản trở về núi mạch, đem bốn tông đệ tử triệu tập lại."

"Tại triệu tập bốn tông đệ tử đồng thời, gặp được Huyền Dương Tông đệ tử, cho ta toàn bộ giết đi, suy yếu lực lượng Huyền Dương Tông."

"Ta ngay tại này chờ đợi, hấp thu nguyên linh tinh tu luyện, tranh thủ sớm đi đem tu vi đề thăng đến thất trọng trung kỳ!"

"Đợi các người đem bốn tông đệ tử mang đến nơi này, chúng ta lại giết đi qua, để cho bọn họ toàn bộ chết không có chỗ chôn."

Vệ Thiên Nhất sắc mặt nhăn nhó, mắt nhìn đều là sát cơ, hung hãn nói.

Vệ Thiên Nhất lại muốn đối với tất cả Huyền Dương Tông đệ tử đại khai sát giới, điều này làm cho một bên ba cái Nhật Nguyệt Tông đệ tử nghe xong đều hơi hơi biến sắc.

Nếu như là tranh đoạt nguyên linh tinh, cùng Huyền Dương Tông Võ Đạo thất trọng đệ tử đấu một trận, này rất bình thường.

Nhưng nếu là triệu tập tất cả đồng môn đệ tử, đối với Huyền Dương Tông đệ tử đại khai sát giới, cùng Huyền Dương Tông tuyệt đối sẽ thành không chết không thôi cừu địch.

Nhật Nguyệt Tông tuy cùng Huyền Dương Tông quan hệ không được tốt lắm, thế nhưng không tới loại trình độ này.

Huống chi, sau đó đạt được nguyên linh tinh, đầu to đều là Thiên Cực Tông cầm, Nhật Nguyệt Tông chỉ có thể đạt được ba thành, vì điểm này lợi ích cùng Huyền Dương Tông kết thành sinh tử cừu, có thể được không bù mất.

"Vệ sư huynh, chuyện này huyền náo quá lớn, chúng ta Nhật Nguyệt Tông liền không nhúng vào."

"Chúc ba vị sư huynh kỳ khai đắc thắng *thắng ngay từ trận đầu, đã được toại nguyện!"

Tiêu Tuấn Tài hướng Vệ Thiên Nhất ôm quyền nói, biểu thị Nhật Nguyệt Tông không nhúng tay vào việc này.

Vệ Thiên Nhất nhìn nhìn Tiêu Tuấn Tài mỉm cười, phát phát tay, hắn cũng không có ý định để cho Nhật Nguyệt Tông nhúng tay.

Nhật Nguyệt Tông ba vị Võ Đạo thất trọng đệ tử đi.

Vi Dịch Thủy, Cảnh Dương hai người, cũng phản trở về núi mạch khu vực mà đi.

Vệ Thiên Nhất ngồi trên mặt đất, lấy ra nguyên linh tinh, luyện hóa hấp thu, đề thăng tu vi, chờ đợi Vi Dịch Thủy, Cảnh Dương hai người dẫn dắt Thiên Cực Tông đệ tử qua.

Chỉ chuyển mắt, vài ngày đi qua.

La Phàm phía trước trên vách núi đá, nguyên linh tinh rốt cục rơi sạch, trống rỗng một mảnh.

"Mười ngày trước, ta đi tới đây, trên vách núi đá tổng cộng có một trăm mười bảy khóa nguyên linh tinh!"

"Bất quá, đến hôm nay, chúng ta tổng cộng lấy được một trăm mười tám khóa nguyên linh tinh!"

"Điều này nói rõ này mười ngày trong thời gian, trên vách núi đá nguyên linh tinh nhiều một khóa, ý vị này là trên vách núi đá nguyên linh tinh là có thể liên tục hình thành!"

"Hình thành một khóa nguyên linh tinh thời gian,

Đại khái tại chừng mười ngày, tiếp tục chờ đợi lúc này, cách mỗi mười ngày có thể đạt được một khóa nguyên linh tinh."

La Phàm nhìn về phía trước sơn phong, nói.

"Mười ngày một khóa nguyên linh tinh, một năm trôi qua, có thể đạt được ba mươi sáu khóa a!"

"Ba năm có thể đạt được trên trăm khóa nguyên linh tinh, không sai biệt lắm có thể đem tu vi đề thăng đến Vô Đạo bát trọng a?"

Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư nói, đều mắt lộ ra tinh quang.

Đối với bọn họ mà nói, nếu như trong vòng ba năm có thể đột phá Vô Đạo bát trọng, đã là tương đối tốc độ nhanh.

Bất quá, đối với La Phàm mà nói, ba năm đột phá Vô Đạo bát trọng, cái này quá chậm quá chậm, mười ngày một khóa nguyên linh tinh, La Phàm churóng mắt.

"Mười ngày một khóa nguyên linh tinh, cung cấp một người tu luyện khá tốt, cung cấp hai người tốc độ tu luyện cũng chậm!"

"Trên người ta nguyên linh tinh không sai biệt lắm đủ ta đột phá Vô Đạo bát trọng, về sau sẽ không tiếp tục."

"Hai người các ngươi thương lượng một chút, nhìn xem ai lưu ở chỗ này, thu hoạch tiếp sau hình thành nguyên linh tinh!"

"Ta ở chỗ này bế quan tu luyện một đoạn thời gian, muốn rời đi Tiểu Thiên Thế Giới."

La Phàm nói, mười ngày một khóa nguyên linh tinh, tốc độ này hẳn nhìn không hơn, còn không bằng hẳn tại Tông chủ phủ đệ tốc độ tu luyện nhanh.

Một bên, Lâm Tuyết Nhạn đợi ba vị Thanh Vân Tông đệ tử, hướng La Phàm cáo từ.

Mười ngày một khóa nguyên linh tinh, liền Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư trong đó đều có người muốn rời khỏi, tự đánh giá Thanh Vân Tông đệ tử không có phần.

Thanh Vân Tông đệ tử đi rồi, La Phàm liền lấy ra lúc trước hấp thu nguyên linh tinh, tiếp tục luyện hóa hấp thu.

Này khóa nguyên linh tinh chỉ còn lại có đầu ngón tay một khối to, hôm nay liền có thể triệt để luyện hóa hấp thu.

Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư cũng lấy ra nguyên linh tinh tu luyện.

Hai người đã thương định, tiếp sau nguyên linh thạch do Đoàn Lăng Hư lúc này tiếp tục đạt được.

Đoàn Lăng Hư là ngoại môn đệ tử, mà Chu Nguyên, là nội môn đệ tử, trưởng lão hậu bối, tài nguyên so với Đoàn Lăng Hư tốt hơn nhiều.

Cho dù không có nguyên linh tinh, ba bốn năm cũng kém không nhiều lắm có thể tu luyện đến Vô Đạo bát trọng.

Tiếp sau sản xuất nguyên linh tinh, hiển nhiên đối với Đoàn Lăng Hư tác dụng lớn nhất.

Chỉ chốc lát sau, bốn phương tám hướng thiên địa linh khí đột nhiên bạo động, điên cuồng hướng La Phàm hội tụ.

La Phàm trong tay nguyên linh tinh, đã bị triệt để luyện hóa, tu vi của hắn rốt cục có chất đột phá, từ Vô Đạo ngũ trọng đỉnh phong, đột phá đến Vô Đạo lục trọng.

Mênh mông thiên địa linh khí điên cuồng dũng mãnh vào La Phàm trong cơ thể, La Phàm thân thể, nội lực, đều tại nhanh chóng cường hóa.

Toàn bộ quá trình, giằng co nửa canh giờ, kia bạo động thiên địa linh khí mới bình thường trở lại.

La Phàm tu vi, ổn định tại Vô Đạo lục trọng sơ kỳ.

"Chúc mừng La Phàm sư huynh, tu vi đột phá, thực lực nâng cao một bước!"

Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư đối với La Phàm đồng thời ôm quyền chúc mừng nói.

La Phàm tại Vô Đạo ngũ trọng đỉnh phong, liền đánh bại Vệ Thiên Nhất, hiện tại tu vi đột phá Vô Đạo lục trọng, thực lực tự nhiên càng thêm đáng sợ.

Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư nhìn nhìn La Phàm trong ánh mắt, đều để lộ ra vẻ kính sợ.

Hai người biết, lấy La Phàm trên người nguyên linh tinh nhiều, tại kế tiếp trong một thời gian ngắn, tu vi sẽ đột nhiên tăng mạnh.

Rất nhanh đột phá Vô Đạo thất trọng đó là khẳng định.

Thậm chí . . Không dùng được quá lâu, cũng có thể đột phá đến Vô Đạo bát trọng.

Lấy La Phàm nghịch thiên chiến lược, chắc chắn tại Huyền Dương Tông trong hàng đệ tử, nhanh chóng quật khởi.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Thiên Cực Tông đệ tử tới

La Phàm tu vi đột phá Vô Đạo lục trọng, cũng không có tiếp tục lấy ra nguyên linh tinh tu luyện.

Mà là. . . Lấy ra một cây cường thể cường tráng huyết linh dược, ăn xong hạ xuống.

Tu vi nâng cao một bước, La Phàm thân thể cực hạn liền lại tăng lên một đoạn, cường hóa thân thể lực lượng mới là nhanh nhất tăng thực lực lên thủ đoạn.

Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư đối với La Phàm không có tiếp tục luyện hóa hấp thu nguyên linh tinh rất là kinh ngạc, lại cũng không có hỏi nhiều.

La Phàm tu vi càng cao, thân thể càng mạnh, đối với nguyên linh tinh hấp thu cũng tốt, linh dược hấp thu cũng thể, tốc độ đều tăng nhiều.

Hạ phẩm linh dược, La Phàm một canh giờ liền hấp thu một cây, một ngày hạ xuống, từ bỏ thời gian nghỉ ngơi, đủ hấp thu bảy tám gốc linh dược.

Tuy hạ phẩm linh dược đối với La Phàm thân thể hiệu quả đã không lớn, nhưng một ngày hấp thu bảy tám gốc, vẫn là nếu như La Phàm thân thể cường độ sâu sắc đề thăng.

La Phàm tại sơn mạch khu vực lang bạt một tháng, thu hoạch linh dược nhiều đến mấy trăm gốc, vөн vẹn là hạ phẩm linh dược, liền vượt qua 200 gốc trở lên.

Theo La Phàm tu vi càng cao, hạ phẩm linh dược đối với thân thể hiệu quả sẽ càng ngày càng nhỏ.

Bởi vậy, trong tay trung phẩm linh dược muốn lưu lại về sau sử dụng, thừa dịp hạ phẩm linh dược còn có chút hiệu quả, trước hấp thu hạ phẩm linh dược cường hóa thân thể.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua, La Phàm mỗi ngày đều muốn hấp thu bảy tám gốc hạ phẩm linh dược, tốc độ này để cho Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư thấy cực kỳ kinh tâm.

Lấy nhục thể của bọn hắn cường độ, một ngày tối đa có thể hấp thu một cây cường thể cường tráng huyết hạ phẩm linh dược, lại còn, hấp thu cái ba năm gốc, thân thể sẽ cường đại đến cực hạn, vô pháp tiếp tục đề thăng.

Bình thường Vô Đạo, thân thể cực hạn lực lượng so với nội lực chênh lệch khá xa, mà La Phàm tu luyện Cửu Cực Chân Kinh 'Thể chữ thiên', thân thể vô địch, hơn xa nội lực cường độ.

Chu Nguyên cùng Đoàn Lăng Hư, tự nhiên kinh ngạc La Phàm đối với linh dược hấp thu.

Mười ngày đi qua, quả nhiên, trên vách núi đá hình thành một khóa mới nguyên linh tinh.

Theo một đoàn vỏi rỗng xuất hiện, nguyên linh tinh bay vào vỏi rỗng, hóa thành một đầu nguyên khí sư tử.

Nguyên khí sư tử bị Đoàn Lăng Hư đánh chết, lấy được một khóa nguyên linh tinh.

Này mười ngày, La Phàm hấp thu trọn bảy mươi sáu khóa cường thể cường tráng huyết hạ phẩm linh dược, thân thể cường độ rốt cục lại cùng cô đến cực hạn.

La Phàm có thể cảm nhận được huyết nhục bên trong ản chứa sục sôi lực lượng, so với hắn tại Vô Đạo ngũ trọng đỉnh phong, thi triển Toái Không

Thương pháp đệ nhị trọng 'Toái nhạc' uy lực, cường đại hơn không chỉ gấp mười lần.

Dù cho hiện tại La Phàm đã là Võ Đạo lục trọng sơ kỳ, nội lực phóng đại, thi triển Toái Không Thương pháp đệ nhị trọng 'Toái nhạc' uy lực, cũng không như La Phàm thân thể lực lượng.

La Phàm thật dài thở ra một hơi, hiện tại thực lực của hắn, bằng thân thể lực lượng có thể nghiền ép Võ Đạo thất trọng đỉnh phong!

Có thực lực như vậy, ở trong Tiểu Thiên Thế Giới mới xem như không lo.

Cho dù là tao ngộ nhiều người vây công, La Phàm cũng không chỗ sợ.

Vệ Thiên Nhất vẫn còn ở, Thiên Cực Tông còn có hai cái Võ Đạo thất trọng sơ kỳ, lại còn còn có mấy trăm danh Võ Đạo ngũ trọng, lục trọng đệ tử!

La Phàm đánh bại Vệ Thiên Nhất về sau, trong nội tâm liền một mực không có chân chính an bình, bởi vì Thiên Cực Tông đệ tử người đồng thế mạnh, hội tụ cùng một chỗ thực lực mười phần khủng bố.

Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong La Phàm, không đủ để cùng chống lại.

Nhưng hiện tại . . . Dù cho Vệ Thiên Nhất triệu tập Thiên Cực Tông đệ tử đến đây vây công, La Phàm cũng may mắn không sợ.

La Phàm đối với Vệ Thiên Nhất hội triệu tập Thiên Cực Tông đệ tử đến đây vây công, không có phán đoán sai.

Nhưng La Phàm cũng không nghĩ tới, Vệ Thiên Nhất vậy mà để cho Vi Dịch Thủy, Cảnh Dương triệu tập Thiên Cực Tông đệ tử đồng thời, đối với Huyền Dương Tông đệ tử khác triển khai đồ sát.

Này hơn mười ngày trong thời gian, Tiểu Thiên Thế Giới bên trong một mảnh gió tanh mưa máu.

Tại Vi Dịch Thủy, Cảnh Dương dưới sự dẫn dắt, Thiên Cực Tông đệ tử một bên đem rồi rạc Thiên Cực Tông đệ tử đội ngũ hội tụ cùng một chỗ, một bên tại sơn mạch bên trong tìm kiếm Huyền Dương Tông đệ tử tiến hành đồ sát.

Ngắn ngủn nửa tháng, chừng trên trăm danh Huyền Dương Tông đệ tử, mất mạng Hoàng Tuyền.

Sơn mạch bên trong rất nhiều vị trí địa phương, đều rơi Huyền Dương Tông đệ tử máu tươi.

Nửa tháng,

Vi Dịch Thủy, Cảnh Dương triệu tập gần 400 danh Thiên Cực Tông đệ tử, sau đó đi ra sơn mạch, tiến nhập bãi sa mạc.

Mấy ngày, Vi Dịch Thủy, Cảnh Dương mang theo chúng Thiên Cực Tông đệ tử, đi tới Vệ Thiên Nhất vị trí.

Vệ Thiên Nhất đi qua hơn nửa tháng tu luyện, luyện hóa hấp thu sáu khóa nguyên linh ngày, tu vi từ lúc hai ngày trước, đã đề thăng đến Võ Đạo thất trọng trung kỳ.

Thấy Vi Dịch Thủy, Cảnh Dương mang đến gần 400 danh Thiên Cực Tông đệ tử, Vệ Thiên Nhất mục quang sáng ngời, thần sắc nhất thời trở nên ngoan lệ, khóe miệng nhếch lên tràn đầy sát cơ mỉm cười.

Tu vi đề thăng đến thất trọng trung kỳ, Vệ Thiên Nhất thực lực cũng tiểu tăng một cái bậc thang.

Cho dù La Phàm này nửa cái tháng sau thực lực cũng có chỗ đề thăng, Vệ Thiên Nhất tự tin, chính mình sẽ không thua La Phàm.

Cộng thêm gần đây 400 danh Thiên Cực Tông đệ tử tương trợ, cho dù La Phàm bên cạnh có Thanh Vân Tông Võ Đạo thất trọng đệ tử tương trợ, Vệ Thiên Nhất cũng có lòng tin giết cái mảnh giáp không để lại.

"Bọn họ còn không có rời đi bãi sa mạc, hắn là vẫn còn ở tòa đỉnh núi vị trí!"

"Đi . . . ! Lần này nhất định phải đem La Phàm băm thây vạn đoạn, nghiền thành tro bụi!"

"Bọn họ đạt được tất cả nguyên linh tinh, toàn bộ đều đem vì ta Thiên Cực Tông làm mai mối, ha ha ha. . . !"

Vệ Thiên Nhất vung tay lên, dẫn đầu về phía trước, sừng âm thanh cười to.

...

La Phàm đem thân thể lực lượng tăng lên tới cực hạn, bắt đầu luyện hóa hấp thu nguyên linh tinh.

Võ Đạo ngũ trọng, La Phàm luyện hóa hấp thu một khối nguyên linh tinh, cần mười ngày thời gian.

Tu vi đột phá Võ Đạo lục trọng, luyện hóa hấp thu nguyên linh tinh tốc độ, tăng lên gấp hai có thừa.

Vèn vèn ba ngày, La Phàm liền luyện hóa hấp thu một khóa nguyên linh tinh.

Một khóa nguyên linh tinh năng lượng, để cho La Phàm tu vi, từ mới vào lục trọng sơ kỳ, đề thăng đến lục trọng sơ kỳ đỉnh phong.

Theo cái tốc độ này, vèn vèn hai khóa nguyên linh tinh, là có thể để cho La Phàm tu vi đề thăng một cái tiểu cảnh giới, đạt tới lục trọng trung kỳ.

La Phàm lại lấy ra một khóa nguyên linh tinh, luyện hóa hấp thu, còn không có luyện hóa hoàn tất, vèn vèn một ngày sau, Vệ Thiên Nhất liền dẫn Thiên Cực Tông đệ tử, đến nơi này.

"La Phàm sư huynh, tới thật nhiều người."

"Có phải hay không là Thiên Cực Tông đệ tử?"

Thiên Cực Tông đệ tử cự ly nơi này còn rất xa cự ly, Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư liền phát hiện, kinh hô nói.

Gần 400 danh võ giả, đủ hướng nơi này chạy tới, thanh thế to lớn, tự nhiên là cách xa nhau khá xa liền bị phát hiện.

"Hắn là Thiên Cực Tông đệ tử, ta sớm biết Vệ Thiên Nhất sẽ không cam lòng!"

"Bất quá không cần kinh hoàng, thực lực của ta đã hơn xa ngày đó, Vệ Thiên Nhất lại đến, ta chém hắn dễ như trở bàn tay!"

La Phàm nói, hướng Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư đề xuống tay, để cho bọn họ lãnh tỉnh.

"La Phàm sư huynh, nhìn trận thế Thiên Cực Tông đệ tử tới vài trăm người đó! Chúng ta chỉ có ba người, thế đơn lực bạc a!"

"Đúng vậy a, song quyền nan địch tứ thủ, Mãnh Hổ khó khung đàn sói a, La Phàm sư huynh, chúng ta cẩn thận là hơn, tạm vách tường phong mang a!"

Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư cũng không có lãnh tỉnh, ngược lại lộ ra ý sợ hãi.

"Ha ha. . .!"

"Thiên Cực Tông đệ tử số lượng tuy nhiều, cũng bất quá là đám ô hợp, chia rẽ!"

"Chỉ cần đánh chết thủ lĩnh, tất làm chim thú chi tán, bỏ mạng mà chạy!"

"Các ngươi cứ việc an tâm, xem ta tại ngay trước chúng Thiên Cực Tông đệ tử mặt, chém giết Vệ Thiên Nhất!"

La Phàm khua tay nói, thần thái tự nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Các ngươi đều phải chết

Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư liếc nhau, thần sắc ngạc nhiên, không biết La Phàm tại sao tự tin, dám đối mặt mấy trăm danh Thiên Cực Tông đệ tử.

Tại hai người xem ra, cho dù La Phàm tu vi đột phá Võ Đạo lục trọng, thực lực tiến thêm một bước, so với thất trọng trung kỳ còn muốn thắng chỉ, nhưng là quyết không có thể nào là mấy trăm danh Thiên Cực Tông đệ tử đối thủ.

Đối phương, có Vệ Thiên Nhất bức này cường giả, đủ cùng La Phàm giao phong.

Lại có Vi Dịch Thủy, Cảnh Dương, chống lại hai người bọn họ.

Còn lại mấy trăm Thiên Cực Tông đệ tử, tu vi tại Võ Đạo lục trọng đỉnh phong khẳng định không ít, một loạt mà lên, đủ để đem ba người bọn họ loạn binh phân thủy, băm thành thịt nát.

Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư lúc này, rất muốn thừa dịp Thiên Cực Tông đệ tử còn không có vây kín đi lên, rời đi.

Nhưng La Phàm Tông chủ này đệ tử thân truyền không đi, bọn họ cũng không nên động, đành phải liều mình cùng quân tử, đem hi vọng đều ký thác vào La Phàm trên người.

"La Phàm sư huynh!"

"Người cũng đừng làm tính mạng của ta a!"

Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư nhìn nhìn La Phàm phía sau lưng, đều như thể trầm nghĩ.

Thiên Cực Tông đệ tử tại Vệ Thiên Nhất dưới sự dẫn dắt, tới rất nhanh.

Cũng không lâu lắm, mấy trăm danh Thiên Cực Tông đệ tử liền chạy tới La Phàm phía trước ngoài mấy chục thước, thành hình cung tán ra.

Một bên, là Thiên Cực Tông đệ tử, bên kia, là bãi sa mạc phần cuối, bao la bát ngát hư không!

La Phàm ba người, ở vào tuyệt cảnh, lên trời xuống đất đều không có lối đi.

Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư tung vì Vô Đạo thất trọng võ giả, nhưng nhìn nhìn một mảnh lớn Thiên Cực Tông đệ tử, trong lòng bàn tay đều không tự chủ được toát ra mồ hôi.

Chỉ có La Phàm, nhìn nhìn mấy trăm Thiên Cực Tông đệ tử, bình thần ung dung, thần sắc như thường.

"Ha ha ha ha... !"

"La Phàm, đối mặt ta mấy trăm Thiên Cực Tông đệ tử, người sợ bằng không... ?"

"Người không nghĩ tới sẽ có ngày hôm nay a, có phải hay không sợ tới mức nước tiểu đều chảy ra? Ha ha ha ha... !"

Vệ Thiên Nhất mục quang lạnh lùng chăm chú vào La Phàm trên người, cao giọng cười nói.

"Ha ha ha ha... !"

Mấy trăm Thiên Cực Tông đệ tử, tất cả đều cười to, trong tiếng cười tràn đầy trêu tức cùng giễu cợt ý tứ.

Mấy trăm võ giả, cùng kêu lên cười to, tiếng cười kia chấn động thiên tại động, địa tại dao động, thanh thế cực kỳ to lớn.

Này làm trong nội tâm vốn là đã sinh ý sợ hãi Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư lại càng là run lên, cũng nhịn không được tụt hậu nửa bước.

La Phàm đứng ở hai người phía trước, lại là bất động như núi, ánh mắt nhìn mấy trăm Thiên Cực Tông đệ tử, lộ ra một cổ ngạo khí.

"Ha ha ha ha... !"

La Phàm một tiếng cười to, tiếng cười kia tuy không bằng mấy trăm Thiên Cực Tông đệ tử vang dội, nhưng ẩn chứa một cỗ coi rẻ ý tứ.

"Vệ Thiên Nhất, lần trước người bị ta giết đến huyết nhuộm thương nhận, sợ chết khiếp, phí sức của chín trâu hai hổ, mới may mắn từ trong tay của ta đào thoát!"

"Người thật vất vả bảo trụ cái mạng nhỏ của người, không nhanh chóng rời đi Tiểu Thiên Thế Giới, lại vẫn dám xuất hiện ở trước mặt ta, người đây là muốn tự tìm chết sao?"

"Người không chỉ mình muốn tự tìm chết, còn mang theo mấy trăm Thiên Cực Tông đệ tử đến đây cùng chịu chết!"

"Người hẳn là muốn Thiên Cực Tông đệ tử máu tươi, nhuộm đỏ này mảnh đại địa?"

La Phàm mục quang bề ngễ mọi người, thần sắc bay lên tiêu sái, quát lớn.

Đối mặt mấy trăm Thiên Cực Tông đệ tử, như đối mặt mấy trăm đầu heo chó thông thường.

Này làm chúng Thiên Cực Tông đệ tử không khỏi sửng sốt, trong nội tâm đều hơi hơi chấn động.

Tình huống như thế nào?

Chúng ta người đông thế mạnh, còn có Vệ Thiên Nhất sư huynh ở chỗ này !

La Phàm đối Huyền Dương Tông đệ tử, bất quá ba người, thấy được chúng ta không phải là nên lạnh tâm sợ mất mặt, hồn phi phách tán sao?

Vì sao La Phàm lại không sợ chút nào, còn có như thế khí khái?

Rất nhiều Thiên Cực Tông đệ tử đều ngây ngẩn cả người, nhìn nhìn La Phàm mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư cũng bị La Phàm dùng khí thuyết phục, chịu La Phàm khí khái bị nhiễm, thần sắc trấn định rất nhiều.

Ngoại trừ Vi Dịch Thủy, Cảnh Dương hai người, còn lại Thiên Cực Tông đệ tử cũng không biết Vệ Thiên Nhất lúc trước cùng La Phàm giao thủ qua, mà lại đã bị thua.

Hiện tại La Phàm ngay trước chúng Thiên Cực Tông đệ tử mặt,

Vạch trần Vệ Thiên Nhất vết sẹo, làm Vệ Thiên Nhất mười phần tức giận.

"La Phàm, ngươi đừng vội càn rỡ!"

"Nếu không phải ta cầu thắng sót ruột, bị ngươi lừa, gì về phần bại ngươi?"

"Hiện nay ta tu vi nâng cao một bước, đạt tới thất trọng trung kỳ, thực lực tiến thêm!"

"Lại còn, còn có mấy trăm đồng môn đệ tử tương trợ, La Phàm, hôm nay chém giết ngươi, như tàn sát heo chó tai!"

Vệ Thiên Nhất vỗ bên hông bách bảo nang, một chuỗi thượng phẩm bảo kiếm bay ra, rơi vào trong tay, chỉ vào La Phàm quát lớn.

Nghe Vệ Thiên Nhất vừa nói như vậy, Thiên Cực Tông đệ tử lại lần nữa cười vang, thanh thế cường thịnh.

"La Phàm, Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư!"

"Các ngươi còn không biết a, hắc hắc...!"

"Những ngày này, chúng ta tại sơn mạch trong khu vực, thế nhưng là đánh chết không ít Huyền Dương Tông đệ tử!"

"Giết đi có bao nhiêu à? Một trăm? Hay là 200? Nhớ không rõ!"

"Dù sao ít nhất giết đi trên trăm là được, các ngươi Huyền Dương Tông đệ tử máu tươi, sớm đã nhuộm đỏ này mảnh đại địa!"

"Hiện tại... Giờ đến phiên các ngươi, ha ha ha ha...!"

Vi Dịch Thủy, Cảnh Dương hai người người một lời, ta một câu, ha ha cười nói.

La Phàm ba người nghe vậy, trong hai mắt nhất thời bốc cháy lên tức giận hỏa diễm.

Bọn họ tuyệt đối không có ngờ tới, đối phương vậy mà đem dao mổ đã sớm làm ăn hưởng nó Huyền Dương Tông của hắn đệ tử.

Này rõ ràng cho thấy có ý đồ sát!

La Phàm mặc dù giết qua Thiên Cực Tông đệ tử, nhưng là sự tình xuất có nguyên nhân, bởi vì đối phương muốn giết hắn, cho nên mới giết tới!

Thiên Cực Tông đệ tử số lượng đông đảo, La Phàm tuy thù hận Thiên Cực Tông, nhưng cũng không có đem mỗi một vị Thiên Cực Tông đệ tử đều coi là sinh tử cừu địch.

Nếu như Thiên Cực Tông đệ tử không đáng tại La Phàm trên tay, không chủ động trêu chọc La Phàm, La Phàm không có hứng thú đi giết hại bọn họ.

Nhưng mà...

Lúc này La Phàm nhưng trong lòng thì bốc lên vô tận sát ý!

La Phàm thân là Tông chủ đệ tử thân truyền, thân là tiền nhiệm Tiểu Thiên Thế Giới Huyền Dương Tông đệ tử tối cao thủ lĩnh, hắn có trách nhiệm bảo hộ mỗi một vị Huyền Dương Tông đệ tử.

Hiện tại, chỉ ít có hơn trăm danh Huyền Dương Tông đệ tử, đã chết tại Thiên Cực Tông đệ tử thủ hạ, La Phàm tự nhiên là sát ý sôi trào.

Hắn tràn ngập sát ý mục quang, hướng Thiên Cực Tông chúng đệ tử quét qua, sát cơ tất lộ.

"Các ngươi Thiên Cực Tông đệ tử, tự tay vì chính mình đào mở một tòa phần mộ!"

"Tất cả Thiên Cực Tông đệ tử, đều đem tiến nhập cái ngôi mộ này mộ, vĩnh viễn nằm ở chỗ này Tiểu Thiên Thế Giới!"

"Ta La Phàm... Lúc này thề, ta sẽ giết hết Tiểu Thiên Thế Giới này từng cái Thiên Cực Tông đệ tử!"

"Vệ Thiên Nhất, Vi Dịch Thủy, Cảnh Dương, ngươi, ngươi... Còn có ngươi ngươi ngươi, các ngươi toàn bộ đều phải chết!"

La Phàm vỗ bên hông bách bảo nang, thượng phẩm bảo thương bay ra, rơi vào trong tay, mũi thương hướng Thiên Cực Tông đệ tử nhất nhất đảo qua, lạnh giọng quát.

Trong thanh âm sát ý, làm cho người sờn tóc gáy.

Nhìn nhìn La Phàm hai mắt, rất nhiều Thiên Cực Tông đệ tử đều bản năng đánh một cái lạnh run.

La Phàm mặc dù không thích dễ giết戮, nhưng tuyệt không sợ hãi sát戮, cũng tuyệt không phản đối sát戮!

Làm sát戮 trở thành nhất định thủ đoạn, hẳn chỉ có lấy huyết còn huyết, ăn miếng trả miếng, giết hẳn cái Thi Sơn Huyết Hải, giết hẳn cái long trời lở đất.

"Khẩu khí thật lớn!"

"La Phàm, hôm nay sẽ là của ngươi chết ngày, ngươi có thể giết ta Thiên Cực Tông mấy người!"

"Ta Vệ Thiên Nhất, trước lấy ngươi mạng chó!"

Vệ Thiên Nhất nhất thời bộc phát ra kinh thiên kiếm thế, mũi kiếm chỉ phía xa La Phàm, quát lớn.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 122: Đánh chết Vệ Thiên Nhất

"Vệ Thiên Nhất, đi lên nhận lãnh cái chết!"

La Phàm mũi thương chỉ vào Vệ Thiên Nhất, quát lớn.

Nói xong, La Phàm bước nhanh về phía trước, đối mặt mấy trăm Thiên Cực Tông đệ tử, may mắn không sợ.

"Bày trận, lấy hẳn mạng chó!"

Vệ Thiên Nhất quát lạnh một tiếng, đồng dạng bước nhanh về phía trước.

Vệ Thiên Nhất sau lưng, nhất thời có mười tên Võ Đạo lục trọng đỉnh phong Thiên Cực Tông đệ tử, đi ra.

Mười người này trong tay đều cầm lấy trung phẩm hay là thượng phẩm bảo kiếm, lấy Kỳ Môn số lượng đứng thẳng, cấu thành một cái kiếm trận.

Thiên Cực Tông kiếm đạo hưng thịnh, có nhiều kiếm thuật điển tịch, trong môn đệ tử hơn phân nửa đều tu kiếm thuật, trong đó liền có kiếm trận chi thuật.

'Thập phương Quy Nguyên kiếm trận' là Thiên Cực Tông đệ tử thường tu một loại kiếm trận chi thuật.

Tuy Võ Đạo lục trọng cùng thất trọng, thực lực có chênh lệch cực lớn, nhưng mười cái Võ Đạo lục trọng đỉnh phong đệ tử cấu thành 'Thập phương Quy Nguyên kiếm trận', lại là có thể vượt cấp chém giết thất trọng sơ kỳ.

Cho dù là Võ Đạo thất trọng trung kỳ, đối mặt trận này đều được lui lại xa xa.

Vệ Thiên Nhất bản thân là Võ Đạo thất trọng trung kỳ tu vi, lại còn thực lực mạnh, hùng quan cùng giai.

Có mười vị Võ Đạo lục trọng đỉnh phong Thiên Cực Tông đệ tử cấu thành 'Thập phương Quy Nguyên kiếm trận' tương trợ, chẳng khác nào nhiều một cái Võ Đạo thất trọng trung kỳ tương trợ.

Mặc dù La Phàm cùng hơn nửa tháng trước so sánh, tu vi đột phá Võ Đạo lục trọng, thực lực khẳng định cũng tăng lên không ít, nhưng Vệ Thiên Nhất còn là có thêm rất đủ lòng tin, có thể đánh chết La Phàm.

Lui một vạn bước giằng, mặc dù La Phàm thực lực đề thăng, vượt quá tưởng tượng của hắn, bằng hắn Vệ Thiên Nhất cộng thêm thập phương Quy

Nguyên kiếm trận cũng khó giết tới, Thiên Cực Tông còn có mấy trăm đệ tử.

Một loạt mà lên, một người một chút, liền có thể đem La Phàm băm thành thịt nát.

Có mười vị Võ Đạo lục trọng đỉnh phong võ giả cấu thành 'Thập phương Quy Nguyên kiếm trận' ở hậu phương áp trận, Vệ Thiên Nhất lực lượng mười phần, dẫn đầu hướng La Phàm giết đi đi qua.

Trường Hà Lạc Nhật!

Vệ Thiên Nhất xuất thủ, chính là nhất thức tuyệt sát kiếm chiêu.

Chỉ thấy Vệ Thiên Nhất nhảy lên, thân thể trong chớp mắt nổ bắn ra về phía trước, nhân kiếm hợp nhất.

Sắc bén kiếm thể trong chớp mắt dung nhập bảo kiếm bên trong, bộc phát ra kinh thiên động địa một kiếm.

Óng ánh kiếm quang giống như một đạo thiểm điện xẹt qua hư không, hư không khí lưu cấp tốc hướng hai bên thối lui, hình thành mảnh liệt đến tận cùng khí nhận gọn sóng, giống như thiên ngoại lưu tinh từ trên trời giáng xuống.

Tu vi đạt tới Võ Đạo thất trọng trung kỳ, Vệ Thiên Nhất thực lực xác thực nâng cao một bước, vừa ra tay liền không giống bình thường.

Chu Nguyên, trên mặt của Đoàn Lăng Hư đều lộ ra nghiêm trọng vẻ.

Bọn họ thân là Võ Đạo thất trọng sơ kỳ, nhưng đối mặt Vệ Thiên Nhất một kiếm này, thậm chí có loại hẳn phải chết uy hiếp cảm giác, có thể thấy một kiếm này uy lực chỉ đáng sợ.

Hai người có tự mình hiểu lấy, đối mặt Vệ Thiên Nhất một kiếm này, tuyệt đối là không chết liền trọng thương kết cục.

Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư mục quang, không hẹn mà cùng tập trung vào La Phàm.

La Phàm đối mặt như thể nhất thương, nên như thế nào ứng đối?

Thiên Cực Tông các đệ tử, mục quang cũng tập trung vào La Phàm, từng cái một khóe môi nhếch lên cười lạnh.

Ngoại trừ Vi Dịch Thủy, Cảnh Dương, nó Thiên Cực Tông của hắn đệ tử đều không có thấy tận mắt chứng nhận La Phàm cùng Vệ Thiên Nhất lúc trước trận chiến ấy.

Dưới cái nhìn của bọn họ, La Phàm chỉ là Võ Đạo lục trọng sơ kỳ tu vi mà thôi, lợi hại hơn nữa lại có thể lợi hại đi nơi nào?

Mà Vệ Thiên Nhất một kiếm này, lại là đáng sợ tới cực điểm!

Tại chúng Thiên Cực Tông đệ tử xem ra, La Phàm tuyệt không phải Vệ Thiên Nhất chỉ địch, tiếp không được này đáng sợ một kiếm!

Bánh ——

Đúng lúc này, trong lúc bất chợt một tiếng bạo vang, đại địa chấn động mạnh.

Chỉ thấy La Phàm một cước đạp đất, dưới chân mặt đất vậy mà trong chớp mắt nổ bễ ra, La Phàm thân thể nhưng lại như là đồng nhất phát pháo đạn nổ bắn ra về phía trước.

Sau đó, trong tay thượng phẩm bảo thương, thẳng tắp về phía trước một đâm.

Không có cái gì tinh diệu chiêu thức!

Cũng không có cái gì nội lực vận chuyển!

La Phàm một phát này, chỉ là đơn thuần thân thể lực lượng, nhưng bạo phát uy lực lại là nghe rợn cả người.

Bảo thương đâm ra, hư không đều hơi bị chấn động, nhất thời đâm ra một cái đại lỗ thủng.

La Phàm tốc độ giống như tia chớp,

Bảo thương đâm ra tốc độ nhanh hơn.

Mọi người vì La Phàm một cước kia đạp đất chấn hướng thanh mà thần phục, mũi thương đã cùng Vệ Thiên Nhất mũi kiếm đối với đâm vào một chỗ.

Oanh ——

Một tiếng chấn thiên bạo vang, khủng bố khí kinh trùng kích cùng một chỗ, giống như khóa tạc đạn nổ bùng.

Trong chớp mắt, khí kinh giống như đạo mây hoàn, hướng bốn phương tám hướng trùng kích mà đi.

Một kích này va chạm, Vệ Thiên Nhất trong tay bảo kiếm trong chớp mắt uốn lượn, kiếm thế tựa như đông tuyết Ngô Xuân dương, cấp tốc tán loạn.

Một chiêu này 'Trường Hà Lạc Nhật', cuối cùng là không thể rơi xuống đi, bị La Phàm một phát này liền oanh được dừng lại ở giữa không trung.

Vệ Thiên Nhất thần sắc trong chớp mắt hóa thành kinh khủng, bảo thương theo thân kiếm truyền đi mà đến lực lượng, cực kỳ khủng bố, làm Vệ Thiên Nhất như bị trọng kích, toàn bộ thân hình chấn động mạnh.

Làm bảo kiếm sụp đổ thẳng một sát na kia, Vệ Thiên Nhất 'Phốc' một tiếng phun ra một đạo thật dài máu tươi, thân thể hướng phía sau bắn tới.

Nhảy mất, Vệ Thiên Nhất liền trên không trung đẩy lui gần 20m, sắc mặt vô cùng trắng xám, trong mắt cực kỳ kinh hãi, giống như gặp quỷ rồi thông thường.

Vệ Thiên Nhất khóe miệng, treo vết máu, hần cảm giác lực phủ ngũ tạng cũng không có so với đau nhức kịch liệt, đều đã vỡ nứt ra, nhận lấy trọng thương.

Hơn nửa tháng trước, hần còn cùng La Phàm chiến đấu kịch liệt hơn hai trăm chiêu bất phân thắng bại, thắng đến 300 chiêu, mới bởi vì thể lực bất lực mà bại nửa chiêu.

Hiện tại, tu vi của hần đề thăng đến thất trọng trung kỳ, thực lực tiến thêm một bước, lần nữa đối mặt La Phàm, vậy mà liền La Phàm một chiêu đều ngăn cản không nổi, liền trọng thương đại bại, này làm Vệ Thiên Nhất khó có thể tin.

Kết quả này, vượt ra Vệ Thiên Nhất dự kiến.

Đồng dạng, cũng vượt quá tất cả Thiên Cực Tông đệ tử dự kiến!

Thậm chí, liền ngay cả Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư hai người, đều trầm lớn hai mắt, há to miệng, trợn mắt há hốc mồm.

Bọn họ mỗi ngày cùng La Phàm sống chung một chỗ, cũng tuyệt đối không có lòng trước đến, La Phàm thực lực vậy mà đã đã cường đại đến tình trạng như thế.

La Phàm nhất thương trọng thương Vệ Thiên Nhất, bản thân lại là một chút việc cũng không có.

Chỉ thấy hần lúc rơi xuống đất hai chân đập một cái, mặt đất lại là một tiếng nổ vang, bị trực tiếp giẫm bạo, La Phàm thân thể trong chớp mắt đạn nhảy dựng lên.

"Đều chết cho ta!"

La Phàm hét lớn một tiếng, thân thể nhảy lên nẩy trượng cao, hai tay cầm bảo thương mãnh liệt đánh xuống.

Vệ Thiên Nhất bị đẩy lui, mới vừa vọt rơi xuống đất, thấy La Phàm cũng đã đánh tới, cả kinh run sợ gan phá, vội vàng hoảng sợ nói: "Nhanh ngăn trở!"

Cầu thành 'Thập phương Quy Nguyên kiếm trận' mười vị Thiên Cực Tông đệ tử, đồng thời xuất kiếm, dực vọng ngăn lại La Phàm một phát này.

Oanh ——

Một tiếng chấn thiên bạo vang, mười người toàn bộ đều miệng phun máu tươi bạo lui.

Mười chuôi bảo kiếm, trung phẩm bảo kiếm trực tiếp hóa thành hai đoạn, thượng phẩm bảo kiếm cũng rời tay mà bay.

La Phàm nhất thương phá trận, cùng Vệ Thiên Nhất trong đó không còn cách trở.

"Vệ Thiên Nhất, ai còn có thể cứu người?"

La Phàm hét lớn một tiếng, hai mắt trừng, sát cơ mãnh liệt khóa chặt Vệ Thiên Nhất.

Trong khi nói chuyện, La Phàm cũng đã mũi chân chia xuống đất, nổ bắn ra về phía trước, nhất thương đâm ra.

Tiếng nói rơi, bảo thương đã đâm đến trước mặt Vệ Thiên Nhất.

Vệ Thiên Nhất hồn phi phách tán, vội vàng huy kiếm ngăn chặn.

Nhưng mà, Vệ Thiên Nhất trọng thương, thực lực giảm lớn.

Vén vén là bảo thương tạo thành khí kinh nhận mang, trùng kích tại trên thân kiếm liền làm bảo kiếm chấn động mạnh.

Làm mũi thương đánh vào thân kiếm, bảo kiếm trong chớp mắt bị chấn khai.

Sau đó mũi thương trong chớp mắt đâm vào Vệ Thiên Nhất lồng ngực.

Bành ——

Một tiếng bạo vang, thân thể của Vệ Thiên Nhất không chịu nổi một phát này lực lượng, trực tiếp bùng nổ, chia năm xẻ bảy.

Bị chết không thể chết lại!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Lấy 1 kích chúng

Vệ Thiên Nhất chết, làm Thiên Cực Tông đệ tử không khỏi khiếp sợ.

Nhìn nhìn La Phàm, trong ánh mắt đều để lộ ra vẻ hoảng sợ.

Vệ Thiên Nhất là Tiểu Thiên Thế Giới bên trong Thiên Cực Tông đệ tử thủ lĩnh, thực lực cũng thập phần cường đại, là Thiên Cực Tông trong hàng đệ tử, không hề có tranh luận đệ nhất.

Nhưng mà, Vệ Thiên Nhất lúc này, lại là tại trước mắt bao người bị La Phàm nhất thương đánh chết, liền toàn thân đều không còn xuống.

Một màn này đối với Thiên Cực Tông đệ tử tạo thành rung động quá cường liệt, nhìn nhìn La Phàm, trong nội tâm bản năng tuôn ra sợ hãi cảm giác.

Một ít nhất gan, hai chân run lên.

Thậm chí, vậy mà liên tục lui bước, muốn chạy trốn.

Nếu là mấy trăm Thiên Cực Tông đệ tử đồng tâm hiệp lực, liền chết vừa chết, cho dù La Phàm có Võ Đạo bát trọng thực lực, cũng không cách nào một người chiến mấy trăm.

Có Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư tương trợ, đồng dạng không được.

Tại mấy trăm Thiên Cực Tông đệ tử trước mặt, Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư thực lực, gần như có thể bỏ qua bất kể.

Thế nhưng... La Phàm không sợ mấy trăm Thiên Cực Tông đệ tử!

Từng cái Thiên Cực Tông đệ tử, đều là nhân tâm thịt dài, mà không phải vô tình máy móc.

Bọn họ sẽ sợ, hội sợ hãi, bọn họ cũng không muốn chết!

Đây là nhân chi thường tình.

La Phàm đoán chắc, nếu như ngay trước Thiên Cực Tông đệ tử mặt đánh chết Vệ Thiên Nhất, một chút liền có thể đánh tan Thiên Cực Tông đệ tử chiến ý.

Liền Vệ Thiên Nhất đối mặt La Phàm đều là chỉ còn đường chết, Thiên Cực Tông đệ tử khác, ai còn dám cùng La Phàm chống lại?

Không có người nào!

Cho dù là Vi Dịch Thủy, Cảnh Dương hai cái Võ Đạo thất trọng, nhìn nhìn La Phàm đều trong nội tâm kinh hãi.

Làm La Phàm đánh chết Vệ Thiên Nhất, tràn ngập sát ý mục quang rơi vào Vi Dịch Thủy, Cảnh Dương trên thân hai người, hai người lại càng là hồn kinh sợ gan tang.

Rất hiển nhiên, La Phàm kế tiếp đánh chết mục tiêu, chính là hai người bọn họ bên trong một cái!

"Mọi người không nên kinh hoảng! La Phàm cường thịnh trở lại, cũng chỉ là một người, vô pháp cùng chúng ta chống lại!"

"Chúng ta người đông thế mạnh, chỉ cần chúng ta đồng tâm hiệp lực, toàn lực đánh một trận, định có thể đem La Phàm giết chết!"

Vì Dịch Thủy, Cảnh Dương hai người đồng thời quát to lên.

Lời vừa ra khỏi miệng, hai người liếc nhau một cái, không hẹn mà cùng hướng phía sau thối lui.

Hai người rất giao hoạt, mặc dù gọi được nhiệt huyết sôi trào, nhưng trong lòng biết, mặc dù mấy trăm Thiên Cực Tông đệ tử tề tâm hợp lực, hung hãn không sợ chết đánh một trận, cũng phải liều chết một nhóm người mới có thể đánh chết La Phàm.

Lúc này, ai trước xông lên cùng La Phàm đánh một trận, người đó là pháo hôi, ai sẽ cái thứ nhất chết.

Vì Dịch Thủy, Cảnh Dương, hiển nhiên cũng không nguyện làm chịu chết pháo hôi, cho nên hô về hô, lui cũng lui nhanh hơn.

Thiên Cực Tông đệ tử, gần tới bốn trăm người, không phải là mỗi cái đều khôn khéo, lại còn cũng có một ít nhiệt huyết hạng người.

Nghe xong Vì Dịch Thủy, lời của Cảnh Dương, nhất thời liền có hơn ba mươi cái Thiên Cực Tông đệ tử hai mắt đỏ lên hướng La Phàm lao đến.

"Giết a ——!"

"Liều mạng với người!"

"Vị Vệ Thiên Nhất sư huynh báo thù!"

...

Xông lên Thiên Cực Tông đệ tử, bị nhiệt huyết làm cho hôn mê đầu óc, từng cái một the thé hô to lấy.

La Phàm hừ lạnh một tiếng, bàn chân đạp một cái mặt đất, một tiếng vang dội, thân thể nhất thời giống như phát pháo đạn về phía trước.

Ô ——

La Phàm nhất thương quét ngang, vền vền là sắc bén khí kinh, liền đem phía trước Thiên Cực Tông đệ tử quét ra một mảnh lớn.

Một ít tu vi tại Võ Đạo ngũ trọng Thiên Cực Tông đệ tử, trên người nhất thời phun tung toé xuất máu tươi.

Võ Đạo ngũ trọng lực phòng ngự quá thấp, La Phàm bảo thương quét ra sắc bén khí kinh, liền có thể đem bọn họ trọng thương.

Cho dù là Võ Đạo lục trọng võ giả, cũng bị kia sắc bén khí kinh cắt vỡ quần áo, cắt vỡ da thịt, máu tươi chậm rãi chảy ra.

La Phàm mặc kệ trọng thương ngã xuống đất Thiên Cực Tông đệ tử, xông thẳng về phía trước, mục tiêu khóa chặt vì Cảnh Dương!

Bắt người trước hết phải bắt ngựa, bắt giặc trước bắt vua!

Vệ Thiên Nhất sau khi chết, Thiên Cực Tông trong hàng đệ tử liền lấy Vì Dịch Thủy, Cảnh Dương hai cái Võ Đạo thất trọng sơ kỳ tới cao.

Hai người này tuy sợ chết, nhưng nếu là trốn ở Thiên Cực Tông trong hàng đệ tử miệng thì hiệu lệnh,

Để cho cái khác Thiên Cực Tông đệ tử vây giết La Phàm, không chừng liền có Thiên Cực Tông đệ tử nghe lời, liều mình đối với bác.

Rốt cuộc, trong nội tâm sợ hãi đồng thời cũng sẽ phản nộ, thời điểm này có người châm ngòi thổi gió, rất dễ dàng kích thích máu của bọn họ hấn tính.

Cho nên, không thể để cho Vì Dịch Thủy, Cảnh Dương hai người tại nơi này ra lệnh, La Phàm đem hai người trở thành hàng đầu đánh chết mục tiêu.

Cảnh Dương cự ly La Phàm gần, La Phàm liền trước hết giết Cảnh Dương!

"Sát!"

"Sát!"

Hai đạo tiếng giết, mãnh liệt uống lên.

Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư cũng đã giết đi lên.

La Phàm đánh chết Vệ Thiên Nhất, sâu sắc đã kích Thiên Cực Tông đệ tử chiến ý, nhưng để cho Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư chiến ý tăng nhiều, phấn khởi lên.

Thấy La Phàm xông về phía Thiên Cực Tông trong hàng đệ tử, hai người tự nhiên cũng không cam chịu rút lại phía sau, giết đi đi lên.

Vội tư cách là Võ Đạo thất trọng võ giả, đối mặt thất trọng phía dưới võ giả có nghiền ép thế thực lực.

Hai người vừa ra tay, những cái kia ngã xuống đất trọng thương Thiên Cực Tông đệ tử, từng cái một bị bắt cắt sinh mệnh, máu tươi rơi trên đất.

Từng cái một Thiên Cực Tông đệ tử chết, làm còn sống Thiên Cực Tông các đệ tử, kinh hãi lạnh mình.

Lúc này, Vi Dịch Thủy, Cảnh Dương nếu là cũng hung hãn không sợ chết hướng La Phàm ba người xung phong liều chết, có lẽ có thể kích thích Thiên Cực Tông cùng chung mối thù.

Đáng tiếc...

Vi Dịch Thủy, Cảnh Dương cũng không muốn làm kia cái lấy từ vong kích thích cái khác Thiên Cực Tông đệ tử cùng chung mối thù không sợ người.

Bọn họ thật vất vả ở trong Tiểu Thiên Thế Giới tu vi đề thăng đến Võ Đạo thất trọng, đi vào Võ Đạo Tông sư hàng ngũ, còn muốn ngày sau qua chút phong quang, kia nguyện rõ ràng chỉ hân phải chết còn cùng La Phàm đánh một trận.

Cho nên, làm La Phàm hướng Cảnh Dương xung phong liều chết mà đến, Cảnh Dương không cần nghĩ ngợi, quay người liền bỏ chạy.

Vi Dịch Thủy cách Cảnh Dương cũng không xa, sợ Cảnh Dương vừa trốn, La Phàm liền đem đánh chết mục tiêu cái thành hân, rất quyết đoán cũng quay người liền bỏ chạy.

Hiện tại, Vi Dịch Thủy, Cảnh Dương hai người chính là chúng Thiên Cực Tông đệ tử tám gương.

Hai Võ Đạo này thất trọng cũng chạy trốn, còn lại Thiên Cực Tông đệ tử đã sớm hồn kinh sợ gan tang, đâu còn không hề chạy trốn chi lý?

Nhất thời, mấy trăm Thiên Cực Tông đệ tử, một loạt mà tán, đều bỏ mạng mà chạy.

Sợ thoát được chậm, liền biến thành La Phàm, Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư ba người thủ hạ vong hồn.

Chúng Thiên Cực Tông đệ tử vừa trốn, vừa rồi huyết hồng suy nghĩ xung phong liều chết đi lên Thiên Cực Tông đệ tử, nhất thời liền hóa thành đũa tre bị vứt bỏ, không ai để ý tới sống chết của bọn hân.

La Phàm cũng không để ý đến, ánh mắt của hân tập trung vào Cảnh Dương, bàn chân mãnh liệt đạp đất, thân thể trong chớp mắt phóng lên trời, nhảy lên mấy trượng tới cao, nháy mắt xẹt qua thiên không hơn hai mươi mét, thẳng hướng Cảnh Dương.

Về phần đằng sau Thiên Cực Tông đệ tử, lưu cho Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư đối phó dư xài.

La Phàm từ trên trời giáng xuống, hai tay cầm bảo thương mãnh liệt chém dọc hạ xuống.

Một phát này uy lực quá đáng sợ, bỏ ra khí kinh nhận mạng, kích xạ xuất hơn hai mươi mét, trong chớp mắt bỏ đến mặt đất.

Thiên Cực Tông đệ tử vội vàng né tránh, tốc độ chậm hơi chậm bị khí kinh đánh trúng, nhất thời da tróc thịt bong, thân thể bắn tới.

Khí kinh rơi trên mặt đất, bỏ ra một đạo thật sâu khe nứt, một mực rạn nứt về phía trước.

Đang tại cấp tốc chạy trốn Cảnh Dương trong nội tâm chấn động, cảm giác phía sau lưng mát lạnh, một cổ sắc bén khí tức mãnh liệt đánh úp lại, thần sắc kinh hãi.

Cảnh Dương vội vàng hướng bên cạnh một cái cuộn cuộn, tránh khỏi từ thiên không đánh rớt khí kinh nhận mạng.

Lúc này, La Phàm rơi xuống đất, mũi chân chạm trên mặt đất một cái, thân thể thẳng tắp nổ bắn ra về phía trước, trong tay bảo thương mãnh liệt đâm về phía trước.

Nháy mắt, liền giết tới Cảnh Dương sau lưng.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 124: Giết hấn cái Thi Sơn Huyết Hải

Cảnh Dương thần sắc hoảng hốt.

La Phàm tốc độ quá nhanh, vậy mà trong thời gian ngắn như vậy liền giết đến phía sau hấn, vượt quá Cảnh Dương dự kiến.

Đối mặt La Phàm sát chiêu, cảnh * bản không dám cùng chống lại, trong nội tâm chỉ có một ý niệm trong đầu —— chạy trốn!

Cảnh Dương bước chân liền đạp, tốc độ bạo phát đến cực hạn, hướng bên cạnh phóng đi.

Cảnh Dương tốc độ phản ứng rất nhanh, La Phàm nhanh hơn!

La Phàm mục quang gắt gao tập trung vào Cảnh Dương, đâm ra mũi thương theo thân thể của Cảnh Dương di động mà dò đi phương hướng.

Cảnh Dương cuối cùng là không thể trốn tránh qua một phát này!

Trong nháy mắt, mũi thương liền đâm vào thân thể của Cảnh Dương, phía sau lưng đâm vào, trước ngực lộ ra.

Bành ——

Một tiếng bạo vang!

Liền ngay cả thân thể của Vệ Thiên Nhất đều không chịu nổi La Phàm bảo thương bên trong lực lượng trùng kích, Cảnh Dương chỉ là thất trọng sơ kỳ, tự nhiên càng không thể.

Bạo vang, thân thể của Cảnh Dương chia năm xẻ bảy, máu tươi bắn tung toé bát phương, chết không toàn thây.

Cảnh Dương chết, lại càng là làm Thiên Cực Tông đệ tử can đảm đều nứt, hồn kinh sợ gan tang, chỉ hận chính mình ít sinh ra hai cái lui, từng cái một chạy vội mà chạy.

Nhất là Vi Dịch Thủy, nhất sợ hãi.

Cảnh Dương vừa chết, La Phàm mục tiêu kế tiếp chính là hấn, hấn đã cảm nhận được La Phàm kia lăng lệ mà tràn ngập sát cơ mục quang.

Đại địa chấn động, La Phàm thân thể giống như phát pháo đạn, hướng Vi Dịch Thủy nổ bắn ra mà đến, trong tay bảo thương chỉ, ven đường Thiên Cực Tông đệ tử từng cái một bị đánh bay, đã chết mất mạng.

La Phàm thân thể lực lượng quá kinh khủng, tại thất trọng phía dưới vỡ giả trước mặt, tựa như hình người sắt lục máy móc.

Hấn đi tới chỗ nào, đầu Thiên Cực Tông đệ tử tự liên tiếp bị mất mạng, huyết nhục văng tung tóe.

La Phàm toàn lực chạy vội, nháy mắt liền lao ra mười trượng, so với Vi Dịch Thủy tốc độ nhanh hơn rất nhiều, hai người cự ly cấp tốc tới gần.

Cảm nhận được kia sắc bén thương thế như bài sơn đảo hải nấp áp mà đến, Vi Dịch Thủy toàn thân lông tơ đều dựng lên, phía sau lưng không tự chủ được toát ra một tầng mồ hôi lạnh.

Vi Dịch Thủy trong nội tâm sợ hãi vô cùng, lại còn mười phần hồi hận!

Hiện tại hấn mới biết được, đi cố ý đồ sát Huyền Dương Tông đệ tử, là bức nào quyết định ngu xuẩn.

Nếu là trên tay hấn không có nhiệm Huyền Dương Tông đệ tử máu tươi, La Phàm sẽ không như vậy ra sức đuổi giết hấn.

La Phàm nói không sai, bọn họ đối với Huyền Dương Tông đệ tử đồ sát, chính là tự tay vì chính mình khai thác một cái phần mộ, một cái đủ để đem bọn họ tất cả mọi người mai táng phần mộ.

Bén nhọn phá tiếng vang từ sau phương truyền đến!

Không phải do Vi Dịch Thủy suy nghĩ nhiều, La Phàm đã truy đuổi đến, sát chiêu đã công tới.

Này làm Vi Dịch Thủy trong ánh mắt, lộ ra vẻ tuyệt vọng!

"Không chiến đều chết, chiến tất có sinh!"

Vi Dịch Thủy rống to một tiếng, ở trước mặt lâm tuyệt vọng, hấn mới minh bạch đối mặt La Phàm chạy trốn là tối quyết định ngu xuẩn.

Rống to, Vi Dịch Thủy quay người, phản hướng La Phàm công tới, trong tay bảo kiếm tách ra óng ánh vàng sáng, bỏ ra một đạo kiếm mang.

Kiểm mang bị La Phàm một kích mà bại, mũi thương xuyên qua khí lưu, trong chớp mắt giết tới trước mặt Vi Dịch Thủy, cùng hắc bảo kiếm trong tay đụng vào nhau.

Keng ——

Một tiếng bạo vang, Vi Dịch Thủy bảo kiếm rời tay mà bay.

Phốc ——

Vi Dịch Thủy nhất thời miệng phun máu tươi, thân thể giống như cái phá bao nổ hướng phía sau bắn tới, nhận lấy trí mạng trọng thương.

Vi Dịch Thủy rống to một tiếng, hấp dẫn rất nhiều Thiên Cực Tông đệ tử chú ý, mục quang đều nhìn lại.

Không chiến đều chết, chiến tất có sinh!

Lời này đích thực là khơi dậy bộ phận Thiên Cực Tông đệ tử tâm huyết, muốn cùng La Phàm liều cái người chết ta sống.

Thế nhưng..

Vi Dịch Thủy lời này nói đã quá muộn!

Trước mặt mọi người Thiên Cực Tông đệ tử nhìn qua, vừa hay nhìn thấy Vi Dịch Thủy bị La Phàm nhất thương trọng thương đánh bay hình ảnh.

Kia vừa mới bay lên chiến ý, bị một phát này đánh trúng không còn sót lại chút gì.

"Chết ——!"

La Phàm quát lạnh một tiếng, thân thể tiếp tục nổ bắn ra về phía trước, hai tay cầm thượng phẩm bảo thương mãnh liệt vừa bỏ.

Sắc bén khí kinh duệ mang đem trên không trung khí lưu trong chớp mắt đánh thành hai nửa.

Vi Dịch Thủy người bị thương nặng, đâu còn có thể cùng La Phàm chống lại, bị một phát này bỏ vừa vụn.

Oanh ——

Thân thể của Vi Dịch Thủy bị oanh được chia năm xẻ bảy, đại địa bị đánh ra một cái hố sâu.

Sắc bén khí mang một mực hướng tiền phương bắn tới, tại mặt đất bỏ ra một đạo thật dài khe nứt.

Dọc theo khe nứt này thẳng tắp Thiên Cực Tông đệ tử toàn bộ người ngã ngựa đổ, máu tươi làm ăn vãi đầy mặt đất.

Phụ cận, có mấy danh Thiên Cực Tông đệ tử chịu lời của Vi Dịch Thủy nhận thấy nhuộm, thân sắc mãnh liệt, một bộ liều mạng bộ dáng, đồng thời thi triển sát chiêu hướng La Phàm công qua.

La Phàm nhất thương quét ngang.

Bén nhọn tiếng rít trong chớp mắt truyền đi bát phương.

Keng keng keng keng...

Một hồi bạo vang, binh khí đã đoạn trên đất, máu tươi bắn tung toé bốn phương, mấy vị Thiên Cực Tông đệ tử toàn bộ nhuộm máu trở ra.

Bị thương nặng nhất, bị La Phàm một phát này quét ngang đã bị đánh hai đoạn.

Này làm những cái kia trong nội tâm ngo ngoe muốn thử Thiên Cực Tông đệ tử, nhất thời đập tắt ý nghĩ này.

Bọn họ đã bị dọa bể mật, dưới cái nhìn của bọn họ, xông lên đánh một trận hắc phải chết, chạy trốn còn có hy vọng sống sót.

Mấy trăm Thiên Cực Tông đệ tử, tứ tán mà chạy, La Phàm mặc dù lợi hại, cũng chỉ có một người, trợ thủ cũng chỉ có hai cái.

Cho dù La Phàm ba người có ba đầu sáu tay, cũng không có khả năng đem mấy trăm Thiên Cực Tông đệ tử đều giết đi.

Cho nên, đào tẩu đích thực là có hy vọng sống sót, lại còn hi vọng rất lớn.

Vi Dịch Thủy sau khi chết, Thiên Cực Tông đệ tử triệt để không có chống cự, từng cái một chen lẫn, chỉ lo chạy trốn.

La Phàm, Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư ba người, một đường truy sát.

Thiên Cực Tông đệ tử chọn trước nổi lên sát lục ngọn nguồn, Huyền Dương Tông đã có hơn trăm đệ tử mất mạng Hoàng Tuyền, hai tông đệ tử chiến đấu, đã là không chết không thôi cục diện, sẽ không bởi vì Thiên Cực Tông mấy cái thủ lĩnh đệ tử chết mà chấm dứt.

La Phàm ba người truy sát hơn mười dặm, Thiên Cực Tông đệ tử quân lính tan rã, tứ tán mà chạy, một trận chiến này chừng hơn trăm người mất mạng Hoàng Tuyền.

Trong tầm mắt cái cuối cùng Thiên Cực Tông đệ tử chết, La Phàm ba người đình chỉ truy sát.

Ba người trên người, đều lấy dính Thiên Cực Tông đệ tử vết máu, nhìn qua rất là huyết tinh, nhưng thần sắc của bọn hắn cương nghị rất nhiều.

Huyền Dương Tông đệ tử chết đi số lượng, so với Thiên Cực Tông đệ tử chỉ nhiều không ít, bọn họ không có tư cách bởi vì điểm này huyết tinh mà sinh từ mềm chi tâm.

Thiên Cực Tông đệ tử nâng lên trận này sát lục cuộc chiến, chỉ cần Tiểu Thiên Thế Giới bên trong Thiên Cực Tông đệ tử không có chết quang, trận này sát lục cuộc chiến liền không tính chấm dứt.

La Phàm ba người còn phải tiếp tục hóa thân Huyết Thủ Tu La, tiếp tục chiến đấu.

"La Phàm sư huynh, người phán đoán quả nhiên không sai, đánh chết Thiên Cực Tông đệ tử thủ lĩnh, thật sự của bọn hắn là từng người bỏ mạng, tứ tán mà chạy, một chút ngăn cản lực cũng không có!"

"Những Thiên Cực Tông này đệ tử, trên tay đều lấy dính ta Huyền Dương Tông đệ tử tánh mạng, La Phàm sư huynh, việc này còn không coi xong a?"

Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư hướng La Phàm tới gần qua, nói.

"Đương nhiên còn chưa xong!"

"Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư, hai người các ngươi phản trở về núi mạch khu vực, tìm kiếm bốn tông đệ tử khác!"

"Các ngươi đem bốn tông đệ tử đều triệu tập cùng một chỗ, gặp được Thiên Cực Tông đệ tử, giết không tha!"

"Ta trực tiếp phản hồi lối vào, tại lối vào bế quan tu luyện, phòng ngừa Thiên Cực Tông đệ tử chạy ra Tiểu Thiên Thế Giới!"

"Chỉ cần Tiểu Thiên Thế Giới bên trong còn có một cái Thiên Cực Tông đệ tử, một trận chiến này liền còn chưa xong!"

La Phàm trong hai mắt lộ ra huyết hồng vẻ, thần sắc tà mị, lạnh giọng nói.

Lần này, hắn là triệt để động sát tâm, muốn đại khai sát giới, giết hắn cái Thi Sơn Huyết Hải!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 125: Đột nhiên tăng mạnh (Canh [3])

Tiểu Thiên Thế Giới bên trong Thiên Cực Tông đệ tử, nghênh đón một hồi tận thế tai kiếp.

Chu Nguyên, Đoàn Lăng Hư hai vị Vô Đạo thất trọng, mang theo Huyền Dương Tông đệ tử ở trong Tiểu Thiên Thế Giới càn quét.

La Phàm, tọa trấn Vu Tiểu Thiên thế giới cửa ra vào, một bên tu luyện, một bên phòng ngừa Thiên Cực Tông đệ tử đào thoát.

Vì vậy, Thiên Cực Tông đệ tử trở thành cá trong chậu, trong lòng chỉ chym.

Chiến, không thể thắng, chạy trốn, không chỗ chạy trốn.

Ngoại trừ một ít Thiên Cực Tông đệ tử chịu Nhật Nguyệt Tông đệ tử tương trợ, ăn mặc Nhật Nguyệt Tông đệ tử quần áo và trang sức rồi đi Tiểu Thiên Thế Giới, tuyệt đại đa số Thiên Cực Tông đệ tử, đều mất mạng Vu Tiểu Thiên trong thế giới.

Trận này huyết tinh tai kiếp, vốn là Thiên Cực Tông phát động đệ tử, đập xuống Huyền Dương Tông đệ tử trên người.

Chưa từng nghĩ, La Phàm thực lực nghịch thiên, lấy một kích chúng, thay đổi thế cục, dẫn dắt Huyền Dương Tông đệ tử đem trận này huyết bưng tai kiếp, gấp bội hồi báo cho Thiên Cực Tông đệ tử.

Tiểu Thiên Thế Giới ngoại.

Tất cả đại tông môn trưởng bối, một mực chờ đợi tại Hắc Phong Nhai bên cạnh.

Theo Nhật Nguyệt Tông, Thanh Vân Tông đệ tử rời đi Tiểu Thiên Thế Giới, một ít Thiên Cực Tông đệ tử từ Tiểu Thiên Thế Giới bên trong chạy ra.

Tiểu Thiên Thế Giới bên trong sự tình, cuối cùng bị ngoại giới biết được.

Huyền Dương Tông, Thiên Cực Tông Chân Đạo các trưởng bối, biết được tin tức không khỏi phẫn nộ.

Hai tông đệ tử đều chết mất không ít người, nhưng Thiên Cực Tông đệ tử bị chết càng nhiều, cho nên Thiên Cực Tông Chân Đạo các trưởng bối, vô cùng phẫn nộ.

Huyền Dương Tông đệ tử cũng đã chết hơn trăm người, tông môn trưởng bối cũng chỉ tâm đau.

Tuy hai tông đệ tử sát lục cuộc chiến cuối cùng lấy Huyền Dương Tông đại thắng mà chấm dứt, nhưng trận này sát lục cuộc chiến là Thiên Cực Tông chọn trước lên, Huyền Dương Tông Chân Đạo các trưởng bối tự nhiên cũng vì tử vong Huyền Dương Tông đệ tử mà phẫn nộ.

Hai tông Chân Đạo trưởng bối đều đầy ngập lửa giận, kết quả dễ dàng thấy một cách dễ dàng, tại Hắc Phong Nhai ngoại đương trường liền đánh nhau.

Hắc Phong Nhai, hai tông Chân Đạo trưởng bối thực lực tương đương, đánh cho tuy kịch liệt, nhưng cũng không có chiếm được chỗ tốt gì, lẫn nhau hữu thụ tổn thương.

Tiểu Thiên Thế Giới.

La Phàm lại là không biết ngoại giới sự tình, hẩn tọa trấn cửa ra vào, mỗi ngày luyện hóa nguyên linh tinh tu luyện, tu vi đề thăng hết sức nhanh chóng.

Võ Đạo lục trọng trung kỳ. . . Hậu kỳ. . . Đỉnh phong!

Xuất hiện ở lối vào tu luyện một tháng kế tiếp, La Phàm tu vi liền lại có chất đột phá, đột phá đến Võ Đạo thất trọng.

Đây là Võ Đạo cảnh giới một lần đại bay vọt.

Võ Đạo thất trọng, nội lực ngoại phóng, được xưng tông sư!

La Phàm thực lực, tại Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong, liền đạt đến Võ Đạo thất trọng tầng thứ.

Hiện tại tu vi đạt tới Võ Đạo thất trọng, thực lực so với Võ Đạo ngũ trọng đỉnh phong thì cường lớn hơn rất nhiều lần, vượt cấp chiến Võ Đạo bát trọng, đều không nói chơi.

Tu vi đột phá Võ Đạo thất trọng, La Phàm tạm dừng tu luyện, lại lấy ra cường huyết cường tráng thể linh dược hấp thu, cường hóa thân thể.

La Phàm trên người, vốn ít ỏi trăm gốc linh dược, tại Thiên Cực Tông đệ tử trên người, La Phàm thu hoạch được càng nhiều, đầy đủ hẩn tại toàn bộ Võ Đạo cửu trọng cảnh giới thân thể tu luyện đều dư xài.

Tiểu Thiên Thế Giới này, chỉ có hạ phẩm, trung phẩm linh dược.

Đối với La Phàm thân thể mà nói, trung phẩm linh dược hiệu quả tốt một chút, hạ phẩm linh dược hiệu quả đã không lớn.

Bất quá, hiệu quả thể nào không lớn, cũng không chịu nổi lượng nhiều, trung phẩm linh dược tự nhiên là lưu lại Võ Đạo bát trọng, cửu trọng dùng, La Phàm như trước hấp thu hạ phẩm linh dược cường hóa thân thể.

Tu vi đề thăng một cái cảnh giới, thân thể cường độ cũng đề thăng không ít, đối với linh dược hấp thu tốc độ tăng nhiều, một ngày La Phàm có thể hấp thu hai mươi gốc.

Hai mươi ngày thời gian, La Phàm hấp thu gần tới 400 gốc hạ phẩm linh dược, thân thể lại một lần nữa cường hóa đến đỉnh phong.

Cửu Cực Chân Kinh 'Thể chữ thiên', thân thể vô địch, thân thể lực lượng so với nội lực tu vi thủy chung cao một cái cảnh giới.

Cường hóa đến đỉnh phong Võ Đạo thất trọng thân thể, đủ nghiền ép Võ Đạo bát trọng đỉnh phong võ giả, La Phàm thực lực, đột nhiên tăng mạnh.

Đột nhiên tăng mạnh, không chỉ là thực lực!

La Phàm trên người còn có đại lượng nguyên linh tinh, Vệ Thiên Nhất, Vi Dịch Thủy, Cảnh Dương sau khi chết, bọn họ bách bảo nang cũng bị La Phàm đoạt được, trên người nguyên linh tinh, tự nhiên cũng về La Phàm tất cả.

Từ Vô Đạo lục trọng tu luyện đến Vô Đạo thất trọng, La Phàm tiêu hao hơn mười khóa nguyên linh tinh, trên người bây giờ nguyên linh tinh còn có hơn trăm khóa.

Đem những cái này nguyên linh tinh luyện hóa hấp thu, La Phàm tu vi còn có thể tiếp tục đột nhiên tăng mạnh.

Tu vi đạt tới Vô Đạo thất trọng, La Phàm hấp thu nguyên linh tinh tốc độ, cũng sâu sắc đề thăng.

Bởi vì La Phàm thân thể cường đại, tương đương với Vô Đạo bát trọng võ giả, hấp thu nguyên linh tinh tốc độ cũng cùng Vô Đạo bát trọng võ giả không khác, một ngày liền có thể hấp thu một khóa nguyên linh tinh.

Ngắn ngủn sáu ngày, La Phàm tu vi liền đề thăng đến Vô Đạo thất trọng trung kỳ!

Hai mươi ngày không được, La Phàm tu vi đề thăng đến Vô Đạo thất trọng hậu kỳ!

Hai tháng xuất đầu, La Phàm tu vi đề thăng đến Vô Đạo thất trọng đỉnh phong, đã chạm đến Vô Đạo bát trọng tu vi tường ngăn cách.

Đột phá Vô Đạo bát trọng, tựa hồ ở trong tầm tay.

La Phàm trên người nguyên linh tinh, còn có hơn năm mươi khóa, đột phá Vô Đạo bát trọng, dư xài.

Bất quá, La Phàm lại tu luyện mười ngày sau, liền đình chỉ tu luyện.

Này mười ngày hẩn luyện hóa hấp thu mười khối nguyên linh tinh, cảm giác tu vi cũng không có đề thăng, cũng không có hướng Vô Đạo bát trọng đột phá dấu hiệu.

"Hẳn là tu vi của ta đột phá được quá nhanh đi, một đường đột nhiên tăng mạnh!"

"Đột phá Vô Đạo thất trọng, liền không cùng người giao thủ qua, đối với cảnh giới này lý giải, trống rỗng!"

"Liền Vô Đạo thất trọng ta cũng còn không có chân chính chương khống, tự nhiên rất khó đột phá Vô Đạo bát trọng!"

"Ta tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới, đã có nửa năm nhiều thời giờ, mang lương khô cùng nước đều nhanh sử dụng hết, nên là lúc rời đi!"

La Phàm thì thảo tự nói, đối với mình tu vi không có đột phá Vô Đạo bát trọng, trong nội tâm rõ ràng.

Năm trước tháng 7 20 ngày, bốn đại tông môn đệ tử cùng ăn Tiểu Thiên Thế Giới.

Thời gian ngoạn một cái chính là hơn bảy tháng, tháng 2 ngày 24, La Phàm rời đi Tiểu Thiên Thế Giới.

Thông qua không gian lốc xoáy, La Phàm xuất hiện ở Hắc Phong Nhai ngọn nguồn.

Thiên Cực Tông, Nhật Nguyệt Tông, Thanh Vân Tông đệ tử đã sớm rời đi Tiểu Thiên Thế Giới, Hắc Phong Nhai ngoại chỉ còn lại Huyền Dương Tông Chân Đạo trường bồi.

La Phàm dọc theo bậc thang đi đến Hắc Phong Nhai, thấy được đại hắc ngưu, cùng với một đạo bóng người quen thuộc, thần sắc cả kinh.

"Sur tôn, ngươi tại sao lại ở chỗ này, thương thế của ngươi được rồi, độc khó hiểu?"

La Phàm nhìn nhìn Cố Mệnh Thu, kinh ngạc nói.

"Cũng sớm đã được rồi, đại hắc ngưu nói ngươi lương khô gần tới, ngày gần đây sẽ rời đi Tiểu Thiên Thế Giới, quả nhiên không sai!"

Cố Mệnh Thu tinh thần sáng láng, thấy được La Phàm trên mặt lộ ra vui mừng vẻ vui thích.

Có quan hệ Tiểu Thiên Thế Giới bên trong hết thấy, Cố Mệnh Thu đã biết được, La Phàm biểu hiện ra hồ dự liệu của hẩn, làm hẩn phi thường hài lòng, có dũng khí kinh hỉ ngoài ý muốn.

Cố Mệnh Thu mặc dù đối với La Phàm vài phần kính trọng, nhưng chỉ vền vẹn giáo dục La Phàm vài ngày, liền bị Vô Cuồng Tôn kích thương, lại còn trúng độc, sau đó liền bế quan chữa thương giải độc đi.

Về sau La Phàm tốc độ phát triển, xa xa vượt qua Cố Mệnh Thu dự kiến, so với hẩn năm đó cũng còn muốn xuất sắc không chỉ gấp mười lần.

Năm nay La Phàm mới mười năm tuổi, không ngờ là Vô Đạo thất trọng tu vi đỉnh cao, này tại Huyền Dương Tông trong lịch sử đều chưa từng từng có.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Võ Cuồng Tôn chặn giết

"La Phàm La Phàm!"

"Người ở trong Tiểu Thiên Thế Giới làm sự tình lão Nguo cũng biết, nguo à!"

"Ha ha. . . Tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới thì người mới Võ Đạo tứ trọng đỉnh phong, xuất ra đã là Võ Đạo thất trọng đỉnh phong!"

"Ngắn ngủn bảy tháng, người này tu vi có thể nói là đột nhiên tăng mạnh a, không sai, rất tốt!"

"Lão Nguo ai cũng không phục, liền phục người!"

Đại hắc nguo cười toe toét miệng rộng, hấp tấp chạy đến La Phàm trước mặt, ha ha cười nói.

La Phàm cùng đại hắc nguo, từ nhỏ đến lớn một mực ở một chỗ, lần này vẫn là lần đầu tiên tách ra thời gian lâu như vậy.

Đại hắc nguo nhìn nhìn La Phàm, hưng phấn rất nhiều.

"Đại hắc nguo, với người không cách nào so sánh được a, lúc này mới bao lâu, tu vi của người lại đột phá, đạt tới man cấp nhị giai a!"

La Phàm vỗ vỗ đại hắc nguo sừng trâu, nói.

"Ha ha. . .!"

"Vậy đương nhiên, cũng không nhìn một chút ta đại hắc nguo là cái gì huyết mạch."

Đại hắc nguo nhếch miệng cười cười, giương lên đầu, nói đến chính mình, nó rất kiêu ngạo.

Vừa vặn một năm thời gian, đại hắc nguo liền từ nhất giai Man Thú đột phá đến nhị giai Man Thú, này tại Huyền Dương Tông đưa tới rất lớn oanh động.

Cố Mệnh Thu nhìn đại hắc nguo liếc một cái, trong mắt có vẻ kinh dị, đại hắc nguo yêu nghiệt biểu hiện, làm Cố Mệnh Thu có chút hoài nghi La Phàm thân thể thuyết pháp.

Rất cuộc, như đại hắc nguo như vậy yêu thú, quá hiếm thấy.

Một đứa bé tại đất hoang bên trong bị đại hắc nguo như vậy yêu thú phát hiện, lại còn nuôi dưỡng đại tính khả năng, cơ hồ kỳ hoi.

Cố Mệnh Thu cũng không có hỏi nhiều, nếu như La Phàm thân thể cũng không phải là La Phàm theo như lời, như vậy, có đại hắc nguo như vậy nghịch thiên yêu thú thủ hộ ở bên cạnh, La Phàm lại lịch tất nhiên không giống bình thường.

Hỏi lên, đối với Huyền Dương Tông không có gì hảo vị trí.

"Đi thôi, La Phàm, về trước tông môn!"

Cố Mệnh Thu hướng La Phàm vẫy vẫy tay, đáp không lên.

La Phàm nhảy lên, lật lên đại hắc nguo phía sau lưng.

Đại hắc nguo đã là nhị giai Man Thú, yêu khí cường lớn hơn rất nhiều, ngự yêu khí lúc phi hành vác một cái người, không còn là việc khó gì.

Cố Mệnh Thu phía trước, đại hắc nguo lưng mang La Phàm ở phía sau, đều ở trên trời phi hành.

Mới vừa vặn rời đi Hắc Phong Nhai không xa, đột nhiên, một ngọn núi trên bộc phát ra một cường một yếu hai cổ cực kỳ khủng bố uy thế.

Vèo! Vèo!

Thoáng chốc, liền có hai đạo nhân ảnh phóng lên trời, ngăn ở Cổ Mệnh Thu phía trước.

Là Thiên Cực Tông Tông chủ —— Võ Cường Tôn!

Lấy Thiên Cực Tông đại trưởng lão —— bước mây bằng!

Một cái Võ Đạo tứ trọng hậu kỳ.

Một cái Võ Đạo tam trọng đỉnh phong.

"Cổ Mệnh Thu, lưu lại La Phàm."

Võ Cường Tôn đưa tầm mắt nhìn qua, lạnh lùng quát.

Bởi vì La Phàm nguyên nhân, Thiên Cực Tông tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới đệ tử gần như toàn quân bị diệt, tình thế đều vong.

Đối với La Phàm, Thiên Cực Tông cao tăng tự nhiên là hận chi dục chết, nếu có cơ hội khẳng định phải giết tới vì môn hạ đệ tử báo thù.

Bất quá, La Phàm một mực ở trong Tiểu Thiên Thế Giới không đi ra, Thiên Cực Tông cao tăng không có biện pháp nào.

Ngày gần đây, Huyền Dương Tông đệ tử đích thân đến Hắc Phong Nhai, Thiên Cực Tông cao tăng liền suy đoán, tám chín phần mười là nghênh tiếp La Phàm xuất ra.

Vì vậy, Thiên Cực Tông Tông chủ, đại trưởng lão dắt tay nhau tới, tại Cổ Mệnh Thu trong tay tru sát La Phàm.

"Lưu lại La Phàm, ngươi có thể bình yên rồi đi!"

"Bằng không, đó là một con đường chết! Các ngươi muốn một chỗ vì ta Thiên Cực Tông mấy trăm đệ tử chôn cùng!"

Bước mây bằng trăm giọng quát, trong hai mắt tràn đầy sát cơ.

Đại hắc ngưu trên lưng, La Phàm thần sắc cứng đờ.

Bước mây bằng không đáng để lo, nhưng Võ Cường Tôn thực lực, lại là cường đại đến vô cùng.

Hơn nửa năm trước, Võ Cường Tôn một mình xông Huyền Dương Tông, một chiêu liền đem Huyền Dương Tông chủ Cổ Mệnh Thu đánh bại.

Vén vẹn nửa năm nhiều thời giờ đi qua, Cổ Mệnh Thu lại là chữa thương, lại là giải độc, thực lực chắc có lẽ không có cái gì đề thăng.

Tại La Phàm xem ra, Cổ Mệnh Thu lần nữa đối mặt Võ Cường Tôn, như trước không phải là đối thủ.

La Phàm không tự chủ được sờ một chút bên hông bách bảo nang, lông mày nhướng lên.

Hôm nay nếu là vận dụng 'Đại La Vương Triều' quốc khí thánh chỉ, thân phận đã có thể bộc quang.

"Đại hắc ngưu, ngươi mang La Phàm lui lại, phản hồi tông môn, hai người này ta để đối phó!"

La Phàm đang nghĩ lại, Cổ Mệnh Thu phát phát tay, nói.

"Sur tôn, ngươi một người làm sao có thể đủ chống lại hai người bọn họ?"

La Phàm cả kinh nói.

"Ha ha. . . Ta có thể ứng đối."

Cổ Mệnh Thu cười nhạt một tiếng, thần thái tự nhiên, lòng tin mười phần.

La Phàm không biết Cổ Mệnh Thu tự tin từ đâu mà đến.

"Vây lão Ngưu đi, chú ý Tông chủ ngươi coi chừng."

Không được phép La Phàm hỏi nhiều, đại hắc ngưu đã nói, nhất thời yêu khí cuộn cuộn, tốc độ tăng nhiều, mang theo La Phàm hướng một bên thiên không cấp tốc bay đi.

"Ngươi đi giết đi La Phàm, đem này đầu chết hắc ngưu cũng chém!"

Võ Cường Tôn đối với bước mây bằng phát phát tay, thần nhiên nói.

Bước mây bằng gặt đầu một cái, nhất thời hướng đại hắc ngưu đuổi theo.

"Luu đứng lại cho ta!"

Cố Mệnh Thu hét lớn một tiếng, hấn vồ bên hông bách bảo nang.

Một chuỗi màu đỏ bảo thương bay ra, rơi vào Cố Mệnh Thu trong tay, chính là Huyền Dương Tông trấn tông chi bảo, địa cấp trung phẩm Bảo Bình —— Huyền Dương thương.

Nhất thương trên tay, Cố Mệnh Thu bộc phát ra cực kỳ khủng bố thương thế, thương thế ngút trời, đem phía trên tầng mây đều giải khai.

"Tại ta trước mặt Võ Cuồng Tôn, ngươi còn dám hướng người khác động thủ?"

Cố Mệnh Thu đang muốn hướng bước mây bằng xuất thủ, Võ Cuồng Tôn quát lạnh một tiếng.

Thiên Cực Tông địa cấp trung phẩm Bảo Bình 'Thiên Cực Kiếm' sớm đã bị Võ Cuồng Tôn nói đến trong tay.

Thiên Cực một đường!

Võ Cuồng Tôn vừa ra tay, chính là Tàn Dương Kiếm quyết nhất thức sát chiêu.

Trong chớp mắt, trên không trung hiện lên một đạo kim sắc kiếm quang.

Hư không bị này đạo kiếm quang xuyên thấu, kim sắc kiếm quang những nơi đi qua, hình thành một đường thật dài vết nứt không gian.

Vài trăm mét cự ly, kim sắc kiếm quang nháy mắt liền đến, giết tới trước mặt Cố Mệnh Thu.

"Hừ ——!"

Cố Mệnh Thu một tiếng hừ lạnh, đối mặt Võ Cuồng Tôn kiếm chiêu, may mắn không sợ.

Huyền Dương thương tách ra óng ánh hào quang, Cố Mệnh Thu quanh thân cũng tách ra màu đỏ hào quang, khí tức mười phần nóng bỏng.

Nhất thương đâm ra, hư không đánh rách tả tơi.

Óng ánh màu đỏ thương mang trong chớp mắt cùng kim sắc kiếm quang đụng vào nhau.

Oanh ——

Một tiếng chấn thiên bạo vang, không gian bị xé nứt xuất một mảnh hắc sắc khe nứt.

Mênh mông khí kinh trong chớp mắt hướng bốn phương tám hướng trùng kích, giống như sóng biển ngập trời.

Tại kia không khí kinh, hai đạo thân ảnh đồng thời hướng phía sau rồi khỏi mấy chục thước.

Võ Cuồng Tôn thần sắc kinh hãi, tuyệt đối không có ngờ tới chính mình một kiếm không chỉ bị Cố Mệnh Thu chặn lại, lại còn còn bị đánh lui.

Hơn nửa năm trước, đồng dạng là một thức này kiếm chiêu, một kiếm liền đem Cố Mệnh Thu đánh lui mấy chục bước, mà Võ Cuồng Tôn chính mình nửa bước đã lui, đại chiếm thượng phong.

Vén vén nửa năm nhiều thời giờ đi qua, Cố Mệnh Thu thương thế tốt lên, trúng hấn độc cũng khá, thực lực vậy mà trên phạm vi lớn đề thăng, đã đến có thể cùng Võ Cuồng Tôn địa vị ngang nhau tình trạng.

Này là thật làm Võ Cuồng Tôn kinh ngạc.

Đồng dạng cảm thấy rất là kinh ngạc, còn có bầu trời xa xa, đại hắc ngưu phản lưng La Phàm.

La Phàm xa xa thấy được Cố Mệnh Thu cùng Võ Cuồng Tôn giao thủ, đối với Cố Mệnh Thu thực lực vậy mà bạo trưởng đến cùng Võ Cuồng Tôn bất phân sản sản nhau tình trạng, quả thật khó có thể tin.

La Phàm còn nhớ rõ hơn nửa năm trước, Cố Mệnh Thu tổn thương tại Võ Cuồng Tôn trong tay thì tình cảnh, sắc mặt tái nhợt được tựa hồ muốn sắp sửa nhập mộ cảm giác.

Mà bây giờ. . . Cố Mệnh Thu tổn thương khỏi hẳn, độc đã hết rõ ràng, cả cuộc đời long hoạt hổ.

Nửa năm này nhiều thời giờ bên trong, Cố Mệnh Thu đến cùng cái gì gặp gỡ?

La Phàm hết sức hiếu kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 127: Ngưu gia phần thưởng người một chân

Trên không trung, Cổ Mệnh Thu rất nhanh lại cùng Võ Cuồng Tôn chiến đấu kịch liệt cùng một chỗ.

Màu đỏ thương mang, kim sắc kiếm quang, mãnh liệt va chạm, đánh cho hư không tan vỡ xuất một đạo lại một đạo khe nứt.

Thấy Cổ Mệnh Thu đại chiến Võ Cuồng Tôn, may may không rơi vào thế hạ phong, La Phàm trong nội tâm mặc dù quái lạ, lại cũng an tâm hạ xuống.

Đại hắc ngưu trở thành nhị giai Man Thú, tuôn ra phát cực hạn tốc độ phi hành nhanh rất nhiều, nháy mắt liền bay ra hơn trăm thước.

Trên mười giây, cũng đã cách xa đại chiến bên trong Cổ Mệnh Thu, Võ Cuồng Tôn hai người hơn nghìn thước ngoại.

Bất quá, Võ Đạo tam trọng bước mây bằng, tốc độ nhanh hơn, đang hướng đại hắc ngưu cấp tốc đuổi theo.

Mỗi một giây đồng hồ, giữa hai người cự ly, đều biết co lại nhỏ hơn một chút.

Vèn vẹn nửa phút, bước mây bằng liền đã truy đuổi to lớn hắc ngưu sau lưng, nhất thời một kiếm công xuất.

CHÍU...U...U! ——

Kiếm quang phá không, đem hư không đâm ra một đường thật dài khe nứt, nhắm đại hắc ngưu trên lưng La Phàm mà đến.

Đại hắc ngưu bốn vó trên không trung liền giảm, giống như tinh diệu bộ pháp, thân thể trong chớp mắt biến ảo phương hướng, trên không trung lướt ngang mấy chục thước, trốn tránh qua một kiếm này.

"Oanh ——!"

"Người lão tạp mao, ở phía sau theo đuổi không bỏ, thực cho rằng ngưu gia sợ người sao!"

Đại hắc ngưu rống to một tiếng.

"Người này đầu chết hắc ngưu, nếu có thể bỏ gian tà theo chính nghĩa, bái nhập ta Thiên Cực Tông, bản tọa có thể để cho người quản lý bốn tông linh thú chỉ người cầm đầu (tai trâu), ban thưởng Linh Tôn chi vị!"

"Nếu như không phải vậy, hôm nay người phải hộ tống La Phàm tiểu tử này mất mạng Hoàng Tuyền, hồn đoạn sáng nay, bỏ của người da sẽ bị giắt ở ta Thiên Cực Tông cờ xí trên bay lên!"

Bước mây bằng chân đạp hư không, đeo kiếm mà đứng, mục quang lạnh lùng đảo qua đại hắc ngưu cùng La Phàm, lạnh giọng quát.

"Lão tạp mao, da trâu thổi trứng so với ngưu gia còn vang dội!"

"Tới tới tới! Để cho ngưu gia nhìn xem người có bao nhiêu cân lượng!"

"Như không có điểm bản lĩnh chân chính, ngưu gia sẽ làm cho người tại đề dưới hóa thành vong hồn!"

Đại hắc miệng trâu một phát, đầu giương lên, nghiêng miệng cười lạnh nói, mắt lé nhìn bước mây bằng, một bộ khinh thường bộ dáng.

Bước mây bằng thân là Chân Đạo tam trọng đỉnh phong cường giả, thân cư Thiên Cực Tông đại trưởng lão địa vị cao, lại bị một đầu ngưu cho khinh thị, trong nội tâm tức giận đến nổi trận lôi đình.

"Súc sinh, cực kỳ lớn lối, cực kỳ cuồng vọng!"

"Bản tọa sẽ làm cho người huyết nhuộm thanh không, cùng La Phàm tiểu tử cùng nhau chôn cùng!"

Bước mây bằng một tiếng gầm lên, trong tay địa cấp hạ phẩm bảo kiếm phát ra coong thanh âm, một cỗ sắc bén kiếm thể phóng lên trời.

Nhất thời, trên không phong khởi vân dừng, khí tức xao động.

Nước chảy lay động Thiên Kiếm Quyết!

Bước mây bằng vừa mới nói xong, liền thi triển ra một môn địa cấp kiếm thuật, một kiếm huy xuất.

Kiểm mang nổ bắn ra, giống như thủy lưu cuốn, thẳng hướng đại hắc ngưu, những nơi đi qua, hư không phá toái, bỏ ra một đạo thật dài vết nứt không gian.

Đại hắc ngưu phía sau lưng khom người, một đoàn hắc ngưu tuôn ra, nâng La Phàm bay ngược, hướng phía dưới phương mặt đất rơi đi.

Đồng thời, đại hắc ngưu miệng rộng mở ra, mệnh môn yêu khí ngưng tụ, hóa thành một đoàn hắc sắc thủy cầu, mãnh liệt nổ bắn ra mà ra.

Hắc sắc thủy cầu giống như phát pháo đạn, đánh trúng hư không đánh rách tả tơi, tốc độ cực nhanh, không kém gì phá không kiếm mang.

Oanh ——

Hắc sắc thủy cầu cùng kiếm mang trên không trung gặp nhau, va chạm xuất kinh thiên động địa tiếng nổ vang.

Trong chớp mắt, hư không bị xé nứt xuất một mảnh lớn hắc sắc khe nứt, khủng bố khí kinh trong chớp mắt hướng bốn phương tám hướng mãnh liệt mà ra, như biển sóng cuốn bát phương.

Kiểm mang tại tiếng nổ vang, trực tiếp tán loạn.

Hắc sắc thủy cầu cũng chia năm xẻ bảy, hóa thành từng chuỗi giọt nước nổ bắn ra mà quay về.

Đại hắc ngưu há mồm khê hấp, những cái kia giọt nước hợp thành một đường, bị đại hắc ngưu toàn bộ thu trở về.

"Chân Đạo tam trọng, cứ như vậy chút thực lực sao?"

"Hắc hắc. . . Liên ngưu gia từng ngưng nước đều so ra kém."

Đại hắc ngưu nhếch miệng cười lạnh.

Bước mây bằng nghe vậy, suýt nữa bị tức được phun ra huyết.

Đại hắc ngưu hắc sắc thủy cầu công kích, rõ ràng là một loại rất mạnh thiên phú thủ đoạn, uy lực kinh người, này không phải cái gì nước miếng?

Có thể đại hắc ngưu thiên nói là nước miếng, từ trong miệng phun ra nước xung là 'Nước miếng', vậy cũng nói đi qua.

Có thể bởi như vậy, bước mây bằng kiếm thuật tại đại hắc ngưu trong miệng liền biến thành liền nước miếng cũng không bằng, bước mây bằng tự nhiên là tức giận đến giận sôi lên.

"Súc sinh, để mạng lại!"

Bước mây bằng tức giận rít gào, thân thể trực tiếp hướng đại hắc ngưu vọt lên, trong tay bảo kiếm liên tục huy xuất.

Từng đạo kiếm mang như nước chảy, điên cuồng công hướng đại hắc ngưu.

Chân Đạo tam trọng đỉnh phong cường giả tức giận, thực lực hoàn toàn bạo phát, uy lực không giống bình thường, khắp thiên không đều phong khởi vân dừng, có dũng khí thiên địa biến sắc dấu hiệu.

Đại hắc ngưu đối mặt bước mây bằng điên cuồng tấn công, bốn vó, song giác đều đem ra hết, liên tục ngăn cản, nhưng vẫn không thể nào hoàn toàn ngăn trở kia liên miên không dứt kiếm mang.

Chân khí kiếm mang, cực kỳ sắc bén, rơi vào đại hắc trên thân bò, nhất thời làm bước mây bằng chấn động.

Chỉ thấy đại hắc ngưu chi là rơi xuống mấy cây ô quang trượt sáng lông màu đen, liền da trâu cũng không có phá.

Đại hắc ngưu màng da lực phòng ngự kinh người, chân khí kiếm mang đều phá không rách phòng ngự.

"Hắc hắc. . .!"

"Người đây là cho ngưu gia gãi ngứa ngứa sao?"

"Ngươi già thoải mái, phần thưởng ngươi một chân!"

Đại hắc ngưu nhếch miệng cười nhạo, bốn vó trên không trung mãnh liệt đạp.

Trong chớp mắt, đại hắc ngưu tốc độ như bay, đạp thiên mà lên, nháy mắt liền xông đến bước mây bằng đỉnh đầu, bốn vó mãnh liệt giẫm đạp hạ xuống.

Ma ngưu đạp thiên đạp!

Đại hắc ngưu huyết mạch trong truyền thừa thuật pháp, phối hợp đại hắc ngưu lực lượng, có đạp thiên xu thế, uy lực mười phần khủng bố.

Mặc dù đại hắc ngưu hiện tại chỉ là nhị giai Man Thú, nhưng đạp mạnh, Chân Đạo tam trọng cũng khó chống lại.

Bước mây bằng thân là Chân Đạo tam trọng đỉnh phong cường giả, lúc này cũng trong lòng căng thẳng, cảm nhận được uy hiếp.

Trên không đại hắc ngưu bốn vó giẫm đạp, ẩn chứa thiên địa đại thế, có dũng khí muốn đem phía dưới hết thảy đều giẫm đạp thành phần vụn khủng bố uy thế.

"Thủy Long lay động trời!"

Bước mây bằng hét lớn một tiếng, thi triển ra tuyệt sát chiêu thuật, mệnh môn kiếm thế ngưng tụ tại trong kiếm, một kiếm công xuất.

Trong chớp mắt, chân khí kiếm mang nổ bắn ra, hóa thành một đầu to lớn Thủy Long, phóng lên trời, có dũng khí muốn đem trời xanh xé rách đại thế.

Ầm ầm ——

Giẫm đạp hạ xuống đại hắc ngưu, cùng ngút trời mà lên Thủy Long va chạm, phát ra trời rung đất chuyển tiếng nổ vang.

Thủy Long phá toái, hóa thành đầy trời mưa to, bước mây bằng mãnh liệt từ thiên không rơi xuống, ngã đến mặt đất.

Đại hắc ngưu cũng bị đánh trúng phóng lên trời, trên không trung bay ngược ra mấy chục thước, liền đạp 10m bước, mới đứng vững thân thể.

Xem ra, một kích này tựa hồ là lực lượng tương đương.

Nhưng, đại hắc ngưu bình yên vô sự, hấn chiếm trên cao nhìn xuống xu thế, như trước đạp đứng hư không.

Bước mây bằng ngã đến mặt đất, vể mặt bụi bặm cùng bùn đất, lại là rất chặt vật, phần nộ trong lòng sục sôi đến cực hạn, hai mắt bên trong gần như muốn phun ra lửa.

"Ngươi súc sinh này!"

"Đáng chết! Đáng chết. . .!"

Bước mây bằng tức giận gầm hét lên, trên người tản mát ra nóng bỏng khí tức, chân khí trong cơ thể đều thiêu đốt lên.

Bước mây bằng kiếm thế, cũng tại thời khắc này bạo trướng, trong tay bảo kiếm tách ra óng ánh vàng sáng, kịch liệt rung động.

CHÍU...U...U! ——

Làm bước mây bằng buông lỏng tay, trong tay bảo kiếm nhất thời giống như tránh thoát gông xiềng Cuồng Long, phóng lên trời.

Bước Vân Bộ chân khí hóa thành từng mảnh từng mảnh thật dài sợi tơ, liên tiếp lấy bản thân cùng bảo kiếm.

Chân khí Ngự kiếm!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 128: Thực bảo lại hiển lộ uy

Chân Đạo võ giả, cùng Võ Đạo võ giả bản chất khác nhau, liền đem nội lực ngưng luyện trở thành chân khí!

Nội lực tại thể nội, có thể sờ, không thể sờ, là một loại hư không thể nhận ra kinh đạo.

Mà chân khí, thì là Luyện Hư vi thực, Luyện Hư là thật, biến thành mắt thường có thể thấy, mà lại có thể ly thể mà tồn năng lượng.

Bước vào Chân Đạo, trong cơ thể nội lực hoàn toàn ngưng luyện trở thành sự thật khí.

Tại bên trong, chân khí chạy toàn thân, tất cả xương cốt tứ chi, chỗ đến chỗ, phổ thông đao thương khó nhập.

Tại, chân khí tán và bát phương, có thể điều khiển vạn vật, linh hoạt chi độ, càng hơn mười ngón hai chân.

Chân khí kiếm mang tuy sắc bén, nhưng cùng địa cấp bảo kiếm bản thể so sánh, lại vẫn là thua kém hơn một ít.

Bước mây bằng lấy chân khí Ngự kiếm, thi triển nước chảy lay động Thiên Kiếm Quyết, lấy tay bên trong địa cấp bảo kiếm, thay thế chân khí kiếm mang, lực sát thương so với chân khí kiếm mang còn lớn hơn.

Lại còn, bước mây bằng lúc này thiêu đốt chân khí, thực lực tăng nhiều, kiếm thuật uy lực lại càng là khủng bố.

Mặc dù đại hắc lông trâu sâu da dày, lực phòng ngự siêu cường, cũng ngăn không được địa cấp bảo kiếm trực tiếp công giết.

Thủy Long lay động trời!

Bước mây bằng lại thi triển ra tuyệt sát kiếm chiêu, mệnh mạng chân khí cùng kiếm thể ngưng tụ, hóa thành một đường thật dài Thủy Long.

Thế nhưng, này Thủy Long bên trong, hạch tâm tất nhiên cấp bảo kiếm, uy lực cùng lực sát thương, khác xa lúc trước một chiêu kia 'Thủy Long lay động trời' có thể so sánh.

Trên không trung đại hắc ngưu đối mặt như thể sát chiêu, kia ti tiện ti tiện trên mặt cũng nhiều vài phần ngưng trọng.

Oanh ——

Đại hắc ngưu mãnh liệt đập thiên, lần nữa thi triển truyền thừa thuật pháp.

Ma ngưu lên trời đập.

Đại hắc ngưu song giác, bốn vó, đều là cực kỳ chắc chắn địa phương, không kém hơn địa cấp Bảo Binh, có thể cùng địa cấp Bảo Binh chính diện giao phong.

Keng keng keng keng ——

Trên không trung, nhất thời tiếng nổ vang một mảnh.

Chỉ thấy kia thật dài chân khí Thủy Long, trên không trung liên tục cùng đại hắc ngưu bốn đập va chạm.

Chân khí Thủy Long, địa cấp bảo kiếm làm hạch tâm, tuy chân khí Thủy Long tại va chạm bên trong không ngừng tán loạn, nhưng hạch tâm bất diệt.

Tại bước mây bằng sục sôi chân khí chống đỡ dưới, chân khí Thủy Long cơ hồ là trong nháy mắt liền lại ngưng tụ thành hình, tiếp tục hướng đại hắc ngưu tấn công mạnh.

Đại hắc ngưu thi triển ma ngưu lên trời đập phòng ngự, đồng thời còn ngưng tụ hắc sắc yêu khí tại thủy lưu trường hà hộ thể, lại cũng không thể ngăn trở bước mây bằng liên tục điên cuồng tấn công.

Bước mây bằng công xuất mấy chục kiếm, đại hắc ngưu rốt cục trúng một kiếm.

Địa cấp bảo kiếm xẹt qua thân bò, lóe lên rồi biến mất.

Phốc ——

Nhất thời, máu tươi bắn tung toé, một luồng hắc sắc lông trâu rơi xuống, cứng cỏi da trâu bị cắt ra một đạo nửa thước dài hơn lỗ hồng, máu tươi chảy ròng.

"Súc sinh, không phù hợp quy tắc phục Thiên Cực Tông, ngươi chỉ có một con đường chết!"

Thấy đại hắc ngưu đổ máu, bước mây bằng thần sắc đại hỉ, hét lớn một tiếng.

Đại hắc khí bị thương, thân thể liền lùi lại, hai cái ngưu nhãn bên trong nhất thời bốc cháy lên tức giận hỏa diễm.

"Cảm thương ngu gia, tự tìm chết chính là nguoi!"

Đại hắc ngu một tiếng quát mạnh, lui về phía sau bên trong há mồm nhỏ.

Trong chớp mắt, một đạo ánh bạch quang từ đại hắc miệng trâu bên trong nổ bắn ra mà ra.

Là thật bảo 'Nhận mạng'.

Thực bảo cực kỳ quý trọng, Giang Châu Tử Tông, tựa hồ không có tông môn nào có được thực bảo.

Cho nên, không phải vạn bất đắc dĩ, đại hắc ngu không muốn bại lộ thực bảo, để tránh đưa tới một ít phiền toái không cần thiết.

Bất quá, hiện tại bước mây bằng hùng hổ dọa người, chân khí Ngự kiếm, đại hắc ngu khó có thể chống lại, đã lưu máu tươi.

Nếu không sử dụng thực bảo 'Nhận mạng', tại bước mây bằng công kích đến, đại hắc trên thân bỏ tổn thương hội càng ngày càng nhiều, huyết hội càng chảy càng nhiều, đánh lâu hẳn phải chết.

Đương nhiên, đại hắc ngu nếu một lòng muốn chạy trốn, nó có mười phần lòng tin chạy ra bước mây bằng chỉ thủ.

Có thể đại hắc thân bỏ phụ bảo hộ La Phạm chi đảm nhiệm, tự nhiên không thể chính mình rời đi, mà mang theo La Phạm chạy trốn, tốc độ lại không sánh bằng bước mây bằng.

Cho nên. . .

Một trận chiến này không thể tránh lui, chỉ có chiến thắng bước mây bằng, mới có thể hóa giải nguy nan.

Thực bảo 'Nhận mạng', không thể không dùng.

Thực bảo cùng người sử dụng có chặt chẽ liên hệ, giống như là thân thể một bộ phận, linh hoạt đến cực điểm.

Làm bước mây bằng thi triển kiếm thuật, địa cấp bảo kiếm lại một lần nữa hướng đại hắc ngu đánh tới, thực bảo 'Nhận mạng' giống như một đạo thiểm điện nghênh đón tới.

Thực bảo 'Nhận mạng' tốc độ quá nhanh, so với kiếm của đối phương thuật cũng còn phải nhanh hơn một bậc, trong chớp mắt không được cũng đã đụng vào nhau.

Keng ——

Một tiếng bạo vang, chân khí Thủy Long trong chớp mắt bị thực bảo 'Nhận mạng' chém thành hai khúc, triệt để tán loạn.

Chân khí Thủy Long, địa cấp bảo kiếm mãnh liệt bắn ngược mà quay về, mũi kiếm phía trên nhiều một khối ngón tay lớn nhỏ lỗ hổng.

Bước mây bằng bảo kiếm tất nhiên cấp hạ phẩm, luận cường độ, so với thực bảo 'Nhận mạng' kém xa.

Này trong lúc bất chợt biến hóa, làm bước mây bằng chấn động, thần sắc mãnh liệt kinh hãi.

"Thực bảo?"

Bước mây bằng la thất thanh, thần sắc rung động.

Toàn bộ Giang Châu, bốn đại tông môn, cũng không có một kiện thực bảo, đại hắc ngu chỉ là một đầu yêu thú, trên người thậm chí có thực bảo, là thật làm bước mây bằng cảm thấy rung động, kinh sợ ý rất nặng.

Thực bảo trân quý chỗ, không chỉ ở chỗ rất khó luyện thành, càng ở chỗ tài liệu thừa thót.

Bằng không, Giang Châu bốn đại tông môn, đều có Chân Đạo tử trọng cường giả, tại sao một kiện thực bảo cũng không có? Là không có thực bảo tài liệu.

Tại Đại Việt Vương Triều, chỉ có những cái kia chân chính cực hạn thế lực, mới có thể đạt được thực bảo tài liệu, trong tay mới có thể có được thực bảo.

Cho nên, đại hắc ngu vậy mà lấy ra một kiện thực bảo, thật là khiến bước mây bằng cảm thấy khó có thể tin, vượt quá dự liệu của hắn.

CHÍU...U...U! ——

Thực bảo 'Nhận bảo', trong chớp mắt phá không hướng bước mây bằng giết tới đây.

Đại hắc ngu nhìn bên trong đằng đằng sát khí, nếu như bại lộ thực bảo, như vậy. . . Kết quả tốt nhất chính là đem bước mây bằng đánh chết.

Cổ Mệnh Thu, Võ Cuồng Tôn ở vào mười dặm ra, cự ly khá xa, hẳn là chú ý không được thực bảo.

Chỉ cần có thể đem bước mây bằng giết chết, như vậy. . . Thực bảo 'Nhận mạng' liền không tính bại lộ.

Thực bảo 'Nhận bảo', xuyên qua hư không, ở trên trời lưu lại một đầu thẳng tắp vết nứt không gian, giống như mảnh hắc sắc thẳng tắp, trong chớp mắt hướng bước mây bằng lan tràn mà đến.

Bước mây bằng trong hai mắt phản chiếu lấy thực bảo 'Nhận mạng' hào quang, ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ.

Hắn có tự mình hiểu lấy, bằng trong tay địa cấp hạ phẩm bảo kiếm, ngăn không được cái này thực bảo, tái chiến hẳn phải chết.

CHÍU...U...U! ——

Bước mây bằng hướng phía sau bạo lui, đồng thời, chân khí trong cơ thể toàn diện bạo phát.

Từng đầu chân khí như tơ, lần nữa đem địa cấp bảo kiếm điều khiển, toàn lực thi triển Thủy Long lay động Thiên Kiếm Quyết, ngăn cản thực bảo 'Nhận mạng'.

Keng! Keng! Keng!

Địa cấp bảo kiếm cùng thực bảo 'Nhận mạng' liên tục giao phong ba lần, liên tục vang lên ba tiếng bạo vang.

Mỗi một lần giao phong, bảo kiếm mũi kiếm liền bị đánh bại chừng đầu ngón tay một khối, ba lần giao phong về sau, trên lưỡi kiếm lỗ hồng lại thêm ba cái.

Này làm bước mây bằng rất là đau lòng.

Bất quá, thực bảo 'Nhận mạng' đi qua ba lần ngăn cản, tốc độ dừng một chút, bước mây bằng lại là tốc độ như bay, toàn lực chạy trốn, hướng xa xa phi độn.

Đại hắc ngưu nhanh chóng truy sát, có dũng khí không giết bước mây bằng không bỏ đi thể xu thế.

"Tông chủ, này đầu chết trên thân bò có thực bảo! Thực bảo ——!"

Bước mây bằng thần sắc lo nghĩ, đột nhiên mục quang sáng ngời, hô to một tiếng.

Thanh âm vang dội, truyền ra hơn mười dặm, xa xa chiến đấu kịch liệt Cổ Mệnh Thu, Võ Cuồng Tôn cũng nghe được.

"Tên khốn kiếp này!"

Đại hắc ngưu tức giận mắng một tiếng, bỏ qua truy sát, quay trở về La Phàm bên cạnh.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 129: Đan đạo Tôn Giả (Canh [3])

Thực bảo tin tức đã bị tiết lộ, đại hắc ngưu tự nhiên là muốn lấy La Phàm an toàn làm trọng.

Cồng lên La Phàm, đại hắc ngưu phóng lên trời, hắc sắc yêu khí tại nó dưới chân cuộn cuộn như mây, ở trên trời như cuồng phong thổi qua.

Bước mây bằng đã bị đánh lui, đại hắc ngưu liền không hề cấp tốc chạy trốn, nhưng là bảo trì so sánh tốc độ nhanh, hướng Huyền Dương Tông phương hướng phi hành.

...

Võ Cuồng Tôn nghe được bước mây bằng hô to thanh âm, thần sắc kinh ngạc.

Tại Giang Châu trong chốn vô lâm, thực bảo hai chữ đích thực là làm cho người chấn động, đây là toàn bộ Giang Châu bốn đại tông môn cũng không có bảo vật.

Có được thực bảo, có thể khiến cho Chân Đạo võ giả thực lực tăng nhiều.

Thực lực phổ thông người, có thể bằng thực bảo cùng giai vô địch.

Thực lực cường đại người, có thể bằng thực bảo vượt cấp khiêu chiến.

Võ Cuồng Tôn nghe được 'Thực bảo' hai chữ, lúc này liền thần sắc chấn động hướng bước mây bằng nhìn thoáng qua.

Đem so sánh ra, trong lòng Cố Mệnh Thu muốn trấn định nhiều lắm.

Tuy Cố Mệnh Thu cũng nghe đến bước mây bằng hô to, cũng cảm thấy kinh ngạc, cũng không có bởi vậy phân thần.

Cố Mệnh Thu cùng Võ Cuồng Tôn, thực lực tại Chân Đạo tứ trọng bên trong đều là cường giả, bậc này tầng thứ chiến đấu, chiến đấu trong nháy mắt bách biến, hơi có phân thần, liền có tai họa ngập đầu.

Võ Cuồng Tôn chỉ là phân thần trong tích tắc, liền bị Cố Mệnh Thu nắm lấy cơ hội, thi triển ra Huyền Dương phá thiên thương pháp bên trong sát chiêu 'Phá thiên nhất thương', nhất thương hư không đánh rách tả tơi, đem Võ Cuồng Tôn đẩy vào hiểm cảnh.

Võ Cuồng Tôn phía sau lưng lông tơ dựng lên, kinh sợ ra một thân mát mồ hôi, trong chớp mắt cảm ứng được uy hiếp.

Võ Cuồng Tôn với tư cách là Chân Đạo tứ trọng cường giả, thực lực, phản ứng đều là cực hạn, trong chớp mắt liền phục hồi tinh thần lại.

Một chiêu 'Đắm máu tà dương', liền thi triển mà ra.

Kiểm chiêu là sát chiêu, do Võ Cuồng Tôn thi triển ra, thiên không nổ tung, đại địa chấn động, uy lực kinh thiên động địa.

Nhưng. . .

Võ Cuồng Tôn cuối cùng là phân thần nháy mắt, ra chiêu chậm một lát.

Một chiêu này uy lực còn chưa hoàn toàn bạo phát, liền bị Cố Mệnh Thu thương chiêu phá vỡ.

Phốc ——

Sắc bén thương mang trùng kích tới, Võ Cuồng Tôn cố hết sức né tránh, cũng bị thương mang đã đâm trúng vai.

Võ Cuồng Tôn cũng không có đại hắc ngư như vậy lực phòng ngự, dù có chân khí phụ thể, cũng bị Cố Mệnh Thu chân khí thương mang phá vỡ da thịt, máu tươi lâm li.

Võ Cuồng Tôn bị đau, một tiếng rống giận vang lên, nhất thời thi triển ra Thiên Cực Tàn Dương Kiếm quyết chung cực sát chiêu 'Lạc Nhật Hoàng Hôn', đem Cố Mệnh Thu bức lui.

Sau đó, Võ Cuồng Tôn chân đạp hư không, thân thể giống như đạo quang mang xẹt qua thiên không, cực nhanh chạy xa.

Hắn đã bị thương, tái chiến không biết, lựa chọn tránh lui chạy trốn.

Bước mây bằng thấy Võ Cuồng Tôn bị thương mà động, chấn động, vội vàng cải biến phương hướng, cùng Võ Cuồng Tôn cùng nhau hướng phương xa bỏ chạy.

Trên không trung, Cố Mệnh Thu thu thương mà đứng.

Nhìn lên bầu trời bên trong rơi xuống một chuỗi máu tươi, cùng với cực nhanh chạy xa Võ Cuồng Tôn, ánh mắt sắc bén.

Hơn nửa năm trước, Võ Cuồng Tôn một mình giết lên Huyền Dương Tông, ba chiêu kích thương Cố Mệnh Thu, đem trọn cái Huyền Dương Tông đều ép tới không góc đầu lên được.

Một năm thời gian không được, vèn vèn hơn bảy tháng, Cố Mệnh Thu bởi vì khế đảo gấp gờ, thực lực đại tiến, hôm nay rốt cực kích thương Võ Cuồng Tôn, báo ngày ấy một kiếm chi cừu.

"Võ Cuồng Tôn, hôm nay chỉ là một cái bắt đầu!"

"Người chờ đó cho ta, cuối cùng có một ngày, thực lực của ta hội hoàn toàn vượt qua người!"

"Tới đó, ta sẽ lấy người chi đầu, té điện ta sư tôn!"

"Người. . . Cho ta rửa sạch sẽ cái cổ chờ xem!"

Nhìn nhìn Võ Cuồng Tôn chạy xa thân ảnh, Cổ Mệnh Thu lạnh giọng quát.

Chạy xa Võ Cuồng Tôn nghe vậy, hai mắt bên trong tràn đầy lửa giận, cũng có vẻ kinh nghi.

Ngắn ngủn hơn bảy tháng, Cổ Mệnh Thu thực lực thậm chí có lớn như thế biên độ đề thăng.

Huyền Dương Tông linh thú đại hắc ngưu, trên người vậy mà có được 'Thực bảo'.

Điều này làm cho Võ Cuồng Tôn cảm thấy cực kỳ kinh ngạc, nghĩ không mình bạch.

"Đánh chết Triệu Đăng Ma lúc trước, ta ngày đêm nghĩ đến báo thù, tu vi nhanh chóng tiến, thực lực tăng gấp đôi!"

"Từ khi đánh chết Triệu Đăng Ma về sau, thực lực của ta tuy có tăng trưởng, nhưng cùng lúc trước so sánh, tốc độ chậm rất nhiều!"

"Xem ra. . . Ta thật sự là thư giãn, thế cho nên để cho Cổ Mệnh Thu đuổi theo!"

"Không biết Cổ Mệnh Thu nửa năm này nhiều thời giờ trong, đã trải qua cái gì gấp gờ, nhưng nếu thực lực của ta càng cao một bậc, hôm nay đánh một trận, người thắng như cũ là ta Võ Cuồng Tôn!"

"Ta phải sửa lại, phải tiếp tục cần tu khổ luyện, bằng không. . . Ta chính là kẻ tiếp Triệu Đăng Ma!"

"Chỉ cần cần tu khổ luyện, tu vi của ta nhất định sẽ càng thêm tiến bộ, thực lực nhất định sẽ càng cường đại hơn!"

"Nếu có đủ thực lực, đánh chết Cổ Mệnh Thu, gì chân vì lo? Huyền Dương Tông thực bảo, cũng đem rơi vào trong tay của ta!"

"Tu luyện, ta muốn tiếp tục tu luyện, ta muốn trở nên mạnh mẽ! Ta muốn trở nên càng mạnh!"

Võ Cuồng Tôn phi hành tốc độ không giảm, hẳn chưa có trở về thân hướng Cổ Mệnh Thu hô lên cái gì ngoan thoại.

Thế nhưng trong nội tâm, Võ Cuồng Tôn lại là trong nháy mắt trăm niệm.

Hôm nay chỉ tổn thương, hẳn coi là vô cùng nhục nhã, khơi dậy lòng hạo thảng, từ nay về sau, chắc chắn vươn lên hùng mạnh.

...

Cổ Mệnh Thu nhìn Võ Cuồng Tôn thân ảnh trong chớp lát, liền hướng Huyền Dương Tông phương hướng phi hành mà đi.

Đại hắc ngưu lưng mang La Phàm tại phía trước hơn ngoài mười dặm trên không trung phi hành, lấy Cổ Mệnh Thu thị lực, thấp thoáng có thể thấy.

Cổ Mệnh Thu trong mắt, có nồng đậm kinh hãi, hiển nhiên, đại hắc ngưu có được thực bảo, điều này cũng rất vượt quá dự liệu của hắn.

"Một đầu yêu thú, lại có được thực bảo!"

"Xem ra. . . , ta tên đồ đệ này thật là có thiên đại lai lịch a!"

"Chẳng biết tại sao muốn ẩn núp ở trong Huyền Dương Tông? Nay đối với Huyền Dương Tông là phúc cũng? Hay là họa cũng?"

Cổ Mệnh Thu trầm nghĩ trong lòng.

"Ai, là phúc là họa, chỉ có thể nghe do trời mệnh, không ta có thể, không Huyền Dương Tông có thể trái phải!"

"Hắn lai lịch phi phàm, lại cam nguyện tại Huyền Dương Tông làm đệ tử, hẳn có hắn khó xử!"

"Nếu không khó xử, ta Huyền Dương Tông có thể nào dung nạp được như vậy có sức ảnh hưởng lớn đến thế, ta Cổ Mệnh Thu lại có thể nào làm sư phụ của hắn?"

"Chúng ta đã có thầy trò phân tình, Huyền Dương Tông cùng hắn cũng có chặt chẽ quan hệ, vô pháp chia cắt."

"Từ nay về sau, chỉ có toàn lực bồi dưỡng, trợ giúp hắn phát triển, như hắn có thể vượt qua cửa ải khó, Huyền Dương Tông chính là đại phúc, rất may!"

Cổ Mệnh Thu thì thảo tự nói, đầu tiên là than nhẹ một tiếng, mà ngữ khí lại là dần dần kiên định, trong ánh mắt cũng dần dần lộ ra chờ đợi hào quang.

Cổ Mệnh Thu tăng nhanh tốc độ, hướng đại hắc ngưu đuổi theo.

Tốc độ của hắn so với đại hắc ngưu phải nhanh hơn nhiều, tuy cách xa nhau trong vòng hơn mười dặm, nhưng không được bao lâu thời gian, liền có thể truy đuổi.

"Đại hắc ngưu, ta tại Tiểu Thiên Thế Giới nửa năm này nhiều thời gian, Huyền Dương Tông đều chuyện gì xảy ra?"

"Vì sao ta sư tôn thương thế tốt lên, độc khó hiểu, thực lực cũng tăng lên nhiều như vậy?"

Đại hắc ngưu phi hành, La Phàm hỏi.

"Hai tháng trước, Huyền Dương Tông tới một vị thông thiên cường giả."

"Về sau vị cường giả kia rồi đi, sau đó chú ý Tông chủ liền xuất quan, cái gì cũng tốt, thực lực cũng tiến nhanh!"

"Đây hết thấy cùng vị cường giả kia hẳn có lấy quan hệ, nhưng cụ thể cái gì quá trình, ta cũng không biết, chú ý Tông chủ rất nhanh hội đuổi theo, người hỏi hẳn được rồi"

Đại hắc ngưu nói.

La Phàm nghe vậy, lại là trong nội tâm chấn động.

"Thông thiên cường giả?"

"Người nói là, vượt qua Chân Đạo cửu trọng thiên đan đạo Tôn Giả?"

La Phàm hít vào một hơi khí lạnh, hỏi.

"Đúng vậy a, đường đường đan đạo Tôn Giả, vậy mà sẽ đến Huyền Dương Tông cái này tiểu thế lực, thật là quái quá thay!"

Đại hắc ngưu nói, nhắc tới 'Đan đạo Tôn Giả', trong thanh âm cũng có chút kính nể ý tứ.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Chân khí cửu phẩm (Canh [4])

Võ giả tu luyện, thăng Thông Thiên Đạo, vĩnh viễn không chừng mực.

Lăng Thiên đại lục, cương vực rộng lớn, võ giả số lượng, giống như cá diếc sang sông (người mù quáng chạy theo mồi).

Tại Thanh Hà Quận, chỉ có Võ Đạo võ giả, Võ Đạo thất trọng về sau, chính là cường giả.

Tại Đại Việt Vương Triều, chỉ có đột phá Võ Đạo phía trên, trở thành Chân Đạo võ giả, mới xem như tinh anh nhân kiệt.

Như lấy toàn bộ Lăng Thiên đại lục mà nói, Đại Việt Vương Triều chẳng qua là cái phổ thông vương triều mà thôi, chỉ có đột phá Chân Đạo phía trên, trở thành đan đạo võ giả, tài năng tung hoành bốn phương.

Võ Đạo, Chân Đạo, đan đạo!

Chính là Lăng Thiên đại lục võ giả tam đại cảnh giới.

Đồng dạng vương triều, cũng không có đan đạo võ giả tồn tại, cho dù là cực hạn vương triều, đan đạo võ giả cũng có thể đếm được trên đầu ngón tay, cực kì thưa thớt.

Chân Đạo võ giả, đã có thể phi thiên độn địa, tu luyện tới Chân Đạo cửu trọng, có thể thọ nguyên ngàn năm.

Tựa như cùng Võ Đạo đột phá Chân Đạo, là thoát thai hoá cốt bay vọt đề thăng, Chân Đạo đột phá đan đạo, đồng dạng là thoát thai hoá cốt, là toàn phương diện lột xác một lần đại tiến hóa.

Chân Đạo nhất trọng, có thể quét ngang một mảnh lớn Võ Đạo cửu trọng.

Đan đạo nhất trọng, đồng dạng có thể nghiền ép một mảnh lớn Chân Đạo cửu trọng.

Một vị đan đạo cường giả, đủ bằng một đả chi lực, càn quét một quốc gia, có thể gọi vương triều hôm nào đổi ngày, thực lực thông thiên.

Lăng Thiên đại lực có câu ngạn ngữ —— đan đạo vừa ra, chúng hướng cùng tôn vinh!

Là ý nói, đan đạo võ giả xuất hiện, mặc kệ bất kỳ vương triều đều muốn tôn kính đối đãi.

Vì vậy, vì hiển lộ rõ ràng đan đạo võ giả thân phận địa vị, tất cả vương triều đều chụp mũ 'Tôn Giả' danh xưng, xưng là đan đạo Tôn Giả.

Đan đạo Tôn Giả xuất hiện, cho dù là Đại Việt Vương Triều hoàng đế, cũng phải cung kính chiêu đãi, không dám chậm trễ chút nào.

Huyền Dương Tông, chỉ là Đại Việt Vương Triều Cửu Châu một trong 'Giang Châu' bốn đại tông môn một trong.

Cùng Đại Việt Vương Triều so sánh, Huyền Dương Tông cũng chỉ là tiểu thế lực, cùng kia thông thiên đan đạo Tôn Giả so sánh, lại càng là không có ý nghĩa.

Lại có một vị đan đạo Tôn Giả đi tới Huyền Dương Tông, lại còn trị Cổ Mệnh Thu tổn thương, khó hiểu Cổ Mệnh Thu độc, còn làm Cổ Mệnh Thu thực lực tăng nhiều, La Phàm trong nội tâm vô thức kinh dị.

Cũng không lâu lắm, Cổ Mệnh Thu liền đuổi theo.

"Sự tôn."

Đại hắc ngưu trên lưng, La Phàm hướng Cổ Mệnh Thu ôm quyền gật đầu.

Cổ Mệnh Thu hướng La Phàm khẽ gật đầu.

"La Phàm, ngươi bây giờ nhất định rất kỳ quái, vì sao vì sự thương thế tốt lên, độc khó hiểu, lại còn thực lực đại tiến!"

Cổ Mệnh Thu ở một bên cùng nhanh chóng phi hành, nhìn nhìn La Phàm nói.

"Vâng."

"Ta nghe đại hắc ngưu nói, Huyền Dương Tông tới một vị đan đạo Tôn Giả."

La Phàm gật đầu, trong thần sắc đều là nghi vấn.

"Ha ha. . . Không sai!"

"Là vị tiền bối kia, khó hiểu ta độc, lại còn ban thưởng ta một khóa 'Tội thực đan'!"

"Tội thực đan ngưng luyện chân khí, khiến cho chân khí của ta phẩm chất sâu sắc đề thăng, trở thành ngũ phẩm chân khí."

"Cho nên, ta tuy là Chân Đạo tứ trọng sơ kỳ, chân khí cường độ lại không kém hơn Chân Đạo tứ trọng hậu kỳ Vô Củng Tôn."

Cổ Mệnh Thu nói.

La Phàm biết 'Tội thực đan', đây là một loại rất trân quý đan dược, có thể tương trợ một ít chân khí không thuần túy Chân Đạo võ giả, rèn luyện chân khí, đề thăng phẩm chất.

Võ giả bước vào Chân Đạo, bởi vì công pháp tu luyện bất đồng, tu luyện ra chân khí phẩm chất, tự nhiên bất đồng.

Chân khí tổng cộng vì thập phẩm

Trong đó, bảy, tám, cửu phẩm vì dưới tam phẩm

Bốn, năm, lục phẩm vì bên trong tam phẩm

Một, hai, tam phẩm vì trên tam phẩm

Vượt qua nhất phẩm chân khí vì tuyệt phẩm

Địa cấp hạ phẩm công pháp, căn cứ võ giả tư chất cùng gấp gờ, có thể luyện được bảy, tám, cửu phẩm dưới tam phẩm chân khí.

Địa cấp trung phẩm công pháp, căn cứ võ giả tư chất cùng gấp gờ, có thể luyện được bốn, năm, lục phẩm bên trong tam phẩm chân khí.

Địa cấp thượng phẩm công pháp, căn cứ võ giả tư chất cùng gấp gờ, có thể luyện được một, hai, tam phẩm trên tam phẩm chân khí.

Địa cấp trở lên công pháp, có thể luyện được vượt qua nhất phẩm tuyệt phẩm chân khí.

Chân khí phẩm chất, quyết định Chân Đạo võ giả cuối cùng thành tựu.

Cửu phẩm chân khí, cả đời chỉ có thể dừng lại tại Chân Đạo nhất trọng.

Bát phẩm chân khí, tối cao có thể tu luyện đến Chân Đạo nhị trọng.

Dùng cái này suy ra, nhất phẩm chân khí, tối cao có thể tu luyện đến Chân Đạo cửu trọng.

Nếu muốn đột phá Chân Đạo cực hạn, bước vào đan đạo chi cảnh, cần phải luyện được tuyệt phẩm chân khí không chỉ.

Cố Mệnh Thu luyện được ngũ phẩm chân khí, không chỉ chân khí phẩm chất sâu sắc đề thăng, liền ngay cả ngày sau thành tựu, đột phá Chân Đạo ngũ trọng cũng không phải cái gì nan đề.

"Sư tôn thật sự là may mắn, bất quá. . .!"

"Đường đường đan đạo Tôn Giả, hần vì sao đến đây Huyền Dương Tông?"

"Vì sao phải tương trợ sư tôn, còn ban tặng tôi thực đan bực này bảo đan?"

"Trong chuyện này. . . Chẳng lẽ liền không có cái gì nguyên nhân sao?"

La Phàm tò mò hỏi.

Đại hắc ngưu cũng hướng Cố Mệnh Thu nhìn sang, hiển nhiên. . . Hần đối với này mấy vấn đề cũng rất nghi hoặc.

"Hỏi rất hay, đương nhiên là có nguyên nhân được!"

"Bởi vì ta Huyền Dương Tông, ra một vị kỳ tài ngút trời!"

"Vị này kỳ tài, tu vi đột phá, dẫn động thiên địa linh khí tổng cộng chấn, dẫn động Nhật Nguyệt tinh hoa tề tụ!"

"Đương nhiên, những cái này dị thường tuyệt đại đa số võ giả cũng không thể phát hiện, lại bị vị kia đi ngang qua Đại Việt Vương Triều đan đạo Tôn Giả phát hiện!"

"Vì vậy, vị kia đan đạo Tôn Giả đi tới Huyền Dương Tông, đem vị kia kỳ tài tiếp đi!"

"Vì bề ngoài lòng biết ơn, vị tiền bối kia phát tay trong đó liền cho ta giải độc, nghe thấy hảo tổn thương, ban thưởng ta một khóa Thái Cực đan!"

"La Phàm, người hần có thể đoán được, vị kia kỳ tài là ai. . .!"

Cố Mệnh Thu chậm rãi nói, nói đến vị kia đan đạo Tôn Giả thủ đoạn, mục du hướng về.

Nghĩ kia Vô Cúch Tôn hạ độc, tất không phạm phạm, Cố Mệnh Thu chuẩn bị là dùng hơn phân nửa sinh thời gian, tới từ từ thôi hóa.

Nhưng mà, vị kia đan đạo Tôn Giả, lại là phát tay trong đó liền giải độc, đích thực là thần tiên thủ đoạn.

Cố Mệnh Thu bây giờ suy nghĩ một chút, đều kính nể không thôi.

Đan đạo đan đạo, cái gì gọi là đan đạo?

Một là bởi vì đan đạo võ giả, đem một thân lực lượng, kết làm nguyên đan.

Hai chính là bởi vì đan đạo võ giả chân khí, đối với đan đạo phía dưới võ giả mà nói, giống như linh đan diệu dược, chữa thương thanh độc, dễ như trở bàn tay.

"Là Tô Ấu Huyền?"

Nghe xong lời của Cố Mệnh Thu, La Phàm thần sắc khẽ động, thốt ra.

Huyền Dương Tông trong hàng đệ tử, chỉ có Tô Ấu Huyền một người, làm La Phàm lau mắt mà nhìn, nếu có kỳ tài, trừ nàng ra không còn có thể là ai khác.

"Đúng vậy, chính là Ấu Huyền."

"Nàng không hổ là có thể khiến đo đạc linh thuận sản sinh tối cao phản ứng thiên tài a!"

"Nghe vị kia đan đạo Tôn Giả nói, Ấu Huyền là trời sinh 'Nguyên nước Thánh thể', tương lai nhất định có thể trở thành đan đạo Tôn Giả tuyệt thế thiên kiều!"

"Ta Huyền Dương Tông, tối cao công pháp mới là một môn không trộn vụn địa cấp trung phẩm công pháp, không tha cho bậc này thiên kiều nhân vật a!"

"Lưu ở Huyền Dương Tông, Ấu Huyền chính là Minh châu bị long đong, chôn vùi cái thiên phú."

"Cho nên, nàng có thể bị đan đạo Tôn Giả phát hiện, mà lại mang đi bồi dưỡng, là nàng chi may mắn."

"Ta cái này sư phụ không có giáo nàng vài ngày, cũng bởi vậy được phúc, thương thể tốt lên độc thanh, thực lực đại tiến."

Cố Mệnh Thu nói, thanh âm kinh hi, thần sắc vui mừng.

La Phàm cũng vì Tô Ấu Huyền mà mừng rỡ, có đan đạo Tôn Giả bồi dưỡng, tương lai tất sẽ trở thành dương danh toàn bộ Lăng Thiên đại lục đại nhân vật.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 131: Thiên Long thánh hướng

La Phàm trong nội tâm vui mừng một lát, đột nhiên lại hơi hơi nhú mày.

"Sư tôn, vị kia đan đạo Tôn Giả, là thật tâm bồi dưỡng Ấu Huyền sư muội a? Cũng đừng là có toan tính mưu!"

La Phàm có chút lo lắng hỏi.

"Người này yên tâm, vị tiền bối kia tôn hiệu 'Vạn lam Tôn Giả', đến từ chính quá Diễn Thánh địa!"

"Quá Diễn Thánh đây, chính là Lăng Thiên đại lục bảy đại chí cường thánh địa một trong, Ấu Huyền đi đến, có lợi mà vô hại."

Cố Mệnh Thu nói.

La Phàm thần sắc khẽ động.

Thánh địa, là chân chính đứng ở Lăng Thiên đại lục đỉnh phong siêu cấp thể lực, áp đảo vương triều phía trên.

Cực hạn vương triều bên trong đan đạo Tôn Giả, có thể đếm được trên đầu ngón tay, Lăng Thiên đại lục đan đạo Tôn Giả, chín thành chín đều xuất từ ở tất cả đại thánh địa.

Tại thánh địa trước mặt, cực hạn vương triều cũng có thể lật tay giết hết.

La Phàm với tư cách là Đại La Vương Triều hậu nhân, đối với thánh địa lý giải càng hơn tại Cố Mệnh Thu Huyền Dương Tông này Tông chủ.

Rốt cuộc, thánh địa cao cao tại thượng, Huyền Dương Tông mà so sánh với nhau quả thật chính là hơi bụi.

Cố Mệnh Thu mặc dù là Huyền Dương Tông chủ, nhưng đối với thánh địa lý giải, giới hạn tại một ít tin đồn, chỉ biết trong thánh địa có đan đạo Tôn Giả mà thôi.

La Phàm thể nhưng là rất rõ ràng, một cái thánh địa đến cùng đến cỡ nào cường đại, nhất là Đại Diễn thánh địa loại này chí cường thánh địa.

Bởi vì, Đại La Vương Triều thân là cực hạn vương triều, chính là diệt tại thánh địa chi thủ.

Lấy Đại La Vương Triều thực lực, bị diệt Đại Việt Vương Triều, dễ dàng, nhưng ở thánh địa trước mặt, lại là trong vòng một đêm chịu khổ diệt quốc, chạy trốn người lác đác.

"Đại Diễn thánh địa, hảo, hảo. . .!"

La Phàm mừng rỡ nói, trong thần sắc không còn lo âu.

Chỉ cần Tô Ấu Huyền không phải là bị 'Thiên Trì thánh địa' đàn đạo Tôn Giả mang đi, La Phàm liền an lòng.

Chân Đạo cường giả phi hành, có thể ngày đi mấy ngàn dặm, vùn vụt một ngày liền trở lại Huyền Dương Tông.

Tông chủ phủ đệ.

"Sư tôn, ta tại Tiểu Thiên Thế Giới lấy được đại lượng nguyên linh tinh, trên người bây giờ còn có hơn bốn mươi khóa, nhưng lại vô pháp đột phá Vô Đạo bát trọng, vì sao?"

La Phàm hướng Cổ Mệnh Thu thỉnh giáo.

"Là ngươi tu vi đề thăng quá nhanh, còn chưa đủ quen thuộc Vô Đạo thất trọng duyên cớ."

"Lại còn, ngươi tu luyện vũ kỹ chỉ một, đối với nội lực cường không chưa đủ."

"Từ hôm nay trở đi, ta dạy ngươi cái khác thượng phẩm vũ kỹ."

"Lại còn, ta sẽ cho ngươi đại sư huynh cùng ngươi bồi luyện, hai người các ngươi, giúp nhau tôi luyện đối phương!"

"Ba tháng sau, Giang Châu bốn đại tông môn sẽ cử hành thi đấu, đạt được Top 10 võ giả sẽ có tư cách đi đến Thiên Long đài, cùng toàn bộ Đại Việt Vương Triều hậu bối những thiên tài, phân cao thấp, tranh đoạt long vận!"

"La Phàm, ba tháng này ngươi cần phải tu vi tiến thêm một bước, tại Giang Châu Tứ Tông thi đấu trên đoạt được Top 10, đạt được đi đến Thiên Long đài tư cách."

"Chỉ cần tại Thiên Long đài lấy đỉnh long vận, đối với ngày sau tu luyện có lợi thật lớn, ngày sau nhất định đột phá Chân Đạo!"

"Đây là 60 năm mới có một lần cơ hội, ngươi nhất định phải nắm chặt, không thể bỏ qua!"

Cổ Mệnh Thu nói, nói lên 'Thiên Long đài', mục quang sáng ngời, ngữ khí sục sôi hơn nhiều.

"Thiên Long đài? Ba vạn năm trước 'Thiên Long thánh hướng' lưu lại Thiên Long đài?"

La Phàm nói, ngữ khí cũng sục sôi, thần sắc hưng phấn.

Thiên Long thánh hướng, từng nhất thống Lăng Thiên đại lục, là so với hiện tại bất kỳ một cái nào thánh địa, đều còn cường đại hơn gấp mười, gấp trăm lần siêu cường thế lực.

Hiện tại Lăng Thiên đại lục tất cả đại vương triều, đều chẳng qua là năm đó Thiên Long thánh hướng một bộ phận, diện tích lớn ước tương đương với Thiên Long thánh hướng một cái quận lớn như vậy.

Thiên Long thánh hướng, vì tuyển chọn Lăng Thiên đại lục các nơi thiên tài hậu bối, tại tất cả quận bên trong xây dựng 'Thiên Long đài', tụ tập thánh hướng long vận cùng truyền tông trận pháp tại một thân.

Tất cả quận hậu bối thiên tài, tại Thiên Long trên đài tranh đấu, tranh đoạt long vận, danh liệt trước mâu người hội kích phát truyền tông trận pháp, tiến nhập Thiên Long thánh hướng thánh địa 'Chân Long bí cảnh'.

Truyền thuyết Chân Long bí cảnh, có Thiên Long thánh hướng bộ phận truyền thừa, có Thiên Long thánh hướng bộ phận bảo vật, là đương kim đông đảo vương triều tha thiết ước mơ vô thượng bảo địa.

Đại La Vương Triều, cũng có một tòa 'Thiên Long đài', Cổ Mệnh Thu mặc dù không có nói ra Thiên Long đài chân chính công dụng là truyền tông tiến 'Chân Long bí cảnh', nhưng La Phàm trong nội tâm có thể rất rõ ràng.

Mỗi một tòa Thiên Long đài, tiến nhập Chân Long bí cảnh danh ngạch cực kỳ có hạn, phải danh liệt trước mâu người mới có tư cách vào nhập.

Cổ Mệnh Thu không nói, hiển nhiên là trong nội tâm cho rằng La Phàm không có khả năng tại Thiên Long trên đài danh liệt trước mâu.

Rốt cuộc, Thiên Long đài long vận tranh đoạt chiến, là cả Đại Việt Vương Triều hậu bối thiên tài tranh phong.

Huyền Dương Tông, chỉ là tại Giang Châu lấy được xuất thủ, đặt ở toàn bộ Đại Việt Vương Triều, liền có đốt không được mặt bàn, môn hạ đệ tử, so ra kém những cái kia chân chính thế lực lớn truyền nhân.

Dưới cái nhìn của Cổ Mệnh Thu, La Phàm hiện tại mới là Vô Đạo thất trọng tu vi đỉnh cao.

Ba tháng sau, cho dù tu vi tiến thêm một bước, đạt tới Vô Đạo bát trọng, cũng là bởi vì La Phàm có rất mạnh vượt cấp khiêu chiến năng lực, được đạt tới

Võ Đạo cửu trọng tăng thứ thực lực, mới có thể tại Giang Châu Tứ Tông thi đấu, đạt được Top 10.

Về phần đang Thiên Long trên đài, nghĩ danh liệt trước mâu, độ khó liền lớn hơn.

Thiên Long đài cách mỗi 60 năm mở ra một lần, Giang Châu bốn đại tông môn, hơn một ngàn năm qua cũng tham gia trên mười lần.

Nhưng chưa bao giờ có một lần, có thể tại Thiên Long đài bài danh trong chiến đấu, nhảy vào qua Top 50.

Mà tiến vào Chân Long bí cảnh, chỉ có Top 10 danh mới có tư cách.

Cố Mệnh Thu đối với La Phàm tại Thiên Long đài bài danh trong chiến đấu đạt được Top 10, căn bản không ôm có tưởng tượng, cho nên căn bản không cùng La Phàm nhắc tới Chân Long bí cảnh, tránh La Phàm sinh lòng tưởng tượng, thật cao theo đuổi xa.

"Đúng vậy, chính là Thiên Long thánh hướng lưu lại 'Thiên Long đài'."

"La Phàm, Thiên Long đài cách mỗi 60 năm mới mở ra một lần."

"Lại còn, mỗi lần mở ra, chỉ có niên kỷ tại hai mươi lăm tuổi phía dưới hậu bối thiên tài mới có thể tiến nhập!"

"Lần này nếu ngươi bỏ lỡ đi đến Thiên Long đài nhiệm long vận cơ hội, đời này đều sẽ không còn có cơ hội!"

"Cho nên, vì sự yêu cầu ngươi, ba tháng này, ngoại trừ ngủ ăn cơm thời gian, phải mỗi một phần, mỗi một giây đều chuyên tâm tu luyện, ta cũng sẽ đối với ngươi toàn lực dạy bảo!"

"Ngươi phải tại Giang Châu Tứ Tông thi đấu trên đạt được Top 10, đạt được đi đến Thiên Long đài tư cách, ngươi hiểu rõ sao?"

Cố Mệnh Thu hai mắt soàn soạt nhìn nhìn La Phàm, quát.

"Hiểu rõ!"

La Phàm gật đầu nói, thanh âm chém đinh chặt sắt.

Đồng thời, La Phàm nhưng trong lòng thì thầm nghĩ:

Ta muốn, đâu chỉ là đi đến Thiên Long đài tư cách mà thôi!

Đại La Vương Triều, bị Thiên Trì thánh địa tiêu diệt.

Ta La thị hoàng tộc, trong vòng một đêm, chịu khổ diệt tộc, chạy trốn người có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Phụ hoàng ta! Mẫu thân của ta! Ta tổ phụ tổ mẫu! Thúc thúc ta bá bá!

Toàn bộ đều đã chết tại Thiên Trì thánh địa đan đạo Tôn Gia phía dưới!

Nếu không phải lão tổ liều khai mở một đầu đường máu, vài người trung bộc hộ ta chạy ra lóp lóp vòng vây!

Ta tại hai tuổi năm đó, còn tại ngây thơ vô tri, đã mất mạng Hoàng Tuyền!

Thù này không đội trời chung, hận này Nhật Nguyệt không tới!

Nhưng mà ta mặc dù người mang 'Cửu Cực Châu' chỉ bảo, lại cũng cần công pháp truyền thừa tu luyện.

Bằng ta Đại La Vương Triều công pháp truyền thừa, đoạn khó khăn Thiên Trì thánh địa chống lại, chỉ sợ đưa tới họa sát thân!

Cho nên, Chân Long bí cảnh bên trong Thiên Long thánh hướng truyền thừa, là ta chống lại Thiên Trì thánh địa lớn nhất hi vọng.

Thiên Long đài cuộc chiến, ta thiết yếu tiến nhập Top 10!

Chân Long bí cảnh, ta không vào không được!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Cần tu khổ luyện

Tông chủ phủ đệ.

Trong nội viện trên quảng trường.

La Phàm, Triệu Long Thiên tương đối mà đứng.

"Đại sư huynh!"

"Tam sư đệ!"

Hai người giúp nhau ôm quyền, thăm hỏi một câu.

"Tam sư đệ, sư tôn đã Giáo hội ngươi 'Phân quang điệp ảnh bước', sư huynh ta xuất thủ liền không khách khí, xem chiêu!"

Triệu Long Thiên một tiếng quát, nháy mắt thân ảnh như điện, hướng La Phàm bắn tới.

Hô ——

Triệu Long Thiên một chưởng đánh ra, như Thần Long giờ vuốt, mãnh liệt chụp về phía La Phàm lồng ngực.

Chưởng thế lăng lệ, chưởng chưa đến, một cỗ gió mạnh cũng đã mãnh liệt va chạm mà đến, mười phần mạnh mẽ.

Thượng phẩm vũ kỹ —— long bìa chưởng.

La Phàm mục quang nghiêm túc, cơ bắp một sụp đổ, tinh thần xiết chặt, nhất thời thi triển thượng phẩm vũ kỹ 'Phân quang điệp ảnh bước' .

Chỉ thấy La Phàm bước chân liền đạp, thân ảnh nhoáng một cái, trong một sát na vậy mà xuất hiện hai cái thân ảnh, phân biệt chọt hiện hướng phương hướng bất đồng.

Triệu Long Thiên mãnh liệt một chưởng chụp được, đánh về phía trong đó một đạo thân ảnh.

Kết quả thân ảnh kia vẹn vẹn là một đạo tàn ảnh, chọt lóe lên rồi biến mất, chưởng kinh thất bại.

Một cái khác La Phàm, nháy mắt liền đến hơn mười mét ngoại.

"Hắc hắc. . . Ngược lại thực đem ta cho đã lừa gạt đi."

Triệu Long Thiên lạnh lùng cười cười, hai chân chia xuống đất, thân thể như nhảy lên.

Triệu Long Thiên hai tay mở ra, như Điều Hâu đập thỏ, trong nháy mắt liền tới đến La Phàm đỉnh đầu, lại là một chưởng đánh rớt.

La Phàm không ngờ Triệu Long Thiên đến mức như thế nhanh chóng, thần sắc kinh ngạc, vội vàng thiếu nợ thi triển Phân quang điệp ảnh bước.

Thân ảnh lóe lên, tựa hồ đồng thời hướng hai cái phương hướng né tránh.

Lần này, Triệu Long Thiên hai mắt trừng, chưởng thế nắp thiên, trực tiếp chụp về phía bên phải thân ảnh.

La Phàm nhất thời cảm giác gió mạnh đập vào mặt, Triệu Long Thiên tuyền đứng rồi, La Phàm không thể không ngăn cản, vội vàng một quyền đánh ra.

Phanh ——

Quyền chưởng tương đối, một tiếng bạo vang, không khí kinh trong chớp mắt càn quét bốn phương.

La Phàm thân thể theo kia tán ra khí kinh trong chớp mắt hướng phía sau bạo lui mà đi.

Nháy mắt, La Phàm liền bạo lui hơn mười mét, thân thể té ngã trên đất, lại cú ra bảy tám mét, mới ngừng lại được.

Triệu Long Thiên một chưởng chỉ uy, uy lực mười phần khủng bố, La Phàm vô pháp chống lại.

Nếu không phải La Phàm thân thể cường đại, một chưởng này La Phàm phải trọng thương.

Mặc dù thân thể cường đại, La Phàm cũng cảm giác được trên người bị đau, vừa rồi kia mãnh liệt một ném, tại mặt đất lăn một vòng, va chạm lực lượng đều không nhỏ.

"Tam sư đệ, ngươi chỉ có thể tiếp hai ta chiêu."

"Phân quang của ngươi điệp ảnh bước tạo nghệ còn xa xa không đủ, chỉ cần tốc độ một nhanh, sẽ xuất hiện sơ hở!"

"Hôm nay tiếp tục khổ luyện, ngày mai ta lại đến cùng ngươi thí chiêu."

Triệu Long Thiên nói xong, quay người rời đi.

La Phàm từ mặt đất bò lên, lắc đầu cười khổ, sau này những ngày này, hôm nay chật vật bộ dáng sợ là thái độ bình thường.

Cố Mệnh Thu hạ lệnh, để cho Triệu Long Thiên cùng hắn bồi luyện, xuất thủ không thể lưu tình.

Chỉ cần không nguy hiểm đến tánh mạng, bất trí tàn, ra tay càng nặng càng tốt.

Cố Mệnh Thu là muốn hai người tại chân chính trong quyết đấu, rất nhanh lớn lên.

La Phàm khổ tu một ngày Phân quang điệp ảnh bước, ngày kế tiếp cùng Triệu Long Thiên tái chiến.

Lần này, La Phàm giữ vững được bảy chiêu, mới bị Triệu Long Thiên tìm ra chân thân, lại bị đánh một chương.

La Phàm luyện thêm, ngày thứ ba tái chiến.

...

Ngày thứ chín, La Phàm cùng Triệu Long Thiên tái chiến.

Trong sân, La Phàm di động như gió, thân ảnh lóe lên liên xuất hiện vài đạo tàn ảnh, làm cho người ta trong lúc nhất thời vô pháp phán đoán.

Triệu Long Thiên trọn vẹn công xuất trăm chiêu, cũng không thể đánh trúng La Phàm.

"Tam sư đệ, Phân quang của ngươi điệp ảnh bước, đã đại thành!"

"Không cần bình khí, ta đã rất khó lại làm bị thương ngươi rồi."

Triệu Long Thiên ngừng tay, nói.

"Hảo, Phân quang điệp ảnh bước tạm thời tu luyện đến tận đây."

"La Phàm, hôm nay ta trao ngươi chương pháp —— long bìa chương!"

Một bên, Cố Mệnh Thu nói.

"Long Thiên, tu vi của ngươi tại Vô Đạo cửu trọng sơ kỳ đã lâu, những cái này một mực khổ tu, có tăng lên hay không đến cửu trọng trung kỳ hi vọng?"

Cố Mệnh Thu hướng Triệu Long Thiên nhìn thoáng qua, nói tiếp.

"Đệ tử cảm giác cách cửu trọng trung kỳ, gần tại thước gấp, chậm thì một tháng, nhanh thì nửa tháng, tu vi định có thể đề thăng."

Triệu Long Thiên nói, trong thần sắc lộ ra mừng rỡ.

"Vậy hảo, Tứ Tông thi đấu, tranh đoạt chính là đi đến Thiên Long đài danh ngạch, đồng thời cũng tranh đoạt lấy tất cả đại tông môn danh vọng."

"Sáu mươi năm trước, ta Huyền Dương Tông tại Tứ Tông thi đấu, bài danh thứ hai, lần này cũng không thể thấp hơn cái hạng này."

"Ấn dĩ vãng lệ cũ, tất cả tông đệ tử Tồi cường giả, thông thường đều có cửu trọng trung kỳ tu vi."

"Cho nên, nếu muốn bốn tông tại Tứ Tông thi đấu trên không đến mức kể cuối, mà lại có thể bảo trụ lần trước bài danh, Long Thiên, tu vi của ngươi phải đề thăng đến cửu trọng trung kỳ!"

Cố Mệnh Thu nhìn nhìn Triệu Long Thiên, thần sắc uy nghiêm mà nói.

Cố Mệnh Thu đối với La Phàm yêu cầu, là nhảy vào Top 10, đạt được đi đến Thiên Long đài nhiệm long vận tư cách.

Huyền Dương Tông tại Tứ Tông thi đấu thứ tự tranh đoạt, Cố Mệnh Thu thì đem hi vọng thả ở trên người Triệu Long Thiên.

"Vâng, sư tôn!"

Triệu Long Thiên thần sắc nghiêm nghị, ngữ khí kiên định, hẳn có thể cảm nhận được Cố Mệnh Thu đối với kỳ vọng của hắn.

"Đi thôi!"

Cố Mệnh Thu phát phát tay.

Triệu Long Thiên rời đi, tiếp tục tu luyện.

Cố Mệnh Thu thì tại trong nội viện dạy bảo La Phàm 'Long bìa chưởng' .

Từ Tông thi đấu tại không lâu sau về sau muốn cử hành, Cố Mệnh Thu bây giờ tâm tư toàn bộ tại La Phàm, Triệu Long Thiên trên thân hai người.

Về phần một vị khác đệ tử thân truyền Triệu Hạo, thì để cho hắn tự mình tu luyện, tạm thời không rảnh quản lý hắn.

La Phàm học tập vũ kỹ tốc độ nhanh chóng, tại Cố Mệnh Thu dạy bảo, vùn vụt một ngày, long bìa chưởng liền nhập môn.

Ba ngày sau, long bìa chưởng tiểu thành.

Sau đó mỗi ngày liền đều muốn cùng Triệu Long Thiên quyết đấu một lần, hai người đều thi triển long bìa chưởng!

Kết quả rõ ràng, Triệu Long Thiên long bìa chưởng sớm đã tu luyện đến đại thành, La Phàm tuy thân thể lực lượng cường đại, thực lực so với Triệu Long Thiên hay là kém một đoạn.

Bất quá, La Phàm tiến triển, cực kỳ nhanh chóng.

Mỗi ngày cùng Triệu Long Thiên quyết đấu, kiên trì chiêu số, thời gian đều có tiến bộ.

Ngay từ đầu, chỉ có thể cùng Triệu Long Thiên chống lại hai ba chiêu.

Từ từ, có thể chống lại năm sáu chiêu. . . Trên mười chiêu. . . Hơn mười chiêu.

Mười ngày qua đi, La Phàm thi triển long bìa chưởng có thể cùng Triệu Long Thiên chống lại trên trăm chiêu.

"Tam sư đệ, ngươi thật là luyện võ kỳ tài, long bìa chưởng tạo nghệ tiến triển quá thần tốc!"

"Ngươi có thể ở trước mặt ta chống lại trăm chiêu, long bìa chưởng tạo nghệ, đã không kém hơn ta!"

Hơn trăm chiêu, Triệu Long Thiên một chưởng đem La Phàm chấn động bay ngược, té ngã trên đất, ngữ khí kinh ngạc nói.

"Đâu, nếu không phải ý vào thân thể cường đại, sao có thể chống lại đại sư huynh trăm chiêu, hơn mười chiêu muốn thất bại."

La Phàm đứng dậy, tuy bị thua, cũng không tức giận, cũng không uể oải, ngược lại tinh thần sáng láng.

"Long bìa chưởng tu luyện dừng ở đây, hiện tại bắt đầu, La Phàm ngươi thi triển Toái Không Thương pháp!"

"Long Thiên, ngươi thi triển 'Phi long thương pháp', hai người các ngươi đem hết toàn lực mà chiến, ta ở một bên vì các ngươi áp trận!"

"Tu vi của các ngươi, cũng đã đạt tới điểm giới hạn, cơ hội vừa đến, tu vi là được đột phá!"

"Ngoại trừ thời gian nghỉ ngơi, các ngươi muốn một mực chiến đến tu vi đột phá làm dừng lại!"

"Đi thôi, tiến đến phía sau núi đánh một trận, nơi này không gian quá nhỏ, không tha cho các ngươi chân chính quyết đấu."

Một bên, Cố Mệnh Thu hướng hai người phát phát tay, ngã trước hướng về sau sơn mà đi.

La Phàm, Triệu Long Thiên lập tức đuổi theo kịp.

Rất nhanh, liền tới đến phía sau núi, hai người đồng thời vỗ bên hông bách bảo nang.

Hai thanh thượng phẩm bảo thương, đồng thời rơi vào hai người trong tay.

Chương 133: Võ Đạo bát trọng (Canh [3])

Toái Không Thương pháp!

Phi long thương pháp!

La Phàm bộc phát ra đệ nhị trọng 'Toái nhục' lực lượng, phối hợp nghiền ép Võ Đạo bát trọng đỉnh phong thân thể, một thân thực lực mạnh, đủ quét ngang Võ Đạo bát trọng đỉnh phong vô địch.

Bất quá, Triệu Long Thiên cũng không phải là Võ Đạo bát trọng đỉnh phong, mà là Võ Đạo cửu trọng tu vi.

Dù cho chỉ là cửu trọng sơ kỳ, đó cũng là Võ Đạo cửu trọng, thực lực so với Võ Đạo bát trọng đỉnh phong cao một cấp bậc.

Triệu Long Thiên phi long thương pháp, tu luyện đến đại thành chỉ cảnh, mỗi nhát thương đánh ra, nội lực đều cực kỳ thâm hậu, thương xuất như rồng.

Hai cán thương phẩm bảo thương nhất thời liên giao phong kịch liệt, không ngừng va chạm.

Keng keng keng keng keng. . .

Kịch liệt tiếng nổ vang giống như mưa to thanh âm đồng dạng, liên miên không dứt.

Võ Đạo cửu trọng, cuối cùng là Võ Đạo cửu trọng.

Triệu Long Thiên thực lực quá cường đại, nhát thương trên tay, quét ngang bát phương, khí kinh như rồng, cuốn cát bay đá chạy, tựa như một đầu thật sự hàng dài tại bay múa.

Nội lực vô hình, không giống chân khí có thể hiển lộ tại ngoại.

Triệu Long Thiên có thể lấy khí lực cuốn cát đá, ngưng tại hình rồng, có thể thấy nội lực của hắn chỉ hùng hậu, đã đến không thể tưởng tượng tình trạng.

Võ Đạo cửu trọng, nhất trọng cảnh giới nhất trọng thiên, với tư cách là Võ Đạo cuối cùng cảnh giới, Võ Đạo cửu trọng nội lực đã ngưng thực tới cực điểm, uy thế cực kỳ đáng sợ.

La Phàm Toái Không Thương pháp tuy cường đại, nhưng ở đại thành phi long thương pháp trước mặt, cũng không chiếm ưu thế.

Trên lực lượng, La Phàm thân thể không bằng Triệu Long Thiên nội lực.

Vũ kỹ, La Phàm Toái Không Thương pháp tạo nghệ thua kém hơn tại Triệu Long Thiên phi long thương pháp.

Tự nhiên, chiến đấu ngay từ đầu, La Phàm liền đã rơi vào tình thế xấu, bị Triệu Long Thiên giết đến từng bước lui về phía sau.

Phân quang điệp ảnh bước!

La Phàm đem lúc trước học được thân pháp vũ kỹ, vận dụng, cùng Toái Không Thương pháp phối hợp.

Một cái là trên chân thi triển, một cái là trên tay thi triển, Phân quang điệp ảnh bước cùng Toái Không Thương pháp lẫn nhau không ảnh hưởng.

Ngược lại bởi vì thân pháp linh hoạt, làm thương thuật biến hóa nhanh chóng, thực lực càng mạnh.

Triệu Long Thiên đồng dạng tu luyện Phân quang điệp ảnh bước, tạo nghệ không kém hơn La Phàm.

Trong lúc nhất thời, thân ảnh của hai người trùng điệp, thương ảnh lại càng là liên tục thoáng hiện, chiến đấu càng thêm kịch liệt.

La Phàm dựa vào thân thể cường đại, mặc dù vị trí tình thế xấu, bị áp chế được không ngừng lui về phía sau, lại cũng không ngừng cùng Triệu Long Thiên chính diện mạnh mẽ liều mạng, bảo thương va chạm thanh âm bên tai không dứt.

Hai người giao thủ hơn sáu mươi chiêu, La Phàm mới bị Triệu Long Thiên triệt để áp chế, chấn khai trong tay bảo thương.

Triệu Long Thiên trong tay bảo thương, dư lực đã hết, mãnh liệt đâm về La Phàm, dĩ nhiên thu tay lại không kịp.

La Phàm vội vàng hướng một bên né tránh, nhưng vẫn là không thể triệt để tránh đi.

Mất thấy một phát này ngay tại đâm trúng La Phàm đầu vai, một bên Cổ Mệnh Thu đột nhiên động thủ.

Chỉ thấy Cổ Mệnh Thu nắm ngón tay một trưng, hư tay một trào, mệnh môn chân khí nhất thời nổ bắn ra mà ra.

Chân khí đại thủ tốc độ so với Triệu Long Thiên một thương này đâm ra tốc độ nhanh không chỉ gấp mười lần, trong chớp mắt không được, cũng đã chộp vào Triệu Long Thiên bảo thương phía trên.

Kia cực nhanh đâm ra nhất thương, trong chớp mắt dừng lại, mũi thương cách La Phàm thân thể còn có một tấc, liền không cách nào nữa tiến mấy may.

Bất quá, một phát này đâm ra tạo thành sắc bén khí kinh, lại vẫn là mãnh liệt trùng kích về phía trước, rơi vào La Phàm vai.

Lấy La Phàm thân thể cường độ, vền vền là khí kinh thương mang, tự nhiên khó có thể tổn thương hấn, vền vền là phá vỡ quần áo mà thôi.

Chỉ là, này một cỗ lực lượng lại là cực kỳ cường đại, đem La Phàm trùng kích được hướng phía sau bạo rời khỏi hơn mười mét, ngã rơi trên mặt đất.

Cổ Mệnh Thu đem chân khí đại thủ vừa rút lui, Triệu Long Thiên liền đem bảo thương thu trở lại.

"Tam sư huynh, không có làm bị thương a!"

Triệu Long Thiên nhìn nhìn ngã tại mặt đất La Phàm, hỏi.

La Phàm một cái lý ngư đã đứng, liền đứng lên, xoa xoa vai trái, mơ hồ có chút cảm nhận sâu sắc.

"Khá tốt, không có gì đáng ngại, còn có thể tái chiến!"

La Phàm thần sắc kiên nghị mà nói.

Hắn hiện tại, liền Võ Đạo cửu trọng sơ kỳ Triệu Long Thiên cũng không là đối thủ.

Chút thực lực ấy tại Giang Châu Tứ Tông thi đấu trên đoạt được Top 10 cũng khó khăn, chớ nói chỉ là tại Thiên Long trên đài đoạt được Top 10.

Đối với thực lực bây giờ, La Phàm vô cùng không hài lòng.

Dù cho vừa rồi một súng khí kinh trùng kích, làm hấn vai có chút cảm nhận sâu sắc, hấn cũng muốn tiếp tục chiến đấu.

Toái Không Thương pháp tu luyện độ khó vốn là rất lớn, mà lại La Phàm Toái Không Thương pháp tạo nghệ đã cao.

Chính mình cần tu khổ luyện đối với Toái Không Thương pháp tạo nghệ đã khó có hiệu quả.

Chỉ có cùng người chiến đấu, lại còn cùng thực lực càng mạnh tại đối thủ của mình chiến đấu, mới có thể rất nhanh đề thăng Toái Không Thương pháp tạo nghệ.

Cũng chỉ có như thế, mới có thể để cho La Phàm đối với bản thân lực lượng càng thêm quen thuộc, đối với nội lực chương không càng thêm linh mãnh, sâu sắc tăng nhanh đột phá Võ Đạo bát trọng tốc độ.

"Tái chiến!"

Triệu Long Thiên nhìn nhìn Cổ Mệnh Thu, Cổ Mệnh Thu đánh giá La Phàm liếc một cái, quát.

Toái Không Thương pháp!

Phi long thương pháp!

Rất nhanh, hai người lại đại chiến, tiếng nổ vang liên tục vang lên, mãnh liệt khí kinh quét ngang bát phương.

...

Một ngày hạ xuống, La Phàm cùng Triệu Long Thiên chiến đấu kịch liệt mấy mươi lần.

Thăng đến một môi thờ hồng học, gân da hết lực, mới tiến hành nghỉ ngơi.

Đội thể lực khôi phục, tiếp tục đại chiến.

Ngay từ đầu, La Phàm chỉ có thể cùng Triệu Long Thiên giao thủ hơn sáu mươi chiêu.

Theo giao thủ số lần nhiều, La Phàm tại Triệu Long Thiên thủ hạ kiên trì chiêu số cũng càng ngày càng nhiều.

Ngày hôm sau, La Phàm có thể tại Triệu Long Thiên thủ hạ kiên trì hơn tám mươi chiều.

Ngày thứ ba, La Phàm có thể tại Triệu Long Thiên thủ hạ kiên trì trăm chiều xuất đầu.

...

Mỗi ngày buổi tối, Cố Mệnh Thu đều dùng thuốc tắm vì hai người bọt tắm, tức có thể trị chữa thương thể, lại có thể tiêu trừ mệt nhọc.

Ngày thứ mười, La Phàm có thể tại Triệu Long Thiên thủ hạ kiên trì hơn một trăm bảy mươi chiều.

Lúc xế chiều, đánh một trận xong, La Phàm thần sắc, trong lúc bất chợt kinh hi lên.

"Ta có thể đột phá!"

"Ta cảm ứng được đột phá cơ hội!"

"Tu vi của ta lập tức muốn đột phá Võ Đạo bát trọng!"

La Phàm trong hai mắt tách ra tinh quang, vui vẻ nói.

Từ Tiểu Thiên Thể Giới xuất ra, La Phàm lại là tu luyện Phân quang điệp ảnh bước, lại là tu luyện long bìa tay, lại là tu luyện Toái Không Thương pháp!

Trộn hơn một tháng, không biết cùng Triệu Long Thiên giao thủ bao nhiêu lần, bị thương bao nhiêu lần!

La Phàm tại lần lượt chiến đấu bên trong phát triển, vũ kỹ tạo nghệ cũng sâu sắc đề thăng.

Đối với Võ Đạo thất trọng tu vi cảnh giới, xem như triệt để lĩnh ngộ thấu.

La Phàm hấp thu đại lượng nguyên linh tinh, tu vi tích lũy đã sớm đủ đột phá Võ Đạo bát trọng, hiện tại cảm ngộ được, tự nhiên là lập tức liền có thể đột phá.

La Phàm lập tức ngồi xếp bằng, bốn phương tám hướng, thiên địa linh khí nhất thời chịu cảm ứng, bạo động lên.

Đại lượng thiên địa linh khí hướng La Phàm hội tụ mà đến, hình thành một cái to lớn linh khí lốc xoáy, đem La Phàm bao phủ.

La Phàm nội lực, thân thể, lấy một loại cực kỳ nhanh chóng tốc độ, rất nhanh cường hóa lên.

Tháng tư mươi ba ngày, La Phàm tu vi đột phá Võ Đạo bát trọng.

Một bên, Triệu Long Thiên nhìn nhìn La Phàm, trong mắt đều là vẻ hâm mộ.

Tuy La Phàm tu vi không bằng hắn, thế nhưng một năm nay đề thăng tốc độ quá nhanh.

Một năm trước, La Phàm nhập môn thì mới là Võ Đạo nhị trọng tu vi.

Vèn vẹn một năm một tháng sau, hôm nay tu vi vậy mà muốn đột phá Võ Đạo bát trọng.

Bực này tốc độ tu luyện, Triệu Long Thiên tự nhiên hâm mộ vô cùng.

Một bên, Cố Mệnh Thu nhìn nhìn La Phàm, thì lộ ra vẻ vui thích.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 134: Nghiên ép Triệu Long Thiên

Sau nửa canh giờ.

La Phàm đem linh khí bốn phía lốc xoáy, hấp thu được sạch sẽ.

Tu vi, tại Võ Đạo bát trọng sơ kỳ ổn định lại, trong cơ thể dồi dào lấy cực kỳ mệnh môn lực lượng.

Tu vi đột phá một cái cảnh giới, nội lực, thân thể cường độ đều biết tăng nhiều, La Phàm thực lực tăng lên một cái đại ngàn cản lần.

"Đại sư huynh, chúng ta lại đến."

La Phàm đứng dậy, lấy ra thượng phẩm bảo thương, để lộ ra một cổ quét ngang bát phương hào sáng khí khái, trong tay bảo thương hướng Triệu Long Thiên chỉ.

Nhìn nhìn tu vi đã đột phá Võ Đạo bát trọng La Phàm, Triệu Long Thiên trong lòng có chút tư vị không tốt.

Hắn và lúc trước La Phàm đồng dạng, tu vi đều đến một cái điểm giới hạn.

Thế nhưng, La Phàm là Võ Đạo thất trọng đỉnh phong điểm giới hạn, mà Triệu Long Thiên, là Võ Đạo cửu trọng sơ kỳ điểm giới hạn.

Tuy Võ Đạo cửu trọng tu vi càng cao, thế nhưng, cửu trọng sơ kỳ đến trung kỳ, chỉ là một cái cảnh giới bên trong tiểu tầng thứ đề thăng.

Mà Võ Đạo thất trọng đỉnh phong đến bát trọng, là một cái cảnh giới đột phá.

Tranh cãi độ, hiển nhiên là thất trọng đỉnh phong đột phá đến Võ Đạo bát trọng độ khó càng lớn một ít.

La Phàm đột phá độ khó so với Triệu Long Thiên càng lớn, nhưng nhanh hơn một bước đột phá, đem so sánh ra, tự nhiên làm Triệu Long Thiên trong nội tâm ngũ vị tạp trần (ngọt chua cay đắng mặn).

Nhìn nhìn La Phàm một bộ hào khí ngàn mây bộ dáng, Triệu Long Thiên trong nội tâm lòng háo thắng bị kích thích.

"Tôi thì tôi, ngươi đột phá Võ Đạo bát trọng, ta như cũ có thể áp chế ngươi!"

Triệu Long Thiên hét lớn một tiếng, mũi chân điểm một cái, thân thể trong chớp mắt hướng nổ bắn ra phía trước.

Phi long thương pháp.

Triệu Long Thiên trong tay bảo thương vung lên, mệnh môn khí kinh xoắn long bát phương, nhất thời cát bay đá chạy.

Kia cát đá theo khí kinh mà động, ngưng tụ thành một đầu dài long.

Khí kinh như rồng!

Triệu Long Thiên phi long thương pháp, uy lực thập phần cường đại, thực lực của hắn tại Võ Đạo cửu trọng sơ kỳ võ giả, là thuộc về đệ nhất lưu.

Toái Không Thương pháp!

Đệ nhị trọng 'Phá Nhạc'.

La Phàm thân ảnh cũng nổ bắn ra về phía trước, trong tay bảo thương huy vũ, nổi lên mạnh mẽ cuồng phong, tiếng xé gió ô ô vang lên.

Ầm ầm——

Hai thanh thượng phẩm bảo thương trong chớp mắt đụng vào nhau, giống như lôi âm nổ vang, mệnh môn khí kinh trong chớp mắt hóa thành sóng xung kích vãn, hướng bốn phương tám hướng nhanh chóng khuếch tán.

Sóng xung kích vãn uy lực lớn rất đáng sợ, những nơi đi qua, mặt đất bùn đất cát đá cũng bị gọt lên dày đặc một tầng.

Về phần cây cối hoa cỏ, ít một chút trực tiếp hóa thành tan tành, lớn một chút thụ cán cũng bầy lạch ra tám ngược lại, thiếu chút nữa nhỏ tận gốc.

Vền vền là tạo thành sóng xung kích vãn, liền đáng sợ như thế, này hai phát va chạm trực tiếp uy lực, có thể nghĩ, gần như trời rung đất chuyển, có làm rạn núi khai mở thạch chi uy.

Tiếng nổ vang, La Phàm thân ảnh bất động như núi.

Triệu Long Thiên thì là trong tay bảo thương chấn động mạnh, lực lượng kinh khủng theo thân thương truyền đi mà đến, làm hắn thần sắc kinh hãi.

Nhất thời, thân thể của Triệu Long Thiên như bị trọng kích đồng dạng, hướng phía sau bạo lui.

Trợn vện rời khỏi bảy tám bước, Triệu Long Thiên mới đứng vững thân thể, trong mắt đều là không dám tin về.

Hắn đường đường Võ Đạo cửu trọng võ giả, là đã đứng ở võ đạo đỉnh phong nhân vật, trận đánh lúc trước La Phàm, Triệu Long Thiên còn có ưu thế thật lớn.

Không nghĩ tới La Phàm tu vi vừa đột phá Võ Đạo bát trọng, thực lực đề thăng biên độ lại to lớn như thế.

Triệu Long Thiên tại La Phàm trước mặt, không chỉ ưu thế không còn sót lại chút gì, vậy mà liền bình thế cũng không thể bảo trì, đã ờ vào bị nghiền ép tình thế xấu bên trong.

Những ngày này, La Phàm cũng không ít tại Triệu Long Thiên trong tay thua thiệt, gần như mỗi ngày cũng bị Triệu Long Thiên đánh cho cực kỳ chật vật, toàn thân đau nhức.

Hiện tại, rốt cục thực lực có thể áp qua Triệu Long Thiên một đầu, La Phàm tự nhiên là sẽ không khách khí.

Ô rồi ——

Tật Phong gào thét, tiếng xé gió, La Phàm bước nhanh về phía trước, lại công xuất nhất thương, mãnh liệt quét ngang mà ra.

Triệu Long Thiên thần sắc kinh hãi trong chớp mắt hóa thành nghiêm trọng, không thể không ngăn cản.

Nhất thương đánh ra, khí kinh như rồng, cát đá hội tụ, giống như Chân Long bay múa.

Hai cán thương phẩm bảo thương lần nữa mãnh liệt va chạm, bạo vang tiếng đécc tai nhức óc.

Kìa cát đá hội tụ hình rồng, bị trong chớp mắt chấn vỡ, hóa thành vô số cát bay đá chạy, hướng bốn phương tám hướng bắn tung toé.

Triệu Long Thiên thân thể chấn động, như bị trọng kích, lần nữa bạo lui.

La Phàm thương thuật uy lực quá kinh khủng, cường đại thân thể phối hợp Toái Không Thương pháp, lực lượng kinh thiên, chấn động Triệu Long Thiên hai tay miệng hồ run lên.

"Lại đến. . .!"

La Phàm hét lớn một tiếng, lần nữa bước nhanh về phía trước, tốc độ như bay, tiếp tục huy vũ lấy bảo thương điên cuồng tấn công.

Triệu Long Thiên tránh cũng không thể tránh, chỉ có thể thi triển thương thuật, cùng La Phàm không ngừng chính diện liều mạng.

...

Oanh ——

Một tiếng chấn thiên bạo vang.

Lúc Triệu Long Thiên đón đến La Phàm thứ bảy thương, thân thể rốt cuộc không chịu nổi, trực tiếp hướng phía sau bay lên.

Nháy mắt, Triệu Long Thiên bay ngược xuất gần mười trượng, hung hăng té rớt đầy đất.

Trong tay bảo thương chấn động được ong..ong vang lên, Triệu Long Thiên cảm giác hai tay đau đớn, suýt nữa đem bảo thương rơi xuống.

Triệu Long Thiên tại mặt đất cuộn cuộn vài vòng, thân thể mới dừng lại, mười phần chật vật.

Nhất là hai tay, hai tay, thân thể, có cảm giác đến mơ hồ thẳng đau nhức.

La Phàm thương thuật uy lực quá đáng sợ, dù chưa trực tiếp đâm trúng hắn, lại cũng rất nhỏ chấn đả thương thân thể của hắn.

"Long Thiên, ngươi cũng biết vì sao La Phàm so với ngươi sớm một bước tu vi đột phá?"

"Có áp lực, mới có động lực!"

"Lúc trước ngươi một mực chiếm giữ thượng phong, mỗi một lần giao thủ đều áp chế La Phàm!"

"La Phàm mỗi một lần đều thua thiệt, tự nhiên là quyết chí tự cường, tiến triển thần tốc."

"Mà ngươi. . . Mỗi một lần đều chiến thắng, thân thái vui mừng, chí kiêu ý đầy, tự nhiên tiến triển chậm chạp."

"Hiện tại La Phàm thực lực có thể áp chế ngươi, đối với ngươi mà nói là tốt sự tình, đại hảo sự."

"Ngươi không cần nhụt chí, tiếp tục chiến đấu, rất nhanh tu vi của ngươi liền có thể đề thăng đến cửu trọng trung kỳ!"

Một bên xem cuộc chiến Cổ Mệnh Thu đi tới, nhìn nhìn Triệu Long Thiên nói.

Triệu Long Thiên bùng tỉnh đại ngộ, một cái trở mình liền từ trên mặt đất đứng lên.

"Tam sư đệ, chúng ta tái chiến!"

Triệu Long Thiên quát, ý chí chiến đấu sục sôi.

...

La Phàm cùng Triệu Long Thiên trong đó, chiến đấu một lần lại một lần.

Mỗi một lần đều là Triệu Long Thiên bị đánh bại, chật vật không chịu nổi.

Bất quá, Cổ Mệnh Thu nói ngược lại là không sai, càng là thua thiệt, lại càng là kích thích trong nội tâm ý chí, càng là vuron lên hùng mạnh.

Lớn như thế chiến ba ngày sau, Triệu Long Thiên tu vi, rốt cục bắt đầu có tiến triển, hướng cửu trọng trung kỳ đề thăng.

"Sư tôn, ta tu vi đột phá Võ Đạo bát trọng, có thể sâu sắc cường hóa thân thể!"

"Lại còn. . . Có thể tiếp tục hấp thu nguyên linh tinh tu luyện, rất nhanh đề thăng tu vi!"

"Kế tiếp ta chuẩn bị tĩnh tâm tu luyện một đoạn thời gian, đại sư huynh sư vì đã hướng cửu trọng trung kỳ đột phá, tạm thời tu vi sẽ không còn có tiến triển."

"Giữa chúng ta, không cần lại mỗi ngày giao thủ a?"

La Phàm đi đến trước mặt Cổ Mệnh Thu, nói.

Tu vi đột phá Võ Đạo bát trọng, La Phàm thân thể cường hóa đến cực hạn, thế nhưng là có nghiền ép Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong thực lực.

Có này thực lực, tại Thiên Long đài long vận tranh đoạt trong chiến đấu, đều có thể danh liệt trước mâu.

La Phàm tự nhiên là phải nắm chặt thời gian, cường hóa thân thể, lại còn, đem tu vi đề thăng được càng cao càng tốt.

"Hảo, thực lực của ngươi, tại Tứ Tông thi đấu trên đoạt được Top 10 hẳn là không thành vấn đề!"

"Kế tiếp, ngươi liền tự mình tu luyện a, trên việc tu luyện nếu có không hiểu chỗ, tùy thời đến đây hướng ta thỉnh giáo."

Cổ Mệnh Thu gật gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 135: Thực lực tăng nhiều

Cổ Mệnh Thu đối với La Phàm mục tiêu!

Chính là La Phàm có thể tại Tứ Tông thi đấu tiến tới nhập Top 10, đạt được đi đến Thiên Long đài nhiệm long vận tư cách mà thôi.

Hiện tại La Phàm đã có bức này thực lực, Cổ Mệnh Thu tự nhiên không hề vì La Phàm quan tâm.

Kế tiếp, Cổ Mệnh Thu được một lòng dạy bảo Triệu Long Thiên vũ kỹ, tranh thủ đề cho Triệu Long Thiên tại Tứ Tông thi đấu trước, thực lực tiến thêm một bước.

Sau đó vì Huyền Dương Tông tại Tứ Tông thi đấu, tranh đoạt một cái hào thứ tự.

La Phàm trở lại gian phòng của mình.

Hiện tại, hắn đã có thể luyện hóa hấp thu nguyên linh tinh, rất nhanh đề thăng tu vi.

Cũng có thể luyện hóa hấp thu cường huyết cường tráng thể linh dược, rất nhanh cường hóa thân thể.

Hơn bốn mươi khóa nguyên linh tinh, tối đa có thể đem tu vi đề thăng đến bát trọng trung kỳ.

Mà La Phàm trên người linh dược, lại là đầy đủ đem La Phàm thân thể cường hóa đến cực hạn dư xài.

Tu vi đề thăng đến Võ Đạo bát trọng trung kỳ, thực lực không có quá lớn tiến triển.

Thân thể cường hóa đến cực hạn, lại là đủ nghiền ép Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong.

Rõ ràng, nếu muốn thực lực rất nhanh đề thăng, hiện tại nên luyện hóa hấp thu cường huyết cường tráng thể linh dược, cường hóa thân thể.

Lấy ra một cây hạ phẩm linh dược, La Phàm nuốt vào trong bụng, rất nhanh liền luyện hóa, dược hiệu bị thân thể hoàn mỹ hấp thu, một tia không lọt.

Thế nhưng, La Phàm có thể cảm giác dược, thân thể cường độ gần như không có gì đề thăng.

Tu vi của hắn đã đạt Võ Đạo bát trọng, thân thể cường độ, lại càng là có thể cùng Võ Đạo cửu trọng võ giả nội lực cường độ so sánh, hạ phẩm linh dược dược hiệu, đối với La Phàm thân thể đã cực kỳ bé nhỏ.

La Phàm lại lấy ra một cây linh dược, là trung phẩm linh dược, dược hiệu so với hạ phẩm linh dược mạnh hơn nhiều lắm.

Phục dụng hạ xuống, ước một lúc lâu sau, La Phàm triệt để luyện hóa hấp thu, thân thể cường độ tăng lên không ít, hiệu quả so với hạ phẩm linh dược mạnh hơn nhiều lắm.

La Phàm tiếp tục lấy ra trung phẩm linh dược luyện hóa hấp thu, rất nhanh đề thăng thân thể cường độ.

Về phần hạ phẩm linh dược, trên người còn thừa cũng không nhiều, chỉ có hơn 100 gốc, đối với hắn hiệu quả không lớn, ngược lại là có thể nộp lên cho tông môn, hồi đoái thành điểm công hiến.

Một nhóm cây trung phẩm linh dược, bị La Phàm luyện hóa hấp thu.

Một ngày hạ xuống, La Phàm có thể luyện hóa sáu bảy gốc, thân thể cường độ nhanh chóng bạo trưởng, tiến triển cực nhanh.

Đem thời gian gần một tháng, La Phàm luyện hóa hấp thu trung phẩm linh dược hơn một trăm năm mươi gốc, thân thể rốt cục cường hóa đến cực hạn.

Cảm thụ dược trong thân thể kia hùng hậu mà mệnh môn lực lượng, La Phàm có một loại cảm giác, hắn tùy ý một quyền, uy lực liền đủ sụp đổ sơn liệt địa, so với Toái Không Thương pháp đệ nhị trọng 'Toái nhạc' uy lực, phải cường đại hơn nhiều.

Có được nghiền ép Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong thân thể lực lượng, thân thể cường độ là bậc nào đáng sợ?

Làm cơ bắp nhanh sụp đổ thời điểm, e rằng trung phẩm Bảo Bình cũng khó khăn phá chỉ màng da.

Thậm chí, liền ngay cả thượng phẩm Bảo Bình, cũng chưa chắc có thể tạo thành bao nhiêu tổn thương.

Bây giờ La Phàm, quả thật chính là cá nhân hình máy móc.

La Phàm đưa tay sờ một cái, nhất thời trong tay không khí nổ vang, nhất cử nhất động, đều ẩn chứa uy lực kinh khủng.

"Hào hảo hảo, có này thực lực, Thiên Long trên đài cuối cùng là có thể cùng tất cả thể lực lớn thiên tài truyền nhân ganh đua cao thấp!"

"Bất quá, Đại Việt Vương Triều, cương vực rộng lớn, mạnh mẽ hơn Huyền Dương Tông thể lực còn nhiều, rất nhiều."

"Vậy có chút lớn trong thể lực tinh anh nhất truyền nhân, nói không chừng liền có Võ Đạo cửu trọng tu vi đỉnh cao."

"Lại còn, bọn họ từng cái một thiên phú xuất chúng, thực lực rất có thể so với tu vi càng cao cấp bậc!"

"Nhục thể của ta lực lượng mặc dù có thể nghiền ép Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong, nhưng là chưa hẳn có thể cùng Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong bên trong cao thủ đứng đầu chống lại!"

"Nếu muốn vững vàng đương đương nhảy vào Top 10, đạt được tiến nhập Chân Long bí cảnh tư cách, đem Toái Không Thương pháp đệ tam trọng luyện thành, đó mới là tuyệt đối không sai!"

La Phàm thì thảo tự nói, thần sắc mừng rỡ.

Toái Không Thương pháp đệ tam trọng 'Toái không', nhất thương đánh ra, hư không phá toái, đó là gần như có thể cùng Chân Đạo nhất trọng cường giả chống lại uy lực.

Ở dưới Chân Đạo, phá toái không gian uy lực đủ quét ngang vô địch.

Bất quá, nghĩ luyện thành Toái Không Thương pháp đệ tam trọng, khó!

Đặc biệt khó!

Huyền Dương Tông trong lịch sử, còn chưa bao giờ có người ở Võ Đạo cửu trọng phía dưới luyện thành qua.

Cho dù là tại Võ Đạo cửu trọng luyện thành, Huyền Dương Tông sử thượng cũng chỉ có một người, là Huyền Dương Tông Tổ Sư Gia.

La Phàm mới là Võ Đạo bát trọng tu vi đỉnh cao, nghĩ luyện thành 'Toái Không Thương pháp' đích xác khó khăn.

"Ta có nguyên linh tinh, có thể rất nhanh đem tu vi đề thăng đến bát trọng trung kỳ."

"Tu vi càng cao, tu luyện vũ kỹ độ khó càng nhỏ, ta còn là trước đem tu vi tăng lên lại nói!"

"Về phần tu luyện Toái Không Thương pháp tầng thứ ba, ta có một cái những người khác đều không có ưu thế!"

"Nhục thể của ta lực lượng, vô cùng cường đại, không kém gì Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong thực lực, lực phòng ngự cũng rất mạnh."

"Ta có đầy đủ đầy đủ dồi dào thể lực, lại có thực lực cường đại, có thể đang đối chiến bên trong bảo đảm chính mình bất bại, lại có thể lấy Toái Không Thương pháp đối địch, tiến hành tôi luyện."

"Tứ Tông thi đấu, Thiên Long Đài Long vận tranh đoạt chiến! Ta cũng có thể trở thành tu luyện Toái Không Thương pháp sơn bãi!"

La Phàm trong nội tâm nghĩ lại, mục quang dần dần lóe sáng.

Hắn có lòng tin, định có thể trở thành Huyền Dương Tông ở dưới Chân Đạo đem Toái Không Thương pháp đệ tam trọng 'Toái không' luyện thành người thứ hai.

Lại còn, hắn nếu so với Tổ Sư Gia tiến thêm một bước, Võ Đạo bát trọng, muốn luyện thành!

La Phàm rời phòng, đi đến Tông chủ phủ đệ phía sau núi, đánh mấy lần long bìa chuông, mới đem kia tu vi đột phá dồi dào có thừa tinh lực phát tiết.

Thân thể cường hóa đến cực hạn, lực lượng tăng lên rất nhiều, long bìa chuông tại La Phàm trong tay, lại càng là Hổ Hổ Sinh Phong, uy lực kinh thiên.

...

La Phàm trở lại chỗ ở, lấy ra nguyên linh tinh, vận chuyển Nguyên Dương Chân Mạch Công, luyện hóa hấp thu, đề thăng tu vi.

Cự ly tháng sáu một ngày Giang Châu Tứ Tông thi đấu, còn có nửa tháng trái phải thời gian, tranh thủ đem tu vi đề thăng đến Võ Đạo bát trọng trung kỳ.

Ba ngày.

Tháng năm mười tám ngày, buổi trưa thời gian.

Một đầu to lớn phi cầm Man Thú, ở trên trời cực nhanh phi hành, đi tới Huyền Dương Tông ngoại.

Đây là một đầu từ con ngươi Hỏa Vũ điều.

Từ sắc con mắt như đèn lung, màu đỏ lông vũ như hỏa diễm, hai cánh mở ra, chân đạt mười trượng, là một loại mười phần hung mãnh phi cầm Man Thú.

Từ con ngươi Hỏa Vũ điều phần lưng, đứng hai lão tứ ít sáu vị võ giả.

Giang Châu cảnh nội, bị loài người võ giả thu phục từ con ngươi Hỏa Vũ điều chỉ có một đầu, là Thanh Vân Tông trấn tông linh thú.

Từ con ngươi Hỏa Vũ điều tại Huyền Dương Tông ngoại trên không trung dừng lại, một vị tiên phong đạo cốt Thanh Y lão giả bay ra, đạp đứng hư không.

"Thanh Vân Tông Mục Thanh Huyền, mang môn hạ đệ tử đến đây bái sơn."

Mục Thanh Huyền hơi hơi ôm quyền, đưa tầm mắt nhìn qua, thanh âm vang dội quát.

Thanh âm truyền khắp toàn bộ Huyền Dương Tông.

Huyền Dương Tông võ giả nghe vậy, đều thần sắc khê giạt mình, Mục Thanh Huyền tại Giang Châu thế nhưng là nhân vật đại danh鼎鼎, là Thanh Vân Tông chủ, Chân Đạo tử trọng cường giả.

Huyền Dương Tông, Tông chủ phủ đệ.

Đang tại chỉ đạo Triệu Long Thiên Cố Mệnh Thu nghe vậy, phóng lên trời, xa xa cùng Mục Thanh Huyền đối mặt.

"Mục Tông chủ, thỉnh vào núi."

Cố Mệnh Thu khua tay nói, rơi vào Huyền Dương Tông Chủ điện ngoại.

Mục Thanh Huyền hướng phía sau phát phát tay, trực tiếp bay về phía Huyền Dương Tông Chủ điện.

Từ con ngói Hỏa Vũ điều cũng đập rung cánh, bay vào Huyền Dương Tông, rơi vào Huyền Dương Tông Chủ điện phía trước trên quảng trường, tản ra cực kỳ mệnh mệnh hung uy.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Tuân ước đánh một trận (Canh [3])

Trên quảng trường, có không ít Huyền Dương Tông nội môn đệ tử.

Cảm nhận được từ con ngói Hỏa Vũ điều hung uy, chúng nội môn đệ tử đều biến sắc.

Thanh Vân Tông đại trưởng lão Tôn Quang Hi, đứng ở điều trên lưng, phía sau là bốn cái hậu bối đệ tử.

Nhìn niên kỷ đều chỉ có hai mươi xuất đầu, không cao hơn hai mươi lăm tuổi.

Bất quá, bốn người này tu vi đều cực kỳ không kém, mỗi cái đều là Võ Đạo cửu trọng.

Trong đó có một cái, lại càng là đạt đến Võ Đạo cửu trọng trung kỳ tu vi.

Bốn cái niên kỷ không được hai mươi lăm tuổi Võ Đạo cửu trọng đệ tử, điều này hiển nhiên là Thanh Vân Tông hậu bối trong hàng đệ tử, kiệt xuất nhất bốn vị.

Bốn ánh mắt của người tại chúng Huyền Dương Tông đệ tử trên người đảo qua, khóe miệng đều hơi hơi nhếch lên, lộ ra ngạo nghễ thần sắc.

Chịu từ con ngói Hỏa Vũ điều hung uy làm cho sợ, Huyền Dương Tông chúng nội môn đệ tử khí thế nhỏ yếu, không dám cùng Thanh Vân Tông bốn vị thiên tài đệ tử mục quang chạm nhau.

"Oanh! Ngày nào đó tạp mao chym!"

"Tại ta Huyền Dương Tông, cũng dám lộ ra hung uy! Ngươi muốn cùng ngu gia đánh một trận sao?"

"Tạp mao chym, vội vàng đem các ngươi uy thế thu lại, bằng không ngu gia để cho ngươi đẹp mắt."

Đại hắc ngưu trong lúc bất chợt xuất hiện ở trên quảng trường, hét lớn một tiếng.

Mệnh mệnh hắc sắc yêu khí từ đại hắc ngưu trong cơ thể tuôn ra, cuộn cuộn như mây, một đôi đại ngưu mắt tiếp cận từ con ngói Hỏa Vũ điều.

Này đầu từ con ngói Hỏa Vũ điều tuy là tam giai Man Thú, đại hắc ngưu không chút nào không sợ.

Đại hắc ngưu bốn vó (đào) bạo động, một bộ ngo ngoe muốn thử bộ dáng, dường như chỉ cần từ con ngói Hỏa Vũ điều tất cả miệng, muốn xông lên tới đại chiến.

"Điều huynh an tâm một chút chứ tào, chúng ta tại Huyền Dương Tông vì khách, không nên tức giận, khiêm tốn một chút cho thỏa đáng."

Từ con ngói Hỏa Vũ đều nghe vậy giật dử, đang muốn đáp lại đại hắc ngư, Tôn Quang Hi vội vàng ngồi xổm xuống, vỗ từ con ngói Hỏa Vũ đều phía sau lưng nói.

Từ con ngói Hỏa Vũ đều hừ nhẹ một tiếng, trong lỗ mũi phun ra một hồi khói xanh, lúc này mới tướng uy thế thu vào.

"Điều huynh, ngói tại này chờ đợi, ngàn vạn không nên tại Huyền Dương Tông khiêu khích sự cố.

Tôn Quang Hi mang theo bốn vị đệ tử từ điều trên lưng hạ xuống, giao cho một câu.

Từ con ngói Hỏa Vũ đều gật gật đầu.

Tôn Quang Hi mang theo bốn vị đệ tử, tiến nhập Huyền Dương điện.

Đại hắc ngư thấy thế, thì là hướng từ con ngói Hỏa Vũ đều đã đi tới.

Huyền Dương điện.

Cố Mệnh Thu, cùng với đại trưởng lão Triệu Hồng Thành, cộng đồng tiếp đãi Thanh Vân Tông khách đến thăm.

Thanh Vân Tông chủ Mục Thanh Huyền, Thanh Vân Tông đại trưởng lão Tôn Quang Hi, theo thứ tự tại ghế khách ngồi xuống.

Bốn vị Thanh Vân Tông đệ tử, đứng phía sau hai người.

"Chú ý Tông chủ, Giang Châu bốn đại tông môn thi đấu, ít ngày nữa muốn triển khai, quý tông bốn cái danh ngạch, đã có nhân tuyển a?"

Song Phương Hàn huyền về sau, Mục Thanh Huyền nói, thẳng vào chủ đề.

"Ta đại đệ tử Triệu Long Thiên, Tứ đệ tử La Phàm."

"Triệu Sư Huynh đệ tử thân truyền dư vạn dặm, Hình đường Chu Đường Chủ đệ tử thân truyền Chu Thanh sơn!"

"Thanh Vân Tông bốn cái danh ngạch, chính là bốn vị này thiếu niên tuấn kiệt sao?"

Cố Mệnh Thu nói, con mắt nhìn Thanh Vân Tông bốn vị đệ tử liếc một cái.

"Đúng vậy."

Mục Thanh Huyền gật gật đầu.

"La Phàm?"

"Là tại Hắc Phong Nhai, vượt cấp khiêu chiến Nhật Nguyệt Tông đệ tử kia cái La Phàm sao?"

Mục Thanh Huyền đang muốn giới thiệu bốn vị đệ tử, Tôn Quang Hi liền kinh hô lên.

"Là hán, Tôn trưởng lão cũng biết hán sao?"

Cố Mệnh Thu gật đầu, mỉm cười.

"Vậy ngày La Phàm tại Hắc Phong Nhai, thế nhưng là đại xuất danh tiếng, vạn chúng chú mục!"

"Lại còn, ở trong Tiểu Thiên Thế Giới, hán lại làm ra kia đại kinh thiên động địa sự tình, Tôn mỗ sao có thể không biết hán!"

"Bất quá, La Phàm tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới trước, tựa hồ mới là Võ Đạo tứ trọng tu vi a?"

"Tuy hán ở trong Tiểu Thiên Thế Giới, lấy được không ít kỳ ngộ, tiến triển thần tốc, nhưng nghe nói hán rời đi Tiểu Thiên Thế Giới, mới là Võ Đạo thất trọng!"

"Cố trưởng lão, Giang Châu bốn đại tông môn thi đấu, từng tông môn chỉ có bốn cái danh ngạch tham gia, La Phàm tuy ưu tú, nhưng tu vi còn thấp, như thế nào đem hán cũng coi như nhập trong đó sao?"

Tôn Quang Hi nói, thần sắc kinh ngạc.

Liền Thanh Vân Tông đại trưởng lão, đều đối với La Phàm có khắc sâu ký ức, có thể thấy La Phàm ngày đó tại Hắc Phong Nhai, đích thực là vạn chúng chú mục, thanh danh đại chấn.

"Ha ha. . . Ta người đệ tử này, tuy tuổi không lớn lắm, nhập môn cũng muộn!"

"Nhưng thiên phú của hắn cùng kỳ ngộ, lại là không giống bình thường, từ khi đã trải qua Tiểu Thiên Thế Giới cơ duyên, hắn đã nhất phi trùng thiên."

"Ngày nay, La Phàm tu vi đã đột phá Vô Đạo bát trọng, thực lực cũng đạt tới Vô Đạo cửu trọng tầng thứ, Tứ Tông thi đấu, hắn có tư cách tham gia!"

"Thanh Vân Tông bốn vị thiếu niên tuấn kiệt, tu vi tại cửu trọng trung kỳ, chính là Mục Tông chủ thân truyền đại đệ tử Tôn Hoa a?"

Cố Mệnh Thu nhàn nhạt cười, theo cười nhìn Thanh Vân Tông vị Vô Đạo kia cửu trọng trung kỳ đệ tử liếc một cái, hướng Mục Thanh Huyền hỏi.

"Đúng vậy, vị này chính là ta đại đệ tử Tôn Hoa!"

"Bên cạnh vị này, là ta nhị đệ tử Mục không bụi."

"Tôn sư đệ sau lưng hai vị, là hắn đệ tử thân truyền Mục tu xa, kỳ Thánh Kiệt."

Cố Mệnh Thu gật đầu, đem bốn vị Thanh Vân Tông đệ tử, nhất nhất giới thiệu.

"Thanh Vân Tông đệ tử Tôn Hoa, Mục không bụi, Mục tu xa, kỳ Thánh Kiệt, gặp qua Huyền Dương Tông chú ý Tông chủ, Triệu Trường Lão."

Giới thiệu xong xong, bốn vị Thanh Vân Tông đệ tử đồng thời ôm quyền, hướng Cố Mệnh Thu, Triệu Hồng Thành thi lễ một cái.

"Mục Tông chủ mang môn hạ tham gia Giang Châu Tứ Tông thi đấu thiên tài đệ tử đến đây, là muốn tuân theo hiệp ước xưa, cùng ta Huyền Dương Tông bốn vị đệ tử nhất quyết cao thấp?"

Cố Mệnh Thu hỏi.

"Chú ý Tông chủ, Thanh Vân Tông đích thực là bởi vì hiệp ước xưa mà đến báisơn!"

"Giang Châu Tứ Tông thi đấu, không chỉ có liên quan đến bốn đại tông môn bài danh, cũng liên quan đến đến đi đến Thiên Long đài danh ngạch thuộc sở hữu."

"Tham gia tham gia Tứ Tông thi đấu, đều là tất cả tông tinh anh đệ tử, tu vi cơ bản đều đạt đến Vô Đạo cửu trọng!"

"Tu vi tại ngang nhau cảnh giới, chúng ta Tứ Tông tinh anh đệ tử thực lực mặc dù có cao thấp, cũng sẽ không có quá lớn khác nhau."

"Giữa bọn họ, bất kỳ đánh một trận đều biết tương đối kịch liệt, đối với tham chiến hai bên mà nói, đều là một loại đại tiêu hao."

"Cho nên, chúng ta sao không tuân theo hiệp ước xưa, hai tông tinh anh đệ tử trước tỷ thí một lần?"

"Thực lực ai mạnh ai yếu, trước phân ra cái cao thấp, kể từ đó, tại Tứ Tông thi đấu trên gặp được, cũng không cần lại so với!"

"Thực lực thấp, trực tiếp hướng thực lực cao nhận thua chính là, lẫn nhau không cần thiết hao tổn tinh lực."

"Kể từ đó, liền có thể bảo tồn thực lực, dùng tốt nhất trạng thái, nghênh tiếp trận tiếp theo khiêu chiến."

"Chú ý Tông chủ, người cứ nói đi?"

Mục Thanh Huyền mang trên mặt mỉm cười, nói.

Mục Thanh Huyền dám mang theo Thanh Vân Tông đệ tử, chủ động đến đây Huyền Dương Tông, có thể thấy hắn đối với hai tông thiên tài đệ tử ở giữa quyết đấu, có thật lớn lòng tin.

Nếu là biết rõ tất bại, Thanh Vân Tông mọi người, không có khả năng đường xa mà đến.

"Mục Tông chủ, người đối với quý tông mấy vị thiên tài đệ tử, lòng tin chân rất nhiều....!"

Cố Mệnh Thu hai mắt hơi hơi nhíu lại, nói.

"Chú ý Tông chủ, chẳng lẽ người đối với quý tông thiên tài đệ tử, lại không có lòng tin sao?"

Mục Thanh Huyền ha ha cười cười, nói.

"Là hiệp ước xưa, tự nhiên tuân thủ."

"Dù sao hôm nay không chiến, tại Tứ Tông thi đấu, vẫn phải là đánh một trận, sao không sớm ngày phân ra cái cao thấp."

"Ta Huyền Dương Tông đệ tử, tuân ước đánh một trận!"

Cố Mệnh Thu thần sắc nghiêm túc, nói.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 137: Nay tình huống như thế nào?

"Điều muội tử a."

"Nhớ ngày đó. . . Ta cùng với kia Nhật Nguyệt Tông đại trưởng lão bước mây bằng đánh một trận."

"Vậy là đánh cho thiên băng địa liệt, nhật nguyệt vô quang."

"Ngu ca ta thi triển độc môn bí kỹ 'Ma ngu lên trời đập', đập mạnh, sông núi hóa thành tan tành, sông lớn hơi bị khô a!"

"Bước mây bằng tại Ngu ca hung uy, bị giết được kêu cha gọi mẹ, sợ chết khiếp."

"Nếu không phải hấn thoát được nhanh, sớm đã tại Ngu ca dưới móng sắt, hồi phi yên diệt!"

"Điều muội tử a, người điểm này hung uy. . . So với Ngu ca, vậy cũng kém xa, chênh lệch xa rầu~. . .!"

Trên quảng trường, đại hắc ngu đứng ở tử con ngời Hóa Vũ điều trước mặt, chậm rãi mà nói.

Trở thành Man Thú, đại hắc ngu càng hùng tráng.

Nhất là trở thành nhị giai Man Thú, càng thêm biến lớn một vòng.

Hướng kia vừa đứng, cao tới ba mét có thừa, thân dài vượt qua năm mét, quả thật giống như là một tòa tiểu phòng ở.

Bất quá, bên cạnh tử con ngời Hóa Vũ điều hình thể càng lớn, đứng thẳng cao độ, gần tới ba trượng, thân dài lại càng là vượt qua ba trượng có thừa.

"Ngu ca, người nói thiệt hay giả?"

"Nhật Nguyệt Tông đại trưởng lão bước mây bằng, thực lực cũng không tại ta Thanh Vân Tông đại trưởng lão dưới Tôn Quang Hi a!"

"Tiểu muội tốc độ nhanh hơn hấn rất nhiều, nhưng nếu so với thực lực, cũng không như hấn!"

Từ con ngời Hóa Vũ điều cúi đầu, tử sắc con mắt nhìn nhìn đại hắc ngu, nói.

Này một ngu một điều, vậy mà chung đụng được mười phần hòa hợp, một chút cũng không có lúc trước kiêu nỏ nhỏ trương bầu không khí.

Yêu thú trong đó, tuy cũng là lấy thực lực vi tôn.

Huyết mạch càng cao đợi yêu thú, tại đồng bậc, thực lực cường đại hơn, thậm chí có vượt cấp khiêu chiến thực lực.

Cho nên, cho dù là tu vi thấp một ít, chỉ cần chênh lệch không phải là vô cùng cách xa, huyết mạch phổ thông yêu thú, cũng phải tôn kính huyết mạch cao đẳng yêu thú.

Đại hắc ngu huyết mạch không giống bình thường, lại còn còn huyết mạch phản tổ, đã thức tỉnh Thần Ma huyết mạch, tương lai triệt để lớn lên, giống như Thần Ma.

Cùng đại hắc ngu so sánh, tử con ngời Hóa Vũ điều phát triển tiềm lực chỉ tới man cấp, tự nhiên là chênh lệch nhiều.

Làm đại hắc ngu lộ ra huyết mạch khí tức, tử con ngời Hóa Vũ điều tự nhiên cúi xuống cao quý chính là đầu.

Đương nhiên, đối với đại hắc ngu, tử con ngời Hóa Vũ điều là bán tín bán nghi.

"Đương nhiên là thật sự!"

"Ngu ca ta là ai?"

"Ngươi ca ta chưa bao giờ thổi chính mình."

"Ngươi xem a, về sau bước mây bằng đưng phải Ngươi ca, tuyệt đối thành thành thật thật, nom nớp lo sợ!"

"Tại ngươi trước mặt Ca, hần tuyệt đối không dám làm càn!"

...

Cố Mệnh Thu, Mục Thanh Huyền hai vị Tông chủ, cùng với Triệu Hồng Thành cùng Tôn Quang Hi, Thanh Vân Tông bốn vị đệ tử đi ra Huyền Dương điện, vừa vận trông thấy đại hắc ngưu tại tử con ngươi Hỏa Vũ điều trước mặt nói thổ mạt hoành phi.

Mà tử con ngươi Hỏa Vũ điều, thì là thỉnh thoảng gật đầu, một bộ 'Ngươi thật là lợi hại' bộ dáng.

Thanh Vân Tông võ giả, đều hai mắt trừng, về mặt kinh hãi.

—— này tình huống như thế nào?

Từ con ngươi Hỏa Vũ điều huyết mạch, tại man cấp yêu thú trong huyết mạch, là tương đối hơi cao.

Đại đa số thời điểm, này đầu tử con ngươi Hỏa Vũ điều đối với cái khác man cấp yêu thú, cũng không như thế nào để mắt, lại còn tính tình cũng hóa bạo rất nhiều.

Nhưng bây giờ. . . Tại đại hắc ngưu trước mặt, lại nhu thuận dịu dàng ngoan ngoãn rất nhiều, thậm chí nhìn nhìn đại hắc ngưu còn có mắt sùng bái bộ dáng.

Trời có mắt rồi, này đầu đại hắc ngưu mới là nhị giai Man Thú mà thôi a, tử con ngươi Hỏa Vũ điều thế nhưng là tam giai Man Thú đó!

Trạng huống này làm Thanh Vân Tông võ giả mười phần ngoài ý muốn.

Đồng thời bọn họ trong nội tâm cũng mười phần cảnh giác, tử con ngươi Hỏa Vũ điều thế nhưng là Thanh Vân Tông một bảo, chớ để cho Huyền Dương Tông này đầu đại hắc ngưu cho rẽ vào đi!

"Điều huynh, ngươi không cần hầu ở chỗ này, hôm nay ngươi tùy tiện ra ngoài du ngoạn a!"

"Đợi lúc chàng vắng tới, lại đến Huyền Dương Tông tiếp chúng ta là được, đi thôi đi thôi. . .!"

Thanh Vân Tông đại trưởng lão Tôn Quang Hi kinh ngạc trong chớp lát, vội vàng nói, còn sót ruột thúc giục hai câu.

"Ha ha, đại hắc ngưu. . .!"

"Ngươi đi đem Triệu Long Thiên, La Phàm gọi tới a!"

Cố Mệnh Thu kia không biết Thanh Vân Tông mọi người lo lắng, mỉm cười, hướng đại hắc ngưu phát phát tay, đem đại hắc ngưu chi mở.

"Điều muội tử, ngươi chờ ta một lát, ta đi a La Phàm cùng Triệu Long Thiên gọi tới, cùng ngươi cùng nhau đi du ngoạn a!"

Đại hắc ngưu xông tử con ngươi Hỏa Vũ điều nói một câu, liền bay lên, hướng Tông chủ phủ đệ mà đi.

"Tốt."

Từ con ngươi Hỏa Vũ điều ứng một câu, phóng lên trời, nhưng không có rời xa, tại Huyền Dương Phong trên không ngừng.

Hiển nhiên là tại chờ đợi đại hắc ngưu.

Thanh Vân Tông mọi người, nhất thời mặt đều đen.

Bất quá đã gọi tử con ngươi Hỏa Vũ điều đi du ngoạn, tự nhiên cũng không nên lại gọi nó trở lại.

Triệu Long Thiên, La Phàm, rất nhanh liền bị đại hắc ngưu mang đến nội môn quảng trường.

Sau đó đại hắc ngưu liền giẫm lên cuộn cuộn mây đen, phóng lên trời, cùng tử con ngươi Hỏa Vũ điều cùng nhau du ngoạn đi.

"Từ Sơn Đường Từ Linh Mã, Chiến Đường cạp cái, Truyền Công Đường bà ngưu, còn có Thanh Vân Tông Hỏa Vũ điều!"

"Này đại hắc ngưu, chi cần là giống cái yêu thú mặc kệ cái gì chúng loại, nó lại không có không thích đó a!"

La Phàm nhìn nhìn đại hắc miệng trâu lấy miệng rộng về mặt cười vui cùng tử con ngươi Hỏa Vũ điều rời đi, trong nội tâm không lời mà nói.

Dur vạn dặm, Chu Thanh sơn đã bị đại trưởng lão Triệu Hồng Thành dẫn theo qua, tới cùng đi, còn có Truyền Công Đường chủ Chu Diễm Khôn.

Triệu Long Thiên, La Phàm, dư vạn dặm, Chu Thanh sơn, bốn người theo thứ tự đứng thành một hàng.

"Vị này, là Thanh Vân Tông chủ Mục Thanh Huyền!"

"Vị này, là Thanh Vân Tông đại trưởng lão Tôn Quang Hi!"

"Bốn vị này thiếu niên tuấn kiệt, là Thanh Vân Tông trẻ tuổi kiệt xuất nhất bốn vị thiên tài đệ tử!"

"Bốn người bọn họ muốn cùng các ngươi giao thủ, phân ra cái cao thấp, các ngươi biết nhau một chút đi!"

Cố Mệnh Thu nhìn nhìn La Phàm bốn người, đem Thanh Vân Tông võ giả, nhất nhất giới thiệu.

"Gặp qua Mục Tông chủ, Tôn trưởng lão!"

La Phàm bốn người, đồng thời hướng Mục Thanh Huyền, Tôn Quang Hi ôm quyền hành lễ.

Làm nghe nói Thanh Vân Tông bốn vị thiên tài đệ tử cùng với bọn họ phân ra cái cao thấp, trong mắt nhất thời liền toát ra mãnh liệt chiến ý.

Đều là hai tông môn hạ kiệt xuất đệ tử, lại còn trẻ khí thịnh, tự nhiên có rất mạnh lòng háo thắng.

La Phàm bốn người hướng Thanh Vân Tông bốn vị đệ tử nhìn lại, tám người mục quang vừa chạm vào, chiến ý va chạm, trong hư không nhất thời liền có như điện hoa lóe lên.

"Ba cái Võ Đạo cửu trọng, một cái Võ Đạo bát trọng!"

"Hắn là Huyền Dương Tông hai mươi lăm tuổi phía dưới trong hàng đệ tử, tìm không ra đệ tử Võ Đạo cửu trọng sao?"

Thanh Vân Tông đại đệ tử Tôn Hoa đánh giá La Phàm bốn người liếc một cái, nói.

Lời này rơi vào Huyền Dương Tông võ giả trong tai, cũng không hay nghe, có châm chọc Huyền Dương Tông đệ tử không người ý tứ.

"Tôn Hoa, vị này La Phàm cũng không phải là nhân vật tầm thường, ngươi không thể khinh thường."

Thanh Vân Tông đại trưởng lão Tôn Quang Hi vội vàng trách cứ.

"Ta nghe nói qua hắn 'Uy danh', không phải là năm trước Thất Nguyệt, tại Hắc Phong Nhai ngoại đánh bại mấy cái Nhật Nguyệt Tông Võ Đạo ngũ trọng lục trọng đệ tử sao?"

"Còn có, ở trong Tiểu Thiên Thế Giới, gần như đem Nhật Nguyệt Tông đệ tử toàn quân bị diệt, trong đó có ba cái Võ Đạo thất trọng tu vi!"

"Tối cao chiến tích, chính là đánh bại qua ở trong Tiểu Thiên Thế Giới vừa mới đột phá Võ Đạo thất trọng dưới người, thật sự là thật lớn 'Uy danh'!"

Tôn Hoa nói, khóe miệng mỉm cười.

Rất hiển nhiên, hắn một chút cũng không có đem La Phàm để vào mắt.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138: Triệu Long Thiên chiến Tôn Hoa

Mặt khác ba người Thanh Vân Tông đệ tử —— Mục Phi Trần, Mục Tu Viễn, Kỳ Thánh Kiệt nghe vậy đều ha ha cười cười.

Hiển nhiên, tiến nhập Tiểu Thiên Thế Giới lúc trước mới là Võ Đạo tứ trọng tu vi, tối cao chiến tích mới là đánh chết Võ Đạo thất trọng sơ kỳ võ giả La Phàm, bọn họ đều không để vào mắt.

La Phàm nghe vậy, cũng không có phiền muộn mà sinh phần nộ, ngược lại khóe miệng đã phủ lên tà tà tiểu ý.

Lấy La Phàm thực lực hôm nay, mục tiêu là tại Thiên Long đài long vận tranh đoạt trong chiến đấu, đoạt được Top 10, đạt được tiến nhập Chân Long bí cảnh tư cách.

Giang Châu bốn đại tông môn thiên tài đệ tử, nói thật ra, La Phàm mới là thật một cái đều không dễ vào mắt.

Thanh Vân Tông bốn vị đệ tử khinh thường La Phàm, nào ngờ, tại La Phàm trong mắt, bọn họ đều là tôm tép nhãi nhép, liền để cho hấn tức giận tư cách cũng không có.

"Một đám ếch ngồi đáy giếng, mục quang thiên cận!"

"La Phàm sư đệ thực lực, há lại các ngươi có thể khinh thường."

La Phàm không có phần nộ, Triệu Long Thiên lại là nổi giận, quát.

"Triệu Long Thiên, ngươi nói ta vì ếch ngồi đáy giếng, chính ngươi lại có bao nhiêu cân lượng?"

"Ngươi vì Huyền Dương Tông đại đệ tử, ta vì Thanh Vân Tông đại đệ tử!"

"Hắc hắc. . . Không bằng chúng ta tới khai hòa hai chúng ta tông đệ tử quyết đấu trận chiến đầu tiên, ngươi dám không?"

Tôn Hoa đầu hơi hơi giương lên, thần sắc ngạo nghễ mà lãnh lệ, mục quang bao quát ở trên người Triệu Long Thiên, nói.

"Có gì không dám!"

Triệu Long Thiên quát, nhất thời bộc phát ra mãnh mẽ khí tức.

Tôn Hoa cũng không cam chịu yếu thế.

Hai người đều là Võ Đạo cửu trọng trung kỳ cường giả, uy thế kinh người.

"Ha ha. . . Chú ý Tông chủ, bốn tông hậu bối, còn trẻ khí thịnh, nếu có chỗ đắc tội, mong được tha thứ."

Mục Thanh Huyền hướng Cổ Mệnh Thu ôm quyền, ha ha cười cười.

"Ai không từng có còn trẻ, không sao."

"Long Thiên, ngươi liền đánh với Tôn Hoa một trận."

"Các ngươi đều là đại đệ tử, đại biểu cho tối cường chiến lực, các ngươi đánh một trận định căn khôn, thuộc sở hữu hai tông tại Tứ Tông thi đấu trên bài danh."

Cổ Mệnh Thu hơi hơi phát tay, ánh mắt nhìn hướng Triệu Long Thiên, gật gật đầu.

"Vâng, sư tôn, ta định toàn lực ứng phó, thắng được trận chiến này, không có nhục sư môn chi uy!"

Triệu Long Thiên hướng Cổ Mệnh Thu ôm quyền, khẽ gật đầu.

Sau đó hướng Tôn Hoa nhìn thoáng qua, quát: "Đến đây đi, Tôn Hoa!"

Nói xong, Triệu Long Thiên bước nhanh về phía trước, đi về hướng trong sân rộng.

Tôn Hoa hướng Mục Thanh Huyền ôm quyền, hơi hơi khom người, sau đó cũng hướng trong sân rộng đi đến.

Trên quảng trường nội môn đệ tử, đã sớm tránh đi đến một bên, cũng không có rời đi, ở một bên quan sát, từng cái một hai mắt bên trong đều lộ ra phần khoái vẻ.

Lại còn, có càng nhiều nội môn đệ tử, hướng nơi này hội tụ mà đến, thần sắc đều kích tình sục sôi.

Huyền Dương Tông đệ tử cùng Thanh Vân Tông đệ tử đang lúc quyết đấu, liên quan đến tông môn vinh quang, có thể so sánh đồng môn đệ tử đang lúc quyết đấu, làm cho người ta càng có hứng thú.

Triệu Long Thiên vỗ bên hông bách bảo nang, lấy ra một chuỗi thượng phẩm bảo thương.

Tôn Hoa đồng thời lấy ra một chuỗi bảo đao, cũng thượng phẩm Bảo Binh.

Hai người khí thế, trong chớp mắt bạo trưởng, thân ảnh không động, sắc bén thương thế, đao thế cũng đã tiếp xúc, giao phong kịch liệt.

Trong hư không, nhất thời khí lưu xao động.

"Tu vi của ngươi, mới vừa vận đột phá cửu trọng trung kỳ a?"

"Hắc hắc. . . Cùng là cửu trọng trung kỳ, ngươi ở trước mặt ta còn non rất nhiều đó!"

"Xem ta thượng phẩm đao thuật 'Hổ Sát Cửu Trảm', bảy đao ở trong bại ngươi!"

Tôn Hoa khẽ cười một tiếng, quát lớn.

"Nói khoác mà không biết ngượng!"

Triệu Long Thiên gầm lên một tiếng, hai mắt trừng, mũi chân tại mặt đất chúi xuống, thân thể liền nổ bắn ra về phía trước.

Ô ——

Triệu Long Thiên thi triển Phi Long Thương Pháp, tiên hạ thủ vi cường, dẫn đầu xuất thủ, thẳng hướng Tôn Hoa.

Một phát này huy xuất, trong hư không khí lưu xé rách, từ mũi thương hai bên chọt lóe lên, hình thành óng ánh khí mang.

Bạo loạn khí lưu tại mũi thương về sau ngưng tụ hội tụ, chịu thương thế ảnh hưởng, ngưng tụ lại làm một, hóa thành một đầu dài long bộ dáng.

Thấp thoáng có thể thấy.

Phi Long Thương Pháp, thương xuất như rồng!

Không có nhờ vào cát đá, cũng không có nhờ vào hoa cỏ, vẹn vẹn là thuần túy khí kinh, liền hình thành mất thương thấp thoáng có thể thấy hàng dài.

Có thể thấy một phát này chi uy, là đáng sợ đến cực nào.

Triệu Long Thiên 'Phi Long Thương Pháp', một tháng này đi qua Cố Mệnh Thu toàn lực chỉ điểm cùng dạy bảo, tạo nghệ lại tăng lên không ít.

Tôn Hoa đối mặt một phát này, lại là một tiếng cười lạnh, không sợ chút nào, trong thần sắc như trước tràn đầy tự tin.

"Đệ nhất chém, Hổ Sát Kinh Thiên Địa!"

Tôn Hoa mãnh liệt hét lớn một tiếng, thân thể nổ bắn ra về phía trước, một cái tung nhảy, phóng lên trời mấy trượng cao.

Trên cao nhìn xuống, thương hoa trong tay bảo đao mãnh liệt bỏ hạ xuống.

Lăng lệ đao khí kích xạ mười trượng, đem phía trước hư không khí lưu, vừa bỏ mà thành hai nửa.

Mất thương có thể thấy, thiên không trong lúc đó xuất hiện hai đạo hướng một bên khuếch tán gọn sóng, tựa hồ thiên không bị một đao bỏ ra.

Một đao này uy thế, không chút nào kém hơn Triệu Long Thiên Phi Long Thương Pháp.

Thậm chí. . . Còn hơn.

Bảo đao phía sau, khí lưu chịu đao thế dẫn dắt, ngưng tụ lại làm một, giống như dưới đầu sơn Mãnh Hổ.

Tuy là hư khí ngưng tụ, lại mất thương có thể thấy, so với Triệu Long Thiên thương thế ngưng khí như rồng, còn muốn rõ ràng vài phần.

Trong chớp mắt, một đao này liền từ trên trời giáng xuống!

Keng ——

Bảo đao, bảo thương đụng vào nhau, phát ra một tiếng chấn thiên bạo vang!

Triệu Long Thiên thần sắc chấn động, hai tay run lên, thân thể như bị trọng kích, bản năng hướng phía sau thoái lui.

Nháy mắt, Triệu Long Thiên rời khỏi năm bước nhiều.

Mà Tôn Hoa, lại là nửa bước đã lui, sau khi hạ xuống mũi chân chia xuống đất, thân thể kích xạ về phía trước, lại là một đao.

"Đệ nhị chém, Hổ Sát Phá Sơn Nhạc!"

Đao thể ngưng khí thành hồ, rõ ràng có thể thấy, một đao này uy lực, không thể so với đệ nhất đao thua kém, chỉ có hơn chứ không kém.

Triệu Long Thiên thần sắc kinh hãi, vội vàng phong thương ngăn chặn, hóa công vì thủ.

Keng ——

Bảo đao bảo thương lần nữa giao kích, lại là một tiếng bạo vang, Triệu Long Thiên thần sắc càng thêm kinh hãi, liên tục lui bước.

Hai người từ giao thủ chiêu thứ nhất, đã tình thế rõ ràng.

Tôn Hoa đại chiếm ưu thế, Triệu Long Thiên hiện tượng thất bại đã sinh.

"Đệ tam chém. . .!"

. . .

Tôn Hoa liên tục hét lớn, một đao mạnh hơn một đao, hướng Triệu Long Thiên tấn công mạnh, giết đến Triệu Long Thiên liên tục bại lui.

Mặt khác ba vị Thanh Vân Tông đệ tử, từng cái một khoe miệng mỉm cười, thần sắc vui thích.

Huyền Dương Tông đệ tử, thì sắc mặt không khỏi nghiêm trọng, một mảnh xanh mét.

Tại chính mình tông môn bên trong, đường đường tông môn đại đệ tử, bị ngoại tông đệ tử nghiền ép lấy đánh, điều này hiển nhiên là một kiện rất chuyện mất mặt.

Mỗi một vị Huyền Dương Tông đệ tử, đều cảm thấy trên mặt không ánh sáng, trong nội tâm rất tư vị không tốt.

. . .

"Thứ bảy chém, Hồ Sát Chấn Can Khôn!"

Tôn Hoa lại hét lớn một tiếng truyền đến, hấn đã công xuất thứ bảy đao.

Đao của hấn thế, từng đao từng đao tại tích lũy, một đao thẳng được một đao.

Công thứ bảy đao, kia đao thể ngưng khí mà thành hồ ảnh, đã mười phần rõ ràng, trông rất sống động.

Một đao này uy lực, so với thứ sáu đao có thật lớn biên độ đề thăng, gần như mạnh gấp đôi.

Keng ——

Một tiếng bạo vang, Triệu Long Thiên trong tay bảo thương, trực tiếp rời tay mà bay.

Thân thể của Triệu Long Thiên, như bị trọng kích, giống như cái phá bao bố hướng phía sau bay ngược ra mười trượng có thừa, sau đó té rớt đầy đất, lại cút ra gần 10m xa.

"Oa. . .!"

Triệu Long Thiên há mồm, phun ra một ngụm máu tươi, dĩ nhiên bị thương, thần sắc cực kỳ chật vật.

"Ai. . .!"

Giờ khắc này, Huyền Dương Tông đệ tử, không khỏi thở dài, thần sắc phiền muộn.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 139: La Phàm xuất mã

Triệu Long Thiên thất bại, thua ở nhà mình tông môn bên trong.

Loại cảm giác này, thật không tốt chịu.

Chúng Huyền Dương Tông đệ tử vì vậy mà thờ dài.

Huyền Dương Tông Tông chủ Cổ Mệnh Thu, cũng khẽ nhíu mày, lộ ra một tia không vui vẻ.

Cổ Mệnh Thu đối với Triệu Long Thiên gửi lấy kỳ vọng cao, hi vọng hẳn tại Tứ Tông thi đấu, vì Huyền Dương Tông tranh đoạt một cái hảo thứ tự.

Nhưng bây giờ. . .

Triệu Long Thiên thua ở Thanh Vân Tông đại đệ tử Tôn Hoa thủ hạ, điều này đại biểu lấy Thanh Vân Tông tại Tứ Tông thi đấu, ít nhất phải danh liệt Thanh Vân Tông về sau.

Giang Châu Tứ Tông bên trong, lấy Thiên Cực Tông thực lực tối cường, đệ tử cũng là thiên tài xuất hiện ló ló.

Sáu mươi năm trước Giang Châu Tứ Tông thi đấu, Thiên Cực Tông danh liệt thứ nhất, Huyền Dương Tông danh liệt thứ hai, Nhật Nguyệt Tông danh liệt thứ ba, Thanh Vân Tông danh liệt đệ tứ.

Còn lần này, Huyền Dương Tông đem danh liệt Thanh Vân Tông về sau, đây không phải cái gì tốt điểm báo.

"Ha ha ha ha. . .!"

"Triệu Long Thiên, thực lực của ngươi không được, so với ta còn kém xa lắm....!"

"Thừa dịp cách Tứ Tông thi đấu còn có hơn mười ngày thời gian, ngươi hay là nhiều hơn nữa luyện một chút a!"

"Tại Tứ Tông thi đấu, ngươi lại muốn tranh thủ gần phía trước một chút, đừng làm cho Huyền Dương Tông bài danh Tứ Tông cuối cùng a, ha ha. . .!"

Tôn Hoa nhìn nhìn chặt vật Triệu Long Thiên, thần thái vui mừng, ha ha cười nói.

Triệu Long Thiên thần sắc hổ thẹn, trong mắt lộ ra thương cảm phiền muộn.

Thanh Vân Tông võ giả, giờ khắc này trên mặt đều hiển lộ lấy cao hứng tiếu ý.

"Ai nói ta Huyền Dương Tông hội bài danh Tứ Tông cuối cùng?"

"Ta La Phàm lúc này, lần này Tứ Tông thi đấu, ta Huyền Dương Tông đã sớm khóa chặt đệ nhất!"

"Tôn Hoa, Huyền Dương Tông hậu bối đệ tử thực lực Tối cường giả, không phải là đại sư huynh của ta, mà là ta La Phàm! Ta tới đánh với ngươi một trận!"

Thấy Huyền Dương Tông mọi người thần sắc cô đơn, Thanh Vân Tông võ giả vẻ mặt vui thích, La Phàm quát lớn, hướng Tôn Hoa đi tới.

La Phàm thanh âm, hấp dẫn chú ý của mọi người, toàn bộ đều hướng hẳn nhìn lại.

Nhìn nhìn La Phàm, Huyền Dương Tông mọi người, đều có chút kinh ngạc.

La Phàm danh khí, tại Huyền Dương Tông vang dội rất nhiều.

Vô luận là Chân Đạo trưởng bối, hay là Võ Đạo đệ tử, cũng biết La Phàm thực lực cường đại, mà lại tốc độ tu luyện cực kỳ nhanh chóng, tiềm lực kinh người.

Thế nhưng, cùng Võ Đạo cửu trọng võ giả so sánh, Huyền Dương Tông mọi người vẫn có chút cảm không cho phép.

La Phàm chiến thắng Võ Đạo cửu trọng sơ kỳ Triệu Long Thiên, chỉ có Cổ Mệnh Thu một người chứng kiến.

Huyền Dương Tông trên dưới, cũng không biết La Phàm thực lực đã đến có thể đánh bại Võ Đạo cửu trọng sơ kỳ tình trạng.

Chỉ là, cho dù là Cổ Mệnh Thu, đối với La Phàm thực lực cũng không có bao nhiêu lòng tin.

Triệu Long Thiên tu vi để thăng đến cửu trọng trung kỳ, thực lực cũng đã tăng lên không ít.

Lại còn, một tháng này, dưới sự chi điểm của Cổ Mệnh Thu, Triệu Long Thiên Phi Long Thương Pháp tạo nghệ cũng tinh tiến không ít.

So với Võ Đạo cửu trọng trung kỳ, Triệu Long Thiên thực lực đã đề thăng rất nhiều.

Mà La Phàm thực lực, hay là Vô Đạo bát trọng sơ kỳ.

Cho nên, Cổ Mệnh Thu cho rằng, Triệu Long Thiên thực lực, đã vượt qua La Phàm, ở vào La Phàm phía trên.

Hiện tại thấy La Phàm nói Huyền Dương Tông sớm tập trung vào Tứ Tông thi đấu thứ nhất, trong mắt hiện lên một đạo nồng đậm vẻ kinh ngạc, sau đó liền hiển lộ ra một luồng hi vọng hào quang.

"Chẳng lẽ La Phàm tại một tháng này thực lực lại có trên phạm vi lớn đề thăng?"

"Có thể tu vi của hắn, vì sao một chút không có tiến bộ, hay là bát trọng sơ kỳ?"

"Hấp thu nguyên linh tinh tu luyện, nên đã sớm đề thăng đến bát trọng trung kỳ mới đúng!"

Cổ Mệnh Thu trong nội tâm, nhất thời hiện lên mấy cái ý niệm trong đầu.

"Ha ha ha. . . !"

"Chỉ là một cái Vô Đạo bát trọng sơ kỳ, cũng dám tuyên bố Tứ Tông thi đấu đệ nhất?"

"La Phàm, ngươi là xuất ra làm cho người ta ché giễu sao?"

Tôn Hoa nhìn nhìn La Phàm, cười ha hả, thần sắc ngạo nghễ, trong mắt đều là coi rẻ vẻ.

Mục Phi Trần, Mục Tu Viễn, Kỳ Thánh Kiệt ba vị Thanh Vân Tông đệ tử, cũng đi theo cười vang lên.

"Hào một cái đại danh鼎鼎 La Phàm!"

"Hắn cho rằng Lăng Thiên đại lục này cũng như kia nho nhỏ đám gió đen Tiểu Thiên Thế Giới, Tứ Tông hậu bối đệ tử liền mấy hắn đệ nhất sao?"

Mục Phi Trần cười lạnh nói, trong lời nói đều là mỉa mai ý tứ.

"Một đám tôm tép nhãi nhép, éch ngồi đấy giếng."

"Tôn Hoa, bại ngươi, không cần bảy chiêu, ta chỉ cần nhất thương!"

La Phàm mục quang tại Mục Phi Trần, Mục Tu Viễn, Kỳ Thánh Kiệt ba người trên người quét qua, sau đó rơi ở trên người Tôn Hoa, thần nhiên nói.

"Nói khoác mà không biết ngượng! Cuồng vọng đến cực điểm!"

"La Phàm, ngươi không Huyền Dương Tông đại đệ tử, còn không có cùng ta giao thủ tư cách!"

"Kỳ Thánh Kiệt, ngươi tới thay đánh với hắn một trận, để cho hắn thanh tỉnh thanh tỉnh, đừng một ngày sống ở mộng tưởng hảo huyền."

Tôn Hoa giận dữ, quát lạnh một tiếng, hướng Kỳ Thánh Kiệt vẫy tay nói.

"La Phàm, ngươi chỉ xứng đánh với ta một trận!"

"Ta Kỳ Thánh Kiệt tại Thanh Vân Tông bốn cái danh ngạch, thực lực yếu nhất, bài danh đệ tứ!"

"Bất quá, đối phó ngươi chỉ là bát trọng sơ kỳ La Phàm, dư xài."

Kỳ Thánh Kiệt bước đi xuất, ánh mắt lợi hại tập trung vào La Phàm, quát lớn.

Cùng lúc đó, Tôn Hoa thì quay trở về Mục Phi Trần, Mục Tu Viễn bên cạnh, thần sắc cực kỳ ngạo nghễ.

Tôn Hoa đích thực là rất xem thường La Phàm, cho rằng La Phàm không xứng cùng hắn giao thủ, nhìn nhìn La Phàm, mục quang liếc.

"Kỳ Thánh Kiệt đúng không?"

"Bài danh đệ tứ cũng dám đi lên, ngươi không phải là tìm tai vạ sao, cút trở về cho ta!"

La Phàm khước mũi nhếch lên tà tà tiểu ý, nhìn nhìn Kỳ Thánh Kiệt cười lạnh nói.

Trong khi nói chuyện, La Phàm vỗ bên hông bách bảo nang, thượng phẩm bảo thương bay ra, rơi vào trong tay.

Mà, La Phàm bàn chân hướng phía dưới chúi xuống, thân thể mãnh liệt hướng tiền phương nỗ bắn ra mà ra.

Trong tay bảo thương, nhất thương quét ngang, như quét Thiên Quân.

La Phàm lấy ra thượng phẩm bảo thương, Kỳ Thánh Kiệt cũng vỗ bên hông bách bảo nang, lấy ra một cây thượng phẩm bảo thương.

"Người cũng hiểu thương. . .!"

Kỳ Thánh Kiệt một tiếng cười lạnh, đang muốn cười nhạo La Phàm, kết quả nói còn chưa dứt lời, liền thần sắc đại biến.

La Phàm một súng chi uy, làm Kỳ Thánh Kiệt trong nội tâm run lên, bản năng tuôn ra sợ hãi ý tứ.

Chỉ thấy bảo thương lướt qua, khí lưu bùng nổ, hư không hơi bị chấn động.

Mệnh môn thương thế giống như cự sơn áp đỉnh, giống như trường hà lao nhanh.

Tiếng gió gào thét, bén nhọn mà trầm trọng, xen lẫn lời âm

Một phát này chi uy, kinh thiên động địa, khóc quỷ chấn thần.

Kỳ Thánh Kiệt liền tranh thủ nội lực vận chuyển tới cực hạn, thực lực hoàn toàn bạo phát, lại cũng chỉ dám toàn lực phòng thủ, nhất thương phong ngăn cản.

Oanh ——

Hai cán thượng phẩm bảo thương giao kích, hung hăng đụng vào nhau, phát ra một tiếng đécc tai nhức óc tiếng nổ vang.

Vèo ——

Liền vào lúc này, một đạo thân ảnh mãnh liệt hướng phía sau nổ bắn ra mà ra.

Kỳ Thánh Kiệt trong tay bảo thương bị chấn động rồi tay mà bay, trong miệng nhất thời phun ra một ngụm máu tươi.

Nháy mắt thời gian, Kỳ Thánh Kiệt liền hướng phía sau nổ bắn ra mười trượng ra, hung hăng ngã tại mặt đất.

Sau đó, tại mặt đất liên tục cút ra hơn mười mét, thân thể mới ngừng lại được, phun một tiếng, lại phun ra một ngụm máu tươi.

"Cái gì. . .?"

Tôn Hoa la thất thanh, thần sắc kịch chấn.

Mục Phi Trần, Mục Tu Nguyên hai người, đồng dạng chấn động, hai mắt trừng, thiếu chút nữa không có tuôn ra.

Huyền Dương Tông đệ tử, cũng từng cái một trợn mắt há hốc mồm, vẻ mặt không dám tin về, giương miệng rộng, cái cằm chấn kinh trên đất.

Cho dù là hai tông Chân Đạo trường bối, giờ khắc này đều đồng tử mãnh liệt một trương, kinh ngạc không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: 1 thương bại Tôn Hoa

Cố Mệnh Thu trong mắt, nhất thời tách ra lóe sáng hào quang.

Nhất thương đánh bại Võ Đạo cửu trọng sơ kỳ, đây là hạng gì thực lực cường đại?

Ít nhất, Võ Đạo cửu trọng trung kỳ võ giả, rất khó làm được, ví dụ như... Triệu Long Thiên!

Cũng chính là, La Phàm thực lực xác thực đã ngự trị ở bên trên Triệu Long Thiên.

Tôn Hoa thực lực tuy thắng được Triệu Long Thiên không ít, nhưng là hay là Võ Đạo cửu trọng trung kỳ tu vi.

Lấy La Phàm biểu hiện đến xem, thật sự là hắn là có cùng Tôn Hoa nhất quyết cao thấp tư cách, lại còn, có không nhỏ phần thắng.

Nguyên bản, Cố Mệnh Thu bởi vì Triệu Long Thiên bị thua, cho rằng Huyền Dương Tông tại bài danh Thanh Vân Tông về sau mà thất vọng đến cực điểm.

Hiện tại... Cố Mệnh Thu tại La Phàm trên người, lại lần nữa thấy được hi vọng hào quang!

Như La Phàm có thể chiến thắng Tôn Hoa, như vậy tại đây một lần Tứ Tông thi đấu, Huyền Dương Tông như trước có thể đoạt được một cái không tệ thứ tự.

"Hào! Hào ——!"

"La Phàm, ta nghĩ đến ngươi tu vi đột phá Võ Đạo bát trọng về sau, trong thời gian ngắn thực lực không có quá lớn đề thăng!"

"Tuyệt đối không nghĩ tới... Ngắn ngủn một cái tháng, thực lực của ngươi thậm chí có lớn như thế tiến triển!"

"Ngươi làm ta ra ngoài ý định, vì sư quá mức cảm giác vinh hạnh, Huyền Dương Tông vinh quang, liền phó thác ở trên người ngươi!"

Cố Mệnh Thu thần sắc kích động, uống liền hai tiếng 'Hào' chữ, cao giọng khen.

Chúng Huyền Dương Tông đệ tử nghe xong lời nói của Cố Mệnh Thu, nhìn nhìn La Phàm cũng từng cái một mắt lộ ra tinh quang, tâm tình phấn khởi, tinh thần cũng căng.

Bọn họ đều từ La Phàm trên người thấy được hi vọng! Chờ đợi La Phàm có thể đánh bại Tôn Hoa, vì Huyền Dương Tông bảo trụ vinh quang!

Trong sân rộng, La Phàm nhàn nhạt nhìn ngã ở phía xa Kỳ Thánh Kiệt liếc một cái, xoay chuyển ánh mắt, rơi vào quảng trường bên cạnh trên người Tôn Hoa.

"Tôn Hoa! Xuất hiện đi!"

"Nói cái gì nữa không đánh với ta một trận, đó chính là rùa đen rút đầu!"

La Phàm trong tay bảo thương, chỉ vào Tôn Hoa, khóe môi nhếch lên tà tà tiểu ý, lạnh lùng nói.

"Hừ, ta Tôn Hoa còn sợ ngươi sao!"

"Chỉ là Võ Đạo bát trọng sơ kỳ, thắng cửu trọng sơ kỳ thì như thế nào?"

"La Phàm, tại ta trước mặt Tôn Hoa, ngươi còn không có tư cách cuồng vọng!"

Tôn Hoa hừ lạnh một tiếng, bước đi xuất.

Tuy Kỳ Thánh Kiệt bị La Phàm nhất thương đánh bại, nhưng Tôn Hoa như trước đối với chính mình lòng tin mười phần.

Kỳ Thánh Kiệt, mới vừa vận đột phá Võ Đạo cửu trọng, thời gian vẫn chưa tới một tháng, là cửu trọng sơ kỳ võ giả, thực lực yếu nhất một đương.

Một chiêu đánh bại Kỳ Thánh Kiệt, Tôn Hoa tự hỏi một kích toàn lực, cũng có thể làm được.

Luận tu vi, Tôn Hoa là Võ Đạo cửu trọng trung kỳ, La Phàm mới là Võ Đạo bát trọng sơ kỳ, trong đó chênh lệch khá xa.

Mặc dù La Phàm có thể bộc phát ra tiếp cận thực lực của mình, nhưng Tôn Hoa tin tưởng vững chắc, dựa vào tu vi áp chế, La Phàm tất không phải là đối thủ của hắn.

Kỳ Thánh Kiệt lui xuống, Tôn Hoa đi đến trong sân rộng, cùng La Phàm cách xa nhau mười trượng trái phải đứng thẳng.

Hai tông võ giả, toàn bộ đều nhìn không chuyển mắt tập trung vào trong sân rộng hai người, tinh thần chăm chú.

Đối với cái này đánh một trận thắng bại, vô luận là Huyền Dương Tông, hay là Thanh Vân Tông võ giả, đều chú ý rất nhiều.

Tôn Hoa vỗ bên hông bách bảo nang, một chuỗi thượng phẩm bảo đao bay ra, rơi vào trong tay.

Tức khắc, Tôn Hoa bộc phát ra một cỗ sức sôi đến cực điểm đao thế, sắc bén mà to lớn, khí thế xông lên trời.

La Phàm trong tay thượng phẩm bảo thương xiết chặt, thương thế đồng dạng sức sôi mãnh liệt, thân thể đứng thẳng tắp bút, giống như cán trường thương, có dừng khí bất động như núi uy thế.

"Tại ta dưới Hồ Sát Cửu Trảm, không biết ngươi có thể tiếp ta mấy chiêu!"

Tôn Hoa nhìn nhìn La Phàm, một tiếng cười lạnh, đao thế tích lũy, dần dần cường thịnh.

"Ta nói, bại ngươi, chỉ cần nhất thương!"

"Tại ta La Phàm trước mặt, ngươi chỉ có công xuất một đao cơ hội!"

La Phàm tà tà cười cười, quát lạnh một tiếng, thân thể trong lúc đó nổ bắn ra về phía trước.

Trong tay bảo thương, nhất thời mãnh liệt chẻ dọc hạ xuống, không khí bị rút được bùng nổ, tiếng gió gào thét, bạo âm thanh lời âm

"Đệ nhất chém, Hồ Sát Kinh Thiên Địa!"

Tôn Hoa hét lớn một tiếng, hai mắt trừng, nội lực vận chuyển tới cực hạn.

'Hồ Sát Cửu Trảm' thi triển, thực lực hoàn toàn bạo phát, vừa ra tay chính là một kích toàn lực.

Ô ——

Bảo đao đánh xuống, hư không khí lưu phá vỡ, khí lưu tại bảo đao phía sau ngưng tụ, giống như dưới đầu sơn Mãnh Hồ, thân thể có thể thấy, uy phong lẫm lẫm.

Một đao này chi uy, kinh thiên động địa, lực lượng khủng bố.

Bảo đao, bảo thương còn không có đụng vào nhau, hai bên khí kinh phong mang cũng đã giao kích, trực tiếp nổ bể ra.

Khí kinh hướng bốn phương tám hướng tản ra, giống như vòng sóng xung kích văn, trong chớp mắt khuếch tán.

Keng ——

Đang ở đó sóng xung kích văn khuếch tán một sát na kia, bảo đao bảo thương, cũng đã trực tiếp đụng vào nhau.

Nhất thời tia lửa bắn tung toé, loạn xạ bát phương, phát ra một tiếng điếc tai nhức óc bạo vang.

Hư không hơi bị chấn động, bốn phía chúng Võ Đạo võ giả, nghe được này âm thanh bạo vang, đều trong tai ong. ong vang lên, màng tai đau nhức.

Vèo ——

Tiếng nổ vang, một đạo thân ảnh hướng phía sau bắn tới.

Chỉ thấy La Phàm chân đạp khom bước, thân thể bảo trì nhất thương quật xu thế, bất động như núi.

Hướng phía sau nổ bắn ra người, là Thanh Vân Tông đại đệ tử Tôn Hoa.

Trong tay hấn bảo đao, chấn động không thôi, như trước ong. ong vang lên.

Hai tay miệng hở, chấn động xuất hiện khe nứt, tràn ra huyết dịch.

Nháy mắt thời gian, Tôn Hoa bị đánh bay hơn mười mét, té rớt đầy đất, sau khi hạ xuống lại cút ra đến mấy mét xa.

Đội thân thể của Tôn Hoa dừng lại, mọi người mới phát hiện, khoe miệng của hắn đã treo một luồng vết máu, thần sắc mười phần chật vật.

"Làm sao có thể ——?"

Thanh Huyền tông ba cái đệ tử, nhất thời lên tiếng kinh hô.

Mục Thanh Huyền, Tôn Quang Hi hai cái Thanh Huyền tông Chân Đạo trưởng bối, cũng vẻ mặt kinh ngạc, này kết quả làm bọn họ rất là rung động, như thế nào đều không thể đoán được.

Huyền Dương Tông đệ tử, đồng dạng rung động không thôi, quả thật trợn mắt há hốc mồm, đều lộ ra không dám tin vẻ.

La Phàm nói nhất thương đánh bại Tôn Hoa, vậy mà... Thật sự nhất thương liền đánh bại!

Tôn Hoa thực lực, thế nhưng là rõ như ban ngày, đánh bại cùng là cửu trọng trung kỳ Triệu Long Thiên, vèn vèn ra bảy đao mà thôi.

Mà ở La Phàm trước mặt, liền La Phàm nhất thương đều tiếp không được?

Kìa La Phàm thực lực so với Triệu Long Thiên, chẳng phải là cường ra gấp mấy lần có thừa?

La Phàm bắt quá Võ Đạo bát trọng sơ kỳ tu vi, lại có nghịch thiên như thế thực lực, Huyền Dương Tông đệ tử tại vui sướng ngoài, càng nhiều hiển nhiên là rung động, khó có thể tin rung động!

"Sư đệ, Huyền Dương Tông có thể thu đến La Phàm đệ tử như vậy, thật là lớn phúc lớn may mắn, tổ tông phù hộ a."

Triệu Hồng Thành cũng về mặt kinh hãi, đối với cái này kết quả rất là ra ngoài ý định, hướng bên cạnh Cố Mệnh Thu kinh hô nói.

"La Phàm thực lực, vậy mà đã cường đại đến tình trạng như thế, thật sự là vượt quá ta ý tứ liệu!"

"Hảo, hảo... Tốt, La Phàm có thực lực như vậy, lần này Tứ Tông thi đấu, chúng ta Huyền Dương Tông đủ bảo vệ hai tranh giành một, không phụ ngày xưa chỉ uy danh."

Cố Mệnh Thu thần sắc kinh hi, thanh âm kích động nói.

Huyền Dương Tông võ giả, nghe vậy không khỏi thần sắc phấn khởi, chúng đệ tử nhìn nhìn La Phàm, trong ánh mắt lại càng là nhiều hơn một phần vẻ kính sợ.

La Phàm thực lực, đã đến bọn họ cao không thể chạm tình trạng.

Xa muốn đi năm, La Phàm mới vừa vận bái nhập tông môn, vẹn vẹn là Thanh Hà Đường một ngoại môn đệ tử, tu vi bắt quá Võ Đạo nhị trọng.

Hiện tại, cũng đã trở thành Huyền Dương Tông hậu bối đệ tử đứng đầu, thật là khiến người cảm khái không thôi, trong nội tâm không khỏi hơi bị rung động.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 141: Có thể cho ta luyện luyện thương pháp

"Khục khục...!"

"Chú ý Tông chủ, Huyền Dương Tông bảo vệ hai tranh giành một, trước mắt còn nói còn quá sớm a!"

"Cùng quý tông đồng dạng, kỳ thật ta Thanh Vân Tông tối cường đệ tử, cũng không phải là ta đại đệ tử Tôn Hoa, mà là... Ta nhị đệ tử Mục Phi Trần!"

"Tại Tứ Tông thi đấu trên bài danh, Huyền Dương Tông cùng Thanh Vân Tông ai trước ai, hiện tại còn dưới không được kết luận."

Thanh Vân Tông Tông chủ Mục Thanh Huyền từ trong lúc kinh ngạc phản ứng kịp, xấu hổ ho khan hai tiếng, nói.

Lời vừa nói ra, làm Huyền Dương Tông mọi người đều thần sắc kinh ngạc, mục quang đều hướng Mục Thanh Huyền nhị đệ tử Mục Phi Trần nhìn sang.

Tôn Hoa thấy mọi người lực chú ý bị chuyển đi, vội vàng lui ra, nhìn La Phàm liếc một cái, lòng còn sợ hãi.

"Đúng vậy, ta mới là Thanh Vân Tông thực lực tối cường đệ tử!"

"Vốn tưởng rằng bằng đại sư huynh, liền đủ quét ngang các ngươi Huyền Dương Tông đệ tử, không nghĩ tới xảy ra chút ngoài ý muốn!"

"La Phàm... Ngươi bắt quá chỉ là Võ Đạo bát trọng sơ kỳ tu vi, thậm chí có thực lực như vậy, thật đúng là làm cho người ra ngoài ý định!"

Mục Phi Trần đi ra, hiển lộ uy thế không ngừng kéo lên, tuy là cửu trọng sơ kỳ, thế nhưng khí thế lại không hề so với Tôn Hoa thua kém.

"Mục Tông chủ, các ngươi Thanh Vân Tông cũng thật sự là nhân tài xuất hiện lớp lớp a, lại có người cái sau vượt cái trước!"

Cố Mệnh Thu đánh giá Mục Phi Trần liếc một cái, nói.

"Đâu có đâu có, nếu bàn về cái sau vượt cái trước, các ngươi Huyền Dương Tông La Phàm mới thật sự là làm cho người ta ra ngoài ý định, làm cho người rung động!"

Mục Thanh Huyền mỉm cười, nói.

Từ Mục Thanh Huyền nhẹ nhõm biểu hiện đến xem, tuy La Phàm biểu hiện ra thực lực mười phần khủng bố, nhưng hẳn đối với Mục Thanh Huyền còn là có thêm rất mạnh lòng tin.

Bởi vậy có thể thấy, Mục Phi Trần thực lực, không chỉ mạnh mẽ hơn Tôn Hoa, lại còn cường đại hơn rất nhiều, là lần này Tứ Tông thi đấu, Thanh Vân Tông che dấu một thanh lợi kiếm.

La Phàm đối với Mục Phi Trần lên sân khấu, có chút ngoài ý muốn.

Hiển nhiên không nghĩ tới, Thanh Vân Tông cùng Huyền Dương Tông vậy mà như thế tương tự, Tông chủ thân truyền đại đệ tử vậy mà cũng không phải thực lực tối cường đệ tử.

Bất quá, La Phàm thần thái, không có chút nào về sợ hãi, thần sắc như cũ tùy ý.

Lấy La Phàm thực lực, Giang Châu bốn đại tông môn hậu bối đệ tử, không sợ bất luận kẻ nào.

"Thực lực của ngươi vậy mà càng hơn tại Tôn Hoa, ngược lại làm ta cảm thấy ngoài ý muốn!"

"Bất quá... Vén vén là ngoài ý muốn mà thôi, cho dù ngươi là thực lực mạnh hơn Tôn Hoa, cũng không cải biến được cái gì!"

"Tại ta La Phàm trước mặt, ngươi cùng Tôn Hoa, coi như là thực lực có chỗ cao thấp, nhưng kết quả không có bất kỳ cải biến, đều sẽ trở thành bại tướng dưới tay của ta!"

La Phàm đánh giá Mục Phi Trần, thần sắc lạnh nhạt, khoe môi nhếch lên tà tà tiểu ý, nói.

"Khá lắm cuồng vọng đồ, tại ta trước mặt Mục Phi Trần, cũng dám nói khoác mà không biết ngượng!"

"Ngươi Võ Đạo bát trọng sơ kỳ tu vi, lại có thể vượt cấp bại Võ Đạo cửu trọng sơ kỳ, trung kỳ, ngược lại đích thực là có cuồng vọng tư cách."

"Bất quá, tại ta trước mặt Mục Phi Trần cuồng vọng, lại là một loại ngu xuẩn!"

"Ta tại Võ Đạo bát trọng đỉnh phong, liền có vượt cấp khiêu chiến năng lực, đã đánh bại cửu trọng sơ kỳ."

"Ngày nay ta đột phá Võ Đạo cửu trọng, tu vi tại cửu trọng sơ kỳ đã củng cố tới được đỉnh phong, rất nhanh liền muốn hướng cửu trọng trung kỳ đột phá!"

"Hừ... Coi như là cửu trọng hậu kỳ cường giả, tại ta trước mặt Mục Phi Trần đều được khách khí ba phần!"

"Ngươi La Phàm... Có thể cùng Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ cường giả đánh đồng sao?"

Mục Phi Trần quát lạnh nói, hai mắt bên trong lộ ra phần nộ cùng coi rẻ ý tứ.

"Đến đây đi đến đây đi! Hà tất như vậy dài dòng!"

"Ngươi mạnh hơn Tôn Hoa một chút, ngược lại là có thể cho ta luyện một luyện thương pháp!"

La Phàm tay phải cầm thượng phẩm bảo thương, tay trái hướng Mục Phi Trần vẫy vẫy tay.

Huyền Dương Tông võ giả nghe vậy, đều một hồi cười vang, nhìn La Phàm thần sắc, hiển nhiên nắm chắc thắng lợi trong tay.

"Cuồng vọng...!"

Mục Phi Trần tâm cao khí ngạo, La Phàm lời làm hắn cái mũi đều khí lệch ra, một tiếng gầm lên.

Nhất thời, Mục Phi Trần vỗ bên hông bách bảo nang.

Lấy ra một chuôi thượng phẩm bảo đao!

Ồ rồi ——

Mục Phi Trần một đao bổ ra, hư không khí lưu trong chớp mắt bị đao quang xé rách, phát ra bén nhọn tiếng rít.

Đao quang phía sau, xé rách khí lưu ngưng tụ, hóa thành một đầu trông rất sống động Mãnh Hổ, ngũ quan rõ ràng, thậm chí ngay cả bộ lông đều rõ ràng.

Thượng phẩm vũ kỹ —— Hổ Sát Cừ Trảm!

Nhưng Mục Phi Trần Hồ Sát Cửu Trảm tạo nghệ, so với Tôn Hoa cao hơn nhiều lắm, tiếp cận viên mãn.

Hồ Sát Cửu Trảm tại Mục Phi Trần trong tay thi triển ra, đệ nhất chém uy lực, so với Tôn Hoa thi triển thứ bảy chém đều càng cường đại hơn.

Toái Không Thương pháp!

La Phàm không chế thân thể lực lượng, thi triển Toái Không Thương pháp đối địch, thử tu luyện đệ tam trọng 'Toái không'.

La Phàm thân thể lực lượng, nghiền ép Mục Phi Trần dư xài, cho nên, hẳn có đầy đủ lực lượng, trong chiến đấu tu luyện Toái Không Thương pháp đệ tam trọng.

Dù cho thương pháp ngăn không được Mục Phi Trần, La Phàm cũng có thể tùy cơ ứng biến, trong chớp mắt bộc phát ra đầy đủ thân thể lực lượng ngăn cản, bảo trụ bất bại xu thế.

Keng ——

Một tiếng bạo vang, bảo thương bảo đao va chạm, tia lửa bắn tung toé.

Lần này, Mục Phi Trần nửa bước đã lui, La Phàm cũng là bị đẩy lui hai bước.

Đối với Mục Phi Trần thực lực phán đoán hơi thấp một chút, La Phàm bạo phát thân thể lực lượng không thể hoàn toàn chống lại ở.

Này làm Huyền Dương Tông chúng đệ tử nụ cười trên mặt ngưng tụ, nhìn qua La Phàm đã rơi vào hạ phong, trong nội tâm loại kia nắm chắc thắng lợi tại gậy cảm giác nhất thời liền giảm bớt đi nhiều.

Xem cuộc chiến ba cái Thanh Vân Tông đệ tử, thì là thần sắc vui vẻ.

"Người cũng bắt quá chi như vậy!"

"Tiếp ta đệ nhị chém, Hồ Sát Phá Sơn Nhạc!"

Mục Phi Trần hét lớn một tiếng, khoe miệng hiện lên một đạo cười lạnh, mệnh mông đao thế càng thịnh, lần nữa một đao né tránh bỏ ra, thẳng hướng La Phàm.

La Phàm như trước thử thi triển Toái Không Thương pháp đệ tam trọng 'Toái không', đối với thân thể lực lượng vận dụng, bạo phát được cao hơn một ít.

Keng ——

Lại là một tiếng bạo vang, đỉnh tai nhức óc.

Tia lửa bắn tung toé, La Phàm nửa bước đã lui, Mục Phi Trần lại là tụt hậu hai bước.

Lần này La Phàm bạo phát thân thể lực lượng quá cao một chút, phản đem Mục Phi Trần áp chế.

Huyền Dương Tông chúng đệ tử, đều thờ ra một hơi dài.

Thanh Vân Tông ba vị đệ tử, thì là lông mày nhíu lại, có dừng khí dự cảm chẳng lành.

"Đệ tam chém, hồ giết đoạn sông lớn!"

Mục Phi Trần mục quang ngưng tụ, lại là rống to một tiếng, công xuất tăng thêm sự kinh khủng một đao.

Đi qua trước hai chiêu giao thủ, La Phàm đối với Mục Phi Trần thực lực cao thấp, đã mò được không sai biệt lắm, tiếp tục thi triển Toái Không Thương pháp đối địch.

La Phàm bộc phát ra thân thể lực lượng, vừa vặn có thể cùng Mục Phi Trần chống lại, hai người giao thủ, bắt phân sàn sàn nhau.

Sau đó...

Hai người mỗi một lần giao thủ, đều lực lượng tương đương.

Chỉ thấy đao tới thương hướng, không ngừng va chạm, tia lửa bắn tung toé, khí kinh như sóng xung kích vãn, quét ngang bốn phương, chiến đấu mười phần kịch liệt.

Mục Phi Trần đem 'Hồ Sát Cửu Trảm' hoàn toàn thi triển, luôn là mắt thấy muốn chiếm giữ thượng phong, chiêu kế tiếp lại khôi phục bình thế.

Tại trước mắt bao người, hai người giao phong kịch liệt, không ngừng xuất thủ.

Giao thủ chiêu số, từ mười chiêu biến thành hai mươi chiêu, từ hai mươi chiêu biến thành năm mươi chiêu.

Từ từ, hai người giao thủ đều vượt qua trăm chiêu, nhưng như trước lực lượng tương đương bộ dáng.

Mục Phi Trần trong nội tâm càng đánh càng sợ quái lạ, vô luận hấn như thế nào điên cuồng tấn công, La Phàm giống như là cái lò xo tựa như.

Mục Phi Trần bạo phát thực lực mạnh, La Phàm liền cường, Mục Phi Trần bạo phát thực lực yếu một ít, La Phàm cũng yếu một ít.

Hai người thủy chung chẳng phân biệt được cao thấp.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 142: Chấn kinh toàn trường

"Bọn họ chiến thế lâm vào cục diện bế tắc, kế tiếp chính là liều tiêu hao."

"Hắc hắc. . . Mục Phi Trần sư huynh Võ Đạo cửu trọng tu vi, La Phàm mới là Võ Đạo bát trọng, liều tiêu hao nhất định là La Phàm thua!"

"Ừ. . . Hai người đều tại toàn lực tiến công, thế lực tiêu hao đều rất lớn, một trận chiến này, thắng lợi vẫn thuộc về chúng ta Thanh Vân Tông!"

Tôn Hoa, Mục Tu Viễn, Kỳ Thánh Kiệt ba vị Thanh Vân Tông đệ tử, nhìn nhìn trong lúc kịch chiến lực lượng tương đương La Phàm, Mục Phi Trần, trước sau nói.

Mục Thanh Huyền, Tôn Quang Hi hai vị Thanh Vân Tông Chân Đạo cường giả, cũng không tự chủ được vuốt cằm râu, thần thái khoan thai.

Tu vi càng cao, nội lực càng thâm hậu, khí lực càng cường đại, đây là thường thức.

Ẩn lệ cũ, hai cái tu vi bất đồng lại thực lực tương đương võ giả, chiến đấu bên trong một khi hăm vào cục diện bế tắc, trên thực tế là tu vi càng cao người chiếm cứ tuyệt đối ưu thế.

Bởi vì, liều tiêu hao đánh đến đẳng sau, tất nhiên là tu vi càng cao người chiến thắng.

Cho nên, nhìn nhìn chiến thế hăm vào cục diện bế tắc La Phàm, Mục Phi Trần, Mục Thanh Huyền, Tôn Quang Hi hai vị Chân Đạo cường giả, cũng cho rằng Mục Phi Trần chắc chắn đạt được cuối cùng thắng lợi.

Thanh Vân Tông võ giả có thể nhìn ra, Huyền Dương Tông võ giả, tự nhiên cũng có thể nhìn ra.

Cho nên, làm La Phàm cùng Mục Phi Trần giao thủ từ lâu rồi, chiến đấu giằng co không dưới, Huyền Dương Tông võ giả sắc mặt, đều dần dần nghiêm trọng lên.

La Phàm tu vi so với Mục Phi Trần thấp, ẩn lẽ thường, cuộc chiến đấu này nắm được càng lâu, đối với La Phàm càng bất lợi.

Làm hai người giao thủ vượt qua 200 chiêu, cũng còn không có phân ra thắng bại, thậm chí cũng không có phân ra tình thế ưu khuyết, tất cả Huyền Dương Tông đệ tử, đều trầm mặc.

Mà Thanh Vân Tông đệ tử, thì là dần dần lộ ra tiểu ý.

"La Phàm tại Võ Đạo bát trọng sơ kỳ, thực lực có thể đạt tới bậc này tình trạng, đích xác khó được!"

"Đáng tiếc. . . Thanh Vân Tông trong hàng đệ tử, có Mục Phi Trần bậc này nhân vật thiên tài, thực lực hơn xa tại tu vi tầng thứ!"

"Ai. . . Một trận chiến này, e rằng vẫn bị Thanh Vân Tông sắp xếp đến phía trước đi."

"Ai. . . Nếu La Phàm có Võ Đạo cửu trọng tu vi là tốt rồi!"

Đại trưởng lão Triệu Hồng Thành liên tục thở dài, đã đối với La Phàm mất đi lòng tin.

"Ta xem chưa hẳn, sư huynh cực kỳ nhìn, có lẽ kết quả lại có thể làm cho người ta ra ngoài ý định!"

Cố Mệnh Thu thì là nhũ mày, vẻ mặt suy nghĩ nói.

"Hai người cũng đã giao thủ hơn hai trăm chiêu, ta xem La Phàm hẳn là kiên trì không được bao lâu, chẳng lẽ lại hẳn còn có thể chiến thắng?"

Triệu Hồng Thành kinh ngạc nói.

"Hắn trong chiến đấu, một mực ở tu luyện Toái Không Thương pháp đệ tam trọng."

"Tuy ta không biết hẳn tại sao có thể giữ cho không bị bại, nhưng ta cảm giác hẳn là cố ý cùng Mục Phi Trần bảo trì cục diện bế tắc."

Cố Mệnh Thu nói, thần sắc có chút nghi ngờ.

Nếu không phải hẳn tinh thông Toái Không Thương pháp, cũng sẽ cho rằng La Phàm là đau khổ chèo chống, mới bảo trì cục diện bế tắc.

Vốn lấy Cố Mệnh Thu đối với Toái Không Thương pháp tạo nghệ, lại là nhìn ra được, La Phàm rõ ràng đang tu luyện Toái Không Thương pháp đệ tam trọng.

Vũ kỹ luyện phương pháp cùng lúc chiến đấu vận dụng, cũng không tương đồng, luyện phương pháp cứng nhắc, chiến đấu bên trong vận dụng linh hoạt.

Dùng Toái Không Thương pháp đệ tam trọng luyện phương pháp để chiến đấu, này rất không cân đối, làm cho người ta khó có thể tin.

"Cái gì? La Phàm có thể cố ý cùng Mục Phi Trần bảo trì cục diện bế tắc? Chẳng lẽ lại La Phàm thực lực vốn vượt qua Mục Phi Trần?"

"Mục Phi Trần thực lực, tại cửu trọng hậu kỳ bên trong đều thuộc về cường đại! La Phàm làm sao có thể hơn xa cho hẳn?"

Triệu Hồng Thành không khỏi kinh hô một tiếng.

"Chờ xem đi, La Phàm trên người, xông đầy kỳ tích, hết thấy đều có khả năng!"

Cố Mệnh Thu nói.

Dưới cái nhìn của Cố Mệnh Thu, La Phàm lại lịch kinh người, rất có thể chính mình tu luyện cực kỳ lợi hại công pháp! Cho nên thực lực đạt đến làm cho người khó có thể tin tình trạng.

Trong sân rộng hai người, chiến đấu kịch liệt đang tiếp tục.

Làm hai người đại chiến hơn ba trăm chiêu, Mục Phi Trần thân là Vô Đạo cửu trọng sơ kỳ, cũng đã thở hồng hộc.

Nhưng mà, vền vền Vô Đạo bát trọng sơ kỳ La Phàm,

Lại là long tinh hổ mãnh, khí thế một chút không giảm.

Lại còn, làm Mục Phi Trần kinh dị chính là, La Phàm cũng không có đem toàn bộ lực chú ý đặt ở cùng hắn chiến đấu.

La Phàm khi thì nhũ mày, khi thì lộ ra khó hiểu vẻ, khi thì lại thần sắc vui vẻ, hình như có sở ngộ.

Này làm Mục Phi Trần rất là tức giận.

Hắn đường đường Vô Đạo cửu trọng sơ kỳ, thực lực lại càng là đạt đến cửu trọng hậu kỳ tầng thứ, một trận chiến này cũng đã toàn lực ứng phó.

La Phàm vền vền Vô Đạo bát trọng sơ kỳ, ngược lại là trong chiến đấu không ngừng phân thần, chần chừ, quả thật chính là không có đem hẳn Mục Phi Trần để vào mắt.

Tức giận đồng thời, Mục Phi Trần trong nội tâm lại cực kỳ kinh ngạc.

La Phàm trong chiến đấu chần chừ, còn có thể cùng hắn chiến thành ngang tay, nếu là hết sức chăm chú đánh một trận, lại làm như thế nào?

Làm hai người giao thủ vượt qua 500 chiêu, Mục Phi Trần đã mười phần mệt mỏi, vô pháp kiên trì loại này cường độ cao kịch liệt chiến đấu, thể lực tiêu hao mười phần nghiêm trọng.

La Phàm trạng thái tinh thần, như trước vô cùng phấn chấn sục sôi, xuất thủ tốc độ, lực lượng không thấy chút nào hạ thấp, như trước long tinh hổ mãnh.

Này làm Mục Phi Trần khó có thể tin đồng thời, không thừa nhận cũng không được, một trận chiến này là hẳn thất bại.

Lực lượng tương đương tiêu hao chiến, trước tiêu hao hết không phải là La Phàm Vô Đạo này bát trọng sơ kỳ, ngược lại là hẳn Vô Đạo này cửu trọng, quả thật không thể tưởng tượng.

500 chiêu, Mục Phi Trần thể lực tiêu hao nghiêm trọng, xuất thủ tốc độ, lực lượng lớn biên độ hạ thấp.

Đối với La Phàm tu luyện Toái Không Thương pháp đệ tam trọng, đã mất hiệu quả.

"Cảm ơn người bồi luyện!"

La Phàm tà tà cười cười, nhất thời thân thể lực lượng bạo phát, nhất thương quét ngang, uy lực không giảm trái lại còn tăng.

Keng ——

Đao thương giao kích, một tiếng bạo vang.

Thực lực lớn bức hạ thấp Mục Phi Trần tự nhiên là vô pháp chống lại một phát này lực lượng, bị chấn động hướng phía sau bạo lui mà đi.

Nháy mắt, Mục Phi Trần bạo lui trên mười trượng, té rớt đầy đất lại cút ra trên 10m, thân sắc uể oải, chặt vật không chịu nổi.

Phun một tiếng, Mục Phi Trần lại càng là phun ra một ngụm máu tươi, dĩ nhiên bị thương.

"Hảo ——!"

Chúng Huyền Dương Tông đệ tử, đi qua ngán ngùi kinh sợ sững sờ về sau, nhất thời bộc phát ra cực kỳ hưng phấn tiếng hoan hô.

Theo hai người giao thủ thời gian càng ngày càng lâu, chiêu số càng ngày càng nhiều.

Chúng Huyền Dương Tông đệ tử gần như đã tuyệt vọng, cho rằng La Phàm thua không nghi ngờ.

Tuyệt đối không nghĩ tới, hai người chiến đấu kịch liệt đến 500 chiêu về sau, La Phàm vậy mà như trước long tinh hồ mãnh, thể lực trước tiêu hao hết ngược lại là Võ Đạo cứu trọng Mục Phi Trần.

La Phàm cuối cùng thắng được một trận chiến này, hoàn toàn vượt quá chúng Huyền Dương Tông đệ tử dự kiến, trong nội tâm vô cùng kinh hi.

Như Mục Phi Trần bức này thực lực tăng thứ càng hơn tại tu vi thiên tài đệ tử, mười phần hiếm thấy.

Thanh Vân Tông có được một cái điều là loại khó được, không có khả năng còn có cái thứ hai.

Bởi vậy, một trận chiến này La Phàm chiến thắng, cơ bản có thể xác định, Huyền Dương Tông tại Tứ Tông thi đấu bài danh, ở vào Thanh Vân Tông lúc trước.

Lại còn, lấy La Phàm bày ra thực lực đến xem, ít nhất cũng là Võ Đạo cứu trọng hậu kỳ tăng thứ.

Bực này thực lực, tại Tứ Tông thi đấu trên đoạt được đệ nhất đều có hi vọng, làm chúng Huyền Dương Tông đệ tử cực kỳ phấn khởi.

Thanh Vân Tông đệ tử, toàn bộ vẻ mặt kinh ngạc, cho dù là hai vị Chân Đạo trưởng bối, đều lộ ra ngoài ý định vẻ kinh ngạc.

Cố Mệnh Thu, Triệu Hồng Thành thì là vẻ mặt khoan khoái, cười nhẹ nhàng, trong nội tâm hết sức cao hứng, sướng khoái vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 143: Hoảng hốt Phương Lê Minh

"Mục Tông chủ, quý tông đệ tử, nhưng còn có mạnh hơn Mục Phi Trần người?"

Cố Mệnh Thu hướng Mục Thanh Huyền nhìn lại, cười nhẹ nhàng mà nói.

Thanh Vân Tông bốn vị đệ tử, Kỳ Thánh Kiệt, Tôn Hoa, Mục Phi Trần ba người đã lần lượt cùng La Phàm giao thủ.

Không có xuất thủ, chỉ còn lại Mục Tu Viễn một người.

Mục Tu Viễn cũng không phải Tông chủ thân truyền, có thể thấy tư chất nếu so với Tôn Hoa, Mục Phi Trần thấp một ít, thực lực vượt qua Tôn Hoa, Mục Phi Trần tính khả năng gần như là không.

Cố Mệnh Thu tự nhiên rõ ràng, chuyện đó hỏi ra, nói móc ý tứ chiếm đa số.

"Ai... !"

"Chú ý Tông chủ, quý tông vậy mà ra La Phàm bức này thiên chi kiêu tử, làm cho người ra ngoài ý định a! Ra ngoài ý định!"

"Bi tông đệ tử Tồi cường giả, chính là Mục Phi Trần, đang tiến hành Tứ Tông thi đấu, Thanh Vân Tông lại muốn xếp hạng Huyền Dương Tông sau."

Mục Thanh Huyền thở dài một tiếng, vẻ mặt thất vọng thần sắc.

Sáu mươi năm trước, lần trước Tứ Tông thi đấu.

Thiên Cực Tông đạt được đệ nhất danh vị kia đệ tử, cũng chỉ là khó khăn đạt tới Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ tầng thứ thực lực mà thôi.

Mục Phi Trần thực lực, tại Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ tầng thứ, đều xem như cường giả, hoàn toàn có tư cách tại đang tiến hành Tứ Tông thi đấu, tranh đoạt đệ nhất chi vị.

Kết quả... Tứ Tông thi đấu còn chưa bắt đầu, liền thua ở Huyền Dương Tông La Phàm thủ hạ, mất đi tranh đoạt đệ nhất tư cách.

Làm Mục Thanh Huyền rất là cảm thấy đáng tiếc.

"Ha ha... !"

"Mục Phi Trần thực lực, thật sự không tệ, chỉ là thời vận không tốt, gặp La Phàm mà thôi!"

"Tứ Tông thi đấu, như Mục Phi Trần có thể chiến thắng Thiên Cực Tông 'Vô thông thần' Thanh Vân Tông có thể liệt thứ hai."

Cố Mệnh Thu mỉm cười, Thanh Vân Tông đã cúi đầu, liền không hề nói móc đối phương, ngược lại thừa nhận Mục Phi Trần thực lực.

Về phần hấn nhắc tới 'Vô thông thần', thì là Giang Châu Tứ Tông, thanh danh nhất cường thịnh hậu bối thiên tài.

Năm nay gần hai mươi tuổi, tu vi liền đạt đến Võ Đạo cửu trọng.

Hai mươi một tuổi, Võ Đạo cửu trọng trung kỳ.

23 tuổi, Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ.

Ngày nay, vô thông thần 24 tuổi, sớm đã danh đầy Giang Châu, được vinh dự là Giang Châu hậu bối vô giả đệ nhất nhân.

"Thiên Cực Tông Vô Gia, nhân tài xuất hiện lớp lớp, nhân tài xuất hiện lớp lớp a!"

"Vô thông thần bước vào Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ gần tới một năm lâu, thực lực tất nhiên không giống bình thường."

"Mục Phi Trần tư chất mặc dù không kém hơn hấn, có thể tu vi cuối cùng thấp hai cái tầng thứ, nghĩ thắng vô thông thần, khó... Khó....!"

"Đang tiến hành Tứ Tông thi đấu, Thanh Vân Tông chỉ có thể nỗ lực bảo trụ đệ tam chi vị, đừng có lại ở Tứ Tông liền không, liền đủ!"

Mục Thanh Huyền lắc đầu thở dài.

Mục Phi Trần thua ở La Phàm, Thanh Vân Tông nhất định cùng đệ nhất vô duyên, Mục Thanh Huyền hùng tâm đại giảm.

La Phàm cùng Mục Phi Trần đánh một trận, đem Huyền Dương Tông, Thanh Vân Tông bài danh đã xác định.

Kế tiếp hai tông cái khác thiên tài đệ tử quyết đấu, vô pháp rung chuyển hai tông bài danh, chỉ có thể ảnh hưởng đến mình tại Tứ Tông thi đấu trên thứ tự.

Trải qua La Phàm đánh với Mục Phi Trần một trận về sau, Huyền Dương Tông đệ tử đối với về sau chiến đấu hứng thú nhỏ đi rất nhiều.

Hai tông thiên tài đệ tử quyết đấu, tại bình bình đạm đạm bên trong chấm dứt.

Lúc chạng vạng tối, từ con người Hóa Vũ điều cùng đại hắc ngư trở lại Huyền Dương Tông.

Thanh Vân Tông mọi người, thừa lúc từ con người Hóa Vũ điều rời đi, về mặt bắt đắc dĩ cùng phiền muộn.

Thanh Vân Tông võ giả sau khi rời đi, Huyền Dương Tông trên dưới, lại là một mảnh vui mừng.

La Phàm uy danh, tại Huyền Dương Tông bạo trưởng.

Nhập môn vẹn vẹn hơn một năm thời gian, đã trở thành hậu bối đệ tử đệ nhất nhân!

Đối với La Phàm tốc độ phát triển, không người không rung động, không người không sợ hãi giật mình!

Liền ngay cả Huyền Dương Tông Chân Đạo các trưởng lão, cũng từng cái một đối với La Phàm lau mắt mà nhìn.

Sớm ở trong Tiểu Thiên Thế Giới, La Phàm liền đã có khiến người kinh dị biểu hiện, hiển lộ cao chót vót.

Lần này cùng Thanh Vân Tông thiên tài đệ tử quyết đấu, lại càng là hiển lộ vạn trượng hào quang.

Đến lúc này, nếu là còn nhìn không ra La Phàm tiềm lực vô cùng,

Tương lai tất thành đại khí, gần như cùng mù lòa không khác.

Huyền Dương Tông ra một vị như vậy yêu nghiệt thiên kiêu nhân vật, tuyệt đại đa số Chân Đạo trưởng bối, trong nội tâm đều là cao hứng.

Nhưng là có người mất hứng.

Hình đường trưởng lão Phương Lệ Minh, liền rất không cao hứng.

"Đại ca, La Phàm tiểu tử này càng ngày càng lợi hại!"

"Ngắn ngủn hơn một năm thời gian, thực lực đã đến Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ tầng thứ!"

"Nếu là lại để cho hắn phát triển vài năm, thực lực của hắn sẽ trở thành dài đến mức nào, này làm sao rất cao minh?"

"Đại thường vẫn lạc ở Tiểu Thiên Thế Giới, mà La Phàm lại không chết, đại thường tám chín phần mười là chết ở La Phàm trong tay."

"Nếu là đợi La Phàm lớn lên, nhất định sẽ hướng chúng ta Phương gia trả thù, đại ca... Chúng ta nên làm cái gì bây giờ?"

Phương gia phủ đệ, Phương Lệ Minh vẻ mặt vô cùng lo lắng, hướng Hình đường Đường chủ Phương Thiết Sơn nói.

"Lúc ấy ta khuyên bảo qua ngươi, lòng dạ muốn thả rộng lớn một ít, không nên cùng một cái văn bối đệ tử, dây dưa không ngớt!"

"Ngươi ngược lại tốt rồi, lại vẫn dám sai khiến Phương Đại Thường tại Tiểu Thiên Thế Giới mưu hại La Phàm, thật sự là không thể nói lý!"

"Hiện tại được rồi, La Phàm không chết, ngươi ngược lại trêu chọc một cái cường địch, ta có biện pháp nào?"

Phương Thiết Sơn vẻ mặt xanh mét, tức giận nói, buồn tâm đắc vô cùng.

"Đại ca, ngươi là chúng ta Phương gia người tâm phúc, ngươi được thay ta ngẫm lại biện pháp a!"

"Chỉ cần diệt trừ La Phàm, liền có thể xong hết mọi chuyện, đại ca, như thế nào mới có thể diệt trừ La Phàm?"

Phương Lệ Minh hỏi.

Hắn tuy là Chân Đạo nhị trọng võ giả, thực lực so với La Phàm cao gấp trăm ngàn lần, nhưng là đối với La Phàm sao chịu được xưng thần nhanh chóng tốc độ phát triển, cảm thấy hoảng hốt.

"Chuyện cho tới bây giờ, ngươi còn muốn lấy diệt trừ diệt trừ."

"La Phàm chính là bồn tông từ trước tới nay thiên tài nhất đệ tử, tương lai nhất định có thể thịnh vượng bồn tông, ngươi không thể muốn chút cái khác?"

"Hơn nữa, Tông chủ hiện tại đem La Phàm nhưng khi trở thành chí bảo, mỗi ngày đều tại một chỗ, ngươi còn muốn diệt trừ, ý nghĩ hảo huyền a ngươi!"

"Theo ý ta, thừa dịp La Phàm thực lực còn uy hiếp không được ngươi, ngươi không bằng hướng hắn thẳng thắn giao cho, hướng hắn xin tha khoan dung...!"

Phương Thiết Sơn nói, nhưng hắn lời còn chưa nói hết, cũng đã bị Phương Lệ Minh cắt đứt.

"Hướng hắn xin tha khoan dung? Kia làm sao có thể!"

"Ta đường đường Chân Đạo nhị trọng cường giả, thân cư trưởng lão chi vị, đi về phía một cái hậu bối đệ tử xin tha khoan dung?"

"Hon nữa, La Phàm đối với ta nhiều nhất là nghi kỵ, vừa không có chứng cứ rõ ràng!"

"Ta như hương hán thẳng thắn, đây không phải là chính miệng thừa nhận là ta hại hán sao?"

"Không được, tuyệt đối không được!"

"Nếu là chính miệng thừa nhận, La Phàm hiện tại gạt ta nói không có việc gì, đợi về sau có thực lực lại đến giết ta đâu này?"

"Lại còn, Tông chủ hiện tại đưa hán trở thành chí bảo, hán nếu là hương Tông chủ cáo một hình dáng, ta há có thể có đường sống?"

Phuong Lê Minh kích động nói, để cho hán hương La Phàm chủ động nhận lầm, mở miệng xin tha, đó là tuyệt đối không thể.

"Vậy ngươi nhìn nhìn xử lý a, ta còn có thể có biện pháp nào?"

"Muốn mượn tay của ta đối phó La Phàm, rõ ràng báo cho ngươi —— không có khả năng!"

Phuong Thiết Sơn mặt lạnh lùng, quát.

"Hiện tại Tông chủ đưa hán trở thành chí bảo, là muốn chờ hán tham gia Tứ Tông thi đấu."

"La Phàm mới là Võ Đạo bát trọng, cách đột phá Chân Đạo còn xa rất nhiều, đợi những chuyện này đã xong, chắc chắn sẽ có cơ hội!"

Phuong Lê Minh trong mắt hiện lên một đạo ngoan lệ vè, nói.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 144: 4 tông thi đấu

Tông chủ phủ đệ.

La Phàm mỗi ngày luyện hóa nguyên linh tinh, tiếp tục tu luyện.

Thân thể hán cường đại, luyện hóa nguyên linh tinh tốc độ nhanh chóng, so với Võ Đạo thất trọng thì lại tăng lên không ít.

Một ngày có thể luyện hóa ba khóa nguyên linh tinh.

Lúc trước ba ngày, La Phàm liền luyện hóa cửu khóa nguyên tinh linh.

Lại qua bảy ngày, La Phàm tổng cộng luyện hóa ba mươi khóa nguyên linh tinh, tu vi tại Võ Đạo bát trọng rốt cục tăng lên một bước nhỏ, đạt đến bát trọng trung kỳ.

Cự ly tháng sáu một ngày, chỉ còn lại mấy ngày xa.

La Phàm trên người còn thừa hơn mười khóa nguyên linh tinh, tại tháng năm ngày cuối cùng, toàn bộ luyện hóa hấp thu được không còn một mảnh.

Tháng sáu một ngày, cuối cùng đã tới.

Hôm nay là Giang Châu Tứ Tông thi đấu ngày, địa điểm tỷ thí ở vào Giang Châu Thành, châu Mục phủ.

Một sáng sớm, Giang Châu bốn đại tông môn, đều có Chân Đạo trưởng bối dẫn theo bốn vị kiệt xuất nhất hậu bối đệ tử xuất phát, đi đến Giang Châu Thành.

Huyền Dương Tông.

Tông chủ Cổ Mệnh Thu tự mình dẫn đội, Chiến Đường Đường chủ Dư Chiến Thiên đi theo, mang theo Chiến Đường linh thú 'Hoa văn bạch ngạch hổ', đại trưởng lão Triệu Hồng Thành đóng giữ tông môn.

Bốn vị đệ tử, Cố Mệnh Thu mang theo Triệu Long Thiên, La Phàm cười đại hắc ngư, Dư Chiến Thiên mang theo dư vạn dặm, hoa văn hồ mang theo Chu Thanh sơn.

Từ Huyền Dương Tông xuất phát, ước chừng một cái nửa canh giờ, nửa buổi sáng liền đến Giang Châu Thành.

Châu Mục phủ, Giang Châu Mục là Trần Giang tự mình tiếp đãi Huyền Dương Tông mọi người, bị dẫn đến trong phủ quảng trường bên cạnh một mảnh đình đài.

Cố Mệnh Thu ghé trên, Dư Chiến Thiên lần tòa, cùng Giang Châu Mục là Trần Giang cùng thuộc một đình.

La Phàm đợi bốn vị hậu bối đệ tử, thì ở vào dưới tay một cái khác trong đình.

Trong đình có chỗ ngồi, rượu thịt mỹ thực chiều đãi, Huyền Dương Tông đến nơi trước tiên, tại trong đình chờ đợi cái khác tam tông đến nơi.

Giang Châu Mục thống trị Giang Châu, không thiếu được cùng bốn đại tông môn giao tiếp, có khi gặp được một ít thực lực cường đại Ma Đạo võ giả, còn phải thỉnh bốn đại tông môn xuất lực tương viện.

Bởi vậy, Giang Châu Mục là Trần Giang đối với bốn đại tông môn, từ trước đến nay hiền lành khách khí.

Nhật Nguyệt Tông, Thanh Vân Tông, Thiên Cực Tông tại nửa canh giờ ở trong, lần lượt đến.

Nhật Nguyệt Tông, Thanh Vân Tông đều là Tông chủ đích thân đến, Thiên Cực Tông thì là tiền nhiệm Tông chủ bước không có kỳ lĩnh đội, Võ Cường Tôn không có đến đây.

Bốn đại tông môn đến đông đủ, Tứ Tông thi đấu, tự nhiên bắt đầu.

Thi đấu quá trình, quyết đấu danh sách, đều do châu Mục phủ an bài.

An bài lúc trước, bốn đại tông môn đều lên trước báo một cái cửa dưới thực lực tối cường đệ tử.

Huyền Dương Tông báo cáo La Phàm.

Thiên Cực Tông báo cáo Võ Thông Thần.

Thanh Vân Tông báo cáo Mục Phi Trần.

Nhật Nguyệt Tông báo cáo Thẩm Lưu Phương.

Ấn lệ cũ, châu Mục phủ sẽ không an bài bốn vị tối cường đệ tử, sớm quyết chiến, đệ tử còn lại, tùy cơ sắp xếp.

"Giang Châu Tứ Tông, nhân kiệt xuất hiện lớp lớp!"

"Ta xem đang tiến hành dự thi đệ tử, so với sáu mươi năm trước, nâng cao một bước a!"

"Không biết này Tứ Tông thi đấu đệ nhất danh, đem hoa rơi vào nhà nào?. . . Các vị, uống rượu!"

Châu Mục phủ võ giả an bài vòng thứ nhất đối chiến danh sách, Giang Châu Mục là Trần Giang bụng chén rượu lên, nói.

Tứ Tông lĩnh đội, đem rượu trong chén một hơi uống cạn.

"Châu Mục đại nhân, sáu mươi năm trước, là ta Nhật Nguyệt Tông đoạt được thi đấu đệ nhất!"

"60 năm đi qua, ta Nhật Nguyệt Tông hậu bối, thiên tài xuất liên tục, một đời thắng được một đời!"

"Võ Thông Thần danh tiếng, sớm đã danh truyền Giang Châu, được xưng Giang Châu hậu bối đệ nhất nhân!"

"Hắc hắc. . . Đang tiến hành Tứ Tông thi đấu đứng đầu, như trước không ta Thiên Cực Tông không ai có thể hơn!"

Bước không có kỳ cười hắc hắc, trong thần sắc hiển thị rõ tự tin, tựa hồ Tứ Tông thi đấu, dễ như trở bàn tay.

"Này có thể chưa hẳn!"

"Giang Châu Tứ Tông, tông môn nào không phải là một đời thắng được một đời, lại không chỉ là người Thiên Cực Tông?"

"Võ Thông Thần mặc dù thanh danh vang dội, nhưng tất cả tông bên trong, đều có nhân tài mới xuất hiện."

"Những cái này nhân tài mới xuất hiện tu vi mặc dù không bằng Võ Thông Thần, nhưng thực lực chưa hẳn thua kém!"

"Đang tiến hành Tứ Tông thi đấu,

Ai lĩnh thù lĩnh, hiện tại có thể vẫn rất khó nói....!"

Cố Mệnh Thu khẽ cười một tiếng, nói.

"Chỉ bằng người Huyền Dương Tông, còn có thể có đệ tử thắng được Vô Thông Thần sao?"

"Ha ha. . . Đừng nói người Huyền Dương Tông, phóng tầm mắt toàn bộ Giang Châu Tứ Tông, có cái nào hậu bối đệ tử, có thể cùng Vô Thông Thần đánh đồng?"

Bước không cô kỳ cười lạnh nói, thần sắc mỉa mai.

Tam tông Tông chủ, đều có không vui vẻ.

"Tới tới tới. . . Uống rượu uống rượu!"

"Ai có thể đạt được Tứ Tông thi đấu thứ nhất, nói không tính, phải tỷ thí qua đi mới tính!"

"Dựa theo lệ cũ, ai đạt được thứ nhất, Honshu Mục ban thưởng một khóa 'Chân Nguyên Phích Lịch Đạn' ."

Giang Châu Mục la Trần Giang thấy mấy người huyền náo không thoải mái, vội vàng mời rượu.

Tứ Tông hậu bối đệ tử, chỉ phải 'Chân Nguyên Phích Lịch Đạn', đều lộ ra vẻ hưng phấn.

Chân Nguyên Phích Lịch Đạn, là một loại duy nhất một lần sử dụng bảo vật, uy lực bạo tạc, đối với Chân Đạo cấp thấp võ giả, có không nhỏ lực sát thương.

Chân Nguyên Phích Lịch Đạn do Chân Đạo cường giả chân khí, phối hợp một chút tài liệu, luyện chế mà thành, sản lượng không nhiều lắm.

Lại còn, Đại Việt Vương Triều nghiêm cấm thể lực khác luyện chế Chân Nguyên Phích Lịch Đạn, cho nên, này đạn chỉ có Đại Việt Vương Triều có được, giá trị bất phàm.

Một khóa Chân Nguyên Phích Lịch Đạn văng ra, Chân Đạo tam trọng đều có thể tạc tổn thương, đối với Chân Đạo nhất trọng, gần như có thể một kích trí mạng.

Đối với loại bảo vật này, những Chân Đạo đó cường giả không quá để ý, nhưng hậu bối đệ tử lại tha thiết ước mơ.

Trong khi nói chuyện, châu Mục phủ võ giả đã đem vòng thứ nhất tám trận chiến danh sách sắp xếp.

Trận đầu, Thiên Cực Tông Vô Thông Thần, quyết đấu Nhật Nguyệt Tông trương Thái Nguyên.

Trận thứ hai, Huyền Dương Tông La Phàm, quyết đấu Thanh Vân Tông Mục Tu Viễn.

...

Trương Thái Nguyên trực tiếp nhận thua, Vô Thông Thần tấn cấp trước tám.

Mục Tu Viễn trực tiếp nhận thua, La Phàm tấn cấp trước tám.

...

Này một vòng tuy có tám trận quyết đấu, nhưng chân chính động thủ chỉ có hai ba trận.

Thiên Cực Tông, Nhật Nguyệt Tông đệ tử gặp nhau, cùng Huyền Dương Tông, Thanh Vân Tông đệ tử gặp nhau đồng dạng, chung quy có một người trực tiếp nhận thua.

Hiển nhiên, Thiên Cực Tông, Nhật Nguyệt Tông tại thi đấu lúc trước, chỉ sợ cũng lên quyết ra cao thấp.

"Đợt thứ hai bốn trận quyết đấu, quyết ra trước bốn."

"Trận đầu, Thiên Cực Tông Vô Thông Thần, quyết đấu Huyền Dương Tông Triệu Long Thiên."

"Trận thứ hai, Huyền Dương Tông La Phàm, quyết đấu Thanh Vân Tông Tôn Hoa."

"Trận thứ ba, Thanh Vân Tông Mục Phi Trần, quyết đấu Nhật Nguyệt Tông thiết anh hào."

"Đệ tứ trận, Nhật Nguyệt Tông Thẩm Lưu Phương, quyết đấu Thiên Cực Tông bước ngật thực."

Trận đầu, Triệu Long Thiên thảm bại, Võ Thông Thần xuất thủ cực kỳ tàn nhẫn, chỉ một chiêu, liền đem Triệu Long Thiên trọng thương.

Võ Thông Thần tấn cấp bán kết.

Trận thứ hai, Tôn Hoa trực tiếp nhận thua, La Phàm tấn cấp bán kết.

Trận thứ ba, Mục Phi Trần cùng tiền anh hào trong đó giao thủ, vẹn vẹn ba chiêu, phân ra thắng bại, thiết anh hào thổ huyết bại lui.

Mục Phi Trần tấn cấp bán kết.

Đệ tứ trận, bước ngật thực trực tiếp nhận thua, Thẩm Lưu Phương tấn cấp bán kết.

Võ Thông Thần, La Phàm, Mục Phi Trần, Thẩm Lưu Phương, đúng lúc là bốn đại tông môn bốn vị tối cường đệ tử.

Đối với cái này, mọi người sớm có dự kiến.

Tại dĩ vãng Tứ Tông thi đấu, nhất tông tối cường đệ tử tiến nhập không được bán kết tình huống, cực nhỏ xuất hiện.

Bốn vị tối cường trong hàng đệ tử, duy nhất làm cho người có chút ngoài ý muốn, là thuộc về La Phàm.

Võ Thông Thần, Mục Phi Trần, Thẩm Lưu Phương, đều là sớm có đại danh thiên tài hậu bối, Võ Đạo cửu trọng tu vi.

Mà La Phàm, mặc dù tại Hắc Phong Nhai ngoại hiển lộ cao chót vót, cũng ở trong Tiểu Thiên Thế Giới nổi danh một bữa, nhưng cùng những Võ Thông Thần này đợi thiên tài hậu bối so sánh, danh khí còn nhỏ đến vô cùng.

La Phàm có thể trở thành Huyền Dương Tông tối cường đệ tử, vô luận là châu Mục phủ, hay là Thiên Cực Tông, Nhật Nguyệt Tông võ giả, đều cảm thấy kỳ quái

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 145: Đánh cuộc thì đánh bạc!

La Phàm trước hai trận đối thủ, theo thứ tự là Thanh Vân Tông Mục Tu Viễn cùng Tôn Hoa.

Hai người đều là trực tiếp nhận thua, La Phàm không có xuất một chiêu, liền ngay cả tục tấn cấp hai đợt, danh liệt bán kết.

Mà bán kết bên trong cái khác ba vị, không chỉ đã sớm danh chấn Giang Châu, lại còn phía trước hai đợt chiến đấu bên trong cũng đều động thủ, đã chứng minh thực lực của mình.

Này làm không có kiến thức qua La Phàm thực lực châu Mục phủ, Nhật Nguyệt Tông, Thiên Cực Tông võ giả, không thể không hoài nghi... La Phàm đến tốt cùng là có phải có danh liệt bán kết thực lực!

"Cố Mệnh Thu, người nói nhân tài mới xuất hiện, chính là các người Huyền Dương Tông La Phàm sao?"

"Chỉ là một cái Võ Đạo bát trọng trung kỳ, cũng dám cùng Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ Võ Thông Thần đánh đồng?"

"Ha ha... Cố Mệnh Thu, ai cho da mặt của người? Dám nói ra bực này làm cho người chế nhạo lời tôi?"

Bước không có kỵ nhìn Cố Mệnh Thu liếc một cái, lạnh lùng cười cười, trong mắt tràn đầy mỉa mai ý tứ.

Giang Châu Mục là Trần Giang nhìn thoáng qua trên quảng trường La Phàm, vừa liếc nhìn Cố Mệnh Thu, hiển nhiên cũng không quá tin tưởng, La Phàm có thể cùng Võ Thông Thần chống lại.

"Ha ha... Bước không có kỵ, La Phàm tại Hắc Phong Nhai, Tiểu Thiên Thế Giới bên trong biểu hiện, người nên biết a!"

"La Phàm đối với các người Thiên Cực Tông tạo thành kỳ tích còn thiếu sao?"

"Kia một lần không phải là làm các ngươi ra ngoài ý định, không dám tin?"

"Ngươi cho rằng không thể nào sự tình, La Phàm cũng sớm đã làm được qua, lại còn không chỉ một lần!"

"Ngươi ở đâu ra tự tin, cho là hần hôm nay liền nhất định không thể chiến thắng Vô Thông Thần?"

"Ngươi còn muốn lại một lần ra ngoài ý định?"

Cố Mệnh Thu cũng cười lạnh một tiếng, thản nhiên nói.

Cố Mệnh Thu đối với La Phàm có thể hay không chiến thắng Vô Thông Thần, cũng không có mười phần nắm chắc.

Bất quá, hần nhìn không quen bước không có kị kia dương dương đắc ý, không coi ai ra gì sắc mặt, tự nhiên là không cam lòng yếu thế.

"Ha ha... !"

"Cố Mệnh Thu, ngươi vẫn còn rất tự tin!"

"Ngươi đã như thế tự tin La Phàm có thể thắng, kia tại châu Mục đại nhân chứng kiến, ngươi dám không dám cùng ta đánh cược?"

"Liên Vô Thông Thần cùng La Phàm, ai mạnh ai yếu, tiền đặt cược một kiện địa cấp hạ phẩm Bảo Bình, như thế nào?"

Bước không có kị ha ha cười cười, hần đối với Vô Thông Thần đặt được Tứ Tông thi đấu thứ nhất, có tuyệt đối tự tin.

Cố Mệnh Thu lông mày nhướng lên, địa cấp hạ phẩm Bảo Bình, cũng không tiện nghi.

Huyền Dương Tông Chân Đạo trưởng lão, gần tới một nửa trong tay, cũng không có địa cấp hạ phẩm Bảo Bình.

Đồng dạng, Thiên Cực Tông, cũng có một bộ phận Chân Đạo trưởng lão trong tay không có.

Có thể thấy... Địa cấp hạ phẩm Bảo Bình đích xác cũng coi là trân quý, liền ngay cả một ít Chân Đạo cường giả đều tha thiết ước mơ, so với một khóa 'Chân Nguyên Phích Lịch Đạn' giá trị cao hơn không ít.

Cũng chính là, hai người tiền đặt cược, so với la Trần Giang đối với Tứ Tông thi đấu đệ nhất ban thường còn muốn trân quý.

"Như thế nào, sợ sao?"

"Ngươi nói đến tới lợi hại như vậy, thật muốn đánh cược thì sợ rồi?"

Thấy Cố Mệnh Thu chần chờ một chút, bước không có kị cười nhạo, tiếng cười giễu cợt.

"Ta sợ ngươi? Đánh cược thì đánh bạc!"

"La Phàm thắng, ta sẽ hảo hảo thưởng thức miệng của ngươi mặt."

Cố Mệnh Thu quát lạnh nói.

"Hắc hắc... Vô Thông Thần thắng, ta cũng sẽ hảo hảo xem xét phản ứng của ngươi!"

"Châu Mục đại nhân, ngươi đều nghe được, thỉnh ngươi vì đánh cược của chúng ta làm chứng!"

"Trương Tông chủ, Mục Tông chủ, cũng thỉnh hai vị làm chứng!"

Bước không có kị hắc hắc cười lạnh, mà lại hướng la Trần Giang, Nhật Nguyệt Tông chủ trương hư viêm, Thanh Vân Tông chủ Mục Thanh Huyền ba người nói.

"Vòng thứ ba chiến đấu bắt đầu."

"Trận đầu, Thiên Cực Tông Vô Thông Thần, quyết đấu Thanh Vân Tông Mục Phi Trần."

"Trận thứ hai, Huyền Dương Tông La Phàm, quyết đấu Nhật Nguyệt Tông Thẩm Lưu Phương."

Chủ trì Tứ Tông thi đấu châu Mục phủ võ giả, lúc này tuyên bố vòng tiếp theo chiến đấu danh sách.

"Chú ý Tông chủ, xem ra La Phàm là không có cơ hội cùng Vô Thông Thần giao thủ!"

"Một trận chiến này, La Phàm gặp được ta Thẩm Lưu Phương,

Hắn phải thất bại!"

Nhật Nguyệt Tông chủ trương hừ viem ha ha cười cười, nói

"Mặc kệ trao không giao tay, ai bài danh thấp, chính là người thực lực yếu!"

"La Phàm thua ở Thẩm Lưu Phương thủ hạ, mà Võ Thông Thần lại đánh bại Thẩm Lưu Phương, thực lực tự nhiên là thắng tại La Phàm!"

"Cố Mệnh Thu, người môn này địa cấp hạ phẩm Bảo Bình, nhất định phải thua!"

Bước không có kỵ khoe miệng mỉm cười, thần sắc phấn khởi, nói.

"Các người đừng cao hứng được quá sớm!"

"Chờ coi a, Võ Thông Thần có thể hay không thắng được Mục Phi Trần, còn hai kiểu nói đó!"

Cố Mệnh Thu thần nhiên nói, thần thái tự nhiên.

La Phàm thực lực hơn xa Mục Phi Trần, mà Mục Phi Trần thực lực lại đạt đến Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ tầng thứ, cho nên, hẳn đối với La Phàm lòng tin hay là rất đại.

Võ Thông Thần, Mục Phi Trần đã đi vào trong sân rộng, hai người không có nhiều lời, rất nhanh liền bộc phát ra sắc bén khí thế, trực tiếp trao lên tay.

Võ Thông Thần trong tay cầm lấy thượng phẩm bảo kiếm, kiếm thế sắc bén, thiết cát bốn phương tám hướng, làm hư không xuất hiện mắt thường có thể thấy gọn sóng.

Hắn thi triển là Thiên Cực Tông một môn tiếng tăm lừng lẫy thượng phẩm vũ kỹ —— Cô Phong mười ba kiếm!

Một kiếm công xuất, bảo kiếm phía sau, kiếm thế ngưng khí mà tụ hợp, giống như tòa trông rất sống động sơn phong.

Ngon núi này như kiếm thế đồng dạng, có rất mạnh sắc bén khí tức, xông thẳng Vân Tiêu, khiến cho mỗi một kiếm công xuất, uy lực đều có như ngọn núi rơi xuống, không chỉ uy thế sắc bén, mà lại lực lượng khủng bố vô cùng.

Mục Phi Trần thi triển, cũng là một môn tiếng tăm lừng lẫy thượng phẩm vũ kỹ —— Hồ Sát Cửu Trảm!

Mục Phi Trần vũ kỹ tạo nghệ, không giống bình thường, Hồ Sát Cửu Trảm trong tay hắn, đao thế tụ khí ngưng hồ, tựa như một đầu thật sự mãnh hổ hạ sơn, uy thế nấp thiên.

Luận vũ kỹ tạo nghệ, Mục Phi Trần so với Võ Thông Thần tựa hồ còn muốn tốt hơn, cảnh này khiến hai người giao thủ trước mấy chiêu, đều ở vào lực lượng tương đương trạng thái.

Thắng đến mười chiêu qua đi, Võ Thông Thần kiếm thế tích lũy càng ngày càng lớn mạnh, kiếm chiêu uy lực càng ngày càng khủng bố, mới dần dần áp chế Mục Phi Trần.

Ba mươi vẫy tay, hai người tình thế đã mười phần trong sáng, Võ Thông Thần chiếm cứ thượng phong tuyệt đối.

Mục Phi Trần đỡ trái hờ phải, lại giữ vững được hai mươi chiêu, năm mươi chiêu, rốt cục toàn diện tan tác.

CHÍU...U...U! ——

Một đạo óng ánh kiếm quang, giống như như thiểm điện đâm ra, chọt lóe lên rồi biến mất.

Mục Phi Trần đao thế ngưng tụ hồ ảnh, trong chớp mắt bị kiếm khí đánh tan, uy lực giảm nhiều.

Nháy mắt sau đó, cấp tốc mà đến kiếm quang, cùng Mục Phi Trần trong tay bảo đao đụng vào nhau, phát ra một tiếng bạo vang.

Mục Phi Trần ngăn cản không kịp, bảo đao nhất thời bị chấn động hướng phía sau bắn ra.

Mà kia kiếm quang, thì là thuận thế về phía trước, mũi kiếm tại trên thân đao xê dịch mà qua, trong chớp mắt xẹt qua Mục Phi Trần bên cạnh.

Mục Phi Trần cánh tay trái trúng kiếm, nhất thời bị kéo ra một đạo thật sâu miệng vết thương.

Phốc ——

Máu tươi bắn tung toé.

Mục Phi Trần hốt hoảng lui về phía sau.

Võ Thông Thần trong tay bảo kiếm, một chuỗi máu tươi tuôn ra roi, lộ ra hàn quang.

"Mục Phi Trần, ngươi có thể tại trên tay của ta kiên trì năm mươi chiêu trở lên, đã rất tốt!"

Võ Thông Thần thần nhiên nói, vẻ mặt vẻ ngạo nhiên, thần thái bên trong thật đắc ý.

"Võ Thông Thần, ngươi đừng cao hứng được quá sớm!"

"La Phàm thực lực hơn xa ta, hẳn mới là ngươi chân chính cường địch."

Mục Phi Trần bùm lấy đổ máu cánh tay, nói.

"Ah... La Phàm? Hẳn là các ngươi đã giao thủ qua sao? Hẳn ít nhiều chiêu thắng ngươi?"

Võ Thông Thần hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 146: Chớ đắc ý được quá sớm

"Hơn năm trăm chiêu, bắt quá La Phàm thực lực hơn xa ta."

Mục Phi Trần chi tiết mà đáp.

"Ha ha ha ha... !"

"Hơn năm trăm chiêu mới thắng ngươi, còn thực lực hơn xa ngươi?"

"Ta năm mươi chiêu qua đi liền thắng ngươi, vượt qua thực lực của ngươi há không phải của hần gấp mười? Diệt hần khách khí!"

Võ Thông Thần cười ha ha, một chút cũng không có đem La Phàm để vào mắt.

"Chờ ngươi thua ở La Phàm thủ hạ, không biết còn có thể hay không cười được!"

Mục Phi Trần hừ lạnh một tiếng, lui ra trận.

Võ Thông Thần thần sắc giương lên, một chút cũng không có đem lời của Mục Phi Trần để trong lòng.

Một trận chiến này, Võ Thông Thần chiến thắng, tấn cấp trận chung kết.

Lúc Võ Thông Thần kết cục, La Phàm, Thẩm Lưu Phương cũng đi vào trong sân rộng, hấp dẫn ánh mắt mọi người.

La Phàm tham gia Tứ Tông thi đấu đến nay, còn chưa xuất thủ qua, không biết thực lực của hần điểm máu chốt, rất muốn thông qua một trận chiến này phán đoán một chút hần hư thật.

"La Phàm, ngươi chỉ là Võ Đạo bát trọng trung kỳ tu vi, sợ là còn không có tư cách cùng ta giao thủ!"

"Trực tiếp nhận thua đi, nơi này ngươi kết quả tốt nhất, bằng không... Ngươi hội bị bại rất khó coi!"

Thẩm Lưu Phương đánh giá La Phàm, cười hắc hắc nói.

"Thẩm Lưu Phương, ngươi như thế lòng tin, không biết có vài phần thực lực, có đủ hay không tư cách theo giúp ta luyện một chút thương pháp!"

La Phàm thần nhiên nói, vỗ bên hông bách bảo nang, lấy ra một chuỗi thượng phẩm bảo thương.

Tu luyện Toái Không Thương pháp, La Phàm một mình cũng có thể tu luyện, nhưng không cùng người lúc đối chiến tu luyện hiệu quả đại.

Lại còn, cùng người lúc đối chiến, đối phương nhất định phải có thể đối với La Phàm tạo thành uy hiếp, mới có thể kích phát La Phàm tiềm lực.

Lấy La Phàm mục tiêu thân thể cường độ, muốn cho hắn cảm nhận được uy hiếp cũng không dễ dàng.

Ít nhất cũng phải là Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ tăng thứ thực lực, đây là yêu cầu thấp nhất.

Nếu là không có Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ tăng thứ thực lực, căn bản không có cách nào khác kích phát La Phàm tiềm lực, vậy thì cùng La Phàm một mình tu luyện không có gì khác nhau.

Cho nên, cùng La Phàm luyện thương pháp, cũng là cần tư cách.

Không được Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ tăng thứ thực lực, liền không đủ tư cách.

"Luyện thương pháp?"

"Ngươi nghĩ như thế nào luyện thương pháp?"

"Hắc hắc... Ta xem ngươi theo giúp ta luyện thương pháp còn kém không nhiều lắm!"

Thẩm Lưu Phương một tiếng cười lạnh, vỗ bên hông bách bảo nang, cũng lấy ra một chuỗi thương phẩm bảo thương.

"Nguyên lai ngươi cũng tinh thông thương pháp, vừa vặn, ngược lại là cái bồi luyện hảo mục tiêu."

La Phàm hừ lạnh một tiếng, nhất thời hai chân đạp một cái, thân thể nổ bắn ra về phía trước, trong tay bảo thương nhất thời hướng Thẩm Lưu Phương bổ đánh mà đi.

La Phàm bộc phát ra khó khăn đạt tới Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ tăng thứ thực lực, trước thừ một lần Thẩm Lưu Phương thực lực cao thấp.

Nếu như Thẩm Lưu Phương có thể ngăn cản một phát này, biểu thị hắn có thực lực này, đủ tư cách cùng La Phàm luyện một chút thương pháp.

Nếu như ngăn không được, như vậy Thẩm Lưu Phương liền không đủ tư cách, La Phàm hội thừa cơ đem đánh bại, rất nhanh chấm dứt chiến đấu.

Ô rồi ——

Một phát này rút được hư không khí lưu xé rách, thậm chí trực tiếp bùng nổ, thanh âm chấn động, giống như lôi âm.

La Phàm vừa ra tay, không biết kỳ thật thực lực chi tiết người, liền đều biến sắc.

Một phát này uy thế quá đáng sợ, hoàn toàn không phải là Võ Đạo bát trọng võ giả có thể bộc phát ra thực lực.

Thậm chí, liền ngay cả một ít Võ Đạo cửu trọng võ giả, một kích toàn lực, uy danh đều xa không bằng La Phàm một phát này.

Thẩm Lưu Phương với tư cách là một phát này mục tiêu công kích, cảm thụ là cường liệt nhất, trên mặt khinh thường nụ cười trong chớp mắt thu liễm không thấy, thần sắc hóa thành nghiêm trọng.

"Mặt trời tà dương thương pháp!"

Thẩm Lưu Phương hét lớn một tiếng, vừa ra tay liền thi triển ra chính mình sở tu luyện tối cường thượng phẩm võ kỹ.

Hai tay của hắn cảm thương, hùng hậu nội lực xuyên vào bảo thương bên trong, làm đầu thương phát ra nóng bỏng khí tức, trở nên đỏ thẫm.

Sau đó, mãnh liệt nhất thương trên trời chọi, cùng La Phàm đánh xuống bảo thương đụng vào nhau.

Oanh ——

Một tiếng bạo vang, khí lưu bùng nổ, hóa thành khủng bố sóng xung kích vãn, trong chớp mắt khuếch tán đến bốn phương.

Tiếng nổ vang, La Phàm bất động như núi.

Thẩm Lưu Phương lại là thân thể chấn động, nhin không được tụt hậu nửa bước, miễn cưỡng ngăn trở La Phàm một phát này.

Này kết quả làm Thẩm Lưu Phương thần sắc kinh hãi.

Hắn chưa từng nghĩ tới, có một ngày sẽ bị một vị Võ Đạo bát trọng võ giả đánh lui nửa bước.

"Ngươi ngược lại là miễn cưỡng có tư cách, theo giúp ta luyện một chút thương pháp!"

La Phàm tà tà cười cười, quát.

Tuy Thẩm Lưu Phương lui nửa bước, là bởi vì hần thân thể cường độ xa không bằng La Phàm chỉ cố.

Luận thực lực, Thẩm Lưu Phương đạt đến Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ cấp bậc, tu vi cùng cửu trọng trung kỳ Tôn Hoa tương đối, nhưng thực lực tốt hơn.

"Nói khoác mà không biết ngượng!"

Thẩm Lưu Phương gầm lên một tiếng.

Hần vền vền lui nửa bước, hơn nữa là La Phàm đoạt lấy trên nước nguyên nhân, dưới cái nhìn của Thẩm Lưu Phương, hần cùng với La Phàm thực lực, cũng không có rõ ràng khác biệt.

La Phàm vậy mà nói hần chỉ là miễn cưỡng có tư cách bồi luyện thương pháp, làm Thẩm Lưu Phương mười phần phần nộ.

Mặt trời tà dương thương pháp!

Thẩm Lưu Phương tâm pháp vận chuyển, thương thể lớn thịnh, chủ động hướng La Phàm công qua.

Thương pháp uy lực, càng hơn tại lúc trước bị động phòng ngự.

La Phàm tà tà cười cười, chính là muốn Thẩm Lưu Phương chủ động công kích, hần mới tốt lấy không luyện thành Toái Không Thương pháp đệ tam trọng ứng đối, đang uy hiếp bên trong kích phát tiềm lực, tại chiến đấu bên trong lĩnh ngộ Toái Không Thương pháp đệ tam trọng huyền cơ.

Vì vậy, một hồi lực lượng tương đương chiến đấu, bắt đầu rồi.

Keng keng keng keng keng...

Chỉ thấy hai thanh bảo thương, lui tới, giao phong kịch liệt, không ngừng va chạm, tiếng nổ vang liên tục.

La Phàm cùng Thẩm Lưu Phương hai người, một bên chiến đấu, một bên di động, mỗi một chiêu giao kích, uy lực cũng không đối với sần sần nhau.

Mười chiêu...

Hai mươi chiêu...

Ba mươi chiêu...

Làm hai người giao thủ vượt qua ba mươi chiêu, chiến cuộc hay là ở vào bình thế, lâm vào cục diện bế tắc.

Tựa hồ... Hai người ai cũng không thể không làm gì được ai.

Năm mươi chiêu, chiến cuộc như trước giằng co không dưới.

Cánh tay của Mục Phi Trần đã đắp thuốc chữa thương vết, đã sớm ngừng lại đổ máu, ở một bên đang xem cuộc chiến.

Trước mắt một màn này, làm hần vô cùng quen thuộc, ở trong Huyền Dương Tông, hần tại La Phàm quyết đấu, cũng là như thế lực lượng tương đương.

Từ Thẩm Lưu Phương biểu hiện ra ngoài thực lực đến xem, miễn cưỡng đạt tới Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ bộ dáng, so với Mục Phi Trần còn muốn thua kém nửa phần.

Mục Phi Trần có lòng tin, tại trăm chiêu ở trong, đánh bại Thẩm Lưu Phương.

Thế nhưng, La Phàm cùng Thẩm Lưu Phương càng đánh càng lâu, hai người giao thủ trăm chiêu, như trước lực lượng tương đương.

Chứng kiến qua La Phàm cùng Mục Phi Trần giao thủ võ giả, trong nội tâm kia không minh bạch, La Phàm lại là cố ý duy trì.

Một trận chiến này, Thẩm Lưu Phương nhất định phải thua.

"Hắc hắc... Chiến thế giằng co, liệu chính là tiêu hao!"

"La Phàm Võ Đạo bát trọng trung kỳ, Thẩm Lưu Phương Võ Đạo cửu trọng trung kỳ, tu vi chênh lệch khá xa!"

"Liệu tiêu hao, ba cái La Phàm cũng chưa hẳn là một cái đối thủ của Thẩm Lưu Phương, hắc hắc... Một trận chiến này Thẩm Lưu Phương thắng định rồi."

Nhật Nguyệt Tông Tông chủ trương hự viêm cười hắc hắc nói, một bộ nắm chắc thắng lợi trong tay bộ dáng, thần sắc hết sức cao hứng.

"Hắc hắc... Xem ra trận này đồ ước, muốn sớm xuất hiện kết quả rồi~!"

"La Phàm liền cùng Võ Thông Thần giao thủ tư cách cũng không có, hảo một cái nhân tài mới xuất hiện!"

Bước không có kỵ cũng hắc hắc cười lạnh.

"Chớ đắc ý được quá sớm, một trận chiến này có thể còn chưa kết thúc đó!"

Cổ Mệnh Thu thân nhiên nói, không có chút nào không vui vẻ, ngược lại khoe miệng mang cười.

Đối với cái này đánh một trận, Cổ Mệnh Thu sớm đã nhìn ra kết quả, đối với La Phàm lòng tin mười phần.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 147: Cuối cùng quyết chiến

"La Phàm, này như sẽ là của ngươi cực hạn thực lực, một trận chiến này ngươi liền bại định rồi!"

Trong lúc kích chiến Thẩm Lưu Phương cười lạnh nói, một bộ nắm chắc thắng lợi trong tay bộ dáng.

"Ha ha. . . Chúng ta trước đại chiến 500 chiêu lại nói!"

La Phàm thân sắc lạnh nhạt, tà tà cười cười, nói.

"500 chiêu? Ha ha. . . Ta sợ ngươi tại thủ hạ ta liền 300 chiêu đều kiên trì không được!"

Thẩm Lưu Phương tiếp tục cười lạnh nói.

Với tư cách là Võ Đạo cửu trọng trung kỳ võ giả, Thẩm Lưu Phương tự tin thể lực vượt qua Võ Đạo bát trọng trung kỳ La Phàm rất nhiều.

Trận này tiêu hao chiến, Thẩm Lưu Phương có 100% nắm chắc.

La Phàm khoe miệng mỉm cười, đồng dạng có 100% nắm chắc.

Hai người đều nắm chắc thắng lợi trong tay, xuất thủ đều long tinh hổ mãnh, chiến đấu kịch liệt rất nhiều.

Keng keng keng keng keng. . .

Một trăm chiêu!

200 chiêu!

300 chiêu!

. . .

Làm hai người giao thủ vượt qua 300 chiêu, sắc mặt của Thẩm Lưu Phương mới có hơi nghiêm túc lên.

Lúc trước hấn kết luận La Phàm kiên trì không được 300 chiêu.

Thế nhưng là, 300 chiêu, La Phàm như trước long tinh hổ mãnh, không biết mệt mỏi.

"Ta cũng muốn nhìn xem, ngươi có thể kiên trì bao lâu!"

Thẩm Lưu Phương hừ lạnh một tiếng, thầm nghĩ trong lòng.

Nhật Nguyệt Tông, Thiên Cực Tông võ giả, trong nội tâm đồng dạng là ý nghĩ này, cho rằng 300 chiêu, La Phàm tuyệt đối kiên trì không được bao lâu.

Sau đó, khi thời gian từng giây từng phút trôi qua, trong lúc kịch chiến hai người như trước long tinh hổ mãnh.

Hai người giao thủ 400 chiêu, La Phàm đều không có chút nào mỗi một cảm giác.

Ngược lại là Võ Đạo cửu trọng trung kỳ Thâm Lưu Phương, cũng đã thờ hồng học, mỗi một không chịu nổi.

Lúc này, sắc mặt của Thâm Lưu Phương, cũng không thấy nửa bất kỳ sắc mặt khinh thường, ngược lại vô cùng nghiêm trọng lên.

Loại này cường độ cao chiến đấu kịch liệt, mặc dù lấy tu vi của hắn, cũng không thể kiên trì quá lâu.

Nhìn La Phàm tinh lực dồi dào, không chút nào mệt mỏi bộ dáng, Thâm Lưu Phương đối với trận này tiêu hao chiến đã không có lòng tin.

Liên ngay cả một bên xem cuộc chiến Nhật Nguyệt Tông, Thiên Cực Tông võ giả, cũng nhìn ra mảnh khóc, La Phàm khí tức đều đều, liên tục là sắp sửa kiệt lực bộ dáng.

Chiến đấu đã tiếp tục 400 chiêu, đến trình độ này, Thâm Lưu Phương tự nhiên không thể cứ như vậy dừng tay nhận thua.

Hắn chỉ có thể kỳ vọng La Phàm long tinh hổ mãnh là tại giả vờ giả vịt, là tại giả bộ mê hoặc!

Cho nên, Thâm Lưu Phương chỉ có thể đem hết toàn lực, bảo trì thể công, tận khả năng đã kích La Phàm, để cho La Phàm tại lúc trước hắn tinh bì lực tấn.

Nhưng mà, làm hai người giao thủ vượt qua 500 chiêu, La Phàm còn không có xuất hiện thể lực bất lực tình huống.

Ngược lại là Thâm Lưu Phương, 500 chiêu, vô luận là tinh thần, hay là thân thể cũng đã mỗi một đến lợi hại.

Này làm Thâm Lưu Phương cực kỳ kinh hãi, càng đánh càng kinh tâm.

Hắn đường đường Võ Đạo cửu trọng trung kỳ tu vi, vậy mà đang tiêu hao tranh tài vậy mà liệu bất quá Võ Đạo bát trọng trung kỳ La Phàm, thật là khiến hắn ra ngoài ý định, khó có thể tin.

Mặc kệ hắn như thế nào không tin, hắn thể lực tiêu hao được càng ngày càng nhiều, thân thể càng ngày càng mỏi mệt, đã vô pháp bảo trì loại này cường độ cao chiến đấu.

Hắn xuất thủ tốc độ, lực lượng, cũng đã gần muốn theo không kịp La Phàm tiết tấu.

"Ta nhận thua! Nhận thua. . . !"

Làm hai người giao thủ vượt qua năm trăm năm mươi chiêu, Thâm Lưu Phương vội vàng lui về phía sau, trong chớp mắt bạo rời khỏi mười trọng có thừa.

Đối phương nhận thua, La Phàm liền thu thương chiêu, bảo thương hướng mặt đất một đập, thân thể thẳng tắp đứng thẳng giống như báng thương, ngút trời thương thế như trước rầm rộ.

Thâm Lưu Phương cũng đem bảo thương hướng mặt đất một đập, nhưng uốn lượn lấy eo, hai tay chống lấy bảo thương, đại khẩu thở hồng hển.

"Ta không được, không được."

"Ta kiên trì không nổi nữa, La Phàm, một trận chiến này là ngươi thắng, ta cam bái hạ phong!"

Thâm Lưu Phương thở hồng hển nói, nhìn nhìn La Phàm, tâm phục khẩu phục.

La Phàm tu vi so với hắn thấp hơn nhiều, lại có thể đang tiêu hao trong chiến đấu liệu qua hắn, Thâm Lưu Phương không phục không được.

Một trận chiến này kết quả,

Vượt quá Nhật Nguyệt Tông, Thiên Cực Tông võ giả dự kiến.

Bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới, dĩ nhiên là Võ Đạo cửu trọng trung kỳ Thâm Lưu Phương trước tinh bì lực tấn.

"Trương Tông chủ, cười sớm a, ha ha. . . !"

"Đệ tử ta La Phàm, ngút trời kỳ tài, nhân tài mới xuất hiện, cái sau vượt cái trước!"

"Đối với hắn ngàn vạn không thể theo lẽ thường độ chi, bằng không. . . Có rất nhiều để cho các ngươi ra ngoài ý định kết quả!"

Cố Mệnh Thu tâm tình sung sướng, nhìn nhìn trương hưng viêm, ha ha cười nói.

Trương hư viêm về mặt xanh mét, than thở, đối với Thẩm Lưu Phương bị thua đau lòng không thôi, cũng đối với lúc trước lời mà cảm thấy xấu hổ.

"Liều năm trăm năm mươi chiêu, mới khó khăn đem Thẩm Lưu Phương liều suy sụp."

"Ha ha. . . Có thể thấy La Phàm thực lực cùng Thẩm Lưu Phương cực kỳ tiếp cận, cao cũng cao không được một chút chút như vậy!"

"Cố Mệnh Thu, người bây giờ chớ đắc ý, liền La Phàm chút thực lực ấy so với ta Thiên Cực Tông đệ tử Võ Thông Thần có thể kém xa!"

"Đợi cuối cùng đánh một trận chấm dứt, người bồi thường ta một kiện địa cấp hạ phẩm Bảo Bình, nhìn người còn cười không cười được."

Một bên, bước không có kỵ không thể nhìn Cố Mệnh Thu tâm tình khoan khoái, cười lạnh nói.

"Bước không có kỵ, cái này không cần người quan tâm!"

"Ta đã nói rồi, đối với La Phàm theo lẽ thường độ chi, có rất nhiều đề cho các người ra ngoài ý định kết quả!"

"Đợi La Phàm đánh bại Võ Thông Thần, ta cũng rất muốn biết, đến lúc đó người là như thế nào một bộ bộ đáng?"

Cố Mệnh Thu đối chọi gay gắt nhìn nhìn bước không có kỵ, nói.

"Người cũng đừng ý nghĩ hảo huyền, Võ Thông Thần hội bại? Ha ha. . . Quả thật chính là đang nói giỡn!"

Bước không có kỵ nói, nói xong đem mặt quét ngang, một bộ khinh thường cùng Cố Mệnh Thu nói chuyện với nhau bộ dáng.

Trên quảng trường.

Thẩm Lưu Phương đã lui xuống.

La Phàm như trước đứng ở trong sân rộng, chờ cùng Võ Thông Thần cuối cùng quyết chiến.

Huyền Dương Tông mặt khác ba vị đệ tử —— Triệu Long Thiên, Chu Thanh sơn, dư vạn dặm, đều mục quang lóe sáng nhìn nhìn La Phàm, thần sắc kích động.

Huyền Dương Tông có thể hay không đoạt được Tứ Tông thi đấu thứ nhất, liền nhìn một trận chiến này kết quả.

"La Phàm, vừa rồi đánh một trận người cùng Thẩm Lưu Phương giao thủ năm trăm năm mươi chiêu, nhất định tiêu hao không nhỏ a!"

"Nghỉ ngơi trước nửa canh giờ a, sau đó lại cùng Võ Thông Thần tiến hành cuối cùng quyết chiến!"

Chủ trì Tứ Tông thi đấu châu Mục phủ võ giả nói.

Vì cam đoan cuối cùng quyết chiến công bình, cho nên đề cho La Phàm khôi phục thể lực tái chiến.

"Không sao, ta thể lực dồi dào, đánh với Võ Thông Thần một trận, là đủ!"

La Phàm lại là nhàn nhạt phát tay, nói.

Lời vừa nói ra, làm mọi người ở đây, không khỏi kinh ngạc.

Cho dù là Huyền Dương Tông võ giả, đều thần sắc khê giật mình, cho rằng La Phàm quá vô lễ một chút.

Vừa rồi La Phàm cùng Thẩm Lưu Phương giao thủ thể nhưng là vượt qua năm trăm năm mươi chiêu.

Thẩm Lưu Phương Võ Đạo cửu trọng trung kỳ tu vi, cũng bị cứng rắn kéo suy sụp, mệt mỏi tinh bì lực tắn.

Tại chiến đấu kịch liệt, La Phàm thể lực tiêu hao, hẳn là không thể so với Thẩm Lưu Phương thấp, hiện tại, hẳn vậy mà không nghỉ ngơi khôi phục thể lực, lại trực tiếp chiến Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ Võ Thông Thần, là thật làm cho người ngoài ý muốn, ra ngoài ý định.

Liền ngay cả Giang Châu Mục la Trần Giang, đều thần sắc kinh ngạc nhìn La Phàm liếc một cái.

"Người thật đúng không nghỉ ngơi?"

Châu Mục phủ võ giả hỏi, hẳn cũng cảm thấy kinh ngạc.

"Thật đúng."

La Phàm nói, thanh âm mặc dù không lớn nhưng rất kiên định.

"Võ Thông Thần, ngươi lên sân khấu a, đang tiến hành Tứ Tông thi đấu cuối cùng quyết chiến, lập tức cử hành!"

Châu Mục phủ võ giả không cần phải nhiều lời nữa, nhìn quảng trường bên cạnh Võ Thông Thần liếc một cái, nói.

Võ Thông Thần trong hai mắt, thiêu đốt lên lửa giận, bước đi nhập trong sân rộng.

Dưới cái nhìn của Võ Thông Thần, La Phàm không nghi ngại liền cùng hắn quyết đấu, quả thật chính là một loại coi rẻ.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 148: La Phàm chiến Võ Thông Thần

"La Phàm tiểu tử này, thật sự là cuồng vọng!"

"Mới vừa cùng Thẩm Lưu Phương đại chiến hơn năm trăm chiêu, liền lập tức tái chiến Vũ sư huynh, quả thật chính là đối với Vũ sư huynh coi rẻ!"

"Hừ. . . ! Cùng Vũ sư huynh so sánh, hấn tính vật gì, cũng dám tại Vũ sư huynh trước mặt lớn lối càn rỡ!"

Thiên Cực Tông ba vị đệ tử, đều về mặt tức giận quát lạnh nói, nhìn nhìn La Phàm, trong ánh mắt khí thế hung ác bức người.

"Đề cho các ngươi chiếm đại tiện nghi, các ngươi còn không biết dừng, một đám ngu xuẩn!"

Triệu Long Thiên cách xa nhau Thiên Cực Tông ba vị đệ tử không phải là quá xa, nghe được lời của bọn hắn lập tức trở về kích nói.

"Vũ sư huynh đường đường Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ, thực lực lại càng là tiếp cận cửu trọng đỉnh phong, phải dùng tới chiếm La Phàm tiện nghi?"

"Hừ, dù sao La Phàm tại Vũ sư huynh trước mặt, 100% bị thua, hiện tại hắn lớn lối cuồng vọng, chẳng qua là bị bại càng nhanh một chút mà thôi."

"Huyền Dương Tông tạp chủng, các ngươi mở to hai mắt hảo hảo nhìn, nhìn Vũ sư huynh là như thế nào thu thập La Phàm tiểu tử này."

Thiên Cực Tông ba vị đệ tử, đều lửa giận vọt vàng nói.

Quảng trường phạm vi liền lớn như vậy, Triệu Long Thiên cùng Thiên Cực Tông đệ tử đối thoại, tự nhiên cũng rơi vào La Phàm cùng Võ Thông Thần trong tai.

"La Phàm, các ngươi Huyền Dương Tông đệ tử đối với ngươi lòng tin thế nhưng là rất lớn....!"

"Ngươi tại Võ Đạo bát trọng trung kỳ tu vi, có thể có thực lực như vậy, cũng thực không kém, làm cho người lau mắt mà nhìn."

"Bất quá đáng tiếc. . . Ngươi bây giờ đối thủ là ta Võ Thông Thần!"

"Vừa rồi đánh với Mục Phi Trần một trận, ta mới lấy ra ba thành thực lực mà thôi, trên thực tế đã đạt tới Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong tầng thứ!"

"La Phàm, cho dù thực lực của ngươi thắng được Thẩm Lưu Phương, thậm chí mạnh hơn Mục Phi Trần, cũng xa xa không phải là ta đối thủ của Võ Thông Thần!"

Võ Thông Thần lạnh lùng nhìn nhìn La Phàm, lạnh giọng nói.

Trong khi nói chuyện, Võ Thông Thần vỗ bên hông bách bảo nang, lấy ra một chuỗi thượng phẩm bảo kiếm.

La Phàm nghe vậy, may may không sợ, ngược lại mục quang sáng ngời.

"Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong thực lực?"

"Hảo, tốt. . . Ngươi so với Thẩm Lưu Phương thích hợp hơn theo giúp ta luyện thương pháp!"

La Phàm trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng, cười nhẹ nhàng mà nói.

Đối với La Phàm mà nói, chi cần là tại hắn có thể ứng đối thực lực trong phạm vi, đối thủ thực lực càng mạnh, đối với uy hiếp của hắn lại càng lớn.

Mà đối với uy hiếp của hắn càng lớn, lại càng có thể kích thích tiềm lực của hắn, để cho hắn nhanh hơn luyện thành Toái Không Thương pháp đệ tam trọng.

Cho nên, Vô Thông Thần tuyên bố thực lực của chính mình đạt đến Vô Đạo cửu trọng đỉnh phong, La Phàm hết sức cao hứng.

Bất quá, này dưới cái nhìn của Vô Thông Thần, đây là trần trụi coi rẻ.

"Người tự tìm chết ——!"

Vô Thông Thần nổi giận, nhất thời kiếm thế phóng lên trời, đâm thẳng Vân Tiêu.

Trong chớp mắt, Vô Thông Thần liền nhảy lên.

Hắn nhấc tới một ngưng nội lực, trên không trung liền đạp mấy bước, thân thể vậy mà liền tiếp kéo lên, một cái thời gian hô hấp, phóng lên trời mười trượng tới cao.

Nhất thời, Vô Thông Thần trong tay bảo kiếm tách ra óng ánh vàng sáng, sắc bén kiếm khí thiết cát bát phương, tạo thành mắt thường có thể thấy gọn sóng.

"Lạc Tinh kiếm pháp! Là Lạc Tinh kiếm pháp!"

"Vũ sư huynh vừa ra tay chính là Lạc Tinh kiếm pháp, xem ra là thật sự nổi giận!"

"Hắc hắc. . . Vũ sư huynh Lạc Tinh kiếm pháp, thế nhưng là đến cực đến cảnh giới, thi triển ra, thực lực không kém Vô Đạo cửu trọng đỉnh phong, La Phàm có thể ngăn một kiếm sao? Ha ha!"

Thiên Cực Tông ba vị đệ tử, nhất thời cười vui, thần sắc cực kỳ phấn khởi.

Vô Thông Thần vừa rồi đối mặt Mục Phi Trần, cũng không có thi triển cái này Lạc Tinh kiếm pháp.

Ba người trong khi nói chuyện, Vô Thông Thần đã từ trên trời giáng xuống.

Mượn rơi xuống xu thế, óng ánh kiếm quang trong chớp mắt ở trong hư không chợt lóe lên, giống như một ngôi sao rơi xuống đất.

Một kiếm này vàng sáng quá óng ánh, thế cho nên làm cho người ta không để ý đến Vô Thông Thần thân ảnh.

Tại trong mắt mọi người, trên không trung chỉ thấy này đạo kiếm quang, lóe lên mà rơi, là tất sát một kiếm.

Này làm ở đây Tứ Tông hậu bối các đệ tử, từng cái một cảm thấy phía sau lưng lạnh cả người.

Như thế kiếm thuật, quá mức kinh diễm, bọn họ tự hỏi vô pháp ngăn cản, đối mặt như thế kiếm thuật, một kiếm liền có lo lắng tính mạng.

Triệu Long Thiên thân là Vô Đạo cửu trọng trung kỳ, đối mặt một kiếm này có cảm giác hẳn phải chết không thể nghi ngờ, thần sắc kinh biến.

Một bên, Dư Vạn Lý, Chu Thanh Sơn cũng hít vào một hơi khí lạnh, vì La Phàm ngắt một bả mồ hôi.

Đình đài.

Bước không có kỳ vuốt vuốt chòm râu, cười nhẹ nhàng, thần sắc vui sướng.

Cố Mệnh Thu sắc mặt nghiêm nghị, mục quang xiết chặt, Vô Thông Thần vừa ra tay liền cường đại như thế, làm hắn vì La Phàm lo lắng.

"Đến thật tốt!"

La Phàm đối mặt một kiếm này, lại là may may không sợ, ngược lại hét lớn một tiếng, trong thanh âm lộ ra tán thưởng.

Chỉ thấy La Phàm một cái khom bước về phía trước, trong tay bảo thương giống như như thiểm điện mãnh liệt hướng lên vừa mới đâm.

Mũi thương như măng xà hổ tín, rất nhanh vô cùng, trên không trung xẹt qua một đạo lóe sáng hàn quang.

Thấy La Phàm trực tiếp nhất thương, chống lại Vô Thông Thần từ trên trời giáng xuống một kiếm, Thiên Cực Tông ba vị đệ tử đều nở nụ cười.

Vô Thông Thần một kiếm này, mang theo từ trên trời giáng xuống xu thế, uy lực cường đại cỡ nào?

La Phàm không tạm lánh phong mang, vậy mà trực tiếp nhất thương đâm ra, liền nghĩ chống lại Vô Thông Thần một kiếm này, tại Thiên Cực Tông ba vị

đệ tử xem ra, quả thật chính là nói chuyện hoang đường viễn vông, lấy trứng chọi đá.

Nói thì chậm, diễn ra thì nhanh.

Ba vị Thiên Cực Tông đệ tử cười nhạo thời điểm, một tiếng bạo vang truyền đến.

Keng ——

Mũi thương cùng kia từ trên trời giáng xuống kiếm quang đụng vào nhau.

Trong chớp mắt, vàng sáng văng khắp nơi, mệnh môn khí kinh giống như mây sóng hướng bốn phương tám hướng nhanh chóng trùng kích.

Mọi người tinh thần, theo một tiếng này bạo vang, tăng lên tới tối cao trạng thái, trong hai mắt đồng tử một trương, gắt gao tiếp cận thương kiếm giao kích trong chớp nhoáng này.

Ngoại trừ kia hướng bốn phương tám hướng nhanh chóng khuếch tán sóng xung kích vẫn, La Phàm cùng Võ Thông Thần hai người, tựa hồ giống như Thời Gian Tĩnh Chi đồng dạng, vẫn không nhúc nhích.

La Phàm bảo trì hai tay cầm thương đâm về thiên không tư thế, bất động như núi, Võ Thông Thần này từ trên trời giáng xuống một kiếm, không thể đưa hấn đè thấp mây may.

Võ Thông Thần rơi xuống xu thế, bị La Phàm một phát này chi lực ngăn cản, trong chớp mắt dừng lại.

Chỉ có hai người trong tay bảo thương, bảo kiếm, đều hơi hơi uốn lượn một chút.

Một cái hô hấp về sau, kia trùng kích chi lực đã hết, bảo thương, bảo kiếm đồng thời sụp đổ được thẳng tắp.

Sụp đổ thẳng bảo thương truyền tới một cỗ cự lực, làm La Phàm không tự chủ được lui về phía sau một bước.

Đồng thời, Võ Thông Thần cũng nhận được bảo kiếm bên trong truyền đến cự lực trùng kích, thân thể hướng phía sau vừa lui, một cái trở mình rơi xuống đất.

Một kiếm này, La Phàm ngăn trở, hai người lực lượng tương đương.

Võ Thông Thần lộ ra vẻ kinh hãi, này kết quả vượt quá dự liệu của hắn.

Thiên Cực Tông mặt khác ba vị đệ tử, cũng từng cái một kinh ngạc vô cùng, đồng dạng ra ngoài ý định.

Bọn họ khó có thể tin, La Phàm vậy mà đứng ở chỗ cũ, liền chống lại ở Võ Thông Thần kia mang theo rơi xuống xu thế tất sát một kiếm.

Đình đài, bước không cổ kỵ nữ cười trên mặt nhất thời ngưng kết.

Cổ Mệnh Thu cũng nhẹ nhàng thở ra một hơi, nội tâm căng thẳng cuối cùng là rơi xuống đất.

"Hảo!"

"La Phàm sư huynh, quả nhiên không giống bình thường!"

"Đáng sợ như thế một kiếm, La Phàm sư huynh vậy mà trực tiếp nhất thương đâm ra liền đã ngăn được, ta hoàn toàn phục!"

Triệu Long Thiên, Dư Vạn Lý, Chu Thanh Sơn đồng thời quát, thần sắc kinh hi vô cùng.

La Phàm ngăn lại một kiếm này, lại là thần sắc lạnh nhạt, sớm nằm trong dự liệu.

"Lại đến a!"

La Phàm duỗi ra tay trái, hướng Võ Thông Thần vẫy tay nói.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: La Phàm đệ 1

Võ Thông Thần vừa sợ vừa giận.

Từ lúc ba năm trước, Võ Thông Thần bước vào Võ Đạo cửu trọng chi cảnh, liền lấy được Giang Châu hậu bối đệ nhất nhân danh hào.

Từ nay về sau, Võ Thông Thần ở phía sau bối trong hàng đệ tử, một đường quét ngang vô địch, còn chưa bao giờ gặp qua đối thủ, chưa từng như thế kinh ngạc.

"Lão tử tiêu diệt ngươi!"

Võ Thông Thần tức giận quát to một tiếng, lần nữa thi triển 'Lạc Tinh kiếm pháp', hướng La Phàm đánh tới.

Lạc Tinh kiếm pháp, ở chỗ nhờ vào thiên địa đại thế, là một môn cực kỳ cường đại thượng phẩm vũ kỹ.

Võ Thông Thần nội lực hùng hậu, kinh công trác tuyệt, nhảy lên chính là trên mười trượng cao, từ trên trời giáng xuống, Lạc Tinh kiếm pháp tại trên tay hắn thi triển ra, cực kỳ cường đại.

Cho dù là đối mặt Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong võ giả, Võ Thông Thần bằng Lạc Tinh kiếm pháp đều có thể chính diện đánh một trận.

Bất quá, La Phàm vẹn vẹn Võ Đạo bát trọng trung kỳ tu vi, lại là thực lực cũng đạt tới Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong tầng thứ, cùng Võ Thông Thần chiến cái lực lượng ngang nhau.

Hai người kịch liệt giao thủ, bảo thương bảo kiếm, không ngừng va chạm, tia lửa bắn tung toé, khí kinh quét ngang bốn phương tám hướng.

Võ Thông Thần càng đánh càng kinh ngạc, La Phàm lại là càng đánh vượt tâm vui mừng.

Mỗi lúc Võ Thông Thần một kiếm đánh tới, hắn cũng có thể cảm nhận được cực kỳ mãnh liệt uy hiếp.

Lấy Võ Thông Thần thực lực, phối hợp thêm phẩm bảo kiếm, La Phàm thân thể cường độ mặc dù cao, lại cũng khó có thể thừa nhận, như bị đánh trúng chỗ hiểm, sẽ có lo lắng tính mạng.

Kể từ đó, La Phàm trong chiến đấu, thủy chung có thể cảm nhận được to lớn uy hiếp.

Lúc Võ Thông Thần một kiếm đánh tới, La Phàm thân thể bản năng sẽ có chỗ phản ứng, đang thi triển Toái Không Thương pháp đệ tam trọng, bình thường vô pháp lý giải, hoặc là khó có thể làm được chỗ, một kích phía dưới liền nước chảy thành sông hiểu rõ.

Tuy nhất thời nửa khắc, La Phàm còn khó hơn lấy triệt để nắm giữ Toái Không Thương pháp đệ tam trọng, cuối cùng vẫn còn được bằng cường đại thân thể lực lượng cùng Võ Thông Thần chống lại, nhưng hắn đối với Toái Không Thương pháp đệ tam trọng lĩnh ngộ, lại là rất có thu hoạch, tạo nghệ nhanh chóng đề thăng.

Đánh với Võ Thông Thần một trận, so với cùng Mục Phi Trần, Thẩm Lưu Phương chiến đấu, tu luyện Toái Không Thương pháp đệ tam trọng hiệu quả còn lớn hơn, sâu sắc kích phát La Phàm tiềm lực.

Một trăm chiêu!

200 chiêu!

300 chiêu!

Hai người càng đánh càng kịch liệt, óng ánh kiếm quang, thương quang đem khí lưu thiết cát được hỗn loạn vô cùng, bốn phương tám hướng đều có như cuồng phong xoắn động.

La Phàm lúc trước đánh với Thẩm Lưu Phương một trận, chiến cuộc giằng co.

Hiện tại cùng thực lực hơn xa tại Thẩm Lưu Phương Võ Thông Thần đánh một trận, chiến cuộc lại giằng co.

Giờ này khắc này, ở đây bất luận kẻ nào cũng có thể đoán được, La Phàm cùng Thẩm Lưu Phương trận chiến ấy, là cố ý che giấu thực lực, cố ý cùng Thẩm Lưu Phương bảo trì cương tùy tùng xu thế.

Như vậy hiện tại đâu?

La Phàm cùng Võ Thông Thần giằng co xu thế, có hay không như cũ là La Phàm cố ý?

Lại còn, La Phàm lúc trước vừa mới cùng Thẩm Lưu Phương đại chiến năm trăm năm mươi chiêu, hiện tại cùng Võ Thông Thần cực lớn chiến 300 chiêu,

như thế nào thể lực hay là như thế dồi dào? Vậy mà không thấy chút nào thể lực bất lực hình dạng!

La Phàm thể lực, đến cùng cường đại đến trình độ nào?

Chúng võ giả ngấm lại đều cảm thấy rung động.

Một cái Võ Đạo bát trọng trung kỳ võ giả, có thể bộc phát ra Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong tầng thứ thực lực, đồng dạng làm cho người cảm thấy rung động.

Liên ngay cả đối với La Phàm lòng tin đều nhất Cố Mệnh Thu, lúc này cũng kinh ngạc vô cùng.

Cố Mệnh Thu tinh thông Toái Không Thương pháp, hẳn có thể nhìn ra, La Phàm trong chiến đấu, vẫn là tại tu luyện Toái Không Thương pháp đệ tam trọng.

Lại còn, bởi vì Võ Thông Thần kiếm pháp uy hiếp, La Phàm tiềm lực sâu sắc kích phát, Toái Không Thương pháp đệ tam trọng tạo nghệ nhanh chóng đề thăng.

La Phàm dám trong chiến đấu tu luyện Toái Không Thương pháp đệ tam trọng, rõ ràng, này giằng co xu thế lại là La Phàm cố ý bảo trì, mà không phải toàn lực đánh một trận khó khăn cùng chống lại.

Ý vị này là La Phàm thực lực chân thật cao hơn xuất ngàn chặn, có nghiền ép Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong thực lực.

Võ Đạo bát trọng trung kỳ, nghiền ép Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong!

Này quá khoa trương, Giang Châu sử thượng, cũng không có qua chiến lực nghịch thiên như thế võ giả.

Bất quá, vừa nghĩ tới La Phàm khả năng có được lấy cực kỳ kinh người thân phận lai lịch, Cố Mệnh Thu trong nội tâm cũng liền bình thường trở lại.

400 chiêu!

500 chiêu!

La Phàm cùng Võ Thông Thần giao thủ chiêu số càng ngày càng nhiều.

Lấy Võ Thông Thần Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ tu vi, cùng người chiến đấu kịch liệt 500 chiêu cũng mệt mỏi được không nhẹ, thở hồng hộc.

Thế nhưng là, La Phàm vừa mới cùng nhân đại chiến năm trăm năm mươi chiêu, hiện tại lại cùng Võ Thông Thần đại chiến 500 chiêu, lại cũng chỉ là hô hấp có chút dồn dập mà thôi, xa không tới không kịp thở trình độ.

Chiến thế hăm vào cục diện bế tắc về sau, Võ Thông Thần còn từng muốn, La Phàm vừa mới đại chiến, thể lực tất nhiên tiêu hao không nhỏ, lại đến một hồi tiêu hao chiến, tất nhiên liền bất quá chính mình!

Nhưng bây giờ... Võ Thông Thần đã không còn cái này cái nhìn.

Nhìn La Phàm bộ dáng, Võ Thông Thần đem mình đánh đến tinh bì lực tẫn, cũng chưa chắc có thể kéo suy sụp La Phàm.

"Ta nhận thua, nhận thua, một trận chiến này ta thua!"

Làm hai người giao thủ năm trăm sáu mươi chiêu, Võ Thông Thần hướng phía sau bạo lui mà đi, quát lớn.

Như tiếp tục liều nữa, Võ Thông Thần còn có thể liều hơn vài chục chiêu, nhưng hẳn trong nội tâm đã tuyệt vọng, cảm thấy lại liều hơn mười chiêu cũng không có khả năng đánh bại La Phàm, tránh chính mình chật vật, không bằng sớm một chút nhận thua.

Cho nên, làm hai người giao thủ chiêu số, vượt qua La Phàm cùng Thẩm Lưu Phương giao thủ chiêu số, Võ Thông Thần liền quyết đoán nhận thua.

"Ai... Võ Thông Thần, đáng đánh hảo, làm sao lại đột nhiên nhận thua đâu này?"

"Thương pháp của ta chính trực triệt để lĩnh ngộ tình trạng nguy cấp, người kiên trì nữa kiên trì, nói không chừng ta liền đã luyện thành đó!"

La Phàm một buông tay, vẻ mặt vô tội nói.

Võ Thông Thần mặt nhất thời liền đen, La Phàm lời này quá đã kích người.

Thanh Vân Tông mặt khác ba vị đệ tử, vẻ mặt kinh ngạc, trợn mắt há hốc mồm, tuyệt đối không nghĩ tới một trận chiến này sẽ là kết quả này.

Võ Thông Thần... Vậy mà chủ động hướng La Phàm nhận thua!

Bọn họ nhìn ra được, Võ Thông Thần còn có khí lực tái chiến, bọn họ còn ngóng nhìn, nếu như tiếp tục chiến đấu hạ xuống, kia một giây đồng hồ La

Phàm sẽ thể lực bất lực, sẽ sức cùng lực kiệt...

Hiện tại, bọn họ hy vọng biến thành tuyệt vọng.

Võ Thông Thần nhận thua, La Phàm lấy được cuối cùng quyết chiến thắng lợi, đoạt được bản khuất Tứ Tông thi đấu đệ nhất danh!

Huyền Dương Tông, bởi vì La Phàm mà danh liệt bốn đại tông môn bài danh đứng đầu!

Bộ Vô Kỵ cũng kinh ngạc.

Võ Thông Thần vậy mà thất bại, này vượt quá dự liệu của hắn.

Tuy từ chiến đấu hăm vào giằng co xu thế, Bộ Vô Kỵ liền cảm giác có chút không ổn, nhưng hắn trong nội tâm hay là kỳ vọng lấy Võ Thông Thần có thể kéo suy sụp La Phàm, đánh một trận định cán khôn.

Võ Thông Thần nhận thua, để cho hắn triệt để tuyệt vọng.

"Bộ Vô Kỵ, hiện tại tâm tình của ngươi như thế nào a? Ha ha..."

"Bây giờ là không phải là thật bất ngờ, rất ra ngoài ý định, rất khó có thể tin?"

"Ta đã nói rồi, không muốn đối với La Phàm theo lễ thường độ chỉ, ngươi lúc ấy nói như thế nào à?"

"Ngươi nói Võ Thông Thần tất thắng, còn muốn theo ta đánh bạc một kiện địa cấp hạ phẩm Bảo Bình, ha ha... Mất mặt a?"

"Hiện tại ngươi là cảm tưởng gì ta liền mặc kệ, nguyên thua cuộc, Châu Mục đại nhân, Mục Tông chủ, Trương Tông chủ đều làm chứng kiến, cho ta một kiện địa cấp hạ phẩm Bảo Bình a!"

Cố Mệnh Thu nhìn nhìn Bộ Vô Kỵ, trên mặt cười nhẹ nhàng, cao giọng cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 150: Danh chấn Giang Châu

Bộ Vô Kỵ sắc mặt một hồi thanh, một hồi bạch, cực kỳ khó coi, có thể thấy lúc này trong lòng của hắn là bức nào khó chịu.

Thế nhưng, đối mặt Cố Mệnh Thu mỉa mai cùng cười nhạo, hắn hết lần này tới lần khác còn không có cách nào khác phản bác, trong nội tâm ghen hờn không chỗ có thể tiết.

Chỉ chốc lát sau, liền đến mức mặt đỏ bừng, có dũng khí muốn thổ huyết cảm giác.

"Bộ Tông Chủ, chỉ là một kiện địa cấp hạ phẩm Bảo Bình, thường chính là, hà tất khổ sở, khí nhiều thương thân a!"

Giang Châu Mục la Trần Giang thấy Bộ Vô Kỵ sắc mặt khó coi đến cực điểm, liền khuyên nói, thuận tiện cho Bộ Vô Kỵ một cái lối thoát.

"Đúng vậy a, Bộ Tông Chủ, này đồ ước là chính ngươi định, hiện tại ngươi chỉ có thể đánh nát răng hướng trong bụng nuốt, nếu như quyệt nợ, chẳng phải là làm cho cả Giang Châu võ giả nhìn chê cười!"

Thanh Vân Tông Tông chủ Mục Thanh Huyền ha ha cười nói.

La Trần Giang là cho Bộ Vô Kỵ dưới bậc thang (tạo lối thoát), Mục Thanh Huyền thì là mượn cơ hội cười nhạo Bộ Vô Kỵ hai câu, làm Bộ Vô Kỵ lại càng là tức giận đến đỏ mặt tía tai.

"Hừ. . . Ta Bộ Vô Kỵ há có thể nói không giữ lời!"

"Một kiện địa cấp hạ phẩm Bảo Bình mà thôi, liền cho ngươi, có cái gì quá không được!"

Bộ Vô Kỵ hừ lạnh một tiếng, vỗ bên hông bách bảo nang, lấy ra một cây địa cấp hạ phẩm bảo thương, ném cho Cố Mệnh Thu.

"Ha ha. . . Bộ Vô Kỵ, đa tạ người đưa thương, chuyện hôm nay, chắc chắn tại Giang Châu truyền vì câu chuyện mọi người ca tụng, Giang Châu võ giả đều biết cảm khái người Bộ Vô Kỵ rộng lượng a, ha ha. . .!"

Cố Mệnh Thu đem địa cấp hạ phẩm bảo thương vừa thu lại, ha ha cười nói, tâm tình thật là sung sướng.

Thiên Cực Tông lấy kiếm đạo điển tịch vì nhiều, đao đạo điển tịch thứ hai, môn hạ đệ tử, chín thành luyện kiếm, một thành luyện đao, tu luyện thương thuật người rất ít.

Bất quá, Huyền Dương Tông thì là các loại điển tịch, đủ loại, môn hạ đệ tử luyện kiếm người có chi, luyện đao người có chi, luyện thương người cũng không ít.

Cho dù là tu luyện thương thuật Chân Đạo trưởng lão, cũng có vài vị, địa cấp bảo thương Huyền Dương Tông thế nhưng là khuyết thiếu rất nhiều.

Cho nên, Bộ Vô Kỵ lấy ra một kiện địa cấp hạ phẩm bảo thương cho Cố Mệnh Thu, Cố Mệnh Thu trong nội tâm rất cao hứng.

Nghe xong lời của Cố Mệnh Thu, Bộ Vô Kỵ xanh mặt, không nói một lời.

Chuyện hôm nay truyền ra, làm sao truyền vì câu chuyện mọi người ca tụng, chỉ sợ truyền thành chê cười.

Giang Châu võ giả, ai chẳng biết Thiên Cực Tông cùng Huyền Dương Tông có thâm cừu đại hận.

Bộ Vô Kỵ cho Huyền Dương Tông đưa địa cấp Bảo Bình, chắc chắn bị người cười nhạo, trở thành một thì đàm tiếu.

"Huyền Dương Tông La Phàm, đạt được đang tiến hành Tứ Tông thi đấu đệ nhất danh, Honshu Mục cũng lấy ra phần thưởng!"

"Người tới, đem này khóa 'Chân Nguyên Phích Lịch Đạn' khen thưởng cho Huyền Dương Tông đệ tử La Phàm!"

Giang Châu Mục là Trần Giang vỗ bên hông bách bảo nang, lấy ra một cái bạch ngọc cái hộp, nói.

Hắn đem bạch ngọc cái hộp mở ra, bên trong là một khóa đen thui viên cầu, chính là Chân Nguyên Phích Lịch Đạn.

Đừng nhìn nó đen thui, nhưng uy lực lại là không nhỏ, liền ngay cả Chân Đạo tam trọng cường giả cự ly tới gần, đều có thể nổ thành trọng thương.

Đối với Vô Đạo võ giả mà nói, đây là một loại mười phần đáng sợ tính sát thương vũ khí, nếu bùng nổ, phương viên hơn mười mét bên trong Vô Đạo võ giả đều phải chết tuyệt.

Đương nhiên, Chân Nguyên Phích Lịch Đạn sẽ không vô duyên vô cớ bùng nổ, chỉ có vượt qua nhất định lực lượng va chạm, mới có thể bạo tạc, đặt ở bách bảo nang bên trong tuyệt đối an toàn.

Chủ trì Tứ Tông thi đấu châu Mục phủ võ giả, từ la Trần Giang trong tay tiếp nhận giả vờ Chân Nguyên Phích Lịch Đạn cái hộp, đi đến trên quảng trường, giao cho La Phàm

"Tạ Mục châu đại nhân."

La Phàm tiếp được bạch ngọc cái hộp, liền thu nhập vào bách bảo nang, đối với la Trần Giang ôm quyền nói cảm ơn.

Chân Nguyên Phích Lịch Đạn, đối với Chân Đạo cấp thấp võ giả uy hiếp tính rất lớn, bắn ra trên tay, vô luận là Chân Đạo nhất giai cũng tốt, Chân Đạo tam giai cũng thế, e rằng đều đối với La Phàm lễ nhượng ba phần.

"La Phàm, hôm nay người bỗng nhiên nổi tiếng, tin tức truyền ra, định có thể danh chấn Giang Châu."

"Người bằng chừng ấy tuổi, liền có Vô Đạo bát trọng tu vi, mười phần khó được!"

"Người tu vi như thế, có Vô Đạo cửu trọng đỉnh phong thực lực, lại càng là khó được!"

"Trương lai người muốn tiếp tục cố gắng, khắc khổ tu luyện,

Định có thể thành đại khí, trở thành danh chấn một phương cường giả."

Giang Châu Mục là Trần Giang nói, nói nhiều như vậy, có thể thấy hắn đối với La Phàm tán thưởng.

"Vâng, cần tuân Châu Mục đại nhân dạy bảo."

La Phàm ôm quyền nói, sau đó lui đến quảng trường hơi nghiêng.

"Đi đến Thiên Long đài danh ngạch, tổng cộng có mười người, trước Top 8 đã định, mặt khác trong tám người đem lại tuyển chọn hai người, cùng trước

Top 8 cùng nhau đi tới Thiên Long đài!"

"Trước Top 8 võ giả, có thể trở về đi yến hội, còn lại người tự do khiêu chiến, quyết ra thực lực tối cường hai người."

Chủ trì Tứ Tông thi đấu châu Mục phủ võ giả lớn tiếng nói.

La Phàm, Triệu Long Thiên đội danh liệt trước Top 8 Tứ Tông đệ tử, đều quay trở về đình đài yến hội, tiếp tục ăn uống.

Còn thừa tám người, thì lại là một phen quyết đấu tranh đoạt.

Cuối cùng, Thiên Cực Tông Hứa Ngọc Can, Huyền Dương Tông Chu Thanh Sơn liên tiếp đánh bại mọi người, đoạt được này hai chỗ ngồi chỉ vị.

Tứ Tông thi đấu, triệt để rơi xuống màn che.

Huyền Dương Tông làm gốc giới Tứ Tông thi đấu đệ nhất.

Top 10 bên trong, Huyền Dương Tông ba người: La Phàm, Triệu Long Thiên, Chu Thanh Sơn.

Thiên Cực Tông ba người: Võ Thông Thần, Bộ Ngạt Chân, Hứa Ngọc Can.

Thanh Vân Tông hai người: Mục Phi Trần, Tôn Hoa.

Nhật Nguyệt Tông hai người: Thẩm Lưu Phương, Tiền Anh Hào.

"Tháng sáu sáu ngày, buổi trưa đang khác, Thiên Long đài mở ra."

"Chư vị, thỉnh nhất định phải tại tháng sáu sáu ngày buổi sáng, đi đến Đại Việt Vương đều, Thiên Long đài ngoại!"

Tứ Tông thi đấu chấm dứt, Giang Châu Mục la Trần Giang đứng dậy, nói.

Tứ Tông lĩnh đội, cùng kêu lên xác nhận, từng người mang theo tất cả tông đội ngũ, rời đi châu Mục phủ, phản hồi tông môn mà đi.

Huyền Dương Tông danh liệt Tứ Tông thi đấu thứ nhất, một nhóm tự nhiên là rất cao hứng.

Trở lại tông môn, Huyền Dương Tông trên dưới, cũng không không hoan hỉ, La Phàm danh tiếng, như mặt trời ban trưa.

Đồng thời, Tứ Tông thi đấu tin tức, cũng rất nhanh tại Giang Châu Thành cùng với bốn đại tông môn bên trong truyền ra.

La Phàm tại Tứ Tông thi đấu trên biểu hiện, làm cho biết tin tức người không khỏi rung động, La Phàm danh tiếng, làm cả Giang Châu võ lâm đều hơi bị chấn động.

Huyền Dương Tông.

Tông chủ phủ đệ.

Cố Mệnh Thu lấy ra một cây địa cấp hạ phẩm bảo thương, giao cho La Phàm.

"Cái này địa cấp hạ phẩm bảo thương, là người cùng Võ Thông Thần quyết chiến thời điểm, Bộ Vô Kỵ cùng ta đối với đánh bạc, bại bởi ta đấy!"

"Người thương thuật tạo nghệ tinh thâm, Toái Không Thương pháp đệ tam trọng ít ngày nữa muốn luyện thành, không có một kiện hảo bảo thương, căn bản không chịu nổi Toái Không Thương pháp đệ tam trọng uy lực!"

"Chuôi này bảo thương bởi vì người mà được, tặng cho người a, xem như vi sư bồi vi người đoạt được Tứ Tông thi đấu đệ nhất danh mà cho lễ vật."

Cố Mệnh Thu nói, nhìn nhìn La Phàm, mắt nhìn tán thưởng, có đồ như thế, càng xem càng cao hứng.

"Đa tạ sư tôn."

La Phàm nhận lấy địa cấp hạ phẩm bảo thương, vui sướng trong lòng, vội vàng gửi tới lời cảm ơn.

"Toái Không Thương pháp của người đệ tam trọng, tạo nghệ đã cực sâu, cách triệt để luyện thành, chỉ kém một bước cuối cùng!"

"Mấy ngày nay, vi sư toàn lực dạy bảo người tu luyện Toái Không Thương pháp, như người có thể luyện thành đệ tam trọng 'Toái không', chắc chắn. . . !"

"Dưới Chân Đạo, khó gặp gỡ địch thủ, chỉ sợ cũng xem như tại Thiên Long trên đài, thực lực của người cũng có thể ở vào cực hạn, có thể cùng những cái kia thế lực lớn truyền nhân tranh phong, tranh đoạt Top 10 chỉ vị!"

"La Phàm, nếu người có thể tại Thiên Long đài long vận tranh đoạt trong chiến đấu, nhảy vào Top 10, sẽ đạt được một cái thiên đại chỗ tốt, đây mới thực sự là bồng nhiên nổi tiếng, nhất phi trùng thiên."

Cố Mệnh Thu nhìn nhìn La Phàm, thần sắc hưng phấn, thanh âm kích động nói.

Hắn từ La Phàm trên người, thấy được tiến nhập Chân Long bí cảnh hi vọng.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 151: 10 thế lực lớn

La Phàm trong nội tâm rõ ràng, theo như lời Cố Mệnh Thu thiên đại chỗ tốt, chính là tiến nhập Chân Long bí cảnh.

Chân Long bí cảnh, là ba vạn năm trước Thiên Long Thánh Triều, bồi dưỡng hậu bối thiên tài thánh địa, cách mỗi 60 năm mới mở ra một lần.

Mỗi lần mở ra, Đại Việt Vương Triều chỉ có mười cái danh ngạch tiến nhập.

Giang Châu bốn đại tông môn, tại Đại Việt Vương Triều trong thế lực, căn bản sắp xếp không hơn hào, chưa từng có qua đệ tử tiến nhập Chân Long bí cảnh.

Bởi vì 60 năm Thiên Long đài mới mở ra một lần, cho nên không phải là sống được đáng kể, thời gian dài Chân Đạo vô giả, cơ bản không biết Chân Long bí cảnh tồn tại.

La Phàm tự nhiên không có biểu lộ ra hắn biết Chân Long bí cảnh.

"Cái gì thiên đại chỗ tốt?"

La Phàm biết rõ còn cố hỏi.

Cố Mệnh Thu đem thiên lai lịch của Long Đài, cùng Chân Long bí cảnh liên quan, theo hắn biết kỹ càng giới thiệu một lần.

"Chân Long bí cảnh, chỉ có Lăng Thiên đại lục nhất xuất chúng hậu bối thiên tài mới có thể tiến nhập!"

"Toàn bộ Đại Việt Vương Triều, chỉ có mười cái danh ngạch, mỗi lúc Chân Long bí cảnh mở ra Top 10 năm, tất cả thế lực lớn đều biết toàn lực tài bồi hậu bối truyền nhân."

"Đại đa số thời điểm, mười cái danh ngạch căn bản là bị Đại Việt Vương Triều thập đại thế lực chia cắt."

"Ngẫu nhiên có một hai cái danh ngạch không tại thập đại thế lực trong tay, cũng sẽ bị đệ nhị đương thế lực truyền nhân đoạt được."

"La Phàm, nếu muốn ở Thiên Long đài long vận tranh đoạt trong chiến đấu, danh liệt trước mâu, vền vền Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong không có thực lực!"

"Ít nhất, cũng phải là Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong bên trong cực hạn tầng thứ thực lực, thậm chí, là Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong thực lực vô địch!"

"Toái Không Thương pháp đệ tam trọng 'Toái không', có được tan tành không gian lực lượng, Chân Đạo cường giả không ra, Võ Đạo cảnh giới đủ quét ngang vô địch, khó gặp địch thủ!"

"Cho nên, chỉ cần người có thể đem Toái Không Thương pháp tu luyện đến đệ tam trọng 'Toái không', người là có thể tiến nhập Chân Long bí cảnh, chân chính nhất phi trùng thiên!"

"Ba vạn năm trước Thiên Long Thánh Triều, quá cường đại, so với cái kia cao cao tại thượng thánh địa, đều còn cường đại hơn không chỉ gấp trăm lần."

"Nếu người có thể tại Chân Long bí cảnh bên trong đạt được một ít chỗ tốt, dù cho chỉ là Thiên Long Thánh Triều chín trâu một sợi lông, cũng đầy đủ người tại Đại Việt Vương Triều xưng vương xưng bá."

"Chân Long bí cảnh, chỉ có hai mươi lăm tuổi trở xuống hậu bối thiên tài có thể đi vào, nhưng mở ra lại muốn 60 năm mới có một lần!"

"Cho nên, có thể vừa vặn tại Chân Long bí cảnh mở ra thời điểm, có được Chân Long bí cảnh điều kiện, đây cũng là một loại kỳ ngộ!"

"La Phàm, người bây giờ liền có loại này kỳ ngộ, nhất định phải hảo hảo nắm chắc, ngàn vạn không thể bỏ qua."

Cố Mệnh Thu liên tục nói, thanh âm hưng phấn, ngữ khí sục sôi.

Lần trước Chân Long bí cảnh mở ra, là sáu mươi năm trước, Cố Mệnh Thu đã năm qua bốn mươi.

Tốt nhất lần Chân Long bí cảnh mở ra, là 120 năm trước, Cố Mệnh Thu còn chưa ra đời.

Không nói trước Cố Mệnh Thu có hay không tiến nhập Chân Long bí cảnh thực lực, chỉ cần tuổi tác, liền không phù hợp tiến nhập Chân Long bí cảnh điều kiện.

Cho nên, hẳn mới có thể đặc biệt nói rõ, có được điều kiện này, cũng đã là loại kỳ ngộ.

Đây là trời sinh nhất định kỳ ngộ, niên kỷ phù hợp không hơn, đảm nhiệm dù ai cũng không cách nào cưỡng cầu.

"Sur tôn yên tâm, ta đánh với Vô Thông Thần một trận, đã đổi với Toái Không Thương pháp đệ tam trọng có không ít linh ngộ!"

"Chỉ là trong lúc nhất thời còn không có hoàn toàn hóa thành sử dụng, mấy ngày nay ta hảo hảo lĩnh hội, lại có sư tôn dạy bảo, định có thể triệt để luyện thành Toái Không Thương pháp đệ tam trọng!"

La Phàm nói, hẳn có dự cảm, luyện thành Toái Không Thương pháp đệ tam trọng, ít ngày nữa là được thành công, lòng tin mười phần.

"Sur tôn, Đại Việt Vương Triều này, ngoại trừ bên ngoài Đại Việt Hoàng Tộc, còn có nào thế lực lớn?"

La Phàm lại hỏi, hẳn đối với Đại Việt Vương Triều không chịu nổi rõ ràng.

"Đại Việt Vương Triều thập đại thế lực, xưng là một hoàng tộc, hai quân hầu, tam thế gia, tứ tông môn!"

"Một hoàng tộc tự nhiên là Đại Việt Vương Triều hoàng tộc 'Việt Thị nhất tộc'."

"Hai quân hầu, chỉ chính là Đại Việt Vương Triều quân đội hai đại Kinh Thiên chi trụ, Thần Vũ Hầu Nhạc Thiên Vô, Bá Uy Hầu Dương Bá Tiên suất lĩnh Nhạc Gia quân, Dương gia quân!"

"Tam thế gia,

Chỉ chính là Tiêu, Đồng, Không tam đại thế gia, Tiêu gia vì quốc thích, Tiêu gia gia chủ chính là Đường Kim Hoàng Đế nhạc phụ, Đồng gia vì trăm thần đứng đầu, Đồng gia gia chủ vì đương kim triều đình thừa tướng, Không gia danh vọng tối cao, Không gia gia chủ vì Đường Kim Hoàng Đế chi sư!"

"Tứ tông môn, chỉ chính là Đại Việt Vương Triều cảnh nội tối cường bốn đại tông môn, phân biệt là Đông Châu Đông Đình Tông, Nam Châu Nam Diễm Tông, Tây Châu Tây Hà Tông, Bắc Châu Bắc Tuyết Tông!"

"Này thập đại thế lực, từng cái thế lực thủ lĩnh nhân vật, đều là Chân Đạo thất trọng cường giả, thậm chí, còn có thực lực càng mạnh tay lão bất tử tọa trấn."

"Nhất là Việt Thị hoàng tộc, nghe nói có Chân Đạo cửu trọng cường giả trên đời, đây chính là có thể sống một ngàn năm lão quái vật, thực lực thâm bất khả trắc!"

"Này thập đại thế lực, đều tài đại khí thô, tranh công phương pháp có công phương pháp, muốn vũ kỹ có vũ kỹ, đời người mới có nhân tài."

"Một khi bọn họ toàn lực bồi dưỡng hậu bối thiên tài, bồi dưỡng được mấy cái hai mươi lăm tuổi phía dưới Vô Đạo cửu trọng đỉnh phong, không phải là việc khó gì."

"Lại còn, bọn họ bồi dưỡng ra truyền nhân, thực lực thường thường so với tu vi càng cao cấp bậc, nhất là trong đó xuất chúng nhất người, có được vượt cấp khiêu chiến năng lực, cũng không ra kì."

"Ngoại trừ này thập đại thế lực ra, còn có một ít đệ nhị đời thế lực."

"Tại Đại Việt Vương Triều, chỉ có có được Chân Đạo ngũ trọng trở lên tu vi võ giả thế lực, mới có thể được cho đệ nhị các loại, tính ra không dưới hai mươi nhiều."

"Giang Châu bốn đại tông môn, Tối cường giả mới là Chân Đạo tứ trọng mà thôi, tại Đại Việt Vương Triều chỉ có thể coi là đệ tam đẳng thế lực, sắp xếp không hơn hào!"

"Tự Đại Việt Vương Triều lập quốc đến nay, đệ nhị nhóm thế lực thiên tài đệ tử, ngẫu nhiên còn có thể có một hai cái tiến nhập Chân Long cảnh."

"Nhưng còn đệ tam đẳng thế lực hậu bối đệ tử, còn chưa từng có người tiến nhập qua Chân Long bí cảnh!"

"La Phàm, chỉ cần ngươi có thể luyện thành Toái Không Thương pháp đệ tam trọng 'Toái không', liền có thể trở thành đệ tam đẳng thế lực tiến nhập Chân Long bí cảnh đệ nhất nhân."

Cố Mệnh Thu đem Đại Việt Vương Triều thập đại thế lực, đều nhất nhất giới thiệu một lần.

Nói đến phần sau, Cố Mệnh Thu lại thanh âm kích động lên.

Rất hiển nhiên, đối với tháng sáu sáu ngày sắp cử hành Thiên Long Đài Long vận tranh đoạt chiến, Cố Mệnh Thu đã đối với La Phàm có thật lớn hy vọng.

Nếu có thể thấy tận mắt chứng nhận La Phàm tại long vận tranh đoạt trong chiến đấu nhảy vào Top 10, trở thành Đại Việt Vương Triều tam đẳng trong thế lực, cái thứ nhất tiến nhập Chân Long bí cảnh vô giá, Cố Mệnh Thu với tư cách là La Phàm sư tôn, cũng theo đó mà hưng phấn, hơi bị mà tự hào.

La Phàm cũng rất chờ mong.

Hiện tại mọi sự đã chuẩn bị, chỉ còn chờ cơ hội.

Toái Không Thương pháp đệ tam trọng 'Toái không', chính là gió đông.

Một ngày!

Hai ngày!

Ba ngày!

La Phàm dưới sự chỉ điểm của Cố Mệnh Thu, mỗi ngày khổ tu Toái Không Thương pháp đệ tam trọng.

Ba ngày thời gian, thoáng một cái đã qua.

Ngày thứ tư, vào lúc giữa trưa.

La Phàm rốt cục lĩnh ngộ Toái Không Thương pháp đệ tam trọng cuối cùng một chỗ chỗ khó, hẳn cùng với Toái Không Thương pháp đệ tam trọng ở giữa kia nửa bước cự ly, giống như là một tầng màng mỏng bị xuyên phá.

Nước chảy thành sông, La Phàm triệt để nắm giữ Toái Không Thương pháp đệ tam trọng 'Toái không'.

Nhất thương đánh ra, hư không phá toái.

Trường thương những nơi đi qua, vạn vật đều hóa thành tan tành, La Phàm thực lực tăng nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Đại Việt Vương đều

Thương pháp thành, dưới Chân Đạo, La Phàm không đâu địch nổi.

Chỉ có đồng dạng dưới Chân Đạo vô địch tầng thứ vô giá, tài năng là La Phàm đối thủ.

Thực lực có thể đạt tới Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong cực hạn tầng thứ không ít, nhưng có thể đạt tới dưới Chân Đạo vô địch tầng thứ, lại là mười phần thừa thớt.

Mặc dù lấy toàn bộ Đại Việt Vương Triều mà nói, cũng tìm không ra mấy người.

Có được bậc này thực lực, tại long vận tranh đoạt trong chiến đấu nhảy vào Top 10, cơ hồ là nắm chắc.

La Phàm trong nội tâm hết sức cao hứng, long vận tranh đoạt chiến bài danh, La Phàm cũng không phải rất quan tâm.

La Phàm quan tâm, đó là có thể không thể vào Chân Long bí cảnh, hiện tại xem ra. . . Tiến nhập Chân Long bí cảnh không thành vấn đề.

Có thể hay không đạt được Thiên Long Thánh Triều lưu lại truyền thừa cùng bảo vật, phải nhìn vào nhập Chân Long bí cảnh về sau vận khí.

"Hào hảo hảo, La Phàm, người định có thể trở thành Đại Việt Vương Triều từ trước tới nay, tam đẳng thế lực tiến nhập Chân Long bí cảnh đệ nhất nhân!"

Cố Mệnh Thu hưng phấn nói, thần sắc phấn khởi.

La Phàm luyện thành Toái Không Thương pháp đệ tam trọng, Cố Mệnh Thu so với La Phàm còn muốn kích động, còn cao hứng hơn.

Tháng sáu năm ngày, buổi sáng.

Bốn đại tông môn tất cả có cường giả, dẫn dắt hậu bối thiên tài đệ tử chạy tới Giang Châu Châu Mục phủ.

Vì không sai quá hạn, bốn đại tông môn quyết định sớm một ngày, chạy tới Đại Việt Vương Triều Đô thành.

Thiên Long đài mở ra, tất cả châu danh ngạch đều muốn do Châu Mục dẫn tiến, tài năng lắm đấy, bởi vậy, Giang Châu Mục là Trần Giang cũng phải đồng hành.

Giang Châu Thành cự ly đại vượt thành, đường xa xôi, vượt qua vạn dặm.

La Trần Giang lấy ra Châu Mục trong phủ bảo bối —— Thiên Khôi Phi Chu.

Thiên Khôi Phi Chu là một loại phi hành bảo vật, truyền tự tại thượng cổ Thiên Khôi thánh địa, Đại Việt Vương Triều bên trong số lượng cũng không nhiều.

Loại bảo vật này, cực kỳ trân quý, Giang Châu bốn đại tông môn là không có.

Chiếc này Thiên Khôi Phi Chu, thuộc về Giang Châu Châu Mục phủ, mà không phải là La Trần Giang tất cả, La Trần Giang chỉ có tại Châu Mục nhiệm kỳ bên trong sử dụng.

Rời chức, chiếc này Thiên Khôi Phi Chu phải thuộc về hạ nhiệm Giang Châu Mục.

Thiên Khôi Phi Chu dài mười hai trượng, rộng ba trượng, bốn đại tông môn võ giả tổng cộng có mười tám người, còn có La Trần Giang mang hai cái Châu Mục phủ võ giả, tổng cộng hai mươi một người, cười dư xài.

Thiên Khôi Phi Chu từ Giang Châu Thành cất cánh, chỉ dùng nửa ngày, liền phi hành vạn dặm, đến vương đô đại vượt thành.

Thiên Khôi Phi Chu thể tích to lớn, vô pháp thu vào bách bảo nang, đỗ tại ngoài hoàng thành Vũ lâm quân trên quảng trường.

"Tới nay, các người tự hành tìm kiếm chỗ ở."

"Ngày mai buổi sáng giờ Tý, đến đây nơi này tập hợp, quá hạn không hầu!"

Mọi người hạ xuống Phi Chu, La Trần Giang nói.

La Trần Giang cùng Châu Mục phủ võ giả, đều là triều đình quan viên, đến Đại Việt Vương đều, tự nhiên có chỗ ở.

Giang Châu Tứ Tông võ giả, phải chính mình đi tìm khách sạn dừng chân.

Tuy Giang Châu Tứ Tông trong đó, quan hệ cũng không tại sao cùng hòa thuận, nhưng dù sao cũng là cùng thuộc trên đất, đi ra ngoài bên ngoài, tự nhiên là cùng nhau tìm kiếm chỗ ở.

Đông đình Đại Khách Sạn.

Là Đại Việt Vương Triều thập đại thế lực một trong 'Đông Đình Tông' khai mở khách sạn.

Giang Châu mọi người, đều ở lại trong đó.

Trong khách sạn ngoại trừ Giang Châu mười vị tuổi trẻ võ giả ra, còn có rất nhiều cái khác tuổi trẻ võ giả ở khách, là Đông Châu thiên tài hậu bối.

Đại Việt Vương Triều, tổng cộng phân ra Cửu Châu, trong đó trung bộ Việt Châu lớn nhất, Đại Việt Vương đều liền ở vào Việt Châu bên trong.

Trừ bên ngoài Việt Châu, mặt khác tám châu phân biệt ở vào bốn phương tám hướng.

Phía đông vì Đông Châu, Giang Châu.

Trong đó Đông Châu là đại châu, Giang Châu là nhỏ châu, Giang Châu diện tích chỉ có Đông Châu một nửa.

Đông Châu Võ Đạo phồn hoa, thập đại thế lực một trong Đông Đình Tông, liền ở vào Đông Châu.

Trừ đó ra, Đông Châu còn có mấy cái nhị đẳng thế lực, như Giang Châu Tứ Tông kia đám người thế lực, nhiều đến hơn mười cái.

Đông Châu Võ Đạo thế lực nhiều, võ giả số lượng cũng nhiều, thiên tài hậu bối tự nhiên càng nhiều.

Thiên Long đài long vận tranh đoạt chiến, Giang Châu chỉ có mười cái danh ngạch, Đông Châu thì có ba mươi danh ngạch.

Đệ nhất đại châu Việt Châu,

Lại càng là có một trăm danh ngạch, hoàng tộc, quân đội cũng tất cả có năm mươi cái danh ngạch.

Thiên Long đài mở ra, đi đến Thiên Long đài tham gia long vận tranh đoạt chiến hậu bối thiên tài không ít, hộ tống hậu bối thiên tài Chân Đạo trưởng bối cũng có một ít.

Càng nhiều là, đi đến Thiên Long đài xem cuộc chiến võ giả, 60 năm mới có một lần việc trọng đại, xem cuộc chiến võ giả số tự nhiên lượng đông đảo.

Trong lúc nhất thời, đại lượng võ giả hội tụ đại vượt thành, thành bên trong khách sạn gần như mọi nhà chật ních.

Đông đình Đại Khách Sạn, La Phàm, Triệu Long Thiên, Chu Thanh Sơn, cùng ở tại một cái phòng.

"Đại sư huynh, La Phàm sư huynh, chúng ta đi đường lớn đi ngồi một chút a. . .!"

"Đông Châu hậu bối thiên tài cũng ở chỗ này, đi đường lớn khẳng định có thể mở mang kiến thức một chút Đông Châu hậu bối thiên tài!"

"Lại còn, cũng tốt nghe một chút tin tức, nhìn xem những cái kia thế lực lớn, có những ai đặc biệt xuất chúng hậu bối truyền nhân."

"Biết Người Biết Ta, cũng tốt tại long vận tranh đoạt tranh tài có cái ngon nguồn đi!"

Chu Thanh Sơn nhìn nhìn La Phàm, Triệu Long Thiên, hào hứng nóng lòng nói.

Triệu Long Thiên nhìn nhìn La Phàm.

Tuy Triệu Long Thiên là đại sư huynh, nhưng theo La Phàm thực lực càng mạnh, danh vọng càng cao, Triệu Long Thiên chuyện gì đều nghe La Phàm.

"Ngày mai Thiên Long đài mở ra, chúng ta đi nghe một chút tin tức cũng tốt!"

"Tôi nay giữa các võ giả chủ đề, nhất định là tất cả thế lực lớn thiên tài bọn hậu bối!"

La Phàm gật gật đầu.

Ba người hướng ở lại bên cạnh Cố Mệnh Thu hồi báo cho một tiếng, liền đi đến khách sạn đường lớn mà đi.

Khách sạn đường lớn là quán rượu, tổng cộng phân ra hai tầng, tối nay vô cùng náo nhiệt.

Tầng thứ nhất sớm đã đầy ngập khách, chỉ có tầng thứ hai góc hẻo lánh, còn thừa lại hai bàn là trống không.

Đánh giá một chút, ba người phát hiện trong hành lang khách nhân, phần lớn là chút tuổi trẻ võ giả.

Thiên Cực Tông, Nhật Nguyệt Tông, Thanh Vân Tông đệ tử đều tại, tất cả chiếm một bàn.

Càng nhiều tuổi trẻ võ giả, La Phàm ba người cũng không nhận ra, có thể là Đông Châu hậu bối võ giả.

Đương nhiên, cũng có thể là Việt Châu bản địa đến đây xem cuộc chiến hậu bối võ giả, mọi người giảng thuật chủ đề, chính là tất cả thế lực lớn thiên tài hậu bối bồi.

La Phàm ba người vội vàng tuyển một trương bàn trống ngồi xuống, chọn chút rượu và thức ăn, nghiêng tai lắng nghe.

Có thể tại đây dạng nơi, bị đàm luận đến hậu bối thiên tài, kia nhất định là toàn bộ Đại Việt Vương Triều đều có danh.

Không phải chân chính thiên chi kiêu tử, căn bản sắp xếp không hơn hào, không ai nhắc tới.

Tuy bất đồng trên bàn, đàm luận hậu bối thiên tài bất đồng, nhưng ngồi được lâu rồi, La Phàm ba người vẫn phải là biết hiện tại danh khí lớn nhất một ít hậu bối thiên tài.

Đại Việt Hoàng Tộc, lấy Tứ hoàng tử 'Việt Vô Cực' nhất thanh danh hiển hách.

Việt Vô Cực chính là hoàng hậu chỗ sinh, là Dương Kim Hoàng Đế trưởng tử, năm gần 23 tuổi, tu vi Vô Đạo cửu trọng đỉnh phong, dưới Chân Đạo, chưa gặp được địch thủ.

Vượt bên ngoài Việt Vô Cực, Thất Công Chúa 'Việt Minh Không', cũng rất có uy danh.

Việt Minh Không năm gần mười bảy tuổi, liền bước vào Vô Đạo cửu trọng cảnh giới, so với Việt Vô Cực còn sớm hơn hai năm, năm nay mười tám tuổi, đã là Vô Đạo cửu trọng hậu kỳ tu vi, một thân thực lực cũng ở Vô Đạo cảnh giới, khó gặp gỡ địch thủ.

Hai đại quân hầu trong thế lực, Nhạc Gia quân Nhạc Vân Phi, Kim Thế Long, Dương gia quân Dương Chiến Thiên, Mã Độ Sơn thanh danh nhất vang dội, trong đó, lại lấy Nhạc Vân Phi, Dương Chiến Thiên vì tối.

Hai người ở dưới Chân Đạo, cũng không có vẻ bại, mà Kim Thế Long, Mã Độ Sơn, thì chỉ có qua một lần thua trận, chính là bại vào Nhạc Vân Phi, Dương Chiến Thiên chỉ thủ.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 153: Châm ngòi thổi gió

Tam đại thế gia.

Tiêu gia lấy Tiêu Nguyên Hổ, Tiêu Mị Nguyệt, nhất xuất chúng.

Đồng gia lấy Đồng Lăng Thiên, Đồng Phù Sinh, nhất xuất chúng.

Khổng gia lấy Khổng Phi Vũ, Khổng Liên Sơn, nhất xuất chúng.

Sáu người này đều là Vô Đạo cửu trọng tu vi đỉnh cao, lại còn đều có được quét ngang cùng giai thực lực, cùng cảnh giới khó gặp gỡ địch thủ.

Bốn đại tông môn.

Đông Đình Tông có Tông Đạo Nguyên, Bạch Nhất Kiếm.

Nam Diễm Tông có Gia Cát Hòa Vũ, Tống Tinh Quang.

Tây Hà Tông có Miêu Ngọc Thiên, Đàng Tư Hoành.

Bắc Tuyết Tông có Thân Đồ Dao, Mục Phi Tuyết.

Những người này tu vi hoặc là tại Vô Đạo cửu trọng đỉnh phong, hoặc là tại Vô Đạo cửu trọng hậu kỳ, nhưng thực lực. . .

Đều không ngoại lệ, đều là quét ngang cùng giai, dưới Chân Đạo ít có người có thể cùng chống lại.

Trong đó, thanh danh nhất vang dội, là thuộc về Đông Đình Tông Tông Đạo Nguyên, Bạch Nhất Kiếm!

Đông đình Đại Khách Sạn, là Đông Đình Tông sản nghiệp, do Đông Châu mà đến hậu bối võ giả, đều ở lại khách điểm này bên trong.

Tông Đạo Nguyên, Bạch Nhất Kiếm, là Đông Châu hậu bối võ giả, xếp hàng thứ nhất đệ nhị thiên chi kiêu tử, tại nhà mình trong địa bàn, thanh danh tự nhiên nhất lóe sáng.

"Sai rồi, các ngươi đều sai rồi!"

"Nếu bàn về hậu bối thiên tài, Đại Việt Vương Triều bên trong còn có một người, các ngươi đều không có nói ra!"

"Luyện thực lực, luận danh vọng, người này không chút nào kém cõi hơn theo như lời các ngươi bất kỳ một cái nào thiên chi kiêu tử!"

"Hắc hắc. . . Thật muốn trao lên tay, hẳn thậm chí so với theo như lời các ngươi thiên chi kiêu tử nhóm, còn muốn tốt hơn!"

Đang lúc tất cả bàn đám võ giả, đàm luận thiên hạ hôm nay hậu bối thiên tài thời điểm, đột nhiên có người đứng lên, lớn tiếng nói.

Chuyện đó nhất thời liền hấp dẫn chú ý của mọi người.

La Phàm, Triệu Long Thiên, Chu Thanh Sơn ba người cũng nhìn sang, đều thần sắc khẽ giật mình.

"Võ Thông Thần, gia tộc này như thế nào tại vực này nơi khẩu xuất cuồng ngôn?"

Chu Thanh Sơn kinh ngạc nói.

La Phàm, Triệu Long Thiên liếc nhau, lộ ra khó hiểu về.

Võ Thông Thần nói đích thực là lớn lối cuồng vọng.

Việt Vô Cực, Tiêu Nguyên Hổ, Tông Đình Nguyên. . . Những cái này thiên chi kiêu tử, không người nào không phải dưới Chân Đạo khó gặp gỡ địch thủ, thực lực cực kỳ khủng bố.

Võ Thông Thần vậy mà nói có người so với bọn họ còn muốn tốt hơn, tự nhiên là nâng lên tất cả mọi người hứng thú, thậm chí. . . Là lửa giận.

"Là ai? Ai có thể so với những cái này thiên chi kiêu tử tốt hơn?"

"Đại Việt Vương Triều, còn có vị nào thiên tài có thể thắng được Việt Vô Cực hoàng tử?"

"Có ai so với ta Đông Châu hậu bối đệ nhất nhân Tông Đình Nguyên còn mạnh hơn? Ngươi nói. . .!"

. . .

Nhất thời, liền có rất nhiều võ giả chỉ vào Võ Thông Thần quát, nổi giận đùng đùng.

Nhìn nhìn Võ Thông Thần dương dương đắc ý bộ dáng, lại còn mục quang còn hướng La Phàm nhìn sang, La Phàm ba người nhất thời thần sắc khẽ giật mình, trong nội tâm đột nhiên minh ngộ.

"Không tốt, Võ Thông Thần là muốn nâng giết La Phàm sư huynh!"

Chu Thanh Sơn thấp giọng hoảng sợ nói.

Hắn nói không sai, Võ Thông Thần nhìn La Phàm liếc một cái, khoe miệng tiểu ý lại càng là nồng nặc.

"Nếu bàn về Đại Việt Vương Triều hậu bối thiên tài, sao có thể bỏ qua chúng ta Giang Châu hậu bối đệ nhất nhân —— La Phàm!"

"La Phàm Võ Đạo bát trọng trung kỳ tu vi, các ngươi cũng chớ xem thường hắn tu vi thấp, hắc hắc. . .!"

"Hắn có được cực kỳ nghịch thiên vượt cấp khiêu chiến năng lực, thực lực thế nhưng là so với Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong võ giả còn cường đại hơn."

"Không phải là ta xem thường các ngươi, đang ngồi các vị, vô luận là Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ cũng tốt, Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong cũng thế, toàn bộ không phải là La Phàm đối thủ!"

"Đừng nói các ngươi, coi như là theo như lời các ngươi Việt Vô Cực, Tiêu Nguyên Hổ, Tông Đạo Nguyên, Bạch Nhất Kiếm. . . ., so với La Phàm cũng kém một bậc!"

Võ Thông Thần chỉ vào La Phàm, mục quang tại chúng võ giả trên người quét qua, lớn tiếng nói.

Lời của Võ Thông Thần âm vừa rơi xuống, nhất thời một mảnh xôn xao, không biết bao nhiêu năm nhẹ võ giả, lửa giận vội vàng nhìn nhìn La Phàm.

"Tên khốn kiếp này!"

Triệu Long Thiên nhất thời một tiếng tức giận mắng.

"Giang Châu kia là địa phương gì? Cắn cỗi, rút lại phía sau. . . Quả thật chính là đất cằn sỏi đá!"

"Liền kia địa phương cút chim cũng không có, liền một cái Chân Đạo ngũ trọng võ giả cũng không có, không có một cái thế lực có thể bình luận vượt được nhị đẳng thế lực!"

"Chỉ là Giang Châu hậu bối thứ nhất, có thể tính là cái quái gì!"

"Đặt ở ta Đông Châu hậu bối võ giả, e rằng liền Top 10 đều vào không được!"

"Top 10? Ngươi cũng quá dễ mất Giang Châu hậu bối đệ nhất, tại Đông Châu có thể đi vào trước ba mươi, tính hẳn lợi hại!"

"Cũng chỉ có Giang Châu kia địa phương cửt chim cũng không có, mới có thể để cho Võ Đạo bát trọng võ giả, trở thành hậu bối đệ nhất!"

"La Phàm ở đâu ra thể diện, cũng dám cùng Việt Vô Cực, Tông Đình Nguyên đội thiên chi kiêu tử đánh đồng?"

"Chê cười, quả thật chính là thiên đại chê cười, chỉ là Võ Đạo bát trọng, một cái Giang Châu hậu bối thứ nhất, cũng dám nói thắng được toàn bộ Đại Việt Vương Triều thiên chi kiêu tử!"

...

Lời của Võ Thông Thần quả thật giống như là đốt lên thùng thuốc nổ đồng dạng, trong lúc nhất thời, trong hành lang không biết ít nhiều võ giả quát lạnh lên.

Bọn họ nhìn nhìn La Phàm, từng cái một mắt lộ ra hung quang, thần sắc bất thiện.

"Các ngươi làm sao nói chuyện?"

"Dám xem thường ta Giang Châu hậu bối đệ nhất nhân La Phàm?"

"Coi như là những cái kia thiên chi kiêu tử, tại La Phàm trước mặt cũng phải thành thành thật thật!"

"Các ngươi cái gì cấp bậc, cũng dám tại La Phàm trước mặt nói khoác mà không biết ngượng, cẩn thận La Phàm trừng trị các ngươi!"

"Chỉ bằng các ngươi những hóa sắc này, La Phàm một tay, hết thầy đem các ngươi đánh ngã!"

Võ Thông Thần còn ngại khơi mào hỏa hầu không đủ, lại tiếp tục quát lớn, công chúng võ giả bắt mắt trong lòng cùng phần nộ đều kích xuất ra.

Ô ——

Một đạo bén nhọn tiếng xé gió, đột nhiên vang lên.

La Phàm đột nhiên động, hần một đứng lên, trong lúc đó nổ bắn ra về phía trước, thân thể lực lượng toàn diện bạo phát, mãnh liệt một quyền đánh ra.

Nháy mắt, La Phàm liền đến trước mặt Võ Thông Thần.

Kia khủng bố quyền kinh, đánh trúng hư không khí lưu vỡ vụn, gió mạnh nổi lên bốn phía.

Võ Thông Thần chấn động, tuyệt đối không nghĩ tới, trước mặt nhiều người như vậy, La Phàm lại đột nhiên xuất thủ, vượt quá dự liệu của hắn.

La Phàm một quyền này uy lực, hạng gì khủng bố, có nghiền ép Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong uy lực!

Võ Thông Thần vội vàng trong đó, căn bản không kịp lấy ra thượng phẩm bảo kiếm, càng không kịp thi triển kiếm pháp ngăn cản, chỉ tới kịp hai tay giao nhau ngăn chặn!

Oanh ——

La Phàm một quyền đánh vào Võ Thông Thần cánh tay, một tiếng bạo vang, Võ Thông Thần bị một quyền này đánh cho hướng phía sau bay lên.

Thiên Cực Tông một bàn này rượu và thức ăn, nhất thời bị Võ Thông Thần bị đâm cho tan tành, văng Bộ Ngật Chân, Hứa Ngọc Can trên thân hai người khắp nơi đều là.

Võ Thông Thần hung hăng đâm vào phía sau trên vách tường.

Đông đình Đại Khách Sạn, vì phòng bị võ giả động thủ, đem khách này sạn cho hủy đi, sử dụng tài liệu đều là cực kỳ chắc chắn bảo vật liệu.

Cũng không Chân Đạo cường giả, khó có thể tạo thành đại phá xấu.

Bất quá, vách tường cũng bị Võ Thông Thần bị đâm cho lõm không ít, có thể thấy La Phàm một quyền này chi uy.

Võ Thông Thần tại trên tường khoác một cái thời gian hô hấp, mới té rớt trên mặt đất, phun một tiếng phun ra một ngụm máu tươi.

"Ngươi . . . Ngươi dám đánh ta?"

Võ Thông Thần khó khăn chỉ vào La Phàm, không dám tin nói.

"Các vị, không nên nghe tên khốn kiếp này nói bậy!"

"Ta cùng với hần thường hay bất hòa, hần là cố ý khơi mào lửa giận của các ngươi, để đối phó ta La Phàm!"

"Chư vị không muốn mắc lừa, tiếp tục nói chuyện phiếm, tiếp tục uống tửu, không cần để ý ta!"

La Phàm không để ý đến Võ Thông Thần, hướng chúng võ giả ôm quyền nói.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 154: Âm mưu thực hiện được

Khách sạn trong hành lang.

Tất cả võ giả nhìn nhìn La Phàm, thần sắc đều có chút kinh sợ sững sờ.

Một cái Võ Đạo bát trọng trung kỳ võ giả, một quyền đem một cái Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ võ giả đánh cho hướng phía sau bay lên, lại còn thổ huyết!

Bực nực tình cảnh, có thể rất khó nhìn thấy, làm ở đây võ giả đều lấy làm kinh hãi.

La Phàm nói xong, liền trở lại chính mình chỗ ngồi.

"Chúng ta không nên lại ngốc xuống, trở về phòng a!"

La Phàm hướng Triệu Long Thiên, Chu Thanh Sơn chớp chớp đầu.

Triệu Long Thiên, Chu Thanh Sơn đều đứng dậy, này trong hành lang thế nhưng là có không ít tuổi trẻ võ giả đối với bọn họ nhìn chăm chăm, mặt lộ vẻ bất thiện về, đích thực là không nên lại ngốc xuống.

Dù sao thập đại thế lực hậu bối những thiên tài, bọn họ cũng đã hiểu rõ, mục đích đã đạt tới.

"Đợi một chút. . .!"

"Đừng vội đi!"

La Phàm ba người còn không có rời đi, liền bị người ngăn lại.

"La Phàm đứng không?"

"Võ Đạo bát trọng tu vi, lại có không thua gì Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong thực lực!"

"Ngươi Giang Châu này hậu bối đệ nhất nhân, thật đúng là có chút bản lĩnh, vừa rồi trong nội tâm của ta ngược lại là coi thường ngươi!"

"Bất quá. . . Ngươi có thực lực không giả, nhưng ngươi cũng không thể không coi ai ra gì!"

"Cùng Tông Đình Nguyên, Bạch Nhất Kiếm những cái này thiên chi kiêu tử so sánh, La Phàm, ngươi bây giờ còn kém xa lắm!"

Đem La Phàm ngăn lại tuổi trẻ võ giả, Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong tu vi, lạnh lùng nhìn chăm chăm La Phàm, nói.

"Ta không có xem nhẹ Tông Đình Nguyên, Bạch Nhất Kiếm a?"

"Là Võ Thông Thần tên vương bát đản kia nói, ta lại chưa nói, ngươi tìm lộn người."

La Phàm thản nhiên nói.

"Là tên vương bát đản kia nói không sai, nhưng ở trận tất cả mọi người nghe được."

"Bọn họ cũng nghe được ngươi rồi La Phàm coi rẻ Đại Việt Vương Triều thiên tử con cưng, có phải hay không?"

"Nếu như không phải là ngươi nói, vậy ngươi liền tại trước mặt mọi người, tự mình làm sáng tỏ một chút!"

"Ngươi đã nói: Ta La Phàm không phải là Tông Đình Nguyên, đối thủ của Bạch Nhất Kiếm, ta không dám khinh thường Đại Việt Vương Triều thiên chi kiêu tử!"

"Ngươi cho cái chứng minh, người khác mới tin tưởng ngươi không phải thật là coi rẻ, các ngươi nói đúng hay không?"

Kia Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong võ giả, nói.

"Đúng, tự mình làm sáng tỏ, cho cái chứng minh!"

"Tông Đình Nguyên, Bạch Nhất Kiếm là ta Đông Châu thiên chi kiêu tử, không để cho coi rẻ!"

"Phải chính miệng cho cái chứng minh, bằng không hôm nay đừng nghĩ bình an rồi đi!"

"Không nói, chính là thật sự coi rẻ, chúng ta được giáo giáo ngươi làm như thế nào người!"

...

Nhất thời, đến từ Đông Châu hậu bối đám võ giả, nhao nhao quát.

Tu vi của bọn hần thấp nhất cũng có Võ Đạo cửu trọng trung kỳ, đại bộ phận đều là cửu trọng hậu kỳ, cửu trọng đỉnh phong, khí tức mười phần sục sôi.

Gần hai mươi người bộc phát ra tu vi khí tức, thanh thế thật sự là không nhỏ.

Góc tường, Võ Thông Thần khoe miệng đã phủ lên cười lạnh.

"La Phàm a La Phàm, chỉ cần khơi dậy bọn họ lửa giận trong lòng, ngươi cho rằng đánh ta một quyền, nói hai câu liền có thể rồi đi?"

"Ngươi thật sự là quá ngây thơ! Ngươi biểu hiện được càng cường đại, bọn họ càng là muốn đem ngươi đạp xuống, bằng không sao có thể chứng minh bọn họ Đông Châu hậu bối thiên tài cường đại?"

"Hắc hắc. . . Ngươi liền chờ để bị đánh a, tốt nhất là đem ngươi đánh thành tàn phế, ngươi đời này cứ như vậy phá hủy!"

Võ Thông Thần thầm nghĩ trong lòng, khoe miệng cười lạnh càng ngày càng đậm hơn.

Bộ Ngặt Chân, Hứa Ngọc Can đem Võ Thông Thần đỡ lên, hai người trên mặt cũng treo âm mưu thực hiện được nụ cười.

La Phàm nhìn nhìn Đông Châu chúng hậu bối thiên tài võ giả, trên mặt nhất thời lộ ra tà tà tiếu ý.

"Ngươi cho rằng ngươi là ai?"

"Ngươi muốn ta nói cái gì, ta đã nói cái gì?"

"Ngươi có tư cách kia sao?"

"Tránh ra cho ta!"

La Phàm nhàn nhạt nhìn về phía trước Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong võ giả, trong ánh mắt mang theo lãnh ý, quát.

"Lớn mật!"

"Làm càn!"

"Giang Châu hậu bối,

Cũng dám tại đông đình Đại Khách Sạn bên trong làm càn!"

"Nhìn hần này lớn lối cuồng vọng thái độ, trong mắt căn bản không có đem Tông Đình Nguyên, Bạch Nhất Kiếm để vào mắt!"

"Trùng trị hần! Để cho hần rõ ràng rõ ràng, cái gọi là Giang Châu hậu bối thiên tài, tại ta Đông Châu hậu bối võ giả, tính là gì mặt hàng!"

...

Đông Châu hậu bối võ giả, nhao nhao gầm lên lên.

"Các hạ cực kỳ cuồng vọng!"

"Người nói ta không có tư cách, ta đây để cho người biết, ta đến cùng có không có tư cách!"

"La Phàm, Xích Diễm tông Quý Thành Chu, hướng người phát ra khiêu chiến, người nếu bị thua, người liền ngoan ngoãn ẩn ta nói nói một lần!"

Ngăn đón La Phàm Xích Diễm tông Quý Thành Chu, lạnh giọng quát, lại càng là hướng La Phàm phát ra khiêu chiến.

"La Phàm sư huynh, hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt."

"Tứ sư đệ, bọn họ người đông thể mạnh, nhận thức cái sai a, không có gì lớn."

Chu Thanh Sơn, Triệu Long Thiên tại La Phàm bên tai, thấp giọng nói.

La Phàm trên mặt, kia tà tà tiểu ý càng thêm nồng nặc, chỉ dựa vào những người này, để cho hắn nhận lầm, còn chưa đủ tư cách.

"Ngày mai tại Thiên Long trên đài, có rất nhiều cơ hội giao thủ, người gấp cái gì?"

"Muốn phân ra cao thấp, rõ ràng Thiên Thượng Thiên Long Đài lại nói! Tránh ra. . .!"

La Phàm lạnh lùng quét Quý Thành Chu liếc một cái.

"Ta muốn hiện tại với người giao thủ, như thế nào, người sợ sao?"

Quý Thành Chu một bước đi về hướng trước, giọng lên đầu, đưa tay hướng La Phàm trước ngực điểm tới.

La Phàm nghiêng người một bước trốn tránh qua.

"Người đã gấp gấp như vậy, vậy như người mong muốn!"

La Phàm quát lạnh một tiếng, nhất thời bộc phát ra khí tức kinh khủng.

Hắn vỗ bên hông bách bảo nang, thượng phẩm bảo thương bay ra, rơi vào trong tay.

Bảo thương trên tay, La Phàm khí thế càng thịnh, sắc bén thương thế làm bốn phương tám hướng, hư không xao động, cuồng phong đột khởi.

Kia sắc bén khí thế, làm phụ cận võ giả vội vàng lui về phía sau.

Quý Thành Chu liền tranh thủ Vô Đạo cửu trọng đỉnh phong khí tức hoàn toàn bạo phát, tài năng cùng La Phàm thương thế chống lại.

"Làm gì, muốn đem ta khách này sạn cho hủy đi sao?"

"Muốn đánh đi bên ngoài đi đánh, đường đi rộng rãi, các người đánh như thế nào đều được!"

Mất thấy hai người muốn giao thủ, khách sạn chuông quỹ quát lạnh một tiếng, Chân Đạo tứ trọng khủng bố khí tức, bộc phát ra.

Đồng Đình Tông, không hổ là thập đại thế lực một trong, vẹn vẹn là khai mở tại Đại Việt Vương đều một cái khách sạn, chuông quỹ thậm chí có Chân Đạo tứ trọng tu vi.

Giang Châu Tứ Tông, đạt tới Chân Đạo tứ trọng tu vi, chỉ có lác đác mấy cái Tông chủ mà thôi, có thể thấy chênh lệch to lớn.

"Tới a, tiểu tử! Xem ta như thế nào trừng trị người!"

Quý Thành Chu quát lạnh một tiếng, thân ảnh lóe lên, liền từ cửa sổ vị trí chui ra ngoài, nhảy xuống, rơi vào đồng đình Đại Khách Sạn ngoại trên đường phố.

La Phàm cũng xuyên qua cửa sổ, nhảy xuống, rơi vào Quý Thành Chu phía trước mười trượng bên ngoài.

Ban đêm, trên đường phố người đi đường rất ít, nhưng đồng đình Đại Khách Sạn đèn đuốc sáng trưng, còn có bên ngoài còn khám có chiếu minh thạch, lại là sáng sủa rất nhiều.

Trong khách sạn, bất kể là Đông Châu võ giả cũng tốt, Việt Châu võ giả cũng thế, hay hoặc là Giang Châu võ giả, chẳng phân biệt được trường ấu, toàn bộ đều hướng lầu hai cửa sổ vị trí hội tụ mà đi, trên cao nhìn xuống quan sát một trận chiến này.

Lầu hai cửa sổ tuy nhiều, có thể võ giả số lượng càng nhiều, càng nhiều võ giả cũng không có cách nào từ cửa sổ thấy được phía dưới, vội vàng đi xuống lầu, đã tuôn ra khách sạn bên ngoài.

Lầu một trong hành lang khách nhân, biết được có hậu bối thiên tài võ giả quyết đấu, cũng cả đám đều chạy ra.

Nhất thời, khách sạn ra, chúng võ giả đứng thành một dài sắp xếp.

Nhìn nhìn La Phàm, Quý Thành Chu hai người, trong ánh mắt đều lộ ra vẻ hưng phấn.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 155: Nay thật sự là gặp quý rồi

"Quý Thành Chu tại Đông Châu hậu bối thi đấu, bài danh thứ mười, thực lực tại Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong, coi như là cường đại!"

"Này La Phàm, bất quá là chỉ là Giang Châu hậu bối thứ nhất, đặt ở Đông Châu, hẳn là vào không được Top 10 năm."

"Hừ hừ... Một trận chiến này La Phàm khẳng định bị Quý Thành Chu treo lên đánh, để cho hắn thanh tỉnh một chút thân phận của mình địa vị!"

...

Xem cuộc chiến Đông Châu hậu bối võ giả, nhao nhao nói.

Trên đường phố, người đi đường tuy không nhiều lắm, nhưng đều hướng đông đỉnh Đại Khách Sạn hội tụ mà đến, có hậu bối thiên tài quyết đấu, thần sắc của bọn hắn đều hưng phấn rất nhiều.

Quý Thành Chu mang trên mặt cười lạnh, nhìn nhìn xem cuộc chiến võ giả càng ngày càng nhiều, trên mặt tiểu ý càng dày đặc.

Hắn cùng với La Phàm tố không che mặt, giúp nhau trong đó liên danh đều chưa nghe nói qua, hôm nay vẫn là lần đầu tiên gặp, tự nhiên chưa nói tới có ân oán gì.

Quý Thành Chu sở dĩ muốn cùng La Phàm quyết đấu, cũng không phải là bởi vì La Phàm không tôn kính Tông Đình Nguyên, Bạch Nhất Kiếm.

Những cái này đều là mớ hỗn độn.

Quý Thành Chu mục đích thực sự, muốn chính là cùng Giang Châu hậu bối đệ nhất nhân La Phàm đánh một trận, lấy cầu dương danh!

Quý Thành Chu tại Đông Châu hậu bối thi đấu, danh liệt thứ mười, cái bài danh này nói ra, cũng không phải cỡ nào êm tai.

Phàm là có cái gì tỷ thí, đệ nhất danh là để cho người ký ức khắc sâu, tiếp theo là đệ nhị thứ ba, đệ tam về sau, cơ bản đã bị người không để ý đến.

Tại Đông Châu hậu bối, Quý Thành Chu còn có chút thanh danh, nhưng phóng tầm mắt toàn bộ Đại Việt Vương Triều, hẳn chính là bị xem nhẹ cái loại kia.

Mà La Phàm, lại là có Giang Châu hậu bối đệ nhất nhân danh hào!

Giang Châu chính là Đại Việt Vương Triều Cửu Châu một trong, nói về hậu bối thiên tài, Giang Châu tự nhiên cũng sẽ bị nhắc đến, La Phàm thân là Giang Châu hậu bối đệ nhất nhân, tự nhiên là người thứ nhất bị nhắc tới.

Tuy nói Quý Thành Chu cho rằng thực lực của mình, hơn xa tại Giang Châu hậu bối đệ nhất nhân, nhưng nếu bàn về ở trong Đại Việt Vương Triều danh khí truyền bá, hẳn khẳng định không bằng Giang Châu hậu bối đệ nhất nhân.

Bất quá, nếu như hắn và Giang Châu hậu bối đệ nhất nhân đánh nhau một trận, vậy không nhất định.

Người khác nhắc tới Giang Châu hậu bối đệ nhất nhân thời điểm, thuận tiện sẽ nói đến, Giang Châu hậu bối đệ nhất nhân bị Đông Châu Quý Thành Chu đánh bại, hẳn Quý Thành Chu dĩ nhiên là đi theo dương danh.

Cho nên, lúc Võ Thông Thần nói ra La Phàm là Giang Châu hậu bối đệ nhất nhân, đã có không ít Đông Châu hậu bối võ giả, trong nội tâm muốn khiêu chiến La Phàm, chính là bị Quý Thành Chu đoạt lấy trước.

"La Phàm, tại nhiều như vậy võ giả chứng kiến, ta sẽ cho ngươi thanh tỉnh thanh tỉnh."

"Cái gọi là Giang Châu hậu bối đệ nhất nhân, cùng ta Đông Châu hậu bối thiên tài so sánh, liền cái rơm cũng không bằng!"

Quý Thành Chu vỗ bên hông bách bảo nang, lấy ra một chuỗi thượng phẩm bảo đao, chỉ vào La Phàm quát.

La Phàm Vô Đạo bát trọng tu vi, lại có Vô Đạo cửu trọng thực lực, loại này có thể vượt cấp khiêu chiến võ giả, danh hào nhất là dễ dàng truyền ra.

Quý Thành Chu lúc này, tâm tình mười phần sung sướng, hẳn sẽ trở thành cái thứ nhất đánh bại La Phàm người, danh tự sẽ cùng La Phàm buộc chặt cùng một chỗ.

Về sau biết La Phàm võ giả càng nhiều, hẳn Quý Thành Chu thanh danh liền vượt vang dội.

"Ta nếu là liền cái rắm cũng không bằng, ngươi chẳng phải chính là kia cái rắm?"

"Ha ha... Thứ cho ta kiến thức nông cạn, ta vẫn là lần đầu tiên có người như vậy hình dung chính mình được!"

La Phàm nhìn nhìn Quý Thành Chu, thần sắc lạnh nhạt, tà tà cười cười, thư giãn thích ý.

"Hừ ——!"

"Miệng lưỡi trơn tru!"

"Lão tử muốn ngươi đẹp mắt!"

Quý Thành Chu thần sắc nghiêm túc, không ngớt lời quát.

Vừa mới nói xong, Quý Thành Chu cũng đã bàn chân đạp một cái, thân thể giống như phát pháo đạn nổ bắn ra về phía trước.

Trong tay thượng phẩm bảo đao, trong chớp mắt phách trăm mà ra.

Nội lực thâm hậu rót vào bảo đao bên trong, làm bảo đao tách ra óng ánh vàng sáng, bỏ ra một đạo huyền lệ đao quang.

Hư không khí lưu bị một phân thành hai, đao chưa đến, sắc bén khí kinh đao mang cũng đã bỏ đến La Phàm trước mặt.

Tại kia đao mang phía sau, đao thể ngưng tụ cuốn khí lưu, hóa thành một tòa phun trào núi lửa, thanh thế nấp thiên.

Thượng phẩm vũ kỹ —— núi lửa bạo điểm đao pháp!

Hùng hậu nội lực phối hợp đại thành cảnh giới núi lửa bạo điểm đao pháp,

Một đao này nhanh như thiểm điện, uy lực kinh người.

Một đao chỉ uy, mặc dù cùng là Vô Đạo cửu trọng đỉnh phong võ giả, cũng khó khăn chống lại.

"Tiểu tử này, sẽ không bị Quý Thành Chu một đao liền bỏ lật ra a?"

Một bên xem cuộc chiến võ giả, có Đông Châu hậu bối võ giả khẽ cười nói.

La Phàm đối mặt Quý Thành Chu trong lúc bất chợt tấn công mạnh mẽ mà đến một đao, thân thể lực lượng bạo phát, trong tay thượng phẩm bảo thương ngăn chặn.

Keng ——

Nóng bỏng mà óng ánh đao quang bỏ vào báng thương phía trên, phát ra một tiếng đécc tai nhức óc tiếng nổ vang.

Lưỡi đao xẹt qua báng thương, óng ánh tia lửa bắn tung toé.

Bảo đao vừa bỏ đến cùng, cũng không thể đem La Phàm trong tay thượng phẩm bảo thương bỏ ra, La Phàm vèn vèn là thuận thế hướng phía sau lui một bước mà thôi.

"Bạo điểm như mưa!"

Quý Thành Chu hét lớn một tiếng, thân thể nhảy lên, nhất thời thi triển ra nhất thức sát chiêu.

Nháy mắt, Quý Thành Chu liền nhảy lên mười trượng trên cao, sau đó mãnh liệt từ trên trời giáng xuống, óng ánh đao quang liên tục chém ra, bỏ về phía La Phàm đỉnh đầu.

Phân quang điệp ảnh bước!

La Phàm thân ảnh lóe lên, trong tích tắc tựa hồ hướng bốn phương tám hướng tất cả lao ra một đạo nhân ảnh.

Quý Thành Chu sững sờ, khó có thể xác định La Phàm chân thân đến cùng là cái nào.

Những cái này phân tán thân ảnh chợt lóe lên rồi biến mất, đợi Quý Thành Chu phản ứng kịp, La Phàm đã xuất hiện ở mười trượng ra, tránh khỏi Quý Thành Chu sát chiêu.

"Trốn? Ta xem ngươi có thể trốn ta mấy đao!"

Quý Thành Chu quát lạnh một tiếng, sau khi hạ xuống mũi chân liên tục chĩa xuống đất, thân thể bắn ra, trong chớp mắt hướng La Phàm bắn tới.

Mười trượng chỉ cách, Quý Thành Chu trong nháy mắt liền đến, trong tay bảo đao trong chớp mắt quét ngang mà ra.

La Phàm thật không nghĩ qua một mực né tránh, thương thế nhất thịnh, nhất thời làm ra phản kích.

Toái Không Thương pháp.

Đệ tam trọng —— toái không!

La Phàm nhất thương quét ngang, trong hư không nhất thời vang lên bén nhọn phá tiếng vang.

Không chỉ là hư không khí lưu, liền ngay cả không gian cũng bị một phát này mũi thương quét ra một tia khe nứt, xuất hiện một đường hắc sắc vết nứt không gian.

Một phát này uy lực, nghe rộn cả người, làm cho người nhìn qua mà tim đập nhanh.

Oanh ——

Bảo đao bảo thương đụng vào nhau, phát ra một tiếng bạo vang, mênh mông khí kinh giống như mây hoàn trong chớp mắt khuếch tán mà khai mở.

Tiếng nổ vang, một đạo lưu quang trong chớp mắt hướng xa xa nổ bắn ra mà ra.

Đồng thời, một đạo thân ảnh bạo lui.

Hướng xa xa nổ bắn ra lưu quang, là chuỗi thương phẩm bảo đao, từ Quý Thành Chu trong tay bay ra.

Kia bạo lui thân ảnh, chính là Quý Thành Chu, hần như bị trọng kích, cầm đao miệng hồ chấn động đỏ máu.

Nháy mắt, Quý Thành Chu bạo rời khỏi gần ngoài mười trượng, sau đó hai chân rơi xuống đất, liên tục bước ra hơn mười bước, lại rời khỏi bảy tám mét, mới đưa thân thể ổn định lại.

Phốc ——

Quý Thành Chu vừa mới ổn định thân thể, liền một ngụm máu tươi phun tới, thần sắc đại biến, kinh hãi vô cùng.

Đồng dạng kinh hãi, còn có một bên xem cuộc chiến đám võ giả.

Nhất là Đông Châu hậu bối võ mới biết được, từng cái một thần sắc kinh hãi, quả thật không dám tin.

Giang Châu tại trong con mắt của bọn họ, chính là đất cằn sỏi đá, là địa phương cút chim cũng không có, căn bản không có gì thiên tài võ giả.

Cái gọi là Giang Châu hậu bối đệ nhất nhân, tại trong con mắt của bọn họ một mao không đáng.

Nhưng mà, Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong Quý Thành Chu, lại là thua ở La Phàm Giang Châu này hậu bối đệ nhất nhân trên tay.

Lại còn, La Phàm tu vi... Mới là Võ Đạo bát trọng trung kỳ!

"Này thật sự là gặp quỷ rồi!"

Đông Châu hậu bối đám võ giả, trong nội tâm không hẹn mà cùng hiện lên ý nghĩ này.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 156: Ban đầu dương oai danh

Võ Đạo bát trọng trung kỳ, vền vền ba chiêu liền đánh bại một vị Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong!

Chuyện này, mặc kệ rơi vào ai trong mắt đều rung động vô cùng, không chỉ là Đông Châu hậu bối võ giả.

Liền ngay cả biết rõ La Phàm thực lực Giang Châu võ giả, đều thất kinh.

Tại Giang Châu Tứ Tông thi đấu, La Phàm chiến thắng tới cường đối thủ, cũng chính là Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ Võ Thông Thần mà thôi.

Lại còn, hai người chiến đấu kịch liệt năm trăm sáu mươi nhiều chiêu.

Mà Quý Thành Chu, lại là Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong võ giả, lại còn thực lực tại Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong, đều thuộc về cường đại một loại, thực lực hơn xa tại Võ Thông Thần.

Hai người vền vền giao thủ ba chiêu, La Phàm liền đem Quý Thành Chu đánh bại, là thật làm cho người ra ngoài ý định, trong nội tâm rung động.

"Quý Thành Chu, ta nói ngươi không có tư cách kia!"

"Có thể ngươi hết lần này tới lần khác không tin, không muốn tự rước lấy nhục nhã!"

"Hiện tại. . . Ngươi nên thỏa mãn a, đi!"

La Phàm lạnh lùng nhìn thoáng qua xa xa mặt đất Quý Thành Chu, thản nhiên nói.

Nói xong, liền hướng đông đỉnh Đại Khách Sạn bên trong đi đến.

Quý Thành Chu mặt mũi tràn đầy xấu hổ và giận dữ, hần nghĩ giẫm lên La Phàm dương danh đứng vịn, không nghĩ tới lại là ăn trộm gà không được còn bị mất nắm gạo, ngược lại chính mình biến thành La Phàm đá kê chân.

Quan trọng nhất là, Quý Thành Chu coi như là Đông Châu hậu bối thiên tài danh liệt trước mâu nhân vật.

Quý Thành Chu thua ở La Phàm trong tay không chỉ là chính mình mất mặt, cũng liền mang theo để cho Đông Châu chúng hậu bối thiên tài cũng trên mặt không ánh sáng.

Một trận chiến này nếu là truyền ra, người khác sẽ không nói Quý Thành Chu bại bởi La Phàm!

Mà là nói. . . Đông Châu hậu bối thiên tài Quý Thành Chu, bại bởi Giang Châu hậu bối đệ nhất nhân La Phàm!

Này kết quả làm Đông Châu chúng hậu bối thiên tài, đều mười phần không thích, sinh lòng phẫn nộ.

Bất quá, Quý Thành Chu thực lực cũng không thấp, vền vền giao thủ ba chiêu liền thua ở La Phàm trong tay, có thể thấy La Phàm thực lực, lại càng là cường đại.

Đông Châu chúng hậu bối thiên tài trong nội tâm mặc dù phẫn nộ, nhưng dám khiêu chiến La Phàm lại là không nhiều lắm.

"Đứng lại!"

"Đông Châu Vũ Thương Phái Vũ Hóa Thanh, hướng Giang Châu hậu bối đệ nhất nhân La Phàm các hạ khiêu chiến, một trận phân cao thấp!"

Mắt thấy La Phàm muốn tiến nhập trong khách sạn, đột nhiên một đạo quát lạnh âm thanh vang lên.

Một vị dáng người thon dài tuổi trẻ võ giả, từ ngoài khách sạn trong đám người đi ra.

Người này xuất mã, Đông Châu hậu bối võ giả thần sắc đều là sáng ngời.

Vũ Thương Phái, là Đông Châu chỉ đứng sau Đông Đỉnh Tông đại phái, thuộc về nhị đẳng trong thế lực cự đầu.

Vũ Hóa Thanh là Vũ Thương Phái kiệt xuất nhất hậu bối đệ tử, tại Đông Châu hậu bối thi đấu, danh liệt đệ tứ.

Đông Châu hậu bối Top 3, cũng bị Đông Đỉnh Tông đệ tử ôm đồm, tên thứ tư là trừ bên ngoài Đông Đỉnh Tông, cái khác tất cả thế lực truyền nhân tới cao bài danh.

"Lại đây một cái!"

"Các ngươi Đông Châu hậu bối võ giả, quả thật không dớt a!"

La Phàm nhàn nhạt nhìn Vũ Hóa Thanh liếc một cái, nói.

"Các hạ đầu tiên là đối với Tông Đình Nguyên, Bạch Nhất Kiếm bất kính, lại đã thương ta Đông Châu hậu bối thiên tài!"

"Hừ hừ. . . Chẳng lẽ ngươi cho rằng sự tình liên có thể như vậy được rồi không thành."

"Nhanh chóng đánh với ta một trận, ta Vũ Hóa Thanh nên vì Đông Châu hậu bối võ giả chính danh, Đông Châu hậu bối, không để cho ngươi khinh thường!"

Vũ Hóa Thanh lạnh giọng quát, vỗ bên hông bách bảo nang, lấy ra một chuỗi thượng phẩm bảo kiếm, nhất thời bộc phát ra một cỗ kinh thiên kiếm thế.

"Các hạ tại Đông Châu hậu bối bên trong xếp hàng thứ mấy?"

"Nếu là so với kia Quý Thành Chu không mạnh hơn bao nhiêu, liền không cần đi lên tự rước lấy nhục."

"Các ngươi Đông Châu hậu bối thật muốn cùng ta một phen cao thấp, liền đem các ngươi bài danh tối cao thiên tài hậu bối kêu đi ra, cùng ta nhất quyết thắng bại."

La Phàm đánh giá Vũ Hóa Thanh, thần nhiên nói.

"Thật sự là cuồng vọng, chỉ là Giang Châu hậu bối thứ nhất, cũng dám cùng ta Đông Châu hậu bối đệ nhất đánh đồng!"

"Ta đương châu hậu bối đệ nhất nhân là Tông Đình Nguyên, hấn như xuất thủ, một chiêu liền có thể nghiền ép ngươi!"

"Coi như là Bạch Nhất Kiếm xuất thủ, ngươi cũng khó tại Bạch Nhất Kiếm trong tay khó đi ba chiêu, thẳng nào cho mày lá gan, chỉ là Giang Châu hậu bối thứ nhất,

Cũng dám cuồng vọng như vậy!"

. . .

La Phàm dứt lời tại Đông Châu hậu bối võ giả trong tai, làm bọn họ giận dữ, nhất thời tình cảm quần chúng xúc động.

"La Phàm, ngươi còn chưa đủ tư cách để ta Đông Châu hậu bối đệ nhất nhân xuất mã!"

"Ta Vũ Hóa Thanh, Đông Châu hậu bối thi đấu bài danh đệ tứ, đối phó ngươi là đủ!"

"Đông Châu hậu bối bài danh Top 3 đều là Đông Đình Tông đệ tử, bọn họ cũng bị Tử hoàng tử thỉnh đi Hoàng thành phó 'Thiên tài tiệc' ."

"Hiện tại đông đình Đại Khách Sạn, ta Vũ Hóa Thanh chính là Đông Châu hậu bối võ giả bên trong Tối cường giả!"

"La Phàm, chỉ cần ngươi có thực lực kia, thắng ta về sau tối nay liền sẽ không còn có người khiêu chiến ngươi!"

Vũ Hóa Thanh kiểm trong tay chỉ La Phàm, kiểm thế sắc bén, lạnh giọng nói.

"Vây hão, ta liền lại ra tay một lần, tiếp chiêu a!"

La Phàm trong khi nói chuyện, vỗ bên hông bách bảo nang, đem vừa mới thu hồi thượng phẩm bảo thương đem ra.

Vừa mới nói xong, La Phàm liền mũi chân điểm một cái đất, thân thể nổ bắn ra về phía trước, trong tay bảo thương trong chớp mắt đâm ra, trong hư không phát ra ben nhọn đâm tiếng vang.

Toái Không Thương pháp.

Đệ tam trọng 'Toái không' .

Không gian cũng bị La Phàm nhất thương đâm rách, xuất hiện một đầu hắc sắc vết nứt không gian, giống như đạo thẳng tắp.

Tuy kia vết nứt không gian rất nhỏ, lại còn chớp mắt trong đó liền bị không khí lấp đầy, nhưng này chứng minh một phát này uy lực, đạt đến phá toái không gian tầng thứ.

Bực này uy lực, dưới Chân Đạo, có thể chống lại người lực đặc.

La Phàm chủ động đánh tới, Vũ Hóa Thanh huy kiếm liền ngăn cản.

Keng ——

Thương kiếm giao kích, một tiếng giòn vang, tia lửa văng khắp nơi.

Vũ Hóa Thanh trong tay bảo kiếm chấn động mạnh, kịch liệt run rẩy, thần sắc đại biến.

Một phát này uy lực mạnh, làm hắn như bị trọng kích, thân thể hướng phía sau liên tục thối lui.

Giao thủ hiệp một, xem cuộc chiến đấm vỡ giả liên chấn động, ra ngoài ý định.

Nhất là Đông Châu hậu bối những thiên tài, từng cái một trường lớn hai mắt, suýt nữa kinh bạo ánh mắt.

Tiếng xé gió lên, La Phàm đệ nhị thương lại thuận thế giết ra.

Vũ Hóa Thanh thân ảnh nhoáng một cái, như quang giống như điện, trong chớp mắt hướng một bên phóng đi, tránh khỏi đệ nhị thương.

Bất quá, La Phàm mũi chân điểm một cái, thân thể trong chớp mắt biến hướng.

Thân thể hắn lực lượng bạo phát, còn thi triển Phân quang điệp ảnh bước, tốc độ cực nhanh so với Vũ Hóa Thanh chỉ có hơn chứ không kém.

Bảo thương quét ngang, mũi thương kéo ra hắc sắc vết nứt không gian, hình thành chân không hư ngắn, uy lực nghe rộn cả người.

Tốc độ quá nhanh, Vũ Hóa Thanh muốn tránh cũng không kịp, chỉ có thể thi triển kiếm chiêu liều mạng.

Keng ——

Một tiếng bạo vang, Vũ Hóa Thanh lần nữa bạo lui!

Ô ——

La Phàm bước chân trầm ổn, bước nhanh về phía trước, tốc độ như bay, lần nữa xuất thương.

Keng keng keng keng. . .

Vũ Hóa Thanh liên tiếp lui về phía sau, liên tiếp ngăn lại La Phàm bốn thương, rốt cục không chịu nổi.

Phốc ——

Vũ Hóa Thanh một ngụm máu tươi phun ra, thân thể hướng phía sau bạo rời khỏi mười trượng có hơn, roi mười phần chặt vật.

Tất cả người đang xem cuộc chiến, từng cái một trợn mắt há hốc mồm, tình cảnh hoàn toàn yên tĩnh.

Võ Đạo bát trọng trung kỳ võ giả, vậy mà có được nghịch thiên như thế thực lực, làm bọn họ rung động được ngay ra như phỗng, khó có thể tin.

La Phàm đem bảo thương hướng mặt đất một đập, phát ra một tiếng bạo vang, làm tất cả võ giả trong chớp mắt bình tĩnh, mục quang đều hướng La Phàm hội tụ mà đi, từng cái một trong mắt tràn ngập kính nể.

Võ Đạo thể giới, cường giả vi tôn.

La Phàm triển lộ ra Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong cực hạn tầng thứ chiến lực, dù cho chỉ là Võ Đạo bát trọng trung kỳ tu vi, rốt cuộc không ai dám khinh thường.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 157: Thiên Long Đài!

Yên tĩnh qua đi, chính là một hồi hít một hơi lành khí thanh âm vang lên.

La Phàm liên tục đánh bại hai vị Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong Đông Châu hậu bối thiên tài, quả thực để cho xem cuộc chiến đấm vỡ giả sâu sắc ra ngoài ý định.

Thông qua này hai trận chiến đấu, tất cả mọi người đã minh bạch.

La Phàm Giang Châu này hậu bối đệ nhất nhân, cùng dĩ vãng Giang Châu hậu bối đệ nhất nhân không đồng nhất, đích thực là có cực kỳ thực lực khủng bố.

Võ Đạo bát trọng trung kỳ tu vi, liền có được thực lực kinh khủng như thế, không ít trong lòng người, đã đem La Phàm cùng thập đại thể lực thiên chi kiêu tử nhóm đánh đồng.

"Ta đi, còn ai có ý kiến?"

La Phàm đem thượng phẩm bảo thương vừa thu lại, mục quang tại Đông Châu chúng hậu bối vỡ giả trên người quét qua.

Đông Châu hậu bối vỡ giả, tuy số lượng không ít, nhưng nơi này bài danh tối cao người chính là Vũ Hóa Thanh.

Tại trước đó không lâu Đông Châu hậu bối vỡ giả thi đấu, Vũ Hóa Thanh danh liệt đệ tứ.

Thực lực mạnh qua Vũ Hóa Thanh ba người, đều là Đông Đình Tông thiên tài đệ tử, hôm nay vừa đến đại vượt Đô thành, đã bị người của Tứ hoàng tử thỉnh đi Hoàng thành, tham gia 'Thiên tài tiệc' đi.

Cái gọi là 'Thiên tài tiệc', chính là toàn bộ Đại Việt Vương Triều hậu bối thiên tài, cộng đồng tham gia yến hội.

Lấy toàn bộ Đại Việt Vương Triều phạm vi mà nói, 'Thiên tài' cái từ này giới hạn liền cao.

Nhất là Tứ hoàng tử 'Việt Vô Cực' trong mắt thiên tài, chỉ có thập đại trong thế lực, bài danh nhất gần phía trước lác đác mấy vị thiên tài hậu bối, tài năng cũng coi là hậu bối thiên tài.

Trừ đó ra, cái Giang Châu gì hậu bối đệ nhất nhân, cái Ích Châu gì, Lương Châu, Liêu châu hậu bối đệ nhất nhân, này bốn cái tiểu châu hậu bối đệ nhất nhân, đều không lọt nổi mắt xanh của Tứ hoàng tử.

Thiên tài tiệc mười phần trọng yếu, đông đình Đại Khách Sạn cự ly Hoàng thành vẫn là không hề khoảng cách ngắn.

Yến hội hết bỏ đi, Tông Đình Nguyên đám người hẳn là sẽ ngụ ở Tứ hoàng tử quý phủ, Đông Châu hậu bối vỡ giả tự nhiên sẽ không bởi vì cùng La Phàm một chút tranh đấu, liền đem Tông Đình Nguyên đám người thỉnh trở lại.

Cho nên, lúc Vũ Hóa Thanh thua ở La Phàm trong tay, Đông Châu hậu bối vỡ giả không còn người dám cùng La Phàm đánh một trận.

Tại trước mắt bao người, La Phàm tiến nhập đông đình Đại Khách Sạn, cùng Triệu Long Thiên, Chu Thanh Sơn trở lại gian phòng.

"Hừ. . . Cái quái gì, như Tông Đình Nguyên, Bạch Nhất Kiếm có một người lúc này, kia đến phiên La Phàm tại ta Đông Châu hậu bối vỡ giả trước mặt điều võ dương oai!"

"Đáng tiếc, Tông Đình Nguyên, Bạch Nhất Kiếm đều đi tham gia 'Thiên tài tiệc', bằng không, tối nay nhất định phải La Phàm đẹp mắt, để cho hắn thanh tỉnh thanh tỉnh, Giang Châu cùng Đông Châu Võ Đạo chênh lệch!"

"Cái Giang Châu gì hậu bối đệ nhất nhân, làm cho êm tai mà thôi, liền tham gia 'Thiên tài tiệc' tư cách cũng không có, hừ. . .!"

"Chính là chính là. . . Thật là có bản lĩnh, tại sao không đi tham gia 'Thiên tài tiệc', trước mặt chúng ta lớn lối tính là gì đồ chơi!"

"Có thể tính thêm 'Thiên tài tiệc' hậu bối thiên tài, cái nào không phải là thiên chi kiêu tử, mặc dù thiếu một ít, cũng có Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong cực hạn tầng thứ thực lực, tùy tiện xuất ra một cái, cũng có thể thu thập La Phàm!"

. . .

La Phàm tiến nhập trong khách sạn, Đông Châu hậu bối đấm vỡ giả, liền từng cái một phòng lên miệng, nổi giận đùng đùng nói.

Tuy này hai trận khiêu chiến là Đông Châu hậu bối vỡ giả khơi mào tới, nhưng bọn họ hiển nhiên không để ý đến, ngược lại kỳ quái La Phàm trước mặt bọn họ lớn lối.

Tuy La Phàm thực lực làm bọn họ kính nể, nhưng từ xưa đến nay, Giang Châu võ lâm liền xa không bằng Đông Châu võ lâm.

Đối mặt Giang Châu vỡ giả, Đông Châu vỡ giả sớm đã thành thói quen loại kia cao cao tại thượng cảm giác.

Có thể hôm nay, La Phàm bày ra thực lực lại làm cho bọn họ cảm thấy sợ hãi, trong nội tâm kính nể đồng thời, cũng thật không tốt chịu, phiền muộn mà

sinh phần nộ.

La Phàm tại, bọn họ không dám chọc giận La Phàm, tự nhiên là an tĩnh rất nhiều.

Đội La Phàm rời đi, tự nhiên là từng cái một khẩu xuất cuồng ngôn, hận không thể đem La Phàm dẫm lên bụi bặm trong

Trong hoàng thành, Tứ hoàng tử phủ.

Toàn bộ Đại Việt Vương Triều thiên chi kiêu tử đến hơn phân nửa, thiên tài tiệc tổ chức được vô cùng náo nhiệt.

Tông Đình Nguyên, Bạch Nhất Kiếm . . . Đội Đông Châu xuất chúng nhất hậu bối những thiên tài, hiển nhiên không biết,

Tối nay tại đông đình Đại Khách Sạn, Đông Châu hậu bối thiên tài, bị La Phàm Giang Châu này hậu bối thiên người, một người cho giẫm hạ xuống.

Tin tức không có truyền hướng trong hoàng thành, nhưng tại Đại Việt Vương đều ngoại thành từ từ truyền ra, đưa tới một cổ nhỏ nhỏ oanh động.

Đương nhiên, một buổi tối thời gian, tin tức cũng không có truyền đi quá rộng.

Đại Việt Vương đều, tuyệt đại đa số võ giả như trước không biết La Phàm danh tự, Giang Châu hậu bối đệ nhất nhân danh hào, cũng không có khiến cho quá nhiều người chú ý.

Ngày kế tiếp buổi sáng.

Giang Châu Tứ Tông Chân Đạo trưởng bối, mang theo môn hạ hậu bối thiên tài, lại đây đến Vũ lâm quân trên quảng trường.

Đội trong chốc lát, Giang Châu Mục la Trần Giang liền đến.

"Đi theo ta!"

La Trần Giang mang theo Giang Châu chúng võ giả, do Bắc Thành Môn rời đi Đại Việt Vương đều, hướng bắc đi hai mươi dặm, đi đến một mảnh vùng núi.

Phía trước, từng tòa trên ngọn núi, đã kín người hết chỗ, mỗi ngọn núi trên đều có đại lượng võ giả.

Những ngọn núi này làm thành một cái vòng lớn, trung gian là cái chấu đáy, bên trong có một cái đường kính ước ngàn mét trái phải bình đài.

Trên bình đài, dán biên giới vị trí khắc in chín mảnh hàng dài.

Chín mảnh hàng dài, đầu đuôi liên tiếp, vừa vặn đem bình đài vì trở thành một vòng.

Chỗ này to lớn bình đài, chính là ba vạn năm trước Thiên Long Thánh Triều truyền xuống 'Thiên Long Đài' .

Thiên Long Đài xung quanh, tổng cộng có mười hai tòa sơn phong, trên ngọn núi võ giả toàn bộ đều là đến đây xem cuộc chiến.

Vì chiếm tốt vị trí, không ít võ giả một sáng sớm liền đi tới đây chờ đợi.

Thiên Long Đài có cường đại trận pháp cấm chế, liền ngay cả đan đạo Tôn Giả đều không phá hư được, chỉ có chính nam phương hai tòa sơn phong trong đó, mới có nhập khẩu.

Nơi này hai bên sơn phong cao vút, là hạp cốc địa hình, đã có một đám hậu bối võ giả, so với La Phàm đám người sớm một bước đến.

La Trần Giang về phía trước, cùng đội ngũ thủ lĩnh nói chuyện với nhau.

Cùng la Trần Giang nói chuyện với nhau người là Liêu Châu Mục, hiển nhiên, tới trước hậu bối võ giả, là Liêu châu tiến nhập Thiên Long Đài tham gia long vận tranh đoạt chiến hậu bối thiên tài.

Liêu châu giống như Giang Châu, là bốn tiểu châu một trong, Võ Đạo trình độ cùng Giang Châu không sai biệt lắm, tu vi kẻ cao nhất cũng là Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ.

Rất nhanh, liền có nhiều đội hậu bối võ giả tới nơi này cái trong hạp cốc, cũng có Chân Đạo trưởng bối cùng đi, mà lại từ một châu Châu Mục dẫn đội.

Bốn tiểu châu hậu bối võ giả, đến nơi trước tiên.

Sau đó, chính là tứ đại châu hậu bối võ giả, lại tiếp tục, chính là Việt Châu, quân đội, hoàng tộc hậu bối võ giả!

La Phàm đội bốn tiểu châu hậu bối võ giả đến, hai bên trên ngọn núi người xem, cũng không có phản ứng gì.

Làm tứ đại châu hậu bối võ giả đến nơi, lại là đưa tới không nhỏ oanh động.

"Thập đại thể lực thiên chi kiêu tử đến, bọn họ là có khả năng nhất trở thành long vận tranh đoạt trước khi chiến đấu mười nhân vật thiên tài!"

"Đông Đình Tông Tông Đạo Nguyên, Bắc Tuyết Tông Thân Đồ Cuồng Đạo. . . Quả nhiên không hổ là thiên chi kiêu tử a, tuấn tú lịch sự, niên kỷ oanh oanh, liền đã có cường giả phong phạm."

"Nam Diễm Tông Gia Cát Hóa Vũ, Tây Hà Tông Miêu Ngọc Thiên, phong hoa tuyệt đại a! Quả thật chính là nhân gian tuyệt sắc, tụ tập thiên phú cùng mỹ mạo tại một thân, cực kỳ khó được."

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 158: Thiên kiêu hội tụ

Bốn đại tông môn đội ngũ tới về sau, tam đại thể gia đội ngũ lần lượt tới.

"Tiêu gia không hổ là Hoàng Thân Quốc Thích a, nhìn kia Tiêu Nguyên Hổ, một thân uy vũ chí khí, làm cho người ta nhìn qua mà sinh kính!"

"Tiêu Nguyên Hổ này nghe nói là Tiêu gia gia chủ tôn tử, là Đương Kim Hoàng Hậu cháu ngoại trai, thân phận hiển hách, quý khí khinh người a!"

"Hắc hắc... Đồng gia này Đồng Lăng Thiên, mới là thật cực kỳ khủng khiếp a, khí thế cực kỳ bất phàm!"

"Hắn thế nhưng là Đồng thừa tướng đặc biệt vì Thiên Long Đài cuộc chiến, tại 24 năm trước sinh hạ hài tử, bồi phận cao đến rất....!"

"Nếu bàn về bồi phận, cái nào so ra mà vượt Không gia Không Phi Vũ, hắn nhưng khi hướng đế sư chi con út, liền hoàng đế đệ hạ cũng chỉ là hần sư huynh mà thôi a!"

"Người xem hần khí độ, chắc chắn... Quả thật là hình dáng đường đường, khí vũ hiên ngang a, rất có đế sư đại nhân tạo nhã phong phạm!"

"Vì Thiên Long Đài cuộc chiến, đế sư đại nhân khẳng định đối với Không Phi Vũ tận tâm bồi dưỡng, nhân vật như vậy, trời sinh nhất định bất phàm a!"

...

Trên ngọn núi đám võ giả, thấy được tam đại thể gia đội ngũ đến nơi, đại bộ phận mục quang đều khóa chặt tại tam đại thể gia thiên chi kiêu tử trên người, tiếng than thở không dứt.

Tam đại thể gia đội ngũ đến, hai đại quân hầu đội ngũ, dất tay nhau tới.

Quân đội đội ngũ, khác người, hai cán đại kỳ mở đường, một trên cờ sách 'Nhạc' chữ, một trên cờ sách 'Dương' chữ.

Hai mũi đội ngũ, đều xếp thành hai nhóm, chỉnh tề tới, quân uy cường thịnh.

Lãnh đầu người đều là Chân Đạo ngũ trọng cường giả, khí thế sục sôi, chúng hậu bối võ giả cũng đều lộ ra sát phạt ý tứ, giống như quân đội xuất chinh.

"Nhạc Gia quân, Dương Quân nhà, không hổ là ta Đại Việt Vương Triều hai đại quân hầu quân đội a!"

"Đúng vậy a, chỉ là hai mũi hậu bối võ giả cấu thành đội ngũ, vậy mà lộ ra quân uy đại thế, khó được khó được!"

"Người xem kia Nhạc Gia quân hậu bối thiên tài đứng đầu, chính là Nhạc Gia trong quân trẻ tuổi nhất xuất chúng thiên tài —— Nhạc Vân Phi!"

"Nhạc Vân Phi chính là Thần Vũ Hầu - cháu, Trần Bắc tướng quân chi tử, rất có kỳ phụ, tổ hùng phong a, hảo một cỗ chi khắc nghiệt chi khí."

"Đây là đương nhiên, Nhạc Vân Phi năm nay gần hai mươi tuổi, cũng đã lên chiến trường, hắn cũng không phải là đoá hoa trong nhà ấm, là chân chính từ chiến trường bên trong chém giết ra tinh anh a!"

"Hắc hắc... Nếu bàn về trên chiến trường chém giết, Dương gia trong quân Dương Chiến Thiên, mới thật sự là một đường vượt mọi chông gai, một đường sinh tử đánh đấm, mới được vừa được hôm nay a."

"Không tệ không tệ, người xem kia Dương Chiến Thiên, tuổi còn trẻ, lại lộ ra một cỗ siêu cường sát khí, thủ hạ không có hơn một ngàn cái nhân mạng, không có như thể sát khí mãnh liệt!"

"Dương Chiến Thiên vốn là Dương gia chi mạch, địa vị không cao, nhưng thiên phú lại là cực kỳ xuất chúng, mười sáu tuổi trên chiến trường, liền bách chiến bách thắng."

"Đúng vậy a, Dương Chiến Thiên tuy tuổi trẻ, nhưng không biết đã trải qua ít nhiều chiến dịch, hai mươi hai tuổi năm đó, liền bởi vì quân công che 'Tướng quân' danh xưng, Bá Uy Hầu đều bởi vậy đưa hần thu làm nghĩa tử."

"Trong quân trẻ tuổi nhất tướng quân, Phách Uy tu chi nghĩa tử, chắc chắn... Hảo một thiếu niên anh kiệt, quả thật là anh hùng không sợ xuất thân thấp hèn a! Hiện tại luận thân phận, Đại Việt Vương Triều hậu bối thiên tài, có bao nhiêu người có thể cùng Dương Chiến Thiên đánh đồng?"

...

Nhạc Vân Phi, Dương Chiến Thiên!

Hai đại quân hầu trong thế lực thiên chi kiêu tử, thanh danh thật sự là quá vang dội!

Vừa ra trận, liền đưa tới đông đảo võ giả cảm khái cùng tán thưởng.

Hai đại quân hầu thế lực đội ngũ đến về sau, hoàng tộc đội ngũ, áp trực xuất hiện.

Đại Việt Vương Triều, hoàng tộc Việt Thị, lập quốc thì Việt Thị chỉ là ngàn người trái phải gia tộc.

Nhưng với tư cách là một quốc gia chi hoàng tộc, đi qua mấy ngàn năm phát triển, đã biến thành nhân số vượt qua 300 vạn quái vật khổng lồ.

Việt Thị hoàng tộc, thân là thập đại thế lực đứng đầu, uy thế mạnh, nấp áp cái khác cửu đại thế lực, không người không tôn.

Hoàng tộc đội ngũ, lĩnh đầu người là vị Chân Đạo lục trọng cường giả, là ở đây tất cả võ giả, tu vi tối cao một cái.

Việt Thị hoàng tộc danh ngạch, có năm mươi người,

Tương đương với Nhạc Gia quân, Dương gia quân hai đại quân hầu thế lực chi cùng.

Muốn biết rõ, Nhạc Gia quân, Dương gia quân đều là nhân số vượt qua trăm vạn siêu cường quân đội, một nam một bắc, thủ hộ Đại Việt Vương Triều an bình, trong quân cường giả vô số.

Hoàng tộc đội ngũ, trùng trùng điệp điệp, hậu bối võ giả, hiển hách nhất tự nhiên là hai nhóm đội ngũ đứng đầu Tứ hoàng tử Việt Vô Cực, cùng với Thất Công Chúa Việt Minh Không.

Việt Vô Cực thân mặc màu vàng kim măng xà phục, băng cột đầu kim ngọc vương miện, khí vũ hiên ngang, quý khí bức người.

Với tư cách là Đương Kim Hoàng Đế trưởng tử, tương lai rất có thể hội đạt được Thái Tử chi vị, luận quý khí, luận thân phận, chính là Đại Việt Vương Triều thiên chi kiêu tử chi tối.

Việt Vô Cực bên cạnh, Thất Công Chúa Việt Minh Không cũng hấp dẫn một sóng lớn ánh mắt của người.

Chỉ thấy Việt Minh Không cũng ăn mặc hoàng tử phục, màu vàng kim áo măng bào, đỉnh đầu Tử Ngọc quan mang, tựa như kinh diễm tuyệt thế công tử văn nhã.

Luận tướng mạo đường đường, Việt Minh Không đem một đám thiên chi kiêu tử đều dựng lên hạ xuống, có một cỗ không gì sánh kịp tư thế hiên ngang chi khí.

"Chắc chắn... Tứ hoàng tử chính là Tứ hoàng tử a, hần vừa ra trận, quả thật chính là thái dương cao chiếu, hào quang vạn trượng a!"

"Đúng vậy a, những cái này thiên chi kiêu tử nhóm, thế nào xuất sắc, cùng Tứ hoàng tử so sánh cũng còn là muốn thua kém một phần a!"

"Ha ha... Muốn ta nhìn, nếu bàn về phong hoa tuyệt đại, hay là Thất Công Chúa tốt hơn, mặc dù lấy nam trang, cũng khó nén Thất Công Chúa cái thể dung nhan....!"

"Ha ha, ta xem vậy thì, Thất Công Chúa thật là một đời kỳ nhân a, luận niên kỷ, những cái này thiên chi kiêu tử bên trong liền thuộc nàng nhỏ nhất a?"

"Cũng không phải là, Thất Công Chúa năm nay mới mười tám tuổi, tu vi cũng chỉ có Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ, nhưng thực lực của nàng, lại quét ngang Võ Đạo cửu trọng vô địch thủ, không hề so với cái khác thiên tử con cưng thua kém."

"Chắc chắn chắc ách... Như Thất Công Chúa nữ nhân như vậy, luận dung mạo, độc nhất vô nhị, luận thiên phú, tư chất yêu nghiệt, luận thân phận, cao quý vô cùng, luận khí độ, phong hoa tuyệt đại, tụy đàn ông như thế nào, tài năng có được Thất Công Chúa nữ nhân như vậy a!"

"Nhìn người kia ác tha dạng, nước miếng đều nhanh chảy ra, người cũng đứng tại nơi này loạn tưởng, không có nam nhân có thể có được Thất Công Chúa như vậy tuyệt đại nữ tử."

"Đúng vậy, vị huynh đài này, người chưa nghe nói qua Thất Công Chúa mạnh mẽ trượng nghĩa a!"

"Thỉnh giáo thỉnh giáo...!"

"Thất Công Chúa từng nói, ai nói nữ tử không bằng nam! Nàng là muốn trở thành thiên hạ chi chủ nữ nhân! Hắc hắc... Thất Công Chúa chỉ tại thiên hạ, hào khí vượt mây, người nói ai có thể có được bức này nữ tử?"

"Đáng tiếc, đáng tiếc a... Bất quá, Tứ hoàng tử chính là hoàng đế đệ hạ trưởng tử, Thất Công Chúa chỉ tại thiên hạ, chẳng phải là muốn cùng Tứ hoàng tử tranh đoạt ngôi vị hoàng đế sao?"

"Ai nói không phải là đâu, Tứ hoàng tử cùng Thất Công Chúa thế nhưng là cạnh tranh kịch liệt rất nhiều, Tứ hoàng tử tuy ưu tú, nhưng Thất Công Chúa cũng có cái thể dung nhan, tương lai... Thật đúng là khó mà nói a!"

...

Làm hoàng tộc đội ngũ đến nơi, toàn bộ thiên tại đài phụ cận võ giả bầu không khí, đạt tới cao. Triều.

Đại Việt Vương Triều, cuối cùng là Đại Việt Hoàng Tộc thiên hạ, nhất là hoàng tộc hậu bối, lại có Tứ hoàng tử Việt Vô Cực, Thất Công Chúa Việt Minh Không bức này thiên chi kiều tử.

Trong lúc nhất thời, hai người tựa như Nhật Nguyệt treo trên bầu trời, đem tất cả thiên tử con cung đều dựng lên hạ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 159: Ma La Giáo 10 đại trưởng lão (nguyên lượng vui vẻ)

La Phàm tối hôm qua tại đông đình đại khách sạn, nấp áp Đông Châu đông đảo hậu bối thiên tài, tại Đại Việt Vương đều uy danh sơ hiển.

Có thể cùng những cái này sớm đã dương danh bốn phương thiên chi kiều tử nhóm so sánh, vẫn còn thì kém rất nhiều.

Lấy danh khí mà nói, thiên chi kiều tử nhóm giống như là trên trời ánh sao sáng, La Phàm nhiều nhất xem như trên mặt đất ngọn đèn dầu, giống như cách biệt một trời một vực.

Những cái kia xem cuộc chiến đám võ giả, nhận thức La Phàm, trong trăm không có một, tại bức này thời điểm tự nhiên không có nhắc lên sóng gió gì.

Lúc này, thập đại thể lực thiên chi kiều tử nhóm, mới là vạn chúng chú mục vai chính.

Bọn họ. . . Là tranh đoạt Thiên Long Đài cuộc chiến Top 10 hạt giống tuyển thủ, có hi vọng nhất tiến nhập Chân Long bí cảnh cái thể thiên kiều.

Bất quá, vẫn là có một bộ phận võ giả, mục quang rơi vào La Phàm trên người.

Không phải là trên ngọn núi xem cuộc chiến đám võ giả, mà là. . . Đông Châu hậu bối thiên tài.

Bao gồm Tông Đình Nguyên, Bạch Nhất Kiếm bức này thiên chi kiều tử.

"Đình nguyên huynh, La Phàm chính là kia cái. . . Giang Châu hậu bối bên trong đứng ở phía trước nhất, trẻ tuổi nhất kia cái."

"Tiểu tử này cực kỳ can rở a, cười nhạo ta Đông Châu hậu bối không người, tuyên bố chính mình là Giang Châu hậu bối thứ nhất, đặt ở Đông Châu hậu bối bên trong cũng là đệ nhất!"

"Vũ nào đó bất tài, tôi đánh một trận, bất hạnh bại trận!"

"Đáng tiếc đình nguyên huynh lúc ấy tại Tứ hoàng tử phủ tham gia 'Thiên tài tiệc', bằng không sao có thể đến phiên hấn Giang Châu này hậu bối, tại ta Đông Châu hậu bối trước mặt diễu võ dương oai!"

Vũ Hóa Thanh chỉ vào La Phàm, nói với Tông Đình Nguyên.

Tông Đình Nguyên nhìn nhìn La Phàm, hai mắt bên trong nhất thời để lộ ra một cổ khác nghiệt ý tứ.

Một bên Bạch Nhất Kiếm, cũng thần sắc nghiêm nghị, nhìn nhìn La Phàm, ánh mắt sắc bén.

"Trong núi không hổ, hầu tử xưng đại vương."

"Tôi hôm qua cần gì tông sư huynh, nếu ta Bạch Nhất Kiếm tại trong khách sạn, sẽ làm cho La Phàm tiểu tử này quỳ xuống đất cầu xin tha thứ!"

Bạch Nhất Kiếm lãnh đạm nói, về mặt sát khí.

"Hắn như thật là có bản lĩnh, chúng ta trên Thiên Long Đài, sớm muộn sẽ gặp phải!"

Tông Đình Nguyên thần nhiên nói, trong thanh âm lại là lộ ra lãnh ý, ý trong lời nói, không nói tự nói.

"Hắc hắc. . . Hắn như rơi trong tay ta, ta nhất định sẽ như mèo vờn chuột đồng dạng, ngay trước ngàn vạn người đang xem cuộc chiến mặt, trêu đùa giết hắn."

Bạch Nhất Kiếm cười lạnh một tiếng, nói.

La Phàm cảm nhận được Đông Châu hậu bối võ giả truyền đến lăng lệ mục quang, quay đầu hướng bên này nhìn lại.

Bạch Nhất Kiếm cùng La Phàm mục quang đối mặt, đưa tay tại trên cổ mình cắt một chút, làm ra cắt yết hầu động tác, trong ánh mắt, đều là thị uy vẻ.

La Phàm trên mặt, lộ ra tà tà tiểu ý, tay phải vừa nhấc, duỗi ra ngón út, hướng mặt đất một chút.

Toái Không Thương pháp đệ tam trọng luyện thành, dưới Chân Đạo, khó gặp gỡ địch thủ, cái gì thiên chi kiêu tử La Phàm đều không sợ chút nào.

La Phàm động tác làm Bạch Nhất Kiếm hai mắt trừng, nhất thời hỏa bạo ba trọng.

Không được, giờ này khắc này, tất cả hậu bối thiên tài đều hội tụ ở cái này trong hạp cốc, còn có rất nhiều Chân Đạo trưởng bối thủ hộ, tất cả châu Châu Mục, hoàng tộc cường giả cũng, cũng không phải lửa giận phát tác thời điểm.

Bạch Nhất Kiếm chỉ có thể đem lửa giận trong lòng kìm hạ xuống, hướng La Phàm truyền ra một câu môi ngữ: Thiên Long Đài, có ngòi đẹp mắt.

La Phàm cười nhạt một tiếng, tà ý nghiêm nghị.

Đông Châu hậu bối, coi như là danh liệt đệ nhất thiên chi kiêu tử Tông Đình Nguyên, La Phàm cũng không sợ, huống chi là bài danh đệ nhị Bạch Nhất Kiếm.

. . .

Hoàng tộc đội ngũ đến, cách buổi trưa đã không xa.

Không đợi bao lâu, buổi trưa đến, Thiên Long Đài, dị tượng nảy sinh.

Kia chín mảnh khác ẩn hàng dài, hấp thu đầy đủ Nhật Nguyệt tinh hoa, giống như là sống lại đồng dạng, từ Thiên Long Đài trên thoát ly, phóng lên trời.

Cùng lúc đó, Thiên Long Đài, hiện lên rậm rạp chằng chịt phiền phức phù văn, một cái to lớn trong suốt màn hào quang xuất hiện, đem trọn tòa Thiên Long Đài đều bao phủ.

Màn hào quang trong phạm vi, Thiên Long Đài phía trên trong không gian, xuất hiện từng khối hư không che chắn, tựa hồ bị kéo ra vô số trọng không gian.

Cách mặt đất trăm mét,

Chín mảnh hàng dài thân thể một bản, hóa thành chín cái bình đài.

Chín cái bình đài, miệng rộng bên trong đồng thời bắn ra một đạo vàng sáng, chín đạo vàng sáng hội tụ ở Thiên Long Đài vuông nam hai tòa sơn phong trong đó.

Thời gian mấy cái hô hấp, hội tụ vàng sáng ngưng tụ thành một tòa môn hộ, chính là cửa vào Thiên Long Đài.

Thiên Long Đài cấm chế, cực kỳ đáng sợ, đan đạo Tôn Giả cũng không có thể phá hư, chỉ có cái này nhập khẩu có thể tiến nhập Thiên Long Đài.

Lại còn, nhập khẩu cũng có hạn chế, chỉ có niên kỷ tại hai mươi lăm tuổi phía dưới võ giả có thể tiến nhập, số lượng cũng có hạn chế, tối đa có thể đi vào

360 người.

Hoàng tộc năm mươi cái danh ngạch, hai đại quân hầu thế lực năm mươi cái danh ngạch, Việt Châu một trăm danh ngạch, bốn cái đại châu tất cả ba mươi danh ngạch, bốn cái tiểu châu tất cả mười cái danh ngạch.

Tổng cộng đúng lúc là ba mươi sáu mươi vị hậu bối thiên tài.

Cửa vào Thiên Long Đài xuất hiện, ở vào hạp cốc chính giữa Việt Thị hoàng tộc hậu bối, dẫn đầu tiến nhập trong đó.

Sau đó, là hai đại quân hầu thế lực đội ngũ.

Hai đại quân hầu thế lực đội ngũ còn không có hoàn toàn xuyên qua cửa vào Thiên Long Đài, đột nhiên. . .

Một bên trên ngọn núi, một đội võ giả vọt xuống tới, tốc độ nhanh chóng.

Đại Việt Vương Triều nghiêm lệnh, ngoại trừ đạt được tiến nhập Thiên Long Đài danh ngạch hậu bối thiên tài, cùng với hộ tống trưởng bối, cái khác bất kỳ võ giả, cũng không được tới gần nhập khẩu chỗ hạp cốc.

Đây là một đầu lệnh cấm.

Kẻ trái lệnh, giết không tha!

Này đội võ giả trực tiếp hướng trong hạp cốc vọt tới, hiển nhiên không có đem Đại Việt Vương Triều lệnh cấm để vào mắt.

"Là Ma La Giáo võ giả!"

"Ma La Giáo tà người đến tập kích!"

. . .

Nhất thời, liền có nhân đại âm thanh kinh hô lên.

Ma La Giáo võ giả tổng cộng có hai mươi người, trong đó, mười cái Võ Đạo hậu bối, mười cái Chân Đạo trưởng bối.

Này mười cái Chân Đạo trưởng bối khí tức bạo phát, tuyệt thế khủng bố, chấn động thiên địa đều tại run rẩy, vậy mà mỗi cái đều là Chân Đạo thất trọng tu vi.

Này làm xem cuộc chiến đám võ giả, đại hít một hơi khí lạnh.

Đại Việt Vương Triều hoàng đế, cái khác tất cả thế lực lớn gia chủ, Tông chủ cấp nhân vật, cũng chính là Chân Đạo thất trọng tu vi mà thôi.

Ma La Giáo, vậy mà vừa ra trận chính là mười cái Chân Đạo thất trọng, kỳ thật thực lực chi khổng lồ, có thể nghĩ.

"Là Ma La Giáo mười đại trưởng lão!"

"Ta thiên, Ma La Giáo mười đại trưởng lão vậy mà toàn bộ xuất động!"

"Bọn họ muốn làm gì, là muốn đem kia mười cái Võ Đạo hậu bối đưa vào Thiên Long Đài sao?"

"Chắc chắn. . . Kia mười cái Võ Đạo hậu bối, mỗi cái đều là Võ Đạo cửu trọng tu vi đỉnh cao a, Ma La Giáo đâu đưa tới nhiều như vậy thiên tài đệ tử?"

. . .

Mỗi một ngọn núi, xem cuộc chiến đám võ giả liên tục kinh hô, quả thật sôi trào thông thường.

Thiên Long Đài cuộc chiến, là 60 năm mới có một lần thịnh hội, tụ tập ít nhiều võ giả lúc này.

Ma La Giáo lúc này vậy mà mười đại trưởng lão toàn bộ xuất động, là thật làm cho người rung động.

Có người kinh hô —— chẳng lẽ Ma La Giáo vừa muốn cùng Đại Việt Vương Triều tới một lần đại quyết chiến sao?

Nhớ tới trăm năm trước một lần đó đại chiến, một ít Chân Đạo võ giả còn lòng còn sợ hãi.

Một lần đó đại quyết chiến, võ giả bị chết rất nhiều, đại chiến một chỗ, đừng nói là Võ Đạo võ giả, liền ngay cả Chân Đạo võ giả sinh mệnh đều trở nên yếu ớt vô cùng.

Trăm năm lúc trước, thế nhưng là liền Chân Đạo thất trọng cường giả, đều vẫn lạc vài vị.

Nếu là tính cả tất cả vẫn lạc Chân Đạo võ giả, khoảng chừng mấy trăm vị, ngấm lại đều làm nhân tâm kinh hãi.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 160: Ma La Giáo chủ

"Nhanh. . . Đi vào nhanh một chút!"

Thấy Ma La Giáo võ giả hiện thân, hoàng tộc vị Chân Đạo kia lực trọng cường giả, thần sắc cả kinh, la lớn.

Bất quá, cửa vào Thiên Long Đài chỉ có lớn như vậy, đồng thời chỉ có thể dung nạp hai cái võ giả xuyên qua.

Ở đây hậu bối thiên tài, thế nhưng là số lượng không ít, còn có hơn hai trăm người không có tiến nhập, cần nhất định thời gian.

Ma La Giáo mười đại trưởng lão, mỗi cái đều là Chân Đạo thất trọng tu vi, hung uy cái thế.

Từng cái thế lực Chân Đạo các trưởng bối, lúc này đều thần sắc trắng bệch, lộ ra vẻ sợ hãi.

Hạp cốc bốn phía, trong lúc bất chợt hiện ra rất nhiều trận pháp phù văn, một tòa đại trận bị kích phát.

Hạp cốc trên không, nhất thời xuất hiện một cái bán trong suốt trận pháp màn hào quang, đem trọn tòa hap cốc đều phòng hộ trong đó.

Cùng lúc đó, từng đạo khí tức khủng bố thân ảnh, từ hap cốc bốn phía trong rừng cây phóng lên trời.

Tổng cộng có mười hai đạo thân ảnh, mỗi cái đều là Chân Đạo thất trọng khí tức, người cầm đầu thân mặc ngũ bào Kim Long bào, đầu đội kim Ngọc Hoàng quan!

"Hoàng đế bệ hạ!"

Nhìn người nọ, tất cả trên ngọn núi đám võ giả, quỳ đi xuống một mảnh lớn, cùng kêu lên kinh hô.

Người này, chính là Đại Việt Vương Triều, Đương Kim Hoàng Đế —— Việt Thương Khung!

"Ta thiên, tiến lên thân vương, Tàn thân vương, sở thân vương, vệ thân vương, Tiêu quốc trượng, Đồng thừa tướng, Không đế sư đều đến rồi!"

"Còn có Đông Đình Tông chủ, Nam Diễm Tông chủ, Tây Hà Tông chủ, Bắc Tuyết Tông chủ, bốn Đại Tông Chủ đều đến!"

"Thập đại thế lực, ngoại trừ Thần Vũ Hầu, Bá Uy Hầu hai đại quân hầu, còn lại thế lực thủ lĩnh toàn bộ đều đến a!"

"Hoàng đế bệ hạ anh minh thần võ a! Đã sớm tính đến Ma La Giáo sẽ đến a, cho nên sớm mai phục tại nơi này."

. . .

Tất cả trên đỉnh, đám võ giả tiếng kinh hô tứ thanh, thấy được nhiều Chân Đạo như vậy thất trọng cường giả, toàn bộ đều kinh sợ ngây người.

"Ma La Giáo tà nhân, trăm chờ đợi các ngươi đã lâu!"

Việt Thương Khung hét lớn một tiếng, vung tay lên, trong tay xuất hiện một chuỗi kim sắc trường kiếm, là kiện địa cấp thượng phẩm Bảo Bình.

Ma La Giáo mười đại trưởng lão, thấy Việt Thương Khung tự mình dẫn mười một vị Chân Đạo thất trọng cường giả đánh tới, thần sắc không sợ chút nào.

"Cung nghênh giáo chủ!"

Mười đại trưởng lão, đồng thời hét lớn một tiếng.

"Ha ha ha ha. . .!"

Một đạo sắc lạnh thế tiếng cười vang lên, thanh âm bén nhọn, xuyên thấu lực rất mạnh, Chân Đạo trở xuống võ giả nghe xong, đều đình tại như ốc, đầu phát đau nhức.

Chỉ thấy một đoàn hắc khí giống như cuộn cuộn mây đen, phi đến hạp cốc trên không, tiếng cười chính là từ kia trong hắc khí truyền ra.

"Việt Thương Khung, trăm năm không thấy, ngươi hay là Chân Đạo thất trọng! Thật là tài trí bình thường ngươi!"

Ma La Giáo chủ thanh âm từ trong hắc khí truyền ra, chấn động thiên địa đều tại run rẩy.

Tiếng nói rơi, trong mây đen bay ra một mặt đại kỳ, mặt cờ trên thư một cái to lớn huyết sắc 'Ma' chữ.

Mặt này ma chữ cờ vừa ra, nhất thời trong hư không truyền đến kéo cà kéo kẹt tiếng vang, tựa hồ mảnh không gian này vô pháp thừa nhận.

"Chỉ là tiểu trận, phá cho ta!"

Trong hắc khí, duỗi ra một cái to lớn hắc sắc thủ chương, xuống chúi xuống.

Kia ma chữ cờ nhất thời bạo trưởng, hướng phía dưới phương chìm.

Nhất thời . .

Một tiếng ầm vang, trên không trung, kia bán trong suốt trận pháp màn hào quang trong chớp mắt phá toái, bị này ma chữ cờ áp xuất một cái đại lỗ thủng.

Suru suru suru suru. . .

Cuộn cuộn như mây hắc khí từ kia lỗ thủng bên trong xuyên qua, Ma giáo mười đại trưởng lão một người cảm lấy một cái hậu bối đệ tử, cũng từ lỗ thủng bên trong chui vào.

Việt Thương Khung dẫn đầu một kiếm giết ra, bỏ ra một đạo dài chừng mười trượng kiếm mang, sát nhập trong hắc khí.

Chỉ thấy hư không chấn động, trong hắc khí bay ra một cái to lớn hắc sắc nắm tay, to như tiểu sơn.

Phịch một tiếng bạo vang, kiếm mang bị chấn động tan tành.

Việt Thương Khung chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng kinh khủng cuốn tới, nhất thời làm hắn hướng phía sau bay ra ngoài.

"Ma La Giáo chủ, ngươi vậy mà đột phá Chân Đạo bát trọng?"

Việt Thương Khung kinh hô một tiếng, không dám tin.

Đại Việt Vương Triều bên này,

Còn lại Chân Đạo thất trọng cường giả, cũng về mặt kinh ngạc.

Võ giả cách mỗi nhất trọng cảnh giới, thực lực đều có trời đất cách biệt khác nhau.

Ma La Giáo có Chân Đạo thất trọng mười đại trưởng lão, nếu như Ma La Giáo chủ cũng là Chân Đạo thất trọng, Đại Việt Vương Triều bên này có mười hai Chân Đạo thất trọng, tính ra còn nhiều hơn một cái.

Thế nhưng, Ma La Giáo chủ đột phá Chân Đạo bát trọng, vậy không giống với lúc trước, một mình hắn liền có thể nghiền ép nhiều cái Chân Đạo thất trọng.

Thực lực của hai bên, cũng không tại một cấp bậc, Ma La Giáo bên này cao hơn rất nhiều.

"Không vào Chân Đạo bát trọng, bốn tọa làm sao có thể biết rõ ngươi tại miếng vải này dưới Thiên La Địa Võng, còn dám hiện thân, ha ha. . .!"

"Đều lui cho ta dưới a, lần này Thiên Long Đài cuộc chiến, là ta Ma La Giáo đệ tử biểu hiện ra hùng phong thời điểm!"

"Các ngươi liền nhìn ta đệ tử Cái Tu La, là như thế nào quét ngang các ngươi thập đại thể lực thiên chi kiêu tử a, ha ha ha ha. . .!"

Ma La Giáo chủ cười ha hả, tâm tình hết sức cao hứng.

Nhất thời, kia một đoàn hắc khí kịch liệt cuộn cuộn, hướng Việt Thương Khung bay đi.

Ầm ầm ầm oanh. . .

Cũng không biết Ma La Giáo chủ thi triển ra cái gì ma công, kia Hắc Sắc Ma Khí bên trong vậy mà đánh ra thiên thủ trăm tay, hoặc thành quyền, hoặc thành chương, hoặc thành chỉ, thanh thế mười phần khủng bố.

Cùng lúc đó, Ma giáo mười đại trưởng lão đem mười vị hậu bối đệ tử đặt ở mặt đất, trong đó tám vị trưởng lão đi theo Ma La Giáo chủ hướng Việt Vô Cực giết đi đi qua.

"Bảo hộ hoàng đế bệ hạ!"

Đại Việt Vương Triều bên này Chân Đạo thất trọng cường giả, toàn bộ đều xung phong liều chết đi lên, cùng Việt Thương Khung cộng đồng đối địch.

XIU....XIU... XIU....XIU... CHÍU...U...U! ——

Lưỡi dao sắc bén phá không, những cái này cường giả đều lấy ra bản lĩnh thật sự, từng cái một té ra thực bảo.

Bất quá, Ma La Giáo chủ thực lực xác thực khủng bố, hắc khí khi thì công xuất hóa thành trăm tay ngàn chưởng, khi thì hóa thành một cái to lớn nắm tay, một cái lực áp bốn vị Chân Đạo thất trọng.

Mặt khác tám đại trưởng lão, cũng tất cả chiến một vị Chân Đạo thất trọng, trong lúc nhất thời chẳng phân biệt được sàn sàn nhau.

Còn có hai vị Ma La Giáo trưởng lão, thì là mang theo mười vị hậu bối thiên tài, hướng cửa vào Thiên Long Đài phóng đi.

Trong hạp cốc, có thập đại thế lực Chân Đạo cường giả, còn có tất cả châu Châu Mục, Chân Đạo lục trọng một người, Chân Đạo ngũ trọng gần mười người, Chân Đạo tứ trọng hơn mười người.

Bất quá, nhân số tuy nhiều, cũng không phải hai vị Ma La Giáo trưởng lão chi địch.

Chân Đạo thất trọng, là Chân Đạo cửu trọng cảnh giới đường ranh giới, thực lực có to lớn đề thăng.

Một vị Chân Đạo thất trọng, là có thể quét ngang trên mười vị Chân Đạo lục trọng.

Đại Việt Vương Triều bên này, ở đây Chân Đạo võ giả toàn bộ cộng lại, ngăn cản một vị Ma La Giáo trưởng lão cũng khó khăn, chớ nói chi là ngăn cản hai cái.

Phốc! Phốc!

Hai bên một phát lên tay, nhất thời liền có hai vị Chân Đạo tứ trọng võ giả, máu tươi đương trường.

Chúng Chân Đạo võ giả, liên tục bại lui.

Hai vị Ma La Giáo trưởng lão, thế không thể đỡ.

Thiên Long Đài, hai đại quân hầu hậu bối võ giả, đã toàn bộ tiến nhập Thiên Long Đài, nhưng bốn đại tông môn hậu bối võ giả, mới tiến vào một nửa không chi.

Về phần giang, lợi ích, mất, Liễu bốn cái tiểu châu hậu bối võ giả, còn không có đến phiên bọn họ, cũng còn tại chờ đợi.

Thấy Ma La Giáo võ giả thế không thể đỡ ngút trời, mà Đại Việt Vương Triều bên này đông đảo Chân Đạo võ giả lại ngăn cản không nổi, chúng hậu bối võ giả đều thần sắc rung mạnh, vội vàng hướng hạp cốc hai bên tránh đi.

"Nhanh tránh đi, Chân Đạo thất trọng công kích, chúng ta động tới hãn phải chết!"

La Phàm võ bên cạnh Triệu Long Thiên, Chu Thanh Sơn, cái thứ nhất hướng bên cạnh phóng đi.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 161: Huyết Dao Cái Tu La

Vén vén hơn mười cái thời gian hô hấp, Đại Việt Vương Triều Chân Đạo võ giả, liền toàn diện bại dưới trận.

Hai vị Ma La Giáo trưởng lão, mang theo mười vị hậu bối thiên tài đệ tử, xông đến cửa vào Thiên Long Đài chỗ.

Không đợi hai vị trưởng lão phân phó, Ma La Giáo mười vị hậu bối thiên tài liền từng cái một xuyên qua nhập khẩu, toàn bộ tiến nhập Thiên Long Đài.

"Ha ha ha ha. . .!"

"Cái gì thập đại thế lực thiên chi kiêu tử!"

"Các ngươi xem thật kỹ, nhìn xem ta Ma La Giáo thiên tài đệ tử, là như thế nào quét ngang bọn họ!"

Làm cuối cùng một vị Ma La Giáo đệ tử tiến nhập Thiên Long Đài, hai vị Ma La Giáo trưởng lão cười ha hả, tâm tình hết sức cao hứng.

"Rút lui ——!"

Mệnh mông trong hắc khí, vang dội Ma La Giáo chủ thanh âm.

Hai vị Ma La Giáo trưởng lão nhất thời phóng lên trời, cùng cái khác tám vị trưởng lão hội tụ.

Ma La Giáo mười đại trưởng lão tề tụ, tại Chân Đạo bát trọng Ma La Giáo chủ dưới sự dẫn dắt, đối với Đại Việt Vương Triều mười hai vị Chân Đạo thất trọng cường giả, hình thành nghiền ép xu thế.

Ầm ầm ầm oanh oanh. . .

Liên tiếp tiếng nổ vang lên, mười hai vị Chân Đạo thất trọng cường giả, không khỏi lui về phía sau, hoàn toàn bị áp chế.

Đại chiến thượng phong Ma La Giáo cũng không có xu thế truy kích, ngược lại từng cái một phóng lên trời, từ thiên không bên trong lỗ thủng bên trong chui ra ngoài.

Ma La Giáo chủ tướng kia ma chữ cờ vừa thu lại, nhất thời, hư không khôi phục nguyên dạng, trận pháp quang cương cũng nhanh chóng khép lại.

"Việt Thương Khung, chúng ta lần sau tạm biệt!"

Kia cuộn cuộn mà khí giống như đạo ô quang, hướng xa xa bỏ chạy.

Ma La Giáo chủ thanh âm ngay từ đầu còn mười phần vang dội, cái cuối cùng chữ thanh âm đã trầm thấp, có thể thấy tốc độ cực nhanh.

Ma La Giáo mười đại trưởng lão, đi theo Ma La Giáo chủ về sau, cũng từng cái một như lưu quang xẹt qua thiên không.

Việt Thương Khung nhóm cường giả xông lên trời không, nhìn nhìn đi xa Ma La Giáo chư vị cường giả, chỉ có thể phần nộ mà sinh thán.

"Lần này bốn hoàng bố trí xuống Thiên La Địa Võng, chỉ chờ Ma La Giáo tà nhân hiện thân, liền cho bọn họ một lần trọng thương!"

"Không nghĩ tới. . . Ma La Giáo chủ vậy mà đột phá Chân Đạo bát trọng, tính sai! Tính sai!"

Đại Việt Vương Triều hoàng đế Việt Thương Khung lạnh giọng quát, ánh mắt lộ ra vẻ sầu lo.

Võ Đạo cửu trọng cảnh giới, nhất trọng cảnh giới nhất trọng thiên.

Chân Đạo cửu trọng, cũng giống như thế, lại còn, mỗi một trọng cảnh giới thọ nguyên chênh lệch trăm năm, thực lực sai biệt cũng lớn hơn.

Ma La Giáo chủ bước vào Chân Đạo bát trọng, thực lực chính là bước chân vào khác một cấp bậc, đây đối với Đại Việt Vương Triều mà nói, là một vô cùng không tốt tin tức.

Ý vị này là Ma La Giáo uy hiếp, sâu sắc đề thăng.

Đại Việt Vương Đô, một đạo lưu quang cấp tốc hướng Thiên Long Đài phi hành mà đến, chỉ chốc lát sau liền đến.

Người tới là cái thân mặc áo bào xanh lão già, hai tóc mai đang lúc đã có tóc trắng.

Nhưng khí tức của hắn, nhưng lại như là giang tựa như biển, thâm bất khả trắc, lộ ra không kém hơn Ma La Giáo chủ uy thế, là một vị Chân Đạo bát trọng cường giả.

"Can hoàng thúc!"

Đại Việt Vương Triều hoàng đế Việt Thương Khung, trước mặt này áo bào xanh lão già cũng thần sắc cung kính.

Đây là Việt Thị hoàng tộc một vị lão ngoan đồng, tên là Việt Trần Can, đã sống hơn bảy trăm năm, so với hoàng đế Việt Thương Khung lớn hơn gần 300 tuổi, địa vị vô cùng cao.

Người này ngày bình thường tọa trấn Đại Việt Vương Đô, cực nhỏ ra mặt.

"Chuyện gì hương ta cầu cứu?"

Việt Trần Can quét Việt Thương Khung liếc một cái, nói.

"Can hoàng thúc, Ma La Giáo chủ vừa rồi mang theo mười đại trưởng lão, công phá phòng tuyến của chúng ta, đem mười vị Ma La Giáo hậu bối đệ tử, đưa vào Thiên Long Đài!"

"Ma La Giáo chủ tu vi đột phá Chân Đạo bát trọng, chúng ta ngăn cản không nổi!"

Việt Thương Khung nói.

"Cái gì . . ?"

"Ma La Giáo tà nhân ở nơi nào?"

Việt Trần Can kinh hãi, quát.

"Đã đào tẩu!"

Việt Thương Khung cúi đầu, nói.

"Lập tức hạ lệnh, để cho Thiên Long Đài bên trong hậu bối thiên tài, nhất định phải đem Ma La Giáo đệ tử đánh bại!"

"Bất kể như thế nào,

Cũng không thể khiến Ma La Giáo đệ tử nhảy vào Top 10, không có khả năng để cho Ma La Giáo đệ tử tiến nhập Chân Long bí cảnh."

"Hôm nay, lão phu tự mình tọa trấn không sai, nhất định phải đem đào thải ra khỏi tới Ma La Giáo đệ tử, toàn bộ giết chết!"

Việt Trần Can thần sắc mãnh liệt, quát lớn.

Thiên Long Đài long vận tranh đoạt chiến sau khi kết thúc, Top 10 danh đạt được chín thành chín long vận, bị truyền tống tiến Chân Long bí cảnh.

Người khác được chia kia 1% long vận, đem truyền tống ra cửa vào Thiên Long Đài bên ngoài.

Chỉ cần Ma La Giáo đệ tử không tiến nhập Top 10, cho dù lấy đỉnh long vận, vừa ly khai Thiên Long Đài cũng là chỉ còn đường chết.

Có Việt Trần Can lúc này tọa trấn, cho dù là Ma La Giáo chủ đích thân đến, cũng đừng hòng đem những Ma La Giáo này đệ tử cứu đi.

Ma La Giáo chủ tướng mười vị hậu bối thiên tài đưa vào Thiên Long Đài, cũng là nhất thức ngoan chiêu, đem những cái này hậu bối thiên tài đặt cửa tử nhất sinh chỉ địa.

Nhảy vào Top 10, liền có thể tiến nhập Chân Long bí cảnh, không chỉ có thể sống, còn có thể đạt được điểm rất tốt vị trí.

Không vào Top 10, bị loại bỏ xuất Thiên Long Đài, hẳn phải chết không thể nghi ngờ, Ma La Giáo chủ đích thân đến cũng không có thể cứu.

"Ha ha ha ha. . . !"

"Việt gia này lão bất tử, các ngươi thập đại thế lực cái gì thiên chi kiêu tử, tại ta Cái Tu La trong mắt, toàn bộ đều là cứt chó!"

"Chỉ bằng bọn họ cũng muốn ngăn cản chúng ta Thánh La dạy thiên tài, quả thật chính là si tâm vọng tưởng!"

"Này lão bất tử, ngươi ngay tại Thiên Long Đài ngoại xem thật kỹ lấy a."

"Xem ta Huyết Dao Cái Tu La, là như thế nào đem các ngươi những cái này cứt chó thiên chi kiêu tử, từng cái dẫm nát dưới chân! Để cho bọn họ tại ta Huyết Dao dưới buồn bã GR...À..OOOO!!!"

Thiên Long Đài, một vị Ma La Giáo đệ tử cười to.

'Huyết Dao' Cái Tu La, Ma La Giáo thập đại thiên tài đệ tử đứng đầu, hình thể cao lớn, sắc mặt như đao gọt, hai tay rủ xuống quá gối, hai bàn tay cũng phải đại thường nhân một vòng, thiên phú dị bẩm.

Cái Tu La nói xong, cái khác Ma La Giáo đệ tử cũng đều cao giọng oanh cười rộ lên.

Bọn họ tuy biết không vào Top 10, đó là một con đường chết, nhưng từng cái một hung hãn không sợ chết, hoặc là nói đúng thực lực của mình tự tin rất

nhiều, tin tưởng vững chắc chính mình có thể đủ nhảy vào Top 10, từng cái một không hề sợ hãi.

Thiên Long Đài cấm chế, đem tiến nhập trong đó võ giả chia cắt tại từng cái một trong không gian, nhưng những cái này không gian cũng không trở ngại thanh âm.

Cái Tu La thanh âm vang dội, Thiên Long Đài phụ cận tất cả võ giả đều nghe được rõ ràng.

Mười hai toà trên ngọn núi, không biết ít nhiều võ giả liên tục hít một hơi lạnh khí.

Việt Trần Can những người nào, sống hơn bảy trăm năm lão ngoan đồng, Việt Thị trong hoàng tộc bối phận cực cao tồn tại, liên hoàng đế Việt Thương Khung ở trước mặt hân, đều được cung kính.

Cái Tu La bắt quả Ma La Giáo một hậu bối đệ tử, vậy mà ngay trước ngàn vạn võ giả mặt, tại trước mắt bao người nói Việt Trần Can vì 'Này lão bất tử', quả thật là to gan lớn mật, lớn lối đến cực điểm.

Dù là Việt Trần Can sống mấy trăm năm, tâm tính sớm đã khiếm tốn, bị một Ma La Giáo hậu bối như thế nhục nhã, cũng không khỏi giận dữ.

"Thiên Long Đài bên trong tất cả bọn tiểu bối nghe, như các người để cho một cái Ma La Giáo hậu bối tiến nhập Top 10, các người rồi đi Thiên Long Đài, toàn bộ đều muốn bị phạt!"

"Nhất là Cái Tu La này, nếu không thể ngăn tại mười tên có hơn, các người cũng không muốn xuất ra thấy lão phu!"

Việt Trần Can gầm lên một tiếng, bộc phát ra như Giang Hải sóng trào khủng bố uy thế.

"Những người còn lại, tiến nhập Thiên Long Đài!"

Việt Thương Khung đứng ở trên trời, quát lớn.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 162: 1 đao bại địch

"Bệ hạ, Thiên Long Đài chỉ có 360 cái danh ngạch!"

"Hiện tại Ma La Giáo đệ tử chiếm mười cái, đằng sau võ giả thế nào?"

Giang Châu Mục là Trần Giang đứng dậy, lớn tiếng nói.

"Giang Châu, Ích Châu hậu bối võ giả, tất cả trừ hai người, Lương Châu, Liêu châu hậu bối võ giả, tất cả trừ ba người!"

Việt Thương Khung hơi thêm suy tư, liền làm ra quyết định.

Bốn tiểu châu bài danh sát phía sau võ giả, nghe xong lời này nhất thời mặt mũi tràn đầy uể oải.

Tiến nhập Thiên Long Đài, tham gia long vận tranh đoạt chiến, là 60 năm mới có một lần cơ hội, bọn họ thật vất vả mới tranh thủ đến nơi này cái danh ngạch.

Thế nhưng là, Thiên Long Đài đang ở trước mắt, danh sách này lại bị tước đoạt, trong nội tâm thất vọng có thể nghĩ.

Việc này trách không được người khác, chỉ có thể trách Ma La Giáo, cứng rắn hướng Thiên Long Đài dứt mười cái hậu bối đệ tử, đem tên của bọn hân ngạch cướp đi.

Đối với Thiên Long Đài trên mười cái Ma La Giáo đệ tử, bọn họ trong nội tâm thế nhưng là hận đến ngứa răng.

Giang Châu hậu bối võ giả, Huyền Dương Tông Chu Thanh Sơn, Thiên Cực Tông Hứa Ngọc Can, bài danh cuối cùng hai cái thứ tự, là bị tước đoạt danh ngạch nhân tuyển.

"Chu sư đệ, ngươi yên tâm, gặp được Ma La Giáo đệ tử ta nhất định cho ngươi xả giận."

La Phàm vỗ vỗ bờ vai Chu Thanh Sơn, nói.

La Phàm, Triệu Long Thiên đội bài danh trước tám Giang Châu hậu bối võ giả, tiến nhập Thiên Long Đài, mỗi người bị chia cắt tại bất đồng không gian.

Thiên Long Đài, bị chia cắt không gian không nhiều không ít, vừa vặn 360 cái!

Lúc tiến nhập Thiên Long Đài hậu bối võ giả đầy 360 người, kia chín đạo quang trụ ngưng tụ mà thành cánh cổng ánh sáng biến mất.

Chín đạo quang trụ, thu hồi đến trên không trung chín cái long trong miệng.

"Long vận tranh đoạt chiến! Hiện tại bắt đầu!"

Thiên Long Đài, vang lên một đạo vang dội thanh âm, thương cổ mà hoang vu.

Lúc này thanh âm vừa rơi xuống, nhất thời liền có một cỗ không hiểu lực lượng từ Thiên Long Đài bên trong tuôn ra, chia làm 360 phần, bám vào 360 cái hậu bối võ giả trên người.

Là ba vạn năm trước, Thiên Long Thánh Triều vương triều long vận.

Thiên Long Thánh Triều, ba vạn năm trước không biết đến cỡ nào hưng thịnh, vương triều long vận không biết hạng gì sục sôi.

Vương triều bị diệt ba vạn năm, Thiên Long Đài bên trong vẫn còn có vương triều long vận tồn lưu lại, kinh lịch ba vạn năm mà không giảm.

Vương triều long vận bám vào chúng hậu bối võ giả trên người, đều hóa thành một đầu màu đỏ long ảnh.

Màu đỏ long ảnh cao chừng một trượng, thân thể vòng tại võ giả trên người, đem võ giả bốn phương tám hướng đều hoàn toàn thủ hộ.

Căn cứ dĩ vãng lệ cũ, những cái này vương triều long vận, tại long vận tranh đoạt chiến chấm dứt lúc trước, sẽ không bị võ giả thu vào trong cơ thể, tồn lưu lại tại võ giả thân thể bên ngoài.

Lúc này long vận, đối với võ giả đưa đến tác dụng bảo vệ, vô luận trong chiến đấu chịu tổn thương nặng thế nào đi nữa, cũng có thể trong chớp mắt khôi phục.

Lại còn, có thể giúp nhau thôn phệ, chiến đấu, chiến thắng võ giả sẽ thôn phệ đối phương một bộ phận long vận.

Bởi vậy, võ giả theo chiến thắng buổi diễn càng nhiều, thôn phệ long vận cũng càng nhiều.

Mà thất bại võ giả, theo thất bại số lần càng nhiều, long vận cũng sẽ bị dần dần thôn phệ.

Nếu như thất bại số lần vượt qua chiến thắng số lần mười lần, như vậy, trên người long vận hội bị thôn phệ mất chín thành chín, sẽ bị triệt để đào thải ra khỏi (vấn) cục.

Suru suru . .

Thiên Long Đài, từng đạo bạch quang thoáng hiện, đồng thời, xuất hiện mười tám đạo bạch quang!

Tổng cộng có mười tám vị hậu bối võ giả, đồng thời xuất hiện ở trên không chín cái trên bình đài, từng trên bình đài vừa vặn hai người.

Này hơn mười vị hậu bối võ giả, vừa vặn có một vị Ma La Giáo đệ tử, chính là cái kia Cái Tu La.

Thiên Long Đài hậu bối võ giả, lần vào Ma La Giáo đệ tử, để cho lần này Thiên Long Đài long vận tranh đoạt chiến, lại càng là làm cho người chú ý.

Nguyên bản, tối chịu chú ý võ giả là những cái kia thiên chi kiêu tử nhóm.

Nhưng bây giờ, Thiên Long Đài mười cái Ma La Giáo đệ tử, không thể nghi ngờ càng hấp dẫn chúng võ giả ánh mắt.

Xem cuộc chiến đám võ giả đều muốn biết, này mười cái Ma La Giáo đệ tử, đến cùng có người hay không có thể nhảy vào Top 10,

Tránh được một kiếp.

Trong đó, làm người ta chú ý nhất, là thuộc về cái đối với Việt Trần Can đều phát ngôn bừa bãi Cái Tu La.

Nhóm đầu tiên quyết đấu hậu bối võ giả, liền có Cái Tu La, nhất thời liền hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Giờ khắc này, Cái Tu La vạn chúng chú mục, trên bình đài mặt khác mười bảy vị hậu bối võ giả, cũng bị chúng võ giả bỏ qua.

Dù cho này mặt khác mười bảy vị hậu bối võ giả, La Phàm Giang Châu này hậu bối đệ nhất nhân cũng ở trong đó, nhưng hẳn không phải là cùng Cái Tu La một tổ, không có mấy cái ánh mắt của người ở trên người hắn.

Đối thủ của Cái Tu La, tu vi không thấp, cũng là Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong, là Việt Thị hoàng tộc một vị hậu bối thiên tài.

Này thật là xem như oan gia ngõ hẹp.

Việt Thị hoàng tộc hậu bối, vỗ bên hông bách bảo nang, lấy ra một chuỗi bảo kiếm, lộ ra kinh người sắc bén chí khí, là chuỗi địa cấp bảo binh.

Dù cho chỉ là địa cấp hạ phẩm, đối với rất nhiều Chân Đạo nhất trọng, nhị trọng võ giả mà nói, cũng là tha thiết ước mơ bảo vật.

Cũng chỉ có Việt Thị hoàng tộc, mới có thể cho Võ Đạo cảnh giới thiên tài đệ tử, ban tặng địa cấp bảo binh.

Cái Tu La cười hắc hắc, cũng vỗ bên hông bách bảo nang, đồng dạng lấy ra một kiện địa cấp bảo binh.

Đây là một chuỗi huyết sắc trường đao, lộ ra ngập trời huyết khí cùng sát phạt chí khí, không biết uống qua bao nhiêu người máu tươi, không biết lấy ra bao nhiêu người tánh mạng.

"Ma La Giáo tà nhân, Thiên Long Đài không có phần của các ngươi, rút ra ngoài cho ta!"

Việt Thị hoàng tộc hậu bối thân sắc phần nộ, hét lớn một tiếng, dẫn đầu một kiếm giết ra, vừa ra tay chính là tuyệt sát thủ đoạn.

"Giết ——!"

Cái Tu La hét lớn một tiếng, thanh âm lạnh lùng vô tình.

Huyết Đao trên tay, Cái Tu La khí thế tựa như địa ngục Tu La.

Một đao chém ra, huyết sắc đao quang mờ ra hư không, hình thành một tia hắc sắc vết nứt không gian.

Một đao phá toái hư không!

Bực này thực lực, dưới Chân Đạo, gần như khó gặp gỡ địch thủ.

Hai người đao kiếm, trong chớp mắt đụng vào nhau, phát ra một tiếng bạo vang.

Địa cấp bảo kiếm bị phách được bạo lui, huyết sắc bảo đao tiếp tục đánh rót, thế không thể đỡ, chém trúng Việt Thị hoàng tộc hậu bối thân thể.

Việt Thị hoàng tộc hậu bối nhất thời hướng phía sau bắn tới, thân sắc kinh hãi.

Huyết sắc bảo đao cắt vào trong thân thể của hắn, nếu không phải long vận hộ thể, một đao này đủ để đưa hắn mổ bụng phá bụng, một đao bị mất mạng.

Nhưng có long vận hộ thể, Việt Thị hoàng tộc hậu bối một giọt máu tươi cũng không có lưu lại, bảo đao bổ trúng vị trí cũng trong chớp mắt khôi phục như lúc ban đầu, không có vết thương.

Bất quá, một trận chiến này kết quả đã phân ra, một đao bạch quang xuất hiện, bao vây lấy bạo lui bên trong Việt Thị hoàng tộc hậu bối, biến mất, trực tiếp trở lại mặt đất Thiên Long Đài.

"Cái gì chó má thiên tài, đều chọc vào yết giá bán công khai đầu hạng người!"

"Bọn ngươi. . . Còn có người có thể là ta Huyết Đao Cái Tu La một đao chi địch?"

"Ha ha ha ha. . .!"

Cái Tu La cầm trong tay Huyết Đao hướng trên vai một khiêng, mục quang quét ngang, trong thân sắc tràn đầy cuồng ngạo vẻ.

Thập đại thế lực thiên chi kiêu tử, ở trong mắt Cái Tu La đều như cỏ giới.

Thua ở Cái Tu La trên tay vị Việt Thị kia hoàng tộc hậu bối, Võ Đạo cửu trọng tu vi đỉnh cao, lại còn cầm trong tay địa cấp bảo binh, thực lực cũng không yếu.

Lại liền Cái Tu La một đao đều ngăn cản không nổi, có thể nghĩ, Cái Tu La thực lực thật là cường đại đến cực điểm, không thể so với bất kỳ một vị thiên chi kiêu tử thua kém.

Bạch quang lóe lên, Cái Tu La cũng bị truyền tống về Thiên Long Đài.

Đồng thời, lại có hai người bị truyền tống đi lên.

"Vị huynh đài này, đừng xem, chúng ta cũng động thủ đi!"

La Phàm thu hồi ánh mắt, nhìn phía trước trước đối thủ, nói.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 163: Long vận tranh đoạt

Cái Tu La thời điểm chiến đấu.

Mặt khác tám cái bình đài, 16 vị võ giả cũng không có nhúc nhích tay, mục quang toàn bộ bị Cái Tu La hấp dẫn.

Tất cả mọi người muốn nhìn một chút, cái này khẩu xuất cuồng ngôn Cái Tu La đến cùng thực lực như thế nào!

La Phàm cũng không ngoại lệ.

Từ Cái Tu La xuất thủ đó có thể thấy được, đây là một vị kinh địch, La Phàm thần sắc hơi hiển nghiêm trọng.

Cái khác thiên chi kiêu từ nhóm, cũng đều nhìn ra Cái Tu La thực lực bất phàm, đều nhíu nhíu mày, người này khó đối phó.

Cái Tu La tuy mạnh, La Phàm thật cũng không sợ, rất nhanh liền thu hồi tinh thần.

Nghe được La Phàm thanh âm, Dịch Hồng Đạt phục hồi tinh thần lại, hẳn là Nhạc Gia trong quân hậu bối thiên tài, tu vi Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ.

"Võ Đạo bát trọng trung kỳ?"

"Tại hạ Nhạc Gia quân hậu bối Dịch Hồng Đạt, các hạ vị nào?"

Dịch Hồng Đạt lúc này mới chú ý tới La Phàm tu vi, thần sắc kinh ngạc.

Có thể đi đến Thiên Long Đài, không người nào không phải thể lực khắp nơi nhân vật thiên tài, ít nhất cũng là Võ Đạo cửu trọng tu vi.

Vén vén Võ Đạo bát trọng tu vi, La Phàm hẳn là duy nhất cái này một phần, để cho Dịch Hồng Đạt có chút ra ngoài ý định.

Bất quá, Dịch Hồng Đạt cũng không khinh thường, La Phàm có thể đi đến Thiên Long Đài, nói rõ hẳn có thực lực này, hẳn là không kém hơn Võ Đạo cửu trọng võ giả.

Võ Đạo bát trọng trung kỳ, lại có không kém hơn Võ Đạo cửu trọng thực lực, bức này chiến lực, cho dù là tại lấy sức chiến đấu lấy xưng (đo) quân đội võ giả, cũng cực kỳ hiếm thấy.

Ví dụ như Nhạc Gia quân vị kia thiên chi kiêu Từ Nhạc Vân Phi, cũng là tại Võ Đạo bát trọng hậu kỳ, tài năng vượt cấp chiến Võ Đạo cửu trọng sơ kỳ.

"Giang Châu hậu bối, La Phàm!"

La Phàm cho biết tên họ, vỗ bên hông bách bảo nang, một chuỗi thanh sắc bảo thương bay ra.

Một cổ kinh thiên thương thế từ bảo thương bên trong lộ ra, là kiện địa cấp bảo binh, chính là Bộ Vô Kỵ bại bởi Cố Mệnh Thu, sau đó Cố Mệnh Thu đưa cho La Phàm chuỗi này bảo thương.

Hôm nay đang lâm Thiên Long Đài, La Phàm rốt cục vận dụng chuỗi này địa cấp bảo thương.

"Địa phương. . . Địa cấp bảo thương?"

Dịch Hồng Đạt thấy được lấy La Phàm trong tay bảo thương, thần sắc sững sờ.

Giang Châu, là bốn tiểu châu một trong, liền tiếp lấy ít ai lui tới đất hoang, lấy toàn bộ Đại Việt Vương Triều mà nói, là thuộc về biên hoang chi địa.

Thô tục hình dung, tại đại đa số trong mắt võ giả, Giang Châu chính là giống địa phương cút chim cũng không có!

Một cái Giang Châu bực này địa phương nhỏ bé ra hậu bối thiên tài, tu vi mới là Võ Đạo bát trọng, trong tay thậm chí có địa cấp bảo binh, đích thực là vượt quá Dịch Hồng Đạt dự kiến.

Địa cấp bảo binh, cần Chân Đạo võ giả chân khí phối hợp, mới có thể phát huy xuất lớn nhất uy lực.

Tại Võ Đạo võ giả trong tay, chính là chất liệu chắc chắn một chút mà thôi, nhưng không chân khí phối hợp, thay đổi hủy hoại.

Địa cấp bảo binh tuy chắc chắn, phổ thông binh khí khó làm thương tổn.

Có thể Thiên Long Đài hậu bối thiên tài, không ít người đến lịch phi phạm, trong tay đều có địa cấp bảo binh, chiến đấu bên trong giúp nhau va chạm, đối với địa cấp bảo binh mà nói, tổn thương là tại Chân Đạo võ giả trong tay gấp mười trở lên.

Một ít thế lực lớn, gia đại nghiệp đại, tổn thương vài món địa cấp hạ phẩm bảo binh không coi vào đâu, đưa cho hậu bối kiệt xuất đệ tử xa xỉ một bữa, ngược lại cũng không có cái gì.

Có thể Giang Châu. . . Nào có cái gì thế lực lớn, bốn cái tông môn cũng chỉ là tam đẳng thế lực.

Bực này trong thế lực, liền ngay cả rất nhiều Chân Đạo võ giả trong tay cũng không có địa cấp hạ phẩm bảo binh, dùng để cho Võ Đạo đệ tử sử dụng, cái này tương đối xa xỉ, quả thật có thể được xưng tụng là lãng phí.

"Các hạ tông môn trưởng bối, thật đúng là đối với người sùng ái có thêm."

Dịch Hồng Đạt cười khan một tiếng, vỗ bên hông bách bảo nang, cũng lấy ra một cây bảo thương, bất quá chỉ là thượng phẩm bảo thương.

Nhạc Gia quân thiên tài hậu bối, đều là trải qua chiến trường, cùng địch nhân tiến hành qua sinh tử chém giết tồn tại.

Bảo thương trên tay, Dịch Hồng Đạt nhất thời để lộ ra một cổ đáng sợ hung hãn chi khí.

"Tiếp chiêu!"

Dịch Hồng Đạt quát lạnh một tiếng, khí thế sục sôi, như mãnh hổ xổ lồng, hướng La Phàm xông lên, trong tay bảo thương mãnh liệt đâm ra.

Đối mặt Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ võ giả mà thôi, La Phàm không có thi triển Toái Không Thương pháp,

Chỉ là bạo phát thân thể lực lượng, trong tay bảo thương nhảy lên.

Keng một tiếng, mũi thương vừa vặn chọn trúng đối phương đầu thương, một tiếng bạo vang.

La Phàm thân thể chi lực, cũng có thể nghiền ép Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong, này nhảy lên chi lực hạng gì khủng bố, đồng dạng Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ, đối mặt này nhảy lên chi lực, trong tay binh khí phải rời tay mà bay.

Bất quá, Dịch Hồng Đạt trong tay bảo thương, lại chỉ là chấn động mạnh, mũi thương trở lên vừa mới đạn, lại là cũng không rời tay.

La Phàm nhẹ y một tiếng, Dịch Hồng Đạt tu vi mới là Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ, nhưng thực lực mạnh, lại là đủ cùng Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong đánh đồng.

Dịch Hồng Đạt lúc này, thì là chấn động mạnh, nhấc lên sóng to gió lớn.

Thực lực của hắn, có thể cùng Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong đánh một trận, vậy mà tại La Phàm trước mặt, bị nhất thương chọn được bảo thương chấn động, suýt nữa rời tay mà bay, đối phương một phát này lực lượng thật sự là nghe rợn cả người.

Ô ——

Hư không âm vang, khí lưu nổ tung, cuồng phong lực quét.

Không được phép Dịch Hồng Đạt suy nghĩ nhiều, La Phàm lại là nhất thương công tới.

Bảo thương quét ngang, tựa như hồng thủy lao nhanh, thế không thể đỡ, một phát này có thể quét Thiên Quân!

Dịch Hồng Đạt thương thế nhất thời bị toàn diện áp chế, hắn vội vàng lui về phía sau một bước, đối công làm thủ, nhất thương đón đỡ.

Địa cấp bảo thương quật tại Dịch Hồng Đạt trong tay báng thương phía trên, một tiếng bạo vang.

Dịch Hồng Đạt trong tay bảo thương rung mạnh, hắn cảm giác được miệng hở một hồi đau đớn, thân thể như bị trọng kích, bị một phát này chấn động hướng phía sau liên tiếp lui về phía sau.

Nếu không phải có long vận hộ thể, Dịch Hồng Đạt tin tưởng, một phát này đủ chấn động chính mình hai tay miệng hồ đồ máu.

Có thể thấy, La Phàm thực lực cao hơn hẳn một đoạn.

Một cái Võ Đạo bát trọng trung kỳ, vậy mà có được thực lực kinh khủng như thế, này làm Dịch Hồng Đạt quả thật không dám tin.

Dịch Hồng Đạt vẫn còn ở lui về phía sau bên trong, La Phàm đã nhảy lên, thương thứ ba công xuất.

La Phàm hai tay cầm địa cấp bảo thương, mãnh liệt đánh xuống, khủng bố khí kinh phá vỡ mấy chục thước hư không.

Một phát này, lại có loại khai thiên bổ địa khủng bố uy thế.

Lui về phía sau bên trong Dịch Hồng Đạt hai tay cầm bảo thương, trở lên một trận.

Keng ——

Một tiếng bạo vang, hư không rung mạnh, khủng bố khí kinh như mây hoàn hướng bốn phương tám hướng khuếch tán.

Dịch Hồng Đạt cảm giác giống như là một ngọn núi đè ép hạ xuống, như thế nào đều chống lại không ngừng, thân thể bị một phát này chi lực bổ được hướng phía dưới trầm xuống, hung hăng đụng vào mặt đất.

Bạch quang lóe lên, Dịch Hồng Đạt biến mất.

Thiên Long Đài không có trọng tài, nhưng tối tăm bên trong lại có một cỗ lực lượng chứa tể, đánh giá thắng bại.

Rất hiển nhiên, cỗ lực lượng này chứa tể, phán định Dịch Hồng Đạt thất bại, La Phàm chiến thắng.

Nhất thời, La Phàm liền cảm giác trên người long vận, tăng cường vài phần, kia long ảnh cũng lớn mạnh một vòng.

Nguyên bản long ảnh cao chừng một trượng, biến thành một trượng một bộ dáng.

Long vận tranh đoạt chiến, người thắng thôn phệ kẻ bại long vận, đúng là như thế.

Một trận chiến này mặc dù không có Cái Tu La chiến đấu mới vừa rồi như vậy vạn chúng chú mục, nhưng là hấp dẫn một nhóm người mục quang.

Rốt cuộc, vẹn vẹn Võ Đạo bát trọng tu vi, liền có thể tiến nhập Thiên Long Đài hậu bối thiên tài, cực nhỏ cực nhỏ, một lần khó có một cái.

Như La Phàm mới là Võ Đạo bát trọng trung kỳ tu vi, đây chính là Đại Việt Vương Triều mấy ngàn năm qua, cử hành hơn 100 giới Thiên Long Đài cuộc chiến, cũng không có xuất hiện qua.

Tại chú ý một trận chiến này võ giả xem ra, Võ Đạo bát trọng trung kỳ La Phàm chỉ là đi cái đi ngang qua sân khấu, liên tục mười bại phải bị loại bỏ.

Tuyệt đối không có ngờ tới, La Phàm vậy mà thắng, từng cái một trọn mất há hốc mồm.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164: Độ 10 trận chiến

Tê ——

Đội chúng võ giả từ trong kinh ngạc quay về tỉnh lại, tự nhiên là một hồi hít một hơi lãnh khí thanh âm.

"Vừa rồi này tòa bình đài, Võ Đạo bát trọng trung kỳ hậu bối võ giả, đến từ cái nào thế lực?"

"Võ Đạo bát trọng trung kỳ tu vi, đánh bại Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ, này chiến lực không khỏi quá nghịch thiên a?"

"Cho dù là những cái kia thiên chi kiêu từ nhóm, tại Võ Đạo bát trọng trung kỳ, cũng không có bức này thực lực a!"

"Đây là đâu cái thế lực hậu bối, chiến lực quá nghịch thiên, như thế nào từ trước đến nay chưa nghe nói qua a!"

Từng đạo tiếng kinh hô, từ tất cả ngọn núi vang lên.

Hiển nhiên, vừa rồi chú ý La Phàm một trận chiến này số lượng cũng không ít.

"Vừa rồi Võ Đạo đó bát trọng trung kỳ, hẳn là Giang Châu hậu bối đệ nhất nhân 'La Phàm'."

"Người này tại đêm qua, từng cùng Đông Châu hai vị hậu bối thiên tài giao thủ, dùng tuyệt đối ưu thế lấy được thắng lợi!"

"Đông Châu hậu bối thiên tài, bài danh đệ tứ Vũ Hóa Thanh, có được Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong võ giả bên trong nhất lưu thực lực, cũng không phải La Phàm chỉ địch!"

"La Phàm thực lực, hẳn là đạt đến Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong cực hạn tầng thứ chiến lực, vẹn vẹn hơn tất cả thế lực lớn thiên chi kiêu tử!"

...

Nhất thời, liền có đêm qua tại đông đình Đại Khách Sạn võ giả, nói ra La Phàm thân phận, đưa tới một hồi không nhỏ oanh động.

"Cái gì...? Mới là Võ Đạo bát trọng trung kỳ, thậm chí có Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong võ giả cực hạn tầng thứ chiến lực?"

"Có làm hay không, này vượt cấp khiêu chiến chiến lực cũng quá biến thái a, hóa ra vừa rồi đánh bại một cái Võ Đạo cửu trọng hậu kỳ, còn không có lấy ra toàn bộ thực lực a?"

"Giang Châu quý gia địa phương, liên tiếp đất hoang, không có mấy cái như dạng Võ Đạo thế lực, vậy mà ra một cái như thế yêu nghiệt hậu bối võ giả?"

"Đây là Đại Việt Vương Triều lập quốc đến nay, cái thứ nhất tham gia Thiên Long Đài cuộc chiến Võ Đạo bát trọng trung kỳ võ giả a? Bằng này hạng nhất, này La Phàm liền có thể vô lịch sử lưu danh, không phải là phạm tặc hạng người a!"

...

Đã biết La Phàm thân phận, xem cuộc chiến đám võ giả từng cái một kinh hô lên.

La Phàm danh tự, đi qua đêm qua sơ hiển uy danh, hiện tại mới xem như chân chính tại Đại Việt Vương Triều có nhất định nổi tiếng.

Bất quá, cùng những ngày kia từ con cung so sánh, vẫn là vô pháp đánh đồng.

Làm La Phàm cũng bị truyền xuống bình đài, lập tức lại có hai vị võ giả bị truyền tống đi lên, trong đó một vị... Là Tứ hoàng tử Việt Vô Cực.

Nhất thời, xem cuộc chiến võ giả liền sôi trào lên, mục quang toàn bộ đều hội tụ đến trên người Việt Vô Cực.

Vừa rồi đối với La Phàm đều nghị luận đám võ giả, cũng đều từng cái một ngậm miệng, trong mắt lực chú ý đều chỉ có Việt Vô Cực, trong đầu nhất thời đem La Phàm đã quên.

Việt Vô Cực binh khí, cũng là địa cấp bảo binh, một chuỗi dài ba xích kiếm.

Chỉ một kiếm, liền dễ dàng đem đối phương đánh bại.

Kiếm quang đem không gian đều thiết cắt xuất một đầu hắc sắc khe nứt, hình thành chân không thông đạo, bày ra thực lực, không kém hơn Cái Tu La, đưa tới vô số người đang xem cuộc chiến tán thưởng.

Đồng thời có chín cái bình đài tại cửu hành chiến đấu, tham chiến nhân số tuy nhiều, nhưng chiến đấu tiến trình cũng không chậm.

Chỉ chốc lát sau, liền có thiên chi kiêu tử, hoặc là Ma La Giáo đệ tử lên đài, khiến cho từng đợt oanh động.

Làm La Phàm chỗ bình đài qua hai mươi trận chiến, La Phàm lại một lần bị truyền tống lên đài.

Lần này, La Phàm đối thủ chỉ là Võ Đạo cửu trọng trung kỳ, vẹn vẹn bộc phát ra thân thể lực lượng, liền dễ dàng đánh bại đối thủ.

Làm đối phương bị truyền tống đi, La Phàm trên người long vận lại tăng mạnh một phần, cao độ gia tăng đến một trọng hai.

Từng tràng chiến đấu đang tiếp tục, có người chiến thắng, cũng có người thất bại.

Làm chiến đấu số lần nhiều, đại đa số người cũng có thắng có phụ.

Chiến thắng số lần lớn hơn bị thua số lần, trên người long vận dần dần cường thịnh, càng hơn mới đầu.

Bị thua số lần lớn hơn chiến thắng số lần, trên người long vận dần dần suy yếu, càng ngày càng ít.

Có thể bảo trì toàn thắng, chỉ có những cái kia thiên chi kiều tử, hoặc là có được Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong cực hạn chiến lực chuẩn con cưng nhóm.

La Phàm cũng tại nó liệt.

Ma La Giáo mười vị đệ tử, thực lực đều tương đối không kém.

Trong đó lại lấy Cái Tu La tối cường, mỗi chiến đều thắng, mà lại đều là một đao đánh bại đối thủ, từ trước đến nay không có xuất hiện đệ nhị đao.

Mỗi người đi qua trên mười lần chiến đấu, ngoại trừ Cái Tu La bảo trì toàn thắng ra, còn có sáu người cũng là toàn thắng, ba người khác, cũng chỉ là gặp được những cái kia chuẩn con cưng, thất bại một hồi.

...

Trong nháy mắt, La Phàm nghênh đón thứ mười trận chiến.

Như cũ là kia cái bình đài.

La Phàm thắng liên tiếp cửu trận, trên người long vận liên tục tăng cường, màu đỏ long ảnh lượn vòng tại trên thân thể, cao tới một trọng cửu.

Lúc trước cửu trận chiến, La Phàm gặp phải đối thủ, lấy Võ Đạo cửu trọng trung kỳ, hậu kỳ chiếm đa số, nhưng cũng đã gặp qua một cái Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong.

Đi qua từng tràng chiến đấu, La Phàm hấp dẫn càng ngày càng nhiều võ giả chú ý.

Lần này La Phàm lên sân khấu, nhất thời liền có đại lượng xem cuộc chiến võ giả, đem ánh mắt đều đầu qua.

Trước mặt mọi người võ giả mục quang rơi vào chỗ này bình đài, nhất thời sáng ngời.

La Phàm lần này đối thủ, cũng là một vị cường giả, trên người long vận cao tới một trọng cửu, không hề so với La Phàm thua kém.

Này chứng minh người này lúc trước cũng lấy được cửu thắng liên tiếp, là một vị cường giả!

"Bạch Nhất Kiếm, là Đông Châu hậu bối chuẩn thiên kiều Bạch Nhất Kiếm!"

"Đông Châu hậu bối thi đấu, Bạch Nhất Kiếm bài danh thứ hai, thực lực chỉ đứng sau Tông Đình Nguyên."

"Bạch Nhất Kiếm thực lực, tại Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong võ giả, ở vào cực hạn bên trong cực hạn!"

"Dù cho cùng những cái kia dưới Chân Đạo quét ngang vô địch thiên chi kiều tử so sánh, Bạch Nhất Kiếm cũng thua kém không có bao nhiêu, có lực đánh một trận!"

"Đông Châu hậu bối thi đấu, Tông Đình Nguyên thế nhưng là cùng Bạch Nhất Kiếm đại chiến trăm chiêu về sau, mới đưa Bạch Nhất Kiếm đánh bại, có thể thấy Bạch Nhất Kiếm thực lực, đích thực là vô cùng cường đại, tuyệt không phải đồng dạng hậu bối thiên tài có thể đánh đồng."

"La Phàm chiến lực tuy rất nghịch thiên, biểu hiện tương đối yêu nghiệt, nhưng đáng tiếc, hán thắng liên tiếp chỉ lộ như vậy chung kết!"

"Bạch Nhất Kiếm, nhất định thắng được trận chiến này, đạt được hán thứ mười trận thắng lợi, long vận đem đạt tới hai trọng, hình thành màu cam long vận!"

...

Bốn phương tám hướng, mười hai toà trên ngọn núi người đang xem cuộc chiến nhóm, nhất thời kinh sợ nghị âm thanh liên tục, bầu không khí mười phần nóng, quả thật có chút sôi trào.

Bạch Nhất Kiếm thanh danh quá vang dội, là vên vên tại lần các bậc thiên kiều chi tử hậu bối thiên tài, có thể đạt được chuẩn con cưng danh xưng.

Thanh danh của hắn, không chỉ vang vọng Đông Châu, tại toàn bộ Đại Việt Vương Triều, cũng có rất nhiều người biết được.

Nhất là đêm qua, Bạch Nhất Kiếm thế nhưng là chịu Tứ hoàng tử Việt Vô Cực chi mời, tham gia 'Thiên tài tiệc', đây càng nếu như hắn thanh danh đại thịnh.

La Phàm tuy bởi vì cửu trận thắng liên tiếp, mà lại tu vi chỉ có Võ Đạo bát trọng trung kỳ nguyên nhân, trong lúc nhất thời thanh danh lên cao, nhưng cùng Bạch Nhất Kiếm so sánh, liền chênh lệch quá xa.

Ngoại trừ Giang Châu võ giả, gần như không có ai cho rằng La Phàm có thể chiến thắng, nhất trí cho rằng La Phàm sẽ bại bởi Bạch Nhất Kiếm.

Cho dù là Giang Châu võ giả, đối với La Phàm có tuyệt đối lòng tin, cũng chỉ có Cố Mệnh Thu một người mà thôi.

Cố Mệnh Thu khỏe miệng, treo tiểu ý, hẳn biết, La Phàm chân chính dương danh thời khác, đến.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 165: La Phàm chiến Bạch Nhất Kiếm

Mỗi một vị hậu bối thiên tài, danh dương thiên hạ, đều cần đá kê chân.

Đá kê chân thực lực càng mạnh, dẫm lên trên hậu bối thiên tài thanh danh lại càng vang dội.

Thông tục mà nói, muốn chính là có chiến đấu thực tích, chỉ có đánh bại càng mạnh đối thủ, tài năng đạt được càng lớn danh hào.

Đông Châu hậu bối thiên tài, tại sao Tông Đình Nguyên danh liệt thiên chi kiêu từ các loại, mà Bạch Nhất Kiếm chỉ là chuẩn con cưng?

Cũng là bởi vì tại Đông Châu hậu bối thi đấu, Tông Đình Nguyên chiến thắng Bạch Nhất Kiếm.

Bạch Nhất Kiếm trở thành Tông Đình Nguyên đá kê chân, để cho Tông Đình Nguyên thanh danh đại thịnh, danh liệt thiên chi kiêu từ.

Bạch Nhất Kiếm bị Tông Đình Nguyên giẫm hạ xuống, chỉ có thể coi là chuẩn con cưng.

Nếu như Bạch Nhất Kiếm thực lực mạnh hơn Tông Đình Nguyên, Đông Châu hậu bối thi đấu thượng tướng Tông Đình Nguyên đánh bại, như vậy. . .
Danh liệt các bậc thiên kiêu chi tử chính là Bạch Nhất Kiếm, mà không phải là Tông Đình Nguyên.

Danh liệt thiên chi kiêu từ người, đều là một phương thế lực lớn hoặc là một cái đại địa vực ở trong, quét ngang cùng giai vô địch thủ tồn tại.

Chỉ cần có một hồi thua trận, liền xếp vào không được thiên chi kiêu từ.

Giang Châu, Ích Châu, Lương Châu, Liêu châu bốn châu chi địa, chỉ có thể coi là địa phương nhỏ bé, không tại xuất hiện các bậc thiên kiêu chi tử trong phạm vi.

Bởi vậy, vô luận là Giang Châu hậu bối đệ nhất nhân cũng tốt, Ích Châu, Lương Châu, Liêu châu hậu bối đệ nhất nhân cũng thế, cũng không có người tán thành bọn họ là thiên chi kiêu từ.

La Phàm thân là Giang Châu hậu bối đệ nhất nhân, mà lại tại Thiên Long Đài long vận tranh đoạt tranh tài, cửu chiến thắng liên tiếp.

Hắn một đường vượt cấp khiêu chiến, liên tiếp đánh bại Võ Đạo cửu trọng võ giả, trong đó một vị thậm chí là Võ Đạo cửu trọng đỉnh phong, làm cho người ta liên tục rung động.

Nhưng. . .

Cùng Bạch Nhất Kiếm Đông Châu này hậu bối thiên tài đệ nhị so sánh, tuyệt đại đa số người đang xem cuộc chiến, gần như hay là cho rằng La Phàm có vẻ không bằng!

"Là người. . . ?"

"La Phàm, xem ra chúng ta thật đúng là oan gia ngõ hẹp a!"

"Đêm qua người thừa dịp ta cùng tông sư huynh, Lộc sư đệ không tại khách sạn, ngay tại ta Đông Châu hậu bối võ giả trước mặt diễn võ dương oai!"

"Lúc ấy người có phải hay không cảm thấy rất thoải mái, cảm thấy người Giang Châu này hậu bối đệ nhất nhân rất trâu bò? Ta nhờ vào. . . !"

"Hôm nay, ta Bạch Nhất Kiếm ngay tại vạn chúng chú mục, chà đạp người tôn nghiêm, để cho tất cả mọi người biết rõ, cũng làm cho người thanh tỉnh thanh tỉnh. . . !"

"Người Giang Châu này hậu bối đệ nhất nhân, tại ta Đông Châu hậu bối thiên tài trước mặt, chính là cái rắm! Ta Bạch Nhất Kiếm đơn giản liền có thể

đem người dẫm nát dưới chân!"

Bạch Nhất Kiếm thấy được La Phàm, nhất thời lộ ra sắc mặt kinh hãi, trong mắt hàn quang lóe lên, liên tục quát.

Tại tiền nhập Thiên Long Đài lúc trước, Bạch Nhất Kiếm đã đối với La Phàm hận đến ngứa răng, còn đối với La Phàm làm cái cắt yết hầu động tác.

Bây giờ đang ở Thiên Long Đài trên gặp được La Phàm, hợp ý hẳn.

Trong khi nói chuyện, Bạch Nhất Kiếm vỗ bách bảo nang, một chuỗi địa cấp hạ phẩm bảo kiếm bay ra, rơi vào trong tay, nhất thời bộc phát ra kinh thiên kiếm thế.

Bạch Nhất Kiếm bốn phía, lăng lệ kiếm khí thiết cát, khí lưu xao động.

Đông Đình Tông không hổ là danh liệt thập đại thế lực một trong thế lực lớn, Bạch Nhất Kiếm ở phía sau bối thiên tài bên trong vền vền bài danh thứ hai, trong tay đều có địa cấp bảo binh.

La Phàm cũng vỗ bách bảo nang, địa cấp hạ phẩm bảo thương bay ra.

Bảo thương vào tay, La Phàm khí thế bạo trướng, sắc bén thương thế phóng lên trời, không chút nào kém hơn Bạch Nhất Kiếm kiếm thế.

Bạch Nhất Kiếm đồng tử co rút lại, hẳn từ La Phàm thương thế, cảm nhận được một tia uy hiếp, điều này làm hắn mười phần khó chịu.

"Tiếp ta Tà Phong Tật Vũ Kiếm Pháp!"

"Tiếp —— kiếm!"

Bạch Nhất Kiếm quát lạnh một tiếng, thân thể khẽ động, chợt lóe lên rồi biến mất.

Bạch Nhất Kiếm thân pháp, nhanh như thiểm điện, trong lúc đó xuất hiện ở La Phàm bên cạnh, trong tay bảo kiếm tách ra óng ánh hàn mang, đâm thẳng La Phàm dưới xương sườn.

Một thức này kiếm chiêu, góc độ xảo trá quỷ dị, công kích rất nhanh mau lẹ, làm cho người khó lòng phòng bị.

Cho dù là Vô Đạo cửu trọng đỉnh phong bên trong cường giả, đối mặt như thế kiếm thuật, chỉ cần phản ứng hơi chậm một lát, khẳng định bị Bạch Nhất Kiếm một chiêu tuyệt sát.

La Phàm thân thể thập phần cường đại, vô luận là cảm xúc lực, hay là phản ứng lực, đều hơn xa Vô Đạo cửu trọng đỉnh phong.

Bạch Nhất Kiếm sát chiêu tuy quỷ dị, lại vô pháp làm La Phàm trở tay không kịp.

La Phàm chỉ là một cái lui bước, trong tay bảo thương quét qua, liền ngăn trở một kiếm này.

Keng một tiếng giòn vang, Bạch Nhất Kiếm thân ảnh giống như quỷ mỵ, biến mất.

Nháy mắt sau đó, Bạch Nhất Kiếm xuất hiện ở La Phàm sau lưng, một kiếm quét ngang, muốn đem La Phàm chặn ngang chém ngang.

La Phàm cảm nhận được sau lưng sắc bén kiếm thế, mũi chân điểm một cái đất, thân thể giống như ngút trời pháo tựa như, phóng lên trời.

Một kiếm này, tại La Phàm dưới chân khẽ quét mà qua.

La Phàm trong chớp mắt xông lên trời không mấy trượng cao, sau đó thân thể một cái trở mình.

Dưới đầu dưới chân, nhất thương đâm ra, từ trên trời giáng xuống.

Mũi thương phá không, mang theo sắc bén khí mang, trên không trung xuất hiện một đầu hắc sắc chân không khe nứt.

Toái Không Thương pháp.

Đệ tam trọng —— toái không.

Một phát này tới hết sức nhanh chóng, thương thế tập trung vào Bạch Nhất Kiếm, để cho Bạch Nhất Kiếm có dừng khí không chỗ tránh né cảm giác.

Xa xa trốn tránh, liền không cần trốn tránh.

Vèo ——

Bạch Nhất Kiếm cũng phóng lên trời, giống như cây kim so với cọng râu đồng dạng, công xuất một kiếm.

Kiểm quang như tạt mưa, hợp thành một đường, một kiếm này bên trong ẩn chứa nặng hơn lực lượng.

Keng ——

Chuyển nháy trong đó, mũi kiếm, mũi thương liền đối với đâm vào một chỗ.

Tiếng nổ vang, nháy mắt liền phân ra cao thấp.

Bảo kiếm bên trong ẩn chứa nặng hơn lực lượng, bị La Phàm nhất thương đánh xơ xác, bảo kiếm tách ra hào quang, nhất thời âm đạm.

Bạch Nhất Kiếm như bị trọng kích, nhất thời từ trên trời giáng xuống.

Vừa rồi phóng lên trời thật là nhanh, hiện tại té rớt hạ xuống liền có nhiều nhanh.

Đây là hai người lần đầu tiên chính diện va chạm, kết quả là trên cao nhìn xuống La Phàm đại chiếm thượng phong.

Tê ——

Tất cả ngọn núi, không biết bao nhiêu người đều hít một hơi lạnh khí.

Này kết quả vượt quá dự liệu của bọn hắn, tuyệt đối không nghĩ tới La Phàm trước mặt Bạch Nhất Kiếm, có thể đại chiếm thượng phong.

Bạch Nhất Kiếm rơi xuống đất đồng thời, La Phàm từ trên trời giáng xuống, uy thế không thể ngăn cản, mũi thương như trước mang theo lóe sáng khí mang, hướng Bạch Nhất Kiếm đâm thẳng mà đến.

Bạch Nhất Kiếm trong nội tâm kinh hãi, một phát này nếu là đâm thực được, cần phải đem đầu đâm ra cái đại lỗ thủng, thua không nghi ngờ.

Rơi xuống đất thời điểm, Bạch Nhất Kiếm không cần nghĩ ngợi, thuận thế ngã xuống đất, một lăn lông lốc.

Tuy động tác bất nhã, lại cuối cùng chỗ nấp nơi này La Phàm một phát này.

Mũi thương đâm vào trên bình đài, không thể rung chuyển hàng dài biến thành hư không bình đài mây may, phát ra keng một tiếng giòn vang.

La Phàm một cái trở mình rơi xuống đất, thế công không dứt, trong tay bảo thương quét ngang, tiếp tục công hướng Bạch Nhất Kiếm.

Thương thế mệnh mông cuộn cuộn, uy lực kinh thiên.

Bạch Nhất Kiếm đã đang ở hạ phong, khí thế hoàn toàn bị áp chế, huy kiếm ngăn chặn, bỗng hôm qua bị chấn động liên tiếp lui về phía sau.

Tà Phong Tật Vũ Kiếm Pháp, tự ý công không sở trường thủ.

La Phàm Toái Không Thương pháp, uy lực cực kỳ khủng bố, mặc dù La Phàm không có sử xuất toàn lực, nhưng là nhất thương quét ra, phá toái hư không, thế không thể đỡ.

La Phàm trong tay bảo thương, nhất thương thương tấn công mạnh, Bạch Nhất Kiếm liên tiếp lui về phía sau, khó khăn ngăn trở cửu thương.

Thứ mười thương!

La Phàm thân thể như bạo đạn nổ bắn ra về phía trước, nhất thương đâm ra, mũi thương xuyên qua không gian, trong chớp mắt giết tới.

Keng ——

Một tiếng bạo vang, Bạch Nhất Kiếm không thể ngăn trở một phát này, trong tay bảo kiếm nhất thời bị kích khai mở.

Mang theo óng ánh khí mang mũi thương nhất thời đâm vào Bạch Nhất Kiếm trong cơ thể.

CHÍU...U...U! một chút, bạch quang lóe lên, Bạch Nhất Kiếm bị trong chớp mắt truyền tống đi, đại biểu cho hắn bị nhất thương tuyệt sát.

La Phàm trên người long ảnh, lần nữa tăng cường, thấp thoáng phát ra một đạo tiếng long ngâm, từ một trượng cửu tăng trưởng đến cao hai trượng.

Nhan sắc, cũng từ màu đỏ, biến thành màu cam, uy vũ bất phàm.

P/s: bởi vì tác giả làm quyền này quá thảm khiến nó thất bại toàn diện trên tất cả mặt trận nên tác giả đã quyết định drop kể từ ngày đăng chương cuối cùng này. Kính mong các bạn đọc giả thông cảm cho cvt đã cố làm và nếu có bất cứ bức xúc nào thì các bạn có thể đốt nhà tác giả để giải tỏa uất hận. Chân thành cảm ơn và tạm biệt.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Thông cáo! ! !

Theo biên tập thông báo, quyền sách này thành tích rất nhào, bỏ nhào vào không thể bình thường lên khung (vào VIP)! Đề nghị ta khác khai mở sách mới!

Ai . . Quyền sách này dừng ở đây a!

Khổ cực hơn hai tháng, gõ bốn mươi vạn chữ, kết quả liền đề cử lên khung (vào VIP) cũng không có lăn lộn đến, ta thật sự là bó tay rồi!

Này hơn hai tháng, quyền sách này thu vào là 55 khối 3 mao 7, là khen thưởng thu vào, chân tâm cảm tạ các người.

Bất quá, bởi vì *Đấu Thần Chiến Đế* là Sáng Thế xuất ra đầu tiên, hợp đồng ký tại Sáng Thế, cùng khởi điểm hợp đồng không cùng lúc, tiền nhuận bút tự nhiên không phải là cùng nhau kết toán.

Theo hợp đồng, muốn tiền nhuận bút tích lũy đầy 200 khối, mới có thể cấp cho đến tác giả trong tay, này 55 khối 3 mao 7 e rằng muốn một mực ở tích lũy, vĩnh viễn cũng sẽ không có đầy 200 khối cái ngày đó.

Bởi vì, ta quyết định sách mới hay là quay về khởi điểm ghi!

Sáng Thế 16 năm khai mở áo lót [ID] thử qua một lần nước, đã thất bại, 17 năm bán tôn lại thử nước một lần, càng thất bại, xem ra ta còn là thích hợp hơn khởi điểm cái này quê quán!

Bị đá kích được quá thâm rồi, trước đọc sách học tập, sách mới hẳn là tương lai huyền huyền, tên sách đợi định, ngày phát hành chờ mong định, bất quá chắc có lẽ không quá lâu, muốn cấp hài tử lợi nhuận sữa bột tiền đây nè, ai. . . !

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.